

Giới thiệu Vĩnh Hằng Chí Tôn

Vĩnh Hằng Chí Tôn, Võ đạo đỉnh phong, di sơn đảo hải, truy tinh nã nguyệt, nghịch loạn thời không!

Kiểm hiệp cực cảnh, nhất kiếm thành đạo, nhất kiếm thông thần, nhất kiếm phá vạn pháp!

Thiếu niên Lý Phù Trần, ngẫu nhiên đạt được Kim Sắc Tiểu Phù, Linh hồn không ngừng tiến hóa. Ở thế giới tiên hiệp thiên tài như mưa, cường giả như mây, dùng kiếm trong tay, đăng lâm tuyệt đỉnh...

Trời đất cuối cùng cũng ngã xuống, duy ta muốn vĩnh hằng bất hủ.

Truyện huyền huyền còn để lại những tình khúc đất giá được điêu khắc trong từng chương truyện. Cùng theo dõi và tiếp tục ủng hộ siêu phẩm của Kiếm Du Thái Hư nhé.

Bạn đang đọc truyện *Vĩnh Hằng Chí Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 1: Lý Phù Trần

- Lý Phù Trần, người luyện mười năm nữa cũng không phải đối thủ của ta.

Phanh!

Trong Luyện Võ Trường, Lý Phù Trần có khuôn mặt thanh tú bị đánh bay ra ngoài, đánh bay hẳn là một thiếu niên mặt áo xanh.

- Hắc hắc, quả nhiên không ngoài sở liệu của ta, ba chiêu liền thất bại.

- Một năm qua, Lý Phù Trần đã thua bảy lần dưới tay Lý Văn Hà rồi!

- Đúng vậy, lúc trước Lý Phù Trần cũng coi như là một thiên tài, vẫn áp chế Lý Văn Hà, không nghĩ ra chỉ mới một năm, thiên tài liền biến thành củi mục, thực lực giảm tại chỗ không nói, người cũng biến thành ngu xuẩn, bản thân biết không phải là đối thủ của Lý Văn Hà, còn tiếp nhận khiêu chiến của đối phương.

- Người đã trách oan Lý Phù Trần a, từ trước đến giờ hắn luôn là người kêu ngao, chưa bao giờ tránh chiến.

- Ai, muốn trách thì trách vị hôn thê của Lý Phù Trần, kêu là Quan Tuyết, ai chẳng biết Lý Văn Hà cũng thích Quan Tuyết, ba người bọn họ cùng nhau lớn lên từ nhỏ, hết lần này tới lần khác Quan Tuyết đã sớm được gả cho Lý Phù Trần, điều này làm Lý Văn Hà rất khó chịu.

Tiếng cười hả hê xung quanh truyền vào tai Lý Phù Trần làm hắn rất khó chịu, hô hấp của hắn cũng trở nên dồn dập.

Một năm, hết thầy đều xảy ra ở một năm trước.

Một năm trước hẳn là thiên tài của Lý gia, Lý Văn Hà lúc đó cũng không phải là đối thủ của hắn.

Thế nhưng có một ngày, thiên phú của hắn bỗng nhiên biến mất, nói đúng là, thiên phú của hắn không thể dùng, mỗi khi hắn tập trung tinh thần, thì đầu sẽ đau như muốn nứt ra, loại đau đớn này, làm hắn không cách nào yên tâm tu luyện được. Qua mỗi lần giao thủ, Lý Văn Hà nhận thấy thực lực của Lý Phù Trần không có chút tiến bộ nào, cho nên liền thay đổi biện pháp là đi khiêu chiến hắn.

Nắm chặt tay, Lý Phù Trần ngửa mặt nhìn trời, trong lòng tràn ngập bất khuất.

"Lão tặc thiên, Lý Phù Trần ta đắc tội gì với ngươi, tại sao lại lấy đi thiên phú của ta, ngươi có biết hay không, ở thế giới cường giả vì tôn này, không có thiên phú sẽ có kết cục gì không."

Trong lòng Lý Phù Trần rống giận.

Đáng tiếc, ông trời không nghe được tiếng lòng của hắn.

Lý Văn Hà cười nhạt nhìn Lý Phù Trần, trong lòng mười phần vui sướng, đối với Lý Phù Trần, hắn luôn luôn đố kỵ, đố kỵ cha của đối phương là Lý gia Tộc trưởng, bất kể là tài nguyên hay đãi ngộ, đều tốt hơn hắn, nếu cha của hắn cũng là Tộc trưởng, thành tựu của hắn khẳng định vượt qua Lý Phù Trần.

Bây giờ thấy đối phương biến thành củi mục, Tộc trưởng chưa từng thiên vị mà giúp đỡ, phải biết rằng Lý gia không phải một mình Tộc trưởng quyết định, phía dưới Tộc trưởng còn có Trưởng Lão Hội. Một khi Trưởng Lão Hội làm ra quyết định, Tộc trưởng đều không thể thay đổi. Đương nhiên, phần lớn thời gian đều là Tộc trưởng quyết định, Trưởng Lão Hội sẽ không tham dự vào sự vụ của gia tộc.

- Lý Phù Trần, ta khuyên ngươi chủ động buông tha Quan Tuyết đi, một củi mục như ngươi căn bản không xứng với nàng.

Bỏ lại một câu giễu cợt, Lý Vân Hà xoay người rời đi Luyện Võ Trường.

Mọi người xem chiến đấu rồi đi, chỉ để lại một người Lý Phù Trần đứng ở đó.

Trên đỉnh lâu phía xa, một trung niên áo trắng nhìn hết thấy vào trong mắt.

"Phù Trần, tuy rằng cha là Tộc trưởng, nhưng loại chuyện như thế này, cha cũng không thể giúp ngươi, chỉ có thể dựa vào chính ngươi."

Nhìn Lý Phù Trần bị người khi dễ, người cha như hắn, đều khó chịu hơn ai khác, thế nhưng hắn biết rõ, một ngày hắn thay Lý Phù Trần xuất đầu, Lý Phù Trần sẽ gặp khuất nhục cùng phần hận hơn nữa, ở nơi thế giới cường giả vi tôn này, đẳng cấp thâm nghiêm, hết thấy đều cần vào tự thân thực lực mà nói, ngoại lực có thể cho hắn phong quang (nở mày nở mặt), thế nhưng sau lưng, sẽ có không biết bao nhiêu người xem thường ghen ghét.

Đêm khuya, Lý Phù Trần ngồi xếp bằng trên bồ đoàn, nỗ lực tu luyện Hồng Ngọc Công.

Hồng Ngọc Công, là công pháp Hoàng cấp Cao giai duy nhất của Lý gia, tổng cộng bảy tầng cảnh giới, một năm trước, Lý Phù Trần đã tu luyện đến tầng thứ ba, đáng tiếc trong một năm này, nửa bước không tiến, mà Lý Vân Hà thừa dịp thời gian một năm này, đem Hồng Ngọc Công tu luyện đến tầng thứ tư, lúc này mới có thể nghiền ép hắn.

"A!"

Mặc dù đã trải qua vô số lần, đầu vẫn đau đớn như trước làm Lý Phù Trần nhin không được mà hét thảm.

Loại đau đớn này, so với đau đớn thân thể còn gấp trăm lần, đó là đau đớn xuất phát từ Linh hồn.

Mồ hôi trên người nhễ nhãi, Lý Phù Trần không cam lòng mở mắt, răng cắn chặt môi làm máu chảy ròng ròng, nhìn thấy mà giật mình.

"Vẫn như vậy sao?"

Lý Phù Trần đến nay đều không thể lý giải nổi, trên người mình rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, khuất nhục bên ngoài đối với hắn mà nói là một đả kích, thế nhưng loại chuyện không biết gì cả này đối với hắn mà nói càng thêm đả kích, giống như có một con độc xà ăn xương, từng chút một ăn mòn cốt tủy của hắn, đợi khi hắn phát hiện thì, cốt tủy đã sớm bị hút hết.

Bóng đêm tan hết, trời đã sáng.

Sáng sớm, Lý gia tới một vị khách nhân, là Quan gia Tộc trưởng Quan Nhạc.

Đại sảnh nghị sự, Lý Thiên Hàn một thân áo trắng nhiệt tình tiếp khách.

- Quan Nhạc, ngọn gió nào thổi người tới đây.

Quan Nhạc thân cao gầy tám thước, lưng hùm vai gấu, hắn hơi lúng túng cười, nói:

- Hôm nay nhân rồi không chuyện gì, tới xem một chút. Đúng rồi, gần đây Phù Trần thế nào?

- Hắn, chính là cái đáng về kia, chuyện này đối với hắn là một đả kích rất lớn, hy vọng hắn có thể gắng gượng.

Về mặt của Lý Thiên Hàn có chút buồn bã.

- Không vội, có thể chỉ là tạm thời, ta tin tưởng hắn đủ kiên trì.

Dừng lại một chút, Quan Nhạc từ trong lòng ngực lấy ra một cái bình ngọc

- Trong này là một viên Dưỡng Thần Đan, có thể có chút tác dụng đối với hắn.

- Dưỡng Thần Đan?

Lý Thiên Hàn không có đi nhận, về mặt nghi hoặc.

Dưỡng Thần Đan cũng không phải bình thường đan dược, mà là Hoàng cấp Cao giai đan dược, một viên giá trị mấy ngàn kim tệ, nữ nhi của đối phương là hôn thê của Phù Trần, nhưng dù sao còn không phải con gái đã xuất giá, đưa đan dược trân quý như vậy, làm Lý Thiên Hàn có chút không nghĩ ra.

Quan Nhạc mắt húng nói:

- Chỉ là một viên thuốc mà thôi, thế nào, nhìn không thuận mắt?
- Cũng không phải chuyện đơn dược, Quan Nhạc, người có lời gì muốn nói phải không?

Bạn cũ lâu năm, Lý Thiên Hà biết, đối phương hẳn là sự tình gì ẩn giấu.

Đem bình ngọc đặt trên bàn bên cạnh, Quan Nhạc khó mà mở miệng nói:

- Thiên Hàn, ta qua đây, thật sự là có chuyện muốn thương lượng với người.
- Nói đi! Ta nghe đây!

Trong lòng của Lý Thiên Hàn có dự cảm không tốt.

Hắng giọng một cái, Quan Nhạc nói:

- Ngay một tuần trước, tu vi của tiểu nữ Quan Tuyết đột phá đến Luyện Khí cảnh thất trọng.
- Luyện Khí cảnh thất trọng?

Lý Thiên Hàn hít một hơi lạnh, Quan Tuyết cùng tuổi với Lý Phù Trần, năm nay mười bốn tuổi, mười bốn tuổi có cảnh giới Luyện Khí cảnh thất trọng, nếu như không biết thái độ làm người của Quan Nhạc, Lý Thiên Hàn khẳng định cho rằng đối phương đang nói giỡn, phải biết rằng Lý gia đệ nhất thiên tài, năm nay mười lăm tuổi Lý Văn Hải hiện tại cũng là Luyện Khí cảnh lục trọng, mà Lý Phù Trần cùng Lý Văn Hải càng chỉ có Luyện Khí cảnh tứ trọng, kém ba tầng.

- Ta nhớ nửa năm trước, nó không phải mới đột phá đến Luyện Khí cảnh lục trọng sao?

Lý Thiên Hà hỏi.

Quan Nhạc cười khò nói:

- Thiên tư của tiểu nữ thông minh, dĩ nhiên đem Thủy Nguyệt Quyết của Quan gia ta tu luyện đến tầng thứ sáu, người cũng biết, ở trình độ nhất định, đẳng cấp của công pháp so với tu vi càng khó đột phá hơn, Quan gia ta có thể đem Thủy Nguyệt Quyết tu luyện tới tầng thứ sáu, không ngoại lệ, tất cả đều là Võ giả Quy Nguyên cảnh, không có một Võ giả Luyện Khí cảnh nào.

"Thật là yêu nghiệt a!"

Trong lòng Lý Thiên Hàn cảm khái.

- Thiên Hàn huynh, tiểu nữ đã bị Thương Lan Tông thu làm đệ tử, cho nên, hôn ước này sợ rằng không cách nào thực hiện.

Quan Nhạc cũng không che giấu nữa, nói ngay vào điểm chính.

Chân mày của Lý Thiên Hàn nhướng lên.

- Chúng còn nhỏ tuổi, bây giờ nói tới hôn ước còn quá sớm, cho nên vài năm sau hãy nói nữa.

Quan Nhạc nghiêm túc nói:

- Đây cũng là ý tứ của tiểu nữ, hy vọng Thiên Hàn huynh thành toàn.

Sắc mặt của Lý Thiên Hàn trở nên khó coi, con mắt nhìn chằm chằm Quan Nhạc.

- Thế nào, Quan gia người muốn từ hôn? Trước kia chủ động đưa ra hôn ước cũng là Quan gia người, hôm nay cũng là Quan gia người là người thứ nhất từ hôn, các người đem Lý gia ta trở thành cái gì, đem Lý Thiên Hàn ta trở thành cái gì, có phải nghĩ ta Lý gia ta xuống dốc, không đáng giá thông gia cùng Quan gia người.

- Thiên Hàn huynh, Quan gia ta sẽ ra bồi thường, một viên Dưỡng Thần Đan này người trước tiên thu lấy, mấy ngày nữa, Quan gia ta sẽ đem tủy lâu tốt nhất của Quan gia tại Vân Vụ Thành tặng cho Lý gia người.

Lời đã nói ra hết, trái lại Quan Nhạc nhẹ nhõm hơn.

Đúng vậy, đối phương nói không sai, thông gia cũng phải có giá trị, Lý gia đã mười năm liên tiếp không có ai tiến nhập Thương Lan Tông, mà Quan gia phát triển không ngừng, hầu như mỗi hai năm thì có một hai vị đệ tử Quan gia trở thành đệ tử của Thương Lan Tông.

Năm nay Quan Tuyết càng sớm trở thành đệ tử của Thương Lan Tông, phải biết rằng có thể sớm được tuyển nhận làm đệ tử, tiền đồ càng rộng lớn.

Nếu như chỉ là như vậy, Quan gia cũng sẽ không gấp gáp giải trừ hôn ước như vậy, dù sao "lạc đà gầy còn lớn hơn ngựa", Lý gia là một trong tứ đại gia tộc của Vân Vụ Thành, thực lực rất cường đại, không yếu hơn gia tộc mới phát như Quan gia.

Đáng tiếc Lý Phù Trần quá không hăng hái, vốn có thiên phú không tệ, một năm trước không biết làm chuyện trời giáng gì, thiên phú dĩ nhiên biến mất, trở thành một tên phế nhân, làm sao xứng đôi với thiên chi kiều nữ của Quan gia, đây là chuyện Quan gia không khả năng dễ dàng tha thứ.

Huống chi, bản thân Quan Tuyết cũng đối với hôn ước này không có hứng thú, từ lâu đưa ra việc giải trừ hôn ước này không chỉ một lần, nhưng vẫn bị hấn áp chế đến bây giờ, hấn tự nhận là đã không làm thất vọng Lý gia.

- Đan dược và tủy lâu, Lý gia ta cũng không muốn, Lý gia ta không phải không có những thứ này, Quan Nhạc huynh, đây là lần cuối cùng ta xưng hô người là Quan Nhạc huynh, từ nay về sau, ta và người không còn giao tình gì nữa.

Lòng của Lý Thiên Hàn triệt để nguội lạnh, Quan gia có thể quật khởi, trước đây cũng không thể thiếu Lý gia hỗ trợ, hấn làm sao cũng không nghĩ ra, đối phương sẽ qua sông đoạn cầu như vậy.

- Thiên Hàn huynh, đã đến nước này, ta cũng không còn gì để nói, lần này là Quan gia ta sai, cáo từ.

Hít sâu một hơi, Quan Nhạc đứng dậy rời đi.

- Mang đan dược đi đi.

Lý Thiên Hàn vung tay lên, vô hình kinh khí bộc phát, bình ngọc bay về phía Quan Nhạc.

Đưa tay tiếp bình ngọc, Quan Nhạc trầm mặc rời đi.

Ken két!

Đội Quan Nhạc đi ra phòng khách, Lý Thiên Hàn sinh sôi bóp nát tay vịn ghế ngồi, sắc mặt tái xanh.

Mấy ngày sau, Quan gia phái người đưa thư giải trừ hôn ước tới, cùng lúc đó, toàn bộ Lý gia thậm chí toàn bộ Vân Vụ Thành đều biết chuyện này.

Vô hình chung, Lý gia cùng Lý Phù Trần đều trở thành trò cười của mọi người. Lúc rảnh rỗi, đám người này không phải đem chuyện này làm đề tài tán gẫu, thì đề tài cũng là Quan Tuyết trở thành đệ tử của Thương Lan Tông, trong lòng ai cũng hiểu, Quan gia muốn nhất phi trùng thiên, sớm được Thương Lan Tông thu làm đệ tử, đây chính là chuyện chưa từng có của Vân Vụ Thành trăm năm qua.

Bạn đang đọc truyện *Vĩnh Hằng Chí Tôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 2: Kim Sắc Tiểu Phù

- Nghe nói không, Quan gia Quan Tuyết muốn giải trừ hôn ước với Lý Phù Trần.

- Thật đáng tiếc, thiên phú không có không nói, ngay cả vị hôn thê cũng mất, đả kích lớn nhất trên thiên hạ cũng đến như thế a.

- Hừ, hấn mất mặt thì mất mặt một mình hấn là được rồi, còn liên lụy tới Lý gia mất mặt theo.

- Đừng nói nữa, hấn tới kìa.

Bên cạnh con đường nhỏ, tiếng nghị luận hơi ngừng lại.

Về mặt của Lý Phù Trần không thay đổi đi qua những người kia.

Quan Tuyết giải trừ hôn ước với hấn, hấn một chút cũng không có kinh ngạc, từ sau khi đối phương bày ra thiên phú kinh người, cũng đã chậm rãi thay đổi, tuy rằng bề ngoài vẫn biểu hiện ôn hòa lễ phép như cũ, nhưng kiều ngạo từ trong xương tủy, không cách nào che giấu được, đây là một loại kiều ngạo của thiên tài, người tài năng tầm thường ở trong mắt nàng cũng không khác với người bình thường là mấy, cho nên hiện tại hấn chỉ có một chút chưa xót nhàn nhạt mà thôi.

Chân chính làm Lý Phù Trần không chịu nổi, chính là Quan gia qua sông đoạn cầu.

Trước kia Quan gia mới tới Vân Vụ Thành, bị các gia tộc khác chèn ép, không có Lý gia ủng hộ, Quan gia căn bản không cách nào đặt chân tại Vân Vụ Thành, chính vì thế, Lý gia còn đắc tội với một trong bốn đại gia tộc của Vân Vụ Thành là Dương gia.

- Đây là nhân tình ấm lạnh sao?

Lý Phù Trần lẩm bẩm nói.

Giống như ngày thường, Lý Phù Trần đi tới ngọn núi phía sau Lý gia.

Hắn thích đứng ở chỗ cao, có thể là vì trong nội tâm hắn đã nghĩ muốn trở thành một cường giả, bao quát chúng sinh.

Khí trời hôm nay có chút kỳ dị, bầu trời thay đổi bất ngờ, mây như thủy triều, lộ ra một tia kim sắc.

"Nếu một ngày kia, ta có thể một quyền đánh tan đám mây này, coi như chết cũng không tiếc."

Lý Phù Trần bắt chước một quyền đánh lên trời, ảo tưởng quyền kinh có thể xỏ xuyên qua tầng mây kim sắc này, đánh thẳng vào tinh không.

Nhếch miệng cười, Lý Phù Trần đang định xuống núi.

Bỗng nhiên, hắn giật mình.

Trong tầm mắt của hắn, tầng mây kim sắc bị phá vỡ một cái động lớn, một đạo lưu quang kim sắc bay ra, bắn tới hắn, tốc độ cực nhanh, thời gian giống như dừng lại, trong trời đất, vắng vẻ không một tiếng động.

Lý Phù Trần muốn chạy trốn, nhưng thân thể căn bản là không nhúc nhích được.

Kim quang chói mắt, Lý Phù Trần nhìn không được nhắm hai mắt lại, sau một khắc, mi tâm của hắn nóng lên, ngắt đi.

Trong giấc mơ của Lý Phù Trần, hắn rong ruổi vạn giới, không đâu địch nổi, múa ra một kiếm, kiếm quang soi sáng chín tầng trời, đánh ra một quyền, quyền kinh xuyên qua vực sâu, thông đến cửu u.

"Thật là một giấc mơ đẹp!"

Vùng xung quanh lông mày nhú chặt dần ra, trên mặt của Lý Phù Trần lộ ra khí phách.

Chờ Lý Phù Trần tỉnh lại, thì sắc trời còn không tối.

"Chuyện gì xảy ra?"

Về mặt Lý Phù Trần nghi hoặc, hắn sờ sờ cái trán, tinh thần theo bản năng bay vào trong đầu.

Àm

Đầu óc chấn động kịch liệt, một hình ảnh chưa từng có từ trước tới giờ xuất hiện trong đầu hắn, nơi này là một mảnh hỗn độn, trong trung tâm của hỗn độn, có một đoàn sương mù màu xám tro, ở trong sương mù, chẳng biết lúc nào lại xuất hiện một Kim Sắc Tiểu Phù, Kim Sắc Tiểu Phù tồn tại, làm tinh thần của hắn tốt chưa từng có từ trước đến nay, sương mù màu xám tro cũng ngưng tụ lại không ngừng, từ từ hình thành một quang cầu màu xám tro.

"Nơi này là trong đầu của ta, lẽ nào cái sương mù màu xám tro này là Linh hồn của ta? Vậy cái Kim Sắc Tiểu Phù này là cái gì?"

Trong lòng Lý Phù Trần hoang mang, một màn quý dị như vậy, hoàn toàn vượt qua phạm vi nhận thức của hắn.

Đem tầm mắt dời đi, Lý Phù Trần bị Kim Sắc Tiểu Phù trong sương mù màu xám tro hấp dẫn.

Kim Sắc Tiểu Phù không có một chút cũ nát nào, nhưng lộ ra phong cách cổ xưa tang thương, giống như đã tồn tại từ khi thiên địa mới bắt đầu, như một tồn tại vĩnh hằng.

Không biết qua bao lâu, tinh thần của hắn mệt mỏi, ý thức của Lý Phù Trần bị bài xích ra không gian Thứ Hải.

"Trời tối rồi, về nhà trước đi."

Mang theo nghi hoặc, Lý Phù Trần phản hồi Lý gia.

Đi qua Luyện Võ Trường, Lý Phù Trần thấy được Lý Văn Hà, hắn đang luận bàn với một đệ tử Lý gia.

Một chương tùy ý đánh bay đối thủ của mình, Lý Văn Hà hướng Lý Phù Trần nhếch miệng cười:

- Lý Phù Trần, có hứng thú khoa tay múa chân một hai cái hay không, ta vừa đột phá tới Luyện Khí cảnh ngũ trọng, đang thiếu một đối thủ, ngươi không ngại đánh với ta chứ.

Luyện Khí cảnh, một tầng so với một tầng càng khó tu luyện hơn, đối phương nhanh như vậy đã đột phá tới Luyện Khí cảnh ngũ trọng, cũng có chút

quan hệ tới Hồng Ngọc Công tầng thứ bốn.

- Ngày hôm nay ta còn có việc, mấy ngày nữa đi.

Nói xong, Lý Phù Trần trực tiếp rời đi.

- Tên này.

Sắc mặt của Lý Vân Hà âm trầm xuống, đây là lần đầu tiên đối phương không nể mặt hắn.

- Hừ, phế vật cuối cùng vẫn là phế vật, xem ra một năm không thể tu luyện, ý chí của hắn đã tan rã, đừng khí đánh một trận cũng không có.

Lý Vân Hà cười nhạt.

Ăn xong cơm tối, Lý Phù Trần vội vã trở lại trong phòng của mình.

Ý thức tiến nhập vào trong Thức Hải, Lý Phù Trần kinh ngạc phát hiện, sương mù màu xám tro, lúc này đã biến thành quang cầu màu xám tro, chỉ có một ít sương mù lượn quanh ở ngoài, nhìn qua rất mơ hồ.

"Không biết sương mù màu xám tro biến thành quang cầu, đối với ta có ích lợi gì không?"

Trong lòng Lý Phù Trần trầm nghĩ.

Trước tiên để việc này qua một bên, ý thức rời khỏi không gian Thức Hải, Lý Phù Trần bắt đầu thử tu luyện.

Một khắc đồng hồ trôi qua.

Nửa canh giờ trôi qua.

Lý Phù Trần mở ra hai mắt, trên mặt tràn đầy kinh ngạc cùng kinh hi.

Trước kia hắn có thể tập trung tinh thần phải bỏ ra một hồi công sức, thế nhưng đêm nay, hắn dĩ nhiên duy trì tu luyện liên tục nửa canh giờ, hơn nữa trong đầu cũng không đau nhức chút nào.

"Chẳng lẽ là bởi vì Linh hồn của ta, Linh hồn của ta vốn là sương mù màu xám tro, nhìn qua rất tản mạn, hiện tại sương mù xám tro đã ngưng tụ thành quang cầu màu xám tro, nên có thể tập trung tinh thần tu luyện sao?"

Lý Phù Trần không ngốc, rất nhanh liền nghĩ đến vấn đề mấu chốt.

Đêm nay, nhất định là một đêm không yên tĩnh.

Lý Phù Trần vốn cho rằng, Kim Sắc Tiểu Phù chỉ có công hiệu duy trì cho Linh hồn không tản mạn (rời rạc), thế nhưng mấy ngày kế tiếp, Lý Phù Trần biết mình sai rồi.

Kim Sắc Tiểu Phù không chỉ có khả năng duy trì Linh hồn, càng có thể cải tạo Linh hồn.

Hiện tại Linh hồn của hắn không chỉ ngưng tụ hoàn toàn thành quang cầu, mà chậm rãi lột xác thành màu xanh nhạt, theo linh hồn đổi màu, Lý Phù Trần cảm thấy tư duy rõ ràng hơn bình thường, dường như có vô số mạch tắt bị đã thông, suy nghĩ vấn đề không chỉ cực kỳ nhanh, còn có thể suy một ra ba, suy ra là biết.

Buổi tối.

Vận chuyển Hồng Ngọc Công tầng thứ ba, Lý Phù Trần ngũ tâm hướng thiên, thông thả hấp thu Nguyên khí trong trời đất.

Đem Hồng Ngọc Công vận chuyển đến lần thứ ba mươi sáu, thân thể Lý Phù Trần bỗng nhiên chấn động, Chân khí từ trong kinh mạch thuộc về Hồng Ngọc Công tầng thứ ba thoát ra, tiến vào một đường kinh mạch mới, dễ như trở bàn tay, kinh mạch này bị đã thông, ngay sau đó là một đường khác.

Nửa canh giờ trôi qua, trong cơ thể của Lý Phù Trần nhiều hơn ba đường kinh mạch đã bị đã thông, ba đường kinh mạch này cùng với kinh mạch tương ứng với Hồng Ngọc Công tầng thứ ba tổ hợp một chỗ, tạo thành một lộ tuyến vận khí càng thêm phức tạp.

"Hồng Ngọc Công, tầng thứ tư?"

Lý Phù Trần cả kinh.

Hồng Ngọc Công một tầng so với một tầng càng khó tu luyện hơn, lý giải công pháp không tới, cho dù đã đã thông ba đường kinh mạch, cũng đừng mơ tưởng vận chuyển được, mà hắn đã hiểu rõ hàm nghĩa của công pháp, sau đó mới đã thông ba đường kinh mạch.

"Một năm không có tu luyện Hồng Ngọc Công, ta còn tưởng rằng ít nhất cần mấy tháng mới đem Hồng Ngọc Công đề thăng tới tầng thứ tư, không nghĩ

tới chỉ cần ba ngày."

Tâm tình của Lý Phù Trần rất phấn chấn, Linh hồn đổi màu giống như làm suy nghĩ của hắn càng thêm nhanh nhạy, để cho ngộ tính của hắn tăng lên, mặc dù ngộ tính trước đây của hắn không tệ, nhưng tuyệt đối không bá đạo như hiện giờ.

Buổi tối tu luyện Hồng Ngọc Công, ban ngày, Lý Phù Trần đem toàn bộ thời gian đều tu luyện Võ học.

Ken két!

Trong viện, một chương của Lý Phù Trần vỗ vào cái cọc gỗ cứng, chương lực cương mãnh xâm nhập vào trong đó, nửa đoạn cọc gỗ liền văng tung tóe.

Một chương này nếu như đánh vào trên người, tuyệt đối có thể đem người đánh chết.

"Toái Thạch Chương cảnh giới Đại Thành, có vẻ như Lý Vân Hải đều không làm được điểm này đi!"

Toái Thạch Chương là Chương pháp Hoàng cấp Đê giai, cương mãnh bá đạo, tu vi hiện tại của Lý Phù Trần còn thấp, nếu như tu vi đạt tới Luyện Khí cảnh thất, bát trọng, một chương đủ để đem cự thạch vỡ vụn.

Tu luyện Chương pháp ở trong sân, tu luyện Kiếm pháp, Lý Phù Trần thích ở phía sau núi của Lý gia.

Trên đỉnh núi phía sau, gió mạnh lạnh thấu xương, thổi trúng cây cối rung động vù vù.

Cầm Tinh Cương Kiếm trong tay, thân hình của Lý Phù Trần di chuyển, tay áo tung bay, giờ phút này, vẻ mặt hắn lạnh lùng nghiêm nghị, hai mắt như điện, không chứa một chút tình cảm nào, chỉ có vô cùng nóng bỏng với Kiếm pháp.

Phốc!

Một kiếm đâm thủng một thân cây to, cổ tay của Lý Phù Trần vịn một cái, gọt ngang, nửa đoạn trên của thân cây bay lên, bay ra phía sau, Lý Phù Trần cũng nhảy lên giữa không trung, xuất ra một kiếm.

Phốc xuy!

Trong hư không, kiếm quang hình chữ thập chợt lóe rồi biến mất, nửa đoạn trên của thân cây chia năm xẻ bảy.

Hoàng cấp Đê giai Kiếm pháp, Hồ Nha Thập Tự Trảm Đại Thành.

Năm ngày, Toái Thạch Chương Đại Thành, Hồ Nha Thập Tự Trảm Đại Thành, ngộ tính của Lý Phù Trần, đạt tới một cấp độ chưa từng có từ trước tới nay, dường như bất luận Võ học gì trong mắt hắn cũng không có bí mật, chỉ cần hao phí một chút thời gian, là có thể đem chúng luyện tới cảnh giới Đại Thành.

"Kiếm pháp là chỗ dựa căn bản, mấu chốt có thể tiến nhập Thương Lan Tông hay không, dường như, ngộ tính Kiếm pháp của ta muốn vượt lên ngộ tính về Chương pháp."

Dưới tình huống cùng đẳng cấp, Kiếm pháp càng khó lĩnh ngộ hơn so với Chương pháp, dù sao kiếm là vật ngoài thân, thi triển ra, nào giống tùy tâm sở dục như một đôi tay bằng thịt, nhưng khi Kiếm pháp Đại Thành, uy lực không phải Chương pháp có khả năng sánh ngang, dưới một kiếm, không chết cũng bị thương, mười phần hung hiểm.

"Vân Vụ Thành có bốn đại gia tộc, Lý gia ta thế yếu, hiện tại gặp phải Quan gia qua sông đoạn cầu, Dương gia nhìn chăm chăm, Thành chủ cũng tương đối thân cận với Quan gia cùng Dương gia, nếu ta trở thành đệ tử của Thương Lan Tông, nhất định có thể giúp đỡ Lý gia trở về đỉnh phong."

Hít sâu một hơi, trong mắt Lý Phù Trần phát ra ánh sáng kinh người.

"Thương Lan Tông, ta nhất định sẽ đến, ta muốn cho mọi người nhìn thấy, Lý gia ta không phải dễ khi dễ như vậy."

Trước kia đối với Thương Lan Tông, Lý Phù Trần chỉ là ước mơ, hiện tại, hắn không chỉ là ước mơ, còn có tham vọng.

Chúa tể thế giới này chính là tông môn cao cao tại thượng.

Vân Vụ Thành chỗ của Lý gia là một trong vô số thành thị của Thương Lan Vực mà thôi, mà Thương Lan Vực được thống trị bởi Thương Lan Tông.

Thương Lan Tông là một Kiếm đạo tông môn, bây giờ trở lên người luyện kiếm, bất kể là con em gia tộc cũng tốt, hay con em bình dân cũng tốt, đều lấy việc trở thành đệ tử của Thương Lan Tông làm quang vinh, phải biết rằng, một ngày trở thành đệ tử của Thương Lan Tông, trong nháy mắt là có thể một bước lên mây.

Mấy năm nay, Lý gia có xu hướng suy tàn, chính là bởi vì, Lý gia đã liên tục mười năm không có ai trở thành đệ tử của Thương Lan Tông, mà ba đại gia tộc khác, cách mỗi hai năm đều có nhiều hoặc ít một hai người có thể trở thành đệ tử của Thương Lan Tông, dưới sự đứt đoạn như thế, Lý gia tự nhiên càng ngày càng suy sụp, quyền phát biểu cũng dần dần trở nên yếu nhất.

Bạn đang đọc truyện *Vĩnh Hằng Chí Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 3: Võ Học Các

- Phù Trần thiếu gia, sao ngài lại tới đây?

Ngày hôm đó, Lý Phù Trần đi tới Võ Học Các, hai gã thị vệ thủ các chào hỏi Lý Phù Trần.

Võ Học Các là trọng địa của Lý gia, bên trong cất giữ lượng lớn bí tịch Võ học. Đệ tử bình thường muốn tiến vào Võ Học Các, nhất định phải xin phép, Lý Phù Trần đương nhiên là không cần.

Lý Phù Trần cười cười.

- Thế nào, ta không thể tới sao?

- Đương nhiên có thể!

Thị vệ thủ các vội vàng cười làm lành.

Chờ Lý Phù Trần tiến vào Võ Học Các, một gã thị vệ thủ các nói:

- Thật là kỳ quái, Phù Trần thiếu gia không phải không thể tu luyện sao? Tới Võ Học Các để làm gì? Hơn nữa Phù Trần thiếu gia dường như không giống với ngày thường, tâm tình sáng sủa ra không ít.

- Có thể là một thời gian dài rồi không có tới, tiến đến thử nghiệm một chút đi!

Một gã thị vệ thủ các khác đồng tình nói.

Võ Học Các có tất cả ba tầng, tầng thứ nhất có bí tịch Võ học Hoàng cấp Đê giai, tầng thứ hai là Hoàng cấp Trung giai, tầng thứ ba là Hoàng cấp Cao giai.

Trực tiếp đi tới tầng thứ hai, Lý Phù Trần bắt đầu lựa chọn bí tịch Kiếm pháp.

Hắn tổng cộng tu luyện qua hai loại Hoàng cấp Đê giai Kiếm pháp, ngoại trừ Hổ Nha Thập Tự Trảm, còn có Bán Nguyệt Kiếm pháp. Từ một năm trước, Bán Nguyệt Kiếm pháp của hắn đã đạt đến cảnh giới Đại Thành, độ khó của Hổ Nha Thập Tự Trảm cao hơn rất nhiều, cho tới bây giờ mới Đại Thành. Lần này hắn muốn nhìn một chút, lấy ngộ tính hiện nay của hắn, có thể nhanh hiểu được Hoàng cấp Trung giai Kiếm pháp hay không.

- Thanh Phong Kiếm pháp, thanh phong quét vào mặt, kiếm khí bức người, chỉ cảm thấy thanh phong mà không thấy kiếm.

- Phi Ưng Kiếm pháp, ung kích trời cao, kiếm khí ngang dọc.

- Thiếu Thương Kiếm pháp, kiếm kinh hùng hồn, long trời lở đất.

- Tiểu Chu Thiên Kiếm pháp, . . .

- Trục Lưu Kiếm pháp, . . .

- Tiềm Ngư Kiếm pháp, . . .

- Bát Phương Kiếm pháp, . . .

. . .

Trong Võ Học Các, phần lớn đều là bí tịch Kiếm pháp, nhìn mỗi quyển bí tịch Kiếm pháp hiện ra trước mắt, Lý Phù Trần giống như thấy được từng vị kiếm khách quật khởi, trầm luân.

Sau cùng, Lý Phù Trần lựa chọn Thanh Phong Kiếm pháp cùng Thiếu Thương Kiếm pháp.

Thanh Phong Kiếm pháp cho hắn cảm giác có ý cảnh cao nhất, Thiếu Thương Kiếm pháp thì hùng hồn bá đạo.

Cuối cùng, Lý Phù Trần lại chọn một môn bí tịch Toàn Phong Thối pháp.

Đây là một môn Thối pháp, lấy tốc độ làm sở trường, một ngày tu luyện thành công, không chỉ Thối pháp mạnh mẽ, tốc độ chạy cũng sẽ tăng lên, là một môn Thối pháp thực dụng.

- Một lần chọn ba bản bí tịch Võ học sao?

Thủ các trưởng lão là đường gia gia (ông họ) của Lý Phù Trần, Lý Đức Hưng, tóc hoa râm, Hắc nhũ mày, nói rằng:

- Phù Trần, tuy rằng ta không biết bây giờ ngươi có thể tĩnh tâm tu luyện hay không, nhưng cho dù có thể tu luyện, một lần chọn nhiều bí tịch Võ học như vậy cũng không phải chuyện tốt. Võ học ở tỉnh không ở lượng, mỗi loại đều học, chỉ là bình thường. Phải biết rằng, ham nhiều thì nát.

Lý Phù Trần cung kính gật đầu nói:

- Trưởng lão, cái này ta biết, ta chỉ lấy về nhìn một chút thôi.

- Nếu chỉ là nhìn một chút, vậy ta không nói ngươi.

Nghĩ đến Lý Phù Trần không thể tĩnh tâm tu luyện, Lý Đức Hưng cảm thấy rất đáng tiếc. Một năm trước, luận thiên phú, Lý Phù Trần không thua gì đệ nhất thiên tài Lý Văn Hải của Lý gia hiện tại, đáng tiếc, đáng tiếc.

Sáng sớm hôm sau, Lý Phù Trần mang theo Tinh Cương Kiếm, lần thứ hai đi về đỉnh núi phía sau..

"Thanh Phong Kiếm pháp, Kiếm pháp tinh tế liên miên không dứt, tu luyện tới cảnh giới Tiểu Thành, trong nháy mắt có thể chém ra ba kiếm, tu luyện tới cảnh giới Đại Thành, nháy mắt có thể chém ra sáu kiếm."

Trước khi tu luyện Thanh Phong Kiếm pháp, Lý Phù Trần thử nghiệm tốc độ xuất kiếm của mình, phát hiện trong nháy mắt tối đa chỉ có thể xuất ra được hai kiếm, hai kiếm cùng ba kiếm nhìn như chỉ kém một kiếm, nhưng lại khác nhau một trời một vực, chỉ một kiếm này, chính là then chốt để đánh bại cường địch.

Đón gió, Lý Phù Trần nhắm hai mắt lại, lĩnh hội ý cảnh của Thanh Phong Kiếm pháp.

Một lúc lâu sau, Lý Phù Trần mở ra hai mắt rồi di chuyển, thân hình lướt tới, Tinh Cương Kiếm trong tay lấy tốc độ cực nhanh chém ra.

Gió thổi liên miên, Kiếm pháp của Lý Phù Trần càng lúc càng nhanh, loáng thoáng, giống như cùng gió hợp thành một thể, gió ở đâu, kiếm ở đó. Khi Lý Phù Trần dừng lại, thì Chân khí trong cơ thể hầu như đã hao hết, thở hổn hển, mồ hôi đầm đìa cả người.

"Không hổ là Thanh Phong Kiếm pháp, lại tiêu hao Chân khí nhiều như vậy."

Kiếm pháp càng cao cấp, tốc độ tiêu hao Chân khí càng nhanh, lấy tu vi hiện tại của Lý Phù Trần, thi triển Hoàng cấp Trung giai Kiếm pháp đã có chút tổn sức, nếu thi triển Hoàng cấp Cao giai Kiếm pháp, có thể chỉ hơn mười hô hấp là sẽ hao hết Chân khí.

Chờ Chân khí khôi phục được bảy tám thành, Lý Phù Trần tiếp tục luyện kiếm, vòng đi vòng lại.

Thoáng cái đã năm ngày đi qua.

"Hát!"

Đón gió, Lý Phù Trần một hơi thở chém ra hơn trăm kiếm, bởi vì tốc độ ra kiếm quá nhanh, kiếm giống như dung nhập vào trong gió, ánh mặt trời chiếu xuống, làm không gian phía trước Lý Phù Trần sáng lên một mảnh.

"Một cái nháy mắt bốn kiếm."

Thu kiếm, đứng im hồi lâu, Lý Phù Trần từ từ phun ra một ngụm trọc khí.

Ảo diệu của Thanh Phong Kiếm pháp, hắn đã từ từ quen thuộc, đơn giản mà nói, kỳ thực Kiếm pháp này phù hợp với gió thiên nhiên trong trời đất, lấy kiếm làm gió, lấy khí làm gió, lấy kiếm khí làm gió.

Đương nhiên, nói thì đơn giản như vậy, nhưng làm thì không đơn giản chút nào, nếu không phải Lý Phù Trần có Linh hồn màu xanh nhạt, ngộ tính tăng lên, chỉ sợ một hai tháng cũng đừng nghĩ tới Tiểu Thành.

Sáng sớm xuất môn, tối về, thời gian yên tĩnh trôi qua.

Buổi chiều ngày thứ mười.

Phanh!

Một chường vỗ lên đại thụ, lá cây rớt xuống như mưa.

Kiểm ra khỏi vỏ, vào vỏ.

Ào ào ào ào...

Lá cây khắp trời đều bị chém nát, trong nháy mắt, Lý Phù Trần chém ra sáu kiếm.

"Rốt cục cũng Đại Thành."

Trong mắt của Lý Phù Trần loé lên một tia chân lý sáng tỏ.

Thanh Phong Kiếm pháp, lấy nhanh chiến thắng, mà nhanh đến mức tận cùng, có thể phát hiện ra một số thứ trước đây không cách nào phát hiện, tỷ như lấy góc độ nào xuất kiếm nhanh nhất, lấy tư thế gì xuất kiếm nhanh nhất, lấy quỹ tích gì xuất kiếm nhanh nhất.

Nhanh, là một chân lý, tốc độ của người nhanh, người khác trong mắt người đều sơ hở khắp nơi, nhanh, là một thiết tắc, tốc độ của người nhanh, kiếm của người không thể phá.

Có thể nói, Lý Phù Trần không chỉ đem Thanh Phong Kiếm pháp tới Đại Thành, mà nhận được càng nhiều hơn là cảm ngộ Kiếm đạo mà kiếm khách thiết tha mơ ước.

Cảm ngộ Kiếm đạo, cùng ngộ tính vừa có quan hệ, lại vừa không quan hệ. Người có tư chất bình thường, luyện kiếm quanh năm suốt tháng, có thể đạt được cảm ngộ Kiếm đạo trên quý, liền trở thành một kiếm khách tuyệt đỉnh. Mà người có ngộ tính cao, dễ dàng thu được cảm ngộ Kiếm đạo hơn, nhưng cũng có thể không ngộ được cái gì.

Cảm ngộ, cảm ngộ, có cảm mới có ngộ, dựa vào ngộ tính là không được.

Trở lại Lý gia, trên đường đi qua Luyện Võ Trường, Lý Phù Trần thấy không ít đệ tử Lý gia luận bàn trong đó. Không biết có phải là ảo giác của hắn hay không, hắn cảm thấy Kiếm pháp của những đệ tử Lý gia này, có trăm ngàn chỗ sơ hở. Nếu như Lý Phù Trần nguyện ý, hắn có một trăm loại phương pháp đánh bại bọn họ.

Dễ dàng đánh bại một gã đệ tử Lý gia, ánh mắt của Lý Vân Hà rơi vào trên người của Lý Phù Trần.

- Lý Phù Trần, lần này ngươi sẽ không cự tuyệt ta đi!

Lý Vân Hà như cười mà không cười nhìn Lý Phù Trần, ánh mắt khinh thường.

- Ngươi không phải là đối thủ của ta.

Lý Phù Trần lắc đầu nói.

- Hắn nói cái gì, ta không có nghe lầm chứ!

- Có trò hay để xem, khi Lý Vân Hà còn không có đột phá tới Luyện Khí cảnh ngũ trọng, Lý Phù Trần không phải là đối thủ của hắn, hiện tại càng không phải là đối thủ, không biết Lý Vân Hà sẽ đối phó Lý Phù Trần như thế nào.

Nhất thời, trong Luyện Võ Trường xôn xao.

- Đây là một chuyện cười mà ta không thích nghe, Lý Phù Trần, ngươi cho là giả ngây giả dại là có thể qua được sao?

Lý Vân Hà cười nhạt nhìn Lý Phù Trần, vẻ mặt xem thường.

Bạn đang đọc truyện *Vĩnh Hằng Chí Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4: Thiên Phú Đã Khôi Phục

Nâng mắt lên, Lý Phù Trần thản nhiên nói:

- Lý Vân Hà, kỳ thực ngươi là một người tốt đấy.

Hắn thật sự không đem Lý Vân Hà để vào trong mắt, tuy rằng Lý Vân Hà có tu vi Luyện Khí cảnh ngũ trọng. Thế nhưng, thực lực không chỉ có tu vi,

Võ học có thể cho người khác vượt cấp mà chiến.

- Ít nói nhảm, rút kiếm đi!

Lý Vân Hà rút ra Tinh Cương Kiếm.

- Như người mong muốn.

Lý Phù Trần đi tới Luyện Võ Trường, đứng thẳng cách Lý Vân Hà năm thước.

- Lý Phù Trần, gần đây Trục Lưu Kiếm pháp của ta vừa mới nhập môn, hiện tại mượn người tới thử kiếm.

Thân hình lướt qua, Tinh Cương Kiếm trong tay Lý Vân Hà giống như nước chảy, chém về phía Lý Phù Trần.

Nếu nửa tháng trước, Lý Phù Trần tuyệt đối sẽ không đỡ được Trục Lưu Kiếm pháp của Lý Vân Hà, thế nhưng hiện tại, Kiếm pháp của đối phương trong mắt hắn có trăm chỗ sơ hở.

Thân hình thoáng động, Lý Phù Trần khéo léo rút ra Tinh Cương Kiếm.

- Làm càn.

Lý Vân Hà nổi giận, tốc độ Kiếm pháp nhanh hơn.

Chỉ là, kiếm của hắn nhanh nữa, cũng không cách nào chạm vào Lý Phù Trần một tí nào. Lý Phù Trần giống như cây liễu, đứng đưa theo gió, toàn thân trên dưới, lộ ra một cỗ thành thực hàm súc.

- Không có khả năng?

Lý Vân Hà không thể tin vào hai mắt của mình, khuôn mặt của hắn đỏ bừng, thúc giục Chân khí, đem Trục Lưu Kiếm pháp thi triển đến cực hạn.

Đáng tiếc, hết thấy đều phí công.

- Lý Vân Hà, hiện tại ta muốn xuất kiếm.

Lời nói của Lý Phù Trần xuất ra, Tinh Cương Kiếm bên hông cũng nháy mắt ra khỏi vỏ, "đương" một tiếng, kiếm của Lý Vân Hà tuột ra khỏi tay.

Thân hình nhoáng một cái, Lý Phù Trần đi tới trước người Lý Vân Hà, một chương võ trên ngực đối phương.

Phốc!

Máu tươi phun ra, Lý Vân Hà bay rót ra ngoài, quần áo trước ngực nát bấy, một chương ấn rõ ràng in trên đó.

- Lý Vân Hà thua?

Trong Luyện Võ Trường, đám người xem chiến tròn mắt há miệng, ngây ra như phỗng.

- Làm sao có thể, nửa tháng trước, Lý Phù Trần không phải đối thủ của Lý Vân Hà, lẽ nào nửa tháng này, Lý Phù Trần khôi phục lại thiên phú?

- Cho dù thiên phú có khôi phục, nửa tháng vượt qua Lý Vân Hà, cái này cũng quá khoa trương đi!

Trong lòng mọi người đều có cảm giác không chân thật, nghĩ rằng tất cả điều này là mộng ảo.

- Lý Vân Hà, trước đây ngươi không phải là đối thủ của ta, hiện tại càng không phải là đối thủ của ta, hy vọng ngươi tự giải quyết cho tốt.

Kiếm vào vỏ, Lý Phù Trần xoay người rời đi.

Sau khi Lý Phù Trần đi không lâu, Lý gia bùng nổ.

...

- Phù Trần, thiên phú của ngươi đã khôi phục?

Trên bàn cơm, giọng nói của Lý Thiên Hàn hơi run run, mẫu thân Trần Ngọc Yến cũng tha thiết nhìn Lý Phù Trần.

- Cha, mẹ, thiên phú của ta đã khôi phục lại từ nửa tháng trước, vốn có ý định cho các ngươi một kinh hỉ.

Lý Phù Trần thành thật thừa nhận.

- Người hài tử này, nếu thiên phú khôi phục, thế nào lại không nói sớm cho chúng ta biết.

Thấy Lý Phù Trần thừa nhận, Trầm Ngọc Yến vừa kinh hãi vừa trách cứ.

- Ha ha, ông trời cuối cùng không bỏ rơi người, cũng không có bỏ rơi Lý Thiên Hàn ta.

Lý Thiên Hàn ngửa mặt lên trời cười to, uất khí trong lồng ngực sạch.

Một năm qua này, hắn giống như Lý Phù Trần, trong lòng phiền muộn kim nén không thôi.

Tuy rằng hắn là Tộc trưởng của Lý gia, địa vị tôn quý, thế nhưng tại Vân Vụ Thành này, Lý gia bọn họ càng ngày càng sa sút, không chỉ bị Dương gia bỏ xa, liên gia tộc mới phát như Quan gia đều vượt qua Lý gia.

Vốn Lý Vân Hải cùng Lý Phù Trần là hy vọng của Lý gia, hoàn toàn có cơ hội trở thành đệ tử của Thương Lan Tông, một khi hai người trở thành đệ tử của Thương Lan Tông, Lý gia liền có cơ hội, ít nhất cũng không giống hiện tại, ngày càng sa sút.

Lui một bước mà nói, cho dù không gánh vác được những thứ này, người phụ thân nào không hy vọng con cái của mình có tiền đồ, có thành tựu lớn.

Nhưng đột nhiên, thiên phú của Lý Phù Trần biến mất, không có nguyên nhân, cũng không có biện pháp giải quyết, tuy hắn biểu hiện ra không vội, nhưng trong lòng lại rất sốt ruột.

Hiện tại, hết thảy đều trở lại quỹ đạo.

- Đúng rồi, Phù Trần, như thế nào người lại đánh bại Lý Vân Hà, một năm nay người không tu luyện mà?

Trầm Ngọc Yến đưa ra nghi vấn.

Lý Phù Trần từ lâu đã chuẩn bị tốt lý do thoái thác.

- Một năm nay, mỗi ngày ta đều thử tu luyện, nhưng mỗi lần đều vô cùng thống khổ, sau khi thiên phú khôi phục lại, ta phát hiện mình tu luyện Võ học mười phần chuyên tâm, so với dĩ vãng gấp chục lần, cho nên Kiếm pháp tiến bộ rất nhanh.

- Họa phúc cùng đi, một năm không thể tu luyện đã ma luyện ý chí của Phù Trần, để cho hắn có một chấp nhất với tu luyện hơn hẳn người bình thường, tu luyện tự nhiên sẽ làm ít công to.

Lý Thiên Hàn không nghi ngờ hắn, cho ra lời giải thích hợp lý.

- Điều này cũng đúng.

Trầm Ngọc Yến cảm khái vạn phần, cảm thấy chuyện thế gian quá kỳ diệu, căn bản không cách nào nói rõ.

Bầu không khí của bữa cơm cực kỳ vui vẻ, đây là lần đầu tiên của một năm này.

Bữa cơm của một nhà khác thì có vẻ vi diệu hơn rất nhiều.

- Vân Hà, nói một chút xem, chuyện gì đã xảy ra?

Trên bàn cơm, Lý Thiết Sơn hỏi Lý Vân Hà.

Lúc này, Lý Vân Hà cũng thất hồn lạc phách như trước, nghe vậy thì lẩm bẩm nói:

- Ta không biết, ta thực sự không biết.

Thấy cái dạng này của Lý Vân Hà, ca ca Lý Vân Hải của Lý Vân Hà hừ một tiếng:

- Ta đã sớm nói với người, Kiếm pháp của người có rất nhiều lỗ thủng, cơ sở không ổn, bị một người như Lý Phù Trần đánh bại dễ dàng như vậy, thực sự là ném mặt cả nhà.

- Được rồi, Vân Hải, nói như thế nào thì hắn cũng là đệ đệ người, nói chuyện chừa chút tình cảm đi.

Mẫu thân của hai người răn dạy Lý Vân Hải.

- Một đả kích nhỏ như vậy đều không tiếp thu được, làm sao thành đại khí (thành công) được?

Lý Thiết Sơn rất bất mãn với biểu hiện của Lý Vân Hà, hắn và Lý Thiên Hàn tranh đấu nhiều năm như vậy, vẫn thua kém đối phương một bậc. Vị trí Tộc trưởng cũng không cạnh tranh được, cho nên ôm hy vọng rất lớn đối với hai đứa con trai. Đứa con lớn nhất không cần phải nói, là đệ nhất thiên tài của Lý gia, có hi vọng trở thành đệ tử của Thương Lan Tông. Con thứ hai tiến bộ trong một năm này cũng không sai, nhưng biểu hiện hôm nay, làm hắn rất thất vọng.

Lý Vân Hải thấy vẻ mặt bất mãn của Lý Thiết Sơn, như không có chuyện gì, nói:

- Cha, người yên tâm đi, có cơ hội ta sẽ thay đệ đệ giáo huấn tên Lý Phù Trần kia một chút.

Cho tới bây giờ, hắn chưa từng đem Lý Phù Trần để vào mắt. Dù một năm trước, hắn cũng không cho là thiên phú của Lý Phù Trần vượt qua hắn.

Đêm tối, ánh trăng nhàn nhạt xuyên thấu qua màn cửa sổ bằng lụa mỏng, chiếu vào phòng của Lý Phù Trần.

Hô!

Hít!

Hô hấp của Lý Phù Trần cực kỳ dài, giữa một hít một thở, mơ hồ có ánh sáng màu đỏ nhạt dưới bụng lóe ra.

Từ một năm trước, Lý Phù Trần đã đạt tới cảnh giới Luyện Khí cảnh tứ trọng hậu kỳ, nếu không phải bởi vì trì hoãn một năm, đột phá tới Luyện Khí cảnh ngũ trọng hậu kỳ không khó.

Thời gian một năm, muốn bù đắp, cũng không phải dễ dàng như vậy.

Đầu tiên Lý Phù Trần phải đem Hồng Ngọc Công đột phá đến tầng thứ năm, tốc độ đề thăng tu vi sẽ nhanh hơn. Nếu như có thể, hắn hy vọng có thể trong thời gian không lâu tới, đem Hồng Ngọc Công đề thăng tới cảnh giới cao nhất, tầng thứ bảy.

Trong đầu, theo Lý Phù Trần tu luyện Chân khí, trong Linh hồn màu xanh nhạt, xuất hiện một tia xanh biếc, giống như từng sợi tơ, xoay tròn quanh Kim Sắc Tiểu Phù.

Đêm khuya.

Ánh sáng màu đỏ nhạt dưới bụng của Lý Phù Trần đột nhiên mạnh lên. Ở trong cơ thể, Chân khí thoát ly kinh mạch tương ứng với Hồng Ngọc Công tầng thứ tư, hướng một đường kinh mạch bí ẩn chui vào.

Một đường, hai đường, . . .

Chân khí đã thông đủ năm đường kinh mạch, khiến cho lộ tuyến vận khí trong cơ thể của Lý Phù Trần phức tạp hơn.

"Hồng Ngọc Công tầng thứ năm."

Phun ra một ngụm hơi thở nóng rực, Lý Phù Trần mở hai mắt ra, vẻ mặt vui mừng.

Tầng thứ công pháp càng cao, tốc độ tu luyện Chân khí của hắn càng nhanh, tương ứng, uy lực bạo phát của Chân khí cũng càng mạnh.

Bạn đang đọc truyện *Vĩnh Hằng Chí Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5: Rèn Luyện Thực Chiến

Có lẽ là đem Thanh Phong Kiếm pháp tu luyện đến cảnh giới Đại Thành, hay vì đạt được cảm ngộ Kiếm đạo, Lý Phù Trần bắt đầu tu luyện Thiếu Thương Kiếm pháp cũng làm ít công to, chỉ chín ngày liền đạt đến Đại Thành.

Thiếu Thương Kiếm pháp Đại Thành quả nhiên là long trời lở đất, chém ra một kiếm, liền một cây hai người ôm, cũng chặt đứt, uy lực ít nhất gấp hai lần Thanh Phong Kiếm pháp.

Về phần Toàn Phong Thối pháp cùng Thanh Phong Kiếm pháp có hiệu quả như nhau, cái sau thì yêu cầu Kiếm pháp phù hợp gió thiên nhiên của trời đất, cái trước yêu cầu Thối pháp phù hợp gió thiên nhiên của trời đất. Cho nên, gần ba ngày, Toàn Phong Thối pháp cũng bị Lý Phù Trần tu luyện đến Đại Thành.

Cùng lúc đó, tu vi của Lý Phù Trần rốt cục bước vào Luyện Khí cảnh ngũ trọng, không thua gì Lý Vân Hà.

- Lúc này nên đi rèn luyện năng lực thực chiến.

Tu vi, công pháp cùng với Võ học là cơ sở của thực lực. Dưới tình huống cơ sở thực lực không sai biệt nhau, năng lực thực chiến của người nào mạnh

hon, thì thực lực tổng hợp liền mạnh hơn. Từ nhỏ đến lớn, Lý Phù Trần còn không trải qua chiến đấu chân chính, hẳn nghĩ cần phải có thực tiễn một chút.

Đeo Tinh Cương Kiếm, Lý Phù Trần dứt khoát rời khỏi Lý gia, đi về hướng Vân Vụ Sơn Mạch.

Vân Vụ Sơn Mạch là một dãy núi rất lớn, tên của nó cũng không quan hệ gì với Vân Vụ Thành, trái lại bởi vì Vân Vụ Thành tiếp giáp Vân Vụ Sơn Mạch, mới lấy tên là Vân Vụ Thành.

Vân Vụ Sơn Mạch nguy hiểm mười phần, bên trong có mây mù quấy nhiễu, Yêu thú ngang dọc, thậm chí còn có Yêu ma đáng sợ.

Nếu như ở vùng ngoại vi còn tốt, chỉ có Nhất cấp Yêu thú cùng Nhất cấp Yêu ma, thực lực tương đương với Võ giả Luyện Khí cảnh.

Vào sâu một chút, sẽ xuất hiện Nhị cấp Yêu thú cùng Nhị cấp Yêu ma, đây chính là tồn tại tương đương với Võ giả Quy Nguyên cảnh. Nhị cấp Yêu thú lợi hại, hoàn toàn có khả năng hành hạ Võ giả Quy Nguyên cảnh đến chết, về phần Nhị cấp Yêu ma, đó chính là tồn tại vô địch trong Nhị cấp, cho dù Võ giả Quy Nguyên cảnh cửu trọng gặp phải, đều cửu tử nhất sinh.

Lý Phù Trần tự nhiên sẽ không đi tìm chết, hẳn dự định ở vùng sát biên giới của Vân Vụ Sơn Mạch rèn luyện năng lực thực chiến, Nhất cấp Yêu thú nơi đó sẽ không quá lợi hại.

Trên đường nhỏ hoang tàn vắng vẻ, Lý Phù Trần bước nhanh như bay.

Mượn thời gian đi đường, hẳn rèn luyện Toàn Phong Thối pháp vào thực tế, nhất cử lưỡng tiện.

Một canh giờ trôi qua, Lý Phù Trần đi tới khu vực sát biên giới Vân Vụ Sơn Mạch.

- Không hổ là Vân Vụ Sơn Mạch, cổ khí tức mang hoang này, làm người ta kính sợ.

Hành tẩu ở khu vực nguy hiểm xa lạ, Lý Phù Trần cảm thấy chân lông toàn thân đều dựng đứng lên.

Vèo!

Khi đi qua một cây đại thụ, một cái bóng màu xanh nhỏ bé bỗng nhiên bắn về phía Lý Phù Trần.

Thời khắc mấu chốt, Lý Phù Trần lùi một bước, đánh trả, tay bắt được cái bóng xanh dài nhỏ này.

Đây là một con rắn nhỏ màu xanh, bị Lý Phù Trần nắm ở chỗ bẫy tất, cả người co quắp.

- Nhất cấp Đề giai Yêu thú Lục Tuyến Xà, thực lực còn kém hơn Võ giả Luyện Khí cảnh nhất trọng, thế nhưng nọc độc có thể độc chết Võ giả Luyện Khí cảnh lục thất trọng.

- Vân Vụ Sơn Mạch so với tưởng tượng của ta còn muốn nguy hiểm hơn a.

Lý Phù Trần cho rằng, nếu như không có Linh hồn cường đại, không nhất định bắt được Lục Tuyến Xà, mà nếu không bắt được Lục Tuyến Xà, sẽ bị nọc độc của nó giết chết.

Tiếp tục hành tẩu, Lý Phù Trần cẩn thận hơn so với lúc đầu rất nhiều, ngũ giác dưới Chân khí hỗ trợ, được kích phát đến cực hạn, chỉ cần có một tia gió thổi cỏ lay, đều chạy không khỏi cảm ứng của hắn.

- A, là được thảo!

Ánh mắt Lý Phù Trần nhìn lướt qua, trên gò núi không xa, có một đóa hoa nhỏ, đây là một loại dược thảo Hoàng cấp Đề giai tên là Quỳnh Lộ Hoa, có giá hai kim tệ.

Hai kim tệ cũng không phải số lượng nhỏ, một kim tệ có thể đổi được mười ngân tệ, có thể đổi được một nghìn đồng tệ. Chi tiêu của một gia đình bình thường ở Vân Vụ Thành khoảng mười kim tệ trong một năm. Tuy rằng Lý Phù Trần là con của Tộc trưởng, nhưng tiền hàng tháng cũng chỉ có mười kim tệ.

Ngắt lấy Quỳnh Lộ Hoa, Lý Phù Trần đem đặt vào trong một hộp ngọc lớn, loại hộp ngọc này giá trị mười kim tệ, có thể bảo tồn sức sống của dược thảo trong thời gian dài.

Thời gian dần trôi qua, Lý Phù Trần hành tẩu dọc theo khu vực sát biên giới Vân Vụ Sơn Mạch.

Đằng!

Bàn chân đạp mạnh trên mặt đất, Lý Phù Trần dán lên cây chạy như bay, trong nháy mắt lên một chạc cây của đại thụ, từ trên cao nhìn xuống mặt đất.

Mà trong nháy mắt khi Lý Phù Trần leo lên đại thụ, từ trong bụi cỏ phía dưới nhô ra một con Yêu thú dữ tợn.

Cả thân thể Yêu thú màu nâu vàng, cộng với cái đuôi thì dài khoảng hai thước năm, một đôi mắt dựng thẳng lộ ra quang mang lạnh lẽo, khiến người khác

rét run.

Đây là Nhất cấp Trung giai Yêu thú Thiết Cốt Sài, thực lực tương đương với Võ giả Luyện Khí cảnh ngũ trọng, xương trên đầu rất cứng rắn, nếu như không thể đánh trúng mục tiêu yếu hại của nó, cho dù là Võ giả Luyện Khí cảnh lục, thất trọng cũng rất khó giết chết nó.

"Lại là Thiết Cốt Sài!"

Lý Phù Trần nhủ mày, Thiết Cốt Sài tương đối khó chơi, không cần phải nói, hắn sẽ không liều chết với Thiết Cốt Sài, không đáng giá.

Bất quá, rất rõ ràng, Thiết Cốt Sài cũng phát hiện Lý Phù Trần, ánh mắt hung tàn bắn ra, lá cây đều không thể ngăn trở.

Phát ra âm thanh giống như trẻ con khóc, Thiết Cốt Sài phóng ra như mũi tên, nhắm về phía đại thụ dưới Lý Phù Trần.

Ầm một tiếng!

Đại thụ lắc lư, lá bay khắp nơi, Lý Phù Trần trực tiếp bị rung rớt xuống.

"Không tốt."

Lý Phù Trần không nghĩ tới Thiết Cốt Sài lại hung hãn như vậy, không kịp đề phòng, cả người từ trên cây ngã xuống. Trong lúc ngàn cân treo sợi tóc, tay của Lý Phù Trần nắm được một cành cây, giống như đu dây, lắc lư qua lại.

Tiếng gió thổi vang lên, Thiết Cốt Sài nhảy lên không trung, đánh về Lý Phù Trần đang ở giữa không trung.

- Xuống dưới đi!

Một tay nắm cành cây, một tay rút ra Tinh Cương Kiếm, Lý Phù Trần chém một kiếm vào mặt của Thiết Cốt Sài.

Một âm thanh vang lên, một kiếm này ngoại trừ lưu lại một vết máu trên mặt Thiết Cốt Sài, nhưng vẫn chưa làm Thiết Cốt Sài thương nặng, cũng may Thiết Cốt Sài bị một kiếm này chém rơi xuống, không thể nhào tới Lý Phù Trần nữa.

Mượn lực lung lay của cành cây, Lý Phù Trần lần nữa trở lại chạc cây, lần này hắn đỡ lấy thân cây thật chặt chẽ, tránh cho bị đánh rơi xuống lần thứ hai.

Ầm!

Bịch bịch!

Thiết Cốt Sài liên tục đánh vào đại thụ, Lý Phù Trần đã nghe được tiếng gãy bên trong thân cây, chỉ sợ không cần tới vài lần nữa, thân cây sẽ triệt để gãy.

"Liều mạng, Kiếm pháp của ta cũng không phải ngồi không như vậy."

Lý Phù Trần cắn răng một cái, chủ động nhảy xuống đại thụ, đâm ra một kiếm giữ không trung về phía Thiết Cốt Sài.

Thiết Cốt Sài rất nhanh nhảy, vỗ móng vuốt, đẩy Tinh Cương Kiếm ra, lần thứ hai đánh về phía Lý Phù Trần.

"Chỉ là một đầu Thiết Cốt Sài mà thôi."

Lý Phù Trần tiến vào trạng thái [chiến đấu], nhất cử nhất động của Thiết Cốt Sài hiện ra rõ ràng trong mắt của hắn. Hắn hiểm hiểm né tránh công kích của Thiết Cốt Sài, đâm một kiếm trúng vị trí xương sườn của đối phương.

"Xuy" một tiếng, Tinh Cương Kiếm rút ra, máu tươi bắn ra.

Chỉ là Lý Phù Trần đánh giá thấp sự hung hãn của Thiết Cốt Sài. Thiết Cốt Sài bị thương nặng nhưng không sợ chết, thân thể gãy gục muốn nhào tới Lý Phù Trần.

Phốc!

Một kiếm quét qua cái cổ của Thiết Cốt Sài, Thiết Cốt Sài giống như một quả cầu da xì hơi, liền mềm nhũn ra, không còn thở nữa.

Đánh chết Thiết Cốt Sài, Lý Phù Trần đứng tại chỗ không nhúc nhích, suy xét chỗ thiếu hụt của mình.

Thứ nhất, kiêng dè khi đối mặt với Thiết Cốt Sài, không nhận rõ thực lực của chính mình.

Thứ hai, năng lực thực chiến chưa đủ.

Chỗ thiếu hụt thứ nhất, Lý Phù Trần cho rằng không tính là chỗ thiếu hụt, dù sao đây là lần đầu tiên hắn gặp phải Yêu thú hung hãn như Thiết Cốt Sài, có lần kinh nghiệm này, sau đó cũng sẽ không bỏ tay bỏ chân nữa.

Chỗ thiếu hụt thứ hai tạm thời không cách nào giải quyết, nhất định phải trải qua nhiều lần chiến đấu mới có thể chậm rãi rèn luyện năng lực thực chiến của mình.

Hô!

Dùng sức phun ra một ngụm trọc khí, hai mắt của Lý Phù Trần bắn ra tinh quang dữ dội, một cỗ chiến ý mạnh mẽ toả ra.

Nếu như nói Kim Sắc Tiểu Phù cải biến vận mệnh của hắn, lần chiến đấu này làm hắn bỏ đi kiêu ngạo của mình, mặc kệ địch nhân là ai, chỉ cần hắn có can đảm chiến đấu, là có thể chiến thắng đối phương.

Bạn đang đọc truyện *Vĩnh Hằng Chí Tôn* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6: Trang Sức Của Võ Giả

Ngao!

Trên một gò núi không cao, Lý Phù Trần đang chiến đấu cùng một đầu Thiết Trảo Lang.

Phòng ngự của Thiết Trảo Lang yếu hơn Thiết Cốt Sài rất nhiều, bất quá công kích của Thiết Trảo Lang vượt xa Thiết Cốt Sài, móng vuốt dài đến nửa thước, một trảo có thể dễ dàng bẻ gãy một cây đại thụ.

Xẹt!

Tia lửa văng khắp nơi, Tinh Cương Kiếm của Lý Phù Trần ma sát vào móng vuốt của Thiết Trảo Lang, một kiếm xuyên thủng yết hầu của Thiết Trảo Lang.

- Tổng cộng bốn kiếm, cũng không tệ lắm.

Có kinh nghiệm đối phó với Thiết Cốt Sài, khi Lý Phù Trần đối mặt với Thiết Trảo Lang thì nhẹ nhõm hơn rất nhiều, chỉ bốn kiếm liền giết chết nó.

Nếu để cho người khác biết, phỏng chừng sẽ giật mình rớt cằm xuống đất.

Bất kể là Thiết Cốt Sài hay Thiết Trảo Lang, Võ giả Luyện Khí cảnh ngũ trọng khi ứng phó cũng phải cố sức, không có vài Võ giả Luyện Khí cảnh ngũ trọng thì không dám chém giết. Lý Phù Trần rèn luyện đã nửa ngày, có thể đơn giản đánh chết hai cái, năng lực thực chiến đã bỏ rơi phần lớn Võ giả Luyện Khí cảnh.

Đương nhiên, Võ giả Luyện Khí cảnh ngũ trọng bình thường không có khả năng đem hai môn Hoàng cấp Trung giai Kiếm pháp tu luyện tới cảnh giới Đại Thành. Lý Phù Trần là Võ giả Luyện Khí cảnh ngũ trọng, nhưng thực lực đã vượt qua Luyện Khí cảnh ngũ trọng, đánh chết Thiết Trảo Lang không coi là việc khó khăn.

Thiết Cốt Sài, Thiết Trảo Lang, Bạo Hùng, Kim Văn Báo. . .

Cả ngày, Lý Phù Trần đánh chết bốn đầu Nhất cấp Trung giai Yêu thú tàn bạo, về phần các loại Nhất cấp Đê giai Yêu thú thực lực thấp như Lục Tuyến Xà, Lý Phù Trần giết ít nhất mười mấy con.

Theo số lần chiến đấu tăng lên, năng lực thực chiến của Lý Phù Trần tiến triển cực nhanh, Kiếm pháp không giống như trước, tinh diệu thì tinh diệu, nhưng mà có chút cứng nhắc.

Trời tối dần, Lý Phù Trần đang trên đường chạy về Lý gia.

Thu hoạch của cả ngày hôm nay không tệ, thu thập tất cả bảy gốc Hoàng cấp Đê giai dược thảo, hai mươi cái móng vuốt của Thiết Trảo Lang cùng năm tấm da lông của Yêu thú, tổng giá trị khoảng hai mươi kim tệ.

Lúc trở lại Lý gia, sắc trời đã triệt để tối hẳn, Lý Phù Trần dự định ngày mai lại xử lý dược thảo cùng tài liệu Yêu thú này.

- Phù Trần, cả ngày hôm nay ngươi đi đâu vậy.

Trên bàn cơm, Lý Thiên Hàn hỏi.

- Cha, ta tìm một địa phương luyện kiếm.

Lý Phù Trần không dám nói mình đi Vân Vụ Sơn Mạch.

- À.

Lý Thiên Hàn cũng không nghi ngờ hẳn, lúc còn trẻ hẳn cũng thích tìm chỗ yên tĩnh luyện kiếm, không có thói quen ở trong gia tộc.

Ăn cơm tối xong, Lý Phù Trần trở lại phòng của mình.

Ngồi xếp bằng trên bồ đoàn của phòng tu luyện, đầu tiên, Lý Phù Trần vận chuyển Hồng Ngọc Công tăng thứ năm hơn mười lần, sau đó lấy ra một cái bình ngọc, từ trong bình đổ ra một viên đan được nhét vào trong miệng.

Đan được là Hoàng cấp Đê giai Linh Khí Đan, một viên giá hai mươi kim tệ.

Võ giả tu luyện, ngoại trừ thiên phú ra, còn phải có tài nguyên.

Tài nguyên sung túc, tu luyện sẽ nhanh hơn rất nhiều, bất quá chỉ tài nguyên không thì cũng không được, tâm cảnh theo không kịp, sẽ dừng lại ở một cảnh giới rất lâu.

Đem được lực của Linh Khí Đan luyện hóa hoàn toàn, Lý Phù Trần cảm thấy tu vi của mình tăng lên một chút, khoảng cách đến Luyện Khí cảnh ngũ trọng sơ kỳ đỉnh phong càng ngày càng gần.

Sáng sớm ngày hôm sau, Lý Phù Trần đi vào thành.

Luyện Yêu Các.

- Phù Trần thiếu gia, một cái móng vuốt của Thiết Trảo Lang ta trả mười ngân tệ, hai mươi cái là hai kim tệ. Bốn tấm da lông Yêu thú, trong đó da lông của Kim Văn Báo là quý nhất, giá trị hai kim tệ, thứ hai là Bạo Hùng, giá trị một kim năm ngân tệ, của Thiết Trảo Lang là một kim hai ngân tệ, của Thiết Cốt Sài là một kim tệ. Tổng cộng là bảy kim bảy ngân tệ, ngài thấy thế nào?

Chương quỹ của Luyện Yêu Các liếc nhìn tài liệu trên quầy, mở miệng nói.

- Được.

Lý Phù Trần gật đầu, Luyện Yêu Các là sản nghiệp của Lý gia, giá cả tự nhiên sẽ hợp lý hơn những nhà khác.

Rời Luyện Yêu Các, Lý Phù Trần lại tới Dược Thảo Điểm của nhà mình, đem bán bảy gốc Hoàng cấp Đê giai dược thảo, tổng cộng bán được mười một kim tệ.

Lúc này đã đến buổi trưa, đi Vân Vụ Sơn Mạch lần nữa đã không còn kịp rồi, dù sao ban đêm hẳn còn phải chạy trở về, cả quãng đường đi qua đi lại cũng mất hai canh giờ.

Không có chuyện gì làm, Lý Phù Trần bắt đầu đi dạo trong Vân Vụ Thành.

Từ khi thiên phú mất đi, đã một năm rồi, Lý Phù Trần không có đi dạo thành thị quen thuộc này.

Bất tri bất giác, Lý Phù Trần đi tới Trần Bảo Các.

Đây là một cửa hàng bán trang sức, bất quá là trang sức độc quyền của Võ giả, trang sức của Võ giả có thể phụ trợ Võ giả tu luyện.

Người ra vào Trần Bảo Các tấp nập, sinh ý rất tốt, chủ yếu đều là Võ giả Luyện Khí cảnh, thỉnh thoảng cũng sẽ có Võ giả Quy Nguyên cảnh vào nhìn một chút.

- Phù Trần ca!

Ngay khi Lý Phù Trần tiến vào không lâu sau, một âm thanh rụt rè vang lên sau lưng.

- Tiểu Diệp.

Lý Phù Trần quay đầu lại, nhìn thấy một thiếu nữ đáng dấp thanh tú.

Lý Tiểu Diệp, là đệ tử của Lý gia chi thứ, địa vị của cha mẹ không cao, Lý Phù Trần có thể nhớ kỹ nàng, là bởi vì trong một năm mất đi thiên phú, Lý Tiểu Diệp từng cố vũ qua hẳn, tâm địa rất thiện lương.

- Nghe nói thiên phú của Phù Trần ca đã khôi phục, Tiểu Diệp chúc mừng.

Lý Tiểu Diệp ngọt ngào cười nói.

Lý Phù Trần cười, nói:

- Cái này cũng may nhờ người cô vũ.
- Phù Trần ca nói đùa, ta cô vũ đâu có ích lợi gì.

Lý Tiểu Diệp thành thật nói.

Lý Phù Trần nói:

- Người tới Trân Bảo Các chắc là đến xem trang sức hà, cứ đi đi.
- Không quấy rầy Phù Trần ca nữa.

Lý Tiểu Diệp thật sự là đến xem trang sức, từ mấy tháng trước, nàng nhìn trúng một cái Thủ Liên, nhưng nàng lại thiếu kim tệ, tiết kiệm mấy tháng, hơn nữa cha mẹ cho một ít kim tệ, cuối cùng cũng góp đủ.

Trang sức của Trân Bảo Các, giá trị phi phàm. Lý Phù Trần quan sát một hồi, trang sức có giá thấp nhất cũng hai mươi kim tệ, hơi đắt một chút, thì chừng năm sáu mươi kim tệ, mà tận cùng bên trong, cao tới một trăm thậm chí mấy trăm kim tệ.

- Đem chiếc giới chỉ này cho ta nhìn một chút.

Trước đài thủy tinh ở tận cùng bên trong quầy, Lý Phù Trần thấy một chiếc Lam Tinh Giới Chỉ, chiếc Lam Tinh Giới Chỉ này rất xinh đẹp, toàn thân màu ngân kim sắc, Lam Tinh hình trứng, nhỏ chừng đầu ngón tay, loé ra ánh sáng chói mắt.

Nhân viên của cửa hàng cũng nhận thức Lý Phù Trần, nghe vậy liền vội vàng lấy ra Lam Tinh Giới Chỉ đưa cho hắn xem, sau đó giới thiệu:

- Phù Trần thiếu gia, chiếc Lam Tinh Giới Chỉ này là sản phẩm mới của Trân Bảo Các chúng ta, phía trên giới chỉ là Lam Tinh đạt tới tiêu chuẩn cao cấp, hiệu quả hội tụ Thiên Địa Nguyên Khí rất tốt, toàn thân giới chỉ do Hàn Thiết chế tạo thành, cứng rắn không gì sánh được.

Lý Phù Trần đánh giá Lam Tinh Giới Chỉ, âm thầm gật đầu.

Lam Tinh là Nguyên khí thủy tinh, có hiệu quả hội tụ Thiên Địa Nguyên Khí, dựa theo hiệu quả mạnh hay yếu, chia làm bốn đẳng cấp là hạ cấp, trung cấp, cao cấp cùng với đỉnh cấp. Ở Vân Vụ Thành, cao cấp Nguyên khí thủy tinh đã cực kỳ hiếm có, về phần Nguyên khí thủy tinh đỉnh cấp, là vật vô giá, không phải muốn mua là có thể mua được.

- Ta chỉ nhìn mà thôi, sau này mới mua.

Chiếc Lam Tinh Giới Chỉ này cần ba trăm kim tệ, trước đây Lý Phù Trần không có tích trữ tiền bạc gì, toàn thân tổng cộng chỉ hơn mười kim tệ mà thôi.

Tuy rằng nhân viên cửa hàng không nói gì, nhưng trong ánh mắt hiện lên một chút khinh bỉ. Đều nói Lý gia Lý Phù Trần là một phế vật, không nghĩ tới còn là quý nghèo, bản thân là thiếu gia của đại gia tộc, thậm chí ngay cả ba trăm kim tệ cũng không có, so sánh với thiếu gia của ba đại gia tộc khác, quả thực là kém cỏi.

- Tháng trước không phải là năm mươi lăm kim tệ sao, thế nào giờ lại lên đến bảy mươi kim tệ.
- Cái Thủ Liên này đã là cái cuối cùng rồi, bảy mươi kim tệ rất hợp lý.
- Thế nhưng hiện tại ta không có nhiều kim tệ như vậy, có thể ghi sổ hay không.
- Thật ngại, bản điểm không ghi sổ.

Chỗ cửa tiệm, Lý Tiểu Diệp đang trò chuyện cùng nhân viên cửa hàng, khẩu khí của nhân viên cửa hàng có chút không kiên nhẫn.

- Tiểu Diệp, làm sao vậy?

Lý Phù Trần đi tới.

Lý Tiểu Diệp nhìn thoáng qua cái Thủ Liên có khảm ba viên tinh thạch không thôi, lắc đầu nói:

- Phù Trần ca, không có gì.
- Còn thiếu bao nhiêu kim tệ, như thế đã đủ chưa?

Lý Phù Trần liếc nhìn cái Thủ Liên trên tay của nhân viên cửa hàng, đây là một cái Thủ Liên rất tinh xảo, trang sức có màu xanh da trời, phía trên có khảm ba viên Nguyên khí thủy tinh hạ cấp, theo thứ tự là ba màu đỏ, vàng, xanh, rất long lanh. Đem tất cả kim tệ trên người đều móc ra, nhét vào trong tay của Lý Tiểu Diệp, nói rằng:

- Đây là cái cuối cùng rồi, bỏ qua, liền mất rồi.

- Phù Trần ca.

Lý Tiểu Điệp rất ngượng ngùng, về mặt do dự.

- Mua đi!

Lý Phù Trần khoát tay.

- Phù Trần ca, ta nhất định sẽ trả lại cho ngươi.

Lý Tiểu Điệp rất thích cái Thủ Liên này, không chỉ duyên dáng, mà còn thực dụng. Dưới lời khuyên của Lý Phù Trần, nàng lấy mười lăm kim tệ trong số tiền mà Lý Phù Trần cho nàng, hơn nữa nàng có năm mươi lăm kim tệ, mua Thủ Liên. Kim tệ còn dư trả lại cho Lý Phù Trần.

Nhìn Thủ Liên xinh đẹp trong tay, con mắt của Lý Tiểu Điệp đều híp lại, vui mừng.

- Thủ Liên này, ta muốn.

Đúng lúc này, một cánh tay non mịn đoạt lấy Thủ Liên trong tay của Lý Tiểu Điệp.

Bạn đang đọc truyện *Vĩnh Hằng Chí Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 7: Dương Kỳ

Lý Tiểu Điệp nhất thời phản ứng không kịp, cả người đứng đờ ra đó.

Sắc mặt của Lý Phù Trần thì âm trầm, ngẩng đầu lên, nhìn về phía người đoạt Thủ Liên.

- Quan Mị.

Trong tầm mắt của hắn, là một thiếu nữ xinh đẹp mặc váy đỏ, vùng chân mày giống Quan Tuyết mấy phần, nhưng khác với Quan Tuyết cao ngạo, nàng có vẻ quyến rũ và dịu ngoa, chính là đường muội của Quan Tuyết, Quan Mị.

- Quan Mị, cái Thủ Liên này chúng ta đã mua, phiền ngươi trả lại cho nàng.

Lý Phù Trần trầm giọng nói, đối với Quan Mị mà nói, cái Thủ Liên này chỉ đơn thuần là vật trang sức. Nhưng đối với Lý Tiểu Điệp, nó có ý nghĩa quan trọng hơn rất nhiều.

Quan Mị không quan tâm, nói:

- Bao nhiêu kim tệ, ta trả thêm kim tệ bồi thường cho ngươi, Lý gia ngươi không phải là muốn chiếm tiện nghi sao?

- Lý gia ta muốn chiếm tiện nghi?

Sắc mặt của Lý Phù Trần càng âm trầm.

Người của Quan gia, rất vô sỉ. Sau khi từ hôn, vì không cho người khác nói Quan gia qua sông đoạn cầu, âm thầm truyền ra tin đồn là Lý gia bất mãn với lễ vật mà Quan gia đưa ra, muốn sư tử há miệng. Cho nên, đã dời đi tiêu điểm của chuyện này, còn khiến cho một nhóm người tin tưởng lời đồn, nói Lý gia là người có lỗi trước.

- Ta lập lại lần nữa, trả Thủ Liên lại cho nàng.

Lý Phù Trần nhấn giọng, khí tức bắt đầu động.

Quan Mị hoảng sợ, Thủ Liên tuột tay rơi xuống, Lý Phù Trần nhấc chân, bắt lấy Thủ Liên, trả lại cho Lý Tiểu Điệp.

- Lý Phù Trần, ngươi ăn gan hùm mật gấu hay sao, dám la ta.

Quan Mị thét to.

- Chúng ta đi thôi.

Lý Phù Trần hừ một tiếng, không để ý tới Quan Mị, kéo Lý Tiểu Điệp đi ra Trân Bảo Các.

- Đứng lại cho ta.

Trên đường lớn, Quan Mị chặn trước hai người, bỏ một chưởng tới.

Thiên phú của Quan Mị không kém, có tu vi Luyện Khí cảnh tứ trọng, phối hợp với Miên Thủy Chưởng của Quan gia, tự cho là giáo huấn Lý Phù Trần không khó. Đương nhiên, nàng không biết sự tinh thiên phú của Lý Phù Trần đã khôi phục.

Một chưởng chạm vào tay của Quan Mị, Chân khí của Lý Phù Trần bạo phát.

"Ầm" một tiếng!

Quan Mị hoảng sợ bay ra sau, suýt nữa ngã nhào trên mặt đất.

Đúng lúc này, một bàn tay đỡ lấy Quan Mị.

- Quan Mị, đã xảy ra chuyện gì?

Người đỡ lấy Quan Mị là một thiếu niên cùng tuổi với Lý Phù Trần, khuôn mặt anh tuấn mang theo một tia lãnh ngạo.

- Kỳ ca, hấn đoạt Thủ Liên của ta.

Nhìn thấy thiếu niên anh tuấn này, trên mặt của Quan Mị hiện lên vui vẻ. Tuy rằng nàng không biết tại sao Lý Phù Trần lại lợi hại như vậy, nhưng so với thiếu niên anh tuấn này, không nghi ngờ gì là một trời một vực.

Nghe vậy, thiếu niên anh tuấn nhìn về phía Lý Phù Trần chằm chằm.

- Một đại nam nhân lại khi dễ nữ nhân, thật không biết Lý gia quản giáo đệ tử của mình như thế nào, thật là mất mặt.

- Dương Kỳ, trước tiên hãy hiểu rõ tình huống rồi hãy lên tiếng.

Lý Phù Trần liếc nhìn đối phương, Dương Kỳ, đệ tử của Dương gia, mười sáu tuổi, có tu vi Luyện Khí cảnh lục trọng, là một trong bốn thiên tài của Dương gia.

- Phù Trần ca, quên đi, Thủ Liên này ta không cần.

Lý Tiểu Điệp kéo tay áo của Lý Phù Trần, Dương gia Dương Kỳ rất lợi hại, nàng cũng biết, Lý Phù Trần chống lại hấn, căn bản là không có phần thắng.

Lý Phù Trần vỗ vỗ tay của Lý Tiểu Điệp, để cho nàng yên tâm.

Dương Kỳ lạnh lùng cười:

- Lý Phù Trần, ta biết tâm tư của ngươi là gì, đúng là, Quan Tuyết chưởng mất ngươi, làm ngươi khó chịu, nhưng ngươi hãy suy nghĩ một chút, ngươi xứng với Quan Tuyết sao?

- Chuyện này có vẻ không liên quan gì đến ngươi đi! Nếu không có chuyện gì, chúng ta đi đây.

Lý Phù Trần làm bộ muốn đi.

- Ta cho ngươi đi rồi chưa? Xin lỗi với Quan Mị đi, hai tay dâng lên Thủ Liên, ngày hôm nay ta sẽ giáo huấn ngươi một chút.

Dương Kỳ đã sớm nhìn Lý Phù Trần không vừa mắt, mà Quan Mị cùng hấn tương đối tốt, đây là một cơ hội đúng lúc.

Lý Phù Trần chằm chọc nói:

- Chỉ bằng ngươi?

- Chỉ bằng những lời này của ngươi, ngày hôm nay, Dương Kỳ ta phải dạy ngươi làm người như thế nào.

Dương Kỳ tiến lên một, sắc mặt không tốt.

- Mau nhìn, Dương gia Dương Kỳ cùng Lý gia Lý Phù Trần đánh nhau.

- Dương Kỳ cùng Lý Phù Trần, tên Lý Phù Trần này choáng váng sao? Đừng nói là hấn, coi như Lý gia Lý Vân Hải, cũng không dễ dàng đắc tội với Dương Kỳ a!

- Đoán chừng là đầu óc có vấn đề, xem hấn mất mặt như thế nào đi! Dương Kỳ không phải người dễ nói chuyện.

Thình lình, đây người tụ lại trên đường lớn, đám có chút há hê nhìn, muốn nhìn Lý Phù Trần xấu mặt như thế nào.

- Ca, mau nhìn, là Lý Phù Trần.

Cuối đường, Lý Vân Hà cùng Lý Vân Hải đang đi ra một cửa tiệm, nhận thấy trên đường khác thường, về mặt của Lý Vân Hà âm trầm nói.

- Không biết sống chết, lại đi trêu chọc Dương gia Dương Kỳ.

Lý Vân Hải xem thường.

Tu vi của Dương Kỳ tương đương với hấn, tuy rằng Lý Vân Hải tự cho là năng lực chiến đấu của mình hơn đối phương, nhưng lúc không cần thiết, hấn sẽ không đấu với Dương Kỳ.

- Đi, chúng ta đi qua nhìn một chút.

Lý Vân Hải dự định sau khi Lý Phù Trần chịu thiệt, lại ngăn cản Dương Kỳ. Đến lúc đó, thuận tiện giáo huấn luôn Lý Phù Trần, để cho hấn không nên kêu ngoa, cho dù thiên phú có khôi phục, hấn ở Vân Vụ Thành này, ở Lý gia này cũng không tính là gì.

- Tiểu Địch, người lui ra sau đi.

Lý Phù Trần nghiêng đầu nói.

- Phù Trần ca!

Lý Tiểu Địch muốn khóc rồi, cảm thấy tất cả đều là nàng sai, nếu không phải nàng, Lý Phù Trần sẽ không phát sinh mâu thuẫn với Quan Mị, sẽ không chọc tới Dương Kỳ.

- Yên tâm đi! Tin tưởng ta.

Lý Phù Trần tự tin nói.

- Phù Trần ca, người cẩn thận một chút.

Lý Tiểu Địch lui vào trong đám người.

Dương Kỳ rất hứng thú nhìn cảnh này:

- Nói thật, ta không cách nào lý giải được sự tự tin của người tới từ đâu. Bất quá cũng không trọng yếu, tiếp theo, ta sẽ cho người biết, Lý Phù Trần người, cho tới bây giờ đều là một tên phế vật, một phế vật mà ta chẳng thèm liếc mắt.

- Kỳ ca, hung hăng giáo huấn hấn.

Quan Mị ở sau lưng xúi giục nói.

- Lý Phù Trần, nằm xuống cho ta.

Dương Kỳ động thủ, thân hình rất nhanh đến gần, một quyền đánh vào ngực của Lý Phù Trần, một quyền này nếu đánh trúng, lấy quyền lực (lực lượng) của Dương Kỳ, đủ bẻ gãy mấy cái xương sườn của Lý Phù Trần.

Lý Phù Trần cười lạnh một tiếng, không lùi một bước, dùng một quyền nghênh tiếp.

Đùng!

Giống như hai khối đá chạm vào nhau, làm mọi người giật mình, Lý Phù Trần không lùi một bước, mặt không đỏ thờ không nhanh.

- Làm sao có thể?

Về mặt của Dương Kỳ âm trầm như nước, hấn nghĩ không ra, lấy tu vi Luyện Khí cảnh lục trọng của hấn, hấn là một quyền có thể giải quyết đối phương, mà không phải tình huống ngang nhau như thế này.

Hấn đâu có biết, Lý Phù Trần đã tu luyện Hồng Ngọc Công tới tầng thứ năm, Hồng Ngọc Công tầng thứ năm bạo phát, uy lực của Chân khí đã vượt qua Võ giả Luyện Khí cảnh ngũ trọng, có thể so với Võ giả Luyện Khí cảnh lục trọng.

Phải biết rằng, công pháp Hoàng cấp Cao giai đều có bảy tầng cảnh giới, phần lớn đệ tử của bốn đại gia tộc đều bị vây ở tầng thứ ba, tầng thứ tư. Cho dù là Lý gia Lý Vân Hải, Hồng Ngọc Công cũng chỉ ở tầng thứ tư đỉnh phong mà thôi.

Công pháp Hoàng cấp Cao giai của Dương gia là Ngân Xà Công, Dương Kỳ cũng tu luyện tới cảnh giới tầng thứ tư đỉnh phong. Chỉ có đệ nhất thiên tài của Dương gia là Dương Khai mới tu luyện Ngân Xà Công đến tầng thứ năm. Về phần tầng thứ sáu, trong bốn đại gia tộc, chỉ có Quan gia Quan Tuyết đạt tới, cho nên nàng mới sớm trở thành đệ tử của Thương Lan Tông, trở thành đệ nhất thiên tài của Vân Vụ Thành trăm năm qua.

Bạn đang đọc truyện *Vĩnh Hằng Chí Tôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 8: Oanh Động

- Độc Xà Quyền!

Dương Kỳ thu lại quyền thế, quát một tiếng chói tai, đánh ra lần thứ hai. Nắm đấm lần này không nhắm thẳng nữa, mà giống như độc xà, xảo quyết tàn nhẫn, nhanh như thiểm điện.

Theo Dương Kỳ thấy, Lý Phù Trần chắc đã ăn đan dược gì, làm cho tu vi đột nhiên tăng mạnh, gân cốt mạnh mẽ, nhưng năng lực thực chiến kém hơn người thường, đoán chừng Võ học cũng rất tệ.

Nhìn từng đạo quyền ảnh đập vào mặt mình, Lý Phù Trần nhũn mảy. Quyền thế của đối phương nhìn không kém, nhưng trong mắt hắn, có sơ hở trăm chỗ, đoán chừng là bởi vì không có tu luyện Độc Xà Quyền tới Đại Thành.

Thân hình thoáng động, Lý Phù Trần tránh né nắm đấm của đối phương, mà trong khoảnh khắc quyền thế của Dương Kỳ ngừng lại, Lý Phù Trần đột nhiên tới gần.

- Ngươi cũng tiếp một chiêu của ta.

Tay phải của Lý Phù Trần bỏ về phía bả vai của Dương Kỳ, chưởng lực cương mãnh bá đạo, cho cảm giác như không thể ngăn được.

"Không tốt."

Dương Kỳ khấn trương, vội vã đưa tay ngang qua ngăn cản.

Phanh!

Toái Thạch Chương của Lý Phù Trần đã Đại Thành từ lâu, chưởng lực rất bá đạo, Dương Kỳ cảm thấy cánh tay của mình đau đớn, cả người lão đảo lui về sau, thiếu chút nữa đặt móng ngồi xuống đất, rất chật vật.

- Dương Kỳ bị đánh lui? Ta không nhìn lầm chứ.

Một đám người xem chiến ồ lên, vốn bọn họ muốn nhìn Lý Phù Trần xấu mặt, ai biết ngược lại là Dương Kỳ, điều này làm sắc mặt của mọi người trở nên cổ quái.

- Kỳ ca.

Quan Mị cũng ngây dại, nàng không thể tin vào hai mắt của mình, đây là Lý Phù Trần sao?

Sắc mặt của Lý Vân Hà cùng Lý Vân Hải đều khó coi.

- Dương Kỳ am hiểu chính là Kiếm pháp, Quyền pháp không phải sở trường của hắn, tên Lý Phù Trần này muốn tự tìm chết.

Khoé miệng Lý Vân Hải giật giật nói.

- Lý Phù Trần, ngươi muốn chết.

Sắc mặt của Dương Kỳ đỏ bừng, hắn cảm giác được tất cả mọi người ở đây đang cười nhạo hắn. Lúc này hắn nói hắn có bao nhiêu lợi hại, hiện tại lại bị Lý Phù Trần đánh lui, đây là một sỉ nhục, một sỉ nhục khó rửa sạch.

Keng!

Dương Kỳ rút trường kiếm bên hông ra, một chiêu Kiếm pháp tấn công tàn nhẫn về phía Lý Phù Trần.

Độc Xà Quyền pháp của Dương Kỳ, còn chưa Tiểu Thành, thế nhưng Độc Xà Kiếm pháp đã Tiểu Thành.

Đương nhiên, không phải ai cũng giống như Lý Phù Trần, trong thời gian ngắn có thể đem hai Hoàng cấp Trung giai Kiếm pháp tu luyện tới cảnh giới Đại Thành.

- So kiếm, ngươi càng không phải là đối thủ của ta.

Trường kiếm ra khỏi vỏ, Lý Phù Trần tùy ý vung kiếm, tao nhã tự tin.

Đỉnh đỉnh đang đang. . .

Độc Xà Kiếm pháp tàn nhẫn xảo quyết, trước mặt trường kiếm của Lý Phù Trần, giống như bị nắm ở bảy tấc, không phát ra một điểm uy lực nào, mà trong mắt của mọi người, Dương Kỳ giống như một con trùng trên mạng nhện, càng giây dựa, càng bị trời buộc.

- Ngươi thua.

Kiếm quang loé lên, trường kiếm của Lý Phù Trần đặt trên yết hầu của Dương Kỳ.

Cả người Dương Kỳ giống như bị sét đánh, đứng ngây ra đó, hai mắt không có thần thái.

Kiếm vào vỏ, Lý Phù Trần lười nói đã kích đối phương.

Người như thế không đáng giá để hấn nói, trước khi bại trận, thì dương nạnh múa vuốt, không ai bì nổi, sau khi thất bại, lại giống như trời đất sụp đổ. Tự đem mình coi như quan trọng lắm, lúc rơi xuống sẽ rất đau.

Ngay khi Lý Phù Trần xoay người, Dương Kỳ tỉnh táo lại, hấn dữ tợn quát lên:

- Ta không có thua, nhất định là ngươi giờ trò, chết cho ta.

Dương Kỳ đâm một kiếm sau lưng Lý Phù Trần.

Cảm thụ phong mang kéo tới sau lưng, Lý Phù Trần nổi giận, thân hình xoay tròn, giống như gió xoáy phóng lên cao, trực tiếp đá lên ngực của Dương Kỳ, đem đối phương nện ra máu không ngừng, ngất đi tại chỗ.

- Giết người!

Tiếng thét chói tai của Quan Mị vang khắp đường lớn.

- Hấn còn chưa có chết, cầm cái miệng của ngươi lại đi.

Lý Phù Trần lạnh lùng liếc Quan Mị, ánh mắt như đao, làm Quan Mị im bặt, ánh mắt của Lý Phù Trần làm nàng lần đầu cảm thấy sợ hãi.

- Lý Phù Trần, ngươi muốn gây tai vạ cho Lý gia sao, hiện tại còn cơ hội nhận lỗi với Dương gia, đừng cho ngươi là con của Tộc trưởng, thì muốn làm gì thì làm, tùy ý đã thương người khác.

Trong đám người, Lý Vân Hải đi tới khiển trách.

- Làm sai thì phải trả giá lớn, đây là cho hấn một bài học. Về phần ngươi, còn chưa có tư cách giáo huấn ta.

Lý Phù Trần không khách khí phản kích.

- Ha ha, xem ra ngươi bị thắng lợi làm mê muội đầu óc, nhân ngoại hữu nhân, thiên ngoại hữu thiên, chút thực lực đó của ngươi còn chưa có tư cách phách lối, nếu ở trong gia tộc, ta sẽ cho ngươi biết, ta có tư cách giáo huấn ngươi hay không.

Giọng nói của Lý Phù Trần, làm Lý Vân Hải giận dữ cười châm biếm, hấn không cho phép trong thế hệ trẻ của Lý gia, có người dám chống đối hấn.

- Tiểu Địch, chúng ta đi.

Lý Phù Trần trực tiếp coi Lý Vân Hải thành không khí, mang theo Lý Tiểu Địch rời đi, lưu lại một đám người cứng lưỡi đứng đó..

. . .

Lý Phù Trần ly khai Vân Vụ Thành không lâu, toàn bộ Vân Vụ Thành đều oanh động. Lý Phù Trần thành phế vật một năm, không chỉ thiên phú khôi phục, mà còn lợi hại hơn trước đây, liền một trong bốn thiên tài của Dương gia, Dương Kỳ, đều bị hấn đánh ngất đi.

Chẳng lẽ Quan gia từ hôn, lại khích lệ Lý Phù Trần, không chỉ thiên phú của hấn khôi phục, mà còn bộc phát ra tiềm lực lớn hơn nữa?

Tất cả mọi người suy đoán như vậy.

Trong lúc ăn cơm chiều, như dự đoán của Lý Phù Trần, Lý Thiên Hàn hỏi trong thành ban ngày xảy ra chuyện gì? Sau khi Lý Phù Trần giải thích, Lý Thiên Hàn hiểu kỳ hỏi:

- Phù Trần, người thành thật nói cho ta biết, thực lực của người hiện tại là gì?

Dương Kỳ cũng không phải là nhân vật bình thường, cho dù kém hơn đệ nhất thiên tài của Lý gia, Lý Văn Hải, nhưng cũng không kém bao nhiêu.

Nghe vậy, Trầm Ngọc Yến cũng hết sức tò mò, đứa con trai này của bọn họ, càng ngày càng thần bí, ngay cả làm cha mẹ như bọn họ cũng không biết tình huống của Lý Phù Trần.

Lý Phù Trần uống một ngụm canh (súp), thoải mái, rồi nhả nhận nói:

- Cha, mẹ, hiện tại ta đã có tu vi Luyện Khí cảnh ngũ trọng, hơn nữa đem hai môn Hoàng cấp Trung giai Kiếm pháp tu luyện đến cảnh giới Tiểu Thành, cách Đại Thành không xa, những Võ học khác đều như vậy.

Hắn không dám nói mình đem tất cả Võ học tu luyện tới cảnh giới Đại Thành, dù sao việc này cũng khác thường, bây giờ không phải thời gian nói cho họ.

- Gần đến cảnh giới Đại Thành?

Lý Thiên Hàn cùng Trầm Ngọc Yến hít một ngụm lãnh khí (khí lạnh), trong đầu bọn họ toát ra một ý niệm, lẽ nào Lý Phù Trần thiên tài Võ học trăm năm khó gặp của Lý gia, phải biết rằng, muốn tu luyện Hoàng cấp Đê giai Võ học tới gần cảnh giới Đại Thành đều rất gian nan.

- Còn Hồng Ngọc Công thì sao?

Lý Thiên Hàn lại hỏi.

Lý Phù Trần tiếp tục giấu diếm, nói:

- Tầng thứ tư đỉnh phong.

Hít!

Lý Thiên Hàn cùng Trầm Ngọc Yến cả nửa ngày không nói được lời nào, sau một lúc lâu, Lý Thiên Hàn cười ha hả, nói:

- Tài ông thất mã, yên tri phi phúc (nghĩa cơ bản là : hoạ phúc khó lường). Quả thực là như vậy, Phù Trần, từ giờ trở đi, người phải nỗ lực thật tốt, người có hy vọng tiến nhập Thương Lan Tông hơn Lý Văn Hải.

- Cha, mẹ, ta sẽ cố gắng, tiến nhập Thương Lan Tông đối với ta mà nói, sẽ không khó khăn gì.

Lý Phù Trần rất tự tin.

- Tối, ăn viên gà.

Trầm Ngọc Yến cười híp mắt gắp cho Lý Phù Trần một khối thịt gà, trong lòng ngọt giống như uống mật. Ở thế giới cường giả vi tôn này, Lý Phù Trần có thể tiến nhập Thương Lan Tông hay không, quyết định hướng đi của Lý gia trong tương lai. Người làm mẹ như nàng, cũng sẽ thom lây. Rất ít người biết, nhà mẹ đẻ của nàng, kỳ thực cũng là một đại gia tộc, bất quá không ở Vân Vụ Thành.

Mỗi lần về nhà mẹ đẻ, tất cả mọi người đều cảm con cái của mình so sánh. Tuy rằng nàng không quá lưu ý tiền đồ của Lý Phù Trần, cho dù không tiền đồ đi nữa, cũng là con trai của nàng, nhưng nếu có tiền đồ, tất nhiên là một việc tốt, trên mặt nàng cũng rạng rỡ a.

Bạn đang đọc truyện *Vĩnh Hằng Chí Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 9: Bị Tập Kích

Hồng Ngọc Công đạt tới tầng thứ năm, tốc độ tu luyện Chân khí của Lý Phù Trần tăng nhanh rất nhiều, hầu như mỗi ngày đều cảm thấy Chân khí tăng lên từng chút từng chút một. Dựa theo tốc độ này, nhiều nhất là bảy tám tháng, có thể đột phá tới Luyện Khí cảnh lục trọng.

Đương nhiên, cái tốc độ này đối với người khác là rất nhanh rồi, nhưng đối với Lý Phù Trần mà nói, vẫn quá chậm

- Nếu có một kiện trang sức của Võ giả, có thể tăng lên tốc độ tu luyện.

Trên trang sức của Võ giả có khảm Nguyên khí thủy tinh, có thể giúp Võ giả hội tụ Thiên Địa Nguyên Khí, tuy hiệu quả yếu ớt, nhưng lợi ở lâu dài. Lý Phù Trần muốn mua trang sức của Võ giả có khảm Nguyên khí thủy tinh cao cấp, hiệu quả chắc cũng không tệ lắm.

Nhưng mà, Lý Phù Trần cũng không dự định lấy kim tệ của cha mẹ mua. Hắn nghĩ, ông trời ban cho hắn Kim Sắc Tiểu Phù, nếu như phải dựa vào người ngoài, thì quá vô dụng. Hắn định dùng kim tệ mà mình kiếm được để mua.

Con đường duy nhất mà hắn thu được kim tệ chính là giết Yêu thú, thu thập được thảo.

Vân Vụ Sơn Mạch rất lớn, lần này Lý Phù Trần thay đổi đường tiến nhập vào Vân Vụ Sơn Mạch.

Nhưng hắn không nghĩ tới là, con đường này vô cùng an toàn, dọc đường không gặp phải một con Yêu thú nào, ngay cả một gốc dược thảo cũng không hái được.

Bất tri bất giác, Lý Phù Trần đi tới bên cạnh một cái hồ trong suốt.

Ven hồ có cỏ dại rất cao, gần như cao tới hông của Lý Phù Trần. Cách đó mấy chục thước, Lý Phù Trần thấy một khối đá lớn ven hồ, trên tảng đá có một gốc cây nhỏ màu xám trắng, dưới ánh mặt trời, hiện lên ánh sáng màu trắng nhàn nhạt.

- Thạch Tâm Thảo!

Lý Phù Trần hít mất một cái.

Thạch Tâm Thảo là dược thảo Hoàng cấp Cao giai, một gốc có giá hơn hai trăm kim tệ, sinh trưởng trên khoáng thạch phong phú. Đây là lần đầu tiên, Lý Phù Trần thấy Thạch Tâm Thảo chân chính, dược thảo trước đây biết được đều qua hình vẽ trong sách.

- Nhất định phải lấy được.

Trong ánh mắt của Lý Phù Trần hiện lên tinh quang, Thạch Tâm Thảo có công hiệu cường hoá cốt cách. Thân thể của Yêu thú cường đại như vậy, chính là vì da thịt cùng cốt cách mạnh mẽ hơn nhân loại rất nhiều.

Rút ra Tinh Cương Kiếm, Lý Phù Trần thận trọng tới gần Thạch Tâm Thảo.

Rống!

Ngay khi Lý Phù Trần cách Thạch Tâm Thảo mười bước thì, trong bụi cỏ, đột nhiên có một đạo quanh ảnh màu đỏ bắn ra, khí tức giống như con sóc tàn bạo, cuốn lấy cây cỏ bay khắp trời.

- Thanh Phong Nhất Kiếm!

Lý Phù Trần không sợ hãi chút nào, kiếm quang loé lên trên hư không, máu tươi bắn ra.

Ào ào ào!

Quán tính to lớn, làm thân ảnh màu đỏ văng xa hơn mười thước, ở cổ họng của nó, có một lỗ máu sâu, máu bắn ra ngoài.

Huyết Ảnh Báo, Nhất cấp Trung giai Yêu thú, lấy tốc độ làm sở trường, một đầu một, nó không phải là đối thủ của Nhất cấp Trung giai Yêu thú như Thiết Cốt Sài, Thiết Trào Lang. Nhưng Thiết Cốt Sài, Thiết Trào Lang dùng hết sức "bú sữa mẹ" cũng không đuổi kịp Huyết Ảnh Báo. Đáng tiếc, trước Thanh Phong Nhất Kiếm của Lý Phù Trần, tốc độ của Huyết Ảnh Báo vẫn không cách nào so sánh được.

Tới bên cạnh Thạch Tâm Thảo, Lý Phù Trần bị vẻ ngoài xinh đẹp của Thạch Tâm Thảo hấp dẫn.

Đây là một cây cỏ nhỏ giống như được điêu khắc từ ngọc thạch, vì đã trưởng thành, nên toả ra ánh sáng màu trắng, cùng một mùi hương giống như gạo.

Cẩn thận ngắt Thạch Tâm Thảo, Lý Phù Trần nhanh chóng để vào trong hộp ngọc, tránh cho Nguyên khí bị xói mòn.

Trong rừng rậm cuối bãi cỏ.

- Đầu Trọc, lão Lục, các người đoán xem ta thấy người nào?

Cung tiễn thủ nhanh nhẹ nhảy lên một cây đại thụ, sau khi nhìn về phía ven hồ, cúi người nói với hai người phía dưới.

- Thấy ai?

Hán tử (người đàn ông) đầu trọc cùng hán tử gầy gò hiếu kỳ nói.

- Là thiếu gia của Lý gia, Lý Phù Trần.

- Lý Phù Trần?

Hán tử gầy gò kinh ngạc.

- Tiểu tử kia dám chạy tới Vân Vụ Sơn Mạch?

- Hắc hắc, cơ hội đã tới, Lý Phù Trần đánh trọng thương Dương Kỳ thiếu gia. Nếu chúng ta đánh chết Lý Phù Trần, đem đầu hắn mang về Dương gia, nhất định sẽ được khen thưởng phong phú.

Hán tử đầu trọc nhếch miệng nói.

Ba người bọn họ là hộ vệ thượng đẳng của Dương gia, bởi vì đánh bạc, tiền lương không đủ, cho nên thỉnh thoảng đi vào Vân Vụ Sơn Mạch thử vận may, kiếm chút tiền đánh bạc.

Thu hồi hộp ngọc, Lý Phù Trần đang muốn xoay người.

Huru!

Một âm thanh lạnh lẽo phá trường không.

"Có người đánh lên."

Cảm ứng của Lý Phù Trần rất kinh khủng, âm thanh còn chưa vang, thì cả người đã lặn dưới đất, mà trong chớp mắt hắn rời đi, một mũi tên nhọn cắm trên cỏ, rất sâu.

Phốc! Phốc!

Lý Phù Trần không có ngừng lặn mình, sau lưng hắn, hai mũi tên bắn vào bãi cỏ liên tiếp, cung tiễn thủ đánh lên hắn, căn cứ theo quỹ tích mà hắn di động để bắn tên. Nếu không phải hắn nhanh nửa bước, bây giờ đã trở thành một cỗ thi thể.

Bắn ba phát liên tiếp, cung tiễn thủ lấy ra một trái cây ăn. Theo hắn, Lý Phù Trần hẳn là phải chết không thể nghi ngờ.

- Đầu Trọc, lão Lục, các người đem thi thể của hắn tới đây đi!

Cung tiễn thủ nói.

- Người thật thoải mái.

Đại hán đầu trọc cười mắng, cùng đại hán gầy đi ra rừng rậm, hướng tới vùng ven hồ.

Cỏ dại rất cao, Lý Phù Trần nhanh chóng ngẩng đầu nhìn phương hướng mà mũi tên phóng tới. Ngoài sáu mươi bảy mươi thước, một đại hán đầu trọc cùng một đại hán gầy đi ra rừng rậm, đi tới bên này.

Bằng vào cảm ứng cường hãn của mình, hắn đoán đại hán đầu trọc có tu vi Luyện Khí cảnh bát trọng, còn đại hán gầy là Võ giả Luyện Khí cảnh thất trọng.

"Trước tiên giải quyết một cái."

Lý Phù Trần loé lên hàn quang, không một tiếng động ẩn núp đi tới gần đại hán gầy, giống như một con mẫn xà.

Năm mươi thước.

Bốn mươi thước.

Ba mươi thước.

Còn cách đại hán gầy ba mươi thước, thì Lý Phù Trần nằm tại chỗ không nhúc nhích, trên người không có một tia khí tức nào, nếu không nhìn ở khoảng cách gần, căn bản không phát hiện sự tồn tại của Lý Phù Trần.

Ma luyện trong Vân Vụ Sơn Mạch hai ngày, Lý Phù Trần dần nắm giữ một ít thiên phú của Linh hồn, ví dụ như có thể giấu điểm hơi thở của mình.

Đương nhiên, hắn không rõ đây là thiên phú của Linh hồn, hay là công hiệu của Kim Sắc Tiểu Phù.

Bụi cỏ cao chừng một thước, che giấu Lý Phù Trần kín đáo. Tay phải đặt trên chuôi kiếm, Lý Phù Trần đợi đại hán gầy tới gần.

Mười thước.

Năm thước.

Ba thước.

"Chính là lúc này."

Thân thể của Lý Phù Trần bắn ra, dưới ánh mặt trời, kiếm quang chói mắt nhoáng qua ánh mắt của đại hán gầy.

Phốc xuy!

Cái cổ mát lạnh, đại hán gầy mở to mắt, ngửa mặt lên trời ngã xuống.

- Lão Lục.

Đại hán đầu trọc hét lớn một tiếng, nhảy lên, bỏ một kiếm về phía Lý Phù Trần.

Một kiếm toàn lực của Võ giả Luyện Khí cảnh bát trọng, đừng nói là Lý Phù Trần, coi như Nhất cấp Trung giai Yêu thú, cũng bị chém thành hai khúc.

Đáng tiếc, Lý Phù Trần cũng không phải Yêu thú, đối với Võ giả nhân loại mà nói, còn đáng sợ hơn Yêu thú, ít nhất Yêu thú không có linh hoạt như thế, cảm ứng của hán mạnh mẽ, trong nháy mắt có thể phân tích ra quỷ tích công kích của đại hán đầu trọc.

Nhưng mà Lý Phù Trần chỉ có tu vi Luyện Khí cảnh ngũ trọng, cho dù phán đoán ra được quỷ tích công kích của đại hán đầu trọc, cũng không có năng lực phản kích, chỉ có thể tránh qua một bên.

Rầm!

Một tảng đá lớn một thước bị chém đứt, kỹ xảo chiến đấu của đại hán đầu trọc cũng không kém, một kiếm không trúng Lý Phù Trần, hai tay vội phát lực, từ chém xuống đôi thành quét ngang.

Lý Phù Trần đã sớm phòng bị công kích tiếp theo của đại hán, thân thể nhào ra ngoài.

- Hào tiểu tử!

Con người của đại hán đầu trọc co rút lại, kinh nghiệm chiến đấu của Lý Phù Trần vượt quá tưởng tượng của hán, đây không phải là chuyện mà Võ giả Luyện Khí cảnh ngũ trọng có thể làm được.

Bạn đang đọc truyện *Vĩnh Hằng Chi Tôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 10: Chém Giết

- Loạn Phong Tứ Thức!

Phảng phất như có bốn thanh kiếm cùng tấn công Lý Phù Trần, đại hán đầu trọc phát ra một tuyệt chiêu.

- Loạn Phong Kiếm pháp, mà người của Dương gia.

Lý Phù Trần liếc mắt đã nhận ra Kiếm pháp mà đại hán đầu trọc dùng.

Chân phải đạp trên cỏ thành một cái hồ nhỏ, Lý Phù Trần trượt sát mặt đất, tránh né công kích của đại hán đầu trọc lần nữa. Cùng lúc đó, trong lúc trượt đi, Lý Phù Trần thuận thế chém một kiếm vào bắp chân của đại hán đầu trọc, máu tươi vẩy ra.

Lúc này, Lý Phù Trần đem Toàn Phong Thối pháp cùng Kiếm pháp kết hợp lại với nhau.

Dưới chân máu tươi chảy ồ ồ, đại hán đầu trọc vô cùng phẫn nộ, trước đây, đừng nói là Võ giả Luyện Khí cảnh ngũ trọng, cho dù Luyện Khí cảnh thất trọng cũng không đỡ nổi một kiếm của hán, không nghĩ tới hôm nay lại bị thương dưới tay một tên tiểu quỷ chỉ có tu vi Luyện Khí cảnh ngũ trọng.

- Loạn Phong Trảm!

Đại hán đầu trục nổi giận gầm lên một tiếng, chém ra bảy tám kiếm liên tiếp vào bụi cỏ chỗ Lý Phù Trần, mỗi kiếm chặt đứt một mảnh lớn cỏ xanh. Đột nhiên, cây cỏ tung toé, như một con sóc, làm mất không cách nào mở ra được.

"Không hổ là Võ giả Luyện Khí cảnh bát trọng."

Lý Phù Trần không dám tới gần đầu đại hán đầu trục, mà cố ý chạy trốn gần thi thể của đại hán gầy.

- Chết đi cho ta!

Đại hán đầu trục đuổi tới, mưa kiếm một giọt nước cũng không lọt.

- Đi!

Đi tới gần thi thể của đại hán gầy, Lý Phù Trần dùng kiếm đánh bay thi thể nặng nề này, dưới tác động của kiếm lực, thi thể văng về phía đại hán đầu trục.

Bất chấp tình bạn, đại hán đầu trục chém thẳng vào thi thể, nhưng vào lúc này, một đạo hàn quang trực tiếp phóng tới, đại hán đầu trục chỉ kịp đón đỡ.

"Đang" một tiếng!

Hàn quang đó là một thanh kiếm, là kiếm của đại hán gầy.

- Chết!

Chẳng biết lúc nào, Lý Phù Trần đã xuất hiện bên phải của đại hán đầu trục, Thanh Phong Tập Tập (chiêu kiếm), đại hán đầu trục muốn nói nhưng không nói được nên lời, máu tươi trên cổ xi ra, nặng nề ngã xuống đất.

Chưa kịp thở ra, Lý Phù Trần liền ngồi xuống, ẩn núp vào trong bụi cỏ, cách không xa hán, một mũi tên ngọn cắm ở đó run lên không ngừng.

Trên đại thụ trong rừng, cung tiễn thủ vẫn không thể tin vào hai mắt của mình.

Hán tướng rằng Lý Phù Trần đã sớm chết, ai ngờ Lý Phù Trần không chết, lại còn giết chết Đầu Trục cùng lão Lục.

- Tiểu tử này sao lại lợi hại như vậy, Đầu Trục là Võ giả Luyện Khí cảnh bát trọng, lẽ nào hán là một thiên tài cùng cấp với Quan Tuyết sao?

Một số thiên tài có khả năng vượt cấp mà chiến, ngũ giác nhanh nhạy đến sợ, nhất là khi ở Luyện Khí cảnh, vì Chân khí của Võ giả Luyện Khí cảnh không cách nào hiện ra ngoài, người có tu vi cao thì lực công kích cũng cao, nhưng phải giết chết đối phương mới được.

Mà tuy rằng thiên tài có tu vi thấp, nhưng nếu để một chiêu trúng vào người, dù cho uy lực của một kiếm này không lớn, nhưng lấy cường độ thân thể của Võ giả, không thể đỡ được, dù sao Võ giả vẫn khác với Yêu thú.

- Nếu Đầu Trục cùng lão Lục đã chết, những tài liệu này đều là của ta.

Cung tiễn thủ đeo một bao to sau lưng, nhảy từ trên cây xuống, rời xa nơi này.

- Ngươi đi được sao?

Trong bụi cây, Lý Phù Trần lướt ra.

- Thật nhanh!

Cung tiễn thủ vội vã ném cái bao trên lưng cùng cung tiễn xuống, lăn qua né tránh công kích của Lý Phù Trần.

- Phản ứng rất nhanh a!

Lý Phù Trần kinh ngạc, tu vi của cung tiễn thủ và đại hán gầy như nhau, đều là Luyện Khí cảnh thất trọng, thế nhưng phản ứng của thân thể linh hoạt hơn đại hán đầu trục cùng đại hán gầy, nếu đổi thành đại hán gầy, tuyệt đối không cách nào tránh thoát một kiếm này.

- Ngươi cho rằng "ăn chắc" ta sao?

Vũ khí của cung tiễn thủ là hai thanh kiếm ngắn, một thanh trục diện, một thanh cầm ngược, tư thế chiến đấu rất hung hãn, có thể ứng phó với công kích từ bốn phương tám hướng, không có góc chết nào.

- Thú vị, Thanh Phong Tập Tập!

Thối pháp cùng Kiếm pháp của Lý Phù Trần vô cùng phiêu dật, rõ ràng chỉ chém ra một kiếm, nhưng cung tiễn thủ cảm giác là Lý Phù Trần lại chém ra sáu bảy kiếm, quỹ tích công kích không thấy rõ được.

Cung tiền thủ hoảng hốt, cẩn thận huy vũ (múa) hai kiếm, chặt vật ngăn chặn Kiếm pháp của Lý Phù Trần, toé lửa như mưa.

Nội tâm hấn điên cuồng hết lên, người khác không biết, nhưng hấn lại rõ ràng, Kiếm pháp của Lý Phù Trần đã đạt tới cảnh giới Đại Thành có thể tùy tâm sở dục, biến hoá thất thường

- Thiếu Thương Kiếm pháp!

Tu vi của hai người hơn kém nhau rất nhiều, nhưng dưới sự bạo phát của Hồng Ngọc Công tăng thứ năm, uy lực công kích của Lý Phù Trần có thể so với Võ giả Luyện Khí cảnh lục trọng, Lý Phù Trần phóng thích toàn lực, gắt gao ngăn chặn cung tiền thủ.

Đương!

Cánh tay tê rần, đoàn kiếm bên phải tuột khỏi tay của cung tiền thủ, sau một lúc, đầu của hấn bị một kiếm của Lý Phù Trần chém xuống.

- Lấy thực lực hiện tại của ta, có thể áp chết Võ giả Luyện Khí cảnh thất trọng, và độ sức được với Luyện Khí cảnh bát trọng, dưới điều kiện là, đối phương là một Võ giả bình thường.

Chém giết cung tiền thủ, Lý Phù Trần tính toán thực lực của mình.

Cái gọi là Võ giả bình thường, chính là Võ giả không tu luyện công pháp lợi hại gì, nếu như đối phương tu luyện Ngân Xà Công, đem Ngân Xà Công tu luyện tới tầng thứ năm, tầng thứ sáu, thì không phải Võ giả bình thường. Ba người kia chỉ là hộ vệ của Dương gia, không có khả năng tu luyện Ngân Xà Công, tối đa chỉ tu luyện Thiết Xà Công, hơn nữa cảnh giới công pháp không cao.

- Hai thanh Tinh Cương Kiếm ngắn, hấn là có giá hơn mười kim tệ.

Lý Phù Trần nhặt lên kiếm ngắn của cung tiền thủ.

Thường thường, Võ giả Luyện Khí cảnh đều dùng Tinh Cương Kiếm, bất quá Tinh Cương Kiếm cũng phân biệt tốt xấu, Tinh Cương Kiếm bình thường, mấy kim tệ là có thể mua được, Tinh Cương Kiếm tốt nhất, giá khoảng mười đến trăm kim tệ. Tinh Cương Kiếm trong tay Lý Phù Trần chính là cực phẩm, có giá một trăm năm mươi kim tệ, là lễ vật mà phụ thân Lý Thiên Hàn tặng hấn.

Nếu không phải tu vi của Lý Phù Trần, dưới một kiếm, Tinh Cương Kiếm của ba người sẽ gãy, ngay cả đánh cũng không đánh được.

Suy nghĩ một chút, Lý Phù Trần vứt đi kiếm ngắn này, binh khí của Dương gia, trên mặt có khắc ấn ký của Dương gia, bán ở Vân Vụ Thành, khó tránh sẽ bại lộ, vì mười kim tệ, không đáng.

- Có những tài liệu Yêu thú này là đủ rồi.

Thu hoạch của ba người rất phong phú, bên trong có hơn mười tấm da lông Yêu thú, trong đó có một tấm da lông Yêu thú, là từ Cao giai Yêu thú lột xuống.

Da lông của Nhất cấp Cao giai Yêu thú trân quý hơn nhiều so với Nhất cấp Trung giai Yêu thú, có giá trị trên năm kim tệ.

- Hà, đây là Yêu hạch?

Vác bao trên lưng, Lý Phù Trần bắt đầu tìm kiếm trên thân thể của ba người.

Từ trên người của cung tiền thủ, hấn tìm ra một hộp ngọc màu tím, bên trong có hơn mười gốc dược thảo Hoàng cấp Đê giai, trên người đại hấn gầy có ba gốc dược thảo Hoàng cấp Trung giai, mà trên người đại hấn đầu trọc là một viên tinh thạch màu xanh, mặt trên có vết máu.

Một gốc dược thảo Hoàng cấp Đê giai có giá từ một đến ba kim tệ, hơn mười gốc có giá khoảng trên hai mươi kim tệ, một gốc dược thảo Hoàng cấp Trung giai có giá từ mười đến ba mươi kim tệ, ba gốc là mấy chục kim tệ.

Mà Yêu hạch thì rất đáng giá tiền.

Không phải tất cả Yêu thú đều có Yêu hạch trong cơ thể, trong một trăm đầu Yêu thú, cũng chưa chắc có một Yêu thú có Yêu hạch. Mà Yêu thú có Yêu hạch, tỷ lệ tiến hoá khá lớn, ví dụ như trong cơ thể của Nhất cấp Trung giai Yêu thú Huyết Ảnh Báo nếu có Yêu hạch, nói không chừng sẽ tiến hoá thành Nhất cấp Cao giai Yêu thú Huyết Cốt Báo, bất kể là phòng ngự hay lực công kích, tốc độ của Huyết Cốt Báo đều rất kinh khủng, có thể nói là sát thủ trong Nhất cấp Cao giai Yêu thú.

Bạn đang đọc truyện *Vĩnh Hằng Chí Tôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 11: Căn Cốt

- Không biết là Yêu hạch của con gì?

Yêu hạch rất trân quý, giá trị của Nhất cấp Đê giai Yêu hạch có thể so với Nguyên khí thủy tinh Cao cấp, một viên giá khoảng hai ba trăm kim tệ, Nhất cấp Trung giai Yêu hạch giá khoảng bốn năm trăm kim tệ, Nhất cấp Cao giai Yêu hạch giá khoảng một ngàn kim tệ.

Trời còn sớm, Lý Phù Trần cũng không lưu lại, mà rời khỏi Vân Vụ Sơn Mạch.

Vân Vụ Thành.

Sau một phen bận rộn, túi tiền của Lý Phù Trần nhiều hơn năm trăm kim tệ.

Mười bốn gốc Hoàng cấp Đê giai Dược thảo cùng ba gốc Hoàng cấp Trung giai Dược thảo, tổng cộng bán được bảy mươi lăm kim tệ.

Mười lăm tấm da lông Yêu thú, tổng cộng bán được bốn mươi kim tệ.

Quý nhất là viên Yêu hạch màu xanh kia, lại là Nhất cấp Trung giai Yêu hạch, bán được bốn trăm hai mươi kim tệ, tổng cộng lại là năm trăm ba mươi lăm kim tệ.

Có năm trăm ba mươi lăm kim tệ, Lý Phù Trần cảm thấy phấn khích, đây chính là bốn năm năm lệ tiền (tiền lương?) của hắn.

Đương nhiên, chờ tu vi của hắn tăng lên, tiền lương cũng sẽ tăng lên.

Theo quy định của gia tộc, dưới mười tám tuổi, Luyện Khí cảnh nhất trọng đến tam trọng có tiền lương một tháng là hai kim tệ, Luyện Khí cảnh tứ trọng là năm kim tệ, Luyện Khí cảnh ngũ trọng là mười kim tệ, Luyện Khí cảnh lục trọng là hai mươi kim tệ, tăng gấp đôi.

Vào Trần Bảo Các, Lý Phù Trần đi thẳng tới bàn trưng bày bên trong cùng.

- Ta muốn mua cái Lam Tinh Giới Chỉ này.

Lý Phù Trần dứt khoát nói.

- Phù Trần thiếu gia, người lại tới rồi.

Nhân viên cửa hàng cũng không dám coi thường Lý Phù Trần nữa, trong thế hệ trẻ của Vân Vụ Thành, có thể đánh bại Dương Kỳ cũng không nhiều, không có bất ngờ gì xảy ra, Lý Phù Trần sẽ trở thành nhân vật lớn có thể ảnh hưởng đến Vân Vụ Thành trong tương lai, không còn là tên phế vật không tiền đồ trước kia nữa.

Đi ra Trần Bảo Các, Lý Phù Trần nhú mày.

Phiên phức đúng là một đợt lại một đợt tới a.

Ngăn chặn đường đi của hắn chính là một thiếu niên, mũi rất cao, đôi mắt không mang theo cảm tình gì, sắc bén giống như một con chim ưng.

Quan Bằng, ca ca của Quan Mị, một trong hai thiên tài dưới Quan Tuyết của Quan gia, mười lăm tuổi, Luyện Khí cảnh lục trọng, trọng yếu là, Quan Bằng có căn cốt là nhị tinh (hai sao).

Cái gọi là căn cốt, chính là tiên thiên tố chất của một người.

Người có căn cốt tốt, tu luyện sẽ làm ít công to, ngộ tính cũng tốt.

Theo đó mà so sánh, cảnh giới công pháp của hai người giống nhau, nhưng một người có căn cốt phổ thông, một người có căn cốt tinh (sao) cấp. Như vậy, người có căn cốt tinh cấp có tốc độ tu luyện vượt qua người có căn cốt phổ thông không ít. Hơn nữa, dưới tình huống bình thường, cảnh giới công pháp của căn cốt tinh cấp vững chắc hoặc cao hơn căn cốt phổ thông, bởi vì căn cốt cũng quyết định ngộ tính.

Nghe nói, dưới tình huống không có cơ duyên, căn cốt khi đạt tới nhị tinh, mới có thể đột phá tới Quy Nguyên cảnh. Nói cách khác, không bất ngờ gì xảy ra, thành tựu tương lai của Quan Bằng, là Quy Nguyên cảnh trở lên. Phải biết rằng, Võ giả Quy Nguyên cảnh của Vân Vụ Thành, đều đếm trên đầu ngón tay, trong đó, hơn phân nửa là ở phủ Thành chủ.

Quan Tuyết có thể sớm trở thành đệ tử của Thương Lan Tông, tu vi cùng cảnh giới công pháp chỉ là thứ yếu, chủ yếu nhất là căn cốt của nàng là tứ tinh.

Căn cốt tứ tinh, đã trăm năm không xuất hiện tại Vân Vụ Thành, coi như là Vân Vụ Thành Thành chủ, cũng chỉ có căn cốt tam tinh. Đừng nói tu vi cùng cảnh giới công pháp của Quan Tuyết rất cao, cho dù hai cái này không cao, Thương Lan Tông cũng sẽ mang Quan Tuyết nhập môn. Bởi vì, căn cốt đại biểu cho thành tựu của tương lai, tất cả điều trước mắt đều không phải trọng yếu.

Một năm trước, mặc dù Lý Phù Trần là thiên tài của Lý gia, nhưng căn cốt chỉ là phổ thông, mà Lý Vân Hải là căn cốt nhị tinh.

Dương gia Dương Kỳ căn cốt nhất tinh.

Đệ nhất thiên tài của Dương gia Dương Khai là căn cốt tam tinh.

Một năm trước, Lý Phù Trần có thể lấy căn cốt phổ thông đánh đồng với Lý Vân Hải, ở một mức độ nào đó mà nói, ngộ tính của hắn rất cao, thậm chí Lý Phù Trần còn hoài nghi, hẳn vì sử dụng não quá độ, cho nên dẫn đến Linh hồn từ từ tan rã, không cách nào chuyên tâm tu luyện.

"Căn cốt, đúng là thứ khiến người ta thương cảm a!"

Nếu nói Lý Phù Trần không để ý tới căn cốt phổ thông của mình, đó là không có khả năng.

Căn cốt quyết định tương lai của một người, người có căn cốt tốt, dù không có cơ duyên, thành tựu trong tương lai cũng không quá kém. Mà người có căn cốt kém, không chỉ phải bỏ ra nỗ lực gấp mấy lần, hơn nữa phải đi tìm kiếm cơ duyên, mới có thể không bị bỏ rơi.

Chậm rãi phun ra một ngụm hơi, hai mắt Lý Phù Trần toả ra tinh quang lần nữa.

Căn cốt kém thì như thế nào, bàn về thiên phú Linh hồn, có mấy người có thể so với hắn.

Dưới Kim Sắc Tiểu Phù thoải mái, Linh hồn của hắn từ màu xám trắng biến thành màu xanh nhạt, thậm chí trong màu xanh nhạt xuất hiện một tia màu xanh, không bao lâu nữa, Linh hồn của hắn sẽ biến thành màu xanh.

Linh hồn màu xanh nhạt đã cho hắn ngộ tính như vậy, như vậy, Linh hồn màu xanh sẽ cho hắn ngộ tính kinh người như thế nào.

Không có căn cốt, hẳn có thể dùng ngộ tính để bù đắp.

Đương nhiên, tiền đề là hắn có thể vào được Thương Lan Tông, chỉ có tiến nhập Thương Lan Tông, hắn mới có thể có công pháp và Võ học tốt hơn. Đợi tới Hồng Ngọc Công đạt tới cảnh giới cao nhất là tầng thứ bảy, ngộ tính của hắn sẽ không có đất dụng võ nữa, hắn cũng không thể tự nghĩ ra công pháp a! Cái này cần phải đợi bao lâu thời gian?

- Lý Phù Trần đúng không! Đi với ta một chuyến!

Quan Bằng lạnh lùng nói.

- Dựa vào cái gì?

Lý Phù Trần ung dung thản nhiên.

- Chỉ bằng ngươi đắc tội với muội muội ta.

Quan Bằng khoanh hai tay trước ngực, nhìn xuống Lý Phù Trần.

Lý Phù Trần cười nhạt, nói

- Muội muội ngươi là loại gì, ta nghĩ ngươi hẳn là rất rõ ràng chứ.

- Ta không muốn nghe ngươi nói lý do, lý do của ngươi trong tai ta là cái rắm. Dù ngươi có ba hoa chích choè cũng không có chỗ dùng nào. Ngươi đắc tội với muội muội ta, cho tới bây giờ đều có một kết cục, đó chính là quỳ xuống đất xám hối. Ta khuyên ngươi đi với ta một chuyến, miễn phải ăn nổi khổ da thịt, trước mặt nhiều người, ta nghĩ ngươi cũng không muốn mất mặt xấu hổ đi.

- Ha ha, Quan gia ngươi thật đúng là vô si bá đạo, Lý gia ta không cầu Quan gia các ngươi mang ơn, nhưng không nghĩ Quan gia của các ngươi không biết mang ơn, lại còn hung hăng vênh vào như vậy.

Lý Phù Trần cười nhạo, đứng đó không nhúc nhích nửa bước.

Trong mắt Quan Bằng lóe lên ý lạnh, tức giận nói:

- Khi Quan gia ta đặt chân tại Vân Vụ Thành, còn chưa có người nào nói qua lời này. Tốt, ngươi đã thành công chọc tức ta, không biết ngươi có năng lực thừa nhận không.

Thế hệ trẻ của Quan gia, không muốn người khác nói Quan gia bọn họ vì được Lý gia chiếu cố, mới có thể đặt chân tại Vân Vụ Thành, đây là nghịch lân của bọn hắn, không được đụng vào.

- Gần đây hoá khí của đệ tử bốn đại gia tộc rất lớn a. Lần trước là Dương Kỳ, lần này đổi thành Quan Bằng, không biết Lý Phù Trần sẽ đối phó thế nào.

- Đoán chừng sẽ nguy hiểm a! Quan Bằng có thêm căn cốt nhị tinh, thiên phú, ngộ tính cao hơn Dương Kỳ không ít.

- Cái này cũng không nhất định, căn cốt mặc dù trọng yếu, nhưng không thể quyết định tất cả.

Dù sao cũng là trên đường lớn, người xem náo nhiệt cũng rất nhiều.

Lý Phù Trần mở ra hai tay, nói:

- Không phải là không có người nói qua, mà là Quan gia của người tự lừa dối mình mà thôi, người vô sỉ chính là người người vô sỉ.

Hắn cảm hận Quan gia hơn so với Dương gia nhiều lắm. Nếu nói Dương gia là một con hổ con, thì Quan gia chính là một con hồ ly, giả hoạt, vô sỉ.

- Tiểu súc sinh, miệng của người thật có thể nói được. Đáng tiếc, người nhìn Lý gia của người đi, càng ngày suy sụp, Quan gia ta phát triển không ngừng, nói không chừng không qua mấy năm, Văn Vụ Thành sẽ không còn Lý gia, hiện tại cảm miệng cho ta đi!

Quan Bằng không cho Lý Phù Trần lại có cơ hội nói chuyện, chân đạp xuống đất, mang theo gió mạnh sắc bén, trực tiếp xuất hiện trước mặt Lý Phù Trần, bàn tay đánh về phía Lý Phù Trần, chưởng ánh chỉ chít.

Đồng dạng là Miên Thủy Chưởng, ở trên tay của Quan Bằng, mạnh hơn Quan Mị đâu chỉ gấp hai lần.

Bạn đang đọc truyện *Vĩnh Hằng Chí Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 12: Thân Đồ Gia Tộc

Đối mặt với một chưởng tinh diệu của Quan Bằng, Lý Phù Trần nhảy lên, hai chân giống như cuồng phong bão táp, đạp xuống Quan Bằng.

Miên Thủy Chưởng đầu Toàn Phong Thối pháp!

Bùm bùm!

Chưởng cước giao nhau, một cỗ sóng khí vô hình khuếch tán, khói bụi bay lên bốn phía.

Quan Bằng cùng Lý Phù Trần đều thối lui, hai bên không ai chiếm được thượng phong.

- Thủy Nguyệt Quyết tầng thứ năm!

Trong mắt Lý Phù Trần lóe lên tinh quang.

Toàn Phong Thối pháp của hắn đã đạt đến cảnh giới Đại Thành, Miên Thủy Chưởng của đối phương hiển nhiên là không có Đại Thành, thế nhưng công pháp lại tương đương với hắn, tu vi thì cao hơn hắn nhất trọng.

- Căn cốt nhị tinh, không hơn gì cái này.

Lý Phù Trần nhẹ nhàng rơi xuống đất, động tác rất phiêu dật.

- Dĩ nhiên có thể chặn được...

Nhìn vẻ mặt tự tin của Lý Phù Trần, mọi người trên đường lớn đều kinh ngạc. Tuy nói bọn họ sẽ không tin Lý Phù Trần sẽ dễ dàng thất bại, nhưng Lý Phù Trần thật sự không có gì, làm bọn họ giật mình.

- Có thể chặn được Miên Thủy Chưởng, không sai, cũng không biết, người có thể chống tới khi nào? Trọc Thủy Miên Miên.

Da mặt Quan Bằng kéo ra, Thủy Nguyệt Quyết tầng thứ năm bạo phát, dưới chưởng thế bao phủ không khí giống như nước dính sền sệt.

Miên Thủy Chưởng, là Hoàng cấp Trung giai Chưởng pháp của Quan gia, nghe nói, Quan gia gia chủ Quan Nhạc khi thi triển Miên Thủy Chưởng, đem bốn tên Võ giả Quy Nguyên cảnh đánh lại với nhau, rồi bị chấn bay ra ngoài.

- Phong Quyền Tàn Vân!

Năng lực thực chiến của Lý Phù Trần đã được kích phát hoàn toàn, đối mặt với một chưởng của Quan Bằng, thân hình của Lý Phù Trần xoay chuyển, giống như gió xoáy phóng lên cao, sau đó lao xuống Quan Bằng, cước ảnh khắp trời.

- Không tốt!

Quan Bằng kêu to không tốt, một chiêu này của đối phương, giống như khắc chế miên (mềm mại/ kéo dài) kinh của Miên Thủy Chương vậy, khí tràng đỉnh sênh sếch lúc ban đầu bị phá, Quan Bằng cảm thấy khí huyết sôi trào, đánh mất tiền cơ.

Bịch bịch phịch. . .

Quan Bằng lui lại, hai cái tay cánh tay tê dại không thôi.

Bất chấp miệng người, Quan Bằng vội vàng rút Tinh Cương Kiếm bên hông, chém một kiếm tới Lý Phù Trần.

"Xùy" một tiếng!

Góc áo của Lý Phù Trần bị cắt xuống.

Quan Bằng còn muốn thừa cơ truy kích, lợi dụng Lý Phù Trần không có kiếm trong tay, đánh trọng thương đối phương.

- Vô sỉ.

Trên không trung, Lý Phù Trần rút ra Tinh Cương Kiếm với tốc độ mà mắt thường khó có thể thấy, một chiêu Thiếu Thương Kiếm pháp như phá núi bổ sông chém về Quan Bằng.

Đương!

Tia lửa văng bốn phía, Quan Bằng đang giơ kiếm, hai chân đều khom xuống.

Đương đương đương đương. . .

Nương theo lực phản chấn của một kiếm, Lý Phù Trần tiếp tục bay lên không, bỏ năm kiếm liên tiếp trên Tinh Cương Kiếm của Quan Bằng.

Một ngụm máu tươi phun ra, Quan Bằng bị chém quỳ trên mặt đất, tóc rối bời, sắc mặt tái nhợt.

- Có chút bản lĩnh này, cũng muốn thay muối muối xuất đầu, chỉ tự rước lấy nhục mà thôi.

Lý Phù Trần không lưu tình đã kích.

Phốc!

Nghe vậy, hai mắt Quan Bằng tròn tròn, lại phun ra một ngụm máu.

Người xung quanh xem chiến đã sớm choáng váng, cái gì gọi là cường thế, cái gọi là cường thế, chính là quân căn cốt nhị tính của người, cho người quý xuống, không còn thể diện. Trong lúc nhất thời, trên đường lớn lạng ngắt như tờ, ánh mắt của mọi người rơi vào Lý Phù Trần vẫn đang ung dung đứng đó.

- Phải có lòng khoan dung độ lượng, người Lý gia hẳn phải học được đại khí, nếu không, là đi không xa.

Cách đó không xa, một giọng nói truyền tới.

- Là Thân Đồ Lượng.

Mọi người theo giọng nói nhìn lại, nhìn thấy người này thì cả đám không dám nói nữa.

Bất kể là Lý gia cũng tốt, Quan gia cũng tốt, hay chính là Dương gia cũng tốt, bọn họ cũng dám nghị luận một hai, thế nhưng có một gia tộc, bọn họ không dám nghị luận, ít nhất không dám nghị luận chính diện, đó chính là Thân Đồ gia tộc.

Bởi vì Thân Đồ gia tộc là gia tộc của Thành chủ, nắm trong tay vận mệnh của Vân Vụ Thành, chỉ cần một này còn Thân Đồ gia tộc, đệ nhất gia tộc của Vân Vụ Thành vẫn là Thân Đồ gia tộc, không có gia tộc khác.

Người này khoảng mười sáu tuổi, mặc cẩm y, khí chất tôn quý, lúc nhìn người, thích ngẩng đầu, cao cao tại thượng.

- Nguyên lai là Thân Đồ Lượng thiếu gia, lễ độ.

Lý Phù Trần nhận ra người này, hẳn chính là con của đệ đệ Thành chủ, năm nay mười sáu tuổi, có tu vi Luyện Khí cảnh lực trọng, căn cốt nhất tinh, bởi vì tu luyện tuyệt học của Thân Đồ gia là Thiếu Dương Cương Khí, thực lực cao hơn Quan Bằng.

Thái độ của Lý Phù Trần, Thân Đồ Lượng thoả mãn, nói:

- Lý Phù Trần, luận bàn tỷ võ, không cần phải đánh mất thể diện người khác như vậy, dù thế nào đi nữa, Quan gia cùng Lý gia người, không phải trước đây có quan hệ rất tốt sao, cần gì phải làm tuyệt như vậy. Như thế này, người xin lỗi Quan Bằng, ta nghĩ người sẽ không cự tuyệt lòng tốt của ta đi.

Nghe Thân Đồ Lượng nói, sắc mặt của Lý Phù Trần lạnh xuống, ai cũng nói Thành chủ có quan hệ tốt với Quan gia cùng Dương gia, xem ra là đúng như thế, ngay cả Thân Đồ Lượng đều nói giúp cho Quan gia.

- Xin lỗi, cái này ta không làm được.

Lý Phù Trần trực tiếp cự tuyệt.

- Thế nào, Phù Trần huynh không nề tình.

Con mắt Thân Đồ Lượng híp lại.

- Không phải là không nề tình, chỉ là hấn không xứng để ta xin lỗi, ta còn có việc, cáo từ.

Lý Phù Trần xoay người trực tiếp rời đi.

"Hừ!"

Thân Đồ Lượng mất hứng, hấn cho rằng đã cho Lý Phù Trần mặt mũi, nào ngờ Lý Phù Trần căn bản không coi ra gì, điều này làm hấn rất khó chịu, cảm thấy uy nghiêm của mình bị khiêu khích.

Hấn đang định động thủ, chợt nghe Lý Phù Trần nói:

- Thân Đồ Lượng thiếu gia, ngươi không phải là đối thủ của ta, vừa rồi ta đối phó với Quan Bằng, chỉ dùng bảy tám thành thực lực mà thôi.

Mặc dù đang nói, nhưng Lý Phù Trần cũng không quay đầu lại.

Nghe vậy, thân thể của Thân Đồ Lượng cứng đờ, sắc mặt khó coi, hấn không biết Lý Phù Trần nói thật hay không. Nếu là thật, hấn không làm gì được Lý Phù Trần, hấn cũng không muốn mất mặt như Quan Bằng, tuy rằng hấn cũng không tin Lý Phù Trần dám làm hấn mất mặt.

- Tốt một Lý gia, tốt một Lý Phù Trần, ta nhớ kỹ.

Ngữ khí của Thân Đồ Lượng lạnh lẽo.

Lúc này, Quan Bằng còn lưu lại vết máu nơi miệng đứng lên, hấn oán độc trừng mắt bóng lưng của Lý Phù Trần, chấp tay với Thân Đồ Lượng nói:

- Thân Đồ Lượng thiếu gia, vừa rồi đa tạ.

- Chuyện gì xảy ra với ngươi, ngay cả hấn cũng đánh không lại.

Thân Đồ Lượng nói.

Sắc mặt của Quan Bằng tái xanh, nói:

- Ta đối với Võ học của hấn chưa quen thuộc, lần này có chút khinh thường.

- Người này không thể khinh thường, Lý gia suy sụp nhiều năm như vậy, xem ra lần này có tính toán trở về đỉnh phong.

Thân Đồ Lượng nghiêng ngả nói.

- Trở về đỉnh phong, hừ, một người có căn cốt phổ thông, giai đoạn trước có thể đuổi theo chúng ta, nhưng sau này, căn cốt phổ thông vẫn là căn cốt phổ thông, tuyệt đối sẽ phai mờ.

Quan Bằng rất khinh thường Lý Phù Trần, hấn không biết vì sao Lý Phù Trần lại lợi hại như vậy, nhưng ở trong mắt hấn, Lý Phù Trần căn bản là không có tương lai. Mà hấn, có hi vọng đột phá Quy Nguyên cảnh, đạt tới Địa Sát cảnh. Đến lúc đó, Lý Phù Trần ở trong mắt hấn là một con chó, có thể ngay cả một con chó cũng không bằng.

- Ngươi nói có lý, dù như thế nào, đắc tội Thân Đồ Lượng ta, hấn đã không có tiền đồ rồi.

Thân Đồ Lượng là một người rất mang thù, lần này Lý Phù Trần đắc tội hấn, hấn sẽ không khinh địch mà buông tha đối phương, chỉ cần tìm được cơ hội, hấn tuyệt đối sẽ đưa đối phương vào chỗ chết.

Lý Phù Trần đã đi xa, tất nhiên là không nghe được cuộc đối thoại của hai người, cho dù nghe được, hấn cũng không quan tâm. Thân Đồ gia tộc ở Vân Vụ Thành một tay che trời, nhưng Lý gia hấn cũng không phải ngồi không. Bốn đại gia tộc, ai cũng có người trong Thương Lan Tông, vấn đề là bao nhiêu người mà thôi.

Chương 13: Thối Thân Trì

Nguyên Khí Thủy Tinh Cao cấp không hồ là Nguyên Khí Thủy Tinh Cao cấp, lúc tu luyện bình thường, Lý Phù Trần chỉ có thể tự mình hấp thu Thiên Địa Nguyên Khí. Nhưng hiện tại có Lam Tinh Giới Chỉ giúp hấp hội tụ Thiên Địa Nguyên Khí, hiệu suất tu luyện gia tăng không ít.

Trọng yếu nhất là, Lam Tinh Giới Chỉ có thể chứa đựng Nguyên khí, lúc tiêu hao gần hết Chân khí, có thể hấp thu Nguyên khí trong Lam Tinh Giới Chỉ để bù đắp, cái này giống như tùy thời mang theo một viên Hoàng cấp Đê giai Hồi Khí Đan, tuy hiệu quả không bằng Hồi Khí Đan, nhưng tốt ở chỗ có thể sử dụng nhiều lần.

Lý Phù Trần phỏng đoán, sau khi có mai Lam Tinh Giới Chỉ này, hấp đột phá tới Luyện Khí cảnh lực trọng ít hơn một tháng.

Chậm rãi phun ra một ngụm trọc khí, Lý Phù Trần từ trong hộp ngọc lấy ra gốc Thạch Tâm Thảo.

Thạch Tâm Thảo không có giúp đỡ gì cho tu luyện, nhưng có thể cường hoá xương cốt của Võ giả.

Xương cốt là căn bản của một người, căn cốt, căn cốt, kỳ thực là có quan hệ tới xương cốt.

Người có căn cốt tốt, trời sinh các khớp xương đều rắn chắc. Nếu cùng bị đánh một chưởng, người có căn cốt kém nói không chừng sẽ gãy xương, người có căn cốt tốt có thể không bị gì.

Đương nhiên, người có căn cốt tốt, ngoại trừ các đầu khớp xương tương đối rắn chắc ra, còn chứa các huyền diệu khác, cũng không phải nói là đầu khớp xương rắn chắc, là căn cốt tốt, hai bên không có quan hệ gì với nhau, chỉ có liên hệ gián tiếp mà thôi.

- Dù sao đi nữa, xương cốt rắn chắc là một chuyện tốt.

Không do dự nhiều, Lý Phù Trần dùng Thạch Tâm Thảo.

Thạch Tâm Thảo nhìn qua cứng rắn, nhưng vào miệng thì tan ngay, Linh hồn cảm ứng được, Lý Phù Trần phát hiện Thạch Tâm Thảo hóa thành từng dòng khí màu trắng, tản vào tứ chi bách hải, dung nhập vào trong xương cốt.

Ngay sau đó, trong xương cốt truyền ra cảm giác đau nhức, giống như có ngàn vạn con kiến ăn vào tủy xương.

Không biết qua bao lâu thời gian, Lý Phù Trần bị mồ hôi thấm ướt quần áo, chậm rãi mở hai mắt ra.

- Loại cảm giác này!

Lý Phù Trần giơ tay lên, cánh tay không khác gì trước đây, nhưng Lý Phù Trần biết, xương cánh tay cứng rắn hơn gấp đôi, mặt ngoài khớp xương cũng trơn nhẵn hơn rất nhiều.

- Hoàng cấp Cao giai Dược thảo thôi thể làm xương cốt ta cứng rắn gấp đôi, nếu là Huyền cấp Dược thảo thôi thể, thậm chí Địa cấp Dược thảo thôi thể, hiệu quả chỉ sợ mạnh hơn gấp mười lần, mà Dược thảo rất nhiều loại phong phú, có đủ loại Dược thảo.

Trong lòng của Lý Phù Trần thần phục Dược thảo thần kì.

Dược thảo, chính là tài nguyên đứng đầu, trong ghi chép, từng có người ăn Long Huyết Thảo trong truyền thuyết. Sau khi ăn, thân thể còn mạnh hơn so với Yêu thú. Cũng có người ăn Thái Dương Hoa, làm căn cốt biến dị thành căn cốt Thái Dương, tu luyện công pháp dương cương có hiệu quả gấp mười lần. Có người ăn Phượng Hoàng Bất Tử Thảo, từ đó về sau, thân thể bất tử, thậm chí có thể dục hòa trùng sinh.

Dược thảo tụ tập tinh hoa của trời đất mà sinh, cái biến thể chất của Võ giả từ bên trong.

Đương nhiên, Dược thảo trân quý thì rất hiếm thấy, Hoàng cấp Dược thảo còn tốt, Huyền cấp Dược thảo đã bắt đầu ẩn chứa huyền diệu của trời đất, cho nên mới xưng là Huyền cấp.

Ngày đêm qua đi, Lý Phù Trần cứ ba ngày sẽ vào Vân Vụ Sơn Mạch.

- Chết!

Đối mặt với Thiết Trảo Lang nhào tới, Lý Phù Trần đứng không nhúc nhích, chờ Thiết Trảo Lang tới gần, Lý Phù Trần mới rút ra Tinh Cương Kiếm, một kiếm đâm thủng yết hầu của Thiết Trảo Lang.

Cho đến nay, Lý Phù Trần đã có thể dùng một kiếm thuận sát Thiết Trào Lang, năng lực thực chiến mạnh tới đâu ngay cả hắn cũng không biết chính xác.

Nếu như trước kia chưa vào Vân Vụ Sơn Mạch, năng lực thực chiến của hắn, một ngày, năng lực thực chiến của hắn là hai, vài ngày sau, là ba. Hiện tại, năng lực thực chiến của hắn cơ bản đạt tới năm. Bất kể Nhất cấp Trung giai Yêu thú nào, đều có thể một kiếm thuận sát, không cần ra kiếm thứ hai.

Không chỉ có như vậy, cho dù phải đối mặt với Cao giai Yêu thú thực lực thấp, hắn cũng có thể đánh chết.

- So với năng lực thực chiến của Yêu thú, ta đã rất mạnh, nhưng Yêu thú cũng không phải là Võ giả, muốn rèn luyện được năng lực thực chiến hoàn mỹ, phải giao thủ cùng với Võ giả.

Lòng của Lý Phù Trần rất rộng lớn, đối với thành tựu hiện tại, đối thành người khác có lẽ đã thoả mãn, nhưng với hắn là không đủ, hắn muốn mạnh hơn, mạnh tuyệt đối, hắn không biết điều này là khát vọng của mình, hay do Kim Sắc Tiểu Phù mang tới biến hoá, hoặc có thể là cả hai.

Trở lại Lý gia, Lý Phù Trần thấy được Lý Vân Hải.

Ánh mắt nhìn Lý Phù Trần của Lý Vân Hải có chút âm trầm, khi Lý Phù Trần đánh bại Dương Kỳ, hắn tự tin có thể đánh bại Lý Phù Trần, nhưng khi Lý Phù Trần đánh bại Quan Bằng, hắn không còn tự tin nào nữa.

Phải biết rằng hắn đã từng giao thủ với Quan Bằng một lần, hai bên ngang sức ngang tài, ai cũng không làm gì được nhau.

- Lý Phù Trần, thực lực của ngươi không tệ, nhưng đáng tiếc, căn cốt chính là nhược điểm chí mạng của ngươi. Còn có ba ngày, Thối Thân Trì sẽ mở ra, người vào đó chỉ có một, ta nghĩ ngươi cũng biết, ai có tư cách đi vào.

Nhắc tới Thối Thân Trì, tâm trạng của Lý Vân Hải tốt hơn nhiều, Lý gia chỉ có hắn là có căn cốt nhị tinh, cho nên hắn sẽ là người tiến vào Thối Thân Trì.

- Ta cũng sớm chúc mừng ngươi.

Biểu tình của Lý Phù Trần lạnh nhạt.

Thối Thân Trì là một trong những trọng địa của Lý gia, trước kia không có.

Ba mươi năm trước, Lý gia bắt đầu bố trí Thối Thân Trì, đưa vào bên trong rất nhiều Dược thảo tươi sống, dưới sự tích lũy lâu ngày, dược lực cùng nước ao hoà làm một thể, trong nước ao có dược lực kinh người, làm cho người ngâm trong đó tăng lên lực lượng, có thể đạt tới lực lượng một nghìn cân.

Bất quá Thối Thân Trì cần thời gian nhất định để tích lũy, bình thường sẽ đưa vào Dược thảo tươi sống, dưới tình hình chung, hai năm mới mở ra một lần, lần này đúng lúc là năm thứ hai.

Đối với dược hiệu của Thối Thân Trì, Lý Phù Trần tất nhiên sẽ không nhìn, Luyện Khí cảnh, bởi vì Chân khí không cách nào phóng ra ngoài, cho nên tố chất thân thể trọng yếu hơn, người có lực lượng lớn, lực của một kiếm chém ra sẽ lớn hơn rất nhiều, nếu lớn đến một trình độ nhất định, hoàn toàn có thể vượt cấp mà chiến.

Nhưng cho dù có ngâm trong Thối Thân Trì dược hay không, Lý Phù Trần cũng không thêm để ý, hắn có thể cảm giác được, Hồng Ngọc Công có dấu hiệu đột phá, khi Hồng Ngọc Công của hắn đột phá tới tầng thứ sáu, thực lực sẽ tăng lên một cấp bậc lần nữa.

- Ha ha, người thật là thần nhiên, thành thị thiên tài chiến hai năm một lần còn hai tháng nữa, chỉ có năm người có thể trở thành đệ tử Ngoại Tông của Thương Lan Tông, lấy thực lực của ngươi, hiện tại có thể tiến vào năm người, nhưng hai tháng sau liền khó nói.

Không nhìn thấy biểu tình thất vọng, tức giận của Lý Phù Trần, Lý Vân Hải rất khó chịu, đã kích Lý Phù Trần lần nữa.

- Nếu như ngươi muốn đá kích ta, khuyên ngươi hãy quên đi.

Lý Phù Trần cười cười, xoay người đi khỏi, lưu lại một bóng lưng cho Lý Vân Hải.

- Hừ, già bộ trấn định mà thôi.

Lý Vân Hải hừ lạnh một tiếng.

Không biết tại sao, hắn không thích nhìn Lý Phù Trần, có thể là hắn thích Quan Tuyết chăng. Không ai biết, hắn muốn trở thành đệ tử của Thương Lan Tông, có hai nguyên nhân trọng yếu.

Đầu tiên là cho Lý gia biết, ai mới là người cứu Lý gia, chờ hắn trở thành đệ tử của Thương Lan Tông, phụ thân của hắn nhất định sẽ trở thành Tộc trưởng của Lý gia. Thứ hai, chỉ có tiến nhập Thương Lan Tông, hắn mới thấy Quan Tuyết lần nữa, nếu không nỗ lực, nói không chừng sẽ không đuổi kịp Quan Tuyết.

Chương 14: Chí Khí

- Phù Trần, còn ba ngày nữa sẽ mở ra Thối Thân Trì, ngày mai vi phụ sẽ tranh thủ cho con.

Ăn xong cơm tối, Lý Thiên Hàn cùng Trầm Ngọc Yến kéo Lý Phù Trần lại nói chuyện hồi lâu.

- Cha, là của ta, cuối cùng sẽ là của ta, ta cũng không cưỡng cầu.

Tâm trạng của Lý Phù Trần rất tốt.

Nghe vậy, Lý Thiên Hàn thâm gật đầu, biểu hiện của Lý Phù Trần, so với hần nghĩ muốn thành thực hơn rất nhiều. Sau đó, trong lòng lại thầm than, Phù Trần cái gì cũng tốt, nhưng căn cốt lại quá kém, cho dù có căn cốt nhất tinh, hần cũng nắm chắc thay Lý Phù Trần tranh một cái danh ngạch, nhưng căn cốt phổ thông lại rất miễn cưỡng.

Trầm Ngọc Yến ngồi một bên lo lắng nói:

- Bốn đại gia tộc sở hữu tất cả sáu Thối Thân Trì, mà trở thành đệ tử của Thương Lan Tông chỉ có năm, có thể tranh thủ thì tranh thủ.

Thực lực bây giờ của Lý Phù Trần mặc dù có thể tiến vào trước năm, nhưng hai tháng sau, đều nói không được. Huống chi, ngoài bốn đại gia tộc, còn có nhiều thiên tài đệ tử của gia tộc nhỏ khác.

Ngày thứ ba, tại phòng nghị sự của Lý gia.

Lý Thiên Hàn đang tranh cãi cùng rất nhiều trưởng lão.

- Phù Trần con ta mặc dù chỉ có căn cốt phổ thông, nhưng ngộ tính của hần mọi người đã nhìn vào trong mắt, không nói ở Lý gia, cho dù ở Vân Vụ Thành, đều là số một số hai, nếu là có thể ngâm Thối Thân Trì, có hy vọng tranh đoạt trước ba thiên tài chiến.

Một tên trưởng lão gật đầu, nói:

- Ngộ tính của Phù Trần quả thực rất mạnh, có thể đánh bại Dương Kỳ cùng Quan Bằng là bằng chứng rõ ràng, ta xem có thể suy nghĩ một chút.

- Ta cũng cảm thấy như vậy.

Trưởng Lão Hội cũng không phải bèn chắc như thép, luôn có tư tâm. Hai tên trưởng lão giúp đỡ Lý Thiên Hàn nói chuyện, tương đối thân cận với một mạch của Lý Thiên Hàn.

Nghe vậy, phụ thân của Lý Vân Hải là Lý Thiết Sơn khinh thường, cười:

- Căn cốt phổ thông vẫn là căn cốt phổ thông, cho dù có bạo phát mạnh mẽ trong giai đoạn đầu đi chăng nữa, cuối cùng cũng không cách nào tiến lên. Mà Lý Vân Hải con ta, ngộ tính và thiên phú đều là thượng phẩm, có căn cốt nhị tinh, chọn hần tiến vào Thối Thân Trì mới là thoả đáng nhất. Ta nghĩ các vị trưởng lão không muốn đem tương lai của mình đặt trên một tên có căn cốt phổ thông đi!

Lời nói của Lý Thiết Sơn chạm đến lòng của phần lớn trưởng lão ở đây, đem bảo vật đặt trên một người căn cốt phổ thông, quá mạo hiểm, ngày sau Lý Phù Trần không cách nào tiếp tục phát triển, nhiều năm tâm huyết của bọn họ coi nhưng không.

Mà Lý Vân Hải thì không giống, cho dù sau này Lý Vân Hải không có thành tựu, ít nhất cũng có căn cốt nhị tinh, có thể đảm bảo một chút.

- Ta không cho là như vậy.

Lý Thiên Hàn đưa ra ý kiến phản đối:

- Lý gia chúng ta từ từ suy sụp, chính là bởi vì từ trước đến nay quá mức bảo thủ, thiếu lòng tiến thủ, căn cốt tất niên là thể hiện tiên thiên tố chất của một người, nhưng thế giới này, căn cốt phổ thông thật là không có tiềm lực sao? Cũng chưa chắc, Thành chủ của Triều Dương Thành cách Vân Vụ Thành chúng ta ba nghìn dặm cũng là một vị có căn cốt phổ thông, nhưng mà thành tựu của hần hiện tại, còn trên Thành chủ Vân Vụ Thành có căn cốt tam tinh. Lấy ý kiến của ta, là chọn người ưu tú nhất tiến vào Thối Thân Trì, mà không phải người có căn cốt ưu tú nhất tiến vào Thối Thân Trì. Nếu không, Thương Lan Tông đều lựa chọn đệ tử có căn cốt tinh cấp, còn cần thiên tài chiến làm chi nữa?

Phòng nghị sự lặng ngắt như tờ, Lý Thiên Hàn nói làm tất cả trưởng lão rơi vào trầm tư.

Thấy thế, Lý Thiết Sơn nhú mày, nói:

- Lý gia ta suy sụp cũng chưa chắc là vì quá mức bảo thủ, người có vận khí, gia tộc cũng có vận khí. Mười năm trước, vận khí của Lý gia ta không tốt lắm, vẫn không xuất hiện đệ tử có căn cốt tinh cấp, thế nhưng hiện tại không giống, Lý Vân Hải con ta là căn cốt nhị tinh. Các vị, đây chính là căn cốt nhị tinh, Lý gia ta đã mười năm không có xuất hiện căn cốt nhị tinh rồi, bỏ qua lần này, có thể Lý gia ta không có ngày quật khởi.

Câu nói sau cùng, Lý Thiết Sơn rất trịnh trọng.

Phòng nghị sự rơi vào trầm mặc lần nữa, tất cả trưởng lão đều cúi đầu suy tính.

- Cha, các vị trưởng lão, lần này Thối Thân Trì mở ra, để Lý Vân Hải tiến vào đi!

Tiếng nói của Lý Phù Trần chột vang lên.

- Phù Trần.

Lý Thiên Hàn giật mình nhìn Lý Phù Trần, mặc dù không có nắm chắc, nhưng trong tất cả trưởng lão, vẫn không ít người duy trì hắn. Hiện tại Lý Phù Trần nói như vậy, là tự động rút lui. Nhất thời, Lý Thiên Hàn vừa tức vừa giận, cảm thấy Lý Phù Trần quá hư hỏng.

Lý Vân Hải sững sốt, sau đó nhìn Lý Phù Trần như nhìn một thằng ngu.

Nói thật, đến bước này, hắn (Lý Vân Hải) cũng có chút nóng lòng, Trưởng Lão Hội nếu toàn lực duy trì hắn, hắn cũng không lo lắng như bây giờ, chuyện này khác với dự tính ban đầu. Thế nhưng Lý Phù Trần vừa nói ra những lời này, Trưởng Lão Hội sẽ không duy trì cho hắn nữa.

- Thật đúng là ngu, hay hắn muốn làm người tốt bụng đây?

Nói chuyện là Lý Vân Hà bên cạnh Lý Vân Hải.

Lý Vân Hải hừ nói:

- Có thể hắn không có lòng tin, cho nên không dám nhận trọng trách, người như thế, không tiền đồ gì.

Hắn thấy, căn cốt của Lý Phù Trần quá kém, lại thiếu lòng tin và dũng khí, chắc chắn là không có thành tựu.

- Phù Trần, cho cha một lời giải thích.

Lý Thiên Hàn nghiêm túc nhìn Lý Phù Trần.

Lý Phù Trần mở miệng nói:

- Thứ nhất, căn cốt của Lý Vân Hải quả thật là tốt hơn ta, ta không hy vọng Lý gia vì ta mạo hiểm. Thứ hai, ta có lòng tin, dù không tiền vào Thối Thân Trì, cũng có thể vào trước năm của thiên tài chiến, trở thành đệ tử của Thương Lan Tông.

Hắn làm như vậy, kỳ thật là vì Lý Thiên Hàn lo lắng, hắn không hy vọng Lý Thiên Hàn quá mệt mỏi. Một người có tiềm lực hay không, một năm hai năm không thể nhìn ra, nếu như mình thực sự tiến vào Thối Thân Trì, Lý Thiên Hàn sẽ nhận áp lực rất lớn.

- Tốt, có chí khí, không hổ là đệ tử của Lý gia ta.

Một tên Lý gia trưởng lão lớn tiếng khen.

- Tuổi còn trẻ mà có chí khí như thế này, thành tựu ngày sau sẽ không kém. Đáng tiếc, danh ngạch vào Thối Thân Trì chỉ có một, nếu không cũng nhường cho người tiến vào.

Tất cả trưởng lão vốn vẫn đang suy nghĩ là ai nên tiến vào, hiện tại Lý Phù Trần giúp bọn hắn giải quyết nan đề này, mọi người đều nhìn hắn rất thuận mắt.

- Phù Trần ca quá khí phách.

Trong đám người, Lý Tiểu Diệp sùng bái nhìn Lý Phù Trần, nàng và Lý Phù Trần có huyết thống họ hàng, nhưng quan hệ rất xa, không trở ngại nàng sùng bái biểu ca.

- Đã như vậy, thì cứ như thế đi! Người tiến vào Thối Thân Trì lần này là Lý Vân Hải.

Lý Thiên Hàn nhìn thật sâu vào Lý Phù Trần, hắn nhìn thấy từ trong ánh mắt của đối phương có dũng khí, tự tin cùng với cơ trí.

Lúc này, hắn dường như hiểu được tấm lòng của Lý Phù Trần, có chút cảm động đồng thời có chút buồn cười. Chính mình phí hết tâm tư đi tranh đoạt danh ngạch cho hắn, nghĩ không ra người huỷ đi lại là con trai mình.

Cứ như vậy, Lý Vân Hải thuận lợi tiến vào Thối Thân Trì rèn luyện thân thể, mà Lý Phù Trần cũng giống như trước, cách hai ba ngày lại đi Vân Vụ Sơn Mạch, buổi tối lại tu luyện Hồng Ngọc Công.

Thành thị thiên tài chiến ngày càng gần, bầu không khí của toàn bộ Vân Vụ Thành đều nóng lên.

Trước đây, Lý Phù Trần đi vào Vân Vụ Thành, sẽ gặp mấy người đệ tử gia tộc ăn không ngồi rồi. Hiện tại thì rất khó đụng tới, thỉnh thoảng mới gặp một tên, cũng lộ ra vội vội vàng vàng. Xem ra những đệ tử gia tộc không có hy vọng này, cũng bị trường bối đốc thúc đi tu luyện.

Bạn đang đọc truyện *Vĩnh Hằng Chí Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 15: Hồng Ngọc Công Tầng Thứ Sáu

Dịch giả: rolland

Trong lúc vô tình, Lý Phù Trần biết được người đi vào Thối Thân Trì của ba gia tộc khác.

Quan gia tiến vào Thối Thân Trì chính là Quan Bằng, Dương gia cùng Thân Đồ gia đều có hai người tiến vào Thối Thân Trì, Dương gia là Dương Khai cùng một thiên tài đệ tử khác là Dương Hạo, Thân Đồ gia là Thân Đồ Tuyệt cùng Thân Đồ Lược.

Công hiệu của Thối Thân Trì đuổi thẳng đến Huyền cấp Đệ giai Dược thảo loại thối thể. Toàn bộ Vân Vụ Thành, ngay cả Hoàng cấp Đình giai Dược thảo thối thể đều rất khó xuất hiện một gốc, chứ đừng nói tới Huyền cấp Đệ giai Dược thảo thối thể, bốn gia tộc chỉ có thể lấy số lượng bù chất lượng, cho vào Thối Thân Trì một lượng lớn Dược thảo thối thể cấp thấp, khiến cho dược lực dung hợp.

Thông thường, một gốc Huyền cấp Đệ giai Dược thảo thối thể có giá trị khoảng một hai vạn kim tệ.

Mà đầu nhập vào Thối Thân Trì trong hai năm khoảng ba bốn vạn kim tệ, không phải là không gánh được hai người, nhưng hai người ngâm Thối Thân Trì, hiển nhiên không ai ngâm tốt.

- Nhóm người này đi ra, thực lực sẽ tăng lên rất lớn, trong đó Dương Khai tăng lên nhiều nhất là không thể nghi ngờ.

Thối Thân Trì có thể để cho người ngâm trong đó đạt được lực lượng ngàn cân, người khác nhau, hiệu quả cũng không giống nhau, có người có thể được bảy tám trăm cân lực, có người chỉ có thể có bốn năm trăm cân lực, về phần một ngàn cân lực, phải có căn cốt xuất chúng mới được, ở Vân Vụ Thành ngoại trừ Quan Tuyệt, thì căn cốt tam tinh của Dương Khai là tốt nhất.

- Lực lượng bây giờ của ta không sai biệt lắm là khoảng ba bốn trăm cân, cũng không tính quá yếu.

Lý Phù Trần đã khảo nghiệm qua lực lượng của mình, không khó khăn lắm nâng lên được tảng đá nặng ba bốn trăm cân, lực lượng này trong Võ giả Luyện Khí cảnh cũng coi như trung thượng.

Đương nhiên, trước kia Lý Phù Trần không có lực lượng như thế này, vì có Thạch Tâm Thảo cường hóa xương cốt của hắn, làm xương cốt cường đại, hắn có thể cùng Yêu thú chém giết, thân kinh cùng cơ bắp cũng dần phát triển lớn mạnh.

- Nếu có một công pháp luyện thể thì tốt rồi.

Lý Phù Trần nghĩ tới công pháp luyện thể.

Công pháp luyện thể là loại công pháp khan hiếm, trong tông môn cũng không thấy nhiều, có người nói công pháp luyện thể cao cấp, có thể cho con người có lực lượng sánh ngang với Yêu thú cao cấp, phối hợp với Võ học, gần như vô địch thiên hạ.

Đêm khuya, ánh trăng giắt trên đầu.

Trong mật thất tu luyện, Lý Phù Trần ngồi xếp bằng trên bồ đoàn, vận chuyển Hồng Ngọc Công từng vòng từng vòng.

Bằng mắt thường có thể thấy dưới bụng của Lý Phù Trần xuất hiện một đoàn ánh sáng màu đỏ, lúc trước ánh sáng màu đỏ nhàn nhạt có thể thấy, nhưng không bằng nồng đậm như hôm nay. Cùng lúc đó, một cỗ nhiệt độ nóng cháy từ trên người Lý Phù Trần tỏa ra.

Hồng Ngọc Công có thuộc tính dương cương nóng cháy, Hồng Ngọc Chân khí bá đạo cực nóng, ở trình độ nhất định, cũng có công hiệu luyện thể, có thể đem tạp chất tồi luyện ra ngoài.

Khí tức cực nóng càng ngày càng đậm, đỉnh đầu của Lý Phù Trần bốc lên hơi nước màu trắng.

Trong truyền thuyết, công lực của một người đạt tới cấp độ nhất định, lúc luyện công, đỉnh đầu sẽ có dị tượng, như dị tượng mặt trời, dị tượng sông, dị tượng hoá lò, dị tượng Yêu thú.

Xuất hiện dị tượng nào, là quan hệ tới công pháp tu luyện, tu luyện Hồng Ngọc Công tới tầng thứ bảy, đỉnh đầu cũng sẽ có dị tượng, là một đoàn sương mù màu đỏ, tu vi càng sâu, sương mù càng dày đặc, phụ thân Lý Thiên Hàn của hắn tu luyện Hồng Ngọc Công, đỉnh đầu sẽ xuất hiện một đoàn sương mù màu đỏ nhàn nhạt.

Thời gian từng giây đi qua, hơi nước màu trắng trên đỉnh đầu của Lý Phù Trần càng ngày càng đậm, giống như một đoàn hơi nước.

Dần dần, da của Lý Phù Trần đỏ lên.

Không biết qua bao lâu, trong cơ thể của Lý Phù Trần bỗng nhiên truyền ra một tiếng "ba". Sau một lúc, ánh sáng đỏ dưới bụng đậm lên, sương mù màu trắng trên đỉnh đầu cũng lớn dần, một cỗ khí tức nóng bỏng khuếch tán ra, nhiệt độ trong phòng tu luyện tăng lên một mảnh lớn, giống như một lò lửa xuất hiện trong phòng tu luyện, rất thần kỳ.

Cùng lúc đó, rất nhiều Thiên Địa Nguyên Khí vọt tới Lý Phù Trần, tốc độ thu nạp, rõ ràng tăng lên rất nhiều.

Chậm rãi mở ra hai mắt, trong ánh mắt của Lý Phù Trần có hồng quang loé ra, nói nhỏ:

- Cuối cùng cũng tới tầng thứ sáu.

Hồng Ngọc Công tầng thứ tư đột phá tới tầng thứ năm, lộ tuyến vận khí nhiều hơn năm đường kinh mạch, tầng thứ năm đột phá tầng thứ sáu, lộ tuyến vận khí nhiều hơn bảy đường kinh mạch.

Thoáng một cái đã nhiều ra bảy đường kinh mạch, lúc vận chuyển công pháp, tốc độ thu nạp Thiên Địa Nguyên Khí tăng mạnh, Lý Phù Trần phỏng đoán, tới đa ba bốn tháng, hắn có thể đột phá tới Luyện Khí cảnh lục trọng.

Cảnh giới công pháp đề thăng, không chỉ tốc độ thu nạp Thiên Địa Nguyên Khí bạo tăng, Chân khí bạo phát ra uy lực cũng sẽ bạo tăng, Lý Phù Trần đánh ra một quyền, trong không khí phát ra tiếng nổ ran, bụi trên đất đều bị thổi bay.

Đi ra sân viện, Lý Phù Trần nhặt lên một hòn đá chừng nắm tay, nhẹ nhàng nắm chặt, Chân khí bạo phát.

"Phốc" một tiếng!

Tảng đá biến thành bụi phấn, bay lá tả qua khe ngón tay của Lý Phù Trần.

"Chân khí bạo phát ra uy lực, so với Hồng Ngọc Công tầng thứ năm gấp ba lần."

Lý Phù Trần trầm nghĩ.

- Là lúc chọn một môn Hoàng cấp Cao giai Kiếm pháp.

Lý gia có ba loại Hoàng cấp Cao giai Võ học, Kiếm pháp có hai loại, một loại Chưởng pháp, theo thứ tự là Hồng Ngọc Kiếm Pháp, Chu Thiên Kiếm Pháp cùng với Hồng Ngọc Chưởng Pháp.

Hoàng cấp Cao giai Võ học rất tiêu hao Chân khí, trên thực tế, lấy tu vi của Lý Phù Trần hiện nay, còn chưa có thể tu luyện, dù sao cũng không có Chân khí duy trì, căn bản không cách nào đem Hoàng cấp Cao giai Võ học tu luyện đến cảnh giới cao, nhưng Lý Phù Trần muốn thử xem, dù cho luyện được một thức hay nửa thức, cũng đủ trở thành đòn sát thủ.

Ý thức tiến vào Thức Hải, Lý Phù Trần quan sát Linh hồn của mình, dưới Kim Sắc Tiểu Phù thoải mái, màu xanh trong Linh hồn càng nhiều, nếu trước kia nói là một tia, hiện tại bắt đầu nhuộm lan ra. Cùng lúc đó, suy nghĩ của Lý Phù Trần càng ngày càng nhạy, một ý niệm, có thể nghĩ nhiều vấn đề.

Đêm tối tan hết, sáng sớm đến nơi.

Võ Học Các.

- Cái gì, ngươi muốn chọn Hồng Ngọc Kiếm Pháp?

Thủ các trưởng lão Lý Đức Hưng giật mình nói.

- Đúng vậy.

Lý Phù Trần gật đầu.

Lý Đức Hưng nghiêm túc nhìn Lý Phù Trần:

- Thông thường... ít nhất ... phải đến Luyện Khí cảnh thất trọng mới có thể tu luyện Hoàng cấp Cao giai Võ học, dưới thất trọng, mặc kệ ngộ tính của ngươi cao bao nhiêu, cũng không thể tu luyện tới cảnh giới cao thâm, chỉ lãng phí thời gian.

- Ta biết, nhưng thiên tài chiến sắp bắt đầu rồi, ta muốn nhìn một chút, nói không chừng sẽ gợi ý cho ta một số thứ.

- Ngộ tính của người là đệ nhất Lý gia trong những năm gần đây, có thể từ đó đạt được một ít dẫn dắt.

Lý Đức Hưng bỗng nhiên nghĩ đến, đám người Lý Vân Hải, Quan Bằng đều ngấm Thối Thân Trì, Lý Phù Trần không có cơ hội này, rất bất lợi trong thiên tài chiến.

Hoàng cấp Cao giai Võ học không có trong ba tầng Võ Học Các, nơi đó chỉ trống rỗng, Lý Đức Hưng cúi đầu, từ trong ngăn kéo lấy ra một cái hộp gỗ, cái này hộp gỗ này luôn luôn ở bên hắn.

Mở hộp gỗ, bên trong có ba bản bí tịch, chính là bí tịch Hồng Ngọc Kiếm Pháp, Chu Thiên Kiếm Pháp cùng với Hồng Ngọc Chưởng Pháp.

Lấy ra Hồng Ngọc Kiếm Pháp, Lý Đức Hưng đưa cho Lý Phù Trần:

- Hồng Ngọc Kiếm Pháp có tất cả ba chiêu, nếu chỉ tìm hiểu chiêu thứ nhất, lấy ngộ tính của người, nói không chừng sẽ có thu hoạch.

- Đa tạ trưởng lão.

Tiếp nhận bí tịch, Lý Phù Trần cáo từ rời khỏi.

Từ xa, Lý Phù Trần đã nghe được Luyện Võ Trường rất náo nhiệt.

- Thật lợi hại, Lý Vân Hải có thể nâng lên tảng đá nặng bảy trăm cân, lực lượng gấp ba lần ta.

- Loại lực lượng này, cho dù không dùng tới Chân khí, cũng có thể đánh bại chúng ta.

Trong Luyện Võ Trường nghị luận ầm ỉ.

- Lý Vân Hải xuất quan sao?

Lý Phù Trần nhìn xuyên qua đoàn người vào giữa Luyện Võ Trường.

Bạn đang đọc truyện *Vinh Hằng Chí Tôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 16: Xích Tuyệt Đan

Trong Luyện Võ Trường Thượng, Lý Vân Hải cao bảy xích giơ lên hai tay, nâng một khối đá lớn cao hơn nửa người, cả người cơ thể căng ra, cơ bắp hai tay, cứng rắn như nham thạch.

Ầm ầm!

Buông xuống khối đá lớn, về mặt Lý Vân Hải hăng hái.

Lực lượng trước kia của hắn chỉ hơn hai trăm cân, không khác mọi người là bao, nhưng hiện tại, lực lượng của hắn tăng lên gấp bội, đạt tới bảy trăm năm mươi cân, lực lượng này không yếu hơn so với Nhất cấp Trung giai Yêu thú rồi.

"Tên ngu Lý Phù Trần kia, có cơ hội không biết lợi dụng, muốn làm người tốt, hắn không biết, con đường tu luyện, buông tha bất kỳ cơ hội nào đều mười phần ngu xuẩn. Trước đây ta không nắm chắc chiến thắng hắn, hiện tại hai tên Lý Phù Trần ta cũng không để vào mắt."

Lực lượng bảy trăm năm mươi cân kết hợp với tu vi Luyện Khí cảnh lực trọng, Lý Vân Hà cảm thấy mạnh mẽ chưa từng có.

- Mau nhìn, Lý Phù Trần tới.

Mọi người nhìn soi mói, Lý Phù Trần đang định rời đi.

- Lý Phù Trần.

Lý Vân Hải lại gọi hắn.

- Chúc mừng người xuất quan.

Dừng bước, Lý Phù Trần thân nhiên nói.

Lý Văn Hải đánh giá Lý Phù Trần, khí tức của đối phương mạnh lên không ít.

- Đúng vậy, ta xuất quan, có hứng thú khua tay múa chân vài cái không, ngươi cũng biết, toàn bộ Lý gia, chỉ có người có thể tiếp được mấy chiêu của ta.
- Quên đi, thiên tài chiến sắp bắt đầu rồi, sẽ có cơ hội.

Tuy rằng lực lượng của Lý Văn Hải tăng nhiều, nhưng Lý Phù Trần đối với mình càng có lòng tin, lực lượng lớn cũng không thành vấn đề, chỉ là hắn cảm thấy hiện tại giao thủ cũng không có ý nghĩa gì.

Lý Văn Hải lộ ra biểu tình cười mà không cười, trầm nghĩ:

"Xem ra đối phương sợ, không dám luận bàn cùng ta. Cũng được, hiện tại ép hắn luận bàn, chỉ làm người khác nói xấu ta mà thôi, dù sao ta ngâm Thối Thân Trì, hắn không có. Xem ra chỉ có trên thiên tài chiến, mới có thể diệt sạch kiêu ngạo của hắn.

- Thiên tài chiến, ta chờ ngươi.

Lý Văn Hải cao ngạo nói.

Lý Phù Trần cười cười, không nói gì, xoay người rời đi.

- Ai, đáng tiếc, vốn lấy thực lực của Lý Phù Trần, có thể tranh tài trong thiên tài chiến, hiện tại, khó a!
- Không phải khó, mà là không có hy vọng.
- Không hẳn đi! Năm rồi cũng không phải không có người ngâm Thối Thân Trì lại bị người không ngâm Thối Thân Trì đánh bại, lực lượng lớn không nhất định thắng, chỉ cần năng lực thực chiến mạnh, vẫn có hy vọng.
- Nói là nói như vậy, nhưng người phải biết rằng, tham gia thiên tài chiến cũng không phải chỉ có đệ tử của bốn gia tộc lớn. Vân Vụ Thành có hơn hai mươi vạn người, mà quanh khu vực thuộc Vân Vụ Thành có trên trăm vạn người, trên trăm vạn người, luôn luôn có một ít thiên tài nổi lên, nhiều người như vậy chỉ cạnh tranh năm danh ngạch, độ khó không nghĩ cũng biết.
- Ngươi nói cũng có đạo lý, Quan gia lúc trước đi ra từ một địa phương hẻo lánh, sau đó trong gia tộc có đệ tử vào Thương Lan Tông, mới nhanh chóng vượt trội, trở thành một trong bốn gia tộc của Vân Vụ Thành.

Trong Luyện Võ Trường, mọi người nghị luận ầm ĩ, đáng tiếc thay cho Lý Phù Trần.

Mấy ngày kế tiếp, những đệ tử ngâm Thối Thân Trì của các gia tộc, đều xuất quan.

Nghe đồn, lực lượng của Quan Bằng đạt tới chín trăm cân, mạnh hơn Lý Văn Hải không ít, cái này phải nói tới Quan Bằng trời sinh lực lượng khá mạnh, lúc chưa tiến vào Thối Thân Trì đã có lực lượng bốn trăm cân.

Thân Đồ gia Thân Đồ Tuyệt cũng đạt lực lượng tám trăm cân. Thân Đồ Lượng thấp hơn không ít, chỉ có sáu trăm năm mươi cân. Dương gia Dương Hạo là bảy trăm cân. Lực lượng mạnh nhất là Dương Khai, đạt tới một nghìn cân.

Một nghìn cân là khái niệm gì, ở Luyện Khí cảnh, có thể xưng là thần lực.

Trong truyền thuyết, một số thiên tài có căn cốt siêu cấp, không có ngoại lực trợ giúp, hơn mười tuổi đều có thần lực ngàn cân, ví dụ như Quan Tuyệt được sớm tuyển vào Thương Lan Tông, mặc dù chỉ là một nữ hài tử, nhưng lực lượng đã có năm trăm cân, từ bề ngoài không nhìn ra, lực lượng bên trong, cùng ngoại hình không quan hệ.

Đương nhiên, căn cốt cùng lực lượng cũng không phải đi đôi.

Có người chỉ có căn cốt nhất tinh, nhưng lực lượng còn mạnh hơn căn cốt tam tinh.

- Phù Trần, mẹ ngươi cùng ta không thể giúp ngươi cái gì, viên Xích Tuyệt Đan này ngươi cầm đi.

Ngày hôm đó, Lý Thiên Hàn đi ra ngoài rốt cục trở về, cũng mang về một viên đan dược.

- Xích Tuyệt Đan?

Lý Phù Trần mở nắp bình ra nhìn, bên trong có một viên đan dược trắng như tuyết, dược lực nồng đậm phát ra, chỉ ngửi một cái, Lý Phù Trần liền cảm giác Chân khí trong cơ thể rục rịch.

- Cha, Xích Tuyệt Đan là đan dược Hoàng cấp Cao giai, một viên một ngàn kim tệ, quá trân quý.

Lý Phù Trần lắc đầu, một năm Lý gia chỉ thu nhập có hơn mười vạn kim tệ, nhưng Lý gia từ trên xuống dưới, mỗi người đều phải có tiền lương, hơn mười

vạn kim tệ còn dư không nhiều.

Mà Lý Thiên Hàn làm tộc trưởng, tiền lương một năm chỉ có ba ngàn kim tệ, mẫu thân Trầm Ngọc Yến tiền lương một năm là một ngàn kim tệ.

Nhìn như rất nhiều, nhưng Lý Phù Trần biết, Võ giả Quy Nguyên cảnh cần dùng rất nhiều đan dược Hoàng cấp Trung giai để gia tăng Chân khí, mà một viên đan dược Hoàng cấp Trung giai cũng có giá mấy trăm kim tệ rồi, bốn ngàn kim tệ chỉ mua được mười hai viên, không cách nào dư kim tệ.

Viên Xích Tuyết Đan này, chỉ sợ phải hao tổn mười năm tích lũy của cha mẹ hắn.

Lý Thiên Hàn hừ một tiếng, nói:

- Ngươi nghĩ lão cha ta, chỉ biết chiếm tiện nghi của con sao, một chút cũng không dám bỏ ra?

- Cha, ta không có ý nghĩ này.

Lý Phù Trần lập tức nói.

Trầm Ngọc Yến nói:

- Phù Trần, thiên tài chiến đấu "lửa sém lông mày", tu vi của ngươi còn thấp, chỉ đột phá tới Luyện Khí cảnh lục trọng, mới có cơ hội tranh đoạt trước năm. Nếu như tất cả đều dựa vào bản thân ngươi, ta và cha ngươi có tư cách gì làm cha mẹ. Những đệ tử thiên tài của gia tộc khác, người nào không phải là trọng điểm bồi dưỡng của gia tộc.

- Đã như vậy, Phù Trần xin nhận.

Lý Phù Trần không thể làm gì khác hơn là nhận lấy Xích Tuyết Đan.

Xích Tuyết Đan giá một ngàn kim tệ, là lễ vật tốt nhất mà hắn thu được, coi như Võ giả Quy Nguyên cảnh đều không nỡ mua dùng. Đương nhiên, một viên Xích Tuyết Đan cũng không có biện pháp làm cho Võ giả Quy Nguyên cảnh tăng lên một trọng, dùng cũng quá lãng phí.

Nhưng mà, Võ giả Luyện Khí cảnh dùng Xích Tuyết Đan, cũng không nhất định sẽ tăng một trọng cảnh giới. Cái đó phụ thuộc vào tâm tình, tâm tình quá thấp, mặc kệ dùng đan dược gì cũng không đủ, ngươi căn bản không thể nắm được Chân khí quá nhiều.

Lý Thiên Hàn cùng Trầm Ngọc Yến là muốn biến hắn từ ngựa chết thành ngựa sống, hy vọng Lý Phù Trần có tâm tình tốt, có thể phát huy phần lớn tác dụng của Xích Tuyết Đan.

Thấy Lý Phù Trần nhận lấy Xích Tuyết Đan, Lý Thiên Hàn hài lòng gật đầu:

- Chờ ngươi trở thành đệ tử của Thương Lan Tông, một ngàn kim tệ chẳng coi vào đâu cả, đến lúc đó ta và mẹ ngươi còn phải dính chút ánh sáng của ngươi đây.

Nếu như Lý Phù Trần có thể trở thành đệ tử của Thương Lan Tông, địa vị của Lý gia ở Vân Vụ Thành sẽ dễ thăng to lớn, một số lợi ích muốn đưa ra ngoài, nói không chừng có thể lưu lại.

Phải biết rằng, một gia tộc muốn phát triển, cần rất nhiều kim tệ, mà kim tệ đến từ sản nghiệp. Vân Vụ Thành lớn như vậy, từng gia tộc đều muốn sản nghiệp nhiều hơn, cho nên có lúc phải tranh giành, lúc này phải nhìn bối cảnh.

- Cha, mẹ, các ngài yên tâm, ta nhất định sẽ trở thành đệ tử của Thương Lan Tông.

Lý Phù Trần rất có lòng tin, dù không có viên Xích Tuyết Đan này.

Bạn đang đọc truyện *Vĩnh Hằng Chí Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 17: Lục Trọng Trung Kỳ

Dịch giả: rolland

Tu vi bây giờ của Lý Phù Trần là Luyện Khí cảnh ngũ trọng trung kỳ, bởi vì Hồng Ngọc Công đột phá đến tầng thứ sáu, độ tinh thuần của Chân khí tăng lên, cho nên Lý Phù Trần cũng không cần củng cố Chân khí, trực tiếp dùng Xích Tuyết Đan, tăng lên tu vi.

Xích Tuyết Đan lớn chừng trái long nhãn, trắng như tuyết, nếu quan sát kỹ, có thể phát hiện giữa Xích Tuyết Đan có một chút màu đỏ thẫm, cho người ta cảm giác giống như núi lửa dưới lớp băng mỏng manh, ẩn chứa lực lượng khổng lồ.

- Không hổ là đan được Hoàng cấp Cao giai, thần kỳ như vậy, không biết luyện ra như thế nào.

Thông thường, đan được càng cao cấp, càng ít tạp chất, nhưng cho dù ít như thế nào đi nữa, vẫn phải có.

Hít sâu một hơi, Lý Phù Trần nuốt Xích Tuyết Đan vào.

Ừng ực!

Xích Tuyết Đan vào miệng thì tan đi, giống như dòng suối mát lạnh, chảy vào bụng. Trong nháy mắt, Lý Phù Trần cảm giác cơ thể mình như bị đóng băng, nhưng sau đó, một cỗ nóng chảy từ trong bụng bạo phát ra, mạnh mẽ tràn vào lục phủ ngũ tạng, tứ chi bách hải.

Lý Phù Trần nhắm nhố, lúc này, hẳn đã biết cái gì là băng hòa cứu trọng thiên.

Thân thể lúc lạnh, lúc nóng, lúc nóng lạnh đan xen, sau đó, thần kinh của Lý Phù Trần gần như tê liệt, may mà khi vận chuyển Hồng Ngọc Công tăng thứ sáu, loại cảm giác nóng lạnh này bị ngăn lại.

Hồng Ngọc Công tăng thứ sáu giống như một dòng suối, điên cuồng hút lấy được lực của Xích Tuyết Đan, sau đó vận chuyển một vòng, luyện hoá được lực của Xích Tuyết Đan, giống như một cái cối xay, xay đậu thành sữa.

Một khắc trôi qua.

Nửa canh giờ trôi qua.

Một canh giờ trôi qua.

Khí tức trên người Lý Phù Trần càng ngày càng mạnh, càng ngày càng cuồng bạo, tu vi từ Luyện Khí cảnh ngũ trọng trung kỳ đột phá đến hậu kỳ thậm chí đến đỉnh phong.

- Thành bại lúc này.

Lý Phù Trần điên cuồng vận chuyển Hồng Ngọc Công, tích lũy Chân khí.

Lúc Chân khí không cách nào áp súc được nữa, thì Lý Phù Trần điều khiển Chân khí trùng kích bình chương vào Luyện Khí cảnh lục trọng, giống như sóng biển, giống như núi lửa. Dưới Chân khí trùng kích, bình chương có một tia bùng lỏng, càng ngày càng nhiều, một vết rách sinh ra, ngay sau đó. . .

"Oanh" một tiếng!

Trong cơ thể của Lý Phù Trần truyền ra âm thanh giống như một vật gì bị vỡ nát, sau một lúc, khí tức của Lý Phù Trần kéo lên. Trong phòng tu luyện, từng dòng không khí chấn động, phát ra tiếng "đùng đùng" kỳ lạ.

Luyện Khí cảnh lục trọng, thành công!

Nhưng lúc này, được lực của Xích Tuyết Đan vẫn còn, Lý Phù Trần lên tinh thần, đem tu vi từ Luyện Khí cảnh lục trọng sơ kỳ đề thăng tới lục trọng trung kỳ, được lực mới tiêu hao hết.

Chậm rãi mở ra hai mắt, hai tia sáng giống như kiếm nhọn loé lên rồi biến mất, Lý Phù Trần đưa tay phải ra, nắm lại thành quyền, đánh ra, một đạo quyền ánh loé lên trong không trung, lực bộc phát này, không phải Luyện Khí cảnh ngũ trọng có thể so sánh.

- Có tu vi Luyện Khí cảnh lục trọng, chỉ sợ một phần Nhất cấp Cao giai Yêu thú, ta cũng có thể dùng một kiếm thuận sát.

Tu vi đề thăng, cùng với đề thăng năng lực thực chiến cùng Võ học không giống nhau. Tu vi đề thăng, giống như sinh mệnh được đề thăng, cảm giác thoải mái này, không cách nào diễn tả bằng ngôn từ.

Đây cũng là nguyên nhân, tu luyện Võ đạo, căn cốt là trọng yếu nhất, cho dù năng lực thực chiến có mạnh tới đâu đi nữa, nếu tu vi quá thấp, cũng chỉ là một con kiến hôi mà thôi. Chỉ có đề thăng tu vi không ngừng, mới có thể đặt chân lên Võ đạo đỉnh phong, bao quát chúng sinh.

Sáng sớm hôm sau, Lý Thiên Hàn cùng Trầm Ngọc Yến vội vã tới tiểu viện của Lý Phù Trần.

Lúc nhìn thấy Lý Phù Trần, hai người biết, Lý Phù Trần đã đột phá đến Luyện Khí cảnh lục trọng.

Lý Thiên Hàn lớn tiếng cười nói:

- Ha ha, Phù Trần, tâm cảnh của ngươi cao hơn nhiều so với ta đoán, ta còn tưởng rằng ngươi phải mất mấy ngày mới có thể đột phá.

Được lực cũng có thể lưu lại trong cơ thể người nhiều ngày, không mất đi nhanh, nếu Lý Phù Trần không thể đột phá, hơn nữa tháng sau có thể lợi dụng

được lực trong người tiếp tục đột phá.

Đương nhiên, có thể đột phá hay không là chuyện không biết trước được.

Chỉ là hai người cũng không cách nào nghĩ ra, Lý Phù Trần đột phá chỉ trong một buổi tối, điều này chứng tỏ tâm cảnh của Lý Phù Trần rất cao, từ lâu đã đạt tới Luyện Khí cảnh lục trọng.

Trầm Ngọc Yến cười nói:

- Có thể trong một năm này được tôi luyện, làm tâm cảnh của Phù Trần vượt qua Võ giả cùng cảnh giới
- Đúng vậy, chắc là như vậy.

Lý Thiên Hàn gật đầu, đây cũng là lời giải thích hợp lý.

- Phù Trần, thực lực cơ sở của ngươi không kém, tiếp theo phải tiến hành thực chiến, gần đây, Lý gia bắt được không ít Nhất cấp Yêu thú, ngươi có thể lấy chúng nó luyện tập.

Lý Thiên Hàn nói.

- Cha, ta không cần tiến hành thực chiến đâu.

Lý Phù Trần còn dự định tu luyện Hồng Ngọc Kiếm Pháp đây?

Lý Thiên Hàn nghiêm mặt nói:

- Những đệ tử gia tộc khác đang tiếp nhận huấn luyện thực chiến, người sao có thể không làm.
- Được rồi!

Lý Phù Trần chuẩn bị bại lộ một chút năng lực thực chiến của mình, khiến hai người yên tâm.

Yêu Thú Thí Luyện Trảng.

Ba kiếm.

Chỉ dùng ba kiếm, Lý Phù Trần liền giải quyết một con Nhất cấp Yêu thú Thiết Cốt Sài, cái này bởi vì Lý Phù Trần nhường nó.

Trầm Ngọc Yến tròn tròn hai mắt, nửa ngày không nói gì.

- Thiên Hàn, ngươi có nghĩ con chúng ta là quái thai không, năng lực thực chiến của hắn từ đâu tới?

Trầm Ngọc Yến không nhịn được, nói.

Lý Thiên Hàn cười khò một tiếng:

- Ta nhận được một tin tức trong lúc vô tình, cách vài ngày, Phù Trần sẽ cầm một vài tài liệu Yêu thú bán cho Luyện Yêu Các.
- Ngươi nói là, một mình hắn lên đi Vân Vụ Sơn Mạch?
- Có lẽ
- Quá lớn mật đi! Nếu như đã xảy ra chuyện gì thì làm sao bây giờ?

Trầm Ngọc Yến tức giận.

- Hiện tại tức giận thì có ích lợi gì, hơn nữa không thể không nói, hắn có thể đánh bại đám người Dương Kỳ, Quan Bằng, cũng là vì năng lực thực chiến mạnh mẽ.

Tuy rằng bị cha mẹ giáo huấn, nhưng cuối cùng Lý Phù Trần cũng không cần tiến hành huấn luyện thực chiến.

Cách thời gian thiên tài chiến ngày càng gần, Thương Lan Tông có không ít người tới Vân Vụ Thành.

Ngày hôm đó, có hai người trẻ tuổi tới Dương gia, chỉ hai mươi mấy tuổi, nhưng tu vi đã đạt tới Quy Nguyên cảnh.

Một người tên là Dương Liệt, một người tên là Dương Chiến.

Hai người đều là đệ tử Nội Tông của Thương Lan Tông.

- Liệt ca, Chiến ca.

Đối mặt với hai người trẻ tuổi này, cho dù là đệ nhất thiên tài của Dương gia, Dương Khai cũng phải gọi một tiếng "ca".

Dương Liệt cười nói:

- Dương Khai, người có căn cốt tam tinh hiếm có, lần thiên tài chiến này, nhất định phải đệ nhất, cho Dương gia ta vẻ vang.

- Liệt ca yên tâm, đệ nhất thiên tài chiến, như đồ trong túi.

Dương Khai nhẹ nhàng nói, cho dù là Thân Đồ Tuyệt, hay Quan Bằng, Lý Vân Hải, đều không đáng giá nhắc tới. Về phần Lý Phù Trần sôi nổi lúc trước, hẳn càng không để vào mắt, nghe nói đối phương ngay cả Thối Thân Trì cũng không có tư cách tiến vào.

Đứng một bên, Dương Chiến nghiêng đầu nói với Dương Kỳ:

- Dương Kỳ, tuy ngươi không thể ngâm Thối Thân Trì, nhưng cũng không phải không có khả năng vào trước năm, đừng nản lòng.

Dương Kỳ do dự nói:

- Chiến ca, trước mười ta tự tin, nhưng trước năm thì?

Trước năm trên cơ bản đã định sẵn, chắc là sáu người Dương Khai, Dương Hạo, Thân Đồ Tuyệt, Thân Đồ Lượng, Quan Bằng cùng với Lý Vân Hải tranh đoạt.

Dương Liệt lắc đầu nói:

- Lực lượng lớn không có ý nghĩa, trọng yếu là năng lực thực chiến mạnh mẽ. Ở Thương Lan Tông, một vài thiên mới có thể vượt cảnh giới chiến thắng đệ tử khác, chính vì nguyên nhân này.

Nghe vậy, Dương Chiến cũng gật đầu nói:

- Lần này chúng ta trở về, là các ngươi một chút năng lực thực chiến, nếu như ngộ tính của các ngươi ngộ tính tốt, nói không chừng Dương gia chúng ta sẽ có ba người tiến vào Thương Lan Tông.

Bạn đang đọc truyện *Vĩnh Hằng Chí Tôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18: Lý Sơn Hà

Dịch giả: rolland

Quan gia.

Trong mười năm này, Quan gia có thể nói là phong quang vô hạn. Trong mười năm, đệ tử gia tộc trở thành trở thành đệ tử của Thương Lan Tông, lấy Quan gia dẫn đầu, đạt tới con số kinh người, chín người. Thứ hai là Dương gia, có bảy người, Thân Đồ gia có sáu người, Lý gia không có người nào.

Tới gần thiên tài chiến, Quan gia cũng có hai người trở lại, là Quan Hồng cùng Quan Diễm.

Quan Hồng, đệ nhất thiên tài chiến lần trước. Quan Diễm, đệ nhất lần thiên tài chiến trước Quan Hồng. Mười năm năm lần thiên tài chiến, Quan gia liền chiếm ba lần đệ nhất.

Quan Hồng năm nay hai mươi tuổi, tu vi Quy Nguyên cảnh nhất trọng.

Quan Diễm hai mươi một tuổi, tu vi Quy Nguyên cảnh nhị trọng.

Quan gia từ trước đến nay đều ra tuần nam nữ, Quan Hồng cùng Quan Diễm cũng không ngoại lệ.

- Lần thiên tài chiến này, có người nào thực lực mạnh không?

Quan Hồng cao bảy xích, ngọc thụ lâm phong, hỏi Quan Bằng cùng Quan Hạo.

Quan Bằng nói:

- Là Dương gia, Dương Khai, hẳn đã đạt tới Luyện Khí cảnh thất trọng, hơn nữa sau khi ra Thối Thân Trì, lực lượng thân thể đạt tới ngàn cân, là đệ nhất không thể tranh cãi.

- Là đệ nhất không thể tranh cãi sao? Cái này cũng chưa hẳn, mục đích của ta và Quan Diễm tỷ trở về, chính là giúp đỡ các người vào trước năm thậm chí đoạt đệ nhất.

Quan Hồng tự tin nói.

- Đệ nhất, điều này có thể sao?

Trong mắt của Quan Bằng lóe sáng, Dương Khai lợi hại, người khác không biết, nhưng hẳn rất rõ ràng. Hẳn đã trong lúc vô tình từ trong miệng một gã sai vặt của Dương gia biết được, Dương Khai từng có thành tích hai kiếm đánh chết Nhất cấp Trung giai Yêu thú.

Phải biết rằng, phòng ngự của Nhất cấp Trung giai Yêu thú rất đáng sợ, chỉ có tìm được chỗ yếu hại mới giết được, bằng không dù chém hơn mười kiếm cũng chưa chắc giết được nó.

Quan Diễm người cũng như tên, xinh đẹp như hoa, duyên dáng động lòng người, toàn thân, lộ ra khí chất thành thực lạnh lùng. Nàng vuốt mái tóc trên đầu, tự hào nói:

- Thủ đoạn của Tông môn, không phải các người có thể tưởng tượng được. Cùng một cảnh giới, một đệ tử của tông môn có thể đánh ba bốn cái, một chiêu cũng không đỡ nổi. Ta và Quan Hồng sẽ đem thủ đoạn thực chiến học được trong tông môn truyền cho các người. Nếu các người có thể nắm giữ một... hai ..., đoạt đệ nhất cũng không phải chuyện khó khăn.

Nghe vậy, mắt của Quan Bằng cùng Quan Hạo sáng lên.

Quan Hồng hỏi tiếp:

- Ngoại trừ Dương Khai, còn có ai khác không?

Quan Hạo nói:

- Quan Bằng từng thua dưới tay của Lý gia Lý Phù Trần, có người nói bại rất thê thảm.

Hắn vốn tưởng rằng Quan Bằng thua dưới tay Lý Phù Trần, hẳn là không có cơ hội tiến vào Thối Thân Trì. Nhưng không nghĩ tới Trưởng Lão Hội lại lựa chọn Quan Bằng, điều này làm hắn rất khó chịu.

- Tên Lý Phù Trần này rất lợi hại sao?

Quan Diễm cùng Quan Hồng kinh ngạc nhìn về phía Quan Bằng.

Quan Bằng lạnh lùng nhìn Quan Hạo thoáng qua, nói:

- Ta chỉ sơ suất mà thua hắn thôi, hơn nữa hắn chỉ là căn cốt phổ thông, ngay cả Thối Thân Trì cũng không có tư cách tiến vào, không đáng nhắc tới.

- Căn cốt phổ thông, người như thế không nhắc tới cũng được.

Quan Diễm cười xem thường.

Quan Hồng như nhớ tới điều gì, nói:

- Tên Lý Phù Trần này không biết có phải từng là hôn phu của Quan Tuyết hay không?

Bốn năm trước hắn tiến vào Thương Lan Tông, cho nên đối với Lý Phù Trần cũng có chút ấn tượng.

- Đúng vậy, nhưng Quan gia chúng ta đã giải trừ hôn ước với Lý gia.

Quan Hạo gật đầu nói.

Quan Hồng cười hắc hắc:

- Con cóc mà đòi ăn thịt thiên nga, cũng chỉ có Lý gia nghĩ ra được. Hiện tại Quan Tuyết chính là nhân vật phong vân của Ngoại Tông Thương Lan Tông, thiên phú rất cao. Ở nơi thiên tài như mây như Thương Lan Tông đều thượng thừa. Lý gia biết rõ Lý Phù Trần chỉ là căn cốt phổ thông, không chủ động giải trừ hôn ước cùng Quan gia chúng ta, còn làm cho Quan gia chúng ta phải tự mình nói chuyện, hiển nhiên là muốn làm mất mặt Quan gia, cho hắn Lý gia một cái mỹ danh (danh tiếng tốt).

- Lý gia càng ngày càng lụn bại, xem chừng là muốn mượn Quan Tuyết, duy trì địa vị của Lý gia, loại gia tộc này bụng dạ khó lường, không có tiền đồ phát triển gì.

Quan Diễm rất khinh thường Lý gia.

Cùng lúc đó, Lý gia cũng có một đệ tử Nội Tông của Thương Lan Tông trở về.

Lý Sơn Hà, trở thành đệ tử của Thương Lan Tông mười hai năm trước, năm nay hai mươi tám tuổi, tu vi Quy Nguyên cảnh tứ trọng, loại tu vi này ở Lý gia đã được cho là cao thủ, mà Lý Sơn Hà mới hai mươi tám tuổi, còn nhỏ.

- Sơn Hà, hoan nghênh ngươi trở lại Lý gia!

Lý Thiên Hàn nhiệt tình nghênh đón.

- Tộc trưởng, không cần khách khí như vậy.

Lý Sơn Hà kiêu căng, khẽ gật đầu.

Lý Thiên Hàn không để ý, đệ tử của tông môn có ngạo khí của mình, ai cũng không ngoại lệ. Hơn nữa nghiêm túc mà nói, ở Vân Vụ Thành, thân phận tôn quý hơn đệ tử Nội Tông của Thương Lan Tông, cũng chỉ có Thành chủ Vân Vụ Thành. Hiện nay và sắp tới, Lý gia còn cần phải dựa vào đối phương.

- Tộc trưởng, Lý gia cần ta chỉ dạy có mấy người, có cần cốt như thế nào.

Lý Sơn Hà nói ngay vào điểm chính.

Lý Thiên Hàn nói:

- Một người là cháu họ của ngươi, Lý Vân Hải, một người là con của ta, Lý Phù Trần. Lý Vân Hải là căn cốt nhị tinh, Phù Trần là. . . căn cốt phổ thông.

Do dự một chút, Lý Thiên Hàn mới nói ra căn cốt của Lý Phù Trần.

Lý Sơn Hà nhú mày, nói:

- Tộc trưởng, thứ cho ta nói thẳng, căn cốt phổ thông không có giá trị bồi dưỡng, cho dù hắn có phải là con trai ngươi hay không.

Lý Thiên Hàn có chút xấu hổ, nói:

- Phù Trần tương đối đặc thù, ngộ tính của hắn rất cao. Trước đây không lâu, đã không thua gì Lý Vân Hải, lại đánh bại thiên tài của Dương gia là Dương Kỳ, thiên tài của Quan gia, Quan Bằng.

- Cái này không thể nói rõ điều gì, trước đây là trước đây, hiện tại là hiện tại, nhưng ngươi là tộc trưởng, nhìn mặt mũi của ngươi, ta có thể giúp dạy bảo hắn.

Lý Sơn Hà rút cuộc cũng chừa cho Lý Thiên Hàn chút thể diện.

Đối với phương pháp huấn luyện thực chiến của Thương Lan Tông, Lý Phù Trần cũng rất cảm thấy hứng thú, cho dù hắn có chút không thích biểu hiện kiêu căng của Lý Sơn Hà.

- Vân Hải, lực lượng của ngươi là bảy trăm năm mươi cân, phối hợp với Chân khí của Luyện Khí cảnh lục trọng, lực lượng tổng hợp khoảng hai nghìn cân, mà lực lượng của ta chỉ có một ngàn năm trăm cân. Hiện tại ta không dùng Chân khí, ngươi thử công kích ta xem.

Trong Luyện Võ Trường, ánh mắt của Lý Sơn Hà nhìn quét qua. Trước mặt hắn, có bốn đệ tử của Lý gia, theo thứ tự là Lý Phù Trần, Lý Vân Hải cùng với hai đệ tử tương đối xuất sắc của Lý gia.

Về phần Lý Vân Hải, không biết tại sao lại không có ý định tham gia thiên tài chiến, đoán chừng suy nghĩ lần này hy vọng không lớn, muốn ở lần thiên tài chiến tiếp theo.

Thiên tài chiến ở thành thị tuy rằng chỉ có trước năm mới có thể trở thành đệ tử của Thương Lan Tông, thế nhưng trước hai mươi cũng có thưởng lớn. Nhưng phần thưởng lớn này bị các gia tộc lớn cùng nhau phân chia. Ai cũng không muốn ăn lỗ vốn, có thể tranh thì tranh. Hai tên đệ tử của Lý gia khác, chỉ có nhiệm vụ chủ yếu là tiến vào trước hai mươi.

- Vâng, biểu thức.

Lý Vân Hải gật đầu, tiến lên.

A!

Khẽ quát một tiếng, Lý Văn Hải rút ra Tinh Cương Kiếm, chém ra một kiếm, lực lượng hai ngàn cân, làm một kiếm của Lý Văn Hải sắc bén vô cùng, kiếm chưa đến, gió mang theo đã thổi tới mặt đất xung quang Lý Sơn Hà bay đầy bụi.

Đang!

Lý Sơn Hà hơi hốt vẩy kiếm trong tay, tia lửa tung toé, kiếm trong tay Lý Văn Hải trong nháy mắt bị đánh bay.

- Làm sao có thể?

Lý Văn Hải trợn mắt.

Lý Sơn Hà ngao nghể nói:

- Lực lượng lớn cũng không đại biểu cái gì, hiểu được cách sử dụng lực lượng mới là then chốt. Một kiếm kia của ta, đánh trúng chỗ yếu nhất trên thân kiếm của ngươi. Cho nên mới đánh bay kiếm của ngươi, nếu như đây là tử chiến, kiếm thứ hai của ta liền hiết ngươi.

- Dùng lực lượng mạnh nhất công kích yếu điểm của đối phương, cái này ta cũng biết, nhưng phải làm như thế nào đây?

Lý Văn Hải hỏi.

Lý Sơn Hà nói:

- Cái này chính là điều ta muốn dạy các ngươi, có thể nắm được vài phần, phải dựa vào ngộ tính của các ngươi.

Bạn đang đọc truyện *Vĩnh Hằng Chí Tôn* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 19: Hồng Ngọc Chi Xúc

Dịch giả: rolland

Lý Sơn Hà chỉ giáo quả thực không tệ, nhưng Lý Phù Trần phát hiện, mấy thứ này mình đã nắm được, thông qua quá trình chiến đấu với Yêu thú trước kia.

Phòng ngự của Yêu thú rất mạnh, công kích rất mạnh. Nếu dùng cứng đối cứng, rõ ràng là chuyện ngu xuẩn nhất. Bắn vào thiên phú chiến đấu mạnh mẽ, Lý Phù Trần đã lĩnh hội đạo lý lấy sở trường bù sở đoản, cho nên mới có thể dùng một kiếm giết chết Nhất cấp Trung giai Yêu thú.

Thiên phú chiến đấu này, không thể nói rõ, nhưng tồn tại chân thật.

Đệ nhất thiên tài của Dương gia, Dương Khai, có căn cốt tam tinh, thiên phú chiến đấu rất mạnh mẽ. Ở Luyện Khí cảnh ngũ trọng liền một mình đánh chết Nhất cấp Trung giai Yêu thú.

Đệ nhất thiên tài trăm năm qua của Vân Vụ Thành, Quan Tuyết, càng mạnh hơn, căn cốt tứ tinh, giống như trời sinh đã biết chiến đấu, căn bản không cần người khác chỉ giáo.

Lý Phù Trần có Linh hồn màu xanh nhạt, thiên phú chiến đấu từ từ được kích phát.

Ngày thứ hai, Lý Phù Trần không có đi chỗ Lý Sơn Hà, nếu nhưng gì đối phương chỉ giáo hẳn đã hiểu, thì không bằng đi tu luyện Hồng Ngọc Kiếm Pháp.

- Sơn Hà thúc, Lý Phù Trần không có tới.

Trong Luyện Võ Trường, đệ tử của Lý gia, Lý Hồng Khải kinh ngạc nói.

Sắc mặt của Lý Sơn Hà âm trầm, nói:

- Hẳn không đến là tổn thất của hẳn, cũng tiết kiệm nhiều thời gian của ta, Lý Hồng Khải, Lý Hường Đông, hai người các ngươi phải tu luyện thật tốt, đánh bại hẳn trong thiên tài chiến không thành vấn đề, đến lúc đó ta xem hẳn còn mặt mũi nào không.

Là Hoàng cấp Cao giai Kiếm pháp, độ khó tu luyện của Hồng Ngọc Kiếm Pháp rất cao.

Thông thường, phải đến Luyện Khí cảnh thất trọng trở lên mới có tư cách tu luyện, dưới Luyện Khí cảnh thất trọng, không cách nào nắm giữ được tinh nghĩa của Hồng Ngọc Kiếm Pháp.

Mà muốn tu luyện Hồng Ngọc Kiếm Pháp tới cảnh giới Đại Thành, phải đến Quy Nguyên cảnh.

- Hoá ra, Hồng Ngọc Kiếm Pháp ẩn chứa kỹ xảo chiến đấu, là muốn tạo ra sơ hở của kẻ địch.

Trải qua mấy ngày tìm hiểu, Lý Phù Trần rốt cuộc hiểu ra tinh nghĩa chiêu thứ nhất của Hồng Ngọc Kiếm Pháp, Hồng Ngọc Chi Xúc.

Trong mỗi loại Võ học đều ẩn chứa kỹ xảo chiến đấu, vì mỗi loại Võ học đều là vì khắc địch chiến thắng. Chiêu thứ nhất của Hồng Ngọc Kiếm Pháp, Hồng Ngọc Chi Xúc, ẩn chứa kinh lực hấp dẫn (sức hút), kiếm của mình tiếp xúc với kiếm của đối phương, sẽ sinh ra lực hút với kiếm của đối phương, cắt đứt tiết tấu chiến đấu của đối phương, từ đó, có thể chiến thắng đối phương dễ dàng.

Chỉ là khi sử dụng chiêu thứ nhất này, Chân khí hùng hồn tinh thuần, là cực kỳ trọng yếu. Chân khí càng hùng hậu tinh thuần, lực hút càng mạnh, ngược, thì không có tác dụng quá lớn.

Lá cây bay đầu trời, Lý Phù Trần rút ra Tinh Cương Kiếm, đâm ra một kiếm.

Trong vô hình, lá cây phảng phất như bị Tinh Cương Kiếm hút lấy.

Bùng!

Dưới Hồng Ngọc Chân khí, lá cây bị thiêu đốt trong nháy mắt, Tinh Cương Kiếm giống như một cây đuốc.

- Không hổ là Hoàng cấp Cao giai Kiếm pháp!

Lý Phù Trần than thở, ca ngợi người sáng tạo ra Hồng Ngọc Kiếm Pháp này, lại tán tụng Võ đạo, Kiếm đạo bác đại tinh thâm.

Chớp mắt, cách thiên tài chiến còn ba ngày.

Đệ tử của bốn gia tộc lớn trải qua huấn luyện thực chiến một đoạn thời gian, tinh khí thần đều có biến hoá thật lớn.

- Dương Khai, thiên phú chiến đấu của ngươi còn cao hơn chúng ta rất nhiều, cho dù tới Thương Lan Tông, tại Ngoại Tông cũng là là người nổi bật.

Dương Liệt cùng Dương Chiến kinh ngạc thiên phú chiến đấu của Dương Chiến. Hai người trên cơ bản chỉ giáo đối phương không ra sao cả, chỉ là chỉ điểm qua một chút, đừng xem địa vị của Dương Khai hiện tại không bằng bọn họ, nhưng chờ Dương Khai tiến vào Thương Lan Tông, qua mấy năm, địa vị sẽ vượt qua bọn họ, đến lúc đó hai người không chừng phải dựa vào đối phương.

Dương Khai thân nhiên nói:

- Chuyện Quan Tuyệt có thể làm được, ta cũng có thể làm được, ta sẽ làm cho Thương Lan Tông biết, không mời ta tiến vào Thương Lan Tông là lựa chọn sai lầm.

Lòng dạ của Dương Khai rất cao, mặc dù có căn cốt tam tinh, nhưng dã tâm của hắn, không phải căn cốt tam tinh có thể ràng buộc.

Quan gia, Yêu Thú Thí Luyện Trảng.

Ngao!

Thiết Trảo Lang gập chân bắn ra, về phía Quan Bằng, lợi trảo dài một thước cứng rắn, cắt qua không khí, chớp tới Quan Bằng.

Keng! Keng!

Phốc!

Tia lửa văng khắp nơi, Quan Bằng chém ra ba kiếm liên tục, ba đường kiếm quang, trong đó có một đường đâm xuyên qua cổ của Thiết Trảo Lang.

- Lý Phù Trần, thiên tài chiến, ta sẽ cho ngươi biết thế nào là sỉ nhục.

Trong mắt của Quan Bằng loé lên dữ tợn.

Cùng lúc đó, một lượng lớn thiếu niên thiên tài tràn vào Vân Vụ Thành.

Những thiếu niên thiên tài này đến từ các thôn trấn quanh Vân Vụ Thành. Trong khu vực Vân Vụ Thành, gia tộc lớn nhỏ hơn chục cái, mỗi gia tộc đều muốn đặt chân vào Vân Vụ Thành. Phải biết trăm năm trước, bốn đại gia tộc của Vân Vụ Thành cũng không phải bốn đại gia tộc hiện nay. Bốn gia tộc hiện nay có thể thay thế bốn gia tộc trước kia, vì sao bọn họ không thể.

- Bốn đại gia tộc tổng cộng có sáu Thối Thân Tri, đủ để tạo ra sáu đệ tử có lực lượng to lớn, không biết là sáu người nào?

- Tin tức của người thật bẽ tắc, sáu người này theo thứ tự là Dương gia Dương Khai, Dương Hạo, Thân Đồ gia Thân Đồ Tuyết, Thân Đồ Lượm, Quan gia Quan Bằng, Lý gia Lý Vân Hải, trong đó Dương Khai là mạnh nhất.

- Quá không công bình, bốn đại gia tộc có Thối Thân Trì, chúng ta không có gì cả, nếu như chúng ta có Thối Thân Trì, đánh bại bọn họ cũng không khó gì.

- Thế giới này, có cái gì là công bình, nếu một ngày nào đó, gia tộc chúng ta trở thành đại tộc của Vân Vụ Thành, đồng dạng sẽ kiến tạo Thối Thân Trì, cố gắng cho đệ tử tiến vào Thương Lan Tông, đến lúc đó người sẽ giằng công bình với gia trọng nông thôn sao?

- Người rốt cuộc là đứng bên nào, nói giúp cho bốn gia tộc lớn sao.

- Ta không phải nói giúp cho bốn đại gia tộc, ta chỉ nói cho người biết, công bình chân chính là phải nỗ lực phấn đấu, không phải ở đây than trời trách đất. Người khác bỏ thí công bình, chỉ là hoa trong gương, trăng trong nước mà thôi, lúc nào cũng có thể bị nghiền nát.

Người nói chuyện khoảng mười lăm tuổi, tướng mạo bình thường, khuôn mặt kiên nghị, đôi tay của thiếu niên, rất nhiều vết chai, và rất có lực, ở gò má và cổ, còn có vết tích do móng nhọn gây ra, hiển nhiên là đã chiến đấu qua với Yêu thú, từng bị thương qua.

- Người là Hạ Bình?

Đột nhiên, thiếu niên nói chuyện lúc trước nhận ra thiếu niên kiên nghị này.

Hạ Bình, là một thiếu niên thiên tài rất nổi tiếng ở vùng phương bắc Vân Vụ Thành, gia tộc của hắn không thua gì bốn đại gia tộc, nhưng lại từ từ suy bại.

Hạ Bình này, lúc có cảnh giới Luyện Khí cảnh tam trọng, liền dám một mình đi vào Vân Vụ Sơn Mạch rèn luyện, lúc Luyện Khí cảnh ngũ trọng, từng một mình giết chết một tên tội phạm có Luyện Khí cảnh thất trọng, năng lực thực chiến xuất sắc, được khen là đệ nhất thiên tài phương bắc Vân Vụ Thành.

- Hạ Bình, ngưỡng mộ đã lâu, ta là Tư Phi, trong thiên tài chiến, ta sẽ đánh với người một trận, hy vọng người mạnh như lời đồn.

Nghe được tên của Hạ Bình, cách đó không xa, một thiếu niên tóc xoã vai, ánh mắt sắc bén đi tới.

- Tư Phi.

Hạ Bình giương mắt nhìn thiếu niên tóc dài kia.

Tư Phi, đệ nhất thiên tài phía nam Vân Vụ Thành, khoái kiếm sắc bén tàn nhẫn, giết chết Võ giả Luyện Khí cảnh hơn chục người, năng lực thực chiến cũng cực kỳ kinh khủng, hơn nữa tàn nhẫn vô cùng.

Bốn đại gia tộc tuy có tài nguyên vượt trội, nhưng phần lớn đều là bông hoa trong nhà kính, không trải qua mưa gió, mà đệ tử của gia tộc nhỏ thì không giống, bọn họ từ nhỏ đã được truyền thụ lý niệm nỗ lực bao nhiêu thì đạt được bao nhiêu.

Bạn đang đọc truyện *Vĩnh Hằng Chí Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 20: Trước Giờ

Dịch giả: rolland

Hai ngày cuối cùng, Lý Phù Trần cũng đem chiêu thứ nhất của Hồng Ngọc Kiếm Pháp, Hồng Ngọc Chi Xúc tu luyện đến cảnh giới Tiểu Thành.

Hồng Ngọc Chi Xúc cảnh giới Tiểu Thành, lực hút rất mạnh, cách nửa thước, cũng có thể hút tới thiết kiếm nặng vài cân. Trên thực tế, lấy tu vi của Lý Phù Trần hiện tại là Luyện Khí cảnh, không cách nào hấp dẫn vật thể, nếu như trực tiếp tiếp xúc, lực hút còn mạnh hơn mấy chục lần.

- Thiếu gia, cẩn thận rồi.

Trong viện, gia đình nhà Lý Phù Trần, Lý Đại Toàn, là một tên Võ giả Luyện Khí cảnh bát trọng chém ra một kiếm tới Lý Phù Trần.

Tốc độ của kiếm cực nhanh, giống như sấm sét, lại giống như con lốc, Võ giả Luyện Khí cảnh lục trọng bình thường, dưới tình huống không kịp đề phòng, nhất định sẽ bị một kiếm này đánh chết, căn bản là không phản ứng kịp.

Lý Phù Trần cười nhạt, rút Tinh Cương Kiếm bên hông ra khỏi vỏ, chém một kiếm vào hư không.

"Đỉnh" một tiếng!

Kiểm của hai người đan cùng một chỗ.

Lý Đại Toàn muốn vận khí đẩy ra kiếm của Lý Phù Trần, nhưng hắn phát hiện, kiếm của hắn đã không bị hắn khống chế nữa, cùng kiếm của Lý Phù Trần dính lại một chỗ.

- Chuyện gì xảy ra?

Lý Đại Toàn hoảng hốt.

- Ngươi thua.

Lý Phù Trần để kiếm ngay cổ họng của Lý Đại Toàn.

Lý Đại Toàn nuốt một ngụm nước bọt, nói:

- Thiếu gia, ngươi luyện thành Hồng Ngọc Kiếm Pháp sao?

Theo như hắn biết, Lý gia chỉ có Hồng Ngọc Kiếm Pháp là có thể hút kiếm của đối phương.

- Còn không tính là luyện thành, chỉ luyện chiêu thứ nhất tới cảnh giới Tiểu Thành mà thôi.

Lý Phù Trần nói.

- Chiêu thứ nhất đến cảnh giới Tiểu Thành?

Lý Đại Toàn mở to mắt, không nói gì, dưới Luyện Khí cảnh thất trọng, thì không có cách nào lĩnh hội được tinh nghĩa của Hoàng cấp Cao giai Kiếm pháp sao? Cảnh giới Tiểu Thành Cảnh Giới liên quan đến tinh nghĩa của Kiếm pháp.

Hoàng cấp Cao giai Kiếm pháp cảnh giới Tiểu Thành không thua uy lực của Hoàng cấp Trung giai Kiếm pháp Đại Thành, nhưng kỹ xảo lại vượt qua, mà cảnh giới Luyện Khí cảnh, kỹ xảo còn quan trọng hơn uy lực.

- Nhớ phải giữ bí mật.

Lý Phù Trần nhắc nhở.

- Ta biết, thiếu gia.

Trên mặt của Lý Đại Toàn hiện lên hưng phấn, người khác không nhìn thiếu gia, không nghĩ tới thiếu gia còn giữ một đòn sát thủ như thế, ngày kia thiếu gia trở thành đệ tử của Thương Lan Tông, hẳn là gia đình của thiếu gia, địa vị sau này ở Lý gia cũng sẽ tăng lên không ít.

Hắn nào biết rằng, Lý Phù Trần tu luyện Hồng Ngọc Kiếm Pháp, cũng không phải vì thiên tài chiến, thời gian tới có rất nhiều điều không xác định, không ngừng cường đại, là chuyện nên làm của một Võ giả. Hắn tu luyện Hồng Ngọc Kiếm Pháp, thuần túy là để cường đại chính mình.

...

- Trần trưởng lão, hoan nghênh ngài đến Vân Vụ Thành.

Đại môn của phủ Thành chủ, Thành chủ Vân Vụ Thành, Thân Đồ Kiếm Hà nhiệt tình nghênh đón một lão giả mặc lam bào.

- Thân Đồ Thành chủ khách khí.

Lão giả mặc lam bào chừng sáu mươi tuổi, trên lam bào phía sau thêu một thanh tiểu kiếm màu trắng.

Nếu có người biết trang phục của tông môn ở đây, sẽ nhận ra, trang phục của lão giả lam bào, chỉ có trưởng lão Ngoại Tông của Thương Lan Tông mới có tư cách mặc. Mà trưởng lão Ngoại Tông của Thương Lan Tông, không ngoại lệ, đều là Võ giả Địa Sát cảnh, địa vị tương đương với các Thành chủ lớn của Thương Lan Vực. Trong thời kỳ đặc thù, địa vị còn cao hơn Thành chủ, giống như thời kỳ thiên tài chiến như thế này.

- Trần trưởng lão, mời đi bên này.

Thân Đồ Kiếm Hà dẫn lão giả mặc lam bào vào phòng nghị sự.

Trong phòng nghị sự, Thân Đồ Kiếm Hà ngồi đối diện với lão giả mặc lam bào.

Lão giả mặc lam bào tên là Trần Tông Minh, hắn uống một ngụm trà, chậm rãi nói:

- Vân Vụ Thành của các người rất tốt, lại sinh ra một tên căn cốt tứ tinh, năm nay đặc biệt tuyển tổng cộng năm thiên tài, ngoài bốn thiên tài đều là từ thành thị lớn, chỉ có Vân Vụ Thành là thành thị nhỏ.

Thân Đồ Kiếm Hà gật đầu, nói:

- Quan Tuyết nha đầu thật không tệ, nhưng đáng tiếc, Thân Đồ gia ta không ra thiên tài như vậy.

Đối với Quan gia có thể sinh ra thiên tài như vậy, Thân Đồ Kiếm Hà rất ao ước.

Trần Tông Minh thâm ý nói:

- Nàng cũng không phải căn cốt tứ tinh đơn giản như vậy, Thân Đồ Thành chủ, nếu như ta là người, hiện tại sẽ đặt quan hệ tốt với Quan gia, để tránh khỏi bỏ lỡ thời cơ.

- Hà? Trần trưởng lão nói thế có ý gì?

Thân Đồ Kiếm Hà kinh ngạc nói.

Trần Tông Minh chậm rãi nói:

- Quan Tuyết này cũng không chỉ là căn cốt tứ tinh, trong căn cốt của nàng, còn ẩn chứa lực lượng siêu phàm, đủ để so với căn cốt ngũ tinh, thiên phú như thế, ở Thương Lan Tông cũng có thể xếp vào trước hai mươi.

- Căn cốt tứ tinh siêu phàm?

Thân Đồ Kiếm Hà tròn mắt.

Căn cốt có hai loại là phổ thông và siêu phàm, căn cốt phổ thông không có gì để nói, căn cốt siêu phàm ẩn chứa lực lượng siêu phàm, giống như căn cốt Thái Dương trong truyền thuyết là căn cốt siêu phàm, còn có căn cốt Lôi Đình, căn cốt Hoả Diễm, căn cốt Hàn Băng vân vân.

Căn cốt siêu phàm tu luyện công pháp tương ứng, tu luyện sẽ làm ít công to, hơn nữa uy lực vô cùng lớn, giống như căn cốt Thái Dương tu luyện công pháp dương cương, sẽ có uy lực giống như mặt trời bộc phát ánh sáng vậy, căn cốt Lôi Đình tu luyện công pháp hệ lôi, có lực phá hoại rất lớn, căn cốt Hoả Diễm tu luyện công pháp hệ hoả, sẽ nóng cháy diệt vạn vật.

Nói không khoa trương, là không cần bao nhiêu năm, Quan Tuyết có căn cốt tứ tinh siêu phàm, sẽ vượt qua hắn, đến lúc đó, hắn sẽ ngưỡng vọng đối phương, uy nghiêm của Thành chủ, không đáng nhắc tới.

- Quan gia đúng là chín đời tích phúc a.

Thân Đồ Kiếm Hà không phải là ao ước nữa, mà là ghen tỵ, nếu như Thân Đồ gia của hắn cũng có một vị căn cốt tứ tinh siêu phàm, đủ để bảo vệ trăm năm vinh quang của Thân Đồ gia.

Trần Tông Minh cười nói:

- Có một số thứ muốn cầu cũng cầu không được, ba mươi năm hà đông ba mươi năm hà tây, phong thủy luân chuyển, ai cũng không biết, ai sẽ là nhân vật của tương lai.

Hơn mười tuổi trở thành đệ tử của Thương Lan Tông, nhảy mất hơn mấy chục năm, Trần Tông Minh thấy được quá nhiều thiên tài quật khởi, cũng thấy được quá nhiều thiên tài ngã xuống, nhưng cho dù thế nào, căn cốt siêu phàm cũng rất hiếm thấy, loại thiên tài có căn cốt như thế này, nếu không ngã xuống, sẽ càng ngày càng mạnh, càng ngày càng kinh khủng.

- May mà quan hệ giữa ta và Quan gia cũng tạm được, điểm ấy Trần trưởng lão không cần lo lắng.

Thân Đồ Kiếm Hà cảm thấy may mắn cười, nắm đó hắn thân cận Quan gia, gây bất hòa với Lý gia, bây giờ nghĩ lại, đúng là nước cờ tốt, xem ra cuộc sống trong tương lai, phải động Lý gia một cái, nếu đem một nửa sản nghiệp của Lý gia phân cho Quan gia, hắn là Quan gia sẽ nhớ kỹ hắn.

Đêm tối đến, Vân Vụ Thành rơi vào bóng tối.

Thế nhưng trong lòng tất cả mọi người đều nóng bỏng, ngày mai, chính là ngày bắt đầu thiên tài chiến, cũng là lúc quyết định vận mệnh của cá nhân hay một gia tộc, là nhất phi trùng thiên, hay âm thầm rời sân, ngày mai sẽ thấy.

Lý gia.

Lý Phù Trần ngửa đầu nhìn tinh không.

Bầu trời đầy sao, chói sáng chưa từng có, giống như tất cả ngôi sao đều sáng lên.

- Ta rốt cuộc thuộc về ngôi sao nào?

Lý Phù Trần vươn tay, ánh mắt trầm lắng

- Có thể, không có ngôi sao nào thuộc về ta, bởi vì chúng không thể đại biểu ta, ta sẽ siêu việt chúng.

Trong ánh mắt của Lý Phù Trần, mơ hồ bắn ra kim quang, kim quang uy nghiêm làm tinh không như ảm đạm xuống, tất cả trời đất, như lấy hắn làm trung tâm, lấy hắn làm chúa tể. Lúc này, tư duy của Lý Phù Trần nhảy qua cực hạn trí tưởng tượng của bản thân, mang theo một tia siêu nhiên.

Cùng lúc đó, trong đầu của Lý Phù Trần, Linh hồn màu xanh nhạt được Kim Sắc Tiểu Phù thoát mái, đã có một nửa chuyển thành màu xanh, lúc này Kim Sắc Tiểu Phù chợt lóe một cái, chói mắt không gì sánh được.

Bạn đang đọc truyện *Vĩnh Hằng Chí Tôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 21: Thiên Tài Chiến Bắt Đầu

Lúc ánh mặt trời thứ nhất xé rách màn đêm, chiếu sáng cả vùng đất, toàn bộ Vân Vụ Thành giống như bị đun sôi, triệt để sôi trào.

Tây thành của Vân Vụ Thành, có một sân đấu khổng lồ, bình thường, ở đây luôn tổ chức so đấu của Võ giả. Hôm nay, chính là chiến trường của thiên tài chiến.

Khán đài đủ dung nạp mấy ngàn người, từ lâu đã tấp nập, rậm rạp người đến xem.

- Vương tổng tiêu đầu, người như thế nào rảnh tới xem thiên tài chiến, ta nghe nói Thuận Phong tiêu cục của người gần đây có vụ làm ăn lớn mà.

- Không có thời gian cũng phải đến xem, ngày hôm nay con ta phải lên sân khấu.

- Triệu đại thương nhân, con trai của người cũng không phải tham gia thiên tài chiến đi

- Con ta còn chưa lớn, nhưng mà con nuôi của ta tham gia thiên tài chiến, ngược lại con trai người đã mười sáu tuổi rồi, cũng không có con nuôi, đến xem cái gì.

- Ta đến nhìn “hương gió”.

Những nhân vật có mặt mũi tại Vân Vụ Thành cơ bản đều tới, thiên tài chiến hai năm một lần, đã là một việc trọng đại. Cũng cho mọi người cơ hội, nếu gia tộc nào có nhiều đệ tử mạnh mẽ, tất nhiên sẽ thân cận, ngược lại thì sẽ xa lánh. Mười hai năm nay, Lý gia đã bị mọi người xa lánh từng bước, nếu như lần này không có thu hoạch gì, chỉ sợ sẽ bị cho ra rìa, không có danh tiếng, không có nhân mạch.

- Mau nhìn, người của Dương gia đến. Trong bốn đại gia tộc, Dương gia có lịch sử dài lâu, đặt chân Vân Vụ Thành đã gần trăm năm, không biết lần này có thể sáng tạo một giai thoại không.

Tầm mắt của mọi người tập trung vào một người trong đoàn người của Dương gia đang đi đến sân đấu.

Lần này Dương gia có chín người tham gia thiên tài chiến, nhiều nhất trong bốn đại gia tộc.

- Ta nhất định phải trở thành đệ tử của Thương Lan Tông. Dương Kỳ nắm tay thật chặt, trong ánh mắt loé lên dữ tợn, gặp người giết người, gặp thần sát thần.

- Quan gia cũng tới, mấy năm nay, Quan gia đúng là phong cảnh vô hạn, sợ rằng không qua vài năm, Quan gia sẽ vượt qua Dương gia, thậm chí Thân Đồ gia cũng không chừng.

Trong mắt của mọi người, Quan gia quật khởi quá mạnh mẽ, hai mươi năm trước còn là một gia tộc nhỏ không có tiếng tăm gì, hai mươi năm sau, lại huy hoàng vượt qua Lý gia, đuổi thẳng Dương gia cùng Thân Đồ gia. Thậm chí trong mắt mọi người, Quan gia đã vượt qua Dương gia, nguyên nhân trong yếu đó là Quan Tuyệt sớm trở thành đệ tử của Thương Lan Tông.

Dẫn đầu Quan gia là tộc trưởng Quan Nhạc, hần ngửa đầu lên mỉm cười, oai phong và cao ngạo.

Không biết có phải trùng hợp hay không, đối diện lối vào sân đấu, đoàn người của Lý gia cũng tới.

Dẫn đầu là Lý Thiên Hàn, ánh mắt trực diện cùng một chỗ với Quan Nhạc.

Trong mắt của Quan Nhạc đã không còn xấu hổ gì nữa, chỉ còn hăng hái. Thế giới này là một thế giới tàn khốc, ai đúng ai sai cũng không trọng yếu, quan trọng là lựa chọn như thế nào. Hẳn tự cho là, Quan gia lựa chọn một con đường chính xác, mà Lý gia suy bại, thì càng chứng minh Quan gia quyết khởi không thể chống đỡ.

Lý Thiên Hàn xem thường, nhàn nhạt dời đi tầm mắt.

- Người của Lý gia tới, chỉ có bốn người tham gia thiên tài chiến, xem ra Lý gia suy bại là đã định trước rồi, không biết lần này Lý gia có người nào trở thành đệ tử của Thương Lan Tông hay không.

- Ta xem là không rồi, nghe nói lần này trong khu vực Vân Vụ Thành, xuất hiện không ít thiên tài, ví như đệ nhất thiên tài phương bắc Hạ Bình, đệ nhất thiên tài phía nam Tư Phi, đệ nhất thiên tài phía đông Chúc Hồng Tử, đệ nhất thiên tài phía tây Tôn Dịch, hơn nữa còn những thiên tài của ba gia tộc khác, Lý gia muốn đoạt một danh ngạch, khó như lên trời.

- Nếu như thế còn được, Lý gia muốn đông sơn tái khởi, cơ bản là không có hy vọng gì.

Trên khán đài, mọi người nghị luận ầm ỉ.

Lý Phù Trần đi sau lưng Lý Thiên Hàn, ánh mắt quét qua, nhìn thấy biểu tình của tất cả mọi người

“Tình trạng của Lý gia hiện tại đúng là không ổn!”

Trong lòng Lý Phù Trần cảm thán.

Hắn không trách những người nhìn hốt như thế, bản chất của thế giới này là người mạnh làm vua, nếu không thể thích ứng, vậy chỉ có thể bị hủy diệt. Nhưng mà, nếu vì lợi ích của bản thân, vứt bỏ tín nghĩa, vứt bỏ nguyên tắc, kết quả cuối cùng cũng không quá tốt.

Nhân quả tuần hoàn, báo ứng xác đáng.

Có lúc, báo ứng không phải không tới, chỉ là chậm mà thôi.

Sân đấu hình cái bát, bốn phía là khán đài, trung tâm là đài thi đấu, giữa đài thi đấu và khán đài có một khu vực bằng phẳng, cho những thiếu niên thiên tài tham gia đứng đó.

Bởi vì Lý Phù Trần không có tiếp thu giáo dục từ Lý Sơn Hà, nên Lý Hồng Khai cùng Lý Hường Đông đứng bên cạnh Lý Vân Hải, tách Lý Phù Trần ra.

Lý Hồng Khai liếc mắt nhìn Lý Phù Trần, thầm nghĩ: “Lý Phù Trần quá ngạo mạn, không cần Sơn Hà thúc dục báo. Hắn làm sao biết, mấy ngày này, năng lực thực chiến của ta và Hường Đông đã tăng lên mấy lần, đã không phải là chúng ta lúc đầu, mà hắn vẫn là hắn.”

- Trần trưởng lão tốt, Thành chủ tốt.

Trên khán đài chủ trì, bảy người Quan Hồng, Quan Diễm, Dương Liệt, Dương Chiến, Thân Đồ Hồ, Thân Đồ Phách cùng với Lý Sơn Hà hành lễ với Trần Tông Minh cùng với Thân Đồ Kiếm Hà.

Thân Đồ Kiếm Hà khoát tay áo, nói:- Không cần đa lễ, các ngươi ngồi xuống xem chiến đi!

Bảy người là đệ tử Nội Tông của Thương Lan Tông, có tư cách ngồi trên khán đài chủ trì.

Trần Tông Minh nghiêng đầu, nói với Thân Đồ Kiếm Hà:- Thân Đồ Thành chủ, giờ đã đến, thiên tài chiến có thể bắt đầu rồi.

- Được.

Thân Đồ Kiếm Hà đứng dậy, bắt đầu tuyên bố quy tắc của thiên tài chiến cùng phần thưởng.

Quy tắc của thiên tài chiến có bốn điều, thứ nhất là không được giết người. Thứ hai là khi đối thủ chịu thua, không được công kích tiếp. Thứ ba là không được sử dụng ám khí, thứ tư là không được sử dụng đan dược. Trái với quy tắc, trực tiếp bị loại, nhận nghiêm phạt tương ứng.

Phần thưởng rất dày, từ thứ sáu đến thứ hai mươi, thưởng một ngàn kim tệ, một lọ Hoàng cấp Đệ giai Linh Khí Đan. Thứ bốn và thứ năm, thưởng hai ngàn kim tệ, hai lọ Linh Khí Đan. Thứ ba, thưởng ba ngàn kim tệ, năm lọ Linh Khí Đan. Thứ hai, thưởng năm ngàn kim tệ, một lọ Hoàng cấp Trung giai Tụ Khí Đan. Đệ nhất, thưởng một vạn kim tệ, hai lọ Tụ Khí Đan.

Đương nhiên, trừ cái đó ra, trước năm tên có thể trở thành đệ tử của Thương Lan Tông, đây là phần thưởng lớn nhất.

Nghe phần thưởng như thế, Lý Phù Trần cũng rất động tâm. Một lọ Linh Khí Đan có giá hơn hai trăm kim tệ, một lọ Tụ Khí Đan giá hơn hai ngàn kim tệ. Nếu được đệ nhất, tổng phần thưởng vượt qua một vạn kim tệ, đây là phần thưởng rất mê người. Cho dù là Vô giả Quy Nguyên cảnh Cao giai cũng tâm động.

- Tốt một phần thưởng, cho dù không trở thành đệ tử của Thương Lan Tông, tiến vào trước hai mươi cũng thu hoạch rất lớn.

- Đây là tự nhiên, cũng không ít người vì phần thưởng mà đến, dù sao danh ngạch đệ tử của Thương Lan Tông chỉ có năm, cũng không tốt tranh.

Trên khán đài, mọi người đều rất ao ước.

Chờ Thân Đồ Kiếm Hà tuyên bố quy tắc cùng phần thưởng xong, các thiếu niên dự thi bắt đầu rút thăm.

Lần này tham gia thiên tài chiến khoảng một trăm sáu mươi người. Toàn bộ đều dưới mười sáu tuổi, tu vi ngoài Luyện Khí cảnh ngũ trọng.

Trên đài, Lý Phù Trần rút ra được thăm số ba mươi bảy, hẳn phải giao thủ với người rút thăm số ba mươi bảy còn lại.

- Thiên tài chiến chính thức bắt đầu, mời thăm ngẫu nhiên số một lên đài.

Rốt cục, thiên tài chiến bắt đầu rồi.

Bạn đang đọc truyện *Vĩnh Hằng Chí Tôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 22: Cái Đích Cho Mọi Người Chỉ Trích

Dịch giả: rolland

Lấy được thăm ngẫu nhiên số một là hai thiếu niên bình thường không có gì đặc biệt, đều là Luyện Khí cảnh ngũ trọng.

Vì an toàn, vũ khí trên tay hai người là mộc kiếm được đặc chế, loại mộc kiếm này rất cứng cỏi, có thể chịu được lực lượng ngàn cân. Trên người còn mặc giáp da đặc chế, nếu không phải cố ý đả thương người, trên cơ bản sẽ không xuất hiện tử vong.

Bùm bùm!

Hai người rất nhanh giao thủ, mộc kiếm giao kích với tần số kinh người.

Thình lình, đã có hơn mười trận chiến đấu kết thúc, mọi người có thể phát hiện, sao với các đệ tử gia tộc lớn, thì đệ tử của gia tộc nhỏ yếu hơn rất nhiều. Cho đến bây giờ, các đệ tử gia tộc nhỏ không có bàn thắng nào khi đối mặt với đệ tử gia tộc lớn.

- Số mười lăm lên đài.

Theo tiếng gọi của trọng tài, một thiếu niên tóc dài lên đài, và người cùng đi theo chính là Lý Hồng Khải.

Lý Hồng Khải tự tin cười:

- Ngươi thật không may, lại gặp phải ta.

Được Lý Sơn Hà dạy bảo, hẳn tự nhận là ngoài đệ tử các gia tộc lớn, thì không ai là đối thủ của hắn.

- Ha ha, thật không biết ngươi vô tri (dốt nát), hay là ngu xuẩn.

Tư Phi cười nhạo, trong mắt lộ ra hàn quang.

- Tên đó là ai, lại quá cuồng vọng, không đem đệ nhất thiên tài phía nam Tư Phi để vào mắt.

- Là đệ tử của Lý gia, gọi là Lý Hồng Khải.

- Chẳng trách Lý gia lại xuống dốc, nguyên lai là do sinh ra thứ cuồng vọng.

Lời nói của Lý Hồng Khải, có thể làm Lý gia trở thành đối tượng cho mọi người lên án. Chỗ khách quý, sắc mặt của Lý Thiên Hàn rất khó coi.

Trên đài chủ trì, Lý Sơn Hà hừ lạnh nói:

- Đám người đó sẽ nhanh biết Lý Hồng Khải lợi hại như thế nào.

Bên cạnh, Dương Liệt nói châm chọc:

- Lý Sơn Hà, trước đây còn tưởng ngươi có vài phần năng lực, hiện tại xem ra, không hơn gì cái này. Đối thủ của đệ tử Lý gia ngươi, cũng không phải a miêu a câu gì, mà là đệ nhất thiên tài phía nam Tư Phi. Đừng nói đệ tử của Lý gia ngươi, coi như đệ tử Quan gia, trừ Quan Bằng, không ai có thể nắm

chắc phần thắng.

- Quan gia là Quan gia, Lý gia là Lý gia, không nên nói nhập thành một.

Lý Sơn Hà khẳng khái cho là mình đúng.

Lời nói của Lý Sơn Hà bị Trần Tông Minh nghe vào tai, hần lắc đầu, ấn tượng của hần đối với Lý gia cũng không phải tốt.

Ba kiếm, chỉ ba kiếm, Lý Hồng Khải liền thảm bại dưới kiếm của Tư Phi.

Về mặt của Lý Hồng Khải không dám tin, hồn bay phách lạc.

- Đệ tử của Lý gia, lăn xuống đài đi, thật mất mặt.

- Mau cút xuống đi.

Lúc đầu chỉ có một vài người hò hét, nhưng sau đó, người hét càng ngày càng nhiều, thanh thế càng ngày càng lớn.

Lúc này, tất cả mọi người Lý gia đều cảm thấy thể diện mất sạch, hận không thể chui đầu vào đất.

- Chết tiết, tên Lý Sơn Hà này rút cuộc dạy bảo bọn họ như thế nào.

Lý Thiên Hàn đem Lý Sơn Hà hận muốn chết, trong ấn tượng của hần, Lý Hồng Khải trước kia không có phách lối như vậy.

Dương Liệt nghiêng đầu nhìn về phía Lý Sơn Hà, nói:

- Hiện tại Lý gia người đã thành cái đích cho mọi người chỉ trích, không biết ngươi có cảm tưởng gì.

- Dương Liệt, câm miệng.

Lý Sơn Hà giận dữ trừng mắt Dương Liệt.

- Chính ngươi mới câm miệng đi.

Trần Tông Minh hừ lạnh một tiếng, một tia uy áp tán ra.

Lập tức, Lý Sơn Hà giống như bị người khác dội một chậu nước lạnh, cả người đều lạnh lẽo.

Thấy thế, bọn Quan Hồng, Quan Diễm cười lạnh.

Lý Hồng Khải cũng không biết mình tại sao phải xuống đài, người giống như mất đi linh hồn, trong lòng Lý Vân Hải thầm mắng "phế vật", ngoài miệng vẫn nói:

- Tốt nhất ngươi nên điều chỉnh tâm trạng của ngươi đi, đến lúc đó, ta sẽ khiến người khác phải câm miệng.

Nghe được câu này, Lý Phù Trần nhắc nhở:

- Lý Vân Hải, hiện tại ấn tượng của Lý gia trong mắt mọi người rất xấu, ta khuyên ngươi khiêm tốn một chút đi.

- Lý Phù Trần, người tự quản chính mình là được, chuyện của ta, tự ta làm chủ.

Trước đó, Lý Vân Hải còn coi Lý Phù Trần là một đối thủ, nhưng khi thiên tài chiến bắt đầu, hần phát hiện Lý Phù Trần đã không phải là đối thủ của hần nữa, nhân giới của hần lớn hơn, không phải cực hạn ở Lý gia.

Lý Phù Trần nhũn mảy, không thềm để ý tới nữa, có một số người, không hung hăng giáo huấn hần, hần sẽ không "tự biết lấy mình".

Nói thật, kiêu ngạo cũng không sai, nhưng kiêu ngạo cũng phải có vốn để kiêu ngạo, giống như Lý Hồng Khải, căn bản không có tiền vốn để phách lối, đây cũng là nguyên nhân hần khiến người khác tức giận.

Nếu Dương Khai kiêu ngạo như thế, sẽ có người nói hần không biết lượng sức mình sao? Chỉ sợ rằng sẽ không.

Bởi vì chuyện của Lý Hồng Khải, Lý Hướng Đông lên đài, lần thứ hai khiến mọi người cười nhạo, làm Lý Hướng Đông không phát huy được, bại bởi một người không bằng hần, mà Lý Hướng Đông thất bại, làm danh tiếng của Lý gia còn kém hơn, giống như tuần hoàn ác tính vậy.

Rốt cục, tới Lý Vân Hải lên đài, đối thủ là một đệ tử thiên tài của phía nam, thực lực tuy không bằng Tư Phi, nhưng danh tiếng cũng không nhỏ.

Mọi người cười nhạo, cũng không ảnh hưởng tới Lý Vân Hải phát huy, hơn mười chiêu, Lý Vân Hải liền đánh bại đối thủ.

Lúc kết thúc chiến đấu, Lý Vân Hải lạnh lùng quét qua khán đài, chỉ là lần này hấn ra về ta đây, không chỉ không khiến người khác cảm miệng, mà ngày càng kịch liệt.

"Sớm biết như thế, nên hung hấn đánh hấn ở Lý gia."

Lý Phù Trần không biết nói gì.

- Số ba mươi bảy lên đài.

Đến lượt Lý Phù Trần lên đài.

Nhẹ nhàng đi lên đài thi đấu, Lý Phù Trần giương mắt nhìn lại, đối thủ rõ ràng là đệ tử của Quan gia.

- Lý Phù Trần, Quan Tuyết có một câu kêu ta nói cho người.

Tên đệ tử Quan gia này gọi là Quan Kiệt, trong ánh mắt của hấn loé lên tia giảo hoạt, thấp giọng nói với Lý Phù Trần. Nhưng hiển nhiên, những lời này là muốn làm Lý Phù Trần phân tâm. Hấn mạnh mẽ giẫm chân trên mặt đất, trong nháy mắt liền đi tới trước mặt của Lý Phù Trần, đâm ra một kiếm.

Sắc mặt của Lý Phù Trần thản nhiên, ngay cả kiếm cũng không rút, vung tay lên, nhanh như thiểm điện đánh bay một kiếm của Quan Kiệt.

- Thực lực của người quá kém, quý kẻ gì đều không có tác dụng.

Cùng lúc nói chuyện, Lý Phù Trần dùng một chiêu đánh bay đối phương.

- Kiếm cũng không rút, Lý gia đúng là cuồng nhân!

Quan Hồng, Quan Diễm rất khó chịu.

Trong mấy trận chiến kế tiếp, những thiếu niên thiên tài đáng chú ý đều lên đài.

Có ba người khiến Lý Phù Trần chú ý, một là Dương Khai, một là đệ nhất thiên tài phía nam Hạ Bình, một là đệ nhất thiên tài phía đông Chúc Hồng Tú.

Thực lực của Dương Khai có tính nghiêng ép, cho dù không tính tới năng lực thực chiến, cũng là đứng đầu, thiếu niên cùng hấn giao thủ, chưa kịp phản ứng, đã bị một chiêu của hấn đánh bay ra đài thi đấu, giống như người lớn chơi đùa với con nít, không một điểm lo lắng.

Năng lực thực chiến của Hạ Bình so với Dương Khai phải ưu tú hơn, dưới một kiếm, đối thủ liền bị đánh bay.

Mà Chúc Hồng Tú một thiếu nữ xinh đẹp, cũng giống như tướng mạo của nàng, kiếm pháp hoa lệ vô cùng, một kiếm chém ra, kiếm ảnh giống như không tước xoè đuôi, làm người khác hoa mắt.

Ngoài ra, Thân Đồ gia tộc Thân Đồ Tuyết cũng rất mạnh, Thân Đồ gia tộc là gia tộc của Thành chủ, công pháp tu luyện cũng không phải là Hoàng cấp Cao giai, mà là Hoàng cấp Đỉnh giai, Thiếu Dương Cương Khí.

Thiếu Dương Cương Khí là công pháp cương mãnh vô cùng, có tất cả chín tầng cảnh giới, Thân Đồ Tuyết đã luyện tới tầng thứ tư đỉnh phong, Chân khí cường hấn vô cùng, không thua gì Dương Khai.

Bạn đang đọc truyện *Vĩnh Hằng Chí Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 23: Truyền Âm Nhập Mật

Dịch giả: rolland

Vòng chiến thứ nhất kết thúc, trước tám mươi sinh ra, Dương gia có bảy người vào trước tám mươi, Thân Đồ gia có sáu người, Quan gia cũng có sáu người, Lý gia chỉ có hai người, là Lý Phù Trần và Lý Vân Hải.

Vòng tám mươi cường chiến đấu chọn bốn mươi cường so với trước kia kịch liệt hơn rất nhiều, vòng này đấu xong, Dương gia còn lại năm người, Thân Đồ gia có bốn người, Quan gia có ba người, Lý gia vẫn hai người như trước.

Vòng thứ ba, bốn mươi cường tiến vào hai mươi cường.

Vòng này không thể dùng từ kịch liệt để hình dung, mà là thảm liệt.

Trước hai mươi được phần thưởng rất phong phú, một khi vào trước hai mươi, ít nhất có thể giảm cố gắng vài năm.

Oan gia ngõ hẹp, Lý Phù Trần đụng phải Quan Bằng lần nữa.

- Vận khí của Lý gia đúng là quá xấu a, Lý Phù Trần sớm như vậy đụng phải Quan Bằng.
- Chính xác, nếu không gặp Quan Bằng, Lý Phù Trần không khó tiến vào trước hai mươi.

Mọi người nghị luận rất náo nhiệt.

Chiến đấu ở ba vòng trước, Lý Phù Trần biểu hiện rất tốt, mỗi lần đều dễ dàng đánh bại đối thủ. Nhưng cũng không giống với Quan Bằng, là một trong những người ngầm Thối Thân Trì, Quan Bằng có thực lực vào trước mười, ngoại trừ Dương Khai có thể dễ dàng thắng hắn, nhưng người khác cũng không chắc.

- Lý Phù Trần, xem ra đây là ông trời sắp đặt.

Trên mặt của Quan Bằng lộ ra hả hê.

Lần trước thua trong tay Lý Phù Trần, là sỉ nhục lớn nhất của Quan Bằng. Hắn thề, nhất định phải cho Lý Phù Trần trả giá thật lớn. Hiện tại cơ hội đã đến, bốn mươi cường tiến vào hai mươi cường, là vòng mấu chốt của thiên tài chiến. Vào, chẳng những có phần thưởng phong phú, mà còn có cơ hội tiến vào trước năm.

Nhưng nếu không vào, thì không còn gì cả, tất cả nỗ lực chỉ là phí công.

Lý Phù Trần cười nhạt:

- Quả thật là ông trời an bài.
- Chết đến nơi mà còn ở đó cứng rắn, đợi lát nữa ta đem răng trong miệng người rụng sạch.

Thấy dáng vẻ tự tin của Lý Phù Trần, trong lòng của Quan Bằng nổi lên tà hỏa.

- Tộc trưởng, người nói Quan Bằng có thể bị nguy hiểm hay không?

Người nói chuyện là Quan Thiên bên cạnh Quan Nhạc.

Quan Thiên là phụ thân của Quan Bằng, vốn hắn đối với Quan Bằng rất có lòng tin, nhưng dù sao thì Quan Bằng đã từng thua Lý Phù Trần, tuy không biết quá trình bại trận như thế nào, nhưng thất bại là thất bại, nói rõ Lý Phù Trần có thực lực. Mà trên đài chiến đấu, chuyện gì cũng có thể phát sinh, nên trong lòng hắn cũng lo lắng.

Quan Nhạc lắc đầu, nói:

- Yên tâm đi, lúc trước Quan Bằng thua dưới tay Lý Phù Trần, phần nhiều là do khinh thường, hiện tại Lý Phù Trần không thể nào là đối thủ của Quan Bằng.

Lý Phù Trần đột nhiên quật khỏi, khiến Quan Nhạc cũng rất kinh ngạc, nhưng theo hắn thấy, căn cốt phổ thông vẫn là căn cốt phổ thông, cũng không dậy nổi sóng gió gì.

- Chính là một căn cốt phổ thông, nhìn các người khấn trương kia.

Lão giả ngồi bên trái Quan Nhạc hừ lạnh.

Quan Nhạc cùng Quan Thiên xấu hổ nhìn nhau, lão giả này là Võ giả Địa Sát cảnh duy nhất của Quan gia, bình thường không có lộ diện, chỉ có thiên tài chiến hai năm một lần mới ra xem.

- Đáng tiếc, người vĩnh viễn không làm được, ta đã đánh bại người một lần, cũng có thể đánh bại người lần thứ hai.

Lý Phù Trần nói.

- Nói khoát.

Thân hình của Quan Bằng khẽ động, một kiếm như mưa phùn rải rác, đánh tới Lý Phù Trần.

Đình đình đang đang. . .

Nếu như nói kiếm thế của Quan Bằng như mưa phùn, thì kiếm thế của Lý Phù Trần giống như gió thổi, từng cơn gió nhẹ thổi qua mưa phùn, mưa phùn

liền bị thổi bay, không cách nào tới gần Lý Phù Trần.

- Thực lực có vẻ tăng lên không ít.

Sau một phen giao thủ, Lý Phù Trần đối với thực lực của Quan Bằng rõ hơn một chút, đối phương không chỉ có lực lượng kinh người, mà mỗi một góc độ ra kiếm cũng rất gian xảo, có thể là do được huấn luyện thực chiến.

- Làm sao có thể?

Quan Bằng cau mày, trải qua một thời gian huấn luyện thực chiến, kiếm pháp của hắn đã được đề thăng, mỗi một kiếm đều nhằm vào sơ hở của Lý Phù Trần. Hắn thấy, cho dù năng lực thực chiến của Lý Phù Trần mạnh đến đâu, cũng không có khả năng vượt qua hắn. Nếu dưới hắn, sẽ bị Miên Thủy Kiếm Pháp thâm nhập, nếu như tương đương hắn, bằng vào lực lượng kinh người, có thể đánh bay Lý Phù Trần dễ dàng bằng kiếm gỗ.

Thế nhưng kết quả lại ngoài dự liệu của hắn, Miên Thủy Kiếm Pháp của hắn dĩ nhiên bị Thanh Phong Kiếm Pháp triệt tiêu, không chỉ có như vậy, mỗi kiếm của đối phương đều nhằm vào sơ hở của hắn, khiến hắn chỉ có thể phát huy được bốn năm thành thực lực.

- Thú vị, năng lực thực chiến của người này rất xuất sắc, dễ dàng nhìn thấu sơ hở Kiếm pháp của đối phương.

Mắt của Trần Tông Minh sáng lên, gật đầu tán thưởng.

Thân Đồ Kiếm Hà cũng gật đầu, nói:

- Người này tên là Lý Phù Trần, là con của tộc trưởng Lý gia, thiên phú chiến đấu cũng không tệ lắm, đáng tiếc căn cốt chỉ có phổ thông.

- Căn cốt phổ thông?

Trần Tông Minh lộ ra vẻ mặt đáng tiếc, tuy rằng thiên phú chiến đấu của Lý Phù Trần không tính là kinh diễm, nhưng đã không tệ rồi, nếu như có căn cốt nhị tinh, tiến vào Thương Lan Tông đều là người tài có thể đào tạo.

- Tiểu súc sinh này tại sao có năng lực thực chiến mạnh như vậy?

Sắc mặt của Quan Hồng cùng Quan Diễm rất xấu xí.

Dưới sự chỉ dẫn của bọn họ, năng lực chiến đấu của Quan Bằng đã đề thăng rất nhiều, nhưng quá rõ ràng, năng lực thực chiến của Lý Phù Trần lại mạnh hơn, dễ dàng phá giải Miên Thủy Kiếm Pháp của Quan Bằng.

- Đùng đặc ý quá sớm.

Quan Bằng hét lớn một tiếng, kiếm thế biến đổi, Miên Thủy Kiếm Pháp đổi thành Lạc Vũ Kiếm Pháp.

So với Miên Thủy Kiếm Pháp, Lạc Vũ Kiếm Pháp bỏ qua kỹ xảo, tăng cường tốc độ vào tần suất công kích, giống như mưa phùn biến thành mưa nhỏ, rả rích liên tục.

- Ta nói rồi, ta có thể đánh bại ngươi một lần, cũng có thể đánh bại ngươi lần thứ hai.

Vẫn là Thanh Phong Kiếm Pháp, chỉ là kiếm thế của Thanh Phong Kiếm Pháp nhanh hơn, một kiếm chém ra, kiếm thế của Quan Bằng liền tán đi, giữa hai người, truyền ra tiếng bạo liệt.

"Tiểu hữu, lão phu Quan Thông, không biết có thể nể mặt ta, buông tha trận chiến này, sau này ta sẽ có hồi báo."

Đúng lúc này, một âm thanh hư vô mờ mịt chui vào tai của Lý Phù Trần, làm kiếm thế của Lý Phù Trần xuất hiện sơ hở.

Tuy rằng không biết vì sao Lý Phù Trần xuất hiện sơ hở, nhưng Quan Bằng cũng mặc kệ, Lạc Vũ Kiếm Pháp mạnh hơn, phản công Lý Phù Trần.

Sắc mặt của Lý Phù Trần khó coi, lui nhanh về sau, cục diện nhanh rơi xuống hạ phong.

- Chuyện gì xảy ra, tại sao Lý Phù Trần xảy ra sai lầm lớn như thế, không nên a!

- Có cái gì mà không nên, có lẽ lúc trước Lý Phù Trần bạo phát quá mạnh, sau đó lại không còn sức lực nào.

- Có lý.

Biến đổi bất ngờ trên đài chiến, làm mọi người nghị luận ầm ỉ.

Lý Phù Trần dù sao vẫn còn dư lực, một Quan Bằng, không đáng cho hắn đưa ra con bài chưa lật, qua vài lần hít thở, Lý Phù Trần lại hoà nhau, tiếp tục áp chế Quan Bằng.

"Tiểu hữu, lão phu nói là giữ lời, chỉ cần ngươi buông tha cơ hội lần này, lão phu sẽ cho ngươi năm ngàn kim tệ."

Âm thanh lần thứ hai truyền vào tai Lý Phù Trần.

Lý Phù Trần không thèm để ý, kiểm thế nhanh hơn.

Thấy thế, sắc mặt của lão già bên cạnh Quan Nhạc âm trầm, môi khẽ động.

"Tiểu hữu đừng rượu mời không uống mà uống rượu phạt, mặt mũi của Quan Thông ta, coi như Thành chủ còn phải bán một hai, người nên suy nghĩ kỹ đi."

Bịch!

Lý Phù Trần dùng một kiếm đánh Quan Bằng xuống đài.

Bạn đang đọc truyện *Vĩnh Hằng Chí Tôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 24: Đại Cục Làm Trọng

Ken lét!

Hai quả cầu sắt trong tay bị ép thành vụn, Quan Thông hừ lạnh một tiếng, lộ ra sát cơ.

Hắn nhiều lần yêu cầu Lý Phù Trần, đối phương lại không thèm để ý.

- Quan Bằng thua?

Quan Nhạc cùng Quan Thiên nửa ngày chưa hồi thần, hai người chưa từng nghĩ tới, Quan Bằng sẽ rớt lại trong vòng bốn mươi cường.

- Tiểu súc sinh ghê tởm, đoạn tiền đồ của con ta, ta sẽ không để yên.

Quan Thiên nghiêng răng nghiêng lợi, khuôn mặt vặn vẹo.

Quan Nhạc nhú mày, trước kia hắn đối với Lý Phù Trần chỉ là vô cảm, nhưng hiện tại rất chán ghét Lý Phù Trần.

Trên đài chủ tịch, hai người Quan Hồng và Quan Diễm giống như ăn phải một con rươi chết, rất khó chịu. Lúc trước, hai người không đem Lý Phù Trần để vào trong mắt, cho rằng dưới sự giáo dục của bọn họ, Quan Bằng hoàn toàn có năng lực cạnh tranh trước ba, hiện tại ngay cả trước hai mươi Quan Bằng cũng không thể vào.

Tâm trạng tương phản với Quan gia, Lý Thiên Hân và Trầm Ngọc Yến đều rất kích động. Về mặt của Lý Thiên Hân cười không thôi, phiền muộn do Lý Hồng Khải mang tới đã quét sạch, Trầm Ngọc Yến giống như trẻ lại vào tuổi.

"Người của Quan gia đúng là vô si."

Một kiếm đánh bay Quan Bằng, Lý Phù Trần liếc mắt nhìn lão già bên cạnh Quan Nhạc.

Lão già này chính là Quan Thông, Võ giả Địa Sát cảnh duy nhất của Quan gia, đã là Địa Sát cảnh nhị trọng.

Võ giả Địa Sát cảnh vô cùng cường đại, cũng không thể nói, căn cốt nhị tinh liền có thể trở thành Địa Sát cảnh, chỉ là hy vọng lớn hơn mà thôi.

Thực lực của Võ giả Địa Sát cảnh không chỉ kinh người, mà còn có thủ đoạn khó tin, truyền âm nhập mật là một trong đó, có thể trong một khoảng cách, đem âm thanh truyền vào trong tai của mục tiêu, tu vi càng cao, khoảng cách truyền càng xa.

Trong tiếng hoan hô của mọi người, Lý Phù Trần đi xuất đài thi đấu.

Hai mươi cuộc chiến kết thúc, hai mươi cường sinh ra, Dương gia chỉ còn bốn người, Thân Đồ gia có ba người, Quan gia có hai người, Lý gia vẫn là hai người. Bốn gia tộc lớn chiếm hết mười một người, chín người còn lại là đệ tử của gia tộc nhỏ, trong đó có bốn người nổi danh nhất, là đệ nhất thiên tài phương bắc Hạ Bình, đệ nhất thiên tài phía nam Tư Phi, đệ nhất thiên tài phía đông Chúc Hồng Tú, đệ nhất thiên tài phía tây Tôn Dịch.

Tiếp theo là vòng đấu xếp hạng.

So với vòng đấu loại, vòng đấu xếp hạng quan trọng hơn rất nhiều, cũng không vì thua cuộc mà bị loại.

Đương nhiên, thua năm lần cũng sẽ bị loại, dù sao thiên tài chiến chủ yếu là chọn năm người, người thứ sáu đến người thứ hai mươi, không cần xếp hạng.

Vòng thứ nhất, Lý Phù Trần đấu với đệ nhất thiên tài phía tây Tôn Dịch.

Thực lực của Tôn Dịch rất mạnh, nhưng chỉ mạnh hơn so với người khác mà thôi, theo Lý Phù Trần, cũng tương đương với Dương Kỳ, không cần phí chút sức lực nào, Lý Phù Trần thắng lợi trận đầu tiên của vòng xếp hạng này.

Vòng thứ hai, Lý Phù Trần đấu với đệ tam của Thân Đồ gia, Thân Đồ Hải. Lý Phù Trần nhanh chóng đánh bại hắn.

Vòng thứ ba, Lý Phù Trần đụng phải đệ nhất thiên tài phía nam Tư Phi.

- Thực lực của ngươi rất mạnh, nhưng thắng lợi cuối cùng sẽ là ta.

Khoái kiếm của Tư Phi, đi vào lòng người, cho tới bây giờ, cũng chưa bại lần nào, khí thế như hồng (cầu vòng).

- Chỉ sợ ngươi sẽ thất vọng.

Lý Phù Trần nhìn ra được kiếm của Tư Phi rất nhanh, hơn nữa rất tàn nhẫn, kinh nghiệm thực chiến chắc là rất phong phú. Nhưng trong thế giới này, cũng không phải có năng lực thực chiến phong phú liền mạnh mẽ, còn phải xem thiên phú chiến đấu như thế nào.

- Cuồng vọng thì phải trả giá lớn, mà ta chính là người khiến ngươi phải trả giá thật lớn.

Tư Phi nhếch miệng cười, ba mươi sáu đường khoái kiếm của Tư gia điên cuồng tấn công Lý Phù Trần.

Kiếm của Tư Phi quá nhanh, một chiêu hợp một chiêu, một kiếm hợp một kiếm, từng kiếm đâm thẳng vào sơ hở của Lý Phù Trần, người bình thường đấu với Tư Phi, không đỡ được vài kiếm.

Đáng tiếc Lý Phù Trần không phải người bình thường, cho tới bây giờ, Lý Phù Trần vẫn chưa toàn lực ứng phó, ít nhất là Hồng Ngọc Công tăng thứ sáu chưa bại lộ.

Hồng Ngọc Công tăng thứ năm vận chuyển, Lý Phù Trần chém ra Thanh Phong Kiếm Pháp, nghênh đón ba mươi sáu đường khoái kiếm.

Đương đương đương . .

Âm thanh giao chiến của kiếm gỗ giống như mưa, liên miên không dứt, nháy mắt, một kiếm của hai người đã giao chiến năm lần.

- Đón một chiêu Tật Phong Kính Thảo của ta.

Ba mươi sáu đường khoái kiếm của Tư gia, bao gồm rất nhiều chiêu kiếm, chiêu Tật Phong Kính Thảo này, kiếm thế cực nhanh, giống như cỏ nghiêng trong gió, sắc bén vô cùng.

Vù!

Kiếm gỗ cắt qua không khí, phát ra âm thanh kinh tâm động phách, bất ngờ tấn công vào ngực của Lý Phù Trần.

- Buông tay.

Thanh Phong Kiếm Pháp của Lý Phù Trần từ lâu đã đạt tới cảnh giới Đại Thành, nháy mắt có thể chém ra sáu kiếm, chiêu Tật Phong Kính Thảo của Tư Phi, ở trong mắt hắn chỉ nhanh hơn bình thường mà thôi, nhìn đúng đường xuất kiếm của đối thủ, Lý Phù Trần bước tới, đánh một kiếm vào đuôi kiếm của đối phương.

Bàn tay tê rần, kiếm gỗ trong tay Tư Phi bay ra ngoài.

Sắc mặt của Tư Phi đỏ bừng, không cam lòng chịu thua mà nhảy lên, đập một cước vào đầu của Lý Phù Trần.

- Múa rìu trước mặt Lỗ Ban.

Thân hình của Lý Phù Trần xoay tròn, giống như gió xoáy, đá liên tục ba cước vào ngực của Tư Phi, làm đối phương phun đầy máu, hung hăng rơi xuống đài.

- Lý Phù Trần, ngươi dám dẫm thương ta?

Tư Phi bị quăng xuống đài, trong cơn giận dữ, tay chỉ Lý Phù Trần giận dữ hét.

Tư gia cũng vô cùng giận dữ, kháng nghị với trọng tài.

Lý Phù Trần hừ lạnh một tiếng, trực tiếp đi xuống đài.

- Tên Lý Phù Trần này hạ thủ quá độc ác, trường lão, chúng ta có nên cảnh cáo hắn một lần không, lần sau tái phạm, trực tiếp thủ tiêu tư cách của hắn.

Quan Hồng nói với Trần Tông Minh.

Trần Tông Minh lắc đầu, nói:

- Tư Phi gieo gió gặp bão, không trách Lý Phù Trần.

Mặc dù hắn xem trọng Quan gia, nhưng không có nghĩa là hắn thay đổi lập trường của mình, lập trường của hắn, là ai có tiềm lực, thì hắn xem trọng người đó, đối xử công bằng.

Nghe vậy, sắc mặt của Quan Hồng và Quan Diễm biến đổi mấy lần, cuối cùng vẫn không nói gì.

Vòng thứ ba kết thúc, sắc trời đã tối, Thành chủ Thân Đồ Kiếm Hà tuyên bố thiên tài chiến sáng mai tiếp tục.

Buổi tối, tất cả mọi người ở lại Vân Vụ Thành.

- Vân Hải, người có nắm chắc Lý Phù Trần không.

Trong phòng trọ, Lý Thiết Sơn hỏi Lý Vân Hải.

Lý Vân Hải cắn chặt răng, nói:

- Cha, ta sẽ cố hết sức.

Vốn hắn tự tin đánh bại Lý Phù Trần, nhưng Lý Phù Trần lại đánh bại Quan Bằng lần nữa, hắn không còn lòng tin rồi, hắn không thể tưởng tượng được, năng lực thực chiến của Lý Phù Trần là từ đâu tới, đối phương cũng không có tiếp thu Lý Sơn Hà giáo dục.

Trong phòng, Lý Sơn Hà chậm rãi nói:

- Chúng ta có thể nói với Lý Phù Trần, kiến hắn khi gặp Vân Hải, thì cố ý bại dưới tay Vân Hải.

Hắn là biểu thức của Lý Vân Hải, quan hệ thân cận hơn so với Lý Phù Trần, hướng chỉ hắn nhìn Lý Phù Trần không vừa mắt.

- Cố ý thua Vân Hải?

Lý Thiết Sơn có chút động lòng, nói:

- Sợ rằng đối phương sẽ không đồng ý!

Lý Sơn Hà cười lạnh nói:

- Không phải do hắn, căn cốt phổ thông cuối cùng là căn cốt phổ thông, không có tiền đồ gì, nhường cơ hội cho Vân Hải mới là chính đạo, hắn phải lấy đại cục làm trọng, dù sao Lý gia nuôi hắn nhiều năm như vậy, cũng nên vì Lý gia cống hiến.

- Nếu hắn lấy đại cục làm trọng tất nhiên là tốt nhất.

Lý Thiết Sơn gật đầu, hắn quyết định tìm lão tổ của Lý gia thương lượng một chút.

Bạn đang đọc truyện *Vĩnh Hằng Chí Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 25: Lão Tổ Lý Gia

Lão tổ của Lý gia cũng là một vị Võ giả Địa Sát cảnh, hơn nữa tu vi so với Quan Thông còn cao hơn, đạt tới Địa Sát cảnh tam trọng.

Chính vì có lão tổ Lý gia ở, địa vị của Lý gia mới có thể duy trì. Nếu không, Lý gia sớm đã bị ba gia tộc khác chèn ép không còn.

Lão tổ của Lý gia gọi là Lý Huyền Phong, sau khi biết ý đồ của Lý Thiết Sơn và Lý Sơn Hà đến đây, Lý Huyền Phong trầm ngâm nói:

- Vân Hải hiện tại chưa thua, ngày mai hãy nói.

Nói thật, hần cũng tương đối vừa ý Lý Vân Hải, là một Võ giả Địa Sát cảnh, hần biết rõ đột phá tới Địa Sát cảnh có bao nhiêu khó khăn, cho dù hần có căn cốt nhị tinh, năm đó cũng phải dừng lại ở Quy Nguyên cảnh cửu trọng tròn mười năm. Nếu đổi thành căn cốt phổ thông, cả đời dừng lại ở Quy Nguyên cảnh cửu trọng cũng có thể.

- Đa tạ lão tổ.

Về mặt của Lý Thiết Sơn vui mừng, có những lời này của Lý Huyền Phong, chuyện này có khả năng tám chín phần mười thành công.

Trong một gian phòng khác của khách sạn, một nhà Lý Phù Trần đều ở đây.

- Phù Trần, lấy thực lực của ngươi, rất có thể xếp vào trước năm, nhưng ngươi không được lơ là.

Cho tới bây giờ tim của Lý Thiên Hàn vẫn còn đập nhanh, cái này cũng không thể trách hần, cho dù ai biết con trai của mình sắp trở thành đệ tử của Thương Lan Tông, cũng sẽ kích động như vậy.

- Cha, mẹ, các ngài yên tâm!

Lý Phù Trần rất có lòng tin, hần chưa từng lộ ra Hồng Ngọc Công tăng thứ sáu. Một khi bại lộ, ngoại trừ Dương Khai, không có người nào đỡ được kiếm của hần.

Một đêm không có chuyện gì, đến sáng sớm ngày thứ hai.

Trên khán đài, đã phủ kín hết chỗ, tiếng gầm ngút trời.

- Thiên tài chiến tiếp tục.

Thân Đồ Kiếm Hà tuyên bố cuộc so tài bắt đầu.

Vòng thứ tư, Lý Phù Trần không ngừng cố gắng, dễ dàng đánh bại đối thủ.

Nhưng mà vận khí của Lý Vân Hải không tốt như thế, vòng thứ tư hần gặp phải đệ nhất thiên tài phía bắc Hạ Bình.

Năng lực thực chiến của Hạ Bình, không thua gì Dương Khai, hơn nữa lực lượng cũng không kém, khoảng bốn năm trăm cân.

Hai người kịch đấu mấy hiệp, Hạ Bình vẫn đề Lý Vân Hải mà đánh.

- Ngươi Tuyền Thiên Đề!

Lý Vân Hải tu luyện chính là Trục Lưu Kiếm pháp, chỉ thấy thân hình của hần thấp xuống, chém ra một kiếm, phát ra một tuyệt chiêu trong Trục Lưu Kiếm Pháp.

- Ứng Kích Trường Không.

Kinh nghiệm thực chiến của Hạ Bình vô cùng phong phú, nháy mắt bay lên không trung, chém xuống một kiếm.

Phốc!

Ngực của Lý Vân Hải trúng một kiếm, lực đạo to lớn làm hần suýt nữa dừng thở.

- Hạ Bình này thật mạnh, dĩ nhiên đánh bại Lý Vân Hải đã ngâm Thối Thân Trì.

- Trong những đệ tử của gia tộc nhỏ, thực lực của Hạ Bình không nghi ngờ gì là đệ nhất, Chúc Hồng Tú là thứ hai, có thể đánh bại Lý Vân Hải cũng không tính là ngạc nhiên.

Kế tiếp Quan Bằng, Lý Vân Hải là tuyển thủ hạt giống bị đánh bại, điều này làm nhiều người sinh ra hy vọng, tuyển thủ hạt giống ngâm Thối Thân Trì, cũng không phải không có cách nào đánh bại, chỉ cần năng lực thực chiến mạnh, là có thể đánh bại bọn họ.

Cũng không phải duy nhất, trong vòng thứ năm, Chúc Hồng Tú đánh bại Dương Hạo gần với Dương gia nhất, kiếm pháp hoa lệ, làm người ta ghé mắt.

Kể từ đó, tuyển thủ hạt giống đã có ba người bị đánh bại.

Thiên tài chiến tới vòng thứ sáu, Lý Vân Hải đấu với đệ nhất thiên tài của Thân Đồ gia, Thân Đồ Tuyệt.

Thân Đồ Tuyệt tu luyện Thiếu Dương Cương Khí, đã đem Thiếu Dương Cương Khí tu luyện tới tầng thứ tư đỉnh phong, Chân khí mạnh mẽ, còn trên Dương Khai, Lý Vân Hải không phải là đối thủ, qua bảy tám chiêu, đã bị Thân Đồ Tuyệt đánh bại.

Trên đài chủ trì, Thân Đồ Kiếm Hà lộ vẻ tươi cười.

Làm Thành chủ của Vân Vụ Thành, hần tu luyện Huyền cấp Trung giai công pháp của Thương Lan Tông là Xích Hoả Huyền Công. Bởi vì quy củ của tông môn, không được tự ý truyền thụ công pháp, cho nên hần vẫn chưa truyền Xích Hoả Huyền Công cho Thân Đồ gia. Thiếu Dương Cương Khí là hần đoạt được từ bên ngoài, cũng có chín tầng. Tu luyện tới tầng thứ chín, liền không kém công pháp Hoàng cấp Cao giai tầng thứ năm, có thể tu luyện ra Thiếu Dương Cương khí rất cương mãnh. Địch nhân bị trúng đòn, đau đớn khó chịu giống như bị lửa thiêu.

Qua vòng thứ sáu, có hai người bị loại, hai người này thi đấu thua năm trận.

Vòng thứ bảy, Lý Phù Trần đấu cùng Thân Đồ Lượng.

- Đừng tưởng rằng ngươi có thể đánh bại Quan Bổng, liền có thể đánh bại ta, thực lực của ta cao hơn hần.

Hai tháng trước, Thân Đồ Lượng đúng là không có lòng tin đánh bại Lý Phù Trần, khi đó hần còn chưa ngâm Thối Thân Trì, lại không tiếp thu huấn luyện thực chiến.

- Thắng bại không thể dùng miệng để nói.

Lý Phù Trần thần nhiên nói.

- Miệng lưỡi bén nhọn, xem ta đập nát miệng của ngươi.

Vận chuyển Thiếu Dương Cương Khí tầng thứ bốn, quanh thân của Thân Đồ Lượng trở nên nóng bỏng, không khí xung quang kiếm gỗ trở nên vặn vẹo, không khó tưởng tượng, bị cái này chạm vào, sẽ có hậu quả gì.

Bảy tám hiệp qua đi, Thân Đồ Lượng không còn lớn lối như trước, kiếm của Lý Phù Trần so với hần còn lớn hơn trong tưởng tượng, hơn nửa góc độ ra kiếm rất xảo diệu, khiến hần rất khó chịu.

Đối phó với Thân Đồ Lượng, Lý Phù Trần dùng chính là Thiếu Thương Kiếm Pháp.

Thiếu Thương Kiếm Pháp cảnh giới Đại Thành, không chỉ có kiếm pháp tinh diệu, mà mỗi kiếm ẩn chứa Chân khí rất nhiều, không tính lực lượng thân thể, một kiếm của người khác có bảy tám trăm cân, nhưng của Lý Phù Trần có thể đạt tới hơn một ngàn cân. Cho dù không ngâm Thối Thân Trì, công kích của Lý Phù Trần bộc phát ra, cũng không yếu hơn tuyền thủ hạt giống.

- Gần rồi.

Tốc độ ra kiếm của Lý Phù Trần nhanh hơn, một kiếm chém ra, tiếng xé gió "vù vù" chói tai vô cùng, Thân Đồ Lượng không cách nào phản ứng kịp thời, bị một kiếm đánh vào ngực, bay ra ngoài.

- Đáng ghét.

Thân Đồ Kiếm Hà bóp nát chém trà trong tay, sắc mặt tái xanh.

Đánh bại Thân Đồ Lượng, Lý Phù Trần lắc đầu, quá yếu, không tính thực lực cơ sở, cho dù năng lực thực chiến, cũng là đối thủ yếu trong thiên tài chiến. Cho tới bây giờ, không tính Hồng Ngọc Công tầng thứ sáu, ngay cả bảy thành thực lực hần đều chưa phát ra. Nói cách khác, cho dù không bại lộ Hồng Ngọc Công tầng thứ sáu, hần vẫn dễ dàng như trước.

Vòng thứ tám, Lý Vân Hải lại thua một lần nữa, bởi Chúc Hồng Tú.

Lực lượng thân thể của Chúc Hồng Tú tuy thua xa Lý Vân Hải, nhưng kiếm pháp của Chúc Hồng Tú, đã tiếp cận cảnh giới Đại Thành, ẩn chứa Chân khí rất nhiều. Hơn nữa kiếm pháp tinh diệu, thực chiến xuất sắc, Lý Vân Hải chỉ kiên trì mười chiêu đã thua.

Theo Lý Vân Hải bại dưới tay Chúc Hồng Tú, tâm tình của Lý Thiết Sơn rất xao động.

Trong cuộc tranh tài kế tiếp, chỉ cần Lý Vân Hải thua hai trận nữa, sẽ triệt để bị loại. Mà ngoại trừ Hạ Bình, Thân Đồ Tuyệt, Chúc Hồng Tú, người có thể đánh bại Lý Vân Hải cũng không ít, giống như Dương Khai, Lý Phù Trần. Mà Thân Đồ Lượng, Dương Hạo, có thực lực tương đương Lý Vân Hải, có thể nói là nguy hiểm. Lý Phù Trần có chịu thua hay không, chính là mấu chốt.

- Lão tổ.

Lý Thiết Sơn nhìn về phía Lý Huyền Phong.

Lý Huyền Phong gật đầu.

- Thiên Hàn, ngươi là tộc trưởng của Lý gia, làm tộc trưởng, phải lấy đại cục làm trọng, chuyện kết tiếp ta muốn nói, liên quan đến tương lai của Lý gia, hy vọng ngươi có thể hiểu được, phải chấp hành.

Lý Huyền Phong nói thăm thía với Lý Thiên Hàn.

- Không biết lão tổ có chuyện gì?

Lý Thiên Hàn có chút quái lạ nói.

Bạn đang đọc truyện *Vĩnh Hằng Chí Tôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 26: Toàn Trường Đều Kinh Hải

Dịch giả: rolland

Lý Huyền Phong chậm rãi nói:

- Lấy thực lực của Phù Trần, cho dù bại một trận, cũng nắm chắc rất lớn vào trước năm, vì tương lai của Lý gia, ta hy vọng hấn thua Vân Hải một trận.
- Chuyện này là không có khả năng.

Lý Thiên Hàn lập tức phản đối:

- Thiên tài chiến, có trường lão Ngoại Tông của Thương Lan Tông xem chiến, nếu Phù Trần nhường, chắc chắn sẽ bị thủ tiêu tư cách.

Chuyện này trước đây không phải không có, có một gia tộc vì chính mình giành được nhiều danh ngạch hơn. Làm các đệ tử gia tộc mạnh nhất nhường, nhưng bị trường lão Ngoại Tông của Thương Lan Tông phát giác mách khéo, thủ tiêu tư cách của người này.

Đừng nên cho rằng Thương Lan Tông không dám làm, Thương Lan Vực có vô số thành thị, vô số thiên tài, thêm một người cũng không nhiều, bớt một người cũng không ít. Đệ tử gia tộc chân chính có tiền đồ, đã sớm tiến nhập Thương Lan Tông.

- Vậy cũng chỉ có thể buông tha một cái, người là tộc trưởng, ta nghĩ người biết người nên buông tha.

Lý Huyền Phong cũng biết phương pháp này không thể thực hiện, nói cách khác, hấn không muốn tự mình nói.

Sắc mặt của Lý Thiên Hàn rất khó coi:

- Lão tổ muốn ta buông tha Phù Trần sao? Cái này tuyệt đối không thể, đừng nói Phù Trần không đáp ứng, cho dù hấn có đáp ứng, ta cũng sẽ không đồng ý.

Hấn còn không tới tình trạng chí công vô tư như thế, tộc trưởng thì như thế nào, nếu vì vị trí tộc trưởng, hấn buông tha tiền đồ của con trai, vậy hấn tình nguyện không làm cái tộc trưởng này.

Lý Huyền Phong nhíu mày, nói:

- Ta biết người cũng vì tình nghĩa cha con, nhưng người phải biết, người không chỉ là phụ thân của Phù Trần, mà còn là tộc trưởng của Lý gia. Nếu như người cũng không công hiến cho Lý gia, thì có thể trông cậy vào ai công hiến cho Lý gia đây.
- Công hiến? Khiến con trai ta nhường ra thứ thuộc về hấn, đây cũng là công hiến?

Lý Thiên Hàn hỏi vặn lại.

Lý Huyền Phong trầm giọng nói:

- Thiên Hàn, ta không biết người lại hồ đồ như thế, Phù Trần chỉ có căn cốt phổ thông, mọi người đều biết, mà Vân Hải là căn cốt nhị tinh. Một căn cốt phổ thông, làm sao có thể so sánh với căn cốt nhị tinh. Buông tha cho căn cốt phổ thông, chọn căn cốt nhị tinh mới là lựa chọn tốt nhất của Lý gia.

Lý Thiên Hàn lắc đầu, nói:

- Lão tổ, tha lỗi cho ta không thể đồng ý, căn cốt nhị tinh thì như thế nào, trong thiên hạ, căn cốt nhị tinh nhiều như thế, nhưng thành tựu Địa Sát cảnh lại có mấy người, mà căn cốt phổ thông không phải không thể trở thành Địa Sát cảnh. Thành chủ Triều Dương Thành cách đây ba ngàn dặm, dùng căn cốt phổ thông vượt khỏi, cuối cùng trở thành người đứng đầu một thành.
- Đây chẳng qua là một ví dụ, sao lại không thể cân nhắc. Nếu năm tên căn cốt nhị tinh, chỉ có một có thể thành tựu Địa Sát cảnh, một trăm căn cốt phổ thông, cũng chưa chắc có một đột phá tới Địa Sát cảnh, một phần trăm cơ hội, có và không có, có khác nhau sao.
- Lão tổ, này cho rằng Phù Trần chỉ đơn thuần là căn cốt phổ thông sao? Lý gia ta đặt chân ở Vân Vụ Thành sáu mươi năm, ngài có gặp qua người nào

với căn cốt phổ thông biểu hiện ra như thế không, có thể, hẳn là Thành chủ Triều Dương Thành thứ hai thì sao.

Nghe vậy, sắc mặt của Lý Huyền Phong biến hoá một chút, đúng là không thể coi Lý Phù Trần thành căn cốt phổ thông mà nhìn. Loại biểu hiện như thế này, co với Thành chủ của Triều Dương Thành lúc trẻ còn mạnh mẽ hơn. Nhưng mà căn cốt phổ thông, tương lai có nhiều thứ không biết lắm.

Lý Huyền Phong lắc đầu nói:

- Gia tộc đã ra quá nhiều tâm huyết trên người Vân Hải nên không thể buông tha. Ta hy vọng người lấy đại cục làm trọng, đừng phụ kỳ vọng ta đối với người.

Lúc này, Trầm Ngọc Yến không nhịn được lên tiếng nói:

- Lão tổ, Phù Trần vì đại cục của Lý gia, bỏ qua cơ hội ngâm Thối Thân Trì, hiện tại lại để cho hắn nhường ra cơ hội tiến vào Thương Lan Tông. Tương lai, có phải muốn Phù Trần bỏ ra tánh mạng của mình hay không. Muốn buông tha tới khi nào, đối với Phù Trần quá bất công.

Tâm trạng lúc này của nàng rất khó chịu.

- Trầm Ngọc Yến, người là phụ nữ, lúc nào đến lượt người nói chuyện.

Lý Thiết Sơn trách mắng Trầm Ngọc Yến.

Lý Thiên Hàn tức giận nhìn Lý Thiết Sơn:

- Lý Thiết Sơn, Ngọc Yến là thê tử của ta, là tộc trưởng phu nhân, lúc nào đến lượt người mắng nàng, người dựa vào cái gì.

Lý Thiết Sơn lạnh băng nói:

- Lý Thiên Hàn, người lấy thân phận tộc trưởng đề người, nhưng đáng tiếc, người không làm việc tộc trưởng nên làm. Trong mắt người, tương lai của Lý gia còn kém xa tiền đồ của con trai người, người không xứng làm tộc trưởng.

- Lý Thiết Sơn, đừng già mồm cãi láo, Lý Thiên Hàn ta không biết cái đạo lý gì lớn, ta chỉ biết, Võ giả phải có thiết cốt boong boong. Muốn làm cái gì, thì tự mình đi tranh thủ, con trai người dựa vào người khác bố thí cơ hội, theo ta thấy, cũng không có thành tựu gì. Mà Phù Trần con ta, mặc dù căn cốt phổ thông, nhưng thành tựu của hắn hiện giờ, đều dựa vào nỗ lực, không cần người khác bố thí.

- Dựa vào chính mình tranh thủ, chê cười, nếu không phải có Xích Tuyết Đan, người cho rằng con trai người có thể đột phá tới Luyện Khí cảnh lục trọng sao.

Lý Thiết Sơn cười nhạt xem thường.

- Xích Tuyết Đan là người làm cha này cho hắn, cái này chẳng lẽ không được sao?

- Có thể, đương nhiên có thể, người là tộc trưởng của Lý gia, Lý gia cái gì đều là của người, cho dù người đem Lý gia cho con trai người, cũng có thể, ta có thể nói gì.

- Người. . .

Lý Thiên Hàn tức đến mắt tròn.

- Được rồi.

Lý Huyền Phong lạnh lùng nhìn Lý Thiên Hàn, nói:

- Thiên Hàn, người làm ta thất vọng rồi, trước kia chọn người làm tộc trưởng của Lý gia, là sai lầm của ta. Từ nay về sau, người không còn là tộc trưởng của Lý gia, về chuyện tình của Phù Trần, ta tự mình nói với hắn.

Hắn không tin một đệ tử của Lý gia, còn dám cãi lời lão tổ của hắn.

- Lão tổ.

Trầm Ngọc Yến buồn bã.

Lý Phù Trần đang đứng dưới đài xem chiến, đột nhiên trong tai truyền tới một âm thanh.

- Phù Trần, ta là thái gia gia của người, Lý Huyền Phong.

Lý Phù Trần nhướng mày, quay đầu lại nhìn về phía Lý Huyền Phong trong đám người.

- Người là đệ tử của Lý gia, nên vì Lý gia cống hiến, hiện tại thái gia gia yêu cầu người thua Vân Hải, hy vọng người không nên làm gia gia thất vọng. Sau

này, thái gia gia sẽ bồi thường cho ngươi.

Không sót một chữ nào của Lý Huyền Phong truyền vào tai của Lý Phù Trần.

Lý Phù Trần không biểu tình, chỉ rũ xuống mi mắt.

Giống như số phận trâu đùa, vòng thứ mười, chính là lúc Lý Phù Trần đấu với Lý Vân Hải.

- Lý Phù Trần, hy vọng ngươi có thể làm ra lựa chọn chính xác. Chờ ta trở thành Vô giả Địa Sát cảnh, nhất định sẽ không bạc đãi ngươi, ngươi sẽ cảm thấy lựa chọn của ngày hôm nay mà kêu ngoạ.

Lý Vân Hải thản nhiên nói.

- Dựa vào cơ hội người khác cho, ngươi có thể thoải mái tiếp thu sao?

Lý Phù Trần hỏi lại.

Lý Vân Hải cười nói:

- Có cái gì mà không thể tiếp thu, thế gian này, người mạnh là vua, về phần như thế nào trở thành cường giả, ai lại quản chứ, quá trình không trọng yếu, quan trọng là kết quả. Ta chính là hy vọng của Lý gia, mà ngươi không phải.

- Tốt một cái yên tâm thoải mái.

Lý Phù Trần giương mắt lên, ánh mắt sắc bén nhìn chăm chăm Lý Vân Hải.

- Lý Phù Trần ta đi tới thế giới này, không ai có thể ràng buộc, không ai có thể ngăn đường của ta, lão tổ cũng không được, Lý Vân Hải, thua đi.

Lý Phù Trần không có ý định thua đối phương, bởi vì đối phương không xứng.

Vù vù!

Kiểm gỗ đâm tới Lý Vân Hải với tốc độ kinh người. Một kiếm này, là một kiếm mạnh nhất mà Lý Phù Trần biểu hiện ra trong cuộc tranh tài từ trước đến giờ. Một kiếm đâm ra, chỉ có thể nhìn thấy kiếm ảnh loé lên.

Lý Vân Hải quá sợ hãi, nói:

- Lý Phù Trần, ngươi quả thực coi trời bằng vung, ngươi là tội nhân của Lý gia.

Một kiếm này quá nhanh, Lý Vân Hải không kịp giờ lên kiếm gỗ.

Ken két!

Kiểm gỗ trong tay của Lý Vân Hải trực tiếp bị đánh gãy. Sau đó ngực hắn tê rần, bay ra ngoài.

Trong phút chốc, toàn trường đều kinh hãi.

Bạn đang đọc truyện *Vĩnh Hằng Chí Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 27: Giáng Xuống Làm Chi Thứ

Dịch giả: rolland

Một kiếm đánh bại tuyển thủ hạt giống Lý Vân Hải, Lý Phù Trần bộc phát ra thực lực, so với lúc trước đâu chỉ mạnh hơn một hai phần, tương như là hai người khác nhau.

"Thật mạnh!"

Chúc Hồng Tú vốn có lòng tin đánh bại Lý Phù Trần, nhưng khi thấy một kiếm đó, nàng không còn chút tự tin nào.

Một kiếm này, quá bá đạo, quá sắc bén.

Phải biết rằng, cuộc tranh tài dùng kiếm gỗ, cứng cỏi vô cùng, có thể chịu được lực lượng ngàn cân, dưới Luyện Khí cảnh thất trọng, cơ bản là không có khả năng đánh gãy một kiếm. Nhưng Lý Phù Trần bằng vào tốc độ kinh người, mạnh mẽ đánh gãy kiếm gỗ, quả thật là bá đạo.

"Thú vị, dĩ nhiên đấu giếm thực lực."

Trong mắt của Dương Khai loé lên một luồng ánh sáng lạnh.

"Người này không thể khinh thường, có giá trị bồi dưỡng."

Trần Tông Minh thầm khen.

Nếu như Lý Phù Trần có căn cốt nhị tinh, Trần Tông Minh cũng không kinh ngạc như thế, nhưng Lý Phù Trần chỉ là căn cốt phổ thông, đã làm được chuyện mà căn cốt nhị tinh cũng không làm được, đủ khiến hắn coi trọng.

Thống trị Thương Lan Vực, Thương Lan Tông, cũng không phải chỉ coi trọng căn cốt, đối với căn cốt phổ thông xuất sắc, Thương Lan Tông cũng sẽ cho hắn cơ hội. Căn cốt quyết định tiên thiên tiềm lực của một người, nhưng nếu căn cốt phổ thông cố gắng nhiều hơn, thêm một chút thiên phú mà nói, cũng có cơ hội trở thành Võ giả Địa Sát cảnh, ít nhất Võ giả Địa Sát cảnh mà Trần Tông Minh biết đến, có hơn mười người có căn cốt phổ thông.

Đương nhiên, Võ giả Địa Sát cảnh là cực hạn của căn cốt phổ thông. Cho nên, căn cốt phổ thông muốn thu được đãi ngộ cao, đây là chuyện không thể nào.

- Quả thực coi trời bằng vung, không xem tôn trường ra gì.

Lý Huyền Phong tức giận đến run rẩy, làm lão tổ của Lý gia, hắn không cho phép người khác ngỗ nghịch hắn, cho dù là tộc trưởng như Lý Thiên Hàn, hắn muốn thu hồi là thu hồi, có uy nghiêm tuyệt đối. Nhưng lại không nghĩ tới, một tên tiểu bối như Lý Phù Trần, lại dám không vâng lời hắn, không chỉ vậy, còn dùng thực lực tuyệt đối đánh bại Lý Văn Hải, giống như có ý cho hắn xem.

- Lý Thiên Hàn, người dạy dỗ con trai rất tốt.

Lý Huyền Phong trừng mắt nhìn Lý Thiên Hàn.

Lý Thiên Hàn cùng Trầm Ngọc Yến không dám lên tiếng, nhưng trong lòng, bọn họ rất tự hào và kêu ngoạ. Con của bọn họ, so với tương tượng còn xuất sắc hơn, cho dù đối mặt với áp bức của lão tổ, cũng dám phản kháng, đây mới thật là Võ giả.

Võ giả chân chính, dám đấu trời, đấu đất.

Bọn họ không phải Võ giả chân chính, nhưng Lý Phù Trần thì phải.

- Phản, quả thực phản rồi, lão tổ, không thể buông tha hắn.

Lý Thiết Sơn cũng tức giận không kiềm chế được, con mắt đỏ lên.

Lý Thiên Hàn không dám tranh luận cùng lão tổ, nhưng Lý Thiết Sơn hắn còn không để vào mắt:

- Lý Thiết Sơn, người đừng quên, sau khi thiên tài chiến kết thúc, con ta gần như trở thành đệ tử của Thương Lan Tông, người dám động hắn sao?

Đệ tử của Thương Lan Tông, thần thánh không thể xâm phạm, coi như Thành chủ muốn xét xử đệ tử của Thương Lan Tông, cũng phải hướng lên trên xin trước, không thể nghiêm phạt vô cớ, gia tộc càng không được. Đương nhiên, điều kiện tiên quyết là đệ tử của Thương Lan Tông không trêu chọc Thành chủ, nếu đệ tử của Thương Lan Tông mạo phạm uy nghiêm của Thành chủ, Thành chủ có quyền nghiêm phạt nhất định, nhưng chỉ có thể nghiêm phạt bình thường, muốn phạt nặng cũng phải hướng lên trên xin phép.

- Lý Thiên Hàn, người đừng tiểu nhân đắc chí, cho dù hắn trở thành đệ tử của Thương Lan Tông thì như thế nào, đệ tử của Thương Lan Tông cũng chia ba bảy loại, không thông qua được khảo hạch, chỉ có thể trở thành đệ tử tạp dịch, không có tiền đồ gì, đến lúc đó ta xem người còn mặt mũi gì không.

Ngoại Tông của Thương Lan Tông ngoài đệ tử ngoại tông còn có đệ tử tạp dịch. Đệ tử tạp dịch cần làm rất nhiều tạp vụ, cơ hội tiến bộ cũng không nhiều, đệ tử gia tộc của bốn gia tộc lớn tiến vào Thương Lan Tông nhưng năm gần đây, có phân nửa đều là đệ tử tạp dịch, không thể nhờ cậy vào.

Hít sâu một hơi, Lý Huyền Phong âm trầm nói:

- Gia tộc bồi dưỡng các người nhiều năm như vậy, không nghĩ ra đều bồi dưỡng thành một đám "bạch nhãn lang", Lý Thiên Hàn, từ nay về sau, giáng một mạch của người, thành chi thứ!

Nghe vậy, Lý Thiên Hàn và Trầm Ngọc Yến đều biến sắc.

Bất luận gia tộc nào cũng có chủ mạch và chi thứ, chủ mạch trong coi quyền lợi của gia tộc, chi thứ nhất định phải phục tùng chủ mạch. Có thể nói là địa vị cách nhau một trời một vực, đãi ngộ cũng cách nhau một trời một vực. Bọn họ không nghĩ tới lão tổ lại quyết tuyệt như vậy, trực tiếp giáng họ xuống

làm chi thứ, so với cướp đoạt thân phận tộc trưởng của Lý Thiên Hàn còn si nhục hơn.

Sắc mặt biến đổi mấy lần, cuối cùng, Lý Thiên Hàn cũng không nói gì.

Đây là cái giá lớn bọn họ phải nhận khi cãi lời lão tổ.

"Ta không vâng theo mệnh lệnh của lão tổ, không biết cha mẹ phải chịu nghiêm phạt như thế nào."

Từ đài thi đấu đi xuống, Lý Phù Trần lại nhìn về phương hướng Lý Huyền Phong.

Trong tầm mắt của hắn, sắc mặt của Lý Huyền Phong âm trầm, Lý Thiết Sơn thì phẫn nộ, Lý Thiên Hàn cùng Trầm Ngọc Yến im lặng không nói.

Phù!

Cố sức thở ra một hơi, Lý Phù Trần trầm nghĩ:

"Cho dù như thế nào, khiến ta buông tha cơ hội tiến vào Thương Lan Tông là không thể nào, hy vọng của Lý gia đặt trên người của Lý Vân Hải mới là bị kích. Với thiên phú của đối phương, tiến nhập Thương Lan Tông cũng chỉ ở tầng dưới chót. Mà cá tính của đối phương, sợ rằng sau khi bị đánh cũng không còn ý chí nào nữa.

Vòng thứ mười kết thúc, có tám người thua năm trận.

Vòng thứ mười một, Lý Phù Trần quyết đấu với Chúc Hồng Tú.

Thực lực của Chúc Hồng Tú rất mạnh, từ biểu hiện ở mười vòng trước, gần với Dương Khai, Thân Đồ Tuyết, cùng Hạ Bình. Mà Không Tước Kiếm Pháp gia truyền, trong tay nàng được thi triển, hoa lệ vô cùng, và cũng rất nguy hiểm.

Thế nhưng, nàng đối mặt chính là Lý Phù Trần.

Cảnh giới kiếm pháp của Lý Phù Trần ở trên tất cả mọi người. Không Tước Kiếm Pháp của Chúc Hồng Tú tuy rằng hoa lệ, nhưng cũng không có Đại Thành, kiếm pháp không Đại Thành, ở trong mắt của Lý Phù Trần quá nhiều sơ hở, chỉ cần hắn tình nguyện, có thể dễ dàng phá giải kiếm pháp của đối phương.

Thanh Phong Kiếm Pháp giống như gió thổi vào mặt, tuy ôn nhu, nhưng không chỗ nào không có.

Không Tước Kiếm Pháp của Chúc Hồng Tú, không cách nào thi triển được.

Cuối cùng, Chúc Hồng Tú vẫn thua trận này.

- Người rất mạnh, ta tin tưởng căn cốt phổ thông sẽ không hạn chế tương lai của người.

Chúc Hồng Tú căn cốt tam tinh, là một trong hai người có căn cốt tam tinh trong thiên tài chiến lần này, một là Dương Khai, hai chính là nàng. Đối với căn cốt phổ thông của Lý Phù Trần, nàng rất đáng tiếc, không có căn cốt tinh cấp, ngộ tính chưa hẳn sẽ kém, nói không chừng ngoại trừ thiên phú tu luyện ra, những thiên phú khác đều rất mạnh.

Nhưng thiên phú tu luyện là cơ sở, một Võ giả Luyện Khí cảnh, cho dù kiếm pháp có tinh diệu như thế nào đi nữa. Hắn vẫn là Võ giả Luyện Khí cảnh, Võ giả Quy Nguyên cảnh tuy tiện một chiêu có thể giải quyết hắn.

Nhưng nàng cũng hy vọng Lý Phù Trần có thể mạnh hơn, bằng không thì quá đáng tiếc.

Lý Phù Trần cười cũng không nói gì.

Trong mắt tất cả mọi người, hắn chỉ là một căn cốt phổ thông, một người đã định trước là không có tiền đồ. Hắn cũng không thêm giải thích cái gì, có tiền đồ hay không, chính hắn mới rõ ràng.

Tồn tại của Kim Sắc Tiểu Phù, làm hắn có tâm tính siêu nhiên, giống như tỷ phú, có bao nhiêu huyền diệu giống như có bao nhiêu tiền vậy. Bây giờ Linh hồn của hắn màu xanh nhạt, chờ khi Linh hồn của hắn biến thành màu xanh hoàn toàn, chỉ sợ rằng ngay cả hắn cũng không biết thiên phú ngộ tính của hắn đến mức nào. Mà Linh hồn màu xanh, cũng không phải Linh hồn cao cấp nhất.

Bạn đang đọc truyện *Vĩnh Hằng Chí Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 28: Khắc Tinh Của Quan Gia

Dịch giả: rolland

Vòng thứ mười hai, Lý Vân Hải gặp Dương Khai, không ngoài ý muốn, Lý Vân Hải thảm bại dưới tay Dương Khai.

Như vậy Lý Vân Hải cũng đã thua năm trận, không có duyên phận trước năm của thiên tài chiến.

Sau khi thua trận đầu kia, Lý Vân Hải thất hồn lạc phách, oán độc nhìn Lý Phù Trần.

Nếu không phải Lý Phù Trần, hẳn nhất định có thể đi vào trước năm, Lý Phù Trần cướp đi hy vọng trở thành đệ tử Thương Lan Tông của hắn. Lúc này hắn oán hận Lý Phù Trần vô cùng.

Cảm nhận được ánh mắt của Lý Vân Hải, Lý Phù Trần xem thường, loại phế vật này, cũng chỉ biết đem thất bại của mình gán cho người khác.

Cuối cùng của vòng thứ mười hai, chính là Lý Phù Trần đấu với Quan Hạo.

Lúc này, người không bị đào thải chỉ có sáu người, theo thứ tự là Dương Khai, Thân Đồ Tuyệt, Hạ Bình, Chúc Hồng Tú, Quan Hạo cùng với Lý Phù Trần.

Trong đó Quan Hạo đã thua bốn trận, nếu thua lần nữa, thì sẽ mất đi cơ hội vào trước năm, tàn khốc hơn nữa là hắn chỉ cách trước năm một đường.

- Quan Hạo không phải là đối thủ của Lý Phù Trần, xem ra Quan gia lần này bị té nhào a.
- Lý Phù Trần có thể nói là khắc tinh của Quan gia, Quan Bằng bị Lý Phù Trần đánh loại, hiện tại Quan Hạo cũng gần bị Lý Phù Trần đánh bại, không biết tộc trưởng Quan Nhạc của Quan gia có tâm tình như thế nào a.
- Nghe nói nữ nhi của Quan Nhạc, Quan Tuyết từng có hôn ước với Lý Phù Trần, nhưng sau này Quan gia lại giải trừ hôn ước này.
- Nói đến Quan Tuyết, là thiên tài chân chính, nếu tham gia thiên tài chiến, cái gì Dương Khai, cái gì Thân Đồ Tuyệt, cái gì Lý Phù Trần, sợ rằng chỉ một chiêu là thua.
- Đúng vậy, Quan gia có Quan Tuyết, cho dù trong thiên tài chiến này không có ai tiến vào Thương Lan Tông, cũng không coi vào đâu.

Trên khán đài, mọi người nghị luận âm ỉ.

Sắc mặt bây giờ của Quan Nhạc cũng không tốt, ngày đó giải trừ hôn ước, hắn chưa bao giờ nghĩ đến sẽ phải gặp tình huống này ở thiên tài chiến.

"Hừ, cho dù tiến vào trước năm thì như thế nào, nếu không thông qua khảo hạch Ngoại Tông của Thương Lan Tông, cũng chỉ trở thành một tên đệ tử tạp dịch mà thôi, không có địa vị gì, mà nữ nhi Quan Tuyết của ta, tiền đồ tương lai không đếm hết, một trăm Lý Phù Trần còn kém."

Không biết từ lúc nào, Quan Nhạc đã hoàn toàn quên tình huynh đệ với Lý Thiên Hàn, ở trong mắt hắn, Lý gia bây giờ chỉ là người lạ, thậm chí là đối thủ.

Quan Thông ngồi một bên nhàn nhạt nói:

- Trước đây Quan gia chúng ta đối với Lý gia quá ôn hòa, từ nay về sau tận lực chèn ép Lý gia, làm sai chuyện thì phải trả giá thật lớn.
- Không sai, nhất định phải đem Lý gia đuổi khỏi Vân Vụ Thành.

Phụ thân của Quan Bằng, Quan Thiên hưng hăng nói.

Trên đài thi đấu, Quan Hạo nỗ lực đàm phán với Lý Phù Trần.

- Lý Phù Trần, lấy căn cốt của ngươi, tiến vào Thương Lan Tông cũng chỉ là tầng dưới chót, không có thành tựu lớn gì, không bằng đem cơ hội nhường cho ta. Ta tin Lý gia của ngươi sẽ được tình hữu nghị của Quan gia chúng ta. Mặt khác, Quan Tuyết tuy cùng ngươi giải trừ hôn ước, nhưng tương lai của nàng không thể đo lường, đến lúc đó nàng giúp đỡ một chút sẽ làm Lý gia ngươi được hưởng lợi rất nhiều.

Quan Hạo cho rằng lời nói của mình hợp tình hợp lý, khiến Lý Phù Trần động tâm.

Lý Phù Trần cười châm chọc:

- Tình hữu nghị với Quan gia ngươi?
- Đúng, Lý gia ngươi như mặt trời sắp lặn, không có Quan gia ta giúp đỡ, các ngươi rất khó duy trì, ngươi chắc phải biết điều này.
- Đương nhiên là biết, đáng tiếc, nhưng đồ vật mà Lý Phù Trần ta muốn, sẽ tự mình đi lấy, không cần người khác bỏ thí, chiến đi!

Lý Phù Trần cầm kiếm gỗ trong tay chỉ vào Quan Hạo.

- Lý Phù Trần, người thực sự ngu xuẩn, người cho rằng, khi tiến vào Thương Lan Tông, là có thể đuổi theo bước chân của Quan Tuyết, Quan Tuyết sẽ để ý tới người sao. Nói thật cho người biết, trong mắt nàng, người chỉ là một thằng hề mà thôi, không cần uống phí tâm tư.

Quan Hạo vẫn cho rằng Lý Phù Trần muốn vào Thương Lan Tông vì muốn tìm Quan Tuyết.

- Người nói nhảm quá nhiều, câm miệng đi!

Lý Phù Trần bước ra chém một kiếm.

Kết!

Kiếm gỗ trong tay Quan Hạo gãy, cả người bay ra ngoài.

Cùng với Lý Phù Trần đánh bại Quan Hạo, trước năm của thiên tài chiến đã ra đời, theo thứ tự là Dương Khai, Thân Đồ Tuyết, Hạ Bình, Chúc Hồng Tú cùng với Lý Phù Trần. Trong đó Hạ Bình cùng Chúc Hồng Tú thua hai trận, Hạ Bình thua Dương Khai cùng Thân Đồ Tuyết, Chúc Hồng Tú thua Dương Khai cùng Lý Phù Trần.

Thân Đồ Kiếm Hà đứng dậy chúc mừng một phen, sau đó thiên tài chiến tiếp tục.

Chúc Hồng Tú đấu Thân Đồ Tuyết, Thân Đồ Tuyết thắng.

Hạ Bình đấu Lý Phù Trần, Lý Phù Trần thắng.

Chúc Hồng Tú đấu Hạ Bình, Hạ Bình thắng.

Qua ba cuộc tranh tài, thứ năm và thứ bốn sinh ra, theo thứ tự là Hạ Bình cùng Chúc Hồng Tú.

Tiếp theo là tranh đoạt hạng thứ ba.

Cho tới bây giờ, ba người này chưa đấu với nhau, cho nên cả ba người đều chưa thua trận nào.

Trận đầu tiên, lên đài chính là Lý Phù Trần cùng Thân Đồ Tuyết.

Thân Đồ Tuyết có khả năng đi tới bây giờ, phân nửa là thiên phú căn cốt, phân nửa là công pháp tu luyện.

Thiếu Dương Cương Khí rất cường đại, phối hợp với lực lượng tám trăm cân, ngay cả Hạ Bình cùng với Chúc Hồng Tú đều không phải là đối thủ của hắn, chỉ có Dương Khai là áp hắn một đầu.

- Lý Phù Trần, người có khả năng đi đến bước này, thật đáng quý, nếu người thông minh, phải biết dừng lại đúng mực, hạng thứ hai này, ta nhận, như thế nào?

Thân Đồ Tuyết cho rằng mình không phải là đối thủ của Dương Khai, nhưng hắn không muốn bại dưới tay Lý Phù Trần.

Hơn nữa, phần thưởng cho hạng hai "dày" hơn hạng ba, hạng hai được thưởng năm ngàn kim tệ, một lọ Hoàng cấp Trung giai Tụ Khí Đan, còn hạng ba chỉ được thưởng cho ba ngàn kim tệ, năm lọ Hoàng cấp Đề giai Linh Khí Đan, có thể so với ba ngàn kim tệ mà thôi.

Lý Phù Trần hỏi lại:

- Người nghĩ có khả năng sao?

- Thế nào, không cho ta thể diện sao?

Nếu không phải không có lòng tin đánh bại Lý Phù Trần, Thân Đồ Tuyết không cần đối phương nhường hắn, mà lấy thực lực tuyệt đối đánh đối phương như chó chết.

- Thể diện của người, ta không bán!

Lý Phù Trần dứt khoát trả lời.

Thân Đồ Tuyết giận dữ cười:

- Tốt, tốt, chuyện ngày hôm nay ta sẽ nhớ kỹ, sau này người sẽ biết.

Thân Đồ Tuyết dự định khi vào Thương Lan Tông sẽ chén ép Lý Phù Trần, trong mắt hắn, Lý Phù Trần tiến vào Thương Lan Tông tất nhiên sẽ thành đệ tử tạp dịch, khi dễ chén ép một tên đệ tử tạp dịch, ở trong tông môn cũng rất thường, có khi tâm trạng không tốt, nói không chừng sẽ mượn tạp dịch

phát tiết.

Âm thanh kiếm gỗ va chạm như tảng đá đụng vào nhau, Lý Phù Trần có thể dùng một kiếm chặt đứt kiếm gỗ của Lý Vân Hải và Quan Hạo, nhưng không cách nào chặt đứt kiếm gỗ của Thân Đồ Tuyệt, dù sao trong kiếm gỗ của Thân Đồ Tuyệt, ẩn chứa Thiếu Dương Cương khí cường đại.

- Hòa Vân Già Thiên!

Thân Đồ Tuyệt tu luyện Hòa Vân Kiếm Pháp, môn kiếm pháp này tên như ý nghĩa, là một môn kiếm pháp nóng cháy vô cùng, phối hợp với Thiếu Dương Cương khí, giống như hồ thêm cánh.

Vù vù vù vù. . .

Không khí vạn vật, kiếm ảnh cực nóng bao trùm Lý Phù Trần, giống như mây lửa đè xuống.

- Lực Phách Sơn Hà!

Đối mặt với tuyệt chiêu của Thân Đồ Tuyệt, Lý Phù Trần càng lấy một tuyệt chiêu khác đánh trả.

Lực Phách Sơn Hà, là tuyệt chiêu trong Thiếu Thương Kiếm Pháp, một kiếm chém ra, lực đạo tập trung tại mũi kiếm, có thể bỏ ra tất cả vật cản, cho dù trước mặt là một tảng đá lớn, Lý Phù Trần cũng có thể một kiếm bỏ ra.

Đùng!

Hai kiếm gỗ va vào nhau, đột nhiên hai người đánh một chiêu về đối phương.

Thân Đồ Tuyệt dùng chính là Hoà Vân Chiêu, chiêu lực bá đạo nóng cháy, cả người giống như bị ngọn lửa nướng chín, nếu tu vị thiếu, da thịt chắc chắn sẽ cháy đen.

Mà Lý Phù Trần dùng chính là Phách Sơn Chiêu, đây là một môn Hoàng cấp Trung giai Chiêu pháp mà hắn tu luyện lúc rảnh, chiêu lực bá đạo cương mãnh, uy lực gấp hai lần Toái Thạch Chiêu, một chiêu bỏ ra, đủ đem lực phủ ngũ tạng vỡ nát.

Bạn đang đọc truyện *Vinh Hằng Chí Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 29: Tranh Độ Nhất

Ầm!

Tiếng nổ truyền ra, một cỗ kinh khí mạnh mẽ lấy hai người làm trung tâm bộc phát, cùng lúc đó, hai người lui lại phía sau, Thân Đồ Tuyệt lui mười bước, Lý Phù Trần lui chín bước.

"Hòa Vân Chiêu của ta không phải là đối thủ của hắn?"

Về mặt của Thân Đồ Tuyệt khó tin.

Hòa Vân Chiêu là Chiêu pháp mạnh mẽ mà đại bá Thân Đồ Kiếm Hà của hắn sáng tạo ra, phối hợp với công pháp nóng cháy sẽ phát ra uy lực mạnh mẽ nhất, lấy tu vi của hắn, cho dù là một Võ giả Luyện Khí cảnh bát trọng, cũng bị một chiêu đánh trọng thương.

"Hoà Vân Chiêu của Thân Đồ gia bá đạo nóng cháy, quả nhiên danh bất hư truyền."

Lý Phù Trần đã đem Phách Sơn Chiêu tu luyện tới Đại Thành, một chiêu đánh ra, lực đạo ngoài một ngàn năm trăm cân, lực đạo của Thân Đồ Tuyệt chỉ kém hơn hắn một chút, hơn nữa chiêu lực cực nóng, nếu không phải Hồng Ngọc Công cũng là công pháp dương cương, bàn tay của Lý Phù Trần nhất định sẽ phỏng rộp lên.

- Hồ Nha Thập Tự Trảm!

Không tiếp tục dây dưa với Thân Đồ Tuyệt nữa, Lý Phù Trần nhảy lên cao, trong nháy mắt chém hai kiếm về Thân Đồ Tuyệt.

Hồ Nha Thập Tự Trảm chỉ là Hoàng cấp Đệ giai Kiếm pháp, nhưng sức bậc rất mạnh mẽ, hơn nữa chỉ có một chiêu, bàn về uy lực, không thua kém Hoàng cấp Trung giai Kiếm pháp.

Trong không trung, hai đạo kiếm ảnh giao nhau chém về Thân Đồ Tuyết.

- Hóa Vân Trùng Thiên!

Thân Đồ Tuyết vẫn còn dư lực, chém một kiếm vào giữa không trung.

Bùm bùm!

Tiếng kinh khí nổ tung liên tục, Thân Đồ Tuyết liên tục lui về phía sau, khí huyết sôi trào.

- Bán Nguyệt Trảm!

Đang ở trên không trung, Lý Phù Trần bỗng vung lên tay phải, một đạo kiếm ảnh mở ra, giống như trăng khuyết, bao phủ Thân Đồ Tuyết vào trong.

Bán Nguyệt Kiếm Pháp giống như Hồ Nha Thập Tự Trảm, đều là Hoàng cấp Đệ giai Kiếm pháp.

Nhưng không bởi vì nó là Hoàng cấp Đệ giai Kiếm pháp, liền cảm thấy vô dụng, trên thực tế, Hoàng cấp Trung giai Kiếm pháp chỉ có kiếm chiêu nhiều hơn, uy lực không hơn Hoàng cấp Đệ giai Kiếm pháp nhiều, nhưng quan trọng là, chiêu thức của Hoàng cấp Đệ giai Kiếm pháp đơn giản, mau lẹ, có thể làm công kích nhanh hơn.

Ầm!

Cánh tay của Thân Đồ Tuyết tê rần, hai chân rời đất, bay ra ngoài, cuối cùng chạt vật rơi xuống mép đài thi đấu, chỉ nửa bước liền rơi xuống.

- Ngươi không phải là đối thủ của ta.

Lý Phù Trần không xuất thủ tiếp.

- Chưa chắc, chiêu này, vốn là muốn đối phó với Dương Khai, nhưng hiện tại để ngươi biết một chút.

Thiếu Dương Cương khí chảy vào hai chưởng, giảm bớt sự tê tái của hai chưởng, Thân Đồ Tuyết giương mắt lên, lạnh lẽo nhìn Lý Phù Trần, một cỗ khí tức nóng cháy, từ trên người hắt phồng ra.

Lý Phù Trần nhú mày, hắt ngược lại muốn nhìn, đối phương còn có thể đùa cái gì.

- Hóa Long Xuất Động!

Thân hình của Thân Đồ Tuyết loé lên, bay nhanh tới Lý Phù Trần, lúc khoảng cách giữa hai người còn năm thước, thì mũi kiếm của Thân Đồ Tuyết hung hăng đâm ra, một kiếm nóng bỏng vô cùng, giống như lưu hỏa chảy tới Lý Phù Trần.

Hóa Long Kiếm Pháp, Hoàng cấp Cao giai Kiếm pháp của Thân Đồ gia, cũng là Thành chủ Thân Đồ Kiếm Hà sáng chế, uy lực mạnh mẽ vô cùng, chỉ có Võ giả Luyện Khí cảnh thất trọng trở lên mới có khả năng lĩnh ngộ, Thân Đồ Tuyết dưới sự chỉ đạo của Thân Đồ Kiếm Hà, mới miễn cưỡng đem chiêu thứ nhất của Hóa Long Kiếm Pháp, Hóa Long Xuất Động tu luyện nhập môn, cho nên chỉ có uy lực, nhưng không có chút tinh diệu nào.

Nhưng mà để đối phó với người bình thường là đủ rồi.

- Phong Quyển Tàn Vân!

Lý Phù Trần cười nhạt, kiếm pháp sơ hở trăm chỗ, uy lực có lớn như thế nào đi nữa, cũng không dùng được. Lý Phù Trần xoay tròn, vọt tới bên phải của Thân Đồ Tuyết, đá đối phương bay lên cao, cuối cùng rơi xuống đài.

- Ngay cả Thân Đồ Tuyết cũng bại, Lý Phù Trần này, là chiến thần phụ thể sao!

- Ngươi không thấy sao? Kiếm chiêu cuối cùng mà Thân Đồ Tuyết thi triển thật lợi hại, nhưng không nghĩ Lý Phù Trần lại dễ dàng phá giải như vậy, hơn nữa còn dùng Thối pháp để phá giải.

- Năng lực thực chiến của Lý Phù Trần quá xuất sắc, kiếm chiêu chỉ có uy lực mà không tinh diệu thì không được.

Lý Phù Trần liên tiếp chiến thắng, mọi người xem chiến không còn chê bai, tối đa chỉ có chút kinh ngạc mà thôi.

- Thiên phú Võ học và thiên phú chiến đấu của người này rất xuất sắc.

Trần Tông Minh phát hiện mình ca ngợi Lý Phù Trần ngày hôm nay quá nhiều lần.

Thân Đồ Kiếm Hà cười nhạt nói:

- Căn cốt phổ thông vẫn chỉ là căn cốt phổ thông mà thôi, qua vài năm, lại xem hắn như thế nào.

- Cũng phải, có tiềm lực hay không, phải qua vài năm mới nhìn ra.

Trần Tông Minh gật đầu nói.

Nghỉ ngơi một lúc, Lý Phù Trần tiếp tục lên đài.

Đối thủ lần này chính là đệ nhất thiên tài không thể nghi ngờ trong mắt mọi người, Dương Khai.

Dương Khai năm nay mười sáu tuổi, người cao bảy thước, tướng mạo anh tuấn, tu vi từ lâu đã tới Luyện Khí cảnh thất trọng, lực lượng đạt tới ngàn cân, thiên phú võ học cùng thiên phú chiến đấu rất xuất sắc, ít nhất, ngoại trừ Lý Phù Trần, nhưng người khác kém hơn Dương Khai một chút, chỉ có Chúc Hồng Tú có thể sánh ngang với Dương Khai, nhưng tu vi thấp hơn.

Có thể nói, bất kỳ phương diện nào, Dương Khai đều ưu tú nhất, không có khuyết điểm.

- Dương Khai đại ca nhất định sẽ đánh hấn thành chó chết!

Quan Mị hiện tại rất buồn bực, Dương Kỳ lúc trước ra mặt giúp nàng đã bị bại từ vòng loại, Quan Bằng, Quan Hạo của Quan gia nàng cũng thua trong tay của Lý Phù Trần, Quan gia thắng thiên tài chiến một cái cũng không có. Hiện tại nàng chỉ trông cậy vào Dương Khai có thể giáo huấn Lý Phù Trần. Hơn nữa, trong lòng nàng, vẫn vừa ý Dương Khai, nếu có thể cùng Dương Khai thành vợ chồng, chờ Dương Khai trở thành đệ tử Nội Tông của Thương Lan Tông, nói không chừng mình cũng có thể theo vào Thương Lan Tông.

- Thiên Hàn, người nói Phù Trần có thể thắng không?

Trần Ngọc Yến có chút hồi hộp.

Lý Thiên Hàn vỗ tay Trần Ngọc Yến nói:

- Cho dù không thắng, Phù Trần đều có thể tiến vào Thương Lan Tông, ở đây xem là được.

Kỳ thực Lý Thiên Hàn còn hồi hộp hơn Trần Ngọc Yến, phần thưởng cho hạng nhất thiên tài chiến chính là hai bình Tụ Khí Đan, hiện tại hấn không còn là tộc trưởng, hơn nữa đã bị giáng xuống làm chi thứ, không có năng lực giúp đỡ cho con trai, chờ con trai hấn vào Thương Lan Tông, chỗ cần dùng kim tệ nhiều lắm, một vạn kim tệ có thể dùng trong thời gian dài.

- Người không phải là đối thủ của ta.

Dương Khai nhận nhậ nhìn Lý Phù Trần.

- Cái này phải đánh mới biết được.

Lý Phù Trần ngưng trọng hơn, Dương Khai đúng là khó đối phó, không đánh một trận, hấn cũng không biết ai mạnh ai yếu.

- Phải không? Độc Xà Thổ Tín.

Tốc độ xuất kiếm của Dương Khai quá nhanh, chỉ có thể thấy kiếm ảnh mờ hồ loé lên, giống như rắn độc phun lưỡi.

Đương nhiên, một kiếm này không chỉ nhanh, mà còn ẩn chứa lực lượng kinh người. Lý Phù Trần cách đó mấy thước cũng cảm thấy một dòng khí bắn nhanh tới hấn, đây không phải là kiếm khí, mà là dòng khí bám trên kiếm gỗ, sắc nhọn như kiếm, sắc bén như đao.

"Độc Xà Kiếm Pháp cảnh giới Đại Thành!"

Lý Phù Trần đã nhìn ra, Độc Xà Kiếm Pháp của Dương Khai đã đến cảnh giới Đại Thành.

Đến bây giờ, có thể đem Hoàng cấp Trung giai Kiếm pháp tu luyện tới cảnh giới Đại Thành, trừ hấn ra, cũng chỉ có Dương Khai mà thôi, ngay cả Hạ Bình cùng Chúc Hồng Tú cũng kém một chút. Chỉ là kinh nghiệm thực chiến của Hạ Bình rất phong phú, còn tuổi của Chúc Hồng Tú giống như Lý Phù Trần, chỉ có mười bốn tuổi.

Lúc này, Lý Phù Trần muốn giữ lại thực lực, là cuồng vọng tự đại.

Vận chuyển Hồng Ngọc Công tăng thứ sáu, khí tức của Lý Phù Trần, tăng vọt lên ba thành, một kiếm nghênh đón Dương Khai.

Bạn đang đọc truyện *Vĩnh Hằng Chí Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 30: Quán Quân

Àm!

Âm thanh bạo tạc, kiếm gỗ của hai người giao nhau.

Tiếp theo, hai người tách ra, ngang tài ngang sức.

- Độc Xà Kiếm Pháp Đại Thành, Thanh Phong Kiếm Pháp Đại Thành, Hồng Ngọc Công tăng thứ sáu!

Những Võ giả Quy Nguyên cảnh có chút lý giải về hai đại gia tộc này đều kinh hô.

Trong Võ học Hoàng cấp, Hoàng cấp Đê giai cùng Hoàng cấp Trung giai không cùng một tầng thứ, cái trước chỉ có một chiêu, cái sau có rất nhiều chiêu. Cho nên có người nói, dưới Luyện Khí cảnh thất trọng, đem Võ học Hoàng cấp Trung giai tu luyện tới cảnh giới Đại Thành, tương đương với đem rất nhiều môn Võ học Hoàng cấp Đê giai tu luyện tới Đại Thành, độ khó không khác nhau, nhưng cần thời gian nhiều hơn.

Về phần Võ học Hoàng cấp Cao giai, là một tầng thứ khác, Võ học Hoàng cấp Đỉnh giai càng cao hơn nữa.

Mà Hồng Ngọc Công tăng thứ sáu thì càng khó lường, phải là Võ giả Quy Nguyên cảnh mới có khả năng đạt tới, Quan Tuyết căn cốt tứ tinh, mới có thể đem Thủy Nguyệt Quyết tu luyện tới tầng thứ sáu, nhưng không nghĩ tới Lý Phù Trần cũng có thể làm được.

- Không có khả năng?

Quan Nhạc khó tin nói.

Hắn không bao giờ nhận, ngộ tính của Lý Phù Trần bằng với Quan Tuyết.

- Hồng Ngọc Công tăng thứ sáu, ngộ tính của Phù Trần lại yêu nghiệt như vậy, không thua Quan Tuyết của Quan gia.

Lý Thiên Hàn cùng Trầm Ngọc Yến vui mừng.

Đệ tử của Lý gia, bắt đầu tu luyện từ mười tuổi, lúc đầu tu luyện cũng không phải Hồng Ngọc Công, mà là công pháp cơ bản của Lý gia. Sau khi công pháp này đại thành, mới bắt đầu tu luyện Hồng Ngọc Công. Lý Thiên Hàn nhớ rõ, Lý Phù Trần năm mười hai tuổi mới bắt đầu Hồng Ngọc Công, đến bây giờ, cũng chỉ hơn hai năm mà thôi, trọng yếu chính là, Lý Phù Trần có một năm không thể tu luyện.

Đương nhiên, Quan Tuyết cũng không đơn giản như vậy, trước năm mười hai tuổi, thiên phú của Quan Tuyết cũng không xuất chúng, từ năm mười hai tuổi, mới bắt đầu cho thấy tài hoa kinh người, nghe nói bởi vì căn cốt tứ tinh chưa trưởng thành.

Cuộc chiến vẫn tiếp tục, Dương Khai thi triển Độc Xà Kiếm Pháp đến cực hạn, phải đột phá phong tỏa bởi kiếm pháp của Lý Phù Trần.

Lý Phù Trần cũng không phải ngồi không, vận chuyển Hồng Ngọc Công tăng thứ sáu, cường độ Chân khí không yếu hơn Dương Khai, thậm chí mạnh hơn một bậc, nếu không tính lực lượng thân thể, Lý Phù Trần hơn Dương Khai rất nhiều. Ngoài ra năng lực thực chiến của Dương Khai cũng không bằng Lý Phù Trần, kiếm pháp cùng cảnh giới Đại Thành, năng lực thực chiến của người nào cao, thì kiếm pháp của người đó mạnh hơn, cũng giống như cùng một loại vũ khí, ở trên tay hai người khác nhau thì uy lực cũng khác nhau.

- Độc Xà Cửu Biến!

Dương Khai giận dữ gầm lên, kiếm pháp rung động, đường kiếm thay đổi thất thường, sinh ra chín biến hoá.

- Thanh Phong Nhất Kiếm.

Mặc kệ kiếm pháp của Dương Khai có bao nhiêu biến hoá, Lý Phù Trần vẫn lấy "bất biến ứng vạn biến", Thanh Phong Kiếm Pháp linh hoạt vô cùng, giống như có linh tính, tự động chặn lại đòn công kích.

Keng keng keng keng. . .

Trên đài thi đấu rộng lớn, hai người di chuyển, kiếm gỗ giao kích cùng một chỗ, bộc phát từng trận tiếng nổ liên tiếp.

Lực đạo của mỗi kiếm mà hai người giao kích, đều trên dưới hai ngàn cân, đừng nói là người, cho dù một tảng đá lớn, cũng bị một kiếm của hai người chém thành hai khúc.

- Lý Phù Trần, người rất tốt, có thể chống đỡ dưới kiếm của ta trong thời gian dài như vậy. Nhưng mà lợi hại nhất của ta không phải Độc Xà Kiếm Pháp, mà là Ngân Xà Kiếm Pháp của Dương gia ta.

Dương Khai đã tới cảnh giới Luyện Khí cảnh thất trọng, có thể bắt đầu tu luyện Võ học Hoàng cấp Cao giai, mà Ngân Xà Kiếm Pháp là kiếm pháp cao hơn Độc Xà Kiếm Pháp một tầng, một kiếm chém ra, trong hư không có từng đạo xà ảnh phóng tới Lý Phù Trần, tàn nhẫn bá đạo.

Nếu đổi thành người khác, Lý Phù Trần có thể lợi dụng sơ hở của mà phá vỡ kiếm pháp Đại Thành của đối phương. Nhưng Dương Khai thì không giống. Ngân Xà Kiếm Pháp của Dương Khai tuy chưa Đại Thành, nhưng cũng tới gần cảnh giới Tiểu Thành, có sơ hở nhưng Lý Phù Trần cũng không cách nào lợi dụng, dù sao thực lực của hắn và Dương Khai sần sần nhau, mạnh mẽ liều lĩnh có thể rơi vào nguy hiểm.

"Xem ra chỉ có thể thi triển ra chiêu này."

Khi tu luyện Hồng Ngọc Kiếm Pháp, Lý Phù Trần chưa bao giờ nghĩ sẽ thi triển nó trong thiên tài chiến, nhưng không ngờ thực lực của Dương Khai lại cường đại như vậy, so với hắn nghĩ còn mạnh mẽ hơn.

Vù vù!

Chiêu thứ nhất của Hồng Ngọc Kiếm Pháp, Hồng Ngọc Chi Xúc vừa ra, một cỗ lực hút vô hình sinh ra, làm kiếm gỗ của Dương Khai lệch đi quỹ tích.

- Người cũng luyện thành Hoàng cấp Cao giai Kiếm pháp?

Dương Khai thật sự kinh ngạc rồi.

- Đúng vậy.

Một kiếm của Lý Phù Trần hút kiếm gỗ của Dương Khai, thân kiếm đưa tới trước ngực Dương Khai.

- Nằm mơ!

Sức bậc của Dương Khai vẫn mạnh hơn Lý Phù Trần, kiếm gỗ chấn động, đem kiếm gỗ của Lý Phù Trần chấn văng ra.

Tiếp theo, cục diện trên đài cực kỳ quỷ dị, kiếm của hai người thỉnh thoảng dính cùng một chỗ, sau đó Dương Khai không ngừng đánh kiếm gỗ của Lý Phù Trần văng ra, lặp lại nhiều lần.

- Dương Khai có chút không ổn a!

Nhân lực của Trần Tông Minh rất sắc bén, hắn nhìn ra được, hai người thi triển Hoàng cấp Cao giai Kiếm pháp có chút cổ sức, nhất là Lý Phù Trần, chỉ có Luyện Khí cảnh lực trọng, thi triển Hoàng cấp Cao giai Kiếm pháp càng khó khăn hơn, nhưng mỗi lần Dương Khai đánh văng kiếm gỗ của Lý Phù Trần, đều phải bộc phát rất nhiều Chân khí, cho nên tốc độ tiêu hao gấp hai lần Lý Phù Trần, trận đấu này, Dương Khai sớm muộn cũng bại thôi.

"Không thể tiếp tục như vậy nữa."

Dương Khai nhìn ra vấn đề, Ngân Xà Kiếm Pháp của hắn trước mặt Hồng Ngọc Kiếm Pháp, cơ bản không thể thi triển, giống như Hồng Ngọc Kiếm Pháp chuyên môn khắc chế Ngân Xà Kiếm Pháp vậy. Nhưng hắn đâu biết, Lý Phù Trần đã đem Hồng Ngọc Chi Xúc tu luyện tới cảnh giới Tiểu Thành, sự tinh diệu hơn Ngân Xà Kiếm Pháp rất nhiều.

- Thua đi!

Dương Khai bất chấp lãng phí Chân khí, vận chuyển Ngân Xà Công tới cực hạn, thừa lúc kiếm gỗ của Lý Phù Trần dính cùng một chỗ với hắn, thân hình bước ra một bước, đánh một quyền vào đầu của Lý Phù Trần.

Lý Phù Trần đương nhiên sẽ không đối cứng với Dương Khai, thân thể xoay tròn, kiếm gỗ vẫn dính vào kiếm gỗ của Dương Khai, Toàn Phong Thái phát động, bay lên đá vào tay trái của Dương Khai.

Bịch!

Cánh tay trái của Dương Khai mềm nhũn, thân hình lao đảo, bị Lý Phù Trần đá trúng ba bốn lần, lăn ra ngoài.

Toàn Phong Thái Pháp của Lý Phù Trần, mau lẹ sắc bén, lúc máu chảy, có uy lực khác địch chế thắng.

Dương Khai mang trọng thương ngàn cân lực, bị đá liên tiếp ba bốn lần, vẫn có chiến lực như trước, nhưng không đợi hắn đứng lên, Lý Phù chạy tới, đá hắn xuống đài.

- Lý Phù Trần thắng!

Trọng tài nhìn Lý Phù Trần thật sâu, tuyên bố kết quả trận đấu.

Trong lúc nhất thời, cả sân đấu sôi sục, ánh mắt mọi người đều tập trung trên người Lý Phù Trần, có ước ao, có đổ kị, có kính phục, tâm tình gì cũng có.

- Tại sao có thể như vậy?

Quan Mị thất thần, nhìn thiếu niên đứng sừng sững trên đài thi đấu, làm người của Quan gia, lần đầu tiên nàng cảm thấy vô lực.

Trong lòng của Quan Nhạc đột nhiên sinh ra một tia hối hận, nhưng rất nhanh, cảm giác này biến mất, hiện tại lợi hại cũng không có gì, ở Thương Lan

Tông tiếp tục lợi hại mới là vương đạo, trừ khi đối phương có căn cốt tứ tinh, còn không phải thì không đáng giá hấn hối hận.

"Hừ, hiện tại cho ngươi kiêu ngạo một hồi, đến Thương Lan Tông rồi, xem ta trị ngươi như thế nào."

Quan Hồng, Quan Diễm rất khó chịu với kết quả này, bọn họ tình nguyện thấy Dương Khai, cũng không bao giờ muốn thấy Lý Phù Trần thắng.

Bạn đang đọc truyện *Vĩnh Hằng Chí Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 31: Ban Thưởng

- Phù Trần thành công rồi.

Lý Thiên Hàn và Trầm Ngọc Yên nhìn nhau vui mừng.

Tuy rằng từ bỏ vị trí tộc trưởng, hy sinh địa vị ở chủ mạch, nhưng lúc này, Lý Thiên Hàn và Trầm Ngọc Yên cho rằng tất cả đều đáng giá.

- Không nghĩ tới, thật không nghĩ tới, cuối cùng đoạt quán quân sẽ là Lý Phù Trần, ngàn tính vạn tính không bằng trời tính.

- Số phận là thứ khó nắm bắt nhất, đây cũng là chỗ làm người khác say mê.

Ngay từ đầu, không có ai nhìn Lý gia tốt đẹp, cũng không ai coi trọng Lý Phù Trần, nhưng hết lần này đến lần khác là Lý Phù Trần đi đến cuối cùng.

Quán quân thiên tài chiến, làm Lý Phù Trần nhận nhiều sự chú ý. Từ nay về sau, không chỉ trong Vân Vụ Thành, mà ngay cả nhân vật có mặt mũi trong khu vực Vân Vụ Thành đều biết cái tên này. Nhưng mà, mọi người cũng chỉ quan tâm một chút tới Lý Phù Trần, còn đối với tương lai của Lý Phù Trần thì không ôm kỳ vọng quá lớn. Một căn cốt phổ thông, tiên thiên có hạn, cho dù ở Luyện Khí cảnh rất rực rỡ, đến Quy Nguyên cảnh rồi không có tiếng tăm gì, từ xưa đến nay, quá nhiều ví dụ.

Thiên tài chiến kết thúc, Thành chủ Vân Vụ Thành, Thân Đồ Kiếm Hà bắt đầu ban thưởng.

Quán quân Lý Phù Trần, thưởng kim tệ trị giá một vạn kim tệ, hai bình Tụ Khí Đan.

Hạng hai Dương Khai, thưởng kim tệ trị giá năm ngàn kim tệ, một bình Tụ Khí Đan.

Hạng ba Thân Đồ Tuyệt, thưởng kim tệ trị giá ba ngàn kim tệ, năm bình Linh Khí Đan.

Hạng bốn Hạ Bình, thưởng kim tệ trị giá hai ngàn kim tệ, hai bình Linh Khí Đan.

Hạng năm Chúc Hồng Tú, thưởng kim tệ trị giá hai ngàn kim tệ, hai bình Linh Khí Đan.

Hạng sáu đến hai mươi, thưởng kim tệ trị giá một ngàn kim tệ, một bình Linh Khí Đan.

Kim tệ này là bằng chứng có thể đổi kim tệ, kim tạo có nhiều loại mệnh giá, thấp nhất là năm trăm kim tệ, cao nhất là mười vạn kim tệ, mang theo rất thuận tiện.

"Một vạn kim tệ, đúng là một khoản tài phú lớn!"

Lý Phù Trần nhìn kim tệ mệnh giá một vạn kim tệ, mỉm cười. Bình thường, mười kim tệ đủ cho một gia đình bình thường chi tiêu một năm, một vạn kim tệ, hoàn toàn có thể mua một ngôi nhà lớn, mua vài gia đình, nửa đời sau tiêu dao tự tại, không cần lo ăn lo mặc.

Mà hai bình Tụ Khí Đan, có thể giúp hấn tu luyện rất lâu.

Sau khi ban thưởng xong, Trần Tông Minh đứng lên nói:

- Lão phu là Ngoại Tông Trưởng lão Trần Tông Minh của Thương Lan Tông, cũng là người dẫn đường đến Thương Lan Tông lần này. Các ngươi rất may mắn, may mắn trở thành đệ tử của Thương Lan Tông, nhưng mà các ngươi không nên vui mừng quá sớm, đệ tử của Thương Lan Tông cũng chia ba bảy loại. Nếu không thông qua khảo hạch của tông môn, chỉ có thể trở thành đệ tử tạp dịch, chỉ có thể thông qua khảo hạch, mới có thể trở thành đệ tử Ngoại Tông chính thức.

- Ngoài ra, ta muốn tuyên bố một việc, bởi thiên phú của Quan gia Quan Tuyết xuất chúng, khiến cho cao tầng coi trọng, Thương Lan Tông đặc biệt cấp cho Quan gia một danh ngạch, trải qua suy nghĩ, danh ngạch này cấp cho Quan Bằng của Quan gia.

Lời nói của Trần Tông Minh vừa xong, mọi người liền ồ lên.

Thương Lan Tông dĩ nhiên đặc biệt cấp cho Quan gia một danh ngạch, quả thực là một việc vui a, còn tưởng rằng Quan gia tại thiên tài chiến không có người nào, không nghĩ tới sẽ "phong hồi lộ chuyển", cảm thán số mệnh thật kỳ diệu a.

Quan Bằng trước tiên ngạc nhiên, sau đó mừng như điên, vốn hấn đang tuyệt vọng, nhưng không nghĩ hạnh phúc lại tới đột nhiên như vậy.

"Lý Phù Trần, vào Thương Lan Tông, ta sẽ thật tốt nhục nhĩ ngươi."

Nghĩ đến mình thiếu chút nữa không thể trở thành đệ tử của Thương Lan Tông, Quan Bằng hung tợn nhìn Lý Phù Trần, ánh mắt bất thiện.

Quan Hạo thì hồn bay phách lạc, tại sao là Quan Bằng mà không phải là hấn.

Quan Nhạc cùng cao tăng của Quan gia đều vui mừng hiện rõ trên mặt, Quan Nhạc trầm nghĩ:

"Quán quân thiên tài chiến thì như thế nào, cũng chỉ có nữ nhi Quan Tuyết của ta mới khiến Thương Lan Tông coi trọng, đặc biệt cấp cho Quan gia một danh ngạch."

"Thú vị a?"

Lý Phù Trần nhú mày, trên mặt cũng không biến hóa gì.

Cho dù Quan Bằng tiến nhập Thương Lan Tông, cùng hấn có quan hệ gì.

- Cho các ngươi ba ngày chuẩn bị, ba ngày sau, báo danh ở phủ Thành chủ.

Trần Tông Minh nói tiếp.

Cứ như vậy, thiên tài chiến cuối cùng cũng kết thúc, lần tiếp theo, là hai năm sau đó.

Trở lại Lý gia, Lý Phù Trần cảm thấy bầu không khí có chút không đúng, ánh mắt mọi người nhìn hấn đều rất cổ quái, mang theo chút thương hại cùng hả hê (cười trên nỗi đau của người khác).

Sau khi Lý Phù Trần hỏi, Lý Thiên Hàn rốt cục cũng nói ra chân tướng.

Sắc mặt của Lý Phù Trần rất lạnh lẽo, hấn không nghĩ tới, mình phải chịu đãi ngộ như thế, cho dù giành cho Lý gia đệ nhất thiên tài chiến.

- Cha, mẹ, đây chỉ là nhất thời, Phù Trần thề, một ngày nào đó, sẽ làm cho lão tổ cùng Trương Lão Hội, xin các ngươi trở về chủ mạch, nắm vị trí tộc trưởng.

Lý Phù Trần lạnh lùng nói.

Lý Thiên Hàn nói:

- Phù Trần, kết quả như thế này, cha đã hài lòng, ngươi không cần gánh nặng gì, chỉ là vị trí tộc trưởng mà thôi, về phần chủ mạch hay không, cha cũng không để ý, ta là Võ giả Quy Nguyên cảnh cũng sẽ không đối bụng.

Trần Ngọc Yến cũng nói:

- Khi vào Thương Lan Tông, ngươi yên tâm, không cần lo lắng cho ta và cha ngươi.

Lý Phù Trần gật đầu, hấn biết mình hiện tại thấp cổ, bé họng, nói gì cũng không được, chỉ có cố gắng trong Thương Lan Tông, mới có thể giúp cha mẹ giành lại thứ thuộc về mình.

- Vân Hải, ngươi đừng tuyệt vọng, đại bá của ngươi là Chấp Sự Ngoại Tông của Thương Lan Tông, lúc còn trẻ, cùng Chấp Sự trưởng của Ngoại Tông quan hệ tốt. Ta đã viết thư, nói với hấn an bài cho ngươi làm đệ tử tạp dịch của Thương Lan Tông, nếu ngươi nỗ lực, ngày sau có thể có cơ hội trở thành đệ tử Ngoại Tông.

Trong một tiểu viện, Lý Thiết Sơn nói với Lý Vân Hải.

- Ta còn có một đại bá làm Chấp Sự của Ngoại Tông, tại sao ta không biết?

Lý Vân Hải vui vẻ nói.

Lý Thiết Sơn cười nói:

- Nước của các gia tộc đều rất sâu, Lý gia còn có một số con bài chưa lật.

Chấp Sự Ngoại Tông nghe có vẻ như một chức vị thông thường, nhưng ở Thương Lan Tông, muốn trở thành Chấp Sự Ngoại Tông cũng không phải đơn giản. Đệ tử Nội Tông của Thương Lan Tông nếu trước ba mươi lăm tuổi, không đột phá Địa Sát cảnh, sẽ từ đệ tử Nội Tông giáng xuống làm đệ tử Chấp Sự Nội Tông, đệ tử Chấp Sự Nội Tông thăng lên một bậc, mới là Chấp Sự Ngoại Tông. Mà mỗi một vị trí Chấp Sự Ngoại Tông đều có một đám lớn đệ tử Chấp Sự Nội Tông nhìn chằm chằm.

Về phần trước ba mươi lăm tuổi đột phá Địa Sát cảnh, cái này quá khó khăn, Thành chủ Vân Vụ Thành Thân Đồ Kiếm Hà, cũng phải ba mươi sáu tuổi mới đột phá tới Địa Sát cảnh, nhưng hắn thăng chức rất nhanh, sau khi đột phá tới Địa Sát cảnh, liền từ đệ tử Chấp Sự Nội Tông trở thành Trưởng Lão Ngoại Tông, sau đó trở thành Thành chủ của Vân Vụ Thành.

- Lý Phù Trần, ở Thương Lan Tông chờ ta.

Về mặt vui mừng của Lý Vân Hải đột nhiên biến thành âm độc.

Ba ngày, Lý Phù Trần muốn làm một số chuyện.

Như đem Lam Tinh Giới Chỉ cho Lý Tiểu Điệp.

Đây là một nữ hài rất nỗ lực, Lam Tinh Giới Chỉ có thể giúp nàng, từ khi Lý Phù Trần tu luyện Hồng Ngọc Công đến tầng thứ sáu, tốc độ nuốt Thiên Địa Nguyên Khí của hắn nhanh hơn rất nhiều, Lam Tinh Giới Chỉ có tác dụng không lớn, mặt khác, hắn có nhiều kim tệ, một cái Lam Tinh Giới Chỉ không coi vào đâu.

Thời gian ba ngày trôi qua rất nhanh.

Ba ngày sau, Lý Phù Trần đi tới phủ Thành chủ, theo Trưởng Lão Ngoại Tông Trần Tông Minh của Thương Lan Tông cùng một đám người tiến về Thương Lan Tông.

Bạn đang đọc truyện *Vĩnh Hằng Chí Tôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 32: Đến Thương Lan Tông

Chuyến đi đến Thương Lan Tông này xa khoảng vạn dặm, dù cưỡi Yêu Huyết Mã ngày đi ngàn dặm, cũng phải nửa tháng mới tới Thương Lan Tông.

Trên đường, hơn mười con Yêu Huyết Mã thần tốc chạy như bay.

Trên lưng ngựa là Trần Tông Minh, bảy tên đệ tử Nội Tông của Thương Lan Tông, cùng với bảy người Lý Phù Trần, trong đó có Thân Đồ Lượng.

Thân Đồ gia là gia tộc Thành chủ, mỗi bốn năm có một danh ngạch, lần này đúng là năm thứ bốn.

- Chiến ca, lần trước đi Thương Lan Tông có bao nhiêu người?

Trên đường, mọi người trò chuyện với nhau, nói chuyện là Dương Khai, hắn nghiêng đầu hỏi Dương Chiến.

Dương Chiến nói:

- Rất nhiều, khoảng hơn một vạn người.

- Hơn một vạn người?

Dương Khai hít một hơi lạnh lẽo, nói:

- Thương Lan Vực có nhiều thành thị như vậy sao?

Dương Liệt đang cưỡi ngựa đi cùng Dương Chiến mở miệng giải thích:

- Vân Vụ Thành của chúng ta là thành thị nhỏ, trọng khu vực có khoảng trăm vạn người, ở thành thị lớn, trong khu vực có khoảng hơn ngàn vạn người, và có hơn mười danh ngạch, ngoài ra, Thương Lan Vực còn có nhiều Võ Viện phụ trách lựa chọn và bồi dưỡng nhân tài ưu tú cho tông môn.

"Võ Viện!"

Lý Phù Trần cũng nghe nói qua Võ Viện, Ngân Phong Thành cách Vân Vụ Thành hơn trăm dặm, có một toà Anh Tài Võ Viện.

Võ Viện chủ yếu nhận đệ tử bình dân, đệ tử gia tộc rất ít đi vào, đây cũng không phải Võ Viện không tốt, trên thực tế, tu hành trong Võ Viện, càng có thể kích phát ý chí chiến đấu của một người.

Thế nhưng danh ngạch Võ Viện so với danh ngạch của thành thị còn khó thu hơn, ở Vân Vụ Thành, tham gia thiên tài chiến có hơn trăm người, hoặc nhiều hoặc ít hơn một chút, nhưng thiên tài chiến của Võ Viện thì người nhiều gấp mấy lần tham gia.

Ngoài ra, cạnh tranh trong Võ Viện rất kịch liệt, đệ tử bình dân tu luyện trong Võ Viện, đến từ các thành thị khác nhau, mỗi người đều muốn thay đổi vận mệnh của mình, cho nên rất nỗ lực tu hành, đệ tử gia tộc đi vào, rất dễ dàng bị lu mờ.

Đương nhiên, cũng không thiếu đệ tử gia tộc nhỏ lực chọn gia nhập Võ Viện, tôi luyện chính mình.

Lúc này, Trưởng Lão Ngoại Tông Trần Tông Minh nói chuyện, hắn nói:

- Võ Viện ít hơn thành thị, phải ba năm cái thành thị mới có một Võ Viện, tuy thiên phú của các người không tệ, nhưng bàn về năng lực thực chiến, không cách nào đứng trước mười của Võ Viện, cho nên, sau khi tiến vào tông môn, các người đừng tưởng bay thẳng lên mây, nếu không nỗ lực, cũng sẽ bị loại bỏ, trở thành tầng dưới chót.

Tất cả mọi người nghe vậy cũng không coi chuyện gì to tát lắm, không ai thừa nhận mình không bằng người khác, nhất là đệ tử gia tộc lớn.

Ly khai Vân Vụ Thành, đi tới Ngân Phong Thành.

Giá, giá, giá. . .

Trên con đường rộng lớn, hai nhóm nhân mã gặp nhau.

- Trần trưởng lão, thật đúng dịp!

Lão giả cười trên lưng một con Yêu Huyết Mã màu đen nói chuyện, sau lưng hắn, là một đám Võ giả Quy Nguyên cảnh cùng hơn hai mươi thiếu niên, thiếu nữ.

- Luru trưởng lão, hạnh ngộ, hạnh ngộ.

Trần Tông Minh cười nói.

Luru trưởng lão tên là Luru Phương Đào, giống như hắn, đều là Trưởng Lão Ngoại Tông.

- Trần trưởng lão, Vân Vụ Thành lần này, có hạt giống nào tốt không?

Luru Phương Đào quan sát đám người Dương Khai, thăm gặt đầu, hắn học qua một ít thuật xem cốt, có thể nhìn ra căn cốt của Dương Khai cùng Chúc Hồng Tú rất ưu tú, nhưng khi ánh mắt rơi trên người Lý Phù Trần, không khỏi kinh ngạc. Căn cốt của Lý Phù Trần rất phổ thông, không biết tại sao có tư cách vào Thương Lan Tông.

- Có hai người căn cốt tam tinh, còn lại đều là bình thường, không đáng nhắc tới.

Trong mắt của Trần Tông Minh, ngoại trừ Dương Khai cùng Chúc Hồng Tú, những người khác hắn không nhìn vào mắt, cho dù Dương Khai cùng Chúc Hồng Tú không vào trước năm, hắn cũng ngoại lệ chọn hai người.

- Hai người căn cốt tam tinh sao? Chúc mừng Trần trưởng lão, bên ta chỉ có năm căn cốt tam tinh.

Luru Phương Đào nhìn đám thiếu niên phía sau nói.

Trần Tông Minh xúc động, nói:

- Luru trưởng lão quá khiêm tốn, năm căn cốt tam tinh cũng không ít.

Luru Phương Đào nói:

- Đệ tử tham gia thiên tài chiến của Anh Tài Võ Viện hơn ngàn người, hơn ngàn người mới xuất hiện năm căn cốt tam tinh, cũng không nhiều.

- Đệ tử bình dân so với đệ tử gia tộc, nhân tài ít xuất hiện, cũng là bình thường.

Trần Tông Minh gặt đầu. Đệ tử gia tộc "cảm y ngọc thực" từ nhỏ, thân thể được bồi dưỡng tốt, đệ tử bình dân không thể so sánh.

"Năm căn cốt tam tinh?"

Đám người Lý Phù Trần hít một hơi lạnh.

Căn cốt tam tinh cũng không phải rau cải trắng, nếu nói trong năm người có căn cốt nhị tinh thì có một người đột phá Địa Sát cảnh, thì tám chín phần mười người có căn cốt tam tinh đột phá tới Địa Sát cảnh, coi như là Vô giả Địa Sát cảnh tương lai.

"Anh Tài Võ Viện hội tụ đệ tử bình dân của bốn thành, xuất hiện năm căn cốt tam tinh cũng bình thường, xem ra trong tông môn, căn cốt tam tinh mới có địa vị nhất định, căn cốt nhị tinh không coi vào đâu."

Lý Phù Trần cân nhắc trong lòng.

Đám thiếu niên phía sau Lưu Phương Đào, có mấy người liếc mắt nhìn người Lý Phù Trần, tuy không phải là đệ tử gia tộc, nhưng cũng mang theo ngạo khí trên mặt.

Mà bên Lý Phù Trần, ngoại trừ Dương Khai, Chúc Hồng Tú cùng với Lý Phù Trần bình thường ra, Thân Đồ Tuyết, Hạ Bình, Quan Bằng cùng với Thân Đồ Lượng đều không được tự nhiên, đây là lần đầu bọn hắn rời Vân Vụ Thành đến thế giới bên ngoài, kịch liệt hơn so với tưởng tượng của bọn hắn, bọn họ có căn cốt nhị tinh, lần đầu cảm thấy không tự tin.

Ba ngàn con đường, tất cả về tông.

Có rất nhiều đường đến Thương Lan Tông, nhưng cuối cùng vẫn hội tụ trên một con đường.

Dần dần, nhân mã hội tụ trên đường càng ngày càng nhiều, có thiếu niên tinh anh của thành thị, có thiếu niên tinh anh của Võ Viện, số lượng đã lên tới mấy trăm, người đông nên rất náo nhiệt.

- Người biết căn cốt của hắn sao?

Quan Bằng chẳng biết lúc nào cùng một đám thiếu niên xa lạ cùng một chỗ.

- Là căn cốt gì?

Không ít ánh mắt rơi trên người Lý Phù Trần.

Quan Bằng cười hắc hắc, nói:

- Là căn cốt phổ thông.

Hai lần bị Lý Phù Trần đánh bại, làm cái gai trong lòng Quan Bằng, mà căn cốt của Lý Phù Trần là điểm tốt nhất để đã kích.

- Căn cốt phổ thông cũng có thể tiến vào Thương Lan Tông, đúng là chuyện lạ.

- Được tiến vào thì như thế nào, sau khi khảo hạch chắc chắn phải làm đệ tử tạp dịch, không cùng đường với chúng ta.

- Không sai, không sai, một ngàn căn cốt phổ thông chưa chắc có một Vô giả Địa Sát cảnh, đây là chuyện mọi người đều biết.

Các thiếu niên rất coi trọng căn cốt, người có căn cốt tốt, luôn kinh thường kết bạn với người có căn cốt kém, nhất là căn cốt phổ thông.

Lý Phù Trần đứng cách mọi người hơi xa, nhưng tiếng nói của mọi người đều truyền vào tai hắn rõ ràng.

Đối với chuyện này, Lý Phù Trần tự cười giễu.

Xem ra thời gian tới, hắn rất khó tránh những lời nói như thế này, nhưng cũng không quan hệ gì, ai sẽ biết, căn cốt của hắn tuy thấp, nhưng thiên phú linh hồn siêu việt căn cốt tam tinh.

Qua nửa tháng, hôm nay, trên con đường rộng lớn vô cùng, nhiều đội nhân mã đang chạy nhanh tới.

"Đây là Thương Lan Tông sao?"

Từ xa, Lý Phù Trần thấy được một mảnh quần sơn, núi non trùng điệp, khắp nơi đều là ngọn núi chọc trời, thẳng tắp như mũi tên, có ngọn núi nở đầy hoa tươi, muôn màu muôn sắc, có ngọn núi cây cối thành rừng xanh biếc dồi dào, có ngọn núi thác nước như lụa, chảy thẳng xuống, khí thế hùng vĩ.

Nhưng ngọn núi này có điểm giống nhau, giữa sườn núi, đỉnh núi đều có xây xung điện, nguy nga rực rỡ. .

Một cỗ chấn động tự phát ra từ nội tâm.

Bạn đang đọc truyện *Vĩnh Hằng Chí Tôn* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 33: Khảo Hạch Căn Cốt

Đến gần hơn, Lý Phù Trần mới phát hiện, Thương Lan Tông còn rộng lớn hơn so với hần tưởng tượng, một vài thứ không nhìn rõ hiện ra trước mắt.

Bầu trời xanh thẳm như thủy tinh, không một hạt bụi.

Hàng trăm ngọn núi chọc trời, cây cối có rễ to như cái chậu, cảnh là rộng lớn, vô số tiên hạc bay tới bay lui.

Những tiên hạc này hình thể to lớn, khoảng chừng mười thước, có thể nói là loài chim khổng lồ, màu sắc sặc sỡ, không ít dị chủng, hơn nữa tốc độ nhanh như điện, xuyên qua tầng mây trong nháy mắt.

Ngoài ra, trên một số ngọn núi thâm trầm, còn truyền ra tiếng thú rống không ngừng, Lý Phù Trần thấy rõ từng ngọn núi ngoài rìa, có một con mãng xà to lớn dựng thẳng nửa thân thể, nuốt mây nhả khói, hấp thu nhật nguyệt tinh hoa.

"Theo kể lại, tông môn có thể thuần dưỡng Yêu thú, lấy một loại đan dược đặc biệt, luyện hóa yêu khí trong cơ thể Yêu thú, biến thành linh khí, xem ra đây là thật."

Lý Phù Trần cũng không cho rằng Yêu thú đầy đất ở Thương Lan Tông, phải biết rằng Yêu thú tàn bạo khát máu, không có khả năng chung sống hoà bình với nhân loại.

Một người đến dưới chân một ngọn núi, một tiên hạc lớn cỡ con trâu bay xuống, trên lưng tiên hạc đứng một lão già.

Lão già này tất nhiên là Trưởng Lão Ngoại Tông, tới dẫn dắt mọi người lên núi.

Núi tên Bình Sơn, có ý nghĩa bình ổn tứ phương, là một ngọn núi ở Ngoại Tông, bình thường dùng để tiếp đãi khách nhân, hoặc tiến hàng khảo hạch đệ tử Ngoại Tông, có không ít Trưởng Lão Ngoại Tông cùng Chấp Sự Ngoại Tông ở đó.

Bình Sơn trong quần sơn của Thương Lan Tông không tính là cao, chỉ cao sáu bảy trăm mét, trên đường lên núi, Lý Phù Trần thấy rất nhiều phòng ốc, cùng rất nhiều Chấp Sự Ngoại Tông bận rộn, có thể làm Chấp Sự không ngoại lệ đều là Võ giả Quy Nguyên cảnh.

Dọc theo đường đi, Lý Phù Trần thấy ít nhất trên trăm Chấp Sự Ngoại Tông, không khỏi cảm khái tông môn không hổ là tông môn, trên một ngọn núi không lớn như thế này, lại có nhiều Võ giả Quy Nguyên cảnh như vậy. Phải biết rằng đó là hần chỉ thấy một phần nhỏ Chấp Sự Ngoại Tông trên Bình Sơn, mà ngọn núi của Thương Lan Tông đâu chỉ một trăm, ngọn núi sâu bên trong, hoàn toàn giấu trong mây mù, không thấy được.

Đến đỉnh núi, tầm nhìn của Lý Phù Trần đột nhiên trở lại.

Bình Sơn, núi như tên, đỉnh núi giống như thiên thần chém bằng phẳng, đủ để chứa mấy ngàn người, đỉnh núi hơi nghiêng, một tòa cung điện rộng lớn nằm ở đó.

- Tất cả xếp hàng, tiến vào đại điện đăng kí thân phận, nhớ kỹ, thân phận không được sai, bằng không tự gánh hậu quả.

Trần Tông Minh nghiêm nghị nói.

- Vâng.

Đám người Lý Phù Trần gật đầu.

Người phía trước không ít, có hơn ngàn người.

Khảo hạch đệ tử Ngoại Tông cũng không tập trung tiến hành, mà liên tục tiến hành, khảo hạch xong một nhóm lại đến một nhóm, dù sao một lần khảo hạch hơn vạn người thì quá sức, hơn nữa từ sáng đến tối, cũng không thể chờ.

Đội ngũ đi tới rất nhanh, qua nửa canh giờ, đến lượt đám người Lý Phù Trần đi vào đăng ký thân phận.

Sau khi đăng ký thân phận xong, bắt đầu khảo hạch đầu tiên - kiểm tra căn cốt.

Kiểm tra căn cốt cần Căn Cốt Thạch, Căn Cốt Thạch của Lý gia chỉ lớn bằng đầu người, Căn Cốt Thạch của Thương Lan Tông lại là một tảng đá lớn, cao hơn ba thước, nói là tảng đá nhưng thật ra là ngọc thạch đặc thù, bán trong suốt, màu trắng.

- Cổ Tam Hữu, căn cốt nhất tinh, năm mươi điểm.

- Lữ Hạo, căn cốt nhị tinh, sáu mươi điểm.

- Phương Đào, căn cốt nhị tinh, sáu mươi điểm.

- Từ Kiên, căn cốt nhị tinh, sáu mươi điểm
- La Đại Hà, căn cốt tam tinh, bảy mươi điểm
- ...

Lý Phù Trần phát hiện, đa số mọi người đều là căn cốt nhất tinh, nhị tinh, căn cốt tam tinh rất ít, hai mươi người, mới xuất hiện một căn cốt tam tinh, đương nhiên, căn cốt tam tinh cũng không ít, dù sao một lần tham gia khảo hạch đệ tử Ngoại có hơn vạn người.

Trong hai mươi người có một căn cốt tam tinh, một vạn người, chẳng phải sẽ có năm trăm căn cốt tam tinh sao.

Lần đầu tiên, trong lòng của Lý Phù Trần cả kinh.

Cũng không phải lo lắng căn cốt của mình thấp, mà là nghĩ đến tông môn quá kinh khủng, căn cốt nhị tinh ở thành thị nào cũng là ưu tú, căn cốt tam tinh hiếm gặp, nhưng trong tông môn, căn cốt nhị tinh không bằng chớ, căn cốt tam tinh đi khắp đường, căn cốt tứ tinh tuy hiếm thấy, nhưng chắc hẳn trong tông môn không thiếu. Đương nhiên, căn cốt tứ tinh đều được nhập môn sớm, khảo hạch đệ tử Ngoại Tông không gặp được trừ khi bị bỏ sót.

Rất nhanh, đến lượt nhóm người Lý Phù Trần.

- Dương Khai, căn cốt tam tinh, bảy mươi điểm
- Thân Đồ Tuyết, căn cốt nhị tinh, sáu mươi điểm
- Thân Đồ Lượng, căn cốt nhất tinh, năm mươi điểm
- Quan Bằng, căn cốt nhị tinh, sáu mươi điểm
- Hạ Bình, căn cốt nhị tinh, sáu mươi điểm
- Chúc Hồng Tú, căn cốt tam tinh siêu phàm, bảy mươi lăm điểm

Trong đại diện, Chúc Hồng Tú đặt bàn tay trên Căn Cốt Thạch, Căn Cốt Thạch sáng lên hồng quang nhàn nhạt, rất rõ ràng, mà trước đó, mọi người đặt tay lên, Căn Cốt Thạch chỉ sáng lên bạch quang nhàn nhạt.

- Căn cốt tam tinh siêu phàm!

Không ít người hít một ngụm khí lạnh.

Căn cốt tam tinh trong tông môn đã là ưu tú, căn cốt tam tinh siêu phàm có thể miễn cưỡng bằng với căn cốt tứ tinh.

Chúc Hồng Tú cũng kinh ngạc, Căn Cốt Thạch của Chúc gia chỉ lớn bằng bàn tay, không cách nào kiểm tra nàng có lực lượng siêu phàm hay không.

- Căn cốt tam tinh Hoả Diễm, không tệ, không tệ.

Tam tinh của Trần Tông Minh không tệ, có thể dẫn dắt một đệ tử căn cốt tam tinh Hoả Diễm, tông môn sẽ ban thưởng cho hẳn không ít điểm cống hiến, mà điểm cống hiến của tông môn rất quý giá, cần cống hiến vì tông môn mới được.

Lưu Phương Đào hâm mộ nói:

- Trần trưởng lão, chúc mừng, trong đệ tử Ngoại Tông, căn cốt tam tinh siêu phàm khá ít, chỉ có hơn mười người mà thôi.

Khi Chúc Hồng Tú lui ra, Lý Phù Trần đi tới.

Không ngoài dự đoán của Lý Phù Trần, Căn Cốt Thạch không biến hoá nào, chứng tỏ căn cốt của Lý Phù Trần chỉ là phổ thông, không thể làm Căn Cốt Thạch biến hóa.

- Lý Phù Trần, căn cốt phổ thông, bốn mươi điểm

Trưởng lão trắc thí khẽ cau mày, nói không cảm tình gì.

- Dĩ nhiên xuất hiện một căn cốt phổ thông, thật đúng là lạ a!

- Thương Lan Tông đã liên tục vào lần không xuất hiện căn cốt phổ thông, không biết tiểu tử này là thần thánh phương nào, chẳng lẽ là một hậu đại của Trưởng Lão Nội Tông.

- Mặc kệ hẳn là hậu đại của ai, hơn phân nửa phải trở thành đệ tử tạp dịch.

Trong đại diện còn hơn trăm người, sau khi phát hiện Lý Phù Trần chỉ có căn cốt phổ thông, đều lộ ra xem thường, nếu căn cốt phổ thông có thể trở

thành đệ tử Ngoại Tông, Thương Lan Tông đã sớm nhồi đầy người.

- Ha ha!

Thấy cảnh này, đám người Quan Bằng cười nhạt, bọn họ vui mừng khi thấy Lý Phù Trần mất mặt trước mặt mọi người.

Chậm rãi phun ra một hơi, Lý Phù Trần thoải mái rời đi.

Căn cốt của hắn thật là căn cốt phổ thông, trước khi có Kim Sắc Tiểu Phù, thiên phú tu luyện của hắn đã không kém, mạnh hơn rất nhiều căn cốt nhất tinh, cũng không kém căn cốt nhị tinh nhiều, nếu không năm đó hắn cũng không ngang bằng với Lý Vân Hải.

Hơn nữa, đây chỉ là khảo hạch đầu tiên, khảo hạch để hắn chân chính phát huy thiên phú là hạng thứ hai và thứ ba.

Chỉ cần ba hạng khảo hạch vượt qua một trăm tám mươi điểm, là có thể trở thành đệ tử Ngoại Tông.

Bạn đang đọc truyện *Vĩnh Hằng Chí Tôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 34: Thanh Vân Lộ

Khảo hạch thứ hai là khảo hạch ngộ tính.

Khảo hạch ngộ tính phân mười người một tổ, mười tổ tiến hành.

Về phần nội dung khảo hạch rất đơn giản, khi khảo hạch thì trên tay mọi người sẽ có một bí tịch kiểm pháp cơ sở, trong vòng một nén nhang, lĩnh ngộ kiểm chiêu càng nhiều thì điểm càng cao.

Lý Phù Trần mở ra bí tịch nhìn, thật là bí tịch kiểm pháp cơ sở. Kiểm pháp cơ sở này còn thấp hơn Hoàng cấp Đê giai Kiểm pháp, tình nghĩa ẩn chứa trong kiểm chiêu rất ít.

"Tổng cộng có mười bốn chiêu, cũng không nhiều."

Lý Phù Trần quan sát chăm chú.

Một nén nhang đi qua.

- Được rồi, người thứ nhất bắt đầu.

Mỗi một tổ đều có một trưởng lão khảo hạch, trưởng lão khảo hạch tại tổ của Lý Phù Trần chỉ vào một thiếu niên nói.

Thiếu niên căng thẳng, mang theo Tinh Cương Kiếm bắt đầu diễn luyện kiểm pháp.

Sáu chiêu.

Trong thời gian ngắn, thiếu niên tìm hiểu được sáu chiêu.

- Bạch Phi, sáu mươi điểm.

Trưởng lão khảo hạch cầm tư liệu đăng ký của Bạch Phi viết xuống.

"Lĩnh ngộ sáu chiêu liền thông qua, lẽ nào lĩnh ngộ thêm một chiêu, tăng thêm năm điểm?"

Lý Phù Trần thâm nghĩ.

Không ngoài dự đoán của Lý Phù Trần, sáu chiêu là sáu mươi điểm, bảy chiêu là sáu mươi lăm, tám chiêu là bảy mươi, mỗi một chiêu tăng thêm năm điểm.

- Dương Khai, bảy mươi lăm điểm.

- Thân Đồ Tuyệt, sáu mươi lăm điểm.

- Thân Đồ Lượng, bốn mươi điểm.

- Quan Bằng, sáu mươi điểm.
- Hạ Bình, bảy mươi điểm.
- Chúc Hồng Tú, bảy mươi lăm điểm.

Trong đám người, Dương Khai cùng Chúc Hồng Tú có ngộ tính cao nhất, trong vòng một nén nhang, lĩnh ngộ được chín chiêu, Thân Đồ Lượng có ngộ tính kém nhất, chỉ lĩnh ngộ được bốn chiêu, không hợp cách, còn hai mươi điểm mới đủ sáu mươi.

Lúc này, Thân Đồ Lượng tròn mắt, biểu tình tương phản với lúc khảo hạch căn cốt.

Đến lượt Lý Phù Trần, tất cả mọi người đều nín thở.

Người tham gia thiên tài chiến đều biết, ngộ tính của Lý Phù Trần rất ưu tú, nếu không cũng không thể đánh bại Dương Khai giành quán quân thiên tài chiến, hiện tại mọi người muốn biết, ngộ tính của Lý Phù Trần đến cùng là cao bao nhiêu.

Thời gian một nén nhang đối với Lý Phù Trần mà nói là dư dả, thậm chí có thời gian nối liền kiếm chiêu. Mặc dù kiếm pháp cơ sở chỉ là cơ sở trong kiếm pháp, nhưng kiếm chiêu tương đối nhiều, cho nên cần nối liền lại.

Chiêu thứ nhất, chiêu thứ hai, chiêu thứ ba . . .

Lý Phù Trần mang theo Tinh Cương Kiếm thi triển kiếm pháp rất trôi chảy.

Con mắt của trưởng lão khảo hạch càng ngày càng sáng, người khác nhìn không ra, nhưng hắn có thể nhìn thấy Lý Phù Trần khác với những người khác. Bọn họ chỉ đơn thuần lĩnh ngộ ra kiếm chiêu, cũng không nối liền kiếm chiêu lại, mà Lý Phù Trần có thể làm được chuyện này, hơn nữa rất trôi chảy.

Sáu chiêu, bảy chiêu, tám chiêu . . .

Đám người Dương Khai, Quan Bằng biến sắc.

Mười ba chiêu.

Mười bốn chiêu.

Trong một hơi thở thi triển mười bốn chiêu, Lý Phù Trần vẫn tự nhiên, dứt Tinh Cương Kiếm vào vỏ.

- Tốt, tốt.

Đây là lần đầu tiên trưởng lão khảo hạch nói như vậy.

- Lý Phù Trần, một trăm mười điểm.

Hắn viết trong tài liệu đăng ký của Lý Phù Trần:

"Người này có ngộ tính kiếm đạo rất tốt, trong vòng một nén nhang, không chỉ lĩnh ngộ toàn bộ kiếm chiêu, mà còn nối liền hoàn mỹ, đặc biệt cộng thêm mười điểm."

- Một trăm mười điểm?

Hạ Bình cùng Chúc Hồng Tú hít sâu một hơi, bọn họ nghi ngờ, Lý Phù Trần có phải là loại căn cốt ẩn hình hay không, nếu không, căn cốt phổ thông làm sao có ngộ tính kiếm đạo kinh khủng như vậy.

- Đáng chết.

Về mặt của Quan Bằng rất khó coi, tuy khảo hạch căn cốt của Lý Phù Trần chỉ có bốn mươi điểm, nhưng khảo hạch ngộ tính, tổng cộng đã tới một trăm năm mươi điểm, cao hơn hắn ba mươi điểm.

Dương Khai hí mắt, không biết đang suy nghĩ cái gì.

- Nhanh nhìn, bên kia xuất hiện một trăm mười điểm, loại ngộ tính này cũng quá kinh người đi.

- Một trăm mười điểm, trong khảo hạch đệ tử Ngoại Tông lần trước, hình như chưa có người đạt được như thế, tối đa cũng chỉ một trăm điểm mà thôi.

- Đúng vậy, chỉ có thiên kiều sớm nhập tông, mới có thể đạt được một trăm mười điểm.

- Tám năm trước từng có một thiên kiều, lấy được một trăm hai mươi điểm, có người nói hắn trên cơ sở mười bốn chiêu, ngộ ra được chiêu thứ mười lăm, người đó gọi là Kiếm Sĩ, hôm nay đã là đệ tử Chân Truyền.

- Lúc Kiểm Sĩ nhập môn, đã có tu vi Luyện Khí cảnh cửu trọng, không phải chúng ta có thể so sánh.

Động tĩnh bên Lý Phù Trần, đưa tới chú ý của không ít người, nhưng mọi người đều biết, người mới khảo hạch này, trong khảo hạch căn cốt chỉ có phổ thông.

"Có lẽ hắn có khả năng đánh gãy gân xiềng căn cốt phổ thông, đạt được thành tựu cực cao."

Chúc Hồng Tú trầm nghĩ.

Khảo hạch ngộ tính hoàn tất, tiếp đến là khảo hạch trọng yếu nhất, khảo hạch ý chí.

Trong ba hạng khảo hạch, căn cốt do tiên thiên quyết định, không cách nào thay đổi, ngộ tính hơn phân nửa cũng là do tiên thiên quyết định, phân nửa là do hậu thiên quyết định, mà ý chí thì hoàn toàn do hậu thiên quyết định.

Cho nên ở một mức độ nào đó, thì khảo hạch ý chí là quan trọng nhất. Một Võ giả không có ý chí cứng cỏi, cho dù có căn cốt tốt, thành tựu trong tương lai cũng có hạn, mà một người không có căn cốt tốt, cho dù tiên thiên thiếu, chỉ cần đủ ý chí, tương lai vẫn có thể bước lên tầng thứ cao hơn.

Đương nhiên, nếu có cả hai, mà tương lai không ngã xuống, cơ bản đều có thành tựu kinh người.

Khảo hạch ý chí cũng không phải trên Bình Sơn, mà là trong một sơn cốc.

Một con đường màu xanh, từ cửa cốc kéo dài sâu vào bên trong, mây mù trùng điệp, khí tức ác liệt cuộn cuộn, giống như có vô số yêu ma ẩn núp trong đó, lúc nào cũng có thể bay ra.

"Con đường thật đáng sợ."

Con người của Lý Phù Trần co rút lại, hắn có thể cảm giác được, con đường này rất nguy hiểm, loại nguy hiểm này không phải loại hắn biết, mà là nguy hiểm không cách nào biết rõ, rất vô lý như tồn tại chân thực.

- Đây chính là Thanh Vân Lộ của Thương Lan Tông ta, xông qua, từ nay về sau một bước lên mây, không qua, cho dù có căn cốt thật tốt, cũng không được trọng dụng, ta sẽ căn cứ theo thời gian mà tính điểm.

Trưởng lão khảo hạch ý chí có rất nhiều, lão giả đứng đầu có khí tức sâu không lường, hiển nhiên là cao hơn những trưởng lão khác, nếu Lý Phù Trần đoán không nhầm, lão giả này chắc là Đại trưởng lão có quyền lực lớn nhất Ngoại Tông.

- Được rồi, tất cả đi vào!

Đại trưởng lão Ngoại Tông phát tay.

Nghe vậy, mọi người bao gồm Lý Phù Trần nói đuổi nhau đi vào. Mà trước đó, có không ít người đi vào Thanh Vân Lộ, dần dần tiến vào mây mù trùng điệp.

Vừa bước lên Thanh Vân Lộ, Lý Phù Trần liền cảm giác thân thể trầm xuống.

"Áp lực thật lớn, giống như đeo mấy trăm cân vậy."

Lý Phù Trần hơi biến sắc, hắn còn không biết Thanh Vân Lộ dài bao nhiêu, nếu dài hơn so với dự đoán của hắn, dưới trọng lực mấy trăm cân, đủ đem hắn ép vỡ.

Chỉ trong chốc lát, mọi người đều tiến vào trong mây mù.

- Tiêu trưởng lão, người nói trong khảo hạch đệ tử Ngoại Tông lần này, sẽ có mấy người trọn điểm?

Trần Tông Minh thu hồi tầm mắt, quay đầu hướng Đại trưởng lão Ngoại Tông Tiêu Trường Phong nói.

Tiêu Trường Phong trầm ngâm nói:

- Chỉ sợ không có, Thanh Vân Lộ ẩn chứa trọng áp cùng ảo cảnh, trong mười năm này, chỉ có ba người trọn điểm trong khảo hạch ý chí, hơn nữa đều là đệ tử sớm nhập Thương Lan Tông, có căn cốt tứ, ngũ tinh.

Bạn đang đọc truyện *Vĩnh Hằng Chí Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 35: Đệ Tử Ngoại Tông Nhất Đẳng

Trong sương mù, Lý Phù Trần đột nhiên cảm thấy tâm thần của mình hoảng hốt, hơn nữa rất nhiều người, chẳng biết biến mất từ lúc nào. Trong Thanh Vân Lộ, vô cùng im lặng, ngay cả tiếng bước chân và tiếng tim đập cũng không nghe thấy.

"Không đúng."

Lý Phù Trần không đi chậm lại, ngược lại đi nhanh hơn, hần phải nhận lúc tinh thần còn thanh tỉnh rồi khỏi Thanh Vân Lộ.

Áp lực mấy trăm cân, lúc đầu không cảm thấy gì, nhưng càng đi về sau, càng ngày càng khó chịu được, ngoại trừ thể lực cùng Chân khí tiêu hao, nguyên nhân lớn nhất là sương mù quỷ dị này mang tới áp lực, làm thân thể và tinh thần đều phải chịu đựng, các phương diện thể chất đều nhanh chóng giảm xuống, người có ý chí thấp, nói không chừng đã tan vỡ.

"A! A! A!"

Trong sương mù trùng điệp, đột nhiên truyền ra tiếng thét vô cùng thê thảm.

- Gỗ mục không thể điều khiển, ai đi bắt hần ra ngoài đi.

Tiêu Trường Phong lạnh mặt.

- Để ta!

Một tên Trưởng Lão Ngoại Tông bay lên, giống như con chim lướt vào trong sương mù, một lúc sau, mang một thiếu niên bay ra ngoài.

Nước mắt, nước mũi của thiếu niên đều chảy ra, vô cùng chật vật.

- Vạn trưởng lão, giao hần cho ngươi.

Tiêu Trường Phong ngay cả nhìn cũng không nhìn thiếu niên này, nói với một trưởng lão khác.

Vạn trưởng lão là một trong những trưởng lão quản lý đệ tử tạp dịch, hần gật đầu nói:

- Không qua được Thanh Vân Lộ, trực tiếp bị loại thành đệ tử tạp dịch, giao cho ta.

Dần dần, ngày càng nhiều người bị loại xuống thành đệ tử tạp dịch, từ mấy người biến thành mấy chục, một đám đứng đó xấu hổ, hần bay phách lạc, muốn nói gì lại thôi.

- Trưởng lão, hai hạng khảo hạch lúc trước ta được một trăm ba mươi lăm điểm, cao hơn so với rất nhiều người, vì không xông qua được Thanh Vân Lộ, liền đem ta thành đệ tử tạp dịch, có phải không công bằng hay không.

Một thiếu niên tức giận nói.

Vạn trưởng lão lạnh lùng nói:

- Ý chí không kiên định, cho dù hai hạng khảo hạch cộng lại một trăm năm mươi điểm cũng không được, nếu ngươi có căn cốt tứ tinh, thì có thể suy nghĩ lại.

- Người nói khảo hạch không công bằng, vậy thì đường vào Thương Lan Tông.

Một tên trưởng lão khác thấy Vạn trưởng lão khách khí như vậy, liền trách mắng.

Thiếu niên nắm chắc quyền, cuối cùng vẫn không nói gì.

Không biết lúc nào, trước mắt của Lý Phù Trần sinh ra ảo giác, con đường dưới chân, biến thành một con đường đầy xương trắng, máu tươi màu đỏ, sền sệt chảy ra từ các khớp xương, ngập cả chân của Lý Phù Trần.

Ngay sau đó, bầu trời đổ mưa toàn là rắn, vô số rắn độc nhỏ như cây đũa rơi xuống, vào trong quần áo của Lý Phù Trần, thậm chí chui vào lỗ tay, lỗ mũi của hần.

Đẩy ra tầng tầng lớp lớp nhưng con rắn nhỏ, Lý Phù Trần bỗng nhiên cảm thấy bên tai có người thổi khí, nhìn lại, hần thấy một khuôn mặt trắng bệch đang nhìn chăm chăm hần . . .

"Là ảo giác sao?"

Con ngươi của Lý Phù Trần co rút lại.

Cái ảo giác này thật chân thực, hơn nữa có thể ăn mòn ý chí của hắn, làm hắn từ từ đắm chìm trong ảo giác, đem ảo giác thành hiện thực.

Tuy rơi vào trong ảo giác, nhưng Lý Phù Trần vẫn đi tòi, ý chí kiên cường dẻo dai, khiến hắn chống lại ý chí bị hao mòn một cách nhất định.

Cuối Thanh Vân Lộ, đám người Tiêu Trường Phong chờ ở đó từ lâu.

- Còn chưa được nửa nén nhang, xem ra thêm một nén nhang ngắn được đốt, cũng không có ai được trăm điểm.

Một tên Trưởng Lão Ngoại Tông lắc đầu cười nói.

Trần Tông Minh muốn nói, đột nhiên hắn chỉ vào trong sương mù của Thanh Vân Lộ nói:

- Có người đi ra.

- Có người đi ra?

Tất cả trưởng lão vội vàng nhìn lại.

Trong sương mù, một thanh ảnh non nớt thon dài đi ra, không phải Lý Phù Trần thì là ai.

- Lý Phù Trần.

Trần Tông Minh vô cùng kinh ngạc.

Tiêu Trường Phong hỏi thăm:

- Trần trưởng lão, đây là người người dẫn dắt sao?

Trần Tông Minh gật đầu, nói:

- Hắn là đệ tử Lý gia của Vân Vụ Thành, căn cốt phổ thông, nhưng ngộ tính rất tốt, được một trăm mười điểm, nghĩ không ra ý chí cũng cao như thế.

Ngay từ đầu Trần Tông Minh cũng không quá xem trọng Lý Phù Trần, hiện tại bỗng nhiên hắn có chút chờ mong Lý Phù Trần.

- Căn cốt phổ thông sao?

Tiêu Trường Phong nhún mày:

- Đáng tiếc, nếu là căn cốt nhị tinh, thành tựu của người này không thua gì căn cốt tứ tinh, nếu là căn cốt tam tinh, hoàn toàn có thể cho Thương Lan Tông trọng điểm bồi dưỡng.

Nhìn Lý Phù Trần đi ra sương mù, Tiêu Trường Phong tán thưởng nói:

- Lý Phù Trần, chúc mừng ngươi, ý chí được trăm điểm.

Trong vòng một nén nhang xong qua Thanh Vân Lộ được trăm điểm, mỗi nén nhang ngắn đốt xong, giảm mười điểm, nửa nén giảm năm điểm.

Bảy người của Vân Vụ Thành, ngoại trừ Lý Phù Trần, Hạ Bình có ý chí cao nhất, bảy mươi lăm điểm, Dương Khai và Chúc Hồng Tú bảy mươi điểm, Thân Đồ Tuyệt sáu mươi lăm điểm, Quan Bằng sáu mươi điểm, Thân Đồ Lượng không qua được Thanh Vân Lộ, trực tiếp bị loại thành đệ tử tạp dịch.

Sau khi mọi người đi ra Thanh Vân Lộ xong, Tiêu Trường Phong cao giọng nói:

- Tổng điểm thấp hơn một trăm tám mươi, toàn bộ thành đệ tử tạp dịch, tổng điểm từ một trăm tám mươi đến hai trăm mười, là đệ tử Ngoại Tông Tam đẳng, hai trăm mười đến hai trăm bốn mươi, là đệ tử Ngoại Tông Nhị đẳng, trên hai trăm bốn mươi, là đệ tử Ngoại Tông Nhất đẳng.

Đệ tử Ngoại Tông cũng phân đẳng cấp, đệ tử Ngoại Tông Tam đẳng là thấp nhất, đệ tử Ngoại Tông Nhất đẳng là cao nhất.

Đẳng cấp khác nhau, nhận đãi ngộ cũng khác nhau, đệ tử Ngoại Tông Nhất đẳng thì có nhà riêng, đệ tử Ngoại Tông Nhị đẳng cùng Tam đẳng thì ở đại viện, chung một chỗ với rất nhiều người. Đệ tử Ngoại Tông Nhất đẳng có thể mua vật phẩm của tông môn giá trị ngàn kim tệ trong mỗi tháng, còn đệ tử Ngoại Tông Nhị đẳng chỉ có ba trăm, Tam đẳng có hai trăm mà thôi. Phải biết rằng vật phẩm của tông môn, không thể tìm từ bên ngoài, ai không muốn mua, nhưng địa vị thấp, có kim tệ cũng không mua được. Tóm lại, cho dù ở phương diện nào, đệ tử Ngoại Tông Nhất đẳng có đãi ngộ cao hơn đệ tử Ngoại Tông Nhị đẳng, Tam đẳng.

Cứ như vậy, đệ tử tạp dịch là một nhóm, đệ tử Ngoại Tông Tam đẳng là một nhóm, đệ tử Ngoại Tông Nhị đẳng là một nhóm, đệ tử Ngoại Tông Nhất đẳng chỉ có một mình Lý Phù Trần, đặc biệt làm người khác chú ý.

"Đáng hận."

Thân Đồ Lượng không cam lòng, theo hán thấy khảo hạch ý chí không có chỗ nào dùng, ý chí kiên định thì như thế nào, thực lực mạnh, ai lại theo người có ý chí kiên định.

Đáng tiếc hán cũng không có hy vọng, cho dù hán xông qua Thanh Vân Lộ, tổng điểm trước mắt của hán là chín mươi, cách một trăm tám mươi quá xa, vẫn là đệ tử tạp dịch.

- Thật may mắn, dĩ nhiên trở thành đệ tử Ngoại Tông Nhất đẳng.

Quan Bằng nhìn chằm chằm đệ tử Ngoại Tông Nhất đẳng duy nhất Lý Phù Trần, Quan Bằng liền rất khó chịu.

- Trưởng lão, dựa vào cái gì mà căn cốt phổ thông có thể trở thành đệ tử Ngoại Tông Nhất đẳng.

Quan Bằng không nhịn được nói ra.

- Đúng vậy, hán chỉ là một tên căn cốt phổ thông, có tư cách gì làm đệ tử Nhất đẳng.

- Đệ tử Ngoại Tông Nhất đẳng phải bài trừ ra căn cốt phổ thông, căn cốt nhất tinh cùng căn cốt nhị tinh cũng phải bài trừ.

Trong hàng đệ tử Ngoại Tông Nhị đẳng, có mấy thiếu niên căn cốt tam tinh siêu phàm nói, trước đó, bọn họ là thiên chi kiêu tử, chịu không nổi người khác đề đầu bọn hán.

Tiêu Trường Phong hừ lạnh:

- Gia có gia quy, tông có tông quy, quy củ của Thương Lan Tông, tổng điểm vượt qua hai trăm bốn mươi, là đệ tử Ngoại Tông Nhất đẳng, các ngươi có thể đi tìm Tông chủ sửa đổi tông quy.

- Trưởng lão nói giỡn, đệ tử không dám.

Mấy người bọn họ có chút sợ, để bọn họ đi tìm Tông chủ, đây không phải là chuyện đùa hay sao? Tông chủ giận dữ, toàn bộ Thương Lan Vực đều phải thay trời đổi đất, bọn họ có tư cách gì, nhưng trong nội tâm, bọn họ đã nhớ kỹ Lý Phù Trần, định tìm cơ hội nào đó giáo huấn hán, cho hán biết, làm đệ tử Ngoại Tông Nhất đẳng cũng không tốt như vậy.

Bạn đang đọc truyện *Vĩnh Hằng Chí Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 36: Xích Hỏa Quyết

Dịch giả: rolland

Lý Phù Trần không để ý, những người đó muốn làm âm i thì để bọn họ làm âm i đi, chỉ có người vô dụng mới làm âm i, cố tình làm người khác tức giận, chỉ biết dùng hành động để chứng minh mình.

Về phần Quan Bằng, nói thật, Lý Phù Trần cũng không đem loại tiểu nhân này để trong mắt, đối phương giống như Lý Văn Hải, đều là loại mắt cao hơn đầu, sau khi bị ngăn trở lại trở thành người hết sức tiện.

Người như thế, trừ khi có kỳ ngộ trời cho, bằng không cũng không có tiền đồ gì.

Đôi khi, tính cách cũng quyết định thành tựu của một người.

- Chúc mừng.

Chúc Hồng Tú đi tới chúc mừng.

Lý Phù Trần cười nói:

- Lúc này đắc ý cũng không coi vào đâu, cả đời đắc ý mới là thật.

- Thật không biết ngươi rèn luyện ý chí như thế nào, không giống như của một thiếu niên.

Chúc Hồng Tú nhìn Lý Phù Trần, tuy nhận thức hán không lâu, cũng chưa nói qua mấy câu, nhưng Lý Phù Trần cho nàng ấn tượng rất sâu sắc, đây là người rất nội liêm, rất tự tin, và có tính cách rất mâu thuẫn.

Lý Phù Trần không nói, có thể một năm không tu luyện được làm tính cách hán cải biến rất nhiều.

Nhưng không sao, chỉ cần hấn là chính hấn là được.

Đệ tử tạp dịch được đưa đến khu vực tạp dịch, đệ tử Ngoại Tông được đưa đến khu vực đệ tử Ngoại Tông.

Khu vực đệ tử Ngoại Tông, cũng không ở trên núi, mà là ở khu đất trống giữa hơn mười ngọn núi, khu vực này có khoảng bảy tám dặm, kiến trúc liên miên như vảy cá, một mảnh lại một mảnh, kéo dài tới địa phương không thấy được.

Đại điện Ngoại Tông.

- Cái này là lệnh bài đệ tử Ngoại Tông, mỗi người một khối, phía trên có khắc tên của ngươi, còn có trang phục của đệ tử Ngoại Tông, mỗi người ba bộ, bộ kiểm của đệ tử Ngoại Tông, mỗi người một thanh.

Dưới sự chỉ huy của các trưởng lão, rất nhiều Chấp Sự cùng đệ tử Chấp Sự bắt đầu đưa vật phẩm của đệ tử Ngoại Tông cho bọn hắn.

Lệnh bài là một khối thiết bài màu đen, phía trên có khắc ba chữ "Lý Phù Trần", trang phục của đệ tử Ngoại Tông màu lam nhạt, sạch sẽ đơn giản, còn bộ kiểm của đệ tử Ngoại Tông là một thanh kiếm gỗ đặc thù, có thể chịu được mấy ngàn cân lực lượng, chủ yếu dùng để so tài trong tông môn, lực sát thương không lớn.

Hắng giọng một cái, Đại trưởng lão Ngoại Tông Tiêu Trường Phong nói:

- Hiện tại sắp xếp nơi ở cho các ngươi, sáng mai, tập trung ở chỗ này, lúc đó sẽ đưa công pháp nhập môn cho các ngươi.

"Công pháp nhập môn?"

Trong lòng Lý Phù Trần khẽ động, công pháp nhập môn của Thương Lan Tông là một môn công pháp Hoàng cấp Đỉnh giai, được phát miễn phí, sau này muốn tu luyện công pháp cao hơn, cần dùng điểm cống hiến ra đổi, nhưng đối với Lý Phù Trần mà nói, giai đoạn hiện nay tu luyện công pháp Hoàng cấp Đỉnh giai hoàn toàn đủ rồi.

Khu vực của đệ tử Ngoại Tông chia làm ba khu, Tam đẳng một khu, Nhị đẳng một khu, Nhất đẳng một khu.

Khu vực của đệ tử Nhất đẳng sâu ở trong nhất, hoàn cảnh rất đẹp, rất an tĩnh, một đám độc viên chi chít như sao trời, cách nhau một khoảng đất trống lớn.

Lý Phù Trần được sắp xếp trong một độc viện vắng vẻ trong góc, độc viện này hiển nhiên rất lâu chưa được sử dụng qua, khắp nơi đều bụi bặm.

- Ngươi có thể cho đệ tử tạp dịch qua giúp ngươi quét dọn, đây là đặc quyền của đệ tử Ngoại Tông Nhất đẳng.

Đệ tử Chấp Sự mang Lý Phù Trần tới đây nhắc nhở.

Lý Phù Trần gật đầu, nói:

- Ta đã biết, đa tạ.

Sau khi được vài tên tạp dịch quét dọn, độc viện nhanh sạch sẽ hơn, điều này làm Lý Phù Trần cảm khái, đệ tử tạp dịch muốn ở trong tông môn nổi bật, cũng không phải là chuyện dễ dàng gì, mỗi ngày đều phải làm việc, thời gian tu luyện không nhiều.

Đương nhiên, đệ tử tạp dịch phải làm rất nhiều việc, nhưng so với bên ngoài tốt hơn nhiều, đệ tử tạp dịch mỗi tháng đều thu được điểm cống hiến, tích lũy nhất định điểm cống hiến, thì có thể đổi được vật phẩm cùng bí tịch trong tông môn, người ngoài muốn làm tạp dịch cũng không làm được.

Gần tối, sau khi thay trang phục của đệ tử Ngoại Tông, Lý Phù Trần một mình đi vào khu vực nhà ăn của Ngoại Tông.

Nhà ăn ở trong khu vực của đệ tử Nhị đẳng, có ba tầng, đã kín hết chỗ ngồi.

Tầng một cung cấp món ăn bình thường thì miễn phí, tầng hai cung cấp món ăn có nhiều dinh dưỡng cần một kim tệ, tầng ba là món ăn cao cấp cần một kim tệ.

Món ăn bình thường, so với món ăn nhà bình thường tốt hơn, một mặn một chay, còn món ăn dinh dưỡng phong phú hơn nhiều, cùng gia đình của Lý Phù Trần không khác nhiều lắm, về phần những món ăn cao cấp, Lý Phù Trần cũng ăn rất ít, chỉ có lúc tiệc tùng mới ăn được.

Suy nghĩ một chút, Lý Phù Trần đi lên lầu hai.

Tuy rằng món ăn bình thường miễn phí, nhưng dinh dưỡng quá ít, chỉ thích hợp cho người bình thường.

Lấy một phần thức ăn, Lý Phù Trần tìm chỗ ngồi xuống.

- Nghe nói gì không, một trong mười thiên kiều của Ngoại Tông, Quan Tuyết, đem Bạch Lăng Quyết tu luyện tới tầng thứ năm.

- Đừng có đùa! Nàng mới vào Thương Lan Tông có bốn tháng.

- Bốn tháng thì sao, Quan Tuyết có căn cốt tứ tinh Nhu Thủy, tu luyện công pháp âm nhu hệ thủy làm ít công to.

Bàn bên cạnh, mấy đệ tử Ngoại Tông đang thảo luận Quan Tuyết.

"Bạch Lăng Quyết tăng thứ năm sao?"

Lý Phù Trần cũng có chút kinh ngạc, hẳn nhớ Quan Tuyết tu luyện Thủy Nguyệt Quyết tới tăng thứ năm, mới gần một năm, mà Thủy Nguyệt Quyết chỉ là công pháp Hoàng cấp Cao giai, Bạch Lăng Quyết là công pháp Hoàng cấp Đỉnh giai.

"Có lẽ Thủy Nguyệt Quyết giống như Bạch Lăng Quyết, đều là công pháp âm nhu hệ thủy, có chỗ giống nhau."

Thiên phú ngộ tính của Quan Tuyết đến cùng như thế nào, Lý Phù Trần cũng không rõ lắm, dù sao ai cũng có bí mật, cũng giống như hắn, nếu không phải vì thiên tài chiến, ai có thể biết cảnh giới công pháp và kiếm pháp của hắn.

Ăn xong bữa cơm, Lý Phù Trần trở về đọc viện, nhân lúc trời còn chưa tối, tu luyện Hồng Ngọc Kiếm Pháp, rồi tu luyện Hồng Ngọc Công như thường ngày.

Sáng sớm hôm sau, Lý Phù Trần đi tới Đại điện đệ tử Ngoại Tông.

Đại trưởng lão Ngoại Tông Tiêu Trường Phong nhìn mọi người, tay chỉ lên bàn dài bên cạnh nói:

- Thương Lan Tông ta có tất cả mười loại công pháp nhập môn, các ngươi phải tránh dựa vào công pháp thuộc tính mà trước kia tu luyện để tuyển chọn công pháp. Khi tuyển chọn công pháp phải suy nghĩ cẩn thận, bằng không sẽ làm lỡ thời gian tu luyện của mình.

- Được rồi, mười người một tổ, lần lượt mỗi tổ chọn lựa, sau khi chọn xong, thì đi đại điện bên cạnh lấy bí tịch.

Tiêu Trường Phong đứng qua một bên.

Sau nửa giờ xếp hàng, đến lượt tổ của Lý Phù Trần.

- Từ Khí Quyết, công pháp tinh thuần bá đạo.

- Trường Thanh Công, công pháp công chính bình thân.

- Thiết Giáp Công, công pháp cương mãnh bá đạo.

- Bạch Lăng Quyết, công pháp âm nhu nhược thủy.

- Xích Hỏa Quyết, công pháp mãnh liệt nóng cháy.

...

Mười loại công pháp, mỗi loại đều có đặc sắc riêng, nếu đưa ra ngoài, đủ để dẫn phát vô số gia tộc tranh đoạt, mà ở Thương Lan Tông, chỉ là công pháp nhập môn mà thôi, ai cũng có thể tu luyện.

Lý Phù Trần nhìn qua hết mười loại công pháp, cuối cùng lựa chọn Xích Hỏa Quyết.

Hắn chọn Xích Hỏa Quyết có hai nguyên nhân, thứ nhất, hắn tu luyện Hồng Ngọc Công cũng là công pháp nóng cháy, sẽ dễ dàng hơn rất nhiều.

Thứ hai, Thương Lan Tông có hai tuyệt học, một là Thương Lan Chân Công, hai là Phần Thiên Chân Công, nếu tuyển chọn công pháp khác, sau đó sẽ không tốt chọn Phần Thiên Chân Công, tuy rằng Phần Thiên Chân Công cách hắn còn rất xa.

Bạn đang đọc truyện *Vĩnh Hằng Chí Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 37: Lập Uy

- Viên Xích Hỏa Hoàn này, là đan dược đặc biệt của Thương Lan Tông ta, bên trong ẩn chứa chân ý của Xích Hỏa Quyết, nhớ kỹ, đừng dùng sớm, chờ khi nào ngươi cảm thấy công pháp mắc bình cảnh thì hãy dùng.

Trưởng lão cấp bí tịch cho Lý Phù Trần cùng một viên đan dược màu đỏ dạn dỏ.

- Đệ tử ghi nhớ.

Lý Phù Trần cúi người tiếp nhận bí tịch cùng đan dược.

Đây là lần đầu tiên Lý Phù Trần thấy đan dược công pháp, đan dược công pháp này, là dùng Chân khí luyện ra, Chân khí có rất nhiều chủng loại, luyện chế ra đan dược cũng rất nhiều loại, lấy Xích Hoả Chân khí luyện chế ra đan dược, đương nhiên sẽ ẩn chứa Xích Hoả chân ý, nhưng loại chân ý này cũng rất nông cạn, tối đa chỉ có thể giúp người khác tăng lên một tầng.

Đi ra đại điện không lâu, Lý Phù Trần bị mấy tên thiếu niên cản lối.

- Lý Phù Trần, ngươi không xứng trở thành đệ tử Ngoại Tông Nhất đẳng, nhưng Triệu Liệt Hồ ta cho ngươi một cơ hội, chỉ cần ngươi nguyện ý làm thủ hạ của ta, mỗi tháng dâng lên một viên đan dược Hoàng cấp Trung giai, ta có thể đảm bảo vị trí đệ tử Ngoại Tông Nhất đẳng của ngươi vững vàng.

Triệu Liệt Hồ là đệ tử Triệu gia của Cuồng Phong Thành, có căn cốt tam tinh Hoả Diễm, luôn cho mình là siêu phàm, tính cách bá đạo.

Lý Phù Trần quan sát đối phương, bằng vào cảm ứng khí tức, Lý Phù Trần đoán hẳn có tu vi Luyện Khí cảnh thất trọng, thực lực không yếu hơn Dương Khai, có thể vượt qua Dương Khai.

- Ngươi nghĩ có khả năng sao?

Lý Phù Trần nói.

- Đã như vậy, đừng trách ta mạnh tay.

Triệu Liệt Hồ rút ra một kiếm, đâm tới.

Người trong nghề ra tay, nhìn là biết.

Chỉ dựa vào một kiếm này, Lý Phù Trần biết, thực lực của Triệu Liệt Hồ mạnh hơn Dương Khai.

Triệu Liệt Hồ nhìn như chỉ đâm tới một cái, nhưng giống như một đoàn hoả diễm bạo liệt, bao hàm rất nhiều biến hoá, giống như hoả diễm không có hình dạng, chỉ có chân ý nóng cháy.

Đối mặt với một kiếm này, Lý Phù Trần không có biện pháp ứng đối tốt hơn, chỉ có thể lấy thức thứ nhất của Hồng Ngọc Kiếm Pháp là Hồng Ngọc Chi Xúc ứng phó.

Một kiếm ra khỏi vỏ, Lý Phù Trần đâm một kiếm vào trong "hoả diễm".

- Hà!

Triệu Liệt Hồ biến sắc, hoả diễm kiếm pháp của hắn, đột nhiên không bị khống chế nữa.

Một kiếm hút một kiếm của đối phương, Lý Phù Trần chuyển động tay phải, sau đó lực hút biến mất, kiếm đặt trên yết hầu của Triệu Liệt Hồ.

- Chỉ bằng ngươi, thì chưa đủ tư cách để ta theo.

- Kiếm ẩn chứa lực hút, thủ đoạn tốt, Trần Đại Hải ta đến.

Trần Đại Hải giống như Triệu Liệt Hồ, cũng có căn cốt tam tinh siêu phàm, nhưng hắn là căn cốt tam tinh Nhu Thủy, am hiểu Võ học âm nhu, lấy nhu thắng cương, cũng có thể lấy nhu chế nhu, kiếm pháp của Lý Phù Trần đối với hắn có tác dụng không lớn.

Trong khu vực hai thước xung quang, giống như có sóng nước dập dờn, một kiếm của Trần Đại Hải bao phủ tới Lý Phù Trần.

- Có thể đến Thương Lan Tông, quả nhiên đều những người bất phàm.

Hiện tại, Lý Phù Trần không có ưu thế tuyệt đối, một trận đánh bại Dương Khai, hắn đã sử dụng chín thành thực lực, mà ở Thương Lan Tông, mạnh hơn Dương Khai có rất nhiều người, trong Võ học, có tương sinh tương khắc, nếu gặp người không bị mình khắc chế, hoặc khắc chế mình, Lý Phù Trần không chắc có thể thắng dễ dàng.

Đương nhiên, ngộ tính hiện tại của hắn không cách nào phát huy hoàn toàn, bởi vì tu vi không đủ, hắn không cách nào hiểu rõ kiếm pháp Hoàng cấp Cao giai, chờ tu vi đột phá tới Luyện Khí cảnh thất trọng, ưu thế của hắn sẽ lớn hơn.

Ầm!

Hai kiếm chạm vào nhau, không khí dập dờn, kinh khí vô cùng dính.

- Buông tay.

Trần Đại Hải nhận thấy, lực lượng của Lý Phù Trần chỉ khoảng hai ngàn cân, mà lực lượng của hắn đã hơn hai ngàn, một kiếm trong tay xoay tròn, trong hư không giống như có vô số dòng suối chảy, xoắn lấy một kiếm của Lý Phù Trần.

- Phá!

Lý Phù Trần chống đỡ, một cổ Chân khí mạnh mẽ từ huyết Lao Cung trên bàn tay phóng ra, một kiếm đột nhiên xoay tròn.

Vù vù vù vù. . .

Một kiếm xoay tròn với tốc độ cực nhanh, tay cầm chuôi kiếm, Lý Phù Trần hung hăng ép tới.

Ba!

Một vòng kinh khí trong suốt khuếch tán, một kiếm của Lý Phù Trần mạnh mẽ xuyên qua kiếm thế của Trần Đại Hải, trực tiếp đâm vào ngực đối phương.

- Không tốt.

Trần Đại Hải quá sợ hãi, tuy hắn có mặt bị giáp trong quần áo, nhưng nếu trúng một kiếm này, nhất định sẽ gãy mấy cái xương sườn.

Thời khắc mấu chốt, Trần Đại Hải dùng tay trái đánh vào thân một kiếm của Lý Phù Trần, làm một kiếm chệch hướng.

Àm!

Lý Phù Trần sắc bén, một cước đá vào cổ tay cầm một kiếm của Trần Đại Hải, thân thể xoay tròn, lẳng không đá trúng ngực của Trần Đại Hải, đem đối phương văng ra ngoài.

- Năng lực thực chiến thật đáng sợ.

Triệu Liệt Hồ lui sang một bên, con ngươi co rút lại.

Ánh mắt quét qua mọi người đang xem chiến, Lý Phù Trần thần nhiên nói:

- Có người nào muốn khiêu chiến ta, cứ tới, nhưng ta không đảm bảo mỗi lần đều nhẹ nhàng như vậy.

Chuyện hắn lấy căn cốt phổ thông giành được Ngoại Tông Nhất đẳng đã truyền ra ngoài, ngày hôm nay nhân cơ hội này lập uy, Triệu Liệt Hồ cùng Trần Đại Hải coi như giúp hắn một chuyện.

- Thật là phách lối, chỉ một căn cốt phổ thông lại kêu ngạo như vậy.

- Chờ đi! Ở giai đoạn Luyện Khí cảnh, ưu thế của căn cốt không hiện ra, nhưng qua một năm nửa năm hắn sẽ từ từ xuống dốc.

- Không sai, căn cốt quyết định tốc độ tu luyện công pháp nhập môn, phải biết rằng, công pháp càng cao cấp, đối với căn cốt yêu cầu càng cao, căn cốt thấp, tu luyện khó khăn từng bước.

Có oán giận, có khinh thường, cũng có ché giễu.

Trở lại độc viện của mình, Lý Phù Trần lấy bí tịch Xích Hỏa Quyết ra nghiên cứu.

Xích Hỏa Quyết có tất cả chín tầng, ba tầng đầu là đặt nền móng, từ tầng thứ tư đến tầng thứ sáu có thể phát huy một bộ phận uy lực nóng cháy mãnh liệt của Xích Hỏa Quyết, tầng thứ bảy đến tầng thứ chín có hiệu quả đốt cháy, tổn thương phế phủ, vô cùng bá đạo.

Mặt khác, tu luyện Xích Hỏa Quyết tốt nhất là ban ngày, tu luyện dưới trời nắng gắt có hiệu quả nhất, chính vì vậy, có không ít người tu luyện Xích Hỏa Quyết, toàn thân khô nóng, kinh mạch tổn thương, có người tu luyện tới tầng thứ chín, bỗng nhiên bị đốt cháy.

Có thể nói, Xích Hỏa Quyết là một môn công pháp vô cùng bá đạo, không chỉ đã thương người mà còn tổn thương mình.

"Không hồ là công pháp của tông môn?"

Lý Phù Trần thầm khen trong lòng, hắn khẳng định, môn Xích Hỏa Quyết này so với Thiếu Dương Cương Khí của Thân Đồ gia chỉ có hơn chứ không kém, nhưng trọng yếu nhất, Xích Hỏa Quyết chỉ là công pháp nhập môn, công pháp nhập môn dùng để đặt nền móng, phía trên còn có Xích Hỏa Huyền Công cùng với Phần Thiên Chân Công, cùng một dòng.

Nếu có thể đem Xích Hỏa Quyết tu luyện tới tầng thứ chín, ngày sau tu luyện Xích Hỏa Huyền Công, bỏ qua nhiều trắc trở, bằng không muốn tu luyện Xích Hỏa Huyền Công, càng thêm nguy hiểm, có thể tự đốt mình.

Mặt trời chậm rãi mọc lên, Lý Phù Trần ngồi xếp bằng trên núi giả trong độc viện, bắt đầu tu luyện Xích Hỏa Quyết.

Có kinh nghiệm tu luyện Hồng Ngọc Công, Lý Phù Trần tu luyện Xích Hỏa Quyết dễ hơn rất nhiều, lúc xế chiều, Lý Phù Trần cuối cùng cũng đem Xích Hỏa Quyết tu luyện đến tầng thứ nhất.

Mấy ngày kế tiếp, Lý Phù Trần tu luyện Xích Hỏa Quyết đến tầng thứ hai.

Nửa tháng sau, Lý Phù Trần đem Xích Hỏa Quyết đạt tới tầng thứ ba.

Bạn đang đọc truyện *Vĩnh Hằng Chí Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 38: Thối Thể Đan

- Pháp môn vận chuyển Chân khí thật cao minh.

Xích Hỏa Quyết tu luyện tới tầng thứ ba, uy lực so với Hồng Ngọc Công tầng thứ sáu thua rất nhiều, nhưng hiệu suất sử dụng Chân khí làm Lý Phù Trần khen không dứt, nếu nói Hồng Ngọc Công có thể phát huy năm thành hiệu suất, Xích Hỏa Quyết ít nhất phải phát huy ra bảy thành.

Không sai, sử dụng Chân khí cũng có hiệu suất.

Xích Hỏa Quyết giống như một hỏa lò, thiêu đốt tương đối hoàn toàn, không có nhiều căn bã lưu lại, mà Hồng Ngọc Công lưu lại nhiều cặn hơn, dưới tình huống cùng uy lực, Xích Hỏa Quyết kéo dài hơn Hồng Ngọc Công, hơn nữa còn ổn định hơn.

- Không hổ là công pháp Hoàng cấp Đỉnh giai.

Lý Phù Trần đối với công pháp tiền giai của Xích Hỏa Quyết, Xích Hỏa Huyền Công càng trông chờ hơn.

Ý thức tiến vào Thức Hải, Lý Phù Trần thấy được Linh hồn của mình đang bao phủ Kim Sắc Tiểu Phù, có thể thấy được Linh hồn màu xanh nhạt có sáu thành chuyển thành màu xanh, nhìn qua, trong quang cầu hai màu, bên trong là màu xanh biếc, bên ngoài là màu xanh nhạt, rực rỡ giống như một bảo vật hiếm có.

- Còn kém bốn thành, không biết Linh hồn màu xanh sẽ làm ngộ tính của ta đạt tới cấp độ nào.

Chỉ với Linh hồn màu xanh nhạt, khiến ngộ tính của Lý Phù Trần vượt qua căn cốt tam tinh, đủ ép tới căn cốt tứ tinh.

Đương nhiên, Lý Phù Trần cũng biết, Linh hồn chỉ đề thăng ngộ tính của hắn, những phương diện khác không được đề thăng, mà căn cốt tứ tinh ngoại trừ có ngộ tính siêu phẩm ra, còn có tư chất siêu phẩm, hiện tại còn không hiện ra, nhưng theo tu vi tăng lên, tầm quan trọng của căn cốt càng ngày càng lớn.

Đây cũng là nguyên nhân chủ yếu, căn cốt phổ thông cùng căn cốt nhất tinh rất khó tu luyện đến Địa Sát cảnh, tư chất thân thể đã hạn chế bọn họ.

Có thể nói, con đường Võ đạo, mỗi cảnh giới là một bình chương. Luyện Khí cảnh đến Quy Nguyên cảnh là bình chương yếu nhất, trên cơ bản chỉ cần có đủ tài nguyên, là có thể tu luyện tới Quy Nguyên cảnh.

Quy Nguyên cảnh đến Địa Sát cảnh là cửa ải khó khăn thứ hai trên con đường Võ đạo, trên chín thành Võ giả đều kẹt ở bình chương này, cả đời không thể đột phá.

Địa Sát cảnh đi lên nữa thì càng ngày càng khó khăn.

Giống như một con đường mới bắt đầu rất rộng rãi, càng về sau càng chật hẹp, cho đến khi chỉ có vài người có thể qua được.

- Tư chất của thân thể theo không kịp, nhưng ngộ tính của ta đủ mạnh mẽ, cho dù hạn chế của tư chất ta cũng không coi vào đâu, ngộ tính gấp đôi không được, thì ngộ tính gấp năm, gấp mười, gấp mấy chục lần là được.

Có khả năng đột phá tới Địa Sát cảnh, ai không phải là người có ngộ tính tốt, thông thường, căn cốt phổ thông đột phá tới Địa Sát cảnh, thực lực mạnh hơn Địa Sát cảnh bình thường không ít.

Đệ tử Ngoại Tông Nhất đẳng mỗi tháng có thể mua được vật phẩm trong tông môn giá trị một ngàn kim tệ, Lý Phù Trần không muốn lãng phí cơ hội tháng này, bớt chút thời gian đi Tư Nguyên Đại Điện của Ngoại Tông.

Tư Nguyên Đại Điện có rất nhiều người, nhón nha nhón nháo.

Đan dược, Nguyên khí thủy tinh, bì giáp, binh khí, ..., Lý Phù Trần nhìn qua một lần, hai mắt đều sáng lên, vật phẩm trong Tư Nguyên Đại Điện, còn

phong phú hơn trong tưởng tượng của hắn.

Đan được từ Hoàng cấp Đê giai đến Hoàng cấp Cao giai, giá từ mười kim tệ đến ngàn kim tệ.

Nguyên khí thủy tinh từ cấp thấp đến đỉnh cấp, giá từ mười mấy kim tệ đến một ngàn kim tệ.

Bì giáp chỉ có bì giáp cấp một cùng bì giáp cấp hai, bì giáp cấp một giá khoảng mười mấy kim tệ, bì giáp cấp hai thì tới mấy trăm kim tệ.

Về phân binh khí phần lớn là bảo kiếm cấp một, giá từ mười mấy kim tệ đến mấy trăm kim tệ, Lý Phù Trần quan sát một chút, trên cơ bản đều là Tinh Cương Kiếm.

- Đệ tử Ngoại Tông Nhất đẳng, có thể mua vật phẩm giá trị một ngàn kim tệ, có vài thứ dùng kim tệ không mua được, đoán chừng phải dùng điểm công hiến.

Lý Phù Trần ngay cả một điểm công hiến cũng không có, có nhiều thứ tốt chỉ có thể giương mắt nhìn.

Cuối cùng, Lý Phù Trần lấy một ngàn kim tệ mua hai viên Hoàng cấp Trung giai Thối Thể Đan.

Thối Thể Đan có thể rèn luyện tạp chất của thân thể, tăng lên lực lượng, bên ngoài rất ít xuất hiện, thuộc về tài nguyên vô cùng trân quý.

Đan được tới tay, Lý Phù Trần nhanh chóng rời khỏi Tư Nguyên Đại Điện.

...

Chín mươi cân.

Hai viên Thối Thể Đan, không chỉ rèn luyện thân thể của Lý Phù Trần, càng làm lực lượng của Lý Phù Trần tăng thêm chín mươi cân.

Viên thứ nhất tăng năm mươi cân, viên thứ hai tăng thêm bốn mươi cân.

Kể từ đó, lực lượng thân thể của Lý Phù Trần đạt tới bốn năm trăm cân.

- Lực lượng thân thể của mỗi người đều có cực hạn, đến cực hạn, cho dù dùng thêm nhiều tài nguyên luyện thể, cũng không tăng được bao nhiêu lực lượng, nhưng cực hạn của cơ thể ta còn chưa tới, không biết cuối cùng có bao nhiêu lực lượng.

Thối Thân Trì có thể làm lực lượng của một người tăng lên năm trăm cân trở lên, cụ thể nhiều hay ít, mỗi người mỗi khác, chủ yếu là cực hạn của mỗi người khác nhau.

Lý Phù Trần phỏng đoán lực lượng cực hạn của thân thể mình không thấp hơn bảy trăm cân.

Nhưng muốn lực lượng tăng đến bảy trăm cân, là một chuyện rất khó khăn, đừng xem hai viên Thối Thể Đan có thể gia tăng chín mươi cân lực, nhưng hiệu quả của Thối Thể Đan sẽ càng ngày càng yếu, lực lượng tăng thêm càng ngày càng ít.

Tiếp theo phải cần năm sáu viên mới tăng thêm chín mươi cân lực, càng về sau, để tăng thêm chín mươi cân cần nhiều Thối Thể Đan hơn, cho đến khi hiệu quả của Thối Thể Đan không còn mới thôi.

Trừ khi lực lượng thân thể cực hạn của Lý Phù Trần đạt tới một tầng thứ cao hơn.

Nhưng mà đột phá lực lượng thân thể cực hạn cũng không phải chuyện dễ dàng, Võ giả mỗi lần đề thăng một cảnh giới nhỏ, lực lượng thân thể cực hạn sẽ tăng thêm một chút.

Thông thường mà nói, Luyện Khí cảnh cửu trọng bình thường có cực hạn không vượt quá ngàn cân.

Một vài người trời sinh thần lực, có thể đạt tới một ngàn rưỡi, thậm chí hai nghìn cân, nhưng dù sao cũng rất ít.

Đến Quy Nguyên cảnh, lực lượng thân thể cực hạn của Võ giả sẽ tăng thêm rất lớn, Võ giả Quy Nguyên cảnh cửu trọng bình thường có cực hạn khoảng hai ngàn cân.

Đương nhiên, mọi sự không có tuyệt đối.

Nếu có một môn công pháp luyện thể, có thể dễ dàng đột phá cực hạn của thân thể.

Chỉ là công pháp luyện thể rất khó tìm, chỉ trong tông môn mới có, có người nói, công pháp luyện thể cấp thấp, ít nhất đều là công pháp Hoàng cấp Đỉnh giai, cần rất nhiều điểm công hiến để đổi.

- Có cơ hội, phải đổi một môn công pháp luyện thể.

Lý Phù Trần muốn công pháp luyện thể, ngoại trừ đề thăng lực lượng cực hạn của bản thân, là vì tu luyện Xích Hỏa Quyết.

Xích Hôa Quyết đối với tư chất thân thể yêu cầu rất cao, người có thân thể yếu đuối, không cách nào tu luyện công pháp tới cảnh giới cao nhất, mạnh mẽ tu luyện, nhẹ thì tổn thương kinh mạch, nặng thì tử vong.

Xích Hôa Quyết còn khó tu luyện như vậy, chứ đừng nói phía sau còn có Xích Hôa Huyền Công cùng với Phần Thiên Chân Công.

- Phải nghĩ biện pháp kiếm điểm cống hiến mới được.

Lý Phù Trần nghĩ tới nghĩ lui, tốt nhất vẫn là làm nhiệm vụ của tông môn.

Kỳ thật tu luyện công pháp nhập môn cũng có thể kiếm điểm cống hiến, trong vòng một năm đem Xích Hôa Quyết tu luyện tới tầng thứ bảy, có thể được năm nghìn điểm cống hiến, trong vòng một năm đem Xích Hôa Quyết tu luyện tới tầng thứ tám, có thể được ba vạn điểm cống hiến, trong vòng một năm đem Xích Hôa Quyết tu luyện tới tầng thứ chín, có thể thu được mười vạn điểm cống hiến, ngoài ra, trong vòng hai năm tu luyện Xích Hôa Quyết đến tầng thứ chín, cũng có thể thu được ba vạn điểm cống hiến.

Cách thu điểm cống hiến trong tông môn có rất nhiều, nhưng hiện tại, Lý Phù Trần không có nhiều cách.

Bạn đang đọc truyện *Vĩnh Hằng Chí Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 39: Nhiệm Vụ Câu Cá

Nhiệm vụ của đệ tử Ngoại Tông tương đối đơn giản, Lý Phù Trần chọn một nhiệm vụ câu cá.

Địa điểm câu cá là Thương Lan Hồ sâu trong nhưng dãy núi của Thương Lan Tông.

Đây là một hồ nước rộng khoảng bảy tám dặm, sâu không thấy đáy, có người nói, dưới đáy Thương Lan Hồ, có một kiện tuyệt thế dị bảo, khí tức của dị bảo, làm cá trong Thương Lan Hồ xảy ra biến dị, từ loại cá phổ thông biến thành Bảo ngư.

Dựa theo mức độ trân quý của Bảo ngư, Thương Lan Tông chia Bảo ngư thành nhiều đẳng cấp.

Theo thứ tự là Bảo ngư phổ thông, Bảo ngư cấp một, Bảo ngư cấp hai, Bảo ngư cấp ba . . .

Bảo ngư có dinh dưỡng rất cao, nếu nói Đan dược và Dược thảo là thuốc bổ, thì Bảo ngư là món ăn bổ dưỡng.

Nhưng Bảo ngư rất khó câu.

Cho dù loại Bảo ngư phổ thông nhỏ, cũng có mười cân lực, loại Bảo ngư phổ thông lớn thậm chí có mấy trăm cân, mấy nghìn cân lực.

Dựa theo trọng lượng, Bảo ngư phổ thông có giá một cân mười điểm cống hiến, Bảo ngư cấp một có giá một cân một trăm điểm cống hiến, cứ thế mà suy ra.

Đầu tiên phải có một cần câu tốt cùng mồi câu quý.

Cần câu cũng chia làm cần câu phổ thông, cần câu cấp một, cấp hai, mồi câu cũng giống như vậy.

Hạ quyết tâm, Lý Phù Trần dùng ba ngàn kim tệ mua một cần câu cấp hai, sau đó tốn năm trăm kim tệ mua năm mươi hộp mồi câu cấp một.

Dọc theo đường núi, đi chừng ba ngày, Lý Phù Trần mới bờ hồ của Thương Lan Hồ.

Phóng đi tầm mắt, hồ nước trong suốt xanh biếc, trên mặt hồ có gợn sóng ánh lấp lánh, giống như được khám nạm từng viên bảo thạch, long lánh chói mắt.

Ở Thương Lan Hồ, muốn câu Bảo ngư, chọn lựa vị trí Điều Ngư Đài rất trọng yếu, nếu như tùy tiện trên bờ câu cá, thì câu không được gì, hiệu suất rất thấp.

Sau một lúc lâu, Lý Phù Trần tìm được một Điều Ngư Đài hẳn cho là tốt.

Điều Ngư Đài giống như một cây cầu đá, kéo dài vào trong hồ nước, mặt trên có nhiều gian nhà, đệ tử đến câu cá, buổi tối có thể ở bên trong.

- Cuối cùng cũng có một gian nhà trống.

Lúc trước Lý Phù Trần cũng vừa ý một Điều Ngư Đài, nhưng đáng tiếc bên trong đều có người ở.

Sau khi chào hỏi, Lý Phù Trần cầm cần câu cùng mồi câu, hướng đầu Điều Ngư Đài đi đến.

Một tòa Điều Ngư Đài, có thể chứa mười người cùng câu cá, lúc Lý Phù Trần, bình đài chừng trăm thước, cứ khoảng hai mươi thước có một người ngồi.

- La sư huynh, có người mới đến.

Những vị trí tốt nhất do mấy người thiếu niên hơi lớn tuổi chiếm lấy, một thiếu niên da ngăm đen cười hi hi nói.

Cách đó không xa là một thiếu niên khôi ngô khoảng mười bảy mười tám tuổi, hần nhìn Lý Phù Trần, nhếch miệng nói:

- Hy vọng hần có thể câu được mấy con Bảo ngư, đến lúc đó chúng ta có thể lấy nhiều một chút.

- Ôi, câu Bảo ngư quá khó, một tuần có thể câu được mấy con đã không tệ rồi.

Thiếu niên ngăm đen không hề quan tâm Lý Phù Trần, chuyên tâm câu cá.

Thời gian trôi qua từng chút, Lý Phù Trần kiên trì chờ đợi, tới gần tối, cần câu giật giật.

Lý Phù Trần nhướn mày, vội vàng giật cần câu lên.

"Thật mạnh."

Cảm thụ lực đạo truyền từ cần câu, Lý Phù Trần đoán con cá dưới nước có lực lượng hơn mười cân, người bình thường đừng nói câu, không chừng còn bị té xuống nước.

Ào!

Một con cá nhỏ màu trắng bạc nhảy khỏi mặt nước.

Con cá này chỉ to bằng bàn tay, vảy toàn thân đều trắng bạc, giống như do kim loại tạo thành.

Ngân Thiết Ngư, Bảo ngư phổ thông loại nhỏ, chỉ nặng một hai cân, như khí lực rất lớn, trong nước có thể phát huy ra hơn mười cân lực.

"Không hồ là Bảo ngư."

Lý Phù Trần rất khó tưởng tượng, một con cá lớn chừng bàn tay, như thế nào lại phát huy ra được mười cân lực.

- Vận khí không tệ, ngày đầu tiên liền câu được một con Bảo ngư.

Thiếu niên khôi ngô cười lạnh.

Mấy ngày kế tiếp, Lý Phù Trần trung bình mỗi ngày đều câu được một con Bảo ngư phổ thông, con lớn nhất khoảng một cân tám lượng, nhỏ nhất khoảng một cân hai lượng, vận khí vô cùng tốt.

Câu cá có thể kiếm điểm công hiến, nhưng Lý Phù Trần cũng không đem tất cả thời gian đi câu cá.

Hiện tại, hần có nhiệm vụ trọng yếu hơn, đầu tiên là tu luyện Hồng Ngọc Công tới tầng thứ bảy, thứ hai là nhanh chóng đề thăng cảnh giới của Xích Họa Quyết.

Theo Linh hồn màu xanh nhạt từ từ chuyển thành Linh hồn màu xanh, ngộ tính của Lý Phù Trần cũng tăng theo, mạnh hơn lúc đầu mấy thành, nếu không hần cũng không thể tu luyện Hồng Ngọc Công từ tầng thứ ba đến tầng thứ sáu nhanh như vậy, đuổi thẳng tới Quan Tuyệt.

Đương nhiên, hần nghe nói sau khi Quan Tuyệt tiến vào Thương Lan Tông, thiên phú so với trước kia còn cao hơn, mới bốn tháng, tu vi đã đột phá đến Luyện Khí cảnh bát trọng, Bạch Lăng Quyết cũng tu luyện tới cảnh giới tầng thứ năm, có người nói, thực lực của nàng đã đạt tới cấp bậc trước năm trăm của đệ tử Ngoại Tông.

Phải biết rằng Thương Lan Tông có ba vạn đệ tử Ngoại Tông, tu vi đạt tới Luyện Khí cảnh cửu trọng, có ít nhất năm ngàn, Quan Tuyệt bằng vào tu vi Luyện Khí cảnh bát trọng tiến vào hàng ngũ năm trăm đệ tử Ngoại Tông, thiên phú có thể tưởng tượng được.

Tu luyện Hồng Ngọc Công không giống với Xích Họa Quyết.

Hồng Ngọc Công tuy cũng là công pháp dương cương nóng cháy, nhưng chân ý nội liễu, không thể tu luyện ban ngày, bằng không rất dễ tán công, làm nhiều công ít.

Tu luyện Xích Hỏa Quyết thì ngược lại, nếu nói Hồng Ngọc Công là một đoàn hoà diễm bất động, Xích Hỏa Quyết lại là một đoàn hoà diễm đang thiêu đốt dữ dội, chân ý bá đạo rộng lớn, duy ngã độc tôn, ban ngày tu luyện, làm ít công to.

Lúc ánh trăng mọc lên, Lý Phù Trần tu luyện Hồng Ngọc Công.

Lúc mặt trời mọc, Lý Phù Trần tu luyện Xích Hỏa Quyết.

Tu luyện luân phiên hai công pháp, khiến Lý Phù Trần hiểu rõ không ít chân ý của thiên địa.

Ào ào ào . . .

Tiếng rẽ nước cuộn trào mãnh liệt, cách trăm thước đều nghe được.

- Thật đẹp, là Bảo ngư cấp một.

- Nhìn con này, chỉ sợ có bảy tám cân đi, đây chính là bảy tám trăm điểm công hiến a.

Câu được Bảo ngư cấp một chính là Lý Phù Trần, lực lượng cùng Chân khí bạo phát, kéo cần câu lại, một con Bảo ngư ba màu dài một thước bị kéo ra khỏi mặt nước.

Tam Sắc Ngư, Bảo ngư cấp một loại nhỏ, lực lượng trong nước chừng mấy trăm cân.

Thiếu niên khôì ngò và thiếu niên ngâm đen đều ngẩn ra, mấy ngày này, bọn họ biết vận khí của Lý Phù Trần rất tốt, trung bình mỗi ngày đều câu được một con Bảo ngư phổ thông, không nghĩ lại tốt tới mức này, dĩ nhiên câu được một con Bảo ngư cấp một.

Đồng dạng là Bảo ngư, nhưng khí lực của Bảo ngư cấp một lớn hơn Bảo ngư phổ thông rất nhiều, cũng giao hoạt hơn, đôi khi mồi câu tự nhiên biến mất, là do Bảo ngư cấp một làm chuyện tốt.

- La sư huynh, vị sư đệ mới tới này, vận khí có chút nghịch thiên a!

Thiếu niên ngâm đen không nhịn được nói.

Thiếu niên khôì ngò neho mắt lại:

- Không có thực lực, vận khí có tốt cũng vô dụng, ta hy vọng vận khí của hần tốt hơn một chút.

Hai người không biết, Lý Phù Trần cũng không dựa vào vận khí mà câu cá, mà dựa vào Linh hồn mạnh mẽ để câu cá.

Hần phát hiện, ý thức của hần, có thể bám vào Chân khí, theo cần câu kéo dài tới lưỡi câu, kể từ đó, hần liền thấy rõ tình huống dưới đáy nước, nơi nào có Bảo ngư, lưỡi câu của hần liền di chuyển tới đó.

Đương nhiên, ý thức bám vào Chân khí cũng rất tiêu hao, Lý Phù Trần cũng không dám dùng nhiều.

Bạn đang đọc truyện *Vinh Hằng Chí Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 40: Nướng Cá Bằng Tay

Ngày hôm sau, Lý Phù Trần lại câu được một con Bảo ngư phổ thông nặng hơn hai mươi cân.

Ngày tiếp theo, câu được một con Bảo ngư cấp một nặng hơn mười cân.

Vận khí câu cá kinh người, làm đám người thiếu niên khôì ngò trợn mắt, đồng thời cũng nẩy lên lòng tham.

Chỉ cần đoạt Bảo ngư của Lý Phù Trần, bọn họ có thể ít phần đầu mấy tháng thậm chí nhiều hơn.

"Câu đi, điên cuồng câu đi! Lúc trở về đều là của ta."

Trong ánh mắt thiếu niên khôì ngò loé lên quang mang.

Hơn nửa tháng ngắn ngủi, Lý Phù Trần câu được bốn con Bảo ngư cấp một, mười con Bảo ngư phổ thông.

Mà lúc này, năm mươi hộp mỗi câu đã dùng hết hai mươi hộp.

Nguyên nhân nhanh hết như vậy, bởi vì mỗi câu đưa vào nước lâu, hiệu quả sẽ yếu bớt, cần phải đổi mỗi câu mới.

Ngoài ra, một vài loại Bảo ngư giao hoạt lặng lẽ ăn mỗi câu, mà không gây ra chút động tĩnh nào.

Buổi tối.

Lý Phù Trần khoanh chân ngồi trong nhà.

Vận chuyển Hồng Ngọc Công tầng thứ sáu, dưới bụng của Lý Phù Trần từ từ hiện ra ánh sáng màu đỏ, cùng lúc đó, một cỗ khí tức nóng cháy toả ra, cuối cùng vọt lên đỉnh đầu của Lý Phù Trần, hội tụ thành một đám sương mù nóng bỏng.

Tu luyện nửa tháng, Lý Phù Trần đã đem chân ý của Hồng Ngọc Công tầng thứ sáu ngưng tụ thành công, chỉ thiếu chút nữa là đột phá tầng thứ bảy.

Thời gian nhanh chóng trôi qua, sương trắng trên đỉnh đầu của Lý Phù Trần càng ngày càng nồng đậm, mơ hồ thấy được trong sương mù trắng có một tia ánh sáng đỏ, giống như một ngọn lửa đang cháy.

Màu đỏ từ từ nhiều lên, nhiệt độ trong phòng cũng tăng lên, giống như có một hỏa lò trôi nổi trên đỉnh đầu của Lý Phù Trần.

Không biết qua bao lâu, toàn bộ sương mù trên đỉnh đầu của Lý Phù Trần chuyển thành màu đỏ, một cỗ khí tức kinh người bành trướng, làm Lý Phù Trần giống như một Ma thần.

Hồng Ngọc Công tầng thứ bảy, thành.

Àm!

Nắm chắc quyền, Lý Phù Trần đánh một quyền vào hư không.

Dùng mắt thường có thể thấy được, hư không trong nhà trở nên vặn vẹo, đây là một quyền quá nóng cháy, quá bá đạo, dẫn đến không khí bị áp súc vặn vẹo.

- Nhiều hơn chín đường kinh mạch, sau khi Chân khí đi qua, càng thêm nóng cháy.

Kinh mạch vận công càng nhiều, Chân khí vận chuyển sinh ra uy lực càng mạnh, trong truyền thuyết, công pháp Thiên cấp có thể đã thông tắt cả kinh mạch cùng huyết đạo, Chân khí sinh ra, đủ uy lực hủy thiên diệt địa.

Nhưng điều đó cách Lý Phù Trần quá xa, đừng nói công pháp Thiên cấp, coi như công pháp Địa cấp, đã là tuyệt học trấn tông của các tông môn, không truyền thụ dễ dàng.

- Không biết nhiệt độ ra sao.

Lý Phù Trần từ trong hồ cá bắt một con Ngân Thiết Ngư nặng một cân, mổ bụng, rắc gia vị lên, Lý Phù Trần xoay tay ra, Hồng Ngọc Chân khí chạy đến lòng bàn tay, nướng Ngân Thiết Ngư.

Xèo xèo xèo xèo ...

Da của Ngân Thiết Ngư từ từ cháy đen, một mùi cá nướng truyền ra.

- Không hổ là Hồng Ngọc Công tầng thứ bảy.

Mắt Lý Phù Trần sáng lên.

Kỳ thực nhiệt độ của Hồng Ngọc Công tầng thứ sáu đã rất cao, có thể nướng cá bằng tay, thế nhưng Bảo ngư dù sao cũng là Bảo ngư, trong thịt cá ẩn chứa lực lượng kỳ dị, hơn nữa thịt cá rất chắc chẽ.

Theo thời gian qua đi, một tia khí tức màu đỏ từ lòng bàn tay của Lý Phù Trần bay lên, bao phủ Ngân Thiết Ngư.

Chân khí hiện ra bên ngoài.

Đây là chuyện mà Võ giả Quy Nguyên cảnh mới làm được.

Chân khí bám vào bàn tay, hoặc thân kiếm, có thể tăng lên lực sát thương rất lớn, Chân khí bám vào da, có thể lên lực phòng ngự.

Hồng Ngọc Công đột phá đến tầng thứ bảy, Lý Phù Trần dĩ nhiên có thể làm cho Chân khí hiện ra ngoài.

Phải biết rằng tu vi của Lý Phù Trần mới có Luyện Khí cảnh lục trọng, khoảng cách đến Quy Nguyên cảnh còn vài cảnh giới nhỏ cùng một cảnh giới lớn.

Đương nhiên, Chân khí hiện ra ngoài của Lý Phù Trần cùng Chân khí hiện ra ngoài của Quy Nguyên cảnh không giống nhau.

Võ giả Quy Nguyên cảnh lúc nào cũng có thể làm Chân khí hiện ra ngoài, Lý Phù Trần cần thời gian rất lâu mới làm cho Chân khí hiện ra ngoài.

Trong chiến đấu, không có chút tác dụng nào, dù sao địch nhân cũng không phải bia ngắm, đứng bất động chỗ đó chịu đòn.

- Không biết đem Xích Họa Quyết tu luyện tới tầng thứ chín, sẽ có cảnh tượng như thế nào.

Xích Họa Quyết còn nóng cháy bá đạo hơn Hồng Ngọc Công, tầng thứ sáu đủ vượt qua tầng thứ bảy của Hồng Ngọc Công, uy lực của tầng thứ tám, chín có thể tưởng tượng được.

Một thời gian uống cạn chung trà đi qua, Ngân Thiết Ngư đã nướng chín, Lý Phù Trần cắn một cái, mùi vị cũng không tệ lắm.

Cái này vẫn chưa xong, thịt cá vào trong dạ dày, Lý Phù Trần cảm giác được có một dòng nước ấm lan ra, rèn luyện thân thể.

Thịt Bảo ngư, tương tự Thối Thê Đan, có thể rèn luyện thân thể, gia tăng khí lực, nhưng hiệu quả kém hơn Thối Thê Đan nhiều, nhưng nói thế nào đi nữa, một viên Thối Thê Đan cũng có giá năm trăm kim tệ, một con Ngân Thiết Ngư, chỉ có giá trị mười mấy kim tệ, Lý Phù Trần từng thấy người khác thu mua Bảo ngư, nên biết được giá cả của nó.

Bởi vì Hồng Ngọc Công tu luyện tới tầng thứ bảy, ngày hôm sau, Lý Phù Trần cũng đem Xích Họa Quyết tu luyện tới tầng thứ tư.

Khi vận chuyển Chân khí, nhiệt lực hùng hực tán ra, Lý Phù Trần cảm giác, nếu đem Xích Họa Quyết tu luyện tới tầng thứ chín, cho dù bị dừng ở Luyện Khí cảnh lục trọng, cũng có thể tùy thời làm Chân khí hiện ra ngoài, tăng lực sát thương lên rất nhiều.

- Vị sư đệ này, chẳng biết người tên họ là gì?

Ngay khi Lý Phù Trần đẩy cửa ra, đem theo công cụ chuẩn bị câu cá, thì một thiếu niên mười sáu mười bảy tuổi mỉm cười chặn đường Lý Phù Trần.

Lý Phù Trần khẽ cau mày, lai giả bất thiện, không phải người lương thiện, nói thật, hiện tại hắn cũng không muốn trêu chọc đệ tử Ngoại Tông cũ, vì hắn không nắm chắc thắng được những người này.

- Lý Phù Trần.

Lý Phù Trần thân nhiên nói.

- Lý sư đệ, tại hạ là Hoàng Thế Điền, lúc này muốn làm một cuộc mua bán với Lý sư đệ.

- Mua bán gì?

- Nửa tháng này, Lý sư đệ câu được không ít Bảo ngư, sư huynh nguyện ý lấy một kim tệ một cân mua tất cả Bảo ngư phổ thông của người, mười kim tệ một cân, mua tất cả Bảo ngư cấp một, ý của Lý sư đệ như thế nào.

- Hoàng sư huynh, tuy Phù Trần ta là người mới, nhưng không phải không biết gì cả, theo ta biết, Bảo ngư phổ thông có giá ngoài hai mươi kim tệ một cân, Bảo ngư cấp một cũng hơn hai trăm kim tệ một cân.

Hoàng Thế Điền cười nói:

- Giá cả của sư huynh tuy thấp, nhưng ít ra sẽ không cho Lý sư đệ "sáng tỏ" một trận, Lý sư đệ nên biết ý của ta.

Lý Phù Trần ở đây có khoảng một trăm cân Bảo ngư phổ thông, hơn mười cân Bảo ngư cấp một.

Nếu theo một kim tệ một cân Bảo ngư phổ thông, Bảo ngư cấp một mười kim tệ một cân, gã chỉ lỗ mấy trăm kim tệ.

Nếu giá cả cao hơn hai mươi lần, đó chính là gần một vạn kim tệ, gã không có nhiều kim tệ như vậy, đương nhiên, cho dù mua được, gã sẽ không đưa ra nhiều kim tệ như thế, điều này không đáng, cũng không cần thiết.

Lý Phù Trần ngẩng đầu lên nói:

- Hoàng sư huynh, nếu sư đệ không bán thì sao?

Hoàng Thế Điền nói:

- Ta hy vọng Lý sư đệ nghĩ rồi hãy làm, đừng để mất tình hữu nghị giữa sư huynh đệ ta, có lúc lời nói ra, phải trả giá thật lớn.

Một người mới, gã không tin không trị được.

Bạn đang đọc truyện *Vĩnh Hằng Chí Tôn* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 41: Bảo Ngư Cấp Hai

Thở ra một hơi, Lý Phù Trần chậm rãi nói:

- Những Bảo ngư này, sư đệ cũng cần, xin lỗi rồi.

Sắc mặt Hoàng Thế Điền lạnh xuống:

- Lý sư đệ, ngươi đã cố ý tổn thương tình hữu nghị giữa sư huynh đệ, đừng trách Hoàng sư huynh ta ra tay vô tình.

Hô!

Không khí trong nháy mắt bị đánh xuyên, một nắm đấm to lớn đánh thẳng vào mặt của Lý Phù Trần, bá đạo hung hăng.

Lý Phù Trần lấy chưởng đối quyền, Phách Sơn Chưởng nghênh tiếp nắm đấm của Hoàng Thế Điền.

Đùng đùng!

Quyền chưởng giao nhau, không khí bạo liệt, kinh phong kinh người.

Hoàng Thế Điền lui ba bước.

Lý Phù Trần lui bốn bước.

"Lại có thể chặn một quyền của ta..."

Hoàng Thế Điền hít một hơi.

Năm nay hắn mười bảy tuổi, có tu vi Luyện Khí cảnh thất trọng hậu kỳ, tu luyện công pháp nhập môn của Thương Lan Tông. Từ Khí Quyết đến tầng thứ năm, bình thường mà nói, Lý Phù Trần chỉ là một người mới có tu vi Luyện Khí cảnh lục trọng, không thể nào tiếp được một chiêu của hắn.

- Lại tiếp ta một quyền.

Lực lượng cùng Chân khí của Hoàng Thế Điền bạo phát, nắm tay giống như một tảng đá từ trên trời giáng xuống, hung hăng đánh tới Lý Phù Trần.

Thấy một quyền bá đạo này của Hoàng Thế Điền, Lý Phù Trần không muốn đối cứng với đối phương, chân giẫm nhẹ trên mặt đất, nhảy lên không trung, sau đó, cước ảnh giống như mưa trút xuống Hoàng Thế Điền.

"Không tốt."

Hoàng Thế Điền đan hai tay lại, ra sức chống lại.

Ầm!

Một cước ảnh quét trúng vai của Hoàng Thế Điền, đá Hoàng Thế Điền bay ra ngoài.

"Không hổ là đệ tử của Thương Lan Tông."

Tay phải của Lý Phù Trần cho tới bây giờ còn có chút tê dại, thực lực của Hoàng Thế Điền so với hắn tưởng tượng còn mạnh hơn, nếu không phải Hồng Ngọc Công đột phá đến tầng thứ bảy, hắn muốn đánh bại đối phương ít nhất cũng phải sử dụng trăm chiêu.

"Thực lực trụ cột của hắn mạnh hơn, nhưng năng lực thực chiến cũng không tốt lắm."

Hoàng Thế Điền bị Lý Phù Trần đá trúng một cước, cả nửa người đều tê rần, khí huyết ứ đọng.

Trong thế giới Võ giả, cũng không phải người có tu vi cao, thì thực lực liền mạnh, Võ học có tác dụng lấy yếu thắng mạnh, nghiền ép đối phương.

Nhưng Võ học là chết, người là sống, Võ học linh động mới có thể phát ra uy lực chân chính.

Rất dễ nhận thấy, Thối pháp của Lý Phù Trần đã đến cấp độ sắc bén như thế này.

- Hoàng sư huynh, đắc tội rồi.

Lý Phù Trần đi qua đối phương.

Hoàng Thế Điền bưng vai, sắc mặt tái xanh.

...

Ý thức bám vào lưỡi câu, thế giới dưới hồ, giống như hiện ra trước mắt.

Rất nhanh, Lý Phù Trần chú ý vào một con cá nhỏ chừng một thước, màu xanh lam, cả người có dòng điện nhàn nhạt.

"Đây là Bảo ngư cấp hai Lam Điện Ngư!"

Ánh mắt của Lý Phù Trần phát sáng.

Bảo ngư cấp một một cân một trăm điểm công hiến, Bảo ngư cấp hai thì một cân tới một ngàn điểm công hiến, có người nói, ăn một con Bảo ngư cấp hai, hiệu quả không kém ngâm Thối Thân Trì.

Nhưng mà, trong đệ tử Ngoại Tông, rất ít người có thể câu được Bảo ngư cấp hai, lần câu được Bảo ngư cấp hai, chính là ba tháng trước.

Lý Phù Trần cẩn thận chuyển động lưỡi câu tới gần Lam Điện Ngư.

Lam Điện Ngư giống như ghét bỏ con mồi này, không lập tức cắn nuốt.

Lý Phù Trần cười khỏ, Bảo ngư cấp hai đều thích mồi câu cấp hai, nhưng mồi câu cấp hai quá mắc, tới năm mươi kim tệ một hộp, so với vàng còn đắt hơn.

Lý Phù Trần không tin tà, đem lưỡi câu di động đến bên miệng của Lam Điện Ngư.

Dù sao cũng là mồi câu cấp một, Lam Điện Ngư miễn cưỡng há mồm, chuẩn bị nuốt mồi câu, bởi vì tốc độ nuốt quá nhanh, lưỡi câu của Lý Phù Trần không có chút phản ứng nào, cũng may ý thức của Lý Phù Trần bám lên đó.

Lam Điện Ngư nuốt mồi câu trong nháy mắt, Lý Phù Trần đột nhiên động nhẹ cần câu, lưỡi câu xuyên vào miệng của Lam Điện Ngư.

Không cần hình dung lực lượng của Lam Điện Ngư, Lý Phù Trần gần như bị Lam Điện Ngư kéo vào hồ nước.

"Chỉ sợ có nghìn cân lực."

Lý Phù Trần làm trung bình tấn vững vàng, thân thể ngã ra sau, lực lượng cùng Chân khí bạo phát đến cực hạn.

Ào ào!

Trên mặt hồ nhấc lên sóng lớn, kèm theo dòng điện màu xanh nhạt, rẹt rẹt vang dội.

- Động tĩnh thật lớn, lẽ nào hấn lại câu được Bảo ngư cấp một sao?

- Chỉ sợ không phải con cá nhỏ.

Ánh mắt của mọi người bị hấp dẫn, thậm chí không ít người buông cần câu, đi tới phía sau Lý Phù Trần.

"Lên cho ta."

Dưới tác dụng của lực đạo, cần câu cong lại thành hình bán nguyệt, đây là chuyện trước nay chưa từng có, phải biết rằng cần câu trong tay Lý Phù Trần là cấp hai, giá trị tới ba ngàn kim tệ.

Ầm ầm!

Dòng nước nổ tung, một con cá nhỏ dài một thước màu lam nhạt, vạch nước bay lên không.

Dòng điện tiếp xúc với không khí, phát ra âm thanh đùng đùng.

- Trời ơi, là Lam Điện Ngư.

- Nghịch thiên, thực sự muốn nghịch thiên, lẽ nào hấn là cao thủ câu cá.

Tất cả mọi người sợ ngây người, sau đó hít thở ồ ồ, đổ mồ hôi, tham lam nhìn chăm chăm Lam Điện Ngự giữa không trung.

Lý Phù Trần không quân phía sau có mấy người, thu cần câu về, bàn tay nhanh chóng nắm lấy Lam Điện Ngự.

Đừng!

Dòng điện loé lên, một bàn tay bắt được Lam Điện Ngự, nhưng không phải của Lý Phù Trần.

Mà là một thiếu niên khôi ngô.

Giống như gậy đánh giá thấp cường độ dòng điện của Lam Điện Ngự, thân thể của gã liền cứng ngắc, bàn tay bốc khói xanh.

Lạnh lùng liếc nhìn thiếu niên khôi ngô, Lý Phù Trần lấy tay đoạt lấy Lam Điện Ngự trong tay gã.

Lam Điện Ngự vẫn gãy dựa, nhưng lúc này, nó đã rời khỏi hồ nước, lực lượng bị giảm đi, dòng điện cũng tiêu hao nhiều, không thể nào thoát được lòng bàn tay của Lý Phù Trần.

- Lão xược.

Thiếu niên khôi ngô thoát khỏi trạng thái cứng ngắc, âm trầm trừng mắt Lý Phù Trần, trong mắt nổi lên sát khí.

- Cút!

Đối với loại người chuyên môn cướp đoạt đồ vật của người khác, Lý Phù Trần không cần thiết phải khách khí.

- Muốn chết, dám nói với La sư huynh như vậy.

Thiếu niên ngăm đen bên cạnh thiếu niên khôi ngô lạnh lẽo nói.

- Ta không biết các ngươi, mới các ngươi không nên quấy rầy ta.

Đem Lam Điện Ngự ném vào trong giỏ cá, Lý Phù Trần dự định rời đi.

- Còn muốn chạy, dễ dàng như vậy sao.

Thiếu niên ngăm đen chụp lấy vai của Lý Phù Trần.

Lý Phù Trần thoáng động, né tránh một trào của thiếu niên ngăm đen, đột nhiên thân thể bay lên không, trong một hơi thở đã thiếu niên ngăm đen hơn mười thước, giống như mưa to gió lớn, làm không ít người sợ hãi, thầm nghĩ Lý Phù Trần cũng không phải đơn giản như bề ngoài.

Thiếu niên ngăm đen lui lại, mặt ghen đến đỏ bừng.

Thấy gã lùi tới gần mép bình đài, thiếu niên khôi ngô xuất thủ.

Giống như Lý Phù Trần, thiếu niên khôi ngô cũng thi triển Thối pháp.

Nếu nói Thối pháp của Lý Phù Trần giống như mưa to gió lớn, thì Thối pháp của thiếu niên khôi ngô giống như sấm sét giữa trời, vô cùng mãnh liệt, quét ra một cước, cước ảnh đầy trời đều tiêu tán.

Ầm!

Kinh khí nổ tung, Lý Phù Trần lui về sau hơn mười bước.

"Tu vi Luyện Khí cảnh bát trọng!"

Sắc mặt của Lý Phù Trần ngưng trọng.

Thiếu niên khôi ngô dừng sừng sững trước mặt thiếu niên ngăm đen, găng từng chữ lạnh lẽo:

- Ngươi có thể chọn hai con đường, thứ nhất, giao ra tất cả Bảo ngự, thứ hai, bị ta đánh thành chó chết.

Lời nói ẩn chứa sát khí, mọi người đều biết gã nghiêm túc.

- Tên người mới này thật xui xẻo, La Khải là Võ giả Luyện Khí cảnh bát trọng, ba tháng trước còn đánh bại một sư huynh Luyện Khí cảnh cửu trọng.

- Chim chết vì ăn, ta xem vị sư đệ này không phải người hiền lành gì.

Mọi người đều nhanh chóng tản ra, cho hai người một chỗ rộng lớn.

Bạn đang đọc truyện *Vĩnh Hằng Chí Tôn* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 42: Hồng Ngọc Chi Thương

"Lực đạo gần gấp hai ta, cứng đối cứng, chắc chắn phải thua."

Nếu là Võ giả Luyện Khí cảnh bát trọng tầm thường, Lý Phù Trần tiện tay có thể đánh bại đối phương, nhưng đây là Võ giả Luyện Khí cảnh bát trọng của Thương Lan Tông, ai không phải là thiên kiêu, người trong loài rồng.

Muốn vượt cấp đánh bại, khó khăn rất lớn, chứ đừng nói tới hai cảnh giới, ở Thương Lan Tông, một cảnh giới là một lạch trời.

Nhưng mà Lý Phù Trần đối với năng lực thực chiến của mình rất tự tin, tuy thực lực của La Khải rất mạnh, nhưng muốn hắn chịu thua, là chuyện không thể nào.

- Có chút thực lực, thảo nào đối với La Khải ta lại kiêu ngạo như vậy, nể tình ngươi là người mới, ta không truy cứu chuyện mạo phạm ta, chỉ cần ngươi giao ra Bảo ngư, chúng ta vẫn là sư huynh đệ.

La Khải nhú mày, bây giờ hắn không coi Lý Phù Trần là gì, nhưng sau này Lý Phù Trần tất nhiên là một kình địch.

Dù sau hắn tới Thương Lan Tông hơn hai năm, còn đối phương chỉ vào một tháng.

Nếu có thể, hắn không muốn làm địch nhân với đối phương.

Nhưng Bảo ngư nhất định phải tới tay.

- Muốn cướp Bảo ngư của ta, còn muốn kết giao bằng hữu, ngươi cho là mặt mũi của ngươi rất lớn sao?

Lý Phù Trần cười nhạo.

- Nói như vậy, ngươi không nể mặt ta.

La Khải cũng không nhiều lời với Lý Phù Trần nữa, thân hình hắn di chuyển, phát động công kích.

Hắn biết người mới có một tật xấu, lúc mới gia nhập tông môn, đều là một đám cuồng ngạo, không cho bọn hắn chút dạy dỗ, bọn hắn không biết cái gì là "thiên ngoại hữu thiên, nhân ngoại hữu nhân".

Không khí bị xé rách, La Khải lăng không đá một cước tới Lý Phù Trần, kình khí cuồng mãnh như muốn khai sơn đoạn nhạc.

Liệt Không Thối, Thối pháp Hoàng cấp Trung giai của La ga, La Khải lấy tu vi Luyện Khí cảnh bát trọng, quét ra một cước, một tảng đá lớn đều phải chém đứt.

Vào!

Lý Phù Trần nhẹ nhàng né tránh, thoát khỏi một cước của La Khải.

Sau đó, La Khải tiếp tục tấn công điên cuồng, khí thế hung mãnh.

Lý Phù Trần thì áp dụng cách du đấu.

Cực hạn của một Võ học cũng không phải cảnh giới Đại Thành.

Cảnh giới Đại Thành cũng có phân chia cao thấp, mới vào cảnh giới Đại Thành là giai đoạn Lô Hòa Thuận Thanh, tiếp theo là Đăng Phong Tạo Cực, cuối cùng là Xuất Thần Nhập Hóa.

Lý Phù Trần đã đem Toàn Phong Thối tu luyện tới cảnh giới Đăng Phong Tạo Cực, thân pháp vô cùng nhanh, cước bộ như lưu tinh, người bình thường ngay cả hít bụi của hắn cũng không được.

Lấy thân pháp nhanh nhẹn du đấu với La Khải, Lý Phù Trần thỉnh thoảng phát động công kích mãnh liệt, làm cho người khác có cảm giác "bất động thì thôi, khi động thì kinh người".

Công kích không được, La Khải có chút nóng giận.

- Ăn ta một kiếm.

La Khải rút ra một kiếm của tông môn phát cho, chém ra một kiếm, hàng loạt kiếm ảnh hưởng tới Lý Phù Trần.

Bài Vân Kiếm Pháp, kiếm pháp Hoàng cấp Cao giai.

- Phá!

Lý Phù Trần cũng rút ra một kiếm, đâm tới.

Đừng!

Hai kiếm giao nhau cùng một chỗ, một kiếm của La Khải ngừng lại một chút, sinh ra sơ hở.

Hai mắt Lý Phù Trần như điện, một kiếm chém tới ngực của La Khải.

- Cút cho ta.

La Khải chuyển động một kiếm trong tay, trong nháy mắt đẩy ra một kiếm của Lý Phù Trần.

"Lợi hại."

Một kiếm vừa rồi, Lý Phù Trần vẫn chưa dùng cứng đối cứng với La Khải, mà dùng lực hút vào một kiếm của La Khải, vốn định lợi dụng sơ hở này, đánh bại La Khải, nhưng không nghĩ tới La Khải sẽ phản ứng rất nhanh như vậy, dễ dàng hoá giải nguy hiểm lần này.

- Hành Vân Lưu Thủy.

La Khải có tu vi Luyện Khí cảnh bát trọng, đã đem Bài Vân Kiếm Pháp tu luyện tới cảnh giới Tiểu Thành, một chiêu Hành Vân Lưu Thủy vừa thi triển ra, kiếm ảnh liên miên bất tận.

"Không đỡ được?"

Lý Phù Trần lần đầu tiên cảm thấy cố sức, năng lực thực chiến của hắn tuy cao, nhưng cũng không cách nào đỡ được một kiếm này của đối phương.

Muốn dùng một kiếm đánh bại đối phương, đầu tiên phải thấy rõ lực đạo cùng tốc độ của đối phương, nhưng tốc độ cùng lực lượng xuất phát từ tổ chất thân thể cùng tu vi Chân Khí, mà hai thứ này là khuyết điểm của hắn.

Không thể dùng một kiếm đánh bại đối phương, một kiếm khó tránh khỏi tiếp xúc với một kiếm của đối phương, một khi tiếp xúc, kiếm của hắn liền bị phá vỡ.

Tuy rằng mỗi lần dùng lực hút quần nhau với đối phương, nhưng sau một lúc, tay phải của Lý Phù Trần đều tê dại.

"Không thể tiếp tục như vậy."

Lý Phù Trần hít sâu một hơi, thân hình xoay tròn, thân hình trong nháy mắt đi tới bên trái La Khải.

- Thanh Phong Nhất Kiếm.

Lý Phù Trần đâm một kiếm tới La Khải.

Một kiếm vô cùng nhanh, vô cùng nhẹ nhàng, giống như gió, vô hình vô tướng, có ở mọi nơi.

Ầm!

Đôi mắt với một kiếm này, La Khải nắm lại tay trái, đánh một quyền vào thân kiếm.

La Khải tu luyện công pháp nhập môn Bạch Lăng Quyết của Thương Lan Tông, đồng thời đã đem Bạch Lăng Quyết tu luyện tới tầng thứ sáu, so với Hồng Ngọc Công của Lý Phù Trần mạnh hơn một chút, một quyền đánh ra, đem Lý Phù Trần cùng một kiếm đánh bay ra ngoài.

Không đợi Lý Phù Trần rơi xuống đất, La Khải đuổi theo, một kiếm trong tay liên tục múa.

- Hồng Ngọc Chi Sát.

Đúng lúc này, Lý Phù Trần mạnh mẽ dừng lại thân thể trong không trung, cùng lúc đó, một kiếm nhanh chóng vẩy tới.

Không cách nào hình dung một kiếm đánh sợ này, một kiếm này, giống như làm không khí dừng lại, một cỗ sóng gọn vô hình khuếch tán.

Chiều thứ hai của Hồng Ngọc Kiếm Pháp, Hồng Ngọc Chi Sát.

- Phá cho ta!

Vận chuyển Bạch Lăng Quyết tới cực hạn, La Khải đưa ngang mộc kiếm, đánh ra một chiêu Bài Sơn Đảo Hải.

Ầm!

Lý Phù Trần lần thứ hai bay ra ngoài, há mồm phun một ngụm máu.

Mà La Khải cũng không tốt hơn, ngực trúng một kiếm, lão đảo lui ra sau, khoé miệng chảy máu.

- La Khải bị thương?

- Tên sư đệ mới tới này thật cường hãn, Luyện Khí cảnh lục trọng mạnh như vậy, nếu hắn đột phá tới Luyện Khí cảnh thất trọng, bát trọng, thì mạnh tới đâu, không trừu chọc hắn là tốt nhất.

Mọi người hít một hơi lạnh, hai mặt nhìn nhau.

Vốn bọn họ có một chút tâm tư, nhưng hiện tại cái gì cũng không có.

Cũng không phải bọn họ kiêng kỵ thực lực của Lý Phù Trần, mà kiêng kỵ tiềm lực của hắn.

Trong tông môn thường xuyên phát sinh chuyện "sau này tính sổ".

Có vài đệ tử, lúc đầu tu vi thấp, chịu đủ khi dễ.

Nhưng khi tu vi hắn đuổi kịp, sẽ trả thù người khi dễ hắn, hơn nữa còn trả thù nhiều lần.

Trong tông môn lưu truyền một câu nói "ba mươi hai Hà Tây, ba mươi năm Hà Đông, đừng lấn thiếu niên yếu".

- Tốt, tốt, dĩ nhiên làm ta bị thương, nhưng ta sẽ không cho ngươi cơ hội nữa.

Vận chuyển Bạch Lăng Quyết tới cực hạn, khí tức quanh người La Khải dâng trào, không biết có phải ảo giác hay không, Lý Phù Trần thấy mộc kiếm trong tay La Khải có một tia khí tức màu lam nhạt.

"Chân khí hiện ra ngoài."

Con ngươi của Lý Phù Trần co rút lại.

La Khải có tu vi Luyện Khí cảnh bát trọng, vốn không làm được Chân khí hiện ra ngoài, nhưng hắn đem Bạch Lăng Quyết tu luyện tới tầng thứ sáu, toàn lực vận công, một tia Chân khí hiện ra ngoài.

Cũng không biết một tia Chân khí này, có bao nhiêu tác dụng.

- Thua!

La Khải chém ra một kiếm, bộc phát âm thanh như phích lịch lôi đình.

Phù!

Mộc kiếm của Lý Phù Trần vừa tiếp xúc với mộc kiếm của đối phương, một cỗ lực lượng vừa âm vừa bá đạo truyền vào cơ thể hắn, làm Lý Phù Trần như bị sét đánh, phun ra một ngụm máu tươi lần nữa.

- Đã như vậy, đừng trách ta.

Trong mắt của Lý Phù Trần loé lên quang mang hung ác, vận chuyển Hồng Ngọc Công tầng thứ bảy, lượng lớn Chân khí dũng mãnh tiến vào mộc kiếm, sau đó đâm ra.

Vù!

Một kiếm này đâm ra, đột nhiên biến mất, giống như tiến vài thứ nguyên khác.

Chiều thứ ba của Hồng Ngọc Kiếm Pháp, Hồng Ngọc Chi Thương.

Bạn đang đọc truyện *Vĩnh Hằng Chí Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 43: Quy Củ Cùng Thực Lực

Con người của La Khải căng ra, không cách nào phản ứng kịp.

Phốc!

Một kiếm hiện ra, đâm vào ngực của La Khải, máu bắn ra.

- Cái gì, đây là kiếm chiêu gì, La Khải đều không phản ứng kịp?

- Kiếm chiêu thật đáng sợ, người mới thật đáng sợ.

Mọi người ngẩn ra, bọn họ tưởng rằng La Khải sắp đánh bại Lý Phù Trần, không nghĩ tới tình huống sẽ nghịch chuyển như vậy.

- Làm sao có thể?

La Khải không thể tin tưởng nhìn Lý Phù Trần.

- Người rất may mắn, ta vừa tới Thương Lan Tông hơn một tháng, không muốn trên chộc thị phi, bằng không sẽ không kết thúc đơn giản như vậy.

Lý Phù Trần luôn không muốn gây sự, nhưng cũng không sợ chuyện gì.

- Người rút cuộc làm như thế nào.

La Khải trầm giọng nói.

- Người không cần biết.

Thu lại một kiếm, Lý Phù Trần xoay người rời đi.

...

Sau khi thua dưới tay Lý Phù Trần, La Khải không còn mặt mũi nào tiếp tục ở chỗ này, cũng rời khỏi Điều Ngự Đài, Lý Phù Trần suy nghĩ một chút, cũng quyết định rời đi Điều Ngự Đài.

Không có lòng hại người, nhưng không thể không phòng người.

Hắn lo lắng La Khải tiết lộ tin tức của hắn.

Phải biết rằng đệ tử Ngoại Tông muốn kiếm điểm cống hiến vô cùng khó khăn, nếu có người biết hắn có Bảo ngư giá trị vạn điểm cống hiến, tuyệt đối sẽ giết qua cướp giật.

Mà với thực lực trước mắt của Lý Phù Trần, tại Ngoại Tông căn bản chưa vào xếp hạng, bất kỳ một đệ tử Ngoại Tông lợi hại nào cũng có thể nghiền ép hắn.

Trước khi tới đây hai tay trống trơn, sau khi trở về, Lý Phù Trần mang một sọt cá lớn trên lưng.

Giỏ cá chứa một hai trăm cân Bảo ngư phổ thông, hơn mười cân Bảo ngư cấp một, mười cân Bảo ngư cấp hai.

Đổi thành điểm cống hiến cũng có một vạn vài ngàn điểm.

Đây là một con số vô cùng kinh khủng, phải biết rằng, cho dù là Trưởng Lão Ngoại Tông, muốn kiếm được một vạn điểm cống hiến cũng cần thời gian dài.

Hơn một vạn điểm, thậm chí có thể đổi được một môn Võ học Huyền cấp.

Lưng mang hai trăm cân Bảo ngư, Lý Phù Trần đi chậm rất nhiều, phải năm ngày mới tới Thương Lan Tông.

Đương nhiên, giữa đường hắn thay đổi lộ trình, sợ bị người khác chặn đứng.

- Mau nhìn, hắn đã trở về, sau lưng hắn đều là Bảo ngư sao!

- La sư huynh nói quả nhiên không sai, người này có thiên phú câu cá kinh người, nửa tháng câu được tới một hai trăm cân Bảo ngư, trong đó có Bảo ngư cấp một, thậm chí còn câu được một con Bảo ngư cấp hai.

- Các ngươi nói, hẳn có thể nhận ra cái gì, nếu không đã sớm trở về, theo ta nghe nói, không ít sư huynh rời Thương Lan Tông, dự tính chặn hẳn giữa đường.

- Cẩn thận như vậy, xem ra rất khó đối phó.

Lý Phù Trần vừa trở lại khu vực đệ tử Ngoại Tông, liền có không ít đệ tử Ngoại Tông chỉ trở hân, ước ao đồ kị.

"Quả nhiên."

Sắc mặt của Lý Phù Trần lạnh lẽo, xem ra hẳn đã đánh giá cao "máu chốt" của La Khải.

Nếu không phải hẳn cẩn thận, chỉ sợ giỏ Bảo ngư, đã sớm bị người cướp giật giữa đường.

- La Khải, món nợ này ta nhớ kỹ.

Lý Phù Trần đem La Khải xếp vào sổ đen.

Lý Phù Trần đi nhanh hơn tiến về Nhiệm Vụ Đại Điện.

- Đưa giỏ cá cho ta, ta tha cầu mệnh của ngươi.

Một thân ảnh ngăn cản Lý Phù Trần.

- Là Chu Hoài Long sư huynh, tên này thật xui xẻo, Chu Hoài Long sư huynh nhưng là một Võ giả Luyện Khí cảnh cửu trọng.

Các đệ tử Ngoại Tông đều vui vẻ xem náo nhiệt, châu đầu ghé tai lại nói chuyện.

Trong đó có đủ hạng người đang hả hê.

Lý Phù Trần là một đệ tử Ngoại Tông mới tới, liền lấy được một hai vạn điểm cống hiến, cái này làm bọn họ không thoải mái.

Nếu mình không có cách nào kiếm nhiều điểm cống hiến như vậy, bọn họ cũng không muốn thấy Lý Phù Trần kiếm được.

- Là Lý Phù Trần.

Trong đám người, Chúc Hồng Tú, Hạ Bình, Thân Đồ Tuyết, cùng với Quan Bằng đứng trong đó.

- Hẳn câu được nhiều Bảo ngư như vậy sao.

Thân Đồ Tuyết nhướn mày, có chút không cam lòng.

Quan Bằng cười lạnh nói:

- Chu Hoài Long sư huynh có tu vi Luyện Khí cảnh cửu trọng, Bảo ngư của hẳn không giữ được.

- Phải.

Thân Đồ Tuyết gật đầu.

- Người này tới chỗ nào cũng là tiêu điểm a! Chúc Hồng Tú lắc đầu, có chút lo lắng thay Lý Phù Trần.

Liếc nhìn Chu Hoài Long, Lý Phù Trần nói:

- Nơi này là Thương Lan Tông, ngươi muốn như thế nào?

- Ta lập lại lần nữa, giao giỏ cá ra.

Chu Hoài Long bẽ nghề nói.

- Không thể!

Lý Phù Trần kiên quyết cự tuyệt.

- Muốn chết.

Chu Hoài Long giờ tay phải lên, một đoàn khí tức màu đen bao phủ tay hắn.

Chân khí hiện ra ngoài.

Là một Võ giả Luyện Khí cảnh cửu trọng, Chu Hoài Long đã có thể lấy Chân khí bọc lại bàn tay, tăng lên lực sát thương rất nhiều, cũng không phải một tên gà mờ như La Khải có thể so sánh.

Tiếng không khí xé rách vang lên, Chu Hoài Long đánh một quyền tới Lý Phù Trần.

Tốc độ của Chu Hoài Long quá nhanh, Lý Phù Trần cho dù nhanh nhẹn cũng phản ứng không kịp, chỉ có thể đưa ngang tay ra đỡ.

Giống như bị một cây gậy sắt đánh trúng, cánh tay trái của Lý Phù Trần vận vẹo, xương bên trong mạnh mẽ bị gãy, một cổ kính khí cường đại nhảy vào trong cơ thể của Lý Phù Trần, hắn phun ra một búng máu.

Một quyền.

Lý Phù Trần trọng thương.

- Nếu đây không phải là Thương Lan Tông, ta sẽ đánh nguoi cho chó ăn.

Chu Hoài Long miệt thị nói.

Lý Phù Trần chặt vật bò dậy từ dưới đất, trầm giọng nói:

- Một quyền này, ta nhớ kỹ.

- Thế nào, nguoi còn muốn báo thù, xen ta có hay không phé nguoi.

Chu Hoài Long nổi giận, thân hình của hắn chuyển động, muốn phát động công kích lần nữa..

- Làm gì.

Một tiếng rống to truyền tới, làm không khí chấn động.

- Trần trường lão.

Mọi người nhìn theo tiếng kêu, vội vã cung kính chào.

Người tới chính là Trường Lão Ngoại Tông Trần Tông Minh, hắn không nhanh không chậm đi tới, liếc nhìn Lý Phù Trần, lại nhìn Chu Hoài Long, hừ một tiếng, nói:

- Chu Hoài Long, giữa một điểm quy cũ đi, đây cũng không phải nhà nguoi.

- Trần trường lão, vị tiểu sư đệ này nói năng lỗ mãng, ta chỉ dạy dỗ hắn một chút thôi.

Chu Hoài Long cũng không sợ hãi Trần Tông Minh, đương nhiên, hắn cũng không dám đắc tội Trần Tông Minh.

- Nếu dạy dỗ xong, còn không rời đi, thế nào, muốn đi Chấn Pháp Đường ngồi sao.

- Vâng, ta liền rời đi.

Trước khi đi, Chu Hoài Long hung ác trừng mắt Lý Phù Trần một cái.

- Tất cả giải tán đi!

Trần Tông Minh phát tay.

Đội mọi người đi hết, Trần Tông Minh nói với Lý Phù Trần:

- Đây là tông môn, mặc dù có quy củ, nhưng thực lực là quan trọng nhất, hãy cố gắng lên!

Trần Tông Minh vỗ vai Lý Phù Trần rồi xoay người đi.

- Trần trường lão, đa tạ.

Lý Phù Trần rất cảm kích Trần Tông Minh, cho dù có phải chức trách của đối phương hay không, Lý Phù Trần cũng ghi nhớ chuyện này, sau này sẽ báo đáp.

Lý Phù Trần lấy thân thể trọng thương, chặt vật đi vào Nhiệm Vụ Đại Điện.

Phù!

Nặng nề thở ra một hơi, Lý Phù Trần trầm nghĩ:

"Bây giờ ta còn quá yếu, muốn không bị khi dễ, ta phải không ngừng cường đại hơn, với những điểm công hiến này, là cơ hội để ta mạnh mẽ hơn."

Trước khi tới Thương Lan Tông, Lý Phù Trần cho rằng Thương Lan Tông hẳn có quy củ rất nghiêm, nhưng thực sự cho hắn biết, quy củ cũng không đáng tin cậy như vậy, thực lực của bản thân, mới là chỗ dựa lớn nhất.

- Ta muốn giao nhiệm vụ.

Lý Phù Trần đem giỏ cá đặt trên bàn giao nhiệm vụ.

Trưởng lão nhiệm vụ, nhất thời kinh ngạc.

- Nhiều Bảo ngư như vậy, là ngưoi câu sao?

Trưởng lão nhiệm vụ hỏi.

Lý Phù Trần nói:

- Trưởng lão, cái này có quan hệ sao?

- Không quan hệ, ta chỉ muốn hỏi một chút.

Trưởng lão nhiệm vụ bắt đầu cân Bảo ngư.

Bạn đang đọc truyện *Vĩnh Hằng Chí Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 44: Xích Cấp Chiến Thân

- Một trăm sáu mươi cân Bảo ngư phổ thông, bốn mươi sáu cân Bảo ngư cấp một, chín cân tám lượng Bảo ngư cấp hai, tổng cộng là một vạn sáu ngàn điểm công hiến.

Trưởng lão nhiệm vụ hít sâu một hơi, chậm rãi nói.

Một vạn sáu ngàn điểm công hiến, nếu là hắn thì phải một năm mới có khả năng có được.

- Cảm ơn trưởng lão.

Khom người chào Trưởng lão nhiệm vụ, Lý Phù Trần đi ra Nhiệm Vụ Đại Điện.

Lý Phù Trần không có đổi công pháp luyện thể ngay, mà đến Tư Nguyên Đại Điện mua một ít Liệu Thương Đan, trị liệu thương thể của mình.

Có Liệu Thương Đan, sau ba ngày, thương thể của Lý Phù Trần khỏi hẳn, xương của cánh tay trái đã liền lại với nhau, đương nhiên, tạm thời hắn vẫn không thể gắng sức, bằng không xương của hắn sẽ gãy lụn nữa.

Ngày hôm đó, Lý Phù Trần đi tới Võ Học Đại Điện của Ngoại Tông.

Bí tịch Võ học cao nhất ở đây chính là Hoàng cấp Đỉnh giai, về phần Võ học Huyền cấp, cần phải đi Nội Tông để đổi.

Lý Phù Trần đi từng kệ sách xem sơ qua.

Hắn phát hiện, bí tịch Hoàng cấp Đê giai, thấp nhất cần ba mươi điểm công hiến.

Bí tịch Hoàng cấp Trung giai, thấp nhất cần một trăm điểm công hiến.

Bí tịch Hoàng cấp Cao giai, thấp nhất cần ba trăm điểm công hiến.

Về phần bí tịch Hoàng cấp Đinh giai, thấp nhất cần một nghìn điểm công hiến.

Sau khi tìm kiếm, Lý Phù Trần rốt cuộc tìm tới kệ sách chứa bí tịch công pháp luyện thể Hoàng cấp Đinh giai.

- Hồ Ma Luyện Thể Quyết, bốn ngàn điểm công hiến.
- Thiết Bô Sam, ba nghìn điểm công hiến.
- Kim Chung Tráo, ba ngàn năm trăm điểm công hiến.
- Thất Tinh Đoán Thể, bốn ngàn năm trăm điểm công hiến.
- Xích Cấp Chiến Thân, năm nghìn điểm công hiến.

Ánh mắt của Lý Phù Trần đảo qua các bản công pháp luyện thể, hần nhủu mảy lại, công pháp luyện thể quá mắc, so với Võ học Hoàng cấp Đinh giai mắc hơn vài lần.

Lý Phù Trần cũng không biết, dưới cùng đẳng cấp thì công pháp mắc hơn Võ học rất nhiều.

- Chọn Xích Cấp Chiến Thân đi!

Nếu chọn, thì chọn thứ tốt nhất, đây là tôn chi của Lý Phù Trần.

Bí tịch trên kệ sách trống rỗng, chỉ có giới thiệu, không có nội dung, Lý Phù Trần cần tìm trưởng lão của Võ Học Đại Điện để đổi bản viết tay.

- Người muốn chọn môn công pháp luyện thể này sao! Môn Xích Cấp Chiến Thân này, trong toàn bộ Ngoại Tông, chỉ có mấy người luyện thành, hơn nữa sau này đều bỏ qua, Thương Lan Tông trong mười năm nay, có thể đem Xích Cấp Chiến Thân tu luyện tới cảnh giới cao nhất, chỉ có ba người, người tốt nhất đừng chọn quá cao.

Trưởng lão của Võ Học Đại Điện nghe Lý Phù Trần muốn đổi Xích Cấp Chiến Thân thì lắc đầu, khuyên nhủ.

- Tu luyện Xích Cấp Chiến Thân khó như vậy sao?

Lý Phù Trần hỏi.

- Thiết Bô Sam tu luyện tới cảnh giới cao nhất, có thể cho người hai ngàn cân lực, Kim Chung Tráo cũng ngang ngửa, Hồ Ma Luyện Thể Quyết khoảng hai ngàn năm trăm cân, Thất Tinh Đoán Thể gần ba nghìn cân, thể nhưng Xích Cấp Chiến Thân tu luyện tới cảnh giới cao nhất, cho người năm ngàn cân lực, thân thể cứng rắn, hầu như không thua kém công pháp luyện thể Huyền cấp Đề giai, khó luyện thành cũng là chuyện bình thường, ngoài ra, Xích Cấp Chiến Thân còn yêu cầu phải có ý chí cực cao, rất ít người có thể kiên trì.

- Nếu khó luyện, ta liền chọn Xích Cấp Chiến Thân.

Lý Phù Trần không tính buông tha.

- Mà thôi, ta chỉ khuyên người một câu, nghe hay không thì tùy người.

Trưởng lão của Võ Học Đại Điện lắc đầu, rất nhiều đệ tử Ngoại Tông tuyển chọn Xích Cấp Chiến Thân, đều tự tin tràn đầy, cho là mình có thể đột phá kỷ lục, đáng tiếc nếu kỷ lục để phá vỡ như vậy, thì cũng không phải là kỷ lục.

Lấy được bí tịch Xích Cấp Chiến Thân, Lý Phù Trần vội vàng rời khỏi, đi tới Tư Nguyên Đại Điện.

Tu luyện công pháp luyện thể, cần rất nhiều đan dược tột thể phối hợp, nếu không có thể bị "dầu hết đèn tắt".

Cũng may là còn một vạn một ngàn điểm công hiến, Lý Phù Trần tạm thời không lo lắng vấn đề tài nguyên.

Thối Thể Đan giả năm trăm kim tệ một viên, đổi thành điểm công hiến chỉ cần hai trăm năm mươi điểm, Lý Phù Trần đổi liền hai mươi viên.

- Không biết môn Xích Cấp Chiến Thân khó tu luyện bao nhiêu.

Tất cả chuẩn bị xong, Lý Phù Trần bắt đầu tu luyện.

Giống như trưởng lão của Võ Học Đại Điện nói, Xích Cấp Chiến Thân quả thật rất khó luyện.

Xích Cấp Chiến Thân chia thành ba tầng, tầng thứ nhất viên mãn, cho người luyện có được ngàn cân lực, tầng thứ hai viên mãn, chính là ba ngàn cân lực, tầng thứ ba viên mãn, thì có năm ngàn cân lực.

Tầng thứ nhất cần kiêm tu nội ngoại.

Nội là vận hành khí huyết, ngoại là dùng vật cứng đập vào thân thể.

Lý Phù Trần là đệ tử Ngoại Tông Nhất đẳng, hắn có đặc quyền, mượn đệ tử tạp dịch giúp việc, sau đó có thù lao hay không là theo ý của mình.

Bịch bịch bịch bịch. . .

Trong viện, Lý Phù Trần ở trần, chỉ mặc một cái quần đùi.

Hai tên đệ tử tạp dịch một trước một sau, dùng gậy gỗ quật vào thân thể của Lý Phù Trần, dấu đỏ giăng khắp nơi trên thân thể của hắn.

Một canh giờ trôi qua, cả người của hắn đều căng ra, nhức nhối, đau đớn làm hắn toát mồ hôi lạnh, sắc mặt tái nhợt.

- Được rồi, các người trở về đi, ngày mai trở lại.

Để cho hai tên đệ tử tạp dịch rời đi, Lý Phù Trần tiến vào trong phòng, bắt đầu vận chuyển khí huyết toàn thân theo bí tịch Xích Cáp Chiến Thân tầng thứ nhất.

Vận hành khí huyết hơn mười lần, Lý Phù Trần dùng một viên Thối Thể Đan.

Thối Thể Đan vào miệng tan đi, bắt đầu ôn dưỡng thân thể của Lý Phù Trần.

Sau khi vận hành khí huyết ba mươi sáu lần, Lý Phù Trần phát hiện xương cốt của cánh tay phải đã khôi phục hoàn toàn, lúc chưa tu luyện Xích Cáp Chiến Thân, Lý Phù Trần dùng Thối Thể Đan thì hiệu quả yếu ớt, nhưng hiện tại, hiệu quả của Thối Thể Đan đạt tới cao nhất lần nữa.

- Cơ thể con người có cực hạn, công pháp luyện thể có thể đột phá cực hạn, hơn nữa đột phá rất lớn.

Mấy ngày tiếp theo, Lý Phù Trần đều trải qua một lần nổi khổ luyện thể mỗi ngày.

Sau một tuần, lực lượng của Lý Phù Trần đạt tới bảy trăm năm mươi cân kinh người, nhưng lúc này, Lý Phù Trần cũng lâm vào bình cảnh.

Phương pháp vận hành khí huyết, theo từng người mà khác nhau, Xích Cáp Chiến Thân chỉ có tác dụng dẫn đạo, có luyện thành hay không, còn phải xem ngộ tính, ý chí cùng cơ duyên.

Cũng may là ba phương diện này, Lý Phù Trần không thiếu.

Ba ngày sau, Lý Phù Trần đột phá bình cảnh này, cũng đột phá cực hạn của bản thân, tiếp tục tăng lên.

Tám trăm cân.

Tám trăm năm mươi cân.

Chín trăm cân.

Càng về sau, Lý Phù Trần càng cảm thấy tâm tình không ổn định, khó có thể tĩnh tâm tu luyện, giống như có một lực lượng vô hình đang quấy nhiễu hắn.

Có lúc, khí huyết sinh ra bạo động, làm trong lòng của Lý Phù Trần sinh ra tính tình bạo ngược.

Có lúc, hạ thân của Lý Phù Trần vô cớ cương lên, dục vọng mọc lan tràn.

Cuối cùng, Lý Phù Trần vẫn nhịn xuống được.

Chín trăm hai mươi cân.

Chín trăm năm mươi cân.

Chín trăm bảy mươi cân.

Chín trăm chín mươi cân.

Một hôm, toàn thân của Lý Phù Trần đỏ sạm, giống như bị ngâm vào nước sôi, cả người nóng hổi.

Đây là vì khí huyết vận hành kịch liệt quá mức.

A!

Gào to một tiếng, trong cơ thể của Lý Phù Trần truyền ra một tiếng bạo liệt, sau đó, màu đỏ sạm trên người của Lý Phù Trần dần biến mất, hai mắt đầy tơ máu khôi phục lại bình thường.

- Khó trách Xích Cáp Chiến Thân lại khó tu luyện như vậy, phải chịu được nhiều tâm tình mặt trái, người không đủ ý chí, không cách nào đột phá.

Trong quá trình tu luyện, nếu như "phá công" (vận công bị đứt đoạn), muốn tu luyện lại, khó khăn gấp mấy lần.

Nghĩ tới đây, Lý Phù Trần không khỏi hâm mộ đám người Dương Khai, những người này chỉ ngâm Thối Thân Trì, thì có gần ngàn cân thậm chí ngàn cân lực, giữa quá trình không có khó khăn gì.

Đương nhiên, Lý Phù Trần cũng không hâm mộ quá nhiều, tu luyện Xích Cáp Chiến Thân, cũng là quá trình tu luyện tâm tình, tâm tình mạnh mẽ, ngày sau trợ giúp hẳn rất lớn.

Bạn đang đọc truyện *Vĩnh Hằng Chí Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 45: Mỏ Khoáng Thạch

Lực lượng đạt tới nghìn cân, Lý Phù Trần cảm thấy da thịt càng chắc chẽ hơn, cơ thể không còn mềm nhũn, cứng rắn như nham thạch, ngoài ra, khi thấy đầu chân nhật nhật trong viện, Lý Phù Trần đoán cân nặng của hắn tăng thêm vài cân.

"Luyện Thể càng về sau, cân nặng càng gấp nhiều lần người bình thường thậm chí gấp mười lần."

Lý Phù Trần cũng rất tò mò về vấn đề này.

Hắn nghĩ, đây là chuyện rất có thể xảy ra.

Nhân thể có cực hạn, bởi vì thân thể quá yếu đuối, không chịu nổi lực lượng mạnh mẽ, mà thân thể thông qua công pháp luyện thể cải tạo, sẽ càng thừa nhận được lực lượng mạnh hơn, có thể so với Yêu thú.

Tu luyện Xích Cáp Chiến Thân tầng thứ nhất đến cảnh giới viên mãn, Lý Phù Trần bắt đầu tu luyện tầng thứ hai.

Pháp môn vận hành khí huyết của tầng thứ hai phức tạp hơn mấy lần so với tầng thứ nhất, lúc lơ lửng có thể làm khí huyết tan vỡ, cho nên lúc vận hành khí huyết, cần cẩn thận tỉ mỉ.

Mặt khác, cũng cần nhiều Thối Thể Đan.

Quan trọng nhất là, phải chịu được thống khổ mãnh liệt.

Tu luyện tầng thứ hai, cần tiến hành trong nước đun sôi.

Phải biết rằng, dưới tình huống không có Chân khí, cơ thể con người chính là máu thịt, tạm thời không cách nào tránh được nỗi khổ đun trong nước sôi.

Chuyện này cần ý chí cứng cỏi.

Trong hậu viện đặt một cái vạc, dưới vạc có một đống lửa đang hùng hực thiêu đốt.

Trong vạc đầy nước, Lý Phù Trần ngồi xếp bằng trong đó, chỉ chừa một cái đầu bên ngoài.

Ào ạt ồ ồ. . .

Dưới hỏa diễm đun, nước trong vạc từ từ sôi trào, da của Lý Phù Trần giống như tôm luộc, đỏ bừng, khuôn mặt không ngừng co giật.

Quá đau đớn, toàn thân giống như bị lửa đốt.

Có nhiều lần, hắn muốn buông tha.

Nhưng cuối cùng, hắn vẫn kiên trì xuống được.

Có chịu khổ mới thành kẻ bề trên*, đây là danh ngôn thiên cổ.

Nếu có chút đau khổ đó không chịu được, sau này nhất định sẽ hối hận.

Cố nén thống khổ, Lý Phù Trần vận hành khí huyết từng lần một, nỗ lực lấy khí huyết giảm đi thống khổ.

Rất cục, một canh giờ trôi qua.

Àm, hai tay vỗ lên thành vạc, Lý Phù Trần nhảy ra.

Có thể phát hiện, da bên ngoài của Lý Phù Trần chẳng chịt vết bóng, cơ hồ bị lột hết một lớp, đau nhức như thế này, không thể diễn tả bằng ngôn từ.

Nếu không phải trải qua thống khổ do Linh hồn tan rã, Lý Phù Trần tuyệt đối không thể kiên trì được.

Vết bóng rộp đầy người, làm cho Lý Phù Trần ngồi cũng không được, đứng cũng không được, nằm cũng không được.

Hít!

Bất chấp, Lý Phù Trần bày ra tư thế, thi triển Quyền pháp của Xích Cáp Chiến Thân, Xích Cáp Chiến Quyền.

Xích Cáp Chiến Quyền có thể vận động cốt cách toàn thân, điều này chỉ dựa vào khí huyết là không làm được.

Chạng vạng, vết bóng trên người của Lý Phù Trần hoá thành da chết rớt xuống, ngoại trừ lưu lại dấu vết nhàn nhạt, một chút vết bóng cũng không có.

Buổi sáng tu luyện Kiếm pháp, buổi trưa khổ tu Xích Hóa Quyết, buổi chiều khổ tu Xích Cáp Chiến Thân, buổi tối ngâm mình trong được thủy, Lý Phù Trần mỗi ngày đều rất phong phú.

Từng chút khổ cùng đau, chuyển thành căn cơ.

Tu hành Xích Cáp Chiến Thân tầng thứ hai đến ngày thứ năm, trong cơ thể của Lý Phù Trần bỗng nhiên vang lên âm thanh bùng bùng.

Mỗi tác huyết nhục, mỗi tác cốt cách, giống như được lột xác.

Từ trong vạc nhảy ra, Lý Phù Trần nắm một tảng đá nặng ngàn cân, nâng lên rất dễ dàng.

Điều này chứng tỏ lực lượng của Lý Phù Trần đã vượt qua ngàn cân, chính thức luyện thành Xích Cáp Chiến Thân tầng thứ hai.

Nhưng luyện thành tầng thứ hai cùng tầng thứ hai viên mãn, còn phải đi một đoạn đường, mà Lý Phù Trần đã dùng hết Thối Thể Đan.

Làm hoặc không làm, Lý Phù Trần đem sáu ngàn điểm công hiến còn lại, toàn bộ đổi Thối Thể Đan.

Tổng cộng hai mươi bốn viên.

Trung bình mỗi ngày dùng ba viên, sau tám ngày, Lý Phù Trần lại dùng hết Thối Thể Đan.

Lúc này, Lý Phù Trần có thể dễ dàng nâng lên một khối đá nặng một ngàn năm trăm cân, một quyền có thể đập trên mặt đất thành một hố nhỏ, da thịt trên người vô cùng rắn chắc, lực đạo mấy trăm cân đánh lên cũng không có chút cảm giác nào.

"Điểm công hiến cùng Thối Thể Đan đã hết, ta phải nghĩ biện pháp."

Ở giai đoạn hiện tại, Lý Phù Trần không thể đi Thương Lan Hồ câu Bảo ngư, hẳn có thể khẳng định, sẽ có thật nhiều người nhìn chăm chăm hắn, hẳn không muốn "vả áo" thay người khác.

"Có thể đi khu mỏ tìm kiếm khoáng thạch."

Thương Lan Sơn Mạch là một tòa sơn mạch có tài nguyên phong phú, bên trong có vô số khu mỏ.

Trong mỏ có rất nhiều khoáng thạch, dựa theo đẳng cấp, khoáng thạch chia thành khoáng thạch Hoàng cấp, khoáng thạch Huyền cấp cùng với khoáng thạch Địa cấp.

Như tinh thiết chế tạo Tinh Cương Kiếm, chính là từ khoáng thạch Hoàng cấp Trung giai Tinh Thiết Khoáng Thạch luyện ra.

Giống như Bảo ngư, khoáng thạch cũng tính theo cân mà thu được điểm công hiến, khoáng thạch Hoàng cấp Đê giai, một đến ba điểm công hiến một cân, khoáng thạch Hoàng cấp Trung giai, năm đến mười mấy điểm công hiến một cân, khoáng thạch Hoàng cấp Cao giai, mười lăm đến ba mươi điểm công hiến một cân, khoáng thạch Hoàng cấp Đỉnh giai, năm mươi đến một trăm điểm công hiến một cân.

Về phần khoáng thạch Huyền cấp cùng khoáng thạch Địa cấp, cực kỳ hiếm thấy, không phải muốn tìm là có thể tìm được, từng có một đệ tử Ngoại Tông, tìm được một khối khoáng thạch Huyền cấp Đỉnh giai nặng một cân, trực tiếp được năm vạn điểm công hiến.

Khanh Thương Sơn, một toà mỏ lớn bỏ hoang tại Thương Lan Sơn Mạch.

Lý Phù Trần đến nơi này đã là buổi chiều ngày thứ ba.

Khanh Thương Sơn trước mắt, dưới ánh trời chiều, phát ra ánh sáng kim loại nhàn nhạt, có thể bởi vì nham thạch quá cứng, cây cỏ nơi đây vô cùng thừa thối, sinh cơ âm đạm.

"Khanh Thương Sơn một trong những khu mỏ bỏ hoang lớn nhất, còn sót lại cũng không ít."

Nhìn quét qua Khanh Thương Sơn, Lý Phù Trần âm thầm gật đầu.

Giữa Thương Lan Sơn Mạch, chỉ có khu mỏ bỏ hoang, mới cho phép đệ tử Ngoại Tông tìm kiếm khoáng thạch, còn đang khai thác, nghiêm cấm tiến vào, cho nên tìm kiếm khoáng thạch là một công việc "kiếm lậu" (lượm nhặt).

Khanh Thương Sơn, nói là một toà núi nhưng thật ra là một toà gồm mười ngọn núi tổ hợp lại, giữa núi cùng núi có sơn cốc, rắc rối phức tạp, người không quen thuộc, rất dễ bị lạc.

Qua một toản sơn cốc, Lý Phù Trần tiến nhập Khanh Thương Sơn.

"Quả nhiên có khoáng thạch."

Đi chưa được mấy bước, Lý Phù Trần phát hiện một khối Sinh Thiết Khoáng Thạch, loại khoáng thạch này là khoáng thạch Hoàng cấp Đệ giai, một cân giá trị một điểm công hiến.

Lý Phù Trần đem nó nhìn một chút, rồi tiện tay vứt đi.

Sinh Thiết Khoáng Thạch không bao nhiêu giá trị, trừ khi có hơn mấy trăm nghìn cân.

Càng xâm nhập sâu vào trong Khanh Thương Sơn, khoáng thạch càng nhiều, có rất nhiều đá từ trên vách núi rơi xuống, dù sao Khanh Thương Sơn trải qua hơn mười năm khai thác, có không ít địa phương xuất hiện vết nứt, dưới hoàn cảnh ăn mòn, phát sinh sụp đổ là chuyện bình thường.

Bởi vì Khanh Thương Sơn quá mức âm trầm, Lý Phù Trần hầu như thấy mấy người đệ tử Ngoại Tông.

"A, là Tuyết Ngân Thiết Khoáng Thạch."

Đi tới một cái thung lũng âm u cao chót vót, ánh mắt của Lý Phù Trần đảo qua, tìm được một khối khoáng thạch màu bạc.

Tuyết Ngân Thiết Khoáng Thạch, khoáng thạch Hoàng cấp Cao giai, một cân giá trị hai mươi điểm công hiến, khối này xấp xỉ bốn năm cân.

Lý Phù Trần vô ý thức ngẩng đầu lên nhìn vách núi hai bên thung lũng.

Rất nhanh, Lý Phù Trần thấy vách núi bên trái, cao chừng mấy chục thước có một địa phương mới mẻ.

Trong lòng khẽ động, trong đầu Lý Phù Trần hiện lên một ý niệm.

(*) Nguyên văn 吃得苦中苦方为人上人 : ý chỉ những người chịu được khổ cực, rèn luyện chính mình thì sau này mới có thành công.

Bạn đang đọc truyện *Vĩnh Hằng Chí Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 46: Cắt Nhỏ Khoáng Thạch

Buông xuống cái sọt sau lưng, Lý Phù Trần nhảy lên không, giống như thần lân bám trên vách đá cao chót vót.

Trước khi đi tới Thương Lan Tông, Lý Phù Trần liền đem bí tịch Võ học Hoàng cấp Cao giai Hồng Ngọc Chương của Lý gia mang theo, tu luyện một thời gian, đã đạt tới cảnh giới Tiểu Thành.

Hồng Ngọc Chương giống như Hồng Ngọc Kiếm Pháp, chiêu thứ nhất cũng gọi là Hồng Ngọc Chi Xúc, có thể sinh ra lực hút.

Tu vi càng cao, cảnh giới Chương pháp càng cao, lực hút càng mạnh.

Lý Phù Trần dễ dàng hút vật thể mấy trăm cân.

Lợi dụng lực hút leo lên vách núi, là một chuyện dễ dàng.

Rất nhanh, Lý Phù Trần đã leo tới nơi đó.

Chỗ này cũng xuất hiện đồ nát, nên khối vụn Tuyết Ngân Thiết Khoáng Thạch rơi xuống dưới.

Hít sâu một hơi, Lý Phù Trần ấn tay phải tới, Chân khí xâm nhập vào trong đó.

Theo thời gian trôi qua, Linh hồn của Lý Phù Trần đã có tám phần chuyển biến thành màu xanh, ngộ tính được đề cao đồng thời, ý thức của Lý Phù Trần càng ngày càng ngưng luyện, có thể phụ thể trên Chân khí.

Lúc câu Báo ngư, Lý Phù Trần chính là dựa vào chiêu này để câu thật nhiều Báo ngư.

Chân khí xâm nhập vào vách núi, ý thức của Lý Phù Trần có thể nhìn rõ tình huống trong vách núi.

Đột nhiên, nhiều đạo màu bạc nhàn nhạt tràn ngập trong ý thức của hắn.

Lý Phù Trần mỉm cười, lực hút của tay trái tăng mạnh, tay phải vỗ một chưởng vào vách đá.

Ầm, soạt!

Lực đạo một chưởng của Lý Phù Trần rất lớn, trên vách núi xuất hiện vết nứt, sau đó rất nhiều đá rơi xuống, lộ ra khoáng thạch màu bạc trong đó.

"Quả nhiên."

Mắt của Lý Phù Trần sáng lên.

Hắn cũng không xác định ở đây sẽ có Tuyết Ngân Thiết Khoáng Thạch, chỉ vì không muốn buông tha cơ hội nào, không ngờ vận khí lại tốt như vậy, lần đầu liền phát hiện một lượng lớn Tuyết Ngân Thiết Khoáng Thạch.

Lấy ra Tinh Thiết Xứng, Lý Phù Trần bắt đầu đào móc khối Tuyết Ngân Thiết Khoáng Thạch này.

Tinh Thiết Xứng nặng chừng hơn mười cân, dưới lực đạo một ngàn năm trăm cân của Lý Phù Trần cùng Chân khí cường hãn rót vào, giống như một kiện thần binh, đào một cái động lớn trên vách núi giống như xát đậu hũ. Trong động, một khối Tuyết Ngân Thiết Khoáng Thạch lớn khoảng cái vại nước xuất hiện trước mắt hắn.

"Ít nhất nặng ba ngàn cân."

Hồ hấp của Lý Phù Trần có chút gấp.

Tuyết Ngân Thiết Khoáng Thạch, một cân giá trị hai mươi điểm công hiến, ba ngàn cân chính là sáu vạn, bốn ngàn cân chính là tám vạn.

"Nhiều Tuyết Ngân Thiết Khoáng Thạch như vậy thật quá chói mắt, trên đường nhất định sẽ bị người đoạt, hay là cắt thành khối nhỏ mang về."

Nghĩ đến đây, Lý Phù Trần liền mở cái động này cao tới hai thước, sâu mấy thước, sau đó rút ra Tinh Cương Kiếm, một kiếm gọt đi hai thành Tuyết Ngân Thiết Khoáng Thạch.

Giơ lên xem một chút, nó nặng khoảng bảy tám trăm cân.

"Hy vọng nơi này sẽ không bị phát hiện."

Đem Tuyết Ngân Thiết Khoáng Thạch còn lại đẩy vào trong động, Lý Phù Trần tuột xuống vách núi.

Ngẩng đầu nhìn lên, một khối đá nhô ra che lại cái động trên đó, phải quan sát kỹ mới phát hiện.

"Nhân sinh gặp gỡ, thật đúng là kỳ diệu a!"

Đem Tuyết Ngân Thiết Khoáng Thạch cất vào trong sọt, Lý Phù Trần cảm thán nói.

Hắn có thể tìm tới một khối Tuyết Ngân Thiết Khoáng Thạch lớn như vậy, dĩ nhiên cũng có vận khí ở trong đó, nhưng nhiều hơn chính là cơ duyên của bản thân.

Vận khí chính là phát hiện một khối Tuyết Ngân Thiết Khoáng Thạch mới rơi xuống không bao lâu.

Cơ duyên chính là, nếu không có Kim Sắc Tiểu Phù, Linh hồn của hắn không tiến hóa, ý thức không nhanh nhạy, cho dù có phát hiện khối Tuyết Ngân Thiết Khoáng Thạch, cũng sẽ không liên tưởng đến trên vách núi còn có Tuyết Ngân Thiết Khoáng Thạch.

Ngoài ra, nếu không có Kim Sắc Tiểu Phù, hắn sẽ không luyện thành Hồng Ngọc Chưởng nhanh như vậy, tất nhiên sẽ không leo lên được vách núi cao

hơn mười thước.

Cơ duyên có tác dụng bắt đầu, liên hệ nhiều thứ, sau đó mới bắt đầu thay đổi số phận.

Lung mang theo Tuyết Ngân Thiết Khoáng Thạch, Lý Phù Trần đi ra Khanh Thương Sơn.

Trên đường, không ít đệ tử Ngoại Tông tò mò nhìn Lý Phù Trần.

Nhìn vết chân, bọn họ biết cái sọt của Lý Phù Trần hẳn là rất nặng.

- Vị sư đệ này, thu hoạch không tệ a, có thể cho ta xem một chút hay không.

Một gã đệ tử Ngoại Tông khí tức rất mạnh đi tới, nhú mày nói.

Lý Phù Trần ngừng lại:

- Muốn nhìn sao? Được.

Nói xong, hắn xốc lên tấm vải thô đắp trên cái sọt.

Tên đệ tử Ngoại Tông này nhìn vào, thấy bên trong đều là Sinh Thiết Khoáng Thạch, lớn bằng trứng gà, có cái lớn chừng quả trứng.

- Sinh Thiết Khoáng Thạch, thu hoạch không tệ.

Tên đệ tử Ngoại Tông này lộ ra vẻ thất vọng.

Sinh Thiết Khoáng Thạch giá một cân một điểm công hiến, coi như một nghìn cân cũng mới có một nghìn điểm công hiến.

Vì một nghìn điểm công hiến đem một đệ tử Ngoại Tông nhìn qua không dễ chọc đắc tội, không đáng chút nào, ai biết sau này mình sẽ trả giá cái gì.

Cứ như vậy, Lý Phù Trần "hữu kinh vô hiểm" đi tới Nhiệm Vụ Đại Điện của Thương Lan Tông.

- Tuyết Ngân Thiết Khoáng Thạch?

Trưởng lão nhiệm vụ nhìn Lý Phù Trần thật sâu, cái tên đệ tử Ngoại Tông này không đơn giản, lần trước là Bảo ngư có giá trị hơn một vạn, lần này là Tuyết Ngân Thiết Khoáng Thạch giá trị hơn một vạn, hẳn cũng không nghĩ đối phương làm được là dựa vào vận khí.

Sau khi kiểm kê hoàn tất, Trưởng lão nhiệm vụ nói:

- Sinh Thiết Khoáng Thạch một trăm cân, giá trị một trăm điểm công hiến, Tuyết Ngân Thiết Khoáng Thạch bảy trăm tám mươi cân, giá trị một vạn năm ngàn sáu trăm điểm công hiến, tổng cộng một vạn năm ngàn bảy trăm điểm công hiến.

Mặc dù biết mình thu hoạch lần này khoảng một vạn năm ngàn điểm công hiến, nhưng thật sự có một vạn năm ngàn bảy trăm điểm công hiến, Lý Phù Trần vẫn rất kích động.

Đã làm thì làm cho xong, Lý Phù Trần rời khỏi Nhiệm Vụ Đại Điện sau, lần thứ hai đi tới Khanh Thương Sơn, vài ngày sau, lung mang một khối Tuyết Ngân Thiết Khoáng Thạch nặng ngàn cân trở về.

Nhưng lần này đi trên đường, Lý Phù Trần gặp một vài vấn đề.

Hai gã đệ tử Ngoại Tông có tu vi Luyện Khí cảnh bát trọng hoài nghi cái sọt của hắn còn có khoáng thạch khác, muốn cướp lấy thu hoạch của hắn.

Bất đắc dĩ, Lý Phù Trần phải lấy thủ đoạn mãnh mẽ đánh bại hai người.

Lực lượng thân thể của hắn từ bốn năm trăm cân tăng lên một ngàn năm trăm cân, khiến có thực lực của Lý Phù Trần tăng lên rất nhiều, hẳn rất tự tin lần thứ hai gặp Chu Hoài Long, sẽ không bị một chiêu trọng thương như trước.

Đụng tới La Khải mà nói, Lý Phù Trần có thể dễ dàng nghiền ép đối phương.

- Sinh Thiết Khoáng Thạch năm mươi cân, Tuyết Ngân Thiết Khoáng Thạch chín trăm năm mươi cân, tổng cộng một vạn chín ngàn năm mươi điểm công hiến.

Trưởng lão nhiệm vụ tròn tròn mắt, hẳn hoài nghi Lý Phù Trần có phải phát hiện một đồng lớn Tuyết Ngân Thiết Khoáng Thạch hay không, mỗi lần chỉ mang về một ít.

- Lý Phù Trần, người nói thật cho ta biết, người có phải phát hiện rất nhiều Tuyết Ngân Thiết Khoáng Thạch hay không?

Trưởng lão nhiệm vụ hỏi.

Lý Phù Trần lóe lên một tia kỳ dị, lắc đầu nói:

- Là phát hiện một ít Tuyết Ngân Thiết Khoáng Thạch, nhưng đều ở nơi này.

- Thật vậy chăng?

Trưởng lão nhiệm vụ nhìn kỹ Lý Phù Trần, muốn xem coi đối phương có phải nói thật hay không.

Lý Phù Trần rất trấn định, trên mặt không có chút khác thường nào.

- Được rồi, người đi đi!

Về mặt của trưởng lão nhiệm vụ không thay đổi nói.

Rời khỏi Nhiệm Vụ Đại Điện, Lý Phù Trần mới thở ra một hơi:

"Xem ra trong khoảng thời gian ngắn, không thể đi tới Khanh Thương Sơn nữa, đoạn thời gian này phải điều thấp."

Có ba vạn bốn ngàn bảy trăm năm mươi điểm công hiến, Lý Phù Trần rất phấn khích, không hề do dự, đem toàn bộ điểm công hiến đổi thành Thối Thể Đan, tổng cộng một trăm ba mươi chín viên.

Tiếp theo, Lý Phù Trần đem phần lớn tinh lực tu luyện Xích Cấp Chiến Thân.

Bạn đang đọc truyện *Vĩnh Hằng Chí Tôn* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 47: Thực Lực Đại Tiến

Thời gian trôi qua như nước, chớp mắt, đã hơn một tháng qua đi.

Trong viện.

Hai chương của Lý Phù Trần phát lực, đem một khối đá nặng gần ba ngàn cân nâng lên.

Hắn chỉ mặc một cái quần cụt, da bóng loáng như gấm, cứng cỏi chắc chắn, cho dù đao kiếm cũng không phá được. Thân thể lộ ra non nớt, nhưng đã có góc cạnh rõ ràng, nhìn qua không giống một thiếu niên mười bốn tuổi, mà giống như một thiếu niên mười sáu mười bảy tuổi.

Àm!

Lý Phù Trần buông tảng đá lớn xuống, mặt không đỏ tím không nhanh.

Thân thể nhỏ nhỏ của hắn đã có ba ngàn cân lực, một con số vô cùng kinh khủng.

Phải biết rằng Lý Phù Trần cũng chỉ nặng một trăm ba mươi cân mà thôi.

Mỗi một cân máu thịt, trung bình bộc phát ra hai mươi mấy cân lực.

"Toái!"

Cánh tay như đao, Lý Phù Trần đem một khối đá lớn trước mặt cắt ra một đoạn.

"Lực lượng ba ngàn cân đúng là kinh khủng."

Tu luyện Xích Cấp Chiến Thân tầng thứ hai đến viên mãn, Lý Phù Trần cảm thấy khí lực trong cơ thể dùng không hết, tập trung lực đạo phun một ngụm khí, khí tức như mũi tên, có thể bắn rơi lá cây cách hơn mười thước, đánh ra một quyền, trong hư không liên phát ra từng tiếng xé gió chói tai, không khí xung quanh bị nắm đấm đè ép, có thể làm một tảng đá lớn cách mấy thước nổ tung.

Ngoại trừ lực lượng tăng lên, biến hóa lớn nhất của Lý Phù Trần là mật độ của da thịt.

Hiện tại Lý Phù Trần cảm giác da của mình không còn giống da người, mà là da của Yêu thú, vô cùng cứng cỏi, thịt bên trong là thịt của Yêu thú, mỗi tác

huyết nhục đều ẩn chứa lực lượng kinh người, lúc dẻo dai, chịu được lực lớn, lúc cứng rắn, có thể so với nham thạch.

Lý Phù Trần từng khảo nghiệm qua, lực đạo mấy nghìn cân đánh vào người, đều không có cảm giác gì, giống như xoa bóp vậy.

Đương nhiên, đó phải là quyền chưởng, nếu đem mấy ngàn cân lực đạo quán chú vào binh khí sắc nhọn, vẫn đâm thủng thân thể hần như thường.

Tuy nói đem phần lớn thời gian tu luyện Xích Cấp Chiến Thân, nhưng Lý Phù Trần cũng không bỏ tu luyện các phương diện khác.

Một tuần trước, Lý Phù Trần thuận lợi đột phá đến Luyện Khí cảnh thất trọng.

Luyện Khí cảnh, càng về sau, đề thăng càng khó.

Tông quy của Thương Lan Tông, trước hai mươi tuổi không đột phá Quy Nguyên cảnh, thì giáng chức làm đệ tử Chấp Sự Ngoại Tông.

Hàng năm Thương Lan Tông đều có hàng trăm người bị giáng xuống làm đệ tử Chấp Sự Ngoại Tông, chính vì không đột phá Quy Nguyên cảnh trong thời gian quy định.

Tuy Lý Phù Trần không lo lắng vấn đề này, dù sao hần mới mười bốn tuổi.

Nhưng sớm đột phá tới Quy Nguyên cảnh, là ước mơ của mỗi người.

Có người nói, đột phá càng sớm, ngày sau đột phá Địa Sát cảnh, quá trình thuận lợi hơn, mà sau Địa Sát cảnh còn có Thiên Cương Cảnh, sau Thiên Cương cảnh còn có Thoát Thai cảnh.

Mỗi đại cảnh giới, đều là một trạm kiểm soát to lớn, một cửa so với một cửa còn khó khăn hơn.

Đột phá cửa thứ nhất vô cùng gian nan, muốn đột phá cửa thứ hai là không thể nào, trừ khi gặp cơ duyên lớn.

"Là lúc tùy ý một chút."

Lực lượng cùng tu vi đột phá, làm Lý Phù Trần có sức mạnh nhất định, hiện tại hần không lo lắng bị người khác chặn đường, cùng lắm thì đánh một trận, đánh ra danh tiếng của hần.

Thung lũng Khanh Thương Sơn.

Trong động quật trên vách núi, Lý Phù Trần đẩy toàn bộ Tuyết Ngân Thiết Khoáng Thạch còn dư xuống dưới.

Ầm ầm!

Mặt đất chấn động, Tuyết Ngân Thiết Khoáng Thạch hung hăng rơi xuống đất, đá vụn văng khắp nơi.

Tuyết Ngân Thiết Khoáng Thạch còn dư lại nặng khoảng một ngàn tám trăm cân, mặc dù có chút nặng, nhưng còn trong phạm vi chịu đựng của Lý Phù Trần.

Khiêng Tuyết Ngân Thiết Khoáng Thạch, Lý Phù Trần cất bước đi ra Khanh Thương Sơn.

Trên đường mệt thì nghỉ ngơi, khát thì uống nước, năm ngày sau, Lý Phù Trần đến gần Thương Lan Tông.

- Lý Phù Trần, ngươi khiêng vật gì vậy, chúng ta tới chia sẻ với ngươi một phần.

Trong lúc vô tình, Lý Phù Trần coi như trở thành danh nhân của Ngoại Tông rồi.

Trong sự kiện Bảo ngư, Lý Phù Trần thu được hơn một vạn điểm công hiến.

Sau đó Lý Phù Trần không đi Thương Lan Hồ nữa, mà là đi đào mỏ.

Tuy lần đầu thu hoạch một đám Sinh Thiết Khoáng Thạch, lần thứ hai cũng là Sinh Thiết Khoáng Thạch, nhưng có người nói, Lý Phù Trần ở Tư Nguyên Đại Điện đổi một trăm ba mươi viên Thối Thể Đan, đây chính là hơn ba vạn điểm công hiến.

Tất cả mọi người đều hoài nghi, Lý Phù Trần phát hiện một đồng lớn khoáng thạch cao cấp trong khu mỏ, vì không để người khác chú ý, dùng Sinh Thiết Khoáng Thạch che phủ phía trên, lừa gạt đi qua.

Một đám đệ tử Ngoại Tông có tu vi Luyện Khí cảnh bát trọng, không hảo ý nói.

- Cút!

Lý Phù Trần lạnh lùng liếc đám người kia.

- Lý Phù Trần, người đứng quá kiêu ngạo, người không nghe câu nói này sao, vui một mình không bằng mọi người đều vui, một người người độc chiếm là thói quen không tốt.

Một thiếu niên thân hình cao lớn chỉ Lý Phù Trần, lớn tiếng quát.

- Lưu sư huynh, cùng hấn nói nhảm cái gì, chúng ta nhiều người như vậy, một bãi nước miếng cũng phun chết hấn.

Một gã thiếu niên khác tàn nhẫn nói.

Àm âm!

Buông xuống tám vài thô bực lại Tuyết Ngân Thiết Khoáng Thạch, Lý Phù Trần xoay cái cổ, hời hợt nói:

- Cùng lên đi! Tiết kiệm sức của ta.

- Cuồng vọng.

Tiếng kinh phong kéo tới, một gã thiếu niên có thân hình cao lớn đánh một quyền vào đầu Lý Phù Trần.

Bịch!

Lý Phù Trần cười lạnh, giờ lên đùi phải, một cước đá đối phương văng ra ngoài, vừa bay vừa phun máu.

Lực lượng đạt tới ba nghìn cân, tổ chất thân thể của Lý Phù Trần mạnh mẽ cỡ nào, hấn lúc này, không cần dựa vào năng lực thực chiến, lấy tốc độ và lực lượng tuyệt đối đủ sức nghiền ép hết thấy mọi người.

- Cùng lên.

Trong mắt thiếu niên dần dần lóe lên tàn ác, quát lớn.

Bảy tám thiếu niên, cùng lúc nhìn chăm chăm Lý Phù Trần, khí thế như mưa sa gió giạt, kín không kẻ hở.

- Tới tốt.

Trong mắt của Lý Phù Trần, tốc độ của đám người này còn quá chậm, một cước, Lý Phù Trần quét bay một người, thân hình xoay tròn, tách ra công kích của ba người, đồng thời Lý Phù Trần liên tục đá hai bay hai người, giờ lên cánh tay trái, ngăn chặn quyền của một thiếu niên, quyền trái như độc xà, đâm vào bụng của đối phương. . .

Đùng đùng!

Vài lần hô hấp qua đi, trên đất trống, ngoại trừ Lý Phù Trần, không ai còn đứng nữa, tất cả đều nằm trên mặt đất đau đớn kêu hừ hừ, có mấy người bị Lý Phù Trần đánh gãy xương sườn.

- Thật mạnh!

Cách đó không xa, một vài đệ tử Ngoại Tông nhìn tròn mắt hốc mồm, nửa ngày không nói ra lời.

- Quá mạnh, trong hàng đệ tử Ngoại Tông, một vài sư huynh Luyện Khí cảnh cửu trọng cũng không làm được!

- Hấn mới đến hơn ba tháng, làm sao mạnh như vậy.

- Chẳng lẽ lại là một tên cùng đẳng cấp với Quan Tuyết.

Giống như làm một chuyện không có ý nghĩa, Lý Phù Trần nâng lên Tuyết Ngân Thiết Khoáng Thạch, tiếp tục chạy đi.

- Lý Phù Trần, người chờ đó cho ta.

Thiếu niên cao lớn cầm đầu, chỉ vào Lý Phù Trần, hung ác nói.

Lý Phù Trần dừng bước lại:

- Xem ra ta quá nhân từ.

Nói, hấn đi tới trước đối phương.

- Người muốn. . . làm gì?

Thiếu niên cao lớn lấp bắp nói.

- Cho người nhớ lâu một chút.

Kết, Lý Phù Trần một cuộc đánh gãy chân của đối phương.

A!

Thiếu niên cao lớn ôm chân đau đón kêu thảm thiết, con mắt trắng dã.

- Quá độc ác, gã Tôn Hữu Bảo này nhưng có một biểu ca là đệ tử Ngoại Tông trước năm trăm.

- Chờ xem, Tôn Hữu Bảo nhất định sẽ tìm biểu ca của hắn.

Không để ý mọi người nghị luận, Lý Phù Trần khiêng Tuyết Ngân Thiết Khoáng Thạch rời đi.

Bạn đang đọc truyện *Vĩnh Hằng Chí Tôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 48: Hành Hung Chu Hoài Long

Trở lại Thương Lan Tông, Lý Phù Trần đi thẳng tới Nhiệm Vụ Đại Điện.

Trưởng lão nhiệm vụ thâm trường nhìn Lý Phù Trần, không nói thêm cái gì.

Mặc dù hắn là Trưởng Lão Ngoại Tông, hơn nữa chấp chương Nhiệm Vụ Đại Điện của Ngoại Tông, nhưng không có nghĩa là hắn có thể xem thường đệ tử Ngoại Tông.

Lần trước hỏi Lý Phù Trần có phải phát hiện Tuyết Ngân Thiết Khoáng Thạch lượng lớn hay không, đã là vi phạm nho nhỏ, lần này nếu truy cứu đối phương gạt mình, chính là tự mình tìm phiền phức.

Trước khi không xác định tiềm lực của đối phương, hắn không hy vọng đối phương ghi hận hắn.

Lý Phù Trần rời khỏi Nhiệm Vụ Đại Điện, hắn mới thở ra một hơi, hắn vốn cho rằng Trưởng lão nhiệm vụ sẽ tìm hắn gây phiền phức, không ngờ lại không có chuyện gì.

"Ba vạn sáu ngàn tám trăm điểm công hiến, hắn là đủ để tu luyện Xích Cấp Chiến Thân tới tầng thứ ba viên mãn."

Lý Phù Trần tu luyện công pháp luyện thể quá nhanh chóng, nhưng đồng thời cũng tiêu hao rất nhiều tài nguyên, không khoa trương mà nói, đổi thành một người khác có ngộ tính như hắn, cũng không cách nào tu luyện nhanh như vậy.

Tu luyện công pháp luyện thể, ngộ tính là trọng yếu, ý chí cũng quan trọng.

Nhưng trong một năm Linh hồn tan rã lúc trước, khiến ý chí của hắn vô cùng mãnh mẽ, làm hắn chịu đựng vượt qua người bình thường.

- Con rùa nhỏ, lần trước có Trần trưởng lão, không thể bắt người, lần này coi ai có thể cứu người.

Trên đường trở về, một thân ảnh mạnh mẽ ngăn cản Lý Phù Trần.

Không phải Chu Hoài Long thì là ai.

Hắn từ trong miệng người khác biết được, tuy Lý Phù Trần không còn đến Thương Lan Hồ nữa, nhưng tựa hồ phát hiện một lượng lớn khoáng thạch cao cấp, hiện tại vẫn "phong thủy sinh khối" (tốt đẹp), rất đặc ý.

- Người tự mình đưa tới cửa, cũng tiết kiệm thời gian đi tìm người.

Có thù không báo không phải quân tử, Lý Phù Trần cũng không phải thánh nhân, Chu Hoài Long cắt đứt một cánh tay của hắn, hắn không thể xem chuyện gì cũng không xảy ra được.

- Người muốn chết sao?

Chu Hoài Long không thể tin vào lỗ tai của mình, trong mắt lóe ra hung ác, từ nắm tay đến cổ tay, bị một tầng khí tức màu đen bao lại.

Chu Hoài Long có tu vi Luyện Khí cảnh cửu trọng, đồng thời tu luyện công pháp nhập môn Thiết Giáp Công đến tầng thứ bảy, vận công toàn lực, đủ khiến bàn tay đến cổ tay có Chân khí hiện ra bên ngoài.

Không nên xem thường công pháp nhập môn tầng thứ bảy, tuy là tông môn quy định, trong vòng một năm, tu luyện công pháp nhập môn tới bảy tám chín tầng, có phần thưởng rất lớn, trong vòng hai năm tu luyện đến tầng thứ chín cũng có phần thưởng.

Nhưng mà đây là phần thưởng cho thiên tài chân chính, đệ tử Ngoại Tông bình thường, trong vòng hai năm tu luyện công pháp nhập môn đến tầng thứ bảy đã rất không tệ rồi.

Năm nay Chu Hoài Long mười tám tuổi, tròn hai năm mới đem Thiết Giáp Công luyện đến tầng thứ bảy.

- Mau nhìn, là Chu Hoài Long sư huynh cùng Lý Phù Trần.

- Lần trước Chu sư huynh cắt đứt một cánh tay của Lý Phù Trần, lần này sợ rằng muốn phế tứ chi của hắn.

Đệ tử Ngoại Tông của Thương Lan Tông có ba vạn, chỗ nào cũng có người, một đám người từ xa nhìn lại, hướng Lý Phù Trần chỉ trỏ.

Lý Phù Trần không nói gì, vận chuyển Hồng Ngọc Công tầng thứ bảy, hai mắt nhìn chăm chăm Chu Hoài Long.

- Tiểu súc sinh, ta muốn đánh gãy tứ chi của ngươi, cho ngươi liếm gầy.

Chu Hoài Long bị thái độ của Lý Phù Trần chọc giận, đầu gối đá ra, một bước xa tới trước người Lý Phù Trần, một quyền như thiểm điện kéo tới.

Một quyền này rất nhanh, trong không khí truyền ra tiếng xé rách.

Chỉ là, Lý Phù Trần hôm nay, đã không phải Lý Phù Trần hai tháng trước.

Giơ lên tay phải, Lý Phù Trần dễ dàng bắt được một quyền của Chu Hoài Long.

- Làm sao có thể!

Chu Hoài Long nỗ lực giãy dụa, nhưng giống như bị kim ở đó, không nhúc nhích được chút nào.

- Muốn chết.

Quyền trái của Chu Hoài Long kéo tới, khí tức màu đen nhạt bao phủ nắm tay, giống như thiết quyền.

Đừng!

Giơ lên tay phải, Lý Phù Trần nắm lại quyền trái của Chu Hoài Long.

Không đợi hành động tiếp theo của Chu Hoài Long, Lý Phù Trần đá một cước nhanh như thiểm điện vào bụng của Chu Hoài Long, đập đối phương cong lưng, phun ra máu tươi.

- Ngươi không phải thích đánh người sao? Hôm nay ta cho ngươi nếm thử mùi vị bị đánh.

Lý Phù Trần một cước lại một cước đập trên bụng của Chu Hoài Long.

- Ta muốn ngươi chết!

Chu Hoài Long phát ra âm thanh oán độc, vận chuyển Thiết Giáp Công tới cực hạn, lực đạo kinh khủng bạo phát, tránh thoát sự kiềm chế của Lý Phù Trần.

Bịch!

Một nắm đấm đâm vào càm của Chu Hoài Long, ném đối phương lộn mấy vòng bay ra xa, cuối cùng quỳ gục trên mặt đất.

- Đây là tư vị bị đánh, thoải mái không!

Lý Phù Trần đi tới, một cước dẫm lên đầu đối phương, đem đầu đối phương đập vào trong đất, hai chân giãy dụa.

Hít!

Âm thanh hút một ngụm khí lạnh từng trận vang lên.

Mọi người thấy thế liền choáng váng.

- Đây là Chu Hoài Long sư huynh sao? Dĩ nhiên bị Lý Phù Trần ngược.

- Các người có phát hiện hay không, tốc độ của Lý Phù Trần thật nhanh, mắt ta đều không thể theo kịp động tác của hắn.

- Lẽ nào chỉ mới hai tháng, thực lực của Lý Phù Trần đã tiến nhanh, cho nên mới dám chống lại Chu Hoài Long sư huynh.

- Ba mươi năm hà đông ba mươi năm hà tây, xem ra chúng ta đều coi thường Lý Phù Trần.

Trong lòng mọi người đều có ưu tư, đệ tử của Thương Lan Tông lấy vạn số mà tính, mỗi ngày đều có người bị khi dễ, nhưng ít có ai như Lý Phù Trần vậy, lấy tốc độ cực nhanh mà "lớn lên", đem người khi dễ hắn đánh một trận, coi như báo ứng, cũng tới quá nhanh a.

- Vị sư đệ này, người làm quá mức rồi!

Cách đó không xa, La Khải cùng một thiếu niên mày phẳng đi tới.

Lý Phù Trần ngẩng đầu, thấy La Khải, trong mắt lóe lên ánh sáng lạnh.

- Là La Khải, bên cạnh hắn là La Trung Thiên sư huynh, mạnh hơn Chu Hoài Long, cũng là Vô giả Luyện Khí cảnh cửu trọng.

Có người nhận ra thân phận của thiếu niên mày phẳng.

- Có quan hệ gì tới người.

Lý Phù Trần không có buông chân ra.

La Trung Thiên kiêu ngạo cười:

- Một đời anh danh của Chu Hoài Long, không nên mất trong tay người, người làm nhục hắn như vậy, đã phạm vào sai lầm lớn, ta làm sao không xem vào.

Lý Phù Trần cười nhạt:

- Ta xem người "ăn no rồi việc" sao.

- Làm càn, dám cùng anh ta nói như vậy, Lý Phù Trần, còn không quỳ xuống xin lỗi.

La Khải chỉ tay vào Lý Phù Trần, giận dữ nói.

La Trung Thiên đường ca của hắn, trong gia tộc, có mấy người cùng thế hệ trong tông là chuyện bình thường, gia tộc càng hưng thịnh, huynh đệ tỷ muội trong tông môn càng nhiều, cái gì đường ca đường đệ, biểu ca biểu tỷ có một đồng lớn.

- Quỳ xuống? La Khải, ta vốn không có ý định tìm người gây phiền phức, nhưng người tự mình tới, ta không khách khí.

Lý Phù Trần buông chân ra, đi tới La Khải.

- Bây giờ người mới, đều lớn lối như vậy sao?

La Trung Thiên xoay cổ, đột nhiên đánh ra một quyền tới Lý Phù Trần.

Lý Phù Trần không biến sắc, một quyền nghênh đón.

Ầm!

Giống như hai khối đá lớn va vào nhau, La Trung Thiên cùng Lý Phù Trần đều lui ra ba bước.

"Năm nắm thật cứng rắn."

Lý Phù Trần hơi kinh ngạc, trải qua một quyền vừa rồi, hắn có thể cảm giác được La Trung Thiên tu luyện một công pháp luyện thể, cũng không đơn thuần là Chân khí.

Trên thực tế, tổng hợp lực đạo trên quyền của hai người, La Trung Thiên muốn hơn một chút.

May mà lực lượng thân thể của Lý Phù Trần mạnh hơn, tuy lực đạo không bằng đối phương, nhưng sức chịu đựng muốn vượt qua, khiến lực đạo của hai người không kém nhau bao nhiêu.

- Người tu luyện công pháp luyện thể thế gì?

Sắc mặt của La Trung Thiên âm trầm, Chân khí cùng lực lượng thân thể phối hợp, lực đạo của hắn vượt qua Lý Phù Trần, nhưng có lúc, lực đạo mạnh

cũng không tính vào đây, một quyền của Lý Phù Trần quá cứng.

Nói theo cách khác, dưới tình huống lực đạo tương đối, một khối là gỗ, một khối là sắt, hai bên va chạm vào nhau, khối gỗ tất nhiên bị thương.

Lúc này hẳn cảm giác nắm đấm có chút đau.

Bạn đang đọc truyện *Vĩnh Hằng Chí Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 49: Dương Danh Ngoại Tông

- Ngươi không cần biết.

Đừng nói lực đạo của đối phương gần hơn mình một bậc, cho dù vượt qua mình không ít, Lý Phù Trần cũng không để đối phương vào mắt.

Năng lực thực chiến cùng cảnh giới Võ học, mới là ưu thế chân chính của hắn.

Thân hình của Lý Phù Trần xoay tròn giống ốc xoay, đá liên tục mười cước vào La Trung Thiên.

- Thiết Bố Sam

La Trung Thiên kinh hãi, so với nắm đấm, Thái pháp của Lý Phù Trần còn sắc bén hơn, trọng tâm của thân thể trầm xuống, cả cơ thể của La Trung Thiên căng lên, hai chưởng giao nhau, chuẩn bị nghênh kháng Thái pháp của Lý Phù Trần.

Àm!

Hơn mười cước ánh hóa thành một cái, long trời lở đất, La Trung Thiên bị đá văng ra ngoài, máu tươi dâng lên yết hầu.

"Thì ra là tu luyện Thiết Bố Sam."

Lý Phù Trần sáng tỏ.

Tuy Thiết Bố Sam kém hơn Xích Cáp Chiến Thân, nhưng dù sao cũng là công pháp luyện thể, tu luyện tới cảnh giới nhất định, có thể vận hành khí huyết, co rút lại mỡ thịt của cơ thể, làm phòng ngự bên ngoài tăng lên, giống như mặc một bộ thiết giáp.

- Thất Tinh Kiếm Pháp!

La Trung Thiên mạnh mẽ nuốt xuống máu tươi ở yết hầu, rút một kiếm bên hông, đâm một kiếm tới Lý Phù Trần.

Không cách nào hình dung một kiếm sáng chói này.

Một kiếm được vây trong khí tức màu tím nhạt, giống như một ngôi sao màu tím, liên tục lóe lên sáu lần, mỗi lần đều chấn nhiếp nhân tâm.

"Thất Tinh Kiếm Pháp, chỉ lóe lên sáu lần, xem ra còn chưa Đại Thành."

Lý Phù Trần cười nhạt, đâm ra chiêu thứ hai của Hồng Ngọc Kiếm Pháp, Hồng Ngọc Chi Sát.

Nếu nói chiêu thứ nhất của Hồng Ngọc Kiếm Pháp, Hồng Ngọc Chi Xúc, ẩn chứa lực hút.

Chiêu thứ hai, Hồng Ngọc Chi Sát, lại ẩn chứa lực đẩy.

Kiếm kinh phun ra, không khí dậy sóng, kèm theo trạng thái chân không ngăn ngại.

Trọng yếu hơn là Hồng Ngọc Kiếm Pháp của Lý Phù Trần đã Đại Thành.

Bùm bùm!

Thất Tinh Kiếm Pháp bị phá, Lý Phù Trần dùng một kiếm đâm rách bụng của La Trung Thiên, một tia máu tươi thấm ra.

Thiết Bố Sam cuối cùng vẫn là Thiết Bố Sam, ngay cả khí huyết cũng rất cô đọng, không dễ dàng chảy ra.

Rút ra mộc kiếm, Lý Phù Trần vỗ kiếm vào mặt của La Trung Thiên, đem đối phương văng ra ngoài, nửa ngày không dậy nổi.

- La Khải, đến lượt ngươi.

Lý Phù Trần kiếm chỉ La Khải.

- Lý Phù Trần, ngươi muốn làm gì, nơi này chính là Thương Lan Tông, không chỗ ngươi làm càn.

La Khải lấy lại tinh thần, giống như gặp quỷ, vẻ mặt khó coi nói.

Hắn nghĩ thế nào cũng không được, mới qua hơn hai tháng, Lý Phù Trần làm sao tiến bộ nhanh như vậy.

Đường ca La Trung Thiên của hắn tiến vào Thương Lan Tông hơn bốn năm, không chỉ tu vi đạt tới Luyện Khí cảnh cửu trọng, còn tu luyện công pháp luyện thể Thiết Bó Sam, cho dù ba bốn Võ giả Luyện Khí cảnh cửu trọng tầm thường cũng không phải đối thủ của đường ca hắn.

- Hiện tại biết đây là Thương Lan Tông, đáng tiếc đã chậm.

Một kiếm như thiểm điện của Lý Phù Trần vỗ trên đầu La Khải.

Bịch!

Giống như La Trung Thiên, La Khải bay ra ngoài, thành một vòng cung trên không, cuối cùng hung hăng cắm xuống đất, lập tức hôn mê.

Ánh mắt của Lý Phù Trần quét qua xung quanh một lần, trong mắt mang theo cảnh cáo, sau đó rời đi.

Mọi người bị ánh mắt của hắn hù dọa, không dám nói tiếng nào, chờ Lý Phù Trần đi rồi, mới dám "ngươi một lời, ta một lời".

- Quá kiêu ngạo, hắn cho rằng một mình hắn có thể chấn nhiếp toàn bộ chúng ta sao?

- Vậy sao ngươi không đứng ra.

- Ta đây là không phản ứng kịp? Dù sao Chu Hoài Long và La Trung Thiên đều bị hắn đánh bại.

- Ngươi khoác lác, thật sự ta không muốn trêu chọc hắn, tên Lý Phù Trần này, rõ ràng là một sát tinh, ngươi không cho hắn chết, hắn liền giết ngươi.

- Nói không sai, những tiểu nhân vật như chúng ta không cần tham gia, giao cho những nhân vật phong vân đầu đầu đi! Để cho bọn họ "long tranh hổ đấu", chúng ta xem nào nhiệt là được.

Cho tới bây giờ, bọn hắn không coi Lý Phù Trần ra gì, cho là hắn có vận khí tốt, thu được nhiều điểm cống hiến.

Nhưng bây giờ, mọi người không nghĩ vậy, có thể đánh bại Chu Hoài Long cùng La Trung Thiên, há là người bình thường.

Quan trọng nhất là, hơn hai tháng trước, Lý Phù Trần bị Chu Hoài Long ngược đãi, mới qua hai tháng, dĩ nhiên ngược đãi lại Chu Hoài Long, quả thực là nghịch thiên.

Về phần nhân vật phong vân trong miệng mọi người, chính là năm trăm đệ tử mạnh nhất Ngoại Tông.

Chu Hoài Long cùng La Trung Thiên tuy mạnh, nhưng khoảng cách năm trăm cường của đệ tử Ngoại Tông còn chút chênh lệch.

- Ghê tởm.

Chu Hoài Long cùng La Trung Thiên bò dậy, vẻ mặt biệt khuất.

Theo một trận chiến này, Lý Phù Trần đã dương danh tại Ngoại Tông, thậm chí danh tiếng còn truyền tới đệ tử năm trăm cường của Ngoại Tông.

Khu vực phía đông của đệ tử Ngoại Tông Nhất đẳng.

Đây là một toàn viện thành tú, trong viện có trồng không ít hoa mai, hoa mai chưa nở, nhưng lộ ra cứng cáp, ngạo ý.

Một thiếu nữ mi mục như họa, làn da trắng nõn tuyệt đẹp, đang luyện tập kiếm pháp.

Kiểm pháp vô cùng ảo diệu, giống như hoa mai, linh động phiêu dật, ẩn dấu sát khí.

- Quan Tuyết sư tỷ, chúc mừng ngươi luyện thành Mai Hoa Kiếm Pháp.

Một thiếu nữ đáng yêu từ ngoài đi vào, kính nể nói.

Mai Hoa Kiếm Pháp, là kiếm pháp Hoàng cấp Đình giai của Thương Lan Tông, bình thường mà nói, chỉ có Võ giả Quy Nguyên cảnh mới luyện thành,

đương nhiên, luyện thành không có nghĩa là Đại Thành.

- Chỉ mới Tiểu Thành mà thôi.

Quan Tuyết không để ý nói.

Đi tới Thương Lan Tông hơn nửa năm, nàng đã đem kiếm pháp Hoàng cấp Cao giai của nhà mình, Thủy Nguyệt Kiếm Pháp, tu luyện tới cảnh giới Đại Thành, mấy tháng trước, nàng kiếm được một ngàn năm trăm điểm công hiến, đổi một môn kiếm pháp Hoàng cấp Đỉnh giai, Mai Hoa Kiếm Pháp.

- Cái này đã rất lợi hại, ta đến bây giờ, ngay cả kiếm pháp Hoàng cấp Cao giai còn chưa Đại Thành đây?

Thiếu nữ đánh yêu thở dài.

- Tìm ta có chuyện gì?

Quan Tuyết hỏi.

Thiếu nữ đáng yêu nói:

- Quan Tuyết sư tỷ, người có nghe nói không, gần đây trong Ngoại Tông nhô ra một tân tinh, mới đến Thương Lan Tông hơn bốn tháng, liền đánh bại Chu Hoài Long sư huynh cùng La Trung Thiên sư huynh, bỗng nhiên nổi tiếng.

- A, cái đó có quan hệ gì đến ta?

Thiếu nữ đáng yêu trừng mắt nhìn:

- Ta nghe nói, người này gọi là Lý Phù Trần, cũng giống như Quan Tuyết sư tỷ, đến từ Vân Vụ Thành, Quan Tuyết sư tỷ, người biết hắn sao?

- Lý Phù Trần?

Trong mắt của Quan Tuyết lóe lên một tia sáng kỳ dị.

- Quan Tuyết sư tỷ, người biết hắn?

Thiếu nữ đáng yêu đoán lời nói qua sắc mặt, trong nháy mắt biết rõ, Quan Tuyết nhận thức Lý Phù Trần.

Quan Tuyết gật đầu:

- Biết, hắn từng có hôn ước với ta, nhưng ta tiến nhập Thương Lan Tông, đã giải trừ.

- Thì ra đã từng là vị hôn phu của Quan Tuyết sư tỷ, thảo nào lợi hại như vậy.

Thiếu nữ đáng yêu cũng không biết chuyện tình giữa Quan Tuyết cùng Lý Phù Trần, lúc này kinh ngạc nói.

Quan Tuyết lắc đầu:

- Trước đây hắn cũng không có lợi hại như vậy, có chút kỳ quái.

Lý Phù Trần trước đây chỉ có chút thiên phú, còn trong phạm vi của người bình thường.

Tâm tình của Quan Tuyết không nhiều biến hóa, khi nhận được tin tức của Lý Phù Trần tin tức, làm trong lòng nàng xuất hiện chút ba động, nhưng rất nhanh, chút ba động này không còn lại chút nào.

Đối với Quan Tuyết mà nói, nàng theo đuổi chính là kiếm đạo đỉnh phong, một nửa kia của nàng, phải là "nhân trung long phượng", rất rõ ràng, Lý Phù Trần không phù hợp tiêu chuẩn của nàng.

"Hy vọng người không phải vì ta mà đến, đây đưa đến chết với ta cũng vô dụng."

Mấy ngày trước Thân Đồ Tuyết cùng Quan Bằng khắp nơi tìm nàng, ý đồ của bọn họ đến, trong lòng Quan Tuyết biết rõ, nếu Lý Phù Trần cũng như vậy, nàng sẽ nhìn cũng không nhìn đối phương.

Bạn đang đọc truyện *Vĩnh Hằng Chí Tôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 50: Linh Hồn Màu Xanh

Trên Thương Lan Hồ, yên ả không gợn sóng, Lý Phù Trần lặng lẽ thả câu.

Cho đến hôm nay, Linh hồn của Lý Phù Trần, đã có chín thành chuyển biến thành màu xanh, chỉ kém một thành thì triệt để lột xác.

Cùng với Linh hồn biến hóa, ý thức của Lý Phù Trần ngày càng cường đại, trước đây ý thức bán vào lưới câu không được nửa khắc, hiện tại đã tăng lên đến nửa khắc.

Ào ào!

Một con Báo ngư phổ thông nặng hơn mười cân vạch nước nhảy lên.

Vào buổi trưa, Lý Phù Trần bắt đầu tu luyện Xích Hỏa Quyết.

Lý Phù Trần đã đem Xích Hỏa Quyết tu luyện đến tầng thứ tư đỉnh phong, mỗi lần vận chuyển Xích Hỏa Quyết, hắn cảm thấy một tia "sí nhiệt chí ý" cọ rửa thân thể, khó có thể tưởng tượng được Xích Hỏa Quyết đột phá đến tầng thứ chín lại có cảnh tượng như thế nào.

Ngày đầu tiên Lý Phù Trần một con Báo ngư phổ thông nặng hơn mười cân, ngày thứ hai là một con Báo ngư phổ thông nặng hơn hai mươi cân.

Ngày thứ ba, Lý Phù Trần không chỉ câu được một con Báo ngư cấp một nặng hơn mười cân, mà còn đem Xích Hỏa Quyết đột phá đến tầng thứ năm.

Xích Hỏa Quyết tầng thứ năm, "sí nhiệt chí ý" càng rõ ràng, tuy uy lực không bằng Hồng Ngọc Công tầng thứ bảy, nhưng chênh lệch không lớn.

"Thường nói Xích Hỏa Quyết là công pháp nhập môn bá đạo nhất của Thương Lan Tông, quả nhiên không giả."

Đánh một quyền vào không trung, quyền kinh nóng cháy, làm không khí vẩn vèo, Lý Phù Trần không khỏi thầm khen.

Cuộc sống trôi qua hằng ngày, Lý Phù Trần thu hoạch càng ngày càng nhiều, ngày thứ mười, vận khí của Lý Phù Trần bạo phát, câu được một con Báo ngư cấp hai nặng đến bốn năm cân.

Ngày thứ hai mươi hai, Lý Phù Trần lại câu được một con Báo ngư cấp hai nữa.

Ngày thứ ba mươi, Lý Phù Trần câu một con Báo ngư phổ thông nặng tới trăm cân, lực lượng rất lớn, Lý Phù Trần phải mất sức "chín trâu hai hổ" mới câu nó lên được.

Ngày thứ ba mươi mốt, một sự kiện trọng đại xảy ra.

Trải qua hơn nửa năm, Linh hồn của Lý Phù Trần, cuối cùng cũng từ màu xanh nhạt chuyển sang màu xanh.

Trong một khắc Linh hồn lột xác, một cảm giác tuyệt vời không cách nào hình dung phủ xuống, Lý Phù Trần cảm thấy Linh hồn giống như học được hít thở, tự do hô hấp.

Cùng lúc đó, các loại Võ học hiện lên trong đầu của Lý Phù Trần, trong nháy mắt biến hóa.

Bán Nguyệt Kiếm Pháp đạt tới cảnh giới Xuất Thần Nhập Hóa.

Hổ Nha Thập Tự Trảm, Xuất Thần Nhập Hóa.

Toái Thạch Chương, Xuất Thần Nhập Hóa.

Thanh Phong Kiếm Pháp, Xuất Thần Nhập Hóa.

Thiếu Thương Kiếm Pháp Xuất Thần Nhập Hóa.

Phách Sơn Chương, Xuất Thần Nhập Hóa.

Hồng Ngọc Kiếm Pháp, Đẳng Phong Tạo Cực.

Hồng Ngọc Chương, Đẳng Phong Tạo Cực.

Loại cảm giác tuyệt vời này, giống như tất cả đạo lý Võ học đều bị Lý Phù Trần thông hiểu, lúc này, Lý Phù Trần mới biết được, Võ học còn có cấp độ càng sâu hơn.

Đùng!

Trong Linh hồn, có thiểm điện nhàn nhạt chớp động, mỗi lần chớp động, tư duy của Lý Phù Trần càng thông suốt, Công ý của Hồng Ngọc Công từ tầng thứ bảy nhảy lên tầng thứ bảy đỉnh phong, rồi đến tầng thứ bảy cực hạn.

Cuối cùng, một đóa hỏa diễm in vào trong đầu của Lý Phù Trần.

Lý Phù Trần không rõ đây gì, nhưng biết đó không phải chuyện xấu.

Một đêm không ngủ.

Ngày thứ hai, ánh mặt trời mọc lên.

Lý Phù Trần ngồi xếp bằng bên cạnh cửa sổ, đắm chìm dưới ánh sáng mặt trời, bắt đầu tu luyện Xích Hỏa Quyết.

Xích Hỏa Quyết lúc trước rất tối nghĩa, ngày hôm nay lại trôi chảy vô cùng.

Sau khi vận chuyển Chân khí ba mươi sáu lần, Công ý của Xích Hỏa Quyết dần dần đột phá đến tầng thứ sáu, theo sau đó là công pháp đột phá.

Xích Hỏa Quyết tầng thứ sáu quá mạnh mẽ, không yếu hơn Hồng Ngọc Công tầng thứ bảy cực hạn.

Sau hai tuần, Lý Phù Trần không ngừng cố gắng, đem Xích Hỏa Quyết đột phá tới tầng thứ bảy.

Một tháng sau, đạt đến tầng thứ tám.

Tất cả như lúc mới đạt được Kim Sắc Tiểu Phù, khi đó, Lý Phù Trần cũng trong thời gian ngắn, đem Hồng Ngọc Công tu luyện từ tầng thứ tư đến tầng thứ sáu.

Hoa tuyết nhẹ rơi từ bầu trời, lúc này đã là mùa đông.

Lý Phù Trần toàn lực vận chuyển Xích Hỏa Quyết tầng thứ tám, một cỗ nhiệt lưu vô hình bay lên ngoài thân thể của hắn, hoa tuyết cách Lý Phù Trần ba thước, đều bị hòa tan, cách một thước, đều bị bốc hơi.

Tay phải nắm quyền, một khí tức màu đỏ nhạt giống như ngọn lửa bao bọc nắm đấm của Lý Phù Trần, nhìn sơ qua giống như nắm đấm của hắn đang thiêu đốt.

Chân khí hiện ra bên ngoài.

Sau khi Xích Hỏa Quyết đột phá đến tầng thứ tám, Lý Phù Trần rốt cục cũng làm được Chân khí hiện ra ngoài trong nháy mắt.

Mà hiện tại, hắn chỉ có cảnh giới Luyện Khí cảnh thất trọng.

Từ mật độ của Chân khí hiện ra ngoài mà xem, so với La Khải có tu vi Luyện Khí cảnh bát trọng, Thiết Giáp Công tầng thứ sáu, cao hơn rất nhiều.

Đuổi thẳng đến Chu Hoài Long cùng La Trung Thiên.

Àm!

Lý Phù Trần toàn lực đánh ra một quyền, quyền kinh nóng cháy hòa tan một mảnh hoa tuyết, giữa đầy trời hoa tuyết, mở ra một cảnh tượng trong chớp mắt rồi biến mất.

"Kim Sắc Tiểu Phù, rốt cục ngươi có lai lịch gì."

Ngừng vận chuyển Xích Hỏa Quyết, tâm thần của Lý Phù Trần nhập vào Thức Hải.

Một mảnh hỗn độn trong đầu, một quang cầu màu xanh trôi nổi ở trung tâm, mà trung tâm của quang cầu, là một Kim Sắc Tiểu Phù phong cách cổ xưa.

Kim Sắc Tiểu Phù quá thần bí.

Không biết có phải Lý Phù Trần nhìn nhầm hay không, nơi Kim Sắc Tiểu Phù tiếp xúc với quang cầu màu xanh, thỉnh thoảng có một tia màu lam nhạt như sợi tơ xuất hiện, dung nhập vào trong quang cầu màu xanh.

"Lẽ nào sau Linh hồn màu xanh là Linh hồn màu lam nhạt?"

Lý Phù Trần cũng phải hít một hơi lạnh.

Linh hồn mỗi lần lột xác, sinh ra biến hóa, sau Linh hồn màu xanh là Linh hồn màu lam nhạt, vậy sau Linh hồn màu lam nhạt có phải là Linh hồn màu lam hay không, về phần phía sau Linh hồn màu lam, Lý Phù Trần có cảm giác, hẳn là Linh hồn càng cao cấp hơn.

Hắn không thể tưởng tượng được, Linh hồn biến hóa thành màu lam nhạt, ngộ tính của hắn sẽ đến mức nào, chứ đừng nói đến Linh hồn màu lam cùng Linh hồn cao cấp hơn nữa.

Đến lúc đó phỏng chừng một canh giờ sẽ tu luyện Xích Hỏa Quyết đến cảnh giới cao nhất.

Phù!

Lý Phù Trần cố sức phun ra một hơi, trầm nghĩ:

"Mặc dù có Kim Sắc Tiểu Phù, nhưng ta không được lười biếng, Kim Sắc Tiểu Phù làm ngộ tính của ta đề thăng, những phương diện khác ta phải nỗ lực."

Tuyết rơi càng ngày càng lớn, nhưng Thương Lan Hồ không có chút dấu hiệu kết băng nào.

Có người nói, Thương Lan Hồ cho tới bây giờ không kết băng qua, có một năm, Thương Lan Vực bạo phát tuyết tai, Thương Lan Hồ vẫn không kết băng.

Yên lặng thả cần câu, tâm trạng của Lý Phù Trần cũng yên tĩnh lại, không xao động nửa.

Linh hồn đạt tới màu xanh, ý thức của Lý Phù Trần có thể bám vào lưỡi câu một khắc, gia tăng gấp đôi.

Không nên xem thường nửa khắc thời gian.

Có lúc, khi ý thức sắp tiêu tan, Lý Phù Trần vội vàng câu được một con Bảo ngư, không có thời gian chọn lựa con tốt hơn.

Ngoài ra, phạm vi nhận biết của ý thức cũng tăng lên gấp đôi, lúc trước chỉ có mười thước trong nước, bây giờ đã gia tăng đến mười lăm thước.

Lúc ý thức sắp tiêu tan, thì Lý Phù Trần cũng tìm được một mục tiêu.

Một con Bảo ngư cấp một nặng chừng mười cân.

Câu được nhiều Bảo ngư như vậy, Lý Phù Trần phát hiện, Bảo ngư phổ thông, căn cứ theo trọng lượng, một cân nặng có thể bộc phát ra hai mươi cân khí lực.

Bảo ngư cấp một, một cân nặng có thể bộc phát ra năm mươi cân khí lực.

Con Bảo ngư cấp một này nặng hơn mười cân, khí lực trong nước có thể đạt tới ba ngàn cân, đổi thành hắn lúc trước, sợ rằng không có biện pháp câu được.

Dù sao cần câu rất dài, có thể phát huy ra lực lượng cũng có hạn.

Bạn đang đọc truyện *Vĩnh Hằng Chí Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 51: Nghiền Ép

Ào ào!

Bọt sóng tung tóe, một con Bảo ngư nửa thước có màu sắc sặc sỡ rẽ nước nhảy lên, dưới ánh mặt trời, ngũ quang mười màu, giống như một con Bảo ngư được chạm bằng ngọc thạch.

- Bảo ngư cấp một thật lớn.

Những đệ tử Ngoại Tông cùng Điều Ngư Đài với Lý Phù Trần kinh hô, bọn họ tới Thương Lan Tông nhiều năm, nhưng chưa từng nhìn thấy một con Bảo ngư cấp một dài nửa thước nào.

Phải biết rằng Bảo ngư cấp một mỗi cân một trăm điểm công hiến, da thịt của Bảo ngư rắn chắc, dài nửa thước ít nhất cũng có hơn bốn năm mươi cân.

Cũng chính là bốn năm ngàn điểm công hiến.

Lý Phù Trần đối với chuyện này cũng không cảm giác gì, lúc trước hắn câu được hai con Bảo ngư cấp hai.

Bảo ngư cấp hai mỗi cân một ngàn điểm, bốn năm cân thì bằng con Bảo ngư cấp một này rồi.

Trong nháy mắt, nửa tháng trôi qua.

Lý Phù Trần đi câu cá tại Thương Lan Hồ đã ba tháng.

Trong ba tháng, Lý Phù Trần câu được sáu mươi chín con Bảo ngư phổ thông, mười lăm con Bảo ngư cấp một, ba con Bảo ngư cấp hai.

"Đến lúc trở về."

Lý Phù Trần đối với thu hoạch lần này hết sức hài lòng.

Tìm được Tuyết Ngân Thiết Khoáng Thạch tại Khanh Thương Sơn là vận khí, nhưng câu cá ở Thương Lan Hồ là dựa vào bản lĩnh.

Không lợi dụng tốt bản lĩnh của mình, thì uổng công là đệ tử của Thương Lan Tông.

- Biểu ca, chính là hấn, theo ta biết, hấn ở Thương Lan Hồ cùng khu mỏ, tổng cộng được ít nhất mấy vạn điểm công hiến.

Thiếu niên cao lớn chỉ vào Lý Phù Trần, nói với thiếu niên kiên nghị bên cạnh.

Lý Phù Trần liếc mắt liền nhận ra thiếu niên cao lớn. Ba tháng trước, trước khi hấn hành hung Chu Hoài Long cùng La Trung Thiên, còn đánh một đám đệ tử Ngoại Tông khác, trong đó người cầm đầu chính là thiếu niên cao lớn này, hình như gọi là Tôn Hữu Bảo.

- Ngươi chính là Lý Phù Trần.

Thiếu niên kiên nghị quan sát Lý Phù Trần, nhíu mày.

Lý Phù Trần nhàn nhạt nói:

- Trước lúc ta phát giận, khuyên các ngươi nên rút đi.

Người nào cũng coi hấn là dê béo, hấn chịu đủ rồi.

Hấn không sợ phiền phức, nhưng không có nghĩa là hấn dùng nhiều thời gian để ứng phó phiền phức.

- Há, đây là lần đầu tiên có người nói với Vương Hồ ta như vậy.

Tuy Vương Hồ thấy Lý Phù Trần không dễ chọc, giống như mạnh hơn Tôn Hữu Bảo tả lại.

Nhưng dù sao hấn cũng là năm trăm cường của đệ tử Ngoại Tông, cho dù bài danh chót nhất, cũng không phải người như Chu Hoài Long và La Trung Thiên có thể so sánh.

- Bớt nói nhảm, ra tay đi!

Lý Phù Trần lười nói nhiều với đối phương.

- Biểu ca, hãy giáo huấn hấn thật tốt.

Tôn Hữu Bảo hung tợn trừng mắt Lý Phù Trần.

Vương Hồ mỉm cười, ánh mắt dần lạnh liệt, cùng lúc đó, một cỗ khí tức mạnh mẽ từ trên người hấn phát ra, dùng mắt thường có thể thấy được hai tay của Vương Hồ bị một tầng khí tức màu xanh bọc lại, làm người khác cảm thấy trầm trọng.

Trường Thanh Công, một trong những công pháp nhập môn của Thương Lan Tông.

Tu luyện công pháp này, không chỉ sức khôi phục kinh người, mà lực đạo còn trầm trọng.

Giao thủ với người tu luyện Trường Thanh Công, nếu không thể đánh bại đối phương trong thời gian ngắn, lúc sau liền nguy hiểm.

- Trọng Mộc Quyền!

Vương Hồ vừa lên đã xuất ra mười phần thực lực, một cái quyền pháp Hoàng cấp Cao giai Trọng Mộc Quyền đánh về phía Lý Phù Trần, kinh khí gào thét.

Nhưng đáng tiếc.

Hết thấy đều phí công.

Khi tu luyện Xích Hóa Quyết tới tầng thứ tám, thực lực của Lý Phù Trần hầu như tăng gấp đôi.

Tay phải nhẹ nhàng đưa tới, giống như bắt lấy nắm đấm của một đứa bé vậy, sau đó, quyền trái của Lý Phù Trần nện vào mặt của Vương Hồ.

Ầm!

Máu tươi rơi vãi.

Trước mắt Vương Hồ liên lò mờ, kim tinh loạn mào, cái gì cũng không thấy.

Lý Phù Trần không có dừng tay, lại đánh một quyền vào mặt của Vương Hồ, sau đó một cước đá hất văng ra mười thước, ngã đi.

Từng bước đi tới trước người Tôn Hữu Báo, Lý Phù Trần nói:

- Lần sau lại trêu chọc ta, ta sẽ cho ngươi trả giá gấp mười lần.

Nói xong, một quyền đánh vào bụng đối phương, đem dịch trong dạ dày đều nôn ra.

- Tự giải quyết cho tốt.

Lý Phù Trần đeo giỏ cá rời đi.

Nhìn bóng lưng của Lý Phù Trần rời đi, Tôn Hữu Báo tràn đầy sợ hãi.

Quá kinh khủng!

Đây còn là người sao?

Biểu ca của hắn dù sao cũng là năm trăm cường của đệ tử Ngoại Tông, dĩ nhiên bị nghiền ép như vậy, một chút phản kháng cũng không có.

Thương Lan Tông, Nhiệm Vụ Đại Điện.

Trưởng lão nhiệm vụ cảm giác hơn nửa năm qua giặt mình rất nhiều, tất cả đều trên người Lý Phù Trần.

Thu hoạch lần này của Lý Phù Trần, đã đạt tới năm vạn năm ngàn điểm công hiến.

Đây là một con số vô cùng khổng lồ, cho dù là Trưởng Lão Ngoại Tông, cũng phải mấy năm mới góp đủ, còn đối phương chỉ tốn mấy tháng.

Bình phục tâm tình của mình, Trưởng lão nhiệm vụ bắt đầu đổ kị Lý Phù Trần, nếu hắn có nhiều điểm công hiến như vậy, đủ làm cho thực lực nâng cao một bước.

Đáng tiếc không có "nếu" a.

Gộp với ba vạn sáu ngàn tám trăm điểm công hiến lúc trước, điểm công hiến của Lý Phù Trần đã tới chín vạn một ngàn tám trăm.

Sau khi đổi ba trăm viên Thối Thể Đan, còn dư lại một vạn sáu ngàn tám trăm điểm công hiến.

"Công pháp luyện thể, không phải cho người luyện a, yêu cầu tài nguyên quá nhiều."

Lý Phù Trần hoài nghi, nếu ở Lý gia, lấy tài phú của Lý gia, cung cấp hắn tu luyện Xích Cấp Chiến Thân đến viên mãn, đều phải thương gân động cốt.

Dù sao một viên Thối Thể Đan cũng có giá năm trăm kim tệ.

Cho tới bây giờ, hơn ba trăm viên Thối Thể Đan, hắn tổng cộng đổi hơn năm trăm viên Thối Thể Đan, chính là hai mươi lăm vạn kim tệ.

Hắn không vội về viện tu luyện Xích Cấp Chiến Thân, mà đi tới Võ Học Đại Điện lần nữa, chuẩn bị đổi một môn kiếm pháp Hoàng cấp Đỉnh giai.

- Tam Phân Kiếm Thuật.

- Loạn Phi Phong Kiếm Pháp!

- Xà Nhãn Kiếm Thuật!

- Cuồng Phong Khoái Kiếm!

- Huyết Âm Kiếm Pháp!

- Tích Thủy Kiếm Quyết!
- Kim Xà Kiếm Pháp!
- Truy Hồn Đoạt Mệnh Kiếm!
- Phi Long Kiếm Pháp!
- Phi Hoa Trục Diệt Kiếm Pháp!
- Ma Vân Kiếm Pháp!
- Xích Hỏa Kiếm Pháp!
- Kinh Đào Kiếm Pháp!
- Lưu Vân Kiếm Pháp!

Lý Phù Trần nhìn mỗi bản bí tịch kiếm pháp một lần, sau cùng lựa chọn Xích Hỏa Kiếm Pháp.

Xích Hỏa Kiếm Pháp là nguyên bộ kiếm pháp của Xích Hỏa Quyết, nếu dùng đơn độc chỉ là trung đẳng, nhưng khi phối hợp với Xích Hỏa Quyết, có thể phát ra mười hai thành uy lực.

Lý Phù Trần chỉ tốn một nghìn ba trăm điểm công hiến để đổi Xích Hỏa Kiếm Pháp, còn dư lại một vạn năm ngàn năm trăm điểm công hiến, Lý Phù Trần dự tính tạm thời để đó.

Trở lại sân viện, Lý Phù Trần bắt đầu bế quan.

Xích Cáp Chiến Thân tầng thứ nhất cần dùng côn đánh thân thể, tầng thứ hai cần ngâm trong nước sôi, tầng thứ ba thì không cần quá trình này, chỉ cần phối hợp với Thối Thể Đan tu luyện là được.

Nhìn qua thì dễ dàng như cũng không nhẹ nhàng.

Pháp môn vận hành khí huyết tầng thứ ba rất đặc biệt, mỗi lần vận hành khí huyết, huyết nhục, cốt cách giống như bị kim đâm, kiến cắn, loại đau nhức này, không thể diễn tả bằng ngôn từ.

Lý Phù Trần cắn chặt răng, kiên trì tu luyện.

Theo từng viên Thối Thể Đan tiêu hao, Lý Phù Trần cảm giác da thịt, cốt cách của mình càng ngày càng chặt chẽ, ngón tay búng một cái, kinh phong nhợn như mũi tên, dễ dàng đánh nát chén trà cách xa vài thước.

Nhưng trạm kiểm soát của tầng thứ ba cũng không ít.

Có lúc đang tu luyện, bụng của Lý Phù Trần phồng lên, như mang thai sáu tháng.

Có lúc con mắt đột nhiên tối sầm như bị mù.

Có lúc bên tai ù ù giống như thiên lôi cuốn cuộn.

Lý Phù Trần biết, đây là vì mình tu luyện công pháp luyện thể quá nhanh.

Thân thể cần quá trình thích ứng, không có quá trình này, thân thể có lúc không khống chế được.

Giải quyết vấn đề này rất đơn giản.

Đó là thích ứng nhanh hơn.

Phương pháp để thích ứng nhanh hơn chính là thay đổi pháp môn vận hành khí huyết, làm cho pháp môn vận hành khí huyết thích hợp hơn với mình.

Bạn đang đọc truyện *Vĩnh Hằng Chí Tôn* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 52: Đạo Thương Bất Nhập

Thay đổi pháp môn vận hành khí huyết không phải chuyện đùa, cần phải hiểu rõ thân thể của mình, đồng thời, phải có ngộ tính mãnh mẽ.

Không hiểu rõ thân thể của mình thì rất dễ xảy ra vấn đề nghiêm trọng.

Ngộ tính không đủ mạnh, pháp môn vận hành khí huyết cũng xảy ra vấn đề.

Nếu Lý Phù Trần thả chậm cước bộ, cũng không cần thay đổi pháp môn vận hành khí huyết, nhưng hắn không muốn chậm lại.

"Công pháp luyện thể, mỗi người mỗi khác, thay đổi một chút, chắc không xảy ra vấn đề gì."

Ngày hôm đó, Lý Phù Trần ngồi xếp bằng trong sân, lấy ý thức cường đại của mình bắt đầu phân giải thân thể.

Có người nói chỉ có Võ giả Thiên Cương cảnh mới vận dụng được ý thức, dưới Thiên Cương cảnh cũng có ý thức nhưng không biết vận dụng.

Đương nhiên, chủ yếu vẫn là dưới Địa Sát cảnh, ý thức không đủ mạnh.

Lý Phù Trần mỗi lần phân giải cơ thể mình, thì có lý giải càng ngày càng tỉ mỉ.

Toàn thân của hắn, chỉ cần ý thức phát hiện ra kinh mạch hay huyết đạo nào, Lý Phù Trần đều biết rõ ràng.

"Hóa ra bởi vì những huyết đạo này mà mỗi người mỗi khác nhau, mỗi người có vị trí không giống nhau, khó trách khi ta vận hành khí huyết, thì sinh ra bế tắc, ảnh hưởng đến tu luyện."

Lý Phù Trần nghiên cứu mấy ngày, thay đổi pháp môn vận hành khí huyết một chút.

Kỳ thực cũng không thể tính là thay đổi.

Chín thành chín là pháp môn cũ, những nơi còn lại là Lý Phù Trần kết hợp với thân thể mình mà điều chỉnh.

Khi điều chỉnh xong pháp môn vận hành khí huyết, Lý Phù Trần vận chuyển khí huyết rất thông suốt, thân thể không còn không không ché được như trước nữa.

Bốn nghìn cân.

Bốn ngàn hai trăm cân.

Bốn ngàn năm trăm cân.

Lực lượng thân thể của Lý Phù Trần mỗi ngày mỗi biến hóa.

Da thịt càng ngày càng chặt chẽ.

Lúc trước Lý Phù Trần nặng khoảng một trăm ba mươi cân, hiện tại nặng một trăm bốn mươi cân.

Lý Phù Trần nặng một trăm bốn mươi cân nhưng thân cao hơn một thước bảy, cũng không quá cường tráng, nhìn qua chỉ khoảng một trăm hai mươi, ba mươi cân.

Bốn ngàn tám trăm cân.

Năm nghìn cân.

Khi Thối Thể Đan chỉ còn lại hai mươi viên, Xích Cáp Chiến Thân của Lý Phù Trần cũng đến viên mãn.

Xích Cáp Chiến Thân cảnh giới viên mãn vô cùng mạnh mẽ, không chỉ da thịt chặt chẽ hơn, mà độ dẻo dai cũng tăng lên rất nhiều.

Keng.

Lý Phù Trần rút ra Tinh Cương Kiếm, chém vào trên người mình.

Lý Phù Trần vận dụng khoảng ba ngàn cân lực trong một kiếm này, kiếm sắc bén vẫn không thể phá vỡ da thịt.

Lực đạo tăng lên đến bốn ngàn cân, vẫn không bị thương chút nào.

Đến năm nghìn cân, trên người của Lý Phù Trần rốt cục xuất hiện một vết thương nhàn nhạt

Vết thương mới cắt ra, rất nhanh liền lành lại.

Lý Phù Trần không chém nữa mà đâm vào, chỉ mới bốn ngàn cân lực đã đâm thủng da thịt.

Lý Phù Trần hít sâu một hơi, vận chuyển Xích Hòa Quyết tầng thứ tám, Xích Hòa Chân khí cuộn cuộn mãnh liệt phân bố toàn thân.

Cheng!

Lý Phù Trần hung hăng chém một kiếm trên người.

Một kiếm này có lực đạo khoảng sáu ngàn cân.

Nhưng chỉ để lại trên cơ thể một dấu vết màu trắng.

Bảy nghìn cân.

Tám nghìn cân.

Cho đến khi lực đạo đến tám ngàn cân, Lý Phù Trần mới chém ra da thịt, một tia máu tươi bắn ra.

"Không hổ là Xích Cấp Chiến Thân, tuy không phải chân chính đạo thương bất nhập, nhưng ở cấp độ Luyện Khí cảnh nói là đau thương bất nhập cũng không quá đáng."

Tám ngàn cân lực thuộc về đỉnh cấp của Luyện Khí cảnh.

Lực đạo của Chu Hoài Long cùng La Trung Thiên, chỉ khoảng sáu ngàn cân, của Vương Hồ khoảng bảy nghìn cân.

Lý Phù Trần phỏng đoán, mình có thể phát ra lực đạo ngoài vạn cân.

Cái gọi là lực đạo chính là lực lượng có thể phát ra ngoài.

Lực lượng của thân thể, tu vi, công pháp, Võ học, đều ảnh hưởng tới lực đạo.

Vạn cân lực đạo, có thể đem một vật nặng vạn cân đánh ra xa.

. . .

- Nghe nói không, Lý Phù Trần đánh bại Vương Hồ.

- Thiệt hay giả, Vương Hồ ở trong năm trăm cường, mặc dù đứng chót, nhưng không phải thứ như Chu Hoài Long và La Trung Thiên có thể so sánh.

- Ta cũng nghi ngờ, nhưng có người chính mắt thấy, Lý Phù Trần dễ dàng nghiền ép Vương Hồ.

- Giả, nhất định là giả, sao một người có thể tiến bộ nhanh như vậy, dù thế nào ta cũng không tin.

Không quá nhiều ngày sau, chuyện tình Lý Phù Trần đánh bại Vương Hồ đã truyền khắp Ngoại Tông.

Nhưng phản ứng đầu tiên của mọi người là không tin.

Đương nhiên, cũng có một số người tin, dù sao không có lừa làm sao có khối, nếu đã truyền ra thì có một chút độ tin tưởng.

Khi Lý Phù Trần đem Xích Cấp Chiến Thân tu luyện đến viên mãn, đi ra viện thì tin tức đã truyền xa, dọc đường đi, người thấy hẳn đều có ánh mắt khác thường.

- Lý Phù Trần, lúc ngươi ở Vân Vụ Thành, có phải đắc tội với Thân Đồ Lượng hay không.

Một thân ảnh chậm chậm đi tới, chính là Thân Đồ Tuyết.

Thân Đồ Tuyết hiện tại cũng có tu vi Luyện Khí cảnh thất trọng.

- Có chuyện gì sao?

Lông mày của Lý Phù Trần nhướng lên.

- Hiện tại ta cần lượng lớn Thối Thể Đan, ngươi chỉ cần cho ta năm mươi viên Thối Thể Đan, chuyện này coi như xóa bỏ.

Thân Đồ Tuyết nói.

Tuy Lý Phù Trần tại Ngoại Tông "phong sinh thủy khởi", nhưng đối với xuất thân từ Thân Đồ gia tộc như hần, vẫn không đáng giá.

Lý Phù Trần cười:

- Người cho rằng, ta sẽ cho người sao?

- Thế nào, người dám chống lại Thân Đồ gia tộc?

Thân Đồ Tuyệt bất mãn nói.

- Ta bây giờ là đệ tử Ngoại Tông của Thương Lan Tông, hơn nữa còn là đệ tử Ngoại Tông Nhất đẳng, người có tư cách gì nói như vậy.

Nói xong, Lý Phù Trần đi thẳng.

- Lý Phù Trần, người đừng đắc ý nhất thời, chờ đến Quy Nguyên cảnh, tầm quan trọng của căn cốt mới hiện ra, khi đó, lấy căn cốt phổ thông của người, chỉ ở tầng dưới chót mà thôi.

Thân Đồ Tuyệt mạnh mẽ kèm chế con giận.

Hần cần Thối Thể Đan, bởi vì hần vừa mới đổi bí tịch Thiết Bồ Sam.

Thế nhưng muốn tu luyện Thiết Bồ Sam, cần rất nhiều Thối Thể Đan, dựa vào chính mình tu luyện, không biết năm nào tháng nào mới thành công.

Lý Phù Trần hoàn toàn không để Thân Đồ Tuyệt ở trong lòng.

Người khác không rõ lắm, nhưng hần biết rõ tình huống của mình.

Có thể căn cốt của hần không tốt, thế nhưng, ngộ tính đạt tới trình độ nghịch thiên, thì không còn gì trở ngại.

Lý Phù Trần đi tới nhà ăn tầng ba, gọi một bữa ăn cao cấp.

Từ khi tu luyện Xích Cấp Chiến Thân, Lý Phù Trần không ăn bữa ăn một ngân tệ nữa, mà đổi thành bữa ăn cao cấp một kim tệ.

Bữa ăn cao cấp là thịt Yêu thú, sau khi tẩy đi yêu khí, thịt Yêu thú có thể ăn, sau khi ăn thì rất lâu đói, và có thể bổ sung dinh dưỡng cùng năng lượng, rau là thứ mà Thương Lan Tông chuyên môn trồng trọt, nói là rau nhưng cùng Dược thảo không khác mấy, bên trong ẩn chứa rất nhiều nguyên khí.

Lý Phù Trần tìm một chỗ ngồi xuống, nhả nhấm ăn từng món.

Tiếng bước chân đồng đúc vang lên, một đám người từ tầng hai đi lên tầng ba.

Lý Phù Trần ngẩng đầu nhìn lại, con mắt không khỏi híp lại.

Là Quan Tuyết.

Trang phục bình thường của đệ tử Ngoại Tông khoác trên người nàng, lại toát ra phong thái tao nhã, con mắt hơi nhỏ, mang theo ngạo ý.

Bên cạnh nàng là hai thiếu nữ cũng không phải tầm thường.

Ba người đi chung một chỗ, hấp dẫn không ít ánh mắt.

Bạn đang đọc truyện *Vĩnh Hằng Chí Tôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 53: Thập Đại Thiên Kiêu

Hiển nhiên, Quan Tuyết cũng nhìn thấy Lý Phù Trần.

Lý Phù Trần hôm nay, cùng Lý Phù Trần trong ấn tượng của Quan Tuyết không giống nhau.

Theo Linh hồn tiến hoá cùng tu luyện Xích Cấp Chiến Thân đến viên mãn, khí chất của Lý Phù Trần không dưới bất kỳ kẻ nào, có đặc sắc riêng.

Từ xa nhìn lại giống như tinh thần (ngôi sao), mặc dù không chói mắt như mặt trời như khí chất thâm thúy, nội liễm.

Thân thể cũng không quá cường tráng, nhưng lộ ra kiên cường mạnh mẽ, làm người khác không thể bỏ qua.

- Ngoại Tông lúc nào xuất hiện một đệ tử có mị lực như vậy.

Ánh mắt của nữ tử mắt phượng bên cạnh Quan Tuyết sáng lên.

Nam đệ tử Ngoại Tông có thể làm nàng chú ý, số lượng đếm trên đầu ngón tay, mấy người còn lại ai không phải là một trong mười đại thiên kiêu của Ngoại Tông.

- Quan Tuyết sư tỷ, là Lý Phù Trần.

Nữ tử đáng yêu bên cạnh Quan Tuyết đã gặp qua Lý Phù Trần, không nhận được mà nói.

Quan Tuyết gật đầu, đi bên cạnh Lý Phù Trần.

- Đã lâu không gặp.

Quan Tuyết đi tới trước bàn ăn của Lý Phù Trần vuốt vuốt tóc, nhàn nhạt nói.

- Đúng vậy.

Lý Phù Trần cũng không buông đĩa xuống, hướng Quan Tuyết khẽ gật đầu.

Quan Tuyết nhướn mày, nếu là người khác thì đã sớm đứng dậy.

- Chuyện hôn ước, xin lỗi.

Quan Tuyết nói.

Lý Phù Trần cười nói:

- Giải trừ cũng tốt, người thoải mái, ta thoải mái.

- Hy vọng người nghĩ vậy.

Quan Tuyết đánh giá Lý Phù Trần, muốn từ ánh mắt của đối phương nhìn ra thứ gì.

Nhưng đáng tiếc.

Ánh mắt của đối phương đen nhánh thâm thúy, không có chút tâm tình nào.

Quan Tuyết mím môi một cái, nói:

- Cách người thu thập điểm cống hiến, đã có người chú ý đến, nhất là những người bài danh trước năm trăm của Ngoại Tông, người nên chú ý, nếu không giải quyết được, có thể tìm ta.

Chuyện giải trừ hôn ước dù sao Quan gia của nàng không chiếm lý, nàng hy vọng có thể đền bù một chút, khiến cho ý niệm của nàng thông suốt, ngày sau tu hành thuận lợi hơn.

- Cảm ơn lòng tốt của người, ta sẽ tự giải quyết chuyện này.

Lý Phù Trần cự tuyệt đối phương.

Nữ tử mắt phượng chen miệng nói:

- Lý Phù Trần đừng không! Người không nên quật cường, tuy ta không biết người đánh bại Vương Hồ như thế nào, nhưng Vương Hồ bài danh thứ bốn trăm tám mươi lăm trong năm trăm cường. Sư tỷ bất tài, bài danh bốn trăm năm mươi hai, nhưng cùng Quan Tuyết sư muội còn kém xa, nàng bài danh thứ ba trăm sáu mươi sáu.

Nàng xem Lý Phù Trần rất thuận mắt, đương nhiên, chỉ thuận mắt mà thôi, tất cả phải nhìn tiềm lực.

- Đa tạ, ta ăn xong rồi, các người cứ chậm rãi, ta cáo từ.

Lý Phù Trần không muốn dây dưa cùng mấy người này nữa, để đĩa xuống, rời đi.

- Người này.

Nữ tử mất phượng nhìn mày lại.

Quan Tuyết nói:

- Quên đi, hần trước đây chính là cái dạng này.
- Xem ra ngươi rất hiểu hần?

Nữ tử mất phượng cười hì hì nói.

Quan Tuyết lạnh nhạt nói:

- Hiểu thì như thế nào, hần đã định trước là người không cùng một thế giới với ta, căn cốt của hần chỉ là phổ thông.
- Căn cốt phổ thông?

Nữ tử đáng yêu giật mình nói.

Ba người các nàng đều là căn cốt siêu phàm, trong đó căn cốt của Quan Tuyết là tốt nhất, căn cốt tứ tinh siêu phàm.

Cho nên, các nàng mới đi gần như vậy.

Vật hợp theo loài, người tự thành quần, những lời này bất kỳ chỗ nào cũng áp dụng.

- Không thể nào! Căn cốt phổ thông sao có thể tiến bộ nhanh như vậy được?

Nữ tử mất phượng không tin nói.

Quan Tuyết nói:

- Trên người hần hần xảy ra chuyện gì, khiến cho ngộ tính của hần cực kỳ cao, nhưng trừ khi dùng Địa cấp Dược thảo, bằng không căn cốt không thể biến hoá.

Hoàng cấp Dược thảo được thảo phổ thông, Huyền cấp Dược thảo đã ẩn chứa thiên địa huyền ảo, nhưng muốn cải biến căn cốt còn chưa đủ, phải là Địa cấp Dược thảo mới làm được.

Chỉ là Địa cấp Dược thảo quá khó tìm, cho dù tông môn muốn một gốc cũng khó khăn, ngoài ra, Địa cấp Dược thảo rất nhiều chủng loại, nhưng Dược thảo thay đổi căn cốt, trăm không có một.

- Ngộ tính cao, tối đa đạt tới Địa Sát cảnh, muốn đột phá đến Thiên Cương cảnh, ngộ tính còn chưa đủ.

Nữ tử mất phượng nói.

Nữ tử đáng yêu gật đầu.

Trên đường về, Lý Phù Trần thấy Hạ Bình.

Nhưng Hạ Bình có một chút phiền toái, bị một nhóm người vây quanh.

- Hạ Bình sư đệ, đừng không biết xấu hổ, Phương sư huynh cho ngươi làm "người theo đuôi" của hần, là vinh hạnh của ngươi.

Một thiếu niên dữ tợn khoát tay lên vai Hạ Bình, hung ác nói.

Hạ Bình chế giễu:

- "Người theo đuôi" chỉ là một hình thức, muốn ta cống hiến đan dược mới là mục đích của hần sao!

Đệ tử của Thương Lan Tông rất nhiều, phe phái cũng nhiều, đệ tử cường đại có nhiều "người theo đuôi", nhưng người này phải từng thág phải dâng tặng một lượng đan dược nhất định, dựa vào những đan dược này, người cường đại ngày càng mạnh, phe phái cũng ngày càng mạnh.

Nhưng không phải ai cũng có tư cách tạo ra phe phái của mình, phải biết rằng, phe phái một khi thành lập, sẽ gặp những phái khác khiêu chiến.

Nếu thất bại, phe phái nhất định tan vỡ.

Muốn duy trì phe phái, thực lực của bản thân phải mạnh mẽ.

Thực lực không đủ mạnh, người khác không phục ngươi.

Ngoài ra, nếu có bối cảnh sau lưng thì càng tốt, giống như sau lưng là một vị đệ tử Nội Tông cường đại, người khác không dám động ngươi, ít nhất sẽ không tùy tiện động ngươi.

Trừ cái đó ra, người có tiềm lực kinh người cũng là một uy hiếp lớn.

Nếu ngươi là căn cốt tứ tinh, như vậy ngoại trừ người có căn cốt tứ tinh, còn lại sẽ không dám động ngươi.

- Thế nào, ngươi không đáp ứng, ta khuyên ngươi hãy suy nghĩ thật kỹ, cự tuyệt Phương sư huynh, ngươi vĩnh viễn không có ngày yên tĩnh.

Thiếu niên dữ tợn đe dọa.

Hạ Bình nói:

- Xin lỗi, ta không đáp ứng.

- Rượu mời không uống, thích uống rượu phạt, hôm nay trước tiên cho ngươi một trận nhớ đời.

Thiếu niên dữ tợn dùng sức, bàn tay mạnh mẽ bóp vai của Hạ Bình.

Ken két!

Tu vi của thiếu niên dữ tợn tới Luyện Khí cảnh bát trọng, mà Hạ Bình chỉ có Luyện Khí cảnh thất trọng, dưới bàn tay mạnh mẽ, Hạ Bình chảy ra mồ hôi lạnh, muốn tránh cũng không tránh được.

Lý Phù Trần lắc đầu đi tới.

- Đây, mấy người các ngươi có chừng mực đi!

Âm thanh của Lý Phù Trần truyền vào trong tai của mấy người.

- Tiểu tử, ngươi là ai, muốn chết phải không?

Thiếu niên mặt dài bên cạnh thiếu niên dữ tợn hung ác nói.

- Là Lý Phù Trần.

Có một thiếu niên nhận ra Lý Phù Trần.

Nghe vậy, thiếu niên dữ tợn buông tay ra, xoay người nhìn Lý Phù Trần nói:

- Lý Phù Trần đúng không! Khuyên ngươi không nên nhúng tay vào việc này.

Hung danh của Lý Phù Trần, hẳn không thể không biết.

Không có cao thủ bên cạnh, hẳn không dám la hét với Lý Phù Trần.

- Cút đi! Ta không muốn nói lần thứ hai.

Lý Phù Trần lạnh lùng nói.

- Ngươi!

Thiếu niên mặt dài tức giận.

- Chúng ta đi, Lý Phù Trần, ngươi sẽ hối hận.

Thiếu niên dữ tợn tương đối bình tĩnh, mang mấy người rời đi.

Hạ Bình xoa xoa vai, nói:

- Ngươi không nên ra mặt thay ta.

Lý Phù Trần cười nói:

- Vì sao không đáp ứng bọn họ.

Hạ Bình bất đắc dĩ nói:

- Trở thành "người theo đuổi" của Phương sư huynh kia, tuy ta có thể tránh nhiều phiền phức, nhưng tiến bộ cũng chậm.

- Như vậy hà, ta nghe nói Ngoại Tông có mấy phe phái bảo vệ người yếu, người nên tham gia vào bọn họ.

Lý Phù Trần nói.

- Còn người?

Hạ Bình vốn không có ý định gia nhập bất kỳ phe phái nào, nhưng hiện tại xem ra, không gia nhập cũng không được.

- Ta thích một mình.

Lý Phù Trần lắc đầu.

Hạ Bình cau mày nói:

- Phương sư huynh kia cũng không phải người bình thường, hắn là một trong thập đại thiên kiêu của Ngoại Tông, bài danh trước mười trong năm trăm cường của Ngoại Tông, tiềm lực rất lớn, hắn nhất định tìm người gây phiền phức.

- Chờ hắn tìm tới rồi hãy nói!

Lý Phù Trần phát tay, cùng Hạ Bình tách ra.

Bạn đang đọc truyện *Vĩnh Hằng Chí Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 54: Đạp Nước Chiến Đấu

Xích Hóa Quyết đạt tới tầng thứ tám, tốc độ tu luyện của Lý Phù Trần tăng lên không biết bao nhiêu lần.

Phải biết rằng Xích Hóa Quyết tầng thứ sáu, đã tương đương với Hồng Ngọc Công tầng thứ bảy.

"Luyện Khí cảnh thất trọng đỉnh phong, tới đa một tháng có thể đột phá đến Luyện Khí cảnh bát trọng."

Phơi mình dưới ánh mặt trời màu đồng ấm áp, trên giả sơn giữa viện, Lý Phù Trần chậm rãi mở hai mắt ra.

Luyện Khí cảnh, một trọng so với một trọng càng khó đột phá, nhưng ngộ tính của Lý Phù Trần quá nghịch thiên, mạnh mẽ tu luyện Xích Hóa Quyết đến tầng thứ tám.

Với hắn mà nói, càng về sau, càng dễ đột phá, bởi vì hắn tu luyện công pháp đến cảnh giới cao hơn.

Rào! Rào! Rào!

Trong khu vực của đệ tử Ngoại Tông Nhất đẳng, có một hồ nước không lớn, hồ này chia khu vực của đệ tử Ngoại Tông Nhất đẳng thành bốn khu vực nhỏ hơn.

Sóng gợn lăn tăn trên mặt hồ, một đạo thân ảnh chạy nhanh tới như giẫm trên đất bằng.

Hai chân của người đang chạy thon dài có lực, bàn chân được bọc bao bởi một tầng Chân khí màu lam nhạt, mỗi lần bước trên mặt hồ, Chân khí giống như vài bông, đè xuống sau đó bắn lên.

Vù!

Tới gần bên bờ hồ, người này nhảy lên, nhẹ nhàng giẫm trên mặt đất.

- Là khu vực này sao!

Chân của thiếu niên rất dài, hầu như chiếm sáu phần chiều cao, con mắt hẹp dài kiêu ngạo vô cùng.

Chỉ trong chốc lát, thiếu niên tìm được viện của Lý Phù Trần.

Bá!

Thân hình chột lóc, thiếu niên đã đứng trên tường viện.

Trong viện, Lý Phù Trần đang luyện tập kiếm pháp, sau khi nhận thấy động tĩnh, ngừng đầu nhìn lên.

Ánh mắt của hai người đối diện cùng một chỗ, trong hư không giống như có hoa lửa bắn ra.

"Nhân thân thật mạnh."

Thiếu niên kiêu ngạo híp mắt lại.

"Khí tức thật mạnh."

Lý Phù Trần sợ phiền toái nhỏ, nhưng nếu thực lực của đối thủ mạnh, hắn vẫn hứng thú vui đùa với đối phương một chút.

Khí tức của thiếu niên này mạnh hơn Vương Hồ gấp đôi, chỉ sợ trong năm trăm cường, có thể xếp vào trước bốn trăm thậm chí trước ba trăm.

- Ngươi là Lý Phù Trần sao?

Thiếu niên hỏi.

- Không sai.

Lý Phù Trần thu hồi mộc kiếm.

- Ta là Niếp Minh, đánh với ta một trận!

- Vì sao?

- Không vì sao cả, bởi vì ngươi đắc tội Phưong sư huynh.

- Thì ra là thế.

Xem ra tên Niếp Minh này là thủ hạ của Phưong sư huynh kia, hơn nữa không phải thủ hạ bình thường, chắc là cao thủ trong những thủ hạ.

- Ở đây không phải nơi để chiến đấu, ra bên ngoài đi.

Lý Phù Trần đẩy ra cửa viện, đi tới khu đất trống ngoài viện.

Trên đất trống rộng rãi, hai người đứng cách nhau mười thước.

- Ngươi trong năm trăm cường bài danh bao nhiêu?

Lý Phù Trần đánh giá Niếp Minh, chân của đối phương dài hơn người bình thường, còn bắp đùi thì trắng kiện, cho cảm giác nhanh nhẹn giống như gió bão.

- Kề hèn chỉ xếp hai trăm bảy mươi hai.

Niếp Minh có chút tự hào nói.

Ngoại Tông có năm trăm cường, một tên so với một tên càng biến thái, có nhiều người dừng lại ở Luyện Khí cảnh cửu trọng một hai năm.

Những người này tích lũy vô cùng hùng hậu, công pháp cũng tu luyện đến tầng thứ tám thứ chín, hơn nữa còn nhiều ưu thế khác, đủ để nghiền ép chín thành đệ tử Ngoại Tông Luyện Khí cảnh cửu trọng.

"Hai trăm bảy mươi hai sao?"

Bài danh này so với Quan Tuyết cao hơn rất nhiều.

Đương nhiên, cũng loại trừ khả năng Quan Tuyết muốn ẩn dấu thực lực.

- Xuất chiêu đi!

Lý Phù Trần không có rút kiếm, nếu rút kiếm, cho dù nhường, đối phương cũng không đỡ được mấy kiếm, hắn rất muốn biết đệ tử Ngoại Tông bài danh trước ba trăm trong năm trăm cường mạnh như thế nào.

- Thú vị, cẩn thận.

Thân hình của Niếp Minh chợt lóe, hai chân giống như mưa sa gió giật tấn công Lý Phù Trần.

Thối pháp Hoàng cấp Cao giai, Bài Vân Thối.

Lý Phù Trần nhếch miệng cười, hai chân cũng giống cuồng phong nghênh đón.

Thối pháp Hoàng cấp Trung giai, Toàn Phong Thối.

Đừng đừng!

Qua mấy lượt hô hấp, hai người va chạm không biết bao nhiêu lần, chỉ thấy xung quanh mây thướt, không khí đều bạo tạc.

Tu vi của Niếp Minh đạt tới Luyện Khí cảnh cửu trọng, tu luyện công pháp nhập môn Bạch Lăng Quyết đến tầng thứ tám, hơn nữa còn thi triển Thối pháp Hoàng cấp Cao giai, lẽ ra, toàn bộ phương diện đều vượt qua Lý Phù Trần mới đúng.

Thế nhưng Lý Phù Trần cũng tu luyện công pháp nhập môn Xích Hòa Quyết đến tầng thứ tám.

Thối pháp Hoàng cấp Trung giai, Toàn Phong Thối tuy đẳng cấp không bằng Bài Vân Thối của đối phương.

Nhưng cảnh giới của Lý Phù Trần rất cao, đã tu luyện Toàn Phong Thối đến cảnh giới Xuất Thần Nhập Hoá.

Ngoài ra, lực lượng thân thể của Lý Phù Trần đã đạt tới trình độ kinh người năm ngàn cân, không chỉ có thể bù lại yếu điểm về tu vi, mà còn vượt qua rất nhiều.

"Quả nhiên, có lời đồn lực lượng thân thể của hắn cực kỳ kinh người, vừa chạm hắn một cước, cứng rắn thiếu chút nữa đánh tan Chân khí của ta."

Về mặt của Niếp Minh ngưng trọng, trước khi tới đây, hắn không để Lý Phù Trần ở trong lòng, cho rằng với thực lực của mình muốn đánh bại đối phương rất dễ dàng.

Nhưng hiện tại hắn không cho là vậy.

- Người tu luyện rốt cục tu luyện công pháp luyện thể gì vậy?

Niếp Minh hỏi.

Hắn cũng tu luyện công pháp luyện thể, nhưng chỉ là công pháp luyện thể thông thường, Kim Chung Tráo, so với Thiết Bối Sam mạnh hơn một chút. Công pháp luyện thể lợi hại hơn, độ khó tu luyện quá cao, hắn không định dành nhiều thời gian cùng tài nguyên trên phương diện luyện thể..

- Xích Cấp Chiến Thân!

Lý Phù Trần không có ý định dấu giếm, nói ra.

- Cái gì, người dĩ nhiên tu luyện Xích Cấp Chiến Thân, cái này.

Niếp Minh vô cùng kinh hãi.

Xích Cấp Chiến Thân nổi danh là rất khó luyện, trong hàng đệ tử Ngoại Tông hiện tại, chỉ có một người luyện thành Xích Cấp Chiến Thân, những người còn lại đều bỏ qua hoặc trong quá trình tu luyện.

Theo ghi chép, ở Ngoại Tông cách năm năm, mới có một người chân chính luyện thành Xích Cấp Chiến Thân.

- Lý Phù Trần, ta và người lên nước đánh một trận.

Niếp Minh giẫm mạnh chân lên mặt đất, giống như đại bàng giương cánh, nhảy vào trong hồ.

Ở trên đất bằng, hắn không nắm chắc đánh bại Lý Phù Trần, chỉ trên nước, hắn mới có cơ hội.

Từ trước đến giờ hắn đều không nghĩ tới.

- Ta phụng bồi.

Trên bàn chân của Lý Phù Trần được bao lại bởi Chân khí màu đỏ nhạt, hắn nhảy ra, lướt vào trong hồ.

Ào ào ào ào ào . .

Hai người giống như nhện nước, lui tới tự nhiên trên mặt hồ.

"Ngộ tính của người này cũng quá cao đi! Dĩ nhiên có thể làm Chân khí hiện ra bên ngoài."

Khoé miệng của Niếp Minh giật giật.

Chân khí hiện ra ngoài ở tay chân là dễ nhất, nhìn độ dày của Chân khí dưới chân Lý Phù Trần, đối phương tu luyện công pháp nhập môn ít nhất tới tầng thứ tám, cái này không thể dùng ngộ tính cao để hình dung.

Biến thái.

Đây là ý nghĩ duy nhất hiện giờ của Niếp Minh.

- Mau nhìn, trên hồ nước có người chiến đấu.

Khu vực đệ tử Ngoại Tông Nhất đẳng có mấy trăm đệ tử Ngoại Tông Nhất đẳng, bởi hồ nước không lớn, nên có không ít người thấy được trên hồ nước có chiến đấu, một đám người nhìn không được mà hiếu kỳ nhảy vào trong hồ, dựa vào khả năng Chân khí hiện ra ngoài đứng trên mặt nước.

- Là Niếp Minh, người này là một trong bảy cao thủ thủ hạ của Phương Liệt Hải.

- Không sai, Niếp Minh ở trong bảy cao thủ bài danh thứ năm, nhưng thực lực cực mạnh.

- Không biết đối thủ của hắn là ai, ta chưa từng thấy qua.

- Ta biết hắn là ai, hắn gọi là Lý Phù Trần, người đang được kẻ xôn xao gần đây.

- Há ra là hắn, nghe nói hắn thu hoạch điểm công hiến rất dễ, không biết là thật hay giả.

Có thể trở thành đệ tử Ngoại Tông Nhất đẳng, không ai là người yếu, trong hàng đệ tử năm trăm cường của Ngoại Tông, hơn phân nửa là đệ tử Ngoại Tông Nhất đẳng, lúc này Lý Phù Trần cũng chân chính nổi danh.

Bạn đang đọc truyện *Vĩnh Hằng Chí Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 55: Bại Niếp Minh

- Bài Sơn Đào Hải.

Bài Vân Thối, gặp nước thì mạnh.

Bạch Lăng Quyết, gặp nước mạnh hơn.

Trên hồ nước, Niếp Minh giẫm chân trên mặt hồ, dưới bọt sóng trong suốt, Niếp Minh quét một cước về phía Lý Phù Trần.

Một cước này vô cùng cuồng bạo, bọt sóng trong suốt đều bị kinh khí cuốn đi, tăng thêm uy lực của một cước này.

- Niếp Minh thật thông minh, người nào mà không biết, ở nơi có nước, Bạch Lăng Quyết cùng Bài Vân Thối có thể phát huy ra uy lực lớn hơn.

Trong đám người xem chiến, một thiếu niên thân hình cao lớn, vẻ mặt chính khí lắc đầu cười nói.

Thiếu niên bên cạnh nói:

- Chỉ trách Lý Phù Trần quá ngu xuẩn, dĩ nhiên cùng Niếp Minh chiến đấu trên mặt hồ.

Bọn họ đều thừa nhận thực lực của Lý Phù Trần.

Ở Luyện Khí cảnh, căn cốt đối với một người ảnh hưởng không lớn, khi đến Quy Nguyên cảnh, mới chính thức hiện ra tầm quan trọng.

Tuy Lý Phù Trần có căn cốt không tốt, nhưng ngộ tính rất cao.

Điều này làm hắn ở Luyện Khí cảnh có khả năng oai phong, tốc độ tiến bộ có thể so với mười đại thiên kiêu.

- Tật Phong Khoái Thiểm

Thân ảnh của Lý Phù Trần đột nhiên mơ hồ, trên hồ nước, giống như có một luồng gió mạnh ngang dọc càn quét, cước ảnh của Niếp Minh không cách nào chạm vào Lý Phù Trần.

Tật Phong Khoái Thiểm, là chiêu thứ nhất của Thối pháp Toàn Phong Thối, lấy thân pháp làm chủ, là nhập môn tinh yếu của Toàn Phong Thối, luyện thành chiêu này tốc độ nhanh như gió bão.

Bá bá bá bá. . .

Trên hồ nước, sóng nước nhấp nhô, Lý Phù Trần thoáng hiện rất nhanh xung quanh Niếp Minh, quỹ tích di động không thể nắm lấy.

Lý Phù Trần chợt hiện ra phía sau Niếp Minh, đánh ra một chiêu, Chiêu pháp là Toái Thạch Chương bình thường nhất.

Lý Phù Trần đã đem Toàn Phong Thối cùng Toái Thạch Chương tu luyện tới cảnh giới Xuất Thần Nhập Hoá, lúc hấn xuất chiêu, nhanh như thiểm điện, một chút sơ hở cũng không có.

Thời khắc mấu chốt, thân hình của Niếp Minh xoay tròn, hai chiêu như thép, ngăn chặn Toái Thạch Chương của Lý Phù Trần.

Oanh một tiếng, trên mặt hồ tung toé bọt sóng, Niếp Minh điên cuồng lui về phía sau, nước ngập đến cẳng chân.

Lý Phù Trần lui lại bảy tám bước, cử trọng nhược khinh.

Vù vù vù vù. . .

Ngay khi Niếp Minh đứng vững, hai tay của Lý Phù Trần bỗng nhiên hút một cái, một dòng nước bị hút vào lòng bàn tay, sau đó như ám khí phóng tới Niếp Minh.

Niếp Minh lúc này đã hết lực, bất đắc dĩ, phải rút ra một kiếm.

Đùng đùng đùng. . .

Một bóng nước lớn chùng quả trứng bị đánh nát, một giọt nước cũng không lọt.

- Phải thừa nhận rằng, thực lực của ngươi so với tưởng tượng của ta còn mạnh hơn nhiều, nhưng Niếp Minh ta không cho phép mình thua.

Hai chân của Niếp Minh mạnh mẽ bắn ra, thân hình hấn phóng lên cao, sau đó chém một kiếm về Lý Phù Trần.

Một kiếm này giống như sóng nước đập dòn, phạm vi kiếm thế bao phủ cực lớn, phối hợp với bọt nước bay giữa không trung, làm cho người ta cảm giác như mưa gió sắp tới, thế không thể đỡ.

- Ngưng lại cho ta!

Lý Phù Trần không có tự cao tự đại, rút ra một kiếm, thi triển một chiêu Hồng Ngọc Chi Xúc.

Một kiếm trong tay của Lý Phù Trần vẽ trên không trung thành vòng cung, bọt nước là tả khắp trời giống như bị một lực lượng vô hình dẫn dắt, hội tụ quanh một kiếm của Lý Phù Trần. Theo sau đó là kiếm thế vô cùng nóng cháy của Lý Phù Trần làm chúng hoá thành hơi nước màu đỏ nhạt khắp trời, điên cuồng tấn công Niếp Minh.

Lấy của người trả lại cho người.

- Không tốt.

Niếp Minh kinh hãi, hơi nước màu đỏ che chắn tầm mắt của hắn, làm hắn không thấy gì cả. Hắn chỉ còn cách lui lại phía sau, liều mạng lui lại nếu không một khi hơi nước màu đỏ bao phủ hắn, hắn sẽ không có cơ hội trở mình.

- Quan Tuyết sư muội, xem ra chúng ta đều xem thường hắn, khó trách hắn lại tự tin như vậy.

Bên kia hồ nước, Quan Tuyết, nữ tử mất phượng, nữ tử đáng yêu không biết đến từ lúc nào.

Ba người đều lộ vẻ suy nghĩ, người nói chuyện là nữ tử mất phượng.

Quan Tuyết nói:

- Đúng vậy, xem ra giữa ta và hắn đúng là vẫn còn chút gút mắc, hy vọng gút mắc này không quá sâu.

Tuy nàng khiếp sợ thực lực của Lý Phù Trần nhưng cũng không quá mức thất thố.

Bởi vì nàng cũng dấu điểm thực lực rất sâu.

Sau khi nuốt công pháp đan dược Bạch Lăng Hoàn, Bạch Lăng Quyết của nàng đã đột phá đến tầng thứ tám, nhưng vì nàng tới Thương Lan Tông đầy một năm, không cách nào đột phá đến tầng thứ chín, cho nên chỉ có thể nhận ba vạn điểm công hiến.

Nếu chỉ là Bạch Lăng Quyết đạt tới tầng thứ tám, năng tại hàng đệ tử năm trăm cường của Ngoại Tông, cũng không đạt tới trước bốn trăm.

Nhưng căn cốt tứ tinh Nhu Thủy có tác dụng tăng phúc cho Bạch Lăng Quyết rất lớn, cho nên thực lực của nàng, cũng không phải đơn giản như biểu hiện ra bên ngoài.

Sau khi nhìn Niếp Minh chiến đấu, nàng có mười phần nắm chắc chiến thắng hẳn.

Phải biết rằng tuy cùng thiên phú công pháp, nhưng thiên phú kiếm pháp của nàng xuất sắc hơn.

- Quan Tuyết sư tỷ, hẳn trước đây thật giống như người nói sao?

Nữ đệ tử đáng yêu nhện không được mà hỏi.

Mấy ngày qua, Quan Tuyết đem một vài chuyện về Lý Phù Trần nói cho các nàng biết.

Lý Phù Trần trước kia, ngộ tính tốt một chút nhưng không có biến thái như vậy.

Mà Lý Phù Trần bây giờ, có thể so với mười đại thiên kiêu.

Thậm chí có thể vượt qua.

Các nàng không phải không biết, có vài căn cốt phổ thông, không nhìn căn cốt hạn chế, đột phá tới Địa Sát cảnh.

Những người này giống nhau đều có ngộ tính rất cao, ngộ tính lúc đầu có thể so với căn cốt tam tinh.

Liền có thể so với căn cốt tam tinh.

Ngộ tính của Lý Phù Trần có thể so với căn cốt tứ tinh.

Không, rất nhiều căn cốt tứ tinh có ngộ tính cũng không bằng Lý Phù Trần.

Nhưng ba người không biết, trước khi Linh hồn của hắn không biến thành màu xanh, ngộ tính của Lý Phù Trần đã có thể so với căn cốt tứ tinh.

Hiện tại hắn ít nhất cũng có ngộ tính của căn cốt ngũ tinh, thậm chí không chỉ như vậy.

Quan Tuyết không nói gì, hiện tại nàng cũng hoài nghi, đây là Lý Phù Trần sao?

"Tên Niếp Minh này, thực lực rất mạnh, nhưng đáng tiếc là ta mạnh hơn."

Thực lực của Lý Phù Trần tăng lên quá nhanh, cho nên hắn cũng không biết hắn hiện tại ở cấp độ nào.

Đối phó Niếp Minh, hắn chỉ xuất ra năm thành thực lực.

Ngoại trừ tu vi và cảnh giới của công pháp, bất kỳ phương diện nào của hắn đều nghiền ép Niếp Minh.

- Hồ Nha Thập Tự Trảm!

Vô cùng đơn giản Hồ Nha Thập Tự Trảm, trên tay của Lý Phù Trần giống như thần.

Kiểm quang chữ thập màu đỏ nhạt, tách ra hơi nước màu đỏ.

Niếp Minh lại lui nữa, khí huyết sôi trào.

"Không được, nếu tiếp tục như vậy thì chắc chắn phải thua, chỉ có thể dùng chiêu này."

Niếp Minh cắn răng, vận chuyển Bạch Lăng Quyết tới cực hạn, một cỗ Chân khí màu lam nhạt vô cùng sặc sỡ tràn vào mộc kiếm.

Sau một lúc.

Trên mộc kiếm mơ hồ truyền ra âm thanh sóng nước nhấp nhô, bọt nước quanh mộc kiếm cũng bị hấp thu, tăng thêm uy thế.

- Kinh Đào Sậu Khôi!

Hít sâu một hơi, Niếp Minh dùng kiếm quét ngang, sóng nước cuộn cuộn, kiếm thế mênh mông.

Kiểm pháp Hoàng cấp Đỉnh giai, Kinh Đào Kiếm Pháp!

Nhìn kiếm ảnh mệnh mông cuộn cuộn xông tới trước mặt mình, sắc mặt của Lý Phù Trần hơi đổi.

Một kiếm này quả nhiên trùng trùng điệp điệp, giống như sóng thần, ầm ầm tới từ xa, nếu thực lực hai bên tương đương, có thể bị kiếm thế của đối phương khuất phục.

Lý Phù Trần liền thi triển chiêu thứ hai của Hồng Ngọc Kiếm Pháp, Hồng Ngọc Chi Sát, một kiếm cứng rắn ngăn chặn kiếm chiêu của đối phương.

Nếu như nói chiêu thứ nhất của Hồng Ngọc Kiếm Pháp, Hồng Ngọc Chi Xúc, trong kiếm ẩn chứa lực hút.

Thì chiêu thứ hai Hồng Ngọc Chi Sát, lại ẩn chứa lực đẩy.

Kiếm kính vừa ra, không khí lay động, kéo theo trạng thái chân không ngăn ngui.

Ầm!

Một bóng nước to lớn giữa không trung phồng lên, đột nhiên nổ tung.

Niép Minh như bị sét đánh, thân thể ngã ra sau, bay ra ngoài.

So với hắn, Lý Phù Trần chỉ lui về sau hơn mười bước.

Bạn đang đọc truyện *Vĩnh Hằng Chí Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 56: Hai Đại Thiên Kiêu

- Niép Minh bại, không thể tin được.

- Lý Phù Trần này... ít nhất có thể bài danh trước hai trăm trong năm trăm cường của Ngoại Tông.

- Không sai, chiến đấu trên hồ nước, Niép Minh tương đối chiếm tiện nghi, thực lực của Lý Phù Trần so với tưởng tượng còn cao hơn.

Mọi người xem chiến nghị luận ầm ỉ.

- Lý Phù Trần, ta đấu với ngươi.

Giữa đám người cách đó không xa, một thân ảnh đi ra, cách Lý Phù Trần chưa tới bốn năm thước, chợt nhảy lên, chém xuống một kiếm.

Một kiếm này giống như phi long, đường kiếm giao nhau, vô cùng khí phách, như thiên mã hoành không.

Kiểm pháp Hoàng cấp Đỉnh giai, Phi Long Kiếm Pháp.

- Là một trong bảy cao thủ dưới trướng Phương Liệt Hải, bài danh thứ ba, Mai Nhược Long, trong năm trăm cường xếp hạng một trăm chín mươi tám.

Có người nhận ra người mới tới.

- Lui về!

Một kiếm vung lên, trong khoảnh khắc liền hút lấy một kiếm của đối phương, Lý Phù Trần vung lên tay phải, Mai Nhược Long phải lui trở về.

- Trong kiếm ẩn chứa lực hút, một kiếm thật tiêu sái.

Không ít người ủng hộ Lý Phù Trần.

- Muốn chết.

Sắc mặt của Mai Nhược Long đen lại, đối phương nắm bắt thời cơ quá chuẩn, không sớm cũng không muộn, vừa vặn nhắm vào tiết điểm công kích của hắn, nếu không, chỉ có lực hút như thế thì không làm gì được hắn.

Chân đạp trên nước văng tung toé, Mai Nhược Long lướt tới.

Khi tới gần Lý Phù Trần, một kiếm trong tay hắn rung lên, hoá thành ba đường kiếm ánh linh động bao phủ Lý Phù Trần.

Chiều này gọi là Vân Long Tam Hiện, chính là chiều thứ hai của Phi Long Kiếm Pháp, vô cùng tinh diệu.

- Kiếm pháp Hoàng cấp Đỉnh giai gần Tiểu Thành, còn không làm gì được ta.

Lực lượng cánh tay của Lý Phù Trần bạo tăng, giờ một kiếm lên cao, sau đó hung hãn chém xuống.

Đừng đừng!

Một kiếm "thạch phá kinh thiên", dễ dàng phá Vân Long Tam Hiện của Mai Nhược Long.

- Người cũng tiếp ta một kiếm.

Lý Phù Trần bước về phía trước, lại chém một kiếm tới Mai Nhược Long.

Thiếu Thương Kiếm Pháp, đường kiếm đơn giản, kiếm kinh hùng hồn bá đạo, dưới sự thi triển của Lý Phù Trần trong người có năm ngàn cân lực, như hổ thêm cánh, thế không thể đỡ.

Mai Nhược Long không ngờ kiếm pháp của Lý Phù Trần lại bá đạo và mạnh mẽ như vậy, căn bản không kịp tránh ra, nếu cứng rắn chống đỡ cũng không chịu được lực đạo như thế này.

- Cuồng ngạo, lui lại.

Đúng lúc này, một thân ảnh hoành không bay tới, che chắn trước Mai Nhược Long, tùy ý ra kiếm, ngăn Thiếu Thương Kiếm Pháp của Lý Phù Trần.

Hồ nước nổ tung, bọt nước cùng kinh khí hỗn hợp, giống như lợi tiễn, văng khắp nơi.

Sóng nước phập phồng, khoảng cách giữa hai người kéo ra.

Lý Phù Trần tập trung nhìn tới, người ngăn một kiếm của hắn là một thiếu niên anh tuấn, cơ thể không cao không thấp, có một loại cảm giác bá đạo, bao quát chúng sinh.

- Hít, là Phụng Liệt Hải!

Tất cả mọi người đều hít một ngụm khí lạnh.

Phụng Liệt Hải, một trong mười đại thiên kiêu của Ngoại Tông, trong năm trăm cường bài danh thứ mười hai, là căn cốt tứ tinh siêu phẩm, đồng thời cũng là Thiếu thành chủ Sơn Hải Thành, một trong chủ thành của Thương Lan Vực, có thể nói là tụ tập vạn ngàn sùng ái, thân phận cao quý, không kém con của Trường Lão Nội Tông, thậm chí vượt qua.

- Thực lực của Lý Phù Trần đến cùng mạnh bao nhiêu, không chỉ đánh bại Niếp Minh, áp chế Mai Nhược Long, đối mặt với Phụng Liệt Hải, cũng không rơi xuống hạ phong.

- Phụng Liệt Hải khẳng định không toàn lực ứng phó, nói cách khác, Lý Phù Trần không phải đối thủ của hắn.

- Cũng phải, dù sao Phụng Liệt Hải cũng bài danh thứ mười hai của Ngoại Tông, mười hai cùng hai trăm không cùng một tầng thứ, kém nhau mấy cấp bậc.

Đệ tử trước năm trăm của Ngoại Tông, một tên so với một tên càng biến thái, nhưng trên thực tế, sau một trăm, thực lực không sai biệt lắm.

Hơn kém nhau trong vòng mười hạng, phải đánh nhau mới biết ai hơn ai.

Dù sao phân thắng bại, cũng không phải ai thực lực cao liền thắng, còn phải xem phát huy trong chiến đấu cùng năng lực thực chiến.

Thế nhưng trước một trăm thì không giống nhau.

Trước một trăm mới thật sự là đệ tử mạnh nhất của Ngoại Tông, người có thể đi vào danh sách này, không ai không phải Luyện Khí cảnh đỉnh phong.

Không kể thực lực cơ sở, cho dù năng lực thực chiến cũng đứng đầu.

Còn như hạng mười hai, là một tầng thứ cao hơn.

Đệ tử Ngoại Tông tầng thứ này, không thể nghi ngờ là bá chủ Luyện Khí cảnh, có thực lực thuần sát người khác.

Phụng Liệt Hải cho dù có toàn lực ứng phó hay không, trong lòng mọi người đều đánh giá cao Lý Phù Trần.

Nếu đổi thành người khác, Phụng Liệt Hải tùy tiện một kiếm có thể đánh bại ngay lập tức.

Hai chân đứng vững trên mặt nước, Phương Liệt Hải nhướng mày:

- Thực lực không tệ, dĩ nhiên chặn được một kiếm chứa ba phần lực đạo của ta.
- Người cũng không tệ.

Lý Phù Trần nói:

- Ha ha!

Phương Liệt Hải cười:

- Ta không biết nói người không biết trời cao đất rộng, hay nói người không có đầu óc, người có tư cách đánh giá Phương Liệt Hải ta sao?

Lý Phù Trần cười nhạt:

- Tuy rằng người mạnh, nhưng không mạnh tuyệt đối, xem ra người rất tự tin.
- Phải không?

Phương Liệt Hải nhếch miệng, trong mắt loé lên tia nguy hiểm.

- Phương Liệt Hải, Ngoại Tông này cũng không phải người độc bá, chuyện hôm nay cứ như vậy đi!

Mắt thấy Lý Phù Trần cùng Phương Liệt Hải sắp động thủ, một thiếu niên vẻ mặt chính khí đi tới.

Phương Liệt Hải nghiêng đầu nhìn qua, sắc mặt âm trầm nói:

- Cao Trường Thiên, người muốn quản chuyện này hả?

Cao Trường Thiên, cũng là một trong mười đại thiên kiêu của Ngoại Tông, làm người vô cùng chính khí, không cho phép chuyện khi dễ người khác phát sinh, cho nên hắn thành lập phe phái, cũng bảo vệ người khác.

- Đương nhiên.

Cao Trường Thiên ngạnh nói:

Phương Liệt Hải nhin tức nói:

- Cao Trường Thiên, người không nên không biết xấu hổ, trước đây ta không tính toán với người, nhưng hôm nay, nếu người muốn cản ta, thì cứ chờ coi.

Cao Trường Thiên đứng chấp tay:

- Ta cũng muốn nhìn, người làm gì được ta.

Mấy năm trước hai người cùng tiến vào Thương Lan Tông, liến nhìn nhau không vừa mắt

Chỉ là thực lực hai người tương đương, một bài danh mười hai, một bài danh thứ mười, có thể nói là sèn sèn, người này không làm gì được người kia.

- Muốn chết.

Phương Liệt Hải nổi giận, vận chuyển Thiết Giáp Công tầng thứ chín, một cỗ khí tức cực kỳ kinh khủng hiện ra, cùng lúc đó, một kiếm trong tay hắn, đều được bao phủ bởi một cỗ Chân khí màu đen nhạt, độ rộng và độ dày của Chân khí vượt xa Niếp Minh cùng Mai Nhược Long.

- Sợ người sao.

Cao Trường Thiên cũng vận chuyển Côn Ngọc Quyết tầng thứ chín, một cỗ khí tức cao lớn hiện ra, chống lại Phương Liệt Hải, một kiếm trong tay bị một tầng Chân khí màu trắng nhạt bao phủ.

Đùng!

Khí tức của hai người trùng kích nhau, trong không khí truyền ra âm thanh nổ tung.

- Thật đáng sợ, đây là thực lực của thiên kiêu sao!
- Hai đại thiên kiêu quyết đấu, có thể nói Ngoại Tông rầm rộ, thiên kiêu quyết đấu lần trước chính là hơn nửa năm trước.

Mọi người nghị luận âm i.

Lý Phù Trần nhìn khí tức của hai người, trong mắt hiện ra chiến ý.

Thực lực của hai người quả thực rất mạnh, công pháp nhập môn đều tu luyện đến tầng thứ chín.

Công pháp nhập môn của Thương Lan Tông mặc dù chỉ là công pháp Hoàng cấp Đình giai, nhưng tốn chút thời gian vẫn có thể tu luyện đến cảnh giới cao nhất.

Đương nhiên, điều kiện tiên quyết là căn cốt tứ tinh, dưới căn cốt tứ tinh, Luyện Khí cảnh có thể không làm được điểm này, dù có công pháp đan dược giúp đỡ.

Thông thường, tu luyện công pháp là một quá trình tiến hành theo chất lượng.

Mọi người từ đầu đều tu luyện công pháp cơ bản.

Sau đó đổi thành công pháp Hoàng cấp Cao giai gia truyền, sau đó là công pháp nhập môn của tông môn.

Mỗi một lần đổi công pháp, bởi vì kinh mạch được đả thông nhiều và kinh nghiệm tích lũy lúc trước, tu luyện sẽ nhanh hơn rất nhiều.

Nói cách khác, vừa mới bắt đầu cho người công pháp cao cấp, người cũng không tu luyện được.

Bạn đang đọc truyện *Vĩnh Hằng Chí Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 57: Thí Luyện Tháp.

Dịch giả: rolland

Luận tu vi, Lý Phù Trần thua hai người.

Luận cảnh giới công pháp, Lý Phù Trần cũng không bằng hai người.

Nhưng luận lực lượng và phòng ngự của thân thể, Lý Phù Trần vượt qua hai người rất nhiều.

Toàn bộ Ngoại Tông, ngoại trừ Lý Phù Trần ra, cũng chỉ có một đệ tử Ngoại Tông tu luyện Xích Cấp Chiến Thân đến cảnh giới viên mãn.

Âm!

Phương Liệt Hải cùng Cao Trường Thiên trong nháy mắt va chạm, kinh khí cuồng bạo giống như sấm chớp, nổ vang trên mặt hồ.

– Kinh Đào Hải Lăng!

Đồng dạng là Kinh Đào Kiếm Pháp, Phương Liệt Hải thi triển ra, so với Niếp Minh lợi hại gấp mấy lần.

Kiểm thể chỉ về, bọt nước là tả trên mặt hồ bay theo, kèm theo kiếm kinh, hoá thành sóng nước cuồng bạo trùng kích Cao Trường Thiên.

– Vân Hải Bôn Đằng!

Lưu Vân Kiếm Pháp của Cao Trường Thiên cùng Kinh Đào Kiếm Pháp rất giống nhau, một là sóng nước cuồng bạo, một là biển mây lao nhanh.

Kiểm pháp của Cao Trường Thiên tinh diệu không thua gì Phương Liệt Hải.

Một kiếm chém ra, bọt nước cũng bị hấp dẫn tới, tăng phúc uy thế của kiếm pháp.

Ầm ầm ầm...

Hai đại thiên kiêu đánh nhau một trận, vô cùng kịch liệt, có thể so với Võ giả Quy Nguyên cảnh tầm thường cấp thấp.

– Hai người các ngươi có chừng mực đi! Cõi tông quy của Thương Lan Tông là “thùng rỗng kêu to” sao?

Rốt cuộc, động tĩnh trên hồ nước đưa tới một vị Trưởng Lão Ngoại Tông.

Vị Trưởng Lão Ngoại Tông giống như lợi kiếm, phá không chạy tới, vung tay lên, kinh khí mạnh mẽ tách ra hai người.

– Trưởng lão.

Phương Liệt Hải cùng Cao Trường Thiên cung kính nói.

– Tất cả giải tán đi! Tập trung một chỗ còn ra cái gì.

Trưởng Lão Ngoại Tông không có ý định nghiêm phạt hai người, ở Thương Lan Tông, cũng có vũ đệ tử chiến đấu với nhau, nhưng không quá mức là được.

Trận đại chiến oanh liệt cứ như vậy tạm dừng, nhưng mọi người biết, chuyện này còn chưa kết thúc, chỉ chờ một ngày nào đó mà phát sinh.

Trong nháy mắt, Lý Phù Trần đi tới Thương Lan Tông đã chín tháng.

Ngoại Tông của Thương Lan Tông có một tòa Thí Luyện Tháp ba tầng.

Theo tông quy, đệ tử Ngoại Tông Nhất đẳng, sau khi tiến nhập Thương Lan Tông hết một năm, nếu không xông qua Thí Luyện Tháp tầng một, thì bị thủ tiêu thân phận đệ tử Ngoại Tông Nhất đẳng, rơi xuống đệ tử Ngoại Tông Nhị đẳng.

Mà trong vòng một năm nếu xông qua Thí Luyện Tháp tầng một, mặc kệ trước kia có thân phận gì, đều thăng làm đệ tử Ngoại Tông Nhất đẳng.

Ngoại trừ tông quy, Thí Luyện Tháp cũng nơi quyết định bài danh của đệ tử Ngoại Tông.

Xông qua Thí Luyện Tháp tầng một, chứng tỏ người đã có thực lực trước năm ngàn.

Xông qua Thí Luyện Tháp tầng hai, chứng tỏ người có thực lực trước năm trăm.

Xông qua Thí Luyện Tháp tầng ba, chứng tỏ người có thực lực trước một trăm.

Mà thời gian thông qua Thí Luyện Tháp, có thể xác định bài danh cụ thể.

Ví dụ như tất cả mọi người đều thông qua Thí Luyện Tháp tầng ba, người so với người khác chậm thì bài danh của người phải thấp hơn.

Đây là lý do, bài danh hơn kém mười tên, thực lực không kém nhau bao nhiêu.

Và cũng là nguyên nhân, thực lực giữa trước một trăm cùng ngoài một trăm chênh lệch nhau rất lớn.

Lý Phù Trần sợ mình quên xông Thí Luyện Tháp, nên sớm chuẩn bị xông qua, nhìn xem thực lực của mình bài danh bao nhiêu.

Thí Luyện Tháp được đặt sâu trong Ngoại Tông, có rất nhiều đệ tử Ngoại Tông xếp hàng ở đây.

– Từng người một, trước tiên gõ Thí Luyện Chung, nếu Thí Luyện Chung không vang, thì không cần xông Thí Luyện Tháp.

Bên ngoài Thí Luyện Tháp cao mấy chục trượng, mấy Cháp Sự Ngoại Tông cùng một nhóm đệ tử Cháp Sự Ngoại Tông đang duy trì trật tự.

– Nhường đường, ta tới trước.

Một tên đệ tử Ngoại Tông đẩy mọi người ra, cướp lấy vị trí thứ nhất.

Đệ tử Cháp Sự Ngoại Tông đang duy trì trật tự coi như không thấy chuyện này, loại chuyện này, bọn họ đã thấy nhiều.

Đang!

Tên đệ tử Ngoại Tông này có thực lực rất mạnh, tùy tiện một quyền gõ Thí Luyện Chung vang dội.

– Được rồi, người có thể đi vào!

Cháp Sự Ngoại Tông phát tay nói.

Qua hơn mười hô hấp, ánh sáng của Thí Luyện Tháp tầng một tắt đi, chứng tỏ người này đã xông qua Thí Luyện Tháp tầng một.

Qua một khắc đồng hồ, ánh sáng Thí Luyện Tháp tầng hai cũng tắt.

– Ghi lại, thời gian là bốn mươi tám khắc độ.

Một tên Chấp Sự Ngoại Tông đối với một tên đệ tử Chấp Sự Ngoại Tông đang đăng ký thời gian nói.

“Bốn mươi tám khắc độ sao?”

Trước khi tới đây, Lý Phù Trần biết, Thí Luyện Tháp dùng đồng hồ nước để tính thời gian, một canh giờ chia làm ba trăm sáu mươi khắc độ, bốn mươi tám khắc độ là một khắc đồng hồ, bốn mươi tám khắc độ nhiều hơn một khắc đồng hồ một chút.

– Xui, lại không thông qua Thí Luyện Tháp tầng ba.

Rất nhanh, tên đệ tử Ngoại Tông này đi ra, vẻ mặt khó chịu.

– Lưu Đại Thành, thành tích của ngươi là Thí Luyện Tháp tầng hai, thời gian của ngươi là bốn mươi tám khắc độ, bài danh hai trăm mười.

Tên đệ tử Chấp Sự Ngoại Tông vừa nói chuyện vừa đem một mộc bài khắc ba chữ Lưu Đại Thành treo lên vách đá.

Vách đá rất lớn, phía trên treo đầy mộc bài, tổng cộng năm trăm tám.

Trên mỗi mộc bài đều có tên, mà trên một vài mộc bài phía sau còn có ghi thời gian.

– Tuy hai trăm nghe không tốt, nhưng so với lần trước cao hơn mười người.

Về mặt của Lưu Đại Thành cuối cùng tốt hơn một chút.

– Được rồi, kể tiếp.

Chấp Sự Ngoại Tông phát tay một cái, để cho Lưu Đại Thành rời đi.

Từng đệ tử Ngoại Tông xông qua Thí Luyện Tháp, có vài người ngay cả Thí Luyện Chung đều không gõ vang được, phần lớn xông qua Thí Luyện Tháp tầng một, có thể xông qua tầng hai, không có mấy người.

Lý Phù Trần đi tới trước vách đá, ngẩng đầu nhìn một chút.

Bài danh đệ nhất tên là Vũ Văn Thiên, Thí Luyện Tháp tầng ba, thời gian là mười lăm khắc độ, tên thứ hai là Thượng Quan Hồng, Thí Luyện Tháp tầng ba, thời gian là hai mươi một khắc độ...

Thứ mười là Cao Trường Thiên, Thí Luyện Tháp tầng ba, thời gian là ba mươi khắc độ, thứ mười hai là Phương Liệt Hải, Thí Luyện Tháp tầng ba, thời gian là ba mươi khắc độ...

Bài danh ba trăm sáu mươi sáu, Quan Tuyết, Thí Luyện Tháp tầng hai, thời gian là sáu mươi khắc độ.

“Thú vị, nhưng bài danh ở Thí Luyện Tháp này, cũng không quá chính xác.”

Lý Phù Trần hứng thú rất nhiều.

Có người, am hiểu tốc chiến tốc thắng, có người lại am hiểu đánh ổn định.

Có người công kích mạnh, có người phòng ngự mạnh.

Có người sức bật mạnh, có người hậu kinh mạnh.

Bài danh thực lực chân chính rất phức tạp, không một đầu một là không thể.

Bài danh của Thí Luyện Tháp chỉ là một tham khảo, hơn nữa cũng không phải tham khảo chính xác.

Độ không ổn định rất lớn.

Vù!

Ngay khi Lý Phù Trần đang quan sát vách đá, ánh sáng của Thí Luyện Tháp tầng ba đột nhiên tắt đi.

– Có người thông qua Thí Luyện Tháp tầng ba, thật lợi hại.

Đám người lập tức sôi sục.

Người đến nơi này, cơ bản đều có thực lực trước năm ngàn, đối với bọn họ mà nói, trước năm trăm đều là nhân vật làm mưa làm gió, trước một trăm đều là nhân vật làm mưa làm gió trong nhân vật làm mưa làm gió.

Tương lai của mỗi người đều có thành tựu không nhỏ.

– Thời gian là năm mươi bốn khắc độ, bài danh năm mươi chín, không tề.

Chấp Sự Ngoại Tông cười híp mắt nói với người kia.

Sau nửa canh giờ, đến lượt Lý Phù Trần.

Đang!

Lý Phù Trần tùy tiện gõ vang Thí Luyện Chung.

Vì đây là lần đầu tiên Lý Phù Trần xông Thí Luyện Tháp, không có mộc bài thân phận, Chấp Sự Ngoại Tông thăm vận chuyển Chân khí, khắc tên của Lý Phù Trần trên một tấm mộc bài.

– Vào đi!

Chấp Sự Ngoại Tông không có bao nhiêu kỳ vọng vào Lý Phù Trần, loại lần đầu tiên xông Thí Luyện Tháp này, có thể xông qua tầng một đã là không tệ, rất ít người có thể xông qua tầng hai.

Lý Phù Trần nhẹ thở ra một hơi, tiến vào Thí Luyện Tháp tầng một.

Bạn đang đọc truyện *Vĩnh Hằng Chí Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 58: Mười Lăm Khắc Độ

Thí Luyện Tháp cao mấy chục thước, mỗi tầng cao hơn mười thước.

Khi vào Thí Luyện Tháp tầng một, đường văn trên mặt đất, vách tường, trần nhà đều sáng lên, ở giữa tầng một xuất hiện một đầu Yêu thú phát sáng.

Thí Luyện Tháp thật ra là một toà trận tháp.

Bên trong có vô số trận văn, trận văn thu nạp thiên địa nguyên khí, duy trì trận pháp vận chuyển.

Nguyên Khí Yêu thú do trận pháp ngưng tụ nhắm vào Lý Phù Trần chạy tới, nhìn tốc độ của nó, không thua gì tốc độ của Yêu thú Cao giai.

Phốc!

Lý Phù Trần rút mộc kiếm ra, thân hình xoay tròn, tránh đi công kích của Nguyên Khí Yêu thú, đồng thời mộc kiếm chém vào cổ của nó.

– A, thông qua Thí Luyện Tháp tầng một nhanh như vậy.

Bên ngoài Thí Luyện Tháp, mọi người hết sức kinh ngạc.

Tốc độ thông qua Thí Luyện Tháp tầng một càng nhanh, ở một mức độ nào đó mà nói thì chứng tỏ thực lực càng mạnh.

– Ta đã xem thường hắn.

Chấp Sự Ngoại Tông đứng đầu thăm gât đầu.

Đi tới Thí Luyện Tháp tầng hai, trận văn lại sáng lên, một đầu Nguyên Khí Yêu thú cường đại hơn nhắm vào Lý Phù Trần.

Lý Phù Trần chém một kiếm vào Nguyên Khí Yêu thú, hắn phát hiện, một kiếm mạnh mẽ như vậy, dĩ nhiên chỉ làm thân thể của nó âm ỉ một chút.

Rất nhanh, dưới Trận Pháp duy trì, thân thể của Nguyên Khí Yêu thú lại sáng lên.

– Xem ra phải công kích yếu điểm của nó.

Vừa rồi Lý Phù Trần chỉ là thử nghiệm, một kiếm chém vào trán của nó, nơi cứng rắn nhất.

Độ sức vài lần, Lý Phù Trần đâm một kiếm vào cổ của Nguyên Khí Yêu thú.

Ầm!

Nguyên Khí Yêu thú nổ tung, tan thành thiên địa nguyên khí không có hình dạng.

– Thông qua tầng hai chỉ tốn mười hai khắc độ, thông qua tầng ba chắc không có khó khăn gì.

Bên ngoài lại ồn ào lên lần thứ hai.

– Quan trọng nhất chính là hấn tốn bao lâu mới thông qua Thí Luyện Tháp tầng ba.

– Ta đoán trong vòng sáu mươi khắc độ.

– Cái này quá ít đi! Ta đoán là chín mươi khắc độ.

Mọi người nghị luận âm ỉ, nói ra dự đoán của mình.

Thí Luyện Tháp tầng ba.

Lý Phù Trần có thể cảm giác được, trận văn nơi này cường đại nhất, nguyên khí cũng nồng nặc nhất.

Ngao!

Một đầu Nguyên Khí Cự Lang được ngưng tụ, hai con ngươi giống như hai bảo thạch đang phát sáng.

– Thật nhanh!

Tốc độ của Nguyên Khí Cự Lang quá nhanh, thân hình loé lên, năm móng vuốt giống như năm thanh đao sắc bén, chụp vào mặt của Lý Phù Trần.

Lý Phù Trần vội vã tránh đi, cũng không kịp phản kích.

Đấu với nhau mấy hiệp, Lý Phù Trần chém một kiếm vào yếu điểm của Nguyên Khí Cự Lang.

Điều kiện cho Lý Phù Trần giết mình chính là một kiếm này vẫn chưa đánh tan Nguyên Khí Cự Lang, chỉ làm cho thân thể nó ảm đạm đi một chút, cũng dưới trận pháp gia trì, từ từ sáng lên.

– Thì ra là thế, Nguyên Khí Yêu thú ở tầng ba có phòng ngự rất mạnh, dù có đánh trúng yếu điểm cũng không thể đánh tan nó, trừ khi công kích của ta đạt tới trình độ cực cao.

– Nhưng yếu điểm bị đánh trúng, Nguyên Khí Yêu thú khôi phục chậm hơn rất nhiều, không khôi phục lập tức.

Bên ngoài.

Đồng hồ nước đã chảy xuống bốn mươi lăm khắc độ.

Bốn mươi sáu khắc độ.

Bốn mươi bảy khắc độ.

Năm mươi khắc độ.

Thời gian chậm rãi trôi qua, trận văn của Thí Luyện Tháp tầng ba vẫn sáng như trước.

– Chết!

Nguyên Khí Yêu thú do trận pháp ngưng tụ ra, công kích cũng không quá ảo diệu, nhưng tốc độ lại cực nhanh, chỉ liên tục công kích yếu điểm mới có thể đánh tan nó.

Công kích những chỗ khác nhiều hơn cũng vô dụng.

Sau một thời gian, Lý Phù Trần cũng bắt được quy luật của Nguyên Khí Yêu thú, dự đoán được động tác của Nguyên Khí Yêu thú, bốn kiếm liên tiếp giải quyết nó.

Trận văn tắt đi, Lý Phù Trần đi ra Thí Luyện Tháp.

– Năm mươi bốn khắc độ, bài danh sáu mươi.

Chấp Sự Ngoại Tông đứng đầu cười híp mắt nói.

“Năm mươi bốn khắc độ sao?”

Lý Phù Trần cũng không bắt ngờ.

Hiện tại, thực lực của hắn còn kém Phương Liệt Hải cùng Cao Trường Thiên một ít.

Cảnh giới công pháp của hai người hơn hắn một tầng, tu vi cũng cao hơn hắn, hơn nữa luyện thể không kém, thực lực cơ bản vượt qua Lý Phù Trần không ít.

Nhưng Lý Phù Trần cũng có ưu thế của mình, đó chính là lực phòng ngự rất mạnh.

Chân chính liều mạng, Lý Phù Trần chưa chắc bại dưới tay Phương Liệt Hải cùng Cao Trường Thiên.

Trên vách đá, một bài của Lý Phù Trần treo đến vị trí thứ sáu mươi, đây là một vị trí vô cùng vinh quang.

– Thì ra hắn là Lý Phù Trần, lại mạnh mẽ như vậy.

Mọi người ở đây, hơn phân nửa đều biết cái tên Lý Phù Trần.

– Đúng là mãnh nhân a, tốc độ tiến bộ so với mười đại thiên kiêu.

– Nói đến, ta cũng thật tò mò, nếu tốc độ tiến bộ của hắn nhanh như vậy, sao không được chọn làm thiên kiêu.

– Chuyện này người còn không biết! Lý Phù Trần là căn cốt phổ thông, một căn cốt phổ thông, cho dù ngộ tính cao tới đâu cũng không xứng với thân phận thiên kiêu.

– Chắc, trong lịch sử của Thương Lan Tông, còn chưa xuất hiện căn cốt phổ thông có ngộ tính cao như vậy.

Biết được Lý Phù Trần chỉ có căn cốt phổ thông, những người chưa biết vô cùng kinh ngạc.

Không qua mấy ngày, tin tức Lý Phù Trần đạt được bài danh thứ sáu mươi của Thí Luyện Tháp truyền khắp Ngoại Tông.

Bài danh Thí Luyện Tháp tuy không thể nói rõ cái gì, nhưng ít ra cũng chứng tỏ thực lực của Lý Phù Trần lọt vào trước một trăm.

Chuyện này không thể nào nghi ngờ.

“Tuy ta tạm thời không cần điểm cống hiến, nhưng sau này cần điểm cống hiến gấp hiện tại mười lần trăm lần, không tích lũy điểm cống hiến, sau này phải khó khăn rất lâu.”

Trong tông môn, điểm cống hiến vĩnh viễn không ngại nhiều.

Đổi một môn Võ học bí tịch Hoàng cấp Đỉnh giai, cần hơn một nghìn điểm cống hiến, đổi một môn Huyền cấp Đê giai cần hơn một vạn điểm cống hiến, Huyền cấp Trung giai cần hơn ba vạn điểm cống hiến.

Mà một viên đan dược Hoàng cấp Trung giai có giá mấy trăm điểm cống hiến, một viên Hoàng cấp Cao giai giá trị hơn một nghìn điểm cống hiến, một viên Hoàng cấp Đỉnh giai có giá mấy nghìn điểm cống hiến, về phần Huyền cấp Đê giai, loại đan dược này cho dù cao tăng của tông môn đều quan tâm, giá trị mấy vạn điểm cống hiến.

Ngoài ra, bảo kiếm bì giáp cũng cần điểm cống hiến đi đổi.

Hiện tại chưa dùng không có nghĩa là tương lai không dùng tới.

Chờ đến lúc cần nhiều điểm cống hiến lại đi kiếm thì lãng phí quá nhiều thời gian.

Lý Phù Trần suy nghĩ một buổi tối, quyết định đi mở khoáng thử vận may.

So với đi mở khoáng tìm khoáng thạch, thì câu Bảo ngư ổn định hơn, lấy năng lực của Lý Phù Trần, thì mỗi tháng đều có thể kiếm được mấy vạn điểm cống hiến.

Tìm khoáng cần phải xem vận khí.

Vận khí tốt, nói không chừng một lần kiếm được mấy vạn điểm cống hiến, vận khí không tốt, một tháng kiếm được mấy chục mấy trăm điểm cống hiến là chuyện bình thường.

Lý Phù Trần nghĩ vận khí của mình khá tốt, nếu không cũng không gặp nhiều Tuyết Ngân Thiết Khoáng Thạch như vậy.

Lý Phù Trần cũng không biết, khi hắn tiến vào mỏ khoáng được vài ngày, Quan Tuyết đi xông Thí Luyện Tháp.

Bài danh một trăm chín mươi tám.

Bài danh này tuy kém Lý Phù Trần, nhưng bàn về tốc độ tiến bộ, trong mười đại thiên kiều cũng là thượng đẳng.

Mà không biết lúc nào, tin tức Quan Tuyệt cùng Lý Phù Trần đến từ một cái thành thị truyền ra.

Điều này làm cho mấy người chú ý và cảnh giác.

Nửa tháng trôi qua, Lý Phù Trần không thu hoạch được gì.

Hắn phải thừa nhận, lúc trước chỉ là vận may.

Muốn tìm một khối khoáng thạch Hoàng cấp Đê giai lớn trong mỏ khoáng đã là một chuyện khó khăn, chớ đừng nói tới khoáng thạch Hoàng cấp Trung giai cùng Hoàng cấp Cao giai.

Roi vào đường cùng, Lý Phù Trần đành phải đi Thương Lan Hồ, bắt đầu sinh hoạt câu cá.

Cùng lúc đó, hắn đã đem Công ý của Xích Hôa Quyết tầng thứ tám vững chắc, Lý Phù Trần quyết định công pháp đan dược Xích Hôa Hoàn.

Dựa vào Xích Hôa Công ý trong Xích Hôa Hoàn, Xích Hôa Quyết đột phá đến tầng thứ chín cũng không khó lắm.

Phải biết rằng, trong vòng một năm, tu luyện Xích Hôa Quyết đến tầng thứ chín, được thưởng mười vạn điểm công hiến, Lý Phù Trần vẫn chưa quên.

Bạn đang đọc truyện *Vĩnh Hằng Chí Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 59: Phần Thưởng Công Pháp

Bùng!

Trong một gian phòng có cửa sổ.

Dưới ánh mặt trời, Lý Phù Trần như hoá thân thành một hoả nhân, khí tức trên người hắn nóng cháy, hung mãnh vô cùng.

Dần dần, một đoá hoa màu đỏ nóng bỏng xuất hiện trên đỉnh đầu của Lý Phù Trần.

Hỏa Hoa Tự Đỉnh!

Dị tượng Xích Hôa Quyết tầng thứ chín.

Mà tu vi của Lý Phù Trần lúc này, dưới sự kích thích của Xích Hôa Quyết tầng thứ chín, một lần đột phá đến Luyện Khí cảnh bát trọng.

Lúc này, Lý Phù Trần cảm giác thân thể như núi lửa sắp bộc phát, lực lượng cường đại không chỗ phát ra.

Lý Phù Trần hét lớn một tiếng, cách không đánh một quyền vào vách tường.

Kết!

Vách tường rắn chắc xuất hiện mấy cái khe.

Cách mấy thước, chỉ dựa vào quyền kinh có thể làm vách tường xuất hiện mấy cái khe, Chân khí của Lý Phù Trần mãnh mẽ đến trình độ có thể tưởng tượng được.

- Đây là Xích Hôa Quyết tầng thứ chín sao?

Nếu nói Xích Hôa Quyết tầng thứ tám là một hoả lò bình thường, thì Xích Hôa Quyết tầng thứ chín chính là một hoả lò đang đốt cháy nhiên liệu, lúc nào cũng toả nhiệt, chỉ thoáng vận chuyển Chân khí, Xích Hôa Chân khí liền dâng lên thiêu đốt, thôn phệ mọi thứ.

Từ trong thùng bắt ra một con Bảo ngư cấp một, Lý Phù Trần mở bàn tay ra, Xích Hôa Chân khí dâng lên.

Chỉ trong chốc lát, một con Bảo ngư cấp một đã chín.

- Tu luyện công pháp nóng cháy, sau này khi đi bên ngoài, không cần phiền não vì thiếu lửa.

Lý Phù Trần cười cười, tâm trạng khá tốt.

Tuy rằng sinh hoạt câu cá an nhàn, nhưng Lý Phù Trần mới mười lăm tuổi, cũng rất hưởng thụ cái an tĩnh khó được này.

- Hà? Một con cá lớn!

Ý thức của Lý Phù Trần bám vào lưỡi câu, xuyên qua hồ nước, hắn thấy hơn mười thước phía ngoài, có một con Bảo ngư màu đỏ dài hơn hai thước đang bơi tới bơi lui.

- Là Bảo ngư phổ thông Thiên Hồng Ngư, nhìn hình dạng, chắc khoảng mấy trăm cân.

Lý Phù Trần có chút không nói gì.

Bảo ngư phổ thông một cân giá mười điểm cống hiến điểm, mấy trăm cân chính là mấy ngàn điểm cống hiến, là một kho báu tài phú lớn.

Nhưng nhìn hình thể, có chút phiền phức.

- Mặc kệ, trước câu được rồi nói.

Lý Phù Trần di động lưỡi câu đến bên mép của Thiên Hồng Ngư.

Thiên Hồng Ngư chỉ là Bảo ngư phổ thông, đối với mỗi câu cá một, vô cùng thích, hai ba cái liền nuốt xuống.

Nhưng nuốt vào rồi nhổ ra liền khó khăn.

Cánh tay của Lý Phù Trần phát lực, dây câu thẳng ra, lưỡi câu mạnh mẽ xiết vào miệng của Thiên Hồng Ngư.

Rào rào rào!

Hồ nước phập phồng gợn sóng, từng đợt sóng phóng lên cao.

- Một con Bảo ngư thật lớn,... ít nhất... có mấy trăm cân!

- Không hổ là vương giả câu cá Lý Phù Trần.

Không biết từ lúc nào, Lý Phù Trần có biệt hiệu vương giả câu cá, trên Điều Ngư Đài, mọi người nghị luận ầm ĩ.

Lý Phù Trần không ngại kháng với Thiên Hồng Ngư.

Con Thiên Hồng Ngư này nặng mấy trăm cân, khí lực chừng nghìn cân, sức bật Chân khí cùng lực lượng thân thể của Lý Phù Trần bắt quá vạ cân.

Mà câu cá không thể thi triển Võ học, chỉ có thể dùng sức bật ngạnh kháng.

Lúc chặt lúc lỏng.

Lý Phù Trần từ từ tiêu hao khí lực của Thiên Hồng Ngư.

Khi cảm giác được khí lực của Thiên Hồng Ngư còn hơn phân nửa, Lý Phù Trần lên tinh thần, đem Thiên Hồng Ngư kéo ra mặt nước.

- Lý sư huynh, vận khí của ngươi thật tốt.

Một tên đệ tử Ngoại Tông bên cạnh chúc mừng.

- Đùng ước ao, lúc ta đi, sẽ đưa ngươi mấy con Bảo ngư.

Ấn tượng của Lý Phù Trần đối với tên đệ tử Ngoại Tông tướng mạo thường thường này không tệ.

Tên này gọi Trương Đại Phú, trước kia là đệ tử tạp dịch, sau này bằng cố gắng của mình, thăng làm đệ tử Ngoại Tông Tam đẳng.

Từ đệ tử tạp dịch thăng làm đệ tử Ngoại Tông, trong trăm người không có một.

Những người như thế đều vô cùng nỗ lực, ý chí siêu việt người bình thường.

Nếu gặp, Lý Phù Trần không ngại giúp đỡ đối phương một chút.

Mấy con Bảo ngư đối với hắn bây giờ mà nói, không coi vào đâu.

- Thật sao?

Mắt của Trương Đại Phú sáng lên, Lý Phù Trần câu lên Bảo ngư, không phải là loại Bảo ngư phổ thông một hai cân.

Đều là Bảo ngư phổ thông hơn mười cân, hoặc là Bảo ngư cấp một bảy tám cân.

Thậm chí có Bảo ngư cấp hai.

Không nói Bảo ngư cấp một, Bảo ngư cấp hai, tùy tiện một con Bảo ngư phổ thông nặng hơn mười cân, cũng là một ngàn điểm cống hiến.

Không biết có phải vận khí ở mỏ khoáng chuyển sang câu cá hay không, ngày hôm sau, Lý Phù Trần phát hiện một con Bảo ngư cấp một nặng trăm cân, đem nó câu lên.

Kể từ đó, thu nhập của Lý Phù Trần lần này, có khoảng hai ba vạn điểm cống hiến, vượt qua dự tính gấp đôi.

Gọi Trương Đại Phú cùng với một đệ tử Ngoại Tông không tề, Lý Phù Trần vận chuyển Bảo ngư phản hồi Thương Lan Tông.

Trước khi tiến nhập Nhiệm Vụ Đại Điện, Lý Phù Trần phân Bảo ngư cho hai người, mỗi người khoảng một ngàn điểm cống hiến, cũng không uổng phí công sức vận chuyển khổ cực.

- Hai vạn bốn ngàn điểm cống hiến, hơn nữa còn dư lại một vạn năm ngàn năm trăm điểm cống hiến trước kia, có thể đổi một môn Võ học bí tịch Huyền cấp Trung giai.

Lý Phù Trần hít sâu một hơi, đi tới Võ Học Đại Điện, chuẩn bị lĩnh phần thưởng công pháp.

Võ Học trưởng lão của Võ Học Đại Điện có chút ấn tượng với Lý Phù Trần, cho rằng Lý Phù Trần lại tới đổi Võ học bí tịch.

- Trưởng lão, ta tới lĩnh phần thưởng công pháp.

Lý Phù Trần nói.

- Hà? Tu luyện tới tầng thứ mấy, tầng thứ bảy, hay tầng thứ tám?

Võ Học trưởng lão cười nói.

Lý Phù Trần nói:

- Xích Họa Quyết, tầng thứ chín.

- Cái gì, ngươi xác định ngươi tu luyện Xích Họa Quyết đến tầng thứ chín?

Võ Học trưởng lão đầu tiên sững sờ, sau đó phản ứng kịp, biểu tình rất đặc sắc.

Tuy nói có công pháp đan dược trợ giúp, nhưng trong vòng một năm đem công pháp nhập môn tu luyện đến tầng thứ chín cao nhất, là một chuyện vô cùng khó khăn.

Trong ba vạn đệ tử Ngoại Tông, chỉ có một người làm được cái này, chính là đứng đầu mười đại thiên kiêu, Vũ Văn Thiên.

Võ Học trưởng lão kiểm chế tâm tình của mình, đưa tay nói:

- Ngươi hãy vận chuyển Xích Họa Quyết, ta muốn xác nhận một chút.

Nói thật, hán vẫn không tin Lý Phù Trần tu luyện Xích Họa Quyết đến tầng thứ chín, muốn thấy tận mắt mới tin tưởng.

Lý Phù Trần nghe vậy, vận chuyển Xích Họa Quyết tầng thứ chín, một cỗ khí tức nóng cháy lấy Lý Phù Trần làm trung tâm, khuếch tán ra xung quanh, giống như hỏa lò.

- Quả thật là Xích Họa Quyết tầng thứ chín!

Võ Học trưởng lão trợn mắt thật lớn.

- Trưởng lão, phần thưởng là mười vạn điểm cống hiến sao?

Lý Phù Trần xác nhận nói.

Võ Học trưởng lão buồn cười nói:

- Đương nhiên, một điểm cũng không thiếu ngươi.

Lúc này, Võ Học trưởng lão ghi vào tư liệu của Lý Phù Trần, ở cột điểm cống hiến, cấp cho Lý Phù Trần tăng thêm mười vạn điểm cống hiến.

- Đúng rồi, người đã tu luyện Xích Hỏa Quyết đến tầng thứ chín, ta sẽ cho người một Vinh Diệu Lệnh Bài, bằng Vinh Diệu Lệnh Bài này, người có thể đi Nội Tông đòi công pháp Huyền cấp.

Võ Học trưởng lão nhắc nhở Lý Phù Trần.

- Có thể đòi công pháp Huyền cấp?

Đây tuyệt đối là một niềm vui ngoài ý muốn, Lý Phù Trần luôn lạnh nhạt, lúc này cũng không khỏi vui mừng lộ ra mặt.

- Tất nhiên.

Võ Học trưởng lão rất xem trọng Lý Phù Trần, hẳn thấy, căn cốt phổ thông tuy rằng hạn chế thành tựu của Lý Phù Trần.

Nhưng lấy ngộ tính của hắn, tương lai nhất định trở thành Võ giả Địa Sát cảnh mạnh nhất, nếu có cơ duyên nghịch thiên, nói không chừng có thể đột phá Thiên Cương cảnh.

Bạn đang đọc truyện *Vĩnh Hằng Chí Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 60: Xích Hỏa Huyền Công

Ngày thứ hai, Lý Phù Trần cảm Vinh Diệu Lệnh Bài, đây là lần đầu tiên hắn đi vào Nội Tông của Thương Lan Tông.

Bầu không khí của Nội Tông rất khác với Ngoại Tông.

Tuy ở Ngoại Tông cạnh tranh rất kịch liệt, nhưng tất cả đều là Võ giả Luyện Khí cảnh, cho dù kịch liệt cũng không tính là đâu.

Mà đệ tử Nội Tông đều là Võ giả Quy Nguyên cảnh, một khi vận chuyển Chân khí, toàn thân được bao phủ bởi Chân khí đủ mọi màu sắc, khí tức kinh khủng giống như Yêu Ma, cách rất xa vẫn cảm thấy được.

Nội Tông, Võ Học Đại Điện.

- Vinh Diệu Lệnh Bài, không tệ, ta thấy người không cần chọn, công pháp thích hợp với người chỉ có một loại, chính là công pháp Huyền cấp Trung giai, Xích Hỏa Huyền Công, năm vạn điểm cống hiến.

Thái độ của Nội Tông Võ Học trưởng lão đối với Lý Phù Trần rất tốt.

- Trưởng lão, ta còn muốn chọn một môn công pháp luyện thể.

Lý Phù Trần nói.

Mắt của Nội Tông Võ Học trưởng lão sáng lên:

- Người ở Ngoại Tông tu luyện loại công pháp luyện thể gì, có viên mãn hay chưa?

- Xích Cáp Chiến Thân, đã viên mãn rồi.

- Tốt.

Nội Tông Võ Học trưởng lão tán dương nói:

- Tuy rằng người chỉ là căn cốt phổ thông, nhưng không nên đánh giá thấp mình, căn cốt phổ thông không phải không tu luyện tới Thiên Cương cảnh, chỉ cần đủ cơ duyên, tất cả đều có thể.

Trưởng Lão Nội Tông đều là Võ giả Thiên Cương cảnh, mà Nội Tông Võ Học trưởng lão, chỉ là căn cốt nhất tinh, cho nên hẳn đối với người có căn cốt thấp, ngộ tính cao, rất thương thức.

Lý Phù Trần tiến vào Võ Học Đại Điện, bắt đầu lựa chọn công pháp luyện thể.

Đầu tiên là công pháp luyện thể Huyền cấp Đê giai.

Võ học bí tịch Huyền cấp Đê giai, chỉ cần hơn vạn điểm công hiến, nhưng công pháp luyện thể Huyền cấp Đê giai, trên cơ bản đều hơn hai vạn.

- Càn Vân Chiến Thể, tu luyện tới viên mãn, lực lượng thân thể có thể đạt bảy ngàn cân, giá hai vạn điểm công hiến.

- Thiết Cương Thân, tu luyện tới viên mãn, lực lượng thân thể có thể nắm được đến bảy ngàn năm trăm cân, giá hai vạn hai ngàn điểm công hiến.

- Tề Vương Cốt, tu luyện tới viên mãn, thân thể có thể đạt tới tám ngàn cân lực lượng, giá hai vạn năm ngàn điểm công hiến.

...

Hơn mười bản bí tịch công pháp luyện thể Huyền cấp Đê giai, Lý Phù Trần cũng không hài lòng.

Hắn tu luyện Xích Cấp Chiến Thân đến viên mãn đã có năm nghìn cân lực lượng, không kém công pháp luyện thể Huyền cấp Đê giai bao nhiêu.

Suy nghĩ một chút, Lý Phù Trần đi tới kệ sách cất giữ công pháp luyện thể Huyền cấp Trung giai.

- Đồng Cương Thân, tu luyện tới viên mãn, lực lượng thân thể có thể đạt tới một vạn hai ngàn cân, giá sáu vạn hai ngàn điểm công hiến.

- Hồ Hạc Phi Vân Kinh, tu luyện tới viên mãn, thân thể có thể đạt tới một vạn ba ngàn cân lực lượng, giá sáu vạn năm ngàn điểm công hiến.

- Phục Ba Quyền, tu luyện tới viên mãn, có thể đạt được một vạn ba ngàn năm trăm cân lực lượng, giá sáu vạn tám ngàn điểm công hiến.

- Tiết Hình Đạo, tu luyện tới viên mãn, có thể đạt được một vạn năm ngàn cân lực lượng, giá bảy vạn năm ngàn điểm công hiến.

...

Thấy công pháp luyện thể Huyền cấp Trung giai, Lý Phù Trần sáng mắt lên.

Công pháp luyện thể Huyền cấp cùng công pháp luyện thể Hoàng cấp Đỉnh giai rất khác nhau, công pháp Hoàng cấp Đỉnh giai đơn thuần là tu luyện da thịt, gân cốt, rèn luyện thân thể.

Còn công pháp luyện thể Huyền cấp, bên trong ẩn chứa ảo diệu của thân thể.

Giống như Hồ Hạc Phi Vân Kinh, không chỉ làm lực lượng thân thể tăng nhiều, mà còn có thể cho người luyện lực đạo như mãnh hổ, nhẹ nhàng như tiên hạc.

Ví như Phục Ba Quyền, nghe như một môn Quyền pháp, trên thực tế là một môn công pháp luyện thể dùng Quyền pháp phát lực, vận động thân thể.

Tu luyện tới cảnh giới viên mãn, có thể giải lực đạo của đối thủ đánh tới.

Về phần Tiết Hình Đạo, là thâm ảo nhất.

Đây là một môn tinh công.

Dùng ý niệm cải biến thân thể, bình thường không cần tới luyện thân thể.

Đương nhiên, Thối Thể Đan vẫn phải dùng.

- Chọn nó.

Lý Phù Trần thích khiêu chiến độ khó, nếu không có lỗi với ngộ tính của mình.

Xích Hóa Huyền Công năm vạn điểm công hiến, Tiết Hình Đạo bảy vạn năm ngàn điểm công hiến.

Điểm công hiến của Lý Phù Trần, thoáng cái đã mất mười hai vạn năm ngàn, chỉ còn lại một vạn bốn ngàn năm trăm.

Lý Phù Trần rời khỏi khu vực Nội Tông, phản hồi tiểu viện của mình.

- Không hổ là Xích Hóa Huyền Công, rõ ràng là tiền giai công pháp của Xích Hóa Quyết!

Xích Hóa Huyền Công có tất cả mười lăm tầng, tu luyện Xích Hóa Quyết đến cảnh giới cao nhất là tầng thứ chín, tương đương với tu luyện Xích Hóa Huyền Công đến tầng thứ bảy.

Ở một mực độ nào đó, cũng giảm bớt thời gian tu luyện cho Lý Phù Trần rất nhiều, không cần hắn tu luyện lại từ đầu.

Tìm hiểu thoáng Công ý của Xích Hóa Huyền Công.

Lý Phù Trần "thể như chẻ tre", một ngày liền chuyển đổi Xích Hóa Quyết thành Xích Hóa Huyền Công.

Xích Hôa Huyền Công tầng thứ bảy có uy lực tuy bằng với Xích Hôa Quyết, nhưng hiệu suất sử dụng Chân khí vượt qua Xích Hôa Quyết rất nhiều.

Cùng một lượng Chân khí, thời gian chiến đấu của Xích Hôa Huyền Công dài hơn, tốc độ hồi phục nhanh hơn.

Về phần Tiệt Hình Đạo, giống như Xích Cấp Chiến Thân, cũng phân ba tầng cảnh giới.

Tầng thứ nhất viên mãn, thân thể có năm nghìn cân lực lượng.

Tầng thứ hai viên mãn, thân thể có một vạn cân lực lượng.

Tầng thứ ba viên mãn, thân thể có một vạn năm ngàn cân lực lượng.

Tuy rằng Lý Phù Trần có năm nghìn cân cự lực, nhưng không có nghĩa là hắn tu luyện Tiệt Hình Đạo đến tầng thứ nhất viên mãn.

Tiệt Hình Đạo trọng ý không trọng hình, thân thể lực lượng chỉ là một mặt, thân thể ý niệm là một mặt khác.

Tốt hơn so với Xích Cấp Chiến Thân, năm nghìn cân cự lực là một mặt, Xích Cấp Chiến Thân thay cho thân thể phòng ngự lại là một mặt.

Lý Phù Trần ngồi xếp bằng trên mặt đất, bắt đầu sử dụng ý niệm tưởng tượng ra một đồng động tác khác nhau, tưởng tượng ra khí huyết của mình vận chuyển rất kịch liệt.

Dần dần, trên ót của Lý Phù Trần chảy ra mồ hôi, da cũng từ từ đỏ lên, nổi gân xanh.

Đây là hiện tượng khi vận động kịch liệt.

- Thật thú vị.

Ý chí của Lý Phù Trần rất kiên định, ý niệm cô đọng vô cùng, cho nên Tiệt Hình Đạo tầng thứ nhất với hắn mà nói cũng không quá khó khăn.

Phù!

Lý Phù Trần đánh ra một quyền, phát hiện tốc độ ra quyền nhanh hơn, kinh lực rất tập trung.

Rất nhiều công pháp luyện thể tu luyện ra lực lượng thân thể, cũng không phải "sức trâu", mà là tốc độ.

Xích Cấp Chiến Thân viên mãn, tốc độ của Lý Phù Trần cũng rất nhanh.

Hiện tại tu luyện Tiệt Hình Đạo đến tầng thứ nhất, tốc độ lại nâng cao một bước.

...

Ngày hôm đó, Quan Tuyết tới Thí Luyện Tháp lần thứ hai.

Thành tích lần trước của nàng là một trăm chín mươi tám, thành tích lần này chính thức tiến vào trước một trăm, đạt tới chín mươi tám.

Lý Phù Trần xuất hiện, để cho Quan Tuyết sinh ra một chút cảm giác nguy cơ và không được tự nhiên.

Người nàng không thêm đề ý trước đây, hiện tại tại Ngoại Tông phong quang vô hạn, thành tích Thí Luyện Tháp thậm chí vượt qua nàng rất nhiều, điều này làm nàng rất không cam lòng.

Tuy nói Lý Phù Trần chỉ là căn cốt phổ thông, tương lại không thể so với nàng, nhưng nàng thân là căn cốt tứ tinh, không cho phép người khác vượt qua nàng.

Nguy cơ và cảm giác không được tự nhiên, kích phát ý chí chiến đấu của Quan Tuyết.

Trong một tháng ngắn ngủi, Quan Tuyết rốt cục luyện thành Thất Tinh Đoán Thể, lực lượng thân thể đạt ba ngàn cân, ngoài ra, tu vi cũng từ Luyện Khí cảnh bát trọng đột phá đến Luyện Khí cảnh cửu trọng.

- Cho ta thời gian mấy tháng, ta nhất định vượt qua.

Quan Tuyết có căn cốt tứ tinh Nhu Thủy, tu luyện Bạch Lăng Quyết làm ít công to.

Trước đây nàng không vội vã, tu luyện đã rất nhanh, hiện tại nàng có áp lực, tốc độ tu luyện lại tăng lên lần nữa, Bạch Lăng Quyết đã đạt đến tầng thứ tám hậu kỳ.

Bạn đang đọc truyện *Vĩnh Hằng Chí Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 61: Tàn Thiếu Vũ

Dịch giả: rolland

– Chúc sư muội, không ngại cho ta ngồi chỗ này sao!

Nhà ăn tầng ba, một thiếu niên anh tuấn thân hình cao lớn da trắng nõn, bụng phàn ăn ngồi đối diện Chúc Hồng Tú.

Chúc Hồng Tú nhú mày thoáng qua, lạnh nhạt cười nói:

– Tàn sư huynh, Hồng Tú không ngại.

Thiếu niên anh tuấn trước mặt gọi là Tàn Thiếu Vũ, một trong mười đại thiên kiêu của Ngoại Tông, bài danh thứ bốn mươi hai của Thí Luyện Tháp.

Không biết từ lúc nào, đối phương vô tình hay cố ý tạo nên cơ hội gặp mặt nhau.

Nói thật, trong con đường Võ đạo lúc đầu, Chúc Hồng Tú cũng không dự định có nữ nhi tư tình, phải đến Địa Sát cảnh mới suy nghĩ chuyện này.

Cho nên, nàng đã từng ám chỉ Tàn Thiếu Vũ rằng mình không có tâm tư trên phương diện này.

Thế nhưng đối phương luôn tỏ vẻ mỉm cười, cũng không mở miệng truy cầu nàng, làm nàng không có cách nào.

– Chúc sư muội thật chịu khó, một thời gian không gặp, đã đạt đến Luyện Khí cảnh thất trọng đỉnh phong, chỉ sợ không bao lâu thì có thể đột phá tới Luyện Khí cảnh bát trọng.

Tàn Thiếu Vũ quan sát Chúc Hồng Tú, thấy đối phương có khuôn mặt trứng ngỗng, cánh môi hồng nhuận, mũi thẳng, lông mi tinh tế, quyến rũ cùng anh khí.

Tiền hạ thủ vi cường, Tàn Thiếu Vũ ta muốn nữ nhân, chưa bao giờ bị thua, Chúc sư muội, người nhất định sẽ là nữ nhân của Tàn Thiếu Vũ ta, Tàn Thiếu Vũ thầm nghĩ trong lòng.

Chúc Hồng Tú không mặn không nhạt nói:

– Tàn sư huynh khen lắm rồi.

Khỏe miệng của Tàn Thiếu Vũ kéo lên, trong ánh mắt xuất chút phiến muộn.

Đã bao nhiêu lần rồi, mỗi lần hắn nói ra một đồng lớn, đối phương chỉ nói hai ba câu liền đuổi mình đi.

Hắn đường đường là một trong mười đại thiên kiêu của Ngoại Tông, lúc nào bị tội như thế này.

Đúng lúc này, có hai nữ đệ tử Ngoại Tông từ bên kia đi qua, nhìn thấy Tàn Thiếu Vũ, ánh mắt sáng lên, gọi Tàn sư huynh liên tục, rất nhiệt tình.

Tuy Tàn Thiếu Vũ chương mất hai nữ đệ tử Ngoại Tông này, nhưng được người khác sùng bái, cảm giác cũng không tệ, giả vờ căng thẳng nhìn thoáng qua Chúc Hồng Tú.

Hắn thấy, Chúc Hồng Tú thấy hắn được hoan nghênh, không chừng sẽ động tâm.

Dù sao thì không nữ nhân nào không hy vọng nam nhân mình là anh hùng, thiên tài tuyệt thế.

Hắn có căn cốt tứ tinh, tiềm lực cực cao, có thể sánh ngang hắn ở Ngoại Tông không được mười người.

Loại căn cốt này, đủ để phân lớn nữ đệ tử Ngoại Tông điên cuồng.

Đáng tiếc, làm Tàn Thiếu Vũ thất vọng rồi.

Chúc Hồng Tú biểu tình thản nhiên, giống như không thấy cảnh này.

Lý Phù Trần đi tới nhà ăn tầng ba, sắc trời đã tối.

Gọi tốt phần ăn, Lý Phù Trần nhìn lướt qua, xem nơi nào còn chỗ ngồi.

– Hà!

Khi ánh mắt nhìn về phía đông, Lý Phù Trần thấy được Chúc Hồng Tú cùng Tàn Thiếu Vũ đang ngồi đối diện nàng.

Lý Phù Trần cười, cũng không cảm thấy ngoài ý muốn.

Đệ tử Ngoại Tông trên cơ bản đều mười lăm mười sáu tuổi, chính là độ tuổi thanh xuân.

Ánh mắt của Lý Phù Trần dời đi, tìm được một vị trí.

– Lý Phù Trần.

Giọng nói thanh thúy đột nhiên truyền tới.

Người gọi hần không phải Chúc Hồng Tú thì là ai.

Trong mắt của Chúc Hồng Tú mang theo một tia áy náy, có chút hy vọng.

Đối với Tàn Thiếu Vũ đây dựa, nàng thật sự không có cách nào, hết lần này tới lần khác không thể đắc tội.

Người duy nhất có thể giúp đỡ nàng lúc này chính là Lý Phù Trần.

Bài danh tại Thí Luyện Tháp của Lý Phù Trần là sáu mươi, thực lực không thua kém Tàn Thiếu Vũ nhiều lắm.

Đương nhiên, nếu Lý Phù Trần không muốn đắc tội Tàn Thiếu Vũ, nàng cũng không trách hần.

Dù sao Tàn Thiếu Vũ là một trong mười đại thiên kiêu của Ngoại Tông, tiềm lực cực lớn, đệ tử Nội Tông tầm thường cũng không muốn chọc hần.

Lý Phù Trần đi tới:

– Chúc Hồng Tú, đã lâu không gặp.

– Lý Phù Trần, ta giới thiệu một chút, vị này là một trong mười đại thiên kiêu của Ngoại Tông, Tàn Thiếu Vũ.

Nói xong, Chúc Hồng Tú đổi chỗ, cho Lý Phù Trần một vị trí.

Lý Phù Trần tư duy nhanh nhẹn, làm sao không biết hai người họ không giống như hần nghĩ.

Chúc Hồng Tú gọi hần tới, đoán chừng cho hần làm bia đỡ đạn.

Nếu đổi thành người khác, Lý Phù Trần sẽ không nghe sai sử.

Nhưng ấn tượng của hần đối với Chúc Hồng Tú cũng không tệ lắm, làm tám gõ một lần cũng không sao.

Buông xuống phần ăn, Lý Phù Trần ngồi xuống.

Sắc mặt của Tàn Thiếu Vũ hết sức khó coi, môi thậm chí run run.

Ngay trước mặt tự mình, Chúc Hồng Tú để cho Lý Phù Trần ngồi cùng nàng, mà hần ngồi đối diện, ý tứ không nói cũng biết.

– Chúc sư muội, vị này là bằng hữu của ngươi, có vẻ không được tốt lắm, chỉ là một căn cốt phổ thông, sớm muộn gì cũng bị rút lại phía sau, hiện tại chỉ là xán lạn trước hoàng hôn mà thôi.

Lý Phù Trần mỉm cười, không nhìn Tàn Thiếu Vũ, nói chuyện với Chúc Hồng Tú:

– Nhìn khí tức của ngươi, đoán chừng cách đột phá Luyện Khí cảnh bát trọng không xa, chúc mừng a!

Chúc Hồng Tú há miệng, nàng không nghĩ Lý Phù Trần làm tuyệt như thế, quả thật vượt qua dự đoán của mình.

Nhưng Lý Phù Trần khí phách không thêm để Tàn Thiếu Vũ vào trong mắt, làm nàng bội phục nhất.

– Đâu thể cùng ngươi so, mới một năm, ngươi liền đem chúng ta bỏ rơi, ngay cả Quan Tuyệt đều bị ngươi vượt qua, hiện tại Vân Vụ Thành, phỏng chừng ai cũng trợn mắt.

Chúc Hồng Tú cười nói.

Lý Phù Trần lắc đầu, không nói gì.

Tần Thiếu Vũ nỗ lực ức chế cơn giận của mình, nhưng nhìn như thế nào cũng không nhịn được.

Quá khinh người.

“Đùng” một tiếng, Tần Thiếu Vũ đứng lên nói với Lý Phù Trần:

– Ngươi theo ta ra ngoài.

Lý Phù Trần nhàn nhạt nói:

– Có chuyện gì chờ ta rảnh rồi, ngươi không thấy ta đang dùng cơm sao?

– Ta lập lại lần nữa, theo ta ra ngoài.

Tần Thiếu Vũ nói lớn.

Hắn đã bất chấp phong độ, thế giới này, phong độ mặc dù trọng yếu, nhưng nắm đầm quan trọng hơn.

Chỉ cần nắm đầm của ngươi đủ cứng, mọi chuyện đều quay xung quanh ngươi.

Tên Lý Phù Trần này không biết tốt xấu, hắn sẽ cho đối phương biết, cái gì gọi là tự rước lấy nhục.

– Ngươi là con ruồi sao? Phiền phức.

Lý Phù Trần buông đũa xuống, ánh mắt lạnh lùng.

– Ha ha, xem ra Tần Thiếu Vũ ta quá nhân từ, đi ra hay không, không phải ngươi quyết định.

Đột nhiên, Tần Thiếu Vũ vươn tay phải ra, chụp vào vai của Lý Phù Trần.

Đùng!

Lý Phù Trần xuất thủ như điện, tát một cái vào tay phải của Tần Thiếu Vũ.

Trên mặt hiện lên dữ tợn, Tần Thiếu Vũ nắm quyền trái, đánh vào mặt của Lý Phù Trần.

Chỉ là nắm đầm này, đơn giản bị Lý Phù Trần chặn lại.

Lý Phù Trần định cho đối phương một bài học, năm ngón tay ra sức, Chân khí cùng lực lượng cuồng bạo quán chú vào cánh tay.

Tần Thiếu Vũ từ đầu sắc mặt còn như thường, nhưng rất nhanh, sắc mặt liền đỏ bừng.

Tay của Lý Phù Trần kẹp chặt như kim, không chỉ có lực lượng mạnh mẽ mà còn ẩn chứa nhiệt kinh.

Loảng xoảng!

Dưới Chân khí trùng kích, bàn ăn nhất thời nhảy lên, nước canh văng tung tóe.

Cót két!

Tần Thiếu Vũ giống như nghe được đầu khớp xương kêu, hừ thầm một tiếng, lực lượng của đối phương quá mạnh, mạnh không nói lý, mà Chân khí của đối phương, không thua kém hắn chút nào, hơn nữa cỗ nhiệt kinh kia làm hắn cảm thấy đau đớn.

Chân khí bạo phát, Tần Thiếu Vũ miễn cưỡng đánh ra tay của Lý Phù Trần, nghiêng răng nghiêng lợi nói:

– Lý Phù Trần, tốt, hôm nay ta không tính toán với ngươi, sau này người đừng hối hận.

Nói xong, phát áo rời đi.

Bạn đang đọc truyện *Vĩnh Hằng Chí Tôn* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 62: Bốn Đại Mỹ Nữ Ngoại Tông

- Lý Phù Trần, làm như vậy có sao không?

Chúc Hồng Tú giật mình nhìn thực lực của Lý Phù Trần, nhưng nàng càng lưu ý hành động theo cảm tình của Lý Phù Trần có đúng hay không.

Nếu là hành động theo cảm tình, cục diện sau này rất khó thu thập.

Nếu là cố ý, chứng tỏ Lý Phù Trần hiểu rõ mình, không phải lựa chọn trong xung động.

Lý Phù Trần nói:

- Đây không phải là ngại muốn sao? Sau này hấn không dây dưa với ngại nữa.

- Ta lo lắng cho ngại, Tần Thiếu Vũ là người có thù tất báo, chắc chắn không bỏ qua.

Chúc Hồng Tú nói.

Lý Phù Trần nói:

- Yên tâm, quanh thân ta một đồng rệp, không sợ thêm mấy con nữa.

- Mặc kệ thế nào, chuyện này là lỗi của ta, đem ngại dính vào.

Chúc Hồng Tú nói xin lỗi.

- Ta không muốn làm chuyện gì, không ai miễn cưỡng được, ngại không cần tự trách.

Mặc dù đối phương nắm hấn làm tám chắn, nhưng nếu hấn không qua, mọi chuyện sẽ không phát sinh.

Đây lựa chọn của hấn.

Huống chi, hấn không đem Tần Thiếu Vũ để trong lòng.

Ăn xong bữa cơm, hai người chia tay, trở về viện của mình.

Tiết Hình Đạo so với trong tưởng tượng của Lý Phù Trần còn khó luyện hơn, hơn ba ngày, Lý Phù Trần mới đem Tiết Hình Đạo tầng thứ nhất tu luyện đến viên mãn.

Tiết Hình Đạo tầng thứ nhất viên mãn mặc dù không làm lực lượng thân thể của Lý Phù Trần tăng lên, nhưng làm tốc độ phản ứng cùng cử động của Lý Phù Trần gia tăng rất nhiều.

Ngày hôm sau, Lý Phù Trần đi tới Tư Nguyên Đại Điện, dự tính đối một ít đan dược luyện thể Hoàng cấp Cao giai phối hợp với Tiết Hình Đạo để tu luyện.

Đan dược luyện thể tương đối quý.

Hoàng cấp Trung giai Thối Thể Đan, hai trăm năm mươi điểm cống hiến một viên.

Hoàng cấp Cao giai Long Hồ Đan, một ngàn năm trăm điểm một viên.

Lý Phù Trần đổi sáu viên Long Hồ Đan.

Trên đường quay về viện của mình, Lý Phù Trần gặp phải Cao Trường Thiên.

Cao Trường Thiên là một trong mười đại thiên kiêu của Ngoại Tông, nhưng không có chút kiêu ngạo nào, rất có phong cách đại hiệp.

- Lý Phù Trần, trong khoảng thời gian này, Phương Liệt Hải có tìm ngại không.

Cao Trường Thiên hỏi.

Lý Phù Trần lắc đầu nói:

- Đa tạ chuyện lần trước.

Lấy thực lực lúc trước của hấn, hơn phân nửa không có khả năng đánh lại Phương Liệt Hải, không chừng còn muốn chịu thiệt.

- Hắn rất ngoan cố, chỉ sợ không buông tha người, đương nhiên, Cao Trường Thiên ta không sợ hãi bất cứ kẻ nào, ngược lại là người...

Cao Trường Thiên nhìn về phía Lý Phù Trần, ngộ tính của Lý Phù Trần tuy vô cùng yêu nghiệt, nhưng vẫn chưa đến cấp độ như bọn họ.

Lý Phù Trần nói:

- Trong khoảng thời gian này, ta cũng có tiến bộ, nếu hắn không đến thì tốt, nếu đến, ta cũng muốn "gặp" hắn.

- Há?

Cao Trường Thiên nhướng mày, trực giác nói cho hắn biết, Lý Phù Trần không phải người thích ăn nói lung tung, dám nói lời này, thì ít nhất cũng nắm chắc.

- Xem ra Phung Liệt Hải đắc tội một người không nên đắc tội, nhưng người cũng không nên khinh thường, mười đại thiên kiêu của Ngoại Tông, đều có đặc quyền, có thể sớm đổi một bí tịch Võ học Huyền cấp, Phung Liệt Hải có căn cốt Kim Cương, mấy tháng trước đổi một môn công pháp luyện thể Thiết Cương Thân, trong khoảng thời gian này không tìm người, phỏng chừng định tu luyện Thiết Cương Thân tới một cảnh giới nhất định rồi mới tìm người tính sổ.

Lý Phù Trần nghe vậy có chút ngoài ý muốn.

Hắn cho rằng mười đại thiên kiêu của Ngoại Tông chỉ là đứng đầu, không ngờ còn có đặc quyền như vậy.

Ngẫm lại cũng phải, đệ tử Ngoại Tông Nhất đẳng có đặc quyền, thiên kiêu Ngoại Tông đương nhiên cũng có đặc quyền.

Về phần Thiết Cương Thân, hắn đã lật xem trong Võ Học Đại Điện của Nội Tông.

Môn công pháp luyện thể này, tu luyện tới viên mãn, có thể nắm giữ bảy ngàn năm trăm cân lực, nhưng mình đồng da sắt, phòng ngự rất mạnh, vượt qua Xích Cáp Chiến Thân rất nhiều.

Nhưng Lý Phù Trần không cho là trong mấy tháng, Phung Liệt Hải có thể đem Thiết Cương Thân tu luyện đến viên mãn.

Công pháp luyện thể Huyền cấp không phải công pháp luyện thể Hoàng cấp Đình giai có thể so sánh được.

Độ khó tu luyện vô cùng cao.

- Tại sao hắn không đổi công pháp tiến giai?

Phung Liệt Hải tu luyện công pháp nhập môn Thiết Giáp Công, mà công pháp tiến giai của Thiết Giáp Công là Kim Cương Huyền Công.

Cao Trường Thiên cười khỏ nói:

- Công pháp tiến giai là công pháp Huyền cấp Trung giai, độ khó tu luyện rất cao, hơn nữa, nửa năm sau, Ngoại Tông đại tái muốn bắt đầu, đến lúc đó, mười đệ tử Ngoại Tông đứng đầu có thể đổi một bí tịch Võ học Huyền cấp, lúc này đổi công pháp tiến giai cũng không muộn.

Lý Phù Trần gật đầu, quả thật nếu hiện tại đổi công pháp tiến giai, hơn nửa năm nữa, có thể đề thăng một tầng là khó khăn rồi.

Phải biết rằng, đẳng cấp công pháp càng cao, đối với tu vi của Võ giả càng đề cao.

Tuy rằng thiên tài có thể đánh vỡ lẽ thường, nhưng cũng không phải không có hạn chế.

Ví dụ như cho người một công pháp Địa cấp, người có thể luyện sao?

Đoán chừng nhìn cũng không hiểu.

Ngộ tính của Lý Phù Trần cao cỡ nào, mấy ngày nay, cũng cảm thấy tu luyện Xích Hỏa Huyền Công rất gian nan.

Ngược lại cũng không phải thiếu ngộ tính, mà Chân khí không đủ mạnh.

Về phần Ngoại Tông đại tái, Lý Phù Trần đã sớm nghe nói, cách ba năm, Ngoại Tông đều cử hành đệ tử Ngoại Tông đại tái, chọn ra mười đệ tử đứng đầu Ngoại Tông.

Dựa theo bài danh, đệ nhất được thưởng mười vạn điểm cống hiến, thứ hai thứ ba được tám vạn, thứ tư thứ năm được sáu vạn, từ thứ sáu đến thứ mười được ba vạn điểm cống hiến.

Đối với đệ tử Ngoại Tông mà nói, là một cơ hội thu được nhiều điểm cống hiến.

Phung Liệt Hải buông tha công pháp tiến giai, lựa chọn công pháp luyện thể Thiết Cương Thân, phỏng chừng muốn trước đại tái, cố gắng đề cao thực lực của mình, muốn tại Ngoại Tông đại tái vang danh.

Cao Trường Thiên đang nói, đột nhiên về mặt kích động, ngẩn ngơ nhìn về đường nhỏ cách đó không xa.

Lý Phù Trần nhìn theo ánh mắt của hắn.

Trên đường nhỏ, một đôi thiếu nam thiếu nữ đang sóng vai mà đi.

Thiếu niên cao một thước tám, tóc dài màu đen được kim quan buộc lại, mặt quan như ngọc, trên khuôn mặt mỉm cười, mang theo cảm giác cao quý khó diễn tả bằng lời.

Thậm chí, ngay cả Thiếu thành chủ của một trong những chủ thành Sơn Hải Thành, Phương Liệt Hải, cũng không bằng thiếu niên đội kim quan này.

Mà thiếu nữ bên cạnh thiếu niên đội kim quan, về mặt như tranh, da trắng như tuyết, một đầu tóc đen dài như thác nước, trơn mềm rục rờ, đen nhánh tỏa sáng.

Là một mỹ nữ thanh tú không chỗ nào thua Quan Tuyết.

- Cao sư huynh, hai người kia là ai?

Lý Phù Trần hỏi.

- Thượng Quan Hồng cùng Ô Thanh Mai!

Cao Trường Thiên thở dài một tiếng, về mặt âm trầm xuống.

"Thượng Quan Hồng, Ô Thanh Mai?"

Lý Phù Trần chợt nhớ, Thượng Quan Hồng cùng Ô Thanh Mai đều là một trong mười đại thiên kiêu của Ngoại Tông, bài danh của Thượng Quan Hồng tại Thí Luyện Tháp là thứ hai, gần với đứng đầu mười đại thiên kiêu Vũ Văn Thiên.

Ô Thanh Mai bài danh thứ mười lăm tại Thí Luyện Tháp, đồng thời cũng là một trong bốn đại mỹ nữ của Ngoại Tông.

Tại Ngoại Tông, ngoại trừ có mười đại thiên kiêu Ngoại Tông, còn có bốn đại mỹ nữ.

Theo thứ tự là Ô Thanh Mai, Quan Tuyết, Chúc Hồng Tú cùng với một nữ đệ tử tên là Triệu Minh Nguyệt.

Người theo đuổi bốn đại mỹ nữ vô số.

Quan hệ của Ô Thanh Mai cùng Thượng Quan Hồng chỉ hơi thân mật, nhưng không có người muốn chọc Thượng Quan Hồng.

Ba người khác, hiện nay vẫn chưa có ai tiếp cận, trong đó lấy Quan Tuyết cùng Triệu Minh Nguyệt được hoan nghênh nhất, bởi vì hai người cũng là một trong mười đại thiên kiêu của Ngoại Tông.

Chúc Hồng Tú thì hơi kém.

Nhưng vẫn hấp dẫn thiên kiêu như Tàn Thiếu Vũ truy cầu.

- Cao sư huynh thích Ô Thanh Mai sao?

Lý Phù Trần nói.

Cao Trường Thiên lúng túng cười, cũng không có phủ nhận.

Lý Phù Trần nhìn Thượng Quan Hồng cùng Ô Thanh Mai, nói:

- Ta xem Thượng Quan Hồng cùng Ô Thanh Mai cũng không giống tình lữ, Cao sư huynh hẳn là còn cơ hội.

Cao Trường Thiên lắc đầu, nói:

- Quân tử không đoạt của người khác.

Lý Phù Trần nghe vậy, trong lòng lắc đầu, Cao Trường Thiên làm người quá chính trực, nhưng có chút cổ hủ.

Đương nhiên, chuyện của người khác hắn không tốt quản, nên không nói gì nữa.

Chương 63: Xích Đồng Khoáng Thạch

- Cao Trường Thiên, thật khéo!

Thượng Quan Hồng cũng nhìn thấy Cao Trường Thiên, tới chào hỏi.

- Thượng Quan huynh, Ô sư muội.

Cao Trường Thiên ôm quyền, biểu hiện rất có lễ tiết.

Thượng Quan Hồng cười, nói với Ô Thanh Mai:

- Ô sư muội, người thấy sao, tại Ngoại Tông, đoán chừng không có người nào nhỏ nhả so với Cao Trường Thiên.

Ô Thanh Mai mỉm cười.

Nụ cười này của nàng, Thượng Quan Hồng cùng Cao Trường Thiên nhìn suốt nửa ngày người.

Cái gọi là "hồi đầu nhất tiểu bách mị sinh", không hơn gì cái này.

Khó khăn thu lại ánh mắt, Thượng Quan Hồng chú ý tới vẻ mặt của Cao Trường Thiên, trong lòng có chút bất mãn, nói sang chuyện khác:

- Cao Trường Thiên, không biết vị này là ai, có thể đi cùng một chỗ với Cao Trường Thiên người, hẳn không phải người tầm thường.

Cao Trường Thiên giới thiệu:

- Vị sư đệ này Lý Phù Trần, danh tiếng rất vang dội gần đây.

- Lý Phù Trần, ta có nghe nói qua tên này, có thể để ta nghe thấy tên của người, quả thật không tệ.

Thượng Quan Hồng nói.

Lý Phù Trần cười, không nói gì.

Ô Thanh Mai nói:

- Không biết Lý sư đệ cùng Quan Tuyết sư muội có quan hệ như thế nào, nghe nói hai người đến từ Vân Vụ Thành.

Lý Phù Trần nói:

- Cũng không có quan hệ gì, chỉ là người cùng thành.

- A, cái này chưa hẳn, ta từ một tạp dịch nghe được, người và Quan Tuyết từng có hôn ước, có phải hay không.

Ô Thanh Mai hỏi theo.

Lý Phù Trần nói:

- Đó là chuyện đã qua.

Hắn đoán, người tiết lộ tin tức này hẳn là Thân Đồ Lượng, muốn mượn chuyện này đã kích hắn.

Dù sao người của Ngoại Tông thích Quan Tuyết quá nhiều.

- Cùng Quan Tuyết có hôn ước, người thật may mắn, đáng tiếc chỉ có vận may, mà không có tiềm lực, tu hành Võ đạo, đường dài đằng đẵng, không thể giúp đỡ nhau, không tư cách ở cùng một chỗ.

Thượng Quan Hồng vẫn là người quan tâm căn cốt.

Ở trong mắt hắn, chỉ có căn cốt tứ tinh mới có tư cách cùng hắn nói chuyện, dưới tứ tinh đều là kiến hôi.

Cao Trường Thiên thay Lý Phù Trần nói:

- Lý sư đệ không phải người tầm thường, ta cho rằng hấn có tiềm lực không nhỏ.
- Ha ha, Cao Trường Thiên, người quả thật thích làm người tốt.

Thượng Quan Hồng cười nhạo.

Ô Thanh Mai nói:

- Lý sư đệ, người chỉ là căn cốt phổ thông sao, có phải có bí mật gì hay không.

Nàng không tin một căn cốt phổ thông, trong vòng một năm, thực lực lại đề thăng nhanh như vậy, nàng có tâm tư nhanh nhẹn, khẳng định Lý Phù Trần có bí mật.

Lý Phù Trần không nhìn ba người, ngẩng đầu nhìn trời nói:

- Có tiềm lực hay không thì như thế nào, chỉ cần ta đủ mạnh, tiến bộ đủ nhanh là được.
- Xem ra người là một người lạc quan, hy vọng người có thể trước hai mươi tuổi đột phá Quy Nguyên cảnh, bình chương này đối với căn cốt phổ thông mà nói, là một bình chương rất to lớn

Thượng Quan Hồng nói xong lại gọi Ô Thanh Mai:

- Ô sư muội, chúng ta đi thôi.

Nói chuyện với Lý Phù Trần, hấn muốn buồn nôn.

- Lý sư đệ, bỏ qua cho, tính cách của tên Thượng Quan Hồng này hơi cao ngạo.

Cao Trường Thiên an ủi.

Lý Phù Trần lắc đầu cười nói:

- Tại sao ta lại quan tâm cái nhìn của người khác.

Mười đại thiên kiêu của Ngoại Tông, ngoại trừ Cao Trường Thiên, người nào cũng kiêu ngạo.

Kỳ thực Cao Trường Thiên cũng ngông nghênh, nhưng hấn không biết chính mình.

Mà Lý Phù Trần, cũng có kiêu ngạo của mình, hấn xem thường chấp nhậ với người khác.

Cùng Cao Trường Thiên tạm biệt, Lý Phù Trần lập tức trở về viện của mình.

Hấn muốn thử hiệu quả của Long Hồ Đan ra sao.

Nuốt vào một viên Long Hồ Đan, Lý Phù Trần ngồi xếp bằng trong viện, ý niệm không ngừng quan tưởng một vài động tác kịch liệt.

Chỉ trong chốc lát, trên người Lý Phù Trần nóng hổi, nổi đầy gân xanh.

- Không hổ là Long Hồ Đan, hiệu quả vượt qua sáu viên Thối Thể Đan.

Sau khi tu luyện Xích Cáp Chiến Thân đến viên mẫn, Lý Phù Trần thử nuốt mấy viên Thối Thể Đan, phát hiện hiệu quả của chúng quá nhỏ, không có tác dụng gì.

Mà bây giờ dùng Long Hồ Đan, có cảm giác như nuốt Thối Thể Đan khi mới tu luyện Xích Cáp Chiến Thân.

Sau khi dùng hết sáu viên Long Hồ Đan, Lý Phù Trần cuối cùng cũng đột phá Tiệt Hình Đạo đến tầng thứ hai.

Lực lượng của thân thể đột phá năm nghìn cân.

- Kiểm điểm công hiến là một con đường không có cuối a!

Mặc dù có chút bất đắc dĩ, nhưng Lý Phù Trần phải đứng dậy đi mò khoáng.

Hấn dự định lại thử vận may của mình, có thể được khoáng thạch cao cấp hay không.

Lần này Lý Phù Trần không đi Khanh Thương Sơn, mà đi Đồng Lục Sơn.

Đồng Lục Sơn vẫn không bỏ hoang, có rất nhiều khoáng thạch Hoàng cấp Đê giai Thanh Đồng Khoáng Thạch.

Giữa Thanh Đồng Khoáng Thạch, thỉnh thoảng cũng gặp phải khoáng thạch Hoàng cấp Trung giai Lục Đồng Khoáng Thạch cùng khoáng thạch Hoàng cấp Cao giai Xích Đồng Khoáng Thạch.

Giống như Khanh Thương Sơn, Đồng Lục Sơn cũng rất lớn, bên trong như mê cung, khắp nơi là hầm mỏ cùng sơn cốc.

Mỗi khi tìm được một khối Thanh Đồng Khoáng Thạch, Lý Phù Trần sẽ kiểm tra kỹ càng gần đó, thỉnh thoảng lấy tay sờ lên vách đá, Chân khí cùng ý thức thẩm thấu vào.

Đáng tiếc, không thu hoạch được gì.

- Hoàng Tiểu Sơn, nhanh giao ra Xích Đồng Khoáng Thạch, bằng không ngươi cứ chờ coi.

- Nằm mơ, muốn Xích Đồng Khoáng Thạch, từ trên người ta giẫm qua.

- Ngươi làm như ta không dám à.

Ngày hôm đó, trước một hầm mỏ, hai gã đệ tử Ngoại Tông vung tay với nhau.

Mà cách hai người không xa, có một khối Xích Đồng Khoáng Thạch to bằng chậu rửa mặt.

Xích Đồng Khoáng Thạch, một cân đổi được ba mươi điểm công hiến, đây ít nhất trên trăm cân.

- Các ngươi tiếp tục.

Trên đường qua đây, Lý Phù Trần thấy một màn như vậy, hai mắt sáng lên, nếu ngoài hầm mỏ có thể tìm được Xích Đồng Khoáng Thạch, nói không chừng còn có nhiều Xích Đồng Khoáng Thạch hơn chưa bị phát hiện, có lẽ ở sâu bên trong.

Vào!

Lý Phù Trần lướt vào trong hầm mỏ.

Hai gã đệ tử Ngoại Tông bốc mồ hôi lạnh, bọn họ nhận biết Lý Phù Trần, nếu như Lý Phù Trần muốn cướp Xích Đồng Khoáng Thạch của bọn họ, bọn họ cũng không có cách nào.

Trong hầm mỏ, vô cùng tối, Lý Phù Trần đi vào từng chút một.

Tìm khoáng thạch như mò kim dưới biển, Lý Phù Trần gơ cây đuốc, chậm rãi tìm.

Mỗi khi phát hiện manh mối, hắn đều dùng Chân khí cùng ý thức thẩm thấu vào vách mỏ.

Cũng may sau khi Linh hồn lột xác, thời gian ý thức của hắn phóng ra ngoài lâu hơn, lúc trước chỉ nửa khắc đồng hồ, bây giờ nhiều hơn nửa khắc.

Mỗi lần vài hô hấp, một ngày đêm có thể phóng ra nhiều lần.

Ngày thứ ba, Lý Phù Trần rốt cục có thu hoạch, ở sâu trong mỏ khoáng, hắn phát hiện một khối Lục Đồng Khoáng Thạch cỡ đầu người.

- Quá nhỏ, không đáng đào ra.

Hơn mười cân Lục Đồng Khoáng Thạch, giá trị mấy trăm điểm công hiến, nếu là trước đây thì Lý Phù Trần còn lưu ý, hiện tại cũng không thèm để ý.

Mãi cho đến ngày thứ mười, Lý Phù Trần rốt cục phát hiện một khối Xích Đồng Khoáng Thạch lớn.

Khối Xích Đồng Khoáng Thạch này sâu trong vách đá, dưới ý thức bao phủ, nó lớn cỡ một đứa bé.

Lấy mật độ của Xích Đồng Khoáng Thạch, khối Xích Đồng Khoáng Thạch này, ít nhất nặng ba bốn ngàn cân.

Đây chính là mười vạn điểm công hiến.

Không do dự chút nào, Xích Hóa Chân khí quán chú vào Tinh Thiết Xềng, Lý Phù Trần bắt đầu đào móc Xích Đồng Khoáng Thạch.

Sau nửa canh giờ, Lý Phù Trần Xích Đồng Khoáng Thạch lớn cỡ đứa bé đào lên.

- Ba nghìn tám trăm cân, hơn kém không quá mười cân.

Lý Phù Trần gơ lên Xích Đồng Khoáng Thạch, trong nháy mắt liền phân tích được trọng lượng của Xích Đồng Khoáng Thạch.

Bạn đang đọc truyện *Vĩnh Hằng Chí Tôn* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 64: Thiết Cương Thân Vs Xích Cấp Chiến Thân

Dùng dây thừng bền chắc buộc lại Xích Đồng Khoáng Thạch, Lý Phù Trần mang nó trên lưng đi ra mỏ khoáng.

Lại nhìn thấy ánh mặt trời, Lý Phù Trần có chút không thích ứng, một lúc sau mới tìm được phương hướng, đang chuẩn bị rời khỏi Đồng Lục Sơn.

"Đây không phải là Lý Phù Trần sao? Hắn mang khoáng thạch gì trên lưng, làm sao lớn như vậy."

Trên một núi nhỏ không cao, một thân ảnh đang đứng đó.

Vèo!

Thân ảnh giống như con báo, rất nhanh đã chạy xuống núi, ngăn lại Lý Phù Trần.

- Lý Phù Trần, đem khoáng thạch trên lưng của ngươi cho ta xem.

Thiếu niên khoảng chừng mười tám mười chín tuổi, vóc người cao lớn, cánh tay còn to hơn bắp đùi của người bình thường.

Lý Phù Trần dừng lại hỏi:

- Ngươi là người nào?

- Ta là Thôi Thiết, thức thời, giao khoáng thạch ra đây.

Mặc kệ trong bao vải có khoáng thạch gì, lớn như vậy, cũng không ít điểm công hiến.

- Thôi Thiết.

Lý Phù Trần suy nghĩ trong chốc lát, rất nhanh biết người này là ai Thôi Thiết.

Thôi Thiết, cao thủ đứng đầu trong bảy thuộc hạ của Phương Liệt Hải, bài danh thứ bốn mươi tám trong Thí Luyện Tháp, có người nói căn cốt của hắn giống như Phương Liệt Hải, đều là căn cốt Kim Cương.

Nhưng căn cốt của Phương Liệt Hải là tứ tinh Kim Cương, của Thôi Thiết chỉ là tam tinh Kim Cương.

- Bằng ngươi còn chưa được, nếu là chủ tử của ngươi, mới có tư cách giao thủ với ta.

Lý Phù Trần lạnh nhạt nói.

- Cuồng vọng, bằng ngươi mà cũng muốn giao thủ với Phương sư huynh, chỉ cần Thôi Thiết ta là có thể giải quyết ngươi.

Thôi Thiết giống như man ngư, bước ra một bước dài tới trước Lý Phù Trần.

Ầm!

Quả đấm của hai người đụng vào nhau, Thôi Thiết liền lùi lại bảy tám bước, máu tươi chảy ròng ròng trên nắm tay.

Lý Phù Trần thì lui lại một bước.

Hít!

Thôi Thiết đau đến hút một ngụm lạnh khí, hắn cảm thấy đầu khớp xương của hắn đều nát, không dám tin ngẩng đầu lên, kinh hãi nhìn Lý Phù Trần.

Bài danh của Lý Phù Trần ở Thí Luyện Tháp là sáu mươi, hắn bài danh bốn mươi tám.

Theo đạo lý mà nói, đối phương không thể nào là đối thủ của hắn.

Phải biết rằng hần có căn cốt tam tinh Kim Cương, trời sinh thích hợp tu luyện công pháp luyện thể.

Mà hần cũng đem Thiết Bó Sam cùng Kim Chung Tráo tu luyện đến viên mãn.

Thiết Bó Sam cùng Kim Chung Tráo có hiệu quả hỗ trợ lẫn nhau.

Nếu chỉ tu luyện một loại, tối đa chỉ có lực lượng hai ngàn cân.

Nhưng tu luyện cả hai, có thể đạt được lực lượng tới ba ngàn cân.

Ngoài ra, Kim Chung Tráo, Thiết Bó Sam phối hợp với nhau, phòng ngự rất mạnh, nói là mình đồng da sắt cũng không quá đáng, dĩ nhiên lại bị một quyền của Lý Phù Trần phá nát năm đầm.

"Lẽ nào hần tu luyện Xích Cáp Chiến Thân."

Trong đầu của Thôi Thiết hiện lên một ý niệm.

Trong hàng đệ tử Ngoại Tông, Vũ Văn Thiên là đệ nhất không thể tranh cãi.

Cho dù Phương Liệt Hải đối mặt với Vũ Văn Thiên, cũng phải thu liễm lại, không dám kiêu ngạo chút nào.

Mà Vũ Văn Thiên trong ba vạn đệ tử Ngoại Tông, là người duy nhất tu luyện Xích Cáp Chiến Thân đến viên mãn, là thiên kiêu có lực lượng năm ngàn cân.

Một năm trước, bài danh trên Thí Luyện Tháp vào trước mười, có hai người liên thủ đánh với Vũ Văn Thiên, lại bị Vũ Văn Thiên đơn giản đánh bại, công kích của hai người rơi vào người Vũ Văn Thiên chỉ là cho hần chịu chút thương tích ngoài da, lực phòng ngự kinh người làm người khác ngẹn họng.

Một năm đã trôi qua, nghe nói Vũ Văn Thiên đã luyện thành Hổ Hạc Phi Vân Kinh, lực lượng đột phá bình thường năm nghìn cân, cụ thể đạt tới trình độ nào, không ai biết cả.

"Nhất định là Xích Cáp Chiến Thân, không phải công pháp luyện thể Hoàng cấp Đình giai, không có loại nào có thể phá Kim Chung Tráo cùng Thiết Bó Sam của ta."

Trong lòng Thôi Thiết điên cuồng hét lên.

Àm ầm!

Lý Phù Trần đem Xích Đồng Khoáng Thạch sau lưng ném xuống, hần đi tới Thôi Thiết, nói:

- Vừa rồi ngươi đâm một quyền, giờ đến lượt ta.

Thôi Thiết nghe vậy, dứt khoát rút ra Tinh Cương Kiếm.

Đúng vậy, không phải mộc kiếm, mà là Tinh Cương Kiếm.

Đối với người tu luyện Xích Cáp Chiến Thân, phải dùng Tinh Cương Kiếm, nói cách khác, mộc kiếm chỉ làm đối phương trầy chút da mà thôi.

- Lý Phù Trần, chiến đấu giữa Võ giả, không phải phòng ngự của ai mạnh liền thắng đâu.

Thôi Thiết rung cổ tay, một chiêu trong Kinh Đào Kiếm Pháp tấn công Lý Phù Trần.

- Quá chậm.

Thân hình của Lý Phù Trần nhoáng lên, đơn giản né tránh kiếm chiêu của Thôi Thiết, sau đó đâm một quyền vào ngực của hần.

Phốc!

Thôi Thiết điên cuồng phun ra một ngụm máu, hần cảm giác xương sườn của mình ít nhất đã gãy hai cây.

Hần không biết rằng, Lý Phù Trần tu luyện Tiệt Hình Đạo, lực lượng tuy không tăng lên nhiều, nhưng tốc độ phản ứng đã tăng lên một cấp độ.

Lý Phù Trần xoay người, chuẩn bị khiêng Xích Đồng Khoáng Thạch rời đi.

- Lý Phù Trần, đánh người của ta, cứ như vậy đi sao? Có phải không đem Phương Liệt Hải ta để vào trong mắt hay không.

Một âm thanh từ hầm mộ gần đó vang lên.

Rất nhanh, Phương Liệt Hải từ trong hầm mộ đi ra.

Vốn là Phương Liệt Hải cùng Thôi Thiết đi Đồng Lục Sơn tìm khoáng thạch, đã được vài ngày.

- Phương Liệt Hải.

Lý Phù Trần buông xuống Xích Đồng Khoáng Thạch, trong mắt có chiến ý.

Từ khi tán gẫu cùng Cao Trường Thiên, hắn biết mình đã xem thường Phương Liệt Hải.

Phương Liệt Hải tu luyện Kim Chung Tráo, Thiết Bổ Sam, đồng thời còn tu luyện Thiết Cương Thân, thực lực thâm bất khả trắc.

Coi như hắn là Thôi Thiết tiến giai, cũng có thể.

Phương Liệt Hải nhìn qua Thôi Thiết, liền nhưng mảy, đối phương còn nặng hơn so với tưởng tượng của hắn.

- Có thể phá Kim Chung Tráo cùng Thiết Bổ Sam của Thôi Thiết, lúc trước ta đã xem thường ngươi, đáng tiếc, lần này không có người nào tới giúp ngươi.

Lần trước nếu không có Cao Trường Thiên, Lý Phù Trần phải nằm trên giường mấy tuần.

Lý Phù Trần nói:

- Lý Phù Trần ta, không cần kẻ nào giúp đỡ, Phương Liệt Hải, ra tay đi! Ta biết ngươi tu luyện Thiết Cương Thân, ta muốn biết, ngươi tu luyện Thiết Cương Thân đạt đến trình độ nào.

- Cái gì, ngươi biết ta tu luyện Thiết Cương Thân?

Con ngươi của Phương Liệt Hải co rụt lại.

- Cũng phải, chắc là Cao Trường Thiên nói cho ngươi biết, nhưng tất cả đều không có ý nghĩa gì, ngươi bẻ đứt hai xương sườn của Thôi Thiết, ta liền chặt bốn xương sườn của ngươi.

Phương Liệt Hải đi tới Lý Phù Trần.

Lý Phù Trần cười, cũng bước tới trước mặt Phương Liệt Hải.

Hai người đi càng ngày càng nhanh, cuối cùng va chạm với nhau.

Đùng!

Trong nháy mắt, nắm đấm của hai người ầm ầm đụng nhau.

Nắm đấm của Phương Liệt Hải hiện lên kim sắc cùng hắc sắc nhàn nhạt, không giống máu thịt, mà như sắt thép, bên ngoài nắm tay, còn được Chân khí màu đen nhạt bao lấy, kinh khí dừng động.

Nắm đấm của Lý Phù Trần, làn da nhẵn nhụi cứng cỏi, mơ hồ có màu đỏ thẫm, nhìn qua vẫn như bàn tay bằng máu thịt, nhưng đã thoát ly phạm trù của loài người, da cứng cỏi như da của Yêu thú.

Bên ngoài nắm đấm còn được bao bọc bởi Chân khí màu đỏ nóng cháy.

Hai nắm đấm đụng vào nhau, một cỗ kinh khí mạnh mẽ bạo phát, hóa thành một hình cầu bao lấy hai người.

Ngay sau đó, mặt đất dưới chân hai người lắc lư.

Một cỗ lực lượng mạnh mẽ đem hai người chấn bay ra ngoài.

- Xích Cáp Chiến Thân viên mãn.

Phương Liệt Hải tức giận nói.

Chân khí của hắn mạnh hơn Lý Phù Trần một ít, nhưng nắm đấm không cứng bằng đối phương, lực lượng thân thể cũng không mạnh bằng.

Phải biết rằng, sau khi hắn tu luyện Thiết Cương Thân, lực lượng thân thể đã đạt tới bốn ngàn cân.

"Quả nhiên rất mạnh."

Không giao thủ không biết, sau khi giao thủ, Lý Phù Trần mới biết mình đã đánh giá Phương Liệt Hải quá thấp.

"Dĩ nhiên không phân thắng bại với Phương sư huynh?"

Thôi Thiết đang bị thương nặng, trợn mắt há mồm, đối với thực lực của Phương Liệt Hải, không ai rõ hơn hẳn.

Hắn nhìn ra được, Phương Liệt Hải đã toàn lực ứng phó, nhưng lại không áp chế được Lý Phù Trần.

Bạn đang đọc truyện *Vĩnh Hằng Chí Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 65: Một Trận Đánh Không Tiếng

- Ta không tin, xem ta phá Xích Cáp Chiến Thân.

Phương Liệt Hải giậm chân mạnh xuống mặt đất, thân hình như lợi tiễn bắn tới Lý Phù Trần.

Lý Phù Trần cũng có ý định phá Kim Chung Tráo, Thiết Bỏ Sam cùng Thiết Cương Thân của Phương Liệt Hải, không lùi lại mà tập trung lực đạo cường hãn vào quyền trái, xé rách không khí đánh tới.

Đừng!

Một âm thanh trầm muộn như sấm rền, làm lòng người kinh sợ.

Đùng đùng đùng đùng...

Sau đó, hai người không còn lo phòng thủ nữa mà toàn lực tấn công.

Phương Liệt Hải là một trong mười đại thiên kiêu của Ngoại Tông, năng lực thực chiến mạnh mẽ, cho dù tốc độ phản ứng hay tốc độ xuất thủ, đều là nhất lưu, thế nhưng năng lực thực chiến của Lý Phù Trần càng biến thái, tốc độ phản ứng cùng tốc độ xuất thủ còn trên cả Phương Liệt Hải.

Phương Liệt Hải đánh ra mười quyền, tối đa chỉ có hai quyền đánh trúng Lý Phù Trần.

Mà Lý Phù Trần đánh ra mười quyền, ít nhất trúng Phương Liệt Hải ba lần.

Một lúc sau, Phương Liệt Hải có chút không chịu nổi.

Phòng ngực của hắn mạnh mẽ, nhưng không đến trình trạng không nhìn công kích.

Thông thường, một quyền vạn cân lực, có thể làm khí huyết của hắn sôi trào.

Nếu như bị trúng nhiều lần, khí huyết không tán mất là chuyện không thể nào.

- Bạo Vũ Thiên Hạ, dừng lại cho ta!

Phương Liệt Hải hít sâu một hơi, đánh ra một chiêu trong quyền pháp Hoàng cấp Đỉnh giai, Bạo Vũ Quyền Pháp.

Quyền ảnh rậm rạp như mưa rào, thế không thể đỡ, trong nháy mắt, Lý Phù Trần cảm thấy mình đã trúng ba bốn quyền.

Nhưng quyền ảnh quá nhiều, lực đạo phân tán, mỗi quyền chỉ có bảy tám ngàn cân lực, ngay cả đánh lui Lý Phù Trần cũng không được.

Mà Lý Phù Trần căn bản không có suy nghĩ né tránh, trực tiếp dùng chưởng đánh vào ngực của Phương Liệt Hải.

Một chưởng này là Phách Sơn Chưởng.

Phách Sơn Chưởng chỉ là chưởng pháp Hoàng cấp Trung giai.

Nhưng không nên xem thường uy lực của Phách Sơn Chưởng.

Sau khi đem Phách Sơn Chưởng tu luyện đến cảnh giới Xuất Thần Nhập Hóa, Phách Sơn Chưởng đã thoát ly hạn chế vốn có.

Một chưởng đánh ra, kinh đạo cộng hưởng, thương tổn Phương Liệt Hải tới phé phủ.

Phốc!

Phương Liệt Hải phun ra một ngụm máu, hoảng sợ.

Hắn liều mạng giật lại khoảng cách, rút ra Tinh Cương Kiếm.

Đối phó những người khác, Phương Liệt Hải sẽ không vận dụng kiếm thật, một khi sai lầm có thể đánh chết đối phương.

Tông quy của Thương Lan Tông, giết người đền mạng, cho dù là thiên kiêu cũng không ngoại lệ.

Thế nhưng đối phó với Lý Phù Trần thì không giống, Tinh Cương Kiếm không thể nào đánh chết đối phương, tối đa chỉ làm đối phương bị thương mà thôi.

Lý Phù Trần cũng không tự cao tự đại, đồng dạng rút ra Tinh Cương Kiếm.

Đang đang đang đang!

Hai người giao chiến với nhau, tia lửa văng khắp nơi.

Phương Liệt Hải dùng kiếm pháp Hoàng cấp Đỉnh giai, Kinh Đào Kiếm Pháp.

Hắn từ lâu đã đem Kinh Đào Kiếm Pháp tu luyện tới cảnh giới Đại Thành, kiếm pháp giống như sóng to gió lớn, một tầng lại một tầng, kiếm kinh khởi động không có kẻ hờ nào.

Lý Phù Trần không thi triển Hồng Ngọc Kiếm Pháp, cũng không thi triển Xích Hỏa Kiếm Pháp, mà thi triển ra Thiếu Thương Kiếm Pháp.

Thiếu Thương Kiếm Pháp đại khai đại hợp, kiếm thế hùng hồn, mỗi kiếm đều có uy lực phá sơn trăm nhạc.

Khi Lý Phù Trần đem Thiếu Thương Kiếm Pháp tu luyện đến cảnh giới Xuất Thần Nhập Hóa, Thiếu Thương Kiếm Pháp nâng cao thêm một bước.

Nếu chỉ luận về uy lực, Hồng Ngọc Kiếm Pháp còn kém hơn, chỉ có Xích Hỏa Kiếm Pháp mới có thể so sánh.

Chân khí dồi dào, Lý Phù Trần chém một chiêu Lực Phách Sơn Hà tới Phương Liệt Hải.

Trận chiến này của hai người, như cây kim đối cọng râu, kinh tâm động phách.

Năng lực thực chiến của Lý Phù Trần tuy kém một chút, nhưng tốc độ xuất thủ lại nhanh hơn.

Phương Liệt Hải cũng không phải hạng người tầm thường, căn cốt tứ tính Kim Cương làm các phương diện tố chất của hắn đều đứng đầu.

Lý Phù Trần muốn chiến thắng đối phương tức khắc là chuyện không dễ dàng gì.

- Kinh Đào Hải Lăng!

Phương Liệt Hải đánh không lâu, trước tiên nóng nảy, thi triển ra một chiêu mạnh nhất trong Kinh Đào Kiếm Pháp, nguyên khí ẩm ướt trong không khí xung quanh bị hút tới, tăng thêm uy thế của kiếm pháp.

- Thanh Phong Nhất Kiếm.

Người nóng nảy sẽ lộ sơ hở, Lý Phù Trần thay đổi kiếm thế, một chiêu cuối cùng trong Thanh Phong Kiếm Pháp đánh ra như thiểm điện.

Một kiếm này quá nhanh, nhanh đến mức Phương Liệt Hải không thấy được.

Chỉ cảm thấy làn gió thổi qua mà không thấy kiếm.

Phốc!

Vai trái của Phương Liệt Hải tê dại, giống như bị độc trùng cắn.

Kiểm chiêu Kinh Đào Hải Lăng không thể thi triển ra mà chấm dứt.

Phương Liệt Hải cúi đầu nhìn qua, vai trái lúc này mới có máu tươi chảy ra.

Bởi vì hắn tu luyện Kim Chung Tráo, Thiết Bối Sam cùng Thiết Cương Thân mạnh mẽ hơn, nên máu tươi chảy ra nhanh chóng dừng lại.

- Người muốn gãi ngứa cho ta sao?

Phương Liệt Hải hét lớn một tiếng, lại một chiêu Kinh Đào Kiếm Pháp tấn công Lý Phù Trần.

Lý Phù Trần thở dài một hơi, Thanh Phong Kiếm Pháp đúng là rất nhanh, nhưng uy lực quá kém, đối phó với người có phòng ngự thân thể không mạnh,

một chiêu đủ trí mạng, nhưng đối phó Phương Liệt Hải, chỉ làm đối phương trầy chút da mà thôi.

Mà Thiếu Thương Kiếm Pháp đại khai đại hợp, chỉ có thể cứng đối cứng với Phương Liệt Hải, không cách nào đánh trúng đối phương.

- Đã như vậy, nhận một kiếm này của ta đi!

Tinh Cương Kiếm trong tay Lý Phù Trần đột nhiên đâm ra, trong nháy mắt gia tốc, giống như tiến nhập vào thế giới khác.

Tức khắc, tia lửa lóe lên.

Kiếm của Lý Phù Trần, lướt qua kiếm của Phương Liệt Hải đâm sâu vào vai phải của đối phương.

Loảng xoảng keng!

Tinh Cương Kiếm trong tay phải của Phương Liệt Hải văng ra, nên xuống mặt đất đầy nham thạch.

Kiếm chiêu chung cực của Hồng Ngọc Kiếm Pháp, Hồng Ngọc Chi Thương.

Một chiêu này đem sức bật tăng lên cực hạn trong nháy mắt, kiếm pháp gia tốc lần thứ hai, đủ để xuyên qua phòng ngự thân thể của đối phương.

- Phương Liệt Hải, ngươi nên may mắn là đệ tử Ngoại Tông của Thương Lan Tông, nếu ta là địch nhân, ngươi hiện tại đã chết.

Lý Phù Trần nghiêng Xích Đồng Khoáng Thạch lên, lạnh lùng nói.

Phương Liệt Hải đến lúc này còn chưa tin mình bại bởi Lý Phù Trần.

Bại bởi một căn cốt phổ thông.

Hắn trời sinh tính tình kiêu ngạo báo đạo, không cách nào tiếp thu sự thật này.

Phải biết rằng, hắn là một trong mười đại thiên kiêu của Ngoại Tông, là thiên tài trăm năm khó gặp của Sơn Hải Thành, được phụ thân cùng gia tộc kỳ thác kỳ vọng rất cao.

- Không có khả năng!

Phương Liệt Hải vẫn đứng đó không nhúc nhích.

Lý Phù Trần liếc nhìn Phương Liệt Hải, xoay người rồi đi về phía xa.

Một lúc lâu sau, Phương Liệt Hải mới lấy lại tinh thần, nhìn bóng lưng phía xa của Lý Phù Trần, gằn nhẹ nói:

- Lý Phù Trần, chuyện này vẫn chưa xong đâu, trên Ngoại Tông Đại Tái, ta nhất định sẽ đánh bại ngươi.

Lý Phù Trần trở lại Nhiệm Vụ Đại Điện của Thương Lan Tông, Xích Đồng Khoáng Thạch mà hắn mang về, cho hắn một vạn bốn ngàn điểm công hiến.

Trưởng lão nhiệm vụ từ lâu đã không có ý kiến gì, hơn nữa hắn cũng không muốn trêu chọc Lý Phù Trần.

Người như thế, cho dù là căn cốt phổ thông, thành tựu trong tương lai khẳng định cũng hơn hắn.

Trưởng Lão Ngoại Tông không phải Trưởng Lão Nội Tông, hầu như đều là Võ giả Địa Sát cảnh mà thôi.

Có hơn mười vạn điểm công hiến, Lý Phù Trần lần thứ hai dư thừa, lập tức đổi sáu mươi viên Long Hồ Đan, tốn chín vạn điểm công hiến.

Thời gian trôi qua từng ngày.

Tin tức Lý Phù Trần đánh bại Phương Liệt Hải vẫn chưa truyền ra ngoài.

Toàn bộ Ngoại Tông, biết chuyện này chỉ có ba người tại đó.

Lý Phù Trần không thích khoe khoang.

Phương Liệt Hải lại không có khả năng vạch sọc cho người khác xem.

Thôi Thiết là phụ tá đắc lực của Phương Liệt Hải, cũng không đi tuyên dương chuyện này ra.

Dù sao hắn cũng bại bởi Lý Phù Trần.

Kể từ đó, một trận chiến này, chỉ là một trận chiến không có danh tiếng gì, biết đâu cả đời này cũng không lộ ra.

Bạn đang đọc truyện *Vĩnh Hằng Chí Tôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 66: Tàn Thiếu Vũ Tức Giận

Sáu nghìn cân.

Bảy nghìn cân.

Tám nghìn cân.

Sáu mươi viên Long Hồ Đan, làm lực lượng thân thể của Lý Phù Trần từ năm ngàn cân tăng đến tám ngàn cân.

Hiện tại, dù không có Chân khí mà chỉ bằng lực lượng thân thể, Lý Phù Trần đủ nghiền ép ngoài năm trăm cường đệ tử của Ngoại Tông.

Về phần Võ giả Luyện Khí cảnh cửu trọng tâm thường, Lý Phù Trần có thể thuần sát.

Đương nhiên, Lý Phù Trần tiến bộ đồng thời người khác cũng tiến bộ.

Thí Luyện Tháp, bài danh của Quan Tuyết rốt cục vượt qua Lý Phù Trần, đạt tới thứ hạng kinh người là mười sáu.

Không sai, Quan Tuyết thoáng cái đã từ hạng sáu mươi vọt lên hạng thứ mười sáu.

Nàng đi tới Thương Lan Tông một năm rưỡi, các phương diện đều đứng đầu.

Tu vi Luyện Khí cảnh cửu trọng.

Bạch Lăng Quyết đạt tới tầng thứ chín cao nhất.

Tu luyện Thất Tinh Đoán Thể tới viên mãn, có lực lượng ba ngàn cân.

Ngoài ra nàng còn đổi một môn công pháp luyện thể Huyền cấp Đê giai, Càn Vân Chiến Thể.

Đến đây, mười đại thiên kiêu của Ngoại Tông toàn bộ đều bài danh trước hai mươi của Thí Luyện Tháp, trong đó Quan Tuyết nhỏ nhất, chỉ có mười lăm tuổi.

Giữa các thiên kiêu của Ngoại Tông, lớn tuổi nhất đã mười bảy, đa phần là mười sáu tuổi.

Khi Ngoại Tông Đại Tái còn dư lại hai tháng.

Bài danh của Thí Luyện Tháp xuất hiện biến động.

Thứ nhất vẫn là Vũ Văn Thiên, nhưng mười lăm khắc độ biến thành mười khắc độ.

Thứ hai là Thượng Quan Hồng, mười lăm khắc độ.

Thứ năm Triệu Minh Nguyệt, mười tám khắc độ.

Thứ tám Cao Trường Thiên, hai mươi khắc độ.

Thứ chín Phương Liệt Hải, hai mươi khắc độ.

Thứ mười hai Ô Thanh Mai, hai mươi hai khắc độ.

Thứ mười sáu Quan Tuyết, hai mươi bốn khắc độ.

Thứ mười tám Tàn Thiếu Vũ, hai mươi lăm khắc độ.

Về phần Lý Phù Trần, từ sáu mươi rút xuống sáu mươi tám.

Từ khi thông qua Thí Luyện Thập lần trước, hắn còn chưa tới lần nào.

Bản thân hắn không quan tâm bài danh trên Thí Luyện Thập nhưng người khác thì không nghĩ vậy.

- Căn cốt phổ thông cuối cùng vẫn là căn cốt phổ thông, hậu kinh vẫn không bằng mười đại thiên kiêu.

- Thiên kiêu có thể nhanh chóng trưởng thành, căn cốt phổ thông chỉ có thể dựa vào ngộ tính, mà như ngộ tính, quá mờ mịt, không phải chỗ dựa vững chắc.

- Cách Ngoại Tông Đại Tái còn hai tháng, theo ta thấy, qua một thời gian nữa, bài danh của Lý Phù Trần còn phải rút xuống.

Khu vực đệ tử Ngoại Tông, tất cả mọi người đang thảo luận nhiệt tình.

...

Giữa sân viện.

Lý Phù Trần đối mặt với một khối đá lớn cỡ một người.

Tầng đá như trải qua năm tháng rất dài, góc cạnh đã bị mài nhẵn, thỉnh thoảng có gió thổi qua cuốn theo bụi đá.

Cách đó mấy thước, ánh mắt của Chúc Hồng Tú không nháy mắt nhìn.

Nàng là người có căn cốt tam tinh Hỏa Diễm, mấy tháng trước, rốt cục cũng xông qua Thí Luyện Thập tầng thứ nhất, trở thành đệ tử Ngoại Tông Nhất đẳng.

Vừa lúc bên cạnh Lý Phù Trần có một viện trống, nàng liền chuyển tới đây.

Lý Phù Trần đối diện tầng đá, cách không đánh một quyền vào nó, quyền phong lạnh lẽo như cương đao gọt xương, gọt từng lớp trên mặt tầng đá, gió thổi qua, khắp trời đều là bột phấn.

Chân khí phóng ra ngoài chuyện mà Võ giả Địa Sát cảnh mới có thể làm được.

Dưới Địa Sát cảnh tuy không làm được Chân khí phóng ra ngoài, nhưng tạo ra quyền phong là chuyện rất đơn giản.

Cho dù một người bình thường không luyện võ, đánh ra một quyền cũng có thể mang theo quyền phong.

Nhưng quyền phong của phần lớn người không mang theo lực sát thương, Võ giả Luyện Khí cảnh cũng như vậy.

Thế nhưng lực lượng thân thể của Lý Phù Trần quá mạnh, tu vi càng từ Luyện Khí cảnh bát trọng đột phá tới Luyện Khí cảnh cửu trọng.

Chân khí cùng lực lượng thân thể phối hợp lẫn nhau làm quyền phong ẩn chứa lực sát thương.

Đừng nói người không có điều kiện tu luyện, cho dù Võ giả Luyện Khí cảnh bậc thấp bị quyền phong quét qua, mười thành có thể chết ngay tại chỗ.

- Nếu bọn họ biết thực lực hiện tại của ngươi, phỏng chừng sẽ không bàn tán ngươi như vậy.

Chúc Hồng Tú thở dài nói.

Lý Phù Trần thu quyền đứng thẳng, giũ đi bụi bặm trên người, nói:

- Ta theo đuổi là Võ đạo đỉnh phong, không phải a dua nịnh hót, thế giới này rất hiện thực, nắm đầm đủ cứng, nói gì cũng là chân lý, nắm đầm không cứng, hết thấy đều là hoa trong gương, trăng trong nước, tùy thời có thể tan biến. Thay vì đem thời gian lãng phí để tranh đoạt danh lợi, không bằng nỗ lực cường đại chính mình.

Phụ thân hắn là tộc trưởng Lý gia, nói bãi miễn là bãi miễn, còn bị giáng xuống làm chi thứ.

Vì sao?

Bởi vì đệ nhất cao thủ của Lý gia là lão tổ Lý gia, mà không phải phụ thân Lý Thiên Hàn của hắn.

Nếu phụ thân Lý Thiên Hàn của hắn là cao thủ đệ nhất Lý gia, thì ai mà dám không phục hắn, sợ hắn.

Cho nên dù nói nhiều hơn nữa cũng vô dụng, thực lực của bản thân mới là vịnh hằng.

Những cái khác đều sẽ thay đổi.

- Khó trách ngươi có thể đi tới tình trạng như hôm nay, bản về tâm tính, ta chưa bao giờ thấy ai kiên định hơn ngươi.

Chúc Hồng Tú cũng phải thừa nhận, Lý Phù Trần cho nàng ấn tượng rất tốt, nàng không biết đây có phải là thích hay không.

Đương nhiên, ở giai đoạn hiện tại nàng không có khả năng suy nghĩ về tư tình nữ nhi, Chúc gia còn cần nàng gánh vác.

- Máy tháng gần đây, Tần Thiếu Vũ còn dây dưa với người không?

Lý Phù Trần hỏi.

Chúc Hồng Tú lắc đầu, nói:

- Cái này thì không có, nhưng ta có dự cảm, thời gian này, hắn có thể tìm người gây phiền phức

Tần Thiếu Vũ cùng Quan Tuyết đều tiến vào bài danh trước hai mươi trên Thí Luyện Tháp, phong quang vô hạn, dưới tình huống này, lòng tin rất dễ bành trướng.

Huống chi Lý Phù Trần quá điệu thấp.

Khiêm tốn đến mọi người đều cho là hắn hết thời.

Lý Phù Trần cười nói:

- Nếu hắn dám đến, ta sẽ cho hắn một ký ức khó quên.

- Lý Phù Trần, lăn ra đây cho ta.

Lý Phù Trần vừa dứt lời, bên ngoài viện truyền vào một âm thanh như lời đình.

Đó không phải Tần Thiếu Vũ thì là ai.

Bên ngoài viện, vẻ mặt của Tần Thiếu Vũ lãnh khốc, hung ác.

Tần Thiếu Vũ hắn có thể cho phép mình thất bại, nhưng không cho phép mình thất bại trước mặt nữ nhân.

Lần đó trước mặt Chúc Hồng Tú, Lý Phù Trần làm nhục hắn, thù này, hắn vẫn luôn nhớ trong lòng.

Hiện tại, hắn muốn Lý Phù Trần trả lại gấp mười lần.

- Tôi thật đúng lúc.

Lý Phù Trần nhướng mày.

Chúc Hồng Tú cau mày nói:

- Lý Phù Trần, cẩn thận một chút.

Mặc dù biết thực lực của Lý Phù Trần rất mạnh, nhưng nàng không biết chút gì về Tần Thiếu Vũ, khó tránh khỏi có chút lo lắng.

- Không có việc gì.

Lý Phù Trần đi về phía trước, mở cửa ra sân.

Lý Phù Trần mở cửa ra, xuất hiện trước mặt Tần Thiếu Vũ, nhưng rất nhanh, Chúc Hồng Tú cũng xuất hiện theo, điều này làm cho hắn càng giận dữ hơn.

Hắn cho rằng, Chúc Hồng Tú cùng Lý Phù Trần đã tốt hơn, bằng không giữa ban ngày chạy tới viện của đối phương làm gì!

- Tốt, tốt, Chúc Hồng Tú, người là một tiện nhân, ta còn tưởng rằng người rất thanh thuần, không nghĩ tới người cũng là một tiện nhân.

Tần Thiếu Vũ nghiêng răng nghiêng lợi nói.

Chúc Hồng Tú nghe vậy, khuôn mặt tái xanh, hai mắt bốc lửa.

Lý Phù Trần lạnh nhạt nói:

- Người nói chuyện cẩn thận một chút đi.

- Lý Phù Trần, ngày hôm nay ta muốn người liếm giày trước mặt ta.

Tần Thiếu Vũ càng nghĩ càng phần nộ, mình theo đuổi nữ nhân này lâu như vậy, kết quả lại âm thầm đi cùng một chỗ với người khác, hấn tự xưng là phong lưu, cũng hận không thể giết chết hai người ngay lập tức.

Âm thanh của Tần Thiếu Vũ quá lớn, bốn phía bất giác bị vây đầy đệ tử Ngoại Tông Nhất đẳng.

- Tên Lý Phù Trần này thật đúng là gây nhiều chuyện a, chọc một Phương Liệt Hải còn chưa đủ, hiện tại lại trêu chọc Tần Thiếu Vũ.
- Tần Thiếu Vũ bài danh thứ mười tám trên Thí Luyện Tháp, Lý Phù Trần phải xui xẻo rồi.
- Cái này cũng không phải xui xẻo, người không nghe thấy sao? Tần Thiếu Vũ nhìn trúng nữ đệ tử Chúc Hồng Tú, hình như bị Lý Phù Trần đoạt mất.
- Kháo, đoạt nữ nhân của thiên kiều, khó trách Tần Thiếu Vũ tức giận như vậy, đổi thành ta, ta sẽ chinh chết bọn họ.
- Chúc Hồng Tú cũng thật là, một căn cốt tam tinh siêu phẩm, tại sao lại đi chung với Lý Phù Trần.

Bạn đang đọc truyện *Vĩnh Hằng Chí Tôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 67: Một Quyền

Người vây xem càng ngày càng nhiều, mọi người đều bày miệng tám lười nghị luận.

Nhưng phần lớn người đều hướng về Tần Thiếu Vũ.

Đệ tử Ngoại Tông Nhất đẳng, cơ bản đều là căn cốt tam tinh thậm chí có căn cốt tứ tinh, luôn luôn khinh thường dưới căn cốt tam tinh.

Lý Phù Trần là căn cốt phổ thông, tất nhiên là đối tượng để bọn họ xem thường.

Thế nhưng tốc độ tiến bộ của Lý Phù Trần quá kinh khủng, bọn họ dù khinh thường cũng không dám khiêu khích trước mặt Lý Phù Trần.

Khi biết Lý Phù Trần đoạt nữ nhân của Tần Thiếu Vũ, trong lòng tức giận giống như bọn họ bị đoạt nữ nhân vậy.

Hơn nữa, Chúc Hồng Tú còn là một trong bốn đại mỹ nữ của Ngoại Tông, người ái mộ vô số kẻ, nếu đi cùng một chỗ với Tần Thiếu Vũ, bọn họ sẽ không nói cái gì.

Mỹ nữ xứng thiên kiều, lẽ ra phải như vậy.

Bọn họ còn không hiểu nổi, Chúc Hồng Tú tại sao lại chọn Lý Phù Trần, chỉ vì Lý Phù Trần dũng mãnh sao?

Lẽ nào nàng không coi trọng tiềm lực?

Như vậy giống như, người ở trên đường gặp một mỹ nữ đang ngã vào lòng một xấu quỷ.

Trong lòng rất chua xót a.

- Quan Tuyết sư muội, vị hôn phu này của người thật biết gây sự a, nếu hấn là căn cốt tam tinh, không, cho dù là căn cốt nhị tinh thì tốt biết bao.

Tại đường nhỏ cách đó không xa, ba nữ đệ tử yếu điệu đang đứng chung một chỗ.

Nữ đệ tử thanh lệ tuyệt luân ở giữa rõ ràng là Quan Tuyết, bên trái nàng là nữ đệ tử nhất phượng, bên trái là nữ đệ tử có khuôn mặt đáng yêu.

Nữ đệ tử nhất phượng tên là Đồng Nguyệt Mông, nàng lắc đầu nói với Quan Tuyết.

Quan Tuyết có chút không thích Đồng Nguyệt Mông đùa giỡn, nói:

- Đồng sư tỷ, ta đã nói qua, ta và hấn đã không còn quan hệ gì, cái này đùa không vui chút nào.
- Đồng sư tỷ, vì sao người để ý Lý Phù Trần như vậy, lẽ nào?

Nữ đệ tử đáng yêu gọi là Quân Tiểu Nguyệt, cười hi hi nói.

Đồng Nguyệt Mông giận dữ, nói:

- Tiểu cô nương nguoi, dám đùa giỡn Đồng sư tỷ ta.

Ánh mắt sắc bén của Lý Phù Trần liếc nhìn Tần Thiếu Vũ, chậm rãi nói:

- Một quyền.

- Nguoi nói cái gì?

Tần Thiếu Vũ vận chuyển Từ Khí Quyết đến cực hạn, trên người hắn bộc phát khí thế bá đạo không gì sánh nổi, thậm chí đôi mắt mang chút ánh tím.

Hắn đã nhìn mất thăng, xưa đâu bằng nay.

Cho nên hắn không rõ "một quyền" của Lý Phù Trần là có ý gì?

Một quyền định thắng bại?

Hay một quyền đánh bại hắn?

Bất kể loại nào, hắn đều không nhìn được.

- Đối phó nguoi, chỉ cần một quyền.

Khi cách Tần Thiếu Vũ còn năm bước, Lý Phù Trần ngừng lại, nắm chặt quyền trái, Chân khí màu đỏ bạo phát, như hỏa diễm đang thiêu đốt.

- Cuồng vọng!

Không chỉ Tần Thiếu Vũ, tất cả mọi người đều nghĩ Lý Phù Trần quá cuồng vọng.

- Hắn cho hắn là ai, một quyền đánh bại Tần Thiếu Vũ, Phương Liệt Hải cùng Cao Trường Thiên cũng không làm được.

- Mười đại thiên kiêu của Ngoại Tông, có thể làm được điều này, không vượt qua bốn người.

- Ta rốt cục biết vì sao hắn gây nhiều rắc rối như vậy, thật sự quá cuồng vọng, ngay cả thiên kiêu cũng không để vào mắt.

- Cứ chờ xem! Tần Thiếu Vũ sẽ làm nhục hắn.

Mọi người đều lòng đầy tức giận, hận không thể lập tức thấy Tần Thiếu Vũ đánh bại Lý Phù Trần.

- Không có thực lực tuyệt đối, lại dùng loại ngữ khí này nói chuyện, tiếp theo không có gì để xem, chúng ta đi thôi!

Quan Tuyết nhú mày nói.

Đồng Nguyệt Mông nói:

- Gấp cái gì, nói không chừng sẽ có kỳ tích phát sinh, cũng không tốn nhiều thời gian mà.

- Đúng vậy, Quan Tuyết sư tỷ, chúng ta ở lại nhìn chút đi.

Quan Tiểu Nguyệt cũng rất hiếu kỳ.

- Kỳ tích làm sao dễ dàng phát sinh như vậy, hai người các nguoi quá ngây thơ rồi.

Quan Tuyết tuy rằng nói vậy nhưng cũng ở lại.

- Không thể bỏ qua, Lý Phù Trần, chỉ bằng lời này của nguoi, ta muốn bẻ gãy ba cây xương sườn của nguoi.

Bảy huyết khiếu trong cơ thể sôi trào khí huyết, khí thế của Tần Thiếu Vũ lại tăng, giống như một ma thần.

Thân hình hắn nhoáng một cái, trong nháy mắt một đạo bóng mờ lướt tới Lý Phù Trần, một nắm đấm màu tím đột nhiên đánh ra.

Từ Khí Quyết tăng thứ chín.

Thất Tinh Đoán Thẻ viên mãn.

Quyền pháp Hoàng cấp Đỉnh giai, Từ Khí Đông Lai.

Ba cái hợp nhất, tạo nên uy danh của Tần Thiếu Vũ bài danh thứ mười tám trên Thí Luyện Tháp.

Vù vù. . .

Tóc của Lý Phù Trần bay lất phất sau đầu, gió nổi lên.

Mắt thấy một quyền gần trúng ngực của Lý Phù Trần.

Lý Phù Trần ra quyền.

Không cách nào hình dung tốc độ của một quyền này.

Một quyền được Chân khí màu đỏ bao bọc, đơn giản đánh ra ngoài.

Bởi vì tốc độ quá nhanh, hư không giống như bị lay động.

Kỳ thật là nắm đấm là không khí vận vẹo tạo thành khúc xạ.

Khi nắm đấm của Tần Thiểu Vũ còn cách ngực Lý Phù Trần ba thốn, thì nắm đấm của Lý Phù Trần đã đến trước, đánh vào ngực của Tần Thiểu Vũ.

Phốc!

Tần Thiểu Vũ phun máu, hoảng sợ bay ra ngoài, trong lòng ngực truyền ra ba âm thanh giòn tan, rõ ràng là âm thanh của ba xương sườn bị gãy.

Vô cùng châm chọc.

Hắn nói muốn đánh gãy ba cái xương sườn của Lý Phù Trần, ngược lại bị Lý Phù Trần bẻ gãy ba xương sườn.

Không có gì châm chọc hơn cái này.

Vô cùng tương phản, làm cho hắn hầu như muốn tan vỡ.

Trong lòng hắn điên cuồng hét lên, đây là vì sao?

Vì sao Lý Phù Trần lại mạnh như vậy?

Vì sao hắn luôn luôn mất mặt trước mặt Chúc Hồng Tú?

Vì sao hắn nỗ lực như lại có hậu quả như thế này?

- Làm sao có thể?

Mọi người vây xem đều tròn mắt há mồm, không thể tin được vào hai mắt của mình.

Thực sự là một quyền đánh bại Tần Thiểu Vũ, vô cùng dứt khoát.

- Lẽ nào đây là một giấc mơ, là ảo giác?

- Còn có đạo lý hay không, một quyền đánh bại thiên kiêu, hắn muốn đánh vỡ định nghĩa thiên tài sao?

- Ma quỷ, hắn nhất định là ma quỷ.

Mọi người đều giống như Tần Thiểu Vũ, không cách nào tiếp thu sự thật này, cảm thấy thế giới quan của mình đều sụp đổ.

Khi Lý Phù Trần ra một quyền kia, Quan Tuyết cũng chấn động một cái.

Cho tới bây giờ nàng không nghĩ chuyện này lại diễn biến như thế.

Một quyền đánh bại Tần Thiểu Vũ, chứng tỏ một quyền này cũng có thể đánh bại nàng.

Đây rốt cuộc là vì sao.

Thế giới quan của Quan Tuyết cũng đối mặt với sự sụp đổ.

Đồng Nguyệt Mông cùng Quân Tiểu Nguyệt cũng há cái miệng nhỏ nhắn, nửa ngày không nói ra lời.

- Ta nghĩ, ta bắt đầu thích hắn.

Sau nửa ngày, Đồng Nguyệt Mông lẩm bẩm nói.

Quá bá đạo.

Quá mạnh mẽ.

Đây mới là bạn tình lý tưởng của nàng.

Giờ khắc này, trong đầu nàng, hình ảnh của Lý Phù Trần cùng Vũ Văn Thiên trùng điệp nhau.

Bá đạo như nhau.

Kinh tài tuyệt điểm như nhau.

Khác nhau chính là, một là căn cốt ngu tình, một là căn cốt phổ thông.

Về phần Quân Tiểu Nguyệt, thì phát ra tiếng than nhẹ như con mèo nhỏ, nàng hoàn toàn không cách nào không chế được âm thanh của mình.

Ánh mắt của Lý Phù Trần nhìn qua mọi người, giống như đây là một chuyện chẳng đáng, xoay người trở lại sân viện, đóng cửa lại.

Bên ngoài viện, mọi người nhìn nhau, trên mặt lộ vẻ cười khổ cùng hoảng sợ.

Trong lòng bọn họ có dự cảm, trên Ngoại Tông Đại Tái hai tháng sau, đoán chừng sẽ phát sinh một chuyện kinh thiên động địa.

Lý Phù Trần, có lẽ sẽ trở thành một tồn tại cấm kỵ như Vũ Văn Thiên.

Một tồn tại cấm kỵ không giống nhau.

Về phần Lý Phù Trần sau này ở trong tông, có tiếp tục kinh tài tuyệt điểm hay không, đó là chuyện tình về sau, hiện tại, Lý Phù Trần là tồn tại gần như khó giải, thiên kiều gặp hấn cũng phải chịu áp lực.

Bạn đang đọc truyện *Vĩnh Hằng Chí Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 68: Vũ Văn Thiên

Tin tức Lý Phù Trần đánh một quyền trọng thương Tàn Thiếu Vũ giống như lửa cháy trên thảo nguyên, lan truyền ra một cách nhanh chóng.

Tin tức đến nơi nào, nơi đó liền có âm thanh hút một ngụm khí lạnh.

Còn tưởng rằng tốc độ tiến bộ của thiên kiều quá nhanh, Lý Phù Trần đã hết thời rồi.

Không nghĩ tới Lý Phù Trần còn tiến bộ nhanh hơn.

Một quyền đánh trọng thương Tàn Thiếu Vũ, thực lực ít nhất trước mười trong bài danh Thí Luyện Tháp.

Bên ngoài mưa gió, nhưng Lý Phù Trần vẫn không để ý, không có việc gì thì đi Thương Lan Hồ câu Bảo ngư.

Mấy tháng trước, sau khi hấn mưa sáu mươi viên Long Hồ Đan, công hiến của hấn chỉ còn lại hai vạn chín ngàn năm trăm điểm.

Trong quá trình tu luyện Tiết Hình Đạo, hấn thỉnh thoảng đi tới Thương Lan Hồ, nên điểm công hiến lần nữa đạt tới chín vạn.

Sau khi đổi nhóm sáu mươi viên Long Hồ Đan lần thứ hai, điểm công hiến của Lý Phù Trần nháy mắt bằng không.

Cho nên hai tháng tiếp theo này, hấn dự định ở lại Thương Lan Hồ.

Một bên luyện công, một bên câu cá.

Tám ngàn năm trăm cân.

Chín nghìn cân.

Chín ngàn năm trăm cân.

Một vạn cân.

Khoảng cách Ngoại Tông Đại Tái còn lại một tuần, Lý Phù Trần cuối cùng cũng đem Tiết Hình Đạo tu luyện đến tầng thứ hai viên mãn.

Lực lượng thân thể đạt tới một vạn cân.

Vốn chỉ bằng sáu mươi viên Long Hồ Đan, thì không cách nào đem Tiết Hình Đạo tu luyện đến tầng thứ hai viên mãn.

Mà Lý Phù Trần cũng không có nhiều điểm công hiến đi đổi Long Hồ Đan nữa.

Cũng may Thương Lan Hồ cái gì không có, chỉ có rất nhiều Bảo ngư.

Mấy ngày này, Lý Phù Trần thường thường ăn mấy con Bảo ngư cấp một cùng Bảo ngư cấp hai.

Bảo ngư cấp một giá một cân một trăm điểm công hiến, mười cân chính là một ngàn điểm, ăn một con không kém Long Hồ Đan bao nhiêu.

Bảo ngư cấp hai giá một cân một nghìn điểm công hiến, ăn một con bằng với vài viên Long Hồ Đan.

Khi lực lượng thân thể đạt tới một vạn cân, cân nặng của Lý Phù Trần lên đến một trăm sáu mươi cân, mỗi tác huyết nhục trên cơ thể cứng cỏi không cách nào tưởng tượng.

Nhưng hần cao một thước bảy mươi lăm, cũng không có vẻ quá mức cường tráng, vẫn một cái hình dạng gầy gò, nhìn qua chỉ tối đa một trăm hai ba mươi cân mà thôi, chỉ làm người khác cảm giác dũng mãnh hơn một chút.

"Công pháp luyện thể không phải người nào cũng có thể tu luyện, tài nguyên tiêu hao vào một thân nếu đổi thành kim tệ không sai biệt lắm khoảng sáu mươi vạn kim tệ trở lên."

Lý Phù Trần cảm khái.

Lực lượng từ mấy trăm cân lên một vạn cân, Lý Phù Trần tiêu hao đủ năm trăm viên Thối Thể Đan, một trăm hai mươi viên Long Hồ Đan, một số Bảo ngư, đổi thành điểm công hiến cũng có ba mươi mấy vạn, đổi thành kim tệ chính là trên sáu mươi vạn.

Sáu mươi vạn là giá cả thông thường, trên thực tế ở bên ngoài, Thối Thể Đan là đan dược quý hiếm, rất khó mua được.

Cho nên, không khoa trương mà nói, muốn bồi dưỡng một Võ giả vạn cân lực, đủ làm một gia tộc tán gia bại sản, cho dù Lý gia đều phải thương gân động cốt, nguyên khí tổn thương.

Đây là một vạn cân lực, nếu như hai vạn cân, năm vạn cân, mười vạn cân, không biết còn tốn hao bao nhiêu tài nguyên.

Quan trọng nhất chính là theo lực lượng ngày càng tăng, tài nguyên như vậy đã không còn tác dụng gì.

Hiện tại Lý Phù Trần đang dùng đan dược luyện thể Hoàng cấp Cao giai, Long Hồ Đan, chờ khi Tiết Hình Đạo đến viên mãn, lúc đó phải cần đan dược luyện thể Hoàng cấp Đỉnh giai mới được.

Mà một viên đan dược luyện thể Hoàng cấp Đỉnh giai giá một vạn điểm công hiến, đổi thành kim tệ cũng phải hai vạn.

Lý Phù Trần nghĩ đến là đau đầu.

"Không biết trong tông môn, đan dược cao cấp nhất có cấp bậc gì."

Tuy rằng con đường luyện thể rất khó đi.

Trong một vạn người, chỉ có một người có thể kiên trì tới cùng, nhưng Lý Phù Trần sẽ không bỏ qua con đường này.

Hắn tin tưởng lấy năng lực của mình, nhất định thu được đầy đủ tài nguyên, mà chỉ cần đủ tài nguyên, con đường luyện thể có thể tiếp tục đi tới.

Bởi vì ăn quá nhiều Bảo ngư cấp một cùng Bảo ngư cấp hai, hai tháng này, Lý Phù Trần thu hoạch không lớn lắm, đến Nhiệm Vụ Đại Điện giao nộp, tất cả Bảo ngư cộng lại mới bốn ngàn điểm công hiến, có ít còn hơn không.

Trưởng lão nhiệm vụ lần đầu tiên thấy Lý Phù Trần thu hoạch ít như vậy, trong lòng được an ủi rất nhiều, trầm ngâm:

"Hóa ra tiểu tử này cũng có lúc thất bại."

Khi Lý Phù Trần trên đường trở về, thấy được một màn làm hắn kinh ngạc.

Ô Thanh Mai đi với Thượng Quan Hồng tương đối gần gũi, dĩ nhiên đi cùng với một thiếu niên hồ bôi (lưng) eo lang.

Nếu hần đoán không sai, thiếu niên này chắc là đứng đầu mười đại thiên kiêu của Ngoại Tông, bài danh thứ nhất của Thí Luyện Tháp, Vũ Văn Thiên.

Căn cốt ngũ tinh duy nhất của Ngoại Tông.

"Ô Thanh Mai này, không đơn giản a!"

Lý Phù Trần trầm nghĩ.

Chuyện của người khác, hần lười quan, thu hồi tầm nhìn, đang định rời đi.

Không ngờ Vũ Văn Thiên cũng nhìn thấy Lý Phù Trần, gọi lại hần nói:

- Lý Phù Trần, chờ một chút.

- Có chuyện gì sao?

Lý Phù Trần hỏi.

Vũ Văn Thiên nói:

- Ta là Vũ Văn Thiên, ngươi nên biết tên của ta, thế nào, có hứng thú làm người theo đuổi của ta hay không. Ngươi yên tâm, ta sẽ không yêu cầu ngươi chia sẻ tài nguyên, đơn giản chỉ là thưởng thức ngươi.

Lý Phù Trần hỏi ngược lại:

- Ta chỉ là căn cốt phổ thông, đối với ngươi hần là không có giá trị nào.

Vũ Văn Thiên cười nói:

- Tiềm lực mặc dù trọng yếu, hiện tại cũng trọng yếu, đem hy vọng ký thác vào tiềm lực, theo ta thấy, chỉ là hành vi của kẻ hèn yếu, ngươi bộc phát ra thực lực của thiên kiêu, chứng tỏ ngươi không phải người tầm thường.

- Ta rất vui khi ngươi đánh giá như vậy, nhưng mà ta không muốn làm người theo đuổi của bất kỳ ai.

Lý Phù Trần lắc đầu.

Ô Thanh Mai bên cạnh Vũ Văn Thiên khuyên nhủ:

- Lý Phù Trần, ngươi nên suy nghĩ một chút, Vũ Văn sư huynh nhưng là căn cốt ngũ tinh, hần đổi tài nguyên trong tông đều là ba thành, nếu ngươi thành người theo đuổi của hần, chỗ tốt sau này không ít.

Ở Thương Lan Tông, đẳng cấp vô cùng nghiêm ngặt, đệ tử Ngoại Tông chia là Tam đẳng, Nhị đẳng cùng với Nhất đẳng, mà trên Nhất đẳng còn có thiên kiêu.

Tuy rằng thiên kiêu cũng là đệ tử Ngoại Tông Nhất đẳng, nhưng trong tông môn khi đổi tài nguyên được giảm nửa giá.

Vũ Văn Thiên làm thiên kiêu đứng đầu Ngoại Tông, căn cốt ngũ tinh duy nhất, đổi tài nguyên chỉ cần ba thành giá cả.

Lý Phù Trần tất nhiên rất hâm mộ, nhưng hần không muốn trở thành người theo đuổi của bất kỳ ai, vẫn cự tuyệt Vũ Văn Thiên.

Nhìn bóng lưng Lý Phù Trần rời đi, Ô Thanh Mai nói:

- Đúng là không biết cân nhắc.

Vũ Văn Thiên không thèm để ý nói:

- Không sao cả, ta chỉ ngạc nhiên muốn biết một chút về hần mà thôi.

Làm vương giả trong hàng đệ tử Ngoại Tông, hần không đem bất cứ ai để vào trong mắt, cũng không vì vậy mà tức giận.

Phía xa, một bóng người vội vã chạy tới.

- Ô sư muội, bây giờ ngươi hỏi chuyển tâm ý, ta sẽ tha thứ cho ngươi.

Người đến là Thượng Quan Hồng, vẻ mặt buồn bã.

Ô Thanh Mai lạnh nhạt nói:

Thượng Quan sư huynh, ta chưa bao giờ thích ngươi, như thế nào hồi chuyển tâm ý.

- Ô sư muội, ngươi không nên gât ta, nếu như ngươi không thích ta, lúc trước vì sao đi với ta gần như vậy.

Thượng Quan Hồng lắc đầu, vẻ mặt đau lòng.

Ô Thanh Mai nói:

- Ta chỉ coi ngươi như một bằng hữu, ngươi đừng suy nghĩ nhiều.

- Ô sư muội, ngươi thật muốn tuyệt tình tuyệt nghĩa, ngươi vứt bỏ ta, không phải vì hấn mạnh hơn ta sao?

Thượng Quan Hồng chỉ vào Vũ Văn Thiên.

Wũ Văn Thiên lạnh nhạt nói:

- Thượng Quan Hồng, đây dựa mãi là hành vi vô cùng ngu xuẩn, nếu Ô sư muội nói không thích ngươi, ngươi hãy chết tâm đi.

- Vũ Văn Thiên, ngươi chờ đó, một ngày nào đó ta sẽ đánh bại ngươi.

Thượng Quan Hồng nhìn Vũ Văn Thiên cùng Ô Thanh Mai, giận dữ rời đi.

- Thế giới này, quá nhiều người vô vị.

Wũ Văn Thiên lắc đầu.

Bạn đang đọc truyện *Vĩnh Hằng Chí Tôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 69: Bách Thú Lâm

Một tuần nhanh chóng qua đi, Ngoại Tông Đại Tái bắt đầu rồi.

Ngoại Tông Đại Tái chia làm hai bộ phận, bộ phận thứ nhất là thi đấu xông quan, bộ phận thứ hai là thi đấu bài danh.

Tất cả đệ tử Ngoại Tông từ Luyện Khí cảnh bát trọng trở lên, đi tới Bách Thú Lâm, hai mươi người đầu tiên xông qua Bách Thú Lâm, mới có thể tiến hành thi đấu bài danh của đệ tử Ngoại Tông.

Trên đất trống trước Bách Thú Lâm, hơn một vạn đệ tử Ngoại Tông tập trung một chỗ.

Phía trước bọn hắn, Đại trưởng lão của Ngoại Tông, Tiêu Trường Phong đưa lưng về phía Bách Thú Lâm, cao giọng nói:

- Trong Bách Thú Lâm, ngoại trừ không được giết người, không có bất kỳ quy cũ nào, hai mươi người đầu tiên xông qua Bách Thú Lâm, mới có tư cách tham gia thi đấu bài danh, những người còn lại đều loại toàn bộ. Mặt khác, ta phải nhắc nhở các ngươi là Bách Thú Lâm rất lớn, tông môn có nuôi hàng trăm Nhất cấp Yêu thú, thậm chí có Yêu thú biến dị, vô cùng cường đại, cho nên trong các ngươi, có lẽ sẽ có người không ra được Bách Thú Lâm, chôn xương trong rừng, hãy chuẩn bị tâm lý thật tốt đi.

Hắn nói những lời này thật ra là hù dọa, vì để phòng ngừa ngoại ý muốn, ngoại trừ một vạn đệ tử Ngoại Tông này ra, còn có mười mấy tên Trưởng Lão Ngoại Tông cùng hơn một nghìn Chấp Sự Ngoại Tông cũng sẽ tiến vào trong đó.

Đương nhiên, mỗi một khóa đệ tử Ngoại Tông Đại Tái, xuất hiện tử vong là chuyện rất bình thường, dù sao sẽ luôn có chuyện ngoại ý muốn phát sinh, tông môn chỉ có thể tận lực giảm bớt việc này.

Trong đám người, có năm người đến từ Vân Vụ Thành, theo thứ tự là Lý Phù Trần, Quan Tuyết, Chúc Hồng Tú, Dương Khai cùng với Thân Đồ Tuyết.

Lý Phù Trần cùng Quan Tuyết có tu vi Luyện Khí cảnh cửu trọng.

Chúc Hồng Tú, Dương Khai cùng với Thân Đồ Tuyết đều là Luyện Khí cảnh bát trọng.

Trong đó, Chúc Hồng Tú là Luyện Khí cảnh bát trọng trung kỳ, Dương Khai là Luyện Khí cảnh bát trọng đỉnh phong, Thân Đồ Tuyết là Luyện Khí cảnh bát trọng sơ kỳ.

Ánh mắt của Dương Khai và Thân Đồ Tuyết lén nhìn Lý Phù Trần, vẻ mặt vô cùng phức tạp.

Ở Vân Vụ Thành, bọn họ là thiên chi kiều tử, muốn gió được gió, muốn mưa được mưa, người đứng đầu những thế lực nhỏ thấy họ cũng phải khách khí.

Nhưng sau khi đi tới Thương Lan Tông, bọn họ cái gì cũng không phải.

Lúc mới tới, bởi vì không quen với bầu không khí của tông môn, nên bọn họ đã bị đánh vài lần.

Nhưng so với bọn họ, Lý Phù Trần chỉ là một căn cốt phổ thông đã "phong sinh thủy khởi" ở Ngoại Tông rất tốt, không những không bị người khác đánh, ngược lại còn đánh người.

Trong đó còn có thiên kiều.

Cái này làm bọn họ chấn động cùng đổ kị.

- Được rồi, mọi người hãy tiến vào Bách Thú Lâm.

Đại Trưởng lão Ngoại Tông, Tiêu Trường Phong vung tay, quát lên.

Nghe vậy, hơn một vạn đệ tử Ngoại Tông giống như vô số cá nhỏ, nổi đuôi nhau đi vào Bách Thú Lâm.

- Tiêu trưởng lão, đệ tử Ngoại Tông Đại Tái khóa này, có không ít hạt giống a.

Một Trưởng Lão Ngoại Tông bên cạnh thu hồi tầm nhìn, nghiêng đầu nói với Tiêu Trường Phong.

Tiêu Trường Phong gật đầu, nói:

- Theo kinh nghiệm nhiều năm của lão phu, đệ tử Ngoại Tông Đại Tái khóa này, đuổi thẳng khóa trước.

- Khóa tốt nhất kia, khóa có Kiếm Si?

Một gã Trưởng Lão Ngoại Tông hoảng sợ.

Một khóa có Kiếm Si kia, có thể nói là quần anh tập trung, không chỉ Kiếm Si, còn có Kiếm Hồ cùng Vô Tình Kiếm, ba người này hiện đã là đệ tử Chân Truyền, tu vi đạt tới Địa Sát cảnh.

Trong tông môn vẫn còn bàn luận, một khóa có Kiếm Si kia, có thể nói là Thương Lan Tông trăm năm mạnh nhất một khóa.

Tiêu trưởng lão nói:

- Đứng đầu mười đại thiên kiều khóa này, Vũ Văn Thiên, đủ so với Kiếm Hồ, Thượng Quan Hồng so với Vô Tình Kiếm còn kém một chút, hơn nữa khóa này có mười đại thiên kiều, khóa lần trước chỉ có tám thiên kiều, cho nên so sánh qua có thể bằng nhau.

- Điều này cũng đúng.

Các Trưởng Lão Ngoại Tông gật đầu.

Giữa Bách Thú Lâm, rừng cây u ám, yêu khí tràn ngập.

Hơn một vạn đệ tử Ngoại Tông tiến vào trong đó, giống như con trâu xuống biển vậy, một chút động tĩnh cũng không truyền ra.

Mà trên ngọn cây, tán cây, hoặc trong bụi cây rậm rạp, có thể thấy không ít thân ảnh của Chấp Sự Ngoại Tông.

Đẳng cấp trong Thương Lan Tông nghiêm ngặt, chức vị từ thấp đến cao theo thứ tự là đệ tử Chấp Sự Ngoại Tông, đệ tử Nội Tông Chấp Sự Nội Tông, Chấp Sự Ngoại Tông, Chấp Sự Nội Tông, Trưởng Lão Ngoại Tông, Trưởng Lão Nội Tông. Đệ tử Chấp Sự Ngoại Tông tất nhiên là Luyện Khí cảnh, đệ tử Chấp Sự Nội Tông cùng Chấp Sự Ngoại Tông là Quy Nguyên cảnh, Chấp Sự Nội Tông cùng Trưởng Lão Ngoại Tông là Địa Sát cảnh, Trưởng Lão Nội Tông đều là Thiên Cương cảnh.

Hơn một nghìn Chấp Sự Ngoại Tông chính là một ngàn Võ giả Quy Nguyên cảnh, chỉ cần không có chuyện gì ngoài ý muốn xảy ra, những đệ tử Ngoại Tông này muốn chết cũng khó.

Ngoài ra, tiến vào trong đó còn có mười mấy Trưởng Lão Ngoại Tông.

Trưởng Lão Ngoại Tông có tu vi Địa Sát cảnh, một khi bọn họ ẩn dấu, Võ giả Quy Nguyên cảnh cũng rất khó phát hiện.

Vèo vèo...

Trong rừng rậm u ám, từng đạo thân ảnh xuyên qua, có nhanh có chậm.

Lý Phù Trần có chút may mắn khi mình tu luyện Toàn Phong Thối, môn thoái pháp này trong chiến đấu tuy không có bao nhiêu tác dụng, nhưng dùng để chạy vô cùng tốt.

Bàn chân giẫm lên một cành cây to, Lý Phù Trần nghiêng đầu nhìn phía sau, nếu như hần cảm giác không sai, phía sai hần có một Cháp Sự Ngoại Tông đi theo.

Cháp Sự Ngoại Tông có tu vi Quy Nguyên cảnh, mà tu vi Quy Nguyên cảnh liền có thể tu luyện khinh công.

Cấp bậc của công pháp luyện thể thấp nhất là Hoàng cấp Đỉnh giai.

Cấp bậc của khinh công thấp nhất cũng là Huyền cấp Đê giai.

Tu luyện khinh công, người nhẹ như yến, chạy gấp trên đường thì một chút động tĩnh cũng không truyền ra, nếu không phải Linh hồn của Lý Phù Trần mạnh mẽ, ý thức nhạy cảm, thì không có khả năng cảm giác được sự tồn tại của Cháp Sự Ngoại Tông.

- Chẳng lẽ tiểu tử này phát hiện ta.

Trên một cây to phía sau, một tên Cháp Sự Ngoại Tông khoảng chừng bốn mươi tuổi lộ ra kinh ngạc.

Hần tu luyện khinh công Huyền cấp Đê giai Vân Nhận Quyết, khi vận chuyển Chân khí, không sinh ra bất kỳ tiếng động nào, đương nhiên, dưới điều kiện là tốc độ không quá nhanh, nếu tốc độ quá nhanh cũng sẽ sinh ra tiếng gió.

Dù sao hần chưa tu luyện Vân Nhận Quyết đến cảnh giới Đại Thành.

Chỉ có Vân Nhận Quyết cảnh giới Đại Thành, mới có khả năng dưới tốc độ cực hạn, vô thanh vô tức.

Lý Phù Trần đem Toàn Phong Thối tu luyện đến cảnh giới Xuất Thần Nhập Hóa, tốc độ nhanh như gió, như một ngôi sao vượt qua từng tên đệ tử Ngoại Tông.

Vù!

Đột nhiên, một con Lam Văn Mãng to bằng bắp đùi đánh tới Lý Phù Trần.

Yêu thú Nhất cấp Cao giai Lam Văn Mãng.

Một trong những Yêu thú có tốc độ công kích nhanh nhất trong Yêu thú Cao giai.

Trong tay Cháp Sự Ngoại Tông sau lưng Lý Phù Trần nhiều hơn một ám khí, tùy thời chuẩn bị xuất thủ cứu giúp.

Kỳ thực Lý Phù Trần đã thấy Lam Văn Mãng từ lâu, nhưng hần cũng không đổi đường đi.

Lý Phù Trần vùng lên quyền trái, nắm đấm phát ra sau mà đến trước, hung hăng đánh vào đầu Lam Văn Mãng.

Ầm!

Máu tươi bắn tung tóe, Lam Văn Mãng nháy mắt trở thành rắn không đầu.

"Tốc độ xuất thủ thật nhanh, lực đạo thật mạnh."

Cháp Sự Ngoại Tông vô cùng kinh ngạc.

Tốc độ xuất thủ của Lý Phù Trần ngang bằng với Võ giả Quy Nguyên cảnh cấp thấp, lực đạo xuất ra cũng quá mạnh.

Phải biết rằng một quyền đánh bay Lam Văn Mãng thì dễ, nhưng một quyền đánh bể đầu Lam Văn Mãng, không phải một người bình thường có thể làm được.

Bất kể là nhân loại, hay Yêu thú, đầu luôn là nơi cứng rắn nhất.

"Người này vô cùng mạnh, theo hần cũng không có tác dụng gì, hay là đi xem những đệ tử Ngoại Tông yếu khác đi!"

Cháp Sự Ngoại Tông có nghĩa vụ bảo vệ đệ tử Ngoại Tông an toàn, thế nhưng Lý Phù Trần quá mạnh mẽ, căn bản không cần hần bảo hộ, dù sao trong Bách Thú Lâm, không có khả năng xuất hiện Yêu thú Nhị cấp.

"Đi rồi chưa?"

Lý Phù Trần nhú mày, nói thật, bị người theo dõi, hần vẫn không được tự nhiên.

Một quyền đánh bể đầu Lam Văn Mãng chủ yếu là thể hiện một chút.

Quả nhiên, Chấp Sự Ngoại Tông theo hần đã rời đi.

Bạn đang đọc truyện *Vĩnh Hằng Chí Tôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 70: Lấy Một Địch Trăm

Bách Thú Lâm rất lớn, nằm giữa quần sơn và kéo dài vào sâu bên trong.

Muốn đi qua Bách Thú Lâm, ít nhất cũng mất ba ngày.

Buổi sáng xuất phát, lúc này đã vào buổi trưa.

Lý Phù Trần cũng không vội vàng chạy đi, mà nghỉ ngơi ăn một chút lương khô.

Ba ngày không ngủ nghỉ chạy đi, ai cũng ăn không tiêu, lúc cần nghỉ ngơi phải nghỉ ngơi, đảm bảo trạng thái của mình bảo trì tốt nhất.

Lý Phù Trần nghỉ ngơi nửa canh giờ lại tiếp tục chạy đi.

Nếu có cường giả tuyệt thế bay trên bầu trời Bách Thú Lâm, sử dụng ý chí cường đại quét qua, có thể phát hiện, hơn một vạn đệ tử Ngoại Tông cơ bản chia làm mười nhóm.

Nhóm đầu tiên là đám người Vũ Văn Thiên, bọn họ đem nhóm thứ hai bỏ lại rất xa.

Bởi vì Lý Phù Trần nghỉ ngơi nửa canh giờ nên còn ở nhóm thứ mười.

Về phần sau nhóm thứ mười, đều là một vài "lính tôm tướng cua", tới là để góp đủ số, bọn họ ý thức được thực lực của bản thân mình thấp kém, nên không có toàn lực chạy đi.

Sau nửa canh giờ, Lý Phù Trần vượt qua nhóm người thứ chín.

Lại nửa canh giờ, Lý Phù Trần vượt qua nhóm thứ tám.

Khi gần đuổi theo nhóm thứ bảy thì hơn trăm người đem Lý Phù Trần vây lại.

Cầm đầu rõ ràng là bảy đại cao thủ dưới trướng Phương Liệt Hải.

Niếp Minh chậm rãi nói:

- Lý Phù Trần, ta biết thực lực của ngươi rất mạnh, không ai trong chúng ta có thể địch lại một chiêu của ngươi, nhưng lấy trăm người chúng ta, cho dù ngươi là thần tiên cũng không thông qua được.

Lý Phù Trần đứng trên nhánh cây cao mấy thước, ánh mắt nhìn xuống nói:

- Xem ra các ngươi đều bỏ thi đấu xông quan.

- Không sai, thi đấu xông quan chỉ có hai mươi người thông qua, dù sao đi nữa chúng ta cũng không có hy vọng.

Thôi Thiết nhàn nhạt nói.

Lý Phù Trần nói:

- Ta không hiểu, Phương Liệt Hải cho các ngươi chỗ tốt gì, làm các ngươi phải bán mạng như vậy.

Nếu như Lý Phù Trần không có thực lực, đắc tội hần cũng không có gì, nhưng Lý Phù Trần đã biểu hiện ra thực lực khủng bố, những người này còn dám làm như thế, nhất định là có nguyên nhân nào đó.

Mai Nhược Long nói:

- Chuyện này ngươi không cần biết.

Kỳ thật bọn họ theo Phương Liệt Hải, bởi vì tương lai.

Phương Liệt Hải là một trong những thiên kiêu, thành tựu trong tương lai nhất định có thể đột phá tới Thiên Cương cảnh, theo một Thiên Cương cảnh, đối với gia tộc hay chính bản thân đều có chỗ tốt thật lớn.

Về phần Lý Phù Trần, bọn họ đắc tội thì có làm sao.

Lý Phù Trần chẳng qua là một căn cốt phổ thông, thành tựu tối đa chỉ là Địa Sát cảnh, không thể so sánh với thiên kiêu.

- Lý Phù Trần, ta khuyên người tốt nhất ở chỗ này, không nên ép chúng ta động thủ.
- Không sai, lấy thực lực của trăm người chúng ta, coi như người bằng sắt, cũng phải thương gân động cốt, trọng thương ở chỗ này.
- Người là một người sáng suốt, nên biết lựa chọn như thế nào.

Rất nhiều thủ hạ của Phương Liệt Hải kêu gào nói.

Lý Phù Trần cười ha ha:

- Một bầy sói dù có nhiều hơn nữa, có thể so sánh với thần long sao, các người, không đủ tư cách.

Lý Phù Trần nói xong, nhảy từ trên cây xuống, thân hình lóe lên, chạy tới trước.

- Ngăn hấn lại, từng cái tiến đánh, phòng ngự thân thể của hấn rất mạnh, không cần lo lắng sẽ giết chết hấn.

Thôi Thiết quát lên.

Vèo vèo. . .

Hơn trăm tên đệ tử Ngoại Tông Luyện Khí cảnh bát, cửu trọng chặn đánh một người, thanh thế vô cùng to lớn, giống như thủy triều.

- Châu châu đá xe.

Lý Phù Trần xem thường cười, hai chưởng mở ra, giống hùng ưng giương cánh, xông tới đám người.

Ầm ầm ầm ầm . .

Một màn khiến người ta sợ hãi phát sinh, đám người như thủy triều, căn bản không chặn được thế tiến lên của Lý Phù Trần, tất cả đều bị đánh bay, máu tươi văng khắp nơi, tiếng gãy xương liên tục vang lên.

- Các người đã quyết định đắc tội ta, vậy thì chuẩn bị tốt hậu quả đi.

Tốc độ của Lý Phù Trần quá nhanh, người chỗ nào nhiều, hấn liền hướng chỗ đó.

Đến mức một đám người ngã xuống phun máu cùng một chỗ.

- Lý Phù Trần, đừng can rờ.

Lấy Thôi Thiết cầm đầu bảy đại ca thủ cùng nhau tấn công Lý Phù Trần, kiếm ảnh như thiên la địa võng, kín không kẻ hở.

- Cút!

Lý Phù Trần xoay tròn, thi triển một chiêu trong Toàn Phong Thái, Phong Quyển Tàn Vân, cước ảnh chằng chịt hướng bốn phương tám hướng bắn ra.

Phốc phốc phốc phốc. . .

Bảy đại ca thủ đều phun máu lù lại, vẻ mặt hoảng sợ.

Quá mạnh mẽ.

Thực lực của Lý Phù Trần đã không thể dùng Luyện Khí cảnh để hình dung, sợ rằng Võ giả Quy Nguyên cảnh cấp thấp cũng không biến thái như vậy.

Cũng không phải nói thực lực của Võ giả Quy Nguyên cảnh cấp thấp không đủ mạnh.

Chủ yếu là phòng ngự thân thể của Võ giả Quy Nguyên cảnh còn kém xa Lý Phù Trần.

Trong nháy mắt đó, Lý Phù Trần đá ra hơn mười cước, nhưng cũng trúng hơn mười kiếm.

Nhưng hấn lại không bị thương chút nào, trái lại bọn họ phun máu rút lui.

- Phòng ngự của hắn mạnh hơn, hầu như gấp đôi.

Thôi Thiết cũng phải hít một ngụm khí lạnh.

- Ta không tin, hắn có thể kháng cự bao nhiêu lần công kích.

Người nói chuyện là Mai Nhược Long, lúc này hắn vừa sợ vừa giận.

Bất kỳ công pháp luyện thể nào, trụng nhiều công kích cũng phải khí huyết sôi trào.

Giống như một khối nham thạch, một búa chém không bể, như nếu chém nhiều lần, cho dù nham thạch cứng rắn hơn cũng phải bể.

- Còn đứng đó làm gì, tất cả lên cho ta.

Mai Nhược Long rống giận.

Kinh phong phản phật, bóng người chẳng chịt tấn công Lý Phù Trần.

Lý Phù Trần lạnh lùng nói:

- Các ngươi không biết tốt xấu, vậy đừng trách ta.

Một cỗ khí thế nóng cháy bá đạo tản ra từ trên người Lý Phù Trần, thân hình của hắn lóe lên, cước ảnh như trút xuống như mưa, cước thế mãnh liệt như cuồng phong bão táp.

Đám người đều bị gãy xương, chết ngất tại chỗ.

Lúc trước Lý Phù Trần còn không chế lực đạo, hiện tại hắn không dúc hết toàn lực, nhưng đã đem lực đạo tăng lên đến đủ làm một người trọng thương trong nháy mắt.

Không cần thận đánh chết người cũng là chuyện bình thường.

Nhưng cái này cũng không thể trách hắn, nếu đổi thành người khác, bị trăm người bao vây cũng phải tức giận.

Hắn tin tưởng, cho dù đánh chết người, tông môn cũng không trách hắn.

Trong hỗn chiến, ai có thể lưu thủ.

Ầm!

Một cước đá vào vai của Mai Nhược Long, vai của hắn liền lúng xuống, thân hình lóe lên, Lý Phù Trần lại một cước đạp vào hông của Niếp Minh, đem đôi phương đá văng xuống đất, thất khiếu chảy máu.

- Được rồi, tất cả dừng tay.

Các Chấp Sự Ngoại Tông núp trong bóng tối đều nhìn không được, lần lượt đi ra.

Bọn họ lo lắng, nếu tiếp tục như thế, Lý Phù Trần sẽ đánh chết vài người.

Thôi Thiết thấy người của mình bị đánh thảm như vậy, cũng đỏ mắt, không để ý giết tới Lý Phù Trần.

- Muốn chết.

Một gã Chấp Sự Ngoại Tông lóe lên ánh sáng lạnh, một chưởng đem Thôi Thiết đánh phun máu bay ra ngoài, cuối cùng thân thể dán lên một cây đại thụ rồi tuột xuống.

- Ngươi đi đi! Ở đây giao cho chúng ta.

Chấp Sự Ngoại Tông cầm đầu nói với Lý Phù Trần.

Lý Phù Trần hít sâu một hơi, nỗ lực kiềm chế sát khí ngày càng mạnh, trầm giọng nói:

- Đa tạ.

Nói xong, xoay người nhanh chóng rời khỏi.

- Thật là một cái sát tinh.

Một thân ảnh đột nhiên lóe lên, một Trương Lão Ngoại Tông xuất hiện.

- Trương lão.

Các Cháp Sự Ngoại Tông cúi đầu hành lễ.

Trương Lão Ngoại Tông phát tay, nói:

- Người này thực lực xuất chúng, thủ đoạn độc ác, may mà nơi này là tông môn, nếu ở bên ngoài, hiện tại những tên này còn sống không vượt qua phân nữa.

- Lấy một địch trăm, trong Ngoại Tông, sợ rằng không có mấy người làm được.

Cháp Sự Ngoại Tông cảm đầu cảm khái.

Bạn đang đọc truyện *Vĩnh Hằng Chí Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 71: Yêu Thú Biến Dị

Qua một hồi lâu, sát khí của Lý Phù Trần mới tán đi.

- Nếu không phải phòng ngự của ta đủ mạnh, cho dù thực lực cao gấp đôi, chỉ sợ phải nằm ở đó rồi.

Lần tạo ngộ này càng làm Lý Phù Trần thêm kiên định đi con đường luyện thể.

Con đường Võ đạo vô cùng hung hiểm.

Hiện tại Lý Phù Trần là đệ tử Ngoại Tông không cần ra ngoài làm nhiệm vụ.

Chờ sau khi trở thành đệ tử Nội Tông, hằng năm phải hoàn thành ít nhất một lần nhiệm vụ tông môn.

Trong quá trình làm nhiệm vụ, nếu tất cả thuận lợi thì tốt, nếu không thuận lợi rất có thể gặp nhiều nguy hiểm.

Nguy hiểm có nhiều loại, có nguy hiểm không phải thực lực đột phá có thể ứng phó được.

Giống như loại tình huống như vừa rồi, không có phòng ngự căn bản không thể đi được, cho dù thực lực của người cao tới đâu, chỉ cần bị công kích nhiều lần, vẫn phải bị thương, mà khi bị thương thì tình trạng sẽ giảm xuống, cái này càng dài càng lâu thì càng không chống đỡ được.

Nhóm thứ sáu.

Nhóm thứ năm.

Gần tới, Lý Phù Trần đã vượt qua nhóm thứ năm, ở cùng một chỗ với nhóm thứ tư.

Đương nhiên, chuyện này Lý Phù Trần cũng không biết.

Khi Lý Phù Trần chạy qua một khu rừng rậm u ám, bỗng nhiên khê động, nghe được âm thanh không phải của hân.

Xảo xạc!

Một bụi cây gần đó, một đầu Yêu thú màu đỏ máu vô cùng dữ tợn vọt ra.

Đây là một đầu Huyết Cốt Báo.

Không phải, Huyết Cốt Báo không hung hãn như vậy, con mắt không phải màu đỏ tím mà là màu đỏ.

"Chẳng lẽ là Yêu thú biến dị?"

Lý Phù Trần trầm nghĩ.

Yêu thú không giống với nhân loại, huyết mạch trong cơ thể chúng nó rất tạp.

Giống như Yêu thú loài báo, trong cơ thể ẩn chứa hơn mười loại huyết mạch Yêu thú khác nhau.

Cho nên Yêu thú muốn mạnh mẽ hơn, chỉ có hai con đường có thể đi, một loại là biến dị, một loại là tiến hóa.

Biến dị là huyết mạch dung hợp, sản sinh ra huyết mạch mới.

Tiến hóa là lựa chọn một loại huyết mạch tương đối mạnh, tinh khiết lại huyết mạch của bản thân.

Hiển nhiên, đây là một đầu Huyết Cốt Báo biến dị, thực lực so với Huyết Cốt Báo bình thường mạnh hơn gấp mấy lần.

Rống!

Lưng của Huyết Cốt Báo biến dị gập lại, trong nháy mắt bắn tới Lý Phù Trần.

Thân hình của Lý Phù Trần lóe lên, hung hiểm tránh ra công kích của Huyết Cốt Báo.

Huyết Cốt Báo là Yêu thú Nhất cấp Cao giai, tốc độ đã cực nhanh.

Tốc độ của Huyết Cốt Báo biến dị còn nhanh hơn gấp hai, cho dù Lý Phù Trần né tránh được nhưng cũng rất khó khăn.

Nếu đổi thành người khác gặp phải, có thể bị thuận sát tại chỗ.

Có thể nói, đây là một chuyện ngoài ý muốn.

Mà chuyện ngoài ý muốn rất dễ gây tử vong.

Một đòn không trúng, Huyết Cốt Báo biến dị chống chân trước trên đất, cái đuôi dựng thẳng lên, giống như cây gậy quét qua Lý Phù Trần.

Ầm!

Rốt cục, Lý Phù Trần không thể né tránh, chỉ có thể dùng tay chặn lại.

Thân thể bay ra ngoài, Lý Phù Trần hoảng sợ.

Thực lực của hắn hiện tại mạnh cỡ nào, dĩ nhiên lại ăn thua thiệt trong tay một đầu Huyết Cốt Báo.

Cũng may đầu Huyết Cốt Báo biến dị này cường đại nhất là tốc độ, lực đạo có khuyết điểm, cánh tay của Lý Phù Trần tê rần, nhưng không có bị thương.

Thân hình trên không trung, Lý Phù Trần rút ra một kiếm, trong nháy mắt khi rơi xuống đất, chém một kiếm về Huyết Cốt Báo biến dị.

Keng!

Huyết Cốt Báo biến dị giống như Huyết Cốt Báo, có một tầng huyết cốt dán chặt lên da.

Nhưng huyết cốt của Huyết Cốt Báo màu đỏ máu, mà của Huyết Cốt Báo biến dị là màu đỏ tím.

Một kiếm chém vào huyết cốt màu đỏ tím, trong nháy mắt đem huyết cốt đánh nát, một tia máu tươi màu đỏ tím phun ra.

- Chết!

Một kiếm chém vào Huyết Cốt Báo biến dị, hai tay Lý Phù Trần cầm kiếm, tốc độ lần thứ hai bạo phát, đâm vào yết hầu của Huyết Cốt Báo.

Hồng Ngọc Chi Thương.

Rút kiếm ra, Huyết Cốt Báo biến dị đã mềm nhũn ngã xuống đất, không còn khí tức.

- Thực lực của Huyết Cốt Báo biến dị cho dù kém Yêu ma Nhất cấp, đoán chừng cũng không kém nhiều.

Sinh mệnh ngoại tộc, Yêu ma mới là chúa tể, Yêu ma Nhất cấp có lực lượng phổ biến khoảng một vạn cân, phối hợp với Yêu Ma khí máu tanh kinh khủng, tuyệt đối là tồn tại vô địch trong Nhất cấp.

Phụ cận Vân Vụ Thành từng xuất hiện một đầu Yêu ma Nhất cấp, lúc đó xuất động hơn mười vị Võ giả Quy Nguyên cảnh mới giết được nó.

Tài liệu trên người Huyết Cốt Báo biến dị rất đáng giá, nhưng giá trị không thể vượt qua Yêu hạch trong cơ thể.

Yêu thú biến dị, trong cơ thể tám chín phần đều có Yêu hạch.

Rạch ra thân thể của Huyết Cốt Bảo biến dị, Lý Phù Trần tìm kỹ, quả nhiên bên trong tìm được một viên tinh thạch màu đỏ tím.

Yêu hạch Nhất cấp Cao giai giá trị khoảng một ngàn kim tệ, Yêu hạch Nhất cấp Cao gia biến dị, giá trị khoảng năm ngàn kim tệ.

- Trong tông môn, điểm cống hiến của ta không thiếu, thế như thiếu kim tệ a.

Lau đi vết máu trên Yêu hạch, Lý Phù Trần đem nó bỏ vào túi.

Trời bắt đầu tối, giữa Bách Thú Lâm, Yêu khí càng kinh khủng, bốn phương tám hướng, không ngừng dị hướng, làm rất nhiều đệ tử Ngoại Tông muốn nghỉ nơi sợ đến không nhẹ, nào dám nghỉ ngơi nữa.

Cứ như vậy, một đêm trời qua, tất cả mọi người chạy một ngày một đêm đều vô cùng uể oải.

Lúc người khác uể oải không chịu được, thì tinh thần của Lý Phù Trần rất tốt, vẫn bảo trì tốc độ chạy đi.

Vào buổi sáng, Lý Phù Trần cuối cùng đi tới tiền phương.

- Phương Liệt Hải, hy vọng ngươi không nên gặp ta.

Một bên Lý Phù Trần chạy đi, một bên ánh mắt quét khắp nơi.

Phương Liệt Hải phái người ngăn trở đường của hắn, nếu hắn không trả thù, thì quá uất ức rồi.

Rào!

Khi đi qua một mảnh rừng tương đối dày đặc, Lý Phù Trần thấy được một thân ảnh yếu điệu.

Là Ô Thanh Mai.

- Lý Phù Trần.

Ô Thanh Mai tới gần.

Lý Phù Trần nói:

- Có thấy Phương Liệt Hải không?

Ô Thanh Mai lắc đầu, nói:

- Chưa từng thấy.

- Đa tạ, ta đi trước một bước.

Tốc độ của Lý Phù Trần nhanh hơn, rất nhanh đem Ô Thanh Mai tinh thần có chút thấp bỏ rơi phía sau.

Nhìn bóng lưng phía xa của Lý Phù Trần, ánh mắt của Ô Thanh Mai có chút kỳ dị, ngay từ đầu nàng không để Lý Phù Trần vào mắt, nhưng hiện tại hắn đã là một trong những nhân vật phong vân của Ngoại Tông, thậm chí có người còn đem hắn so sánh với Vũ Văn Thiên.

Lực lượng thân thể mạnh mẽ, khiến tinh lực của Lý Phù Trần tràn đầy, vào buổi trưa, Lý Phù Trần không nghỉ ngơi nữa, tiếp tục chạy đi.

Nhưng ngoại trừ Ô Thanh Mai, bài danh trước hai mươi của Thí Luyện Tháp, hắn không thấy một ai.

Hắn đoán những người này không đi cùng một tuyến đường với hắn, dù sao Bách Thú Lâm rất lớn, không có khả năng mọi người đều chọn cùng một tuyến đường.

Ba đêm ngày thứ hai, Lý Phù Trần trùng hợp gặp phải Cao Trường Thiên.

Cao Trường Thiên kinh ngạc nói:

- Ta còn tưởng rằng ngươi ở phía trước ta đây?

Đối với Lý Phù Trần, trong lòng hắn rất cảm khái.

Ai cũng sẽ không nghĩ tới, một căn cốt phổ thông lại bộc phát ra thực lực cường đại như vậy.

Một quyền trọng thương Tần Thiếu Vũ, ngay cả hắn cũng làm không được.

- Có từng thấy Phương Liệt Hải không?

Lý Phù Trần hỏi.

- Hắn hẳn lựa chọn một con đường khác, người tìm hắn có chuyện gì?

- Tìm hắn giải quyết một cái ân oán cá nhân.

Lý Phù Trần không nói thêm gì nữa.

Cao Trường Thiên suy nghĩ một chút, rồi nói:

- Càng đi về trước, Bách Thú Lâm càng hẹp, nói không chừng người sẽ gặp hắn phía trước.

- Như vậy à? Đa tạ.

Lý Phù Trần nói xong, chậm rãi kéo dài khoảng cách với Cao Trường Thiên.

Cao Trường Thiên cười khỏ một tiếng, loại chạy đường dài này, người có tố chất thân thể càng cường đại thì càng chiếm ưu thế.

Lực lượng thân thể của hắn cũng không yếu, đã đem Thất Tinh Đoán Thể tu luyện đến viên mãn, lại chọn một môn công pháp luyện thể Huyền cấp Đê giai Càn Vân Chiến Thể.

Lực lượng thân thể đã vượt qua năm nghìn cân, nhưng cùng Lý Phù Trần vẫn kém không ít.

Bạn đang đọc truyện *Vĩnh Hằng Chí Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 72: Lạnh Lẽo

Dịch: rolland

Sáng sớm ngày thứ ba, Lý Phù Trần ở trước một con suối nhỏ phát hiện Phương Liệt Hải.

- Phương Liệt Hải.

- Lý Phù Trần.

Ánh mắt của hai người chạm nhau từ xa, dưới khí cơ dẫn dắt, một con gió thổi tới cuốn mấy chục phiến lá rơi rụng.

- Có thể đuổi theo ta, xem ra bọn họ đã thất bại.

Phương Liệt Hải tiếc hận nói.

Lý Phù Trần lạnh nhạt nói:

- Người đường đường là một thiên kiêu, lại đùa giỡn thủ đoạn như thế này, làm ta được mở mang tầm mắt a.

Phương Liệt Hải nhếch miệng cười:

- Trong Bách Thú Lâm, ngoại trừ không thể giết người, không có bất kỳ quy tắc nào khác, ta chỉ vận dụng ưu thế của mình mà thôi.

Lý Phù Trần không có ý định giảng đạo lý với đối phương, vận chuyển Chân khí, chậm rãi nói:

- Không biết đánh người trọng thương, người có thể xếp trước hai mươi không,

- Lý Phù Trần, người cho là bây giờ ta giống nửa năm trước sao? Hiện tại người nên biết thực lực của ta đến trình độ nào.

Khí thế của Phương Liệt Hải bạo phát, cuốn lấy lá rụng lên cao.

Quát!

Hét lớn một tiếng, Phương Liệt Hải như mũi tên nhắm vào Lý Phù Trần, lẳng không đánh một quyền.

Phương Liệt Hải tu luyện nửa năm, Thiết Giáp Công đã đạt tới tầng thứ chín đỉnh phong, lúc vận chuyển Chân khí, hồn nhiên như ý, trong nháy mắt có thể trải rộng toàn thân, trên nắm đấm còn hiện ra Chân khí áo giáp, so với trước đây dày đặc hơn rất nhiều.

Ngoài ra, Thiết Cương Thân cũng được hắn tu luyện đến tầng thứ ba, lực lượng thân thể khoảng bảy ngàn cân.

- Có tiến bộ, nhưng đáng tiếc quá nhỏ.

Phương Liệt Hải tiến bộ lớn, nhưng Lý Phù Trần tiến bộ còn lớn hơn nữa.

Chân trái bước ra, Lý Phù Trần đánh một quyền vào nắm đấm của Phương Liệt Hải.

Keng két!

Âm thanh xương cốt vỡ vụn vang lên, Phương Liệt Hải như bị sét đánh, bay ra ngoài, roi xuống nước ướt sũng.

- Phương Liệt Hải, vốn ta và ngươi không có ân oán gì, nhưng ngươi không có chừng mực, hiện tại phải hạ tràng như thế này.

Lý Phù Trần không định dễ dàng buông tha Phương Liệt Hải, đi về phía trước.

- Không có khả năng, không có khả năng.

Nắm đấm đau đớn làm về mặt Phương Liệt Hải tái nhợt, hắn hoảng sợ nhìn Lý Phù Trần đang đi tới, hét lớn.

Không thể trách hắn kinh sợ.

Thật sự là Lý Phù Trần biểu hiện quá quý dị.

Nửa năm trước hắn còn đánh nhau kịch liệt với Lý Phù Trần một hồi, nửa năm sau, hắn dĩ nhiên không thể địch lại một quyền của Lý Phù Trần, điều này làm sao hắn có thể chịu được.

Cũng giống như ngươi vốn kém đối phương một chút, qua một thời gian ngắn, thực lực của ngươi tiến nhanh, muốn đi báo thù, lại bị đối phương dùng một chiêu thuận sát.

Cảm giác tương phản kịch liệt như vậy, ai mà chịu nổi.

Mất thấy Lý Phù Trần sắp tới trước người, Phương Liệt Hải kinh sợ, nhảy lên điên cuồng chạy trốn làm nước văng khắp nơi.

Thế nhưng tốc độ của Lý Phù Trần nhanh hơn hắn, tàn ảnh hiện lên, Lý Phù Trần đuổi theo Phương Liệt Hải.

- Không.

Phương Liệt Hải rống giận, cánh tay trái không bị thương rút ra một kiếm, quay người muốn chém Lý Phù Trần.

Ầm!

Lý Phù Trần dùng một cước đá bay Phương Liệt Hải ra ngoài hơn mười thước.

Sau đó, tiếp tục đi tới Phương Liệt Hải.

Phương Liệt Hải gần như tan vỡ, trong ánh mắt tràn đầy oán độc cùng kinh khủng.

- Tiểu súc sinh, cắt ngay.

Đột nhiên, một thân ảnh đánh úp về Lý Phù Trần, tốc độ nhanh như quỷ mị.

Lý Phù Trần vội vàng dùng một quyền nghênh đón.

Phốc!

Lý Phù Trần phun ra một ngụm máu tươi, văng ra ngoài, đem cây đại thụ sau lưng đụng gãy thành hai đoạn.

Võ giả Quy Nguyên cảnh.

Xuất thủ là một Võ giả Quy Nguyên cảnh, nếu không Lý Phù Trần không có khả năng không đỡ nổi một đòn.

Lý Phù Trần giương mắt nhìn lên, chỉ thấy một người nam tử cường tráng mặc trang phục của Chấp Sự Ngoại Tông xuất hiện cạnh dòng suối, đang lạnh lùng nhìn hắn.

Lý Phù Trần có lực lượng thân thể một vạn cân, phòng ngự của thân thể vô cùng mạnh mẽ, phối hợp với Xích Hòa Chân khí, đủ để ngăn chặn hai vạn cân lực đạo.

Hơn nữa, hắn cũng không phải chính diện ngăn đòn đánh, mà lấy hai tay ngăn cản đối phương.

Cho nên chỉ chịu một chút vết thương nhẹ.

- Ngươi là Chấp Sự Ngoại Tông, can thiệp vào thi đấu xông quan, có phải quá mức hay không.

Lý Phù Trần kiềm chế khí huyết sôi trào, đứng lên trầm giọng nói.

Nam tử cường tráng thần nhiên nói:

- Tuổi còn nhỏ, lại ác độc như vậy, cha mẹ ngươi không dạy ngươi lễ nghi sao?

- Ngươi không nên nói lãng chuyện này, ta muốn hỏi, ngươi can thiệp vào thi đấu công quan, có phải được Đại trưởng lão Ngoại Tông đồng ý hay không?

Lý Phù Trần tiếp tục chất vấn.

Nam tử cường tráng nâng lên Phương Liệt Hải, vẫn không trả lời vấn đề này, thần nhiên nói:

- Nếu ta muốn giết ngươi, một đòn vừa rồi, không chỉ một thành lực đạo, mà là mười thành, ngươi nên cảm thấy may mắn khi ta hạ thủ lưu tình.

Hắn là người của Phương gia, luận bối phận, là biểu thúc của Phương Liệt Hải.

Ngay từ khi bắt đầu thi đấu xông quan, hắn đã theo sau lưng Phương Liệt Hải, bảo hộ Phương Liệt Hải chu toàn.

Khi Phương Liệt Hải đánh một trận với Lý Phù Trần vừa rồi, hắn cho rằng bằng thực lực của Phương Liệt Hải, có thể ứng phó được, không nghĩ Phương Liệt Hải mới một quyền liền thất bại.

Nếu Lý Phù Trần dừng tay, hắn sẽ không giận dữ xuất thủ, thế nhưng Lý Phù Trần quá mức hung ác, hắn không thể không xuất thủ giáo huấn Lý Phù Trần được.

- Tốt một câu hạ thủ lưu tình, chuyện này, ta sẽ bẩm báo Đại trưởng lão Ngoại Tông.

Lý Phù Trần trầm giọng nói.

- Tiểu tử kia, làm việc không nên quá phận, bằng không hậu quả không phải ngươi có thể thừa nhận.

Nam tử cường tráng nổi lên sát khí.

- Thế nào, lẽ nào ngươi muốn giết người diệt khẩu.

Lý Phù Trần tựa hồ cảm ứng được cái gì, trấn định nói.

- Nếu ngươi muốn chết, ta sẽ thành toàn ngươi.

Nam tử cường tráng vận chuyển Chân khí, đầu gối hơi cong, tùy thời phát động đòn đánh trí mạng.

- Phương Đại Hà, ngươi muốn làm gì?

Một tiếng hét lớn chấn động dòng suối, lá cây đang bay múa nháy mắt nát vụn.

- Khâu trưởng lão.

Nam tử cường tráng khó coi quay đầu lại, nhìn về lão giả trên nhánh cây.

Lão giả mặc trang phục của Trưởng Lão Ngoại Tông, lạnh lùng nói:

- Tại thi đấu xông quan của đệ tử Ngoại Tông, ngươi dám can thiệp thi đấu phải bị tội gì.

Phương Đại Hà vội vàng nói:

- Khâu trưởng lão, Phương Đại Hà chỉ là đứa giỡn một chút, mong Khâu trưởng lão tha tội.

- Đùa giỡn, có đùa giỡn như thế sao?

Về mặt của Khâu trưởng lão hơi nhẹ nhàng một chút:

- Sau khi trở về, tự mình thỉnh tội với Tiêu trưởng lão đi.

- Vâng.

Phương Đại Hà cúi đầu đáp.

Ánh mắt chuyển qua Lý Phù Trần, Khâu trưởng lão nói:

- Lý Phù Trần, người yên tâm, chuyện này Đại trưởng lão Ngoại Tông sẽ xử lý.

- Đa tạ Khâu trưởng lão.

Trên mặt của Lý Phù Trần biểu hiện cung kính, nhưng trong nội tâm một mảnh lạnh lẽo.

Nhìn thái độ của Khâu trưởng lão này, giống như không muốn truy cứu tội của Phương Đại Hà.

Liên tưởng đến sau lưng Phương Đại Hà cùng Phương Liệt Hải là thành chủ Sơn Hải Thành, mà thành chủ Sơn Hải Thành không phải thành chủ bình thường, mà là trong rất nhiều thành chủ, địa vị có thể so với Trưởng Lão Nội Tông, Lý Phù Trần biết, chuyện này hơn phân nửa là không giải quyết được gì.

Đội Lý Phù Trần rời khỏi, Khâu trưởng lão ném một viên thuốc cho Phương Đại Hà, nói:

- Viên Dịch Cốt Đan này có thể làm xương cốt của hắn nhanh khép lại.

Nói xong, thân hình lóe lên, biến mất không thấy.

- Đại Hà thúc, Đại trưởng lão Ngoại Tông sẽ xử trí người như thế nào.

Phương Liệt Hải lo lắng nói.

Phương Đại Hà cười, nói:

- Yên tâm, xử phạt sẽ không quá nghiêm trọng, dù sao cha người là thành chủ Sơn Hải Thành, cùng nhiều Trưởng Lão Nội Tông có giao tình, nếu không Khâu trưởng lão cũng không ban thưởng Dịch Cốt Đan cho người.

- Vậy cũng tốt.

Phương Liệt Hải thở ra một hơi, đồng thời trong lòng sinh ra một cảm giác tự hào.

Một cảm giác tự hào về địa vị tài trí hơn người.

Bạn đang đọc truyện *Vĩnh Hằng Chí Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 73: Phách Kiếm

Dịch: rolland

- Lấy địa vị của Phương gia, Đại trưởng lão của Ngoại Tông sẽ không làm gì Phương Đại Hà, tối đa chỉ phạt một chút mà thôi.

Mặc dù Lý Phù Trần có chút khó chịu, nhưng cũng không quá mức kích động.

Thế giới này chính là như vậy, hoặc có thực lực, hoặc có bối cảnh.

Thương Lan Vực có vô số thành thị, thế như không có nhiều chủ thành, nếu như nói thành chủ của thành thị phổ thông có thể so với Trưởng Lão Ngoại Tông, thì thành chủ của chủ thành có thể so với Trưởng Lão Nội Tông, địa vị rất lớn, trong Thương Lan Vực tuyệt đối là nhất lưu.

- Nếu muốn đặt chân trong Thương Lan Tông, ta phải thể hiện ra giá trị, không thể quá điều thấp.

Lúc này, Lý Phù Trần quyết định, thời gian tiếp theo, hắn muốn bộc phát ra quang mang thuộc về mình, trở thành đối tượng trọng điểm bồi dưỡng của tông môn, từ đó, người nào muốn đối phó hắn cũng phải nghĩ lại.

Giống như Vũ Văn Thiên, nếu Phương Đại Hà dám đối phó hắn, phòng chừng sẽ bị tông môn trực tiếp xử tử, ngay cả thành chủ của chủ thành cũng không dám cầu tình.

Bất kỳ kẻ nào đối đầu với tông môn, đều nhỏ yếu không chịu nổi.

Phải biết rằng trên Trường Lão Nội Tông còn có Hộ Pháp cùng Thái Thượng trưởng lão, cùng với Tông chủ chỉ cao vô thượng.

Trong rừng rậm u ám, Lý Phù Trần đánh ra như lưu tinh, tốc độ so với hai ngày trước còn muốn nhanh hơn.

Phốc!

Một con Yêu thú giống dơi đánh tới, bị Lý Phù Trần dùng một kiếm chém thành hai.

Một đầu Ngân Văn Hồ từ trong bụi cây chạy ra, bị Lý Phù Trần đạp một cước vào trong bùn, xương cốt nát hết.

Một đầu Thiết Tê Thú phòng ngự mạnh mẽ xông tới, bị Lý Phù Trần đá liên tục ba bốn cái, thân thể lõm xuống hơn phân nửa.

Một đường tinh phong huyết vũ, Lý Phù Trần rút cục thấy được phần cuối của Bách Thú Lâm.

Nơi đó có một người đang chờ.

Không ngoài ý muốn của Lý Phù Trần, chính là Vũ Văn Thiên.

Thấy Lý Phù Trần, Vũ Văn Thiên vô cùng kinh ngạc, nhưng chỉ nhàn nhạt gật đầu, không nói gì.

- Không sai, người này có thể là người thứ hai xông qua Bách Thú Lâm, còn nhanh hơn Thượng Quan Hồng.

Các Trường Lão Ngoại Tông gật đầu, vẻ mặt khen ngợi.

"Xem ra lúc trước ta xem thường hắn."

Trần Tông Minh đang đứng trong đám người, thấy Lý Phù Trần, con ngươi không khỏi co rút lại.

Có thể là người thứ hai xông qua Bách Thú Lâm, không có nghĩa là có thực lực thứ hai, nhưng ít ra thực lực phải trước hai mươi.

Đừng nói căn cốt phổ thông, căn cốt tam tinh đều làm không được.

Hết lần này tới lần khác Lý Phù Trần làm được rồi.

Sau nửa canh giờ, Thượng Quan Hồng đi ra.

Thấy Vũ Văn Thiên, vẻ mặt của Thượng Quan Hồng đầy căm hận, thế nhưng khi thấy Lý Phù Trần, vẻ mặt của hắn triệt để thay đổi rồi.

Vũ Văn Thiên là thứ nhất, hắn còn có thể hiểu được.

Mặc kệ phải thừa nhận hay không, Vũ Văn Thiên mạnh hơn hắn.

Thế nhưng Lý Phù Trần là vật gì, dĩ nhiên là người thứ hai xông qua Bách Thú Lâm?

"Ghé tùm, làm sao ta xếp thứ ba, vận khí của hắn nhất định rất tốt, dọc đường không gặp phải Yêu thú gì."

Thượng Quan Hồng kết luận Lý Phù Trần dựa vào vận khí mà xếp trước hắn.

Đi thoáng qua Lý Phù Trần, Thượng Quan Hồng hừ lạnh một tiếng, vẻ mặt khinh thường.

Người thứ tư là một thiếu niên hơi mập, gọi là Hồng Phong.

Người này tuy rằng không phải một trong mười đại thiên kiêu của Ngoại Tông, nhưng muốn lớn hơn hai tuổi, năm nay mười tám, bài danh thứ ba trên Thi Luyện Tháp.

Thứ năm là Cao Trường Thiên.

Vốn hán xếp sau Phương Liệt Hải, thế nhưng Phương Liệt Hải bị Lý Phù Trần đánh một trận, trị thương cần có thời gian.

Thứ sáu là Tôn Tuấn, một trong mười đại thiên kiêu của Ngoại Tông.

Thứ bảy là một trong bốn đại mỹ nữ của Ngoại Tông, Triệu Minh Nguyệt.

Nếu như nói Quan Tuyết lãnh diễm, Ô Thanh Mai minh diễm, Chúc Hồng Tú mỹ diễm, thì Triệu Minh Nguyệt chính là tuyệt diễm.

Nếu luận về khí chất, Triệu Minh Nguyệt cao hơn ba người một bậc.

"Không hổ là cháu gái của Đại trưởng lão Nội Tông."

Lý Phù Trần thầm khen.

Thân phận của Triệu Minh Nguyệt cực kỳ tôn quý, chính là cháu gái của Đại trưởng lão Nội Tông, so sánh với Triệu Minh Nguyệt, Phương Liệt Hải là thiếu thành chủ Sơn Hải Thành, hoàn toàn như gặp sự phụ.

Nhìn thấy Triệu Minh Nguyệt, bất kể là Vũ Văn Thiên, Thượng Quan Hồng, Hồng Phong hay Tôn Tuấn, ánh mắt đều sáng ngời, mơ hồ mang theo khát vọng.

Triệu Minh Nguyệt không chỉ có vóc người tuyệt diễm, thiên phú và bối cảnh đều là đứng đầu, không có ai không muốn kết bạn cùng nàng.

Đáng tiếc ánh mắt của Triệu Minh Nguyệt rất cao, có người đồn, Vũ Văn Thiên từng truy cầu Triệu Minh Nguyệt, lại bị Triệu Minh Nguyệt cự tuyệt.

Thứ tám thông qua Bách Thú Lâm chính là Quan Tuyết.

Giống như một bóng người thanh lệ, Quan Tuyết xuất hiện, làm cho Bách Thú Lâm nhiều hơn một phong cảnh xinh đẹp, tranh sáng cùng Triệu Minh Nguyệt.

Thứ chín là một người trong mười đại thiên kiêu.

Thứ mười là Ô Thanh Mai.

Ô Thanh Mai lộ ra hơi mệt mỏi, nhưng phong tư không giảm chút nào, ngược lại càng thêm minh diễm động lòng người, Vũ Văn Thiên nhìn nồng nhiệt.

Ngược lại với Vũ Văn Thiên, vẻ mặt của Thượng Quan Hồng không cam lòng cùng phần nộ.

Mãi đến sau khi người thứ mười bốn xuất hiện, Phương Liệt Hải mới đi ra.

Hắn hung dữ trừng mắt Lý Phù Trần một cái, nếu ánh mắt có thể giết người, Lý Phù Trần đã sớm chết mấy chục lần rồi.

Mọi người tại đây, người nào không phải thành tinh, ánh mắt cực kỳ nhạy cảm, bọn họ cảm giác được, Phương Liệt Hải tựa hồ rất oán hận Lý Phù Trần, cũng không biết trong Bách Thú Lâm, giữa Lý Phù Trần cùng Phương Liệt Hải xảy ra chuyện gì.

Người thứ mười sáu.

Người thứ mười tám.

Người thứ hai mươi.

Rất cực, đã có hai mươi người dẫn đầu thông qua Bách Thú Lâm.

- Tốt, các người có thể nhanh như vậy thông qua Bách Thú Lâm, nói rõ thực lực không tệ, thi đấu bài danh bắt đầu vào ba ngày sau, trong thời gian này, các người nên chuẩn bị tốt đi, cần phải có trạng thái tốt nhất tham gia thi đấu.

Về mặt của Tiêu Trường Phong mong đợi.

Ba ngày sau.

Khu vực đệ tử Ngoại Tông của Thương Lan Tông.

Nơi này có một Luận Võ Tràng to lớn, bốn phía có thể dung nạp mấy vạn người.

- Nghe nói khóa Ngoại Tông Đại Tái này cực kỳ mạnh, đuổi thẳng đến khóa sư huynh Kiếm Sĩ, không biết là thật hay giả.

- Nhất định là khoa trương, lần này mặc dù có Vũ Văn Thiên là căn cốt ngũ tinh, nhưng khóa trước có Phách Kiếm sư huynh.

- Thật hay giả, đến lúc đó nhìn là biết, thi đấu xong quan trọng Bách Thú Lâm hẳn là kết thúc rồi đi!

Trên khán đài, có không ít đệ tử Nội Tông cố ý đến đây xem chiến, trên cơ bản bọn họ đều là đệ tử Nội Tông mấy năm gần đây, đối với Ngoại Tông vẫn luôn chú ý.

Ngoài ra, phần lớn đệ tử Ngoại Tông cũng tới, ngồi vào khán đài phía sau.

- Nhanh nhìn, Vân Kiếm sư huynh tới, năm đó hắn trở thành đệ tử Nội Tông, mới hai năm, liền đạt tới Quy Nguyên cảnh tam trọng.
- Rất bình thường, Vân Kiếm sư huynh lúc trước là thiên kiêu của Ngoại Tông, ta và ngươi há có thể so sánh.
- Mai Kiếm sư tỷ cũng tới, kỳ quái, nàng là Quy Nguyên cảnh ngũ trọng, tại sao cảm thấy hứng thú với Ngoại Tông Đại Tái.
- Có lẽ trong hàng đệ tử Ngoại Tông khóa này, có người thân thích của nàng!

Ánh mắt của đệ tử Nội Tông ngồi trên khán đài thỉnh thoảng đảo qua, một khi phát hiện nhân vật phong vân nào, lập tức liền nghị luận ầm ỉ.

Về phần Vân Kiếm sư huynh, Mai Kiếm sư tỷ, Vân Kiếm, Mai Kiếm đều là xưng hào, chỉ có người kinh tài tuyệt đỉnh, mới có xưng hào, hoặc xông xáo bên ngoài ra chút danh tiếng, cũng có xưng hào của mình.

Mọi người ở đây đang nghị luận ầm ỉ, một gã thiếu niên thân cao một thước chín, thân hình hùng tráng đi vào.

Hắn thân cao cân xứng, khí thế càng không tầm thường, rõ ràng đứng phía dưới, lại giống như một ngọn núi vững vàng trước mặt đám đệ tử Nội Tông, cao không thể leo tới.

- Là Phách Kiếm sư huynh.

Âm thanh của mọi người nhỏ đi rất nhiều, ánh mắt nhìn về phía thiếu niên mang theo ước ao, đó kị cùng kính nể.

Bạn đang đọc truyện *Vĩnh Hằng Chí Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 74: Tranh Phong

- Thật nhiều người.

Lý Phù Trần vừa tiến vào Luận Võ Trảng đã bị nhiều người đông nghịt bốn phía làm rung động.

Khán đài ở Vân Vụ Thành chỉ có thể chứa được mấy ngàn người, còn một cuộc tỷ thí của Ngoại Tông Thương Lan Tông lại có thể dung nạp mấy vạn người, có câu nói số lượng đến vạn chính là biển người, trảng diện như thế này thật là đồ sộ.

- Các ngươi đi lên rút thăm.

Tiêu Trường Phong nói với hai mươi người tham gia thi đấu bài danh.

- Vâng!

Đám người Lý Phù Trần đi lên đấu đài, tay tiến vào trong hộp rút ra một cái thăm.

Lý Phù Trần là thăm số ba.

Đệ tử Ngoại Tông Đại Tái tuy rằng long trọng, nhưng cũng không có cái gì gọi là phức tạp, cũng không có người lên đài tuyên bố, một đám Trưởng Lão Nội Tông cùng những cao tăng khác của tông môn đều ngồi trên ghế chủ trì, gặt đầu với Tiêu Trường Phong, ra hiệu thi đấu có thể bắt đầu.

Thi đấu bài danh bắt đầu, đầu tiên là hai bên lấy được thăm số một lên đấu đài.

Theo thứ tự là Quan Tuyết và Ô Thanh Mai.

Oanh!

Hai người vừa lên đấu đài, thì trên khán đài liền oanh động, nhất là có không ít nam đệ tử Nội Tông huyết sáo.

- Quan Tuyết sư muội, ta sẽ không nhường ngươi.

Ô Thanh Mai rút ra một kiếm, thân nhiên cười.

Mặt của Quan Tuyết không thay đổi nói:

- Không cần ngươi nhường.

- Cần thận rồi.

Ô Thanh Mai mang theo một kiếm, thân hình tung bay, kiếm ánh sáng lấp lánh rơi xuống Quan Tuyết, càng lúc càng nhanh.

Kiểm pháp Hoàng cấp Đỉnh giai, Cuồng Phong Khoái Kiếm.

Quan Tuyết giương tay lên, rung một cái, kiếm ánh như hoa mai ngăn cản Cuồng Phong Khoái Kiếm của Ô Thanh Mai.

Kiểm pháp Hoàng cấp Đỉnh giai, Mai Hoa Kiếm Pháp.

Đang đang đang . .

Thân pháp của hai người phiêu dật, giống như "hồ điệp xuyên hoa", vô cùng đẹp đẽ, thế nhưng hai người ra tay không lưu tình chút nào, mỗi một chiêu kiếm đều ẩn chứa sát khí, vô cùng sắc bén.

"Cảnh giới công pháp của và tu vi của Ô Thanh Mai cao hơn một chút, nhưng tố chất thân thể của Quan Tuyết mạnh hơn đối phương."

Dưới đài, Lý Phù Trần nhìn hai người chiến đấu.

Hắn nhìn ra lực lượng thân thể của Ô Thanh Mai yếu hơn Quan Tuyết một ít, ở phương diện này phải chịu thiệt.

Nhưng mà, Ô Thanh Mai tiến vào Thương Lan Tông sớm hơn Quan Tuyết, thời gian tu luyện dài hơn Quan Tuyết, cái này là khuyết điểm của Quan Tuyết.

Qua hơn trăm chiêu, Ô Thanh Mai dần dần xuất ra sát chiêu.

- Cuồng Phong Bách Biến.

Ô Thanh Mai đã tu luyện Cuồng Phong Khoái Kiếm đến cảnh giới Đại Thành từ lâu, sát chiêu vừa ra, kiếm thế dày đặc như trăm mũi tên cùng bắn, người có tu vi kiếm đạo hơi yếu, đối mặt với chiêu này, cũng phải có sơ hở.

- Thiên Mai Trán Phóng.

Đáng tiếc, thiên phú kiếm đạo của Quan Tuyết dường như trên Ô Thanh Mai, thi triển kiếm pháp, nhiều kiếm ánh giống như hoa mai nở rộ, trong nháy mắt khuếch trương dày đặc, hóa giải sát chiêu của Ô Thanh Mai.

- Nhất Chi Độc Tú.

Không đợi Ô Thanh Mai biến chiêu (đổi chiêu), kiếm thế của Quan Tuyết biến đổi, từ chiêu cuối cùng nói tiếp đến chiêu thứ nhất của Mai Hoa Kiếm Pháp, nhiều đóa hoa mai biến mất, Quan Tuyết chỉ kiếm vào yết hầu của Ô Thanh Mai.

- Ngươi thua.

Quan Tuyết nhàn nhạt nói.

Ô Thanh Mai có chút chán nản nói:

- Kiếm pháp của Quan Tuyết sư muội thật tốt.

Trong lòng nàng không cam lòng, nếu không phải lực lượng thân thể của nàng hơi yếu, trình độ nhanh nhạy kém hơn Quan Tuyết, chưa chắc nàng sẽ bại, nhưng nàng cũng phải thừa nhận, thiên phú kiếm đạo của Quan Tuyết cao hơn nàng một bậc, lĩnh ngộ kiếm đạo sâu hơn nàng.

- Tốt một Mai Hoa Kiếm Pháp?

Trên khán đài, một nữ đệ tử Nội Tông da trắng như tuyết nhíu mày.

Nàng chính là Mai Kiếm trong miệng mọi người, Trần Phương Hoa.

Lấy Mai Kiếm làm xưng hào, bởi vì nàng tu luyện kiếm pháp liên quan đến hoa mai.

Lúc còn là đệ tử Ngoại Tông, nàng tu luyện chính là Mai Hoa Kiếm Pháp.

Sau khi trở thành đệ tử Nội Tông, nàng lại tu luyện Vạn Mai Kiếm Pháp.

Cho nên đối với Quan Tuyết tu luyện Mai Hoa Kiếm Pháp, nàng đặc biệt chú ý đến.

- Tạo nghệ của Cường Phong Khoái Kiếm không tệ, đáng tiếc năng lực ứng biến kém một chút.

Vân Kiếm Lưu Thiên Hà cũng bình luận kiếm pháp của Ô Thanh Mai.

Theo trận đấu của Quan Tuyết và Ô Thanh Mai kết thúc, hai bên bắt được thăm số hai lên đài.

Theo thứ tự là Hồng Phong và Thượng Quan Hồng.

Thượng Quan Hồng thắng.

- Thăm số ba lên đài.

Trọng tài cao giọng nói.

- Đến lượt ta.

Thân hình của Lý Phù Trần chợt lóe, nhảy lên đài.

Đối diện, một bóng người cũng nháy mắt nhảy lên đài.

Nhìn kỹ lại, là một trong mười đại thiên kiêu của Ngoại Tông, Tôn Tuấn.

Tôn Tuấn đã từng nghe qua hung danh của Lý Phù Trần, trong lòng kêu không may.

Trong mười chín người, hắn không muốn gặp nhất có ba bốn người, hết lần này tới lần khác Lý Phù Trần là một trong ba bốn người đó.

Một quyền đánh trọng thương Tần Thiệu Vũ, Tôn Tuấn tự nhận không làm được chuyện này.

Nhưng để hắn chịu thua là chuyện không thể, đối với tu vi kiếm đạo của mình, hắn khá tự tin.

- Lý Phù Trần, tiếp chiêu.

Tôn Tuấn giành ra chiêu trước, kiếm ảnh chợt lóe, giống như độc xà phun lưỡi, tốc độ ra kiếm cực nhanh.

Kiểm pháp Hoàng cấp Đỉnh giai, Xà Nhãn Kiếm Pháp.

- Thanh Phong Tập Tập.

Thanh Phong Kiếm Pháp của Lý Phù Trần đã đạt tới cảnh giới Xuất Thần Nhập Hóa, trên tay của hắn càng có lực lượng "hóa mục nát thành thần kỳ".

Rõ ràng chỉ một kiếm, Tôn Tuấn lại cảm giác được Lý Phù Trần ra hơn một hai mươi kiếm, mỗi kiếm vô cùng chân thật, mỗi kiếm đều trở thành đòn trí mạng.

Đang đang đang . .

Tôn Tuấn giành trước công kích, nhưng lui đầu tiên cũng là hắn.

Hắn phải lui, không lui mà nói, trong nháy mắt thất bại.

"Phải đánh bại đối phương bằng kiếm pháp."

Lý Phù Trần cũng không phát huy ưu thế của lực lượng thân thể.

Nếu muốn bộc phát quang mang của mình, nhất định phải cho người khác thấy được tu vi kiếm đạo của hắn.

Qua hơn mười chiêu, Lý Phù Trần dùng một kiếm phá Xà Nhãn Kiếm Pháp của Tôn Tuấn.

- Người rất mạnh, ta thua tâm phục khẩu phục.

Tôn Tuấn cười khổ, hắn cho rằng kiếm pháp của mình rất mạnh, nhưng kiếm pháp của Lý Phù Trần càng mạnh hơn, từng chiêu từng thức, tùy tâm sở dục, như thiên mã hoành không, hắn căn bản theo không kịp tiết tấu của đối phương.

- Đa tạ.

Lý Phù Trần ôm quyền.

Thăm số bốn chính là Vũ Văn Thiên, chỉ một kiếm, hấn liền đánh bại đối thủ của mình.

Thực lực cấp bậc "thống trị", làm tiếng hô của hấn rất cao.

Tất cả mọi người đã nhận định, hấn là đệ nhất đệ tử Ngoại Tông Đại Tái lần này, không ai có thể ngăn cản.

Thứ năm lên đài chính là Triệu Minh Nguyệt cùng Phương Liệt Hải.

Thực lực của Phương Liệt Hải rất mạnh, nhưng đáng tiếc Triệu Minh Nguyệt càng mạnh hơn, Kinh Đào Kiếm Pháp gặp Minh Nguyệt Kiếm Pháp, giống như gặp phải khắc tinh vậy, toàn quân tan rã.

Sát chiêu Hải Thượng Sinh Minh Nguyệt vừa ra, Phương Liệt Hải phun máu bay ra, ngã xuống đài.

- Minh Nguyệt sư muội không hổ là cháu gái của Đại trưởng lão, thiên phú quá mạnh.

- Trong Ngoại Tông, ngoại trừ Vũ Văn Thiên ra, có thể so với Minh Nguyệt sư muội phỏng chừng chỉ có Thượng Quan Hồng.

- Thượng Quan Hồng là cháu ngoại của Thượng Quan trưởng lão, thiên phú cũng rất mạnh.

Tiếp theo, chính là Cao Trường Thiên đối mặt với Tần Thiểu Vũ, Cao Trường Thiên thắng.

Rất nhanh, một vòng tỷ thí thứ nhất đã qua, thập cường sinh ra.

Thập cường đại biểu cho mười đại đệ tử của Ngoại Tông, được thưởng cho một lượng lớn điểm cống hiến.

Đệ nhất được thưởng mười vạn điểm cống hiến, thứ hai cùng thứ ba được thưởng tám vạn, thứ tư và thứ năm được thưởng sáu vạn, từ thứ năm đến thứ mười là ba vạn điểm cống hiến.

Có thể nói, ở Thương Lan Tông, chỉ có đệ tử mới có đãi ngộ tốt nhất.

Giống như Trưởng Lão Ngoại Tông tuy rằng có địa vị rất cao, nhưng kiếm điểm cống hiến, chưa hẳn so được với một đệ tử Thương Lan Tông, chủ yếu bởi vì đệ tử thường đạt được phần thưởng.

Tu luyện công pháp nhanh có thể đạt được phần thưởng, thu được thứ tự trong tỷ thí cũng thu được phần thưởng.

Sau khi trở thành đệ tử Nội Tông, con đường thu được phần thưởng ngày càng nhiều, nếu người có thiên phú thì không cần lo lắng về điểm cống hiến.

Bạn đang đọc truyện *Vĩnh Hằng Chí Tôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 75: Thái Hà Kiếm Pháp

- Mười đại đệ tử Ngoại Tông, thật đáng ghét.

Quan Bằng đang ngồi trên khán đài.

Lúc còn ở Vân Vụ Thành, hấn rất xem thường Lý Phù Trần.

Trong thiên tài chiến, tuy bị Lý Phù Trần đánh bại.

Nhưng hấn vẫn như trước xem thường Lý Phù Trần, cho rằng chỉ một căn cốt phổ thông, không có tiềm lực gì.

Hiện tại Lý Phù Trần trở thành mười đại đệ tử của Ngoại Tông, Quan Bằng có chút dao động.

Hấn không biết mình còn sức đi xem thường Lý Phù Trần không.

- Hừ, tạm thời không tính toán cùng người, chờ ta đột phá Quy Nguyên cảnh, ta nhất định sẽ trả lại.

Quan Bằng nắm quyền thật chắc.

Trên khán đài, Quan Hồng cùng Quan Diễm ngồi chung một chỗ.

Hơn một năm đi qua, Quan Hồng đã đột phá tới Quy Nguyên cảnh nhị trọng, Quan Diễm đột phá tới Quy Nguyên cảnh tam trọng.

Hơn một năm đột phá một trọng, trong tông môn chỉ thuộc về tầng lớp giữa.

- Chỉ một tên đệ tử Lý gia, dĩ nhiên có thể trở thành một trong mười đại đệ tử của Ngoại Tông, chuyện này không thể tha thứ. Quan Hồng cau mày, trong lòng hết sức khó chịu.

Quan Diễm hừ nói:- Phong quang nhất thời mà thôi, lấy căn cốt của hắn, trước mười tám tuổi căn bản không cách nào đột phá Quy Nguyên cảnh.

Căn cốt càng thấp, thì thời gian ở lại Luyện Khí cảnh cửu trọng đỉnh phong càng dài, cái này là bình thường thứ nhất, nếu đến Quy Nguyên cảnh cửu trọng đỉnh phong, dừng lại mười, hai mươi năm là chuyện bình thường.

Sau khi quyết định ra thập cường, tiếp theo là quyết định ra năm cường.

Vẫn là rút thăm, Lý Phù Trần rút được thăm số bốn.

Thăm số một, Vũ Văn Thiên đấu với Cao Trường Thiên.

Mặc dù Cao Trường Thiên rất nỗ lực, nhưng chênh lệch giữa hắn và Vũ Văn Thiên quá lớn, cho dù là lực lượng thân thể, tu vi, cảnh giới công pháp, hay kiếm pháp, đều yếu hơn Vũ Văn Thiên.

Hai kiếm, Cao Trường Thiên hạ tràng.

“Vũ Văn Thiên quá mạnh mẽ.”

Mọi người thầm nói.

Thăm số hai, Triệu Minh Nguyệt thắng lợi.

Thăm số ba, Thượng Quan Hồng đấu với Quan Tuyết.

Thượng Quan Hồng năm nay mười bảy tuổi, tu luyện nhiều hơn Quan Tuyết hai năm, dựa vào nhiều hơn hai năm này, Thượng Quan Hồng nhẹ nhàng đánh bại Quan Tuyết.

Thăm số bốn, Lý Phù Trần cũng dễ dàng đánh bại đối thủ.

...

Theo trận thứ năm kết thúc, năm cường thuận lợi sinh ra.

Theo thứ tự là Vũ Văn Thiên, Triệu Minh Nguyệt, Thượng Quan Hồng, Lý Phù Trần, cùng với một người tên Tào Vân, một trong mười đại thiên kiêu.

Vòng hai hai quyết đấu.

Trận đầu là Vũ Văn Thiên đấu với Tào Vân.

Trận thứ hai, Lý Phù Trần đấu với Triệu Minh Nguyệt.

Thượng Quan Hồng luân không.

Trận đầu không có chuyện gì ngoài ý muốn, Vũ Văn Thiên dễ dàng đạt được thắng lợi.

Trận thứ hai, Lý Phù Trần và Triệu Minh Nguyệt vừa mới lên đài thì chiến đấu kịch liệt.

Triệu Minh Nguyệt còn cường đại hơn trong tưởng tượng của mọi người, vừa mới giao thủ lần đầu, Lý Phù Trần cảm giác được thực lực cơ sở của Triệu Minh Nguyệt vô cùng đáng sợ.

Loại đáng sợ này, không phải phát ra từ lực lượng thân thể mà là từ Chân khí.

“Minh Ngọc Huyền Công tầng thứ tám?”

Lý Phù Trần nghĩ đến khả năng này.

Minh Ngọc Huyền Công là công pháp tiến giai của Côn Ngọc Quyết, tầng thứ bảy liền có thể so với Côn Ngọc Quyết tầng thứ chín, tầng thứ tám không biết mạnh hơn bao nhiêu lần.

Lý Phù Trần không biết rằng, Triệu Minh Nguyệt có thể tu luyện Minh Ngọc Huyền Công đến tầng thứ tám, là vì nuốt một viên đan dược công pháp Minh Ngọc Đan, bản thân nàng là cháu gái của Đại trưởng lão Nội Tông, một chút tài nguyên như thế phải có.

Đối diện, Triệu Minh Nguyệt còn kinh ngạc hơn Lý Phù Trần, nàng đã xuất toàn lực, nhưng không làm gì được Lý Phù Trần, ngược lại bị đối phương đánh chỉ có thể phòng thủ.

- Cẩn thận rồi.

Lý Phù Trần đem lực đạo áp chế tương đương với đối phương, chỉ dựa vào tu vi kiếm đạo để áp chế nàng.

- Lý Phù Trần, ngươi rất mạnh, nhưng thể này còn chưa đủ.

Kiểm thể của Triệu Minh Nguyệt đột nhiên tăng lên, Chân khí bao phủ mộc kiếm, màu sắc đột nhiên thay đổi chút ít, ánh sáng mặt trời chiếu xuống tỏa ra bảy màu, giống như cầu vồng ngang trời, hào quang chiếu khắp nơi.

Kiểm pháp Huyền cấp Đê giai, Thái Hà Kiếm Pháp.

Lý Phù Trần hít một cái, trong tầm mắt của hắn đều là kiếm quang đầy màu sắc.

- Lý Phù Trần, đối mặt với Thái Hà Kiếm Pháp, ngươi không có khả năng thắng được, nhận thua đi!

Bằng vào Thái Hà Kiếm Pháp, Triệu Minh Nguyệt không chỉ thay đổi cục diện mà còn ngăn cản được Lý Phù Trần.

- Là kiếm pháp Huyền cấp Đê giai, Thái Hà Kiếm Pháp, Minh Nguyệt sư muội làm sao luyện được, Luyện Khí cảnh hắn là rất khó thúc giục kiếm pháp Huyền cấp Đê giai mới đúng?

- Thông thường, Võ giả Luyện Khí cảnh rất khó thúc giục kiếm pháp Huyền cấp Đê giai, nhưng Minh Nguyệt sư muội không giống.

- Không giống như thế nào?

- Minh Nguyệt sư muội đã tu luyện Minh Ngọc Huyền Công đến tầng thứ tám, Chân khí mạnh hơn Võ giả Luyện Khí cảnh cửu trọng đỉnh phong rất nhiều, ở một trình độ nào đó, Chân khí không kém hơn Võ giả mới bước vào Quy Nguyên cảnh.

- Ngươi nói như vậy cũng có đạo lý.

- Khóa trước có Phách Kiếm sư huynh cùng khóa tốt nhất có ba vị Kiếm Sĩ, Kiếm Hổ và Vô Tình Kiếm sư huynh, đều ở Luyện Khí cảnh tu luyện kiếm pháp Huyền cấp Đê giai, ngươi chưa từng nghe tin tức này nên mới nghi vấn.

Những đệ tử Nội Tông ngồi phía trước, châu đầu ghé tai, thấp giọng nghị luận.

Dưới đài, Vũ Văn Thiên nhìn thấy Triệu Minh Nguyệt thi triển Thái Hà Kiếm Pháp thì cười nhạt, cũng không quá kinh ngạc.

- Đây là kiếm pháp Huyền cấp Đê giai sao? Cũng không được tốt lắm!

Kiểm thể của Lý Phù Trần biến đổi, kiếm pháp Hoàng cấp Đỉnh giai Xích Họa Kiếm Pháp lần đầu tiên được thi triển.

Bùng!

Giống như liệt hỏa liêu nguyên, giống như núi lửa bùng nổ.

Kiểm thể của Lý Phù Trần nóng cháy bá đạo trước nay chưa từng có.

Nếu như nói Thái Hà Kiếm Pháp của Triệu Minh Nguyệt là từng đạo cầu vồng, Xích Họa Kiếm Pháp của Lý Phù Trần chính là liệt hỏa tận trời, đốt sạch vạn vật.

Triệu Minh Nguyệt kinh hãi thất sắc, đối mặt với Xích Họa Kiếm Pháp của Lý Phù Trần, Thái Hà Kiếm Pháp của nàng giống tuyết mùa đông gặp phải mặt trời chói chang, hoàn toàn tan rã, không còn thanh thể như trước.

- Không có khả năng, Xích Họa Kiếm Pháp chỉ là kiếm pháp Hoàng cấp Đỉnh giai mà thôi?

Triệu Minh Nguyệt cắn chặt môi.

- Ngộ tính của người này quả thật đáng sợ, dĩ nhiên tu luyện Xích Họa Kiếm Pháp đến cảnh giới Xuất Thần Nhập Hóa, rõ ràng chính là Kiếm Sĩ thứ hai.

Trên đài chủ trì, một gã Trưởng Lão Nội Tông kinh hãi nói.

- Đúng là cảnh giới Xuất Thần Nhập Hóa, sao hần làm được?

- Ngộ tính là vật vô cùng mờ mịt, cùng căn cốt có liên quan, nhưng lại tuyệt đối không quan hệ gì, năm đó Kiếm Sĩ bằng vào căn cốt tứ tính, vững vàng ngăn chặn Kiếm Hồ và Vô Tình Kiếm có căn cốt ngũ tính, là vì ngộ tính quá mức đáng sợ.

Người thường xem náo nhiệt, người tinh thông thì bàn luận.

Cho dù là đệ tử Ngoại Tông hay đệ tử Nội Tông, chỉ biết kiếm pháp của Lý Phù Trần rất lợi hại, nhưng không biết kiếm pháp của Lý Phù Trần đạt đến trình độ nào.

Mà các trưởng lão của Thương Lan Tông liếc một cái liền nhìn ra.

Nói như vậy, đệ tử Ngoại Tông có thể tu luyện kiếm pháp Hoàng cấp Đỉnh giai đến cảnh giới Tiểu Thành đã không tệ rồi, chỉ có thiên khiếu mới tu luyện kiếm pháp Hoàng cấp Đỉnh giai đến cảnh giới Đại Thành.

Thế như phần lớn thiên khiếu chỉ dừng lại ở cảnh giới thứ nhất của Đại Thành là Lô Hỏa Thuần Thanh, có rất ít thiên khiếu ở Luyện Khí cảnh tu luyện kiếm pháp Hoàng cấp Đỉnh giai đến cảnh giới thứ hai của Đại Thành là Đăng Phong Tạo Cực.

Chớ đừng nói đến cảnh giới thứ ba là Xuất Thần Nhập Hóa.

Mà Thái Hà Kiếm Pháp của Triệu Minh Nguyệt ngay cả cảnh giới Tiểu Thành cũng chưa tới, tất nhiên kém xa Xích Hỏa Kiếm Pháp đạt tới Xuất Thần Nhập Hóa của Lý Phù Trần rồi.

Kiểm thế như lửa, kiếm pháp như lửa.

Ba kiếm qua đi, Lý Phù Trần đem Triệu Minh Nguyệt ép xuống đầu đài.

- Lần này coi như ngươi lợi hại, lần sau lại phân thắng bại.

Triệu Minh Nguyệt nhấn mặt rời đi.

Về mặt của Lý Phù Trần thần nhiên, giống như không có chuyện gì xảy ra.

Triệu Minh Nguyệt tuy mạnh, nhưng chỉ mạnh trong bình thường, trận chiến này, ngay cả năm thành thực lực hần cũng chưa xuất ra.

Bạn đang đọc truyện *Vĩnh Hằng Chí Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 76: Đệ Tử Đệ Nhất Ngoại Tông (Thượng)

Sau khi tam cường sinh ra, tiếp theo là thời khắc quan trọng nhất.

Vẫn không đệ nhất, võ không đệ nhị.

Mười đại đệ tử Ngoại Tông tuy oai phong, nhưng oai phong không bằng đệ tử đệ nhất Ngoại Tông.

Đệ tử đệ nhất Ngoại Tông mỗi một khóa, đều được ghi chép lại, khắc tên vào thạch bia của Ngoại Tông, đó là tượng trưng cho vinh quang, cũng là tượng trưng cho thực lực, ai cũng không đoạt được.

Sau khi rút thăm, lần này đến lượt Lý Phù Trần luân không.

- Vũ Văn Thiên, ta sẽ không cho ngươi dễ dàng đạt được đệ nhất đâu.

Thượng Quan Hồng hít sâu một hơi, cả người căng cứng, cơ thể co rút lại, sau đó một cỗ khí tức kinh khủng bạo phát, một kiếm trong nháy mắt bị bao phủ bởi một tầng Chân khí màu tím dày đặc, cỗ Chân khí này mạnh mẽ kéo dãn từ cánh tay đến mũi kiếm, nhìn qua giống như hần đang cầm một thanh vũ kiếm màu tím.

- Vũ Văn Thiên, tiếp chiêu.

Bộ pháp của Thượng Quan Hồng cực nhanh, trong nháy mắt đã đến trước Vũ Văn Thiên mấy thước, vũ kiếm màu tím vung lên, một đạo kiếm quang hình quạt bộc phát, sáng lạn rực rỡ.

Từ Cục Huyền Công tăng thứ tám

Kiểm pháp Huyền cấp Đê giai, Quang Mang Kiểm Pháp.

Mọi người không nghĩ tới, Thượng Quan Hồng cũng tu luyện công pháp tiền giai và kiểm pháp Huyền cấp Đê giai.

Nhưng quá rõ ràng, tu vi kiểm đạo của Thượng Quan Hồng đã vượt qua Triệu Minh Nguyệt không ít.

Kiểm pháp Huyền cấp Đê giai của Triệu Minh Nguyệt chưa Tiểu Thành, còn kiểm pháp Huyền cấp Đê giai của Thượng Quan Hồng đã đạt tới cảnh giới Tiểu Thành.

Ngoài ra, lực lượng thân thể của Thượng Quan Hồng cũng tương đối kinh khủng, khi Ngoại Tông Đại Tái còn chưa bắt đầu, có người nói lực lượng thân thể của Thượng Quan Hồng đã vượt qua bảy ngàn cân, hiện tại chỉ sợ còn mạnh hơn.

Thực lực cơ sở của Thượng Quan Hồng rất mạnh, vừa mới bắt đầu đã bộc phát toàn bộ lực lượng, chém một kiếm tới Vũ Văn Thiên.

Ngay khi không ít người vì Vũ Văn Thiên lo lắng, thì hấn ra tay.

Y phục trên cánh tay phải nổ tung, lộ ra cơ bắp cường tráng, Vũ Văn Thiên giờ kiểm lên, kiểm thế vô cùng bá đạo phóng lên, kèm theo kiếm quang huy hoàng.

Kết!

Kiểm quang của Thượng Quan Hồng trong nháy mắt tan vỡ, ngay sau đó, một kiếm cũng gãy ra từng khúc, hóa thành vô số mảnh nhỏ bắn ra ngoài.

Thượng Quan Hồng đứng người tại đó, một câu cũng không nói được.

Lúc này, trên khán đài lặng ngắt như tờ, tất cả mọi người ngơ ngác nhìn Vũ Văn Thiên.

Mạnh.

Mạnh đến đáng sợ.

Mạnh đến biến thái.

Cho dù Phách Kiếm Liễu Vô Hoàng từng là đệ tử đệ nhất Ngoại Tông, lúc này cũng động dung, hít mắt lại, không biết đang suy nghĩ cái gì.

- Thực lực cấp thống trị, đây mới thật sự là thiên kiêu.

- Trận đấu tiếp theo không cần so nữa, cho dù Lý Phù Trần mạnh đến đâu cũng không phải là đối thủ của Vũ Văn Thiên.

- Đây là thực lực của Vũ Văn Thiên sao? Theo ta thấy, đệ tử Nội Tông Quy Nguyên cảnh nhất trọng cũng chưa chắc là đối thủ của hắn.

- Nếu là bên ngoài, Võ giả Quy Nguyên cảnh tam trọng tầm thường cũng không phải đối thủ của Vũ Văn Thiên.

Vô số tiếng khen ngợi từ trong miệng mọi người truyền ra, về phần Thượng Quan Hồng đứng trên đài, đã sớm bị mọi người quên đi.

Vũ Văn Thiên nhếch miệng, hắn rất thích cảm giác được người khác sùng bái, kính ngưỡng.

Trong vô tận tình không, hắn muốn làm thái dương duy nhất kia, để quần tinh âm đạm thất sắc, chỉ mình hắn tỏa sáng.

- Lý Phù Trần, lên đi!

Vũ Văn Thiên nhìn về phía Lý Phù Trần, cất cao giọng nói.

Lý Phù Trần cười nhạt, từng bước đi lên đấu đài, cuối cùng dừng trước Vũ Văn Thiên mười bước.

- Ra tay đi! Ta cho ngươi cơ hội ra chiêu.

Vũ Văn Thiên cao ngạo đứng đó, một kiếm trong tay chỉ xuống đất.

- Thật mất mặt, phỏng chừng một kiếm cũng không tiếp nổi.

Dưới đài, Phương Liệt Hải cười nhạo, giống như thấy được dáng vẻ thất hồn lạc phách của Lý Phù Trần vậy.

Ánh mắt của Quan Tuyết nhìn chằm chằm Lý Phù Trần, như muốn nhìn ra cái gì trên người đối phương.

Đáng tiếc nhìn không ra cái gì.

Nếu như nói Vũ Văn Thiên là vô cùng tự tin, giống như thái dương trên bầu trời, hào quang vạn trượng.

Lý Phù Trần chính là đại dương mệnh mông, sâu không lường được.

- Nếu ta ra tay, ngươi nhất định ứng phó toàn lực.

Lý Phù Trần nói xong, rút ra một kiếm, thân hình lóe lên, một kiếm chém về Vũ Văn Thiên.

- Mơ tưởng!

Vũ Văn Thiên vẫn dùng chiêu cũ, giờ kiếm lên, kiếm thế vô cùng bá đạo phóng lên cao, muốn dùng một kiếm này đánh gãy một kiếm của Lý Phù Trần.

Ầm!

Một vòng kinh khí khuếch tán ra xung quang, tóc và quần áo của hai người bay phấp phới, trên đầu đài, bụi bậm bay lên tạo thành một con lốc.

Vũ Văn Thiên lui một bước.

Lý Phù Trần cũng lui một bước.

- Một kiếm không gãy?

- Thực sự không gãy!

Tiếng kinh hô liên tục vang lên, mọi người đều nổi lên hứng thú, bọn họ muốn nhìn xem, Lý Phù Trần đến cùng ngăn được Vũ Văn Thiên mấy chiêu.

- Thú vị, cũng tốt, ta liền chơi với ngươi.

Vũ Văn Thiên di chuyển, một kiếm trong tay vẽ ra một vòng, kiếm thế dày đặc như từng con rắn nhỏ tuôn ra, biến hóa thất thường, vừa tinh chuẩn vừa tàn nhẫn, lại mang theo một tia khí phách bề ngỗ.

Kiểm pháp Hoàng cấp Đình giai, Kim Xà Kiếm Pháp.

Dương gia có một môn kiếm pháp gọi Ngân Xà Kiếm Pháp, là kiếm pháp Hoàng cấp Cao giai, chỉ là so với Kim Xà Kiếm Pháp này, khí chất kém quá nhiều, cũng không có một tia khí phách như Kim Xà Kiếm Pháp.

Bùng!

Vũ Văn Thiên giống như nhìn thấy một quả cầu lửa to lớn phóng tới, kiếm thế của hắn trong nháy mắt tan rã.

Đồng dạng là kiếm pháp Hoàng cấp Đình giai, Kim Xà Kiếm Pháp của hắn chỉ là đạt tới cảnh giới Đăng Phong Tạo Cực, Xích Họa Kiếm Pháp của Lý Phù Trần đã đạt tới cảnh giới Xuất Thần Nhập Hóa.

Có thể nói, uy lực của Xích Họa Kiếm Pháp, mạnh hơn Vũ Văn Thiên nghĩ nhiều, người ở dưới đài không cảm thụ mãnh liệt như vậy.

- Đã như vậy, đừng trách ta.

Một cỗ khí thế cường đại từ trên người Vũ Văn Thiên bạo phát.

Kim Cương Huyền Công tầng thứ tám.

Triệu Minh Nguyệt cùng Thượng Quan Hồng đều tu luyện công pháp tiến giai, Vũ Văn Thiên tất nhiên cũng tu luyện.

Hai người trước dùng đan dược công pháp để đột phá, còn Vũ Văn Thiên dựa vào chính mình tăng lên.

Đan dược công pháp tuy giúp bớt nhiều thời gian, nhưng muốn mài hợp hoàn toàn, cũng cần phải có thời gian.

Tự mình tăng lên thì không có vấn đề như vậy, có thể phát huy uy lực của công pháp tăng này đến mười thành.

Vận chuyển Kim Cương Huyền Công tầng thứ tám, lực lượng thân thể của Vũ Văn Thiên toàn diện bạo phát, toàn thân toát ra một cỗ khí tức thiết huyết, đây chính là khí tức của lực lượng thân thể.

- Bại đi!

Vũ Văn Thiên hét lớn một tiếng, Chân khí màu kim nháy trên một kiếm bành trướng, chém một kiếm vào Lý Phù Trần.

Một kiếm này, hắn muốn Lý Phù Trần rơi xuống đầu đài, không cho đối phương cơ hội nào.

- Tôi thật đúng lúc.

Hầu như ngay khi Vũ Văn Thiên xuất thủ, Lý Phù Trần cũng bạo phát khí thế.

Xích Họa Huyền Công tăng thứ tám.

Cùng lúc đó, thân thể của Lý Phù Trần hơi phồng lên một vòng, chân trái bước ra, dùng kiếm nghênh đón Vũ Văn Thiên.

Àm!

Lân giao thủ này giống như thiên lôi dẫn địa hỏa.

Một kiếm trong tay hai người không chịu được lực đạo kinh khủng như thế, trong nháy mắt nổ tung nát vụn, hướng bốn phương tám hướng bay ra, giống như từng cái ám khí bắn nhanh.

- Cái gì?

Một đòn của hai người đem mọi người hù không nhẹ.

Nhất là biểu hiện của Lý Phù Trần, càng làm người khác khiếp sợ.

- Tốt.

Ánh mắt của Đại trưởng lão Ngoại Tông sáng lên, lên tiếng khen ngợi.

Đối với cao tăng của tông môn mà nói, "nhất chi độc tứ" vĩnh viễn không đẹp bằng "lưỡng hổ tranh phong", dù sao ai ghét tông môn mình nhiều thiên tài.

- Ở trước mặt ta, người dám ỷ dẫu thực lực.

Vũ Văn Thiên nổi giận.

Lý Phù Trần lạnh nhạt nói:

- Như nhau.

- Tiếp kiếm.

Tiêu Trường Phong không biết từ nơi này lấy ra hai thanh kiếm thật, vung tay lên, hòa thành hai đạo lưu quang bắn về phía Lý Phù Trần cùng Vũ Văn Thiên.

- Đừng tưởng tiếp kiếm.

Vũ Văn Thiên tay trần điên cuồng tấn công Lý Phù Trần, không cho đối phương có cơ hội tiếp kiếm, đồng thời bản thân chuẩn bị tùy thời tiếp lấy.

Bạn đang đọc truyện *Vĩnh Hằng Chí Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 77: Đệ Tử Đệ Nhất Ngoại Tông (Hạ)

Bịch bịch bịch bịch. . .

Hai người dùng tay trần chém giết, so với kiếm pháp còn bạo lực hơn.

Hầu như mỗi quyền đều thấu tới thịt.

Keng!

Hai thanh kiếm thật cắm vào đầu đài, hai người cũng không quan tâm, tiếp tục chém giết.

"Không có khả năng, ta có vạn cân lực, lại không thể áp chế hắn."

Vũ Văn Thiên càng đánh càng giận, càng giận càng điên cuồng, càng chiến đấu về sau, hầu như đã mấy lần điên cuồng.

Lý Phù Trần cũng tùy ý phát huy lực lượng của mình.

Vũ Văn Thiên cùng hắn rất giống nhau, lực lượng thân thể không kém, cảnh giới công pháp không sai biệt, năng lực thực chiến cũng gần nhau.

- Thống khoái.

Ánh mắt của Lý Phù Trần càng ngày càng sáng, hắn đã lâu không xuất toàn lực đánh một trận, nghiền ép đối thủ dĩ nhiên thoải mái nhưng thiếu sáng khoái.

Cao thủ luôn tịch mịch.

Gặp đối thủ chân chính mới hiện lên giá trị của cao thủ.

Ken két!

Đầu đài của Ngoại Tông do nam thạch cứng rắn nhất xây thành, thế nhưng bị hai người tàn phá, nam thạch bị bể thành từng cục nhỏ theo kinh khí vắng khắp nơi.

- Hai tên này còn là người sao?

- Yêu thú cũng không bạo lực như họ vậy.

- Có thể so với Yêu ma.

Mọi người nín thở, theo dõi không chớp mắt.

- Phích Lịch Thối!

Vũ Văn Thiên tu luyện Võ học toàn diện hơn Lý Phù Trần một ít, một môn thối pháp Hoàng cấp Đỉnh giai được thi triển ra, đầu đài bị nứt ra thành một cái khe dài hơn một thước.

- Tật Phong Khoái Thiểm

Toàn Phong Thối được Lý Phù Trần thi triển ra, đã không đơn thuần là thối pháp Hoàng cấp Trung giai nữa, nó giống như sáp nhập vào huyết mạch của Lý Phù Trần, trở thành bản năng của hắn.

Vèo vèo vèo. . .

Thân hình của Lý Phù Trần chuyển động, lưu lại từng đạo tàn ảnh.

Ngay khi mắt của Vũ Văn Thiên mơ hồ.

Lý Phù Trần tấn công.

Vô số cước ảnh phủ tới.

Mặc dù Vũ Văn Thiên công thủ nhiều mặt, nhưng không đỡ được đòn tấn công tùy ý của Lý Phù Trần, trong nháy mắt, hắn đã bị đá ba bốn cái, thân thể văng ra ngoài.

Keng!

Vận khí của Vũ Văn Thiên không tệ, khi bay ngược ra sau vừa lúc gần một thanh kiếm, Vũ Văn Thiên rút kiếm ra, hít sâu một hơi, cả người trùng xuống, thân thể đứng vững trên mặt đất.

- Chịu ta một kiếm

Vũ Văn Thiên có kiếm trong tay, thực lực tăng lên không biết bao nhiêu, kiếm quang sáng lạn như phát tiết chém về Lý Phù Trần.

Lý Phù Trần nhanh chóng lui lại, trong quá trình lui, không ngừng đá toái thạch (đá vụn) tới Vũ Văn Thiên.

- Lý Phù Trần, ngươi chỉ biết trốn thôi sao?

Vũ Văn Thiên chém nát một khối đá vụn, có những khối đá này ngăn trở, hắn không cách nào đuổi kịp Lý Phù Trần, không khỏi lạnh nhạt nói.

Thình lình, Lý Phù Trần cũng tới gần một thanh kiếm khác.

Keng!

Lý Phù Trần rút kiếm ra, nói:

- Trốn, nguoi đánh giá mình quá cao rồi.

- Hôm nay không bại nguoi, thề không bỏ qua.

Vũ Văn Thiên nổi giận gầm lên, Chân khí màu kim nhạt trên thân kiếm bắt đầu dừng động, hóa thành một thanh vự kiếm màu kim to lớn, chém tới Lý Phù Trần.

- Chỉ sợ nguoi không có bản lĩnh này.

Lý Phù Trần cũng không lùi lại, vự kiếm màu đỏ trong tay, hung hăng nghênh đón.

Keng!

Lần này là kiếm thật, không phải mộc kiếm, đương nhiên sẽ không bị nghiền nát.

Nhưng lực đạo của hai thanh kiếm lớn hơn, vự khí màu kim nhạt cùng đỏ nhạt, giao nhau, trải rộng nửa đấu đài.

Trên đấu đài, một ít đá vụn trời nổi, sau đó bắn ra.

- Chân khí của hai người này thật thâm hậu!

Đám đệ tử Ngoại Tông ngồi sau, trợn mắt há mồm mà nhìn.

- Căn cốt ngũ tinh không hổ là căn cốt ngũ tinh.

Lý Phù Trần thâm than, chiến ý trong mắt càng ngày càng đậm.

Hai người đại chiến ba trăm hiệp, nhưng vẫn không phân thắng bại.

Nhưng người có ánh mắt nhìn rõ hơn, ưu thế của Lý Phù Trần nhiều hơn.

Kiểm pháp của Vũ Văn Thiên khí phách thì khí phách, nhưng thiếu linh động.

Mà kiếm pháp của Lý Phù Trần không những sắc bén, mà còn mang theo khí thế "thiên mã hành không".

Vũ Văn Thiên còn giới hạn trong sách, nhưng Lý Phù Trần đã vượt qua sách từ lâu, thậm chí gia nhập ý nghĩ của bản thân.

Đây là chênh lệch ngộ tính.

- Tĩnh Hòa Liệu Nguyên.

Hiệp thứ ba trăm chín mươi tám, Lý Phù Trần đột nhiên thi triển ra tuyệt chiêu trong Xích Hóa Kiếm Pháp.

Một kiếm này xuất ra, vự kiếm màu đỏ giống như tinh hỏa, khi đánh tới kiếm pháp của Vũ Văn Thiên, đột nhiên bộc phát, như hóa thành sóng lửa cháy lan trên đồng cỏ, điên cuồng cuốn đi tất cả.

Phốc phốc phốc phốc. . .

Trên y phục xuất hiện từng vết đen bị đốt, Vũ Văn Thiên chật vật lui về phía sau.

"Chính là lúc này."

Mắt của Lý Phù Trần sáng lên, kiếm đôi từ tay phải sang tay trái, vẽ ra một đường vòng cung hoàn mỹ, hồ quang màu đỏ giống như một vầng trăng khuyết, soi sáng đấu đài.

Kiểm pháp Hoàng cấp Đê giai, Bán Nguyệt Kiếm Pháp.

"Đang" một tiếng!

Kiểm trong tay của Vũ Văn Thiên văng ra, bắn xuống đấu đài.

Đừng bao giờ xem thường kiếm pháp cấp thấp, cao thủ quyết đấu, thời cơ biến mất tức thời, kiếm pháp cấp thấp có thể tiết kiệm nhiều thời gian cùng sức lực, trực tiếp bạo phát.

- Đề tiện.

Vũ Văn Thiên ngậy ra một lúc, gằm nhẹ nói.

- Ta thắng quang minh chính đại, tại sao lại đề tiện.

Đối phương không có kiếm, giống như con cọp không có nanh vuốt, Lý Phù Trần cũng không công kích đối phương, nhàn nhạt nói.

Vũ Văn Thiên nói:

- Có kiếm trong tay, ngươi không có khả năng thắng ta.

- Rất xin lỗi, kiếm của ngươi bị ta đánh bay, cho dù thay một thanh khác, ta cũng có thể đánh bay, ngươi, cuối cùng vẫn không phải là đối thủ của ta.

- Tùy ngươi.

Vũ Văn Thiên âm trầm đi xuống đấu đài.

- Cái này cũng có thể thắng, còn thiên lý hay không.

Quan Bằng trực tiếp há hốc mồm.

Quan Hồng cùng Quan Diễm cũng há hốc mồm.

Người há hốc mồm quá nhiều, Thượng Quan Hồng, Phương Liệt Hải, Tàn Thiếu Vũ, mỗi người đều không tin được sự thật này.

- Lại là hấn thắng.

Trong nháy mắt như thế, Ô Thanh Mai cảm giác mình đang nằm mơ.

Tất cả đều không chân thật.

Khi mới gặp Lý Phù Trần, nàng căn bản không đem Lý Phù Trần để vào mắt, chỉ coi đối phương là một đệ tử Ngoại Tông có chút thực lực.

Lúc này mới qua bao lâu, ngay cả Vũ Văn Thiên cũng bị đánh bại.

"Quên đi, tiến nhập Quy Nguyên cảnh, tình huống sẽ thay đổi."

Ô Thanh Mai không suy nghĩ thêm nữa.

"Thú vị."

Triệu Minh Nguyệt đối với Lý Phù Trần sinh ra một chút hứng thú.

Trên đài chủ trì, các Trưởng Lão Nội Tông nghị luận nhiệt tình.

- Khóa này không tệ, từ thực lực mà nhìn, đã truy thẳng đến khóa có Kiếm Sĩ.

- Đúng vậy, Vũ Văn Thiên có thể so với Kiếm Hồ, ngộ tính kiếm đạo của Lý Phù Trần có thể so với Kiếm Sĩ.

- Khóa trên có Phách Kiếm tuy rằng không tệ, nhưng chỉ có một mình hấn.

- Lại nhìn một chút! Nếu sau khi hấn tiến vào Nội Tông, vẫn chói mắt như thế, cho hấn một thân phận thiên kiều Nội Tông cũng không sao.

- Đề nghị này tốt, trước hãy quan sát.

...

Cả khán đài một mảnh ồn ào, một đạo thân ảnh như thiểm điện bước lên đấu đài, chính là Tiêu Trường Phong.

Tiếp theo hấn bắt đầu tuyên bố bài danh mười đại đệ tử của Ngoại Tông cùng phần thưởng cho mười đại đệ tử.

Phần thưởng có hai cái, một là điểm cống hiến, hai là tư cách đổi một môn bí tịch Võ học Huyền cấp.

Lý Phù Trần đứng nhất, trực tiếp được thưởng mười vạn điểm cống hiến.

Trưởng Lão Ngoại Tông cũng phải dùng sáu bảy năm mới kiếm được mười vạn điểm cống hiến, đương nhiên, Trưởng Lão Ngoại Tông kiếm được là

điểm cống hiến của chức vụ. Ở Thương Lan Tông, Trưởng Lão Ngoại Tông thuộc về chức vụ cấp sáu, hằng năm được cho một vạn điểm cống hiến, như vậy, bọn họ có thể chuyên tâm xử lý tốt Ngoại Tông, không còn lo lắng.

Đến tận đây, Ngoại Tông Đại Tái long trọng mà không phức tạp đã kết thúc, Lý Phù Trần ngang trời xuất thế, làm cho nhiều người đều nhớ kỹ hắn, tin tưởng không qua bao lâu, tên của Lý Phù Trần sẽ được khắc vào thạch bi của Ngoại Tông, từ nay về sau, trở thành một phần lịch sử của Thương Lan Tông.

Bạn đang đọc truyện *Vĩnh Hằng Chí Tôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 78: Đệ Nhất Thí Luyện Tháp

- Đệ tử đệ nhất Ngoại Tông, chúc mừng.

Lý Phù Trần giành được đệ tử đệ nhất Ngoại Tông, làm cho các đệ tử Ngoại Tông ghen hờn, bao gồm cả Chúc Hồng Tú.

Bọn họ biết Lý Phù Trần rất mạnh, nhưng không nghĩ lại mạnh đến trình độ này, ngay cả Vũ Văn Thiên đều phải xuống đài.

Cái này không thể dùng hai chữ "hắc mã" để hình dung, mà là một cái "tiềm long".

Tiềm Long xuất uyên, nhất minh kinh nhân.

Ngày thứ hai sau khi thi đấu bài danh kết thúc, Chúc Hồng Tú đi tới tiểu viện của Lý Phù Trần chúc mừng.

Nhìn khuôn mặt tinh xảo của Chúc Hồng Tú, Lý Phù Trần cười nói:

- Chỉ là một đệ tử đệ nhất Ngoại Tông mà thôi, cũng không phải đệ tử đệ nhất Nội Tông.
- Thế nào, ngươi còn muốn cầm đệ tử đệ nhất Nội Tông sao?

Chúc Hồng Tú kinh ngạc nói.

Lý Phù Trần nói:

- Tại sao không thể.

Chúc Hồng Tú nghiêm túc nói:

- Nếu như căn cốt phổ thông khác nói những lời này, ta nhất định nói hắn khoác lác, thế nhưng ngươi không giống, ta tin tưởng ngươi.
- Đa tạ, ngươi đi nghỉ trước đi, ta muốn xông Thí Luyện Tháp một chút.

Lý Phù Trần đang muốn ra khỏi cửa.

- Tốt, xem ra đệ nhất Thí Luyện Tháp, trừ ngươi ra thì không còn ai.

Chúc Hồng Tú có chút mệt mỏi nói, sau khi tạm biệt Lý Phù Trần liền đi về tiểu viện của mình.

Lần thứ hai đi tới Thí Luyện Tháp, Lý Phù Trần cảm thấy không giống như trước.

Lần trước là có thái độ thử xông vào, bây giờ là vì giành đệ nhất.

Theo tông quy của Thương Lan Tông, trước khi tấn chức đệ tử Nội Tông, bài danh trước mười của Thí Luyện Tháp cũng được thưởng.

Đệ nhất được thưởng năm vạn điểm cống hiến, thứ hai, thứ ba là ba vạn, từ thứ tư đến thứ mười là hai vạn.

Tuy rằng phần thưởng không nhiều bằng mười đại đệ tử của Ngoại Tông, nhưng cũng không nhỏ, Lý Phù Trần sẽ không bỏ qua cơ hội này.

- Là Lý sư huynh, mọi người mau nhường đường.

Hôm nay Lý Phù Trần có thể nói là người nổi tiếng, nếu ở Ngoại Tông có ai không nhận ra Lý Phù Trần, nhất định sẽ bị khinh bỉ.

Mặc dù căn cốt của Lý Phù Trần không ra làm sao, ở giai đoạn hiện tại, Lý Phù Trần chính là đệ tử đệ nhất Ngoại Tông, như mặt trời ban trưa, không người có thể địch.

Về phần sau khi trở thành đệ tử Nội Tông thì có tình huống như thế nào, mọi người không suy nghĩ xa như vậy.

"Đây là danh vọng sao?"

Nội tâm của Lý Phù Trần cũng không bài xích chuyện này, cất bước đi về phía trước.

Không cần phải gõ Thí Luyện Chung, Chấp Sự Ngoại Tông phục trách Thí Luyện Tháp trực tiếp cho Lý Phù Trần xông Thí Luyện Tháp.

Nói giỡn, đệ tử đệ nhất Ngoại Tông làm sao mà không gõ vang Thí Luyện Chung được?

Tiến nhập Thí Luyện Tháp tầng thứ nhất, Lý Phù Trần dùng một kiếm thuận sát đầu Nguyên Khí Yêu thú.

Tầng thứ hai, vẫn là thuận sát.

Tầng thứ ba, Lý Phù Trần phải mất một ít khí lực.

Nguyên Khí Yêu thú không giống với Yêu thú, bọn chúng không phải thân thể máu thịt, nếu không liên tục công kích điểm yếu của chúng, căn bản không cách nào đánh chết.

Đương nhiên, lấy thực lực của Lý Phù Trần, dùng hai công kích liên tục vào điểm yếu là có thể giải quyết nó.

Theo trận văn của Thí Luyện Tháp tầng thứ ba sáng lên rồi tắt, bên ngoài Thí Luyện Tháp sôi trào.

- Chín khắc độ, đã vượt qua Vũ Văn Thiên.

- Không hổ là đệ tử đệ nhất Ngoại Tông, chỉ ra tay hai lần, lần nào cũng bắt phạm.

- Cái này Vũ Văn Thiên phải phiền muộn rồi, đệ tử đệ nhất Ngoại Tông không được, hiện tại ngay cả đệ nhất Thí Luyện Tháp cũng mất, thoáng một cái là mất đi bốn vạn điểm công hiến.

- Vũ Văn Thiên sẽ cam tâm sao.

Sau khi đi ra Thí Luyện Tháp, biết được thành tích của mình là chín khắc độ, thì Lý Phù Trần cũng thầm gật đầu, thành tích này cũng không tệ lắm.

Cứ như vậy, mộc bài viết ba chữ "Lý Phù Trần" đã được treo lên vị trí thứ nhất của thạch bích, Vũ Văn Thiên thì bị đưa xuống vị trí thứ hai.

Không qua nửa ngày, tin tức Lý Phù Trần giành được đệ nhất Thí Luyện Tháp truyền khắp một nửa Ngoại Tông.

Trong tiểu viện của Vũ Văn Thiên.

Vũ Văn Thiên mặt không biểu tình, bầu không khí trong viện ngưng trọng.

Sau một lúc lâu, Vũ Văn Thiên lẩm bẩm nói:

- Thứ thuộc về ta, ta sẽ cầm về, ai cũng không đoạt được.

...

"Bây giờ ta là Luyện Khí cảnh cửu trọng trung kỳ, ít nhất một năm mới đột phá tới Quy Nguyên cảnh nhất trọng được."

Trên giả sơn, Lý Phù Trần mở ra hai mắt, dừng tu luyện.

Luyện Khí cảnh cửu trọng đến Quy Nguyên cảnh nhất trọng là một trạm kiểm soát không nhỏ.

Trạm kiểm soát này nhiều người có thể qua, nhưng cần thời gian khác nhau một trời một vực.

Thông thường, căn cốt phổ thông cần ít nhất năm năm mới vượt qua, nếu ngộ tính quá kém, thì cả đời phải dừng ở chỗ này.

Căn cốt nhất tinh cũng phải ba năm trở lên.

Căn cốt nhị tinh thì một năm trở lên.

Chỉ có căn cốt tam tinh trở lên mới có thể trong vòng một năm đột phá.

Nhưng trước khi đó cần phải đạt được Luyện Khí cảnh cửu trọng đỉnh phong, dù sao Luyện Khí cảnh cửu trọng sơ kỳ đến cửu trọng đỉnh phong cũng cần thời gian không ít.

Lý Phù Trần có lòng tin như vậy, hấn nắm chắc trong vòng một năm tu luyện Xích Hỏa Huyền Công đột phá tầng thứ chín, đến lúc đó, tốc độ tu luyện sẽ tăng lên thật lớn.

Mà cường độ thân thể của hấn, cũng có thể thừa nhận được Xích Hỏa Huyền Công bá đạo.

Có mười vạn điểm công hiến, Lý Phù Trần dư đã rất nhiều, một lần đổi sáu mươi viên Long Hồ Đan.

Hấn muốn trước khi trở thành đệ tử Nội Tông, tu luyện Tịch Hình Đạo đến tầng thứ ba viên mãn.

Hoặc là không làm, nếu làm thì phải muốn mạnh nhất, mạnh đến nỗi nghiền ép tên thứ hai.

Hiện tại, chênh lệch thực lực giữa hấn và Vũ Văn Thiên rất nhỏ, đối phương tùy thời vượt qua hấn, đây là chuyện hấn không muốn thấy.

Tịch Hình Đạo tầng ba so với tưởng tượng của Lý Phù Trần còn khó tu luyện hơn, không phải có tài nguyên là được, quan trọng là phải lĩnh ngộ được tinh túy của Tịch Hình Đạo.

Cũng may Lý Phù Trần cái gì cũng kém, chỉ có ngộ tính là cao đến đáng sợ.

Một vạn năm trăm cân.

Một vạn một ngàn cân.

Một vạn một ngàn năm trăm cân.

Một vạn hai ngàn cân.

Sau khi tiêu hao hết sáu mươi viên Thối Thể Đan, lực lượng thân thể của Lý Phù Trần tăng đến một vạn hai ngàn cân.

Ngoại trừ tu luyện Tịch Hình Đạo, Lý Phù Trần tu luyện kiếm đạo cũng vào thời khác mấu chốt.

Hấn không đi đổi kiếm pháp Huyền cấp Đê giai, mà đổi ba môn kiếm pháp Hoàng cấp Đỉnh giai, làm hấn tổn bốn ngàn điểm công hiến.

Theo thứ tự là Tam Phân Kiếm Thuật, Tích Thủy Kiếm Quyết cùng với Phi Long Kiếm Pháp.

Lý Phù Trần không muốn trong thời gian ngắn tu luyện quá nhiều kiếm pháp cao cấp, hấn muốn đánh xuống căn cơ thật tốt.

Tu luyện kiếm đạo, nặng ở nội tình.

Không có nội tình kiếm đạo, giống như phòng ốc không có căn cơ, tùy thời có thể sập xuống.

- Tam Phân Kiếm Thuật, một kiếm hóa ba kiếm, tu luyện tới cảnh giới cao thâm, một kiếm xuất ra, có thể đâm ra trên người địch nhân ba lỗ máu.

- Tích Thủy Kiếm Quyết, lấy đâm làm chủ, kinh đạo cô động, chuyển công phá công pháp luyện thể.

- Phi Long Kiếm Pháp, là một kiếm pháp khí phách hùng hồn, nhưng rất hao tổn Chân khí, Chân khí càng mạnh, Phi Long Kiếm Pháp càng mạnh.

Ba môn kiếm pháp Hoàng cấp Đỉnh giai có đặc điểm riêng, Lý Phù Trần không quan tâm chuyện khác tu luyện.

Bất tri bất giác, Ngoại Tông Đại Tài đã qua hai tháng.

Thí Luyện Tháp.

- Thành tích của Vũ Văn Thiên tăng lên, là chín khắc độ, giống như Lý Phù Trần, song song đệ nhất.

- Bài danh của Thí Luyện Tháp cũng không có tình huống đặt song song đệ nhất, người nào sớm hơn chính là đệ nhất.

Sau khi đi ra Thí Luyện Tháp, nhìn thấy thành tích của mình, Vũ Văn Thiên nắm chắc quyền.

Chỉ thiếu một chút, thiếu một chút nữa là hấn đạt được tám khắc độ.

Vì Thí Luyện Tháp bài danh đệ nhất, hấn thậm chí áp chế đột phá.

Một tuần trước, hấn có thể đột phá đến Quy Nguyên cảnh nhất trọng.

"Đệ nhất, ta nhất định phải giành được đệ nhất."

Kỳ thật Vũ Văn Thiên cũng không quá quan tâm hai vạn điểm cống hiến, lấy năng lực của hắn, sau đó có thể kiếm về, nhưng hiện tại hắn muốn lấy lại thứ thuộc về mình.

Bạn đang đọc truyện *Vĩnh Hằng Chí Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 79: Bảy Khắc Độ

- Tam Phân Kiếm Thuật, một kiếm hóa ba kiếm

Lý Phù Trần trước tiên nghiên cứu Tam Phân Kiếm Thuật.

Tam Phân Kiếm Thuật là một trong mười kiếm pháp Hoàng cấp Đỉnh giai đứng đầu của Thương Lan Tông, nó không chỉ đơn thuần là khoái kiếm, giống như Phi Long Kiếm Pháp, cần Chân khí rất nhiều.

Chân khí càng hùng hậu, phát ra uy lực càng mạnh, nếu thiếu Chân khí, Tam Phân Kiếm Thuật cùng kiếm pháp bình thường không khác gì nhau.

- Tích Thủy Kiếm Quyết, kiếm kinh ngưng lại một điểm, nước chảy đá mòn.

So với Tam Phân Kiếm Thuật, Tích Thủy Kiếm Quyết không cần nhiều Chân khí.

Nó cần chính là sự khống chế lực ở trình độ cao.

Khống chế đối với lực càng mạnh, kiếm kinh cô đọng càng nhỏ, dưới một đòn, áo giáp cũng bị xuyên thủng.

- Phi Long Kiếm Pháp, kiếm như du long, kiếm thế ngưng trọng (nặng).

Có một câu nói "nhất lực hàng thập hội".

Phi Long Kiếm Pháp tiêu hao Chân khí nhanh gấp mấy lần Tích Thủy Kiếm Quyết, gấp đôi Tam Phân Kiếm Thuật.

Tương ứng, uy lực của Phi Long Kiếm Pháp vô cùng đáng sợ, người có thể tránh né Tích Thủy Kiếm Quyết, nhưng gặp phải Phi Long Kiếm Pháp, người tránh không thoát.

Dưới một kiếm, đầu tiên kiếm thế sẽ bao phủ đối thủ, làm hắn không cách nào trốn được.

Giống như Tam Phân Kiếm Thuật, Phi Long Kiếm Pháp cũng là một trong mười kiếm pháp Hoàng Cấp Đỉnh giai đứng đầu Thương Lan Tông.

Sau một tuần, Tam Phân Kiếm Thuật đạt đến cảnh giới Tiểu Thành, Tích Thủy Kiếm Quyết Tiểu Thành, Phi Long Kiếm Pháp Tiểu Thành.

Sau một tháng, Tam Phân Kiếm Thuật Đại Thành, Tích Thủy Kiếm Quyết Đại Thành, Phi Long Kiếm Pháp Đại Thành.

Sau hai tháng, Tam Phân Kiếm Thuật đạt tới cảnh giới Đẳng Phong Tạo Cực, Tích Thủy Kiếm Quyết Đẳng Phong Tạo Cực, Phi Long Kiếm Pháp Lô Hòa Thuần Thanh.

- Tám khắc độ, thật không tin được, Vũ Văn Thiên dĩ nhiên phản công, vượt qua Lý Phù Trần.

- Có áp lực mới có động lực, lúc trước Vũ Văn Thiên không có đối thủ, nên có chút thư giãn, hiện tại Lý Phù Trần tồn tại, làm hắn sinh ra nguy cơ, kích thích tiềm lực của hắn đến cực hạn.

- Thành tích tám khắc độ rất nghịch thiên, trong Ngoại Tông, chỉ sợ không có ai vượt qua thành tích này đi!

- Hắn là không có, tối đa chỉ tương đương với Vũ Văn Thiên, không có khả năng vượt qua.

Ngày hôm đó, khu vực Thí Luyện Thấp lần thứ hai sôi trào lên.

Nhìn một bài của mình được treo ở vị trí thứ nhất lần nữa, khoe miệng của Vũ Văn Thiên cười nhạt.

"Lý Phù Trần, thành tích của ngươi không có khả năng vượt qua ta, tối đa tương đương với ta mà thôi, cái tên đệ tử đệ nhất Ngoại Tông không hợp rồi."

Vũ Văn Thiên tự lẩm bẩm, sau đó rời khỏi khu vực Thí Luyện Tháp.

- Lý Phù Trần, thành tích của ngươi bị Vũ Văn Thiên vượt qua.

Sau khi Chúc Hồng Tú nhận được tin tức, cố ý đi tới tiểu viện của Lý Phù Trần.

Lý Phù Trần nói:

- Hả! Vượt qua sao? Điều trong dự liệu.

Dù sao Vũ Văn Thiên cũng có căn cốt ngũ tinh, tu luyện cái gì cũng nhanh, thời gian mấy tháng, đủ để thực lực của đối phương bay lên một tầng thứ.

- Ngươi không kinh ngạc sao?

Lý Phù Trần nói:

- Kinh ngạc cái gì, đúng rồi, thành tích của hắn bao nhiêu.

- Tám khắc độ.

- Tám khắc độ, khá tốt.

Lý Phù Trần gật đầu.

Nếu là tám khắc độ, hiện tại hắn nắm chắc vượt qua.

- Đi, theo ta đi Thí Luyện Tháp.

Lý Phù Trần đoán Vũ Văn Thiên sẽ nhanh chóng đột phá Quy Nguyên cảnh, nếu đã đắc tội đối phương rồi, Lý Phù Trần cũng không hạ thủ lưu tình.

Hắn sẽ làm đối phương tiếc nuối đột phá Quy Nguyên cảnh.

Chỉ sau một lát, Lý Phù Trần cùng Chúc Hồng Tú đã tới Thí Luyện Tháp.

- Nhanh nhìn, Lý Phù Trần tới.

Lý Phù Trần xuất hiện, nhất thời trở thành tiêu điểm của tất cả mọi người.

- Phòng chừng hắn ngồi không yên, ai cũng biết Vũ Văn Thiên sư huynh sẽ nhanh đột phá Quy Nguyên cảnh, nếu không thể vượt qua đối phương trước khi đột phá Quy Nguyên cảnh, thì không còn bất kỳ ý nghĩa nào nữa.

- Nhưng muốn vượt qua thành tích tám khắc độ, khó khăn a!

- Đúng vậy, không biết thành tích lần này của Lý Phù Trần là bao nhiêu.

Mọi người ngưng thở, nhìn chăm chăm Lý Phù Trần tiến nhập Thí Luyện Tháp.

Thí Luyện Tháp tầng thứ nhất, thuần sát.

Thí Luyện Tháp tầng thứ hai, thuần sát.

Thí Luyện Tháp tầng thứ ba, trận văn sáng lên, một đầu Nguyên Khí Cự Lang xuất hiện.

Thân hình của Lý Phù Trần chớp động, một kiếm chém về Nguyên Khí Cự Lang.

Thân pháp cực nhanh, xuất kiếm cực nhanh.

Theo một kiếm này xuất ra, ba đạo kiếm quang bao phủ Nguyên Khí Cự Lang.

Ánh sáng trên người Nguyên Khí Cự Lang dần bất ổn.

Kiểm pháp Hoàng cấp Đỉnh giai, Tam Phân Kiếm Thuật.

Rống!

Nguyên Khí Cự Lang nổi giận gầm lên một tiếng, thân thể gấp lại, phóng tới Lý Phù Trần.

Lý Phù Trần không ngừng thi triển Tam Phân Kiếm Thuật áp chế Nguyên Khí Cự Lang.

Qua vài lượt hô hấp.

Ánh mắt của Lý Phù Trần sáng lên.

Xi!

Mắt thường có thể thấy được, một điểm sáng đỏ nhạt ngưng tụ trên mũi kiếm, Lý Phù Trần đâm một kiếm vào gần bên tai của Nguyên Khí Cự Lang.

Kiểm pháp Hoàng cấp Đỉnh giai, Tích Thủy Kiếm Quyết.

Phốc!

Kiểm đâm vào, Nguyên Khí Cự Lang tan biến.

- Tám khắc độ, hẳn là vượt qua đi!

Lý Phù Trần cảm giác tốc độ lần này rất nhanh, so với lần trước nhanh hơn nhiều.

Đi ra Thí Luyện Tháp.

Quả nhiên, thấy vẻ mặt khiếp sợ của mọi người, Lý Phù Trần biết thành tích của mình vượt qua Vũ Văn Thiên.

Bảy khắc độ.

Thành tích lần này của Lý Phù Trần là bảy khắc độ.

- Không thể tin được, không thể tin được, đây còn là người sao?

- Truyền thuyết, mặc kệ sao này như thế nào, trong Ngoại Tông, Lý Phù Trần chính là truyền thuyết, không ai vượt qua được.

- Đoán chừng Vũ Văn Thiên sư huynh tức muốn chết rồi.

- Văn không đệ nhất, võ không đệ nhị, núi cao còn có núi cao hơn a!

Không đem lời ca ngợi của đám người này để trong lòng, Lý Phù Trần nói với Chúc Hồng Tú:

- Đi thôi!

"Người này nếu có thể đánh vỡ hạn chế của căn cốt, tương lai không thể đo lường a."

Hôm nay, trưởng lão của Thí Luyện Tháp trưởng khó có được mà đi qua một lần, trong lòng không khỏi trầm nghĩ.

Ầm!

Trong tiểu viện, một gốc đại thụ bị Vũ Văn Thiên đánh thành hai đoạn, gãy ngang.

Vũ Văn Thiên hầu như muốn phun máu.

- Lý Phù Trần, ta và ngươi không đội trời chung.

Ánh mắt của Vũ Văn Thiên đỏ như máu nói.

Hắn từ nhỏ sống trong vàng sáng của thiên tài, cho tới bây giờ không từng thứ hai, tùy ý có thể đứng đầu.

Bình thường hắn ôn hòa lễ độ, làm người khác không cảm thấy cao cao tại thượng, bởi vì hắn xem thương điều võ dương oai, hắn thấy, điều võ dương oai là hành vi thấp kém, phô trương thanh thế.

Nhưng lúc này, tâm cảnh hắn sinh ra biến hóa.

Không cam lòng, phẫn nộ, đố kỵ, cừu hận.

Các loại tâm tình xông lên đầu, trong đầu đều một mảnh hỗn loạn.

- Vũ Văn sư huynh, chúc mừng ngươi đạt được đệ nhất.

Ô Thanh Mai đẩy cửa viện, đi tới.

Nàng nghe được tin tức lúc sáng sớm, vẫn chưa nghe được tin tức buổi chiều, cho nên không biết trong vòng một ngày, cái tên đệ nhất đã hai lần đổi chủ.

- Cút.

Vũ Văn Thiên hung hăng trừng mắt Ô Thanh Mai, quát lên.

Ô Thanh Mai hoảng sợ, sau đó xanh mặt, không nói gì xoa người rồi đi.

Sau khi Ô Thanh Mai rời khỏi, lại hỏi thăm một chút mới biết được buổi chiều, Lý Phù Trần đã vượt qua Vũ Văn Thiên, thành tích là bảy khắc độ.

- "Thiên không hai nhật", đã có Vũ Văn Thiên, vì sao Ngoại Tông còn gặp phải một Lý Phù Trần.

Ô Thanh Mai than thở.

Nàng cười khổ một tiếng, lẩm bẩm nói:

- Quên đi, hiện tại ta và Vũ Văn Thiên không còn quan hệ gì.

Nàng sùng bái cường giả, nhưng không có nghĩa nàng không có tôn nghiêm, Ô Thanh Mai nàng, vĩnh viễn không trở thành nữ nhân bị người "gọi thì tới, đuổi thì đi".

Bạn đang đọc truyện *Vĩnh Hằng Chí Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 80: Quy Nguyên, Quy Nguyên

Bảy khắc độ, thành tích này vô cùng nghịch thiên, lúc trước chỉ có Kiếm Sĩ làm được.

Kiểm Hồ, Vô Tình Kiếm cùng với Phách Kiếm, chỉ tám khắc độ mà thôi.

Tuy nói thời gian dài ngắn không đại biểu thực lực mạnh yếu.

Dù sao cũng có người am hiểu "ôn trọng", có người tích đi "hiểm chiêu", có người lại thích đánh "bất ngờ".

Người khác nhau, phong cách chiến đấu cũng khác nhau.

Mà phong cách chiến đấu khác nhau, đương nhiên thành tích cũng không giống.

Lúc Ngoại Tông phong vân thì một đại tin tức truyền ra.

Vũ Văn Thiên đột phá Quy Nguyên cảnh.

Vũ Văn Thiên là thanh niên lão thành, nhìn qua mười tám mười chín tuổi, nhưng thực tế chỉ mới mười lăm tuổi, giống như Lý Phù Trần cùng Quan Tuyết.

Nhưng khi Vũ Văn Thiên mười ba tuổi đã tiến vào Thương Lan Tông, so với hai người dài hơn.

Võ giả Quy Nguyên cảnh mười lăm tuổi, trong lịch sử của Thương Lan Tông cộng lại cũng không ít. Nếu ở bên ngoài, trước hai mươi lăm tuổi đột phá Quy Nguyên cảnh, cũng là chuyện hiếm có rồi.

Đại tin tức cứ từ một lần sóng tiếp một lần sóng, một tháng sau, Thượng Quan Hồng cũng bất ngờ đột phá tới Quy Nguyên cảnh rồi.

Ngay sau đó là Hồng Phong, Triệu Minh Nguyệt.

Trong mười đại đệ tử Ngoại Tông, đã có ba người đột phá tới Quy Nguyên cảnh.

Trên thực tế, Thương Lan Tông có ba vạn đệ tử Ngoại Tông, hằng năm đều có hơn một ngàn đệ tử Ngoại Tông đột phá Quy Nguyên cảnh, nhưng những người này cũng không nổi danh gì, nên không dẫn đến chút phong ba nào.

Luyện Khí cảnh là một tầng thứ, Quy Nguyên cảnh lại là một tầng thứ.

Võ giả Luyện Khí cảnh cho dù kinh tài tuyệt đỉnh như thế nào, gặp phải Võ giả Quy Nguyên cảnh cũng phải kém một bậc.

Đệ tử Ngoại Tông gặp phải đệ tử Nội Tông, nhất định phải gọi bằng sư huynh sư tỷ, nếu không gặp phải người có tính tình không tốt, không chừng sẽ bị dạy dỗ một trận.

- Luyện Khí cảnh cửu trọng hậu kỳ.

Ngày hôm đó, tu vi của Lý Phù Trần cuối cùng cũng từ Luyện Khí cảnh cửu trọng trung kỳ đột phá đến cửu trọng hậu kỳ, thiếu chút nữa là đến cửu trọng đỉnh phong.

- Ba môn kiếm pháp đã đạt tới cảnh giới Lô Hòa Thuần Thanh và Đăng Phong Tạo Cực, tiếp theo tu luyện yêu cầu có sân hay không cũng là chuyện không lớn, hay là đi tới Thương Lan Hồ xem sao!

Lý Phù Trần mang theo công cụ, chạy tới Thương Lan Hồ.

Hắn từ lâu đã chuẩn bị sẵn sàng, làm tốt mỗi thời khắc đều có một lượng nhiều điểm cống hiến.

Công pháp luyện thể tiêu hao rất nhiều tài nguyên, có người nói đùa rằng, Võ giả Luyện Thể cường đại, trên thân thể, mỗi tấc huyết nhục, mỗi cọng lông đều là một đồng kim tệ, nói không chừng một cọng lông cũng có giá mấy trăm ngàn kim tệ.

Nói như thế cũng không sai.

Võ giả Luyện Thể tiêu hao quá nhiều tài nguyên, hơn nữa khí huyết của bản thân biến hóa, nên có thể nói là cả người đều là bảo.

Võ giả Luyện Thể cường đại có thể dùng máu tươi của mình cứu người bị thương nặng.

Nhưng cũng vì vậy, Võ giả Luyện Thể Võ trở thành tài liệu đỉnh cấp trong mắt nhiều cường giả tuyệt thế.

Bọn họ có thể dùng huyết nhục của Võ giả Luyện Thể luyện chế đan dược, hay dùng để luyện công, thôn phệ tinh hoa huyết nhục.

Nói tóm lại, tu luyện công pháp luyện thể, có tốt cũng có xấu.

Tốt là bản thân cường đại hơn.

Xấu là, có thể trở thành tài liệu của cường giả, kết cục thể thảm.

Cho nên, trước khi chưa trưởng thành, không bại lộ toàn bộ lực lượng thân thể của mình là nhận thức chung của Võ giả Luyện Thể.

Trên Thương Lan Hồ, thời gian trôi qua như nước.

Thương Lan Tông, từng đệ tử Ngoại Tông đột phá Quy Nguyên cảnh, trở thành đệ tử Nội Tông.

Mấy tháng sau, Cao Trường Thiên, Phương Liệt Hải, Tôn Tuấn, Ô Thanh Mai, Tào Vân, đều đột phá tới Quy Nguyên cảnh. Bình thường từ Luyện Khí cảnh cửu trọng đỉnh phong đến Quy Nguyên cảnh, đối với căn cốt tứ tinh mà nói, có và không có cũng không khác nhau nhiều, tối đa chỉ dừng lại mấy tháng mà thôi.

Từ đó, trong mười đại đệ tử Ngoại Tông, chỉ còn lại bốn người.

- Đây là lực lượng một vạn năm ngàn cân sao?

Trong một gian phòng trên Điều Ngự Đài, Lý Phù Trần đánh một quyền vào hư không, toàn bộ gian phòng đều rung lên, giống như bất cứ lúc nào cũng có thể sập xuống.

Ở Thương Lan Hồ mấy tháng, Lý Phù Trần câu lên Bảo ngư đều để tự bản thân dùng.

Nhưng hiện tại hắn đối với tài nguyên yêu cầu rất lớn, một ngày ăn một con Bảo ngư cấp một có chút thiếu, phải ăn Bảo ngư cấp hai mới được.

Cho nên tốc độ tu luyện mới chậm chút ít, cần mấy tháng mới từ một vạn hai ngàn cân đạt đến một vạn năm ngàn cân.

Ngoại trừ tu luyện Tịch Hình Đạo đến tầng thứ ba viên mãn, Lý Phù Trần cũng tu luyện Tam Phân Kiếm Thuật cùng Tích Thủy Kiếm Quyết đạt tới cảnh giới Xuất Thần Nhập Hóa.

Chỉ có Phi Long Kiếm Pháp là kém một chút, mới tới cảnh giới Đăng Phong Tạo Cực mà thôi.

Lý Phù Trần đoán, trừ khi tu luyện Xích Hòa Huyền Công đến tầng thứ chín, hay đột phá Quy Nguyên cảnh, bằng không Phi Long Kiếm Pháp không cách nào đạt tới cảnh giới Xuất Thần Nhập Hóa.

Cùng lúc đó, tu vi của Lý Phù Trần cuối cùng đạt tới giới hạn, Luyện Khí cảnh cửu trọng đỉnh phong.

- Đã qua nửa năm rồi đi!

Lý Phù Trần lẩm bẩm.

Chớp mắt, hắn đã tới Thương Lan Tông một năm rưỡi, tuổi cũng đến mười sáu rồi.

Hắn mười sáu tuổi, thân thể cao gần một thước tám, thể trạng không quá cường tráng, nhưng cân nặng vượt qua một trăm tám mươi cân.

Lý Phù Trần cảm thấy, một lúc nào đó, trọng lượng thân thể của hắn sẽ đạt tới một ngàn cân, nhưng đây là chuyện còn rất xa xôi.

Một tháng sau, Quan Tuyết đột phá Quy Nguyên cảnh, Tần Thiếu Vũ đột phá Quy Nguyên cảnh....

Trong vòng một năm, mười đại đệ tử Ngoại Tông, ngoại trừ Lý Phù Trần, toàn bộ đều đột phá tới Quy Nguyên cảnh.

Đệ tử Ngoại Tông bài danh trước hai mươi, cũng chỉ còn lại một người là Lý Phù Trần không đột phá Quy Nguyên cảnh.

Dần dần, có không ít ngôn luận truyền ra, nói Lý Phù Trần trong vòng ba năm, không có khả năng đột phá Quy Nguyên cảnh.

Sau ba năm, Lý Phù Trần đã mười chín tuổi, mười chín tuổi đột phá Quy Nguyên cảnh, ở Thương Lan Tông thuộc về trình độ thấp kém, hơn nữa cũng lãng phí quá nhiều thời gian.

Phải biết rằng đệ tử Nội Tông cùng đệ tử Ngoại Tông hoàn toàn khác nhau, đệ tử Nội Tông có thể thoải mái tu luyện bí tịch Võ học Huyền cấp, đệ tử Nội Tông có thể nhanh chóng kiếm nhiều điểm công hiến hơn.

Tóm lại, sớm trở thành đệ tử Nội Tông, vạn lợi không hại.

- Xích Hóa Huyền Công rốt cục đến tầng thứ chín.

Trong nhà gỗ trên Thương Lan Hồ, Lý Phù Trần ngồi xếp bằng trên mặt đất, phân nửa thân thể chìm trong Xích Hóa Chân khí.

Chân khí màu đỏ dày đặc, giống như một tầng vụ khí hòa diễm nồng nặc, khiến Lý Phù Trần trông giống như một hỏa thần.

Lý Phù Trần dùng tay cách không hút một cái, chén trà đặt trên bàn cách mấy thước bị hút tới, "ken két" một cái, vỡ vụn.

Cách không hướng hồ hút một cái, nước trong hồ nổi lên gợn sóng, nhưng chỉ như vậy mà thôi.

- Cách không hút vật, đây là chuyện Võ gia Quy Nguyên cảnh mới làm được, không hồ là Xích Hóa Huyền Công tầng thứ chín.

Khi tu luyện Xích Hóa Huyền Công đến tầng thứ chín, Lý Phù Trần thử nghiệm một chút.

Hiện tại hắn đã xác định, độ khó đột phá, quả thật liên quan đến căn cốt, căn cốt càng mạnh, đột phá càng dễ.

Mà căn cốt càng phổ thông, dù ngộ tính có cường đại đi chăng nữa cũng có khiếm khuyết.

Đương nhiên, nếu cảnh giới công pháp đủ cao, khuyết điểm này cũng chẳng đáng gì, dễ dàng bù đắp lại.

- Hiện tại có thể trở về.

Lý Phù Trần thu thập ngư cụ, lưng mang theo Bảo ngư câu lên gần đây, trở về Thương Lan Tông.

Thời gian tiếp theo, hắn phải chuẩn bị đột phá Quy Nguyên cảnh.

Bạn đang đọc truyện *Vĩnh Hằng Chí Tôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 81: Chân Khí Quy Nguyên

- Trong Ngoại Tông hiện tại, chỉ còn lại nhân vật phong vân như Lý Phù Trần không đột phá, không biết lúc nào hắn lên Quy Nguyên cảnh.

- Mười sáu tuổi không được, chắc hắn phải đến mười bảy tuổi thậm chí mười tám tuổi.

- Mười bảy mười tám tuổi là không thể, bình chương này đối với căn cốt tam tinh hay trên tam tinh không coi vào đâu, nhưng đối với căn cốt phổ thông thì là một lịch trời.

- So với Vũ Văn Thiên sư huynh, Lý Phù Trần cuối cùng chỉ là một đạo lưu tinh, các người có nghe nói không, Vũ Văn Thiên sư huynh đã đột phá tới Quy Nguyên cảnh nhị trọng.

- Có nghe, từ Quy Nguyên cảnh nhất trọng đột phá đến nhị trọng trong năm tháng, tư chết bậc này, trong vạn không có một.

Theo thời gian trôi qua, mọi người đều không xem trọng Lý Phù Trần nữa.

Nhất là khi bọn họ biết, sau khi Vũ Văn Thiên trở thành đệ tử Nội Tông, đã đột phá đến Quy Nguyên cảnh nhị trọng, một đám giết mình và không còn đem Lý Phù Trần so sánh với Vũ Văn Thiên nữa.

Ngộ tính của Lý Phù Trần có thể vượt qua Vũ Văn Thiên, nhưng trên con đường Võ đạo không chỉ xem ngộ tính, còn phải xem tư chất tu luyện.

Chờ Lý Phù Trần đột phá Quy Nguyên cảnh, có thể Vũ Văn Thiên đã đột phá tới Quy Nguyên cảnh tứ ngũ trọng rồi, sao có thể so sánh được.

Lý Phù Trần trở lại Thương Lan Tông, đem Bảo ngư đổi thành điểm cống hiến, sau đó hắn đi Thí Luyện Tháp.

Nếu thân phận đệ tử đệ nhất Ngoại Tông cùng thành tích bảy khắc độ trong Thí Luyện Tháp cho hắn dừng tại đỉnh phong, không thể lui xuống được.

Vậy không bằng cho bản thân mình huy hoàng thêm một chút nữa.

Có một số việc không làm, nhưng nếu làm thì không thể để người phía sau vượt qua được.

Sáu khắc độ.

Một thành tích vô cùng kinh thế.

Ngoại trừ Lý Phù Trần, Kiếm Sĩ với thành tích bảy khắc độ là đệ nhất mấy chục năm qua của Thương Lan Tông.

Lý Phù Trần với thành tích sáu khắc độ là đệ nhất trăm năm qua của Thương Lan Tông.

Ngộ tính của Kiếm Sĩ tuy mạnh hơn Lý Phù Trần, nhưng ý chí của Kiếm Sĩ không mạnh như Lý Phù Trần, có thể trong một thời gian ngắn, đem công pháp luyện thể Huyền cấp Trung giai Tiết Hình Đạo đến cảnh giới viên mãn.

Công pháp luyện thể, không phải chỉ cần tài nguyên là có thể luyện thành.

Lực lượng thân thể mỗi khi đạt tới một giai đoạn nào đó, cần phải có ý chí mạnh mẽ không chế.

Nếu ý chí không đủ mạnh, nhẹ thì khí huyết suy bại, nặng thì bạo huyết mà chết.

Đương nhiên, phần lớn sẽ không xuất hiện tình huống này, bởi vì rất ít người như Lý Phù Trần, tốc độ tiến bộ quá nhanh.

Nếu tu luyện chậm rãi, vẫn có thể đem lực lượng thân thể tới một tầng thứ rất cao.

Dưới điều kiện là ngộ tính và tài nguyên đầy đủ.

- Chưa từng có ai, tương lai cũng không có.

- Lý Phù Trần có lẽ đệ tử mạnh nhất của Ngoại Tông trong trăm năm qua.

Thành tích sáu khắc độ để mọi người chấn động đến chết lặng.

Cái này còn để cho người khác sống hay không, loại thành tích này, làm sao hậu nhân có thể vượt qua.

Lý Phù Trần đi ra Thí Luyện Tháp sau đó bắt đầu bế quan.

Quá trình đột phá Quy Nguyên cảnh là một quá trình tương đối dài.

Cấp độ Luyện Khí cảnh, Chân khí trong cơ thể của Võ giả chỉ tập trung tại đan điền.

Mà ở Quy Nguyên cảnh, Chân khí trong đan điền ngưng tụ thành một vòng xoáy khí.

Xoáy khí tồn tại, làm cho Võ giả dễ dàng hấp thu thiên địa nguyên khí hơn, cũng dễ dàng không chế Chân khí.

Hô!

Hấp!

Hô!

Hấp!

Trong căn phòng tối đen, theo Lý Phù Trần hít thở, tại đan điền, một đoàn ánh sáng màu đỏ nhạt lúc sáng lúc tối.

Khi tu vi của Võ giả đạt tới Luyện Khí cảnh cửu trọng đỉnh phong, Chân khí trong cơ thể không thể tăng lên, cho dù sử dụng nhiều đan dược hơn cũng lãng phí, Chân khí dư thừa sẽ tự động chuyển thành Nguyên khí, tan rã trong hư không.

Nhưng người khác nhau thì lượng Chân khí trong cơ thể khác nhau.

Người có căn cốt tốt, lượng Chân khí tương đối nhiều.

Người có cảnh giới công pháp cao, lượng Chân khí cũng tương đối hùng hồn.

Lý Phù Trần đã tu luyện Xích Hỏa Huyền Công đến tầng thứ chín, lượng Chân khí trong cơ thể cũng không kém phần lớn người, hẳn đoán, lượng Chân khí này tương đương với căn cốt tam tinh.

Mà Chân khí nhiều ít quyết định đột phá cần bao nhiêu thời gian.

Người có Chân khí nhiều, Chân khí trong cơ thể giống như Hoàng Hà, hình thành một vòng xoáy khí rất đơn giản.

Chân khí ít, Chân khí trong cơ thể giống như một dòng sông nhỏ thậm chí một con suối nhỏ, muốn hình thành xoáy khí thì có một độ khó nhất định.

Theo Lý Phù Trần vận chuyển Xích Hỏa Huyền Công tầng thứ chín, Chân khí cuộn trào mãnh liệt men theo từng cái kinh mạch, không ngừng tuần hoàn, cuối cùng chảy vào, nỗ lực tụ thành một chỗ, hình thành xoáy khí.

Một tuần hoàn.

Hai tuần hoàn.

...

Bất tri bất giác, một đêm trôi qua, Lý Phù Trần cả người đỏ sạm, y phục cũng đã hóa thành tro bụi, rơi xuống đất.

Hắn nhắm chặt hai mắt, ý thức tập trung vào kinh mạch cùng đan điền.

Trong đan điền, từng dòng khí màu đỏ nhạt tràn vào, quán quýt tập hợp, giống như từng dòng sông khác nhau hội tụ.

Dần dần, một vòng xoáy khí hình thức ban đầu xuất hiện.

Xoáy khí này rất yếu, lúc nào cũng có thể tan vỡ.

Lý Phù Trần phải thận trọng lớn mạnh xoáy khí, không chút nào vội vàng lỗ mãng.

Một canh giờ trôi qua, trời đã sáng.

Xoáy khí trong đan điền của Lý Phù Trần càng lúc càng lớn, từ cỡ ngón cái biến thành cỡ quả trứng gà, từ quả trứng gà lớn đến cỡ quả đu đủ.

Rốt cục, xoáy khí đã định hình.

Vốn xoáy khí màu đỏ nhạt, lúc này biến thành đỏ sậm, giống như một đờn sương mù hòa diễm, rực rỡ nóng cháy.

Cùng lúc đó, một lượng lớn thiên địa nguyên khí dừng mãnh tiến vào cơ thể của Lý Phù Trần.

Lý Phù Trần tiếp tục tu luyện.

Quy Nguyên cảnh nhất trọng, thành!

- Đây là Quy Nguyên cảnh nhất trọng sao?

Lý Phù Trần chậm rãi phun ra một ngụm trọc khí, trong mắt tinh quang sáng lạn, nhìn qua không chút mệt mỏi nào.

Sau khi thành tựu Quy Nguyên cảnh, hẳn liền cảm giác cơ thể trống rỗng, cần phải cấp bách bổ sung Chân khí.

Chuyện này chủ yếu là vì tất cả Chân khí đều ngưng tụ thành xoáy khí, những chỗ khác không còn chút Chân khí nào.

Bàn tay kê lật, một viên đan dược xuất hiện trên tay.

Đây là một viên đan dược Hoàng cấp Cao giai Chân Khí Đan, dùng để bổ sung Chân khí, giá trị một ngàn điểm cống hiến.

Lý Phù Trần nuốt vào Chân Khí Đan, vận chuyển Xích Hỏa Huyền Công, bắt đầu luyện hóa dược lực.

Rất nhanh, Chân khí trong cơ thể hắn như nước lên thuyền lên, một cổ cảm giác thoải mái vô cùng xông lên đầu.

Khi luyện hóa dược lực xong, cảm giác trống rỗng đã biến mất.

Lý Phù Trần đứng lên, thân thể rung động, Chân khí màu đỏ từ trong cơ thể phun ra, hóa thành một dòng khí dày đặc bọc lại Lý Phù Trần.

Trong nháy mắt, Lý Phù Trần giống như biến thành một hỏa nhân.

Chân khí ngoại hiển (hiện ra bên ngoài).

Hơn nữa còn là Chân khí ngoại hiển toàn thân.

Điều này chứng tỏ Lý Phù Trần có thể dùng Chân khí phòng ngự toàn thân, dù lực phòng ngự của thân thể không cao, cũng không cần nhìn công kích của Võ giả Luyện Khí cảnh.

Trên mặt lộ ra nụ cười tự tin, Lý Phù Trần phát tay một cái.

Cót két!

Cánh cửa cánh mây thước đột nhiên mở ra, ánh mặt trời chói mắt tiến vào.

Lý Phù Trần đi ra khỏi phòng, tới trước một khối đá cao cỡ một người.

Àm!

Tùy ý đánh một chưởng lên khối đá, lập tức, khối đá nổ tan tành, đá vụn văng khắp nơi. Lực đạo như thế này, so với khi Lý Phù Trần còn ở Luyện Khí cảnh thì triển chưởng pháp không biết mạnh hơn bao nhiêu lần.

- Không hổ là Quy Nguyên cảnh, Chân khí quá tập trung.

Lý Phù Trần cảm thán.

Cùng một lượng Chân khí, nhưng Võ giả Quy Nguyên cảnh đánh ra một chưởng, uy lực ít nhất gấp hai Luyện Khí cảnh.

Nếu như nói Chân khí của Luyện Khí cảnh là hạt cát, thì Chân khí của Võ giả Quy Nguyên cảnh chính là bùn đất, lực đạo tập trung hơn rất nhiều.

Bạn đang đọc truyện *Vĩnh Hằng Chí Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 82: Tin Tức Kinh Bạo

Sau khi đột phá Quy Nguyên cảnh, Lý Phù Trần trước tiên muốn đi Đệ Tử Đại Điện của Ngoại Tông báo cáo tình huống của mình.

Đệ Tử Đại Điện của Ngoại Tông là điện đứng đầu Ngoại Tông, do Đại trưởng lão Tiêu Trường Phong chủ trì, nhưng bình thường Tiêu Trường Phong rất ít ở đó.

Hôm nay chính là tam trưởng lão họ Tống chủ trì Đệ Tử Đại Điện.

- Tống trưởng lão.

Lý Phù Trần hướng đối phương thi lễ.

Tống trưởng lão chừng sáu mươi tuổi, trên cằm có râu ngắn, hắn ngẩng đầu lên muốn nói chuyện.

Đột nhiên, ánh mắt của hắn sáng lên.

- Lý Phù Trần, ngươi đã đột phá Quy Nguyên cảnh?

Tống trưởng lão hỏi.

Lý Phù Trần nói:

- Tổng trưởng lão, ta đến đây để xin trở thành đệ tử Nội Tông.

- Kỳ tích, thật là kỳ tích, tôi bây giờ ta chưa thấy qua, cũng chưa từng nghe qua, có căn cốt phổ thông nào đột phá nhanh như vậy.

Về mặt của Tổng trưởng lão có chút kích động nói, có thể nhanh chóng đột phá Quy Nguyên cảnh như vậy, đã nói rõ tiềm lực của Lý Phù Trần trong tương tượng còn mạnh hơn.

Hắn còn tưởng rằng, Lý Phù Trần ít nhất đến mười bảy mười tám tuổi mới đột phá Quy Nguyên cảnh, nếu đến lúc đó thì giá trị cũng đã nhỏ lại rồi, kém xa nhân vật thiên kiều.

Dù sao cực hạn của căn cốt phổ thông chính là Địa Sát cảnh, mà Võ giả Địa Sát cảnh của Thương Lan Tông, không có một vạn cũng có tám ngàn.

Một Võ giả Địa Sát cảnh, thực lực mạnh cỡ nào cũng không đấu lại Võ giả Thiên Cương cảnh.

Mà thiên kiều, chỉ không có chuyện gì ngoài ý muốn, cơ bản đều trở thành Võ giả Thiên Cương cảnh.

Giống như thiên kiều dùng đầu như Vũ Văn Thiên, thậm chí có cơ hội đột phá Thoát Thai cảnh.

Tác dụng của một Võ giả Thoát Thai cảnh, bằng ngàn vạn Võ giả Địa Sát cảnh, có họ, Thương Lan Tông mới vững như Thái Sơn được.

Không có Thoát Thai cảnh, Thương Lan Tông sẽ bị các tông môn khác tiêu diệt bất cứ lúc nào.

- Lý Phù Trần, không tệ, mười sáu tuổi đột phá Quy Nguyên cảnh, nỗ lực tu luyện nhiều hơn, không phải không có hy vọng đột phá Thiên Cương cảnh.

Tổng trưởng lão đối với Lý Phù Trần kỳ vọng rất lớn, ngoại trừ căn cốt, Lý Phù Trần biểu hiện vượt qua thiên kiều như Vũ Văn Thiên không ít, tương đương với Kiểm Sĩ thứ hai.

Không, từ thành tích của Thí Luyện Tháp mà xem, Kiểm Sĩ cũng phải thua nửa trù.

- Đây là lệnh bài dự bị đệ tử Nội Tông, ngươi cầm nó đi đến Đệ Tử Đại Điện của Nội Tông, đến lúc đó sẽ có người hướng dẫn ngươi.

Tổng trưởng lão từ trong ngăn kéo lấy ra một lệnh bài bằng đồng đưa cho Lý Phù Trần.

- Tạ ơn Tổng trưởng lão, Phù Trần sẽ không khiến ngài thất vọng.

Lý Phù Trần dùng hai tay tiếp nhận lệnh bài, xoay người rời đi Đệ Tử Đại Điện của Ngoại Tông.

- Nếu như hắn có căn cốt nhị tinh hay chỉ căn cốt nhất tinh thì tốt biết mấy.

Tổng trưởng lão thở dài một hơi, trong mắt lóe lên một tia đáng tiếc.

...

Khu vực đệ tử Nội Tông nằm phía sau khu vực đệ tử Ngoại Tông, nơi đó tiếp cận hạch tâm của Thương Lan Tông, thiên địa nguyên khí nồng nặc hơn ngoại vi nhiều.

Ngoài ra, khu vực đệ tử Nội Tông có phong cảnh đẹp hơn khu vực Ngoại Tông rất nhiều.

Đường đi được lát bằng bạch ngọc, đỉnh đài lầu các, quỳnh lâu điện ngọc, đại điện hùng vĩ, núi cao thanh tú, không chỗ nào không phải là mỹ cảnh nhân gian, kiến trúc bên ngoài so với ở đây, giống như một cái nhà lá vậy.

- Đây là địa phương tiếp theo ta ở sao?

Lý Phù Trần đi trên đường "cưỡi ngựa xem hoa", cũng không vội vàng tới Đệ Tử Đại Điện của Nội Tông.

- Tên Vũ Văn Thiên kia không hổ là thiên kiều sánh ngang với Phách Kiểm sư huynh, Quy Nguyên cảnh nhị trọng đánh bại Trần Trung sư huynh có tu vi Quy Nguyên cảnh tam trọng.

- Thiên phú của Vũ Văn Thiên thì ta thừa nhận, nhưng muốn nói đến chiến lực cùng cảnh giới, hắn vẫn không bằng đệ tử đệ nhất Ngoại Tông, Lý Phù Trần.

- Lý Phù Trần quả thật có chút môn đạo, nhưng đáng tiếc, lấy căn cốt của hắn, ít nhất phải một hai năm sau mới đột phá Quy Nguyên cảnh. Đến lúc đó, Vũ Văn Thiên phỏng chừng đã đạt tới Quy Nguyên cảnh tứ trọng thậm chí ngũ trọng, làm sao có thể so sánh?

- Không sai, các phương diện của Vũ Văn Thiên đều mạnh, Lý Phù Trần chỉ có ngộ tính cường đại, hướng chi, Quy Nguyên cảnh cùng Luyện Khí cảnh

là hai cánh giới khác nhau, đến Quy Nguyên cảnh, chưa hẳn có thể tiếp tục tỏa sáng.

Mấy tên đệ tử Nội Tông đi tới, cũng không chú ý đến Lý Phù Trần, lớn tiếng nghị luận.

Ngay khi Lý Phù Trần cùng bọn họ gặp thoáng qua, một tên đệ tử Nội Tông liếc nhìn Lý Phù Trần một cái, liền giật mình.

- Này, sao đột nhiên ngươi không đi nữa.

Đồng bạn của hắn đi trước mấy bước, phát hiện hắn không đuổi kịp, quay đầu lại nói. Hắn chỉ tay vào bóng lưng của Lý Phù Trần nói:

- Là Lý Phù Trần.

- Lý Phù Trần, không thể nào! Hắn tới khu vực đệ tử Nội Tông làm gì?

- Lẽ nào?

- Không thể nào! Làm sao đột phá Quy Nguyên cảnh nhanh như vậy?

- Đi, theo sau nhìn một cái.

Mấy người tò mò, đi theo sau lưng Lý Phù Trần.

Lý Phù Trần cảm thấy có người đang theo dõi hắn thì mỉm cười, không để ý tới họ.

Rất nhanh, Lý Phù Trần đi tới Đệ Tử Đại Điện của Nội Tông.

Tro mắt nhìn Lý Phù Trần tiến nhập Đệ Tử Đại Điện của Nội Tông, mấy người này trợn mắt há miệng, hai mắt nhìn nhau.

- Thật sự đột phá tới Quy Nguyên cảnh.

Một người nuốt nước miếng nói.

- Đây là đại tin tức a, đi, nhanh đi truyền bá, tin tức nóng bỏng nhất năm nay chính là nó.

Đệ Tử Đại Điện của Nội Tông.

Chủ trì trưởng lão tiếp nhận lệnh bài bằng đồng từ tay Lý Phù Trần, gật đầu nói:

- Thật sự là lệnh bài dự bị đệ tử Nội Tông, mấy ngày này ngươi ở lại khu vực đệ tử Ngoại Tông, ba ngày sau, tới Nội Tông tiến hành khảo hạch đệ tử Nội Tông, nếu khảo hạch qua, chính thức trở thành đệ tử Nội Tông, nếu khảo hạch không qua, hai tháng sau khảo hạch lại, ba lần không được, cách xuống làm đệ tử Chấp Sự Nội Tông.

Cũng không phải đột phá Quy Nguyên cảnh, là có thể trở thành đệ tử Nội Tông.

Thương Lan Tông lựa chọn đệ tử Nội Tông rất nghiêm ngặt.

Đương nhiên, nói nghiêm ngặt, kỳ thực tương đối mà thôi.

Thông thường, thông qua khảo hạch đệ tử Nội Tông có tỷ lệ rất cao, cơ bản đều trên năm thành.

Huống chi còn có cơ hội lần thứ hai và lần thứ ba.

Nếu cả ba lần không thông qua, nói rõ ngươi không phải thứ tông môn cần, cách chức làm đệ tử Chấp Sự Nội Tông, phục vụ cho tông môn là chuyện tất nhiên.

Lý Phù Trần rời khỏi Đệ Tử Đại Điện của Nội Tông, trở lại tiểu viện của mình.

Hắn không biết là, tin tức hắn đột phá Quy Nguyên cảnh đang được truyền bá một cách điên cuồng.

Đến mức, một vài người không biết hắn cũng bắt đầu nghe ngóng.

- Đây chính là về mặt mà! Mấy tháng trước chúng ta còn nói, Lý Phù Trần cần mấy năm mới có thể bước vào Quy Nguyên cảnh, không nghĩ lại nhanh như vậy.

- Chuyện này cũng không thể trách chúng ta, Lý Phù Trần đột phá, hoàn toàn không giống bình thường.

- Nào chi không giống, đây chính là đánh vỡ thường tình, ta thậm chí hoài nghi, hắn có phải căn cốt phổ thông hay không.

- Nhưng cho dù như thế nào, hắn đã có tu vi Quy Nguyên cảnh, đây là sự thật trăm phần trăm.

- Lần này Nội Tông náo nhiệt rồi, trước có Mai Kiếm Trần Phương Hoa sư tỷ, Phách Kiếm sư huynh, sau có Vũ Văn Thiên, Lý Phù Trần, thật không biết Nội Tông sẽ biến thành bộ dáng gì nữa.

Cho dù là Nội Tông hay Ngoại Tông, nhiều ngày qua, tên của Lý Phù Trần đều vang dội.

Ngoại Tông, Quan Bằng cùng Thân Đồ Tuyết trợn tròn mắt.

Dương Khai cũng trợn tròn mắt.

Khu vực đệ tử Tập Dịch, Lý Vân Hải đang cố gắng tu luyện, sau khi nghe được tin tức này, vẻ mặt mờ mịt, giống như mất đi tất cả ý chí chiến đấu.

Hắn không biết mình tiếp tục phấn đấu có ý nghĩa gì nữa.

Hắn "thiên tân vạn khổ" mới được một thân phận đệ tử Tập Dịch, sau khi tiến vào tông môn, vốn tưởng rất nhanh vượt qua Lý Phù Trần.

Nhưng không lâu lắm, hắn nghe được tin tức Lý Phù Trần bộc lộ tài năng tại Ngoại Tông.

Lại qua không bao lâu, Lý Phù Trần trở thành nhân vật phong vân của Ngoại Tông.

Sau đó, Lý Phù Trần trở thành đệ tử đệ nhất Ngoại Tông.

Chỉ là Lý Vân Hải vẫn không buông tha, hắn cho rằng, lấy căn cốt phổ thông của Lý Phù Trần, ít nhất mười tám mười chín tuổi mới tới Quy Nguyên cảnh, hắn còn cơ hội đuổi theo đối phương.

- Tại sao?

Lý Vân Hải lẩm bẩm nói.

Lý Phù Trần đã trở thành đệ tử Nội Tông, hắn còn dùng thân phận Tập Dịch đau khổ giả vờ, lý tưởng cùng hiện thực quá cách xa, làm hắn không cách nào thừa nhận được.

Bạn đang đọc truyện *Vĩnh Hằng Chí Tôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 83: Khảo Hạch Đệ Tử Nội Tông (Thượng)

Dịch: rolland

Nội Tông.

Phương Liệt Hải, Tàn Thiếu Vũ nhận được tin tức này cũng sững sờ nửa ngày, bọn họ cùng Lý Phù Trần đều có thù hận.

Nếu vài năm sau Lý Phù Trần mới đột phá Quy Nguyên cảnh, bọn họ muốn giẫm lên Lý Phù Trần thế nào thì giẫm lên thế đó.

Ngộ tính nghịch thiên thì thế nào, tu vi theo không kịp, tất cả đều là hư vô.

Nhưng hiện tại Lý Phù Trần sớm bước vào Quy Nguyên cảnh, bọn họ muốn báo thù, muốn giẫm đạp lên Lý Phù Trần liền khó khăn rồi.

Đây là chuyện không mong muốn.

Những thiên kiều còn lại nhận được tin tức này, vẻ mặt khác nhau. Vũ Văn Thiên âm trầm cùng tràn đầy chiến ý, Triệu Minh Nguyệt thì hiếu kỳ và hứng thú nhiều hơn một chút, trong mắt của Ô Thanh Mai thì sâu kín, không biết đang suy nghĩ cái gì.

Về phần Quan Tuyết thì mím môi, thất thần trong nháy mắt.

Ba ngày sau.

Lý Phù Trần lại tới Đệ Tử Đại Điện của Nội Tông.

Trong Đệ Tử Đại Điện của Nội Tông, ngoại trừ Lý Phù Trần, còn có gần trăm người đệ tử dự bị Nội Tông, có nhiều người Lý Phù Trần nhận biết.

Thương Lan Tông có ba vạn đệ tử Ngoại Tông, hằng năm đều có trên một ngàn đệ tử Ngoại Tông đột phá Quy Nguyên cảnh, từng tháng cũng có chừng trăm người.

Vì tiết kiệm nhân lực cùng tài lực, khảo hạch đệ tử Nội Tông mỗi tháng tiến hành một lần, cũng không phải người đột phá liền an bài cho người, phải chờ.

- Tổng cộng có chín mươi bảy người, nếu đã đến đông đủ, hiện tại theo ta đến Thiên Bộc Hà.

Trưởng Lão Nội Tông mặc thanh bào nhìn mọi người, nhàn nhạt nói.

Đội ngũ đi Thiên Bộc Hà tương đối nhiều, ngoại trừ chín mươi bảy đệ tử dự bị Nội Tông cùng một Trưởng Lão Nội Tông chủ trì khảo hạch.

Còn có mười tên Chấp Sự Nội Tông cùng chín mươi bảy tên đệ tử Chấp Sự Nội Tông.

Thiên Bộc Hà khá xa, nếu đi từng bước mà nói, khoảng chừng mấy ngày mới tới.

Bên ngoài Đệ Tử Đại Điện của Nội Tông, một đoàn tiên hạc giương cánh vượt qua năm thước hạ xuống, nhất thời, mặt đất bị cuồng phong thổi quét, khiến mọi người không mở mắt được.

Khí lực của Lý Phù Trần kinh người, cuồng phong thổi tới, vẫn mở to mắt nhìn.

Hắn phát hiện, cả đám tiên hạc này đều là Linh thú Nhất cấp.

Linh khí trong cơ thể cùng Yêu thú Nhất cấp không khác nhau nhiều.

Mấy người một tổ, cùng nhau leo lên tiên hạc.

Hồ!

Tiên hạc bay lên trời, mang theo mọi người lên cao.

- Thật nhanh!

Cuồng phong lạnh thấu xương đập vào mặt, giống như cương đao, rất mạnh.

Lúc này có thể thấy được thực lực của mỗi người.

Có đệ tử dự bị Nội Tông phải ngồi xếp bằng xuống, giảm đi cuồng phong đập vào, cũng có người mạnh mẽ chống lại, nhưng trên người toát ra khí lưu nhiều màu sắc, đem cuồng phong đẩy ra.

Chỉ có vài người, đứng đó như Thái Sơn, bàn chân như một cây trường thương cắm ở đó.

Nhất là Lý Phù Trần, hai tay chấp sau lưng, vẻ mặt thong dong, giống như đứng trên mặt đất.

- Không hổ là đệ tử đệ nhất Ngoại Tông, Lý Phù Trần.

Những tên đệ tử Nội Tông dự bị khác kính nể nói.

Chỉ một lúc sau, ngoại trừ Lý Phù Trần ra, những tên đệ tử Nội Tông dự bị đứng đó đều không chịu nổi.

Chống lại cuồng phong rất hao Chân khí, khi Chân khí kịch liệt giảm đi, bọn họ cũng phải ngồi xuống.

Thấy mọi người đều ngồi, Lý Phù Trần cũng không muốn cao điệu, nên cũng xếp bằng ngồi xuống.

Nhìn Trưởng Lão Nội Tông ngự không mà đi, tất cả mọi người lộ vẻ ước ao.

Vô đạo, mỗi cảnh giới đều có đặc điểm riêng.

Luyện Khí cảnh, dẫn khí nhập thể.

Quy Nguyên cảnh, Chân khí ngoại hiển.

Địa Sát cảnh, Chân khí ngoại phóng.

Thiên Cương cảnh, ngự khí mà đi.

Tất cả Trưởng Lão Nội Tông của Thương Lan Tông đều là Vô giả Thiên Cương cảnh.

Vô giả Thiên Cương cảnh, tên như ý nghĩa, có thể lên trời xuống đất, thần thông quảng đại, vô công cái thể.

Nếu một gia tộc sinh ra một Võ giả Thiên Cương cảnh, gia tộc này sẽ trở thành hào môn của Thương Lan Vực.

Phương gia của Phương Liệt Hải, Vũ Văn gia của Vũ Văn Thiên, hẳn là hào môn của Thương Lan Vực.

Đương nhiên, gia tộc của Trương Lão Nội Tông, cũng là hào môn.

Mà phía trên hào môn, còn có thế gia.

Thế gia phải có lịch sử lâu dài, có nhiều Võ giả Thiên Cương cảnh, trong Thương Lan Vực cũng không có nhiều thế gia.

Mỗi một nhà đều nắm giữ quyền phát ngôn rất lớn trong Thương Lan Tông.

Tốc độ của tiên hạc rất nhanh, vào buổi trưa, mọi người đi tới một khu vực vô cùng đồ sộ.

Nhìn từ trên cao xuống, mấy trăm "dây lụa" trắng xóa chảy xuống, giống như bạch long vào biển, ầm ầm vang dội.

Càng gần thì âm thanh càng vang dội hơn, "dây lụa" dần dần hiện ra trước mắt mọi người.

Đây là mấy trăm thác nước, ngắn nhất cũng cao mười mấy trượng, cao hơn có năm sáu chục trượng, thác nước cao nhất khoảng chừng trăm trượng, giống như một ngọc long khổng lồ, tỏa ra khí tức mãnh mẽ.

Mà dưới mấy trăm thác nước, là một con sông to lớn, sông nước phập phồng, có vô số vòng xoáy, làm người khác cảm giác rất nguy hiểm.

Tiên hạc bay xuống, đáp xuống một mảnh đất trống cạnh Thiên Bộc Hà.

Trương Lão Nội Tông mặc thanh bào vung tay lên, một màn kinh người phát sinh.

Trên Thiên Bộc Hà, một con đường bằng băng tỏa ra vô tận hàn khí xuất hiện, kéo dài đến thác nước.

- Đi theo ta.

Trương Lão Nội Tông mặc thanh bào đi trước trên con đường bằng băng.

- Cẩn Băng Hàn Chân khí hùng hậu cỡ nào mới tạo thành băng lộ như thế này a!

Đám đệ tử Nội Tông dự bị hít một ngụm khí lạnh.

- Lên đi, còn đứng đó làm gì.

Có Chấp Sự Nội Tông quát lên.

Nghe vậy, mọi người đều đi tới.

Đi trên băng lộ, Lý Phù Trần phát hiện băng lộ không lồi lõm chút nào, phải biết rằng đây chính là hơn hai trăm người a.

Lý Phù Trần tò mò, thôi động Chân khí, theo lòng bàn chân thấm thấu vào băng lộ.

Hai thước.

Băng lộ dày tới hai thước, hẳn chỉ có thể thừa nhận nhiều người đi như vậy.

Chỉ trong chốc lát, mọi người đi tới dưới thác nước.

Mấy trăm thác nước, phải dưới mỗi cái đều có hơn mười khối đá lớn, những khối đá này dưới thác nước trùng kích, vô cùng trơn trượt, giống như từng cục sỏi lớn gấp trăm lần.

Trương Lão Nội Tông mặc thanh bào xoay người lại nói:

- Dưới thác nước ba mươi trượng kiên trì một khắc (15 phút), kiên trì được, thì bắt đầu hạ khảo hạch tiếp theo, nếu kiên trì không nổi, trực tiếp bị loại, hai tháng sau trở lại.

Nghe vậy, mọi người nuốt một ngụm nước miếng, thác nước ba mươi trượng hay trăm trượng, phần lớn dòng nước đều từ độ cao một trăm thước trùng kích xuống, lực lượng rất lớn.

Huống chi những khối đá này trơn trượt, khẳng định rất khó giữ vững, chuyện này tất nhiên sẽ tăng thêm độ khó.

- Được rồi, tiếp theo là các người dựa vào bản thân đứng trên những khối đá này, nếu như sau một khắc không thể đi lên, vậy cũng không cần lên rồi,

các người mỗi người phụ trách một người, thay bọn họ tính thời gian, còn mười người các người giám sát bọn họ.

Trưởng Lão Nội Tông mặc thanh bào nói xong, lại nói với đám đệ tử Chấn Sự Nội Tông cùng mười tên Chấn Sự Nội Tông.

- Vâng.

Chấn Sự Nội Tông cùng đệ tử Chấn Sự Nội Tông cúi đầu ôm quyền.

Dòng nước của thác nước ba mươi trượng rất nhanh, hơn nữa thác nước được cấu tạo đặc thù, dẫn đến dòng nước trùng kích xuống, lực đạo rất tập trung, cơ bản không có chỗ tránh.

Chín mươi bảy tên đệ tử Nội Tông dự bị bắt đầu thử nghiệm đứng trên tảng đá.

Chỉ là tình huống không lạc quan.

Muốn đứng trên những tảng đá này còn khó hơn trong tưởng tượng nhiều.

Người bên cạnh Lý Phù Trần, mới vừa tới gần tảng đá, đã bị dòng nước bàng bạc trùng kích văng ra ngoài, vô cùng chật vật.

- Ta khuyên các người cẩn thận một chút, đứng lên đó không dễ hơn kiên trì một khắc dưới thác nước.

Một gã đệ tử Chấn Sự Nội Tông nhắc nhở.

Lý Phù Trần gật đầu, theo hần thấy, đứng lên quả thực không dễ dàng, dù sao trong quá trình di chuyển, trọng tâm không thăng bằng.

Mặc dù mọi người đều dùng hết khí lực, nhưng người có thể đứng trên tảng đá rất ít.

Lý Phù Trần không nữa đợi, vận chuyển Xích Hóa Huyền Công, Xích Hóa Chân khí màu đỏ hiện ra ngoài, giống như một tầng hỏa diễm bao phủ hần.

Trong lúc mọi người đang nhìn, bàn chân của Lý Phù Trần giẫm xuống băng lộ, thân hình nhảy lên một cái.

Bạn đang đọc truyện *Vĩnh Hằng Chí Tôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 84: Khảo Hạch Đệ Tử Nội Tông (Trung)

Dòng nước bàng bạc gặp phải Xích Hóa Chân khí, lập tức bốc thành hơi nước.

Lý Phù Trần giống như một thanh đao nhọn màu đỏ, mạnh mẽ phá vỡ thác nước, dễ dàng đứng trên cự thạch trơn trượt.

- Đệ nhất Ngoại Tông không hổ là đệ nhất Ngoại Tông, quả ung dung.

- Chúng ta phí hết sức cũng không lên được, hần lại dễ dàng đứng lên, người so với người tức chết người a.

- Không hổ là một trong những đệ tử mạnh nhất Ngoại Tông từ trước tới nay, chúng ta không thể so được.

Mọi người vừa hâm mộ, vừa bất đắc dĩ.

Thác nước đổ xuống, nện trên người của Lý Phù Trần.

"Lực đạo ít nhất ngoài vạn cân."

Lý Phù Trần cảm nhận lực đạo mà dòng nước nện vào người.

Đừng xem thường lực đạo này đánh xuống.

Dòng nước đánh xuống duy trì lực đạo này không ngừng, một người có thể đơn giản giơ lên một khối cự thạch vạn cân, nhưng không có nghĩa là hần có thể giữ liên tục ở đó.

Đương nhiên, đối với Lý Phù Trần mà nói, lực đạo một vạn cân không coi vào đâu, dù không vận chuyển Chân khí, hần đều có thể dễ dàng chịu đựng.

Thời gian từng phút trôi qua.

Dưới thác nước ba mươi trượng, quang mang lóe lên.

Mỗi một đạo quanh mạng đại biểu có một tên đệ tử Nội Tông dự bị đứng đó.

Ngoài ra, còn có bảy tám tên đệ tử Nội Tông dự bị khác vẫn không cách nào đứng trên cự thạch, gấp đến độ mặt tím tái.

Phốc!

Một tên đệ tử Nội Tông dự bị đứng dưới thác nước đột nhiên mặt trắng nhợt, phun một ngụm máu ra ngoài, đồng thời cả người ba ra thác nước.

Đúng lúc này, tên đệ tử Chấp Sự Nội Tông thay hẳn tính thời gian nhảy tới, tiếp nhận hẳn.

Cứ qua một thời gian, thì có một đệ tử Nội Tông dự bị kiên trì không nổi, bị thác nước đánh phun máu.

Một khắc trôi qua, chỉ có tám mươi người chịu đựng được.

Chín mươi bảy người, đào thải mười bảy người.

Hạng khảo hạch thứ hai cũng trên Thiên Bộc Hà, lần này là khảo nghiệm vận dụng Chân khí.

Mọi người cần dựa vào lực lượng của mình đi qua Thiên Bộc Hà.

Vòng xoáy trên Thiên Bộc Hà rất nhiều, muốn dựa vào Chân khí đứng phía trên đã cực kỳ khó rồi, đi qua Thiên Bộc Hà còn khó khăn thêm nữa.

- Tất cả mọi người có tại đây, bắt đầu.

Trưởng Lão Nội Tông mặc thanh bào đang giơ tay lên đột nhiên vung xuống.

Ào ào ào ào. . .

Tám mươi tên đệ tử Nội Tông dự bị, chân đạp nước sông, một đường chạy nhanh tới.

A!

Một người kinh hãi hét lên, không cẩn thận rơi vào vòng xoáy, cả người bị cuốn vào

Lúc này, một Chấp Sự Nội Tông đem hẳn kéo ra.

Xích Họa Chân khí bao trùm hai chân, Lý Phù Trần nhảy bật lên, mỗi bước vượt qua hơn mười thước, chỉ trong chớp lát đều đem mọi người bỏ lại phía sau.

Trưởng Lão Nội Tông âm thầm gật đầu, Thiên Bộc Hà có vô số vòng xoáy, người không tu luyện kinh công, ít người có thể qua sông, mà người dễ dàng qua sông đều là "nhân trung long phượng, trời sinh tuấn kiệt".

Về phần căn cốt, hẳn không quan tâm, hẳn chỉ chú trọng trước mắt.

Hạng khảo hạch thứ hai kết thúc, trong tám mươi người chỉ có bảy mươi hai người thông qua.

Hạng khảo hạch thứ ba là khảo hạch thực lực.

Địa điểm khảo hạch là Yêu Thú Dưỡng Thực Trảng của Thương Lan Tông.

Ngồi tiền hạc, mọi người bắt đầu trở về.

Lúc tới Yêu Thú Dưỡng Thực Trảng thì đã gần tối.

Yêu Thú Dưỡng Thực Trảng là một thung lũng to lớn, bốn phía thung lũng là vách đá, có rất nhiều động quật, động quật dùng thiết môn để giam giữ, bên trong truyền ra tiếng Yêu thú gầm thét làm người ta sợ hãi.

Mà trung ương của thung lũng, có một Giác Đấu Trảng, phía trên có vết máu loang lổ, tràn đầy sát khí.

- Đối thủ của các ngươi là Yêu thú Nhị cấp Đê giai, trong vòng một nén nhang, tổn thương được Yêu thú là thông qua khảo hạch.

Trưởng Lão Nội Tông đứng chấp tay sau lưng, cao giọng nói.

- Đánh thương Yêu thú Nhị cấp Đê giai?

Tất cả mọi người đều biết nội dung khảo hạch, nhưng khi chân chính cảm nhận sát khí trong Yêu Thú Dưỡng Thực Tràng, vẫn nhìn không được mà nổi da gà, cảm thấy rét run.

- Người thứ nhất, Trần Tiểu Thiên.

Trần Tiểu Thiên năm nay hai mươi tuổi, tu luyện Tử Khí Quyết đến tầng thứ tám, tại Ngoại Tông không có danh tiếng gì, cho tới bây giờ cũng không phải là nhân vật phong vân.

Hắn khăn trương đi tới Giác Đấu Tràng, ngẩng đầu đánh giá xung quanh.

Loảng xoảng keng!

Trên vách đá tầng thứ hai, một thiết môn mở ra, lộ rõ động quật sâu không thấy đáy.

Rất nhanh, một đầu chó cả người đều là lân phiến màu đen nhô ra.

Yêu thú Nhị cấp Đề giai, Hắc Lân Khuyển.

Uông uông . .

Hắc Lân Khuyển kêu rít, tiếng kêu bén nhọn, giống như một đũa bé đang rung.

Trần Tiểu Thiên cầm Bảo kiếm Hoàng cấp Cao giai trong tay, cả người run rẩy, đây là lần đầu tiên hắn nhìn thấy Yêu thú Nhị cấp Đề giai, còn đáng sợ hơn hắn nghĩ.

- Ha ha, các ngươi xem vị sư đệ này chống đỡ được bao lâu?

- Ta đoán mười hô hấp đi.

- Ngươi đánh giá hắn quá cao, ta cho rằng trước năm hô hấp.

Trong Yêu Thú Dưỡng Thực Tràng ngoại trừ đám người Lý Phù Trần, còn có không ít đệ tử Nội Tông đến đây rèn luyện thực chiến.

Nhìn thấy bộ dáng của Trần Tiểu Thiên, một vài tên đệ tử Nội Tông mỉm cười.

Hắc Lân Khuyển dường như cảm thấy Trần Tiểu Thiên khăn trương, từ trong động quật nhảy ra, trong nháy mắt rơi xuống đất, thân thể co lại, sau đó từ bên phải theo một vòng cung xông tới Trần Tiểu Thiên.

Trần Tiểu Thiên vốn rất khăn trương, thấy Hắc Lân Khuyển không tiến công trực diện, mà đánh từ một bên, thì ngực siết chặt lại, cứng người đứng đó.

"Đương" một tiếng!

Bảo kiếm trong tay Trần Tiểu Thiên văng ra ngoài, mắt thấy Hắc Lân Khuyển sắp đánh chết, một gã Chấp Sự Nội Tông vung tay lên, một đạo Chân khí đẩy lui Hắc Lân Khuyển.

- Trần Tiểu Thiên, loại.

Chấp Sự Nội Tông tuyên bố kết quả cau mày.

Trưởng Lão Nội Tông cũng nhíu mày, tố chất tâm lý quá kém, người như vậy căn bản không có tiền đồ gì.

Từng tên đệ tử Nội Tông dự bị lên đài, trên cơ bản mỗi mười người sẽ có ba bốn người bị loại.

Hành động của Yêu thú Nhị cấp Đề giai nhanh nhẹn, đồng thời có Yêu khí hộ thể, muốn lưu lại vết thương trên người đối phương, cũng không phải là chuyện dễ dàng.

- Tiếp theo, Lý Phù Trần.

Chấp Sự Nội Tông hít sâu một hơi, báo tên của Lý Phù Trần.

Nghe vậy, ánh mắt của mọi người đều tập trung trên người Lý Phù Trần, bao gồm Trưởng Lão Nội Tông mặc thanh bào.

- Hắn chính là đệ tử đệ nhất Ngoại Tông Lý Phù Trần đó sao?

- Vì hắn, Nhạc trưởng lão tự mình chủ trì khảo hạch đệ tử Nội Tông, lúc bình thường, Trưởng Lão Nội Tông cần gì phải quản những thứ này, đều do Chấp Sự Nội Tông phụ trách.

- Nhìn đi! Cùng Yêu thú Nhị cấp Đê giai chiến đấu, là có thể nhìn ra bản lĩnh thật sự của hấn chứ gì.

- Không sai, Yêu thú chân chính không phải Nguyên Khí Yêu thú trong Thí Luyện Tháp có thể so sánh, Nguyên Khí Yêu thú làm gì có hung tính và sát khí của Yêu thú thật sự.

Những tên đệ tử Nội Tông này đều nghe nói nhiều về Lý Phù Trần, nhưng tai nghe là giả, mắt thấy mới là thật, chưa tận mắt thấy, bọn họ cũng không tin Lý Phù Trần có không tầm thường như trong lời đồn hay không.

Lý Phù Trần đứng trên Giác Đầu Tràng, ngẩng đầu lên.

Trên vách đá tầng hai, một cái thiết môn mở ra.

Vào!

Một đạo hắc ảnh bay vút ra, xoay vòng trên không trung, vẫn không rơi xuống đất.

Đây là một con chim có sải cánh dài hơn ba thước, lông chim màu xám đậm, móng vuốt lớn như hung điều.

- Cái này cũng quá khoa trương đi! Dĩ nhiên dùng Yêu thú phi hành khảo hạch hấn.

- Phòng chừng là Nhạc trưởng lão cố ý.

- Lần này thật khó rồi, thực lực công kích của Yêu thú phi hành tuy không bằng Yêu thú dưới đất, nhưng tốc độ của Yêu thú quá nhanh.

- Nếu khảo hạch không thông qua, cái tên đệ tử đệ nhất Ngoại Tông nhất định trở thành trò cười.

Bạn đang đọc truyện *Vĩnh Hằng Chí Tôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 85: Khảo Hạch Đệ Tử Nội Tông (Hạ)

Dịch: rolland

Thiết Dực Điều, Yêu thú Nhị cấp Đê giai loại phi hành.

Thiết Dực Điều có một đôi cánh cực kỳ cứng rắn, trong quá trình bay nhanh có thể dùng cánh chém địch nhân, nên mới có tên là Thiết Dực Điều.

Con Thiết Dực Điều này cực kỳ giáo hoạt, cũng không tấn công Lý Phù Trần lập tức.

Mà muốn khoe khoang sức mạnh của mình, từ trên không đáp xuống, đôi cánh cắt trên mặt đất của Giác Đầu Tràng thành hai rãnh sâu.

- Thật mạnh!

Những đệ tử Nội Tông dự bị khác trợn mắt hốc mồm.

Yêu thú dưới mặt đất đều dùng cần xé để công kích, Thiết Dực Điều lại dùng cánh chém giết, cũng có thể dùng móng vuốt, dùng mỏ, làm người khác không biết nó dùng cách nào để chiến đấu.

"Lý Phù Trần, không biết ngươi dùng cách gì để giết nó."

Trưởng Lão Nội Tông mặc thanh bào Nhạc trưởng lão chú ý Lý Phù Trần.

Người khác chỉ cần tổn thương Yêu thú Nhị cấp Đê giai là được, nhưng Lý Phù Trần không giống, hấn là đệ tử đệ nhất Ngoại Tông, nếu không thể đánh chết Yêu thú Nhị cấp Đê giai, vậy thì quá thất vọng rồi.

Tuy nói độ khó đánh chết Thiết Dực Điều vượt qua Yêu thú Nhị cấp Đê giai khác.

Rét!

Tiếng kêu của Thiết Dực Điều rất bén nhọn, giống như âm thanh do hai khối sắt sượt qua nhau tạo thành.

Vào!

Thiết Dực Điều vỗ cánh một cái, cuồng phong gào thét, hóa thành một cái bóng mơ hồ, từ trên không lao thẳng tới Lý Phù Trần.

Tốc độ quá nhanh làm rất nhiều người chỉ nhìn thấy tàn ảnh của Thiết Dực Điều mà thôi, loại tốc độ này, đã không phải Võ giả Quy Nguyên cảnh nhất trọng có thể sánh bằng, phỏng chừng tránh né đều khó khăn.

Thiết Dực Điều giống như một đám mây đen, thân hình không lồ trong nháy mắt bao phủ Lý Phù Trần.

- Lê nào sợ choáng váng rồi.

Một tên đệ tử Nội Tông thấy Lý Phù Trần không có động tác nào, nhin không được lên tiếng.

- Đệ nhất Ngoại Tông thì như thế nào, không trải qua chém giết chân chính, cuối cùng cũng có khuyết điểm.

- Bại như thế thật thảm, Nhạc trưởng lão phỏng chừng rất thất vọng đi!

Về mặt của Nhạc trưởng lão quả thực lộ ra thất vọng, Lý Phù Trần đã bỏ qua thời khắc tránh né tốt nhất.

Thông thường, tránh trước sau đó mới xuất kiếm, một kích trí mạng.

Đây mới là một kiếm khách thật sự.

Soạt!

Nhưng lúc này, một vòng quang mang hình bán nguyệt màu đỏ đột nhiên phát ra, từ sau lưng Thiết Dực Điều thẩu ra.

Tức khắc, thân hình khổng lồ của Thiết Dực Điều bị xé rách, máu tươi phóng lên cao, hóa thành mưa máu.

Kiểm pháp Hoàng cấp Đê giai, Bán Nguyệt Kiếm Pháp.

Dưới mưa máu khắp trời, Lý Phù Trần giống như đang làm một chuyện không đáng, ưu nhã thu kiếm vào vỏ, giống như một cây thương thẳng tắp đứng đó.

Mưa máu tiếp cận gần hần một thước, lập tức bốc hơi, hóa thành sương máu khuếch tán.

Tuy rằng uy lực của kiếm pháp Hoàng cấp Đê giai có khiếm khuyết, thế nhưng lúc phát động lại rất nhanh.

Huống chi lấy thực lực của Lý Phù Trần cho dù không dùng tới kiếm pháp, cũng có thể chém giết Thiết Dực Điều dưới một kiếm.

- Thật ung dung, thật khí phách.

- Một kiếm thuận sát Thiết Dực Điều, ta không phải hoa mắt đi!

- Đây, Lưu Uy, ngươi có thể dùng một kiếm thuận sát Thiết Dực Điều không?

- Đùng đùa, đương nhiên là không được, ta chỉ có tu vi Quy Nguyên cảnh nhị trọng mà thôi.

- Ở Thương Lan Tông, chín thành Võ giả Quy Nguyên cảnh nhị trọng hẳn không làm được chuyện này, coi như Võ giả Quy Nguyên cảnh tam trọng cũng chưa chắc làm được nhẹ nhàng như thế.

Các đệ tử Nội Tông cũng phải hít một ngụm khí lạnh.

- Đây còn là người sao?

Những đệ tử Nội Tông dự bị khác thân thể đang run rẩy, đây là gặp phải chuyện quá rung động, thân thể không khống chế được mà run lên.

- Tốt, tốt, đệ nhất Ngoại Tông, hoàn toàn xứng đáng.

Con ngươi của Nhạc trưởng lão co rút lại, đột nhiên cười ha ha.

"Tiền đồ của người này không nhỏ, xem ra phải giao hảo tốt với hắn."

Mười tên Chấp Sự Nội Tông đều là Võ giả Địa Sát cảnh, lấy tầm mắt của bọn họ tất nhiên nhìn ra, năng lực thực chiến của Lý Phù Trần quả thực kinh thiên động địa, không kém bất cứ người nào.

Bởi vì Lý Phù Trần biểu hiện, khảo hạch tiếp theo có vẻ vô vị.

Cuối cùng, còn lại bốn mươi lăm người thông qua khảo hạch, đào thải đủ năm mươi hai người.

Năm mươi hai người này, phải hai tháng sau mới có thể tham gia khảo hạch đệ tử Nội Tông, nếu cả ba lần không thông qua, cũng không còn cơ hội nữa, trực tiếp giáng xuống làm đệ tử Chấp Sự Nội Tông, vì tông môn phục vụ.

Bên trong thung lũng đèn đuốc sáng trưng, bên ngoài thung lũng đã tối đen, Nhạc trưởng lão để bốn mươi lăm người thông qua khảo hạch trở về trước, sáng mai tập hợp tại Đệ Tử Đại Điện của Nội Tông.

Sáng sớm hôm sau, Lý Phù Trần lần nữa đi tới Đệ Tử Đại Điện của Nội Tông.

Nhạc trưởng lão mặc thanh bào nói với bốn mươi lăm người:

- Đầu tiên là đệ tử Nội Tông Tam đẳng lên nhận lệnh bài Nội Tông, phục sức, bội kiếm cùng với chìa khóa nơi ở, bắt đầu nêu tên.

Đệ tử Nội Tông cũng chia làm ba đẳng cấp, đệ tử Nội Tông Tam đẳng là thấp nhất, đệ tử Nội Tông Nhất đẳng là cao nhất.

Mỗi cái tên vang lên, người nghe được, mặc dù có chút nhụt chí, nhưng không dám bài ra mặt, ngoan ngoãn lên nhận đồ.

Đệ tử Nội Tông Tam đẳng xong, chính là đệ tử Nội Tông Nhị đẳng.

Khi mọi người nhận đồ hết, chỉ còn lại một người là Lý Phù Trần.

- Lý Phù Trần, đệ tử Nội Tông Nhất đẳng.

Nhạc trưởng lão vui mừng nói.

Đệ tử Nội Tông Nhất đẳng so với đệ tử Ngoại Tông Nhất đẳng có nhiều phân lượng hơn. Tại Ngoại Tông, đệ tử Ngoại Tông Nhất đẳng trừ có tiểu viện độc lập ra, hàng tháng còn có thể đổi vật phẩm giá trị một ngàn kim tệ từ tông môn, ngoài ra cũng không có bất kỳ chỗ tốt nào.

Thế nhưng đệ tử Nội Tông Nhất đẳng nhiều chỗ tốt hơn, ngoại trừ có tiểu viện độc lập, khi đổi vật phẩm của tông môn, chỉ lấy bảy thành giá trị, phải biết rằng tại Ngoại Tông, chỉ có thiên kiều đổi vật phẩm mới nửa giá, thiên kiều có căn cốt ngũ tinh là lấy ba thành.

- Kỳ thực, lấy biểu hiện của ngươi, thân phận thiên kiều là dư dả, nhưng ngươi cũng biết, tông môn coi trọng căn cốt, ít nhất trước Địa Sát cảnh đều là như vậy.

Nhạc trưởng lão có chút đáng tiếc, vốn hẳn chuẩn bị cho Lý Phù Trần trở thành thiên kiều Nội Tông, nhưng lại bị những người khác bác bỏ.

- Nhạc trưởng lão, Phù Trần đã hài lòng, đa tạ Nhạc trưởng lão ưu ái.

Lý Phù Trần đối với kết quả này rất hài lòng, đổi vật phẩm của tông môn chỉ lấy bảy thành, một vạn điểm cống hiến có thể tiết kiệm ba ngàn, mười vạn có thể tiết kiệm ba vạn, đây chính là lượng lớn điểm cống hiến a.

- Tốt, không kiều không nóng, không kiều ngạo không siểm nịnh, ngươi rất tốt.

Nhạc trưởng lão càng ngày càng thưởng thức Lý Phù Trần.

Phục sức của đệ tử Nội Tông Tu Thân Bảo màu xanh nhạt, bội kiếm là Bảo kiếm Hoàng cấp Đình giai Huyền Thiết Kiếm, chỉ một thanh kiếm này ở bên ngoài cũng có giá mấy ngàn kim tệ.

Cũng may tông môn có Chú Tạo Đường, hàng năm đều đúc ra nhiều binh khí, những binh khí này một phần giữ lại, một phần bán ra bên ngoài.

Nói cách khác, hàng năm chỉ mua bội kiếm cho đệ tử Nội Tông, thì tốn trăm vạn kim tệ.

Sau khi nhận vật phẩm của đệ tử Nội Tông, Lý Phù Trần đi theo một tên đệ tử Chấp Sự Nội Tông, tìm tới nơi ở của mình.

Vẫn là một tòa tiểu viện độc lập, nhưng tiểu viện này trong khu vực Nội Tông ở trên một ngọn núi thanh tú.

Lý Phù Trần nhìn sơ qua, ngọn núi này chỉ có mười mấy tiểu viện độc lập.

"Đãi ngộ quá chênh lệch, tông môn đúng là tông môn!"

Cho dù tính tình của Lý Phù Trần lạnh nhạt, lúc này cũng không khỏi hướng về.

Tiểu viện độc lập như thế này, không những hoàn cảnh yên tĩnh, địa phương luyện công cũng rất lớn, hoàn toàn có thể tu luyện võ công trong sân viện.

Cũng như mọi khi, Lý Phù Trần tìm mấy tên đệ tử Tạp Dịch quét dọn một chút, sau đó đi vào.

Bạn đang đọc truyện *Vĩnh Hằng Chí Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 86: Khinh Công Phong Ảnh Quyết

Dịch: rolland

"Bây giờ ta có hơn năm vạn điểm công hiến, thiếu chút nữa là có thể đổi được công pháp luyện thể Huyền cấp Cao giai, nhưng cho dù đổi được, cũng không có tài nguyên để tu luyện."

Sau khi trở thành đệ tử Nội Tông, Lý Phù Trần bắt đầu suy nghĩ kế hoạch tu luyện tiếp theo.

Tu luyện công pháp luyện thể Huyền cấp Cao giai là chuyện không thể, ít nhất là tạm thời không có khả năng.

Công pháp luyện thể Huyền cấp Trung giai Tiết Hình Đạo tới bảy vạn năm ngàn điểm công hiến, công pháp luyện thể Huyền cấp Cao giai, ít nhất cũng phải hai mươi vạn điểm, cho dù bảy thành cũng là mười bốn vạn.

Cái này cũng thôi, quan trọng là không có tài nguyên tu luyện.

Một viên đan dược luyện thể Hoàng cấp Đình giai cần một vạn điểm công hiến, muốn tu luyện một môn công pháp luyện thể Huyền cấp Cao giai đến viên mãn, ít nhất phải có trăm viên, đây chính là trăm vạn điểm công hiến a.

Nhắc tới bí tịch Võ học Huyền cấp Cao giai, phải nhắc tới đài ngộ của đệ tử Nội Tông Nhất đẳng.

Ở Thương Lan Tông, chỉ có đệ tử Nội Tông Nhất đẳng, đệ tử Chân Truyền, Trưởng Lão Nội Tông mới có thể đổi bí tịch Võ học Huyền cấp Cao giai, phần lớn Trưởng Lão Ngoại Tông cũng không có tư cách, cho dù có điểm công hiến cũng không được.

Có thể trở thành đệ tử Nội Tông Nhất đẳng, Lý Phù Trần đã rất thành công.

Phải biết rằng đám người Quan Hồng, Quan Diễm, Dương Liệt, Dương Chiến cùng với Lý Sơn Hà, cũng chỉ là đệ tử Nội Tông Tam đẳng mà thôi, địa vị trong tông không bằng Lý Phù Trần.

"Hiện tại ta đã là Võ giả Quy Nguyên cảnh, có thể tu luyện một môn khinh công rồi."

Lý Phù Trần trầm nghĩ.

Công pháp luyện thể thấp nhất là Hoàng cấp Đình giai, khinh công thấp nhất cũng là Huyền cấp Đê giai.

Khinh công yêu cầu Chân khí rất nhiều, không phải Võ giả Quy Nguyên cảnh, cho dù ngộ tính cao tới đâu cũng không phát huy được ưu thế của khinh công.

"Ngoài ra, còn phải chọn một môn kiếm pháp Huyền cấp Đê giai nữa."

Tới bây giờ, Lý Phù Trần tổng cộng tu luyện chín môn kiếm pháp.

Có hai loại Hoàng cấp Đê giai, theo thứ tự là Bán Nguyệt Kiếm Pháp cùng Hồ Nha Thập Tự Trảm.

Hai loại Hoàng cấp Trung giai, theo thứ tự là Thanh Phong Kiếm Pháp cùng Thiểu Thương Kiếm Pháp.

Một loại Hoàng cấp Cao giai, là Hồng Ngọc Kiếm Pháp.

Bốn loại Hoàng cấp Đình giai, theo thứ tự là Xích Họa Kiếm Pháp, Tam Phân Kiếm Thuật, Tích Thủy Kiếm Quyết cùng với Phi Long Kiếm Pháp.

Kiểm pháp quý tinh không quý nhiều, nhưng Lý Phù Trần lại cho rằng, muốn đạt tới đỉnh phong kiếm đạo cần phải tu luyện nhiều loại kiếm pháp.

Chính vì thu thập nhiều sở trường, lượng lớn kiếm pháp, mang đến cho Lý Phù Trần rất nhiều kiếm đạo nội tình, một ngày nào đó, nội tình này sẽ trở thành kiếm đạo căn cơ của Lý Phù Trần.

Nếu không phải hiện tại không có tình lực, Lý Phù Trần hận không thể tu luyện hơn mười loại kiếm pháp Hoàng cấp.

Buổi chiều, sau khi ăn cơm xong, Lý Phù Trần đi đến Võ Học Đại Điện của Nội Tông đổi một môn khinh công cùng một môn kiếm pháp Huyền cấp Đê giai.

Theo thứ tự là Phong Ảnh Quyết cùng Lưu Tinh Kiếm Pháp.

Phong Ảnh Quyết, lấy "phong" vì danh, cùng Toàn Phong Thối có hiệu quả như nhau.

Nhưng Toàn Phong Thối là thoái pháp, hiệu quả "khinh thân" không tốt.

Mà Phong Ảnh Quyết là khinh công thật sự, sau khi tu luyện đến cảnh giới nhất định, hành động như gió, thậm chí nhanh hơn gió.

Về phần Lưu Tinh Kiếm Pháp là một môn kiếm pháp truy cầu tốc độ cùng lực sát thương cực hạn.

Môn kiếm pháp này chỉ có một chiêu duy nhất, Thiên Ngoại Lưu Tinh!

Một cái tên vô cùng khí phách.

"Hàng năm đệ tử Nội Tông phải hoàn thành một lần nhiệm vụ của tông môn, nhưng bây giờ ta không gấp, đến chín mươi tháng sau rồi hãy làm, trước đó nên tu luyện Phong Ảnh Quyết cùng Lưu Tinh Kiếm Pháp đi."

Nhiệm vụ của tông môn có nhiều nguy hiểm, tuy Lý Phù Trần không phải Võ giả Quy Nguyên cảnh nhất trọng tâm thường, nhưng cao thủ trong thiên hạ nhiều lắm, tùy tiện một Võ giả Quy Nguyên cảnh lợi hại, đều có thể dễ dàng giết chết hắn.

Trước khi chấp hành nhiệm vụ, cần phải tăng thêm thực lực, đề phòng tình huống xấu.

- Nhanh, nhanh đưa đến Y Vụ Đại Điện, đi trễ liền không cứu được.

Trên đường trở về, Lý Phù Trần thấy bốn tên đệ tử Nội Tông đang chạy nhanh, một người trong đó cồng một thanh nhiên mặt đã biến thành màu đen, đoán chừng là trúng độc, hơn nữa dùng độc công đã thương.

- Đây không phải Tiên sư huynh sao? Tại sao lại bị thương nặng như vậy.

- Đoán chừng gặp phải Võ giả hắc đạo tu luyện độc công.

- Aizz, hàng năm có không ít đệ tử Nội Tông chết trong tay Võ giả hắc đạo, có thể sống trở về là may mắn rồi.

- Đúng vậy, qua một tháng nữa ta phải đi làm nhiệm vụ, hy vọng quá trình làm nhiệm vụ thuận lợi, không nên xảy ra chuyện ngoài ý muốn a.

Bên cạnh đường nhỏ, không ít đệ tử Nội Tông chỉ trở, bàn luận.

"Xem ra nhiệm vụ tông môn nguy hiểm hơn ta nghĩ."

Nhìn thấy cảnh này, Lý Phù Trần đối với nhiệm vụ của tông môn có nhận thức mới.

Nghĩ cũng phải, tông môn không cần đóa hoa trong nhà ấm, mà cần địa thụ vì tông môn che mưa che gió, nếu không lịch lãm làm sao trưởng thành được.

Trở lại tiểu viện, Lý Phù Trần trước tiên cảm Phong Ảnh Quyết tu luyện.

Phong Ảnh Quyết rất huyền ảo, căn cứ theo bí tịch ghi chép, tu luyện tới cảnh giới Tiểu Thành, có thể làm thân người nhẹ như chim yến, tu luyện tới cảnh giới Đại Thành, không chỉ tốc độ nhanh, hơn nữa hành động giống như quỷ mị, vô thanh vô tức.

Có Linh hồn màu xanh, Lý Phù Trần mới ba ngày liền tu luyện Phong Ảnh Quyết đến cảnh giới Nhập Môn.

Chân khí men theo lộ tuyến hành công của Phong Ảnh Quyết di chuyển, thân thể giống như nhẹ thêm, dù cho bàn chân không được Chân khí bao phủ, cũng có thể dễ dàng đứng trên nhánh cây to bằng cổ tay mà nhánh cây không rũ xuống.

Một tháng sau, Phong Ảnh Quyết đến cảnh giới Tiểu Thành.

Lúc này Lý Phù Trần có thể đứng trên một nhánh cây to bằng ngón cái mà nhánh cây không rũ xuống.

"Khinh công thật thần kỳ."

Trong mắt của Lý Phù Trần lóe lên tinh quang.

Khinh công cũng là một loại công pháp, có pháp môn vận khí riêng.

Mỗi lần vận chuyển khinh công, Lý Phù Trần cảm giác sự ràng buộc của mặt đất đối với hắn thấp hơn vài lần, chỉ cần chuyển động nhẹ là hắn có thể bay tới.

Nhưng tốc độ không quá nhanh, nếu tốc độ quá nhanh, sẽ có tiến gió truyền ra.

"Không biết tu luyện Phong Ảnh Quyết tới cảnh giới Đại Thành sẽ có cảm giác gì."

Thân thể biến nhẹ là một cảm giác tuyệt vời.

Trước đây Lý Phù Trần có thể đứng trên mặt nước, nhưng đó là tác dụng của chân khí.

Chân khí tỏa ra làm phân tán áp lực của thân thể xuống phía dưới, giống như đang đứng trên thuyền.

Mà khinh công thì giống với, khinh công có thể trực tiếp làm thân thể biến nhẹ, hiện tại Lý Phù Trần còn không cách nào trực tiếp đứng trên mặt nước, nhưng khi Phong Ảnh Quyết tới cảnh giới cao hơn, đứng trên mặt nước không phải việc gì khó.

Dù sao hiện tại hắn có thể đứng trên một nhánh cây to bằng ngón cái rồi.

Tiếp nối duy nhất chính là, khinh công có pháp môn vận khí riêng, cho nên không thể thi triển cùng với Xích Hỏa Huyền Công.

Lúc thi triển Xích Hỏa Huyền Công, không cách nào thi triển Phong Ảnh Quyết, lúc thi triển Phong Ảnh Quyết thì không cách nào thi triển Xích Hỏa Huyền Công.

Đương nhiên, đây chỉ là vấn đề nhỏ.

Tất cả Chân khí của hắn đều là Xích Hỏa Chân khí, dù không vận chuyển Xích Hỏa Huyền Công, cũng có thể bộc phát ra tám chín phần uy lực.

Trên thực tế, không chỉ khinh công, một vài võ công lợi hại cũng có pháp môn vận khí riêng.

Mà pháp môn vận khí thì có khác biệt.

Tu luyện pháp môn vận khí của công pháp, chỉ dùng để hấp thu thiên địa nguyên khí, tu luyện Chân khí.

Pháp môn vận khí của khinh công cùng võ công, là một loại vận dụng Chân khí.

Cho nên, tu luyện công pháp còn gọi là nội công, khinh công gọi là khinh công, về phần chiêu thức, quyền pháp, thủ pháp cùng với các loại kiếm pháp gọi chung là võ công.

Bạn đang đọc truyện *Vĩnh Hằng Chí Tôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 87: Thiên Ngoại Lưu Tinh

Dịch giả: rolland

Thấm thoát, Lý Phù Trần đi tới Thương Lan Tông đã hai năm.

Ngoại Tông, mỗi ngày đều có một lượng lớn thiếu niên thiên tài tới Thương Lan Tông tham gia khảo hạch đệ tử Ngoại Tông.

Có lẽ, thiên niên thiên tài của Vân Vụ Thành cũng nên đến rồi.

Nhưng Lý Phù Trần cũng không có hứng thú muốn biết thiếu niên thiên tài của Vân Vụ Thành đến Thương Lan Tông là ai, có mấy người từ bốn đại gia tộc. Hắn luôn đắm chìm trong thế giới của mình.

Trên con đường gần Thương Lan Sơn Mạch, một đội nhân mã đang chạy nhanh.

Trên lưng ngựa, ngoại trừ một lão giả mặc lam bào và một đám thanh niên, còn có ba thiếu niên nam nữ.

Trong ba thiếu niên nam nữ này, có một thiếu nữ mặc hồng y đang nhìn xung quanh, vẻ mặt hưng phấn.

Thiếu nữ này chính là Quan Mị.

Nàng cùng tuổi với Lý Phù Trần, lại có căn cốt nhất tinh, vốn căn cốt nhất tinh rất khó bộc lộ tài năng trong Thiên Tài Chiến.

Thế nhưng một thành thị, luôn có lúc thiếu thiên tài.

Trong lần Thiên Tài Chiến của Lý Phù Trần kia, có thể nói là lần mạnh nhất mấy chục năm qua của Vân Vụ Thành.

Có Lý Phù Trần đánh vỡ lẽ thường của phần lớn căn cốt phổ thông.

Có Chúc Hồng Tú cùng Dương Khai hai căn cốt tam tinh, phải biết rằng mấy lần trước, căn bản không xuất hiện qua căn cốt tam tinh.

Huống chi còn có Quan Tuyết không tham gia Thiên Tài Chiến, lại là thiên tài căn cốt tứ tinh siêu phàm.

Thiên Tài Chiến lần này ở Vân Vụ Thành, danh ngạch chỉ có ba người, Quan gia chiếm một, Dương gia chiếm một, người còn lại là Chúc Tiểu Minh.

Chúc Tiểu Minh là biểu đệ của Chúc Hồng Tú, là căn cốt nhị tinh duy nhất của Vân Vụ Thành trong năm nay.

Lão giả mặc lam bào quay đầu lại nhìn thoáng qua ba người, âm thầm lắc đầu, ba người này, ngoại trừ Chúc Tiểu Minh có chút hy vọng trở thành đệ tử Ngoại Tông, những người còn lại chỉ có thể trở thành đệ tử Tụ Dị.

Đệ tử Tụ Dị thuộc về tầng dưới chót của Thương Lan Tông.

Binh quân trong một trăm đệ tử Tụ Dị, chỉ có một người trở thành đệ tử Ngoại Tông.

Những người còn lại chỉ có thể chậm rãi chờ thăng cấp, khi đột phá tới Quy Nguyên cảnh, sẽ trở thành đệ tử Tụ Dị của Nội Tông.

Mà đệ tử Tụ Dị của Nội Tông sau khi đột phá tới cảnh giới nhất định, phải đi vào Thương Lan Quân.

Thương Lan Quân, là quân đội của Thương Lan Tông, một khi phát sinh đại chiến giữa tông môn, Thương Lan Quân phải đi tiên phong.

Tuy rằng nguy hiểm, nhưng trong lúc sinh tử, Võ giả có thể dễ dàng đột phá hơn, cũng có một số người sau khi vào Thương Lan Quân, tu vi đột phá liên tục, cuối cùng trở thành cao tầng trong Thương Lan Quân.

Nói chung, đệ tử Tụ Dị là một con đường gập ghềnh, không có cơ duyên, cả đời chỉ uống phí mà thôi.

Có rất nhiều người không chịu nổi sinh hoạt của đệ tử Tụ Dị, phải đưa đơn xin về gia tộc.

...

Ngoại Tông phong vận biến đổi, Nội Tông đều không cảm giác được chút nào.

Thời gian rất nhanh trôi qua.

Trong rừng cây trên một ngọn núi thanh tú.

Một thân ảnh giống như quý mị, xuyên qua từng gốc đại thụ, mỗi khi sắp rơi xuống, ngón chân điểm nhẹ nhàng trên cành cây bằng ngón tay út, lập tức sẽ mượn được lực bay lên.

Vèo!

Tốc độ đột nhiên tăng lên, Lý Phù Trần nháy mắt xuất hiện trên mặt đất.

— Không hổ là khinh công, bốn tháng mới tu luyện Phong Ảnh Quyết tới tầng thứ ba.

Phong Ảnh Quyết chia thành sáu cảnh giới, tầng thứ nhất Sơ Khuy, tầng thứ hai Tiểu Thành, tầng thứ ba Tùy Tâm Sở Dục, tầng thứ tư Lô Hỏa Thuần Thanh, tầng thứ năm Đăng Phong Tạo Cực, tầng thứ sáu Xuất Thần Nhập Hóa.

Kỳ thật chính là Nhập Môn, Tiểu Thành, Thuần Thục, Đại Thành, mà Đại Thành chia thành Lô Hỏa Thuần Thanh, Đăng Phong Tạo Cực cùng với Xuất Thần Nhập Hóa.

Là khinh công Huyền cấp Đê giai, Phong Ảnh Quyết khó tu luyện hơn võ công Huyền cấp Đê giai gấp mấy lần, không chỉ muốn thông hiểu ảo diệu trong đó mà còn phải đã thông kinh mạch.

Lý Phù Trần có thể trong vòng bốn tháng tu luyện Phong Ảnh Quyết đến tầng thứ ba, đã vô cùng đáng sợ rồi.

Phải biết rằng phần lớn đệ tử Nội Tông, tốn một hai năm thời gian mới tu luyện khinh công Huyền cấp Đê giai tới tầng thứ hai.

Muốn tu luyện tới tầng thứ ba không có năm năm là cơ bản không có khả năng.

Thu lại Phong Ảnh Quyết, vận chuyển Xích Hỏa Huyền Công, tay phải của Lý Phù Trần giống như được bồi cùn, Xích Hỏa Chân khí màu đỏ cháy bùng

lên.

Ken kết!

Đánh một chuông vào gốc đại thụ to cỡ hai người ôm.

Đại thụ nổ tung ngang eo, cháy đen một mảnh.

Bốn tháng, không chỉ có Phong Ảnh Quyết tiến bộ.

Công pháp chủ tu Xích Hỏa Huyền Công, cũng đột phá đến tầng thứ mười.

Nếu dựa theo Luyện Khí cảnh mà nói, Lý Phù Trần phải tốn ít nhất một năm mới tu luyện Xích Hỏa Huyền Công đến tầng thứ mười.

Nhưng hiện tại không giống.

Luyện Khí cảnh tu luyện công pháp Huyền cấp Trung giai Xích Hỏa Huyền Công, có chút tiêu hóa không được, tác dụng của ngộ tính bị hạn chế ở mức thấp nhất.

Tới Quy Nguyên cảnh, cơ bản đã đạt tiêu chuẩn thấp nhất tu luyện Xích Hỏa Huyền Công rồi.

Theo tu vi đề thăng thì tu luyện càng dễ dàng.

Đương nhiên, Xích Hỏa Huyền Công càng về phía sau, càng khó tu luyện, hai cái này tiến lên theo tỉ lệ thuận.

Trong núi không năm tháng, Lý Phù Trần đắm chìm trong trạng thái tu luyện, cơ bản không để ý tới bất cứ chuyện gì.

Hắn cũng không dự định ra ngoài kiểm điểm công hiến.

Kiểm điểm công hiến phải tốn thời gian tinh lực của hắn, hơn nữa thường xuyên bốn ba, sẽ làm trạng thái tu luyện của hắn kém cỏi.

Hắn đã quyết định, trước khi chấp hành nhiệm vụ đầu tiên của tông môn, chuyện gì cũng không làm, ở trên núi tu luyện.

Cuộc sống trôi qua hằng ngày.

Tổng thực lực của Lý Phù Trần tăng lên từng ngày.

— Kiểm pháp thật khủng khiếp.

Nhìn một khối Sinh Thiết Khoáng Thạch thật lớn ngoài ba thước bị một kiếm xuyên qua, Lý Phù Trần nhìn không được nhướng mày.

Hắn vẫn chưa sử dụng lực lượng thân thể, chỉ dùng Chân khí rót vào Huyền Thiết Kiếm.

Kiểm pháp Huyền cấp Đê giai Lưu Tinh Kiếm Pháp còn khó luyện hơn trong tưởng tượng của hắn, nhưng ẩn chứa lực xuyên thấu không cách nào hình dung.

Môn kiếm pháp này chỉ có một chiêu, Thiên Ngoại Lưu Tinh.

Một kiếm bộc phát, không chỉ tốc độ cực nhanh, mà còn ẩn chứa lực xuyên thấu vô cùng lớn.

Phải biết rằng Sinh Thiết Khoáng Thạch dù chỉ là khoáng thạch Hoàng cấp Đê giai, nhưng so với tảng đá bình thường thì cứng gấp đôi.

Võ giả Quy Nguyên cảnh cấp thấp có thể đánh nát Sinh Thiết Khoáng Thạch, nhưng muốn dùng một kiếm xuyên qua Sinh Thiết Khoáng Thạch thật dày tạo thành lỗ thủng là chuyện vô cùng khó khăn.

Loại kiếm pháp này hoàn toàn nhắm vào công pháp luyện thể, một kiếm xuất ra, không quan tâm phòng ngự thân thể của người mạnh cỡ nào, đều có thể xuyên thủng.

Lý Phù Trần phỏng đoán, Tiết Hình Đạo của hắn cũng không cách nào chống lại kiếm chiêu Thiên Ngoại Lưu Tinh này.

Đương nhiên, kiếm chiêu Thiên Ngoại Lưu Tinh cũng khó có thể dùng một kiếm giết hắn, tối đa chỉ gây thương tích mà thôi.

Vào!

Vào!

Vào!

Huyền Thiết Kiếm trong tay Lý Phù Trần, lóe lên giống như một đạo lưu tinh, thỉnh thoảng xuyên qua Sinh Thiết Khoáng Thạch.

Sau một ngày đêm, một khối Sinh Thiết Khoáng Thạch cao cỡ đầu người bị bắn thành tổ ong, vỡ vụn thành trăm khối.

Lý Phù Trần lúc này lại mang ra từ góc tường một khối Sinh Thiết Khoáng Thạch cỡ như vậy nữa.

Một cân Sinh Thiết Khoáng Thạch giá một điểm công hiến, một khối Sinh Thiết Khoáng Thạch cao cỡ đầu người, đại khái khoảng một vạn cân, giá trị cũng một vạn điểm công hiến.

Lý Phù Trần là đệ tử Nội Tông Nhất đẳng, có thể mượn Sinh Thiết Khoáng Thạch từ Tư Nguyên Đại Điện, chỉ cần sau này trả lại cho Tư Nguyên Đại Điện là được.

Về phần có hoàn chỉnh hay không cũng không trọng yếu, chỉ cần trọng lượng không giảm là được.

Sinh Thiết Khoáng Thạch cuối cùng cũng phải đi vào lò lửa nung chảy.

Mà những đệ tử Nội Tông Nhất đẳng khác cũng giống như Lý Phù Trần, đều thích cầm Sinh Thiết Khoáng Thạch tới luyện công, nham thạch bình thường đối với bọn họ quá yếu đuối.

Một vài đệ tử Nội Tông Nhất đẳng thâm niên, thậm chí mượn khoáng thạch Hoàng cấp Trung, Cao giai tới luyện công.

Đây cũng là đặc quyền của đệ tử Nội Tông Nhất đẳng, đệ tử Nội Tông Nhị đẳng đừng nghĩ tới.

Bạn đang đọc truyện *Vĩnh Hằng Chí Tôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 88: Nhiệm Vụ Tông Môn

Lúc đầu một ngày cần một khối, càng về sau biến thành một ngày cần hai khối, lại biến thành một ngày cần ba khối.

Tốc độ phá hủy Sinh Thiết Khoáng Thạch của Lý Phù Trần càng ngày càng nhanh, cũng may là mỗi lần hắn đều mượn mười khối Sinh Thiết Khoáng Thạch cao cỡ đầu người, nên bớt nhiều phiền phức.

"Sinh Thiết Khoáng Thạch quá yếu, xem ra phải đổi khoáng thạch Hoàng cấp Trung giai Tinh Thiết Khoáng Thạch mới được."

Lý Phù Trần gọi tới mấy tên đệ tử Tạp Dịch giúp hắn đem mảnh vụn Sinh Thiết Khoáng Thạch vận chuyển tới Tư Nguyên Đại Điện, sau đó trong Tư Nguyên Đại Điện mượn hai khối Tinh Thiết Khoáng Thạch cao cỡ đầu người.

Tinh Thiết Khoáng Thạch một cân sáu điểm công hiến, Tinh Thiết Khoáng Thạch cao cỡ đầu người, ít nhất đã ngoài vạn cân, hai khối chính là hơn mười vạn điểm công hiến.

Lưu lại giấy mượn, Lý Phù Trần rời Tư Nguyên Đại Điện.

Keng!

Một đạo lưu quang lóe lên trong hư không, trên Tinh Thiết Khoáng Thạch cao cỡ đầu người, tóe ra tia lửa, rất nhiều mảnh vụn như hạt cát bắn ra bốn phía, rơi trên mặt đất.

Lưu quang biến mất, Lý Phù Trần thu kiếm vào vỏ.

"Xem ra lần này lãng phí ít nhất một ngàn điểm công hiến."

Lúc trước khi còn Sinh Thiết Khoáng Thạch, bình quân mỗi vạn cân thiếu trăm cân, mười vạn cân thiếu nghìn cân, chủ yếu là khi luyện kiếm, không ít khoáng thạch bắn ra ngoài, tạo thành tổn hao.

Theo kiếm chiêu Thiên Ngoại Lưu Tinh ngày càng hoàn mỹ, kiếm thể trên người Lý Phù Trần càng mạnh.

Gần nửa năm trước, phần lớn tinh lực của hắn đều đặt vào Phong Ảnh Quyết, tu luyện kiếm chiêu Thiên Ngoại Lưu Tinh mới tới cảnh giới Tiểu Thành. Ngày nay, kiếm chiêu tiến độ rất nhanh, đã đến cảnh giới Tùy Tâm Sở Dục rồi.

Vào buổi trưa, là lúc Lý Phù Trần tu luyện Chân khí tốt nhất.

Cũng như thường này, Lý Phù Trần ngồi xếp bằng ở trên núi giả, ngũ tâm hướng thiên.

Trong trạng thái nội thị, Lý Phù Trần nhìn thấy linh hồn của mình.

Linh hồn màu xanh, đã có hai thành chuyển thành màu lam nhạt, Lý Phù Trần nhớ lúc Luyện Khí cảnh cửu trọng đỉnh phong chỉ có nửa thành mà thôi.

"Xem ra tu vi càng cao, thì tốc độ chuyển biến của Linh hồn càng nhanh, đây cũng là chuyện tốt."

Lý Phù Trần mỉm cười, bắt đầu vận chuyển Xích Hóa Huyền Công, hấp thu thiên địa nguyên khí lớn mạnh tu vi.

Vũ Văn Thiên dùng năm tháng đột phá Quy Nguyên cảnh nhị trọng, Lý Phù Trần dùng sáu tháng, cũng đột phá Quy Nguyên cảnh nhị trọng.

Bản về thiên phú tu luyện, Lý Phù Trần vẫn kém Vũ Văn Thiên một tầng thứ.

Lúc còn ở Luyện Khí cảnh thì không thể hiện ra, nhưng đến Quy Nguyên cảnh, thiên phú tu luyện cao thấp càng ngày càng rõ ràng.

Đến Địa Sát cảnh sẽ rõ ràng hơn nữa.

Đương nhiên, so với Vũ Văn Thiên, Lý Phù Trần kém một tầng thứ, so với căn cốt tứ tinh, Lý Phù Trần không kém chút nào.

Hơn nữa bởi vì Xích Hóa Huyền Công đạt đến tầng thứ mười, tốc độ tu luyện của Lý Phù Trần ngược lại nhanh hơn căn cốt tứ tinh một chút.

Hôm đó, Lý Phù Trần đi tới Thực Đường (căn tin/ nhà ăn) ăn.

Thực Đường của Nội Tông đất gấp mười lần Ngoại Tông.

Một phần cơm phổ thông cần một ngân tệ, một phần cơm dinh dưỡng cần một kim tệ, một phần cơm cao cấp cần tới mười kim tệ.

Nếu mỗi bữa đều ăn phần cơm cao cấp thì một năm phải tốn hơn một vạn kim tệ.

Đây cũng không phải số lượng nhỏ.

Gọi một phần cơm cao cấp, Lý Phù Trần tìm chỗ ngồi xuống.

- Các người nghe chưa, Phương Liệt Hải bị một sư huynh dạy dỗ một trận.

- Người nói cái tên Phương Liệt Hải sư đệ phách lối kia sao! Đáng đời, hẳn cho rằng đây là Ngoại Tông sao, nơi này chính là Nội Tông.

- Không sai, tại Ngoại Tông, căn cốt tứ tinh như Phương Liệt Hải cộng lại mới mười một người, như căn cốt tứ tinh trong Nội Tông không ít, gấp mấy lần Ngoại Tông, Phương Liệt Hải trong Nội Tông cũng không coi là căn cốt tốt nhất.

Nghe được bàn kế bên nói chuyện, Lý Phù Trần cười trong lòng.

Xem ra cái tên Phương Liệt Hải này cuối cùng cũng ăn đau khổ.

Tại Ngoại Tông, Phương Liệt Hải là thiên kiêu, nhưng đến Nội Tông, thiên kiêu nhiều lắm, hơn nữa thiên kiêu này đều tu luyện rất nhiều năm, làm sao Phương Liệt Hải có thể so sánh.

Đừng nói là Phương Liệt Hải, cho dù Vũ Văn Thiên quá kiêu ngạo, phỏng chừng cũng bị người giáo huấn.

Tuy nói căn cốt ngũ tinh có hy vọng lớn đột phá đến Thoát Thai cảnh, trở thành nhân vật đầu sỏ, nhưng chỉ là "hi vọng" mà thôi.

Huống chi, căn cốt tứ tinh cũng có hy vọng đột phá đến Thoát Thai cảnh.

Chỉ là một hy vọng lớn, một hy vọng nhỏ mà thôi.

Nói chung, trong Nội Tông, nhìn căn cốt, cũng nhìn thực lực.

Chuyện tương lai, ai có thể nói rõ.

Đến đây tháng thứ tám, Phong Ảnh Quyết cùng Lưu Tinh Kiếm Pháp vẫn không thể Đại Thành.

Hắn đột nhiên ý thức được, chỉ cần đầu tu luyện là chuyện không thể.

Nhất định phải thực chiến.

Chỉ thực chiến mới có thể thông hiểu đạo lý của võ công.

Không trải qua thực chiến, vĩnh viễn không biết võ công của mình thiếu hụt chỗ nào.

"Đi tiếp nhận nhiệm vụ đi!"

Lý Phù Trần lẩm bẩm.

Ngày hôm sau.

Lý Phù Trần đi tới Nhiệm Vụ Đại Điện.

Nhiệm Vụ Đại Điện to lớn chiếm diện tích rất rộng, người ở bên trong không ít, lúc Lý Phù Trần đến, đã có hơn mười người đang chọn nhiệm vụ.

Đệ tử Nội Tông có bốn cấp nhiệm vụ, từng cấp lại chia thành ba độ khó.

Bốn cấp là nhiệm vụ cấp thấp, nhiệm vụ cấp trung, nhiệm vụ cao cấp, nhiệm vụ đỉnh cấp.

Đối ứng với Võ giả Quy Nguyên cảnh cấp thấp, Võ giả Quy Nguyên cảnh cấp trung, Võ giả Quy Nguyên cảnh cao cấp, Võ giả Quy Nguyên cảnh đỉnh cấp.

Từng cấp nhiệm vụ lại chia thành phổ thông, tinh anh cùng với khó khăn.

Lần đầu tiên chấp hành nhiệm vụ tông môn, chỉ có thể lựa chọn nhiệm vụ cấp thấp, lần thứ hai, liền không có hạn chế rồi.

Lý Phù Trần nhìn thoáng qua, nhiệm vụ cấp thấp phổ thông, điểm cống hiến từ ba trăm đến năm trăm, quá ít.

Nhiệm vụ cấp thấp tinh anh, điểm cống hiến từ sáu trăm đến một ngàn.

Nhiệm vụ cấp thấp khó khăn, điểm cống hiến từ một ngàn đến hai ngàn.

Cũng không phải nhiều.

Không do dự chút nào, Lý Phù Trần từ mười nhiệm vụ cấp thấp khó khăn chọn ra một cái.

Nội dung của nhiệm vụ là, đánh chết tội phạm bị truy nã Khương Đại Hải, mang về đầu của hắn, nhiệm vụ thưởng cho một ngàn tám trăm điểm cống hiến.

Lý Phù Trần tưởng rằng mục tiêu của nhiệm vụ này là Quy Nguyên cảnh nhất trọng đến tam trọng, không nghĩ tới tên Khương Đại Hải có tu vi Quy Nguyên cảnh tứ trọng.

Nhưng suy nghĩ một chút, chuyện này cũng hợp lý.

Võ giả bên ngoài có tu vi cao, nhưng công pháp cùng võ công kém đệ tử trong tông môn rất nhiều.

Sau khi nhận nhiệm vụ, Lý Phù Trần rời Thương Lan Tông, chạy tới địa điểm làm nhiệm vụ là Hắc Thạch Thành.

Dọc đường, Lý Phù Trần dùng Phong Ảnh Quyết chạy đi.

Lúc Chân khí tiêu hao một nửa thì Lý Phù Trần mới dừng lại ngồi xuống tu luyện, hồi phục Chân khí.

Không thể không nói, tốc độ của Phong Ảnh Quyết thực sự rất nhanh.

Mỗi khi vận chuyển Phong Ảnh Quyết, Lý Phù Trần liền cảm thấy lực ràng buộc của mặt đất đối với hắn nhỏ hơn rất nhiều.

Nóng chân điểm nhẹ trên mặt đất, cả người giống như lợi tiễn vậy, phóng ra rất xa.

Cho dù Yêu Huyết Mã Nhất cấp cũng không có tốc độ nhanh như hắn.

Sau một tuần, Lý Phù Trần đi tới địa giới của Hắc Thạch Thành.

"Theo tình báo, Khương Đại Hải nửa tháng trước phạm tội bị truy nã, bị bộ khoái của thành thị đuổi bắt, đột phá vòng vây trốn vào rừng sâu núi thẳm."

Lý Phù Trần nhớ lại tin tức về Khương Đại Hải.

Một Võ giả Quy Nguyên cảnh tứ trọng, trong thành thị loại nhỏ này coi như là cao thủ, nếu hắn trốn vào rừng sâu núi thẳm thì rất khó lùng bắt.

Nhiệm vụ tông môn, không chỉ khảo nghiệm thực lực mà còn là một loại lịch lãm.

Chương 89: Khương Đại Hải

Bất Quy Lâm

Nơi nguy hiểm nhất thuộc Hắc Thạch Thành.

Hoang lâm này không biết tồn tại từ khi nào, bên trong có vô số Yêu thú, Độc trùng, người đi vào, rất ít còn sống đi ra.

Lý Phù Trần đi tới Bất Quy Lâm, không chút do dự nào đi vào.

Sâu trong Bất Quy Lâm, bảy tám tên bộ khoái dè dặt tìm kiếm gì đó.

Bộ khoái, là người có trách nhiệm truy nã tội phạm trong thành thị.

Bảy tám tên bộ khoái này có tu vi thấp nhất cũng là Quy Nguyên cảnh nhị trọng, tu vi cao thì tới Quy Nguyên cảnh tứ trọng.

- Lục ca, người nói Thành chủ có phải chuyện bé xé ra to, một người mang tội giết người mà thôi, làm gì phải để chúng ta vào Bất Quy Lâm truy bắt, chờ hắn đi ra rồi bắt cũng vậy thôi.

Tên bộ khoái nhỏ tuổi nhất phản nản.

Tên bộ khoái trung niên được kêu là Lục ca nói:

- Người ngu a, người biết Thành chủ của chúng ta thống hận nhất là gì không?

- Thống hận nhất cái gì?

- Ác đồ ức hiếp phụ nữ, tên Khương Đại Hải này tàn nhẫn cường gian rồi giết chết thiên kim tiểu thư của Vương phủ thương, điều này đã phạm vào kiêng kị của Thành chủ.

Tên bộ khoái mặt ngăm đen chen vào nói:

- Huống chi Vương phủ thương đã lên tiếng, ai có thể bắt được Khương Đại Hải, thì thưởng năm vạn kim tệ, đây chính là năm vạn kim tệ a, chúng ta chia đều, mỗi người cũng gần một vạn.

- Ha ha, ta oán trách vì không phải Bất Quy Lâm rất nguy hiểm sao?

Bộ khoái thanh niên gãi đầu cười láu lỉnh.

Võ vai bộ khoái thanh niên, bộ khoái trung niên mặt ngăm đen muốn nói gì, đột nhiên con người phóng to, tay che cổ ngựa mặt lên trời ngã xuống.

Một mũi tên nhọn không biết từ lúc nào xuyên qua cổ hắn, máu tươi phun ra, vẩy đầy mặt đất.

- Cần thận.

Bộ khoái trung niên được kêu là Lục ca lạnh lùng nói.

Vào!

Tiếng xé gió cực nhỏ truyền tới, lại một tên bộ khoái té trên mặt đất.

- Nhanh, Chân khí ngoại hiện.

Lục ca vận chuyển công pháp, một tầng Chân khí màu lam nhạt hiện ra, bảo vệ thân thể của hắn.

Nghe vậy, những tên bộ khoái khác đều phóng ra Chân khí.

Ầm!

Mũi tên thứ ba phóng tới, trúng vào Chân khí hộ thể của một tên bộ khoái, vẫn chưa bắn thủng thân thể hắn, nhưng bị lực lượng mạnh mẽ đụng vào, làm

hắn phun máu trọng thương.

- Giới một tên Khương Đại Hải, xem ra chúng ta đều xem thường hắn, ở ngoài, hắn chưa xuất ra toàn lực.

Lục ca lạnh nhạt nói.

Uy lực của cung tiễn lớn hay nhỏ phải nhìn người bắn cung là ai.

Thông thường, dưới tình huống tu vi không chênh lệch, người bắn tên rất khó xuyên qua Chân khí, một mũi tên làm một Võ giả Quy Nguyên cảnh trọng thương, dù sao khoảng cách xa như vậy, Chân khí bám vào mũi tên bị tiêu tán không ít.

Keng!

Lục ca dùng một kiếm chém ra mũi tên nhọn, hắn chạy nhanh tới phương hướng mũi tên phóng tới.

Rất nhanh, Lục ca tìm được một cây cung bị vứt, cây cung này rõ ràng là được tạm thời chế tạo.

Thân cung do Thiết Mộc chế thành, dây cung là gân của một Yêu thú.

Loại cung tạm thời chế tạo nào, không thể dùng lâu, cung tiễn chân chính phải trải qua nhiều giai đoạn mới chế thành.

Trong lòng Lục ca có dự cảm xấu, vội vàng theo đường cũ trở về.

Trên một mảnh đất trống, một trung niên hung hăng chém bay đầu của bộ khoái thanh niên, mà quanh hắn còn có hai thi thể đang nằm đó.

Trong thời gian ngắn, bảy tên bộ khoái, năm chết một trọng thương, chỉ có Lục ca không bị thương chút nào.

- Khốn nạn.

Con mắt của Lục ca đỏ lên, gầm thét.

Khương Đại Hải nhếch miệng cười, nói:

- Lúc các người đuổi giết ta thì các người đã chết. Yên tâm đi, ta sẽ không lập tức giết chết người, ta sẽ đem người treo ở trên cây, chậm rãi vắt khô máu của người, Độc trùng nơi này, thích nhất là ăn máu thịt a.

Khương Đại Hải hắn, không cam lòng ở dưới người khác.

Vương phú thương cho rằng cứu hắn một mạng, nên hắn phải làm trâu làm ngựa báo đáp, đáng tiếc đối phương sai rồi, quá sai rồi.

Nhưng mà con gái của Vương phú thương lớn lên rất tốt, da thịt nõn nà, đáng tiếc không thể chơi mấy lão bà của Vương phú thương.

Rừng sâu núi thẳm nhiều Độc trùng.

Lý Phù Trần đi trong Bát Quy Lâm, thỉnh thoảng phóng ra Chân khí đánh chết Độc trùng tiến gần người.

Những Độc trùng này trên cơ bản chỉ là Độc trùng Nhất cấp Đê giai hoặc Trung giai mà thôi, sức chiến đấu rất kém cỏi, bất kỳ một Võ giả Luyện Khí cảnh nào đều có thể giết chết chúng.

Thế nhưng Độc trùng nào có đẳng cấp, độc tính đều rất mạnh, một khi bị cắn, Võ giả Quy Nguyên cảnh đều không xong.

Mà Võ giả Quy Nguyên cảnh cũng không có khả năng lúc nào cũng Chân khí ngoại hiện, như vậy quá tiêu hao Chân khí.

Lý Phù Trần tự nhiên không lo lắng Độc trùng cắn rách da của hắn, nhưng hắn cũng không muốn Độc trùng đụng tới thân thể của hắn.

Một ít Độc trùng sên sệt, mang theo tanh tưởi, dính vào một chút, mùi mấy ngày không tán.

Bất tri bất giác, Lý Phù Trần đã đi sâu vào Bát Quy Lâm.

- Nơi này có vết chân.

Nhân lực của Lý Phù Trần kinh người, có thể dễ dàng thấy được dấu chân nhân nhạ mà người thường không thấy được, hắn đi theo dấu chân tới gần nơi chiến đấu.

- Liệt Thạch Kiếm Pháp!

Lục ca là một Võ giả Quy Nguyên cảnh tứ trọng, sức chiến đấu không kém, thi triển Liệt Thạch Kiếm Pháp, bá đạo uy mãnh, có thể dễ dàng bỏ ra một khối nham thạch to lớn.

Lục ca nhảy lên cao, chém một kiếm vào Khương Đại Hải.

- Dù sao ngươi cũng chết, để cho ngươi biết một chút, thực lực chân chính của ta.

Khí thế trên người Khương Đại Hải tăng vọt, từ Quy Nguyên cảnh tứ trọng tăng đến ngũ trọng.

Keng!

Khương Đại Hải dùng kiếm chặn lại một kiếm của Lục ca.

Phốc!

Một ngụm máu tươi phun ra, Lục ca bay ra ngoài.

- Quy Nguyên cảnh ngũ trọng?

Lục ca không thể tin được.

Giữa một trọng cùng một trọng của Quy Nguyên cảnh, chênh lệch rất lớn, trừ khi tu luyện công pháp cùng võ công cao hơn, nếu không rất khó vượt cấp chiến đấu.

Khương Đại Hải cười ha hả:

- Không sai, ta không phải Quy Nguyên cảnh tứ trọng, mà là Quy Nguyên cảnh ngũ trọng, hơn nữa ta còn học một môn kiếm pháp Hoàng cấp Đỉnh giai Trọng Nhạc Kiếm Pháp, ngươi dựa vào gì mà đấu với ta.

Ở trong một thành thị loại nhỏ, kiếm pháp Hoàng cấp Đỉnh giai trên cơ bản là kiếm pháp cao nhất, Khương Đại Hải dưới cơ duyên của mình, từ trong một sơn động tìm được.

Lục ca suy sụp, nhưng vẫn không chịu thua:

- Cho dù ngươi giết ta, cũng có bộ khoái mạnh hơn tới bắt ngươi, ngươi chạy không thoát đâu.

- Ngươi yên tâm, sau khi giết ngươi, ta sẽ chạy trốn tới vực khác, lẽ nào nanh vuốt của Thương Lan Tông có thể đưa đến vực khác sao.

Khương Đại Hải cười nhạt.

Ở Thương Lan Vực, rất nhiều tội phạm chạy trốn tới vực khác, ngược lại, những tội phạm của vực khác cũng chạy tới Thương Lan Vực.

Thương Lan Vực do Thương Lan Tông thống trị, những vực khác đương nhiên cũng có tông môn khác thống trị.

Tội phạm đi vào địa bàn của tông môn khác, có chút bó tay bó chân, hơn nữa tin tức không thông, một khi phát sinh xung đột có thể bị giết chết.

- Chạy trốn tới vực khác, không biết ngươi muốn chạy tới vực nào?

Một giọng nói trong trẻo từng trong rừng truyền ra.

- Ai!

Trong lòng của Khương Đại Hải cả kinh, chợt quát lên.

- Đệ tử Nội Tông của Thương Lan Tông.

Một thân ảnh hiện lên, Lý Phù Trần đứng trên một gốc cây lớn, lặng yên không một tiếng động.

- Đệ tử Nội Tông của Thương Lan Tông?

Con ngươi của Khương Đại Hải co rụt lại.

Đều là Võ giả Quy Nguyên cảnh, nhưng chênh lệch quá to lớn, đệ tử Nội Tông của Thương Lan Tông, cho dù là công pháp tu luyện hay võ công, đều đứng đầu.

Tu vi cảnh giới giống nhau, đệ tử Nội Tông của Thương Lan Tông hoàn toàn có thể thuận sát bất kỳ Võ giả Quy Nguyên cảnh nào.

Nhưng sau khi nhận thấy Lý Phù Trần chỉ là Quy Nguyên cảnh nhị trọng, Khương Đại Hải cười ha hả, nói:

- Chỉ là một Quy Nguyên cảnh nhị trọng, cũng dám ló đầu ra, quả thật là muốn chết.

Đệ tử Nội Tông của Thương Lan Tông tuy mạnh, nhưng bản thân hấn cao hơn đối phương ba cảnh giới, đây không phải Luyện Khí cảnh, mà là Quy Nguyên cảnh, rất khó vượt qua ba cảnh giới.

Bạn đang đọc truyện *Vĩnh Hằng Chí Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 90: Thuấn Sát

- Quy Nguyên cảnh nhị trọng?

Hý vọng vừa mới lóe lên trong mắt của Lục ca bị dập tắt, vẻ mặt như tro tàn.

Đệ tử Nội Tông của Thương Lan Tông có tu vi Quy Nguyên cảnh nhị trọng, có thể chống lại Võ giả Quy Nguyên cảnh tứ trọng, nhưng muốn đánh chết Võ giả Quy Nguyên cảnh tứ trọng thì vô cùng khó khăn.

Chứ đừng nói là Võ giả Quy Nguyên cảnh ngũ trọng.

Trừ khi là thiên tài có căn cốt tam tinh hoặc tứ tinh.

- Muốn chết!

Khương Đại Hải dùng tay hút một cây thiết kiếm trên mặt đất lên.

Vận chuyển Chân khí, Khương Đại Hải phóng ra thiết kiếm.

Vèo!

Thiết kiếm hóa thành một đường sáng, như thiểm điện đâm tới Lý Phù Trần, mặt ngoài của thiết kiếm, có một tầng vụ khí màu đen nhạt, đó chính là Chân khí bám vào.

Khương Đại Hải là một người cực kỳ giả dối tàn nhẫn, cho dù trong lòng không đem Lý Phù Trần làm đối thủ, nhưng nếu có cơ hội đánh lên đối phương, hấn tuyệt đối không bỏ qua.

Tốc độ của thiết kiếm cực nhanh, nếu là một Võ giả Quy Nguyên cảnh nhị trọng khác, lúc này chỉ có thể ngồi chờ chết.

Nhưng mà...

Khương Đại Hải tìm sai đối tượng rồi.

Hai ngón tay giữ bên trái giờ lên không trung, Lý Phù Trần dễ dàng kẹp lấy thiết kiếm.

Thiết kiếm có tốc độ kinh người, thậm chí giữa hai ngón tay của Lý Phù Trần, ngay cả động đậy cũng không được, hoàn toàn yên tĩnh.

Chân khí phía trên cũng bị tán đi.

- Làm sao có thể?

Khương Đại Hải há to mồm.

Lục ca kinh ngạc.

- Trả lại cho người.

Lý Phù Trần chuyển động tay trái, thiết kiếm thay đổi phương hướng, lấy tốc độ nhanh hơn phóng tới Khương Đại Hải.

Phốc!

Thân kiếm đâm sâu vào, Khương Đại Hải phun một ngụm máu to.

"Chạy!"

Khương Đại Hải kinh sợ, bất chấp hành động có thể làm thương thể nặng thêm, điên cuồng chạy trốn.

Không trốn có được không?

Đối phương tuyệt đối là một quái vật.

Hắn toàn lực ném một kiếm lại bị hai ngón tay của đối phương kẹp lại.

Phải thực lực như thế nào mới làm được chuyện này.

- Chạy thoát sao?

Thân hình của Lý Phù Trần quỷ dị lóe lên, xuất hiện trước người Khương Đại Hải, ngăn lối thoát của hắn.

- Chết cho ta.

Hai mắt của Khương Đại Hải đỏ lên, Chân khí trong cơ thể vận chuyển cao tốc, bản thân hắn trọng thương, thất khiếu chảy máu, giống như lệ quỷ, máu tươi phun ra khi kích liệt hành động nhiễm đỏ cả nửa người.

Tiếng xé gió bén nhọn phát ra, Khương Đại Hải chém một kiếm vào mặt của Lý Phù Trần.

Một cái đầu bay lên.

Đối mặt với một đòn sống chết của Khương Đại Hải, Lý Phù Trần chỉ ra một kiếm.

Không cách nào hình dung tốc độ của một kiếm này, giống như một làn gió thổi qua, đầu của Khương Đại Hải liền bị chém đứt.

"Quá yếu."

Lý Phù Trần lắc đầu, Võ giả Quy Nguyên cảnh ngũ trọng so với hắn tưởng tượng còn yếu hơn rất nhiều.

Nếu có người biết nội tình của Lý Phù Trần, nhất định đối phương sẽ lật mắt nhìn hắn.

Cái này cũng không phải Khương Đại Hải yếu, mà là người quá mạnh mẽ.

Công pháp tu luyện của Khương Đại Hải chỉ là Hoàng cấp Cao giai, cảnh giới cao nhất chỉ tương đương với Xích Hồn Huyền Công tầng thứ tư, kém hơn Lý Phù Trần sáu tầng, cái này còn đánh như thế nào nữa.

Ngoài ra, lại có mấy người đem kiếm pháp Hoàng cấp tu luyện tới cảnh giới Xuất Thần Nhập Hóa.

Giống như Khương Đại Hải lấy được kiếm pháp Hoàng cấp Đỉnh giai Trọng Nhạc Kiếm Pháp nhiều năm, cũng chỉ đem Trọng Nhạc Kiếm Pháp tu luyện tới gần cảnh giới Đại Thành mà thôi, cách Xuất Thần Nhập Hóa, còn kém ba cảnh giới.

"Hay là vì ta quá mạnh!"

Dễ dàng hoàn thành nhiệm vụ cấp thấp khó khăn, Lý Phù Trần có chút thất vọng.

Nhưng nghĩ lại cũng hợp lý, dù sao hắn cũng không phải là đệ tử Nội Tông thông thường.

Đệ tử Nội Tông Tam đẳng của Thương Lan Tông có tu vi Quy Nguyên cảnh nhị trọng, trên cơ bản mới đem công pháp Hoàng cấp Đỉnh giai tu luyện đến cảnh giới cao nhất, kiếm pháp cũng chỉ có Hoàng cấp Đỉnh giai, còn kiếm pháp Huyền cấp Đệ giai cho dù đối được, cũng chừng mới Nhập Môn mà thôi, có sử dụng cũng không bao nhiêu uy lực.

Để bọn họ lấy tu vi Quy Nguyên cảnh nhị trọng đối phó Võ giả Quy Nguyên cảnh tứ trọng thì có chút khó khăn, tối đa chỉ có thể chống lại, đối phó Võ giả Quy Nguyên cảnh ngũ trọng chỉ có thể chạy trốn chết mà thôi.

- Đa tạ thiếu hiệp cứu mạng.

Lục ca vừa mới từ trong cõi chết sống lại kính nể nói cảm tạ.

Theo hắn thấy, Lý Phù Trần có thể dùng một kiếm thuận sát Khương Đại Hải, ở Thương Lan Tông cũng chắc chắn là thiên tài, địa vị của loại thiên tài này không thấp hơn Thành chủ Hắc Thạch Thành bao nhiêu.

- Không cần cảm tạ, ta chỉ hoàn thành nhiệm vụ tông môn mà thôi.

Lý Phù Trần lục soát trên người Khương Đại Hải, rất nhanh, tìm được một tấm kim tạc một vụn kim tệ.

Cho dù ở Thương Lan Vực, hay vực khác, đều chỉ có một Kim Hành (*), cái này gọi là Vạn Thông Kim Hành, chỉ cần có kim tạp, thì có thể ở bất kỳ chi nhánh Kim Hành nào đổi lấy kim tệ, vô cùng thuận tiện.

- Thiếu hiệp, Vương phú thương treo giải thưởng năm vạn kim tệ truy nã Khương Đại Hải, người đã đánh chết Khương Đại Hải, liền có thể đi chỗ Vương phú thương của Hắc Thạch Thành lấy tiền thưởng.

Lục ca không phải không muốn nuốt năm vạn kim tệ này, nhưng không có đầu của Khương Đại Hải, Vương phú thương không có khả năng thừa nhận, cho nên chỉ có thể làm chuyện "thuận nước giọng thuyền này".

- Hả, còn có chuyện này?

Lý Phù Trần nhún mày, mỉm cười.

Phát lệnh truy nã cũng có tiền thưởng, nhưng tiền thưởng rất ít, trừ khi có thêm treo thưởng.

Hiển nhiên, tên Khương Đại Hải này đắc tội Vương phú thương, nên bị Vương phú thương treo giải thưởng truy bắt.

Cũng lên một tên bộ khoái bị thương khác, Lục ca nhìn thoáng qua thi thể trên đất, thầm nghĩ:

"Các huynh đệ, chỉ có thể ủy khuất các người."

Hắn không thể đem tất cả thi thể vác trên lưng, chỉ có thể để bọn họ ở nơi này bị Độc trùng thôn phệ.

- Để ta mang bọn họ ra Bất Quy Lâm đi!

Lý Phù Trần là muốn báo đáp ân tình này, nếu không có tên Lục ca này nhắc nhở hắn, hắn có thể bỏ qua năm vạn kim tệ.

Hơn nữa thi thể của Khương Đại Hải, cùng sáu cỗ thi thể này cũng không quá ngàn cân, đối với Lý Phù Trần mà nói thì không coi vào đâu, đem thi thể của bọn họ bọc trong một miếng vải, Lý Phù Trần dễ dàng mang đi.

Tê hí tê hí...

Trên đường trở về, một con Yêu thú như rết ngăn cản đường đi của hai người.

Đây là một con Yêu thú Nhị cấp Đê giai, Liệt Độc Ngô Công.

Liệt Độc Ngô Công rất độc, có thể dễ dàng độc chết một Võ giả Quy Nguyên cảnh, hơn nữa trên thân có tầng tầng vô cứng, Võ giả Quy Nguyên cảnh cấp thấp tầm thường đừng mơ tưởng phá đi phòng ngự của nó.

Liệt Độc Ngô Công dài đến ba thước, nó ngẩng đầu lên, phun một ngụm độc khí to lớn tới Lý Phù Trần cùng Lục ca.

Mắt thường có thể thấy được, cây cối trong bảy tám trượng xung quanh đều khô héo.

Vèo!

Kiểm quang lóe lên, Lý Phù Trần dễ dàng chém đầu của Liệt Độc Ngô Công.

- Tiếp tục đi thôi!

Lý Phù Trần chứng mất tài liệu trên người của Liệt Độc Ngô Công, cho dù đem toàn bộ bán đi, cũng chỉ mấy trăm kim tệ mà thôi.

Lúc này Lục ca lại "hữu tâm vô lực", nếu không hắn sẽ không bỏ qua tài liệu trên người Liệt Độc Ngô Công.

Rời khỏi Bất Quy Lâm, Lý Phù Trần cùng Lục ca đi tới Hắc Thạch Thành.

Bởi vì Lý Phù Trần có thân phận đệ tử Nội Tông của Thương Lan Tông, nên thuận lợi từ Vương phú thương nhận được tiền thưởng năm vạn kim tệ.

Dưới sự yêu cầu của Vương phú thương, Lý Phù Trần đem thi thể của Khương Đại Hải giao cho hắn, về phần thi thể kia gặp phải thảm trạng như thế nào, Lý Phù Trần không hứng thú biết.

Thành chủ Hắc Thạch Thành muốn mời Lý Phù Trần ở Hắc Thạch Thành thêm một ngày, nhưng bị Lý Phù Trần từ chối.

- Bày vạn kim tệ, đúng là dễ dàng.

Lý Phù Trần thích nhiệm vụ tông môn, vừa có thể rèn luyện, vừa có thể thu được kim tệ cùng điểm công hiến, quá thoải mái.

Bạn đang đọc truyện *Vĩnh Hằng Chí Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 91: Hắc Phong Mã Tặc Đoàn

Trở lại tông môn, Lý Phù Trần giao nộp nhiệm vụ, sau đó lại nhận một cái khác.

Nhiệm vụ lần này không phải nhiệm vụ cấp thấp, mà là nhiệm vụ trung cấp tinh anh.

Nội dung của nhiệm vụ là tiêu diệt Hắc Phong Mã Tặc Đoàn tại đông bộ Thanh Lâm Thành, lấy đầu thủ lĩnh Hắc Phong Mã Tặc Đoàn.

Khen thưởng tám ngàn điểm công hiến.

- Người này điên rồi sao? Lại dám nhận nhiệm vụ trung cấp tinh anh.

- Nhiệm vụ cấp bậc này, đệ tử Nội Tông Quy Nguyên cảnh ngũ trọng tâm thường cũng không dám nhận, phải ba bốn tên đệ tử Quy Nguyên cảnh cấp trung mới dám.

- Ta nhận ra hấn, hấn gọi là Lý Phù Trần, đã từng là đệ tử đệ nhất Ngoại Tông.

- Đệ tử đệ nhất Ngoại Tông thì như thế nào, trong Nội Tông "tàng long họa hổ", không phải thiên hạ của bất cứ ai.

- Không sai, Hắc Phong Mã Tặc Đoàn có chừng trăm người, thủ lĩnh càng là Quy Nguyên cảnh lục trọng, tên này thuần túy là muốn chết.

Nhiệm Vụ Đại Điện, không ít đệ tử Nội Tông bàn tán về Lý Phù Trần.

- Người nhất định nhận nhiệm vụ này?

Chấp Sự Nội Tông của Nhiệm Vụ Đại Điện cau mày nói.

- Xác định.

Lý Phù Trần gật đầu.

- Được rồi!

Chấp Sự Nội Tông không biết nói gì.

Loại nhiệm vụ này đều nhận, không biết đối phương có bị tâm thần hay không.

Nhưng quy củ của Nhiệm Vụ Đại Điện là ngoại trừ lần đầu tiên phải là nhiệm vụ cấp thấp, kế tiếp có thể tự do lựa chọn, hấn không có quyền lợi can thiệp, nếu không, hấn không cho đối phương nhận nhiệm vụ này thì đối phương không thể nhận.

Dưới ánh mắt soi mói của mọi người, Lý Phù Trần đi ra Nhiệm Vụ Đại Điện.

...

Thanh Lâm Thành cách Thương Lan Tông rất xa, so với Hắc Thạch Thành xa hơn.

Lý Phù Trần vẫn không cười Yêu Huyết Mã, một đường thi triển Phong Ảnh Quyết chạy đi.

Nửa tháng sau, Lý Phù Trần rốt cục đi tới đông bộ Thanh Lâm Thành.

Trời đã tối, hình dáng trần nhô phía trước đã rơi vào tầm mắt, dưới ánh chiều tà, trần nhô lộ vẻ yên tĩnh và an tường.

Từ lâu duy nhất trong trần nhô, có vài tên Võ giả đang uống rượu.

Thấy Lý Phù Trần từ ngoài đi vào, ánh mắt của mấy người lóe lên quang mang kỳ lạ.

Còn trẻ như vậy liền đi một mình, hoặc là rất mạnh, hoặc là mới vào đời.

Lý Phù Trần không dùng com bên ngoài, hấn để tiểu nhị mang com đến phòng mình.

- Thiếu hiệp, bữa com của ngài đã mang tới.

Tiểu nhị gõ cửa nói.

- Đề lên bàn.

Trong phòng, Lý Phù Trần đang ngâm tắm.

- Vâng!

Tiểu nhị đẩy cửa phòng ra, sau khi để đồ ăn xuống, lui về phía sau rồi đi, cài cửa lại.

Lý Phù Trần híp mắt, thoải mái nằm trong thùng gỗ.

Sở dĩ liên tục tiếp nhận hai nhiệm vụ, vì hắn không muốn mình quá nhàn hạ.

Có câu nói sống trong gian nan khổ cực, chết vào cõi yên vui.

Cuối đầu tu luyện, thoát nhìn như có nghị lực, nhưng không phải.

Võ giả cùng thiên đấu, cùng địa đấu, cùng người đấu, không có ý chí như thế, cho dù căn cốt cao tới đâu cũng không phát huy hết tiềm lực.

Mà ở Thương Lan Tông, chịu môn quy hạn chế, không thể chém giết lẫn nhau, cho nên phải làm nhiệm vụ tông môn.

Nhưng nhiệm vụ tông môn quá đơn giản, thì không có tác dụng rèn luyện.

Lý Phù Trần muốn biết cực hạn của mình.

Đây cũng là nguyên nhân chủ yếu nhất khi hắn tiếp nhận nhiệm vụ trung cấp tinh anh, kiểm lấy điểm cống hiến cùng kim tệ là thứ hai.

Một đêm trôi qua.

Sáng sớm hôm sau, Lý Phù Trần xuất phát đi Liên Vân Sơn.

Liên Vân Sơn, ngọn núi to lớn nhất gần Thanh Lâm Thành, cùng không ít thành thị tiếp giáp.

Trong Liên Vân Sơn núi non trập trùng, vô số động quật, mỗi khi Thành chủ của Thanh Lâm Thành phái ra quân đội tiêu diệt Hắc Phong Mã Tặc Đoàn thì đều bị Mã Tặc Đoàn trốn mất, về lâu về dài, Thành chủ Thanh Lâm Thành cũng không còn sức làm nữa.

Trên đường đi, Lý Phù Trần thấy không ít thôn trang hỗn độn.

Tới hỏi mới biết, mấy hôm trước Hắc Phong Mã Tặc Đoàn đi qua, không chỉ cướp tất cả kim tệ, mà còn bắt đi rất nhiều phụ nữ xinh đẹp trong thôn.

- Cái Mã Tặc Đoàn nhỏ này thật càng rở.

Nói thật, thủ lĩnh của Mã Tặc Đoàn chỉ có tu vi Quy Nguyên cảnh ngũ trọng, cũng không phải Mã Tặc Đoàn lớn gì.

Mã Tặc Đoàn lớn thật sự là có Võ giả Địa Sát cảnh.

Bởi vì cao tầng của Thương Lan Tông không quản chuyện tình của bản địa, những việc này đều do Thành chủ xử lý, cho nên Mã Tặc Đoàn lớn không làm chuyện tàn sát cả thôn, hơn nữa có chút linh động, đều có thể tiêu dao khoái hoạt một thời gian dài, đến khi nào tại hạ bất ngờ rơi xuống mới bị diệt.

Hắc Phong Cốc, một hiểm địa của Liên Vân Sơn.

Hai bên sơn cốc, núi cao chót vót, vách đá dựng thẳng, ở giữa chỉ có một lối đi nhỏ, một nhóm người đi vào không chừng sẽ bị loạn thạch hai bên chôn sống, hài cốt không còn.

Lý Phù Trần to gan lớn mật, không chút do dự tiến vào Hắc Phong Cốc.

- Đầu lĩnh, có người tiến vào Hắc Phong Cốc.

Trong một động quật trên vách đá hơi nghiêng, một tên Võ giả Luyện Khí cảnh cửu trọng lớn tiếng nói với một tên hán tử gầy.

- Đi xem.

Hán tử gầy đi tới cửa động, thăm dò nhìn xuống.

Trên đường nhỏ giữa sơn cốc, một thiếu niên mặc áo xám đang đi vào sâu trong Hắc Phong Cốc.

- Một tên tiểu quỷ, nhìn khí tức, chỉ có Luyện Khí cảnh lục trọng, đi, xuống dưới bắt hắn, Tam thủ lĩnh không phải thích thiếu niên tuấn tú sao, nàng nhất

định sẽ vui vẻ.

Hán tử gầy cười ha ha một tiếng, từ trong vách động lấy ra một son dây ném xuống dưới.

Thiếu niên áo xám tất nhiên là Lý Phù Trần.

Đi ra ngoài tông, trang phục của đệ tử Nội Tông có chỗ tốt cũng có chỗ xấu.

Chỗ tốt là rất ít phiền phức đến cửa.

Chỗ xấu là, phiền phức vừa đến cửa là phiền phức lớn.

Lý Phù Trần không hy vọng trang phục đệ tử của mình làm bọn chúng cảnh giác, nên đổi thành áo xám.

Về phần ẩn dấu khí tức là thiên phú của Linh hồn, ở Luyện Khí cảnh đã nắm giữ.

Một tên Võ giả Quy Nguyên cảnh, hơn mười tên Võ giả Luyện Khí cảnh cửu trọng theo soi dây tuột xuống.

Hán tử gần chỉ tay vào Lý Phù Trần, nói:

- Trói hắn.

- Vâng!

Hai tên Võ giả Luyện Khí cảnh cửu trọng xông tới.

Lý Phù Trần tự nhiên sẽ không bó tay chịu trói, cùng hai người liều mạng, rồi bị một người trong đó đánh ngất.

Hơn mười dặm bên ngoài có một ngọn núi không cao như rất vững chắc.

Trên núi có nhiều động quật, trong chủ động rất rộng rãi, to lớn, bố trí tráng lệ, ở giữa có một ao nước lớn.

Trong ao có mười mấy nữ tử trần trụi đang chơi đùa.

Nhưng nhìn kỹ, có thể từ trong mắt các nàng thấy được cừ hận cùng chết lặng.

Mà phía trước ao nước, hai tên nam tử hùng tráng đang ngồi trên ghế ăn uống, trò chuyện.

- Hắc Phong thủ lĩnh, trại chủ của ta nói, chỉ cần ngươi nguyện ý gia nhập Liên Vân Trại, quyền bí tịch công pháp này sẽ là của ngươi.

Tên nam tử đeo mặt nạ lấy ra một quyển bí tịch đặt trên bàn đá.

Hắc Phong thủ lĩnh là một đại hán râu quai nón, hắn tùy tiện nhìn qua bí tịch, trong lòng nghĩ đây là một quyển bí tịch công pháp Hoàng cấp Cao giai.

Bí tịch công pháp Hoàng cấp Cao giai tuy rằng trân quý, nhưng hắn đã có một quyển.

Chỉ là khi hắn mở ra bí tịch thì sắc mặt đột nhiên thay đổi.

- Là bí tịch công pháp Hoàng cấp Đỉnh giai?

Nam tử đeo mặt nạ cười nói:

- Không sai.

- Muốn ta làm cái gì?

Hắc Phong thủ lĩnh hỏi.

- Rất đơn giản, hàng năm giao cho Liên Vân Trại mười vạn kim tệ.

- Thành giao.

Hắc Phong thủ lĩnh không chút do dự nào.

- Hèn chi Hắc Phong thủ lĩnh có thể thành lập Hắc Phong Mã Tặc Đoàn, quả nhiên sáng khoái.

Mặt nạ nam tử rất hài lòng với thái độ của Hắc Phong thủ lĩnh.

Hắc Phong thủ lĩnh cũng rất cao hứng, vỗ tay một cái nói:

- Tất cả đi lên, hầu hạ tốt vị đại nhân này.

Bạn đang đọc truyện *Vĩnh Hằng Chí Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 92: Giết Chóc

- Tam thủ lĩnh, tam thủ lĩnh!

Bên ngoài một động quật khác, có tiếng nói truyền vào.

- Muốn chết, ai đó.

Đây là gian động thất bầy đầy da lông Yêu thú, lúc này một thân hình mập mạp đặt trên người một nam tử cường tráng, không ngừng di chuyển, vừa nghe thấy âm thanh bên ngoài, liền rống lên.

- Tam thủ lĩnh, chúng ta bắt được một thiếu niên tuần tú, đưa tới cho ngài.

Âm thanh này nịnh nọt nói.

- Một thiếu niên tuần tú?

Thân hình mập mạp ngẩng đầu lên, là một người đàn bà xấu xí như lợn, hai mắt ả tỏa sáng, nước bọt như muốn chảy xuống.

- Như vậy giữ người còn lợi ích gì.

Một chưởng đánh chết nam tử cường tráng dưới thân, ả đàn bà xấu xí đi ra động quật.

Bên ngoài động quật, nam tử gầy gò đang bắt giữ Lý Phù Trần chờ ở đó.

- Tam thủ lĩnh.

Thấy ả đàn bà xấu xí, nam tử gầy gò có chút khấn trương.

Tam thủ lĩnh gọi là Trương Tứ Nương, Quy Nguyên cảnh ngũ trọng, tu luyện một loại công pháp rất đặc biệt, gọi là Miên Nhuyễn Công.

Miên Nhuyễn Công không chỉ tu luyện Chân khí, còn có đặc tính luyện thể.

Thịt mỡ trên người càng nhiều thì thực lực càng mạnh.

Võ giả Quy Nguyên cảnh ngũ trọng tầm thường, nếu không vận dụng binh khí, ngay cả phòng ngự của Trương Tứ Nương cũng không phá được, bị lớp thịt mỡ kia phá giải.

Trương Tứ Nương háo sắc, trong Hắc Phong Mã Tặc Đoàn, chỉ cần lớn lên có chút tuần tú, cơ bản đều bị Trương Tứ Nương mạnh mẽ giữ lại, nam tử gầy gò cũng không ngoại lệ.

May mà có Hắc Phong thủ lĩnh ước thúc năng, nếu không tất cả mọi người không muốn sống ở Hắc Phong Mã Tặc Đoàn này.

- Đây là thiếu niên tuần tú mà người nói?

Ả đàn bà xấu xí nhìn Lý Phù Trần chảy nước miếng.

Tướng mạo của Lý Phù Trần tuần lãng, một đôi mày kiếm, con mắt có tinh thần, sống mũi cao thẳng, góc cạnh rõ ràng.

Ngoài ra, khí lực cường hãn khiến thân thể của Lý Phù Trần tuy không cường tráng nhưng có một cỗ lực không thể diễn tả bằng lời, làm cho ả càng nhìn càng thích, hận không thể lập tức nhào tới.

- Đúng vậy, Tam thủ lĩnh.

Nam tử gầy gò nuốt nước miếng.

- Tốt, người lập công lớn, lạy Bách Niên Thạch Nhũ này thưởng cho người.

Trương Tứ Nương ném một bình ngọc cho nam tử gầy gò.

- Tạ ơn Tam thủ lĩnh.

Nam tử gầy gò vui vẻ nói.

Được hiệu của Bách Niên Thạch Nhũ tương đương với đan dược Hoàng cấp Trung giai, một bình nhỏ này giá trị tương đương với đan dược Hoàng cấp Cao giai.

Thu lại bình ngọc, nam tử gầy gò thức thối rồi khỏi, bước đi lằng lằng.

- Tiểu huynh đệ, người yên tâm, ta sẽ đối đãi người thật tốt, theo ta vào đi!

Trương Tứ Nương xốc ngang Lý Phù Trần đang bị trói, đi vào sâu trong động quật.

Đi tới động thất, Trương Tứ Nương đá văng nam tử cường tráng đã chết, buông Lý Phù Trần xuống cười nói:

- Tiểu huynh đệ, nhìn người không cường tráng, nhưng lại có vài phần trọng lượng, cũng không giống như "nhìn được mà làm không được".

- Đây là hang ổ của Hắc Phong Mã Tặc Đoàn sao?

Lý Phù Trần phát lực, sợi dây từng đoạn đứt ra, khí tức cường hãn từ trong cơ thể phóng ra.

- Người là ai?

Trương Tứ Nương cả kinh quát lên.

- Ta là ai không quan trọng, quan trọng là ..., từ nay về sau, sẽ không còn Hắc Phong Mã Tặc Đoàn.

- Muốn chết.

Trương Tứ Nương đánh một chưởng tới Lý Phù Trần, chưởng lực bàng bạc làm không khí trong động rung lên.

Đừng!

Lý Phù Trần một chưởng đón đánh.

Một người là Võ giả Quy Nguyên cảnh ngũ trọng, một là Võ giả Quy Nguyên cảnh nhị trọng, theo đạo lý mà nói, người trước đủ nghiền ép người sau.

Chỉ là, Lý Phù Trần không phải Võ giả Quy Nguyên cảnh nhị trọng bình thường.

Hắn đã tu luyện Xích Hóa Huyền Công tới tầng thứ mười, Chân khí thâm hậu tinh thuần, hơn xa Võ giả Quy Nguyên cảnh ngũ trọng tầm thường.

Phối hợp với khí lực bá đạo.

Một chưởng này đánh ra, quả nhiên là nghiền nát, như liệt hỏa nấu kim.

A!

Trương Tứ Nương kêu thảm một tiếng, cả người văng ra, hung hăng va vào vách động.

Bàn tay phải tới cánh tay, đều bị cháy đen, có mùi thịt nướng truyền ra.

Trương Tứ Nương cũng rất giỏi, chịu trọng thương như thế này, ngược lại kích thích ra hung tính, định há mồm nhấc nhờ người khác.

Ảnh ảo hiện lên, Lý Phù Trần chỉ một vào mi tâm của Trương Tứ Nương.

Trương Tứ Nương nghẹo đầu, không còn tiếng thở nữa.

Bốn phía động quật thông suốt, Lý Phù Trần đến mỗi chỗ động quật, liền nhanh chóng giải quyết tất cả mã tặc trong động quật.

Dựa vào Phong Ảnh Quyết vô thanh vô tức, ngược lại không ai nhận ra khác thường.

Khi đi đến một nơi động thất bố trí xa hoa, thân hình của Lý Phù Trần khẽ động, rút ra Huyền Thiết Kiếm.

Trong động thất có năm người đang đánh bạc, trên bàn chất đầy kim tệ.

Theo khí tức của mỗi người mà đoán, một người Quy Nguyên cảnh ngũ trọng, hai người Quy Nguyên cảnh tam trọng, hai người Quy Nguyên cảnh nhị trọng.

Người có tu vi Quy Nguyên cảnh ngũ trọng là một đại hán đầu trọc, trên cánh tay, sau lưng xâm một đầu hắc hổ hung ác, trông rất sống động, đoán chừng là một trong hai thủ lĩnh còn lại của Hắc Phong Mã Tặc Đoàn, Lý Hắc Hổ, cùng họ với Lý Phù Trần.

Bốn người khác chắc là mấy đầu sỏ của Mã Tặc Đoàn.

Năm người đang chơi đánh bạc, tinh thần cảnh giác hạ xuống thấp nhất.

Huống chi năm người căn bản không cho rằng, sẽ có địch nhân vô thanh vô tức đi vào hang ổ của bọn chúng.

Khi Lý Hắc Hổ có tu vi cao nhất nhận thấy không thích hợp thì không còn kịp rồi.

Ảnh ảo hiện lên, kiếm quang sắc bén liên tục nổi lên.

Phốc phốc phốc. . .

Năm người bùng nổ trên mặt đất, trong mắt lộ ra không thể tin.

Bọn chúng không cách nào ngờ được, bị giết chết trong hang ổ của mình.

Cũng không ngờ được, người này lại có kiếm pháp cùng thân pháp cao như vậy, dĩ nhiên trong nháy mắt cắt đứt yết hầu của bọn họ.

- Có chút mạo hiểm.

Không phải bất đắc dĩ, Lý Phù Trần cũng không hy vọng "đả thảo kinh xà".

Hắn có thể giải quyết năm người trong nháy mắt, cũng không phải thực lực cao hơn năm người nhiều, mà chủ yếu là xuất kiếm bất ngờ.

Nếu năm người có chút cảnh giác, hắn chỉ giết được tối đa hai người, hơn nữa không bao gồm Nhị thủ lĩnh Lý Hắc Hổ.

Muốn giết chết ba người trong nháy mắt, quá khó khăn.

Đương nhiên, nếu đổi thành đệ tử Nội Tông khác của Thương Lan Tông, dù cho đánh bất ngờ, cũng không cách nào trong nháy mắt đánh chết năm người.

Có thể đánh chết năm người đòi hỏi phải có kiếm pháp cùng thân pháp cực cao.

Thân pháp không đủ nhanh, đối phương có thể phản ứng kịp.

Kiếm pháp không đủ nhanh, thì không cách nào giết chết năm người trong nháy mắt.

- May mà ta tu luyện Phong Ảnh Quyết.

Vận chuyển Phong Ảnh Quyết tuy không mạnh bằng Xích Hỏa Huyền Công, nhưng lợi ở tốc độ nhanh, thân pháp quý mị.

Hơn nữa lấy thực lực của hắn, khuyết điểm không phải ở lực công kích.

Lực công kích hơi yếu một chút, nhưng tốc độ tăng một bậc, ngược lại đáng sợ hơn, khó phòng bị hơn.

- Giải quyết chính chủ rồi trở về kiểm tra tài vật.

Lý Phù Trần không thèm coi kim tệ trên bàn đá, thân hình lóe lên, từ trong phòng lướt ra ngoài.

Trong một động thất trống lẽ, cửa động rộng lớn có thể cho bốn người vào, được hai tên mã tặc canh gác.

Bích bích!

Hai cỗ thi thể nám đen bay vút vào phòng khách, kinh động Hắc Phong thủ lĩnh cùng nam tử mặt nạ.

- Kè nào?

Hắc Phong thủ lĩnh mặt rất khó coi nói.

Hắc Phong Mã Tặc Đoàn đã thành lập hơn một năm, lần đầu tiên bị địch nhân giết vào trong hang ổ, chuyện này làm mặt hắn không chút ánh sáng nào.

Nam tử đeo mặt nạ ngồi trên ghế đá, tay vẫn vuốt ve trên người cô gái lửa thể, nhàn nhạt nói:

- Hắc Phong thủ lĩnh, tựa hồ nơi này của người không quá an toàn a!

Hắc Phong thủ lĩnh âm trầm nói:

- Lô huynh yên tâm, kẻ này, ta sẽ giải quyết nhanh chóng.

Nói xong, hắn đẩy người phụ nữ lửa thể trên người xuống, đứng lên, ánh mắt lạnh lẽo nhìn cửa động nơi hai cô thi thể bay vào.

Lộp cộp lộp cộp!

Tiếng bước chân vang lên, một thiếu niên áo xám đi ra.

- Người chính là thủ lĩnh của Hắc Phong Mã Tặc Đoàn?

Bạn đang đọc truyện *Vĩnh Hằng Chí Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 93: Kẻ Địch Mạnh

Lý Phù Trần đánh giá khuôn mặt đầy râu của Hắc Phong thủ lĩnh.

Tu vi của Hắc Phong thủ lĩnh rất cao, đã tới Quy Nguyên cảnh lục trọng, ngoài ra, vũ khí không phải là kiếm mà là đao.

Thương Lan Vực, phần lớn người đều sử dụng kiếm, những vũ khí còn lại rất ít gặp.

Nhưng chính vì vậy, gặp phải những Võ giả sử dụng vũ khí khác phải cẩn thận.

Bởi vì người không biết phong cách chiến đấu của hắn.

Lý Phù Trần quan sát Hắc Phong thủ lĩnh đồng thời Hắc Phong thủ lĩnh đang nhìn Lý Phù Trần.

Lý Phù Trần cao khoảng một thước tám, vóc người cao ngất như trường thương, hắn đứng ở đó, giống như có một ý vị "bất động như núi".

Cao thủ!

Trực giác nói cho Hắc Phong thủ lĩnh, Lý Phù Trần là một cao thủ.

- Tiểu tử, xông vào Hắc Phong Sơn của ta, phải bị tội gì.

Hắc Phong thủ lĩnh đặt tay lên chuôi đao.

- Hắc Phong thủ lĩnh, người làm loạn Thanh Lâm Thành, phải bị tội gì.

Lý Phù Trần hỏi vặn lại Hắc Phong thủ lĩnh.

- Tiểu tử, người chán sống rồi.

Sát khí trong mắt Hắc Phong thủ lĩnh bạo phát.

Lý Phù Trần không nhìn sát khí trong mắt Hắc Phong thủ lĩnh, mà nghiêng đầu nhìn nhìn về nam tử đeo mặt nạ đứng yên tại đó này giờ.

Trong mắt hắn, nam tử đeo mặt nạ có tu vi Quy Nguyên cảnh lục trọng nguy hiểm hơn Hắc Phong thủ lĩnh nhiều.

- Muốn chết.

Hắc Phong thủ lĩnh rút đao ra, liền chém tới Lý Phù Trần.

Nắm bắt thời cơ chém một đao này tương đối chuẩn xác, đúng lúc Lý Phù Trần nhìn về phía nam từ đeo mặt nạ.

Nam từ đeo mặt nạ gật đầu, kinh nghiệm chiến đấu của Hắc Phong thủ lĩnh rất tốt.

Đáng tiếc, hấn gặp phải Lý Phù Trần.

Dù không nhìn Hắc Phong thủ lĩnh, Lý Phù Trần cũng có thể cảm nhận quý tích của một đao này.

Lý Phù Trần lướt ngang, đơn giản tránh đi một đao đang chém tới.

- Loạn Phi Phong Đao Pháp!

Hắc Phong thủ lĩnh còn mạnh hơn trong tưởng tượng của Lý Phù Trần, một đao không trúng, liền thi triển một môn đao pháp Hoàng cấp Đỉnh giai, hơn nữa từ linh tính của một đao này, rõ ràng đã Đại Thành.

Cũng không phải chỉ có thiên tài mới đem võ công Hoàng cấp Đỉnh giai tu luyện tới Đại Thành.

Võ giả bình thường chỉ cần siêng năng, cũng có thể luyện tới Đại Thành.

Vù vù. . .

Xung quanh mấy thước, trong nháy mắt bị ánh đao màu xanh nhạt bao phủ, Lý Phù Trần rơi vào trong đó, tùy thời có thể bị chặt ngang.

- Phi Long Kiếm Pháp!

Đối mặt với đao pháp Đại Thành của Hắc Phong thủ lĩnh, Lý Phù Trần rút kiếm ra, thi triển kiếm pháp Hoàng cấp Đỉnh giai, Phi Long Kiếm Pháp.

Khi tu vi bước vào Quy Nguyên cảnh, Phi Long Kiếm Pháp của Lý Phù Trần đã từ cảnh giới Đăng Phong Tạo Cực đạt tới cảnh giới Xuất Thần Nhập Hóa, lúc này thi triển, kiếm thế bạo phát, Hắc Phong thủ lĩnh giống như thấy được một con cự long hư huyền, lao về phía hấn.

Đừng đừng!

Loạn Phi Phong Đao Pháp bị phá, đao phong tiêu tán.

Nam từ đeo mặt nạ híп mắt lại, không nhin được nói:

- Ngươi là đệ tử Nội Tông của Thương Lan Tông?

Tuổi còn nhỏ mà có tạo nghệ kiếm đạo như vậy, ngoại trừ đệ tử Nội Tông của Thương Lan Tông còn có thể là ai.

- Đệ tử Nội Tông của Thương Lan Tông?

Hắc Phong thủ lĩnh kinh hãi.

Thiếu nhiên thiên tài của cái tông này đều là sát tinh, Hắc Phong Mã Tặc Đoàn còn chưa thành lập, thì có một Mã Tặc Đoàn bị đệ tử Nội Tông của Thương Lan Tông tiêu diệt.

Lý Phù Trần không trả lời hai người, lại một chiêu Phi Long Kiếm Pháp tấn công tới Hắc Phong thủ lĩnh.

Chân khí của Hắc Phong thủ lĩnh mạnh mẽ hơn Lý Phù Trần một ít, nhưng đao pháp kém kiếm pháp của Lý Phù Trần rất nhiều.

Keng keng keng keng.

Hắc Phong thủ lĩnh không ngừng lui về phía sau, bất tri bất giác đã lui tới vách động.

Ầm ầm!

Lý Phù Trần chém một kiếm trên vách động làm thủng một lỗ to.

Phi Long Kiếm Pháp không chỉ có lực sát thương cường đại, mà phạm vi công kích rộng lớn, mạnh mẽ không gì sánh được.

Nhưng Hắc Phong thủ lĩnh chỉ phum một ngụm máu tươi, không có bị thương thể quá nặng.

- Tam Phân Kiếm Thuật.

Đột nhiên, kiếm thế của Lý Phù Trần thay đổi, ba kiếm quang đồng thời lóe lên.

- Không tốt.

Con người của Hắc Phong thủ lĩnh co rút lại, trên người cùng đao đều tỏa ra nhiều Chân khí màu xanh nhạt hơn.

Ánh lửa tóe ra, Hắc Phong thủ lĩnh đứng lúc chặn được hai kiếm quang, chỉ là một đao cuối cùng hắn không cách nào chặn được, bị chém vào ngực.

Chân khí tán loạn, Hắc Phong thủ lĩnh phun máu nằm trên vách động, mắt thấy sẽ bị một kiếm chém chết.

- Chết!

Đúng lúc này, nam tử đeo mặt nạ xuất thủ.

Vũ khí của nam tử đeo mặt nạ cũng là một thanh đao, một thanh đao dài hẹp.

Đao này vừa ra, Chân khí bàng bạc theo mũi đao kéo dài thêm ba thước, vốn thanh đao chỉ dài bốn thước, lúc này đã tới bảy thước.

Ken két!

Mặt đất cùng vách động vỡ ra một đường thật dài, đá vụn văng tung tóe.

Thời khắc máu chốt, Lý Phù Trần điểm nhẹ đầu ngón chân xuống đất, thân hình giống như quỷ mị tránh thoát một đao này.

"Thực lực thật là mạnh."

Lý Phù Trần không nhịn được phải hít một hơi.

Đồng dạng là Quy Nguyên cảnh lực trọng, nam tử đeo mặt nạ mạnh hơn Hắc Phong thủ lĩnh rất nhiều.

Nếu như hắn đoán không sai, nam tử đeo mặt nạ tu luyện công pháp chính là Hoàng cấp Đỉnh giai.

Hắn có thể dễ dàng thuần sát Khương Đại Hải, một cường trọng thương Trương Tứ Nương.

Cũng không phải vì nguyên nhân gì, mà là hắn tu luyện công pháp Huyền cấp Trung giai Xích Hóa Huyền Công, hơn nữa đến tầng thứ mười.

Võ giả chiến đấu, tu vi trọng yếu, công pháp cũng quan trọng.

Hai thứ đều là cơ sở của Võ giả.

Cho nên, khi bình luận về thực lực của Võ giả, không chỉ nhìn tu vi mà còn xem công pháp tu luyện.

Bằng vào Phong Ảnh Quyết, Lý Phù Trần không ngừng tránh đi công kích của nam tử đeo mặt nạ.

Rào rào!

Một nữ tử lửa thể bị chém làm hai, nam tử đeo mặt nạ từ trong sương máu lao ra, ép tới Lý Phù Trần.

- Chết tiệt.

Trơ mắt nhìn người vô tội chết trước mặt mình, Lý Phù Trần làm sao không có cảm giác được.

"Liều mạng!"

Thu lại Phong Ảnh Quyết, Lý Phù Trần vận chuyển Xích Hóa Huyền Công, một chiêu trong Xích Hóa Kiếm Pháp chém ra.

Cheng!

Ánh lửa tung tóe khắp trời, Lý Phù Trần văng ra ngoài.

"Lực đao thật lớn."

Bàn chân cọ sát mặt đất, Lý Phù Trần hạ xuống liền trượt xa mấy thước.

- Trường Hà Đao Pháp!

Nam tử đeo mặt nạ cũng lui lại mấy bước, nhưng hắn nhanh chóng dừng lại thế lui, lao ra, đuổi theo Lý Phù Trần.

Vũ khí đánh nhau liên miên không dứt, đao pháp của nam tử đeo mặt nạ "đại khai đại hợp", hơn nữa Chân khí dài ba thước hùng hồn, hoàn toàn nghiền ép Lý Phù Trần mà đánh.

- Tỉnh Hòa Liễu Nguyên.

Kiểm quang bạo phát, Lý Phù Trần ngăn chặn nam tử đeo mặt nạ.

Trong nháy mắt, Lý Phù Trần vội vàng rời khỏi phạm vi kiếm thế bao phủ.

"Chỉ có Lưu Tinh Kiếm Pháp mới đánh chết đối phương được, nhưng bây giờ còn không phải lúc, một kích tất trúng mới được."

Vận chuyển Phong Ảnh Quyết, Lý Phù Trần giống như một con thần lân, chạy dọc theo vách động, không cho nam tử đeo mặt nạ đuổi theo.

"Chuyện gì xảy ra, vì sao hắn không chịu chút tổn thương nào?"

Một bên đuổi theo Lý Phù Trần, nam tử đeo mặt nạ một bên suy nghĩ.

Bản về thực lực, hắn vượt qua Lý Phù Trần không ít, theo đạo lý mà nói, dưới tình huống va chạm, Lý Phù Trần phải khí huyết sôi trào, chịu chút tổn thương mới đúng, nhưng nhìn Lý Phù Trần như thế này, rõ ràng sinh long hoạt hổ, đâu có bị thương gì.

"Xem ra, đối phương tu luyện công pháp luyện thể ghê gớm."

Hàn quang trong mắt nam tử đeo mặt nạ lóe lên.

Võ giả võ thể song tu, so với Võ giả bình thường cường đại hơn rất nhiều, không chỉ có thực lực cường đại, mà lực phòng ngự cũng mạnh mẽ gấp mấy lần.

Trừ khi có thể nghiền ép đối phương, nói cách khác, trong lúc nhất thời không cách nào dùng Chân khí tổn thương đối phương.

- Ở đâu!

Nam tử đeo mặt nạ lấy ra một bó dây ám khí, bắn tới Lý Phù Trần đang chạy trên vách động.

Bạn đang đọc truyện *Vĩnh Hằng Chí Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 94: Gian Nan Giết Địch

- Thanh Phong Tập Tập.

Đối mặt với nhiều ám khí như vậy, Lý Phù Trần không dám chậm trễ, thi triển ra kiếm pháp nhanh nhất, Thanh Phong Kiếm Pháp, chặn lại từng cái ám khí.

Mà trong phút chốc Lý Phù Trần chặn ám khí lại, nam tử đeo mặt nạ đã tới gần, chém xuống một đao.

Rắc rắc!

Vách động cứng rắn giống như đậu hủ, bị chém thành một lỗ thật lớn.

- Tích Thủy Xuyên Thạch.

Lý Phù Trần đạp chân vào vách động, lặn mình trên không, trong nháy mắt đi ra phía sau nam tử đeo mặt nạ, một chiêu trong Tích Thủy Kiếm Quyết cực kỳ giống Thiên Ngoại Lưu Tinh đâm tới.

Một kiếm này, vô cùng nhanh.

Mắt thường có thể thấy được, mũi kiếm của Huyền Thiết Kiếm, có một đạo kiếm quang cực kỳ ngưng đọng.

- Cút!

Nam tử đeo mặt nạ phản ứng cực nhanh, thân hình đột nhiên xoay tròn, chém một đao va chạm Huyền Thiết Kiếm trên.

Đao kiếm giao kích, một vòng khí lăng khuếch tán ra.

Lý Phù Trần đang ở giữa không trung, mượn lực này bay ra ngoài, thân hình nhẹ như chim yến.

- Tiểu quý, chết đi.

Hắc Phong thủ lĩnh một mực chờ cơ hội, đột kích giết Lý Phù Trần.

Lúc này thấy Lý Phù Trần đang ở giữa không trung, mà hắn vừa vịn ở phía sau đối phương, không ngờ sẽ có cơ hội tốt như vậy.

Hắc Phong thủ lĩnh khụy gối bắn ra, giống như một con châu chấu, phóng lên cao, ánh đao dày đặc bao phủ Lý Phù Trần.

Lý Phù Trần hừ lạnh một tiếng, hắn nơi nào không biết, Hắc Phong thủ lĩnh đang chờ đợi cơ hội.

Chuyện này không gat được ý thức của hắn.

- Địa ngục không cửa người lại tiến vào.

Tuy đang ở giữa không trung, không chỗ mượn lực, nhưng xoay người vẫn có thể làm được.

Lý Phù Trần vịn eo, từ đưa lưng về phía Hắc Phong thủ lĩnh đối thành trực diện hắn, nương theo xu thế bay trên không, thi triển một chiêu đáng sợ nhất trong Phi Long Kiếm Pháp.

Phi Long Tại Thiên.

Kiếm thế đáng sợ khiến Hắc Phong thủ lĩnh giống như thấy được một con Thần Long bay trên chín tầng trời, khí phách khôn cùng, kinh sợ tâm thần của hắn.

Phi Long trên trời, có thể ngăn cản sao?

Không có.

Bùm bùm!

Ánh đao nghiền nát, Hắc Phong thủ lĩnh kêu thảm một tiếng, bị Lý Phù Trần đâm kiếm vào ngực, văng xuống ao nước, sống chết không biết.

Rào rào. . .

Lý Phù Trần điểm chân nhẹ trên mặt ao, đi tới một đầu khác.

- Không hổ là đệ tử Nội Tông của Thương Lan Tông, lấy tu vi cùng thực lực của người, trong đệ tử Nội Tông của Thương Lan Tông chắc cũng đứng đầu.

Thanh âm của nam tử đeo mặt nạ rất bình thản, Lý Phù Trần từ trong giọng nói bình thản này cảm nhận được sát ý mãnh liệt cùng tự tin.

Àm!

Từ dưới lên trên, nam tử đeo mặt nạ chém ra một đao về phía trước.

Một đao này ra, nước trong ao bị đao thế dẫn dắt, hóa thành sóng triều cuộn cuộn hướng Lý Phù Trần.

Đao pháp Huyền cấp Đê giai, Bách Trọng Lăng!

Lý Phù Trần không kịp tránh, phạm vi công kích của Bách Trọng Lăng quá rộng, trong vòng mười thước, tất cả mọi thứ đều trong công kích của nó.

Nếu tránh không được thì chỉ có chặn lại.

- Tinh Hòa Liệu Nguyên!

Hai tay cầm Huyền Thiết Kiếm, Lý Phù Trần chém ra.

Đùng!

Kiếm quang bạo phát, giống như lửa cháy trên đồng cỏ, điên cuồng cuốn đi tất cả.

Chỉ là, thực lực của nam tử đeo mặt nạ vẫn cao hơn Lý Phù Trần, trước thực lực tuyệt đối, kiếm pháp tinh diệu tới đâu cũng không thể bù đắp.

Sóng triều dập tắt hỏa diễm, đụng vào Lý Phù Trần.

Ken két!

Cả người Lý Phù Trần đứng vào vách động phía sau, ướt đầm.

- Làm sao có thể, người không bị thương chút nào?

Nam tử đeo mặt nạ đang muốn chém ra một kích trí mạng, đột nhiên thấy Lý Phù Trần từ trong vách động nhảy ra ngoài, ánh mắt tràn đầy không tin được.

- Cho người thất vọng rồi.

Lý Phù Trần thôi động Chân khí, hơi nước trên người bốc lên.

Chỉ cần không phải đánh chính diện, muốn làm hắn bị thương là chuyện quá khó khăn, dù sao lực phòng ngự của thân thể hắn cũng không ngời không.

Đừng đừng đừng đừng. . .

Hai người kịch liệt giao chiến.

Mấy tên mã tặc mới xông vào chưa kịp nói gì thì đã chết dưới kiếm của Lý Phù Trần.

Mà mấy nữ tử vô tội thì trốn ra phòng khách rộng lớn.

Trong đại sảnh rộng rãi đã trăm ngàn lỗ thủng, vết nứt mọi nơi.

Cho dù là nam tử đeo mặt nạ, hay Lý Phù Trần, đều không phải Võ giả Quy Nguyên cảnh tầm thường, khi xuất toàn bộ thực lực, khó có vật gì có thể bảo trì hoàn mỹ.

Trong quá trình giao chiến, Lý Phù Trần nhiều lần thi triển tuyệt chiêu trong Tích Thủy Kiếm Quyết, đáng tiếc mỗi lần đều bị nam tử đeo mặt nạ phá vỡ.

Đương nhiên, dự tính của Lý Phù Trần không ở chỗ này.

- Tích Thủy Xuyên Thạch.

Lý Phù Trần lại thi triển ra Tích Thủy Xuyên Thạch.

Nam tử đeo mặt nạ nổi giận:

- Người nghĩ ta không làm được gì người sao?

Chiến đấu qua một thời gian dài như vậy, hắn đại khái có thể biết được sở trường của Lý Phù Trần, ngoại trừ Tam Phân Kiếm Thuật đối với hắn có chút uy hiếp, còn lại hắn không để vào mắt.

Đao thế tăng cường, nam tử đeo mặt nạ biến đổi chiến lược, từ bảy thành công kích ba thành phòng thủ, biến thành chín thành công kích một thành phòng thủ.

Hắn tự cho là phòng thủ như thế là được rồi.

Hiện tại hắn cần là một đao trúng Lý Phù Trần, không trúng trực tiếp vào Lý Phù Trần, rất khó thương tổn được đối phương.

Ánh đao như thác, đao chiêu của nam tử đeo mặt nạ tàn phá bừa bãi, phòng thủ hạ xuống rất nhiều.

"Chính là lúc này."

Trong mắt của Lý Phù Trần lóe lên hàn quang.

- Thiên Ngoại Lưu Tinh.

Nhắm vào sơ hở của nam tử đeo mặt nạ, Lý Phù Trần kiếm như thiểm điện, đâm ra một chiêu kiếm.

Lưu quang bắn ra, một kiếm này giống như lưu tinh từ thiên ngoại, đột nhiên biến mất, trong nháy mắt đó, quang mang cùng tốc độ nhanh không gì có thể ngăn cản.

- Không tốt.

Nam tử đeo mặt nạ muốn ngăn cản nhưng không kịp.

Keng!

Huyền Thiết Kiếm lướt qua trường đao, đâm rách Chân khí hộ thể của nam tử đeo mặt nạ, sau đó thấu vào ngực.

- Cút!

Trong mắt của nam tử đeo mặt nạ lóe lên kinh hãi, tay phải nắm quyền, trực tiếp đánh vào mặt của Lý Phù Trần.

Đáng tiếc một quyền này phô trương thanh thế, chỉ có bề ngoài, bị Thiên Ngoại Lưu Tinh đâm trúng, Chân khí của nam tử đeo mặt nạ đã tán loạn toàn bộ, trong thời gian ngắn ngủi, có thể tụ tập được một phần ba Chân khí đã là không tệ rồi.

Lý Phù Trần nghiêng đầu, đơn giản tránh được một quyền này.

Cùng lúc đó, Lý Phù Trần rút kiếm, cổ tay lật lại, kiếm quang như độc xà, từ cổ họng của nam tử đeo mặt nạ vọt qua một cái, máu tươi bắn ra, văng đầy đất.

Loảng xoảng!

Trường đao rớt xuống đất.

Nam tử đeo mặt nạ một tay che vết máu, một tay chỉ Lý Phù Trần, nỗ lực muốn nói điều gì.

Cuối cùng, nam tử đeo mặt nạ khí tuyệt bỏ mình, ngã xuống đất.

- Nguy hiểm thật, nếu ta không tu luyện Tịch Hình Đạo, sớm đã chết mười lần rồi.

Võ giả giao chiến, cực kỳ hung hiểm, cũng không phải nói, thực lực vượt qua đối phương, thì có thể đánh chết đối phương.

Võ thể song tu, làm cho Lý Phù Trần có nhiều cơ hội hơn, tương đối mà nói, nam tử đeo mặt nạ có chút đáng thương.

Rõ ràng thực lực vượt qua Lý Phù Trần không ít, cuối cùng vẫn có kết cục như thế này.

Gỡ xuống mặt nạ của hắn, hiện ra trước mắt Lý Phù Trần là một gương mặt thông thường tái nhợt, con mắt tròn tròn.

Hít sâu một hơi, Lý Phù Trần nghiêng đầu nhìn lại ao nước, không biết lúc nào, Hắc Phong thủ lĩnh đã chết.

Phòng chừng lúc nam tử đeo mặt nạ thi triển đao pháp Bách Trọng Lăng, dư ba đánh chết Hắc Phong thủ lĩnh.

- Giết, thay thủ lĩnh báo thù.

Bên ngoài đại sảnh, mười mấy tên mã tặc xông vào, dẫn đầu rõ ràng là nam tử gây lúc trước trói Lý Phù Trần đưa vào sáo huyết Hắc Phong.

Người đông thể mạnh, nam tử gây rút vũ khí ra, dẫn đầu giết tới Lý Phù Trần.

Bạn đang đọc truyện *Vĩnh Hằng Chí Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 95: Song Song Đại Thành

- Chỉ bằng các người.

Lý Phù Trần cười nhạt, trong mắt toát ra ánh sáng kinh người.

Kiếm, là hung khí.

Kiếm được sáng tạo ra để giết người.

Nếu kiếm không giết người, thì nó mất đi ý nghĩa.

Kiếm của Lý Phù Trần không thể nghi ngờ là hung khí trong hung khí, mỗi một lần chém ra, ít nhất có hai người chết dưới kiếm, đại sảnh bên trong động quật, máu chảy thành sông.

- Chạy, chạy mau!

Còn dư lại mấy tên bị giết đến sợ, hận cha mẹ không sinh thêm mấy chân, lật đật chạy trốn khỏi đại sảnh.

Phốc phốc phốc. . .

Lý Phù Trần ra cước như thiểm điện, đá vụn bay ra như binh khí, xuyên thủng thân thể từng tên mã tặc.

Chỉ trong chốc lát, mấy chục tên mã tặc xông vào đã chết sạch.

Nhìn thi thể đầy đất, Lý Phù Trần không một chút áy náy nào.

Những người này có tay có chân, tu vi cũng không yếu, nếu làm người tốt, có thể sinh hoạt không tệ, nhưng hết lần này đến lần khác lại đi làm mã tặc.

Mã tặc là người nào, giết người cướp của, khi nam phách nữ, những nữ tử lửa thể lúc này chính là bọn chúng bắt lại để chơi đùa.

Thứ người như vậy không chết thì ai chết.

- Các ngươi tìm quần áo mặc vào, sau khi tìm được tài sản của mã tặc, ta sẽ phân cho các ngươi một phần.

Trong hang động, Lý Phù Trần tìm được mấy nữ tử lửa thể đang run cầm cập, mở miệng nói.

- Thiếu hiệp, có không ít chị em của chúng ta đang bị giam trong phòng.

Một nữ tử lấy can đảm nói.

Lý Phù Trần nói:

- Dẫn ta qua.

Mã tặc trong phòng giam vẫn không biết bên ngoài đã long trời lở đất, khi thấy Lý Phù Trần, từng tên đi ra chất vấn người tới là ai.

Lý Phù Trần lười nói nhảm với bọn chúng, một kiếm giết một người, giết sạch sẽ.

Nữ tử bị mã tặc bắt về rất nhiều, có khoảng chừng bốn mươi người, sau khi Lý Phù Trần cứu ra, không nhìn được khóc rống lên.

Lý Phù Trần than thở một tiếng, những nữ tử này rất đáng thương, coi như trở lại quê hương cũng bị kỳ thị.

Nữ tử bị mã tặc bắt đi, muốn giữ trong sạch là khó khăn dường nào.

- Đừng khóc, ta biết các ngươi không dễ chịu, con đường sau này không tốt đi, nhưng việc đã đến nước này, khóc cũng vô ích, bây giờ, chúng ta đem xe ngựa cùng tài sản dôi đi, đến thành phố, ta sẽ phân cho mỗi người một phần, tin tưởng với những tài phú này, các ngươi sẽ có cuộc sống mới.

Lý Phù Trần nói.

Dưới sự khuyên bảo của Lý Phù Trần, mọi người bận rộn, tìm kiếm tài sản của mã tặc khắp nơi.

Mười lăm vạn kim tệ.

Trong hang ổ của Hắc Phong Mã Tặc Đoàn, tổng cộng có mười lăm vạn kim tệ.

Đây là một khoảng tài sản rất lớn, cũng không biết Hắc Phong Mã Tặc cuối cùng cướp sạch bao nhiêu thôn trang thị trấn.

Ngoài ra, binh khí của bọn mã tặc cùng mấy trăm thất ngựa cũng đáng giá không ít tiền.

Tìm mấy chiếc xe ngựa, Lý Phù Trần chất kim tệ cùng binh khí lên xe, sau đó mang một đám nữ tử cùng mấy trăm thất ngựa, đi tới Thanh Lâm Thành.

Mấy ngày sau, Thanh Lâm Thành.

- Mỗi người một ngàn kim tệ, sau này, các vị tự thu xếp ổn thỏa.

Lý Phù Trần bao một quán rượu hai tầng, móc ra bốn mươi mấy tấm kim tệ, phát cho mỗi người một tấm, sau đó lại chia cho các nàng một ít tiền lẻ.

Hy vọng với một ngàn kim tệ này, chỉ cần không phung phí, nửa đời sau căn bản không lo.

- Đa tạ đại ân đại đức của thiếu hiệp, tiểu nữ không thể báo đáp, kiếp sau nguyện làm trâu làm ngựa báo ân.

- Đại ân của thiếu hiệp, đời này khó quên.

Bốn mươi người nữ tử đồng loạt cảm tạ, nói thật, Lý Phù Trần vẫn có chút xúc động.

Sau khi tách khỏi chúng nữ, Lý Phù Trần mang theo tài phú kinh người, trở lại Thương Lan Tông.

Trên đường đi, Lý Phù Trần mấy lần có ý niệm về nhà.

Lần này hẳn không những nắm được tài phú kinh người, mà còn được một quyền công pháp bí tịch Hoàng cấp Đỉnh giai.

Nếu để cho Lý gia tu luyện, tin tưởng thực lực của Lý gia trong vòng mấy năm sẽ tăng lên một tầng thứ.

Hơn nữa, bây giờ trên người hắn có hơn 20 vạn kim tệ, nếu có thể đưa cha mẹ 10 vạn kim tệ, hẳn là cuộc sống của cha mẹ sẽ tốt hơn.

Nhưng cuối cùng, Lý Phù Trần vẫn không trở về.

Tin tưởng rằng chuyện hắn trở thành đệ tử Nội Tông, đã truyền về Lý gia.

Lão tổ Lý gia cùng cao tăng của Lý gia, không thể nào đi làm khó cha mẹ hắn.

Trọng yếu nhất chính là, hắn muốn khi trở về, có thể làm Lý gia thay đổi, mà hắn bây giờ chưa thể làm cho lão tổ Lý gia lui bước.

Trở lại Thương Lan Tông, Lý Phù Trần nộp nhiệm vụ.

Đối với Lý Phù Trần có thể hoàn thành nhiệm vụ dẹp loạn này, Chấp Sự của Nhiệm Vụ Đại Điện rất kinh ngạc.

Nhưng hắn cho là vận khí của Lý Phù Trần rất tốt, vừa vận gặp phải Thành chủ trừ phản loạn.

Nếu không chỉ bằng một tên Quy Nguyên cảnh nhị trọng như Lý Phù Trần, không thể nào hoàn thành nhiệm vụ này.

Dĩ nhiên, dù thế nào đi nữa, chỉ cần mạng về đầu của Hắc Phong thủ lĩnh, Lý Phù Trần coi như hoàn thành nhiệm vụ này.

Còn quá trình làm nhiệm vụ, không liên quan tới hắn.

Giao xong nhiệm vụ Hắc Phong Mã Tặc Đoàn, Lý Phù Trần không tiếp thêm nhiệm vụ nữa.

Hắn cảm giác được Phong Ảnh Quyết cùng Thiên Ngoại Lưu Tinh có dấu hiệu đột phá.

Hơn một tháng này, hắn đi đường đều dùng Phong Ảnh Quyết.

Trong quá trình đi, hắn dần biết rõ, phải làm như thế nào để trừ đi lực cản của không khí, phải làm như thế nào để làm mình đi nhanh hơn, di chuyển nhẹ nhàng hơn.

Mà Thiên Ngoại Lưu Tinh chỉ được thi triển một lần, nhưng chính nhờ lần này, để cho hắn giết chết một địch nhân mạnh hơn hẳn không ít.

Tóm lại, cho dù khinh công hay kiếm pháp, đều phải thực chiến, chỉ có trải qua thực chiến mới thấy được tinh túy của nó.

Linh Tú Phong, trong một rừng cây ngoài tiểu viện.

Một cái bóng quỷ dị như khói đen, lặng yên không tiếng động di chuyển.

Tốc độ của bóng đen rất nhanh, chớp mắt đã ở phía xa, chớp mắt ở trước mắt.

Tốc độ nhanh như vậy mà vẫn không gây tiếng động, nói hắn là âm hồn cũng không quá đáng.

Bóng đen chuyển từ cực động sang cực tĩnh, nhẹ nhàng đứng trên một phiến lá mà chim cũng đứng không vững, lung lay theo gió.

- Phong Ảnh Quyết tầng bốn, quả thật không tưởng tượng nổi.

Khinh công nổi tiếng là khó tu luyện, nhưng khi luyện thành, chỗ tốt thật lớn.

Không khoa trương chút nào, khinh công trong thực chiến, tác dụng không kém gì công pháp luyện khí.

Tốc độ của địch nhân không nhanh hơn người, chỉ có thể bị động tránh đòn.

Thực lực của địch nhân quá mạnh mẽ, người có thể lợi dụng ưu thế của khinh công trốn đi.

Tóm lại, khinh công mạnh, quyền chủ động liền mạnh.

Đánh hay không đánh hoàn toàn theo tâm ý của mình.

Qua mấy ngày.

Phốc!

Một khối Hoàng cấp Trung giai Tinh Thiết Khoáng Thạch bị một kiếm của Lý Phù Trần.

Mấy ngày trước, Lý Phù Trần hoàn toàn không làm được chuyện này.

Lực sát thương cùng tốc độ có liên quan, nhưng tuyệt đối không quan hệ.

Cũng như Thanh Phong Kiếm Pháp, tốc độ cực nhanh, nhưng lực sát thương cũng không quá mạnh.

Nhưng Thiên Ngoại Lưu Tinh thì không giống, nó đã đem lực sát thương và tốc độ kết hợp lại thật sâu, khiến cho tốc độ càng nhanh thì lực sát thương càng mạnh.

Dĩ nhiên, Thiên Ngoại Lưu Tinh chỉ có thể ra một kiếm trong thời gian ngắn, điểm này xa xa không bằng Thanh Phong Kiếm Pháp.

- Phù trần, ba ngày sau, Lý gia chúng ta cùng Quan gia, Dương gia sẽ có một tiểu đấu, đến lúc đó ngươi tới nhìn một chút, góp đủ số người.

Ngày hôm đó, một nữ tử trẻ tuổi đáng dấp tinh tế đi tới tiểu viện của Lý Phù Trần.

- Cẩm Tú tỷ!

Lý Phù Trần nhận ra người mới tới.

Lý Cẩm Tú, năm nay ba mươi một tuổi, Quy Nguyên cảnh bát trọng, thiên phú tốt hơn Lý Sơn Hà nhiều, Lý Sơn Hà năm nay ba mươi tuổi, nhưng mới có Quy Nguyên cảnh ngũ trọng mà thôi.

- Được, ta nhất định sẽ đến.

Lý Phù Trần gật đầu.

Lý Cẩm Tú rất hài lòng khi Lý Phù Trần đề ý vinh dự của gia tộc, nói:

- Đến lúc đó hai con vật nhỏ Quan Hồng, Quan Diễm đều giao cho ngươi.

Bạn đang đọc truyện *Vĩnh Hằng Chí Tôn* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 96: Tam Gia Tiểu Đấu

Giữa Nội Tông cùng Ngoại Tông, có rất nhiều đất trống.

Những mảnh đất trống này thường xuyên trở thành nơi ước đấu của mọi người, Trưởng Lão Ngoại Tông của tông môn cũng không đi quản.

Trong một mảnh đất trống chừng mấy chục thước vuông, gần đó có một cái đình nghỉ chân, đệ tử của tam gia dần đến đủ.

Có thể nhìn ra được, Quan gia cùng Dương gia rất cường thế, mỗi bên tới mười mấy người, Lý gia chỉ có năm sáu người mà thôi.

Quan Mị cùng Lý Vân Hải cũng tới.

Bây giờ hai người đều là đệ tử Tịch Dịch của Ngoại Tông, địa vị không cao, tham gia tam gia tiểu đấu, chỉ là góp mặt.

- Lý Thiên Thạch, Lý gia ngươi đứng là khiêm tốn a! Chỉ có mấy con mèo nhỏ, đến lúc đó mất mặt, cũng đừng trách Quan gia chúng ta khi dễ các ngươi.

Trong hàng đệ tử Quan gia, một tên thanh niên cao ngạo châm chọc.

- Quan Nhất Long, ngươi đừng cao hứng quá sớm, nhiều người cũng không làm gì được, chủ yếu là thực lực.

Trong hàng đệ tử Lý gia, một thanh niên cao lớn cầm đầu cười nhạt.

Lý Thiên Thạch, người đứng đầu đệ tử Lý gia từ ba mươi lăm tuổi trở xuống, năm nay ba mươi bốn tuổi, Quy Nguyên cảnh bát trọng.

Mà thanh niên Quan gia nói chuyện tên Quan Nhất Long, chính là nhân vật dẫn đầu của Quan gia từ ba mươi lăm tuổi trở xuống, năm nay cũng ba mươi bốn tuổi, Quy Nguyên cảnh bát trọng.

Trước khi Quan gia cùng Lý gia còn chưa trở mặt, quan hệ của hai người cũng không quá tốt, từ lúc vào tông môn, liền minh tranh ám đấu, lớn có nhỏ có, ân oán đếm không hết.

- Da mặt của Lý gia thật dày, rõ ràng yếu thế, nếu không cần gì phải giả dạng làm như mình giỏi lắm vậy, thật buồn cười.

Trong đệ tử của Dương gia, một thanh niên khôi ngô, ánh mắt bá đạo giễu cợt nói.

- Dương Ngạo, người không nói, không ai đem người làm người câm.

Lý Cẩm Tú chỉ tay vào Dương Ngạo, tức giận nói.

- Lý Cẩm Tú, người cũng chỉ được mấy phần tư sắc mà thôi, cấu kết với một vị đệ tử Chân Truyền, thật đáng thương hại, Lý gia lúc nào luân lạc tới mức độ phải hy sinh nhan sắc.

Lời nói của Dương Ngạo rất độc, làm Lý Cẩm Tú tức giận không nhẹ.

- Các người tiếp tục, chúng ta chỉ đến xem một chút.

Ngay lúc này, một đám người đi tới.

Là thế hệ trẻ của Thân Đồ gia tộc.

Dưới sự chỉ dẫn của thanh niên cầm đầu, đám người Thân Đồ gia đi vào trong đình ngồi xuống, làm một bộ dạng bàng quan.

Thân Đồ gia cho dù ở Vân Vụ Thành hay ở Thương Lan Tông, địa vị so với ba gia tộc lớn hơn không ít, cho nên ba gia tộc cũng không muốn đắc tội Thân Đồ gia.

Thậm chí sẽ đi lấy lòng Thân Đồ gia, ai có thể được Thân Đồ gia ủng hộ và hữu nghị, thì ở Vân Vụ Thành chiếm được ưu thế.

Nhưng mà mấy năm trước, Lý gia không biết tại sao lại đắc tội Thân Đồ gia, bị đánh vào lãnh cung, trở nên điêu hiu.

Mà Quan gia cùng Dương gia quan hệ với Thân Đồ gia ngược lại không tệ.

Trong đình, Thân Đồ Tuyết cùng Thân Đồ Lượng cũng ngồi ở đó.

Đi tới Thương Lan Tông hơn hai năm, Thân Đồ Tuyết khó khăn lắm mới đột phá đến Luyện Khí cảnh cửu trọng, đoán chừng khi hắn trở thành đệ tử Nội Tông, cũng đã mười chín tuổi.

Mà Thân Đồ Lượng vẫn là đệ tử Tạp Dịch của Ngoại Tông, mà trong lần xét duyệt đệ tử Tạp Dịch trước, hắn cũng không bộc lộ tài năng.

Ánh mắt hắn lướt qua đệ tử của Quan gia cùng Lý gia, trong lòng Thân Đồ Lượng rất bức bối.

Quan gia có Quan Tuyết, Lý gia có Lý Phù Trần, hai người này bước vào Quy Nguyên cảnh chỉ mới mười sáu tuổi, trở thành đệ tử Nội Tông, điều này làm cho hắn hết sức bức bối.

Hắn đường đường là đệ tử của Thân Đồ gia, đến bây giờ còn chưa trở thành đệ tử Ngoại Tông.

Bây giờ Quan Tuyết cũng đã là Quy Nguyên cảnh nhị trọng.

Ánh mắt của nàng nhìn về phía trận doanh của Lý gia, phát hiện Lý Phù Trần không tới.

- Tuyết muội, đây là lần đầu tiên người tham gia tiểu đấu, đến lúc đó nhìn kỹ là được, có lẽ mấy năm sau, người sẽ trở thành nhân vật dẫn đầu của Quan gia ta.

Quan Hồng ung dung nói.

- Không sai, trừ Dương gia có thể làm Quan gia hơi nghiêm túc đối đãi, Lý gia căn bản không đáng nhắc tới, cũng không cần chúng ta xuất thủ.

Là người của Quan gia, Quan Diễm hết sức tự hào.

Quan Tuyết không nói, cũng không biết đang suy nghĩ cái gì.

- Cẩm Tú, Lý Phù Trần làm sao còn chưa tới?

Lý Thiên Thạch hỏi Lý Cẩm Tú.

Lý Cẩm Tú nhú mồm nói:

- Ta đã mời qua hần, hơn nữa hần đã đáp ứng, có lẽ có việc gì trì hoãn đi!

- Hừ, tam gia tiểu đầu cũng không tới, tên Lý Phù Trần này thật làm giá.

Lý Sơn Hà bất mãn nói.

Lý Vân Hải thấp giọng nói:

- Nếu hần có gia tộc vinh dự thì ta cũng không trở thành đệ tử Tập Dịch.

Hần vẫn cho rằng, là Lý Phù Trần đoạt đi cơ hội thuộc về hần.

- Đến lúc rồi, tam gia tiểu đầu bắt đầu đi! Lý Thiên Thạch, Dương Ngạo, các người có ý kiến gì không.

Quan Nhất Long nói.

Dương Ngạo nói:

- Ta không có ý kiến.

Lý Thiên Thạch thờ dãi, nói:

- Ta cũng không có ý kiến.

- Được, đã như vậy, mọi người có thể ước chiến.

Ánh mắt của Quan Nhất Long nhìn về phía Quan Bằng.

Hiểu được ý tứ của Quan Nhất Long, Quan Bằng từ trong đám đệ tử của Quan gia đi ra:

- Lý Vân Hải, rút ra đây.

Trong Quan gia và Lý gia, chỉ có hần, Quan Mị còn có Lý Vân Hải là Luyện Khí cảnh, cho nên hần chỉ có thể tìm Lý Vân Hải.

- Quan Bằng, người nên nói chuyện chú ý một chút.

Lý Vân Hải âm trầm đi ra.

Quan Bằng cười hắc hắc:

- Người chỉ là đệ tử Tập Dịch, thân phận nhỏ, có tư cách gì được ta tôn trọng, bót nói nhảm, chiến đi!

Quan Bằng không cho Lý Vân Hải bất kỳ cơ hội nào, trực tiếp vận chuyển Bạch Lãng Quyết tầng thứ bảy, sau đó chém một kiếm tới Lý Vân Hải.

Lý Vân Hải hoảng hốt, khí thế của Quan Bằng quá mạnh.

Lúc Thiên Tài Chiến, hần còn có lòng tin đánh với Quan Bằng một trận.

Nhưng bây giờ, một chút lòng tin cũng không có, khí thế của đối phương làm ý chí hần tan rã.

Cuối cùng, Lý Vân Hải ngay cả một kiếm của Quan Bằng cũng không tiếp được, trực tiếp bị đánh bay ra ngoài.

"Lý Phù Trần, tất cả đều tại người.

Trong lòng Lý Vân Hải điên cuồng hét lên.

Thân là đệ tử Tập Dịch của Ngoại Tông, mặc dù hần lấy được bí tịch Xích Hóa Quyết, nhưng không có Xích Hóa Hoàn phụ trợ tu luyện, Xích Hóa Quyết chỉ có tầng sáu mà thôi.

Ngoài ra, đệ tử Tập Dịch phải làm rất nhiều chuyện vặt, làm hần không có nhiều thời gian tu luyện, kiếm pháp cũng kém xa Quan Bằng.

Bị một kiếm của Quan Bằng đánh bại, Lý Vân Hải cảm thấy muốn chui xuống đất, hận chết Lý Phù Trần.

Sắc mặt của Lý Thiên Thạch có chút khó coi.

- Quan Hồng, người cũng rút ra đây cho ta.

Lý Sơn Hà nóng lòng biểu hiện trước mặt Lý Thiên Thạch một phen, chỉ vào Quan Hồng quát lên.

Nghे vậy, Quan gia có một đệ tử Quy Nguyên cảnh ngũ trọng đứng đây, nói:

- Lý Sơn Hà, người có biết xấu hổ hay không, Quan Hồng chỉ mới hai mươi hai tuổi, người cũng ba mươi tuổi rồi, còn không biết xấu hổ chỉ hấn, Quan Diệu ta dạy người thế nào làm người.

Lý Sơn Hà nói:

- Quan Diệu, người là thứ gì, Lý Sơn Hà ta cần người dạy sao.

- Dám đối với ta nói năng lỗ mắng, Lý Sơn Hà, lá gan của người lúc nào lớn như vậy.

Quan Diệu chém một kiếm vào Lý Sơn Hà.

- Sợ người sao.

Lý Sơn Hà phản công

Quy Nguyên cảnh chiến đấu đẹp mắt hơn Luyện Khí cảnh rất nhiều, Huyền Thiết Kiếm trong tay hai người, Chân khí phóng ra hơn bốn thước, so với nam tử đeo mặt nạ mà Lý Phù Trần gặp phải mạnh hơn không ít.

"May mắn chạy tới kịp."

Lý Phù Trần lững thững tới chậm

Vào buổi trưa, hấn giống như hàng ngày tu luyện Xích Hóa Huyền Công.

Không nghĩ tới Xích Hóa Huyền Công lại tấn cấp, đạt tới tầng thứ mười một, làm hấn trì hoãn không ít thời gian.

Bạn đang đọc truyện *Vĩnh Hằng Chí Tôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 97: Ung Dung Nghiền Ép

- Phù Trần, người tới.

Lý Cẩm Tú liền nói.

- Xin lỗi các vị, ta tới trễ.

Lý Phù Trần hướng đám người Lý Thiên Thạch ôm quyền.

Hừ!

Lý Vân Hải hừ lạnh một tiếng, nghiêng đầu không nhìn tới Lý Phù Trần.

- Tôi liền tốt.

Lý Thiên Thạch khẽ gạt đầu.

Trận doanh Quan gia.

- Người này chính là Lý Phù Trần sao? Đường như chẳng có gì đặc biệt.

Quan Nhất Long nói.

Quan Hồng nói:

- Chờ một hồi ta lên dò xét hắn, ta không tin sau khi trở thành đệ tử Nội Tông, hắn còn có thể tiến bộ nhanh chóng.
- Dò xét một chút cũng tốt.

Quan Nhất Long không tin Quan Hồng là đối thủ của Lý Phù Trần, như dù sao cũng phải có người lên dò xét một chút.

Mà bên cạnh Quan Nhất Long, trong mắt Quan Tuyết có ánh sáng lóe lên.

- Tiểu tử này lợi hại như vậy?

Đệ tử của Dương gia và Thân Đồ gia không thể nào tin thiên phú của Lý Phù Trần, nửa tin nửa ngờ.

Quan Diệu cùng Lý Sơn Hà chiến đấu hết sức kịch liệt, nhưng Lý Phù Trần cũng nhìn ra, kiếm pháp của Lý Sơn Hà kém hơn Quan Diệu một cảnh giới, trong vòng trăm chiêu, phải thua không thể nghi ngờ.

Đúng như dự đoán, đến chiêu thứ chín mươi lăm, Quan Diệu đánh bay Huyền Thiết Kiếm của Lý Sơn Hà, một cước giẫm Lý Sơn Hà dưới chân như chó chết.

Sắc mặt của Lý Sơn Hà đỏ bừng:

- Quan Diệu, ta liều mạng với ngươi.

Nói xong, đứng dậy xông về phía Quan Diệu.

Ầm!

Quan Diệu trực tiếp dùng chân đá trên mặt Lý Sơn Hà, đem Lý Sơn Hà đá bay ra, hôn mê bất tỉnh.

- Thật mất mặt.

Quan Diệu khinh thường nói.

Thấy vậy, đám người Lý gia rất khó coi, nhất là Lý Thiên Thạch.

Mỗi lần tam gia tiểu đấu, Lý gia đều uất ức, chịu hết chế nhạo.

Coi như nhân vật dẫn đầu thế hệ trẻ của Lý gia, trong lòng của Lý Thiên Thạch cũng có nhiều biệt khuất.

- Lý Phù Trần, Quan Hồng ta tới lãnh giáo cao chiêu của ngươi.

Quan Hồng tiến về phía trước mấy bước, rút ra Huyền Thiết Kiếm, chỉ Lý Phù Trần.

Nghe vậy, tầm mắt của mọi người rơi vào Lý Phù Trần, muốn nhìn xem Lý Phù Trần có bản lĩnh gì.

- Làm sao, Quan gia không còn người nào sao?

Ánh mắt của Lý Phù Trần nhìn lướt qua trận doanh Quan gia.

Quan Nhất Long nhướng mày một cái, lạnh nhạt nói:

- Bây giờ cuồng ngạo còn sớm lắm.
- Lý Phù Trần, đừng mạnh miệng, tiếp ta một kiếm.

Quan Hồng nổi giận, mặc dù hắn không có lòng tin chiến thắng Lý Phù Trần, nhưng cũng không thể để người khác xem thường.

Thân hình của hắn nhanh chóng lướt tới Lý Phù Trần, một chiêu trong Phi Long Kiếm Pháp đánh tới Lý Phù Trần.

Đồng dạng là Quy Nguyên cảnh nhị trọng, trong mắt của Lý Phù Trần, Quan Hồng quá yếu.

Yếu đến mức Lý Phù Trần không có hứng thú rút kiếm.

Huyền Thiết Kiếm tấn công chớp nhoáng, Lý Phù Trần không nhúc nhích, tựa hồ không có ý tránh né.

Thấy vậy, Quan Hồng lóe lên vui mừng, nếu Lý Phù Trần vì khinh thường hắn mà bại, đây cũng là chuyện tốt.

Vù!

Huyền Thiết Kiếm trong nháy mắt đâm xuyên qua thân thể của Lý Phù Trần.

Quan Hồng vui mừng, sau đó cả kinh.

Một kiếm này, lại không có cảm giác tiếp xúc chân thật.

Nhưng rõ ràng hẳn thấy Huyền Thiết Kiếm đâm xuyên qua thân thể của Lý Phù Trần.

Chẳng lẽ là ảo giác?

Quan Hồng tất nhiên không có ảo giác, thời khắc mấu chốt, Lý Phù Trần bước qua nửa bước, nhanh chóng tránh một kiếm này.

Chẳng qua là tốc độ của Lý Phù Trần quá nhanh, hơn nữa không truyền ra tiếng gió, khiến tàn ảnh hết sức chân thật, giống như chân thân của Lý Phù Trần chồng lên cùng một chỗ.

Đối mặt với Quan Hồng không đề phòng, Lý Phù Trần vung một chưởng đánh vào ngực đối phương.

Phốc!

Máu tươi cuồng phun, Quan Hồng nhấc lên khối mặt đất, bay ra ngoài.

"Thần pháp thật lợi hại."

Lý Thiên Thạch, Quan Nhất Long cùng với Dương Ngao hí mắt lại một cái.

Nhân lực của bọn họ bậc nào lợi hại, tự nhiên nhìn ra, trong nháy mắt Lý Phù Trần bước ngang nửa bước, khiến Quan Hồng xuất hiện ảo giác.

"Xem ra hẳn tu luyện một môn khinh công Huyền cấp Đê giai."

Quan Nhất Long cũng không ôm kỳ vọng gì đối với Quan Hồng, cho nên Quan Hồng thua, hẳn cũng không bất ngờ chút nào.

Duy nhất bất ngờ chính là, tu vi khinh công của Lý Phù Trần không thấp.

- Lý Phù Trần, ta tới gặp ngươi.

Đưa tay tiếp lấy Quan Hồng, Quan Diễm có chút không nhận được tức giận, thân hình lóe lên, đi ra sân.

"Hả, là Vân Nhạn Quyết."

Lý Phù Trần liếc mắt một cái liền nhận ra Quan Diễm thi triển khinh công.

Quan Diễm năm nay hai mươi ba tuổi, Quy Nguyên cảnh tam trọng, thiên phú so với Quan Hồng cao hơn không ít.

Đi tới Thương Lan Tông chừng tám năm, tự nhiên tu luyện khinh công khá sâu, tu luyện Vân Nhạn Quyết đã đến cảnh giới Tiểu Thành, không phải tầm thường.

Mà đây cũng là nguyên nhân chủ yếu nàng khiêu chiến Lý Phù Trần.

Dù sao trước đó, Lý Phù Trần hiện ra tốc độ, để nàng xúc động.

- Ngươi, không phải đối thủ của ta.

Lý Phù Trần lắc đầu nói.

- Chưa chắc, Quy Nguyên cảnh nhị trọng cùng tam trọng, chênh lệch so với tưởng tượng của ngươi nhiều lắm.

Trong lòng của Quan Diễm không ít tự tin, nàng có tu vi Quy Nguyên cảnh tam trọng, đã từng đánh bại một tên Quy Nguyên cảnh ngũ trọng trên giang hồ.

- Ra tay đi!

Lý Phù Trần lười tranh luận cùng đối phương, thẳng thắn nói.

Một tiếng xé gió nhàn nhạt truyền ra, bóng người của Quan Diễm mơ hồ, lúc xuất hiện lần nữa đã tới sau lưng Lý Phù Trần.

Vân Nạn Quyết, khinh công Huyền cấp Đê giai, một khi luyện thành, giống như chim nạn vậy, có thể tiêu trừ lực cản của gió, khiến có tốc độ được tăng lên rất nhiều.

- Bại!

Huyền Thiết Kiếm rút ra, Quan Diễm đâm tới hậu tâm của Lý Phù Trần.

Vù!

Quan Diễm đâm một kiếm vào không khí, nàng liên hoảng sợ, vội vàng lách mình kéo ra khoảng cách.

Lý Phù Trần quay đầu lại cười nhạt:

- Kiếm của ngươi quá chậm.

- Cuồng vọng.

Sắc mặt của Quan Diễm có chút khó coi, Huyền Thiết Kiếm trên tay phải có ba đạo kiếm quang sáng lên, bao phủ Lý Phù Trần.

Kiểm pháp Hoàng cấp Đỉnh giai, Tam Phân Kiếm Thuật.

Hơn nữa còn là cảnh giới Xuất Thần Nhập Hóa.

So với Phi Long Kiếm Pháp cảnh giới Đăng Phong Tạo Cực của Quan Hồng cao hơn một cảnh giới nhỏ.

- Kiếm thuật không tệ, nhưng thân pháp quá chậm.

Rõ ràng chỉ bước ra một bước, nhưng trong nháy mắt, Lý Phù Trần đã đến sau lưng Quan Diễm, bỏ tới một chừng.

Cũng giống như Quan Hồng vậy, Quan Diễm phun ra một ngụm máu tươi, bay ra ngoài, hết sức chật vật.

Hít!

Không ít người hít một ngụm khí lạnh.

Khinh công của Lý Phù Trần quá biến thái, ngay cả Quan Diễm cũng không phản ứng kịp.

- Được!

Lý Thiên Thạch cùng Lý Cẩm Tú lớn tiếng khen ngợi.

Lý Vân Hải cùng Lý Sơn Hà bị người của Quan gia làm nhục một phen, không còn mặt mũi, bây giờ san bằng hai cuộc, hơn nữa nhìn dáng vẻ ung dung của Lý Phù Trần, rõ ràng còn chưa toàn lực ứng phó.

Huống chi, Lý Phù Trần đến giờ còn chưa rút kiếm ra.

Giờ phút này, đối thành sắc mặt của đệ tử Quan gia khó coi.

Quan Mị tròn to hai mắt, nàng không dám tin tưởng nhìn Lý Phù Trần, ngay cả Quan Hồng cùng Quan Diễm cũng bị đánh bại.

Ban đầu khi tin tức của Lý Phù Trần truyền về Vân Vụ Thành, nàng còn chưa tin, đi tới Thương Lan Tông, mới biết được Lý Phù Trần giành được danh hiệu đệ tử đệ nhất Ngoại Tông, nhưng chưa thấy tận mắt, trong lòng cũng không có nhận thức gì.

Bây giờ nàng đã có nhận thức.

Lý Phù Trần mạnh hơn trong tưởng tượng của nàng nhiều lắm.

Trong lúc nhất thời, trong lòng nàng không có tư vị gì.

Đồng thời sinh ra một cảm giác nguy cơ không thể giải thích, trực giác của nữ tử nói cho nàng, Lý Phù Trần sau này sẽ ảnh hưởng đến nghiệp lớn của Quan gia.

Không còn tư vị gì cũng có Lý Vân Hải, nội tâm của hắn đã tuyệt vọng, cảm thấy ông trời không công bằng.

Tại sao người nổi tiếng không phải là hắn, tại sao hắn bây giờ vẫn là đệ tử Tật Dịch của Ngoại Tông, căn bản không địa vị gì.

- Tên Lý Phù Trần này, có chút bản lĩnh, xem ra Lý gia cuối cùng đổi vận.

Đệ tử Thân Đồ gia bằng quan bên ngoài trò chuyện vui vẻ, giọng nói mang theo vẻ cao cao tại thượng.

- Lý Phù Trần, người cùng ta còn chưa giao thủ, hôm nay đánh một trận đi!

Trên khuôn mặt xinh đẹp của Quan Tuyết, mang theo chiến ý, chậm rãi nói.

Lý Phù Trần nhìn Quan Tuyết thật sâu, gật đầu:

- Được.

Đúng là hắn chưa từng giao thủ với Quan Tuyết, cho dù nói trong lòng quan tâm hay không quan tâm, tóm lại cũng là một cái tiếc nuối.

Chỉ có tự tay đánh bại Quan Tuyết, mới xóa đi cái tiếc nuối này.

Bạn đang đọc truyện *Vĩnh Hằng Chí Tôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 98: Đánh Bại Quan Tuyết

Trên đất trống, Quan Tuyết cùng Lý Phù Trần đứng cách nhau mười thước.

Một người là thiên tài tuyệt thế của Quan gia, có căn cốt tứ tinh siêu phàm.

Một người là đệ tử không được Lý gia coi trọng, nhưng hôm nay dựa vào ngộ tính phi phàm, thành tựu huy hoàng.

Cuộc chiến của hai người, phân lượng tương đối nặng.

Cho dù là sắc mặt của Quan Nhất Long hay Lý Thiên Thạch đều có chút ngưng trọng.

- Lý Phù Trần, đối với chuyện từ hôn, ta không hối hận, vận mệnh của ta, ta muốn tự mình nắm giữ, không ai có thể thao túng vận mệnh của ta. Quan Tuyết chậm rãi nói.

Lý Phù Trần nói- Nói thật, ta cũng chưa từng thích qua người, Lý Phù Trần muốn gì, ta sẽ tự mình nắm lấy, không cần người khác bố thí, nhất là hôn nhân.

“Chưa bao giờ thích ta sao?”

Không biết tại sao, nghe được câu này, Quan Tuyết có chút buồn phiền.

Nàng đối với thiên phú cùng dung mạo rất tự tin, khi biết được thiếu niên mà mình không để vào mắt, cũng chưa từng đem nàng để trong lòng, đối với bất kỳ người nào cũng cảm thấy không thoải mái.

- Đã như vậy, trận chiến này, sẽ để ân oán giữa chúng ta chấm dứt đi!

Hít sâu một hơi, trong mắt của Quan Tuyết chỉ còn lại chiến ý, không có những thứ khác.

- Thật đáng tiếc, trận chiến này, ta tất thắng.

Lý Phù Trần vẫn không có dự tính rút kiếm, yên tĩnh nhìn Quan Tuyết.

Hàn quang trong mắt chợt lóe rồi biến mất, Quan Tuyết rút ra Huyền Thiết Kiếm, phóng tới Lý Phù Trần.

Tu vi của Quan Tuyết thấp hơn Quan Diễm nhất trọng, nhưng thực lực cao hơn Quan Diễm rất nhiều.

Nàng không chỉ tu luyện công pháp Huyền cấp Trung giai Bích Ảnh Huyền Công đến tầng thứ chín, mà còn tu luyện một môn kiếm pháp Huyền cấp Đệ giai Huyền Thủy Kiếm Pháp ít nhất đến cảnh giới Tiểu Thành.

Ngoài ra, Càn Văn Chiến Thể cũng đã viên mãn, lực lượng thân thể đến bảy ngàn cân.

Ba thứ chồng lên nhau, khiến nàng đủ chiến thắng đệ tử Nội Tông Tam đẳng có tu vi Quy Nguyên cảnh tứ trọng.

Mà Quan Diễm, cũng chỉ là đệ tử Nội Tông Tam đẳng mà thôi.

Trong những người ở đây, đệ tử Nội Tông Nhất đẳng chỉ có Quan Tuyết cùng Lý Phù Trần, còn đệ tử Nội Tông Nhị đẳng cộng lại không quá một bàn tay.

- Huyền Thủy Kích Đẳng!

Một chiêu này chém ra, không khí chấn động, hư không giống như nước chảy, dập dòn lẫn tăn.

Kiểm pháp của Quan Tuyết rất tuyệt diệu, liên miên không dứt.

- Hồng Ngọc Chiêu Tuyết!

Đối mặt với một kiếm toàn lực của Quan Tuyết, Lý Phù Trần xuất thủ.

Đánh ra một chưởng, chưởng lực nóng bỏng làm mấy thước xung quang đỏ bừng, hư không như xếp thành một khối hồng ngọc nóng cháy.

Rào rào!

Kiểm pháp của Quan Tuyết gặp phải chưởng lực của Lý Phù Trần, liền như tuyết tan dưới ánh mặt trời vậy, kiếm thế cùng kiếm quang nhanh chóng tan biến.

“Không tốt.”

Sắc mặt của Quan Tuyết biến đổi, Lý Phù Trần thì triển rõ ràng là chưởng pháp Hoàng cấp Cao giai - Hồng Ngọc Chưởng của Lý gia, nhưng trên tay của Lý Phù Trần, uy lực của Hồng Ngọc Chưởng quá bá đạo.

Kiểm thế biến đổi, Quan Tuyết vội vàng biến chiêu.

- Đón thêm một chưởng của ta!

Lý Phù Trần lại vỗ ra một chưởng, chưởng phong nóng cháy như hóa thành lò lửa, ép buộc Quan Tuyết lùi về phía sau liên tiếp.

“Xích Hóa Huyền Công thứ tầng mười, hay là...?”

Lý Thiên Thạch kinh hãi, nghi ngờ.

Đệ tử của Lý gia trên căn bản đều tu luyện Xích Hóa Quyết hoặc Xích Hóa Huyền Công, Lý Thiên Thạch tu luyện Xích Hóa Huyền Công đến tầng thứ mười một, cảm giác được Chân khí dao động của Lý Phù Trần hết sức quen thuộc, có tám chín phần giống như Xích Hóa Huyền Công tầng thứ mười một.

Chuyện này làm cho hắn hết sức kinh sợ.

Ai cũng nói ngộ tính của Lý Phù Trần kinh người, nhưng cái này cũng quá đi!

- Không để cho hắn chiến thắng Quan Tuyết. Sắc mặt của Quan Nhất Long tái xanh.

Quan Tuyết là tượng trưng của Quan gia, Quan Tuyết bại một lần, đối với đệ tử của Quan gia ảnh hưởng rất lớn, hắn tuyệt đối không cho phép chuyện này xảy ra.

- Quan Diễm, đợi một hồi ngay lúc máu chót xuất thủ, nếu như có cơ hội, ngươi không ngại một chiêu trọng thương hắn. Quan Nhất Long nói khề với Quan Diễm.

Hắn coi là nhân vật đứng đầu của Quan gia, không thích hợp làm chuyện này, giao cho Quan Diễm làm, là thích hợp nhất.

- Yên tâm

Quan Diễm cười nhạt.

Quan Bằng mơ hồ nghe được hai người nói chuyện cũng cười lạnh một tiếng.

- Chỉ dựa vào chưởng pháp liền chế trụ Quan Tuyết, tên Lý Phù Trần này, sẽ trở thành một tai họa.

Đệ tử Dương gia mới đầu không thèm để ý, nhưng bây giờ trở nên nghiêm trọng.

Bất kể căn cốt của Lý Phù Trần như thế nào, ít nhất nhìn tốc độ phát triển của hắn, cũng có uy hiếp quá lớn, mà Dương gia cùng Lý gia mâu thuẫn nhiều năm, một khi Lý Phù Trần lớn lên, Dương gia đừng nghĩ sống tốt.

Tuy nói khả năng này rất thấp, dù sao một Võ giả Địa Sát cảnh Đê giai cũng không làm khó được Dương gia, lấy thiên phú của Lý Phù Trần có thể trở thành Võ giả Địa Sát cảnh hay không đều là ẩn số.

Nhưng dù thế nào đi nữa thì khả năng này vẫn tồn tại.

Trong lúc nhất thời, đám đệ tử của Dương gia sinh ra địch ý rất nặng với Lý Phù Trần.

Giữa đất trống, Quan Tuyết mím chặt môi, liên tục lùi về sau.

Lý Phù Trần chỉ bằng chiêu pháp liên chế trụ nàng, làm nàng sinh ra hoảng hốt.

Lúc đầu, nàng chưa từng nghĩ tới, sẽ cùng xuất hiện đồng thời với Lý Phù Trần.

Càng chưa từng nghĩ tới sẽ có cục diện như ngày hôm nay.

Lý Phù Trần tồn tại, ở một trình độ nào đó đã lật đổ tín niệm và kiêu ngạo của nàng.

- Bại đi!

Vận chuyển Xích Hỏa Huyền Công, Lý Phù Trần ngang nhiên đánh ra một chiêu, chiêu phong nóng bỏng ngưng tụ thành một đoàn, va chạm vào kiếm pháp của Quan Tuyết.

Khỏe miệng của Quan Tuyết chảy ra máu tươi, Huyền Thiết Kiếm bị đẩy ra, mắt thấy lập tức sẽ thua.

- Lý Phù Trần, thực lực của ngươi không tệ, Quan Diệu ta tới chỉ điểm ngươi một chút.

Ngay tại lúc này, một bóng người xuất hiện trước Quan Tuyết, đánh một chiêu tới Lý Phù Trần.

- Hèn hạ.

- Vô sỉ.

Lý Thiên Thạch cùng Lý Cẩm Tú giận dữ, bọn họ chưa từng nghĩ, Quan gia lại vô sỉ như vậy, ngay cả chuyện bỉ ổi này cũng làm được.

Nhưng chuyện đột nhiên xảy ra, bọn họ căn bản cứu viện không kịp, chỉ có thể trơ mắt nhìn.

Trong mắt của Lý Phù Trần lóe lên hàn quang, không lùi ngược lại tiến lên, một chiêu nghênh đón Quan Diệu.

Ầm!

Giống như một đạo thiên lôi nổ vang.

Kinh khí kinh khủng khuếch tán, mặt đất lún xuống ba tấc.

Sau đó, hai bóng người cùng nhau lùi về sau bảy tám bước, mỗi bước in trên mặt đất một dấu chân thật sâu.

“Làm sao có thể?”

Quan Diệu kinh hãi.

Hắn chính là Võ giả Quy Nguyên cảnh ngũ trọng, lại không thể dùng một chiêu trọng thương Lý Phù Trần.

Không chỉ Quan Diệu giật mình, mà tất cả mọi người đều kinh ngạc.

Lý Thiên Thạch cùng Lý Cẩm Tú vừa mừng vừa sợ.

- Quan Diệu, ai bảo ngươi xuất thủ, cút ngay.

Sắc mặt của Quan Tuyết biến đổi, thoáng hiện ra vẻ tức giận.

Quan Diệu nghe vậy, vẻ mặt liền khó coi.

Không trọng thương được Lý Phù Trần, ngược lại bị Quan Tuyết khiển trách.

Quả thật hai mặt không phải người.

Trong lúc nhất thời, hắn không biết nên phản ứng như thế nào.

Quan Tuyết kiềm nén tức giận, hít sâu một hơi, nói với Lý Phù Trần:- Trận đấu này, là ta thua, ta nhận.

Nói xong, dứt khoát xoay người rời đi, trực tiếp không nhìn đệ tử Quan gia.

“Từ nay về sau, giữa ngươi và ta không còn nút thắt nào nữa” Lý Phù Trần chậm rãi phun ra một hơi, nội tâm thầm nói.

Đánh bại Quan Tuyết cũng không làm hấn sáng khoái, hấn truy cầu là Võ đạo đỉnh phong, Quan Tuyết cũng tốt, Vũ Văn Thiên cũng tốt, những thiên kiêu khác cũng tốt, hấn cũng không thèm để ý, đối thủ của hấn chính là bản thân, chỉ cần hấn đào móc tiềm lực của mình, một ngày nào đó, hấn sẽ bước lên đỉnh phong, nhìn xuống chín tầng trời.

Đĩ nhiên, trên đường theo đuổi Võ đạo đỉnh phong, bất kỳ ai ngăn trở, hấn sẽ không chút lưu tình nghiền ép.

Bạn đang đọc truyện *Vĩnh Hằng Chí Tôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 99: Càn Quét Dưới Ngũ Trọng

Dịch giả: rolland

Quan Tuyết vừa đi, Quan Diệu không còn kiêng kỵ gì.

- Lý Phù Trần, Tuyết muội lòng dạ rộng rãi, chủ động nhận thua, nhưng mà, ta sẽ không.

Quan Diệu quyết ý, nhất định phải trọng thương Lý Phù Trần, tốt nhất hung hăng đả kích ý chí chiến đấu của hấn, khiến cho đối phương hoàn toàn chán nản, từ đây về sau trở thành phế nhân không còn ý chí chiến đấu.

- Quan Diệu, ngươi muốn chiến, ta phụng bồi.

Lý Cẩm Tú đứng dậy.

- Lý Cẩm Tú, ngươi là Võ giả Quy Nguyên cảnh bát trọng, lại không biết xấu hổ ước chiến Quan Diệu.

Một tên Võ giả Quy Nguyên cảnh bát trọng từ trong Quan gia đi ra.

Lý Thiên Thạch đứng bên cạnh Lý Cẩm Tú, trầm giọng nói:

- Quan Diệu là Quy Nguyên cảnh ngũ trọng, tại sao hấn không biết xấu hổ ước chiến Phù Trần.

Quan Nhất Long khinh thường cười nói:

- Bởi vì, Quan gia ta thế mạnh, cho nên quy tắc do chúng ta lập ra, đệ tử Lý gia ngươi, chỉ có thể phục tùng.

- Lý Thiên Thạch, Quan Nhất Long nói không sai, Lý gia ngươi đã không còn vinh quang của người xưa, hãy cam chịu đi! Ta tin tưởng Quan Diệu sẽ có chừng mực, không phể bỏ tiểu tử này.

Dương Ngạo phát hiện, tam gia tiểu đấu trở thành hai nhà đấu, Dương gia hấn hoàn toàn không xen vào được, nhưng mà hấn cũng vui vẻ thấy vậy.

Dù sao mỗi lần tiểu đấu, bất kể là Quan gia hay Dương gia, đều nghiền ép Lý gia làm thú vui.

- Dương Ngạo, ngươi.

Lý Thiên Thạch tức giận.

- Thiên Thạch ca, nếu hấn muốn chiến, ta phụng bồi, các ngươi không cần nhúng tay vào.

Lý Phù Trần cũng nổi giận, hấn bây giờ, không cách nào càn quét Quan gia cùng Dương gia, nhưng muốn càn quét Quy Nguyên cảnh ngũ trọng trở xuống vẫn làm được.

Ngoài ra, Lý Phù Trần tới bây giờ cũng không phải thánh nhân gì.

Quan gia cùng Dương gia nếu đã phách lối như vậy, không lâu sau, hấn sẽ cho hai nhà này biết cái giá của sự phách lối.

Lấy ngộ tính của hấn, hấn tin tưởng chỉ cần đột phá tới Quy Nguyên cảnh tứ trọng, là đủ chiến thắng nhân vật đứng đầu Quan gia cùng Dương gia.

- Phù Trần, Quan Diệu có tu vi Quy Nguyên cảnh ngũ trọng.

Lý Thiên Thạch nhắc nhở.

Lý Phù Trần nói:

- Ta tự có chừng mực.

- Được rồi! Cẩm Tú, chúng ta lui về phía sau.

Lý Thiên Thạch đối với Lý Cẩm Tú nói.

Lý Cẩm Tú đành phải gật đầu, cùng Lý Thiên Thạch lui về sau, về mặt đầy lo lắng nhìn Lý Phù Trần.

- Ta không nghe lầm chứ! Tiểu tử này muốn đánh với Quan Diệu một trận.

Đám đệ tử Dương gia đầu tiên sửng sốt, sau đó ha ha cười to, giống như mới nghe được chuyện cười nhất trên đời vậy.

Quy Nguyên cảnh nhị trọng cùng ngũ trọng, chênh lệch gấp năm lần.

Không khoa trương mà nói, muốn lấy Quy Nguyên cảnh nhị trọng đánh bại Quy Nguyên cảnh ngũ trọng, độ khó có thể so với lấy tu vi Luyện Khí cảnh nhị trọng đánh bại Luyện Khí cảnh thất trọng, đây là chuyện không thể nào.

- Ngu xuẩn.

Dương Khai đã đạt tới Luyện Khí cảnh cửu trọng đỉnh phong phun ra được mấy chữ.

- Rất ngu xuẩn.

Dương Chiến cùng Dương Liệt châm chọc.

Trong đình.

Đệ tử Thân Đồ gia cũng đang nhìn Lý Phù Trần cười nhạo.

So với tam gia tiểu đấu mọi năm, tam gia tiểu đấu năm nay rất thú vị, không uổng bọn họ cố công đến xem.

- Tiểu tử ngu xuẩn, ta thật không biết người đi như thế nào đến bước này, hoặc là ông trời bị mù, để cho người lừa gạt qua quan.

Quan Diệu nhẹ răng cười, lộ ra hàm răng trắng bóng.

- Người có thể thử xem.

Tay phải của Lý Phù Trần đặt trên chuôi Huyền Thiết Kiếm.

Đối phó với đệ tử Nội Tông Quy Nguyên cảnh ngũ trọng, hẳn không thể nào tay không chiến đấu.

- Tiểu tử, nằm xuống cho ta.

Căn cốt ngộ tính của Quan Diệu cũng chưa ra hình dáng gì, nhưng nói thế nào đi nữa cũng tới Thương Lan Tông mười mấy năm.

Mười mấy năm, để hắn tu luyện Bích Ảnh Huyền Công đến thứ chín tầng, lúc này toàn lực vận chuyển Bích Ảnh Huyền Công, trên Huyền Thiết Kiếm nhô ra lưỡi kiếm Chân khí dài bốn thước, huy một kiếm chém tới Lý Phù Trần.

Lý Phù Trần vận chuyển Xích Hóa Huyền Công tầng thứ mười một, dùng kiếm nghênh đón. Hai kiếm đụng nhau, trên mặt đất liền bị đâm trăm ngàn lỗ, đó là kinh khí của Huyền Thiết Kiếm va chạm tạo nên.

"Mạnh hơn nam tử đeo mặt nạ."

Lý Phù Trần nhảy mặt liền đoán được thực lực của Quan Diệu.

Nam tử đeo mặt nạ tu luyện công pháp chỉ có Hoàng cấp Đình giai, coi như tu luyện tới cảnh giới đỉnh phong, cũng tương đương với Xích Hóa Huyền Công tầng thứ bảy mà thôi.

Mà cảnh giới Bích Ảnh Huyền Công của Quan Diệu, phỏng chừng đến tầng thứ chín, cao hơn nam tử đeo mặt nạ hai tầng.

Nhưng tu vi của nam tử đeo mặt nạ cao hơn Quan Diệu nhất trọng.

Cho nên Chân khí của hai người không sai biệt lắm.

Chẳng qua là lực lượng thân thể của Quan Diệu vượt qua nam tử đeo mặt nạ không ít, tự nhiên thực lực cao hơn đối phương một chút.

"Đáng tiếc, bây giờ ta cũng không phải ta lúc đó."

Nếu là đoạn thời gian trước, Lý Phù Trần tuyệt đối không cách nào chính diện chống lại Quan Diệu, chỉ có thể dựa vào thân thể phòng ngự cùng Phong Ảnh Quyết quần nhau, chờ cơ hội đánh bại đối phương.

Nhưng bây giờ, Xích Hóa Huyền Công của Lý Phù Trần đã đột phá đến tầng thứ mười một, Phong Ảnh Quyết cùng Lưu Tinh Kiếm Pháp đều Đại Thành, thực lực tăng lên một cấp bậc.

Keng keng keng keng...

Hai người điên cuồng tấn công, tia lửa văng bốn phía, cùng với từng đợt kinh khí cuồng bạo.

"Lại chặn được công kích toàn lực của ta."

Quan Diệu không tin tà, thúc giục Chân khí đến cực hạn, duy trì chiều dài của lưỡi kiếm Chân khí, điên cuồng chém tới Lý Phù Trần.

Chính là một tác dài một tác mạnh.

Hắn muốn lợi dụng ưu thế của chiều dài, đánh bại Lý Phù Trần.

Nhưng Lý Phù Trần vô cùng có kinh nghiệm, không cho hắn phát huy ưu thế của chiều dài, hoặc là tấn công sát người, hoặc là kéo dài khoảng cách, lợi dụng kiếm pháp tuyệt diệu tiêu trừ lưỡi kiếm Chân khí.

- Phi Vân Phá Sát Trảm!

Qua mười mấy hiệp, Quan Diệu nắm lấy cơ hội, đột nhiên chém ra một kiếm, lưỡi kiếm Chân khí cuồng bạo như cây roi, quất tới Lý Phù Trần.

Phốc!

Lưỡi kiếm Chân khí xuyên qua thân thể của Lý Phù Trần.

Nhưng chỉ là tàn ảnh.

Khi Phong Ảnh Quyết tới cảnh giới Đại Thành, tốc độ của Lý Phù Trần nhanh vô cùng, dễ dàng vòng qua một bên của Quan Diệu.

- Thiên Ngoại Lưu Tinh.

Thân hình đang ở giữa không trung, Lý Phù Trần thi triển ra kiếm chiêu cuối cùng.

Chỉ thấy lưu quang lóe lên trong hư không, Chân khí hộ thể của Quan Diệu không một tiếng động đã bị phá nát, Huyền Thiết Kiếm đâm vào đầu vai của hắn.

Theo cánh tay của Lý Phù Trần phát lực, trực tiếp đem Quan Diệu nâng lên.

- Ngươi bại!

Bàn chân rơi trên mặt đất, Lý Phù Trần treo đối phương trên không trung, lạnh lùng nói.

Quan Diệu đau đến co quắp, kèm theo vô tận sỉ nhục.

Bị người khác lấy kiếm treo lên, biết bao nhiêu sỉ nhục.

- Phù Trần còn là người sao?

Lý Thiên Thạch cùng Lý Cẩm Tú nhìn tròn mắt hốc mồm.

Vượt qua tam trọng đánh bại Quan Diệu, đây là chuyện bọn họ nghĩ cũng không dám nghĩ.

Phải biết rằng Quan Diệu không phải Võ giả giang hồ, không có công pháp bí tịch tốt gì, hắn chính là đệ tử Nội Tông Quy Nguyên cảnh ngũ trọng, tài nguyên của Quan Diệu so với Võ giả trên giang hồ phong phú không biết bao nhiêu lần.

- Không thể nào.

Quan Nhất Long lần đầu tiên thất thố, miệng rút lại.

Đám đệ tử Quan gia sau lưng hắn đều trở mắt nhìn nhau, thậm chí có người dụi mắt, hoài nghi mình xuất hiện ảo giác.

- Có cơ hội, nhất định phải diệt trừ hắn.

Dương Ngạo gắng từ câu từng chữ từ kẻ rãng.

Có Lý Phù Trần tồn tại, Dương gia rất nguy hiểm, nếu như Lý Phù Trần tiếp tục trưởng thành, chỉ cần hắn đột phá Địa Sát cảnh, sợ rằng Thành chủ Vân Vụ Thành Thân Đồ Kiếm Hà đều không thể áp chế hắn.

- Các ngươi nói, Vân Vụ Thành là Thân Đồ gia ta độc chiếm tốt, hay là có gia tộc cùng Thân Đồ gia ta phân chia tốt.

Thân Đồ Kiếm Minh đứng lên, hít một hơi.

- Dĩ nhiên là Thân Đồ gia ta độc chiếm tốt hơn.

Có đệ tử Thân Đồ gia đáp lại.

- Tìm cơ hội, phế bỏ hắn.

Thân Đồ Kiếm Minh lạnh lẽo nói.

Bạn đang đọc truyện *Vĩnh Hằng Chí Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 100: Đứng Đầu Tỷ Thí

Đừng!

Lý Phù Trần huy kiếm hất Quan Diệu ra, giữ sạch vết máu trên Huyền Thiết Kiếm, nhàn nhạt nói:

- Còn người nào.

Trong đệ tử của Quan gia trừ Quan Tuyết ra, những người khác không vượt qua Quy Nguyên cảnh ngũ trọng thì Lý Phù Trần nắm chắc chiến thắng.

Thậm chí Quy Nguyên cảnh lục trọng, hắn cũng có thể dựa vào phòng ngự cường hãn của thân thể đánh một trận, dĩ nhiên, hắn sẽ không làm chuyện tổn sức như vậy.

Đệ tử Quan gia tức giận, nhưng lại không thể làm gì.

Trong bọn họ, Quy Nguyên cảnh ngũ trọng chỉ có hai người, một người khác tự nhận rằng không mạnh hơn Quan Diệu bao nhiêu, đều không thể là đối thủ của Lý Phù Trần.

- Lý Phù Trần, rất tốt, xem ra chúng ta xem thường ngươi, nhưng đối với tiền bối, ngươi phải tôn trọng một chút.

Dương gia Dương Liệt đi ra.

Trong Thiên Tài Chiến lần trước của Vân Vụ Thành, bốn gia tộc đều có đệ tử Nội Tông chạy về.

Đệ tử Nội Tông của Dương gia chạy về chính là Dương Liệt cùng Dương Chiến.

Dương Liệt năm nay hai mươi sáu tuổi, Quy Nguyên cảnh ngũ trọng, bàn về thiên phú, thì so với Quan Diệu hai mươi bảy tuổi mạnh hơn không ít.

Lúc này, ánh mắt của hắn nhìn tới Lý Phù Trần tràn đầy ghen tỵ và âm trầm.

Trong Thiên Tài Chiến tại Vân Vụ Thành, đối phương chỉ là một tên tiểu tử, mới qua hai năm thời gian, đối phương lại lớn mạnh đến mức này.

Phải biết Dương Liệt khi đó, một ngón tay cũng có thể nghiền chết Lý Phù Trần.

- Tiền bối, chỉ bằng các ngươi cũng xứng.

Lý Phù Trần lạnh nhạt.

- Đúng là một tên trong mắt không có tôn trường.

Ánh mắt của Dương Liệt híp lại.

Trước đó Lý Phù Trần có thể chiến thắng Quan Diệu, chủ yếu dựa vào Lưu Tinh Kiếm Pháp, không khéo chính là, hắn đã từng so tài với đệ tử Nội Tông tu luyện Lưu Tinh Kiếm Pháp, cho nên đối với Lưu Tinh Kiếm Pháp có chút hiểu biết.

Lưu Tinh Kiếm Pháp chỉ có một chiêu, một chiêu này rất cực đoan, không chỉ tốc độ nhanh kinh người, lực sát thương cũng vô cùng lớn.

Muốn chống lại Lưu Tinh Kiếm Pháp, chỉ có thể lấy chiêu phá chiêu, không thể đề đối phương bắt được sơ hở mà vận dụng tiếp.

Vèo!

Vèo! Vèo!

Nhưng đến lúc giao thủ, Dương Liệt biết mình đã đánh giá thấp Lý Phù Trần.

Lưu Tinh Kiếm Pháp của Lý Phù Trần, thời gian hồi khí quá ngắn, trong chớp lát có thể phát ra kiếm thứ hai, kiếm thứ ba.

Hắn ứng phó vô cùng khó khăn, không thể phát ra phản kích hữu hiệu.

- Ngươi tu luyện Lưu Tinh Kiếm Pháp tới cảnh giới Đại Thành sao?

Dương Liệt cả kinh nói.

- Ngươi không cần biết.

Lý Phù Trần tất nhiên là tu luyện Lưu Tinh Kiếm Pháp tới cảnh giới Lô Hỏa Thuần Thanh.

Thông thường mà nói, võ công Hoàng cấp đối ứng với Võ giả Luyện Khí cảnh cùng Quy Nguyên cảnh.

Võ công Huyền cấp đối ứng với Võ giả Địa Sát cảnh cùng Thiên Cương cảnh.

Cho nên, Võ giả Quy Nguyên cảnh thi triển võ công Huyền cấp phải cố hết sức, cần phải có thời gian hồi khí nhất định, không thể phát động liên tục.

Còn nếu muốn tu luyện võ công Huyền cấp tới cảnh giới Đại Thành, thì thời gian hồi khí sẽ được rút ngắn rất nhiều.

Xuy!

Lưu quang thoáng qua, ngực của Dương Liệt trúng một kiếm, nếu không phải hắn phản ứng kịp thời, một kiếm này đủ làm hắn mất sức chiến đấu.

- Dương Liệt, trở lại đi!

Dương Ngạo đột nhiên nói.

- Quả nhiên có chút thực lực, lãnh giáo.

Dương Liệt đang không có cơ hội xuống đài, nghe vậy, vội vàng nhảy ra vòng chiến, chẳng qua sắc mặt rất khó coi.

- Còn có ai?

Ánh mắt của Lý Phù Trần liên tục quét nhìn đệ tử Quan gia và đệ tử Dương gia.

Đệ tử hai gia tộc vẻ mặt giật giật một cái.

- Rất can quấy.

Đệ tử Thân Đồ gia có chút nhìn không được.

Dĩ nhiên, địa vị của bọn họ cao cả, ngược lại không nguyện ý giẫm vào ao nước đục này.

- Ha ha!

Lý Thiên Thạch lớn tiếng cười:

- Phù Trần, ngươi cũng trở lại đi, theo ta nhìn, từ Quy Nguyên cảnh ngũ trọng trở xuống, không người nào là đối thủ của ngươi, mà từ Quy Nguyên cảnh ngũ trọng trở lên, ta nghĩ không có ai mặt dày đi khiêu chiến ngươi đâu.

Hắn đúng thật là sợ Quy Nguyên cảnh lục trọng đi khiêu chiến Lý Phù Trần, đến lúc đó không tốt thu tay.

Lý Phù Trần không phải không biết đạo lý này, yên lặng lui trở về trận doanh của Lý gia.

- Lý Thiên Thạch, không nên cao hứng quá sớm, trước đó chỉ là món khai vị, tiếp theo mới là bữa chính.

Quan Nhất Long âm u nói.

- Quan huynh nói không sai, Lý Thiên Thạch, ngươi nên chuẩn bị tâm lý đi.

Dương Ngạo nhìn chăm chăm Lý Thiên Thạch.

- Phóng ngựa tới đi, người của Lý gia, cho tới bây giờ không sợ chiến.

Lý Thiên Thạch khí khái nói.

Quy Nguyên cảnh ngũ trọng trở lên của Lý gia chỉ có ba người, một người là Lý Thiên Thạch, Quy Nguyên cảnh bát trọng, Lý Cẩm Tú, Quy Nguyên cảnh bát trọng, Lý Huyền Thổ, Quy Nguyên cảnh lục trọng.

Mà Quy Nguyên cảnh ngũ trọng trở lên của Quan gia có chừng sáu người, Dương gia là năm người.

Sau mấy trận chiến, Quan gia cùng Dương gia ngang bằng, Lý gia muốn âm thầm không ít.

Cũng may là Lý Cẩm Tú đánh bại một tên đệ tử Quan gia cùng một tên đệ tử Dương gia, không khiến Lý gia quá mức khó coi.

- Lý Thiên Thạch, đi ra đi! Ngươi và ta phải phân cao thấp.

Cuối cùng, chỉ còn lại ba người Quan Nhất Long, Lý Thiên Thạch cùng với Dương Ngạo không xuất thủ.

Quan Nhất Long chỉ Lý Thiên Thạch, ngạo nghễ nói.

- Phụng bồi tới cùng.

Lý Thiên Thạch đi ra ngoài.

Oanh oanh oanh oanh. . .

Quy Nguyên cảnh bát trọng kịch chiến quá kinh khủng, lưỡi kiếm Chân khí trên Huyền Thiết Kiếm kéo dài chừng bảy tám thước, cộng thêm chiều dài của Huyền Thiết Kiếm, chính là mười mấy thước.

Nói cách khác, hai người đứng cách nhau mười mấy thước, là có thể chém chết Võ giả yếu hơn họ.

- Huyền Thủy Kiếm Pháp!

- Quang Mang Kiếm Pháp!

Trên Huyền Thiết Kiếm của Quan Nhất Long, Chân khí đại phóng, ngưng tụ thành một cái thủy cầu, một kiếm đánh về phía Lý Thiên Thạch.

Mà trên Huyền Thiết Kiếm của Lý Thiên Thạch cũng giống như vậy, ngưng tụ thành một ma bàn (cối xay) sáng chói mắt, nghênh đón Lý Thiên Thạch.

Ầm!

Một trận rung chuyển, mặt đất dưới chân hai người nổ ra một cái hố to, đá vụn văng tung tóe, giống như vô số ám khí vậy.

Cuối cùng, hai người cũng không phân ra thắng bại.

Lý gia mặc dù suy yếu, nhưng cũng là chuyện mười mấy năm gần đây.

Mấy khóa của Lý Thiên Thạch, Lý gia đánh ở đỉnh phong, thế hệ trẻ không thua kém Quan gia cùng Dương gia.

Sau khi đại chiến với Quan Nhất Long, Lý Thiên Thạch lại cùng Dương Ngạo đại chiến một trận.

Không khỏi không thừa nhận, thiên phú của bọn họ tương đương, trừ khi có ai đột phá, bằng không trong thời gian ngắn không thể chiến thắng đối phương.

- Tỷ đấu rất đặc sắc, làm cho ta ngửa tay.

Trong đình, nhân vật dẫn đầu thế hệ trẻ của Thân Đồ gia Thân Đồ Kiếm Minh đứng lên, ha ha cười nói.

- Để cho Kiếm Minh huynh cười rồi.

Quan Nhất Long cùng Dương Ngao hướng Thân Đồ Kiếm Minh ôm quyền.

Thân Đồ Kiếm Minh, ba mươi hai tuổi, Quy Nguyên cảnh cửu trọng, hắn có căn cốt tam tinh, có nhiều hy vọng đột phá Địa Sát cảnh trước ba mươi lăm tuổi nhất, trở thành đệ tử Chân Truyền của Thương Lan Tông.

Phải biết rằng trong bốn đại gia tộc, trước mắt không có đệ tử Chân Truyền nào.

Một khi trong gia tộc xuất hiện đệ tử Chân Truyền, thì đủ chấn nhiếp ba gia tộc khác.

Còn nếu Thân Đồ gia xuất hiện một tên đệ tử Chân Truyền, có thể làm cho địa vị của Thân Đồ gia càng vững chắc hơn.

Lý Thiên Thạch biau môi, không nói gì.

Những năm này, đệ tử của Lý gia bị đệ tử Thân Đồ gia ức hiếp không ít, đối phương là đệ tử của gia tộc Thành chủ, vênh mặt hất hàm sai khiến, hơn nữa âm thầm trợ giúp Quan gia cùng Dương gia.

Lý Thiên Thạch hắn mới không đi lấy lòng đối phương.

Ánh mắt rơi vào Lý Phù Trần, Thân Đồ Kiếm Minh nói:

- Ngươi rất tốt, không biết ngươi có hứng thú làm tùy tùng của ta.

Hắn muốn Lý Phù Trần phục tùng, bất kể đối phương có căn cốt như thế nào, ở Quy Nguyên cảnh tầng thứ, tuyệt đối là một nhân vật cường hãn.

- Xin lỗi, ta không có hứng thú.

Lý Phù Trần trực tiếp cự tuyệt.

Thân Đồ Kiếm Minh cười nhạt nói:

- Hy vọng ngươi sẽ không hối hận, chúng ta đi.

Nói xong, hắn liền mang đám đệ tử Thân Đồ gia rời đi.

Bạn đang đọc truyện *Vĩnh Hằng Chí Tôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 101: Sự Tích

- Phù Trần, hôm nay ngươi quá mức chói mắt, chỉ sợ Quan gia cùng Dương gia sẽ không tha cho ngươi, Thân Đồ gia cũng sẽ kiêng kỵ ngươi.

Chờ tất cả mọi người rời khỏi, Lý Thiên Thạch nói với Lý Phù Trần.

Lý Cẩm Tú lưu lại cũng gật đầu một cái:

- Sau này ngươi tận lực không rời khỏi tông môn, lúc ra ngoài làm nhiệm vụ phải cẩn thận.

Không sợ nhất vạn chỉ sợ vạn nhất.

Căn cốt phổ thông của Lý Phù Trần quá quý dị, nói thật, hai người cũng hoài nghi, căn cốt của Lý Phù Trần có phải là căn cốt vô cùng yêu nghiệt hay không, chỉ là Căn Cốt Thạch đo không ra mà thôi.

Nếu không, tại sao một căn cốt phổ thông lại yêu nghiệt như thế.

- Ta biết, sau này ta sẽ không cho bọn họ có cơ hội.

Lý Phù Trần gật đầu.

Hiện tại, hắn không có sức tự vệ, ngộ tính yêu nghiệt như thế nào đi nữa cũng vô dụng mà thôi.

Chỉ có khi trở thành Võ giả Địa Sát cảnh, hắn mới có tư cách chống lại ba đại gia tộc.

Sau khi tạm biệt Lý Thiên Thạch cùng Lý Cẩm Tú, Lý Phù Trần đi tới Võ Học Đại Điện của Nội Tông.

Hai lần làm nhiệm vụ cho Lý Phù Trần có thêm 9 ngàn 8 trăm điểm công hiến.

Cộng thêm điểm công hiến trước kia lưu lại, Lý Phù Trần hiện có 42 ngàn điểm công hiến.

Điểm công hiến này quá ít, chỉ có thể đổi một quyển bí tịch Võ học Huyền cấp Trung giai.

Lý Phù Trần suy nghĩ một chút, quyết định đổi hai loại Võ học Huyền cấp Đê giai.

Kiểm khách chủ tu Kiếm pháp, nhưng những Võ học khác cũng phải hiểu.

Nếu không có kiếm, sức chiến đấu của kiếm khách sẽ hạ xuống rất thấp.

Đi tới Võ Học Đại Điện, Lý Phù Trần quanh quẩn ở khu vực Võ học Huyền cấp Đê giai.

Lúc đi ra, Lý Phù Trần lựa chọn hai quyển.

Là một môn Chương pháp và một môn Thối pháp.

Chương pháp là Luyện Thiết Thủ.

Thối pháp là Vô Ảnh Thối.

Luyện Thiết Thủ hết sức bá đạo, tu luyện tới cảnh giới cao thâm, tay không có thể hòa tan sắt thép, tinh luyện tạp chất, dùng công kích địch nhân chính là một cực hình.

Vô Ảnh Thối là một môn Thối pháp có sở trường tốc độ, tu luyện tới cảnh giới cao thâm, tốc độ ra cước rất kinh người.

Quan trọng nhất chính là, chỉ cần là Thối pháp, phối hợp với khinh công đều có tác dụng, cụ thể tăng thêm bao nhiêu, phải xem hỏa hầu của khinh công cùng Vô Ảnh Thối.

Bởi vì hắn là đệ tử Nội Tông Nhất đẳng, hai môn Võ học đáng lẽ 30 ngàn điểm công hiến, chỉ lấy bảy thành, cần 21 ngàn điểm công hiến.

Làm Lý Phù Trần tiết kiệm được 9 ngàn điểm công hiến.

Cuộc sống tiếp theo, Lý Phù Trần một mực khổ luyện Vô Ảnh Thối cùng Luyện Thiết Thủ.

Dĩ nhiên, đối với Phong Ảnh Quyết cùng Lưu Tinh Kiếm Pháp, Lý Phù Trần cũng không chậm trễ chút nào.

Nhưng sau khi Phong Ảnh Quyết cùng Lưu Tinh Kiếm Pháp đạt tới cảnh giới Đại Thành, quan trọng là ở lĩnh ngộ, ngược lại không cần luyện tập nhiều.

Thoáng một cái, Lý Phù Trần trở thành đệ tử Nội Tông đã một năm.

Trong băng thiên tuyết địa, thiếu niên thúc giục Xích Hòa Chân khí, đánh ra một chương, hồng quang rực rỡ, xung quanh mấy thước, tất cả băng tuyết đều bị hòa tan.

- Không hổ là Luyện Thiết Thủ, lại khiến Xích Hòa Chân khí có thể phát huy đến trình độ như vậy.

Lý Phù Trần hết sức hài lòng với uy lực của Luyện Thiết Thủ, khó miệng nhếch lên.

Thu lại Xích Hòa Huyền Công, Lý Phù Trần vận chuyển Phong Ảnh Quyết, thân hình nhảy thật cao, sau đó lóe lên, đá vào một khối Tinh Thiết Khoáng Thạch cao cỡ một người.

Trong một hô hấp, cũng không biết Lý Phù Trần đá bao nhiêu cước vào Tinh Thiết Khoáng Thạch.

Bởi vì tốc độ quá nhanh, giống như có ba bốn Lý Phù Trần đang đá vào Tinh Thiết Khoáng Thạch vậy.

Đáng sợ nhất là, trừ âm thanh phát ra khi khoáng thạch bị đá vào, thì Lý Phù Trần không có phát ra một chút xú động tĩnh nào, cả người giống như quỷ mị, hữu hình vô chất

Ầm!

Một cước cuối cùng, thân hình của Lý Phù Trần chớp động, như một luồng khói xanh rơi trên mặt đất.

Ngoài năm thước, Tinh Thiết Khoáng Thạch đã bể tan thành bảy tám khối.

Mấy tháng tu luyện, Luyện Thiết Thủ cùng Vô Ảnh Thối đều bị Lý Phù Trần tu luyện tới cảnh giới Đại Thành.

So với Phong Ảnh Quyết cùng Lưu Tinh Kiếm Pháp, Luyện Thiết Thủ cùng Vô Ảnh Thối dễ tu luyện hơn một chút.

Còn Linh hồn màu xanh, Lý Phù Trần rất ung dung.

Tâm thần chìm vào Thức Hải, Lý Phù Trần thấy quang cầu màu xanh đại biểu Linh hồn của mình, đã có hai thành chuyển thành màu lam nhạt.

- Tốc độ chuyển biến rất chậm, xem ra cần phải một thời gian dài sau đó mới hoàn toàn chuyển thành màu lam nhạt.

Mặc dù không biết làm sao, nhưng Lý Phù Trần cũng không có biện pháp nào, đối với hấn hiện tại mà nói, thì Linh hồn màu xanh đã đủ dùng.

- Là lúc đi kiểm điểm công hiến.

Trở thành đệ tử Nội Tông đã một năm, Lý Phù Trần chưa từng đi Thương Lan Hồ lần nào.

Đối với hấn mà nói, nếu vì kiểm điểm công hiến, hy sinh thời gian và không gian tu luyện Võ học, có chút bỏ vốn lấy vụn.

Dù sao thì kiểm điểm công hiến cũng chính vì mạnh mẽ hơn.

Bây giờ tất cả Võ học Kiếm pháp của hấn đều Đại Thành, không cần dốc sức tu luyện, chỉ cần từ từ tìm hiểu là được.

Cho nên đi tới Thương Lan Hồ cũng không ảnh hưởng đến hấn.

Một ngày này, trên Điều Ngự Đài của Thương Lan Hồ, xuất hiện một cảnh tượng kỳ quái.

Một tên đệ tử Nội Tông lại chạy đến Thương Lan Hồ câu cá.

Phải biết rằng đệ tử Nội Tông có rất nhiều con đường kiểm điểm công hiến, tùy tiện hoàn thành một cái nhiệm vụ, thì có một hai ngàn thậm chí mấy ngàn điểm công hiến.

Mà ở câu cá ở Thương Lan Hồ, vận khí tốt, một tháng có thể câu được Bảo Ngự giá trị hơn ngàn điểm công hiến.

Nhưng nếu vận khí kém, một tháng chỉ câu được Bảo Ngự giá một hai trăm điểm công hiến là chuyện bình thường.

- Thật là kỳ quái, đệ tử Nội Tông lại chạy tới cùng chúng ta tham gia náo nhiệt.

- Chẳng lẽ lẫn lộn ở Nội Tông quá kém hay sao.

Có đệ tử Ngoại Tông thấp giọng nghị luận.

- Các người biết cái gì, hấn chính là Lý Phù Trần sư huynh, đã từng là đệ tử đệ nhất Ngoại Tông, làm sao có thể lẫn lộn kém được.

Có đệ tử Ngoại Tông biết Lý Phù Trần liền nói.

- Nguyên lai hấn chính là Lý Phù Trần sư huynh?

Nghe vậy, mọi người kinh ngạc.

Lý Phù Trần lưu lại sự tích ở Ngoại Tông quá sâu sắc, chỉ là thành tích sáu khắc độ ở Thí Luyện Tháp, cũng đủ mọi người tôn kính.

- Lý Phù Trần sư huynh còn có một ngoại hiệu, gọi là Vương giả câu cá.

- Vương giả câu cá, có ý gì?

Đệ tử Ngoại Tông mới tới hỏi.

- Người khác câu Bảo Ngự, một tháng tối đa chỉ câu được một hai ngàn điểm công hiến, còn Lý Phù Trần sư huynh, một tháng có thể câu được Bảo Ngự giá trị hơn một vạn điểm công hiến.

- Không thể nào, điều này sao có thể.

- Một tháng hơn một vạn? Ta nghe nói điểm công hiến chức vị của phần lớn Trưởng Lão Ngoại Tông, một năm cũng chỉ một hai vạn mà thôi.

- Lừa người làm gì, ai quen thuộc Lý Phù Trần sư huynh, người nào mà không biết.

- Quá kinh khủng, một tháng hơn một vạn, cái này có thể đổi bao nhiêu đan dược thôi thể Hoàng cấp Trung giai chứ?

Lý Phù Trần xuất hiện, trong nháy mắt liền trở thành vạn chúng chú mục, sau khi nghe được sự tích của hắn, mọi người kính nể và hâm mộ.

Đối với chuyện này, Lý Phù Trần cười nhạt, không có nói gì.

Cuộc sống câu cá rất khô khan, cũng rất nhàm chán, thời gian cứ như vậy qua đi.

Một tháng trôi qua, hai tháng trôi qua. . .

Chớp mắt, chín tháng trôi qua.

Lý Phù Trần đã câu cá chín tháng, điểm cống hiến từ 21 ngàn, tăng lên 150 ngàn, lấy thân phận đệ tử Nội Tông Nhất đẳng của hắn, có thể đổi một môn công pháp luyện thể Hoàng cấp Cao giai rồi.

Nhưng trước đó hắn phải hoàn thành nhiệm vụ của tông môn năm nay.

Bạn đang đọc truyện *Vinh Hằng Chí Tôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 102: Đi Thú Huyết Trấn

Nhiệm vụ Trung cấp Tinh anh, đánh chết tội phạm truy nã Triệu Đại Hồ.

Triệu Đại Hồ, Quy Nguyên cảnh thất trọng.

Tu luyện công pháp, Hoàng cấp Cao giai, Mãnh Hồ Công.

Tu luyện Võ học, Mãnh Hồ Quyền, Mãnh Hồ Kiếm Pháp.

Nhiệm vụ khen thưởng, 5 ngàn điểm cống hiến.

Lý Phù Trần không tiếp nhận nhiệm vụ Trung cấp Khó khăn, mà chỉ nhận một cái nhiệm vụ Trung cấp Tinh anh.

Đồng dạng là nhiệm vụ Trung cấp Tinh anh, nhưng khen thưởng sau khi đánh chết Triệu Đại Hồ thấp hơn rất nhiều so với tiêu diệt Hắc Phong Mã Tặc Đoàn, nhiệm vụ sau khen 8 ngàn điểm cống hiến.

. . .

Đây là một thị trấn nhỏ yên tĩnh.

Con đường của trấn nhỏ gồ ghề, luôn luôn có thể thấy phân trâu phân ngựa, bốc mùi nồng nặc.

Giữa trấn nhỏ có một túp lều đơn sơ.

Một tên đại hán hung ác đang ăn uống một cách thô lỗ, bên tay phải đặt một thanh kiếm to không vỏ, nhìn qua rất có lực sát thương.

Cộp cộp.

Một người thiếu niên đi vào.

Ánh mắt của thiếu niên đảo qua, phát hiện đại hán.

- Triệu Đại Hồ.

Lý Phù Trần mở miệng nói.

Triệu Đại Hồ ngẩng đầu nhìn Lý Phù Trần:

- Ngươi tới đuổi giết ta?

- Không sai.

- Chỉ bằng ngươi.

- Chỉ bằng ta.

- Năm mơ!

Loảng xoảng!

Triệu Đại Hổ hát bản, thứ ăn bay tung tóe, cả người giống như mảnh hổ, chạy ra đường nhỏ, sau đó khụy gối bắn ra, nhảy lên mái hiên, bắt đầu chạy như bay.

Trong tửu lâu.

Bóng người của Lý Phù Trần đã sớm biến mất không thấy, bên ngoài tửu lâu, thỉnh thoảng có thể thấy một ảo ảnh đang chớp động.

Trên sườn núi ngoài trấn nhỏ, Triệu Đại Hổ ngừng lại, phía trước hắn, Lý Phù Trần lẳng lặng đứng nơi đó.

- Ngươi không trốn được.

Lý Phù Trần nhàn nhạt nói.

Lệ khí trên người Triệu Đại Hổ bùng nổ:

- Thăng nhóc con, ngươi thật cho là ta sợ người sao, ta chỉ sợ giết ngươi rồi đưa tới Thương Lan Tông đuổi giết mà thôi.

Đánh chết đệ tử Nội Tông của Thương Lan Tông, không thể nghi ngờ gì sẽ bị Thương Lan Tông chú trọng, Triệu Đại Hổ không hy vọng có đệ tử Nội Tông lợi hại hơn đuổi giết.

- Chỉ cần ngươi có thể chống đỡ được một chiêu của ta, ta tha cho ngươi một mạng.

Lý Phù Trần gác tay trái sau lưng, tay phải buông lỏng.

- Nhận lấy cái chết.

Triệu Đại Hổ nắm lấy kiếm to bằng thép, điên cuồng chém tới Lý Phù Trần, Chân khí xé rách không khí tạo thành âm thanh như mảnh hổ gầm thét.

Thân hình của Lý Phù Trần lóe lên, tránh đi một kiếm điên cuồng của Triệu Đại Hổ, tay phải như tia chớp vỗ trúng bả vai của Triệu Đại Hổ.

Hồng quang chói mắt hiện ra, một chiêu này của Lý Phù Trần có lực sát thương kinh người.

Bả vai của Triệu Đại Hổ trong nháy mắt nám đen, sụp xuống, cả người giống như rom rã, bay ra ngoài.

Trong nháy mắt liền chết đến không thể chết lại.

- Mười ba tháng, thực lực của ta tăng thêm ít nhất hai lần!

Một chiêu đánh gục Triệu Đại Hổ, Lý Phù Trần không chút nào kinh ngạc.

Không ai có thể hiểu rõ thực lực của hắn hơn bản thân hắn.

Mười ba tháng, Linh hồn của hắn đã có năm thành chuyển thành màu lam nhạt.

Xích Hóa Huyền Công đột phá đến tầng thứ mười ba.

Tu vi đạt tới Quy Nguyên cảnh tứ trọng.

Ngoài ra, Phong Ảnh Quyết, Lưu Tinh Kiếm Pháp, Luyện Thiết Thủ cùng với Vô Ảnh Thối, liên tục đột phá đến cảnh giới Đăng Phong Tạo Cực.

Các loại đột phá này làm bản thân hắn cũng không biết thực lực đang ở tầng thứ nào, cho nên hắn mới nhận một nhiệm vụ Trung cấp Tinh anh thử một chút.

Đúng như dự đoán, thực lực của Triệu Đại Hổ tương đương với nam tử đeo mặt nạ, ngay cả một chiêu của hắn cũng không tiếp được, trực tiếp bị miểu sát.

Phải biết rằng mười ba tháng trước, Lý Phù Trần phải phí hết tâm tư mới đánh chết nam tử đeo mặt nạ được.

Từ trên người Triệu Đại Hổ lấy được mấy tấm kim tap một ngàn kim tệ, Lý Phù Trần chặt đầu đối phương, lạng lẽ rời đi.

...

Nhiệm Vụ Đại Điện.

- Hả, nhiệm vụ cần nhiều người?

Sau khi giao nộp nhiệm vụ, Lý Phù Trần cũng không rời khỏi, hắn muốn tiếp nhận một nhiệm vụ Trung cấp Khó khăn.

Làm nhiệm vụ của tông môn tuy không kiếm được nhiều điểm cống hiến như câu Bảo Ngự, nhưng có thể nhận được nhiều kim tệ.

Ở trong tông môn, giá trị của kim tệ không bằng điểm cống hiến, nhưng ở bên ngoài, điểm cống hiến hầu như không có tác dụng gì, kim tệ mới là tiền tệ lưu thông.

Nhiệm vụ Trung cấp Khó khăn rất nhiều, Lý Phù Trần chọn một hồi, chợt phát hiện một nhiệm vụ cần nhiều người.

Nhiệm vụ này là giúp Cuồng Thú Thành, Thú Huyết Trần chống đỡ thú triều.

Khen thưởng là 10 ngàn điểm cống hiến.

"Chống đỡ Yêu thú sao?"

Lý Phù Trần đối với nhiệm vụ này thật tò mò.

Vân Vụ Thành đã từng bùng nổ nhiều lần thú triều, nhưng hắn chưa bao giờ thấy qua.

- Vị sư đệ này, ta khuyên ngươi không nên nhận nhiệm vụ này.

Kế bên, một tên đệ tử Nội Tông mặt vuông lớn tuổi hơn Lý Phù Trần tốt bụng nói.

Lý Phù Trần nói:

- Vì sao?

- Chống đỡ thú triều, vô cùng vất vả dài lâu, hơn nữa hết sức nguy hiểm, nhận nhiệm vụ này, hoặc là đệ tử Nội Tông có tu vi đạt tới Quy Nguyên cảnh ngũ trọng trở lên, hoặc là đệ tử Nội Tông có thiên phú luyện thể kinh người.

Lý Phù Trần nói:

- Không nguy hiểm, ta cũng không nguyện ý tiếp nhận.

Đệ tử Nội Tông mặt vuông lắc đầu nói:

- Thú triều không có đơn giản như ngươi nói vậy, không chỉ cần thực lực mạnh mẽ, mà còn yêu cầu Chân khí hùng hậu, phóng chừng thực lực mạnh mà Chân khí không đủ hùng hậu, sợ rằng đến lúc đó cũng không kịp nuốt Hồi Khí Đan. Nếu Chân khí đủ hùng hậu, mà thực lực không cao, sơ hở một chút là nguy hiểm tới tính mạng, đệ tử Nội Tông chết trong nhiệm vụ này hằng năm không có mười cái cũng có tám cái.

- Đa tạ sư huynh nhắc nhở, nhưng ta đối với mình có lòng tin.

Lý Phù Trần từ chối khéo ý tốt của đối phương.

- Ta chỉ khuyên ngươi một câu mà thôi, có nghe hay không là do ngươi.

Đệ tử Nội Tông than thở rời đi.

Hôm nay hắn có ý tốt muốn khuyên Lý Phù Trần, tránh cho đối phương bỏ mạng ở Thú Huyết Trần.

Không nghĩ đến đối phương khăng khăng một mực, không để ý đến khuyên bảo.

Xem ra những tên đệ tử Nội Tông mới lên này, không biết cái gì gọi là trời cao đất rộng.

Nếu nhiệm vụ Trung cấp Khó khăn có thể dễ dàng hoàn thành, thì còn gọi là nhiệm vụ Khó khăn sao?

Tổn hơn nửa tháng, Lý Phù Trần mới chạy đến Cuồng Thú Thành, Thú Huyết Trần.

Cuồng Thú Thành được gọi là Cuồng Thú Thành, bởi vì nơi này gần Cuồng Thú Sơn Mạch, Yêu thú trong Cuồng Thú Sơn Mạch vô cùng điên cuồng, hằng năm sẽ tàn phá Cuồng Thú Thành một lần, mỗi mười năm sẽ bộc phát một lần thú triều quy mô lớn.

Thú Huyết Trấn, là trọng trấn đệ nhất của Cuồng Thú Thành.

Nghe nói đã từng có một con Yêu thú Ngũ cấp rơi máu tại Thú Huyết Trấn, làm thiên địa linh khí nơi này hết sức nồng nặc, tu luyện ở đây, làm chơi ăn thật.

Nhưng cũng vì nguyên nhân này, làm cho Thú Huyết Trấn trở thành một trong những mục tiêu tấn công chủ yếu của Yêu thú trong Cuồng Thú Sơn Mạch.

Lúc mới đến, Lý Phù Trần không khỏi cảm thán kích thước của Thú Huyết Trấn.

Thú Huyết Trấn so với thị trấn khác lớn hơn gấp mấy lần, tường rào bao quanh cao tới hai mươi thước, dày mười thước, đều do khoáng thạch đúc thành, vô cùng cứng rắn.

Dù Lý Phù Trần cũng không có biện pháp một đòn phá vỡ tường rào này, mấy chục đòn cũng không được, kiếm chiêu Thiên Ngoại Lưu Tinh của hắn, một kiếm có thể xuyên qua một lỗ sâu một thước, coi như liên tục mấy chục kiếm, cũng chỉ có thể làm tường rào thủng thành tổ ong mà thôi.

Thú Huyết Trấn tổng cộng có hai cửa trấn, Lý Phù Trần cửa tây đi vào.

Trong Thú Huyết Trấn, có rất nhiều Võ giả, từng đội từng đội đi qua đi lại tuần tra.

Những đội binh này chính là quân lính của Thú Huyết Trấn, tu vi thấp nhất cũng là Luyện Khí cảnh cửu trọng.

Ngoài ra, Lý Phù Trần còn thấy không ít đệ tử Nội Tông của Thương Lan Tông, cũng giống như lời của đệ tử Nội Tông mặt vuông, đều có tu vi Quy Nguyên cảnh ngũ trọng trở lên.

- Lý Phù Trần.

Một âm thanh trong trẻo gọi Lý Phù Trần, Lý Phù Trần quay đầu nhìn lại, là Ô Thanh Mai, nàng mặc một bộ trang phục đệ tử Nội Tông màu xanh, nhìn qua rất quyến rũ, trong đám người hết sức nổi bật, hấp dẫn vô số ánh mắt ái mộ.

Bạn đang đọc truyện *Vĩnh Hằng Chí Tôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 103: Liêu Hải Long

- Người cũng nhận nhiệm vụ này?

Lý Phù Trần hỏi.

Đụng phải Ô Thanh Mai, Lý Phù Trần có chút kinh ngạc, sau khi trở thành đệ tử Nội Tông, mọi người đều bận rộn, không có chuyện gì, trên cơ bản không xuất hiện đồng thời.

Rất lâu rồi hắn không gặp những người như Vũ Văn Thiên, Ô Thanh Mai.

Ô Thanh Mai nói:

- Làm sao, không thể được sao? Có phải ngươi cảm thấy thực lực của ta không đủ?

- Dĩ nhiên không phải.

Lý Phù Trần đánh giá Ô Thanh Mai.

Tu vi của Ô Thanh Mai cũng đã đến Quy Nguyên cảnh tứ trọng.

Đây là chỗ tốt của căn cốt cao, tốc độ tu luyện hết sức nhanh, phải biết rằng hắn tu luyện Xích Họa Huyền Công đến tầng thứ mười ba, mới có thể đột phá Quy Nguyên cảnh tứ trọng.

- Tốc độ tu luyện rất nhanh a, xem ra chúng ta đều xem thường ngươi.

Nhận ra tu vi của Lý Phù Trần là Quy Nguyên cảnh tứ trọng, Ô Thanh Mai cũng rất kinh ngạc.

Nàng cho rằng hiện tại Lý Phù Trần nhiều nhất chỉ là Quy Nguyên cảnh nhị tam trọng mà thôi.

Lý Phù Trần cười một tiếng, không nói gì.

Ô Thanh Mai nói:

- Trừ ta ra, Cao Trường Thiên cũng đây, như thế nào, có muốn gia nhập đội ngũ của chúng ta hay không, khi thú triều bộc phát cũng có thể chiếu ứng lẫn nhau.

- Cao Trường Thiên cũng ở trong đội ngũ của các ngươi?

Nghe thấy trong đội ngũ của Ô Thanh Mai có Cao Trường Thiên, Lý Phù Trần có chút ý động.

Lúc ở Ngoại Tông, Cao Trường Thiên đã từng trợ giúp hắn, chuyện này, Lý Phù Trần vẫn chưa quên.

- Không sai, ngoài Cao Trường Thiên ra, đội ngũ chúng ta còn có bảy đệ tử Nội Tông, đội trưởng là Liêu Hải Long Liêu sư huynh, Quy Nguyên cảnh lục trọng, đã từng hoàn thành nhiệm vụ Cao cấp, có hắn ở đây, chúng ta sẽ an toàn hơn một chút.

Ô Thanh Mai nói.

"Liêu Hải Long sao?"

Lý Phù Trần đã từng nghe về đối phương.

Giống như Ô Thanh Mai, Cao Trường Thiên, Liêu Hải Long cũng là thiên kiều của Nội Tông, mà không phải đệ tử Nội Tông bình thường.

- Ô sư muội, vị này là ai? Sao không giới thiệu cho chúng ta một chút.

Ngay lúc này, trên con đường cách đó không xa, tám tên nam nữ trẻ tuổi đi tới, cầm đầu là một nam tử trẻ tuổi vai rộng eo thon, lưng đeo một thanh Huyền Thiết Kiếm to lớn.

- Lý Phù Trần.

Bên cạnh người trẻ tuổi, Cao Trường Thiên ánh mắt sáng lên, cười nói.

- Cao Trường Thiên.

Lý Phù Trần cũng cười lên.

Thiên kiều của Thương Lan Tông, từng cái đều vô cùng cao ngạo, nhưng chỉ có Cao Trường Thiên cho hắn cảm giác không giống, ôn hòa nho nhã.

- Ngươi làm sao cũng tới, hả, ngươi đột phá tới Quy Nguyên cảnh tứ trọng rồi, tốc độ thật nhanh.

Cao Trường Thiên kinh ngạc.

Hắn đột phá Quy Nguyên cảnh sớm hơn Lý Phù Trần mấy tháng, nhưng bây giờ cũng là Quy Nguyên cảnh tứ trọng mà thôi.

- May mắn.

Lý Phù Trần khiêm tốn nói.

Người trẻ tuổi cầm đầu thấy hai người bỏ quên mình, sắc mặt trầm xuống, âm dương quái khí nói:

- Cao sư đệ, bình thường nhìn ngươi trầm mặc ít nói, ta còn tưởng tính cách của ngươi như vậy, thì ra là giả vờ!

Cao Trường Thiên nghe vậy, sắc mặt liền khó chịu, môi giật giật, như muốn nói cái gì, nhưng sau khi nhìn Ô Thanh Mai, môi mím chặt, không nói thêm gì nữa.

Ô Thanh Mai liền vội vàng giới thiệu:

- Liêu sư huynh, vị này chính là người đánh bại Vũ Văn Thiên, Lý Phù Trần.

- Lý Phù Trần, chưa nghe nói qua, Ô sư muội, thú triều lúc nào cũng sẽ bùng nổ, ngươi tốt nhất nên đi với chúng ta.

Liêu Hải Long trực tiếp xem thường Lý Phù Trần, nói với Ô Thanh Mai.

Ô Thanh Mai lúng túng cười một tiếng:

- Đa tạ Liêu sư huynh quan tâm, bất quá, Lý Phù Trần là bằng hữu ta, có thể cho hần gia nhập đội ngũ của chúng ta không.

- Bằng hữu của ngươi?

Liêu Hải Long liếc nhìn Lý Phù Trần:

- Nếu ngươi là bằng hữu của Ô sư muội, ta sẽ cho ngươi mặt mũi, nhưng ngươi phải nhớ kỹ, ta là đội trưởng của đội ngũ này, đến lúc đó nghe ta ra lệnh, nếu không tuân theo, đừng trách ta khai trừ ngươi ra khỏi đội.

Lý Phù Trần nhìn Liêu Hải Long, Ô Thanh Mai cùng với Cao Trường Thiên, âm thầm thở dài một cái, nói thật, hần thật không biết trong lòng Ô Thanh Mai nghĩ cái gì.

Nếu là căn cốt của Cao Trường Thiên kém cỏi, hần cũng không nói gì.

Nhưng căn cốt của Cao Trường Thiên không kém hơn Liêu Hải Long, chỉ là cách nhau một hai năm mà thôi.

Chẳng lẽ là bối cảnh?

Theo hần biết, bối cảnh sau lưng Cao Trường Thiên chỉ là một gia tộc nhỏ, còn kém hơn Lý gia hần nữa.

- Làm sao, cảm ả.

Liêu Hải Long cau mày, hần càng xem càng không vừa mắt Lý Phù Trần, đôi phương giống như coi hần là không khí.

Lý Phù Trần háng giọng một cái:

- Xin lỗi, ta thất thần, chuyện gia nhập đội ngũ, ngươi liền xem ta là một thành viên bên ngoài là được, ta không thích nghe người khác chỉ huy.

Nếu không phải Cao Trường Thiên, hần sẽ không cùng hạng người này giao tiếp.

- Thành viên bên ngoài? Ý của ngươi là, ngươi vừa không nghe lệnh ta, vừa nhận ta bảo vệ, có phải chuyện tốt đều bị ngươi chiếm hết hay không.

Liêu Hải Long sắc mặt âm trầm xuống.

Lý Phù Trần nói:

- An nguy của ta, ta tự mình phụ trách, ngược lại không cần ngươi bận tâm.

- Ngươi cho rằng ngươi là ai, Liêu sư huynh cho ngươi gia nhập đội ngũ là nể mặt Ô sư muội, nếu không nghe lệnh của Liêu sư huynh thì bây giờ có thể rời đi.

- Hừ, cuồng vọng tự đại, bằng thực lực của ngươi, một khi thú triều bùng nổ, đến lúc đó còn nhờ Liêu sư huynh bảo vệ, đừng dắt vàng lên mặt mình.

Mấy đệ tử Nội Tông sau lưng Liêu Hải Long châm chọc.

Lúc này, Ô Thanh Mai hỏi hần, nàng biết Liêu Hải Long kiêu ngạo, thiên tài đều có kiêu ngạo, huống chi sau lưng Liêu Hải Long là một đại gia tộc vất ngang mười thành thị, là Thiếu chủ của một gia tộc như vậy, ai không kiêu ngạo.

Nhưng nàng không nghĩ tới, Lý Phù Trần kiêu ngạo không kém Liêu Hải Long, so với Cao Trường Thiên là hai cái cực đoan.

Nghiêm túc mà nói, ban đầu nàng chưa từng nghĩ Lý Phù Trần sẽ gia nhập, nhưng sau khi nhìn thấy Lý Phù Trần đột phá đến Quy Nguyên cảnh tứ trọng, nàng cảm thấy đôi phương không đơn giản, nên muốn kết giao một chút.

- Lý Phù Trần, thành viên bên ngoài là không thể, thật ra thành viên chính thức cũng rất tốt, ta nghĩ Liêu sư huynh sẽ không vô duyên vô cớ phát ra mệnh lệnh làm người không tiếp thu nổi.

Ô Thanh Mai khuyên.

- Coi như xong, ta không thích bị người khác quản lý, Cao Trường Thiên, nếu có thời gian thì gặp lại.

Nói xong, Lý Phù Trần xoay người rời đi, đi tới trung ương Thú Huyết Trấn.

Trả lại nhân tình cho Cao Trường Thiên thì có rất nhiều phương pháp, không cần vứt bỏ tôn nghiêm bị Liêu Hải Long chà đạp.

Huống chi, nếu mình đáp ứng, nói không sẽ bị chà đạp hơn nữa, chuyện này cũng không tất yếu.

Chẳng qua đến lúc đó chú ý Cao Trường Thiên một chút, nếu đối phương gặp nguy hiểm, mình tiến lên giúp là được.

Trông cậy vào Liêu Hải Long?

Tâm tư của đối phương đều ở trên người Ô Thanh Mai, Cao Trường Thiên trong mắt hấn căn bản không có địa vị gì.

- Giả bộ cái gì, ta khinh.

- Liêu sư huynh, không cần để ý tới thứ người như vậy, nếu cho là hấn từng là đệ tử đệ nhất Ngoại Tông thì giỏi, vậy thì sai hoàn toàn, một cái căn cốt phổ thông thì "ngưu" cái gì.

- Đúng đúng, thứ người này không có mấy phần bản lĩnh, nhưng tính tình cũng không nhỏ a.

Mấy tên đệ tử Nội Tông bàn luận sôi nổi, hết sức khinh bỉ.

Liêu Hải Long nói:

- Càng kiêu căng, càng nói rõ là hấn tự ti, ta há sẽ có cách nhìn như vậy sao, Ô sư muội, đi, chúng ta đi dùng cơm.

Ngoài miệng thì nói như vậy, nhưng trong nội tâm, hấn đã ghi nhớ Lý Phù Trần.

Quyết định phải gỡ đối phương một chút, để cho hấn biết được ai có thể đắc tội, ai không thể đắc tội, nếu không, uy nghiêm của Liêu Hải Long hấn ở chỗ nào.

Bạn đang đọc truyện *Vĩnh Hằng Chí Tôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 104: Linh Khí Nồng Nặc

Trung ương của Thú Huyết Trấn là một tòa Trường Trấn Đại Sảnh to lớn.

Nhiệm vụ chống đỡ thú triều, cần phải đi Trường Trấn Đại Sảnh ghi danh thân phận, nếu không thì không thể thống kê được.

Tiến vào Trường Trấn Đại Sảnh, Lý Phù Trần thấy nhiều đệ tử Nội Tông đang ghi danh thân phận.

Ngoài ra còn có không ít Trường Lão Ngoại Tông mặc lam bào.

Trường Lão Ngoại Tông ngoại trừ có điểm cống hiến từ chức vụ ra, còn có thể giống như đệ tử Nội Tông, chấp hành nhiệm vụ Trường lão, kiểm điểm cống hiến.

Nhưng nhiệm vụ cấp Trường lão quá ít, không phải Trường Lão Ngoại Tông nào đều có thể nhận, cụ thể như thế nào thì Lý Phù Trần cũng không biết.

Sau khi ghi danh thân phận, Lý Phù Trần nhận được một cái Cầu Cứu Phù.

Thời kỳ thú triều, đệ tử Nội Tông phải đi ra ngoài giết Yêu thú, không thể có người ngồi không hưởng lộc tại Thú Huyết Trấn.

Nếu gặp phải nguy hiểm, có thể bóp vỡ Cầu Cứu Phù, lúc đó sẽ có Trường Lão Ngoại Tông tới cứu.

Dĩ nhiên, dùng xong một cái Cầu Cứu Phù, lần khác sẽ không có người tới cứu, người chỉ có thể tự cầu phúc.

- Trần sư tỷ, không nghĩ tới có nhiều người tới nhận nhiệm vụ lần này đến vậy, đệ tử Nội Tông ít nhất cũng mấy trăm đi!

- Mặc dù chống đỡ thú triều rất nguy hiểm, nhưng điểm cống hiến không ít, hơn nữa nếu vận khí tốt, lấy được mấy viên Yêu hạch Nhị cấp, cũng coi như có một khoản tiền lớn rồi, sư tỷ của ngươi đây là hướng về Yêu hạch mà tới.

Lý Phù Trần đang muốn đi ra Trường Trấn Đại Sảnh, thì có hai nữ tử đi vào.

Ba người ngẩng lên nhìn nhau, liền nhận ra thân phận của đối phương.

Hai nữ tử này theo thứ tự là Mai Kiếm - Trần Phương Hoa cùng Triệu Minh Nguyệt.

Mai Kiếm - Trần Phương Hoa, Quy Nguyên cảnh bát trọng, năm nay hai mươi ba tuổi, có thể nói rằng, lấy được thân phận đệ tử Chân Truyền dễ như trở bàn tay, còn mười hai năm nữa nàng mới hết ba mươi lăm tuổi.

Triệu Minh Nguyệt, cháu gái của Nội Tông Đại trưởng lão, Quy Nguyên cảnh tứ trọng.

- Thật là đúng dịp a, Lý Phù Trần.

Triệu Minh Nguyệt có dung mạo tuyệt đẹp, da trắng nõn nà, cả người như ngọc, không chút tỳ vết nào, lúc còn ở Ngoại Tông, mơ hồ là người đứng đầu tứ đại mỹ nhân của Ngoại Tông, sau khi trở thành đệ tử Nội Tông, khí chất càng ngày càng thoát tục.

- Đúng dịp.

Lý Phù Trần gật đầu, mỉm cười nói.

- Quy Nguyên cảnh tứ trọng, Lý sư đệ đúng là làm người ta kinh ngạc a.

Trần Phương Hoa cũng là một mỹ nữ, nàng âm thầm quan sát Lý Phù Trần, không nhìn thì không sao, sau khi nhìn một cái mới giật mình, không nhận được mà nói.

- Quy Nguyên cảnh tứ trọng?

Triệu Minh Nguyệt cảm nhận được khí tức, quả nhiên tu vi của Lý Phù Trần đã đạt tới Quy Nguyên cảnh tứ trọng, hơn nữa hết sức thâm hậu, giống như một đầm nước sâu vậy.

- Người rót cục dầu giếm bí mật gì trên người, căn cốt phổ thông làm sao có tiến cảnh như vậy.

Triệu Minh Nguyệt rất hiếu kỳ, nhanh mồm nhanh miệng nói.

Lý Phù Trần sờ cằm một cái, nói:

- Bí mật nói ra thì không còn là bí mật rồi, huống chi ta không có bí mật gì, chỉ là có chút ngộ tính mà thôi.

Lý Phù Trần tự nhiên sẽ không nói ra bí mật của mình.

Triệu Minh Nguyệt nói:

- Không có sức thuyết phục a, người nói cũng xem như không nói.

- Các người làm việc đi! Ta đi trước.

Lý Phù Trần không muốn cùng hai người nói nhiều, bước ra Trường Trần Đại Sân.

Trần Phương Hoa nhìn chăm chú bóng lưng đang rời đi của Lý Phù Trần, cười nói với Triệu Minh Nguyệt:

- Vị Lý sư đệ này kỳ lạ a, nếu đổi thành người khác, hẳn không thể đồng hành cùng chúng ta, hẳn ngược lại coi chúng ta như không khí.

- Trần sư tỷ, người đoán hẳn cuối cùng sẽ đạt tới cảnh giới gì?

Triệu Minh Nguyệt hỏi.

Trần Phương Hoa lắc đầu một cái nói:

- Khó có thể nói được, dựa theo căn cốt mà nói, Địa Sát cảnh chính là cực hạn của hắn, cho dù có cơ duyên nghịch thiên, nhiều nhất có thể đạt tới Thiên Cương cảnh mà thôi, nhưng mà?

- Nhưng cái gì?

- Nhưng mà, nếu đúng theo lời người nói, trên người hắn có cất giấu bí mật, vậy thì không biết được, dù sao hắn cũng đánh bại người cùng đánh bại Vũ Văn sư đệ.

Triệu Minh Nguyệt mỉm môi, con mắt đen nhánh chuyển động một vòng, cười nói:

- Thời gian có thể kiểm nghiệm hết thảy, nếu hắn có thể trước hai mươi lăm tuổi đột phá Địa Sát cảnh, thì thành tựu tương lai có thể vượt qua Vũ Văn Thiên.

- Có lẽ đi!

Trần Phương Hoa từ chối cho ý kiến.

Lý Phù Trần là một trường hợp đặc thù, không ai có thể nói trước được tương lai của hắn.

- Đệ tử Nội Tông thật đúng là nhiều.

Trên đường, khắp nơi đều là đệ tử Nội Tông của Thương Lan Tông.

Từng người đều có tu vi Quy Nguyên cảnh ngũ trọng trở lên, dưới ngũ trọng, căn bản không có mấy cái.

Réttt!

Trên bầu trời, một thân ảnh không lộ lướt qua, phát ra âm thanh đáng sợ, truyền khắp chu vi mười dặm.

Trên đường, mọi người kinh hoàng, cho rằng thú triều muốn bộc phát, thông thường, trước khi thú triều bộc phát, đều là Yêu thú phi hành đi đầu tập kích Thú Huyết Trần.

Lý Phù Trần cảm thấy lỗ tai có chút ngứa, không nhịn được ngẩng đầu lên nhìn.

Bằng vào nhãn lực kinh người, Lý Phù Trần thấy, một con yêu cầm to lớn đang bay vút trên bầu trời cao hơn trăm thước.

Thân thể của nó dài hơn bảy tám thước, lông vũ toàn thân hiện lên ánh sáng kim loại sáng bóng, móng vuốt to lớn có màu vàng kim, giống như bằng vàng đúc thành, quái dị nhất chính là nó có hai cái đầu, trên mỗi đầu còn có một cái độc giác.

Yêu thú Tam cấp Trung giai loại phi hành, Độc Giác Song Đầu Điều.

- Là Yêu thú Tam cấp.

Đây là lần đầu tiên Lý Phù Trần thấy Yêu thú Tam cấp.

Yêu thú Tam cấp có thể so với Võ giả Địa Sát cảnh, hơn nữa bởi vì thân thể của Yêu thú cường hãn, Yêu khí kinh khủng, làm Võ giả Địa Sát cảnh Trung giai gặp phải Độc Giác Song Đầu Điều, chỉ có thể bị miểu sát.

Độc Giác Song Đầu Điều không có ý định tập kích Thú Huyết Trần, lướt qua bầu trời Thú Huyết Trần, rất nhanh chỉ nhìn thấy một chấm đen.

- Thú Huyết Trần, nguy hiểm hơn trong tưởng tượng a!

Lý Phù Trần cảm thán.

Một khi thú triều bùng nổ, không chỉ có Yêu thú Nhất, Nhị cấp mà Yêu thú Tam cấp cũng thường xuyên qua lại.

Đôi khi có Yêu Ma Nhất, Nhị cấp, càng có Yêu Ma Tam cấp hiếm thấy, một khi chúng nó xuất hiện, không phải Võ giả Thiên Cương cảnh căn bản không cách nào đánh giết.

Tìm một túp lều, Lý Phù Trần vào trọ lại.

Lúc này chính là buổi trưa, sau khi ăn xong, Lý Phù Trần bắt đầu tu luyện Xích Hòa Huyền Công.

Một canh giờ trôi qua, Lý Phù Trần mở hai mắt ra, thầm nói:

- Không hổ là Thú Huyết Trần, thiên địa nguyên khí nồng nặc hơn bên ngoài ba thành, cũng không cần đan dược trợ giúp.

Bởi vì tiến cảnh công pháp của Lý Phù Trần quá nhanh, lúc bình thường, cần phải phối hợp với đan dược để tu luyện, nếu không, thiên địa nguyên khí căn bản không đủ.

Mà ở Thú Huyết Trần, Lý Phù Trần phát hiện không cần dùng đan dược, thiên địa nguyên khí nồng nặc, hoàn toàn có thể thỏa mãn nhu cầu của hắn.

- Đan dược có tạp chất, dùng nhiều cũng không tốt, Chân khí quá nhiều tạp chất, ngược lại sẽ ảnh hưởng tới tốc độ tu luyện, nhưng là không dùng đan dược, tốc độ tu luyện cũng không tăng nổi, chủ yếu là phải giữ một cái thăng bằng.

- Lúc này nếu có thể tu luyện lâu dài trong Thú Huyết Trần thì tốt biết mấy.

Thiên địa nguyên khí cao hơn bên ngoài hai thành, đã đủ cho Lý Phù Trần không dùng đan dược mà vẫn nâng cao tu vi nhanh chóng.

Dĩ nhiên, chẳng qua chỉ là giai đoạn hiện tại, chờ khi sau này tu vi tăng lên, nhu cầu đối với thiên địa nguyên khí càng nhiều, lúc đó phải cần tới đan dược.

Thoáng một cái, đã ba ngày trôi qua, bầu không khí trong Thú Huyết Trần dần dần khẩn trương.

Thám tử của Thú Huyết Trần đã dò xét, Yêu thú tại ngoại vi Cuồng Thú Sơn Mạch đang tăng lên nhiều.

Phòng chừng trong một tuần, thú triều sẽ bộc phát.

Ở Thú Huyết Trấn, ngoại trừ thổ dân, còn lại đều là thành viên chiến đấu, một khi thú triều bùng phát, phần lớn thành viên chiến đấu đều phải ra trấn chém giết, người cãi lại sẽ bị nghiêm trị không tha.

Bạn đang đọc truyện *Vĩnh Hằng Chí Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 105: Thú Triều Bùng Phát

Dịch giả: rolland

"Linh hồn của ta đã có năm thành chuyển thành màu lam nhạt, nhưng vẫn không cách nào đem bốn loại Võ học Huyền cấp Đê giai tu luyện đến cảnh giới cao nhất, giống như có cái gì đó đang hạn chế ta."

Trong phòng trọ của tửu lâu, Lý Phù Trần tìm hiểu kiếm chiêu Thiên Ngoại Lưu Tinh.

Thiên Ngoại Lưu Tinh là sát chiêu.

Võ giả giao thủ, dưới tình huống thực lực cơ sở không khác biệt nhiều, một là nhìn tốc độ, hai là nhìn sát chiêu.

Sát chiêu đủ mạnh, có thể một đòn giết địch nhân, đây là chuyện mà những chiêu thức khác không làm được.

Nhưng gần hai năm, kiếm chiêu Thiên Ngoại Lưu Tinh vẫn không đạt tới cảnh giới Xuất Thần Nhập Hóa.

Tu vi là một nguyên nhân, nhưng còn một nguyên nhân trọng yếu hơn.

Võ học Huyền cấp đối ứng Võ giả Địa Sát cảnh cùng Võ giả Thiên Cương cảnh.

Võ học Huyền cấp Đê giai, thông thường thì chỉ có Võ giả Địa Sát cảnh mới tu luyện tới cảnh giới Xuất Thần Nhập Hóa.

Nhưng trừ cái này ra, thì còn cái gì đang ràng buộc Lý Phù Trần.

Dù sao thì Lý Phù Trần lúc ở Luyện Khí cảnh, đã đem Võ học Hoàng Cấp Đỉnh giai tu luyện tới cảnh giới Xuất Thần Nhập Hóa, lấy ngộ tính của hắn, vượt một cảnh giới lớn tìm hiểu Võ học cũng không khó.

"Có lẽ, là vì nội tình."

Tâm tư của Lý Phù Trần rất bén nhạy, từ ba cảnh giới nhỏ của cảnh giới Đại Thành tìm ra vấn đề mấu chốt.

Cảnh giới Đại Thành chia làm ba cảnh giới nhỏ, theo thứ tự là Lô Hóa Thuần Thanh, Đăng Phong Tạo Cực cùng với Xuất Thần Nhập Hóa.

Thông thường, Lô Hóa Thuần Thanh đã coi như là phát huy ra được uy lực mạnh nhất của Võ học.

Mà Đăng Phong Tạo Cực, không chỉ uy lực to lớn, mà còn tuyệt diệu đến tận cùng.

Xuất Thần Nhập Hóa, tên như ý nghĩa, vượt ra khỏi nguyên bản Võ học, trong đó dung hợp những Võ học chí lý khác, cái này cần phải có nội tình ủng hộ.

Cho nên, bất kỳ một loại Võ học nào đạt tới cảnh giới Xuất Thần Nhập Hóa, liền có thể coi như Võ học của bản thân, cùng Võ học nguyên bản có chút ít khác nhau.

Võ giả Quy Nguyên cảnh sở dĩ không cách nào tu luyện Võ học Huyền cấp Đê giai tới cảnh giới Xuất Thần Nhập Hóa, một là do tu vi, hai là nội tình chưa đủ, cái sau càng quan trọng hơn.

Lý Phù Trần có thể ở Luyện Khí cảnh tu luyện Võ học Hoàng cấp Cao giai cùng Võ học Hoàng Cấp Đỉnh giai đến Xuất Thần Nhập Hóa, chủ yếu là trước đó hắn tu luyện không ít Võ học Hoàng cấp.

Ngoài ra, dù sao thì Võ học Hoàng cấp cũng là Võ học cơ sở, ẩn chứa huyền diệu không nhiều, mà Võ học Huyền cấp lại ẩn chứa quá nhiều, yêu cầu nội tình phải nâng cao.

"Khó trách kiếm khách mạnh mẽ đều thông thạo kiếm pháp trăm nhà, chỉ có một môn kiếm pháp, không thể nào trở thành kiếm khách cường đại."

Lý Phù Trần hiểu ra.

Lúc này nếu có người khác ở chỗ này, nghe được Lý Phù Trần nói, nhất định sẽ rung động.

Thông thường, Võ giả Địa Sát cảnh cũng khó có thể hiểu ra đạo lý này, Võ đạo hoặc Kiếm đạo đạt tới cảnh giới cực cao, mới cảm giác được nội tình quan trọng.

"Xem ra sau khi trở về phải đổi nhiều Võ học Hoàng cấp."

Sau khi tìm ra vấn đề, Lý Phù Trần buồn lòng rất nhiều.

Không sợ có vấn đề, chỉ sợ không có phương pháp giải quyết.

Thoáng cái đã ba ngày trôi qua.

Ban đêm ngày thứ bốn.

Uông!

Tiếng kèn lệnh thê lương vang lên.

- Yêu thú tấn công, Yêu thú tấn công.

Bên ngoài cửa đông của Thú Huyết Trấn, hơn mười tên thám tử cười Yêu Huyết Mã chạy như bay.

- Cái gì, tấn công ban đêm.

- Đáng chết, tầm mắt ban đêm không tốt, quá nguy hiểm Thú Huyết Trấn, mọi người rồi rít mặc quần áo vào, chạy ra đường chính.

- Tấn công vào ban đêm sao?

Trong phòng trọ của tửu lâu, Lý Phù Trần nhíu mày.

Thú triều bùng nổ vào ban đêm là nguy hiểm nhất, tỷ lệ thương vong gấp bội ban ngày.

Cầm lên Bì giáp đặt trên giường, Lý Phù Trần mặc vào.

Bì giáp ngày là Bì giáp của Yêu thú Tam cấp, bên ngoài có giá hơn 2 vạn kim tệ, bị hấn dùng 1 vạn điểm công hiến đổi lấy, có thể trợ giúp Võ giả giảm bớt rất nhiều tổn thương, nhất là tổn thương do xé rách.

Đi ra tửu lâu, Lý Phù Trần hướng về phía đông tường rào.

Dọc đường, Lý Phù Trần đã mơ hồ nghe thấy tiếng động như sấm sét.

Trên tường rào, rất nhiều bóng người đang đứng trên đó, cơ bản đều là Võ giả Quy Nguyên cảnh.

Trong đám người, Lý Phù Trần dùng Chân khí tự lại hai mắt, nhìn xuyên qua màn đêm về phương xa.

Nhìn một cái thì không khỏi hút một ngụm khí lạnh.

Dưới màn đêm, Yêu thú đông nghịt như thủy triều tràn bờ, có bay trên trời, có chạy dưới đất, rất nhiều Yêu thú hình dạng khác nhau hội tụ một chỗ, rất khó tưởng tượng được, Cuồng Thú Sơn Mạch tại sao có nhiều Yêu thú như vậy.

- Yêu thú sinh sôi quá nhanh, thú triều hằng năm đã có rất nhiều Yêu thú chết đi, năm thứ hai lại có nhiều như vậy.

- Có Yêu thú một thai sinh một con, có Yêu thú một thai sinh mười mấy con, thậm chí mấy chục, cả trăm con, giết cũng giết không hết.

- Không sai, tài nguyên của Cuồng Thú Sơn Mạch có hạn, quá nhiều Yêu thú bên trong, chỉ có thể tự diệt vong, cho nên bọn chúng phải chiếm nhiều địa bàn hơn, cần nhiều thức ăn hơn.

- Cuồng Thú Sơn Mạch quá lớn, là sơn mạch lớn nhất Thương Lan Vực, lúc này phỏng chừng không chỉ Cuồng Thú Thành gặp thú triều, Thiết Huyết Thành cùng với Cuồng Phong Thành gần Cuồng Thú Thành, còn có Cuồng Dao Tông đối diện bên kia Cuồng Thú Sơn Mạch cũng gặp phải thú triều.

Võ giả Quy Nguyên cảnh gần Lý Phù Trần bàn luận sôi nổi, về mặt không có cách nào.

Nghe được mọi người nói chuyện, Lý Phù Trần cũng tán thành.

Trăm vạn năm qua, Yêu thú giết mãi không hết, chính là vì tốc độ sinh sản quá nhanh, người giết một con, nó sinh hai con, người giết mười con, nó sinh hai mươi con.

Loại sơn mạch nhỏ như Vân Vụ Sơn Mạch còn khá tốt, thật nhiều năm mới bùng nổ thú triều.

Mà Cuồng Thú Sơn Mạch lớn vô cùng, cơ bản là mỗi năm đều bùng nổ thú triều, mười năm bùng nổ một lần đại thú triều.

Thời kỳ đại thú triều, rất nhiều cao thủ trong tông môn sẽ chạy tới, trợ giúp chống đỡ thú triều, nếu không, chỉ dựa vào thực lực của Cuồng Thú Thành, căn bản không chống được.

Lúc mọi người đang nói chuyện thì thú triều tiến đến càng ngày càng gần, mặt đất chấn động kịch liệt, như nước lũ tràn lan.

- Tất cả mọi người nghe hiệu lệnh của ta, tùy thời đánh ra.

Trần trưởng Thú Huyết Trần đang đứng trên tường rào.

Thú Huyết Trần là trọng trấn đệ nhất Cuồng Thú Thành, cho nên Trần trưởng cũng là Võ giả Địa Sát cảnh,

Ngoài ra, Thương Lan Tông có không ít Trưởng Lão Ngoại Tông, Chấp Sự Nội Tông, Chấp Sự Ngoại Tông cùng với đệ tử Chấp Sự Nội Tông đều ở đây.

Mà dưới tường rào, còn có một đội quân mấy ngàn người, trong này, trừ quân đội của Thú Huyết Trần ra, là một nhánh quân đội mạnh hơn, Thương Lan Quân.

Thương Lan Quân là quân đội của tông môn, binh lính có tu vi thấp nhất đều là Quy Nguyên cảnh.

Một khi phát sinh đại chiến tông môn, Thương Lan Quân phải xông lên trước nhất, cho nên lúc bình thường, luyện binh rất trọng yếu, chống đỡ thú triều không thể nghỉ ngơi là một cơ hội luyện binh tốt.

Nơi này, chỉ là một phần nhỏ của Thương Lan Quân, Thương Lan Quân tổng số vượt qua 20 vạn người.

Khi thú triều cách Thú Huyết Trần hơn một ngàn thước, Thú Huyết Trần bắt đầu đợt tấn công thứ nhất là công kích tầm xa.

Mấy trăm chiếc máy bắn đá nén đá ra, những tảng đá này nện vào thú triều, tùy tiện có thể đập chết ba năm đầu Yêu thú, làm tốc độ thú triều giảm xuống.

Chỉ là cho dù máy bắn đá lợi hại, nhưng số lượng Yêu thú quá nhiều, chỉ trong chốc lát, thú triều đã tràn tới mấy trăm thước.

- Mở cửa trấn, tấn công.

Trần trưởng ra lệnh, cửa trấn to lớn mở ra, Thương Lan Quân cùng quân đội của Thú Huyết Trần xông ra ngoài, mà trên tường rào, mọi người cũng nhảy xuống, nghênh đón thú triều.

Bạn đang đọc truyện *Vĩnh Hằng Chí Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 106: Chém Giết

Ngay khi mọi người rơi xuống đất thì thú triều đã đến trước mặt.

- Giết!

Thú triều bùng phát sợ kỳ, mọi người không đến nỗi sợ hãi, Yêu thú xông lên trước nhất phần lớn là Nhất cấp, Yêu thú lợi hại ở phía sau, cho nên chỉ cần không lạc đoàn thì không có gì nguy hiểm.

Lúc này thấy Yêu thú đến trước mặt, từng người bùng phát Chân khí, anh dũng giết yêu.

Phốc phốc phốc phốc. . .

Máu tươi của Yêu thú tung tóe điên cuồng, Yêu thú giống như cắt lúa vậy, từng con ngã xuống.

Phong Ảnh Quyết của Lý Phù Trần đã đạt tới cảnh giới Đăng Phong Tạo Cực, người nhẹ như lông hồng.

Sau khi từ không trung rơi xuống, chân không chạm đất, hời hợt trượt ra xa mấy thước, trên đường trượt tới, hân vung lên Huyền Thiết Kiếm trong tay, một đạo kiếm quang hình cung to lớn xuất hiện, ba bốn con Yêu thú Nhất cấp bị chém chết. Ngay sau đó, kiếm quang hình thập tự thoáng qua, lại có ba bốn con Yêu thú Nhất cấp bị chém chết.

Đối phó với Yêu thú cấp thấp, thi triển Võ học lợi hại là hành động ngu xuẩn.

Võ học càng lợi hại, thì tiêu hao Chân khí càng nhiều, lãng phí vô ích.

Dĩ nhiên, nếu thực lực mạnh mẽ, thì ngay cả Võ học Hoàng cấp Đê giai cũng không cần thi triển, chỉ cần công kích bình thường là được.

Lý Phù Trần muốn một mảnh đất trống đặt chân, nên mới thi triển kiếm pháp Hoàng cấp Đê giai Bán Nguyệt Kiếm Pháp cùng Hồ Nha Thập Tự Trảm.

Sau khi rơi xuống đất, Lý Phù Trần một người một kiếm, chém giết Yêu thú Nhất cấp.

Cách đó không xa, Liêu Hải Long, Ô Thanh Mai cùng với đám người Cao Trường Thiên cũng đang chém giết Yêu thú.

Nhưng cùng Lý Phù Trần đơn đả độc đấu khác nhau, chín người bọn Liêu Hải Long tạo thành một trận hình, trận hình này giống như cối xay thịt, đi đến nơi nào, nơi đó liền "tinh phong huyết vũ", Yêu thú ngã xuống thành mảng.

"Quả nhiên nhiều người lực lớn."

Thật ra thì Lý Phù Trần không hề bài xích đội ngũ, đáng tiếc, Liêu Hải Long với hân không cùng đường, gia nhập chỉ thêm tức mà thôi.

- Vạn Mai Kiếm Pháp!

Bên kia, Mai Kiếm - Trần Phương Hoa cùng Triệu Minh Nguyệt vừa rơi xuống đất liền bạo phát công kích kinh người.

Nhất là Trần Phương Hoa.

Nàng có tu vi Quy Nguyên cảnh bát trọng, vô cùng mạnh mẽ, chỉ thấy bảo kiếm màu đỏ nhạt trong tay nàng rung lên một cái, vô số kiếm quang màu đỏ nhạt bắn ra, như bách hoa nở rộ, tươi đẹp vô cùng.

Phốc phốc phốc. . .

Ít nhất có mấy chục con Yêu thú Nhất cấp chết dưới một kiếm này, đây không chỉ là thuần sát mà là quần sát.

- Chân khí ngoại phóng, Võ giả Quy Nguyên cảnh lại có thể Chân khí ngoại phóng, thật kinh khủng, không cách nào tưởng tượng được.

Những Võ giả Quy Nguyên cảnh xung quanh hoảng sợ, âm thanh run rẩy.

Thông thường, chỉ có Võ giả Địa Sát cảnh mới có thể Chân khí ngoại phóng, mà Quy Nguyên cảnh làm được Chân khí ngoại phóng, không có ngoại lệ nào, đều là thiên tài cao cấp.

Một kiếm thanh trừ một mảnh đất trống rộng lớn, Trần Phương Hoa cùng Triệu Minh Nguyệt rơi xuống, sau đó giống như mọi người, một người một con hay một người hai con, chém giết Yêu thú.

"Đây là kiếm pháp quần sát Vạn Mai Kiếm Pháp sao?"

Lý Phù Trần nhìn một màn này trong mắt.

Đồng dạng là kiếm pháp, có rất nhiều loại.

Có kiếm pháp biến hóa rất nhiều, giới về mê hoặc đối thủ.

Có kiếm pháp sát thương mạnh mẽ, thích hợp đơn đả độc đấu, như Lưu Tinh Kiếm Pháp của Lý Phù Trần.

Có kiếm pháp, thích hợp quần công, như Vạn Mai Kiếm Pháp của Trần Phương Hoa.

Dĩ nhiên, kiếm pháp quần sát lúc đơn đả độc đấu cũng lợi hại, khi đối phương không có sơ hở, một chiêu Vạn Mai Kiếm Pháp công kích, đủ làm đối phương tay chân luống cuống.

Chẳng qua là Võ giả Quy Nguyên cảnh lợi hại đến đâu cũng chỉ là Võ giả Quy Nguyên cảnh.

Trên tường rào, tất cả Võ giả Địa Sát cảnh đều không động.

Chỉ là Yêu thú Nhất cấp, còn chưa đáng giá để bọn họ động thủ, đối thủ của bọn họ là Yêu thú Tam cấp.

Nhưng nếu có Yêu thú đến gần tường rào, bọn họ vẫn xuất thủ.

Mấy chục đầu Yêu thú còn chưa tới tường rào, một tên Ngoại Tông Trưởng Lão của Thương Lan Tông đã xuất thủ.

Hắn vung tay lên, kinh khí cuồng bạo như long nộ, đánh thẳng vào đám Yêu thú, nổ thành một mảnh huyết vụ.

Một đám Yêu thú, đồng loạt bị chấn động mà chết.

Thủ đoạn tùy tiện, so với Trần Phương Hoa đâu chỉ lợi hại hơn gấp mấy lần.

"Không hổ là Võ giả Địa Sát cảnh."

Chuyện chém chết Yêu thú Nhất cấp đối với Lý Phù Trần mà nói, dễ dàng giống như ăn một bữa cơm vậy, người khác một lòng đặt chú ý vào Yêu thú, hẳn lại nhìn nghe bốn phương tám hướng, chỉ cần có Yêu thú xít lại gần, lập tức sẽ bị hắn một kiếm xuyên thủng.

Động tĩnh ở phía sau đương nhiên sẽ không thoát khỏi mắt hắn.

Đây là lần đầu tiên hắn thấy Võ giả Địa Sát cảnh xuất thủ, quả nhiên vô cùng kinh khủng.

Dĩ nhiên, nếu so với Võ giả Thiên Cương cảnh, lại kém xa.

Trong khảo hạch đệ tử Nội Tông, vị Nội Tông Trưởng Lão tu vi Thiên Cương cảnh vẫy tay một cái, lập tức trên Thiên Bộc Hà hình thành một đường đi bằng băng.

Đừng nói một tên Võ giả Địa Sát cảnh, coi như mười Võ giả Địa Sát cảnh, cũng phải bị một chương này đóng băng.

Theo thời gian qua đi, dần dần có Yêu thú Nhị cấp xuất hiện.

Yêu thú Nhị cấp rất mạnh, một con Yêu thú Nhị cấp Trung giai, đủ để chống lại Võ giả Quy Nguyên cảnh Trung giai của Thương Lan Quân, còn những Võ giả Quy Nguyên cảnh Trung giai không phải là Thương Lan Tông, phải hai ba người mới chống lại một con Yêu thú Nhị cấp Trung giai.

Chỉ có đệ tử Nội Tông của Thương Lan Tông dưới tình huống cùng cấp bậc có thể nghiền ép Yêu thú Nhị cấp Trung giai.

Không thể không nói Võ giả cùng Yêu thú rất khác nhau.

Yêu thú mỗi khi tăng lên một cảnh giới lớn, thì thực lực ít nhất tăng lên mười lần.

Mà Võ giả nếu không tu luyện công pháp lợi hại, mỗi khi tăng lên một cảnh giới lớn, thực lực tăng trưởng kém xa Yêu thú.

Ví dụ như, một người ở Luyện Khí cảnh tu luyện công pháp Hoàng cấp Cao giai, đến Quy Nguyên cảnh, lại tu luyện công pháp Hoàng cấp Cao giai nữa, thì không phải đối thủ của Yêu thú Nhị cấp.

Cho nên, đối phó Yêu thú Nhị cấp, ít nhất phải tu luyện công pháp Hoàng cấp Đỉnh giai.

Trong Thương Lan Quân, phần lớn Võ giả Quy Nguyên cảnh tu luyện công pháp Hoàng cấp Đỉnh giai, chỉ có một số ít tu luyện công pháp Huyền cấp Đê giai.

Còn như đệ tử Nội Tông của Thương Lan Tông, bởi vì tu vi đều trên Quy Nguyên cảnh ngũ trọng, tu luyện công pháp Huyền cấp Trung giai, lúc này mới có thể nghiền ép Yêu thú Nhị cấp.

Lý Phù Trần một kiếm xuyên thủng cổ họng của một con Yêu thú Nhị cấp Trung giai, thảm nói:

"Chờ ta đến Địa Sát cảnh, nếu vẫn tu luyện công pháp Huyền cấp Trung giai Xích Họa Huyền Công, đối phó với Yêu thú Tam cấp cùng cấp độ, phòng chừng không có ưu thế, trừ khi phối hợp với những ưu thế khác, hoặc tu luyện công pháp cao cấp hơn."

Nghĩ tới đây, Lý Phù Trần không khỏi cười khổ.

Yêu thú lớn lên có thiên phú quả thật kinh khủng.

Nghe nói, đối phó với Yêu thú Ngũ cấp, ít nhất phải tu luyện công pháp Huyền cấp Đỉnh giai mới được, hơn nữa công pháp Huyền cấp Đỉnh giai còn chưa quá bảo hiểm, chỉ có công pháp Địa cấp Đê giai mới tốt nhất.

Thương Lan Tông có công pháp Địa cấp hay không?

Lý Phù Trần cũng phải hoài nghi.

Dĩ nhiên, Võ giả trừ công pháp ra, còn có Võ học, dựa vào Võ học, vẫn có thể bù đắp khuyết điểm, nếu không thì đã sớm bị Yêu thú diệt tộc rồi.

"Ừ? Yêu thú Nhị cấp Cao giai."

Lý Phù Trần lấy lại tinh thần, nhìn thấy một tên Võ giả Quy Nguyên cảnh Cao giai trực tiếp bị một con đại tinh tinh xé nát, tinh phong huyết vũ, cái chết vô cùng thê thảm.

Rống!

Yêu thú đại tinh tinh vỗ ngực, khí thế cuồng bạo, đột ngột, nó chuyển động con mắt đỏ thẫm rơi vào trên người Lý Phù Trần.

Ầm ầm ầm . .

Chạy nhanh tới, dọc đường đi, Võ giả Quy Nguyên cảnh rồi rít bị đánh bay, đứt gân gãy xương, không chết cũng tàn tật.

Yêu thú đại tinh tinh rõ ràng nhìn chòng chọc Lý Phù Trần.

Bạn đang đọc truyện *Vĩnh Hằng Chí Tôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 107: Hai Nữ Khiếp Sợ

- Tình hình không ổn, lại là Thiết Bối Tinh Tinh.

Lý Phù Trần cau mày.

Thiết Bối Tinh Tinh là Yêu thú Nhị cấp Cao giai, một loại rất cường đại, lực lượng thân thể khoảng chừng 2 vạn cân, phối hợp với Yêu khí, mạnh mẽ xé một Võ giả Quy Nguyên cảnh Cao giai không phải chuyện đáng kể gì.

Còn chuyện hấn bị dễ mất tới cũng không phức tạp gì, loài người cần tài liệu trên thân Yêu thú, Yêu thú thì muốn máu thịt của loài người.

Lực lượng thân thể của Lý Phù Trần khoảng chừng 1 vạn 5 ngàn cân, trong mắt của Thiết Bối Tinh Tinh không thể nghi ngờ là một viên thuốc bổ biết di động.

Sau mấy bước, Thiết Bối Tinh Tinh đi tới trước người Lý Phù Trần, chiều cao của nó hơn ba bốn thước, nắm đấm gần bằng một chậu nước, đập một quyền về phía Lý Phù Trần.

Cương phong mãnh liệt gần trong gang tấc, tóc của Lý Phù Trần bay phấp phới.

Ầm!

Một cái hố to xuất hiện, đất bùn văng tung tóe.

Thiết Bối Tinh Tinh thu lại nắm đấm, đi vào hố to nhìn một cái, vẻ mặt nghi ngờ.

Chẳng lẽ một quyền của mình đánh đối phương tan xương nát thịt, hài cốt không còn?

- Xem kiếm!

Phía sau Thiết Bối Tinh Tinh, thân hình của Lý Phù Trần lơ lửng giữa không trung, chém xuống một kiếm.

Một kiếm này cực kỳ chói mắt, giống như lưu tinh rơi phá trường không, ánh sáng cùng tốc độ trong nháy mắt đó khiến cho tâm thần của người khác dao động.

Phốc!

Yêu khí của Thiết Bối Tinh Tinh dưới một kiếm này, không khác gì tờ giấy, nhanh chóng tan rã, Thiết Bối Tinh Tinh trực tiếp bại lộ dưới kiếm.

Trong nháy mắt, máu tươi bắn ra, sau đầu Thiết Bối Tinh Tinh xuất hiện một lỗ máu.

Nhưng Lý Phù Trần lại lắc đầu, bằng vào cảm ứng theo Huyền Thiết Kiếm truyền tới, hấn biết, một kiếm này không thể xuyên qua đầu của Thiết Bối Tinh Tinh.

Bàn chân đạp trên lưng Thiết Bối Tinh Tinh, Lý Phù Trần bay ngược lên, tránh được một quyền khi xoay thân của Thiết Bối Tinh Tinh.

Thiết Bối Tinh Tinh bị thương, bạo phát hung tính, điên cuồng đuổi theo Lý Phù Trần.

Thiết Bối Tinh Tinh vốn không giỏi về tốc độ, không cách nào đuổi kịp Lý Phù Trần, tức giận kêu gào.

- Vạn Mai Kiếm Pháp!

Vô số kiếm quang bùng nổ, không biết từ lúc nào, Lý Phù Trần và Thiết Bối Tinh Tinh tiến vào khu vực chiến đấu của Trần Phương Hoa, nhìn thấy Lý Phù Trần, Trần Phương Hoa ngang nhiên xuất thủ.

Trong nháy mắt, Thiết Bối Tinh Tinh thành một cái tổ ong, toàn thân đều là lỗ máu.

Nhưng mà Thiết Bối Tinh Tinh có phòng ngự mạnh mẽ, ngược lại không có chết, làm cho Trần Phương Hoa giật mình.

- Chết!

Trần Phương Hoa đổi lại một kiếm pháp mới, xuyên thủng yết hầu của Thiết Bối Tinh Tinh.

- Đa tạ.

Lý Phù Trần nói cảm tạ.

Trần Phương Hoa như cười mà không cười nói:

- Khinh công của ngươi không tệ a, thậm chí ngay cả Thiết Bối Tinh Tinh cũng không đuổi kịp ngươi.

Mặc dù Thiết Bối Tinh Tinh không giỏi tốc độ, nhưng chỉ tương đối mà thôi.

Lý Phù Trần mà một tên Võ giả Quy Nguyên cảnh tứ trọng, có thể tránh được Thiết Bối Tinh Tinh đuổi giết, thành tựu về khinh công không thể tưởng tượng được.

- Không bằng chúng ta hợp thành một đội đi!

Triệu Minh Nguyệt đề nghị.

Nàng rất tò mò đối với Lý Phù Trần, sau khi hợp thành một đội có lẽ nhìn ra được một hai.

- Được, ta không có ý kiến.

Trần Phương Hoa gật đầu.

- Ta cũng không có ý kiến.

Lý Phù Trần suy nghĩ một chút, cũng gật đầu.

Bất kể như thế nào, đối phương đã giúp hắn giải quyết một cái phiền phức, hắn không thể trở mặt ngay với người ta được.

Tổ ba người làm hiệu suất tăng lên không ít.

Trần Phương Hoa trực diện, Lý Phù Trần cùng Triệu Minh Nguyệt một trái một phải, hiệu suất chém giết Yêu thú không kém hơn chín người Liêu Hải Long.

Duy nhất để Lý Phù Trần buồn bực chính là, Trần Phương Hoa cùng Triệu Minh Nguyệt thỉnh thoảng lại chú ý hắn.

Hắn cũng không nghĩ hai người đối với hắn có hảo cảm mà là đang muốn tìm ra bí mật của hắn.

"Nếu bí mật bị đào ra dễ dàng thì còn là bí mật sao?"

Lý Phù Trần thầm nói.

Lý Phù Trần không biết là, Trần Phương Hoa cùng Triệu Minh Nguyệt cũng rất giật mình.

Hai nàng nhìn Lý Phù Trần xuất thủ, vô cùng ác liệt, kiếm quang lóe lên, như điện quang hỏa thạch, hơn nữa mỗi kiếm đều có uy lực rất lớn, vượt xa đệ tử Nội Tông tu vi Quy Nguyên cảnh ngũ lục trọng.

Triệu Minh Nguyệt không nhịn được hỏi:

- Lý Phù Trần, Xích Hóa Huyền Công của ngươi tới tầng thứ mấy.

Tu vi của nàng tương đương với Lý Phù Trần, Minh Ngọc Huyền Công tầng thứ mười, nàng đoán Xích Họa Huyền Công của Lý Phù Trần khoảng chừng tầng thứ mười một.

Trần Phương Hoa cũng không nhận được mà nhìn về phía Lý Phù Trần.

Nàng trở thành đệ tử Nội Tông hơn sáu năm, nhưng mới đem Thanh Nguyên Huyền Công tu luyện đến tầng thứ mười hai mà thôi.

Lý Phù Trần cảm thấy không cần thiết giấu giếm, nói:

- Tầng thứ mười ba.
- Tầng thứ mười ba sao? Khá tốt, cái gì . .

Triệu Minh Nguyệt theo bản năng gật đầu, nhưng nhanh phát giác có cái gì không đúng, cái miệng nhỏ nhắn đỏ thắm há ra, tròn mắt nhìn.

- Tầng thứ mười ba. . .

Trần Phương Hoa hít một ngụm khí lạnh.

Công pháp vốn khó luyện hơn Võ học, công pháp Huyền cấp Trung giai khó luyện có thể so với Võ học Huyền cấp Cao giai.

Mặc dù đối với Võ giả rất ít hạn chế, chỉ cần đến Quy Nguyên cảnh liền có thể tu luyện, mà Võ học Huyền cấp Cao giai, không tới Địa Sát cảnh, căn bản không thể nắm giữ tinh nghĩa trong đó.

Nhưng như thế nào đi nữa thì công pháp Huyền cấp Trung giai, một năm đột phá một tầng đã là thiên tài rồi, một năm đột phá hai tầng, căn cốt ngũ tinh cũng làm không được, Lý Phù Trần từ tầng thứ bảy đột phá đến tầng thứ mười ba, ròng rã sáu tầng.

- Lúc ta ở Ngoại Tông, đã đem Xích Họa Huyền Công tu luyện tới tầng thứ chín rồi, một năm hai tầng cũng không tồi!

Lý Phù Trần nói.

Triệu Minh Nguyệt tròn trắng mắt:

- Công pháp càng về sau càng khó tăng lên, không đúng, ngươi vừa nói cái gì, ngươi ở Ngoại Tông đã tu luyện Xích Họa Huyền Công tới tầng thứ chín, điều này sao có thể?

Luyện Khí cảnh có thể đem công pháp Huyền cấp Trung giai tăng lên một tầng, đến tầng thứ tám, đã thuộc về cấp bậc yêu nghiệt, chỉ có căn cốt ngũ tinh mới làm được.

Dưới ngũ tinh căn cốt đan được mới đột phá.

Lý Phù Trần lại có thể tăng lên hai tầng ở Luyện Khí cảnh, còn muốn người khác sống hay không.

Trần Phương Hoa cố gắng kiềm chế buồn bực, nói:

- Ngộ tính của ngươi ở Thương Lan Tông ta, phỏng chừng chỉ có Kiếm Sĩ sư huynh mới so với ngươi được.

Nàng không so sánh Lý Phù Trần cùng Kiếm Sĩ, mà nói Kiếm Sĩ có thể so sánh với hắn, trong lòng nàng, nàng cho rằng Kiếm Sĩ cũng chỉ đến như thế.

- Ta cũng chỉ có ngộ tính mà thôi.

Lý Phù Trần chém giết một con Yêu thú Nhị cấp Đê giai, nói.

Triệu Minh Nguyệt nói:

- Nếu ta có ngộ tính như ngươi thì thật tốt.

Nói xong, vẻ mặt của nàng đầy hâm mộ, nàng có căn cốt tứ tinh, nếu ngộ tính có thể như Lý Phù Trần, căn cốt năm sao cũng không bằng nàng.

- Căn cốt của ngươi chỉ là phổ thông sao?

Triệu Minh Nguyệt không nhận được hỏi lại.

Lý Phù Trần nói:

- Nếu căn cốt của ta là tinh cấp, ngươi nghĩ ta sẽ dừng lại ở Quy Nguyên cảnh tứ trọng sao.

- Cũng đúng.

Triệu Minh Nguyệt gật đầu một cái, nói:

- Ngộ tính của Vũ Văn Thiên không bằng nguoi, nhưng hắn đã đạt tới Quy Nguyên cảnh ngũ trọng.

Căn cốt tăng lên mọi mặt còn ngộ tính chỉ tăng một mặt.

Thời gian từ từ trôi qua, áp lực của mọi người càng ngày càng lớn.

Ban đầu trong một trăm Yêu thú Nhất cấp, mới có một con Yêu thú Nhị cấp, bây giờ mười Yêu thú Nhất cấp sẽ xuất hiện một con Yêu thú Nhị cấp.

Phanh!

Trên chiến trường, có đệ tử Nội Tông bóp nát Cầu Cứu Phù, theo một đạo pháo bông năm màu phóng lên cao, trên tường rào, một tên Trưởng Lão Ngoại Tông nhảy lên, đưa tay lấy tên đệ tử Nội Tông này, hơn nữa một chưởng đánh chết ba con Yêu thú Nhị cấp đang vây công hắn.

Triệu Minh Nguyệt nuốt xuống một viên Hồi Khí Đan, nói:

- Yêu thú Nhị cấp càng ngày càng nhiều, chúng ta phải liên hợp với những người khác.

Áp lực của Trần Phương Hoa tạm thời không lớn, nhưng năng đồng ý đề nghị của Triệu Minh Nguyệt.

Ngay khi ba người chuẩn bị di chuyển, xa xa, đột nhiên có mấy chục đạo kinh khí bộc phát, vô số Yêu thú Nhất, Nhị cấp dưới khí thế kích thích càng điên cuồng hơn, xông về phía trước.

- Yêu thú Tam cấp.

Con nguoi của Lý Phù Trần co rụt một cái.

Bạn đang đọc truyện *Vĩnh Hằng Chí Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 108: Khiêu Khích

Có mấy chục con Yêu thú Tam cấp gia nhập làm cục diện chiến trường đột nhiên biến đổi, số người thương vong tăng vọt.

Lúc này, Cầu Cứu Phù không còn nhiều tác dụng.

Trưởng Lão Ngoại Tông cùng Chấp Sự Nội Tông có tu vi Địa Sát cảnh trên cơ bản đều tiến lên nghênh đón Yêu thú Tam cấp, chỉ còn lại le que mấy tên Trưởng Lão Ngoại Tông.

Nếu như quá nhiều người bóp nát Cầu Cứu Phù, Trưởng Lão Ngoại Tông cũng không giúp được.

- Đó là cái gì?

Triệu Minh Nguyệt chỉ đám Yêu thú xa xa, một đám lục sắc hay nói khác hơn là một sinh vật hình người màu lục (xanh).

- Yêu Ma.

Trần Phương Hoa biến sắc.

Bất kể là Yêu Ma Nhất cấp, hay Yêu Ma Nhị cấp, cũng vô cùng kinh khủng.

Yêu thú, dù sao cũng là thú, trí khôn không cao.

Mà Yêu Ma, trí khôn không kém nhân loại.

Nếu chỉ như vậy thì thôi.

Đang này, thực lực của Yêu Ma thực gấp mười lần Yêu thú.

Yêu Ma Nhất cấp đủ càn quét bất kỳ Yêu thú Nhất cấp nào, thực lực có thể so với Yêu thú Nhị cấp Sơ giai.

Mà Yêu Ma Nhị cấp còn kinh khủng hơn, đây là tồn tại có thể so với Yêu thú Tam cấp Sơ giai.

Trí không cùng lực lượng phối hợp nhau, khiến cho Yêu Ma trở thành cấm kỵ, cấm kỵ khiến Võ giả phải biến sắc khi nói đến.

- Đây chính là Yêu Ma sao? Lại có thể thôn phệ huyết nhục khôi phục thương thể.

Lý Phù Trần thấy một con Yêu Ma Nhất cấp bị đánh thương, sau đó nắm lấy thi thể Võ giả dưới đất căn xé, chỉ trong chốc lát, thương thể trên người đã lành lại.

- Hơn nữa còn có thể sử dụng vũ khí.

Triệu Minh Nguyệt rung động.

Những vũ khí của Yêu Ma đều là binh khí nặng, không phải chùy, búa thì là lang nha bổng, mặc dù hết sức đơn sơ, không sắc bén, tinh xảo như binh khí của Võ giả, nhưng hơn ở chỗ lực lớn, trầm trọng.

- Yêu Ma tới, cẩn thận.

Đối với Yêu Ma, Trần Phương Hoa cũng không dám khinh thường, cho dù là Yêu Ma Nhất cấp.

Kiệt kiệt kiệt kiệt kiệt.

Một đám Yêu Ma phát ra tiếng cười tàn nhẫn, vọt tới ba người Lý Phù Trần.

- Vạn Mai Kiếm Pháp!

Trần Phương Hoa hít sâu một hơi, thi triển Vạn Mai Kiếm Pháp, vô số kiếm quang màu đỏ nhạt tấn công Yêu Ma.

Phốc phốc phốc phốc. . .

Ít nhất có một nửa Yêu Ma Nhất cấp chết dưới một kiếm này của Trần Phương Hoa, còn dư lại mười mấy Yêu Ma, tay cầm khiên, chặn lại công kích này.

- May mắn là số lượng Yêu Ma không nhiều, bằng không trận chiến này nguy hiểm a!

Khóe miệng của Lý Phù Trần co rúc.

Binh khí giao nhau.

Mười mấy Yêu Ma xen lẫn với nhiều Yêu thú, vây công ba người Lý Phù Trần.

Đương!

Trong quá trình giao chiến kịch liệt, một con Yêu Ma thoát ra đám Yêu thú chém một búa về phía Lý Phù Trần.

Mặt búa này to cỡ cái mâm, sức nặng không dưới một ngàn cân, một búa chém xuống, lực đạo vô cùng khổng lồ, Lý Phù Trần lại không thể dùng một kiếm đánh bay búa của đối phương, để thân hình của đối phương ngã về sau, lẫn vào trong đám Yêu thú.

Lý Phù Trần một trận không nói, một đối một, hẳn hoàn toàn có thể giết chết Yêu Ma Nhất cấp trong nháy mắt, công kích của đối phương căn bản không có bất kỳ quy tắc nào.

Nhưng trong hỗn chiến, Yêu Ma quá giáo hoạt, đều chờ đợi cơ hội tấn công, chưa bao giờ đơn đả độc đấu.

Hiển nhiên, Trần Phương Hoa cùng Triệu Minh Nguyệt cũng phát hiện điểm này.

- Vạn Mai Kiếm Pháp.

Trần Phương Hoa thường xuyên thi triển Vạn Mai Kiếm Pháp, đánh chết một mảng Yêu thú, mấy đầu Yêu Ma Nhất cấp không kịp chống lên tám khiên, thì đã bị một kiếm của Trần Phương Hoa đánh chết.

Chỉ là làm như vậy khiến cho Chân khí tiêu hao gấp bội.

Lấy tu vi của Trần Phương Hoa, lúc này cũng phải dùng một viên Hoàng cấp Cao giai Hồi Khí Đan.

Triệu Minh Nguyệt thì không chịu nổi, nếu không có Trần Phương Hoa cùng Lý Phù Trần chống đỡ, nàng đã sớm chết mấy lần rồi.

- Tích Thủy Xuyên Thạch.

Kiểm quang xuất ra, Lý Phù Trần đâm xuyên qua yết hầu của một con Yêu Ma Nhất cấp, cùng lúc đó, hắc giới ra tay trái, chưởng lực nóng cháy đánh chết một con Yêu thú Nhị cấp Trung giai.

Ba người Lý Phù Trần còn có thể chống đỡ, bên kia, chín người Liêu Hải Long thì vô cùng nguy hiểm

Bùng!

Hai tên đệ tử Nội Tông chịu không nổi nữa, bóp nát Cầu Cứu Phù.

Rất nhanh, một tên Trưởng Lão Ngoại Tông một tay một người cứu đi.

Bùng!

Lại hai tên đệ tử Nội Tông bóp nát Cầu Cứu Phù.

Cứ như vậy, chín người bên Liêu Hải Long chỉ còn lại năm người.

- Đáng chết, những Yêu Ma này quá giao hoạt.

Sắc mặt của Liêu Hải Long đen lại, hắc đường đường là thiên kiều Quy Nguyên cảnh lực trọng lại bị một đám Yêu Ma Nhất cấp làm cho sứt đầu mẻ trán.

Nếu đổi thành một đám Yêu thú Nhị cấp Sơ giai, hắc nào có chặt vật như vậy.

- Liêu sư huynh, Ô sư muội, bên Lý Phù Trần, còn có Trần Phương Hoa sư tỷ cùng Triệu Minh Nguyệt sư muội ở đây, không bằng chúng ta tụ họp lại đi.

Cao Trường Thiên đề nghị.

- Được, Liêu sư huynh, người thấy thế nào.

Ô Thanh Mai nhìn về phía Liêu Hải Long.

- Bọn họ đơn bạc, chúng ta qua giúp bọn họ cũng được.

Liêu Hải Long đương nhiên không thừa nhận hắc cần người khác cứu, gật đầu nói.

Hai đội ngũ cách nhau không xa, chỉ trong chớp lát, đã hội họp với nhau.

- Ta nói một mình người làm sao tới Thú Huyết Trấn, nguyên lai có Trần sư tỷ bảo bọc.

Liêu Hải Long châm chọc Lý Phù Trần.

Lý Phù Trần cười nhạt:

- Trần sư tỷ bảo bọc thì thế nào, ít nhất không giống như người, ngay cả thành viên của mình cũng không che chở được.

- Người.

Liêu Hải Long giận dữ, hai mắt bốc lửa.

- Được rồi, bây giờ cần phải chống đỡ thú triều, các người cũng không muốn bóp nát Cầu Cứu Phù đi!

Trần Phương Hoa trừng mắt Liêu Hải Long một cái.

Mặc dù Cầu Cứu Phù có thể cứu bản thân một mạng, nhưng sau khi được cứu trở về thì thu hoạch trên chiến trường cũng rời xa bọn họ, chỉ có người kiên trì mới được thu hoạch chiến lợi phẩm.

Phải biết rằng Yêu thú trên chiến trường đâu chỉ có mười vạn, dù trong một trăm Yêu thú, có một con có Yêu hạch, thì cũng đủ mọi người phát tài.

Dĩ nhiên, điều kiện tiên quyết là phải chiến thắng.

- Hừ!

Ánh mắt của hắc lạnh lùng nhìn Lý Phù Trần, Liêu Hải Long không nói thêm gì nữa.

Tám người tụ họp cùng một chỗ, sức chiến đấu tăng vọt, dù bị nhiều Yêu thú, Yêu Ma hòng vây công, tám người cũng cảm thấy nhẹ nhàng không ít.

Theo cuộc chiến ngày càng khốc liệt, mỗi người đều lấy ra sở trường của mình.

Nhất là Lý Phù Trần, vận chuyển Xích Hỏa Huyền Công tầng thứ mười ba, Ô Thanh Mai cùng Cao Trường Thiên cách một khoảng cũng cảm thấy nóng cháy, không khỏi giật mình trong lòng.

"Xem ra thực lực của Lý Phù Trần sau khi tiến vào Quy Nguyên cảnh, tiến bộ còn nhanh hơn."

Ô Thanh Mai đảo mắt một vòng.

Mặc dù Ô Thanh Mai nằng thích kết giao với cường giả thiên kiêu, nhưng cũng không phải một người tùy tiện, bất kể là Thượng Quan Hồng hay Vũ Văn Thiên, hoặc là Liêu Hải Long, nằng chỉ cùng bọn họ quan hệ mập mờ mà thôi, cũng không có tiền triển thực chất.

Dù sao nằng cũng có căn cốt tứ tinh, còn không đến mức cam chịu đọa lạc.

Mơ hồ, nằng nhận ra được Lý Phù Trần không phải đơn giản là căn cốt phổ thông như vậy, đáng giá nằng kết giao.

- Lý Phù Trần, chúng ta đổi chỗ, nơi này có một Yêu Ma Nhất cấp quá giảo hoạt.

Ô Thanh Mai đột nhiên nói.

- Có thể.

Lý Phù Trần không nghi ngờ gì, cùng đối phương đổi chỗ.

Phốc!

Thi triển Tích Thủy Kiếm Quyết, Lý Phù Trần một kiếm đã tiêu diệt một đầu Yêu Ma Nhất cấp.

- Lý Phù Trần, ngươi ẩn giấu đủ sâu, theo ta nhìn, Vũ Văn Thiên cũng chỉ như vậy.

Trên khuôn mặt thanh thuần quyến rũ của Ô Thanh Mai hiện lên ý cười.

Cao Trường Thiên một bên, vẻ mặt âm trầm, bất kể là Vũ Văn Thiên hay là Lý Phù Trần, hẳn đều tự nhận không bằng.

- Chỉ là Vô gia Quy Nguyên cảnh tứ trọng, có thể lợi hại đến đâu.

Liêu Hải Long thấy Ô Thanh Mai hơi có vẻ thân thiết cùng Lý Phù Trần, vẻ mặt âm trầm vô cùng, vận chuyển Bích Ảnh Huyền Công, cố ý đụng Lý Phù Trần một cái, suýt nữa đẩy Lý Phù Trần vào trong đám Yêu thú.

Tối mà không đi là vô lễ, Lý Phù Trần mượn cơ hội đụng Liêu Hải Long một cái.

- Liêu sư huynh mạnh như vậy thì có thể chiến đấu một mình a.

- Lý Phù Trần, ngươi muốn chết.

Liêu Hải Long ngạnh kháng một con Yêu Ma đánh lên, nổi giận, muốn giết tới Lý Phù Trần.

- Liêu Hải Long, ngươi nói nhầm một câu nữa, thì cút ra ngoài cho ta.

Trần Phương Hoa lạnh nhạt nói.

- Được, rất tốt, Lý Phù Trần, ngươi có Trần sư tỷ bao che, dám bắt kình với ta, chờ sau thú triều, ta sẽ thật tốt tính sổ với ngươi.

Liêu Hải Long đè nén tức giận, một kiếm đánh chết một con Yêu Ma Nhất cấp.

Bạn đang đọc truyện *Vĩnh Hằng Chí Tôn* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 109: Võ Giả Thiên Cương Cảnh

Đại chiến một mực kéo dài đến đêm khuya, càng về sau, huyết tinh khí tức nồng nặc, thậm chí nhuộm lấy tinh thân bầu trời thành màu máu.

Bởi vì bóng đêm nên không ai biết có bao nhiêu Yêu thú trong thú triều vọt tới, mọi người chỉ biết, Yêu thú một nhóm lại một nhóm, vô cùng vô tận.

- Đáng chết, ta đã nuốt năm viên Hoàng cấp Cao giai Hồi Khí Đan rồi.
- Ta nuốt viên thứ sáu rồi.
- Một viên Hoàng cấp Cao giai Hồi Khí Đan giá trị không dưới 3 ngàn kim tệ, nếu sau cuộc chiến không thể thu vốn thì lỗ lớn rồi.
- Người còn nghĩ sau cuộc chiến, trước tiên vượt qua thú triều rồi hãy nói!

Một vài đệ tử Nội Tông vô cùng hối hận, nếu sớm biết thú triều nguy hiểm như vậy thì bọn họ đã không tới rồi.

Hồng!

Trong lúc mọi người đang chém giết, trong màn đêm phía xa, đột nhiên truyền tới tiếng thú rống.

Thú rống như lôi đình trên chín tầng trời, chấn động mặt đất oong oong. Ngay sau đó, cuồng phong ngút trời cuốn tới, cát bay đá chạy, bất kể là Võ giả cũng tốt, Yêu thú cũng tốt, đều cảm thấy khí huyết ngưng trệ, thân thể cứng ngắc.

Ngao!

Một đợt sóng chưa hết lại tới một đợt khác, sau tiếng thú rống cao vút, trong bóng đêm lại truyền ra tiếng sói tru trầm thấp.

Mặc dù tiếng sói tru không bằng tiếng thú rống, nhưng rất có lực xuyên thấu, một vài người tu vi hơi yếu, cảm thấy trái tim siết chặt, choáng đầu hoa mắt. Cùng lúc đó, một cô gió lốc mãnh liệt cuốn tới, ép mọi người hô hấp khó khăn.

- Khí thể thật đáng sợ.

Đám người Lý Phù Trần biến sắc.

Khí thể đưa tới cuồng phong, đây không phải là chuyện mà Yêu thú Tam cấp có thể làm được.

Chỉ có Yêu thú Tứ cấp mới có thể.

Mà Yêu thú Tứ cấp, là tồn tại so với Võ giả Thiên Cương cảnh.

Xuyên qua màn đêm, mọi người giống như thấy hai bóng đen to lớn như bao phủ tinh không, đó không phải là thực thể, mà là khí thể đưa tới ảo giác. Khí thể đáng sợ như vậy, dưới Võ giả Thiên Cương cảnh, căn bản không thể sinh ra ý chí chiến đấu, chiến ý lập tức tan vỡ.

- Trời ạ, là Yêu thú Tứ cấp, chúng ta xong đời rồi, một con Yêu thú Tứ cấp đủ để tàn sát toàn thành.
- Thú triều quy mô nhỏ làm sao xuất hiện Yêu thú Tứ cấp, không phải thú triều quy mô lớn mới xuất hiện Yêu thú Tứ cấp sao?
- Cuồng Thú Thành, một năm một lần thú triều quy mô nhỏ, mười năm một lần thú triều quy mô lớn, trăm năm một lần thú triều quy mô cực lớn, chẳng lẽ đây không phải thú triều quy mô nhỏ mà là thú triều quy mô lớn.
- Không thể nào, thú triều quy mô lớn không chỉ có hai đầu Yêu thú Tứ cấp, ít nhất mấy chục đầu.
- Không sai, Yêu thú Tứ cấp xuất hiện trong thú triều quy mô nhỏ vẫn phải có, chỉ là vận khí của chúng ta quá kém, vừa vận dụng phải.

Chiến ý của tất cả mọi người đều suy sụp, hai đầu Yêu thú Tứ cấp, làm sao đánh nữa, tất cả mọi người ở đây đều không đủ cho đối phương giết.

- Không biết Thú Huyết Trần có Võ giả Thiên Cương cảnh trấn giữ hay không, nếu không có, chúng ta nhất định phải ly khai chiến trường.

Trần Phương Hoa cười khổ một tiếng.

Ánh mắt của Liêu Hải Long lập lòe, đã có ý rút lui.

Triệu Minh Nguyệt chần chờ nói:

- Chắc có chứ!

Bọn họ chẳng qua là Võ giả Quy Nguyên cảnh nhỏ nhỏ, chẳng qua là tới trợ giúp, nếu gặp phải Yêu thú Tứ cấp, không trốn mới là ngu.

- Hừ, chỉ là hai đầu Yêu thú Tứ cấp, cũng dám phô trương.

Triệu Minh Nguyệt vừa nói xong, trong Thú Huyết Trấn, đột nhiên truyền ra một trận hừ lạnh.

Trong chốc lát, một đoàn hồng quang chói mắt bùng nổ, giống như một vòng mặt trời màu đỏ dâng lên.

Mặt trời màu đỏ dâng cao mấy chục thước, đột nhiên hóa thành một chùm tia sáng đỏ rực, công kích về hướng phát ra tiếng thú rống.

Dọc nơi nó ánh sáng đi qua, không khí như sôi trào, nhiệt độ kinh khủng làm cho nhiều vật trên chiến trường bùng cháy, đốt thành tro bụi.

- Phản Thiên Chân Công!

Lý Phù Trần liếc một cái liền nhận ra công pháp mà đối phương thi triển.

Ở Thương Lan Tông, có hai môn tuyệt học, một môn là Thương Lan Chân Công, là công pháp chí nhu, một môn là Phản Thiên Chân Công, là công pháp chí dương.

Nghe nói hai môn tuyệt học này đều là công pháp Huyền cấp Đỉnh giai, tổng cộng có hai mươi một tầng.

Xích Hóa Huyền Công tầng thứ mười ba của Lý Phù Trần, đối ứng với tầng thứ mười một của Phản Thiên Chân Công mà thôi, cách cảnh giới tối cao kém tới mười tầng.

- Là Vô Cực thúc thúc.

Triệu Minh Nguyệt thốt lên.

Võ giả Thiên Cương cảnh của Thương Lan Tông nói nhiều không nhiều, nói ít cũng không ít, người tu luyện Phản Thiên Chân Công có không ít, đổi thành người không quen, tuyệt đối không thể nhận ra người trong hồng quang là ai, nhưng Triệu Minh Nguyệt nhận ra được.

- Là Triệu Vô Cực Triệu trưởng lão sao.

Trần Phương Hoa nói.

Triệu Minh Nguyệt gật đầu một cái:

- Phải.

Ông nội của nàng là Đại trưởng lão của Nội Tông, mà Triệu Vô Cực là nghĩa tử của ông nội nàng, thực lực rất mạnh, trong Nội Tông Trưởng Lão, cũng xếp hàng đầu.

- Có Triệu trưởng lão ở chỗ này, hai đầu Yêu thú Tứ cấp đúng là không đáng nhắc tới.

Trần Phương Hoa thờ ra một hơi.

Triệu Vô Cực có tu vi Thiên Cương cảnh thất trọng, đã từng đánh chết Yêu thú Tứ cấp Cao giai, nếu như hai đầu Yêu thú Tứ cấp này không phải Tứ cấp Cao giai, tất bại không thể nghi ngờ.

Coi như Yêu thú Tứ cấp Cao giai, cũng không làm gì được Triệu Vô Cực.

Chùm tia sáng màu đỏ xuyên qua bốn đầu Yêu thú Tam cấp Cao giai mạnh nhất, lập tức chúng hóa thành đồng lửa mà chết, Yêu thú Tam cấp cùng Yêu Ma Nhị cấp còn lại, Triệu Vô Cực khinh thường xuất thủ, để cho Trưởng Lão Ngoại Tông cùng Chấp Sự Nội Tông là được.

- Cảm ơn Triệu trưởng lão.

Một tên Trưởng Lão Ngoại Tông ôm quyền cung kính nói.

Triệu Vô Cực không trả lời, tăng nhanh tốc độ, nghênh đón hai đầu Yêu thú Tứ cấp kia.

Ầm ầm!

Trong màn đêm đen kịt đột nhiên có một đạo cột lửa phóng lên trời, ánh sáng mãnh liệt làm chiến trường sáng như ban ngày, mọi người chăm chú nhìn, trong cột lửa, một đạo thân ảnh to lớn đang đập không mà đứng, giống như ma thần.

- Đây chính là Võ giả Thiên Cương cảnh sao?

Lý Phù Trần hít sâu một hơi.

Ngự khí phi hành, lẳng không mà đứng, cùng Yêu thú Tứ cấp chống lại, bất kỳ điều nào đều khiến tâm thần của mọi người nóng lên, ước ao không dứt.

Triệu Vô Cực không muốn ảnh hưởng đến mọi người trên chiến trường, ý thức đem hai đầu Yêu thú Tứ cấp dẫn ra, thanh âm chiến đấu càng lúc càng xa, thỉnh thoảng truyền tới tiếng va chạm như lời đĩnh.

- Giết!

Mất đi Yêu thú Tứ cấp quá nhiều, chiến ý của mọi người khôi phục, anh dũng chém giết.

Hơn nữa so với trước đó càng ra sức.

Võ giả Thiên Cương cảnh xuất hiện, mang đến cho họ không ít niềm tin cùng hy vọng, giống như ánh rạng động phá vỡ màn đêm.

Không biết từ lúc nào, Lý Phù Trần phát hiện Yêu thú dần ít đi, trước đó, mỗi lần đều có hai ba đầu Yêu thú đồng thời công kích hắn, bây giờ chỉ có một hai đầu đồng thời công kích.

- Yêu thú giảm xuống, ha ha, thú triều muốn kết thúc rồi.

Không ít người ý thức được điều này, cười như điên.

Thi thể Yêu thú trên chiến trường, đâu chỉ mười vạn, ít nhất có mấy mươi vạn.

Mấy mươi vạn thi thể Yêu thú, không sai biệt lắm có thể móc ra mấy ngàn viên Yêu hạch, nếu vận khí tốt, lấy được mấy viên Yêu hạch Nhị cấp, đủ để phát tài.

Dù sao thì Yêu hạch Nhị cấp Sơ giai cũng có giá trị 1 vạn kim tệ trở lên.

Yêu hạch Nhị cấp Trung giai trên 2 vạn kim tệ.

Yêu hạch Nhị cấp Cao giai trên 4 vạn kim tệ.

Yêu hạch biến dị có giá trị gấp năm lần Yêu hạch bình thường đồng giai.

Ngoài ra, tài liệu trên người Yêu thú cũng có giá trị không rẻ, da lông Yêu thú có thể chế tạo Bì giáp, nanh vuốt, xương cốt có thể là đồ trang sức hoặc làm binh khí, một ít tài liệu đặc thù trên người Yêu thú còn có thể luyện chế đan dược.

Tóm lại, toàn thân Yêu thú đều là bảo, chỉ bất quá có cao có thấp mà thôi.

Bạn đang đọc truyện *Vĩnh Hằng Chi Tôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 110: Giao Ra Yêu Hạch

Hừng sáng, Triệu Vô Cực chạy về, trên mặt đầy vui vẻ.

Hắn chưa từng nghĩ tới trong hai đầu Yêu thú Tứ cấp, đầu Yêu thú Tứ cấp Sơ giai lại có Yêu hạch trong cơ thể.

Một viên Yêu hạch Tứ cấp có giá trị khoảng 15 triệu kim tệ.

Đây tuyệt đối là một khoảng tài phú, Triệu Vô Cực tích lũy nhiều năm như vậy, kim tệ chỉ khoảng mấy triệu mà thôi, dĩ nhiên, cái này là do hắn sử dụng tương đối nhiều.

"Không biết sau này tới lúc nào mới lấy được một viên Yêu hạch Tứ cấp a?"

Trên đường trở về, Triệu Vô Cực trầm nghĩ.

Nhưng mà hắn nhanh chóng bỏ qua cái hy vọng xa vời này.

Lần này tuyệt đối là vận khí, trung bình mà tính, một trăm đầu Yêu thú Tứ cấp, chưa chắc có một con có Yêu hạch, lần này hắn quá may mắn.

Bởi vì tâm tình tốt nên Triệu Vô Cực lúc trở về thuận tiện thanh toán một đám Yêu thú, lấy thực lực của hắn, đối phó với Yêu thú cấp thấp, cũng không

cần động thủ trực tiếp, chỉ cần động Chân khí một chút là một mảng lớn Yêu thú chết đi.

Có Triệu Vô Cực hỗ trợ, thủ triều kết thúc nhanh hơn, khi ánh mắt trời đầu tiên chiếu xuống thì cuộc chiến đã kết thúc.

- Các vị, có thể chống đỡ thủ triều là công lao của mọi người, thu hoạch trên chiến trường hiện tại đều là của các ngươi. Nhưng mà ta nói trước, lúc cướp đoạt chiến lợi phẩm thì không được giết người, cũng không được cố ý đánh tàn phế, người không tuân theo thì tự gánh lấy hậu quả.

Triệu Vô Cực đứng trên tường rào Thú Huyết Trấn, cất giọng nói.

- Tạ đại nhân.

Mọi người cùng nhau hô to, sau đó bắt đầu tranh giành chiến lợi phẩm.

Trên tường rào, những Võ giả Địa Sát cảnh không xuống tranh cướp chiến lợi phẩm, thi thể Yêu thú Tam cấp trên chiến trường đã sớm bị bọn họ phanh thây, Yêu hạch cũng bị bọn họ cầm đi, còn như Yêu hạch Nhị cấp, bọn họ không lọt mắt.

- Triệu trưởng lão, nhìn tâm tình của ngươi hình như không tệ a.

Một tên Trưởng Lão Ngoại Tông quen biết Triệu Vô Cực mỉm cười hỏi.

Khuôn mặt nghiêm túc của Triệu Vô Cực tràn đầy đắc ý nói:

- May mắn được một viên Yêu hạch Tứ cấp Sơ giai.

- Cái gì, Yêu hạch Tứ cấp Sơ giai.

Tên Trưởng Lão Ngoại Tông này tròn mắt hốc mồm.

Những Trưởng Lão Ngoại Tông cùng Chấp Sự Nội Tông bên cạnh nghe thấy cũng tròn mắt hốc mồm.

Triệu Vô Cực thấy vậy, càng đắc ý hơn.

- Chúc mừng Triệu trưởng lão, Triệu trưởng lão, ngươi phải mời khách a!

- Đúng vậy, vận khí của Triệu trưởng lão ngút trời, nên mời khách a.

Triệu Vô Cực nghe vậy thì cười nói:

- Mời khách là nhất định, hơn nữa ta cũng không keo kiệt a, sau khi trở lại tông môn, ta sẽ mời các ngươi thật tốt.

Bên ngoài căn bản không có thứ ngon gì, không giống như Thương Lan Tông, có Bảo ngư cùng nhiều nguyên liệu nấu ăn quý hiếm.

Đám người Lý Phù Trần trước tiên gia nhập tranh đoạt, cho dù thi thể Yêu thú không hoàn chỉnh cũng bỏ ra, tìm kiếm Yêu hạch.

Dĩ nhiên, thi thể Yêu thú Nhất cấp bọn họ cũng không để ý đến, mục tiêu của bọn họ là thi thể Yêu thú Nhị cấp.

- Ha ha, Yêu hạch Nhị cấp Trung giai.

Một tên Võ giả Quy Nguyên cảnh tìm được một viên Yêu hạch Nhị cấp Trung giai, cười to.

Thấy có người thu hoạch được, mọi người càng ra sức.

Lý Phù Trần có ý thức cường đại nên không cần như những người khác, một kiếm chém ra thi thể Yêu thú, chậm rãi lục soát.

Bàn tay của hắn áp vào thi thể Yêu thú, ý thức men theo Chân khí chảy vào.

Chỉ cần một hai hô hấp là hắn biết trong thi thể của Yêu thú có Yêu hạch hay không.

Như vậy cho nên hiệu suất của hắn cao hơn nhiều, không tới nửa giờ đã tìm được ba viên Yêu hạch Nhị cấp.

Trong đó có một viên Yêu hạch Nhị cấp Trung giai.

"Hả, đây không phải là Yêu thú Nhị cấp biến dị Kim Mao Hùng sao."

Dưới một đồng thi thể Yêu thú, Lý Phù Trần đột nhiên phát hiện một con Yêu thú toàn thân màu vàng kim.

Hất những thi thể Yêu thú khác ra, ánh mắt của Lý Phù Trần sáng lên, thi thể Kim Mao Hùng này rất hoàn chỉnh.

"Là ai giết, tại sao không bỏ ra tìm Yêu hạch?"

Lý Phù Trần không hiểu.

"Đúng rồi, nhất định là bị Triệu Vô Cực trường lão chấn chết, chỉ vì Triệu Vô Cực trường lão quá mạnh mẽ, Chân khí chấn động một cái, một mảng lớn Yêu thú liền bị chấn chết, những người khác sẽ không chú ý."

Không dùng ý thức điều tra, Lý Phù Trần trực tiếp chém một kiếm về phía Kim Mao Hùng.

Kim Mao Hùng đã chết cho nên lực phòng ngự cũng không mạnh, bị Lý Phù Trần tùy tiện bỏ ra.

Ý thức men theo Chân khí đi vào, tim của Lý Phù Trần đột nhiên đập nhanh, hần phát hiện trong bụng của Kim Mao Hùng có một viên Yêu hạch màu vàng kim rất rực rỡ.

Lý Phù Trần thi triển Hồng Ngọc Chương, hút ra viên Yêu hạch màu vàng kim.

"Viên Yêu hạch này có giá trị hơn 20 vạn kim tệ a."

Lý Phù Trần cười vui vẻ.

Yêu hạch Nhị cấp Cao giai có giá trị khoảng 4 vạn kim tệ, còn Yêu hạch Nhị cấp Cao giai biến dị có giá gấp năm lần, không thể nghĩ ngờ là một khoảng tài phú lớn.

- Trời ạ, là Yêu hạch Nhị cấp Cao giai biến dị, vận khí tốt quá đi!

Gần Lý Phù Trần, một tên đệ tử Nội Tông của Thương Lan Tông kinh hô.

Lý Phù Trần nường mày một cái, tài không lộ ra ngoài, đạo lý này hần hiểu, không nghĩ tới lại bại lộ.

Cách đó không xa, Liêu Hải Long nhìn qua.

Thấy Lý Phù Trần nhanh chóng thu hồi một viên Yêu hạch màu vàng kim, trong mắt hiện lên ý vui.

- Lý Phù Trần, ta cho ngươi một cơ hội bồi tội, mau giao ra viên Yêu hạch vừa rồi mau.

Liêu Hải Long nhanh chóng đi tới, nói.

Lý Phù Trần nói:

- Dựa vào cái gì?

- Chỉ bằng ngươi không có tư cách được viên Yêu hạch Kim Mao Hùng này.

Liêu Hải Long nhìn Lý Phù Trần hết sức không vừa mắt, lúc bình thường, Lý Phù Trần làm sao có thể đối phó được Kim Mao Hùng, bây giờ lại bị hần nhật cá trong chậu.

- Vậy ngươi có tư cách hả?

Lý Phù Trần hỏi ngược lại.

Liêu Hải Long âm trầm nói:

- Lý Phù Trần, ta không biết ai cho ngươi can đảm khiêu khích ta, đây là một hành động rất ngu xuẩn, ta khuyên ngươi không nên khiến ta tức giận, nếu không ta sẽ đánh ngươi thành chó chết, giẫm ngươi dưới chân, để ngươi cả đời không trở mình được.

- Vậy ta muốn nhìn xem, ngươi trở thành chó chết hay ta trở thành chó chết.

Trong mắt Lý Phù Trần lóe lên hàn quang.

Mặc dù hần không nắm chắc đánh bại được Liêu Hải Long, nhưng hần nắm chắc sẽ không thua.

- Mau nhìn, Lý Phù Trần chống lại Liêu sư huynh.

- Tên Lý Phù Trần này quá kiêu ngạo, ở Ngoại Tông phách lối cũng thôi đi, ở Nội Tông phách lối như vậy, Liêu sư huynh không phải chỉ cao hơn hần một trọng cảnh giới.

- Đồ chó cũng muốn khiêu khích Liêu sư huynh.

Hai tên đệ tử Nội Tông lúc trước đi theo Liêu Hải Long chậm chọc.

- Không tốt, Lý Phù Trần muốn ăn thiệt.

Đám người Cao Trường Thiên, Ô Thanh Mai nhìn thấy Lý Phù Trần cùng Liêu Hải Long, Cao Trường Thiên có chút lo lắng, dù sao hắn có ấn tượng không tệ với Lý Phù Trần.

- Cao sư huynh, người đừng nói chuyện, tránh cho Liêu sư huynh giận cá chém thớt, ta đi lên khuyên một chút.

Ô Thanh Mai suy nghĩ một chút, quyết định đi khuyên Liêu Hải Long, thuận tiện khuyên Lý Phù Trần một chút, để hắn chịu nhận sai, còn tốt hơn chịu nhục tại đây.

- Được, rất tốt, đồ chó như ngươi còn cãi lại ta, nhìn ta cắt đứt gân chó, bẻ gãy chân chó của ngươi, xem mày có tư cách gì khiêu khích ta.

Liêu Hải Long nổi giận.

Tu vi Quy Nguyên cảnh lục trọng bùng nổ.

Bích Ảnh Huyền Công tầng thứ mười một bùng nổ.

Lực lượng thân thể bùng nổ.

Liêu Hải Long nổi giận chém ra một kiếm, như cuồng phong bạo vũ, như điện thiểm lóe mình.

Kiểm pháp Huyền cấp Sơ giai, Phong Lôi Kiếm Pháp.

Bạn đang đọc truyện *Vĩnh Hằng Chí Tôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 111: Ngang Ngược

- Liêu Hải Long, người khác sợ ngươi, chứ không phải Lý Phù Trần ta sợ ngươi, ta muốn nhìn hôm nay ai phải gãy chân chó.

Thân hình của Lý Phù Trần chấn động một cái.

Tu vi Quy Nguyên cảnh tứ trọng bùng nổ.

Xích Hóa Huyền Công tầng thứ mười ba bùng nổ.

Lực lượng thân thể 15 ngàn cân mở hết.

Thân hình nhảy về phía trước một cái, Huyền Thiết Kiếm trong tay theo đường kiếm đặc biệt vung lên, trong nhất thời, lưu quang phụt ra, tốc độ của kiếm tăng đến cực hạn.

Kiểm pháp Huyền cấp Sơ giai, Lưu Tinh Kiếm Pháp.

Hai Huyền Thiết Kiếm, một uyển chuyển như thiểm điện, một như lưu tinh, ầm ầm đụng nhau.

Keng!

Tiếng kim loại giao kích kinh khủng chấn động lỗ tai một số người đau nhói, vật thể trên mặt đất liên tục nát bấy, ngay cả đất vụn cũng bị nghiền nát.

Giữa hai người, ánh sáng màu bích lục và màu đỏ đan xen, hỏa tinh bắn ra mấy thước xa, đốt cỏ cây xung quanh cháy rụi.

Một cỗ lực lượng to lớn truyền tới.

Liêu Hải Long cùng Lý Phù Trần đều lui về sau bảy tám bước.

- Lý Phù Trần chặn lại một kiếm toàn lực của Liêu sư huynh?

Ô Thanh Mai đang đi tới đột nhiên sững sờ, không dám tin tưởng vào hai mắt của mình.

Liêu Hải Long nhưng là thiên kiêu của Nội Tông, tu vi cao hơn Lý Phù Trần hai trọng, mà Lý Phù Trần có thể đánh bại Vũ Văn Thiên lúc trước, bởi vì cảnh giới của hai người tương đối nhau.

Nếu khi đó Lý Phù Trần chỉ có cảnh giới Luyện Khí cảnh thất trọng, tuyệt đối không thể đánh bại Vũ Văn Thiên.

- Hi!

Cao Trường Thiên hít một ngụm khí lạnh.

- Thú vị, Lý sư đệ còn mạnh hơn tưởng tượng của ta.

Trần Phương Hoa nhìn tình huống nơi này trong mắt.

- Có thể cùng Liêu Hải Long sư huynh chống lại?

Triệu Minh Nguyệt hết sức kinh ngạc, ánh mắt của nàng sáng ngời.

- Nhất định là Liêu sư huynh không toàn lực ứng phó, nếu không, bằng hấn làm sau chống lại một kiếm của Liêu sư huynh.

Tên đệ tử Nội Tông lúc trước châm chọc Lý Phù Trần ngây người.

- Cầu tạp chúng, chết đi cho ta.

Liêu Hải Long liên tục chém mười kiếm tới Lý Phù Trần.

Keng keng keng keng keng...

Lưu Tinh Kiếm Pháp của Lý Phù Trần mạnh hơn đối phương nhiều, tốc độ hồi khí cực nhanh, chẳng những đón đỡ được Phong Lôi Kiếm Pháp của Liêu Hải Long mà còn mơ hồ chế trụ hấn.

Sắc mặt của Liêu Hải Long lúc xanh lúc trắng:

- Lý Phù Trần, cầu tạp chúng, ngươi chỉ là Võ giả Quy Nguyên cảnh tứ trọng dựa vào cái gì chống đỡ Phong Lôi Kiếm Pháp của ta, có phải ngươi giờ trò hay không?

- Không biết một lúc nữa, ngươi còn có thể mở miệng chửi người không.

Đối phương một câu lại một câu cầu tạp chúng, làm cho Lý Phù Trần phẫn nộ rồi, hấn quyết định, cho dù không có cơ hội cũng phải tạo ra cơ hội đánh bại Liêu Hải Long, sau đó hung hăng tát hấn mấy bạt tay.

Mười chiêu.

Năm mươi chiêu.

Một trăm chiêu.

Rất nhanh, một trăm chiêu đã qua.

Hai người không ai làm gì được ai.

Nhưng Trần Phương Hoa bằng nhãn lực của mình, vẫn có thể nhìn ra, Lý Phù Trần hơi chiếm một chút thượng phong.

- Phong Lôi Đan Xen.

Phong Lôi Kiếm Pháp của Liêu Hải Long càng ngày càng mạnh, hấn đã đem Phong Lôi Kiếm Pháp tu luyện tới đến gần cảnh giới Đại Thành, cho tới bây giờ chưa từng thất bại.

- Phá cho ta!

Lưu Tinh Kiếm Pháp của Lý Phù Trần đã sớm đạt tới cảnh giới Đẳng Phong Tạo Cực, cho dù uy lực hay là trình độ tinh diệu, đã đạt tới cảnh giới cao nhất của Lưu Tinh Kiếm Pháp.

Trong không trung, từng đạo lưu quang bắn ra, Phong Lôi Kiếm Pháp của Liêu Hải Long như quân lính tan rã, ba kiếm không ngăn nổi một kiếm của Lý Phù Trần.

Lúc này liền hiện ra tầm quan trọng của thực lực toàn diện.

Lý Phù Trần thoáng chế trụ Liêu Hải Long, hấn cũng không thỏa mãn, thi triển Vô Ảnh Thái, cả người vô ảnh vô tung.

Hấn cũng không thi triển Phong Ảnh Quyết, Phong Ảnh Quyết phối hợp Vô Ảnh Thái mặc dù khiến tốc độ của hấn nhanh hơn, nhưng lực công kích sẽ yếu hơn, không bằng Xích Hỏa Huyền Công.

Liêu Hải Long một lần sơ ý, bị một kiếm của Lý Phù Trần đánh vào lưng.

Hấn mặc Bì giáp Yêu thú Tam cấp, lực lượng phòng ngự mạnh mẽ, một kiếm này cũng không làm hấn trọng thương, chỉ bị thương nhẹ, không ảnh hưởng đến trạng thái của hấn.

- Tam Phân Kiếm Thuật.

Lý Phù Trần liên tục công kích quanh thân Liêu Hải Long, kiếm pháp không ngừng chuyển đổi, khi thì Thiên Ngoại Lưu Tinh, khi thì Tam Phân Kiếm Thuật.

- Chết đi!

Liêu Hải Long vô cùng bức bối, Huyền Thiết Kiếm càn quét một vòng, trong không trung, phong lôi bùng nổ, kiếm thế bức người.

Lý Phù Trần không một tiếng động, bóng người bị thổi tan, nhưng lại xuất hiện lần nữa, Lý Phù Trần đi tới phía trên Liêu Hải Long.

- Thiên Ngoại Lưu Tinh!

Một kiếm giương ra, kiếm quang đột nhiên biến mất, như hóa thành một đạo lưu tinh rồi biến mất.

Phốc!

Chân khí hộ thể băng giải, Bì giáp Yêu thú Tam cấp bị đánh xuyên, Liêu Hải Long há mồm phun ra một ngụm máu lớn, bị nội thương không nhẹ.

Kiểm chiêu Thiên Ngoại Lưu Tinh quá mạnh mẽ, có lực sát thương cùng tốc độ cực hạn.

Yêu thú Nhị cấp Cao giai Thiết Bối Tinh Tinh cũng thiếu chút nữa bị Lý Phù Trần xuyên thủng xương sọ.

Vèo! Vèo! Vèo!

Một kiếm đánh bị thương Liêu Hải Long, Lý Phù Trần bình trụ một hơi, liên tiếp phát ra ba chiêu Thiên Ngoại Lưu Tinh, trong đó có hai chiêu trúng cùng một điểm.

Bì giáp Yêu thú Tam cấp trong nháy mắt bị xuyên thủng, sắc mặt của Liêu Hải Long tái nhợt, vắn vẹo.

Đương!

Lý Phù Trần đánh bay Huyền Thiết Kiếm của Liêu Hải Long.

- Bây giờ rốt cục ai là chó.

Lý Phù Trần đứng trước mặt Liêu Hải Long, lạnh lùng nhìn đối phương.

Hai tên đệ tử Nội Tông đi theo Liêu Hải Long ngu người ra, bọn hấn chưa từng nghĩ tới Liêu Hải Long lại thất bại, phải biết Liêu Hải Long là thiên kiêu của Nội Tông a, hơn nữa tu vi cao hơn Lý Phù Trần hai trọng.

- Lý Phù Trần, thắng?

Cao Trường Thiên cùng Ô Thanh Mai trở mắt nhìn nhau, không thể tin được.

Bọn họ không cách nào tưởng tượng được rằng thực lực của Lý Phù Trần lại đến trình độ như thế này.

- Trần sư tỷ, Lý Phù Trần thắng.

Ánh sáng trong mắt Triệu Minh Nguyệt hết sức mãnh liệt, đây là lần đầu tiên nàng có hứng thú mãnh liệt với một người như vậy, cho dù Vũ Văn Thiên có căn cốt ngũ tinh, nàng cũng không đề ý.

Theo nàng, mặc dù Vũ Văn Thiên có thể đột phá đến Thiên Cương cảnh, nhưng nàng là chấy gai của Đại trưởng lão Nội Tông, Thiên Cương cảnh còn không đến mức nàng chú ý.

Trừ khi Vũ Văn Thiên có thể đột phá đến Thoát Thai cảnh.

Đáng tiếc, cho dù là căn cốt ngũ tinh, cũng không đảm bảo có thể đột phá đến Thoát Thai cảnh.

Đổi mất toàn bộ Thương Lan Tông, thậm chí rất nhiều thế lực tông môn xung quanh, Thoát Thai cảnh đều là chiến lực đứng đầu nhất.

Một tên cường giả Thoát Thai cảnh đủ để ngang dọc đại lục, tiêu dao tự tại.

- Đúng vậy, đúng là làm người khác kinh ngạc.

Trần Phương Hoa vuốt tóc trên trán, trong mắt cũng có một tia tò mò.

- Lý Phù Trần, cậu tạp chủng, một ngày nào đó, ta muốn đích thân giết ngươi, phá hủy tất cả của ngươi, tuyệt vọng đi, ha ha!

Liêu Hải Long vô cùng điên cuồng cùng oán độc.

Chát!

Lý Phù Trần tát một cái trên mặt Liêu Hải Long, nhất thời, mặt đối phương sưng lên.

- Ngươi dám đánh ta, ngươi có biết ta là ai hay không?

Liêu Hải Long thét chói tai.

Chát!

Lý Phù Trần lại tát một cái trên mặt đối phương.

Chát chát chát chát. . .

Tiếp theo, Lý Phù Trần không cho đối phương bất kỳ cơ hội nào để nói, liên tục hung hăng tát.

Liêu Hải Long liền bị tát ngu người, ánh mắt dờ dẩn.

- Cái này cũng được?

Tất cả mọi người nhìn một màn này, liền ngẩn người.

Thô bạo, quả thực đủ thô bạo.

Cơ bản không nói nhảm, trực tiếp tát người.

- Hồngбет, Lý Phù Trần quá lỗ mãng, Liêu Hải Long là Thiếu chủ của Thế gia cổ xưa Liêu gia, địa vị vượt qua Phương Liệt Hải rất nhiều.

Cao Trường Thiên biết lai lịch của Liêu Hải Long, nếu không, hẳn cũng không im hơi lặng tiếng trước Liêu Hải Long.

- Đáng chết, lại dám khi dễ Thiếu chủ nhà ta, tội đáng chết, ai cũng không cứu được ngươi.

Ngoài trăm thước, hai tên đệ tử Chấp Sự Nội Tông nổi giận gầm lên, vút chạy tới Lý Phù Trần, trong mắt đã động sát cơ.

Bạn đang đọc truyện *Vĩnh Hằng Chí Tôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 112: Cường Giả Oai

Hai tên đệ tử Chấp Sự Nội Tông này khoảng chừng bốn mươi tuổi, có tu vi Quy Nguyên cảnh cửu trọng.

Tốc độ của hai người cực nhanh, trong chớp lát liền chạy tới bên cạnh Lý Phù Trần.

- Bích Ba Kiếm Pháp!

- Phi Thiên Kiếm Pháp!

Hai người một trái một phải, cầm kiếm chém tới như gọng kiếm.

Lấy thực lực của Lý Phù Trần đối phó với hai tên đệ tử Chấp Sự Nội Tông có tu vi Quy Nguyên cảnh cửu trọng là chuyện không thể nào.

- Vạn Mai Kiếm Pháp!

Thời khắc mấu chốt, Trần Phương Hoa chạy tới, một chiêu Vạn Mai Kiếm Pháp phá tan Bích Ba Kiếm Pháp cùng Phi Thiên Kiếm Pháp của hai người.

- Trần sư tỷ, ngươi có ý gì?

Một người trong đó giật dử nói:

Trần Phương Hoa nói:

- Đừng quên, hai người các ngươi chẳng qua là đệ tử Chấp Sự Nội Tông, dám động thủ với đệ tử Nội Tông, chẳng lẽ không sợ Chấp Pháp Đường.

Địa vị của đệ tử Chấp Sự Nội Tông thấp hơn đệ tử Nội Tông, nếu dám phạm thượng, đây là không tuân theo tông quy, hơn nữa rất nghiêm trọng.

Một người khác trầm giọng nói:

- Trần sư tỷ, ngươi nên biết rõ, Liêu gia ta là một trong những gia tộc cổ xưa của Thương Lan Vực, mà Liêu Hải Long là Thiếu chủ của Liêu gia ta, ta khuyên ngươi một câu, không muốn đùa với lửa, coi chừng có ngày chết cháy, nếu không hậu quả tự chịu.

- Không sai, đắc tội Liêu gia không phải chuyện tốt lành gì.

Sở dĩ hai người dám xuống tay giết Lý Phù Trần, chủ yếu là có Liêu gia làm chỗ dựa, Liêu gia cũng coi như là một trong những gia tộc cổ xưa, rất nhiều Võ giả Địa Sát cảnh, Võ giả Thiên Cương cảnh cũng không ít, có quyền lợi không nhỏ trong Thương Lan Tông.

Trần Phương Hoa cười lạnh nói:

- Vậy ta ngược lại muốn nhìn xem, Liêu gia ngươi đối phó ta như thế nào, chẳng lẽ Liêu gia ngươi có thể vượt qua Thương Lan Tông.

Lúc này, Liêu Hải Long rốt cuộc tỉnh hồn lại, hấn cuồng loạn nói:

- Lý Phù Trần, ngươi dám tát ta, ngươi có biết không, ngươi đã phạm vào tội lớn, phạm vào tội không thể tha thứ, bây giờ quỳ xuống tự đoạn hai tay, còn có cơ hội tự cứu, nếu không, trần trời dưới đất, không ai có thể cứu được ngươi. Còn có Trần Phương Hoa, bây giờ ngươi rút còn kịp, nếu không, ta sẽ cho ngươi hối hận cả đời.

- Cản rờ.

Trần Phương Hoa nổi giận.

Nàng đường đường là đệ tử Nội Tông tu vi Quy Nguyên cảnh bát trọng, lúc nào bị người khác uy hiếp, Liêu gia cũng không được, chớ nàng trở thành đệ tử Chân Truyền, Liêu gia cũng không dám bên ngoài động đến nàng.

- Cản rờ sao, ta còn cản rờ hơn, sau này ta sẽ dùng mọi cách lãng nhục ngươi.

Liêu Hải Long căn bản không sợ Trần Phương Hoa, bản về thiên phú, hấn không kém hơn Trần Phương Hoa, hấn có lòng tin, trong vòng mấy năm nhất định đuổi kịp Trần Phương Hoa.

Triệu Minh Nguyệt đứng một bên Trần Phương Hoa nghe vậy, không nhịn được nữa, lạnh lẽo nói:

- Liêu Hải Long, Liêu gia rất mạnh sao?

- Liêu gia ta tự nhiên mạnh mẽ...

Liêu Hải Long nhìn về phía Triệu Minh Nguyệt, lời kế tiếp muốn nói nhưng nói không được.

Liêu gia là gia tộc cổ xưa rất mạnh mẽ, nhưng núi cao còn có núi cao hơn, Triệu gia của Triệu Minh Nguyệt tuy không lâu đời, nhưng ông nội của Triệu Minh Nguyệt là Đại trưởng lão Nội Tông, cha nàng cũng là Nội Tông Trưởng Lão, còn một Triệu Vô Cực đứng hàng đầu Nội Tông Trưởng Lão, lấy quyền thế và thực lực của ba người, Liêu gia cũng phải cúi đầu.

Thế giới này, tuy bối cảnh trọng yếu, nhưng bối cảnh gặp phải thực lực tuyệt đối, cũng phải cúi đầu, nếu như một tên Võ giả Thoát Thai cảnh tới, tông môn cũng phải lấy lễ mà đối đãi, một người tương đương một tông môn.

- Tại sao không nói chuyện? Liêu gia ngươi không phải rất trâu bò sao? Muốn giết ai thì giết, đệ tử Nội Tông cũng không để trong mắt.

Triệu Minh Nguyệt không chút khách khí nào, từng chữ thấu tim.

Liêu Hải Long cứng đầu nói:

- Triệu Minh Nguyệt, ta cũng không trêu chọc ngươi, ngươi cần gì vì một người không liên quan mà đối nghịch với ta.

- Đã xảy ra chuyện gì?

Đột nhiên, một âm thanh uy nghiêm truyền tới.

- Triệu thúc thúc.

Triệu Minh Nguyệt vội vàng nhìn qua.

Giữa không trung, Triệu Vô Cực đứng trên hư không, hân hân cười gật đầu với Triệu Minh Nguyệt:

- Minh Nguyệt, nói với ta tình huống nơi này.

Triệu Minh Nguyệt chỉ Liêu Hải Long cùng hai tên đệ tử Cháp Sự Nội Tông của Liêu gia nói:

- Bọn họ là đệ tử của Liêu gia, vừa rồi nếu không phải Trần sư tỷ xuất thủ, Lý Phù Trần đã chết trong tay bọn họ, hơn nữa bọn họ còn lấy Liêu gia chén ép Trần sư tỷ, ta nhìn không được.

- Liêu gia!

Triệu Vô Cực cười lên.

- Triệu trưởng lão, chúng ta không có ý này, thật sự vì con chó này đáng chết, khi dễ Thiếu chủ Liêu gia ta.

Một tên đệ tử Cháp Sự Nội Tông run giọng nói.

Khí thế cường đại phóng ra, ép hai tên đệ tử Cháp Sự Nội Tông quỳ xuống đất, Triệu Vô Cực gần từng chữ nói:

- Lúc nào chuyện sống chết của đệ tử Nội Tông đến phiên Liêu gia ngươi định đoạt, vậy còn Thương Lan Tông làm gì, có phải Liêu gia ngươi muốn thay mặt Thương Lan Tông không.

- Triệu trưởng lão tha mạng, Liêu gia chúng ta tuyệt đối không dám.

Hai tên đệ tử Cháp Sự Nội Tông hồng mắt rồi, vẻ mặt kinh hãi, căn bản không dám biện bạch nữa.

- Sau khi trở về, đi Cháp Pháp Đường lĩnh phạt.

Triệu Vô Cực nhàn nhạt nói.

- Vâng.

Hai người liên tục dập đầu.

Liêu Hải Long cúi đầu, nắm chặt quyền, sát ý trong lòng đến mức không cách nào ức chế.

Mặc dù Triệu Vô Cực lợi hại, nhưng thái gia gia của hắn, cũng là Nội Tông Trưởng Lão hàng đầu, dĩ nhiên, hắn không dám mạnh miệng với Triệu Vô Cực, nhưng không có nghĩa là hắn sẽ bỏ qua cho Lý Phù Trần cùng Trần Phương Hoa.

Cái sỉ nhục hôm nay, hắn chịu đựng trước, ngày sau, trả lại gấp trăm lần.

Triệu Vô Cực nhàn nhạt liếc nhìn Liêu Hải Long, nói:

- Thái gia gia của ngươi Liêu trưởng lão là một nhân vật, ngàn vạn lần đừng cho hắn phiền toái, bằng không, tông quy không dung tình.

Đều là Nội Tông Trưởng Lão, Triệu Vô Cực ít nhiều cũng phải cho Liêu trưởng lão mặt mũi.

- Tốt lắm, tất cả giải tán đi.

Triệu Vô Cực vung tay lên, phiêu nhiên rời đi.

- Các ngươi chờ đó.

Liêu Hải Long oán độc nhìn Lý Phù Trần cùng Trần Phương Hoa, xoay người rời đi.

- Đa tạ hai vị tương trợ.

Chờ Liêu Hải Long rời đi, Lý Phù Trần ôm quyền, cảm ơn Trần Phương Hoa cùng Triệu Minh Nguyệt.

Hôm nay nếu không có hai người ở chỗ này, hơn phân nữa là hẳn phải bỏ mạng ở đây.

Hắn không nghĩ tới Liêu gia lại trắng trợn như vậy, dám tùy ý đánh chết đệ tử Nội Tông.

Lúc này, hắn cảm thấy mình còn quá yếu.

Hắn không hy vọng xa vời, trong vòng mấy năm thành tựu Võ giả Thiên Cương cảnh.

Chuyện này không thể nào, cũng không thực tế.

Nhưng mà trong vòng mấy năm hắn có thể trở thành đệ tử Chân Truyền.

Đệ tử Chân Truyền là trụ cột tương lai của Thương Lan Tông, người nào dám trắng trợn động tới đệ tử Chân Truyền, chính là động tới căn cơ của Thương Lan Tông, nhất định chịu lửa giận lôi đình của cao tầng Thương Lan Tông.

- Lý Phù Trần, ngươi phải cẩn thận một chút, Liêu Hải Long còn có một tiểu thúc Liêu Thiên Quân là đệ tử Nội Tông, hơn nữa đã đạt tới cảnh giới Quy Nguyên cảnh bát trọng, ngươi khi dễ Liêu Hải Long như vậy, tiểu thúc của hắn sẽ không bỏ qua cho ngươi.

Triệu Minh Nguyệt nhắc nhở.

Gia tộc cổ xưa rất đáng sợ, nội tình thâm hậu, có thể liên tục sinh ra nhân tài ưu tú, mặc dù Liêu Thiên Quân không phải căn cốt tứ tinh, chỉ là căn cốt tam tinh, nhưng thời gian tu luyện gấp mấy lần Lý Phù Trần, bây giờ Lý Phù Trần còn không đối phó được Liêu Thiên Quân.

- Liêu Thiên Quân sao? Ta biết.

Lý Phù Trần ghi nhớ cái tên này.

Hắn cũng không phải quá lo lắng Liêu Thiên Quân trả thù, một tên đệ tử Nội Tông Quy Nguyên cảnh bát trọng còn chưa đáng giá hắn lo lắng, cho hắn thêm một năm, Liêu Thiên Quân cũng không là gì.

Trần Phương Hoa nói:

- Dù sao ta cũng đắc tội Liêu gia, có chuyện gì không giải quyết được, có thể tìm ta.

Trong lòng nàng rất buồn bực, đắc tội Liêu gia không phải kết quả nàng muốn, nhưng nàng không nghĩ tới Liêu gia lại phách lối như vậy, ngăn cản đối phương giết Lý Phù Trần cũng bị ghi hận.

Trong nội tâm, nàng thầm nói:

"Lý Phù Trần, hy vọng ngày sau ngươi có thể yêu nghiệt như vậy, bằng không uống công ta cứu ngươi một mạng.

- Trần sư tỷ, ơn cứu mạng hôm nay, ngày sau trả lại gấp mười lần.

Lý Phù Trần nghiêm túc nói.

- Ngươi nhớ liền tốt rồi.

Trần Phương Hoa cười một tiếng.

Bạn đang đọc truyện *Vĩnh Hằng Chí Tôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 113: Ước Hẹn Một Năm

Thú triều không chỉ cuốn qua Thú Huyết Trấn, còn cuốn qua nhiều trấn khác.

Toàn bộ Cuồng Thú Thành, mật độ Yêu thú gấp mấy lần so với trước đây, rừng cây nhỏ thường ngày vô cùng an toàn, hiện tại nói không chừng có Yêu thú ẩn nấp ở đó.

Mọi người cũng không đi Cuồng Thú Thành trao đổi Yêu hạch, ở trong tông môn có Giao Dịch Đại Điện.

Tông môn, thật ra cũng là một thành phố, chỉ là thành phố này có rất nhiều cường giả.

- Ba viên Yêu hạch Nhị cấp Sơ giai, hai viên Yêu hạch Nhị cấp Trung giai, một viên Yêu hạch Nhị cấp Cao giai biến dị, tổng cộng 30 vạn kim tệ.

Giao Dịch Đại Điện, Lý Phù Trần từ chiến trường Thú Huyết Trấn thu được sáu viên Yêu hạch, đổi được 30 vạn kim tệ.

- Lý sư đệ, lần này ngươi có một bút tài khoản lớn, phải mời chúng ta đến Trấn Vĩ Các ăn một bữa a.

Trần Phương Hoa đề nghị.

- Đúng a.

Triệu Minh Nguyệt gật đầu liên tục.

Lý Phù Trần cười một tiếng:

- Không thành vấn đề.

Trần Vĩ Các là thực đường (nhà ăn) cao cấp của Thương Lan Tông, tương tự như lầu lầu bên ngoài, nhưng thức ăn bên trong vô cùng đắt, một bữa cơm cỡ một tí là ngàn kim tệ, xa xỉ một chút thì mấy chục ngàn kim tệ là chuyện bình thường.

Thương Lan Tông chia làm bốn chỗ Trần Vĩ Các, khu vực Ngoại Tông một tòa, Nội Tông một tòa, khu vực Chân Truyền một tòa, khu vực Hạch Tâm một tòa.

Nội Tông Trần Vĩ Các.

- Ăn ngon, lần trước ăn một lần, một mực nhớ thương, lần này rốt cuộc cũng được ăn nữa.

Trần Phương Hoa dùng đũa kẹp một miếng thịt các bỏ vào miệng, trên mặt tràn đầy hạnh phúc.

Triệu Minh Nguyệt cũng ăn không ngừng, mặc dù nàng là cháu gái của Đại trưởng lão Nội Tông, nhưng luôn độc lập tự chủ, rất ít đi đòi các loại tài nguyên.

Nhìn một bàn thức ăn, Lý Phù Trần rốt cuộc biết tại sao thức ăn trong Trần Vĩ Các lại đắt như vậy, nguyên liệu nơi này phần lớn là nguyên liệu trung cấp như rau cải, linh cầm, trứng của linh cầm, đậu hủ được làm bằng linh đậu, bảo ngư cấp hai. . .

Phải biết là Bảo ngư Nhị cấp giá trị 1 ngàn điểm cống hiến một cân, mười cân chính là 1 vạn điểm cống hiến, nếu đổi thành kim tệ chính là 2 vạn kim tệ a, tính luôn phí tổn chế biến, con Bảo ngư này ước chừng 2 vạn 1 ngàn kim tệ.

Cũng mau là những nguyên liệu nấu ăn trung cấp khác khá rẻ, cộng lại chỉ 9 ngàn kim tệ.

Bữa cơm này, Lý Phù Trần phải tốn 3 vạn kim tệ.

Nhưng hắn cũng không đau lòng, hắn cùng hai người kia đắm chìm trong việc hưởng thụ thức ăn ngon.

Dùng nguyên liệu trung cấp nấu ăn đúng là nhân gian mỹ vị, loại cảm giác này không cách nào dùng ngôn ngữ để hình dung, nếu ví những thứ này là thức ăn ngon, thì thức ăn trước kia là tẻ nhạt vô vị.

Sau bữa ăn, ba người cảm thấy thân thể đều nóng lên.

Nguyên liệu nấu ăn có cấp bậc phi thường bổ dưỡng, ba người ăn bữa cơm này, tương đương ăn mấy viên Hoàng cấp Cao giai Long Hồ Đan, thân thể không nóng lên mới lạ.

Sau khi đi ra Trần Vĩ Các, gió núi thổi qua, mát mẻ hơn rất nhiều.

- Lý Phù Trần, ngươi rốt cuộc chịu đi ra, hãy tự đoạn một cánh tay đi! Không cần khiêu khích sự kiên nhẫn của ta, đúng rồi, quên nói cho ngươi, ta là Liễu Thiên Quân, tiểu thúc của Liễu Hải Long.

Mười thước ngoài cửa Trần Vĩ Các, một thanh niên ngang tàng, lạnh lẽo nhìn chòng chọc Lý Phù Trần như nhìn một người chết.

- Liễu Thiên Quân, Lý Phù Trần là bằng hữu của ta, khuyên ngươi nên nhanh chóng rời đi.

Trần Phương Hoa lạnh nhạt nói.

Ánh mắt của Liễu Thiên Quân nhìn về phía Trần Phương Hoa:

- Trần Phương Hoa, người muốn quản chuyện này sao?

- Không sai, chuyện này ta nhất định quản.

Trần Phương Hoa không chút do dự nào.

Ha ha!

Liêu Thiên Quân cười gằn:

- Trần Phương Hoa, người cực kỳ ngu ngốc, vốn có một tiền đồ tốt đẹp, đáng tiếc, vì một con kiến hôi hén mọn mà chôn vùi, hay người cho là ta nói mạnh mẽ, nhưng sau này người sẽ biết, người đã làm ra quyết định sai lầm.

Không biết tại sao khi Trần Phương Hoa nghe Liêu Thiên Quân nói những lời này, có chút phát lạnh.

Triệu Minh Nguyệt có chút không ưa Liêu Thiên Quân uy hiếp Trần Phương Hoa, híp mắt nói:

- Liêu Thiên Quân, ta cảnh cáo người, nếu người muốn âm thầm động Trần sư tỷ, thì người cứ chờ coi.

Liêu Thiên Quân nghe vậy, không để ý nói:

- Ai nói ta muốn động nàng, chẳng lẽ nói cũng phạm tông quy sao?

- Người!

Triệu Minh Nguyệt làm sao có thể nói lại Liêu Thiên Quân, mới nói một câu liền bị đối phương chặn họng.

Ánh mắt của hắn lần nữa chuyển sang Lý Phù Trần, Liêu Thiên Quân khinh thường nói:

- Sao đây, người định cả đời núp sau lưng hai người đàn bà này, làm một con rùa đen rút đầu? Bây giờ tự đoạn một cánh tay, ta có thể không nhắc lại chuyện cũ, bằng không, hậu quả người không cách nào chịu được, ngàn vạn lần đừng coi lời nói của ta là chuyện đùa, ta là người rất nghiêm túc.

Lúc Liêu Thiên Quân nói chuyện, hết sức lịch sự, nhưng làm người khác cảm giác giống như một con rắn độc, mỗi một chữ đều lạnh tim.

Lý Phù Trần cười một tiếng:

- Liêu Thiên Quân, ta nhớ không sai thì năm nay người ba mươi một tuổi rồi!

- Phải thì như thế nào, chẳng lẽ người cho rằng bởi vì tuổi tác mà ta không tốt tìm người phiên toái, vậy thì người đã làm rồi.

Liêu Thiên Quân cười nhạt.

Lý Phù Trần lắc đầu một cái:

- Cho ta một năm, một năm sau, Nội Tông, Phong Vân Đài, một trận thắng thua.

Phong Vân Đài, nơi đặc biệt cho đệ tử giải quyết ân oán.

Mặc dù Phong Vân Đài cấm chỉ giết người, nhưng lại có thể đánh đối phương tàn phế, hơn nữa phe thất bại không được trả thù, khi bị tông môn tra ra âm thầm trả thù sẽ trực tiếp xử tử.

- Một năm?

Liêu Thiên Quân đánh giá Lý Phù Trần.

Thân hình của Lý Phù Trần như trường thương, gió núi lật phát, vẫn không nhúc nhích, cặp mắt của đối phương sau không lường được, không có bất kỳ lo lắng nào.

- Xin lỗi, ta không muốn cho người một năm, bây giờ hãy tự đoạn một cánh tay đi, các nàng không thể mãi ở bên cạnh người.

Liêu Thiên Quân lắc đầu.

Hắn là người thích nắm chắc mọi chuyện, một năm sau, biến số quá nhiều.

Huống chi, tại sao hắn phải cho đối phương một năm.

- Liêu Thiên Quân, người đúng là một tên quỷ nhất gan, người là Quy Nguyên cảnh bát trọng, Lý Phù Trần chỉ có tu vi Quy Nguyên cảnh tứ trọng, một

năm cũng không dám, tính cái gì anh hùng hảo hán.

Triệu Minh Nguyệt khinh bỉ nói.

Động tĩnh bên này hấp dẫn không ít đệ tử Nội Tông.

Nghe Triệu Minh Nguyệt nói, mọi người nhìn về phía Liêu Thiên Quân, vẻ mặt có chút khác thường.

Sắc mặt của Liêu Thiên Quân từ từ khó coi:

- Được, ta cho ngươi một năm, một năm sau, Phong Vân Đài gặp lại, đến lúc đó ta sẽ phế bỏ đan điền, cắt đứt tứ chi của ngươi, để cho ngươi suốt đời sống trên giường.
- Những lời này ta cũng muốn nói cho ngươi.

Lý Phù Trần thờ ơ, nhàn nhạt nói.

Lý Phù Trần rất tỉnh táo, khiến cho Liêu Thiên Quân suýt nữa không khống chế, cho tới bây giờ hắn đều nắm chắc mọi thứ, nhưng ở Lý Phù Trần nơi này, hắn có cảm giác rất bị động.

Bất kể hắn nói cái gì, Lý Phù Trần đều không lộ ra cảm tình gì.

- Hừ, ta cũng không tin, một năm sau, ngươi có tiến bộ bao lớn, đến lúc đó đừng khóc lóc xin tha thứ.

Liêu Thiên Quân bỏ lại một câu, sau đó xoay người rời đi.

- Một năm sau, Liêu sư huynh quyết chiến với Lý Phù Trần ở Phong Vân Đài?

- Lý Phù Trần có phải quá lỗ mãng hay không, Liêu sư huynh nửa năm trước đã bước vào Quy Nguyên cảnh bát trọng, một năm sau, rất có thể bước vào Quy Nguyên cảnh cửu trọng.

- Có chút lỗ mãng a, Lý Phù Trần mới có tu vi Quy Nguyên cảnh tứ trọng, một năm sau, nhiều nhất là Quy Nguyên cảnh lục trọng, hơn nữa còn không chắc, một trọng so với một trọng khó đột phá hơn.

Những đệ tử Nội Tông vây xem bàn luận sôi nổi, phần lớn người không quá coi trọng Lý Phù Trần.

Bạn đang đọc truyện *Vĩnh Hằng Chí Tôn* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 114: Tiềm Huyết Luyện Thể Công

Dịch giả: rolland

- Lý sư đệ, một năm sau, ngươi có nắm chắc không?

Trần Phương Hoa nhìn Lý Phù Trần hỏi.

Bây giờ Liêu Thiên Quân đã là Quy Nguyên cảnh bát trọng, một năm sau, rất có thể đạt tới Quy Nguyên cảnh cửu trọng. Lý Phù Trần muốn đánh bại Liêu Thiên Quân, ít nhất phải trong vòng một năm đột phá Quy Nguyên cảnh thất trọng, nếu không, một chút hy vọng cũng không có.

- Không dám nói mười thành, nhưng mấy thành vẫn phải có.

Lý Phù Trần nói.

Chỉ cần hắn đột phá đến Quy Nguyên cảnh lục trọng, liền nắm chắc đánh bại Liêu Thiên Quân.

Dù sao, một năm đủ để hắn tăng Xích Hỏa Huyền Công lên một tầng nữa.

- Ngươi có lòng tin như vậy, ngược lại ta cũng mong muốn nhìn cảnh tượng một năm sau.

Trần Phương Hoa loé lên ánh sáng kỳ dị.

Có lẽ một năm ước hẹn lần này khiến nàng nhận rõ hơn tiềm lực của Lý Phù Trần.

Nếu Lý Phù Trần thật sự có thể đánh bại Liêu Thiên Quân sau một năm, đắc tội với Liêu gia thì như thế nào, nàng căn bản không quan tâm.

- Xem ra ta cũng phải cố gắng, không bị người hắt xa.

Triệu Minh Nguyệt nói.

Sau khi ba người tách ra, Lý Phù Trần đi Võ Học Đại Điện.

Bây giờ hắn có 15 vạn điểm công hiến, đoán chừng có thể đổi một môn công pháp luyện thể Huyền cấp Cao giai.

Công pháp luyện thể Huyền cấp Cao giai cần phải phối hợp với đan dược thối thể Hoàng cấp Đỉnh giai mới có hiệu quả cao, nhưng có đan dược hay không cũng không quan hệ, chỉ là tiến bộ chậm một chút mà thôi.

Có đan dược, ngộ tính và ý chí mạnh mẽ mà nói, một hai năm, hai ba năm là có thể đại thành.

Không có đan dược, có lẽ phải mười, hai mươi năm mới đại thành.

Nếu còn nhiều điểm công hiến, Lý Phù Trần định đổi một vài bí tịch kiếm pháp Hoàng cấp Sơ giai.

Vạn trường lâu cao xây lên bởi đất bằng, cảnh giới Võ học càng về sau yêu cầu căn cơ càng sâu.

Căn cơ bền vững, mới có thể tu luyện Võ học cao cấp hơn, nếu không, cho dù Võ học cao cấp ở trước mặt cũng chỉ có thể học chút da lông mà thôi.

Đi tới Võ Học Đại Điện, Lý Phù Trần đầu tiên đi tới khu vực của công pháp luyện thể.

- Ngân Cương Thân, công pháp luyện thể Huyền cấp Cao giai, tu luyện đến viên mãn, có thể có lực lượng 3 vạn 5 ngàn cân, giá trị 16 vạn điểm công hiến.

- Hoàng Kim Chiến Thể, công pháp luyện thể Huyền cấp Cao giai, tu luyện đến viên mãn, có thể có 3 vạn 6 ngàn cân lực, giá trị 17 vạn điểm công hiến.

...

- Tiềm Huyết Luyện Thể Công, công pháp luyện thể Huyền cấp Cao giai, tu luyện đến viên mãn, có thể có 4 vạn cân lực, giá trị 20 vạn điểm công hiến.

Không có bất kỳ do dự nào, Lý Phù Trần trực tiếp lựa chọn Tiềm Huyết Luyện Thể Công.

Hoặc là không chọn, nếu chọn thì phải chọn mạnh nhất.

Ngoài ra, Tiềm Huyết Luyện Thể Công dựa vào đan dược thối thể ít hơn so với công pháp luyện thể khác.

Bởi vì Lý Phù Trần là đệ tử Nội Tông Nhất đẳng, có thể giảm ba thành, 20 vạn điểm công hiến, hắn chỉ cần trả 14 vạn điểm công hiến là được.

Suy nghĩ một chút, Lý Phù Trần lại tốn 2 ngàn điểm công hiến, đổi một trăm bí tịch kiếm pháp Hoàng cấp Sơ giai.

Hắn muốn nhìn xem bản thân cần thời gian bao lâu để tu luyện một môn kiếm pháp Hoàng cấp Sơ giai đến cảnh giới Xuất Thần Nhập Hóa.

- Ủ? Một trăm cuốn bí tịch kiếm pháp?

Trưởng lão của Võ Học Đại Điện phùng mang trợn mắt.

- Đúng vậy.

Lý Phù Trần gật đầu.

- Tuy nói căn cơ trọng yếu, nhưng cũng không thể gấp gáp cầu thành, nếu không sẽ ảnh hưởng sự tiến bộ, còn dễ dàng đi vào bế tắc nữa.

Trưởng lão của Võ Học Đại Điện nhắc nhở.

Lý Phù Trần nghiêm túc nói:

- Trưởng lão, ta biết, nhưng ta muốn thử một chút.

Trưởng lão của Võ Học Đại Điện không nói gì, ánh mắt rơi vào bí tịch Tiềm Huyết Luyện Thể Công chép tay, hắn nói tiếp:

- Tu luyện công pháp luyện thể, cần phối hợp nhiều đan dược thối thể, còn tinh huyết Yêu thú thì có hiệu quả tốt hơn, dĩ nhiên, tinh huyết Yêu thú tinh anh

chứa sát khí, nếu không thể luyện hoá sát khí, ngược lại có hại, người có thể thử xem - Tinh huyết Yêu thú?

Lý Phù Trần nhướng mày.

Hắn còn không biết tinh huyết Yêu thú có thể thay thế đan dược thối thể, nếu như biết, hắn nhất định sẽ ở chiến trường Thú Huyết Trần thu đầy đủ tinh huyết Yêu thú.

Chẳng qua, Lý Phù Trần không biết là tinh huyết Yêu thú không phải muốn thu liền thu, để luyện ra tinh huyết Yêu thú cần kỹ thuật riêng, chỉ bằng thực lực cá nhân, ít nhất phải đến Địa Sát cảnh mới có thể miễn cưỡng làm được.

Đi ra Võ Học Đại Điện, Lý Phù Trần đi tới Tư Nguyên Đại Điện.

- Tinh huyết Yêu thú Nhất cấp, một bình nhỏ 2 vạn kim tệ. Tinh huyết Yêu thú Nhị cấp, một bình nhỏ 20 vạn kim tệ. Tinh huyết Yêu thú Tam cấp, một bình nhỏ 200 vạn kim tệ.

Đi tới Tư Nguyên Đại Điện, Lý Phù Trần thấy được giá cả của Yêu thú tinh huyết.

Sau khi tìm hiểu một phen, Lý Phù Trần phát hiện tinh huyết Yêu thú không hề đắt.

Những bình nhỏ này cách thức giống nhau, một bình chứa một trăm giọt tinh huyết Yêu thú.

Một giọt tinh huyết Yêu thú Nhất cấp có hiệu quả vượt xa một viên Hoàng cấp Trung giai Thối Thể Đan.

Nhưng một viên Thối Thể Đan giá trị là 500 kim tệ, mà một giọt tinh huyết Yêu thú Nhất cấp chỉ có 200 kim tệ.

- Tinh huyết của Yêu thú Nhất cấp đối với ta vô dụng, chỉ có Nhị cấp mới được.

Tinh huyết của Yêu thú Nhị cấp có hiệu quả vượt xa Hoàng cấp Cao giai Long Hồ Đan, hiệu quả trực tiếp đuổi tới đan dược thối thể Hoàng cấp Đỉnh giai, một giọt chỉ 2 ngàn kim tệ, quả thực là cho không.

Hơi do dự một chút, Lý Phù Trần mua một bình nhỏ tinh huyết Yêu thú Nhị cấp, giảm ba thành, là 14 vạn kim tệ.

Hắn muốn nhìn xem hiệu quả cụ thể của tinh huyết Yêu thú Nhị cấp là như thế nào, có phải thật sự vượt qua Long Hồ Đan hay không.

...

Trở lại tiểu viện, Lý Phù Trần nuốt một giọt tinh huyết Yêu thú Nhị cấp.

Hồng!

Lý Phù Trần giống như nghe thấy từng trận rỗng giận của Yêu thú, bất ngờ không kịp đề phòng, tim của Lý Phù Trần đập nhanh một chút.

- Sát khí thật mãnh liệt.

Lý Phù Trần thất kinh.

Hắn nào biết, một con Yêu thú Nhị cấp Sơ giai, chỉ có thể đề luyện ra hai ba giọt tinh huyết, Yêu thú Nhị cấp Trung giai có thể đề luyện ra năm sáu giọt tinh huyết, còn Yêu thú Nhị cấp Cao giai thì không quá mười giọt.

Một bình tinh huyết Yêu thú Nhị cấp nhỏ, là tinh huyết của mấy chục đầu Yêu thú Nhị cấp sơ giai.

Tinh huyết của nhiều loại Yêu thú hòa chung một chỗ, sát khí nồng nặc không cách nào tưởng tượng.

Người có ý chí không đủ kiên định, căn bản không thể dùng nhiều, nếu không, thần kinh sẽ thác loạn, tẩu hỏa nhập ma.

Luyện hoá một giọt tinh huyết Yêu thú Nhị cấp, Lý Phù Trần chậm rãi mở mắt ra.

"Hiệu quả khoảng ba lần Long Hồ Đan, chẳng qua là luyện hoá sát khí cần nhiều thời gian, vô hình chung sẽ trì hoãn tốc độ tu luyện."

Lý Phù Trần trầm nghĩ.

Hắn cười khổ một tiếng, thầm nghĩ:

"Sợ rằng bởi vì sát khí cho nên tinh huyết Yêu thú mới tiện nghi như vậy, nếu không có sát khí, một bình tinh huyết Yêu thú Nhị cấp nhỏ, không phải 20 vạn kim tệ mà là 60 vạn kim tệ."

"Thôi thôi, dù sao ta vốn không hy vọng xa vời tu luyện Tiềm Huyết Luyện Thể Công đến cảnh giới Đại Thành, chỉ cần có tiền bộ là được."

Tiền Huyết Luyện Thể Công, Lý Phù Trần chỉ luyện một chút mà thôi, hẳn chân chính quan tâm là ở kiếm pháp.

Kiểm pháp Hoàng cấp là kiếm pháp cơ sở.

Kiểm pháp Huyền cấp ẩn chứa huyền diệu của kiếm pháp.

Nếu tu luyện kiếm pháp Huyền cấp đến cảnh giới Xuất Thần Nhập Hóa, là có thể luyện ra Kiếm ý, kiếm pháp có Kiếm ý lợi hại hơn kiếm pháp không có Kiếm ý đâu chỉ gấp mấy lần.

Bất kể là uy lực hay tốc độ sẽ đạt đến trình độ không thể tưởng tượng.

Ngày thứ nhất, Lý Phù Trần cầm ra một quyển kiếm pháp Hoàng cấp Sơ giai tên là Phát Liễu Kiếm.

Năm ngày trôi qua.

Phát Liễu Kiếm đạt tới cảnh giới Xuất Thần Nhập Hóa.

Ngày thứ sáu, Lý Phù Trần lựa chọn một quyển bí tịch kiếm pháp Hoàng cấp Sơ giai tên là Tùy Thân Phách.

Vẫn là năm ngày, đạt tới cảnh giới Xuất Thần Nhập Hóa.

Bạn đang đọc truyện *Vĩnh Hằng Chí Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 115: Bách Gia Kiếm Pháp

Một tháng trôi qua, Lý Phù Trần tổng cộng đem sáu môn kiếm pháp Hoàng cấp Sơ giai đến cảnh giới Xuất Thần Nhập Hóa.

Tốc độ như vậy, đủ để thế nhân khiếp sợ.

Mặc dù kiếm pháp Hoàng cấp Sơ giai chỉ là kiếm pháp cơ sở trong cơ sở, nhưng cũng hàm chứa kiếm đạo chí lý, giống như Phát Liễu Kiếm, là một loại nhu kiếm, Tùy Thân Phách, có thể trong không gian hẹp phát huy ra uy lực lớn nhất.

Đem kiếm pháp Hoàng cấp Sơ giai tu luyện đến cảnh giới Lô Hòa Thuần Thanh không khó, nhưng muốn dung nhập vào lý giải kiếm đạo của bản thân, đạt tới cảnh giới Xuất Thần Nhập Hóa, độ khó gấp mấy lần thậm chí mười lần.

Không phải hạng người kinh tài tuyệt đỉnh, một tháng dừng nghỉ tu luyện kiếm pháp Hoàng cấp Sơ giai đến cảnh giới Xuất Thần Nhập Hóa.

Người chậm chạp, có lẽ cả đời cũng không tu luyện kiếm pháp Hoàng cấp Sơ giai đến Xuất Thần Nhập Hóa.

Đây không phải là chuyện mà thời gian có thể giải quyết.

Tháng thứ nhất, Lý Phù Trần có sáu môn kiếm pháp Hoàng cấp Sơ giai đạt tới Xuất Thần Nhập Hóa, tháng thứ hai có bảy môn, tháng thứ ba có chín môn, tháng thứ tư là mười hai môn.

Càng về sau, Lý Phù Trần tốc độ càng nhanh.

Phanh!

Thân hình chạy vụt qua Tinh Thiết Khoáng Thạch, lúc cả người vượt qua Tinh Thiết Khoáng Thạch trong nháy mắt thì Lý Phù Trần rút ra Huyền Thiết Kiếm, cũng không thèm nhìn mà chém một kiếm phía sau Tinh Thiết Khoáng Thạch.

Một kiếm này mạnh hơn so với bình thường, trên Tinh Thiết Khoáng Thạch nứt ra, đá vụn bay tán loạn.

Roi xuống đất, đứng yên, chậm rãi thu kiếm.

Lý Phù Trần thở ra một ngụm trọc khí, trầm nói:

"Kiếm pháp có ngàn vạn loại, nhưng gốc rễ đều tương thông, đơn giản là để tốc độ, kỹ xảo, uy lực của kiếm pháp đạt đến mức tận cùng."

Lại một tháng trôi qua.

Tháng này, Lý Phù Trần tổng cộng đem mười tám môn kiếm pháp Hoàng cấp Sơ giai đến Xuất Thần Nhập Hóa, so với tháng trước nhiều hơn sáu môn.

Cùng lúc đó, tu vi của Lý Phù Trần nước chảy thành sông đến Quy Nguyên cảnh ngũ trọng.

Nhưng Lý Phù Trần cũng biết, tốc độ tu luyện của hắn không coi là nhanh.

Mấy tên thiên kiêu cùng một khoá với hắn, đều đạt tới Quy Nguyên cảnh ngũ trọng, nhất là Vũ Văn Thiên, hai tháng trước đã đột phá đến Quy Nguyên cảnh lục trọng.

Người có căn cốt càng ưu tú, càng về sau ưu thế càng lớn.

Bằng vào ngộ tính kinh người, tốc độ tu luyện của Lý Phù Trần có thể bằng với căn cốt tứ tinh, nhưng so với căn cốt ngũ tinh còn kém không ít.

Theo lịch sử của Thương Lan Tông ghi lại, căn cốt ngũ tinh có thể ở hai mươi hai tuổi đột phá Địa Sát cảnh, mà căn cốt tứ tinh, khoảng chừng hai mươi lăm tuổi, chênh lệch khoảng ba năm.

Dĩ nhiên, đồng dạng là căn cốt tứ tinh, theo ngộ tính khác nhau, thời gian đột phá Địa Sát cảnh cũng có nhanh có chậm, nhanh thì hai mươi mốt, hai mươi hai tuổi, gần với căn cốt ngũ tinh.

Nhưng mà, ở Thương Lan Tông, kỷ luật căn cốt ngũ tinh đột phá là mười tám tuổi, kỷ luật này đã mấy chục năm không ai có thể phá vỡ.

Đường còn dài, tâm tình của Lý Phù Trần rất tốt, hắn không cần so sánh với người khác, đối thủ của hắn chỉ có hắn.

Chỉ cần vượt qua từng cái cực hạn, hắn tin chắc mình có thể đạt tới Võ đạo đỉnh phong, ngạo thị hoàn vũ.

Khu vực Nội Tông, Thực Đường.

- Vũ Văn sư huynh, chúc mừng người đánh bại Thiết Phong sư huynh.

- Thiết Phong sư huynh có tu vi Quy Nguyên cảnh bát trọng, vẫn không địch lại Vũ Văn sư huynh trăm chiêu, có lẽ, không cần một năm, Vũ Văn sư huynh liền có thể trở thành một trong mười đại đệ tử Nội Tông.

Trên một bàn ăn, hai tên đệ tử Nội Tông đang cùng Vũ Văn Thiên ăn cơm, hai người ra sức ca ngợi.

Về mặt của Vũ Văn Thiên không đổi, nhàn nhạt nói:

- Đánh bại Thiết Phong không coi vào đâu, hắn chỉ là đệ tử Nội Tông Tam đẳng mà thôi.

- Không thể nói như vậy, cảnh giới thấp hai trọng đánh bại Thiết Phong sư huynh, không phải ai cũng có thể làm được, toàn bộ Nội Tông, không vượt quá mười người.

- Đúng, Thiết Phong sư huynh dù sao đã trở thành đệ tử Nội Tông mười mấy năm, tích lũy tương đối thâm hậu, không phải Võ giả Quy Nguyên cảnh bát trọng bình thường.

- Đúng rồi, Vũ Văn sư huynh, người có nghe không, một đệ tử Nội Tông tên Lý Phù Trần, cùng Liêu Thiên Quân sư huynh hẹn chiến một năm.

"Không biết tự lượng sức."

Nhắc tới Lý Phù Trần, Vũ Văn Thiên loé lên hàn quang.

Hắn là một người kiêu ngạo, thua dưới tay Lý Phù Trần là một cái gai trong lòng hắn, mỗi lần nhớ tới, khiến tâm tình của hắn mất không chế.

Hai người giỏi nhìn sắc mặt, biết Vũ Văn Thiên khó chịu, một người trong đó chế giễu Lý Phù Trần:

- Đúng là không biết tự lượng sức, Liêu Thiên Quân sư huynh là đệ tử Nội Tông Nhị đẳng, hơn nữa tu vi cao hơn Lý Phù Trần bốn trọng, hắn cho rằng hắn là ai, coi như Kiếm Sĩ sư huynh lúc còn tu vi Quy Nguyên cảnh, cũng không cách nào vượt qua bốn trọng đánh bại đệ tử Nội Tông Nhị đẳng.

- Tự đại ngu ngốc, chỉ biết tự diệt vong, Phong Vân Đài cũng không phải nơi tốt lành gì.

Hai người hung hãn chế giễu Lý Phù Trần một phen.

"Hy vọng hắn ở trên Phong Vân Đài không bị đá thương quá nghiêm trọng, nếu không ta sẽ ít đi một thú vui."

Mặc dù từng thua dưới tay Lý Phù Trần, nhưng đáy lòng của Vũ Văn Thiên vẫn không coi Lý Phù Trần ra gì.

Hắn có căn cốt ngũ tinh, một ngày đi ngàn dặm.

Sự chênh lệch này càng ngày càng lớn, không được mấy năm, hắn cùng Lý Phù Trần đã không cùng một đẳng cấp rồi.

Dù sao đi nữa, mấy năm sau hẳn cũng là Võ giả Địa Sát cảnh, một Võ giả Địa Sát cảnh, sẽ cùng một tên Võ giả Quy Nguyên cảnh qua lại sao?

Tháng thứ bảy.

Lý Phù Trần tìm hiểu hai mươi sáu môn kiếm pháp Hoàng cấp Sơ giai.

Gần như một ngày một môn.

Cuối tháng thứ tám, Lý Phù Trần đối một trăm môn kiếm pháp Hoàng cấp Sơ giai, tất cả đều đến cảnh giới Xuất Thần Nhập Hóa.

Một trăm loại kiếm pháp, được chế tạo bởi một trăm người, gọi là "bách gia kiếm pháp".

Vào lúc này, Lý Phù Trần chỉ thấy trong đầu của mình có một trăm người đang thi triển kiếm pháp, một đồ vật không cách nào dùng ngôn ngữ để hình dung đang nảy sinh, đang lớn mạnh.

- Phá!

Trong tiểu viện, Lý Phù Trần cảm Huyền Thiết Kiếm, một chiêu đơn giản đâm thẳng vào Tinh Thiết Khoáng Thạch.

Oong!

Khí tức huyền diệu toả ra, một kiếm này của Lý Phù Trần rõ ràng chỉ là đâm thẳng, nhưng cho người khác cảm giác như thiên biến vạn hoá. Nếu lúc này có người khác cùng Lý Phù Trần tỷ thí, sẽ xuất hiện phán đoán sai lầm.

Răng rắc!

Khoáng thạch nhỏ vụn bắn ra tung toé, trên Tinh Thiết Khoáng Thạch cao cỡ một người, xuất hiện một cái lỗ thủng gần như hoàn mỹ.

"Kiếm tùy tâm động, tâm tùy kiếm động, tâm kiếm hợp nhất, vô kiên bất tòng."

Trong lòng của Lý Phù Trần thoáng hiện một tia minh ngộ (hiểu ra).

Một ngày trôi qua, hai ngày trôi qua, Lý Phù Trần một mực đắm chìm trong trạng thái huyền diệu này.

Đầu tháng thứ chín, Lý Phù Trần bắt đầu diễn luyện Lưu Tinh Kiếm Pháp.

Không biết có phải ảo giác của Lý Phù Trần hay không, hẳn cảm thấy Lưu Tinh Kiếm Pháp của mình như sống lại, có hô hấp.

Hơn nữa, rõ ràng chỉ một chiêu Thiên Ngoại Lưu Tinh nhưng lại diễn biến vô cùng khả năng.

Giống như một trận mưa sao, có vô số ngôi sao rơi xuống, mỗi một ngôi sao mặc dù tương tự nhưng rơi xuống khác nhau.

Phốc phốc phốc phốc phốc. . .

Trên Tinh Thiết Khoáng Thạch theo lưu quang loé lên, từng cái lỗ thủng xuất hiện.

- Phá!

Vô số lưu quang biến mất, một đạo lưu quang cuối cùng xuất hiện.

Đạo lưu quang này có tốc độ đạt tới cực hạn, cảnh tượng xung quanh như dừng lại.

Phanh!

Một âm thanh rung động vang lên, Tinh Thiết Khoáng Thạch bị một kiếm xuyên qua, bởi vì tốc độ của kiếm quá nhanh, lần này bắn ra không phải đá vụn mà là bột phấn.

Một kiếm, khoáng thạch ngăn trở phía trước đều hoá thành bột phấn.

Bạn đang đọc truyện *Vĩnh Hằng Chí Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 116: Kiếm Ý

- Kiếm ý?

Lý Phù Trần loé lên ánh sáng kinh người.

Trong nháy mắt đó, tất cả các kiếm pháp mà hắn học, đều dung nhập vào trong kiếm chiêu Thiên Ngoại Lưu Tinh, như giao cho kiếm chiêu này sinh mệnh.

Mà sinh mệnh này chính là kiếm ý.

Đĩ nhiên, cỗ kiếm ý này cực kỳ yếu ớt, giống như một mầm cây, đang chờ lớn lên.

Nhưng cũng đã rất mạnh.

Mạnh đáng sợ.

Lý Phù Trần cho tới bây giờ không biết, chẳng qua là điều chỉnh kiếm chiêu Thiên Ngoại Lưu Tinh một chút đã làm kiếm chiêu Thiên Ngoại Lưu Tinh có uy lực gấp mười lần, quả thật không cách nào tưởng tượng.

- Kiếm ý, hoặc là một tia chân ý của kiếm đạo, kiếm đạo hoàn chỉnh, ẩn chứa vô số kiếm ý, khi những kiếm ý này dung nhập một chỗ chính là kiếm đạo

Trong đầu của Lý Phù Trần thoáng qua một ý nghĩ to gan.

Thời gian từng ngày trôi qua, Lưu Tinh kiếm ý của Lý Phù Trần càng ngày càng hoàn thiện, một kiếm bình thường với lực đạo không đổi, tốc độ kiếm ít nhất gấp đôi, mà với lực đạo tương đương như thế và tốc độ kiếm tăng lên gấp đôi, uy lực ít nhất tăng lên ba lần.

Giữa tháng thứ mười.

Trên núi giả của tiểu viện.

Lý Phù Trần ngồi xếp bằng, trên người toả ra khí tức nóng cháy.

Trải qua mười tháng, Xích Họa Huyền Công rốt cuộc có dấu hiệu đột phá.

Xích Họa Huyền Công lại đột phá chính là tầng thứ mười bốn.

Bất kể công pháp gì, ba tầng cảnh giới cuối cùng đều quan trọng nhất, mỗi khi tăng một tầng thì sức chiến đấu gia tăng rất nhiều, tầng thứ mười ba khác, tầng thứ mười bốn lại khác.

Mặt trời chói chang từ từ lên cao.

Khí tức trên người Lý Phù Trần càng ngày càng nóng.

Không biết qua bao lâu, bên ngoài thân thể của Lý Phù Trần đột nhiên xuất hiện một tầng hoa diễm chân khí.

Không sai, hoa diễm chân khí.

Trước đây, chân khí của Lý Phù Trần hiện ra ngoài, chân khí hộ thể chẳng qua giống như hoa diễm, còn bay giờ đạt tới trình độ hoa diễm.

Khi đột phá tầng thứ mười bốn, chân khí xảy ra biến chất, so với Quy Nguyên cảnh tứ trọng đến ngũ trọng, biến hoá còn lớn hơn.

Oanh!

Hoà diễm chân khí hùng hực gấp mấy lần, Lý Phù Trần như hoá thành một hỏa nhân, hoa diễm chân khí mãnh liệt phóng lên cao, đá vụn trong mây thốc xung quang đều bị thổi bay.

- Lực bộc phát thật cường đại.

Ánh mắt của Lý Phù Trần loé lên một tia nóng bỏng.

Hắn có thể cảm giác được, lực bộc phát của hắn tăng thêm mấy thành. Phải biết rằng, bây giờ hắn là Vô giả Quy Nguyên cảnh, không phải Vô giả Luyện Khí cảnh.

Vô giả Quy Nguyên cảnh gia tăng tăng thêm mấy thành lực bộc phát là rất đáng sợ.

- Còn không tới hai tháng, không biết thực lực của Lý Phù Trần tiến triển như thế nào?

Một năm ước hẹn dần đến gần, không ít người ý động.

Trong đó, Trần Phương Hoa quan tâm nhất.

Nếu thật sự Lý Phù Trần có thể đánh bại Liêu Thiên Quân, chứng minh tiềm lực của Lý Phù Trần tuyệt đối là cấp bậc yêu nghiệt, mà không phải chỉ là căn cốt phổ thông trong mắt mọi người.

Đĩ nhiên, nếu Lý Phù Trần không đánh bại Liêu Thiên Quân, không có nghĩa là tiềm lực của Lý Phù Trần không được, dù sao hắn trở thành đệ tử Nội Tông mới ba năm mà thôi.

- Lý Phù Trần, ông nội ta sẽ tự mình xem cuộc chiến này, hy vọng ngươi không làm ông nội ta thất vọng

Sau khi Lý Phù Trần cùng Liêu Thiên Quân quyết định một năm ước hẹn, Triệu Minh Nguyệt đã nói chuyện này cho Đại trưởng lão Nội Tông Triệu Thiên Đức.

Triệu Thiên Đức có chút hứng thú với Lý Phù Trần có căn cốt phổ thông, quyết định tự mình xem chiến.

Trong một toà tiểu viện rộng rãi của Nội Tông.

- Lý Phù Trần, ngươi chờ chết đi!

Liêu Thiên Quân ngửa mặt lên trời cười to, hôm nay, hắn đột phá đến Quy Nguyên cảnh cửu trọng.

Vốn hắn có chút bận tâm, lo lắng có biến số.

Bây giờ hắn không còn chút lo lắng nào.

Dù trong một năm Lý Phù Trần có đột phá hai trọng cảnh giới đi nữa, hắn cũng có lòng tin đánh bại Lý Phù Trần, chênh lệch ba trọng cảnh giới, không phải dễ dàng vượt qua.

- Lý Phù Trần, ngươi ngàn vạn lần không nên đắc tội Liêu gia ta, đắc tội Liêu Thiên Quân ta, ta sẽ cắt đứt tứ chi của ngươi, phế bỏ đan điền của ngươi, khiến cho cả đời này ngươi sống trong thống khổ, dám đối kháng với Liêu gia ta, chưa người nào có kết cục tốt.

Liêu Thiên Quân tự tin mười phần, trên mặt mang theo vẻ dủ dặt.

Sau khi Xích Hóa Huyền Công đột phá đến tầng thứ mười bốn, Lý Phù Trần hấp thu thiên địa nguyên khí tăng lên mấy lần.

Trong đan điền giống như cất giữ một lò lửa vậy, bất kể có bao nhiêu thiên địa nguyên khí đi vào cơ thể, đều bị lò lửa hoá thành Xích Hóa chân khí.

Hơn nữa, Lý Phù Trần mơ hồ cảm thấy một cỗ lực lượng đang sinh ra.

Cỗ lực lượng này có chút tương tự với kiếm ý, nhưng nội liễm, nóng cháy hơn.

Lý Phù Trần biết đây chính là Xích Hóa chân ý.

Võ học Huyền cấp, tu luyện tới cảnh giới cực hạn, cũng sẽ sinh ra chân ý.

Kiểm pháp Huyền cấp là kiếm ý.

Quyền pháp Huyền cấp là quyền ý.

Mà công pháp Huyền cấp chính là công ý.

Thật ra thì bất kể tu luyện công pháp gì, bất kể công pháp có cảnh giới gì, Võ giả cũng sẽ cảm nhận được công ý tồn tại.

Nhưng công ý này đối với Võ giả cũng không có tính trợ giúp thực chất.

Chỉ khi công pháp Huyền cấp đột phá cảnh giới đỉnh phong, mới chân chính cảm nhận được chỗ tốt của công ý.

Ví dụ, công pháp cấp bậc thấp hoặc lúc cảnh giới còn thấp, công ý chỉ là một phôi thai, mà khi công pháp Huyền cấp đột phá đến cảnh giới tối cao, phôi thai sẽ biến thành người, làm cho uy lực của công pháp tăng lên.

- Không biết Xích Hóa Huyền Công tầng thứ mười lăm, sẽ có uy lực như thế nào.

Lý Phù Trần đối với Xích Hóa chân ý chân chính rất mong đợi.

Xích Hóa Huyền Công là công pháp Huyền cấp Trung giai, sinh ra Xích Hóa chân ý, theo đạo lý mà nói có thể mạnh hơn Lưu Tinh kiếm ý.

Chủ yếu nhất chính là, tu luyện kiếm pháp Huyền cấp cần nội tình kiếm đạo nhất định.

Mà công pháp Huyền cấp không có vấn đề này, công pháp Huyền cấp từ tầng thứ nhất bắt đầu, thật ra đã mang theo công ý, nó chỉ cần trình tự tiến dần mà thôi.

Tháng thứ mười một, Lý Phù Trần hoàn toàn nắm giữ Lưu Tinh kiếm ý.

Sau khi hoàn toàn nắm giữ Lưu Tinh kiếm ý thì có thể "tùy tâm sở dục" thì triển Lưu Tinh Kiếm Pháp, mà không phải như lúc đầu, có thể phát mà không thể thu lại, một khi thì triển thì đối thủ chết chắc.

Tháng thứ mười hai, Lý Phù Trần từ Quy Nguyên cảnh ngũ trọng đột phá đến Quy Nguyên cảnh lục trọng.

Vốn hấn cũng không thể đột phá nhanh như vậy.

Quy Nguyên cảnh, một trọng so với một trọng khó đột phá hơn.

Ở Quy Nguyên cảnh, trừ khi là căn cốt tứ tinh hoặc ngũ tinh, mới không cần quan tâm tới hạn chế này.

Nhưng Lý Phù Trần chỉ là căn cốt phổ thông mà thôi.

Cũng may, ngộ tính của hấn ở một trình độ nhất định nào đó đền bù căn cốt thiếu sót.

Hấn trở thành đệ tử Nội Tông không tới ba năm, Xích Hóa Huyền Công từ tầng thứ chín đột phá đến tầng thứ mười bốn.

Cảnh giới công pháp tăng lên, tương đương với trong một thời gian ngắn, giúp hấn tăng lên căn cốt vậy.

Ít nhất thì trước mắt là như vậy.

Nhưng Lý Phù Trần cũng biết, tốc độ tu luyện của hấn cùng cảnh giới công pháp tăng lên tương quan.

Khi tu luyện Xích Hóa Huyền Công tới cảnh giới tối cao, không cần thời gian bao lâu, hấn phải thay đổi công pháp cao cấp hơn.

Nếu không có công pháp cao cấp hơn cung cấp cho hấn, thì tốc độ tu luyện của hấn dần dần chậm lại, chờ khi những căn cốt cao hơn hấn tu luyện công pháp Huyền cấp Trung giai tới cảnh giới tối cao, tốc độ tu luyện của hấn sẽ chậm hơn bọn họ mấy lần thậm chí mười lần.

Không có căn cốt, chỉ có ngộ tính, nhất định phải đi một con đường dẫm ngẫm dẫm làm.

Hấn phải không ngừng tiến về phía trước, bởi vì không tiến lên, sẽ bị đào thải.

Bạn đang đọc truyện *Vĩnh Hằng Chí Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 117: Phong Vân Đài

Dịch giả: rolland

Một năm kỳ hạn đã đến, ước định của Lý Phù Trần và Liêu Thiên Quân đến giờ.

Một ngày này, xung quanh Phong Vân Đài có không ít đệ tử Nội Tông tụ tập.

Phần lớn người là đến xem Lý Phù Trần cùng Liêu Thiên Quân quyết đấu, còn một phần nhỏ là đến xem đệ tử Nội Tông khác quyết đấu.

Phong Vân Đài là một cái bạch ngọc đài hình vuông, cao mười thước, rộng trăm thước.

Nghe nói Phong Vân Đài được gia trì trận pháp vững chắc, cho dù là Võ giả Địa Sát cảnh cũng không cách nào làm hư được.

Trên Phong Vân Đài lúc này, có hai tên đệ tử Nội Tông đang quyết đấu.

- Chu Khiếu Thiên, ngươi cướp đoạt thanh mai trúc mã của ta, ta cùng ngươi không đội trời chung, hôm nay không phải ngươi tàn thì ta tàn.

- Trương Tiểu Hải, bằng vào ngươi cũng xứng với Vương Ly sư muội, nếu ngươi không biết sống chết, vậy thì ta sẽ cho ngươi biết, cái gì gọi là lên trời không đường, xuống đất không cửa.

Hai tên đệ tử Nội Tông chiến đấu hết sức thảm thiết, tên đệ tử Nội Tông gọi là Trương Tiểu Hải, trên mặt đã thấy máu, bị vạch ra một vết thương.

- Chết đi cho ta!

Kiểm thể của Trương Tiểu Hải bùng phát, một chiêu Phi Thiên Kiếm Pháp tấn công tới tên đệ tử Nội Tông gọi là Chu Khiếu Thiên.

Chiêu Phi Thiên Kiếm Pháp này rõ ràng đã đến gần cảnh giới Đại Thành, trong một chiêu, kiếm quang phiêu hốt bất định, hàn ý trập trập, phảng phất như có mấy chục thanh kiếm tấn công tới Chu Khiếu Thiên.

- Trương Tiểu Hải, khó trách ngươi dám khiêu chiến ta, nguyên lai là tu luyện Phi Thiên Kiếm Pháp tới gần cảnh giới Đại Thành, đáng tiếc, Phi Vân Phá Sát Trảm Kiếm Pháp của ta cũng giống như vậy, đã đến gần cảnh giới Đại Thành, phá cho ta.

Chu Khiếu Thiên gào to một tiếng, kiếm quang như tơ, cắt phá trường không, chém ra kiếm thể của Trương Tiểu Hải.

Ken két!

Một cánh tay rơi xuống, bị kiếm quang xoắn thành huyết vụ.

A!

Trương Tiểu Hải kêu thảm thiết, ngã xuống đất, khuôn mặt vặn vẹo nhìn Chu Khiếu Thiên.

Cảnh giới của Chu Khiếu Thiên cao hơn hẳn một trọng, vốn tưởng rằng dưới kiếm pháp cao mình hơn, có thể cùng hắn lưỡng bại câu thương, đây là kết quả hắn mong muốn.

Còn muốn đánh bại đối phương, hắn không có lòng tin.

Nhưng ông trời không có mắt, ngay cả nguyện vọng nhỏ nhoi này cũng không đáp ứng hắn.

Huyền Thiết Kiếm chỉ vào Trương Tiểu Hải, Chu Khiếu Thiên cười gằn nói:

- Đừng tưởng rằng phế bỏ một cánh tay, thì ta sẽ bỏ qua cho ngươi, đừng nóng, ta sẽ từ từ phế bỏ gân tay gân chân của ngươi, sau đó phế bỏ đan điền, để cả đời này ngươi không cách nào tu luyện.

Trước khi lên Phong Vân Đài, hai bên đã ký kết xong Phong Vân Trạng, chỉ cần không đánh chết đối phương, người chiến bại bị xử lý sao cũng được.

Mười năm qua, không có bao nhiêu người dám lên Phong Vân Đài, trừ phi kết xuống ân oán quá sâu, mới không để ý bất kỳ cái gì mà lên Phong Vân Đài.

Dĩ nhiên, đối phương cũng phải đồng ý mới được.

Nếu đối phương không đồng ý, không ai có thể buộc hắn lên.

Phốc!

Huyền Thiết Kiếm run một cái, Chu Khiếu Thiên đánh gãy một cây gân của Trương Tiểu Hải, Trương Tiểu Hải đau đến trắng bệch, vẻ mặt mang theo sợ hãi.

- Chu sư huynh, thôi đi, hắn đã nửa phế, sau này cũng không có năng lực khiêu chiến ngươi.

Dưới đài, một tên nữ đệ tử Nội Tông diện mạo xinh đẹp nhàn nhạt nói.

- Nếu Vương Ly sư muội đã lên tiếng, ta sẽ tha cho ngươi một mạng, Trương Tiểu Hải, kiếp sau hãy tìm ta báo thù đi! Ha ha!

Chu Khiếu Thiên cười lớn, hăng hái nhảy xuống Phong Vân Đài.

Ánh mắt của Trương Tiểu Hải âm trầm không ánh sáng, bị một tên Chấp Sự Nội Tông đưa xuống.

- Đáng thương a, thanh mai trúc mã bị cướp đi, lại đứt một cây gân, đời này coi như xong rồi.

- Phong Vân Đài há có thể nói lên là lên, nếu lên, giữa hai người, tất nhiên phải có một người tàn phế.

- Thanh mai trúc mã của hắn thật có bản lĩnh, lại bám lên được Chu Khiếu Thiên, ta nghe người ta nói, có người thấy bọn họ làm chuyện kia trong rừng nhỏ, cái móng kia, thật trắng cũng thật lớn a.

- Thật sự có chuyện này sao, chờ Chu Khiếu Thiên chơi xong, không chừng chúng ta có cơ hội chơi một lần a. Đệ tử Nội Tông dưới đài, bàn luận sôi nổi, lời nói không thiếu cái xấu xa.

Mặc dù quyết đấu của hai người kết thúc, nhưng phần lớn người cũng không rời đi, điều này làm cho một bộ phận người không biết trở mắt nhìn nhau, trong mắt loé lên vẻ kinh ngạc, Phong Vân Đài, còn có quyết đấu sao?

Chỉ có một giải thích này mà thôi.

- Vị sư huynh này, không biết hai bên quyết đấu trên Phong Vân Đài tiếp theo là ai?

Một người không nhận được, dò hỏi.

Tên đệ tử Nội Tông bị hỏi kinh ngạc nói:

- Các người không biết sao? Hôm nay là Liêu Thiên Quân sư huynh cùng Lý Phù Trần quyết đấu, chắc hai người đó nhanh tới thôi!

- Liêu Thiên Quân sư huynh, chắc chắn, ta nghe nói Liêu Thiên Quân sư huynh đã đột phá Quy Nguyên cảnh cửu trọng, Lý Phù Trần này cũng không biết tự lượng sức mình quá đi!

- Thú vị, thú vị, đầu tiên là Trương Tiểu Hải, bây giờ là Lý Phù Trần, hai người này nhất định là nhân vật bí tình a.

Phần lớn mọi người đều không coi trọng Lý Phù Trần, thật sự là vì chênh lệch quá xa.

Trương Tiểu Hải cùng Chu Khiếu Thiên chỉ kém nhau một trọng, liền bị đoạn tay, chặt gần.

Lý Phù Trần cùng Liêu Thiên Quân, chênh lệch ít nhất bốn trọng, bọn họ cũng không cho rằng trong một năm Lý Phù Trần có thể đột phá hai trọng cảnh giới.

- Vương Ly sư muội, đầu năm nay người không biết sống chết quá nhiều, ta cho là năm nay chỉ có một tên Trương Tiểu Hải, không nghĩ tới còn có một Lý Phù Trần.

Chu Khiếu Thiên cũng biết chuyện giữa Liêu Thiên Quân cùng Lý Phù Trần, không khỏi cười lạnh nói.

Nữ đệ tử Nội Tông tên Vương Ly nói:

- Ta nghe nói Lý Phù Trần này, từng đánh bại Vũ Văn Thiên khi ở Ngoại Tông, lên làm đệ tử đệ nhất Ngoại Tông, có lẽ là hai người đi.

Chu Khiếu Thiên nhẹ nhàng vuốt ve cái mũi của Vương Ly, đôi mắt đối phương một cái liếc mắt, hần nhếch miệng nói:

- Trước khác nay khác, ta thừa nhận chiến lực cùng cảnh giới của hần rất mạnh, nhưng đó là Luyện Khí cảnh, đến Quy Nguyên cảnh, hết thấy đều không giống nhau, đừng nói bây giờ hần không phải đối thủ của Liêu Thiên Quân, coi như là Vũ Văn Thiên, Lý Phù Trần cũng phải là đối thủ.

Dù sao Vũ Văn Thiên cũng là căn cốt ngũ tinh, tin tức của hần, truyền bá rất nhanh.

Bốn tháng trước, Vũ Văn Thiên đã đột phá đến Quy Nguyên cảnh thất trọng, chỉ sợ cách Quy Nguyên cảnh bát trọng cũng không xa.

- Vậy xem ra, Lý Phù Trần này đúng là không biết tự lượng sức mình.

Wang Ly không biết nói gì, nàng không hiểu, tại sao có nhiều người không tự lượng sức mình, Trương Tiểu Hải như vậy, Lý Phù Trần cũng như vậy.

- Mau nhìn, Liêu Thiên Quân tới, còn có Liêu Hải Long, còn đó là Liêu Thiên Vân trưởng lão đi!

Có người nhanh mắt, từ xa liền nhìn ra được có ba người đang tới.

Ba người này chính là Liêu Thiên Quân cùng Liêu Hải Long, còn có một người trung niên, tuổi chừng năm mươi, tướng mạo có mấy phần tương tự Liêu Thiên Quân, là một vị Nội Tông Trưởng Lão.

Liêu Thiên Vân, Nội Tông Trưởng Lão, Thiên Cương cảnh nhị trọng.

- Thiên Quân thúc, trên Phong Vân Đài, không nên nương tay.

Liêu Hải Long hung ác nói.

Liêu Thiên Quân tự phụ cười một tiếng:

- Yên tâm, ta há sẽ nương tay, đắc tội người của Liêu gia ta, hết thấy đều phải xuống địa ngục, Lý Phù Trần này, ta sẽ cho hần ném thấy chuyện kinh khủng nhất thế gian, để cho hần kiếp này hần phải sống trong sợ hãi, tự ti, sống trong bóng tối của Liêu gia ta.

Một bên, Liễu Thiên Vân thần thái uy nghiêm nói:

- Đừng lấy mạng hần, tránh cho Liễu gia gặp phiền toái.

- Cha, ta biết.

Liêu Thiên Quân gật đầu.

- Lý Phù Trần này sao còn chưa đến, không biết là sợ hay đổi ý!

- Cũng không phải không có khả năng này, dù sao không ký Phong Vân Trạng, không buộc được.

- Nếu là như vậy, sau này ta gặp hần thì cười nhạo hần một lần.

Trong lúc mọi người ở đây bàn luận sôi nổi, thì Lý Phù Trần cùng Trần Phương Hoa đi tới.

Bạn đang đọc truyện *Vĩnh Hằng Chí Tôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 118: Nhiều Người Chỉ Trích

- Lý sư đệ, mặc dù ta biết ngươi tự tin, nhưng trên Phong Vân Đài, chuyện gì cũng có thể xảy ra, đừng nên khinh thường.

Trần Phương Hoa nhắc nhở Lý Phù Trần.

Lý Phù Trần gật đầu một cái:

- Sư tử vô thô, cũng dùng toàn lực, Trần sư tỷ yên tâm.

Sư tử vô thô!

Không biết tại sao, Trần Phương Hoa nghe được câu này, tâm thần lập tức trầm tĩnh lại.

"Liêu Thiên Quân, ngươi đúng là đáng thương a, đắc tội ai không đất tội, lại đắc tội Lý sư đệ."

Trần Phương Hoa thầm nói.

Lý Phù Trần đến, bầu không khí lập tức nóng lên.

Ánh mắt của tất cả mọi người nhìn Lý Phù Trần như một bộ cười trên sự đau khổ của người khác.

- Hả? Quy Nguyên cảnh lục trọng, tên Lý Phù Trần này có tài đức gì, lại tăng lên tới Quy Nguyên cảnh lục trọng.

Một tên đệ tử Nội Tông cảm ứng khí tức, la lên.

- Cái gì, Quy Nguyên cảnh lục trọng?

Nghe vậy, các đệ tử Nội Tông cùng nhau cảm nhận khí tức.

- Quả nhiên là Quy Nguyên cảnh lục trọng, chuyện này không thể nào, hần chỉ là một căn cốt phổ thông, tốc độ tăng lên không khỏi quá nhanh đi, có thể so với căn cốt tử tinh.

- Nhất định là vì cuộc chiến mà ăn cấm dược gì đó.

- Không sai, khẳng định là ăn cấm dược, loại cấm dược này, tác dụng phụ cực lớn, tiếp theo ba năm năm, hần đừng nghĩ đột phá nữa.

- Hừ, coi như Quy Nguyên cảnh lục trọng thì như thế nào, Liêu Thiên Quân sư huynh chính là Quy Nguyên cảnh cửu trọng, so với hần cao hơn ba trọng.

Mặc dù Lý Phù Trần đột phá đến Quy Nguyên cảnh lục trọng, khiến cho mọi người rất giật mình, nhưng vẫn không có ai cho rằng Lý Phù Trần có thể chiến thắng Liêu Thiên Quân, hơn nữa mọi người nhất trí cho là Lý Phù Trần ăn một loại cấm dược nào đó.

- Đồ chó cũng muốn khiêu chiến Liêu Thiên Quân, thật không biết sống chết.

Trong đám người, Phương Liệt Hải cười lạnh.

- Lý Phù Trần quá xung động.

Cao Trường Thiên cùng Ô Thanh Mai không biết từ lúc nào đã tới gần Phong Vân Đài, Cao Trường Thiên thở dài nói.

Phong Vân Đài là địa phương nào, hẳn rất rõ ràng, người đi lên chỉ có một người đi xuống, người còn lại phải bị khiên xuống.

- Hẳn ở bất kỳ nơi nào, đều là vạn chúng chú mục, nam tử như vậy thật hiếm thấy.

Trong lòng của Ô Thanh Mai bị gieo một hạt giống, hạt giống này như có dấu hiệu nảy mầm.

- Vũ Văn sư huynh, người đoán Lý Phù Trần có thể kiên trì bao nhiêu chiêu.

Phía đông Phong Vân Đài, một nhóm người hết sức dễ thấy.

Người ở trung tâm chính là Vũ Văn Thiên.

Căn cốt ngũ tinh bất kể ở nơi nào đều là vạn chúng chú mục, như mặt trời ban trưa.

Thật ra nếu Lý Phù Trần là căn cốt ngũ tinh, có lẽ sẽ không có nhiều chỉ trích như vậy, Phương Liệt Hải cùng Liêu Hải Long cũng không đi đắc tội Lý Phù Trần.

Phải biết, bất kỳ một căn cốt ngũ tinh nào cũng là tài sản của tông môn, ai dám động căn cốt ngũ tinh, chính là động đến căn cơ của tông môn, đừng nói là Thành chủ của chủ thành, coi như Liêu gia, cao tăng cũng phải bị hưng sư vấn tội.

Vũ Văn Thiên quan sát Lý Phù Trần một chút, nhận ra Lý Phù Trần chỉ có tu vi Quy Nguyên cảnh lục trọng, nhàn nhạt nói:

- Trong vòng trăm chiêu, phải thua.

Ban đầu, hẳn nhận định Lý Phù Trần không kiên trì được hai mươi chiêu, hơn nữa đây là đánh giá cao của hắn.

Nhưng Lý Phù Trần đột phá đến Quy Nguyên cảnh lục trọng, khiến hắn có chút bất ngờ, trong lòng của hắn không còn khẳng định như vậy nữa.

- Một trăm chiêu, Vũ Văn sư huynh đánh giá hắn quá cao đi!

- Theo ta nhìn thì không quá mười chiêu.

- Vũ Văn sư huynh nói như vậy, nhất định có đạo lý, người đừng bêu xấu.

Ngay khi mọi người đang bàn tán thì một người vút lên Phong Vân Đài.

- Lý Phù Trần, lặn lên cho ta.

Liêu Thiên Quân quát lên.

- Liêu Thiên Quân, người gấp gáp muốn chết như vậy sao?

Lý Phù Trần châm chọc, thân hình lóe lên, nhảy lên Phong Vân Đài.

- Miệng lưỡi bén nhọn, một hồi ta sẽ cho người khóc không ra nước mắt.

Liêu Thiên Quân cười gằn.

- Một lúc nữa ai khóc còn chưa biết?

Lý Phù Trần phản kích.

Lý Phù Trần không phản kích còn tốt, một khi phản kích, tất cả mọi người đều nhìn hắn không vừa mắt, cảm thấy hắn quá kiêu ngạo, vốn có người đồng tình, lập tức thay đổi lập trường, đổi thành ủng hộ Liêu Thiên Quân, hy vọng Liêu Thiên Quân hung hăng hành hạ Lý Phù Trần, để cho hắn biết cái gì là trời cao đất rộng, đạo lý làm người.

Trên Phong Vân Đài, một tên Chấp Sự Nội Tông xuất hiện, hắn nhũn mày một cái, giống như cũng nhìn Lý Phù Trần không vừa mắt.

Hắn lấy ra một cuốn da Yêu thú, nhàn nhạt nói:

- Mời hai vị ký tên, một khi ký tên, ngoại trừ không cho đánh chết đối phương, còn lại không có bất kỳ quy tắc nào, trước khi ký, các người suy nghĩ một chút.

- Không cần cân nhắc, ta ký.

Liêu Thiên Quân lập tức ký mình tên.

- Còn người.

Chấp Sự Nội Tông nhìn về phía Lý Phù Trần, sâu trong ánh mắt có một tia khinh thường.

- Ta ký.

Cầm bút lên, như rồng bay phượng múa, Lý Phù Trần ký tên mình.

Thu hồi cuốn da Yêu thú, Chấp Sự Nội Tông cao giọng nói:

- Phong vân quyết đấu chính thức bắt đầu, hai vị tự thu xếp ổn thỏa.

Nói xong, hắn xoay người nhảy xuống Phong Vân Đài.

Oanh!

Nghe vậy, bầu không khí lại nóng lên lần nữa.

- Minh Nguyệt, đây chính cái tên Lý Phù Trần mà người nói sao? Tu vi không tệ, đáng tiếc quá mức phách lối, tâm tính còn phải bàn lại.

Trên một sườn núi nhỏ cách đó không xa, một lão già đứng chấp tay sau lưng, bên cạnh hắn là một cô gái vô cùng xinh đẹp.

- Ông nội, người không nên dựa vào ấn tượng ban đầu, ta dám khẳng định, Lý Phù Trần không kém căn cốt ngũ tinh bao nhiêu.

Nữ tử xinh đẹp tất nhiên là Triệu Minh Nguyệt, nàng không phục lão già nói chuyện, nên cãi lại.

- Đừng nói quá.

Lão già cười nhạt.

- Hừ, người chờ nhìn đi!

Triệu Minh Nguyệt có chút giận dữ.

- Người không phải vừa ý người ta chứ?

Tựa hồ nghĩ tới điều gì, lão già khàn khàn, hắn không hy vọng cháu gái của mình, kết hợp với một căn cốt phổ thông.

Thứ như căn cốt này, cùng huyết mạch di truyền có quan hệ.

Căn cốt của cha mẹ không tệ, căn cốt của con sẽ không kém.

Căn cốt của cha mẹ kém, thì căn cốt của con sẽ rất tệ.

Cháu gái của hắn là căn cốt tứ tinh thuần âm, loại căn cốt này, không kém gì căn cốt ngũ tinh.

- Ông nội, người nói gì!

Triệu Minh Nguyệt giận lên.

- Minh Nguyệt, người nghiêm túc nói cho ta, người có phải thích hắn hay không?

Lão già nghiêm túc, thậm chí mang theo một tia nghiêm nghị.

Triệu Minh Nguyệt do dự một chút, lắc đầu.

- Như vậy thì tốt.

Khí tức như có như không trên người lão già tản đi, lại khôi phục đáng vẻ như trước.

Trên Phong Vân Đài, Lý Phù Trần cách Liêu Thiên Quân hơn hai mươi thước.

Liêu Thiên Quân cười một tiếng, trên thân thể ngang tàng, bộc phát ra khí thế kinh người, cỗ khí thế này như phong bạo, cuốn tới Lý Phù Trần.

Không đợi Lý Phù Trần phản ứng, Liêu Thiên Quân quát lớn một tiếng:

- Địa Khuyết Kiếm Pháp!

Địa Khuyết Kiếm Pháp là một môn kiếm pháp hết sức tàn nhẫn, trên thân thể bị bất kỳ một vết thương nào, kiếm kinh độc ác xảo quyệt, sẽ xâm nhập sâu vào trong cơ thể, phá hư kinh mạch mạch máu, khiến đối thủ muốn chết cũng không xong.

Một kiếm này vừa ra, trong hư không loé lên từng đạo lệ mang vụn vụn, lệ mang giống như cá bơi, hết sức linh hoạt.

- Lại xuất hiện Địa Khuyết kiếm khí, Liêu Thiên Quân sư huynh đã đem Địa Khuyết Kiếm Pháp tu luyện đến cảnh giới Đại Thành a!

- Thật buồn cười, Lý Phù Trần chỉ sợ không tiếp nổi một kiếm này, trước quyết đấu phách lối như vậy, sợ rằng bây giờ phải quỳ xuống xin tha thứ.

Một kiếm vô cùng đáng sợ, trực tiếp tấn công Lý Phù Trần, hàn ý um tùm, trong mắt Liêu Thiên Quân đều là sát ý dữ dội.

Bạn đang đọc truyện *Vĩnh Hằng Chí Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 119: Bạo Khí Đan

Kiểm pháp Huyền cấp Sơ giai muốn tu luyện tới cảnh giới Đại Thành rất khó khăn, Liêu Thiên Quân là đệ tử Nội Tông Nhị đẳng, có căn cốt tam tinh, cũng phải tốn mười năm.

Đĩ nhiên, phần lớn đệ tử Nội Tông Nhị đẳng, mười năm, đều có thể tu luyện kiếm pháp Huyền cấp Sơ giai tới cảnh giới Đại Thành, hoặc tới gần ngưỡng cửa Đại Thành.

- Địa Khuyết Kiếm Pháp sao?

Lý Phù Trần hơi có chút kinh ngạc, Địa Khuyết Kiếm Pháp coi như một loại kiếm pháp Huyền cấp Sơ giai khó tu luyện, không nghĩ tới Liêu Thiên Quân lại có thể tu luyện đến cảnh giới Đại Thành, ngộ tính đã vượt qua căn cốt tam tinh.

- Đáng tiếc!

Lý Phù Trần lắc đầu, nếu hắn không đột phá Quy Nguyên cảnh lục trọng, nói không chừng còn không phải đối thủ của Liêu Thiên Quân.

Nhưng bây giờ, hai cái Liêu Thiên Quân cũng không phải đối thủ của hắn.

- Thiên Ngoại Lưu Tinh!

Huyền Thiết Kiếm ra khỏi vỏ, một đạo lưu quang loé lên, rồi sau đó dừng lại, không nhúc nhích nữa, lập tức, hoà tinh chói mắt bạo phát, Liêu Thiên Quân như bị sét đánh, Huyền Thiết Kiếm trong tay suýt nữa bay ra, cả người ngã về sau, lùi lại.

Tất cả đều phát sinh quá nhanh.

Mới chớp mắt, Liêu Thiên Quân còn một bộ khí thể mãnh liệt, một bộ đang nắm trong tay mọi thứ, lập tức, cả người liền bay ra ngoài, ngay cả Lý Phù Trần xuất kiếm như thế nào, mọi người cũng không thấy được, chỉ có thể thấy trong hư không có hoà tinh bùng nổ.

- Kiếm thật nhanh, thật đáng sợ.

Mọi người tròn tròn mắt.

Cái này cũng quá khoa trương đi!

Liêu Thiên Quân nhưng là Quy Nguyên cảnh cửu trọng, thậm chí ngay cả một kiếm của Lý Phù Trần cũng không tiếp nổi, những người trước đó nói Lý Phù Trần không tiếp nổi một kiếm, chỉ cảm thấy trên mặt vô cùng đau rát, tựa như có ai tát mấy trăm bạt tay vậy.

- Cái này!

Cao Trường Thiên tròn mắt hốc mồm.

Ô Thanh Mai cũng mở mắt thật to, quên cả hô hấp, trong đầu, không ngừng nghĩ về một kiếm kia, cùng với bộ dáng tự tin ung dung của Lý Phù Trần.

Nguyên lai, hẳn không phải nói mạnh miệng, Liêu Thiên Quân cùng hắn quyết đấu, thật sự là tự tìm đường chết.

- Cái này không thể nào?

Chu Khiếu Thiên la thất thanh.

Vương Ly bên cạnh hắn cũng một bộ dáng như thấy quỷ.

Chu Khiếu Thiên lợi hại, nhưng so với Liêu Thiên Quân không chỉ kém một bậc, mà Liêu Thiên Quân, ngay cả một kiếm của Lý Phù Trần cũng không tiếp nổi, trực tiếp bị đẩy lùi.

- Không thể nào, làm sao có thể, nhất định là hắn lừa gạt.

Dưới đài, Liêu Hải Long thất thần, không dám tin vào cảnh tượng trước mắt.

Một năm trước, Lý Phù Trần mạnh hơn hắn một bậc, một năm sau, tiểu thúc Liêu Thiên Quân của hắn lại không tiếp nổi một kiếm của Lý Phù Trần, chuyện này đã kích hắn hết sức to lớn, Võ đạo chi tâm giống như sụp đổ.

Thấy con trai mình bị Lý Phù Trần dùng một kiếm đánh lui, Liêu Thiên Vân hít một hơi, vẻ mặt âm trầm.

"Đáng chết, Liêu Thiên Quân tại sao phế vật như vậy."

Phương Liệt Hải trầm mặc trong lòng.

Đồng thời, hắn đối với Lý Phù Trần càng thống hận.

Bản thân hắn là thiếu thành chủ của Sơn Hải Thành, bị Lý Phù Trần khi dễ, chẳng những không báo được thù, ngược lại trở mặt nhìn đối phương "phong sinh thủy khởi", chuyện này làm sao hắn có thể chịu nổi.

- Lý sư đệ, rất tốt a.

Tâm tình của Trần Phương Hoa vô cùng kích động và cũng hết sức phức tạp, ngăn ngui trong vòng một năm, Lý Phù Trần không chỉ vượt qua Liêu Thiên Quân, thậm chí ngay cả nàng cũng không nắm chắc chiến thắng Lý Phù Trần.

Nhân vật kinh tài tuyệt điểm như vậy, toàn bộ Thương Lan Tông cũng không thấy nhiều.

- Ông nội, như thế nào, ta nói hắn không phải người bình thường mà.

Triệu Minh Nguyệt đối với kết quả này cũng rất giật mình, cái này vượt qua dự liệu của nàng, nàng không nhận được đặc ý nói với lão già.

Lão già chậm rãi thở ra một hơi:

- Tu vi Quy Nguyên cảnh lục trọng, lực lượng thân thể vượt qua 2 vạn cân, Xích Hỏa Huyền Công tầng thứ mười bốn, Lưu Tinh Kiếm Pháp đạt tới cảnh giới Đăng Phong Tạo Cực, ngộ tính như vậy, đúng là không phải người bình thường, nhưng trọng yếu nhất chính là, hắn đối với chuyện nắm chắc thời cơ, vượt qua tầng thứ đệ tứ Nội Tông, có thể trong nháy mắt nhìn ra được sơ hở của Địa Nguyệt Kiếm Pháp.

- Cái gì, Xích Hỏa Huyền Công tầng thứ mười bốn, lần trước còn tầng thứ mười ba mà.

Triệu Minh Nguyệt môi đỏ khẽ nhếch, nàng không có nhãn lực như Võ gia Thiên Cương cảnh, cho nên nhìn không ra nhiều thứ.

- Ngộ tính của người này, có thể so với Kiếm Sĩ, nhưng trước mắt, Kiếm Sĩ là căn cốt tứ tinh, hắn lại không có.

Nếu như lão già biết, cảnh giới Lưu Tinh Kiếm Pháp của Lý Phù Trần, không phải Đăng Phong Tạo Cực, mà là Xuất Thần Nhập Hóa, sợ rằng sẽ không nói như vậy, lúc trước Kiếm Sĩ ở Quy Nguyên cảnh lục trọng, cũng không có tu luyện kiếm pháp Huyền cấp Sơ giai tới cảnh giới Xuất Thần Nhập Hóa, lĩnh ngộ kiếm ý.

Trên Phong Vân Đài, Lý Phù Trần cũng không truy kích.

Thực lực của đối phương, ngay cả kiếm ý hắn cũng không cần sử dụng, cần gì phải truy kích.

Không sai, một chiêu Thiên Ngoại Lưu Tinh vừa rồi, hắn không có dùng kiếm ý, cho nên người ngoài quan sát thì kiếm chiêu Thiên Ngoại Lưu Tinh chỉ có cảnh giới Đăng Phong Tạo Cực.

Làm như vậy là Lý Phù Trần có suy nghĩ của mình.

Địch thủ của hắn bây giờ có không ít, khó trách khỏi sẽ gặp ám toán, cho nên, lưu lại một ít lá bài tẩy sẽ có tác dụng.

Lá bài tẩy một khi bị người khác nhìn thấy, đến lúc đó lật bàn cũng không được.

Hắn không hy vọng phát sinh chuyện này.

"Nếu như vận dụng kiếm ý, hai cái Liêu Thiên Quân, ta cũng có thể đánh chết trong nháy mắt."

Lý Phù Trần thàn nói.

Có dùng kiếm ý hay không, khác biệt rất lớn, kiếm ý tồn tại, khiến cho tốc độ của Thiên Ngoại Lưu Tinh tăng gấp đôi, uy lực tăng gấp ba lần trở lên.

Ở trước tốc độ tuyệt đối, cái gì kỹ xảo, cái gì lực lượng, cũng không đáng nhắc tới, một kích chém giết.

Đáng tiếc, hắn không thể vận dụng, cũng không cần phải vận dụng.

- Vô liêm sỉ, ngươi vừa rồi làm cái gì?

Liêu Thiên Quân thối lui hơn mười bước mới dừng lại được.

Hắn ngẩng đầu lên, vẻ mặt đầy chất vấn.

- Ngươi không phải đối thủ của ta, bây giờ thối lui còn kịp.

Không tới vạn bất đắc dĩ, Lý Phù Trần không muốn cùng Liêu gia liều chết, cho nên, hắn nguyện ý cho đối phương một cái cơ hội lui lại.

- Nằm mơ, đừng quá cuồng vọng, bây giờ ta sẽ cho ngươi biết, cái gì sống không bằng chết.

Liêu Thiên Quân nổi giận, viên đan được ắn giấu trong miệng, bị hắn cắn bể, lập tức, một cỗ lực lượng nóng cháy toả ra, cường độ khí tức ít nhất tăng lên ba thành.

- Chuyện gì xảy ra, khí tức của Liêu Thiên Quân sư huynh sao trở nên mạnh mẽ như vậy, chẳng lẽ hắn giấu giếm thực lực?

- Ta đã nói rồi, Lý Phù Trần sao có thể là đối thủ của Liêu Thiên Quân, nhất định là Liêu Thiên Quân sư huynh khinh thường.

Mọi người bừng tỉnh.

- Không đúng!

Trần Phương Hoa nhú mày.

Khí tức trên người Liêu Thiên Quân mạnh mẽ thì mạnh mẽ, nhưng không giống như của mình tu luyện.

- Đan dược bán Huyền cấp Bạo Khí Đan, thật đúng to gan làm vậy.

Bên cạnh Triệu Minh Nguyệt, lão giả cau mày nói.

- Ông nội, đây là hắn không tuân theo quy tắc của Phong Vân Đài, ngươi còn không ngăn cản hắn?

Triệu Minh Nguyệt nghe vậy liền nói.

Trên Phong Vân Đài, không cho phép mượn bất kỳ ngoại lực nào, nếu không, công bằng cơ bản nhất của Phong Vân Đài liền không có.

Lão giả lắc đầu một cái nói:

- Trước tiên nhìn xem một chút rồi nói, tiểu tử này, hắn là không đơn giản như vậy!

Hắn chuẩn bị lúc mấu chốt mới xuất thủ, nếu Lý Phù Trần không cách nào ngăn trở Liêu Thiên Quân, cũng chỉ như vậy, không đến mức hắn phải chú ý.

- Tiểu tạp toái, lăn xuống cho ta.

Bạo Khí Đan là đan dược bán Huyền cấp, một viên giá trị 7 vạn kim tệ, ban đầu hắn cho là phụ thân chuyện bé xé ra to, bây giờ nhớ lại, đúng là sáng suốt vô cùng, chỉ cần có thể thắng lợi liền tốt rồi, còn quá trình, ai sẽ quan tâm.

Cùng với khí thế kinh khủng, Liêu Thiên Quân lại đánh một kiếm tới Lý Phù Trần, kiếm thế cuồng bạo, giống như phong bạo lăng lệ, chém hết vạn vật.

Chương 120: Một Kiếm Cụt Tay

Dịch giả: rolland

- Đan được tăng phúc chân khí.

Lý Phù Trần nhũn mày.

Chuyện này tựa hồ trái với quy tắc của Phong Vân Đài, nhưng ngay cả Chấp Sự Nội Tông phụ trách Phong Vân Đài cũng không lên tiếng, hẳn cũng không nói được gì.

Vù vù vù...

Cách Lý Phù Trần còn mười thước, Địa Khuyết kiếm khí vận vẹo, đột nhiên thoát kiếm phóng ra.

Chân khí ngoại phóng.

Sau khi nuốt Bạo Khí Đan, Liêu Thiên Quân đạt tới tầng thứ Chân khí ngoại phóng, có thể cách không giết người.

Lý Phù Trần hít mắt lại, bước chân biến ảo, cả người biến mất vô ảnh vô tung.

Thối pháp Huyền cấp Sơ giai, Vô Ảnh Thối.

Cheng cheng cheng!

Kiếm khí vận vẹo cọ sát mặt đất, bộc phát ra hoà tinh trắng nhạt.

- Chạy thoát sao?

Liêu Thiên Quân há miệng cười gằn, một kiếm lại một kiếm xuất ra, từng đạo Địa Khuyết kiếm khí vận vẹo giống như con cá đang bơi lội, phong toả chu vi mười thước.

Mười thước này, không thể nghi ngờ là tử vong cấm khu.

Bất kể ai có thực lực không bằng hắn đi vào cấm khu này, tất nhiên sẽ bị vô số kiếm khí cắt thành huyết nhân.

Bộ pháp của Lý Phù Trần cực nhanh, cả người tựa như mất đi sức nặng vậy, hoá thành một cái bóng quỷ mị, xuyên tới xuyên lui trên Phong Vân Đài, Địa Khuyết kiếm khí như cá bơi không cách nào tới gần hắn.

Sắc mặt của Liêu Thiên Quân dần dần âm trầm.

- Ngươi chỉ biết trốn sao? Đồ hèn nhát.

Hắn làm sao không nhìn ra, thối pháp của Lý Phù Trần chỉ sợ đạt tới cảnh giới Đẳng Phong Tạo Cực, nếu không, tuyệt đối không có khả năng thoát khỏi nhiều Địa Khuyết kiếm khí như vậy.

- Trốn, cũng chưa chắc.

Thân hình của Lý Phù Trần lảng không biến chuyển, bàn chân liên tục đạp ba bước trên đất, giống như một luồng khói xanh, xuyên qua vô số Địa Khuyết kiếm khí, trong nháy mắt xuất hiện bên trái Liêu Thiên Quân.

Liêu Thiên Quân bị bộ pháp của Lý Phù Trần làm hoa mắt dẫn đến thất thủ, phản ứng nhất thời chậm đi một tia.

Nhưng ngược lại Liêu Thiên Quân cũng lợi hại, thời khắc mấu chốt, thân hình xoay tròn như một con quay, thuận thế thi triển ra tuyệt chiêu của Địa Khuyết Kiếm Pháp, Thiên Tàn Địa Khuyết.

Vù vù vù vù...

Cả người như con quay, kịch liệt xoay tròn, cùng lúc đó, từng đạo kiếm khí hình cung hướng bốn phương tám hướng phóng ra, Lý Phù Trần bất ngờ không kịp đề phòng, cũng không né tránh kịp nữa, chỉ đành phải giờ kiếm triệt tiêu từng đạo kiếm khí.

Bất tri bất giác, Lý Phù Trần liền bị bức lui ra mười mấy thước.

- Lần này ta nhìn ngươi làm sao tránh? Cuồng Phong Khoái Kiếm

Liêu Thiên Quân dừng xoay tròn, quát lớn một tiếng, kiếm thế biến đổi, Địa Khuyết Kiếm Pháp đổi thành Cuồng Phong Khoái Kiếm

Mặc dù Cuồng Phong Khoái Kiếm chỉ là kiếm pháp Hoàng cấp Đỉnh giai, không huyền ảo bằng Địa Khuyết Kiếm Pháp, uy lực cũng không bằng Địa Khuyết Kiếm Pháp, nhưng thắng ở tốc độ rất nhanh, không chỉ nhanh, hơn nữa còn mãnh liệt, giống như cuồng phong thổi tới, làm người ta không cách nào ngăn trở.

- Lý Phù Trần phải thua.

Dưới đài, có người không nhịn được nói.

Bộ pháp của Lý Phù Trần đúng là rất lợi hại, có thể dễ dàng tránh thoát Địa Khuyết kiếm khí.

Nhưng khi Liêu Thiên Quân thi triển Cuồng Phong Khoái Kiếm, không gian để Lý Phù Trần tránh né sẽ thu nhỏ lại gấp mấy lần, đừng nói là người, chỉ sợ biến thành một con chim cũng không thoát được.

Kiểm khí chẳng chịt cuốn tới, phạm vi vô cùng rộng, cơ hồ trải qua hơn phân nửa Phong Vân Đài.

"Không thể thi triển kiếm ý, chỉ có thể làm như vậy."

Lý Phù Trần thu lại Xích Hóa Huyền Công, vận chuyển Phong Ảnh Quyết, hần nhẹ nhàng nhúng một cái, như mũi tên rời cung vậy, lập tức phóng ra mấy chục thước, tốc độ như vậy, làm người ta vô cùng kinh ngạc, căn bản không phải Võ giả Quy Nguyên cảnh tầm thường có thể làm được.

- Tại sao lại nhanh như vậy.

Mọi người bị tốc độ của Lý Phù Trần làm sợ choáng váng.

- Ta không tin, ngươi có thể tránh thoát tất cả công kích của ta.

Liêu Thiên Quân cuồng bạo, chân khí trong cơ thể không kiềm chế chút nào quán chú lên Huyền Thiết Kiếm, mật độ kiếm khí lại tăng lên lần nữa, cùng lúc đó, tay trái của Liêu Thiên Quân thỉnh thoảng phát ra một quyền, quyền phong cách không bao phủ Lý Phù Trần.

Trước có quyền phong, sau có kiếm khí dày đặc, nếu là người khác, cho dù là đệ tử Nội Tông Nhất đẳng có tu vi Quy Nguyên cảnh cửu trọng đi nữa, lúc này cũng không cách nào tránh né, chỉ có thể chống cự.

Nhưng, Lý Phù Trần không ở trong nhóm này.

Hoàn toàn không để ý đến quán tính do tốc độ nhanh mang tới, bàn chân của Lý Phù Trần bàn nhàn điểm mặt đất một cái, thân hình bay ngược lên, chẳng những tránh né quyền phong mà còn vượt qua vô số kiếm khí.

Nếu chỉ như vậy thì thôi, đằng này, Lý Phù Trần vượt qua kiếm khí, tay trái cách không hút một cái, dưới tác dụng của lực hút cuồng bạo, tốc độ của Lý Phù Trần giống như mũi tên gió, trong nháy mắt rơi xuống đất, bắt quả lúc này hần đầu dưới, chân trên.

Huyền Thiết Kiếm hướng xuống đất, Lý Phù Trần lộn nhào, thân hình đổi ngược lại, phóng tới sau lưng Liêu Thiên Quân.

Từ đầu tới cuối, Lý Phù Trần cho người khác cảm giác không tuân theo quy luật tự nhiên, tư thế phản trọng lực giống như thiên địa này không có gì có thể giữ được hắn.

- Đây còn là người sao?

- Hắn là quái vật đi?

Mọi người ngơ ra.

Bọn họ chưa từng nghĩ tới, thân thể con người, có thể lấy tốc độ như vậy làm một động tác vô cùng khó khăn, chuyện này chính là khiêu khích thị giác cực hạn của họ.

- Phong Ảnh Quyết, cảnh giới Đẳng Phong Tạo Cực, Vô Ảnh Thối, cảnh giới Đẳng Phong Tạo Cực! Người này thú vị a.

Con người của lão giả hơi co rúc một cái.

Hắn cũng phải thừa nhận, ngộ tính của Lý Phù Trần tuyệt đối là cấp bậc yêu nghiệt.

Không chỉ tu luyện kiếm pháp đến cảnh giới cực cao, mà khinh công cùng thủ pháp cũng vượt qua bình thường, người bình thường làm được một chuyện như vậy cũng đáng giá kiêu ngạo rồi.

- Người thua.

Không đợi Liêu Thiên Quân xoay người lại, Lý Phù Trần đã gác kiếm trên cổ đối phương.

Ánh mắt của Liêu Thiên Quân đỏ bừng, hấn điên cuồng hét lên:

- Thua, ta lúc nào thua.

Phanh!

Liêu Thiên Quân đột nhiên đánh một quyền trúng ngực Lý Phù Trần.

Dù lực lượng thân thể của hắn là 2 vạn cân, lực phòng ngự kinh người, cũng không nhịn được mà phun máu, thân thể bay ra ngoài.

- Hèn hạ.

Trần Phương Hoa tức giận mắng.

- Thật vô sỉ.

Triệu Minh Nguyệt cũng không nhịn được, cá giận nói.

Lý Phù Trần đã cho hắn một con ngựa, không nghĩ đối phương không nhận thua, ngược lại ra tay đánh lên Lý Phù Trần.

- Lý Phù Trần, đừng giả nhân giả nghĩa, ngươi cho là ngươi chiến thắng sao, trên Phong Vân Đài, ngoại trừ không thể giết người, không có bất kỳ quy tắc nào khác, ngươi muốn không chiến mà thắng, đó là chuyện không thể nào, bây giờ nằm xuống cho ta đi! Yên tâm, ta không chỉ chém đứt tứ chi của ngươi, mà đan điền, ta cũng thay ngươi bảo tồn, ha ha ha...

Liêu Thiên Quân thừa thắng truy kích, Địa Khuyết Kiếm Pháp bao phủ tới Lý Phù Trần.

"Khinh thường."

Lý Phù Trần than thầm.

Đối phương biết mình không dám giết hắn nên không kiêng kỵ gì.

Hơn nữa mình cũng đánh giá thấp trình độ vô sỉ của đối phương, dưới khoảng cách gần như vậy, thân pháp của mình căn bản không kịp thi triển, dù sao phạm vi bao phủ của quyền phong quá rộng, trừ khi mình có thể thuấn di, bằng không, không còn cách nào.

Lý Phù Trần học máu bay ngược, mạnh mẽ hít sâu một hơi, phóng lên cao.

- Nếu không chịu nhận thua, vậy cũng đừng trách ta.

Lý Phù Trần loé lên hàn quang.

Phong Ảnh Quyết kết hợp cùng Vô Ảnh Thái, không chỉ có trình độ như thế này.

Thân như phong, phong như ảnh, ảnh vô tung.

Lúc này, Lý Phù Trần để cho mọi người thấy được, cái gì là khinh công, cái gì là vượt qua thị giác cực hạn.

Trong nháy mắt, Lý Phù Trần lại phóng tới sau lưng Liêu Thiên Quân, tốc độ nhanh hơn trước kia không chỉ một bậc.

Liêu Thiên Quân không nghĩ tới Lý Phù Trần bị thương, tốc độ lại nhanh hơn.

Nhưng hắn cũng không lo lắng, hắn không tin Lý Phù Trần dám đắc tội Liêu gia, dám động thủ đã thương hắn.

Nhưng, hắn đánh giá thấp quyết tâm của Lý Phù Trần.

Lưu quang thoáng qua, Lý Phù Trần một kiếm đâm xuyên qua tay trái của Liêu Thiên Quân, Huyền Thiết Kiếm xoay tròn, hất một cái, một cách tay bay lên, huyết vũ tung toé.

A!

Liêu Thiên Quân hét lên thê lương.

Bạn đang đọc truyện *Vĩnh Hằng Chí Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 121: Đại Trưởng Lão Triệu Vô Tẩn

Thấy Liêu Thiên Quân hết thắm, gần Phong Vân Đài, đã yên tĩnh như tờ, ai cũng không tưởng tượng được, Liêu Thiên Quân sẽ bại thế thảm như vậy.

Nhất là những người biết Liêu Thiên Quân nuốt Bạo Khí Đan, trong lòng đều khiếp sợ tột cùng.

Lý Phù Trần mới có Quy Nguyên cảnh lục trọng, chờ hấn tăng đến Quy Nguyên cảnh cửu trọng, như vậy sẽ mạnh tới nhường nào, chẳng lẽ có thể chống lại Võ giả Địa Sát cảnh sao?

- Thủ đoạn thật độc ác, lại dám đả thương Liêu Thiên Quân sư huynh.

- Liêu Thiên Quân sư huynh mất đi một cánh tay, chiến lực giảm bớt rất nhiều, cùng cảnh giới chiến đấu, phải ăn thua thiệt lớn.

- Không sai, tay trái mặc dù nhìn như vô dụng, nhưng có thể đảm bảo thân thể thăng bằng, thời khắc mấu chốt còn có thể hai mặt giáp công đối thủ, aizz, đáng tiếc.

- Hừ, chặt gãy một cánh tay của Liêu Thiên Quân sư huynh, Lý Phù Trần này coi như hoàn toàn đắc tội Liêu gia rồi, cuộc sống sau này sẽ không quá tốt!

Ngoại trừ kinh ngạc thực lực của Lý Phù Trần thì mọi người cũng giật mình khi Lý Phù Trần quả quyết, tàn nhẫn, đối mặt quái vật khổng lồ như Liêu gia, có lúc chịu thiệt là chuyện khó tránh, nhưng người dám đề đối phương chịu thiệt, kia chính là đối phương sẽ cho người biết cái gì là tự tìm đường chết.

- Ngưu xuân, thật sự cho là xuống Phong Vân Đài, ân oán liền biến mất sao?

Vũ Văn Thiên trong lòng không biết cảm thụ gì, lạnh nhạt nói.

- Tiểu súc sinh, người dám chặt con trai ta một cánh tay, ta đoạn người tứ chi.

Một tiếng tiếng gầm thét vang lên, một huyễn ảnh xuất hiện trên Phong Vân Đài.

Là Liêu Thiên Vân.

Đờ dầy Liêu Thiên Quân khí tức yếu ớt, đã mất đi một cánh tay, khí thế của Liêu Thiên Vân bùng nổ, tràn ngập toàn bộ Phong Vân Đài.

Dưới sự bao phủ của khí thế kinh khủng này, Lý Phù Trần cảm giác cảm giác trên người giống như bị một ngọn núi đè xuống vậy, hai đầu gối nhùng ra, như muốn quỳ xuống.

Tuyệt đối không.

Lý Phù Trần cắn chặt môi, điên cuồng chống đỡ cỗ khí thế này.

Bởi vì quá sức, Lý Phù Trần cắn vỡ môi của mình, máu chảy ồ ồ.

- Cha, ta mất một cánh tay, ta xong rồi.

Liêu Thiên Quân đau không chịu nổi, ánh mắt chết lặng.

- Thiên Quân.

Ánh mắt của Liêu Thiên Vân nóng nảy.

Hắn chưa từng nghĩ tới, Liêu Thiên Quân sau khi nuốt Bạo Khí Đan vẫn thua Lý Phù Trần, chuyện này không giống như dự liệu ban đầu của hắn.

- Tiểu súc sinh, chính là tỷ thí, người hạ thủ nặng như vậy là có ý gì?

Liêu Thiên Vân âm u nhìn chòng chọc Lý Phù Trần, trong mắt hiện lên sát cơ.

Dưới khí thế của đối phương, Lý Phù Trần nói không được câu nào, răng cắn cốt kết. gân xanh nổi lên.

Chẳng qua là từ đầu đến cuối, Lý Phù Trần cũng không có hừ một tiếng nào, trong ánh mắt, chỉ có bất khuất, không có chút cầu xin nào.

Đem biểu tình của Lý Phù Trần nhìn trong mắt, khuôn mặt âm u của Liêu Thiên Vân cũng biến đổi, lấy tu vi Thiên Cương cảnh của hắn bộc phát ra khí thế, lại không khiến đối phương quý xuống, ý chí của người này ương ngạnh, nghe mà kinh người.

Mà người có ý chí như vậy, tương lại tuyệt đối không yếu.

Người này không thể lưu.

Liêu Thiên Vân cảm nhận được một cỗ nguy cơ tiềm ẩn, sát cơ bùng nổ:

- Tiểu súc sinh, ngươi còn nhỏ tuổi, lại hạ thủ tàn nhẫn như vậy, đối với Thương Lan Tông ta mà nói, là một tai họa, hôm nay ta thay mặt tông môn, phế bỏ đan điền, đoạn tứ chi của ngươi.

Vừa nói, Liêu Thiên Vân hất tay một cái, năm đạo kinh khí ác liệt, chia ra tấn công đan điền và tứ chi của Lý Phù Trần.

"Chẳng lẽ kết thúc như vậy sao?"

Lý Phù Trần trở mắt nhìn kinh khí tấn công tới, trong lòng gào thét.

Dưới đài, mặc dù phần lớn người đều cười trên sự đau khổ của người khác, như cũng có một số người không đành lòng.

Liêu gia quá mức bá đạo.

Trên Phong Vân Đài, chỉ cần không giết người, không có bất kỳ quy tắc nào khác.

Chẳng lẽ chỉ cho phép con trai ngươi đánh tàn phế Lý Phù Trần, cũng không cho Lý Phù Trần đánh thương con trai ngươi, nào có loại đạo lý như thế.

Huống chi, trước đó Lý Phù Trần đã bỏ qua cho con trai ngươi một lần, bây giờ có kết quả này, là hắn tự gánh chịu.

Đáng tiếc, Liêu Thiên Vân nghe được tiếng lòng của những người này, cho dù nghe được cũng khịt mũi coi thường.

Liêu gia của hắn là thế gia cổ xưa của Thương Lan Vực, đệ tử của gia tộc há là loại rác rưởi như Lý Phù Trần có thể so sánh.

Mất thấy Lý Phù Trần sắp trở thành phế nhân.

- Liêu Thiên Vân, dừng tay.

Một âm thanh già nua hữu lực vang lên, không biết từ nơi nào hạ xuống, sau đó, một bức tường khí xuất hiện chắn trước người Lý Phù Trần.

Liêu Thiên Vân phát ra năm đạo kinh khí, như đá chìm đáy biển, biến mất không dấu vết.

Không ổn.

Là Nội Tông Đại trưởng lão!

Liêu Thiên Vân vô cùng không cam lòng, cắn răng một cái, lại phát ra một kích, một kích này, hắn dùng toàn lực, một cỗ kinh khí rất kinh người, giống như xé rách hư không vậy, trên đường đi hoá thành một thanh kiếm, hung hăng chém tới tường khí.

- Cản trở, nằm xuống cho ta!

Bức tường khí ba động, chấn vỡ lợi kiếm, sau đó, một cỗ khí thế từ trên trời hạ xuống, hung hăng đè ép lên người Liêu Thiên Vân.

Một màn kinh người phát sinh.

Liêu Thiên Vân có tu vi Thiên Cương cảnh nhị trọng lại không chịu nổi cỗ khí thế này, cả người nằm xuống, không thể động đậy.

Phải biết rằng, Liêu Thiên Vân lấy khí thế trấn áp Lý Phù Trần, đều không thể làm Lý Phù Trần quý xuống, mà đối phương lấy khí thế đem hắn trấn áp nằm xuống, đây là thực lực mạnh đến cỡ nào.

Dưới đài, mọi người cảm như hén, không dám phát ra bất kỳ âm thanh nào.

Nội Tông Trưởng Lão tranh đấu, không phải bọn họ có thể nghị luận, quấy rầy.

Bầu trời phía trên Phong Vân Đài, một lão giả mặc thanh bào hạ xuống, vẻ mặt tức giận.

Nội Tông Đại trưởng lão Triệu Vô Tẫn, Thiên Cương cảnh đỉnh phong, một trong những cao tầng chân chính của Thương Lan Tông, ngoại trừ Tông chủ, Thái Thượng trưởng lão cùng với Hộ pháp của tông môn ra, hắn có địa vị tôn quý nhất.

- Liêu Thiên Vân, ngươi quá cản trở, ngươi cho rằng ngươi là ai, có thể tùy ý nhúng tay vào quyết đấu trên Phong Vân Đài, chẳng lẽ ngươi muốn tạo

phản.

Triệu Vô Tẫn cũng chưa thua lại, tiếp tục đè ép Liêu Thiên Vân.

Liêu Thiên Vân nằm trên đất giận dữ hét:

- Đại trưởng lão, người này lòng dạ ác độc, không niệm tình đồng môn, chặt con trai ta một cánh tay, ta há tha cho hắn.

Trên mặt của Triệu Vô Tẫn thoáng hiện vẻ cổ quái, da mặt của người này đúng là dày, lời như vậy cũng nói ra được, không khỏi hừ một tiếng, nói:

- Lên Phong Vân Đài, nơi nào còn tình đồng môn, hơn nữa con trai ngươi quá mức hùng hổ dọa người, đây là hấn tự rước lấy, gieo gió gặt bão.

- Bất kể như thế nào, đệ tử của Liêu gia ta, không phải hắn có thể so sánh, Đại trưởng lão, mời ngươi nhất định phải xử phạt hắn.

- Buồn cười, cắt cho ta, nếu để ta biết Liêu gia ngươi dám đối phó người này, ta nhất định sẽ thông báo Tông chủ, trừng trị Liêu gia ngươi.

Trên mặt của Triệu Vô Tẫn lộ ra vẻ chán ghét, khí thế cuộn một cái, trực tiếp hất Liêu Thiên Vân cùng Liêu Thiên Quân bay ra ngoài.

Ngay khi Triệu Vô Tẫn chuẩn bị nói mấy câu cùng Lý Phù Trần thì một âm thanh già nua khác truyền tới.

- Đại trưởng lão, ngươi cũng quá bá đạo đi! Liêu gia ta thay Thương Lan Tông lập nhiều công lao, ngươi lại đối với Liêu gia ta như vậy.

Từ xa, một bóng người mặc thanh bào bay tới, là một lão già tóc trắng, so với Triệu Vô Tẫn còn lớn tuổi hơn, khí tức trên người, như vực sâu dưới biển, nhìn qua, giống như một vòng xoáy khổng lồ, tinh khí thần đều phải bị hút vào trong đó.

- Liêu Hải Vương, rốt cuộc là ta bá đạo, hay là Liêu gia ngươi bá đạo, trong lòng ngươi biết rõ, không cần ta cãi với ngươi, mau dẫn đệ tử Liêu gia ngươi đi đi!

Triệu Vô Tẫn một lời nói ra tên của lão già tóc trắng.

Hì!

Không ít người hút một ngụm khí lạnh.

Hôm nay là ngày nào, đầu tiên là Nội Tông Đại trưởng lão Triệu Vô Tẫn tới xem cuộc chiến, bây giờ ngay cả lão tổ Liêu gia Liêu Hải Vương cũng tới.

Liêu Hải Vương, Thiên Cương cảnh cửu trọng, Nội Tông Trưởng Lão trước mười tại Thương Lan Tông, địa vị chỉ kém hơn Nội Tông Đại trưởng lão phần nửa.

Liêu Hải Vương da mặt khô héo, con ngươi đục ngầu nhìn chòng chọc Lý Phù Trần một cái, rồi sau mang ba người Liêu Thiên Vân rời đi.

Bạn đang đọc truyện *Vĩnh Hằng Chí Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 122: Trở Thành Nội Tông Thiên Kiêu

Dịch giả: rolland

"Đây chính là Võ giả Thiên Cương cảnh sao?"

Cả người Lý Phù Trần mồ hôi đầm đìa, giống như mới vừa từ trong nước bò ra vậy.

Võ giả Thiên Cương cảnh quá mạnh mẽ, căn bản không cần xuất thủ, chỉ cần dùng khí thế đè ép liền có thể ép chết người.

Hắn có thể kháng cự khí thế của Liêu Thiên Vân không phải vì hắn có bao nhiêu cường đại. Trên thực tế, coi như đệ tử Nội Tông Nhất đẳng có tu vi Quy Nguyên cảnh cửu trọng cũng chưa chắc gánh nổi khí thế của Liêu Thiên Vân, bởi vì đây không phải là áp bách lên tu vi mà là lên tâm linh ý chí.

Tâm linh ý chí hết sức kỳ diệu, nó có thể can thiệp thực tế.

Một người bình thường, nếu trong tiềm thức tự cho mình có bệnh, vậy thì rất nhanh, thân thể hắn sẽ có vấn đề.

Có nơi rất tà môn, ma quỷ lộng hành, người đi vào, sau đó đi ra, từng cái giống như trúng tà vậy, về mặt quý đi, thậm chí có lúc làm nhiều chuyện khiến người khác không thể giải thích được, thật ra đó chính là tâm linh ý chí vận vẹo, tạo thành ảo giác.

Tâm linh ý chí là bản chất bên trong con người, khi cái bên trong này bị áp bách, thì thân thể sẽ phản ứng kịch liệt.

Một vài người tu luyện tâm linh, thậm chí một cái ánh mắt cũng làm người khác xuất hiện ảo giác, làm người ta làm chuyện không theo ý muốn của bản thân.

Dĩ nhiên, người như vậy quá ít, ngàn vạn không có một, loại này chỉ có trong truyền thuyết. Người có căn cốt đặc thù mới có thể tu luyện tâm linh của bản thân.

Lý Phù Trần có thể kháng cự khí thế áp bách của Liêu Thiên Vân chủ yếu bởi vì linh hồn của hắn cường đại hơn người khác nhiều lần, ý chí mạnh hơn người thường. Nếu không, bản thân hắn không thể kháng cự.

- Không sai, có thể đánh bại Liêu Thiên Quân sau khi dùng Bạo Khí Đan, đã làm ta kinh ngạc, không nghĩ tới người có thể kháng cự lại khí thế của Liêu Thiên Vân. Người phải biết, cho dù Vô giả Địa Sát cảnh cũng không gánh nổi.

Triệu Vô Tẫn xoay người, đầy tán thưởng nhìn Lý Phù Trần.

Ngộ tính mạnh mẽ cũng được đi, đằng này, tâm linh ý chí cũng mạnh như vậy, Triệu Vô Tẫn cũng phải nổi lên lòng yêu tài.

Có lẽ căn cốt phổ thông sẽ hạn chế thành tựu của Lý Phù Trần, nhưng lấy tiềm lực trước mắt của Lý Phù Trần mà xem, đột phá đến Địa Sát cảnh sẽ không có vấn đề gì, mà lấy ngộ tính của hắn, chỉ cần tăng lên tới Địa Sát cảnh, tuyệt đối là cường giả trong Địa Sát cảnh.

Nếu đủ cơ duyên, đột phá đến Thiên Cương cảnh cũng không là chuyện không thể.

- Đa tạ Đại trưởng lão tương trợ, Phù Trần không bao giờ quên.

Lý Phù Trần cảm kích nói.

Nếu không phải Triệu Vô Tẫn xuất thủ, giờ đây hắn đã trở thành một phế nhân, cái gì Vô đạo đỉnh phong, cái gì kiếm đạo đỉnh phong, hoàn toàn không quan hệ với hắn.

- Hừ, nơi này là Thương Lan Tông, mặc cho hắn càn quấy, Thương Lan Tông còn có uy tín gì đáng nói.

Triệu Vô Tẫn hừ lạnh.

- Gia gia, Liêu gia vô si, bá đạo như vậy, không bằng người đến chỗ Tông chủ kiện bọn hắn một cái.

Triệu Minh Nguyệt nhảy lên nói.

Triệu Vô Tẫn lắc đầu:

- Không đơn giản như vậy, người cho rằng vận ngã một thế gia cổ xưa dễ dàng như vậy sao? Ngoài mặt, thực lực của bọn họ không bằng Triệu gia chúng ta, nhưng bàn về mạng lưới giao thiệp, không yếu hơn Triệu gia, thậm chí mạnh hơn một bậc. Hơn nữa, dù sao thì Liêu gia cũng là thành viên của Thương Lan Tông, vận ngã bọn họ, sẽ làm thực lực của Thương Lan Tông tổn thất, tiện nghi cho tông môn đối địch.

Thật ra thì hắn không cần thiết liều chết với Liêu gia, dù sao Liêu gia cũng không đắc tội hắn.

Triệu Vô Tẫn hắng giọng một cái, lại nhìn Lý Phù Trần, chậm rãi nói:

- Lấy căn cốt của người, vốn không có tư cách trở thành thiên kiều của Thương Lan Tông, nhưng xem ngộ tính và tâm linh ý chí của người, ta vẫn quyết định cho người thân phận thiên kiều, nhưng thân phận này không cố định. Nếu một ngày nào đó, ngộ tính của người đột nhiên không còn, tốc độ tăng tiến tu vi chậm lại, thì tông môn sẽ thu hồi thân phận này.

Hắn là Nội Tông Đại trưởng lão, có quyền trao thân phận thiên kiều cho một người, mà không cần người khác đồng ý. Dĩ nhiên, điều kiện tiên quyết là Lý Phù Trần chân tài thực học, trải qua suy nghĩ chu đáo, chứ không phải tùy tiện cho một người nào đó thân phận thiên kiều.

- Tạ Đại trưởng lão.

Lý Phù Trần luôn vui vẻ không lộ, sau khi nghe được câu này cũng không khỏi kích động.

Thiên kiều Nội Tông mặc dù cũng là đệ tử Nội Tông Nhất đẳng, như lúc đổi lấy vật phẩm của tông môn, được giảm nhiều hơn đệ tử Nội Tông Nhất đẳng bình thường khác.

Đệ tử Nội Tông Nhất đẳng giảm ba thành, thiên kiều Nội Tông thì giảm tới năm thành, tiết kiệm được hai thành điểm công hiến.

Bây giờ hắn lại đi đổi tinh huyết Yêu thú Nhị cấp, một lọ chỉ cần 10 vạn kim tệ, mà không phải 14 vạn như lúc đầu, tiết kiệm được 4 vạn kim tệ.- Người

cố gắng tu luyện, chính là hồi báo lớn nhất cho ta, cố gắng lên!

Triệu Vô Tẫn vỗ vỗ bả vai của Lý Phù Trần.

Hắn là một người yêu tài, Triệu Vô Cực cũng tốt, Lý Phù Trần cũng tốt, trong lòng hắn đều là một hạt giống tốt.

Nhưng Lý Phù Trần cùng Triệu Vô Cực khác nhau, trên người của Lý Phù Trần có quá nhiều nhân tố không xác định, hắn cũng không dám khẳng định Lý Phù Trần có thể đi tới bước nào, nếu không phải ngộ tính của Lý Phù Trần quá mức yêu nghiệt, hắn nhiều nhất chỉ tán thưởng một phen mà thôi, cũng không cho Lý Phù Trần thân phận thiên kiêu.

- Đại trưởng lão yên tâm.

Lý Phù Trần gật đầu.

- Nơi này không còn chuyện gì, lão phu đi trước.

Triệu Vô Tẫn cười một tiếng, thân hình loé lên, hoá thành một đạo lưu quang, biến mất trong tầm mắt mọi người.

- Giúp người một chuyện lớn như vậy, có phải người nên mời ta và Trần sư tỷ một bữa không?

Triệu Minh Nguyệt cười nói.

- Dĩ nhiên.

Trong một năm này, vì tu luyện Tiềm Huyết Luyện Thể Công, hắn đã mua ba lọ tinh huyết Yêu thú Nhị cấp, tiêu hết 42 vạn kim tệ, bây giờ hắn chỉ còn mấy vạn kim tệ, cũng không dư nhiều.

Nhưng lúc cần mới khách thì phải mời, tiết kiệm không được.

Dưới Phong Vân Đài, mọi người cũng không lập tức rời đi, từng người vừa hâm mộ vừa ghen tỵ nhìn Lý Phù Trần.

- Nội Tông Đại trưởng lão lại cho hắn thân phận thiên kiêu Nội Tông, làm người ta hâm mộ quá đi, nếu như ta có thân phận thiên kiêu Nội Tông, tốc độ tiến bộ của ta hơn bây giờ ít nhất mấy thành.

- Đúng vậy! Thiên kiêu Nội Tông khi đôi vật phẩm của tông môn được giảm năm thành, cái này tiết kiệm được bao nhiêu điểm cống hiến a!

- Đùng hâm mộ, toàn bộ Nội Tông tổng cộng chưa tới ba mươi thiên kiêu, cho dù cấp cho người thân phận thiên kiêu, người ta cũng không nở.

Mọi người "người một lời ta một lời".

Nghe được mọi người nghị luận, Vũ Văn Thiên hừ lạnh một tiếng, rời khỏi khu vực Phong Vân Đài.

- Lý Phù Trần, trước tiên cho người phách lối một hồi đi.

Phương Liệt Hải bức bối rời đi.

- Thiên kiêu Nội Tông sao? Lý sư đệ đúng là nhân họa đắc phúc.

Trần Phương Hoa cười một tiếng.

Không đợi mọi người rời khỏi, ba người lại đi tới Trần Vị Các, ăn một bữa no nê.

Mặc dù tiêu xài mấy vạn kim tệ làm Lý Phù Trần có chút đau lòng, nhưng so với thân phận thiên kiêu Nội Tông, mấy vạn kim tệ này không đáng giá nhắc tới, mua một lọ tinh huyết Yêu thú Nhị cấp là có thể tiết kiệm.

Dĩ nhiên, đầu tiên phải có kim tệ.

- Năm nay đã qua hơn một nửa, là thời điểm nên đi làm nhiệm vụ tông môn.

Hằng năm nhất định phải làm một nhiệm vụ của tông môn, ai cũng không được từ chối.

Lần này, Lý Phù Trần chuẩn bị đi làm một nhiệm vụ cao cấp, kiếm nhiều điểm cống hiến một chút, nói không chừng còn kiếm được một chút kim tệ.

Sau khi ăn cơm tối xong, Lý Phù Trần trở về.

Dưới chân núi, khi đi qua một tiểu viện, Lý Phù Trần đột nhiên ngừng lại.

Tiểu viện này vốn là của Chúc Hồng Tú.

Hơn một năm trước, Chúc Hồng Tú trở thành đệ tử Nội Tông, nhưng sau một tuần, Chúc Hồng Tú mất tích, cùng nhau mất tích còn có biểu đệ Chúc Tiểu Minh của nàng, trực giác nói cho Lý Phù Trần biết, Chúc gia đã xảy ra chuyện.

Đáng tiếc hần chỉ là một Võ giả Quy Nguyên cảnh nhỏ, tự thân khó bảo toàn, muốn giúp một gia tộc, đó là chuyện không thể nào. Huống chi nàng rời khỏi Thương Lan Tông chưa hẳn là chuyện xấu, Lý Phù Trần cũng không suy nghĩ thêm nữa.

Bạn đang đọc truyện *Vĩnh Hằng Chí Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 123: Sát Nhân Cực Tốc

Dịch giả: rolland

Sáng sớm ngày thứ hai, Lý Phù Trần đi tới Nhiệm Vụ Đại Điện.

Rất nhanh, hần tìm được một nhiệm vụ cao cấp thích hợp với mình.

Nội dung của nhiệm vụ là đuổi giết ba huynh đệ họ Vương, đoạt lại ngọc phật.

Ba huynh đệ họ Vương đều có tu vi Quy Nguyên cảnh cửu trọng.

Tu luyện công pháp, là Hoàng cấp Đinh giai Huyết Khí Đại Pháp.

Tu luyện Võ học, Huyết Dao Trảm, Huyết Thủ Ấn, Hóa Huyết Đại Pháp.

Nhiệm vụ thưởng 2 vạn điểm cống hiến.

- Nhiệm vụ này có chút ý tứ a!

Lý Phù Trần rất hứng thú.

Ba huynh đệ họ Vương là Võ giả của Lâm Sát Thành, trong một lần kỳ ngộ, ba người lấy được truyền thừa của một Võ giả Địa Sát cảnh, học được công pháp Hoàng cấp Đinh giai Huyết Khí Đại Pháp cùng với ba môn Võ học lợi hại, từ đó, thực lực đột nhiên tăng mạnh, mười cái tám cái Võ giả Quy Nguyên cảnh cửu trọng bình thường đều không phải đối thủ của ba huynh đệ này.

- Nhiệm vụ này đi.

Sau khi kéo xuống nhiệm vụ, Lý Phù Trần bước nhanh đi ra Nhiệm Vụ Đại Điện.

- Hần đã rời khỏi Nhiệm Vụ Đại Điện, nhất định muốn ra ngoài làm nhiệm vụ.

Bên ngoài Nhiệm Vụ Đại Điện, mấy tên đệ tử Chấp Sự Nội Tông vẻ mặt khác nhau.

Lâm Sát Thành là thành thị biên giới của Thương Lan Vực, cách Thiên Sát Vực chỉ vài trăm dặm, mà Thiên Sát Vực do Thiên Sát Môn thống trị, là một tông môn cường thế bá đạo hơn cả Thương Lan Tông.

Lần này Lý Phù Trần không có ý định rèn luyện khinh công của mình, mà lựa chọn cưỡi ngựa.

Ngựa là Yêu Huyết Mã Nhị cấp, tốc độ cực nhanh, sức bền kinh người.

Giá!

Hai chân kẹp vào bụng ngựa, Yêu Huyết Mã Nhị cấp chở Lý Phù Trần phóng đi như một mũi tên, tốc độ nhanh hơn Yêu Huyết Mã Nhất cấp đâu chỉ mấy lần.

- Đuổi theo!

Sau khi Lý Phù Trần đi không lâu, một đám đệ tử Chấp Sự Nội Tông cũng cưỡi Yêu Huyết Mã Nhị cấp đuổi theo.

- Thú vị, tên tiểu tử này lại có nhiều địch nhân như vậy.

Đám đệ tử Chấp Sự Nội Tông này đi không lâu, thì có một bóng người hiện ra.

Khí tức của người này bất ngờ là Địa Sát cảnh.

- Cũng được, lập tức giết chết tiểu súc sinh này không tốt, chờ bọn chúng đấu xong hết rồi, ta lên cắt đứt chân chó của nó, mang về Liêu gia.

Bóng người há miệng cười, thân hình loé lên, giống như hoá thành một luồng khói xanh phóng ra ngoài.

- Tiểu tử này đúng là làm người khác hao tâm, bắt quá lâu rồi không đi ra ngoài, xem phong cảnh một chút cũng không tệ.

Trên bầu trời, một nam tử trung niên đang đứng trên hư không, quan sát hết thấy mọi chuyện xảy ra.

Nếu như Lý Phù Trần ở chỗ này, nhất định sẽ nhận ra, nam tử trung niên chính là người phụ trách khảo hạch đệ tử Nội Tông, Nhạc trưởng lão.

Nhạc trưởng lão tên là Nhạc Hoa, một Nội Tông Trưởng Lão như hắn, địa vị tôn quý, bình thường căn bản là bề quan tu luyện, thỉnh thoảng mới thực hiện một vài nhiệm vụ của Nội Tông, lần này xuất quan, là bị Nội Tông Đại trưởng lão Triệu Vô Tần nhờ bảo vệ Lý Phù Trần một lần trong lúc thi hành nhiệm vụ.

Nếu như người khác, Nhạc trưởng lão sẽ trực tiếp từ chối, an nguy của một tên đệ tử Nội Tông đâu có quan hệ gì với hắn.

Nhưng Lý Phù Trần không giống, Nhạc Hoa rất coi trọng Lý Phù Trần, nếu không, ban đầu cũng không đề nghị Lý Phù Trần trở thành thiên kiêu Nội Tông.

Nhạc Hoa bay lên cao, giống như một con chim lớn, phá không mà đi.

- Tổng cộng mười một tên Quy Nguyên cảnh cửu trọng, hắn là có thể giải quyết.

Lý Phù Trần đã sớm nhận ra được mình bị người khác theo dõi.

Nhưng hắn cũng không nhận ra được sự tồn tại của Vô giả Địa Sát cảnh kia.

Đây là một rừng cây nhỏ, xuyên qua rừng cây, là một con sông lớn, sông lớn quanh co, như một thần long đi tới cuối trời đất.

Trên đường lớn cạnh rừng cây, Lý Phù Trần dần dần thả chậm tốc độ.

- Hắn phát hiện chúng ta sao?

Phía xa, đám đệ tử Chấp Sự Nội Tông cũng thả chậm tốc độ lại.

- Phát hiện thì thế nào, chẳng lẽ hắn có thể chống lại mười một người chúng ta.

Một tên đệ tử Chấp Sự Nội Tông trong đó hừ lạnh.

- Không sai, mặc dù hắn chiến thắng Liêu Thiên Quân, thực lực so với bất kỳ ai trong chúng ta đều mạnh hơn, nhưng chúng ta là mười một người, ba tên Liêu Thiên Quân cũng không phải đối thủ.- Đã như vậy, thì lên đi! Giết hắn, gọn gàng.

Giá!

Mười một tên kẹp chặt bụng ngựa, chạy như bay tới Lý Phù Trần.

- Các ngươi là người phương nào?

Lý Phù Trần đánh giá mười một người.

Ban đầu hắn hoài nghi là Liêu gia, nhưng lấy lực lượng của Liêu gia, hắn sẽ không phái ra Quy Nguyên cảnh cửu trọng mà là Vô giả Địa Sát cảnh.

Mặc dù hắn biết mình vừa đi ra là sẽ bị người khác ám toán, nhưng cũng không có biện pháp, nhiệm vụ của tông môn, không thể không làm, điều duy nhất hắn có thể làm là mua một vài vật phẩm bảo vệ tính mạng. Hắn tin, bằng vào những vật này, cho dù Vô giả Địa Sát cảnh, cũng đừng nghĩ dễ dàng giết hắn.

- Chúng ta là người phương nào, ngươi không cần biết, ngươi chỉ cần biết, ngày này sang năm, chính là ngày giỗ của ngươi, giết!

Mười một tên Chấp Sự Nội Tông đồng loạt vỗ lưng ngựa, phóng lên cao, lướt tới Lý Phù Trần.

- Nếu ta đoán không sai, các ngươi là Thân Đồ gia, Dương gia cùng với Quan gia đi?

Lý Phù Trần hít một hơi, lộ ra hàn quang.

- Giết hắn!

Mười một người nghe vậy thì nóng nảy, bọn họ không nghĩ tới, Lý Phù Trần có thể đoán được.

Mười một người như mười một con chim lớn, từ nhiều phương hướng đánh úp tới Lý Phù Trần, trong nhất thời, kiếm quang dày đặc, khí thế bức người.

Nếu đổi thành Liêu Thiên Quân ở chỗ này, tuyệt đối sẽ bị đâm thành tổ ong trong nháy mắt.

Lý Phù Trần nhìn mười một người giống như nhìn người chết, hấn rút kiếm.

Kiếm vừa ra khỏi vỏ, ba đạo lưu quang cùng hiện.

Phốc phốc phốc!

Ba tên đệ tử Chấp Sự Nội Tông dừng lại trên không, trên ngực có một lỗ máu.

Thân thể của hắn trực đất mà đi, lại xuất ra ba kiếm hướng không trung.

Phốc phốc phốc!

Một người bị đâm xuyên qua hạ thể, một người bị cắt ngang thành hai khúc, còn một người bị đánh gãy xương sống.

Tiếng thi thể rơi xuống đất, lúc này mới vang lên, mà trong nháy mắt ngắn ngủi, Lý Phù Trần đã giết sáu người.

- Đáng chết, kiếm của hắn so với lúc đánh với Liêu Thiên Quân nhanh gấp đôi, uy lực nhanh gấp ba.

Năm người còn lại sợ hãi.

Bọn họ chưa bao giờ thấy qua kiếm nhanh như vậy, tốc độ xuất kiếm như thế này, đã vượt qua thị giác cực hạn của bọn họ, vượt qua phản ứng thần kinh của bọn họ.

- Trốn!

Năm người hoàn toàn đánh mất chiến ý, thân hình loé lên, chuẩn bị đào tẩu.

- Chạy thoát sao?

Lý Phù Trần giẫm chân dưới đất, thi triển khinh công cùng thối pháp đến cực hạn, cả thân hình giống như quỷ mỵ, xuyên qua giữa năm người, một lát sau, con mắt của cả năm người mở thật to, hoặc ngửa mặt lên trời ngã xuống, hoặc hoặc cúi mặt quỷ xuống, hoặc mềm ngoác nằm xuống.

Huyền Thiết Kiếm vào vỏ, Lý Phù Trần chậm rãi thở ra một hơi.

- Mười một tên đệ tử Chấp Sự Nội Tông chết, tin tưởng Thân Đồ gia, Dương gia cùng với Quan gia sẽ rất đau lòng đi!

Ba gia tộc của Vân Vụ Thành không phải Liêu gia, Võ giả Địa Sát cảnh của ba gia tộc chỉ có mấy cái, Quy Nguyên cảnh cửu trọng là lực lượng trung kiên của họ, một lần chết đi nhiều Võ giả Quy Nguyên cảnh cửu trọng như vậy, Lý Phù Trần không tin ba gia tộc không đau lòng.

Lý Phù Trần đang chuẩn bị lục soát chiến lợi phẩm, đột nhiên khựng lại ở đó, sau đầu mồ hôi lạnh đầm dề.

- Có ý tứ, trên Phong Vân Đài, ngơai lại ẩn giấu nhiều thực lực như vậy, vậy thì càng không thể để ngơai sống rồi.

Không biết lúc nào, cách đó mấy chục thước xuất hiện một lão già.

Lão già mặc quần áo xám, che mặt nạ, ánh mắt thâm độc.

- Võ giả Địa Sát cảnh?

Lý Phù Trần không xoay người lại, dựa vào cảm ứng khí tức, hắn biết, người này nhất định là Võ giả Địa Sát cảnh, còn Địa Sát cảnh mấy trọng, tạm thời hắn không cách nào phân biệt.

- Yên tâm, ta sẽ không lập tức đánh chết ngươi, như vậy thì quá tiện nghi cho ngươi.

Lão già áo xám chậm rãi bước tới, thần thái ung dung tự tin.

Phanh!

Ngay tại lúc này, Lý Phù Trần ném về phía sau mấy vật màu trắng tinh, lập tức, rất nhiều sương trắng bùng nổ, trong nháy mắt tràn ngập mấy chục thước.

Bạn đang đọc truyện *Vĩnh Hằng Chí Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 124: Trịnh Gia

- Tự tìm đường chết!

Lão già áo xám giận dữ, hai tay xé mở sương mù, phóng ra hai cổ kinh khí kinh khủng.

Rào!

Sương trắng tách ra, nhưng đâu còn bóng người của Lý Phù Trần nữa.

- Tiểu súc sinh đáng ghét, chờ ta bắt được ngươi, nhất định sẽ cho ngươi nếm hết cực hình của thế gian.

Thân hình của lão già áo xám loé lên, phóng vào rừng cây nhỏ.

Nơi này ngoại trừ rừng cây nhỏ, căn bản không có chỗ nào ẩn nấp, lão già áo xám nhận định rằng Lý Phù Trần sẽ tiến vào đó.

Một lát sau.

Hai cổ thi thể chồng lên nhau bị đẩy ra, Lý Phù Trần đứng lên.

- Tiểu tử thật thông minh.

Trên bầu trời, Nhạc Hoa nhìn tất cả mọi việc trong mắt.

Vừa rồi, thiếu chút nữa hắn cũng bị lừa, nếu không phải từ trên cao nhìn xuống, nắm rõ tình hình bốn phương tám hướng, thì có thể hắn cũng giống như lão già áo xám vậy, cho là Lý Phù Trần chạy vào rừng cây nhỏ.

Lý Phù Trần không dám chậm trễ, cười Yêu Huyết Mã Nhị cấp chạy như bay rời đi.

"Nếu không phải ta có thiên phú linh hồn che giấu khí tức, muốn thoát khỏi tên Võ giả Địa Sát cảnh này cũng không phải chuyện dễ dàng."

Trên lưng ngựa, Lý Phù Trần trầm nghĩ.

Võ giả Địa Sát cảnh mạnh bao nhiêu, Lý Phù Trần còn chưa đích thân nghiệm chứng.

Dĩ nhiên, hắn cũng không muốn làm như vậy.

Mặc dù Liêu Thiên Quân có thể làm được Chân khí ngoại phóng, giống như Võ giả Địa Sát cảnh nhất trọng, nhưng bất kể là tốc độ phản ứng thần kinh hay chân khí hùng hậu vẫn kém xa Võ giả Địa Sát cảnh.

Chém giết với một tên Võ giả Địa Sát cảnh, tuyệt đối là cử tử nhất sinh, thậm chí thập tử vô sinh.

Yêu Huyết Mã Nhị cấp tốc độ như bay, chỉ trong chốc lát liền biến mất trên đường.

Xoẹt!

Một thân ảnh từ rừng cây nhỏ chạy ra, chính là lão già áo xám.

Hắn quét nhìn xung quanh, thấy thiếu mất một con Yêu Huyết Mã.

- Đáng chết.

Làm sao lão già áo xám không biết, mình đã bị lừa bịp.

Hắn đang muốn truy đuổi, đột nhiên dừng bước, mồ hôi chảy đầm đìa.

Trên bầu trời, một bóng người uy nghiêm chậm rãi hạ xuống.

- Nhạc trưởng lão.

Lão già áo xám kinh hãi.

- Là ai sai khiến ngươi đuổi giết một đệ tử Nội Tông?

Nhạc trưởng lão thả ra khí thế, áp bách lão già áo xám không cách nào nhúc nhích.

Lão già áo xám van xin:

- Nhạc trưởng lão, thật oan uổng a, ta chỉ muốn bắt hần về, đâu có giết hần.

- Nói như vậy, ngươi thừa nhận.

Khí thế của Nhạc Hoa càng ngày càng tăng, tựa như một ngọn núi đè lên người lão già áo xám.

Lão liền biết, Nhạc Hoa muốn giết lão.

Lão không khỏi ngoan độc nói:

- Nhạc Hoa, tốt nhất ngươi nên rời đi, nếu không Liễu gia sẽ không tha cho ngươi,...

Phốc!

Lời kế tiếp, lão không thể nói ra được, bởi vì lão đã biến thành một đồng bùn máu.

Võ giả Thiên Cương cảnh quá mạnh mẽ, chỉ là khí thế có thể làm một Võ giả Địa Sát cảnh tan xương nát thịt. Dĩ nhiên, cũng bởi vì tâm linh ý chí của lão già áo xám không đủ mạnh.

Một khi tâm linh ý chí tan vỡ, thân thể sẽ rất yếu đuối.

- Tiểu tử, cố gắng lên, hy vọng có một ngày, ngươi có thể chân chính nắm trong tay số mệnh của mình.

Nhạc Hoa nhìn theo phương hướng Lý Phù Trần rời đi, rồi lắc mình phóng lên cao, biến mất không thấy.

...

Mấy ngày liên tiếp, Lý Phù Trần không dám khinh thường, tuy thời giấu trong tay hai viên Bạch Chương Đan.

Sau ngày thứ ba, Lý Phù Trần mới thoáng buông lỏng một chút.

Nếu bây giờ còn không đuổi theo, như vậy không có khả năng đuổi kịp.

Thương Lan Tông nằm ở tây bắc Thương Lan Vực, mà Lâm Sát Thành cũng ở tây bắc, khoảng cách giữa hai nơi không dài như Lý Phù Trần tưởng tượng, không tới nửa tháng, Lý Phù Trần rút cuộc chạy tới Lâm Sát Thành.

Lâm Sát Thành chỉ là một thành nhỏ, dân cư không quá 20 vạn.

Nơi này tốt xấu hỗn tạp, không chỉ có Võ giả của Thương Lan Vực mà còn có Võ giả của Thiên Sát Vực.

Thành chủ Hứa Bình tuy là Võ giả Địa Sát cảnh cửu trọng, thực lực so với phần lớn Thành chỉ còn mạnh hơn, nhưng ngồi ở vị trí này cũng nom nớp lo sợ, rất sợ có một cường giả nào đó từ Thiên Sát Vực chạy tới đem mình tiêu diệt.

Việc ba huynh đệ họ Vương ăn trộm ngọc phật của Trịnh gia, hần căn bản không quan tâm, trực tiếp phát ra một cái nhiệm vụ đưa tới Thương Lan Tông, chờ những người khác để ý.

Trịnh gia là một tiểu gia tộc, người mạnh nhất trong tộc chỉ là Võ giả Quy Nguyên cảnh cửu trọng.

Ngày hôm đó, Lý Phù Trần ra ngoài thành đi tới Trịnh gia.

Gia chủ Trịnh gia tự mình ra nghênh tiếp.

Nhưng khi thấy Lý Phù Trần chỉ là một Quy Nguyên cảnh lục trọng, vẻ mặt không khỏi có chút khó coi.

Một tên Võ giả Quy Nguyên cảnh lục trọng thì làm được chuyện gì, hần còn tưởng rằng Thương Lan Tông sẽ phái ra một thiên tài có tu vi Quy Nguyên cảnh cửu trọng chứ.

- Thương Lan Tông, đệ tử Nội Tông Lý Phù Trần ra mắt Trịnh gia chủ.

Lý Phù Trần ôm quyền.

- Lý thiếu hiệp lễ độ.

Mặc dù trong lòng khó chịu, nhưng Trịnh gia chủ cũng không dám thờ ơ Lý Phù Trần, mời Lý Phù Trần vào Trịnh gia.

Đại sảnh Trịnh gia, cao tầng của Trịnh gia đều ở đây.

- Làm sao chỉ có tu vi Quy Nguyên cảnh lục trọng?

- Chẳng lẽ tiền thưởng quá ít, không có đệ tử Nội Tông lợi hại của Thương Lan Tông nguyện ý tiếp nhận?

Cao tầng của Trịnh gia bàn tán sôi nổi.

Nhiệm vụ này không phải Thành chủ Hứa Bình ban bố, mà là Trịnh gia nhờ vả Hứa Bình phát ra, cho nên tiền thưởng nhiệm vụ là 3 vạn kim tệ, đối với Trịnh gia cũng không phải số nhỏ.

Một năm thu vào của Trịnh gia chỉ có mấy vạn kim tệ mà thôi.

Trịnh gia chủ hắng giọng một cái, nói với Lý Phù Trần:

- Lý thiếu hiệp, nhiệm vụ lần này không phải dễ dàng, chỉ có một mình ngươi tới thôi sao?

Lý Phù Trần tự nhiên biết Trịnh gia chủ có ý gì, nói:

- Trịnh gia chủ, chỉ có một mình ta.

Trịnh gia chủ thờ dài một cái, nói:

- Đã như vậy, ta sẽ an bài một số người cùng ngươi đoạt ngọc phật trở về!

Cho dù Lý Phù Trần có lợi hại hơn đi nữa, nhiều nhất chỉ có thể chống lại một người trong ba huynh đệ họ Vương, còn lại hai tên, Lý Phù Trần không cách nào đối phó được.

Lý Phù Trần lắc đầu nói:

- Một mình ta là đủ rồi.

- Lý thiếu hiệp, ba huynh đệ họ Vương đều là Quy Nguyên cảnh cửu trọng, hơn nữa tu luyện công pháp Hoàng cấp Đỉnh giai Huyết Khí Đại Pháp, bằng vào một mình ngươi, sợ rằng không đối phó được.

Một lão giả của Trịnh gia đứng lên.

Lý Phù Trần cười nhạt, hỏi:

- Trong các ngươi, ai mạnh nhất?

- Bất tài, chính là lão phu.

Lão giả vừa nói chuyện nhàn nhạt nói.

- Nếu ngươi có thể tiếp ta một chiêu, ta không nói hai lời, trực tiếp rời đi, nếu không thể tiếp ta một chiêu, mọi chuyện liền theo ta nói.

Lý Phù Trần nói.

Nghe vậy, lão giả Trịnh gia hơi giận, hắn đã đột phá tới Quy Nguyên cảnh cửu trọng nhiều năm, chân khí hùng hậu, nếu không phải cấp bậc công pháp quá thấp, nói không chừng đã đột phá Địa Sát cảnh, lúc nào đến lượt bị một tiểu tử không thèm nhìn.

- Nếu Lý thiếu hiệp tự tin như vậy, lão phu đắc tội.

Lão giả Trịnh gia đi tới đối diện Lý Phù Trần, vận chuyển công pháp, một cỗ kinh khí hùng hồn phát ra.

Hắc!

Lão giả Trịnh gia khẽ quát một tiếng, vỗ một chiêu tới Lý Phù Trần, lòng bàn tay có quang hoa loé lên, ẩn chứa lực lượng kinh người.

- Trở về.

Lý Phù Trần nhẹ nhàng đáp lại một chiêu tới lão giả Trịnh gia.

Khí tức nóng bỏng từ trên người Lý Phù Trần chột lóc lên rồi biến mất, hư không trong đại sảnh vắng vẻ.

Lập tức, lão giả Trịnh gia bay ra ngoài, đặt mông ngồi trên ghế, vẻ mặt hoảng sợ.

Quá mạnh mẽ, mạnh đến không hợp lý.

Đây chính là đệ tử Nội Tông của Thương Lan Tông sao?

Không đúng, đệ tử Nội Tông Thương Lan Tông tầm thường tuyệt đối không mạnh như vậy, đối phương nhất định là đệ tử thiên tài không xuất thế của Thương Lan Tông.

- Võ công của Lý thiếu hiệp cao cường, lão phu bội phục.

Lão giả Trịnh gia biến sắc mấy lần, cuối cùng miễn cưỡng nặn ra một nụ cười.

Nhìn biểu tình kinh sợ của đám người, Lý Phù Trần cười nhạt:

- Lời khách sáo không cần nói nhiều, nói về chuyện của ba huynh đệ họ Vương đi!

Bạn đang đọc truyện *Vĩnh Hằng Chí Tôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 125: Huyền Long Bí Pháp

Từ trong miệng của Trịnh gia chủ biết được, sau khi ba huynh đệ họ Vương đoạt được ngọc phạt của Trịnh gia thì cả đêm chạy trốn vào Phi Tuyết Sơn Mạch.

Phi Tuyết Sơn Mạch, quanh năm tuyết đọng, rất ít người tới, tiếp giáp với Thương Lan Vực cùng Thiên Sát Vực.

Bởi vì gió tuyết thường xuyên, cho nên đừng nói ba người, dù một nhánh quân đội đi vào cũng không vén được gợn sóng nào.

- Trịnh gia chủ, không biết ngọc phạt có đặc thù gì?

Trực giác nói cho Lý Phù Trần, ngọc phạt của Trịnh gia không đơn giản.

Trịnh gia chủ do dự một phen, không biết có nên nói cho Lý Phù Trần biết hay không.

Lão giả Trịnh gia một bên xen vào nói:

- Nói cho Lý thiếu hiệp cũng không sao, dù sao có thể đoạt lại ngọc phạt hay không cũng là ẩn số.

Lão giả Trịnh gia háng giọng một cái, nói:

- Ngọc phạt này là bảo vật gia truyền của Trịnh gia chúng ta, bên trong có ẩn dấu một loại bí pháp, gọi là Huyền Long Bí Pháp, Huyền Long Bí Pháp nhất định phải có ngọc phạt mới có thể tu thành, ba huynh đệ họ Vương hẳn là lấy được tin tức này từ nơi bí ẩn nào đó, nên mới đánh cắp ngọc phạt.

"Huyền Long Bí Pháp?"

Lý Phù Trần nhướng mày.

Bí pháp là một loại Võ học đặc thù, cũng là một loại Võ học hiếm thấy.

Thương Lan Tông có vô số bí tịch Võ học, nhưng bí pháp chỉ có mấy chục quyển, mà chỉ đệ tử Chân Truyền mới có tư cách đòi bí pháp, nhưng Vũ Văn Thiên giống như đòi được một môn bí pháp, nghe nói có người thấy hắn thi triển qua.

Bí pháp cường đại nhất của Thương Lan Tông nghe đồn gọi là Vạn Kiếm Quy Tông, danh tiếng của môn bí pháp này còn lớn hơn Thương Lan Chân Công cùng Phần Thiên Chân Công, một khi thi triển ra, trên trời dưới đất, tất cả đều là kiếm khí, địch nhân không thể trốn được.

Không biết Huyền Long Bí Pháp này là bí pháp tầng thứ nào.

Bí pháp được phân cấp bậc không giống như bí tịch Võ học, tổng cộng chia làm cửu tinh, một tinh thấp nhất, cửu tinh cao nhất, chẳng qua là bí pháp

Vạn Kiếm Quy Tông dường như cũng chỉ là bí pháp ngũ tinh, bí pháp trên ngũ tinh, đó là truyền thuyết.

Lý Phù Trần đoán Huyền Long Bí Pháp này hẳn là bí pháp nhị tinh.

Lão giả Trịnh gia nói tiếp:

- Chỉ cần Lý thiếu hiệp có thể giúp Trịnh gia ta đoạt lại ngọc phật, Huyền Long Bí Pháp trên ngọc phật, có thể mặc cho Lý thiếu hiệp tu luyện, ngoài ra, lão phu quên nói cho Lý thiếu hiệp biết, Huyền Long Bí Pháp này, không phải bí pháp nhất tinh, cũng không phải bí pháp nhị tinh, mà là bí pháp tam tinh?

- Cái gì, bí pháp tam tinh?

Lý Phù Trần kinh hãi.

Bí pháp tam tinh cực kỳ trân quý, nếu như nói Vạn Kiếm Quy Tông là bí pháp trấn tông của Thương Lan Tông, bí pháp tứ tinh là tuyệt học, vậy thì bí pháp tam tinh chính là bí pháp nhất lưu.

- Không sai, thật sự là bí pháp tam tinh?

Lão giả Trịnh gia lúc này muốn đoạt về ngọc phật, để cho Lý Phù Trần ra sức nhiều hơn, hẳn không ngại tiết lộ cấp bậc của Huyền Long Bí Pháp.

Lý Phù Trần gật đầu, đột nhiên nghĩ tới cái gì:

- Không biết các vị tu luyện Huyền Long Bí Pháp đến tầng thứ mấy?

Bí pháp tam tinh rất cường đại, cho dù tìm hiểu được một chút da lông, cũng làm thực lực của một tên Võ giả Quy Nguyên cảnh tăng lên không ít, nếu như vậy, Võ giả Quy Nguyên cảnh Cao giai của Trịnh gia, căn bản không sợ ba huynh đệ họ Vương, hoàn toàn có thể tự mình đoạt về ngọc phật.

Dù sao Trịnh gia có không ít Võ giả Quy Nguyên cảnh Cao giai.

Lão giả Trịnh gia lúng túng nói:

- Huyền Long Bí Pháp tổng cộng chia làm ba tầng, trừ lão phu tu luyện đến tầng thứ nhất, những người khác cũng không nhập môn.

- Thì ra là vậy.

Lý Phù Trần suy nghĩ một chút, cũng phải, bí pháp tam tinh làm sao dễ tu luyện như vậy, nếu không, cũng không phải bí pháp tam tinh.

Ngoài ra, bí pháp liên quan đến căn cốt.

Bí pháp tam tinh ứng với căn cốt tam tinh, nói cách khác, chỉ có căn cốt tam tinh mới tu luyện được dễ dàng.

Mà bí pháp Vạn Kiếm Quy Tông của Thương Lan Tông, chỉ có căn cốt ngũ tinh mới luyện thành, căn cốt ngũ tinh trở xuống chỉ có thể nhập môn hoặc luyện tới Tiểu Thành.

- Các vị yên tâm, nếu ta nhận nhiệm vụ, ta sẽ hết sức hoàn thành.

Lý Phù Trần tỏ rõ thái độ nói.

- Vậy thì cảm ơn Lý thiếu hiệp. Lão giả Trịnh gia và Trịnh gia chủ đều cảm kích, cao tăng của Trịnh gia cũng rối rít ôm quyền.

Mặc dù Huyền Long Bí Pháp trên ngọc phật khó luyện, nhưng dù sao cũng là một môn bí pháp tam tinh, nếu có một ngày, Trịnh gia xuất hiện một tên căn cốt tam tinh, hoàn toàn có thể phát huy tác dụng, giúp Trịnh gia thoát khỏi hàng ngũ tiểu gia tộc.

- Các vị không cần phiền.

Đi ra Trịnh gia, Lý Phù Trần không cười Yêu Huyết Mã, thân hình lóe lên, giống như ảo ảnh phóng ra ngoài, trong chớp lát đã biến mất ở cuối chân trời.

- Khinh công như vậy, thật không thể tưởng tượng, nếu Trịnh gia ta có một người như Lý thiếu hiệp vậy, lo gì gia tộc không lớn mạnh.

Lão giả Trịnh gia cảm khái vạn phần.

...

Phi Tuyết Sơn Mạch nằm hơn hai trăm dặm bên ngoài Lâm Sát Thành, chưa đến gần Phi Tuyết Sơn Mạch, Lý Phù Trần liền cảm nhận được lạnh giá của Phi Tuyết Sơn Mạch.

- Phi Tuyết Sơn Mạch không coi là lớn, nhưng cũng không nhỏ, muốn tìm ra ba huynh đệ họ Vương, cũng như mò kim dưới bể, chỉ có thử thời vận một chút a.

Đi tới dưới chân núi Phi Tuyết Sơn Mạch, Lý Phù Trần thở ra một hơi nóng, thi triển thân pháp, chạy vào trong sơn mạch.

Trong sơn mạch, gió tuyết rất lớn, trời đất một mảnh trắng xóa.

Vỡ giả tầm thường tới chỗ này, một ngày có thể bị đông chết.

Nhưng Lý Phù Trần phát hiện, khí trời rét lạnh, kích thích chân khí rất lớn, dù không luyện công, chân khí cũng từng chút lớn mạnh.

Lý Phù Trần lao lên một đỉnh núi cao tuyết động, đôi mắt nhìn bốn phương.

Nhân lực của Lý Phù Trần rất tốt, nếu không bị gió tuyết ngăn trở, có thể thấy một con chuột cách xa mười dặm, Kim Sắc Tiểu Phù cường hoá linh hồn, mà linh hồn cường hoá thị lực của hắn.

Mấy ngày tiếp theo, Lý Phù Trần leo lên từng ngọn núi tuyết, tìm kiếm bốn phía, khát thù uống tuyết, đói thì giết Yêu thú ăn, cuộc sống cũng không quá khó khăn.

Một bộ phận của Phi Tuyết Sơn Mạch liên tiếp Thiên Sát Vực.

Ngày hôm đó, một thiếu nữ tuyết sắc mặc quần áo đen đi vào sơn mạch.

Thiếu nữ áo đen dường như rất quen thuộc Phi Tuyết Sơn Mạch, thi triển khinh công, đạp tuyết vô ngần, gần nửa giờ đã đi tới sườn núi của một ngọn núi cao chọc trời.

Đẩy ra tuyết động, một hang động cao cỡ một người xuất hiện.

Thiếu nữ áo đen chui vào.

Sơn động thông suốt bốn phía, cứ một mực thông tới lòng đất, thiếu nữ áo đen cũng không đi loạn, đi ba năm vòng, liền đi vào một hang động đá vôi.

Hang động này cao mười trượng, bốn phía đều là đá vôi, còn có một thạch nhũ vô cùng lớn, người đứng trước thạch nhũ như một con kiến.

Phía dưới thạch nhũ là một hồ nước rộng mấy thước.

Tí tách!

Từng giọt chất lỏng màu nhũ bạch từ trong thạch nhũ nhỏ xuống, chìm vào trong hồ.

Thiếu nữ áo đen cởi quần áo xuống, lộ ra da thịt trắng như tuyết, đôi chân thon dài, cái mông tròn trịa, eo hông yêu kiều.

Thu lại quần áo cùng giày, bỏ vào trong một cái túi chống nước, thiếu nữ hất y đem nó cột vào tay.

Phốc!

Thiếu nữ giống như mỹ nhân ngư, nhảy vào trong hồ nước, thật lâu không chui ra.

Sơn động thông suốt bốn phía, thiếu nữ cũng không biết, một lối đi liên tiếp vào một ngọn núi khác.

Nơi này cũng có một hang động đá vôi, nhưng trong hang cũng không có cái thạch nhũ to lớn kia, ba tên hán tử trung niên đang ngồi xếp bằng, ở trước mặt bọn họ là một ngọc Phật lớn cỡ bàn tay.

- Lão tam, hôm nay đến phiên ngươi ra ngoài săn bắn.

Hán tử lớn tuổi nhất thuận miệng nói.

- Tại sao lại đến ta, không phải đến nhị ca sao?

- Cậu thí, ngày hôm qua ta mới đi.

Hán tử xếp hàng thứ hai, lão nhị mắng.

- Được, ta thì ta, các ngươi chờ.

Hán tử trung niên nhỏ nhất đi ra hang động.

Bạn đang đọc truyện *Vĩnh Hằng Chí Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 126: Thiên Niên Thạch Nhũ

Trên một ngọn núi tuyết đọng, Lý Phù Trần ngồi xếp bằng, tay phải đang nướng một khối thịt Yêu thú.

Thịt Yêu thú dần chín, toả ra mùi thơm.

Lý Phù Trần ăn từng miếng.

- Hà?

Lý Phù Trần đôi mắt nhìn ra xa, thấy một bóng đen xuất hiện cách đây mấy dặm.

Hắn vận chuyển thị lực tối đa, thấy rõ dung mạo của đối phương.

- Là lão tam trong ba huynh đệ họ Vương.

Ánh mắt của Lý Phù Trần sáng lên.

Thật là "đạp phá thiết hài vô mịch xứ, đắc lại toàn bất phí công phu".

Há miệng ăn nhanh thịt Yêu thú, Lý Phù Trần triển khai thân pháp, lao xuống phía chân núi.

Ba huynh đệ họ Vương tên là Vương Đại, Vương Nhị và Vương Tam.

Vương Tam tìm kiếm hồi lâu, rốt cục phát hiện một con Tuyết Địa Trư.

Tuyết Địa Trư là Yêu thú Nhất cấp Trung giai, thịt có thể ăn, mùi vị vô cùng tốt.

Không phí chút khí lực nào, Vương Tam một chương kết liễu Tuyết Địa Trư, xách thi thể chạy trở về.

Lý Phù Trần không một tiếng động theo phía sau.

Nơi này phía sau đỉnh núi, gió tuyết không thể vào, quái thạch lờ mờ.

Vương Tam quen đường quen ngõ, tiến vào một sơn động cao cỡ một người.

- Đại ca, Nhị ca, ta đã trở lại.

Vương Tam trời sinh giọng lớn, kêu to.

- Cả ngày lẫn đêm hô to gọi nhỏ, bị người làm phiền chết.

Vương Nhị cười chê nói.

Vương Tam hừ lạnh:

- Có gan thì người đừng ăn.

- Ba vị, phân cho ta một chút được không?

Một âm thanh trong trẻo truyền tới.

- Ai!

Ba người đột nhiên quay đầu, nhìn về phía âm thanh truyền tới.

Lý Phù Trần mặc áo trắng, chậm rãi đi ra.

- Người là ai? Sao có thể tìm tới nơi này.

Vương Nhị âm trầm.

Lý Phù Trần nhìn về phía Vương Tam:

- Phần nhiều là nhờ hấn.

Vương Tam nghe vậy, sắc mặt khó coi nói:

- Người theo dõi ta?

Lúc này, Vương Đại một mực không nói, nói:

- Nếu đã tới rồi thì không cần đi, ba huynh đệ ta giết không ít Võ giả Quy Nguyên cảnh, nhưng tới bây giờ chưa đánh chết đệ tử Nội Tông Thương Lan Tông nào.

Trẻ tuổi như vậy liền có tu vi Quy Nguyên cảnh lục trọng, kẻ ngu cũng biết Lý Phù Trần là đệ tử Nội Tông của Thương Lan Tông.

- Ha ha, đệ tử Nội Tông của Thương Lan Tông không biết trúng Hóa Huyết Đại Pháp của ta thì như thế nào.

Vương Nhị liếm môi nói.

Hóa Huyết Đại Pháp, người trúng phải lập tức hoá thành mủ máu, hết sức bá đạo, cũng rất phù hợp với tính tình của Vương Nhị.

- Vốn chỉ muốn phết bỏ các người, nếu các người không biết điều thì đừng trách kiếm của ta vô tình.

Lý Phù Trần rút ra Huyền Thiết Kiếm, từng bước đi về phía ba người.

- Chết đi!

Hai tay của Vương Tam đỏ lên, giống như được bôi máu tươi vậy.

Huyết Thủ Ấn, chương pháp Huyền cấp Sơ giai!

Dĩ nhiên, Vương Tam chỉ tu luyện Huyết Thủ Ấn đến gần cảnh giới Tiểu Thành mà thôi.

- Hóa Huyết Đại Pháp!

Trên người Vương Nhị bốc lên chân khí màu đỏ máu, chân khí quay cuồng giống như biển mây cuộn cuộn.

Hóa Huyết Đại Pháp, bí pháp nhị tinh, có thể coi đây là một bí pháp chấn động chân khí, Võ giả Quy Nguyên cảnh cửu trọng tâm thường, vừa tiếp xúc với Hóa Huyết Đại Pháp lập tức chân khí tán loạn, thân thể bị Hóa Huyết Đại Pháp ăn mòn, trở thành mủ máu.

Nhất thời, chương ảnh đỏ máu tung bay, chân khí màu đỏ cuộn cuộn, tất cả đều hướng tới Lý Phù Trần.

- Thiên Ngoại Lưu Tinh, nhất kiếm vô sinh!

Lý Phù Trần thúc giục kiếm ý, kiếm của hấn giống như lưu tinh, đột nhiên biến mất.

Vương Tam lấy tay bịt cổ, ngửa mặt lên trời té xuống.

Hóa Huyết Đại Pháp của Vương Nhị cũng bị một kiếm xuyên thủng, ngực trúng một kiếm, máu tươi cuồn cuộn phun, hết khí mà chết.

- Cái gì, Hóa Huyết Đại Pháp của lão nhị bị phá.

Vương Đại đang muốn ra tay thì da đầu tê dại.

Huyết Thủ Ấn của Vương Tam mặc dù lợi hại, nhưng cảnh giới quá thấp.

Còn Vương Nhị thì không giống, Hóa Huyết Đại Pháp của Vương Nhị đã tới cảnh giới Tiểu Thành.

Bí pháp nhị tinh cảnh giới Tiểu Thành không tầm thường.

Phải biết rằng, bí pháp nhất tinh đã khiến cho Võ giả Quy Nguyên cảnh hâm mộ cực kỳ, bí pháp nhị tinh, Võ giả Địa Sát cảnh cũng khao khát.

"Trốn!"

Nắm lên ngọc phật, Vương Đại điên cuồng chạy ra ngoài.

Lý Phù Trần đưa tay hút một cái, từ trên thi thể của Vương Nhị và Vương Tam hút ra hai quyển bí tịch, nhìn cũng không nhìn, liền truy theo Vương Đại.

Son động bốn phía thông nhau, trong đó có một lối hết sức phức tạp.

Vương Đại chạy như bay, thỉnh thoảng gió chuông đánh nát nham thạch, ngăn trở đường đi của Lý Phù Trần.

Lý Phù Trần thấy tốc độ nhanh không tốt, liền đổi thành vận chuyển Xích Họa Huyền Công, lấy chân khí hộ thể chấn nát nham thạch, gặp phải nham thạch to lớn, thì đánh ra một cái Phá Sơn Chuông, đánh nham thạch thành phần vụn.

Một đuổi một chạy, sau nửa giờ, đã đi tới một hang động đá vôi vô cùng lớn.

Vương Đại lần đầu tới nơi này, có chút khiếp sợ.

Nhưng việc trước mắt là thoát khỏi Lý Phù Trần.

- Ngọc phạt cho ngươi.

Vương Đại phát lực cánh tay, ngọc phạt hoá thành một đạo lưu quang, phá không bay tới Lý Phù Trần.

Tay trái vận dụng nhu kinh, Lý Phù Trần tiếp lấy ngọc phạt.

- Huyết Dao Trảm!

Ngay tại lúc này, Vương Đại rút ra một trường đao huyết sắc, chém tới Lý Phù Trần.

Một đao này vô cùng tàn nhẫn, tốc độ chém ra nhanh cực kỳ, dường như muốn chém tuyệt, giết tuyệt sinh linh trong trời đất, dưới một đao này, sinh cơ đều phải đoạn tuyệt.

Huyết Dao Trảm, đao pháp Huyền cấp Sơ giai.

Phối hợp với bảo đao sắc bén, một đao này của Vương Đại, so với Vương Nhị và Vương Tam kinh khủng hơn gấp mấy lần.

Hắn không tin Lý Phù Trần trong lúc tiếp lấy ngọc phạt còn có thể chặn một đao này.

Một đao này, ít nhất làm cho Lý Phù Trần trọng thương.

Vận khí tốt, nói không chừng có thể đánh chết Lý Phù Trần.

Đến lúc đó, ngọc phạt vẫn là của hắn.

Nghĩ tới đây, Vương Đại càng dữ tợn.

Lý Phù Trần lắc đầu, một tên lòng tham không đáy.

Người tham lam, sống không lâu.

Lý Phù Trần tay trái tiếp lấy ngọc phạt, cổ tay phải rung lên một cái, hai đạo lưu quang từ hư không xuất hiện.

Đỉnh!

Phốc!

Một đạo lưu quang chặn lại Huyết Dao Trảm, còn một đạo xuyên thủng yết hầu của Vương Đại.

- Sao có thể nhanh như vậy!

Vương Đại sắp chết cũng không biết, kiếm của Lý Phù Trần sao có thể nhanh như thế.

Chuyện này đã phá vỡ cực hạn của Võ giả Quy Nguyên cảnh, chỉ bằng chân khí và lực lượng thân thể không thể làm được.

- Đây chính là kiếm ý.

Lý Phù Trần nhận nhậ nói.

Kiếm ý tồn tại chính vì hoá chuyện không thể thành có thể. Nghe đồn, kiếm ý của kiếm pháp Thiên cấp, có thể hoá hư thành thật, can thiệp thiên địa vận chuyển.

Lý Phù Trần đưa tay hút một cái, từ trên thi thể của Vương Đại lấy ra hai quyển bí tịch.

Cộng thêm bí tịch trên người Vương Nhị cùng Vương Tam, là bốn quyển bí tịch.

Theo thứ tự là Huyết Khí Đại Pháp, Huyết Đạo Trảm, Hóa Huyết Đại Pháp cùng với Huyết Thủ Ấn.

- Quá mức máu tanh, không thích hợp với Võ giả chính đạo?

Lý Phù Trần nhũ mảy, bốn quyền bí tịch này không thích hợp với hắn cũng không thích hợp với Lý gia.

Không biết ba huynh đệ họ Vương từ đâu lấy được bốn quyền bí tịch này.

- Hà, đây là thạch nhũ?

Lý Phù Trần thu lại ngọc phật cùng bốn quyền bí tịch, lúc này mới có tâm tư quan sát động đá vôi.

Hang động đá vôi này vô cùng lớn, cao mấy chục trượng, người đứng trong đó hết sức nhỏ bé.

Phía trên hang động, là một thạch nhũ cao chừng mười trượng rủ đầu xuống, cách mặt đất càng gần, thạch nhũ càng nhỏ, ở đỉnh nhọn của thạch nhũ có chất lỏng nhũ bạch chảy xuống.

- Thạch nhũ là thiên địa bảo vật, Bách Niên Thạch Nhũ có hiệu quả không thấp hơn Hoàng cấp Trung giai Thối Thể Đan, Thiên Niên Thạch Nhũ có thể so với đan dược luyện thể Hoàng cấp Đỉnh giai. Ao này phần lớn đều là nước, nhưng sau khi dung nạp thạch nhũ, đã biến thành nước thạch nhũ, thắng ở lượng nhiều.

Lý Phù Trần trong lòng hừng hực.

Hắn đang lo không có tài nguyên tu luyện Tiềm Huyết Luyện Thể Công, không nghĩ tới ở đây có thạch nhũ, nhìn, nhỏ giọt xuống thạch nhũ này phòng chừng là Thiên Niên Thạch Nhũ.

Bạn đang đọc truyện *Vĩnh Hằng Chí Tôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 127: Ta Muốn Giết Người

Dịch giả: rolland

Đưa ngón tay tiếp lấy một giọt thạch nhũ, Lý Phù Trần bỏ vào trong miệng.

"Được hiệu tựa hồ vượt qua đan dược Hoàng cấp Đỉnh giai a!"

Lý Phù Trần sáng mắt lên, thạch nhũ vào trong miệng liền tan ra, chảy vào tứ chi bách hải, xoa dịu gân cốt, huyết nhục..

Lý Phù Trần đã từng dùng qua đan dược luyện thể Hoàng cấp Đỉnh giai trị giá 10 ngàn điểm công hiến Huyết Cốt Đan, thời gian hiệu quả của một viên Huyết Cốt Đan dài hơn một giọt thạch nhũ, nhưng cường độ thì kém xa.

"Không biết thạch nhũ này rốt cục bao nhiêu năm?"

Được hiệu của thạch nhũ trăm năm thì Lý Phù Trần biết, còn trên trăm năm, hắn cũng không biết.

Nhìn ao nước một chút, Lý Phù Trần không chút do dự cởi quần áo xuống, lộ ra thân thể thon dài, cường tráng.

Phốc một tiếng, Lý Phù Trần nhảy vào ao.

"Thật thoải mái!"

Lý Phù Trần cảm giác như mình đang ngâm trong một dòng khí mát mẻ, dòng khí nơi nào cũng có, chui vào cơ thể của hắn, thay đổi thể chất, từng tia, từng tắc, loại cảm giác như thế này, vô cùng tuyệt vời.

Không dám lãng phí, Lý Phù Trần lập tức vận chuyển Tiềm Huyết Luyện Thể Công.

Tiềm Huyết Luyện Thể Công là một loại pháp môn vận hành khí huyết, mỗi khi vận chuyển một vòng, liền tiêu hao rất nhiều khí huyết, nếu không cung cấp đủ tài nguyên luyện thể, lại thường xuyên tu luyện, có thể trở thành người khô.

Tiềm Huyết Luyện Thể Công vốn tiến triển chậm chạp, trong thạch nhũ làm dịu, vận chuyển điên cuồng, cơ thể của Lý Phù Trần dần trở nên bền bỉ,

mạnh mẽ.

Nhất là xương cốt, được rèn luyện nhiều nhất.

Bất kể là Xích Cáp Chiến Thân, hay Tiệt Hình Đạo đều đối với xương cốt, rèn luyện không đủ.

Xương cốt là lực lượng cơ bản của con người, không có xương cốt chống đỡ, lực lượng khó có thể bùng phát đến cực hạn, một khi đánh quá sức, xương cốt gãy lìa là chuyện bình thường.

Vật thể màu trắng trong ao nước, mắt thường có thể thấy được, đang hội tụ tới Lý Phù Trần, sinh mệnh khí tràng của Lý Phù Trần dần dần lớn mạnh.

Lý Phù Trần không biết chính là, dưới hân mùi thơm, một thiếu nữ đang ngồi xếp bằng ở đó.

Khuôn mặt của thiếu nữ vô cùng đẹp, giống như từ ngọc thạch khắc thành, nói riêng về trình độ tinh xảo của ngũ quan, bốn mỹ nữ của Ngoại Tông Thương Lan Tông trước kia đều phải kém nàng một phần, chỉ có Triệu Minh Nguyệt mới miễn cưỡng sánh bằng.

Trên người thiếu nữ toả ra ánh sáng màu đen, trong ánh sáng màu đen lại lộ ra vàng sáng màu đen, nhìn qua trầm lắng mà rực rỡ.

Thạch nhũ ngàn năm, có hiệu quả luyện thể so với đan dược bán Huyền cấp, hơn nữa còn là một lượng lớn đan dược bán Huyền cấp.

Dù Yến Khinh Vũ nàng là tuyệt đại thiên kiều của Thiên Sát Môn đi nữa cũng không thể mua nhiều đan dược như thế.

Tông môn tin vào phương châm "tay làm hàm nhai", muốn cái gì, thì tự mình lấy, dựa vào người khác thì không thành nghiệp lớn được, thân phận tuyệt đại thiên kiều, chỉ cho nàng lấy được tài nguyên dễ dàng hơn mà thôi.

Thiên Sát Luyện Thể Thuật, thuật luyện thể mạnh nhất của Thiên Sát Môn, cấp bậc cao đến Huyền cấp Đỉnh giai.

Tu luyện tới cảnh giới tối cao, có được lực lượng 10 vạn cân.

Dựa vào thạch nhũ ngàn năm, Yến Khinh Vũ đã tu luyện tới tầng thứ hai, có lực lượng 4 vạn cân, tầng thứ hai viên mãn là 5 vạn cân.

Nàng mở ra hai mắt, hai đạo ánh sáng rực rỡ bắn ra trong ao rồi biến mất.

Ánh mắt của nàng rất đẹp, nhưng ẩn chứa sát khí kinh người, khoé mắt sắc bén như đao, khiến người khác không dám nhìn thẳng.

Lúc trước đang tu luyện còn không cảm nhận được, sau khi lui ra trạng thái tu luyện, Yến Khinh Vũ lập tức biết được, phía trên mình có người.

"Đáng chết!"

Trong mắt của Yến Khinh Vũ lóe lên sát ý.

Rút loan đao ra, thân hình hướng lên trên bơi tới.

"Thật là thoải mái!"

Lý Phù Trần đang trong trạng thái tu luyện.

Một năm trước, Tiềm Huyết Luyện Thể Công của hắn luyện đến tầng thứ ba, có lực lượng 2 vạn 5 ngàn cân, nhưng bây giờ, mới hơn nửa giờ, Tiềm Huyết Luyện Thể Công tầng thứ ba đã viên mãn, lực lượng thân thể đạt tới 3 vạn cân.

Có thể tu luyện nhanh như vậy, thứ nhất là vì ngộ tính của Lý Phù Trần cực cao, ý chí rất mạnh, chỉ cần tài nguyên đầy đủ, liền có thể tiến bộ liên tục.

Lúc tu luyện Xích Cáp Chiến Thân cùng Tiệt Hình Đạo, Lý Phù Trần bị tài nguyên hạn chế, tốc độ tiến bộ cũng có hạn.

Thứ hai là vì Lý Phù Trần đã tu luyện Tiềm Huyết Luyện Thể Công tới thứ ba, đến tầng thứ ba viên mãn, trở ngại không lớn.

Thứ ba, cũng là nguyên nhân trọng yếu nhất.

Dược hiệu của thạch nhũ ngàn năm quá mạnh mẽ, trực tiếp thúc đẩy Tiềm Huyết Luyện Thể Công vận chuyển.

Một viên đan dược bán Huyền cấp giá trị ít nhất 5 vạn kim tệ tới 7, 8 vạn kim tệ, còn giá trị của một ao nước thạch nhũ ngàn năm, không biết tương đương bao nhiêu đan dược bán Huyền cấp.

Tiềm Huyết Luyện Thể Công đạt tới tầng thứ ba viên mãn, Lý Phù Trần còn đang muốn chạy nước rút đến tầng thứ bốn.

Chỉ là...

Phía dưới ao nước có sát khí tấn công tới.

Lý Phù Trần mở ra hai mắt, vội vàng lui về phía sau.

Àm!

Ao nước nổi tung, có ánh đao vạch nước mà ra, giống như một vầng trăng khuyết màu đen.

"Hả!"

Yến Kinh Vũ có chút kinh ngạc, vừa rồi nàng thu triển thân pháp Vân Gian Du tới gần Lý Phù Trần, sau đó bất ngờ phát ra Hắc Nguyệt Đao Pháp, vốn tưởng rằng một đao có thể chém giết địch nhân.

Nhưng lại thất bại.

Từ trước đến nay, bằng vào một đao này, chỉ cần không phải Võ giả Địa Sát cảnh, Võ giả Quy Nguyên cảnh lợi hại hơn nữa, cũng bị một đao của nàng chém ra, căn bản không cần đao thứ hai.

Bởi vì chưa từng nghĩ tới sẽ thất thủ, cho nên Yến Kinh Vũ, cũng không mặc quần áo vào, cả người trần truồng phơi bày trước mắt Lý Phù Trần.

Lý Phù Trần chỉ cảm thấy hoa mắt, nhiều ra thêm một người ngọc như hoa.

Đẹp.

Cảm giác đầu tiên của Lý Phù Trần chính là đẹp.

Khuôn mặt đẹp.

Cơ thể đẹp.

Không chỗ nào không đẹp.

Dù sao Lý Phù Trần cũng là một người trẻ tuổi huyết khí phung phong, bất ngờ thấy cảnh đẹp như vậy, hạ thể khó tránh khỏi phản ứng.

- Chết đi!

Yến Kinh Vũ bị người nhìn thấy thân thể, sát tâm nặng hơn, loan đao màu đen chém tới lần nữa, ánh đao như điện, thê lương tàn nhẫn.

Nguy hiểm!

Lý Phù Trần da đầu tê dại, thiếu nữ này nhiều nhất là mười sáu mười bảy tuổi, nhưng tu vi cực cao, lại đạt tới Quy Nguyên cảnh bát trọng.

Phải biết rằng lúc Lý Phù Trần mười sáu tuổi, bất quá mới đột phá tới Quy Nguyên cảnh mà thôi.

Vũ Văn Thiên là căn cốt ngũ tinh, cũng chỉ sớm hơn nửa năm so với Lý Phù Trần.

Mà thiếu nữ này mới mười sáu mười bảy tuổi liền đạt tới cảnh giới Quy Nguyên cảnh bát trọng, nói không chừng chưa hết năm nay, là có thể đột phá tới Quy Nguyên cảnh cửu trọng.

Chẳng lẽ là căn cốt lục tinh trong truyền thuyết?

Lý Phù Trần kinh sợ.

Căn cốt ngũ tinh đã là thiên tài trong thiên tài, mà căn cốt lục tinh chỉ có trong lịch sử ghi lại.

Nguy cơ chưa từng có, khiến tốc độ phản ứng thần kinh của Lý Phù Trần tăng đến cực hạn, tay phải đẩy dòng nước, thân hình của Lý Phù Trần lướt ngang qua nửa thước, tránh thoát một đao như thiểm điện.

Đột nhiên, tay phải của Lý Phù Trần giờ ra, muốn đoạt lấy binh khí của đối phương, Huyền Thiết Kiếm của hắn ở trên bờ, căn bản lấy không kịp.

Yến Kinh Vũ nào ngờ tới Lý Phù Trần phản ứng nhanh như vậy, trong nháy mắt, cổ tay bị nắm lấy, đang muốn phát lực đánh văng Lý Phù Trần ra, nhưng không ngờ Lý Phù Trần áp sát dây dưa cùng một chỗ.

Trong lúc nhất thời, hai thân thể trần truồng quấn lấy nhau, một cảm giác không cách nào dùng ngôn ngữ để hình dung nổi lên trong lòng hai người, khiến thân thể của hai người cứng đờ.

- Ta muốn giết ngươi.

Sát khí kinh khủng bùng nổ, thân thể của Yến Kinh Vũ chấn động một cái, chân khí bộc phát.

Phốc!

Lý Phù Trần há mồm phun ra một ngụm máu, bay ngược ra ao nước, lên bờ.

Bất chấp thương thế, Lý Phù Trần vội vàng đưa tay hút Huyền Thiết Kiếm qua, bày trận chờ đợi.

- Nếu ngươi dám đi, ta nhất định giết ngươi.

Yến Kinh Vũ cũng không đuổi theo, mà lặn xuống ao.

Lý Phù Trần rất thông minh, lập tức biết được, thiếu nữ định trong nước mặc quần áo.

Bạn đang đọc truyện *Vĩnh Hằng Chi Tôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 128: Mồ Hôi Đàm Đìa

"Nữ nhân này quá mạnh, mặc dù tuổi tác có hạn, không linh ngộ đao ý, nhưng ta chống lại nàng, phần thắng không được nắm thành."

Vừa rồi thiếu nữ bùng nổ chân khí, làm Lý Phù Trần biết, công pháp Huyền cấp Trung giai của đối phương chỉ sợ đã đạt tới tầng thứ mười ba, hơn nữa, tu vi cao hơn hẳn hai trọng, cho nên mới chấn động một cái đã làm hắn bị nội thương không nhẹ.

Lý Phù Trần không cách nào tưởng tượng được, cho đối phương thêm một thời gian, thì nàng sẽ đạt tới mức độ nào.

Dĩ nhiên, nếu hắn có thêm thời gian, thì hắn cũng không biết tới mức nào.

Một năm trôi qua, linh hồn của hắn đã có tám thành chuyển thành màu lam nhạt, một khi linh hồn của hắn biến thành màu lam nhạt hoàn toàn, thì ngộ tính sẽ xuất hiện biến chất lần nữa.

Tâm niệm loé lên, Lý Phù Trần nhanh chóng mặc quần áo.

Mặc xong quần áo, Lý Phù Trần thu lại ngọc phật cùng bí tịch, theo đường cũ trở về.

- Muốn đi hả?

Yến Kinh Vũ mặc quần áo so với Lý Phù Trần còn nhanh hơn, Lý Phù Trần mới vừa đi tới lối thoát, Yến Kinh Vũ đã từ dưới nước nhảy ra, đuổi theo Lý Phù Trần.

Hai người một chạy một đuổi, không tới nửa giờ, đã tới động đá vôi nơi ba huynh đệ họ Vương ẩn núp.

- Ngươi trốn không thoát.

Thành tựu khinh công của Yến Kinh Vũ mặc dù không bằng Lý Phù Trần, nhưng tu vi cao hơn hẳn hai trọng, cho nên khoảng cách giữa hai người, từ đầu đến cuối không có kéo ra.

- Nếu ngươi muốn đánh thì ta phụng bồi.

Lý Phù Trần không chạy trốn nữa.

Hắn muốn chạy trốn, hoàn toàn có thể chạy mất, Phong Ảnh Quyết phối hợp với Vô Ảnh Thối, đủ để hắn kéo dài khoảng cách.

Nhưng bị một thiếu nữ nhỏ hơn truy đuổi làm hắn khó chịu trong lòng.

Thu lại Phong Ảnh Quyết, vận chuyển Xích Hóa Huyền Công, ánh mắt của Lý Phù Trần sắc bén, phong tỏa thân hình của Yến Kinh Vũ.

Về mặt của Yến Kinh Vũ cũng nghiêm túc, nàng từ trên người Lý Phù Trần cảm nhận được một khí thế bén nhọn.

- Hắc Nguyệt Chiếu Thế!

Yến Kinh Vũ ra đao, loan đao màu đen trên tay nàng, giống như một tia chớp đen, giơ lên cao rạch một cái. Hư không trước mắt Lý Phù Trần có hò quang màu đen hiện lên, giống như một vầng trăng trắng khuyết đen thẫm.

Keng!

Lý Phù Trần đâm ra một kiếm, kiếm quang như thiên ngoại lưu tinh, ngang trời xuất thế, trong nháy mắt bộc phát tốc độ cùng ánh sáng kinh người, khiến người khác tê dại da đầu, xương tuỷ phát lạnh.

Hoà tinh tung toé, hai người tách ra.

"Kiếm ý?"

Yến Kinh Vũ nhú mày.

Võ đạo chân ý, là tồn tại nàng chưa chạm tới được, không phải ngộ tính của nàng không đủ, mà là nội tình không đủ.

Vốn lần này trở về, nàng định tìm hiểu đao pháp trăm nhà, tăng cao nội tình, nhất cử lĩnh ngộ Hắc Nguyệt đao ý.

Một khi ngộ ra Hắc Nguyệt đao ý, thực lực của nàng sẽ tăng lên gấp đôi trong nháy mắt, dưới Địa Sát cảnh không ai có thể chống đỡ nàng một đao, coi như Võ giả Địa Sát cảnh nhất trọng cũng bị nàng chém giết.

"Quả nhiên."

Thực lực của thiếu nữ cực mạnh, nếu như tay không, hẳn không phải đối thủ của nàng.

Nhưng có kiếm trong tay, thực lực của hấn tăng lên mấy lần.

Chính vì Lưu Tinh kiếm ý khiến Lưu Tinh Kiếm Pháp của hấn nhanh như lưu tinh, uy lực lại lớn, đao pháp nhanh hơn nữa, hấn cũng có thể chống đỡ.

- Ngươi là đệ tử Nội Tông của Thương Lan Tông?

Yến Kinh Vũ hỏi.

Lý Phù Trần không trả lời, hỏi ngược lại:

- Ngươi là đệ tử Nội Tông của Thiên Sát Môn?

Thiên Sát Môn, một tông môn cường đại nhất xung quanh trăm ngàn dặm này, thực lực tổng hợp hơi mạnh hơn Thương Lan Tông một bậc, tông môn này, vừa chính vừa tà, duy ngã độc tôn, đệ tử đều bá đạo.

Hắn vô tình nhìn thấy thân thể của đối phương, không biết đối phương hạn mình đến cỡ nào đây.

- Bây giờ tự phế hai mắt, ta có thể tha cho ngươi một mạng.

Yến Kinh Vũ lạnh lùng nói.

Lý Phù Trần cười nhạt:

- Chính ngươi coi hết cho ta nhìn, quan hệ gì đến ta, hơn nữa, dựa vào cái gì mà muốn tha ta một mạng.

- Đáng chết, ngươi cho là ta không làm gì được ngươi sao? Đi chết đi.

Yến Kinh Vũ nổi giận, loan đao màu đen trong tay, tung hoành ngang dọc, tốc độ của đao cực nhanh, đao pháp vô cùng chính xác, mỗi một đao đem tốc độ cùng lực lượng phát huy đến cực hạn, giống như từng đạo cầu vòng màu đen xuyên tới Lý Phù Trần. Keng keng keng keng keng...

Trong hư không, hòa tinh tung toé.

Bất kể là thân pháp, kiếm pháp hay đao pháp của hai người, đều sắp đến đỉnh phong, Võ giả Quy Nguyên cảnh Cao giai tầm thường đi tới nơi này, chỉ sợ đường đao và đường kiếm của hai người cũng không thấy rõ, chỉ có đao kiếm va chạm trong nháy mắt mới dừng lại một chút.

Trận chiến này kéo dài một giờ, hai bên vẫn bất phân thắng bại.

Yến Kinh Vũ thắng ở thắng ở lực lượng thân thể mạnh, chân khí hùng hậu.

Lý Phù Trần thắng ở Lưu Tinh kiếm ý siêu phàm nhập thánh.

- Chết đi!

Đột nhiên, Yến Kinh Vũ hai tay cầm đao, chém xéo ra một đao.

Vù!

Trong hư không, phảng phất như có thiểm điện màu đen tán loạn.

Đó là đao khí, đao khí màu đen.

Tu luyện công pháp Huyền cấp Trung giai Địa Sát Công tới tầng thứ mười ba, hơn nữa tu vi đạt tới Quy Nguyên cảnh bát trọng, Yến Kinh Vũ đã sớm làm được chân khí ngoại phóng, chỉ là năng khiếu ngạo, muốn lấy đao pháp đánh bại Lý Phù Trần, mới không dùng tới.

"Đao khí thật nhanh."

Đồng dạng là chân khí ngoại phóng, nhưng có khác biệt, kiếm khí của Liêu Thiên Quân so với đao khí của thiếu nữ đầu chỉ kém gấp đôi.

Vô Ảnh Thối.

Vô ảnh vô tung.

Trong nháy mắt, thân thể của Lý Phù Trần trong suốt, đao khí chém qua, tan rã thành hư vô.

"Thối pháp thật cao minh?"

Mặc dù Yến Kinh Vũ hận Lý Phù Trần vô cùng, nhưng cũng phải thừa nhận, Lý Phù Trần so với phần lớn nam tử mà nàng gặp qua ưu tú hơn.

Nàng tu luyện kinh công Vân Gian Du, hơn nữa đạt tới cảnh giới Đẳng Phong Tạo Cực, nhưng cũng không tu luyện thối pháp hay bộ pháp, mà kinh công và thối pháp của Lý Phù Trần rõ ràng cũng đạt tới cảnh giới Đẳng Phong Tạo Cực.

Đối mặt với đao khí của Yến Kinh Vũ, Lý Phù Trần tránh được thì tránh, nếu không thể tránh thì dùng kiếm chém đao khí tán loạn.

Chân khí ngoại phóng cũng không phải vô địch, Lưu Tinh kiếm ý của hắn đủ để phòng ngự bất kỳ công kích nào.

Trừ khi lực công kích của đối phương quá lớn, hắn không ngăn được.

"Đáng ghét, nếu như Hắc Nguyệt Đao Pháp của ta là đao pháp quần công thì tốt biết mấy."

Yến Kinh Vũ cau mày.

Đao pháp quần công, một đao chém ra, có thể phát ra nhiều đao khí, mà Hắc Nguyệt Đao Pháp, chú trọng lực đạo, đao khí không nhiều.

Hai giờ trôi qua.

Ba giờ trôi qua.

Hai người đã mồ hôi đầm đìa.

Có Hồi Khí Đan hồi phục chân khí, chân khí của hai người không tiêu hao hết.

Nhưng kịch liệt chiến đấu như thế này đối với sức chịu đựng của bọn họ là một sự khiêu chiến.

Cao thủ tỷ thí, tiêu hao gấp trăm lần chiến đấu bình thường cũng không phải chuyện giả, hai người chiến đấu mấy giờ, tương đương với chiến đấu bình thường một hai ngày, nếu không phải hai người đều là Võ giả Luyện Thể, thì đã kiệt lực ngã xuống.

- Nếu ngươi có thể chống đỡ một đao này, hôm nay ta tha cho ngươi một mạng.

Yến Kinh Vũ cả người đầy mồ hôi, tóc dài màu đen dán trên trán, nhiều thêm mấy phần quyến rũ, nếu không phải tuổi nhỏ, phong tình không phát huy được, thì bây giờ đủ để điên đảo chúng sinh.

- Phóng ngựa tới đây.

Lý Phù Trần bày trận chờ đợi.

Oanh!

Khí thể trên người Yến Kinh Vũ đột nhiên tăng lên, từng cỗ chân khí hội tụ đến tay, sau đó chảy vào loan đao màu đen, không ngừng áp súc.

"Đây là bí pháp?"

Con người của Lý Phù Trần co rúc một cái.

Đồ vật có thể tăng phúc thực lực, không phải đan dược, thì chính là bí pháp, đối phương không dùng đan dược, nên hiển nhiên là bí pháp.

Nhưng không biết là bí pháp mấy tinh?

- Hắc Nguyệt Chiếu Thế.

Đao chiêu giống như trước, nhưng uy lực lúc này, so với trước đó lớn hơn mấy thành, một đao chém ra, hắc quang chói mắt bao phủ mười thước, ác liệt, bá đạo không cách nào tưởng tượng được.

Bạn đang đọc truyện *Vĩnh Hằng Chí Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 129: Bí Pháp Đáng Sợ

"Nguy hiểm!"

Trực giác nói cho Lý Phù Trần biết, một đao này nếu không cản được, nhất định trọng thương.

Vận chuyển Xích Hóa Huyền Công tới cực hạn, Xích Hóa chân khí mãnh liệt tràn vào Huyền Thiết Kiếm, Huyền Thiết Kiếm lập tức sáng lên, tựa như một thanh kiếm nung đỏ, đâm tới hắc quang.

Từ từ!

Đao kiếm giao nhau, dưới mặt đất hai bên Lý Phù Trần như bị cày qua, xuất hiện hai vết nứt lớn.

Tiếp theo, Lý Phù Trần văng ra ngoài, sau khi hạ xuống, in trên mặt đất mấy dấu chân màu đen.

"Một đao thật lợi hại."

Lý Phù Trần ho khan một tiếng.

Đao kinh của đối phương quá mạnh mẽ, bị kiếm kinh của hắn chia đôi, vẫn chém trên mặt đất hai vết nứt sâu hoắm. Có thể tưởng tượng được, nếu một đao này chém chính xác sẽ có hậu quả gì.

"Không hổ là kiếm ý!"

Tinh quang trong mắt Yến Kinh Vũ thu liễm.

Vừa rồi nàng thi triển bí pháp nhị tinh Tụ Dương Thủ, môn bí pháp này có thể hội tụ nhiều chân khí hơn vào tay, sau đó thông qua bàn tay truyền vào loan đao.

Nàng mới tu luyện Tụ Dương Thủ, nên không chế không tinh chuẩn, nếu không, một đao vừa rồi, lực đạo sẽ càng tập trung.

- Hãy sống tốt đi, mạng của ngươi, lần sau ta đến lấy.

Yến Kinh Vũ bỏ đao vào vỏ, triển khai thân pháp, nhanh chóng biến mất ở lối đi cách đó không xa.

Phốc!

Lý Phù Trần phun ra một ngụm máu tươi, cảm giác thương thế trong cơ thể tăng lên không ít.

"Không biết Huyền Long Bí Pháp, là bí pháp kiểu gì?"

Lý Phù Trần đối với Huyền Long Bí Pháp ẩn giấu trong ngọc phật càng tò mò.

Thiếu nữ vừa rồi triển khai bí pháp làm cho thực lực tăng lên mấy thành, nếu lực đạo không tập trung, hắn tuyệt đối thua dưới một đao này.

Nếu hắn có thể học được một môn bí pháp, thì chiến lực sẽ gia tăng thật lớn, vô hình chung nhiều hơn một là bài tẩy.

Dĩ nhiên, việc nghiên cứu ngọc phật trước tiên để một bên, hiện tại cần phải chữa thương trước đã.

Nuốt xuống một viên đan dược chữa thương, Lý Phù Trần ngồi xếp bằng, bắt đầu vận chuyển Xích Hóa Huyền Công.

Theo Lý Phù Trần vận chuyển chân khí, thương thế trong cơ thể dần dần giảm bớt.

Một canh giờ trôi qua.

Thương thế đã khỏi bảy tám phần.

Hít sâu một hơi, Lý Phù Trần từ trong lòng ngực lấy ra ngọc phật.

Từ bên ngoài mà nhìn, ngọc phật không có gì khác thường, nhưng khi truyền chân khí vào, Lý Phù Trần thấy bên trong ngọc phật, xuất hiện rất nhiều điểm nhỏ chẳng chặt.

"Đây là huyết đạo đồ?"

Lý Phù Trần nhướn mày.

Trong rất nhiều điểm nhỏ chẳng chặt, có mấy điểm nhỏ sáng lên, một sợi dây nhỏ đang nối tiếp bọn chúng.

"Đây chính là phương pháp tu luyện Huyền Long Bí Pháp tầng thứ nhất."

Lý Phù Trần dựa theo chỉ chỉ dẫn, chân khí bắt đầu đã thông từng cái huyết đạo, theo cái huyết đạo cuối cùng đã thông, một cái huyết đạo đồ đơn giản hình thành trong cơ thể Lý Phù Trần.

Đem chân khí rót vào trong đó, Lý Phù Trần ngạc nhiên phát hiện, huyết đạo đồ này có tác dụng áp súc chân khí.

Oanh!

Chân khí bùng nổ, Lý Phù Trần chém một kiếm xuống mặt đất cách đó không xa.

Ken két

Đá vụn bay tán loạn, xuất hiện một vết kiếm thật sâu dài cả trượng, rộng mấy tấc.

"Lực bộc phát của chân khí ước chừng tăng lên mấy thành, quả thật đáng sợ."

Chỉ là tầng thứ nhất đã gia tăng hai thành lực bộc phát, vậy tầng thứ ba, há không phải là năm thành.

Hơn nữa, quan trọng nhất chính là bí pháp mà thiếu nữ sử dụng chỉ tăng lực bộc phát chân khí của tay, mà Huyền Long Bí Pháp tăng phúc cho lực bộc phát chân khí toàn thân.

"Lão giả Trịnh gia nói, toàn bộ Trịnh gia, chỉ có hần tu luyện Huyền Long Bí Pháp tới tầng thứ nhất, tại sao ta tu luyện không khó khăn chút nào?"

Luyện thành Huyền Long Bí Pháp tầng thứ nhất, Lý Phù Trần ngược lại có chút nghi ngờ.

Lý Phù Trần không biết chính là, độ khó tu luyện bí pháp thấp hơn Võ học cùng tầng thứ một ít, mà Huyền Long Bí Pháp, yêu cầu đối với khả năng khống chế chân khí tương đối cao, khả năng khống chế không đủ, thì không cách nào tu luyện Huyền Long Bí Pháp tầng thứ nhất đến hoàn mỹ.

Hết lần này đến lần khác, linh hồn của Lý Phù Trần quá mạnh mẽ, khả năng khống chế chân khí mạnh yếu hơn người khác mấy lần.

Cho nên, mới tu luyện đã thành.

Đổi thành người bình thường, phải từ từ rèn luyện khống chế chân khí.

Luyện thành tầng thứ nhất, Lý Phù Trần bắt đầu nghiên cứu tầng thứ hai.

Tầng thứ hai khó hơn tầng thứ nhất rất nhiều, huyết đạo liên quan có đến trăm cái, nếu nhìn toàn thể, huyết đạo đồ mơ hồ có hình rồng.

Lúc này, dù có khả năng khống chế chân khí tốt cũng không được, ngộ tính cũng phải đủ mạnh, nhiều huyết đạo như vậy, nếu bất kỳ cái nào không hoàn mỹ, sẽ ảnh hưởng đến sự áp súc chân khí.

Cho dù là Lý Phù Trần, cũng phải từ từ thí nghiệm, từng bước nghiên cứu.

Thoáng cái, một tuần đã qua.

Lý Phù Trần rút cuộc bắt được một vài điểm chính.

"Huyền Long Bí Pháp, trọng yếu nhất chính là liền một mạch, trung gian không thể dừng lại, cho nên hướng đi của huyết đạo đồ cần nhanh nhất, thông thuận nhất, mà không phải đuổi theo mức độ áp súc chân khí, đem hướng đi của huyết đạo đồ uống lượn lòng vòng."

Tìm được điểm mấu chốt, tốc độ tu luyện Huyền Long Bí Pháp của Lý Phù Trần liền nhanh hơn.

Tuần thứ hai qua đi, Lý Phù Trần cuối cùng đem Huyền Long Bí Pháp tầng thứ hai tu luyện thành công.

So với tầng thứ nhất, tầng thứ hai giúp lực bộc phát tăng lên năm thành.

Lý Phù Trần phỏng đoán, coi như hắn từ Quy Nguyên cảnh lục trọng đột phá đến Quy Nguyên cảnh thất trọng, thì lực bộc phát chân khí cũng như vậy mà thôi.

Nói cách khác, một khi vận chuyển Huyền Long Bí Pháp tầng thứ hai, tu vi chiến lực của Lý Phù Trần thực tế là Quy Nguyên cảnh thất trọng, mà không phải Quy Nguyên cảnh lục trọng.

"Bí pháp quá kinh khủng, có tu luyện bí pháp hay không, khác nhau quá lớn a!"

Lý Phù Trần cảm khái vạn phần.

Lấy thực lực của hắn bây giờ, trừ khi chuyển đổi tu luyện công pháp mạnh hơn, hoặc tu luyện kiếm pháp cường đại hơn, nếu không, muốn tăng lên thực lực chỉ có con đường tăng lên tu vi mà thôi. Ai ngờ, một cái Huyền Long Bí Pháp, sẽ làm thực lực của hắn tăng lên năm thành.

"Thật may có nhiệm vụ lần này, nếu không, có được bí pháp không biết đến năm tháng nào."

Lý Phù Trần cảm thấy vui mừng.

Ở Thương Lan Tông, chỉ có tình huống đặc biệt, đệ tử Nội Tông mới có thể đổi được bí pháp, hơn nữa chỉ là bí pháp nhất tinh.

Muốn đổi bí pháp nhị tinh, trừ khi người giúp tông môn làm một ít chuyện.

"Hắn là nàng đi rồi!"

Lý Phù Trần tạm thời không tính rời khỏi Phi Tuyết Sơn Mạch, một cái ao tích súc thật nhiều thạch nhũ ngàn năm, hắn còn muốn ngâm đây.

Một lần nữa đi tới bờ ao, Lý Phù Trần không có đường đột xuống nước, mà ném xuống một hòn đá.

Tiếng vang qua đi, thấy không có động tĩnh gì, Lý Phù Trần mới bắt đầu cởi quần áo xuống nước.

Thời gian ngày qua ngày, lực lượng thân thể của Lý Phù Trần gia tăng không có nhanh như lần ngâm đầu tiên.

Ba vạn một ngàn cân.

Ba vạn hai ngàn cân.

Ba vạn ba ngàn cân.

Ba vạn năm ngàn cân.

Mấy ngày trôi qua, lực lượng thân thể của Lý Phù Trần khó khăn lắm mới tăng lên ba vạn năm ngàn cân.

"Nhanh đến cực hạn rồi, khí huyết trong cơ thể bắt đầu hỗn tạp, cần thuần hoá khí huyết mới tiếp tục ngâm nữa."

Lý Phù Trần cảm giác lực lượng của cơ thể hết sức tán loạn, có rất nhiều thạch nhũ ẩn chứa trong máu thịt, xương cốt, chưa được chuyển hoá.

"Trước tiên trở về đi, sau này có cơ hội lại tới."

Ăn quá nhiều cũng không tốt, lực lượng ba vạn năm ngàn cân, ít nhất có hai ba ngàn cân là giả, chỉ dựa vào được lực của thạch nhũ chống đỡ, giống như một người bình thường, uống thuốc đại bổ, lực lớn vô cùng, loại lực lượng này, không hoàn toàn thuộc về bản thân, một thời gian sẽ tiêu tán.

Lý Phù Trần rời đi hang động đá vôi và Phi Tuyết Sơn Mạch, chạy về Lâm Sát Thành.

Bạn đang đọc truyện *Vĩnh Hằng Chí Tôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 130: Mã Gia Phách Lối

Trịnh gia.

Một tháng chờ đợi để cho cao tăng của Trịnh gia rất khó chịu.

Ngọc phật là bảo vật gia truyền của Trịnh gia, Huyền Long Bí Pháp là bí pháp truyền thừa của Trịnh gia, không thể để mất được, nếu Lý Phù Trần thất bại, bọn họ thật sự không biết làm như thế nào cả.

- Không biết Lý thiếu hiệp có tìm được ba huynh đệ họ Vương không?

Trên một toà nhà cao bảy tầng của Trịnh gia, Trịnh gia chủ cùng lão giả Trịnh gia nhìn về phương xa, hy vọng có thể nhìn thấy được bóng người của Lý Phù Trần.

- Aizz!

Nhìn hồi lâu, lão giả Trịnh gia lắc đầu, đang chuẩn bị đi xuống.

- Nhị bá, người nhìn, hình như là Lý thiếu hiệp?

Trịnh gia chủ kích động, tay chỉ về phương xa.

- Ta nhìn một chút.

Lão giả Trịnh gia vội vàng trở về.

- Là Lý thiếu hiệp, ha ha, chúng ta nhanh đi nghênh đón hắn.

Lão giả Trịnh gia cười ha hả nói.

Ngoài cửa lớn Trịnh gia, cao tầng của Trịnh gia chia thành hai hàng, đứng ở cửa nghênh đón.

- Lý thiếu hiệp, không biết ngọc phật . .

Trịnh gia chủ cẩn thận hỏi.

Lý Phù Trần từ đối diện đi tới, cười nói:

- May mắn không làm nhục mệnh.

Nói xong, hắn móc ngọc phật từ lồng ngực ra.

- Đa tạ Lý thiếu hiệp, đa tạ Lý thiếu hiệp.

Trịnh gia chủ kích động không thôi, từ trên tay Lý Phù Trần tiếp nhận ngọc phật.

Bởi vì tu luyện Huyền Long Bí Pháp, cần dùng đến ngọc phật, nên Lý Phù Trần không thể làm gì khác hơn là tạm trú tại Trịnh gia.

Hắn định đem Huyền Long Bí Pháp tu luyện tới thứ ba tầng rồi mới trở về.

Tránh cho lần sau lại tới.

- Lý thiếu hiệp, bữa trưa của ngài.

Bên ngoài, hai thị nữ bưng thức ăn vào.

- Để trên bàn đá bên ngoài đi, một hồi nữa ta sẽ ăn.

Trong phòng, truyền ra âm thanh của Lý Phù Trần.

- Lý thiếu hiệp đúng là khắc khổ, một tuần nay, mỗi ngày đều không bước chân ra khỏi nhà, khắc khổ luyện công, khó trách có thức lực như vậy.

- Aizz, nếu Lý thiếu hiệp là phu quân của ta thì tốt biết mấy.

- Đừng có nằm mơ, tiểu thư Trịnh gia ta còn không xứng với Lý thiếu hiệp, người đẹp ý niệm này đi!

- Ta chỉ nói một chút thôi.

Đề thức ăn xuống, hai tên thị nữ thấp giọng cười nói rồi đi.

Lý Phù Trần cười khổ, lắc đầu một cái.

Huyền Long Bí Pháp tầng thứ ba, rất khó luyện, nửa tháng trôi qua, hắn còn chưa tìm được thời cơ đột phá, phỏng chừng, không có một hai tháng thì không thể nào luyện thành.

Một ngày nọ, Lý Phù Trần vẫn đang tu luyện như cũ.

Trên đường lớn cách Trịnh gia mười mấy dặm, một nhóm người cười Yêu Huyết Mã chạy như bay tới Trịnh gia.

- Khánh Dương thiếu gia, tên Trịnh gia chủ này thật đúng là không thích uống rượu mời chỉ thích uống rượu phạt, Khánh Dương thiếu gia vừa ý tiểu thư Trịnh gia Trịnh Vi, là phúc phận của Trịnh gia bọn chúng, bọn chúng lại dám cự tuyệt.

- Không sai, tiểu thư của tiểu gia tộc Lữ gia đó không theo Khánh Dương thiếu gia, đến cuối cùng không phải vẫn làm tiểu thiếp cho Khánh Dương thiếu gia sao.

Cười Yêu Huyết Mã Nhị cấp đi đầu chính là một tên thanh niên chừng ba mươi tuổi, một khuôn mặt ngựa, mũi hình củ tỏi, hình dáng không xấu xí, nhưng làm người khác không dễ chịu.

Hai tên hán tử bên cạnh không ngừng nhìn nọt thanh niên này.

Thanh niên gọi là Mã Khánh Dương, hắn âm ngoan nói:

- Tiểu thư Lữ gia không chịu theo ta, ta hành hạ nàng một tháng, tiểu thư Trịnh gia này không theo ta, đợi ta bắt nàng về, nhất định hành hạ nàng ba tháng.

Mã gia hắn là một trong ba gia tộc của Lâm Sát Thành, trong gia tộc có ba vị Vô giả Địa Sát cảnh, không ít đệ tử Mã gia tiến vào Thương Lan Tông, toàn bộ Lâm Sát Thành, ngoại trừ hai gia tộc lớn còn lại, không ai dám đắc tội Mã gia.

- Khánh Dương thiếu gia, đến Trịnh gia.

- Xong vào

Tốc độ của Mã Khánh Dương không giảm, cả người lẫn ngựa xông vào Trịnh gia.

Nhiều người ngựa xông vào như vậy, làm Trịnh gia lòng người bàng hoàng.

Trịnh gia chủ miễn cưỡng nặn ra một nụ cười, đi tới Mã Khánh Dương đang cười Yêu Huyết Mã ôm quyền nói:

- Khánh Dương thiếu gia, không biết hôm nay tới Trịnh gia, là có chuyện gì?

Mã Khánh Dương không nói gì, hán tử bên cạnh hắn hừ lạnh nói:

- Mang con gái của ngươi ra ngoài, Khánh Dương thiếu gia nhà ta, phải dẫn nàng trở về Mã gia, ngoài ra, chuẩn bị mười vạn kim tệ làm sính lễ, nếu không, ngươi tự biết.

Trịnh gia chủ kèm chế lửa giận trong lòng, thấp giọng nói:

- Khánh Dương thiếu gia có thể vừa ý tiểu nữ, theo đạo lý mà nói, là phúc phận của tiểu nữ, nhưng mà tiểu nữ đã sớm có người yêu, cho nên...

- To gan, ngươi có biết, Khánh Dương thiếu gia nhà ta là cháu trai duy nhất của lão tổ, còn dám dãi dòng, thì diệt Trịnh gia ngươi.

Một tên hán tử khác rút ra trường kiếm, phần nộ quát.

Dù sao Trịnh gia chủ là người đứng đầu một gia tộc, lúc này cũng tức giận, hắn cứng rắn nói:

- Mã gia ngươi làm xằng làm bậy, Thành chủ có biết chuyện này?

Đệ nhất gia tộc của Lâm Sát Thành không nghi ngờ chút nào là gia tộc của Thành chủ Hứa gia.

Mã Khánh Dương nghe vậy, trong mắt lóe lên sát khí:

- Dám dùng Thành chủ áp ta, ngươi muốn chết phải không?

- Không dám, nhưng cũng không cần uy hiếp ta.

Trịnh gia chủ còn không tin Mã gia dám diệt Trịnh gia hắn, Thương Lan Tông là tông môn chính đạo, trong phạm vi thống trị tương đối hoà bình, một đại gia tộc diệt một tiểu gia tộc, trừ khi âm thầm làm việc, hơn nữa khiến người khác không hay biết, nếu không, Thành chủ nhất định sẽ quản, dù sao trong thành thị mình quản hạt xảy ra chuyện này, sẽ tổn hại uy tín của hắn.

- Ha ha, diệt Trịnh gia ngươi, ta không ngu như vậy, nhưng đem ngươi về tra hỏi, thì có thể làm được. Tất cả nghe lệnh, Trịnh gia chủ âm thầm mưu hại một thành viên của Mã gia ta, bây giờ lấy được tang vật, lập tức bắt hán về thẩm vấn, người kháng cự, đánh tàn phế cho ta.

Mã Khánh Dương vùng tay lên, âm tàn nói.

- Các ngươi dám!

Lão già Trịnh gia đi ra đại sảnh, cả giận nói.

- Có gì không dám, Mã gia ta chính là trời của Lâm Sát Thành này, không tuân theo Mã gia, thì phải bắt lại.

Theo Mã Khánh Dương ra lệnh, trên Yêu Huyết Mã sau lưng hán, bốn tên Võ gia Quy Nguyên cảnh cửu trọng nhảy xuống, vây Trịnh gia chủ và lão già Trịnh gia lại.

Sắc mặt của Trịnh gia chủ âm trầm vô cùng, thật ngông cuồng, thật vô pháp vô thiên.

- Phụ thân.

Ngay lúc này, một thiếu nữ xinh đẹp lo lắng chạy tới.

- Vi nhi, làm sao ngươi đi ta, mau trở vào đi.

Về mặt của Trịnh gia chủ đại biến.

- Nếu đã đi ra thì cần gì phải vào, Trịnh Vi, phụ thân ngươi phạm lỗi, phải đi tới Mã gia ta một chuyến, tốt nhất ngươi nên đi theo, nói không chừng có thể giảm cho phụ thân ngươi một ít tội, nếu hầu hạ ta tốt, thả ra phụ thân ngươi cũng không phải không thể.

Mã Khánh Dương háo sắc như mệnh, há mồm cười nói.

- Ta cùng các ngươi trở về, nhưng phải bỏ qua phụ thân ta.

Trịnh Vi cam chịu nói.

- Vi nhi, không thể.

Trịnh gia chủ nóng nảy nói.

- Phụ thân ngươi nói năng lỗ mãng, đã phạm vào đại kỵ của ta, nhưng ta có thể cho hán một cơ hội, để cho hán quỳ xuống cầu xin ta.

Mã Khánh Dương một mực không xuống ngựa, từ trên cao nhìn xuống.

- Đáng ghét.

Trịnh gia chủ muốn liều mạng.

- Khẩu khí thật lớn, ai cho ngươi gan chó giễu võ dương oai nơi này.

Ngay lúc này, một bóng người đi ra tiền viện Trịnh gia.

- Tiểu súc sinh, ngươi muốn chết phải không? Dám mắng Khánh Dương thiếu gia là chó.

Một hán tử rút kiếm chém về phía Lý Phù Trần.

Lý Phù Trần loé lên hàn quang, đánh ra một chưởng.

Hồng quang chói mắt, trong nháy mắt, tên hán tử này hoá thành than đen, văng ra ngoài.

Mọi người Mã gia thấy vậy đều tròn tròn mắt.

Lại dám giết người của Mã gia bọn họ, tên này đã phạm vào sai lầm không thể bù đắp, ai cũng không cứu được hán, Thành chủ tới, bọn họ đều có lý.

- Rác rưởi từ đâu nhô ra, làm thịt hán cho ta.

Mã Khánh Dương hét lên.

- Giết!

Rất nhiều người của Mã gia giết tới Lý Phù Trần.

Bạn đang đọc truyện *Vĩnh Hằng Chí Tôn* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 131: Cái Gì Gọi Là Bá Đạo

Dịch giả: rolland

Bịch bịch bịch bịch...

Một chuỗi tiếng va chạm vang lên, những tên Mã gia xông tới Lý Phù Trần đều văng ra ngoài, gãy xương đứt gân, lồng ngực nám đen.

- Ngươi chết chắc rồi, giết người của Mã gia ta, lão thiên cũng không cứu được ngươi, bây giờ ta cho ngươi có cơ hội quỳ xuống nhận tội, nếu không, chờ ta bắt được ngươi, ta muốn ngươi sống không bằng chết.

Mã Khánh Dương âm tàn nói.

- Coi như tông môn cũng không dám nói những lời này, chỉ một cái Mã gia mà dám nói xằng nói bậy lão thiên.

Lý Phù Trần căn bản không để ý Mã gia là cái gì, lấy địa vị và thực lực hiện tại của hắn, loại gia tộc cấp bậc thành thị này, hắn đã sớm không coi vào đâu, cũng chỉ có Võ giả Địa Sát cảnh sau lưng bọn chúng mới khiến Lý Phù Trần hơi kiêng kỵ mà thôi.

- Tự tìm đường chết, lão phu đến dạy ngươi thế nào làm người.

Một lão già trong đám người Mã gia có tu vi Quy Nguyên cảnh cửu trọng rút ra trường kiếm, một chiêu kiếm pháp sắc bén tấn công tới Lý Phù Trần.

Phanh!

Lão già tới cũng nhanh, đi cũng nhanh, trực tiếp bị Lý Phù Trần vỗ một chưởng văng ra ngoài.

- Ba người các ngươi cùng tiến lên, giết cho ta.

Mã Khánh Dương dữ tợn nói.

Trước mặt mọi người, Mã Khánh Dương tuyệt đối nuốt không trôi khẩu khí này.

- Giết!

Ba tên Võ giả Quy Nguyên cảnh cửu trọng liền thủ giết tới Lý Phù Trần.

Võ giả Quy Nguyên cảnh cửu trọng ở Mã gia cũng không nhiều, nhưng cũng có mười mấy tên, Mã Khánh Dương mang đến bốn tên để phòng ngừa vạn nhất.

Tên xuất thủ trước đó, chỉ là tên yếu nhất.

- Không biết tự lượng sức mình.

Lý Phù Trần cũng không ra tay, vận chuyển Xích Hóa Huyền Công một tầng chân khí từ trong cơ thể phóng ra tạo thành hộ thể chân khí.

Ba người dừng lại trên không trung, trường kiếm trong tay, căn bản không thể xuyên thủng hộ thể chân khí của Lý Phù Trần.

- Không thể nào?

Trong ba người, một người hoảng sợ nói, không dám tin tưởng vào mắt của mình.

- Ngươi là đệ tử Nội Tông của Thương Lan Tông?

Một người khác tựa như nghĩ tới điều gì, hoảng sợ nói.

Chỉ có đệ tử Nội Tông của Thương Lan Tông mới mạnh như vậy, chỉ bằng vào hộ thể chân khí, là có thể chống lại công kích của ba người, nếu là Võ giả Quy Nguyên cảnh lục trọng tầm thường đã sớm chết rồi.

- Cút!

Lý Phù Trần phun ra một chữ, chân khí bùng nổ, Xích Hóa chân khí cuồng bạo lập tức chấn bay ba người ra ngoài, phun máu xối xả.

- Thật mạnh!

Đám người Trịnh gia, từng cái đều ngây ra, trợn mắt há mồm.

Đồng thời, trong lòng sinh ra kính sợ cùng hâm mộ.

Nếu bọn họ mạnh như thế, thì Mã gia làm sao có thể khi dễ bọn họ.

- Ngươi, ngươi...

Mã Khánh Dương chỉ vào Lý Phù Trần, nói không ra lời.

- Ngươi cái gì mà ngươi, lăn xuống ngay đi.

Lý Phù Trần vung tay lên, Mã Khánh Dương từ trên Yêu Huyết Mã lăn xuống, vô cùng chặt vật.

Hắn không ưa nhất là loại đệ tử gia tộc bá đạo ngang ngược, ban đầu ở Vân Vụ Thành, đệ tử của Thân Đồ gia, Dương gia cùng với Quan gia, tên nào cũng như vậy, tên Mã Khánh Dương này không khác bọn chúng bao nhiêu.

- Ngươi dám đánh ta? Ngươi có biết, gia gia ta là lão tổ Mã gia, Võ giả Địa Sát cảnh nhị trọng, biểu ca ta là đệ tử Cháp Sự Nội Tông, đại bá ta là Cháp Sự Nội Tông của Thương Lan Tông, ngươi chết chắc rồi.

Mã Khánh Dương luôn luôn cao cao tại thượng, lúc nào bị người khác đối đãi như thế này, nhất thời tức giận đến hồ đồ, hai mắt đầy tơ máu.

Ầm!

Lý Phù Trần đá vào bụng của Mã Khánh Dương một cái, đá hắn bay lên, hơn nữa, một cỗ Xích Hóa chân khí xâm nhập vào trong đó, tổn thương kinh mạch hạ thể của Mã Khánh Dương.

Không có linh đan diệu dược, hoặc cao thủ chữa trị cho hắn, cả đời này của hắn, đừng mong có hứng thú với phụ nữ nữa.

- Còn không đi, ta sẽ tháo đầu của ngươi xuống.

Lý Phù Trần lạnh lùng nói.

Khánh Dương thiếu gia, chúng ta đi.

Một tên Võ giả Quy Nguyên cảnh cửu trọng bị Lý Phù Trần đánh trọng thương đứng dậy đỡ Mã Khánh Dương, vội vàng nói.

Hào hán không ăn thua thiệt trước mặt, bằng thực lực của bọn họ, căn bản không làm gì được Lý Phù Trần. Bọn họ rất sợ Mã Khánh Dương chọc giận Lý Phù Trần, đưa tới sát tâm.

Lưu lại núi xanh, không sợ hết củi đốt, trước tiên trở về Mã gia rồi nói sao.

- Ngươi cứ chờ đó.

Mã Khánh Dương cảm thấy hạ thể đau đớn, bỏ lại một lời độc ác, dắt Yêu Huyết Mã vội vã rời khỏi Trịnh gia.

Chỉ trong chốc lát, đám người Mã gia đã mất bóng, chỉ để lại một cỗ thi thể cháy đen.

- Đa tạ đại ân đại đức của Lý thiếu hiệp.

Trịnh gia chủ và lão giả Trịnh gia cúi người cảm ơn, nhi nữ của Trịnh gia chủ Trịnh Vi cũng cúi người, trong đôi mắt đẹp tràn đầy tò mò cùng sùng bái.

Mỹ nữ yêu anh hùng.

Đây là định lý ngàn năm không đổi.

Ở thế giới người mạnh làm vua này, ai không hy vọng phu quân mình là một đại anh hùng cái thế, mới có thể bảo vệ cuộc đời nàng.

Lý Phù Trần khoát tay nói:

- Ta còn ở thêm nơi này một đoạn thời gian, các ngươi cho chút thức ăn ngon là được.

Nói xong, hắn xoay người trở về tiểu viện của mình.

...

"Huyệt đạo đồ của Huyền Long Bí Pháp tầng thứ ba, rõ ràng có hình dáng một con rồng, chẳng lẽ ẩn chứa một tia bí ẩn của rồng sao?"

Nhìn mấy trăm cái huyệt đạo đang sáng lên trong ngọc phật, Lý Phù Trần rơi vào trầm tư.

Rồng, là Yêu thú cường đại nhất trên thế giới này, hô phong hoán vũ, có thể lớn có thể nhỏ, trên có thể ngao du thái hư, ngang dọc hoàn vũ, dưới có thể thông xuống cửu u, câu thông quỷ thần, gần như không gì không thể.

Thậm chí Yêu thú đã không thể hình dung rồng, hắn là dùng Thần thú để hình dung.

Chẳng qua là, cho tới bây giờ không ai thấy rồng, thậm chí có rồng hay không cũng không biết, nó chỉ tồn tại trong truyền thuyết, trong thần thoại.

Lý Phù Trần rất khó đem bí pháp tam tinh Huyền Long Bí Pháp này liên hệ với rồng.

Dù sao hai bên chênh lệch quá xa, nếu bí pháp cửu tinh thì không sai biệt lắm.

Ba ngày trôi qua, Lý Phù Trần vẫn không thể hiểu Huyền Long Bí Pháp tầng thứ ba.

Mà lúc này, đám người Mã Khánh Dương đã trở lại Mã gia.

- Gia gia, ngài nhất định phải làm chủ cho ta.

Mã Khánh Dương quỳ xuống khóc lóc trước mặt một lão già mặc quần áo xa xỉ, khuôn mặt chảy đầy nước mắt, nước mũi.

Lão già mặc quần áo xa xỉ đỡ Mã Khánh Dương dậy, lạnh lùng nói:

- Thật to gan, coi như đệ tử Nội Tông của Thương Lan Tông thì như thế nào, Mã gia ta ở Thương Lan Tông không phải không có người nào.

Lão già mặc quần áo xa xỉ chính là lão tổ của Mã gia Mã Thái Xung, Võ giả Địa Sát cảnh nhị trọng.

- Gia gia, ta bị hắn đá một cước, bây giờ cảm thấy hạ thể chết lặng, mơ hồ căng đau.

Mã Khánh Dương nhớ ra cái gì đó, đột nhiên nói.

- Ta nhìn một chút.

Mã Thái Xung đưa tay đè bụng của Mã Khánh Dương.

Qua chốc lát, trong mắt Mã Thái Xung loé lên sát cơ:

- Tiểu súc sinh thật độc ác, lại dám làm tổn thương tôn tử duy nhất của ta đoạn tử tuyệt tôn, thù này không báo, thế không làm người.

Mã Thái Xung dùng chân khí dò xét cơ thể của Mã Khánh Dương, hắn cảm ứng được, kinh mạch hạ thể của Mã Khánh Dương đều khô héo, một cỗ khí tức nóng bỏng làm tổn thương cơ quan bên trong, muốn khôi phục hoàn toàn không phải là chuyện dễ dàng, dù sao đi nữa, kinh mạch dưới hạ thể rất yếu ớt, không thể chịu nổi một tia tổn thương.

- Gia gia, ta mất đi năng lực của đàn ông sao?

Mã Khánh Dương nghe vậy thì đàn ra.

- Đừng nóng, không phải không có hy vọng chữa khỏi, trước tiên theo ta đi Trịnh gia, ta muốn tìm tên tiểu súc sinh tính sổ một trận.

Mã Thái Xung cắn răng nghiêng lợi, gia tộc trọng yếu nhất là truyền thừa huyết mạch, thế hệ này không được, có thể dựa vào thế hệ tiếp theo, đoạn truyền thừa huyết mạch chính là đoạn truyền thừa của gia tộc, thù này không thua gì thù giết cha, đoạt vợ.

Ba ngày sau.

Ầm!

Cửa chính của Trịnh gia nát bấy, Mã Thái Xung đi đầu, mười mấy người tiến vào Trịnh gia:

- Tiểu súc sinh ở nơi nào, mau cút ra đây cho ta.

Ầm thanh như sấm, truyền khắp Trịnh gia, cũng truyền đến tiểu viện của Lý Phù Trần.

- Thế gian này, sao nhiều người ngu như vậy?

Lý Phù Trần bước ra tiểu viện.

Bạn đang đọc truyện *Vĩnh Hằng Chí Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 132: Huyền Long Bí Pháp Tầng Thứ Ba

Mọi người Trịnh gia bị khí thể của Mã Thái Xung bao phủ, run lên bần bật, ngay cả sắc mặt của Trịnh gia chủ cùng lão giả Trịnh gia đều nhợt nhạt, không dám nói một câu.

Cảnh giới Võ đạo, giữa hai cảnh giới lớn chính là một con sông rộng.

Nhất là, đến Địa Sát cảnh thì có thể vận dụng khí thể.

Khí thể là khí tức của tu vi và tâm linh ý chí hỗn hợp lại, thành hai tầng áp chế.

Không khoa trương chút nào, dưới tình huống bình thường, bảy tám tên Võ giả Quy Nguyên cảnh cửu trọng cũng không đấu lại một tên Võ giả Địa Sát cảnh nhất trọng, không phải thực lực không đủ, mà là chiến ý không đủ, dưới khí thể của Võ giả Địa Sát cảnh, mười thành thực lực có thể bộc phát sáu bảy thành đã coi như không tệ rồi.

Dĩ nhiên, nếu có nhiều Võ giả Quy Nguyên cảnh cửu trọng hơn liền khó nói, người nhiều, khí thể cũng mạnh, đối mặt với thiên quân vạn mã, cho dù Võ giả Thiên Cương cảnh cũng không dám lấy khí thể chống lại.

- Tiểu súc sinh ở nơi nào.

Mã Thái Xung chất vấn Trịnh gia chủ và lão giả Trịnh gia.

- Tuổi tác lớn như vậy, không ở nhà hưởng phúc, chạy đến đây phun c*t bậy bạ làm gì.

Lý Phù Trần thân nhiên đi ra.

- Tiểu súc sinh, miệng lưỡi bén nhọn, hôm nay ta thay mặt cha mẹ dạy dỗ ngươi.

Mã Thái Xung lấy khí thể áp bức Lý Phù Trần.

Đối mặt với khí thể của Mã Thái Xung, Lý Phù Trần coi như không, nói:

- Khí thể của ngươi quá yếu, chỉ có chút khí thể này, cũng chạy đến đây ném mặt.

Căn cứ vào khí thể của Mã Thái Xung, Lý Phù Trần đoán, đối phương tu luyện hẳn là công pháp Hoàng cấp Đỉnh giai.

Có lẽ, khi còn trẻ, đối phương đã tiến vào Thương Lan Tông.

Dĩ nhiên, đối phương lúc còn trẻ, hơn phân nửa chỉ là đệ tử Tạp Dịch, hoặc là đệ tử Cháp Sự Ngoại Tông mà thôi, không có cơ hội tiếp xúc với công pháp Huyền cấp.

Muốn tu luyện công pháp Huyền cấp, hoặc là trở thành đệ tử Nội Tông, lấy điểm cống hiến đổi, hoặc là gia nhập Thương Lan Quân, tóm lại, không có nhiều đường tắt.

Mã Thái Xung cũng không trông cậy vào khí thể chen ép Lý Phù Trần, chỉ muốn dò xét đối phương một chút mà thôi, thấy khí thể không có tác dụng, chân khí bạo phát chuẩn bị động thủ.

"Lão cẩu, vừa vận thử nghiệm uy lực của bí pháp, lấy ngươi khai đao đi."

Vận chuyển Xích Hỏa Huyền Công tầng thứ mười bốn.

Huyền Long Bí Pháp tầng thứ hai mở ra.

Oanh!

Khí thế của Lý Phù Trần phóng lên cao, nhìn qua không yếu hơn Mã Thái Xung, phẩm chất của khí thế tựa hồ còn trên cả Mã Thái Xung, ẩn chứa một cổ uy nghiêm không diễn tả được bằng lời.

"Cái gì? Hẳn tu luyện Huyền Long Bí Pháp tới tầng thứ hai?"

Lão giả Trịnh gia trợn mắt hốc mồm, trong lòng rung động.

Tu luyện Huyền Long Bí Pháp, khí thế sẽ ẩn chứa một loại uy nghiêm đặc thù, loại này uy nghiêm này có thể tăng phúc cho khí thế.

Hẳn chỉ tu luyện Huyền Long Bí Pháp tới tầng thứ nhất, cho nên loại uy nghiêm đặc thù này rất nhạt, tác dụng rất nhỏ.

Nhưng khí thế của Lý Phù Trần ẩn chứa một loại uy nghiêm đâu chỉ gấp mười lần hẳn.

Rõ ràng đã tu luyện Huyền Long Bí Pháp đến tầng thứ hai.

"Tuyệt thế thiên tài a!"

Lão giả Trịnh gia hít sâu một hơi, kiềm chế cảm giác choáng váng.

Con người của Mã Thái Xung co rúc một cái, trong lòng có dự cảm xấu.

Nhưng việc đã đến nước này, hồi hận cũng vô dụng, trước tiên bắt lại đối phương rồi nói sau.

Mã Thái Xung rút kiếm ra, một chiêu Liệt Phong Kiếm Pháp tấn công Lý Phù Trần.

- Thiên Ngoại Lưu Tinh.

Lý Phù Trần đâm tới một kiếm.

Keng!

Tiền viện của Trịnh gia, cuồng phong sâu khời, quần áo của tất cả mọi người bay vù vù.

"Lại có thể chống đỡ một kiếm của ta, tiểu súc sinh này rốt cục là ai."

Mã Thái Xung da đầu tê dại.

Hắn đường đường là Võ giả Địa Sát cảnh nhị trọng, bình thường đối ph với Võ giả Quy Nguyên cảnh lục trọng cũng không cần xuất thủ, vung tay lên, kinh khí đã đem đối phương văng ra ngoài.

"Không hổ là Võ giả Địa Sát cảnh nhị trọng."

Không nói tới cảnh giới tu vi, tư chất về những phương diện khác của Lý Phù Trần mạnh hơn đối phương nhiều lắm.

Cho dù tu luyện công pháp Hoàng cấp Đỉnh giai tới cảnh giới tối cao đi nữa, thì cũng tương đương với công pháp Huyền cấp Trung giai mà thôi, Lý Phù Trần so với đối phương cao hơn bảy tầng.

Bản về lực lượng thân thể, lực lượng của đối phương nhiều nhất là một hai ngàn cân, mà hẳn có 35 ngàn cân.

Luận kiếm pháp, đối phương tu luyện kiếm pháp Hoàng cấp Đỉnh giai, hẳn tu luyện chính là kiếm pháp Huyền cấp Sơ giai, lại đạt tới cảnh giới Xuất Thần Nhập Hóa, sinh ra kiếm ý.

Nhưng ưu thế như vậy cũng chỉ có thể đền bù khuyết điểm tu vi của Lý Phù Trần mà thôi.

Dù sao, tu vi hai người chênh lệch tới năm trọng, mà Quy Nguyên cảnh đến Địa Sát cảnh mà một cửa ải lớn.

Keng keng keng keng!

Hai bóng người liên tục đan xen, song kiếm giao kích, nhan đến nổi, không ai thấy rõ.

- Liệt Phong Chi Vũ!

Đột nhiên, trường kiếm của Mã Thái Xung xoay tròn, từng đạo kiếm khí giống như bão táp cuốn tới Lý Phù Trần.

- Nhìn người làm sao ngăn cản!

Ra một kiếm này, Mã Thái Xung cười nhạt.

Hắn không phải mẫn phu, chiến đấu chỉ đạo, phải hiểu dùng sở trường tránh sở đoản, mặc dù Lý Phù Trần cường đại, nhưng không thể làm chân khí ngoại phóng, đây chính là ưu thế lớn nhất của hắn.

"Mặc dù ta có thể chân khí ngoại phóng, nhưng không mạnh bằng đối phương, dùng cũng chỉ lãng phí chân khí."

Mở ra Huyền Long Bí Pháp tầng thứ hai, Lý Phù Trần đã có thể làm được chân khí ngoại phóng, nhưng hắn không làm vậy.

Thi triển Vô Ảnh Thối, Lý Phù Trần giống như một cái bóng, tránh được kiếm khí.

Hơn mười chiêu qua đi, ai cũng không làm gì được ai.

Trong đám người Mã gia, Mã Khánh Dương hoàn toàn sửng sờ.

- Tại sao có thể như vậy, không nên a!

Hắn không cách nào hiểu thế giới của thiên tài, càng không cách nào hiểu, thế giới của yêu nghiệt.

Chiến đấu bùng bùng khí thế, Lý Phù Trần như lâm vào trạng thái tâm cảnh kỳ quái.

Hắn cảm giác được trong cơ thể như đang thai nghén cái gì.

Chiến đấu càng kịch liệt, cảm giác này càng mãnh liệt.

"Là Huyền Long Bí Pháp?"

Lý Phù Trần rất nhanh tìm được nguyên nhân.

Huyền Long Bí Pháp là bí pháp chiến đấu, chỉ có chiến đấu, mới nhanh chóng hiểu rõ, nhất là tầng thứ hai đến tầng thứ ba, phải trải qua hàng trăm trận chiến mới có thể.

Nhất tâm nhị dụng, Lý Phù Trần vừa chiến đấu cùng Mã Thái Xung, vừa lấy tâm thần chìm vào trong cơ thể.

Mấy trăm huyết khiếu trong cơ thể, liên tục loét lên.

Huyền Long Bí Pháp không giống với công pháp, nó không cần lúc nào cũng vận chuyển, chỉ cần kích hoạt huyết đạo, để cho chân khí chảy vào đó, sẽ tự động lưu chuyển, tự nhiên tăng phúc chân khí bạo phát.

Dĩ nhiên, như vậy thì chân khí tiêu hao cũng tăng lên gấp đôi, thậm chí gấp mấy lần.

"Long chiến vu dã, kỳ huyết huyền hoàng."

Không biết tại sao, trong lòng của Lý Phù Trần đột nhiên loét lên một câu nói cổ xưa.

- Thăng ranh, mặc dù ta không biết người thi triển bí pháp gì, thực lực đại tăng, nhưng môn bí pháp này tất nhiên tiêu hao rất nhiều chân khí, ta nhìn người có thể chịu đựng tới khi nào.

Mã Thái Xung cũng không gấp gáp.

Gấp không dùng được, trọng yếu là kết quả.

- Phải không?

Lý Phù Trần thần bí cười.

Ngộ tính của hắn phi phàm, chỉ một trận chiến đã khiến hắn ngộ ra điều then chốt của Huyền Long Bí Pháp tầng thứ ba.

Dĩ nhiên, thời gian tìm hiểu lúc trước có tác dụng rất lớn.

Ngâm!

Loáng thoáng, có một tiếng thú rống uy nghiêm vang lên.

- Âm thanh gì?

Mã Thái Xung sợ hãi.

- Đây là âm thanh người thất bại.

Lý Phù Trần cười to, khí thế kinh khủng phóng lên cao, dưới cổ khí thế này, mọi người giống như nhìn thấy một con cự long du ngoạn, tâm linh ý chí nhất thời hoảng hốt, không dám động đậy.

"Huyền Long Bí Pháp tầng thứ ba?"

Lão giả Trịnh gia há to mồm, không cách nào khép lại.

- Bại đi!

Lý Phù Trần cảm giác chân khí của mình như muốn cháy lên, biến thành từng cỗ nham tương, di chuyển trong cơ thể như dòng nước.

Thi triển Thiên Ngoại Lưu Tinh, như một đạo lưu tinh bắn ra.

Trong nháy mắt, ánh sáng rực rỡ, làm thời gian tại tiền viện của Trịnh gia giống như ngừng lại.

Bạn đang đọc truyện *Vĩnh Hằng Chí Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 133: Huyền Long Chân Khí

Dịch giả: rolland

Phốc!

Lưu tinh xuyên qua người, Mã Thái Xung cũng khựng lại đó.

Cái gì hộ thể chân khí, cái gì Yêu thú Bỉ giáp, lúc này đều không có tác dụng.

Dưới một kiếm, toàn bộ bị xuyên qua.

Huyền Thiết Kiếm vung lên, lại một đạo kiếm khí bay ra, chặt đứt cánh tay của Mã Khánh Dương, Lý Phù Trần lạnh lùng nói:

- Từ nay về sau, Mã gia còn dám đặt chân vào Trịnh gia, giết không tha.

Hắn cũng không giết Mã Thái Xung, dĩ nhiên, kiếm khí xuyên người, Mã Thái Xung coi như không chết cũng nửa tàn.

Cũng vậy, hắn không giết Mã Khánh Dương, chặt một cánh tay xem như cảnh cáo.

- Đi, đi mau.

Người của Mã gia đâu dám phách lối nữa, mang Mã Thái Xung cùng Mã Khánh Dương lật đật rời đi, hoảng loạn như chó.

Đám người Trịnh gia giống như nằm mơ, Mã gia tới Trịnh gia hai lần, hai lần đều bị đánh chạy như chó chết.

Mà tất cả nguyên nhân chính là thiếu niên trước mặt này.

Một người một kiếm, giết Mã gia chạy tán loạn, chỉ sợ sao này không dám tới Trịnh gia nữa.

Đây là oai phong bức nào.

Về vang bức nào.

Bất kể trai gái già trẻ, ánh mắt nhìn tới Lý Phù Trần đều mang theo kính sợ.

- Lý thiếu hiệp, đại ân không lời nào nói hết, Trịnh gia chỉ là tiểu gia tộc, không giúp được Lý thiếu hiệp cái gì, nhưng ngày sau, chỉ cần Lý thiếu hiệp nói một câu, dù vào nơi dầu sôi lửa bỏng cũng không từ!

Trịnh gia chủ và lão giả Trịnh gia đi tới, cúi người ôm quyền, ngửa người trên cong xuống thấp, cơ hồ muốn chạm đất.

Lý Phù Trần đối với Trịnh gia có ơn rất lớn.

Tìm về ngọc Phật là một ơn.

Giải quyết Mã gia lại là một ơn.

Nếu không có Lý Phù Trần, bọn họ thật sự không biết Trịnh gia sẽ biến thành dạng gì, có lẽ từ đây sa sút, im hơi lặng tiếng.

Lý Phù Trần nói:

- Ta đối với các người không có ơn gì, chẳng qua là báo đáp ân tình, đừng nói chuyện này nữa.

Một môn bí pháp tam tinh, đủ hoàn lại ân tình này, Lý Phù Trần có một cán cân trong lòng, không muốn chiếm tiện nghi của Trịnh gia.

Đám người Trịnh gia nghe vậy, quan cảm đối với Lý Phù Trần từ kính sợ lên tới sùng kính.

Đây mới là hiệp khách, tính cách như ngọc, quang minh lỗi lạc.

Tu luyện Huyền Long Bí Pháp tới tầng thứ ba, Lý Phù Trần định rời đi.

Nhưng hắn cũng không tính trở lại tông môn, mà một lần nữa đi tới Phi Tuyết Sơn Mạch.

Dược lực của thạch nhũ trong cơ thể đã hoàn toàn được luyện hoá, lần này phải tu luyện Tiềm Huyết Luyện Thể Công đến viên mãn.

Phi Tuyết Sơn Mạch.

Trong lòng ngọn núi lớn.

Hang động đá vôi cao đến mấy chục trượng, thạch nhũ to lớn rủ xuống, như cái búa của thiên thần, muốn xuyên thấu đại địa.

Bên cạnh ao nước, Lý Phù Trần ném một hòn đá xuống.

Một lúc sau, không thấy có phản ứng, Lý Phù Trần cởi quần áo nhảy vào.

...

Cách Lý Phù Trần trở thành đệ tử Nội Tông còn nửa tháng nữa là ba năm, Lý Phù Trần cuối cùng cũng tu luyện Tiềm Huyết Luyện Thể Công tới cảnh giới viên mãn, lực lượng thân thể đạt tới 4 vạn cân.

"Là lúc trở về tông môn."

Trong vòng một năm không trở về giao nhiệm vụ hoặc không hoàn thành nhiệm vụ, thì sẽ bị xử phạt, mặc dù chỉ là phạt điểm công hiến, nhưng Lý Phù Trần cũng không muốn chịu phạt.

Sau mấy ngày Lý Phù Trần rời đi, Yến Khinh Vũ lại tới Phi Tuyết Sơn Mạch.

- Còn dám tới nữa.

Khuôn mặt của Yến Khinh Vũ lạnh lẽo như sương.

Dược lực của thạch nhũ ngàn năm trong ao cũng có hạn, so với lần trước, dược lực của thạch nhũ ngàn năm trong ao ít hơn ba thành.

- Không nên để ta gặp lại người.

Cởi hết quần áo, thân hình trắng tinh của Yến Khinh Vũ nhảy vào ao nước, dần dần chìm xuống.

...

"Huyền Long Bí Pháp tầng thứ ba đúng là thần dị, tầng thứ hai là áp súc chân khí, tầng thứ ba là biến đổi chân khí, khó trách ta một mực không hiểu ra, cho đến khi chiến đấu với Mã Thái Xung mới đột phá."

Dọc đường đi, Lý Phù Trần không khỏi hồi tưởng lại chuyện xảy ra trong thời gian qua.

Lấy được Huyền Long Bí Pháp, không thể nghi ngờ là cơ duyên của hắn. Môn bí pháp tam tinh này quá mạnh mẽ.

Tu luyện tới tầng thứ hai, chân khí bộc phát tương tự như bản thân đột phá đến Quy Nguyên cảnh thất trọng, tu luyện đến tầng thứ ba, chân khí bộc phát tương đương với bản thân đột phá Quy Nguyên cảnh bát trọng.

Phải biết, đồng dạng là Võ giả, cường giả cùng người yếu đột phá có khác biệt.

Người yếu tấn thẳng một trọng, thực lực tăng lên có hạn.

Lý Phù Trần tấn thẳng nhất trọng, thực lực khác nhau một trời một vực.

Một môn bí pháp, để cho sức chiến đấu của hắn tăng lên tới Quy Nguyên cảnh bát trọng, thật không thể tưởng tượng nổi.

Nhưng suy nghĩ lại, đây cũng là chuyện bình thường, Huyền Long Bí Pháp tăng thứ nhất đến tăng thứ hai là áp súc chân khí, tăng thứ ba trực tiếp đem Xích Hóa chân khí chuyển hóa thành một loại chân khí mạnh mẽ hơn.

Lý Phù Trần gọi loại chân khí này là Huyền Long chân khí.

Hoặc có thể gọi là Hoà Long chân khí.

Hoà Long chân khí hết sức bá đạo, tương tự như nham tương vậy, không còn là trạng thái khí mà là trạng thái nửa lỏng.

"Có Huyền Long Bí Pháp, ít nhất làm ta giảm cố gắng một năm, số mạng cùng cơ duyên đúng là không thể đoán a."

Lý Phù Trần lắc đầu cười, thúc Yêu Huyết Mã Nhị cấp, tăng nhanh tốc độ.

Trở thành đệ tử Nội Tông còn một ngày cuối cùng đến trọn ba năm, Lý Phù Trần trở lại Thương Lan Tông.

Sau khi giao nộp nhiệm vụ, Lý Phù Trần thở ra một hơi, thiếu chút nữa không kịp.

Đi ra Nhiệm Vụ Đại Điện, lúc xuyên qua một lối nhỏ, Lý Phù Trần thấy được Quan Nhất Long, Dương Ngạo cùng với Lý Thiên Thạch, Lý Thiên Thạch đang chất vấn hai người kia.

- Quan Nhất Long, Dương Ngạo, Phù Trần đến nay còn không về, có các người động tay chân gì hay không hả?

Lý Thiên Thạch phẫn nộ quát.

Dương Ngạo cùng Quan Nhất Long hừ lạnh:

- Lý Thiên Thạch, đầu óc của người có bị hư hay không, chạy đến trước mặt chúng ta ngang ngược, tiểu súc sinh kia chỉ là một tên căn cốt phổ thông mà thôi, chết thì chết, ít nhất có thể thuần hoá huyết mạch của Lý gia người.

Hai người nhận định Lý Phù Trần đã chết.

Nhưng hai người không cho là đệ tử Chấp Sự Nội Tông của nhà bọn họ đánh chết, đệ tử Chấp Sự Nội Tông của ba nhà chỉ có mười mấy người, đến nay không về, chỉ sợ là đã chết ở bên ngoài.

Bọn họ cho là Liêu gia phái người giết Lý Phù Trần, dù sao Lý Phù Trần cũng chưa về.

Nếu Lý Phù Trần đã chết, bọn họ tự nhiên không còn sợ hãi.

Trước kia, bọn họ thật sự có chút sợ Lý Phù Trần.

Đánh bại Liêu Thiên Quân, Lý Phù Trần đã trở thành ác mộng của bọn họ, làm bọn họ ăn ngủ không yên.

- Các người thật vô sỉ.

Trong lòng Lý Thiên Thạch bi ai, nói thế nào đi nữa, hắn cũng là đệ tử của Lý gia, hy vọng Lý gia có thể phồn vinh hưng thịnh, mà Lý Phù Trần, không thể nghi ngờ có tiềm lực to lớn, tương lai có hy vọng trở thành đệ tử Chân Truyền của Thương Lan Tông, quang tông diệu tổ.

Quan Nhất Long cười gằn:

- Lý Thiên Thạch, người trước tiên hãy quản tốt chính người đi, ông trời thay đổi thất thường, nói không chừng một ngày kia, người cũng chết.

- Không sai, sau này đi nhớ cẩn thận, coi chừng té chết.

Dương Ngạo cười nhạo.

- Hai vị thật có nhã hứng a!

Một âm thanh quen thuộc truyền tới.

Dương Ngạo cùng Quan Nhất Long ngạc nhiên, quay đầu nhìn.

Đột nhiên, hai người kinh hoàng.

- Phù Trần, ngươi trở lại!

Lý Thiên Thạch mừng rỡ.

Hướng Lý Thiên Thạch khẽ gật đầu, Lý Phù Trần lạnh nhạt nhìn Quan Nhất Long cùng Dương Ngạo:

- Ta không chết, các ngươi có thất vọng hay không.

- Lý Phù Trần, ngươi nói bấy bả gì đấy, ta nghe không hiểu.

Quan Nhất Long nuốt nước miếng, nhắm mắt nói.

- Ta nói là, ta không chết, các ngươi rất thất vọng phải không.

Lý Phù Trần lớn tiếng, âm thanh to lớn, chấn động là hai chân Quan Nhất Long cùng Dương Ngạo run rẩy.

- Lý Phù Trần, ngươi đừng làm loạn, nơi này chính là tông môn.

Dương Ngạo lùi về sau, có ý thoái lui.

- Quỷ xuống!

Khí thế của Lý Phù Trần phóng lên cao, tay phải hướng hai người đè xuống.

Cộp cộp!

Hai người lập tức quỳ xuống.

Bạn đang đọc truyện *Vĩnh Hằng Chí Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 134: Thân Đồ Gia Là Thứ Gì

- Lý Phù Trần, ngươi dám làm nhục ta.

Trên mặt Quan Nhất Long nổi đầy gân xanh, giận dữ hết.

- Lý Phù Trần, ngươi biết hậu quả việc làm của ngươi là như thế nào không hả?

Dương Ngạo cơ hồ sắp điên rồi, từ nhỏ đến lớn, hắn chưa từng quỳ ai, không nghĩ tới hôm nay lại quỳ trước mặt Lý Phù Trần.

Lúc này, hai người không nghĩ tới tại sao thực lực của Lý Phù Trần lại mạnh như vậy, so với lúc tỷ thí cùng Liêu Thiên Quân còn mạnh hơn gấp mấy lần, điều duy nhất hai người có thể nghĩ là tôn nghiêm của bản thân.

"Thực lực của Phù Trần?"

Lý Thiên Thạch phát hiện bản thân nhìn không thấu Lý Phù Trần, thực lực của Lý Phù Trần tiến bộ quá nhanh, cách một đoạn thời gian thì tiến bộ rất lớn, bây giờ mới qua có bao lâu, thực lực đã tới trình độ này.

- Làm nhục các ngươi thì như thế nào?

Lý Phù Trần lạnh nhạt nói.

- Lý Phù Trần, ngươi đang làm cái gì đó hả?

Ngay tại lúc này, cách đó không xa truyền tới một tiếng hừ lạnh cao cao tại thượng.

Lý Phù Trần cùng Lý Thiên Thạch ngẩng đầu nhìn lại, là nhân vật lãnh tụ thanh niên đời này của Thân Đồ gia, Thân Đồ Kiếm Minh.

- Thân Đồ Kiếm Minh, chuyện này có liên quan gì tới ngươi.

Gan của Lý Thiên Thạch lớn hơn so với trước đây nhiều, không khách khí nói.

Thân Đồ Kiếm Minh lấy ánh mắt lạnh thấu xương nhìn chằm chằm Lý Thiên Thạch:

- Lý Thiên Thạch, ngươi ăn gan hùm mật gấu hay sao mà dám nói chuyện với ta như vậy hả.

Ở Thương Lan Tông, có lẽ Thân Đồ Kiếm Minh không tính là gì, nhưng ở Vân Vụ Thành, trước đệ tử của ba gia tộc còn lại, Thân Đồ Kiếm Minh hẳn chính là trời, chỉ cần Thân Đồ Kiếm Hà còn tại vị một ngày, thì địa vị của Thân Đồ Kiếm Minh hẳn liền cao hơn đệ tử của ba gia tộc.

- Thân Đồ Kiếm Minh, đừng ném mặt, cắt cho ta.

Lý Phù Trần cũng lườm khách khí với Thân Đồ Kiếm Minh.

Cái gì gia tộc Thành chủ, cái gì Thân Đồ gia, trong mắt hắn, cái gì cũng không phải.

Lúc ở Vân Vụ Thành, hắn từng ảo tưởng qua, nếu một ngày hắn tiến vào tông môn có được thành tựu, nhất định đấu với ba gia tộc một trận.

Nhưng bây giờ, hắn không có tâm tư đấu với ba gia tộc, hắn chỉ muốn nghiền ép ba gia tộc, bởi vì bọn hắn không xứng đấu với hắn.

Khi hắn trở về Vân Vụ Thành là lúc ba gia tộc run sợ.

- Ngươi nói cái gì?

Thân Đồ Kiếm Minh chỉ tay vào Lý Phù Trần, giận đến phát run.

- Ta kêu ngươi cắt.

Lý Phù Trần quát lạnh.

- Lý Phù Trần, ngươi có biết, ngươi đang nói chuyện với ai không, muốn tạo phản hả? Không sợ Thân Đồ gia xử phạt Lý gia ngươi hả?

Sắc mặt Thân Đồ Kiếm Minh tái xanh, lộ ra sát cơ.

- Thân Đồ gia là cái thá gì, nếu không cắt, thì cùng nhau quỳ xuống đi.

Lý Phù Trần vung tay lên, kinh khí vô hình ép Thân Đồ Kiếm Minh quỳ xuống.

- Lý Phù Trần, cậu tạp chủng, ta muốn ngươi chết.

Thân Đồ Kiếm Minh đỏ mặt.

Ba ba ba ba ba. . .

Lý Phù Trần một hơi tát mấy chục cái, trực tiếp đem đôi phương đánh thành đầu heo.

- Phù Trần, làm như vậy có phải..

Lý Thiên Thạch rút cuộc vẫn có chút kiêng kỵ Thân Đồ gia, chần chờ nói.

Lý Phù Trần không thèm để ý nói:

- Yên tâm, ta tự có chừng mực.

Ba gia tộc ngông cuồng nhiều năm, là lúc bọn chúng phải trả giá cao, nhưng chưa phải bây giờ.

Động tĩnh bên này có chút lớn, chỉ trong chốc lát, mấy chục tên đệ tử Nội Tông tụ tập tới, chỉ chỉ trỏ trỏ ba người Thân Đồ Kiếm Minh.

- Đây không phải là Lý Phù Trần sao? Làm sao mỗi lần thấy hắn đều có chuyện phát sinh vậy.

- Ba người này không biết làm sao đắc tội Lý Phù Trần, bị hắn ép quỳ xuống, thật là sỉ nhục a!

- Ai bảo Lý Phù Trần cường thế, ngay cả Liễu Thiên Quân sư huynh cũng thua thiệt, mất một cánh tay.

- Chờ đi! Liễu gia sớm muộn gì cũng trả thù thôi.

Thế nhân luôn đồng tình người yếu, ai cũng không thích Lý Phù Trần bá đạo.

- Phách Kiếm sư huynh, nơi đó hình như xảy ra chuyện gì? Chúng ta qua nhìn một chút đi.

Mấy trăm thước phía xa, mấy tên đệ tử Nội Tông đi chung với nhau, cầm đầu chính là Phách Kiếm Liễu Vô Hoàng.

Phách Kiếm Liễu Vô Hoàng, Quy Nguyên cảnh cửu trọng, danh tiếng vang dội ở Nội Tông, Vũ Văn Thiên cũng không sánh bằng.

Dù sao Vũ Văn Thiên là căn cốt ngũ tinh, hắn cũng là căn cốt ngũ tinh.

Chủ yếu là, tuổi của hắn lớn hơn Vũ Văn Thiên, không qua bao lâu, hắn có thể đột phá đến Địa Sát cảnh, trở thành đệ tử Chân Truyền.

Lúc này, mấy người đi tới, thấy được ba người đang quỳ gối, cũng thấy được Lý Phù Trần.

- Là Lý Phù Trần.

Một người bên cạnh Liễu Vô Hoàng kinh ngạc.

- Tên Lý Phù Trần này có chút quá phận a, để cho người khác quỳ hắn, hắn cho rằng hắn là ai.

- Một cái căn cốt phổ thông, làm như mình là căn cốt ngũ tinh vậy, ta không ưa.

- Phách Kiếm sư huynh, không bằng ngươi quản đi, tốt nhất giết chết uy phong của Lý Phù Trần.

Nói thật, Liễu Vô Hoàng cũng không ưa Lý Phù Trần.

Hắn được gọi là Phách Kiếm, làm người tất nhiên bá đạo.

Nhưng chỉ có hắn mới được bá đạo.

Không ưa người khác bá đạo.

Liễu Vô Hoàng bước ra đám người, trực tiếp coi thường Lý Phù Trần, đi tới trước mặt ba người Thân Đồ Kiếm Minh:

- Các ngươi đi đi! Quân tử báo thù, mười năm chưa muộn, sau này còn có cơ hội.

Vừa nói, hắn thả ra khí thế, triệt tiêu khí thế của Lý Phù Trần.

Lý Phù Trần cười một tiếng:

- Vị sư huynh này, ngươi quản quá rộng rồi.

Nếu là người bình thường chọc hắn, hắn cũng không để người đó quỳ xuống, dù sao quá sĩ nhục, nhưng loại người muốn giết mình, Lý Phù Trần cần gì quan tâm cảm nhận của đối phương.

Nếu ở bên ngoài, hắn đã sớm giết ba người rồi.

Liễu Vô Hoàng xoay người, nhàn nhạt nói:

- Ngươi rất thích để cho người khác quỳ xuống hả?

Lý Phù Trần từ chối cho ý kiến.

- Thực lực của ngươi mạnh, có thể cho người khác quỳ xuống, thực lực ta mạnh, có phải cũng cho ngươi quỳ xuống hay không?

Ánh mắt Liễu Vô Hoàng như kiếm, chấn nhiếp nhân tâm, cho người khác áp lực rất lớn.

- Chỉ sợ ngươi không có bản lĩnh này.

Lý Phù Trần nói:

- Hả, phải không? Ngược lại ta muốn thử một chút.

Khí thế trên người Liễu Vô Hoàng càng ngày càng mạnh, khí thế vô cùng bá đạo, tựa như uy nghiêm của vương giả, bao phủ Lý Phù Trần.

Kích hoạt Huyền Long Bí Pháp, khí thế trên người Lý Phù Trần cũng phóng lên cao, một cỗ uy nghiêm chấn nhiếp vạn vật, chống lại Liễu Vô Hoàng, thậm chí, mơ hồ chế trụ Liễu Vô Hoàng.

Cộc cộc.

Ba người Thân Đồ Kiếm Minh vừa mới đứng lên, lại bị khí thế của hai người ép quỳ xuống lần nữa, trong lúc nhất thời, đầu óc ù ù, thất hồn lạc phách.

"Đáng ghét a!"

Thân Đồ Kiếm Minh nắm chắc quyền, hận không thể lập tức trở lại Vân Vụ Thành, chạy đến Lý gia tàn sát.

- Người có biết hậu quả của việc khiêu khích ta?

Liễu Vô Hoàng lãnh đạm nói.

Lý Phù Trần nói:

- Dường như người khiêu khích ta trước.

- Xem ra không dạy dỗ người một trận, người không biết hồi cải, quý xuống cho ta!

Tầm mắt của Liễu Vô Hoàng bức nào cay độc, liếc mắt liền nhìn ra, trong khí thế của Lý Phù Trần xen lẫn một vài thứ khác, thực lực của bản thân hẳn là không mạnh bao nhiêu.

Chân khí quán chú vào tay, Liễu Vô Hoàng đang muốn động thủ.

- Tất cả dừng tay cho ta.

Ngay tại lúc này, một tên Nội Tông Trưởng Lão đi qua nơi này hừ lạnh một tiếng, âm thanh trực tiếp đánh tan khí thế của Lý Phù Trần và Liễu Vô Hoàng.

- Trưởng lão!

Mọi người thất kinh, đồng loạt chấp tay hành lễ.

Nội Tông Trưởng Lão cũng không phải Ngoại Tông Trưởng Lão, không ai không dám vâng lời.

- Tất cả giải tán, làm bận chỗ này, còn ra hệ thống gì.

Tên Nội Tông Trưởng Lão này hiển nhiên có chuyện, bỏ lại một câu nói sau đó đi vào Nhiệm Vụ Đại Điện.

- Coi như vận khí của người tốt, nhưng lần sau, người không có vận khí tốt như vậy.

Liễu Vô Hoàng lấy nửa con mắt nhìn chòng chọc Lý Phù Trần, xoay người rời đi.

- Ta chờ.

Lý Phù Trần cũng không thêm nhìn tới ba người Thân Đồ Kiếm Minh, sóng vai cùng Lý Thiên Thạch rời đi.

- Thật đáng tiếc, không nhìn thấy Phách Kiếm sư huynh dạy dỗ Lý Phù Trần.

- Đúng là đáng tiếc, nhưng yên tâm đi, Nội Tông lớn như vậy, nhưng Lý Phù Trần cũng không chạy thoát được.

- Không biết nếu Lý Phù Trần quý xuống, sẽ có cảnh tượng gì.

Thấy nhân vật chính đều đi, mọi người cũng rời rít rời khỏi, để lại ba người Thân Đồ Kiếm Minh ở đó.

Ba người cắn răng nghiêng lợi, nhưng không thể làm gì được, ngược lại, Thân Đồ Kiếm Minh thấp giọng nói gì đó cùng Quan Nhất Long và Dương Ngạo.

Bạn đang đọc truyện *Vĩnh Hằng Chí Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 135: Bách Thảo Bí Cảnh

Dịch giả: rolland

- Phù Trần, thực lực của người bây giờ đã đến trình độ nào rồi.

Dọc đường đi, Lý Thiên Thạch vừa mừng vừa sợ.

Thực lực của Lý Phù Trần quá mạnh mẽ, Dương Ngao và Quan Nhất Long cũng được đi, đằng này Thân Đồ Kiếm Minh chính là Vô giả Quy Nguyên cảnh cửu trọng, Lý Phù Trần dễ dàng khiến đối phương quỳ xuống, thủ đoạn như thế, so với đánh bại đối phương còn mạnh hơn gấp mười lần.

Lý Phù Trần cười một tiếng, không trả lời, nói:

- Thiên Thạch ca, còn một vài ngày, ngươi đã ba mươi sáu tuổi rồi, có tính toán gì không?

Thương Lan Tông quy định, trước ba mươi lăm tuổi không thể đột phá Địa Sát cảnh, thì không có cách nào trở thành đệ tử Chân Truyền, hoặc là trở thành đệ tử Chấp Sự Nội Tông, hoặc là xin tông môn trở về gia tộc. Bây giờ Lý Thiên Thạch đã ba mươi lăm tuổi, còn chưa tới mấy tháng đã ba mươi sáu, nhưng tu vi của hắn bây giờ chỉ là Quy Nguyên cảnh bát trọng mà thôi.

Lý Thiên Thạch cười khổ:

- Trở thành đệ tử Chân Truyền quá khó khăn, đệ tử có căn cốt tam tinh, tám chín phần đều không thể trở thành đệ tử Chân Truyền, chứ đừng nói tới ta, còn con đường sau này, ta vẫn chưa nghĩ ra.

Tâm tình hiện tại của hắn rất phức tạp, nhiều năm qua đi, hắn đã có thói quen sống trong tông môn, để cho hắn rời tông môn, nhất định sẽ không thích ứng được, nhưng đệ tử Chấp Sự Nội Tông cần làm quá nhiều chuyện, hắn không biết mình có thể thích ứng hay không.

Vỗ vai Lý Thiên Thạch một cái, Lý Phù Trần nói:

- Thiên Thạch ca, suy nghĩ thật kỹ, có khó khăn gì thì nói với ta, ta giúp ngươi.

- Đa tạ.

Lý Thiên Thạch có chút "thụ sủng nhược kinh".

Trước kia hắn được coi là nhân vật linh quân thế hệ thanh niên của Lý gia, còn có thể giữ một chút phong độ "trường bối", bây giờ lại cảm giác mình giống như "tiểu bối", còn Lý Phù Trần mới là "trường bối".

Theo linh hồn dần chuyển sang màu lam nhạt, Lý Phù Trần phát hiện ngộ tính của mình càng ngày càng cao.

Hắn đã quan sát qua, trong quá trình chuyển hoá, chuyển hoá một thành, ngộ tính không tăng nhiều, chuyển hoá hai thành, ngộ tính đề cao chừng một thành, bây giờ chuyển hoá được chín thành, ngộ tính tăng cao khoảng bốn năm thành.

Dĩ nhiên, đây là đánh giá tùy ý của hắn, dù sao ngộ tính là vật hư vô mờ mịt, có một đoạn thời gian, ngộ tính của một người mạnh, nhưng sau một đoạn thời gian, ngộ tính yếu xuống cũng không chừng.

Ngộ tính ít nhiều gì cũng bị ngoại tố ảnh hưởng, thay đổi thất thường.

"Chín thành là một đạo khảm, sau khi chín thành linh hồn chuyển hoá thành màu lam nhạt thì tốc độ chuyển hoá chậm hơn không chỉ một hai lần."

"Có lẽ lần này là linh hồn màu lục chuyển hoá thành màu lam nhạt đi!"

Linh hồn màu lục nhạt và linh hồn màu lục là một hệ màu, chỉ là trình độ đậm nhạt khác nhau, cho nên chuyển hoá nhanh, lột xác cũng nhanh.

Mà linh hồn màu lục chuyển thành linh hồn màu lam nhạt, màu sắc khác nhau, độ khó lột xác tăng lên cũng là chuyện bình thường.

"Trước kia đều lợi dụng đan dược để phục trợ, hiện tại nên dùng đan dược tăng lên tu vi."

Lý Phù Trần có dự cảm, gần đây sẽ có đại sự phát sinh, thực lực của hắn rất mạnh, nhưng không ai lại chê thực lực mạnh hơn cả.

Đi tới Tư Nguyên Đại Điện, Lý Phù Trần sử dụng 2 vạn điểm công hiến để đổi một viên đan dược bán Huyền cấp Viêm Linh Đan.

Viêm Linh Đan vốn cần 4 vạn điểm công hiến để đổi, nhưng Lý Phù Trần là Nội Tông thiên kiều, chỉ cần nửa giá.

Trong tiểu viện, Lý Phù Trần nuốt Viêm Linh Đan màu đỏ bừng, bắt đầu vận chuyển Xích Hóa Huyền Công luyện hóa.

Đan dược bán Huyền cấp không hổ là bán Huyền cấp, dược hiệu to lớn, từng đoàn nguyên khí giống như nham tương loãng vậy, tán ra trong cơ thể của Lý Phù Trần.

Quy Nguyên cảnh lục trọng hậu kỳ.

Quy Nguyên cảnh lục trọng đỉnh phong.

Quy Nguyên cảnh thất trọng sơ kỳ.

Lúc đêm khuya, một đoàn hồng quang mãnh liệt loé lên, trong mặt thất, nhiệt độ đột nhiên tăng vọt, một vài thứ bị đốt.

"Rốt cuộc cũng tới Quy Nguyên cảnh thất trọng."

Ngoại trừ cảm giác chân khí có chút phù phiếm, Lý Phù Trần không có bất kỳ khó chịu nào.

Còn vấn đề chân khí phù phiếm, hẳn là không cần bao lâu thì có thể giải quyết, dù sao Xích Hóa Huyền Công đã đạt tới tầng thứ mười bốn, mỗi lần vận chuyển Xích Hóa Huyền Công, chân khí sẽ thuần hóa một lần.

Dự cảm của Lý Phù Trần hết sức chính xác.

Buổi sáng ba ngày sau.

Keng keng keng keng...

Nội Tông, tiếng chuông du dương liên tục vang lên.

Tổng cộng vang lên bảy lần.

Tiếng chuông cực hạn là chín lần, một khi vang lên chín lần, nói rõ thời khắc sinh tử của Thương Lan Tông đến, tất cả mọi người đều phải tập hợp.

Đĩ nhiên, khi đó vang lên không phải là chuông của Nội Tông, mà là bảo chuông của Thương Lan Tông, Thương Lang Chung.

Bảy lần cũng là một đại sự, tất cả đệ tử Nội Tông phải đến.

Đệ tử Nội Tông nghe được tiếng chuông, từng người đều tập hợp tại quảng trường trước Đại Điện.

Một canh giờ trôi qua, gần hai vạn đệ tử Nội Tông, tất cả đã đến.

Trước cửa Nội Tông Đại Điện, Nội Tông Đại trưởng lão Triệu Vô Tẫn đứng chấp tay, hai bên hẳn, là từng vị Nội Tông Trưởng Lão.

Người đến không sai biệt lắm, Triệu Vô Tẫn cao giọng nói:

- Triệu tập các ngươi tới, là vì Bách Thảo Bí Cảnh. Bách Thảo Bí cảnh năm năm mở ra một lần, ba tháng sau sẽ mở ra. Đến lúc đó, chỉ cần là Vô giả Quy Nguyên cảnh, đều có thể tiến vào. Nhưng danh ngạch có hạn, Thương Lan Tông ta có mười danh ngạch, cho nên, chỉ có mười đệ tử Nội Tông có thể tiến vào Bách Thảo Bí cảnh.

Triệu Vô Tẫn vừa dứt lời, trên quảng trường Nội Tông, tiếng nghị luận ầm ầm bùng nổ.

- Bách Thảo Bí cảnh rốt cuộc mở ra, ta phải chờ thật lâu a.

- Bách Thảo Bí cảnh, có vô số dược thảo, dược thảo Huyền cấp khó tìm bên ngoài, bên trong có khắp nơi, trong truyền thuyết còn có dược thảo Địa cấp tồn tại.

- Lần trước, Bách Thảo Bí cảnh mở ra, Kiếm Sĩ sư huynh tìm được một cây dược thảo Huyền cấp Đỉnh giai Cửu Nguyên Thảo, sau khi dùng, tu vi trực tiếp từ Quy Nguyên cảnh cửu trọng đột phá đến Địa Sát cảnh nhị trọng, đem đệ tử Nội Tông của các tông môn khác giết cho hoa rơi nước chảy.

- Kiếm Hồ sư huynh cũng đạt được một cây dược thảo Huyền cấp Đỉnh giai Xích Hồ Thảo, mượn cái này luyện thành một môn bí pháp Huyền Hồ Biến.

- Ngoại trừ dược thảo, Bách Thảo Bí cảnh còn có rất nhiều khoáng thạch trân quý, khoáng thạch Hoàng cấp toàn là cải trắng, khoáng thạch Huyền cấp cũng rất nhiều, nếu có thể cầm về, không biết đổi được bao nhiêu điểm cống hiến a.

Mọi người bảy miệng tám lời, vẻ mặt kích động.

"Thiên Địa Bí cảnh, Bách Thảo Bí cảnh!"

Trong mắt Lý Phù Trần loé lên ánh sáng.

Bí cảnh, là không gian kỳ dị sinh ra lúc thiên địa này tạo thành, thiên địa linh khí bên trong nồng đậm gấp mười gấp trăm lần bên ngoài, mà dược thảo cần linh khí đầy đủ mới lớn lên, dược thảo càng cao cấp thì càng cần như vậy.

Bí cảnh cũng có cấp bậc, theo thứ tự là Địa cấp cùng Thiên cấp.

Bí cảnh Địa cấp đã rất lớn rồi, có diện tích từ trăm dặm đến vài trăm dặm, Bách Thảo Bí cảnh thuộc về Bí cảnh Địa cấp.

Bí cảnh Thiên cấp còn lớn hơn nữa, trong truyền thuyết, Bí cảnh Thiên cấp có thể lớn bằng một vực.

"Cơ duyên của ta rốt cục đã tới."

Phách Kiếm Liễu Vô Hoàng tự phụ cười.

Thật ra hắn có thể chạy nước rút tới Địa Sát cảnh rồi, nhưng vì tiến vào Bách Thảo Bí cảnh, hắn tận lực áp chế tu vi của mình, không để đột phá trước thời hạn.

Ra dấu cho mọi người yên tĩnh, Triệu Vô Tần nói:

- Bách Thảo Bí cảnh, ba tháng sau mở ra, mà trước đó, phải quyết định ra mười đệ tử Nội Tông đứng đầu, tất cả đệ tử Nội Tông có tu vi Quy Nguyên cảnh thất trọng hoặc trên thất trọng, đều có thể ghi danh tham gia, nếu đạt trước mười tên sẽ được chọn một môn bí pháp nhị tinh.

Oanh!

Trên quảng trường lần nữa sôi trào.

Bí pháp nhất tinh đã làm bọn họ động tâm rồi, bí pháp nhị tinh đủ khiến bọn họ điên cuồng a.

Bạn đang đọc truyện *Vĩnh Hằng Chí Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 136: Ta Quá Ưu Tú

Dịch giả: rolland

"Bách Thảo Bí cảnh, ta nhất định phải đi vào."

Ánh mắt Lý Phù Trần kiên định.

Tu hành Võ đạo, thiên phú trọng yếu, tài nguyên cũng trọng yếu.

Trong Bách Thảo Bí cảnh có vô số dược thảo Huyền cấp, bất kỳ một gốc dược thảo Huyền cấp nào cũng làm con đường Võ đạo của hắn thuận lợi hơn.

Phải biết rằng, bên ngoài, một gốc dược thảo Huyền cấp Sơ giai có giá trị 1 vạn đến 3 vạn kim tệ, một gốc dược thảo Huyền cấp Trung giai có giá trị từ 5 vạn đến 10 vạn kim tệ, một gốc dược thảo Huyền cấp Cao giai có giá trị từ 20 vạn đến 50 vạn kim tệ, một gốc dược thảo Huyền cấp Đỉnh giai có giá trị từ 150 vạn đến 300 vạn kim tệ.

Nếu đem một gốc dược thảo luyện chế thành đan dược, giá trị còn cao hơn gấp mười lần.

Đừng nói Võ giả Quy Nguyên cảnh, cho dù Võ giả Địa Sát cảnh cùng Võ giả Thiên Cương cảnh đều hết sức cần dược thảo Huyền cấp, một gốc dược thảo Huyền cấp Đỉnh giai, đủ để hai tên Võ giả Thiên Cương cảnh tranh nhau vỡ đầu.

"Nếu ai cản trở ta tiến vào Bách Thảo Bí cảnh, ta cùng hắn không đội trời chung."

Trong ánh mắt Vũ Văn Thiên tràn đầy hùng tâm tráng chí.

Hắn là căn cốt ngũ tinh, tốc độ tu luyện cực nhanh, trước mắt đã là Quy Nguyên cảnh bát trọng.

Nhưng hắn còn muốn nhanh hơn nữa, đan dược Hoàng cấp đã không cách nào thỏa mãn hắn nhanh chóng nâng cao tu vi, tối đa chỉ có thể phụ trợ mà thôi, nhưng dược thảo Huyền cấp thì có thể.

"Bách Thảo Bí cảnh sao? Rất mong đợi a!"

Trần Phương Hoa đột phá đến Quy Nguyên cảnh cửu trọng đã một đoạn thời gian, Bách Thảo Bí cảnh, đương nhiên nàng cũng muốn tiến vào.

Nhưng nàng cũng biết, muốn xông vào trước mười Nội Tông không phải là chuyện dễ dàng.

Có quá nhiều đệ tử Nội Tông vì tiến vào Bách Thảo Bí cảnh mà áp chế tu vi của mình, những căn cốt tam tinh còn tốt, căn cốt tứ tinh không thể nghi ngờ là cực kỳ đáng sợ. Theo Trần Phương Hoa biết, ít nhất phải có mười mấy căn cốt tứ tinh vì tiến vào Bách Thảo Bí cảnh mà áp chế mình tu vi mấy tháng thậm chí hơn một năm, thời gian dài như vậy, thì tích lũy hùng hậu cỡ nào chứ.

- Giống như bình thường, phương thức quyết định ra mười đệ tử Nội Tông vẫn là tỷ thí thủ lôi đài, tỷ thí cử hành ba ngày sau, các người hãy chuẩn bị thật tốt, nếu thua thì phải oán trách bản thân các người.

Triệu Vô Tẫn nói tiếp.

- Trưởng lão, tại sao Quy Nguyên cảnh thất trọng cùng Quy Nguyên cảnh bát trọng cũng có thể tham gia, đây không phải là lãng phí thời gian sao?

Một tên đệ tử Nội Tông có tu vi Quy Nguyên cảnh đỉnh phong nói lên kháng nghị của mình.

Triệu Vô Tẫn cười nói:

- Nếu như có lòng tin, tại sao phải để ý chi tiết này, dĩ nhiên, trước tỷ thí thủ lôi đài sẽ có một cuộc khảo hạch, chỉ có vượt qua khảo hạch mới có tư cách tỷ thí thủ lôi đài.

Nghe vậy, những đệ tử Nội Tông có ý kiến nhất thời không nói gì nữa.

- Tốt lắm, tất cả giải tán đi! Sau ba ngày, mọi người cố gắng, tranh thủ tiến vào trước mui.

Sau khi thông báo xong, Triệu Vô Tẫn cùng Nội Tông Trưởng Lão rời đi, bỏ lại các đệ tử Nội Tông vẫn còn trong trạng thái hưng phấn.

- Các ngươi nói xem, ai có cơ hội tiến vào trước mui.

- Những người khác thì ta không biết, ta chỉ biết Phách Kiếm sư huynh nhất định sẽ vào trước mui.

- Cái này còn cần ngươi nói sao, Phách Kiếm sư huynh ít nhất cũng trước năm, trước ba thậm chí đệ nhất, cũng chỉ có mấy vị sư huynh áp chế tu vi một thời gian dài mới có thể so sánh.

- Không sai, nghe nói hơn một năm trước Tiêu sư huynh đã có thể đột phá đến Địa Sát cảnh, nhưng vì tiến vào Bách Thảo Bí cảnh, nên áp chế tu vi đến bây giờ.

- Bạch sư huynh cũng vậy.

- Vũ Văn sư huynh hy vọng cũng rất lớn, hẳn là căn cốt ngũ tinh a.

- Vậy các ngươi nói xem, Lý Phù Trần có cơ hội hay không? Ta vừa mới để ý tới, Lý Phù Trần đã đột phá đến Quy Nguyên cảnh thất trọng, có tư cách tham gia khảo hạch rồi.

- Lý Phù Trần, coi như xong đi! Những sư huynh hàng đầu, cũng không phải là Liêu Thiên Quân sư huynh có thể so sánh, tùy tiện một người, đều có thể dễ dàng đánh bại Liêu Thiên Quân sư huynh.

- Lý Phù Trần, một chút hy vọng hẳn cũng không có, nói đến hẳn làm gì?

Trên quảng trường, mọi người bàn luận sôi nổi, ánh mắt thỉnh thoảng liếc nhìn nhân vật hấp dẫn kia.

Nghe mọi người nghị luận, Lý Phù Trần không quan tâm, thực lực là do đánh ra, chứ không phải nói là được, ba ngày sau, hết thấy đều rõ ràng.

Đang chuẩn bị rời đi, đột nhiên hắn dừng lại.

Phách Kiếm Liễu Vô Hoàng chặn đường đi của hắn.

- Xem ra ngươi cũng có ý nghĩ đối với Bách Thảo Bí cảnh, thời gian ngắn như vậy liền từ Quy Nguyên cảnh lục trọng đột phá đến Quy Nguyên cảnh thất trọng.

Liễu Vô Hoàng lạnh lùng nói. Lý Phù Trần không nói, yên lặng nghe tiếp.

- Ta khuyên ngươi nên buông tha đi! Chỉ cần ngươi dám lên lôi đài, ta sẽ đuổi ngươi xuống.

Phách Kiếm Liễu Vô Hoàng hẳn, lúc nào bị người khác trái lời, chuyện mấy ngày trước, hẳn một mực để trong lòng.

Lý Phù Trần cười nhạt:

- Có đôi lời không biết ngươi có nghe qua hay không, làm người nên lưu lại một đường, ngày sau vẫn tốt gặp nhau, vốn ngươi và ta không có thù oán gì, ngược lại hết lần này đến lần khác ngươi lựa chọn kết oán.

- Kết oán thì như thế nào, ngươi có thể làm gì ta.

Liễu Vô Hoàng khinh thường.

- Lời giống như vậy, ta cũng nói cho ngươi, chỉ cần ngươi dám lên lôi đài, ta sẽ đuổi ngươi xuống.

- Đây là chuyện buồn cười nhất mà ta đã nghe, ba ngày sau, ngược lại ta muốn nhìn xem người làm thế nào đuổi ta xuống.

Ba ngày rất ngắn, Liễu Vô Hoàng chờ nài.

- Lý sư đệ, lúc nào người đối địch với Liễu Vô Hoàng vậy?

Trần Phương Hoa coi như là phục Lý Phù Trần rồi, đi tới chỗ nào, chỗ đó đều có địch nhân, địch nhân khắp thiên hạ a.

Lý Phù Trần bất đắc dĩ nói:

- Có thể vì ta quá ưu tú đi!

Phốc!

Trần Phương Hoa không nhịn được cười ra tiếng.

- Trần sư tỷ, Lý Phù Trần nói không sai, hắn quá ưu tú, nhưng hết lần này đến lần khác không có căn cốt tốt, cho nên những người ưu tú giống như vậy, trong xương đều cắm thù hận.

Triệu Minh Nguyệt đi tới.

- Nghe người nói như vậy, cũng có chút đạo lý.

Trần Phương Hoa gật đầu một cái.

Triệu Minh Nguyệt nói với Lý Phù Trần:

- Người cũng nên cẩn thận, Liễu Vô Hoàng người này, mặc dù bá đạo, nhưng thực lực cực mạnh, ngay cả gia gia ta đều nói, hắn có hy vọng đi ra kiếm đạo thuộc về mình.

- Yên tâm, ta sẽ không đánh giá thấp bất kỳ người nào, dĩ nhiên, cũng sẽ không đánh giá cao bất kỳ người nào.

Lý Phù Trần cũng có ngao cốt, nếu Liễu Vô Hoàng cố ý trêu chọc hắn, hắn sẽ cho đối phương một cái ghi nhớ khắc cốt铭心.

Trong tiểu viện, Lý Phù Trần luyện kiếm.

Càng luyện tập Lưu Tinh Kiếm Pháp, Lý Phù Trần càng cảm giác được "kiếm vô chỉ cảnh".

Theo lý thuyết, Lưu Tinh Kiếm Pháp đạt tới cảnh giới Xuất Thần Nhập Hóa, sinh ra Lưu Tinh kiếm ý, hắn là đạt đến đỉnh điểm, không thể nào tăng lên nữa.

Nhưng Lý Phù Trần cảm thấy, kiếm ý xuất hiện, chỉ là mở ra một cánh cửa.

Tiến vào cánh cửa này mới dần biết được, kiếm đạo bác đại tinh thâm, kiếm đạo uy nghiêm sát phạt.

Từ trong Lưu Tinh kiếm ý, Lý Phù Trần cảm nhận được tinh túy vượt qua Lưu Tinh Kiếm Pháp.

Lưu tinh trên trời, há một môn Lưu Tinh Kiếm Pháp có thể hiểu thấu.

Một kiếm xuất ra, khoáng thạch to lớn biến thành tổ ong vỡ vụn.

"So với lần trước nhiều hơn ba đạo, không tệ."

Lý Phù Trần âm thầm gật đầu.

Ba ngày thoáng cái đã qua.

Khảo hạch tư cách bắt đầu.

Khảo hạch rất đơn giản, chỉ cần lưu lại dấu vết sâu một tấc trên khoáng thạch kim loại Hoàng cấp Đỉnh giai cao mười thước là được.

Dĩ nhiên, nói đơn giản như thế nhưng cũng có chút khó khăn.

Huyền Thiết là kim loại Hoàng cấp Đỉnh giai, mặc dù không có cứng rắn như hoàng kim, nhưng cũng không phải Võ giả Quy Nguyên cảnh cửu trọng có thể phá nát, nhất định phải tu luyện kiếm pháp tới cảnh giới cao mới được.

Bạn đang đọc truyện *Vĩnh Hằng Chí Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 137: Phi Vân Kiếm Ý

Dịch giả: rolland

Trên sân tỷ võ đầy người, phần lớn là đệ tử Nội Tông đến xem náo nhiệt, chân chính có tư cách tham gia chỉ có hai thành mà thôi.

- Ta đi thử một chút.

Một tên đệ tử Nội Tông Quy Nguyên cảnh bát trọng đứng dậy.

Hắn hai tay cầm kiếm, một kiếm bổ vào Huyền Thiết Khoáng Thạch.

Keng!

Tia lửa văng khắp nơi, trên Huyền Thiết Khoáng Thạch xuất hiện một vết trắng.

- Không hợp cách, người kế tiếp.

Chấp Sự Nội Tông phụ trách khảo hạch lạnh lùng nói.

Muốn lưu lại trên Huyền Thiết Khoáng Thạch một vết sâu một tắc là hết sức khó khăn, mấy tên đệ tử Nội Tông tu vi Quy Nguyên cảnh đỉnh phong qua đi cũng chỉ lưu lại trên đó dấu vết sâu nửa tắc mà thôi.

- Quá khó, toàn bộ Nội Tông, không mấy người có thể làm được!

- Ta đoán chừng không vượt qua hai trăm người.

- Hai trăm, xì! Nhiều nhất không vượt quá một trăm.

Ở Nội Tông, trừ đệ tử Nội Tông Nhất đẳng, ít có dùng khoáng thạch để luyện kiếm.

Coi như đệ tử Nội Tông Nhất đẳng, cũng chỉ dùng khoáng thạch dưới Hoàng cấp Cao giai để luyện kiếm.

Ai cũng không nghĩ tới, muốn lưu lại dấu vết sâu một tắc trên khoáng thạch Hoàng cấp Đỉnh giai Huyền Thiết Khoáng Thạch lại khó như vậy.

- Ta lên thử một chút.

Nói chuyện chính là Triệu Minh Nguyệt.

Vì tham gia khảo hạch, một tháng trước Triệu Minh Nguyệt đã sử dụng một viên đan dược bán Huyền cấp để đột phá tu vi đến Quy Nguyên cảnh thất trọng.

Keng!

Tia lửa văng khắp nơi, một dấu vết mờ nhạt xuất hiện trên Huyền Thiết Khoáng Thạch.

Triệu Minh Nguyệt lắc đầu một cái, từ trên đài đi xuống.

Quả nhiên vẫn không được.

Một cái lại một cái đệ tử Nội Tông phù hợp yêu cầu lên đài, một cái lại một cái ừ rừ xuống đài.

Rất nhanh, đã có hơn hai ngàn người khảo hạch.

Mười thiên kiều Ngoại Tông lúc trước, trừ Vũ Văn Thiên, những người khác đều toàn quân thất bại, không thể lưu lại dấu vết trên đó.

- Vũ Văn Thiên đi lên, không biết hắn có hợp cách hay không.

- Cũng có thể, hắn là căn cốt ngũ tinh, hơn nữa tu vi không kém, đạt tới Quy Nguyên cảnh bát trọng.

Đang lúc mọi người bàn luận sôi nổi, Vũ Văn Thiên đi tới trước Huyền Thiết Khoáng Thạch.

Kiểm ra khỏi vỏ, Vũ Văn Thiên sử dụng lực đạo lớn nhất, một kiếm chém trên Huyền Thiết Khoáng Thạch.

Ken kết.

Đá vụn tung tóe, một dấu sâu hơn một tấc xuất hiện.

- Vũ Văn Thiên, hợp cách.

Chấp Sự Nội Tông phụ trách khảo hạch mỉm cười gật đầu.

Đến hiện tại, Vũ Văn Thiên là người duy nhất có tu vi thấp hơn Quy Nguyên cảnh cửu trọng đạt được hợp cách, khá vô cùng.

"Đây chính là căn cốt ngũ tinh sao? Quả nhiên kém hơn."

Cao Trường Thiên than thở.

Mười thiên kiều Ngoại Tông lúc trước, bây giờ chỉ một mình Vũ Văn Thiên có thể xuất thủ, bọn họ vẫn còn quá non nớt.

- Ha ha, ta tới.

Một bóng người rơi xuống trên đài.

- Là Tiêu Biệt Ly Tiêu sư huynh.

- Tiêu sư huynh nhất định có thể thông qua khảo hạch, chính là không biết, hắn có thể ở lưu lại trên Huyền Thiết Khoáng Thạch dấu vết sâu bao nhiêu.

Tiêu Biệt Ly có danh tiếng ở Nội Tông không hề thua kém Phách Kiếm Liễu Vô Hoàng, mơ hồ có danh hiệu đệ nhất Nội Tông.

Dĩ nhiên, danh hiệu này chẳng qua là tạm thời.

Tiêu Biệt Ly mạnh, là dựa vào thời gian chất đồng đi lên, căn cốt của hắn chỉ là tứ tinh, kém hơn Liễu Vô Hoàng cùng Vũ Văn Thiên.

Ken kết!

Tiêu Biệt Ly không hổ là đệ tứ đệ nhất Nội Tông, một kiếm lưu lại trên Huyền Thiết Khoáng Thạch sâu hai tấc, đến tận bây giờ là dấu vết sâu nhất.

- Tôi ta.

Trần Phương Hoa chân điểm trên mặt đất, tựa như một đám mây trời lên đài cao.

- Phá cho ta!

Trần Phương Hoa học qua hai loại kiếm pháp Huyền cấp Sơ giai, một loại là quần công kiếm pháp Vạn Mai Kiếm Pháp, một loại là Phi Hoa Kiếm Pháp.

Lực công kích của Phi Hoa Kiếm Pháp rất mạnh, một kiếm để lại trên Huyền Thiết Khoáng Thạch sâu hơn một tấc.

- Trần Phương Hoa, hợp cách.

Nghe được âm thanh của Chấp Sự Nội Tông, Trần Phương Hoa thở ra một hơi.

- Trần sư tỷ, chúc mừng.

Khi Trần Phương Hoa trở lại, Lý Phù Trần nói.

Trần Phương Hoa nói:

- May mắn.

Đến trước mắt, tổng cộng có ba mươi mấy người hợp cách, so với tưởng tượng của nàng ít hơn, hy vọng còn chưa nhỏ lắm.

- Bạch sư huynh đi lên.

- Lạc sư huynh cũng đi lên.

- Quá mạnh, đây còn là Võ giả Quy Nguyên cảnh sao.

Bạch sư huynh cùng Lạc sư huynh trong miệng mọi người, lần lượt lưu lại trên Huyền Thiết Khoáng Thạch dấu vết sâu hai tấc.

Không thể nghi ngờ đều là biến thái cấp nhân vật.

"Nội Tông thật đúng là tàng long hoá hổ a!"

Lý Phù Trần nhú mày.

Hắn cảm giác tựa hồ Tiêu Biệt Ly lĩnh ngộ ra kiếm ý, lúc bình thường cảm ứng được, nhưng khi Tiêu Biệt Ly xuất kiếm, Lý Phù Trần mơ hồ nhận ra được một tia kiếm ý mơ hồ.

Cho nên, hơn phân nửa là đối phương dấu giếm thực lực.

Ngoài ra, Bạch sư huynh cùng Lạc sư huynh trong miệng mọi người, coi như không có lĩnh ngộ kiếm ý, chỉ sợ cách lĩnh ngộ kiếm ý cũng không xa.

Nếu không, không thể nào một kiếm lưu lại trên Huyền Thiết Khoáng Thạch dấu vết sâu hai tấc.

Dù sao đây cũng không phải chuyện một tấc tăng thêm một tấc, độ khó khi lưu lại dấu vết sâu hai tấc, gấp mấy lần lưu lại dấu vết sâu một tấc.

- Quá yếu, một đám nhuộc kê.

Phách Kiếm Liễu Vô Hoàng từ trong đám người đi ra.

- Phách Kiếm Liễu Vô Hoàng, hẳn rồi cuộc muốn ra tay.

- Biệt Ly Kiếm, Phách Kiếm, Bạch Thủy Kiếm, Sơn Xuyên Kiếm, bốn vị sư huynh không thể nghi ngờ là bốn đại cao thủ của Nội Tông.

Về mặt của mọi người kích động, bốn danh hiệu này, phân biệt đại biểu cho Biệt Ly Kiếm - Tiêu Biệt Ly, Phách Kiếm - Liễu Vô Hoàng, Bạch Thủy Kiếm - Bạch Đào, Sơn Xuyên Kiếm - Lạc Nhất Sơn.

Thực lực của bốn người đã đạt tới Quy Nguyên cảnh cực hạn, trên giang hồ có uy danh không nhỏ.

Hơn nữa, đã từng đánh chết một Võ giả Địa Sát cảnh.

"Không biết Liễu sư đệ đạt tới tầng thứ gì?"

Tiêu Biệt Ly tò mò đánh giá Liễu Vô Hoàng.

Trước Huyền Thiết Khoáng Thạch ba bước, Liễu Vô Hoàng rút ra Huyền Thiết Kiếm.

- Nhìn kỹ cho ta.

Liễu Vô Hoàng bạo hồng, một kiếm chém tới Huyền Thiết Khoáng Thạch.

Phốc!

Khác hẳn với âm thanh lúc chém vào của người khác, âm thanh khi Liễu Vô Hoàng chém vào Huyền Thiết Khoáng Thạch, mang một loại xu thế giống như "chẻ tre", "cắt đậu hủ" vậy.

"Kiếm ý!"

Con người của Tiêu Biệt Ly co rút một cái.

Bởi vì hắn cũng lĩnh ngộ kiếm ý, nên hắn rõ ràng cảm ứng được, Liễu Vô Hoàng mới vừa rồi đã vận dụng kiếm ý, hơn nữa còn là kiếm ý hết sức bá đạo, vô địch.

Phi Vân kiếm ý.

Phi Vân Phá Sát Trảm cùng Lưu Tinh Kiếm Pháp đều là kiếm pháp đi hướng cực đoan, từ trong Phi Vân Phá Sát Trảm lĩnh ngộ được kiếm ý, đương nhiên sẽ hết sức bá đạo, mắt nhìn xuống thiên hạ, chém hết tất cả.

- Hai tấc tám, hợp cách.

Chấp Sự Nội Tông khào hạch cũng ngây dại, hẳn là Võ giả Địa Sát cảnh, nhưng đến hiện tại, vẫn không thể lĩnh ngộ được kiếm ý? Không nghĩ tới một tên đệ tử Nội Tông lại có thể lĩnh ngộ ra kiếm ý.

Thật là không thể tưởng tượng nổi.

- Ta không nghe lầm chứ! Sâu hai tấc tám.

- Đáng sợ, hỏi thử, còn có ai là đối thủ của Phách Kiếm sư huynh chứ, Tiêu sư huynh cũng không được.

Bao gồm Trần Phương Hoa, Triệu Minh Nguyệt, tất cả mọi người đều hít một hơi lạnh.

Có linh ngộ kiếm ý hay không chênh lệch thật lớn.

Linh ngộ kiếm ý, lực sát thương của kiếm pháp ít nhất tăng lên hai ba lần, cái này còn đánh được sao, một kiếm của người khác vừa tới, người ngăn không được.

- Lý sư đệ, lần này ngươi chọc vào một người không nên dây vào a!

Trần Phương Hoa lẩm bẩm nói.

- Tôi ta.

Lý Phù Trần cười nhạt, đi lên đài.

Linh ngộ kiếm ý thì như thế nào.

Kiếm ý cũng có sâu có cạn, có cao có thấp.

Bạn đang đọc truyện *Vĩnh Hằng Chí Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 138: Lại Là Kiếm Ý

Dịch giả: rolland

- Chỉ là một Võ giả Quy Nguyên cảnh thất trọng cũng dám lên bêu xấu, theo ta nhìn, hắn không thể hợp cách.

- Nghe nói hắn cùng Phách Kiếm sư huynh có mâu thuẫn.

- Vậy thì hắn thăm rồi, Phách Kiếm sư huynh tùy tiện ra một kiếm, là có thể ngược hắn thành chó.

- Mọi mắt trông chờ! Ngược lại ta muốn nhìn, hắn lưu lại trên Huyền Thiết Khoáng Thạch dấu vết sâu bao nhiêu.

Lúc này, Lý Phù Trần được vạn chúng chú mục, nhưng ánh mắt nhìn hắn đều mang theo chất vấn.

Ngay cả Trần Phương Hoa cũng không quá coi trọng Lý Phù Trần.

Không phải không coi trọng Lý Phù Trần có thể lưu lại trên Huyền Thiết Khoáng Thạch dấu vết sâu bao nhiêu, mà là không coi trọng Lý Phù Trần có thể toàn thân lui ra trong tay Phách Kiếm Liễu Vô Hoàng.

Sau khảo hạch chính là tỷ thí lôi đài, lấy tính cách báo đạo của Liễu Vô Hoàng nhất định sẽ ngăn trở Lý Phù Trần.

Đi tới trước Huyền Thiết Khoáng Thạch, Lý Phù Trần đánh giá.

Trải qua hơn ba ngàn người khảo hạch, trên Huyền Thiết Khoáng Thạch xuất hiện dấu vết chồng chất.

"Ta còn chưa từng thử nghiệm trên Huyền Thiết Khoáng Thạch, không biết nếu không dùng tới Huyền Long Bí Pháp thì có thể lưu lại dấu vết sâu bao nhiêu."

Đối với những chuyện không biết, Lý Phù Trần không quá nắm chắc, hắn chỉ có thể cố hết sức.

Thoáng lui về sau nửa nước, tìm được cách xuất thủ cho công kích lớn nhất, Lý Phù Trần ra tay.

Không ai thấy động tác của Lý Phù Trần.

Chỉ có thể nhìn thấy tay phải của Lý Phù Trần chuyển động một chút, một đạo lưu quang giống như lưu tinh từ trên trời rơi xuống, xuyên vào Huyền Thiết Khoáng Thạch, ý chí trong chớp mắt kia làm tâm thần của người khác dao động.

Phốc!

Trên Huyền Thiết Khoáng Thạch xuất hiện một lỗ thủng rộng cỡ ngón tay, cát mịn ào ào chảy ra.

- Đây là... kiếm ý!

Trần Phương Hoa há to miệng, nửa ngày không khép lại.

"Kiếm ý thật đáng sợ."

Con người của Tiêu Biệt Ly co rút lại.

Nếu nói Phi Vân kiếm ý của Liễu Vô Hoàng Phi là vô địch, thì Lưu Tinh kiếm ý của Lý Phù Trần chính là cực hạn sát thương, cực hạn tốc độ, cái trước làm người khác không cách nào phản kháng, cái sau thì làm người khác không cách nào phản ứng kịp.

Bạch Đào cùng Lạc Nhất Sơn trở mắt nhìn nhau, có một loại cảm giác "người mới thay người cũ" không biết hình dung ra sao.

- Đây còn là người sao?

Tất cả mọi người đều tròn tròn mắt, trên mặt đau rát.

- Quy Nguyên cảnh thất trọng lĩnh ngộ kiếm ý, có thể so với Kiếm Sĩ sư huynh năm đó a.

- Không sai, Kiếm Sĩ sư huynh cũng ở Quy Nguyên cảnh thất trọng lĩnh ngộ kiếm ý.

- Ngộ tính kiếm đạo có thể so với Kiếm Sĩ sư huynh, đây quả thực là yêu nghiệt a!

Sau khi Lý Phù Trần bộc lộ ra kiếm ý, tất cả mọi người không ai khinh bỉ Lý Phù Trần nữa.

Bọn họ không có tư cách khinh bỉ Lý Phù Trần.

Không ai có thể khinh bỉ Lý Phù Trần.

Muốn khinh bỉ Lý Phù Trần, ít nhất phải lĩnh ngộ kiếm ý, nếu không, người dựa vào cái gì xem thường Lý Phù Trần.

"Có ý tứ, khó trách không vâng lời ta, nguyên lai là lĩnh ngộ kiếm ý, ngược lại ta xem thường người, nhưng mà, người có kiếm ý, ta cũng có kiếm ý, hơn tu vi của ta, so với người cao hơn hai trọng."

Sắc mặt của Liễu Vô Hoàng âm trầm, trong lòng thầm nói.

"Đáng chết!"

Sắc mặt của Vũ Văn Thiên còn âm trầm hơn cả Liễu Vô Hoàng.

Kiểm pháp Huyền cấp Sơ giai của hắn cũng đạt tới cảnh giới Đăng Phong Tạo Cực, nhưng là cách Xuất Thần Nhập Hóa còn chênh lệch cực lớn.

Lý Phù Trần, một lần nữa vượt lên trước mặt hắn.

Chấp Sự Nội Tông kinh ngạc một chút, cầm một cây thước dài nhỏ xem xét.

- Hai tắc... hai tắc chín.

Chấp Sự Nội Tông run giọng nói.

Vốn tưởng rằng hai tắc tám đã là cực hạn, không nghĩ tới Lý Phù Trần phá vỡ cực hạn, đạt tới hai tắc chín.

Hít!

Trên quảng trường, tiếng hít một ngụm khí lạnh liên tục vang lên.

Lý Phù Trần mới có tu vi Quy Nguyên cảnh thất trọng a, nếu đạt tới Quy Nguyên cảnh cửu trọng, chẳng phải muốn nghịch thiên.

- Lý sư đệ, làm sao người làm được vậy.

Chờ Lý Phù Trần xuống đài, Trần Phương Hoa liền vội vàng hỏi, Triệu Minh Nguyệt cũng mặt đầy đi theo tò mò.

Coi như Lý Phù Trần lĩnh ngộ kiếm ý, công pháp cảnh giới cao đi nữa, nhưng không có lý do vượt qua Liễu Vô Hoàng a.

Theo Trần Phương Hoa biết, công pháp cảnh giới của Liễu Vô Hoàng đã đạt đến tầng thứ mười ba, chỉ so với Lý Phù Trần thấp một tầng.

Lý Phù Trần nói:

- Chờ các người lĩnh ngộ kiếm ý thì sẽ biết.

Không lĩnh ngộ kiếm ý, thì không biết chênh lệch giữa có và không kiếm ý.

Nếu như kiếm ý của Lý Phù Trần tương đương với Liễu Vô Hoàng, tối đa Lý Phù Trần chỉ có thể ở khắc trên Huyền Thiết Khoáng Thạch hơn hai tấc mà thôi, không thể nào vượt qua hai tấc tám. Nhưng Lưu Tinh kiếm ý của Lý Phù Trần cao siêu hơn Phi Vân kiếm ý của Liễu Vô Hoàng.

Trong mắt Lý Phù Trần, kiếm ý của Liễu Vô Hoàng đang ở tầng thứ "phát ra không thể thu lại", không tới "tùy tâm sở dục".

Dĩ nhiên, ngoại trừ cái này, lực lượng thân thể của Lý Phù Trần mạnh hơn so với Liễu Vô Hoàng.

Lực lượng thân thể 4 vạn cân, cũng thuộc về tầng thứ đứng đầu Thương Lan Tông.

Lý Phù Trần cũng biết, công pháp luyện thể của Thương Lan Tông chỉ có Huyền cấp Cao giai, không có Huyền cấp Đỉnh giai, trong phạm vi trăm ngàn dặm, chỉ có Thiên Sát Môn có công pháp luyện thể Huyền cấp Đỉnh giai, Thương Lan Tông, Cuồng Đạo Tông cùng các tông môn khác không có.

- Lĩnh ngộ kiếm ý, nói dễ như vậy sao.

Trần Phương Hoa lắc đầu.

Thông thường mà nói, căn cốt tứ tinh phải đến Địa Sát cảnh mới có thể lĩnh ngộ kiếm ý, chỉ có cực ít người lĩnh ngộ kiếm ý ở Quy Nguyên cảnh mà thôi.

- Người đứng là một tên yêu nghiệt!

Triệu Minh Nguyệt không biết nói gì.

Một buổi sáng qua đi, khảo hạch tư cách kết thúc.

Hơn bốn ngàn người chỉ có năm mươi hai người thông qua khảo hạch.

Trung bình mười người mới có một cái.

Tỷ thí thủ lôi đài vào buổi chiều, mọi người trước tiên đi dùng cơm trưa.

Giờ ngo ba khắc.

Quảng trường tỷ thí lại náo nhiệt lên.

Nội Tông Đại trưởng lão Triệu Vô Tẫn cao giọng nói:

- Tỷ thí thủ lôi đài tổng cộng có mười lôi đài, ai tự nhận có thực lực, thì có thể trực tiếp đứng lên, nghênh tiếp người khiêu chiến.

- Quy tắc của tỷ thí, mỗi người chỉ có ba lượt khiêu chiến, ba lượt thua, đào thải.

- Nếu chủ lôi đài có thể thắng mười trận liên tiếp, thì trực tiếp tiến vào top mười Nội Tông, không cần nghênh đón khiêu chiến nữa.

- Tốt lắm, tỷ thí thủ lôi đài bắt đầu.

Nói xong, Triệu Vô Tẫn ngồi xuống.

- Vậy coi như ta là chủ lôi đài số 1 đi!

Tiêu Biệt Ly đứng trên lôi đài số 1.

- Ta số 2.

- Ta số 3.

Năm mươi hai người, có mười người đứng trên lôi đài.

Nhưng Liễu Vô Hoàng cùng Lý Phù Trần đều không đứng trên đó.

Hai người nhìn nhau, chiến ý tràn ngập.

- Tiêu Biệt Ly, Tào Quang ta tới tiếp ngươi.

Một bóng người nhảy lên lôi đài số 1.

Tào Quang, Quy Nguyên cảnh đình phong, cũng là một căn cốt tứ tinh.

Trên khảo hạch tư cách, vết kiếm sâu một tấc chín, không hề kém hơn Bạch Đào cùng Lạc Nhất Sơn.

- Tào Quang, ngươi không phải là đối thủ của ta, không cần lãng phí cơ hội.

Tiêu Biệt Ly nói.

Tào Quang nói:

- Chưa chắc, tiếp kiếm.

- Đã như vậy, Tào Quang, ta sẽ cho ngươi biết một chút về Phi Thiên kiếm ý của ta.

Tiêu Biệt Ly xuất kiếm.

Kiếm vừa ra, rung động toàn trường.

Phi Thiên Kiếm Pháp vô cùng sắc bén, trên tay Tiêu Biệt Ly tựa như sóng lại, Phi Thiên kiếm ý mờ mịt ác liệt, trong nháy mắt phá vỡ kiếm pháp phòng ngự của Tào Quang.

Phốc!

Tào Quang phun ra một ngụm máu tươi, bị đánh xuống lôi đài, mặt đầy kinh hoàng.

- Ngươi cũng lĩnh ngộ kiếm ý?

Tiêu Biệt Ly cười.

- Trời ạ! Tiêu Biệt Ly sư huynh cũng lĩnh ngộ kiếm ý.

- Quả thật núi cao còn có núi cao hơn, vốn cho rằng chỉ có Phách Kiếm sư huynh cùng Lý Phù Trần lĩnh ngộ kiếm ý, không nghĩ tới Tiêu sư huynh cũng lĩnh ngộ kiếm ý, có cái để coi rồi.

Mọi người kinh hãi.

"Quả nhiên."

Lý Phù Trần âm thầm gật đầu, Tiêu Biệt Ly quả nhiên lĩnh ngộ kiếm ý.

Phi Thiên kiếm ý, mờ mịt ác liệt, khó phòng bị nhất.

- Không sai, trẻ nhỏ dễ dạy.

Triệu Vô Tẫn gật gù đầu, mặt đầy mỉm cười.

Bạn đang đọc truyện *Vĩnh Hằng Chí Tôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 139: Bí Pháp Va Chạm

Sau khi Tiêu Biệt Ly bại lộ kiếm ý thì không ai khiêu chiến hắn nữa.

Đừng đùa, khiêu chiến Tiêu Biệt Ly đã lĩnh ngộ kiếm ý, đây không phải là tự rước lấy nhục sao?

Trong thiên hạ này, chỉ có lĩnh ngộ được kiếm ý mới được coi là một kiếm khách chân chính, nếu không, ngay cả danh tự kiếm khách cũng không xứng, chỉ có thể gọi là một tên kiếm giả.

- Tiêu Biệt Ly, ta tới lãnh giáo cao chiêu của ngươi.

Thân hình của Liễu Vô Hoàng chuyển động, rơi vào trên lôi đài.

Tiêu Biệt Ly kinh ngạc nhìn Liễu Vô Hoàng:

- Liễu sư đệ, người đánh với ta không có bất kỳ ý nghĩa gì.

Top mười thì có thể tiến vào Bách Thảo Bí cảnh, không cần phải liều mạng.

Liễu Vô Hoàng nói:

- Ta cho là có ý nghĩa, vẫn không đệ nhất, võ không đệ nhị, ta sớm muốn đánh với người một trận, xem ai là đệ tử đệ nhất Nội Tông.

- Thì ra là thế, vậy thì chiến đi!

Tiêu Biệt Ly không hề sợ chiến, chẳng qua hắn không thích cuộc chiến vô nghĩa mà thôi.

- Tiêu Biệt Ly sư huynh muốn giao thủ với Phách Kiếm sư huynh.

- Không biết ai hơn một bậc?

- Xi, đừng nói chuyện, nghiêm túc xem chiến đi.

Sự chú ý của mọi người nhất thời bị lôi đài số 1 hấp dẫn.

"Liễu Vô Hoàng này đúng là đem bá đạo khắc trong xương."

Ngược lại Lý Phù Trần có chút thương thức Liễu Vô Hoàng, khác với người khác, Liễu Vô Hoàng bá đạo, không phải cố ý ra vẻ, cũng không phải ý thể hiếp người, mà bá đạo là tính cách của hắn, đối mặt với ai hắn cũng khinh thường, mặc dù khiến người khác khó chịu, nhưng đây là kiếm đạo của hắn.

Bất quá, loại kiếm đạo này rất khó điều khiển, đúng như lời nói của đối phương, vẫn không đệ nhất, võ không đệ nhị, hắn có kiếm đạo của hắn, người khác cũng có đạo của mình, khi kiếm đạo của hắn xâm phạm đến kiếm đạo của người khác, không nghi ngờ chút nào, sẽ bị kiếm đạo của người khác cản trở.

Phách Kiếm đạo, là một kiếm đạo chỉ cho phép thành công, không cho phép thất bại.

Đương!

Trên lôi đài số 1, kiếm của Tiêu Biệt Ly và kiếm của Liễu Vô Hoàng đụng nhau.

Kiểm pháp của Tiêu Biệt Ly mang theo phiêu dật ác liệt, tựa như cuồng phong từ chín tầng trời thổi tới, tiêu sái, tinh tế.

Kiểm pháp của Liễu Vô Hoàng thì vô cùng bá đạo, tựa như vân hải sụp vỡ, nghiền ép từ chính diện, thế như chẻ tre.

Trận chiến này của hai người, vừa là chiến đấu giữa kiếm khách, vừa là chiến đấu giữa kiếm ý.

Kiểm ý của người nào hơn một bậc, rất nhanh sẽ thấy rõ.

- Lý Phù Trần, người cho là ai thắng?

Triệu Minh Nguyệt hỏi.

Lý Phù Trần nói:

- Chỉ sợ là Liễu Vô Hoàng.

- Kiếm ý của Tiêu Biệt Ly cũng rất mạnh, chưa chắc đâu!

Trần Phương Hoa nói lên ý kiến của mình.

Lý Phù Trần giải thích:

- Lĩnh ngộ kiếm ý mặc dù không có quan hệ lớn tới ý chí, nhưng sau khi lĩnh ngộ kiếm ý, kiếm ý cùng ý chí sẽ dần dần xuất hiện cùng lúc, ý chí bá đạo nhìn người bằng nửa con mắt của Liễu Vô Hoàng cùng Phi Vân kiếm ý cũng bá đạo như thế, kiếm cùng người hợp, phát huy ra uy lực rất lớn.

Đúng như Lý Phù Trần đoán, sau một trăm chiêu, Tiêu Biệt Ly dần rơi vào hạ phong.

- Tiêu Biệt Ly, tiếp ta một chiêu Phi Vân Xế Điện.

Huyền Thiết Kiếm trong tay Liễu Vô Hoàng giống như một tia chớp, tia chớp phá vỡ tầng mây, ngang ngược khó tả, một kiếm chém tới Tiêu Biệt Ly.

"Một kiếm thật bá đạo."

Tiêu Biệt Ly gắng sức ngăn cản.

Keng một tiếng!

Tiêu Biệt Ly bị chấn bay ra ngoài, suýt nữa rơi xuống lồi đài.

Tiêu Biệt Ly không xuất thủ nữa nói:

- Liễu sư đệ, ngươi thắng, ta tâm phục khẩu phục.

Phi Thiên kiếm ý của hắn cuối cùng cũng không bằng Phi Vân kiếm ý của Liễu Vô Hoàng.

Liễu Vô Hoàng không có trả lời, ánh mắt xuyên qua đám người, nhìn về phía Lý Phù Trần.

Lý Phù Trần nói:

- Ngươi mới đấu qua một trận, bây giờ đánh với ngươi, thắng không anh hùng.

- Máu ta đang nóng, lên đánh một trận đi! Chẳng lẽ ngươi không dám.

- Ngươi muốn chiến, vậy thì chiến!

Lý Phù Trần thi triển thân pháp, nhảy lên lồi đài.

- Một trăm chiêu.

Liễu Vô Hoàng đưa ra một ngón tay.

- Một ngàn chiêu cũng không được.

Lý Phù Trần lắc đầu nói.

Hắn biết Liễu Vô Hoàng nói có ý gì.

Ý của đối phương là trong vòng một trăm chiêu, đánh bại mình.

- Ngươi đánh giá mình quá cao rồi, một trăm chiêu, ngươi rút xuống lồi đài.

Liễu Vô Hoàng xuất kiếm, một kiếm vừa ra, uy thế bá đạo, không thể đón đỡ, tốc độ lại cực nhanh, nhưng không tỏ ra trầm trọng vô cùng.

- Tiêu sư huynh không thể phá Phi Vân kiếm ý của ngươi, vậy thì ta tới phá!

Huyền Thiết Kiếm ra khỏi vỏ, Lý Phù Trần lẳng không đâm một kiếm, kiếm quang sáng chói, tựa như lưu tinh sáng lạn.

Keng keng keng keng keng. . .

Kiếm của hai người cực nhanh, trong nháy mắt, không biết giao kích bao nhiêu lần, làm người xem cũng ngẩn ra.

- Kiếm nhanh như vậy, nửa chiêu ta cũng không tiếp nổi.

- Phách Kiếm Liễu Vô Hoàng, Kiếm Yêu Lý Phù Trần, đây mới là chiến đấu đỉnh phong a, không được, ta cảm giác tim mình đập thật nhanh.

Mọi người ngừng thở, không dám bỏ qua bất kỳ chi tiết nhỏ nào.

Danh hiệu Kiếm Yêu này của Lý Phù Trần là do một tên đệ tử Nội Tông khởi xướng.

Quy Nguyên cảnh thất trọng liền nắm giữ kiếm ý, đã so được với Kiếm Sĩ, có thể dùng yêu nghiệt để hình dung, một chút cũng không quá đáng, danh hiệu này vừa ra, không ít người đồng ý.

Dĩ nhiên, cũng có người không thừa nhận.

Danh hiệu là đánh ra, không phải nói là được.

Lý Phù Trần muốn giữ cái danh hiệu Kiếm Yêu này, đầu tiên phải có thực lực giống như yêu nghiệt, không nói có thể đánh bại Phách Kiếm Liễu Vô

Hoàng hay không, ít nhất cũng phải đánh với Liễu Vô Hoàng trên trăm chiêu mới được.

- Núi cao còn có núi cao hơn, người giỏi còn có người giỏi hơn, cùng bọn họ so với, Mai Kiếm Trần Phương Hoa ta, bất quá cũng như vậy mà thôi.

Trần Phương Hoa cười khỏ.

Nàng nhìn Lý Phù Trần từng bước lớn lên.

Lúc ở Thủ Huyết Trần chống đỡ thủ triều, thực lực của Lý Phù Trần còn không cách nào đối kháng Yêu thú Nhị cấp Cao giai Thiết Bối Tinh Tinh, mới qua bao lâu, Lý Phù Trần đã có thực lực vượt qua nàng.

Điều này khiến nàng cảm thấy không chân thật.

Triệu Minh Nguyệt nói:

- Trần sư tỷ, gia gia từng nói, thế gian này vô số thiên tài, cũng có một ít thiên tài không cách nào đuổi theo, chỉ có thể ngưỡng vọng. Lúc còn trẻ, hẳn từng trải qua những thứ này, sau đó từ từ thả lỏng, cho nên người cũng đừng quá nản chí.

Trần Phương Hoa cười nói:

- Ta làm sao nản chí, Triệu sư muội, người đừng suy nghĩ nhiều, ta chỉ cảm thấy mình quá mức nhỏ bé mà thôi, Thương Lan Tông ta rất nhiều thiên tài, nhưng đổi mất toàn thiên hạ, Thương Lan Tông ta chỉ là một hạt thóc trong biển mà thôi. Một người muốn bước lên Võ đạo đỉnh phong, phải cạnh tranh với vô số thiên tài, dù sao ta cũng không chịu được áp lực như thế này, loại áp lực này, để Lý sư đệ chịu đi!

Trong lúc hai người nói chuyện, thì trận đấu trên lôi đài đã đi vào giai đoạn ác liệt.

Thực lực của Liễu Vô Hoàng quá mạnh mẽ.

Không dùng tới Huyền Long Bí Pháp, Lý Phù Trần muốn chiến thắng đối phương thì không dễ chút nào.

Dù sao Liễu Vô Hoàng cũng cao hơn hẳn hai trọng.

- Lý Phù Trần, nếu người chỉ có bản lĩnh như vậy thì bại đi! Mông Lung Chiến Khí.

Bóng người của Liễu Vô Hoàng mơ hồ, chân khí chấn động, khí thế kinh khủng phóng lên cao, sau đó, Liễu Vô Hoàng bằng tốc độ kinh người chém một kiếm tới Lý Phù Trần, kiếm quang mơ hồ, tựa như mấy chục kiếm hội tụ lại.

- Đây là bí pháp nhị tinh Mông Lung Chiến Khí.

- Ở Nội Tông, chỉ có căn cốt ngũ tinh mới đối được bí pháp trước thời hạn, Lý Phù Trần nguy hiểm rồi.

Trong đệ tử Nội Tông, có không ít người nghe qua danh tiếng của Mông Lung Chiến Khí, cho nên biết môn bí pháp này hết sức đáng sợ, có thể khiến chân khí chấn động với tốc độ cao, tăng phú uy lực.

- Lý sư đệ, phải bại.

Tiêu Biệt Ly lắc đầu nói.

- Liễu Vô Hoàng, chỉ có người có bí pháp sao? Ta cũng có.

Kích thích Huyền Long Bí Pháp, khí thế của Lý Phù Trần phóng lên cao, khí thế kinh khủng trong nháy mắt liền chế trụ khí thế của Liễu Vô Hoàng.

Bạn đang đọc truyện *Vĩnh Hằng Chí Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 140: Kiếm Yêu

Dịch giả: rolland

- Đây là... bí pháp tam tinh?

Triệu Vô Tẫn có chút chán chờ.

Kịch hoạt Huyền Long Bí Pháp tầng thứ ba, Xích Họa chân khí hoá thành Huyền Long chân khí, khí thể phóng lên cao mang theo một cỗ "long uy", chấn nhiếp hư không.

Dưới khí thể của Lý Phù Trần bao phủ, vẻ mặt của Liễu Vô Hoàng kịch biến, thậm chí ảnh hưởng đến kiếm pháp.

- Hừ, nhất định là chỉ có vẻ bề ngoài, thực lực chân thật không thể nào vượt qua ta.

Có một vài bí pháp tăng phúc khí thể rất nhiều, nhưng không làm thực lực gia tăng bao nhiêu.

- Bại cho ta!

Vận chuyển bí pháp quá mức, kiếm tốc của Liễu Vô Hoàng không chậm ngược lại nhanh hơn, mang theo khí tức ngang ngược bá đạo, chém tới Lý Phù Trần.

- Bại chính là ngươi.

Lại cảm nhận được dòng chảy chân khí như nham tương, Lý Phù Trần cảm thấy trong cơ thể bị chôn xuống một ngọn núi lửa, không bùng nổ thì rất khó chịu.

Thi triển kiếm chiêu Thiên Ngoại Lưu Tinh, kiếm của Lý Phù Trần trong nháy mắt vượt qua thị giác và phản ứng cực hạn của mọi người, cho dù một vài Cháp Sự Nội Tông có tu vi Địa Sát cảnh cũng không thể thấy quỹ tích của một kiếm này, chỉ có thể nhìn thấy trong hư không xuất hiện một đạo lưu tinh huy hoàng, toả sáng, đẹp như ảo mộng.

Kiểm khí xuyên qua người, thân hình của Liễu Vô Hoàng khựng lại đó.

Hắn thất bại!

Phách Kiếm đạo của hắn bị đánh bại, thất bại bởi một người hắn không muốn bại nhất.

- Đến cùng là sai ở chỗ nào?

Ánh mắt của Liễu Vô Hoàng mờ mịt.

Lý Phù Trần thấy vậy, lắc đầu một cái, Phách Kiếm đạo chính là như vậy, một khi bị đánh bại, tâm linh sẽ sinh ra kẽ hở, kiếm ý suy yếu.

- Phách Kiếm đạo của ngươi quá mức cương liệt, sớm muộn sẽ bại thôi.

Lý Phù Trần lãnh nhạt nói.

Hai tên Cháp Sự Nội Tông mang Liễu Vô Hoàng xuống. Dưới lời đài, hoàn toàn sôi trào.

- Ngay cả Phách Kiếm sư huynh cũng thua, ta có phải đang nằm mơ hay không.

- Quá ảo diệu, còn chuyện nào ảo diệu hơn chuyện này chứ? Trước kia chúng ta trần trụi giễu cợt, đây chính là tự đánh vào mặt mình, mà chúng ta cũng không biết.

- Ai biết được, một căn cốt phổ thông lại yêu nghiệt như vậy, ta cũng phải hoài nghi căn cốt của hắn có phải căn cốt biến dị hay không, khiến Căn Cốt Thạch đo không ra.

- Kiếm Yêu Lý Phù Trần, danh hiệu này không phải của hắn thì là của ai.

- Kiếm Yêu, Kiếm Yêu, không biết Kiếm Yêu này có thể xuất ra kỳ tích trong Bách Thảo Bí cảnh ba tháng sau không, giết hết thiên tài các tông môn khác bỏ chạy thực mạng, giương cao uy danh của Thương Lang Tông ta.

Lúc này, mọi người đều thừa nhận danh hiệu Kiếm Yêu của Lý Phù Trần.

Hiện tại, Lý Phù Trần dùng thực lực siêu tuyệt để chứng minh, sau này, không ai dám chỉ trích hắn.

Bởi vì danh hiệu Kiếm Yêu không cho chỉ trích.

- Đại trưởng lão, Lý Phù Trần không biết từ đâu có được bí pháp tam tinh, có muốn tra hỏi một chút hay không.

Một tên Nội Tông Trưởng Lão nói với Triệu Vô Tẫn.

Triệu Vô Tẫn quét nhìn đối phương một cái:

- Ai cũng có cơ duyên của mình, cho dù hần thi triển bí pháp ngũ tinh thì thế nào.

- Bí pháp tam tinh cũng không thấy nhiều trong Thương Lan Tông chúng ta, bị một tên đệ tử Nội Tông nắm trong tay, có phải quá phí của trời hay không.

- Đến lúc đó tự ta sẽ hỏi một chút, ngươi không cần quan tâm.

Triệu Vô Tẩn biết vị trí Đại trưởng lão này của mình, có rất nhiều người đang ngó chừng, Lý Phù Trần là người hần xem trọng, tự nhiên thành cây đĩnh trong mắt mọi người.

Nhưng, Lý Phù Trần quá ưu tú, ưu tú đến mức hần sinh ra cảm giác không chân thật..

Đây là căn cốt phổ thông sao?

Có lẽ, tương lai của hần, không ai có thể dự đoán.

Theo Lý Phù Trần trở thành chủ lôi đài số 1, lôi đài số 1 trong mắt mọi người, nhất thời trở thành thành trì không thể công phá, đừng nói đi khiêu chiến, ngay cả chiến ý cũng không dậy nổi.

- Kiếm Yêu, danh hiệu này đúng là thích hợp với hần.

Triệu Minh Nguyệt nói.

Trần Phương Hoa cười nói:

- Cũng không phải à, một cái căn cốt phổ thông lại yêu nghiệt như thế, còn chưa cho người khác sống không.

Có mười lôi đài, lôi đài số 1 không thể khiêu chiến thì còn lôi đài khác. Ba cơ hội, mỗi cơ hội đều vô cùng trân quý, cho nên lựa chọn đối thủ hết sức thận trọng, không dám khiêu chiến tùy tiện.

Thực lực cơ sở của Vũ Văn Thiên thuộc về gần cuối, nhưng hần cũng giống như Liễu Vô Hoàng, tu luyện một môn bí pháp nhị tinh, sau khi thi triển bí pháp, thực lực nhất thời tăng lên một tầng thứ, mượn cái này chiếm cứ một lôi đài.

Thực lực cơ sở của Trần Phương Hoa mạnh hơn Vũ Văn Thiên một ít, hai lần khiêu chiến, một lần thành công, nhưng nhanh chóng bị người khác đánh bại, năng chỉ còn lại một lần.

Còn Liễu Vô Hoàng, một tên Nội Tông Trưởng Lão đang chữa thương cho hần.

Bất kể như thế nào, Liễu Vô Hoàng cũng là đệ tử Nội Tông đứng sau Lý Phù Trần, không thể vì nguyên nhân bị thương, mà làm hần vô duyên với Bách Thảo Bí cảnh.

Chữa thương được một nửa, Liễu Vô Hoàng mở mắt ra, ánh mắt bá đạo hội tụ.

- Trưởng lão, đủ rồi.

- Ngươi mới khôi phục được ba thành, chưa thích hợp động thủ.

- Khôi phục ba thành là đủ rồi.

Liễu Vô Hoàng đứng lên, đi tới một lôi đài.

- Là ngươi xuống, hay ta đem ngươi đánh bay ra ngoài.

Đi lên lôi đài, Liễu Vô Hoàng nhàn nhạt nói.

Chủ lôi đài là Bạch Đào, hần nói:

- Bây giờ ngươi bị thương, chưa chắc là đối thủ của ta, muốn không chiến mà thắng là chuyện không thể nào.

- Vậy thì thử một chút đi.

Liễu Vô Hoàng xuất thủ.

Sau mười chiêu, Bạch Đào thảm bại.

- Phách Kiếm sư huynh không hổ là Phách Kiếm sư huynh, cho dù bị thương, Bạch Đào sư huynh cũng không thể so sánh.

- Đáng tiếc, có một Kiếm Yêu Lý Phù Trần đè hần, bằng không, nổi bậc nhất chính là hần.

Mọi người thấp giọng nghị luận.

Đánh bại Bạch Đào, ánh mắt của Liễu Vô Hoàng nhìn về phía Lý Phù Trần:

- Nếu ngươi cho rằng như vậy liền dễ dàng đánh bại ý chí của ta, vậy thì ngươi sai lầm rồi, Phách Kiếm đạo của ta vừa là kiếm đạo bá giả, cũng là kiếm đạo kiên cường không khuất phục, không ai có thể ngăn trở kiếm đạo của ta, ngươi cũng không thể.

- Đi theo phía sau ta, ngay cả bụi bặm ngươi ăn cũng không được.

Lý Phù Trần nói.

- Ngươi.

Da mặt của Liễu Vô Hoàng muốn rút sách

Quá bá đạo.

Làm sao cảm giác Kiếm Yêu Lý Phù Trần so với Phách Kiếm Liễu Vô Hoàng còn muốn bá đạo hơn.

Đây là suy nghĩ của tất cả mọi người.

- Liễu Vô Hoàng bá đạo, là cương liệt, Lý Phù Trần bá đạo, là sâu trầm nội liễm.

Có người đánh giá.

- Người này đúng là thú vị.

Triệu Vô Tẫn cười lên.

Cuối cùng, top mười Nội Tông đã được định ra.

Vận khí của Trần Phương Hoa cực tốt, sau lần thứ ba khiêu chiến thành công, lại chống đỡ được đến cuối cùng.

Chủ yếu là, cơ hội ba lần của rất nhiều người đã dùng hết.

Như vậy, top mười Nội Tông theo thứ tự là Lý Phù Trần, Liễu Vô Hoàng, Tiêu Biệt Ly, Lạc Nhất Sơn, Bạch Đào, Tào Quang, Vũ Văn Thiên, Trần Phương Hoa cùng với hai tên đệ tử Nội Tông căn cốt tứ tinh có tu vi Quy Nguyên cảnh đỉnh phong.

Tổng cộng tám nam hai nữ.

Triệu Vô Tẫn đứng lên, hất tay một cái, mười khối lệnh bài rơi vào mười người:

- Đây là lệnh bài đổi bí pháp nhị tinh, chỉ có thể sử dụng một lần, ba tháng này, các ngươi tu luyện thật tốt, tốt nhất phải luyện thành bí pháp nhị tinh. Đối thủ của các ngươi trong Bách Thảo Bí cảnh là thiên tài của tông môn khác, hơi lơ là thì chết ở bên trong là chuyện bình thường, bây giờ nếu buông tha thì còn cơ hội, ta sẽ cho người khác thay thế.

Mọi người nghe vậy cũng không ai thối lui.

Che cười, cơ duyên và nguy hiểm cho tới bây giờ đều tồn tại cùng nhau, một chút nguy hiểm thì tính gì.

- Lý Phù Trần, ngươi cùng ta nói chuyện một chút.

Tỷ thí thủ lời đài kết thúc, Triệu Vô Tẫn truyền âm cho Lý Phù Trần.

Bạn đang đọc truyện *Vĩnh Hằng Chí Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 141: Lựa Chọn Bí Pháp

- Có phải ngươi thi triển bí pháp tam tinh không?

Ở một nơi vắng vẻ, Triệu Vô Tẫn hỏi.

Lý Phù Trần gật đầu:

- Đúng vậy.

Triệu Vô Tồn không hỏi bí pháp đến từ nơi nào, mà nói thẳng:

- Bây giờ ngươi có hai đường để chọn, một là cự tuyệt giao ra bí pháp, thứ hai là giao ra bí pháp, lấy được một lượng lớn điểm công hiến, ngươi chọn đường nào?

- Đường thứ hai

Lý Phù Trần không chút do dự.

Trịnh gia cần mượn ngọc phạt mới tu luyện được Huyền Long Bí Pháp, nhưng hắn đã luyện thành Huyền Long Bí Pháp, có thể trực tiếp viết xuống bí pháp, cung cấp người khác tu luyện.

- Thông minh.

Triệu Vô Tồn tán thưởng nói:

- Điểm công hiến khi đổi bí pháp cùng nộp lên bí pháp không giống nhau, đổi bí pháp nhất tinh, chỉ cần 5 ngàn điểm công hiến, bí pháp nhị tinh là 5 vạn, bí pháp tam tinh là 50 vạn, nếu nộp lên bí pháp thì nhận được gấp đôi điểm công hiến, tức là ngươi nộp lên Huyền Long Bí Pháp sẽ nhận được 100 vạn điểm công hiến.

"100 vạn điểm công hiến sao?"

Lý Phù Trần nhú mày.

100 vạn điểm công hiến quá ngoài dự tính của hắn, như vậy hắn đã chiếm tiện nghi của Trịnh gia.

Ở Thương Lan Tông, tu vi càng cao, càng nhiều chỗ cần điểm công hiến.

Ví dụ như hắn tu luyện Xích Hóa Huyền Công sắp đạt tới cảnh giới tối cao, đến lúc đó phải đổi một môn công pháp cao hơn.

Ở Thương Lan Tông, công pháp Huyền cấp Cao giai có giá trị trên 20 vạn điểm công hiến, công pháp Huyền cấp Đỉnh giai giá trị trên 100 vạn điểm công hiến, nếu là hai tuyệt học Thương Lan Chân Công và Phần Thiên Chân Công thì giá trị phải trên 150 vạn điểm.

Ngoài ra, đổi bí tịch Võ học khác cần rất nhiều điểm công hiến.

Bây giờ hắn tu luyện kiếm pháp Hoàng cấp Sơ giai thì không cách nào gia tăng nội tình kiếm đạo nữa, một trăm loại kiếm pháp Hoàng cấp Sơ giai cơ hồ bao hàm kiếm pháp cơ sở và kỹ xảo.

Cho nên, tiếp theo hắn định đổi kiếm pháp Hoàng cấp Trung giai để tăng lên nội tình kiếm đạo của mình, sau này còn phải đổi kiếm pháp Hoàng cấp Cao giai, Hoàng cấp Đỉnh giai nữa.

Còn đan dược, bị giáp, vật phẩm bảo vệ tính mạng cần dùng điểm công hiến để đổi.

Điểm công hiến chính là tiền tệ trong tông môn, không có tiền, nửa bước khó đi.

Mà hắn cũng không nghĩ thường xuyên đi câu cá, câu cá lãng phí quá nhiều thời gian và tinh lực của hắn.

"Trịnh gia, sau này có cơ hội sẽ giúp một tay."

Lý Phù Trần thầm nói trong lòng.

Ngày thứ hai, Lý Phù Trần đi tới Võ Học Đại Điện.

Bí pháp cũng ở trong Võ Học Đại Điện, chỉ là được để trong một gian mật thất rộng rãi mà thôi.

Lúc Lý Phù Trần đi vào mật thất, đám người Tiêu Biệt Ly, Liễu Vô Hoàng cũng đã đến.

Mọi người đang chọn lựa bí pháp nhị tinh cho bản thân.

Thấy Lý Phù Trần, Liễu Vô Hoàng hừ một tiếng.

Lý Phù Trần không thèm để ý, cầm lên một quyển trục chứa bí pháp nhị tinh nhìn.

"Thần Hành Thối, bí pháp nhị tinh, sau khi luyện thành, tốc độ di chuyển tăng lên rất nhiều, hai chân có cương phong vờn quanh."

"Bí pháp này không tệ, là bí pháp chạy thoát thân!"

Ánh mắt của Lý Phù Trần sáng lên.

Mặc dù Vô Ảnh Thối cũng không tệ, nhưng dù sao cũng là một môn Thối pháp, không cách nào so sánh với sở trường của Thần Hành Thối.

"Phí Huyết Công, bí pháp nhị tinh, đốt cháy khí huyết, gia tăng tư chất toàn diện, nhất là tốc độ phản ứng thần kinh."

"Bí Văn Công, bí pháp nhị tinh, về bí văn lên người, sau khi kích thích bí văn, có thể gia tăng lực bộc phát của chân khí, nâng cao phòng ngự của nhục thân, giảm tổn thương."

"Quy Hoa Kiếm Khí, bí pháp nhị tinh, trồng một hạt giống Quy Hoa kiếm khí vào trong cơ thể, ôn dưỡng kiếm khí này, thời khắc máu chốt, có thể kích hoạt kiếm khí đã thương địch thủ."

...

Tổng cộng có hai mươi bảy môn bí pháp nhị tinh, Lý Phù Trần đều xem qua một lần.

Cuối cùng, Lý Phù Trần lựa chọn Thần Hành Thối.

Ngược lại không phải bởi vì Thần Hành Thối có tốc độ chạy trốn nhanh, ít nhất không đúng hoàn toàn.

Thế giới rất lớn, tốc độ nhanh, là một chuyện tốt, bất kể chạy thoát thân hay đi đường, hay hoàn thành nhiệm vụ cũng tốt, Thần Hành Thối có thể tạo nên tác dụng rất lớn.

Dù sao hắn đã có Huyền Long Bí Pháp, không cần bí pháp tăng phúc thực lực nữa.

Sau khi chọn xong bí pháp, Lý Phù Trần lại đổi ba mươi môn bí tịch kiếm pháp Hoàng cấp Trung giai.

Trở lại tiểu viện.

Lý Phù Trần lập tức nghiên cứu bí pháp Thần Hành Thối.

Bí pháp Thần Hành Thối cũng giống như Huyền Long Bí Pháp, cần đã thông nhiều huyết đạo trên đùi.

Bất quá Thần Hành Thối chỉ có hai tầng.

Tầng thứ nhất là Lưỡng Thối Sinh Phong.

Thứ hai tầng là Thần Phong Thối Ảnh.

Có kinh nghiệm tu luyện Huyền Long Bí Pháp, Lý Phù Trần tu luyện Thần Hành Thối nhanh như bay, ước chừng ba ngày, liền luyện thành Thần Hành Thối tầng thứ nhất.

Trên đất trống ngoài tiểu viện, thân thể của Lý Phù Trần nghiêng về trước.

Không một tiếng động.

Một lát sau, Lý Phù Trần mang theo bão táp chạy vọt ra ngoài, bởi vì tốc độ quá nhanh, khiến Lý Phù Trần đổi hướng đơn giản cũng khó khăn.

"Thật là nhanh, tầng thứ nhất liền nhanh hơn Vô Ảnh Thối rất nhiều, thứ hai tầng chỉ sợ nhanh hơn Vô Ảnh Thối gấp đôi."

Lý Phù Trần coi như thấy được bí pháp chạy trên đường là gì rồi.

Một khi kích hoạt bí pháp này, chân khí trong hai chân sẽ hô ứng cùng khí lưu ở bên ngoài, sinh ra một tầng gió, dưới sự trợ giúp của khí lưu, Lý Phù Trần chạy nhanh như bay, cơ hồ không cảm giác được lực cản, giống như đi thuận theo chiều gió vậy.

Khuyết điểm duy nhất chính là, Thần Hành Thối không thể đổi hướng "tùy tâm sở dục", không giống như Vô Ảnh Thối, giống như quý mị, có thể tùy ý đổi hướng, kiến địch nhân không cách phán đoán.

Sau khi quen thuộc Thần Hành Thối tầng thứ nhất, Lý Phù Trần bắt đầu tìm hiểu tầng thứ hai.

Độ khó của tầng thứ hai không nghĩ ngờ gì cao hơn gấp mấy lần.

Nó không chỉ cần chân khí trong hai chân hô ứng với khí lưu bên ngoài mà còn từ trên hai chân sinh ra cương phong.

Một khi cương phong hình thành, Lý Phù Trần thậm chí có thể lảng không bay thấp trên mặt đất một thời gian ngắn, căn bản không cần mượn lực từ mặt đất.

Tầng này, Lý Phù Trần ước chừng dùng hơn nửa tháng mới luyện thành.

Một ngày này.

Trên đường núi, một bóng người lảng không chạy như bay, tốc độ nhanh đến nỗi chỉ nhìn thấy cước ảnh, ngay cả bóng người cũng không thấy, tựa như đạp gió mà đi, không thể tưởng tượng nổi.

"Quá nhanh!"

Lý Phù Trần nhìn hai bên, lúc trước khi chạy nhanh, có thể cảm ứng được tình huống xung quanh rõ ràng, hiện tại cảm giác mơ hồ.

Phải biết rằng nhãn lực của hắn rất lợi hại, lúc thi triển Vô Ảnh Thối cũng có thể cảm giác tình huống xung quanh rất rõ ràng.

Nhưng khi thi triển Thần Hành Thối, không có biện pháp nào cảm ứng.

Chờ lúc cảm ứng được rõ ràng thì người không biết ở nơi nào.

"Tốc độ không sai biệt lắm hơn gấp đôi Vô Ảnh Thối."

Hít sâu một hơi, Lý Phù Trần vận chuyển Phong Ảnh Quyết, hắn muốn nhìn xem, Phong Ảnh Quyết phối hợp với Thần Hành Thối, tốc độ nhanh cỡ nào.

Tiếng xé gió nhỏ bé truyền ra, bóng người cùng cước ảnh của Lý Phù Trần đều biến mất, loáng thoáng có thể nhìn thấy một bóng người trong suốt qua lại trong không gian.

"Có âm thanh truyền ra, xem ra là tốc độ quá nhanh, Phong Ảnh Quyết cùng Thần Hành Thối cũng không cách nào tiêu trừ lực cản."

Lý Phù Trần thầm nói.

Lúc này nhìn lại hai bên, chỉ thấy được ánh sáng vắn vẹo, hết thấy cảnh vật dung hợp lại với nhau, tựa như một đoàn hồ dán vậy, căn bản không phân biệt được cái gì.

Nhắm mắt lại, mở ra lần nữa, một tia sáng màu lam mang theo chút xanh chọt loé lên trong mắt.

Theo ánh sáng này loé lên, Lý Phù Trần cuối cùng có thể thấy rõ cảnh vật xung quanh.

Bạn đang đọc truyện *Vĩnh Hằng Chi Tôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 142: Xích Hỏa Công Ý

Trong quá trình tu luyện Thần Hành Thối, Lý Phù Trần cũng tu luyện kiếm pháp Hoàng cấp Trung giai.

Có thể bởi vì nội tình kiếm đạo tăng lên, không tới một tháng, Lý Phù Trần liền tìm hiểu sáu môn kiếm pháp Hoàng cấp Trung giai đến cảnh giới Xuất Thần Nhập Hóa, nếu là trước kia, thì chuyện này tuyệt đối không thể.

"Kiếm pháp Hoàng cấp đều là kiếm pháp cơ sở, nhưng kiếm pháp cơ sở cũng có phân chia cao thấp, kiếm pháp Hoàng cấp Sơ giai là kiếm pháp cơ sở Sơ giai, kiếm pháp Hoàng cấp Trung giai là kiếm pháp cơ sở Trung giai, một môn kiếm pháp cơ sở Trung giai cơ sở kiếm pháp thật ra là nhiều môn kiếm pháp cơ sở Sơ giai dung hợp lại tạo thành, một môn kiếm pháp cơ sở Trung giai lợi hại, thậm chí bao gồm mười mấy môn kiếm pháp cơ sở Sơ giai hợp thành."

Lý Phù Trần có cảm giác, nếu có một ngày hắn tham ngộ được một ngàn môn kiếm pháp Hoàng giai, nói không chừng hắn có thể sáng tạo ra kiếm pháp Huyền cấp.

Sáng tạo ra kiếm pháp Huyền cấp, đây là một chuyện rất giỏi, người có thể tự sáng tạo ra kiếm pháp Huyền cấp, có thể được gọi là đại sư kiếm đạo rồi. Ở Thương Lan Tông, rất nhiều Võ giả Thiên Cương cảnh, nhưng có đủ tư cách trở thành đại sư kiếm đạo, không có mấy người.

Chín môn.

Hai mươi bốn môn.

Ba mươi môn.

Cũng giống như tu luyện kiếm pháp Hoàng cấp Sơ giai lúc trước vậy, tốc độ tu luyện kiếm pháp của Lý Phù Trần càng lúc càng nhanh, tháng thứ nhất chỉ luyện chín môn kiếm pháp Hoàng cấp Trung giai tới cảnh giới Xuất Thần Nhập Hóa, tháng thứ hai lập tức nhảy lên mười lăm môn, tháng thứ ba mới qua một nửa, ba mươi môn kiếm pháp Hoàng cấp Trung giai đều đạt tới cảnh giới Xuất Thần Nhập Hóa.

Trong tiểu viện, kiếm ý trên người Lý Phù Trần phóng ra.

Lưu Tinh kiếm ý giống như một con quái vật, không ngừng hấp thu tinh hoa kiếm đạo, tự lớn mạnh bản thân.

"Chẳng lẽ kiếm ý cũng có thể thăng cấp sao?"

Lý Phù Trần trầm nghĩ.

Ba mươi môn kiếm pháp Hoàng cấp Trung giai đều đạt tới cảnh giới Xuất Thần Nhập Hóa, Lý Phù Trần cũng không đi đổi nữa.

Đầu tiên là không đủ thời gian, thứ hai là hắn cảm thấy Xích Hồn Huyền Công có dấu hiệu đột phá.

Xích Hồn Huyền Công tiếp tục đột phá, chính là cảnh giới tối cao, tầng thứ mười lăm.

Đây là một chuyện cực kỳ quan trọng, trình độ còn quan trọng hơn lĩnh ngộ kiếm ý.

Bởi vì, Xích Hồn Huyền Công có cấp độ Huyền cấp Trung giai, Lưu Tinh Kiếm Pháp chỉ là Huyền cấp Sơ giai mà thôi.

Mặt trời nóng rực chiếu sáng.

Lý Phù Trần ngồi xếp bằng trên núi giả, không nhúc nhích, trên người tràn ngập tia lửa.

Nếu như có người có thể nhìn xuyên thấu, thì sẽ thấy trong cơ thể của Lý Phù Trần giống như đang đựng dục một lò lửa, lò lửa giống như vật sống, không ngừng phụt ra hấp vào chân khí.

Chân khí từ trong lò lửa phụt ra vô cùng bá đạo, mang theo từng tia tinh hoa.

"Thật may là ta tu luyện Tiềm Huyết Luyện Thể Công, nếu không, kinh mạch huyết nhục không thể chịu đựng được chân khí nóng bỏng như thế này."

Công pháp nóng cháy là một trong những loại công pháp bá đạo nhất, đối với tổ chất thân thể yêu cầu thật cao.

Nếu tổ chất thân thể không được, thì đừng nói tới đột phá tầng thứ mười lăm, coi như tầng thứ mười ba hoặc tầng thứ mười bốn đều phải bị dục hỏa đốt chết, nhẹ hơn một chút thì kinh mạch khô héo, trở thành phế nhân.

Nghe nói một trong hai tuyệt học của Thương Lan Tông là Phần Thiên Chân Công, có yêu cầu đối với tổ chất thân thể gấp mấy lần, nếu không, căn bản không cách nào luyện Phần Thiên Chân Công tới cảnh giới cao thâm.

Toàn bộ Thương Lan Tông, tựa hồ không có ai luyện Phần Thiên Chân Công tới cảnh giới tối cao, tầng thứ hai mươi mốt.

Không phải ngộ tính không đủ mà là không thể, không dám.

Lấy tổ chất thân thể hiện tại của Lý Phù Trần hiện giờ, coi như đưa Phần Thiên Chân Công cho hắn tu luyện, tối đa cũng chỉ luyện tới tầng mười bốn, mười lăm mà thôi, muốn đột phá tới cảnh giới cao hơn, đầu tiên phải tăng lên tu vi.

Tu vi cao thâm, thân thể được bảo hộ tăng lên nhiều.

Thời gian từng ngày qua đi.

Mỗi ngày mặt trời dâng lên, Lý Phù Trần sẽ ngồi xếp bằng trên núi giả luyện công, mặt trời xuống núi, Lý Phù Trần mới dừng lại.

Cách Bách Thảo Bí cảnh mở ra còn lại mười ngày cuối cùng.

Một cỗ nhiệt ý kinh khủng điên cuồng phóng lên.

Cỗ nhiệt ý này, vô hình vô chất, nhưng tồn tại chân thực, bao trùm tới chỗ nào, chỗ đó sẽ nám đen. Trong lúc nhất thời, trong tiểu viện của Lý Phù Trần, mặt đất nứt nẻ, vách tường rạn nứt, cây cối bị cháy, nước trong suối bốc hơi. Cỗ nhiệt ý này tựa hồ đang hấp thu nguyên khí nóng cháy trong thiên địa, nó bao phủ tới chỗ nào thì rất nhiều nguyên khí nóng cháy tụ lại, thiêu đốt mọi thứ.

Bùng!

Hồng quang chói mắt bùng nổ, núi giả dưới thân Lý Phù Trần lấy tốc độ mà mắt thường có thể nhìn thấy nhanh chóng hoà tan, tựa như một cây nến vậy.

Lý Phù Trần chậm rãi mở hai mắt ra, tinh quang đỏ lửa chọt loé trong hai con ngươi.

"Đây chính là Xích Hóa Huyền Công tầng thứ mười lăm?"

Lý Phù Trần xoe ra tay phải, Xích Hóa chân khí tuôn trào, tựa như một ngọn lửa đang thiêu đốt hùng hực.

Ngọn lửa như có ý chí của bản thân, dưới cổ ý chí này gia trì, nhiệt độ của ngọn lửa cực cao, cao không thể tưởng tượng được, thậm chí khiến hư không sinh ra vận vẹo.

"Xích Hóa chân khí không có nhiệt độ như thế này, nhưng khi có Xích Hóa công ý gia trì liên kinh khủng, giống như có linh hồn thật sự vậy."

Lý Phù Trần hít sâu một hơi.

Hắn đi tới trước một khối Huyền Thiết Khoáng Thạch, nhắc hai tay lên, Xích Hóa chân khí hùng hực bao phủ.

Thời gian một chung trà qua đi, khối Huyền Thiết cao cỡ một người bị luyện hóa thành một khối Huyền Thiết bằng châu rữa mặt.

Mặc dù khối Huyền Thiết này tạp chất vẫn còn rất nhiều, nhưng ít ra cũng tinh luyện thành công.

"Xích Hóa công ý, danh bất hư truyền."

Tuy Lý Phù Trần lĩnh ngộ ra Lưu Tinh kiếm ý, nhưng lúc này cũng có chút hoảng sợ.

Hắn phát hiện mình vẫn xem thường sự chênh lệch của chân ý Huyền cấp Trung giai và chân ý của Huyền cấp Sơ giai, Lưu Tinh kiếm ý hấp thu rất nhiều tinh hoa kiếm đạo, nhưng so với Xích Hóa công ý, vẫn có chút không bằng.

"Chân ý Huyền cấp Trung giai bá đạo như thế này, không biết chân ý Địa cấp, sẽ đạt tới trình độ nào, còn có chân ý Thiên cấp trong truyền thuyết, thật sự giống như trong ghi chép, có thể can thiệp thiên địa vận chuyển.

Võ đạo, Võ đạo.

Trong Võ học có Đạo.

Mà lớn nhất chính là Thiên đạo, Đại đạo.

Võ học Thiên cấp công tham tạo hoá, không nghi ngờ chút nào tiếp cận Thiên đạo.

Mà chân ý Võ đạo, chính là bản chất của Võ học, là Võ học thăng hoa, cách Thiên đạo gần hơn.

Không suy nghĩ những chuyện xa xôi như thế này, Lý Phù Trần bây giờ phải cân nhắc cùng cố Xích Hóa Huyền Công tầng thứ mười lăm.

Trình trạng bây giờ của hắn, Xích Hóa công ý không bị khống chế, tuy ý khếch tán, hết sức bá đạo.

Đây là hiện tượng Xích Hóa công ý còn chưa đủ ổn định.

Trong mắt Lý Phù Trần, lực lượng không bị khống chế, là lực lượng không thuộc về mình.

Hắn cần chính là lực lượng bị khống chế.

Ba ngày trôi qua, Xích Hóa công ý ổn định lại.

Chỉ cần hắn không tận lực vận chuyển Xích Hóa Huyền Công tầng thứ mười lăm, Xích Hóa công ý sẽ không hiện ra.

Ngoài ra, Xích Hóa công ý liên quan đến tâm tình.

Tâm tình của hắn chấp chờn, thì Xích Hóa công ý cũng sẽ sinh ra chấp chờn.

"Xem ra chân ý Huyền cấp Trung giai, càng nhiều liên quan đến ý chí của người tu luyện, Xích Hóa công ý nóng cháy vô cùng, một khi ta giận lên, Xích Hóa công ý hắn sẽ mạnh hơn."

Nhìn tiểu viện một mớ hỗn độn, Lý Phù Trần cười khổ.

Tiểu viện thì không có chuyện gì, nhưng có chút khó coi, đồ dùng trong phòng đều đã biến thành tro bụi, nếu không phải tiểu viện được xây bằng nham thạch cứng rắn, thì nói không chừng cũng sẽ bốc cháy.

Ngày tiếp theo, có Chấp Sự Nội Tông tới đưa tin, muốn Lý Phù Trần đi Nội Tông Đệ Tử Đại Điện.

Lý Phù Trần đoán chừng, thời gian đi Bách Thảo Bí Cảnh đã đến.

Bạn đang đọc truyện *Vĩnh Hằng Chí Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 143: Đi Tới Bí Cảnh

Đại diện đệ tử nội tông.

Triệu Vô Tẫn đứng ở chính giữa, hai bên trái phải là chín Trưởng Lão nội tông, khí tức của họ cũng không hề kém, thậm chí có mấy người tương đương với lão.

Theo nhóm người Lý Phù Trần đến đại diện.

Triệu Vô Tẫn mở miệng nói: “Hôm nay chúng ta xuất phát đi tới Bách Thảo Bí Cảnh, trước đó các ngươi hãy nhận bảo kiếm và túi trữ vật.”

Dứt lời, có mười tên Chấp Sự nội tông đưa cho mỗi người một thanh bảo kiếm và một túi da thú.

Tiếp nhận bảo kiếm, Lý Phù Trần nhẹ nhàng vung kiếm, tiếng kiếm ngân vang, toát ra kiếm khí và hàn khí bức người, làm cho tóc gáy cũng dựng đứng.

“Là huyền cấp trung giai bảo kiếm Ô Kim Kiếm!”

Lý Phù Trần trầm nghĩ trong lòng.

Ô Kim Kiếm chính là bội kiếm dành cho đệ tử chân truyền, vô cùng sắc bén, chém sắt như chém bùn. Ví như cùng hoàng cấp bảo kiếm giao kích, một kiếm liền chém đứt, cho dù là Huyền Thiết Kiếm cũng đồng dạng không chịu được mấy kiếm.

“Một thanh Ô Kim Kiếm, giá trị ít nhất hơn 10 vạn kim tệ, hơn nữa ở bên ngoài một kiếm khó cầu, có kim tệ cũng không mua được.”

Lý Phù Trần cảm phục tông môn danh tiếng.

Ánh mắt từ trên Ô Kim Kiếm dời sang túi da thú.

“Đây chính là túi trữ vật được tạo thành từ da của Nạp Vật thú, cái túi này ở bên ngoài so với Ô Kim Kiếm chỉ có hơn chứ không kém a!”

Nạp Vật thú là yêu thú cấp bốn, có một tia không gian thuộc tính, có thể thôn phệ thiên địa vạn vật, dùng da thú chế tạo thành túi trữ vật có thể cất giữ một số lớn đồ.

Triệu Vô Tẫn nói: “Dùng chân khí rót vào túi, túi sẽ mở ra, các ngươi thử xem.” Nghe vậy, mọi người quán chú chân khí vào túi trữ vật. Quả nhiên, miệng túi tự động mở ra, Lý Phù Trần nhìn thoáng qua bên trong, rõ ràng túi da chỉ lớn cỡ bàn tay vậy mà không gian bên trong rộng cả thước.

“Thật thần kỳ!”

Đây là lần đầu tiên mười người nhìn thấy túi trữ vật, trong lòng cảm thấy khiếp sợ.

“Thiên địa to lớn không thiếu cái lạ, đối với thế giới này vẫn còn rất nhiều thứ bí ẩn.” Lý Phù Trần bình phục tâm tình rung động.

Triệu Vô Tẫn giảng giải: “Bách Thảo Bí Cảnh mở ra trong đúng một tuần, trong thời gian này các ngươi dùng hết khả năng thu thập dược thảo cùng khoáng thạch hữu dụng, nếu có thể không chém giết thì tận lực không chém giết, tuy nhiên nếu có người gây khó dễ đến cùng cũng không cần lo lắng, đệ tử Thương Lan Tông ta không gây sự, cũng không sợ sự. Bất quá có cơ hội phải tụ tập cùng một chỗ, tránh cho đệ tử các tông môn khác có cơ hội đánh giết từng người.”

“Vâng, đại trưởng lão.” Mười người gật đầu.

Triệu Vô Tẫn nói tiếp: “Ngoài đề phòng đệ tử các tông môn khác, các ngươi cũng phải đề phòng yêu thú trong Bách Thảo Bí Cảnh, những yêu thú này đều là sơ ý tiến vào, đẳng cấp cao có thấp có, hơn mười năm trước thậm chí xuất hiện... Yêu thú cấp ba cao giai, khiến cho đệ tử các tông môn tổn thất thảm trọng, nhưng các ngươi cũng không cần phải quá lo lắng, loại chuyện này xác suất rất nhỏ, khó lòng xảy ra.”

Sau khi giao phó xong, Triệu Vô Tẫn vung tay lên: “Đi theo ta.” Tất cả mọi người đi ra khỏi đại diện.

Bên ngoài đại điện , Triệu Vô Tẩn nói với Trương Lão nội tông đứng kế bên : “Lương Trương Lão gọi hai bảo bối của ngươi đến đi !” Lương Trương Lão tóc tai bù xù tựa như dã nhân , lão cười hắc hắc , chợt thổi ra một tiếng huýt sáo rõ to.

Gầm ! Grừ .....!

Hai đầu phi hành yêu thú từ ngọn núi phía xa bay vút đến.

“Thật lớn!”

Lý Phù Trần con ngươi co rút lại.

Hai đầu phi hành yêu thú này , một đầu là yêu thú loài chim , khoác trên mình bộ lông màu vàng kim , mỗi một sợi lông dài chừng vài thước , hai cánh dang ra dài hơn mười thước , giống như có thể che khuất bầu trời. Một đầu yêu thú khác thân hồ có cánh , hai cánh dang ra cũng dài gần hai mươi thước.

Đây là yêu thú cấp bốn cấp thấp Hoàng Kim Điều và Sáp Sí Hồ.

Nói một cách chính xác , đây không phải là yêu thú , mà là linh thú. Linh thú là do thuần hóa yêu thú mà ra ,yêu khí từ lâu đã mất hẳn , trong cơ thể chỉ còn lại linh khí.

“Lương Trương Lão đúng là thủ đoạn thông thiên , có thể thuần hóa hai đầu yêu thú cấp bốn cấp thấp.” Cảm thụ được linh áp tràn ngập do hai đầu linh thú mang tới , mười người Lý Phù Trần cảm thấy khó thở.

Linh thú cấp bốn cấp thấp có thể so với Thiên Cương Cảnh cấp thấp võ giả , hơn nữa linh khí trong cơ thể linh thú tinh thuần hơn nhiều so với Thiên Cương Cảnh cấp thấp võ giả , nếu như không phải do kỹ xảo chiến đấu so ra kém nhân loại , Thiên Cương Cảnh trung giai võ giả cũng không phải là đối thủ của linh thú cấp bốn cấp thấp.

Hai linh thú hạ xuống đất , Triệu Vô Tẩn nói : “Đều lên đi!”

Lưng chúng khá lớn đủ để mười mấy người cùng đứng ,Lý Phù Trần và Triệu Vô Tẩn đứng ở trên lưng Sáp Sí Hồ , đồng hành còn có Trần Phương Hoa cùng ba gã đệ tử nội tông và bốn vị trưởng lão nội tông. Những người còn lại đều trên lưng Hoàng kim Điều .

“Xuất Phát !”

Lương Trương Lão hô lên một tiếng , hai đầu linh thú chân sau phát lực phóng lên cao , trong chớp mắt đã tiến vào tầng mây , biến mất.

.....

Tứ Vực Sơn Mạch bao gồm : thương Lan Vực , Thiên Sát Vực , Cuồng Đao Vực cùng với Linh Ân Vực . Trung tâm Tứ Vực Sơn Mạch có một hồ nước to lớn , gọi là Bách Thảo Hồ.

Lúc này trên mặt hồ Bách Thảo Hồ , có hai tông môn đã đến , mỗi tông môn có hai mươi người bao gồm mười vị Trưởng Lão nội tông và mười người đệ tử nội tông. Hai tông môn này theo thứ tự là Cuồng Đao Tông và Linh Ân Tông.

Cuồng Đao Tông bất kể là Trưởng Lão hay đệ tử , trên y phục phần lưng đều thêu một cây đại đao , đao này cực kỳ bá đạo , sông đao có chín hoàn , chuôi đao chính là đầu hồ , toát lên sự phóng đảng. Còn về Linh Ân Tông , trên ống tay áo đều có một đám mây đen , toát ra khí tức bí ẩn , phiêu hốt bất định , tựa hồ có thể biến mất bất cứ lúc nào.

Đệ tử hai tông đang quan sát nhau , trong ánh mắt ẩn chứa địch ý và sát ý kinh người , có cảm giác một lời không hợp liền chém giết.

Gầm ! Grừ !

Bỗng từ xa truyền tới tiếng thú rống , thanh âm chói tai.

“Người Thương Lan tông đến.”

Cuồng Đao Tông Đại Trưởng Lão nội tông là một lão giả lưng hùm vai gấu , phía sau lưng đeo một đao lớn không vỏ màu bạch kim , cây đao này cao chừng một người bình thường , chỗ rộng nhất chừng một thước , lão giả mặt hơi nhú lại , ánh mắt sắc bén bá đạo như thực chất , làm cho người đối diện không dám nhìn thẳng.

Chỉ chớp lát công phu , Hoàng kim Điều và Sáp Sí Hồ đã tới Bách Thảo Hồ.

“Xuống phía dưới.” Triệu Vô Tẩn dẫn đầu nhảy xuống , những người còn lại cũng theo sát phía sau .

Ồn ào xôn xao !

Mặt hồ nổi lên gợn sóng , hai mươi người của Thương Lan Tông đều rơi ở trên mặt hồ. Lương Trương Lão vung tay lên , hai đầu linh thú liền rời đi ,

không biết đi nơi nào kiếm ăn.

“Triệu Vô Tẩn , đã lâu không gặp.”

Cường Dao Tông Đại Trưởng Lão nội tông cười haha một tiếng , khí thế kinh khủng như đao trùng kích hướng Triệu Vô Tẩn.

“Hách Liên Hồ , người lão già này thật đúng là không lễ độ.”

Triệu Vô Tẩn đồng dạng phóng xuất ra khí thế , chống lại Hách Liên Hồ.

Ừng ừng !

Mặt hồ Bách Thảo Hồ nhấc lên từng cột sóng nước , đây là kết quả khí thế hai người giao phong .

“Người Thiên Sát Môn đến.”

Linh Ân Tông Đại Trưởng Lão nội tông là một bà lão quái dị , bà lão ngẩng đầu nhìn về phía xa.

Một đầu linh thú bốn cánh đen kịt bay vút đến , đầu linh thú này hình thể so với Hoàng Kim Điều và Sáp Sí Hồ càng to lớn hơn , cánh dang ra chừng hơn ba mươi thước , giống như đám mây đen di động , trong lúc phi hành phóng ra uy áp kinh khủng phô thiên cái địa , cuồng phong cuốn tới cuốn cuộn không dứt.

Bạn đang đọc truyện *Vĩnh Hằng Chí Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 144: Thiên Kiêu Các Tông

Linh thú trung giai Tứ Sí Thiên Sát Thú .

Đây là loại linh thú Thiên Sát Môn chuyên môn bồi dưỡng dùng để đi lại bên ngoài , kỳ thực nó vốn là Tứ Sí Địa Yêu Thú.

Tứ Sí Thiên Sát Thú hung hãn dị thường , mặc dù chỉ là cấp bốn trung giai thể nhưng một khi bị thương sức chiến đấu liền tăng mạnh , đạt tới cấp bốn cao giai cấp bậc , được coi là linh thú đại diện cho Thiên Sát Môn.

Cuồng phong như đao , Tứ Sí Thiên Sát Thú chậm rãi hạ xuống mấy chục thước độ cao.

“Xuống phía dưới !”

Một hắc y lão giả dẫn đầu nhảy xuống , sau đó có hơn hai mươi người theo sát phía sau. Tổng cộng là 13 danh Trưởng Lão nội tông và 13 danh đệ tử nội tông. Rất rõ ràng danh ngạch của Thiên Sát môn nhiều hơn so với 3 tông kia.

“Là nàng?” Lý Phù Trần ánh mắt đảo qua , phát hiện hắc y nữ tử xinh đẹp trong đám người mới đến. Thật bất ngờ tu vi của nàng đạt tới Quy nguyên Cảnh cửu trọng , khí tức trên người sắc bén vạn phần , chỉ nhìn một chút liền có cảm giác như có ánh đao cắt vào người .

Lý Phù Trần trầm nghĩ : “Không hổ là sáu sao căn cốt , mấy tháng không gặp liền tăng thêm một trọng , hơn nữa có vẻ như nàng đã lĩnh ngộ đạo ý.”

Khi Lý Phù Trần quan sát Yến Khinh Vũ , đồng thời nàng cũng đang tìm kiếm hắn. Đây là một loại trực giác của nữ nhân , nàng nhận định Lý Phù Trần sẽ tham gia Bách thảo Bí Cảnh. Rất nhanh nàng đã tìm thấy Lý Phù Trần . Hai người đối mặt ánh mắt nhìn nhau , một sắc bén như đao , một công chính bình thản.

Yến Khinh Vũ cười nhạt : “Người cho là có thể chưa từng phát sinh chuyện gì sao?”

“Khinh Vũ sư muội , người có người quen ở Thương Lan Tông?” bên cạnh Yến Khinh Vũ là một thanh niên ước chừng hơn hai mươi tuổi sắc mặt tái nhợt như tuyết , thanh niên thấp giọng hỏi.

Như vậy một cái , nàng nói : “Không có.” Nàng muốn tự mình giải quyết chuyện của mình , hơn nữa so sánh với Lý Phù Trần nàng càng không ưa thanh niên gọi là Lệ Vô Huyết này.

“Khinh Vũ sư muội nhất định là gạt ta , xem ra có đệ tử nội tông nào đó của Thương Lan tông đắc tội muội , không quan trọng , ta sẽ đem bọn họ giết hết rồi mang đầu tới tạ tội với muội.” Lệ Vô Huyết liếm liếm môi , con ngươi chuyển màu đỏ , mắt có tia sáng rực bắn ra ngoài vô cùng quái dị.

Yến Khinh Vũ tức giận nói : “Chuyện của ta không cần người quan tâm”

Lệ Vô Huyết lơ đãng : “Chuyện của muội chính là chuyện của ta , dù sao ngày sau muội cũng là thê tử của ta.”

“Lệ Vô Huyết , ta nhắc lại một lần nữa , ta sẽ không gả cho người , hiện tại không , sau này cũng không.”

Lệ Vô Huyết tỏ vẻ cứng chiều : “Lại tính khí trẻ con , bắt quá ta không so đo với muội.”

Yến Khinh Vũ tức giận không thêm nói nữa.

“Vi Nhất Bình , khó có được Thiên Sát môn người tới sớm như thế , thật là ngạc nhiên. ” Bà lão Linh Ân Tông kiệt kiệt cười nói.

Vi Nhất bình đúng là hắc y lão giả , hắc không nhìn thẳng Đại Trưởng Lão Linh Ân tông , ánh mắt lướt qua 3 tông : “Xem ra vẫn là một đám gà đất chó sành , đệ tử Thiên Sát Môn nhìn thấy bọn họ liền giết cho ta không tha ai hết.”

“Vâng , Đại Trưởng Lão.”

Chúng đệ tử Thiên Sát Môn nghe vậy cả đám mắt hiện lên hung quang , sát ý mãnh liệt , tựa như tất cả đều là mãnh thú.

Lý Phù Trần thâm nghĩ : “Đây quả là Ma Tông a!”

“Hừ , người khác sợ Thiên Sát Môn người , ta Cuồng Dao Tông không sợ . Đệ tử Cuồng Dao Tông nghe lệnh : nhìn thấy đệ tử Thiên Sát môn giết không tha.” Hách Liên Hồ nhếch miệng nhẹ nhàng cười.

Bà lão Linh Ân Tông thấy Vi Nhất bình không nhìn mình có chút khó chịu , bắt quá Linh Ân Tông vốn không thích khuê môi múa mép , sở trường của họ là đánh lên ám sát , sát khí trong mắt bà lão chỉ thoáng hiện , môi khẽ cử động có vẻ như đang nói gì đó với đệ tử trong tông môn.

Đúng lúc này , giọng nói của Triệu Vô Tẫn truyền vào trong tai đám người Lý Phù Trần : “Các người thấy chưa ! Đây là quan hệ giữa các tông môn.” Nghe xong , ngoại trừ Lý Phù Trần những người khác đều có chút khí huyết ba động , có người thì hưng phấn , có kẻ kinh hoàng , có kẻ thì thấp thòm lo âu. Cũng chỉ có Lý Phù Trần có thể duy trì được bản tâm , không bị ngoại giới đánh động.

“Thừa dịp còn chút thời gian , ta nói qua một chút về đệ tử trọng điểm của các tông , kẻ đeo Quỷ Đầu Đại Dao là Cuồng Dao Tông thủ tịch đệ tử nội tông Phong Dao Đoạn Hải , gặp phải hắc ngàn vạn lần không lên dùng lực , nếu có thể thì hãy trốn chạy , người này thấy máu liền nổi điên , hắn đã từng đánh chết đệ tử cùng tông , sau đó bị giam cầm chừng một năm , thực lực hắn rất mạnh , trong nháy mắt có thể giết tám thương Địa Sát Cảnh nhất trọng võ giả.”

Mọi người theo ánh mắt Triệu Vô Tẫn nhìn qua phía trận doanh Cuồng Dao Tông , thấy trong đó có một thanh niên tóc tai bù xù khoảng hai mấy tuổi , hắc củi thấp đầu nhìn ngón tay động đậy , có vẻ như đang tính toán gì đó , nhận thấy có người nhìn mình liền ngẩng đầu lên. Trong ánh mắt không có một chút nào tình cảm , chỉ có sự điên cuồng khát máu , thậm chí so với đại bộ phận đệ tử nội tông Thiên Sát Môn còn đáng sợ hơn.

“Ánh mắt thật là đáng sợ.”

Trần Phương Hoa dù sao cũng là nữ tử , thân thể nhịn không được run lên một cái.

“Trần sư tỷ , không nên nhìn hắn.” Lý Phù Trần thấp giọng nói.

Một người nếu như dũng khí bị phá hủy , thực lực liền giảm đi rất nhiều , Phong Dao Đoạn Hải này có thể không chiến mà khuất phục ý chí người khác , chỉ riêng điểm này không phải là người bình thường có thể đối phó.

Trần Phương Hoa gật đầu , vội vã cúi mặt xuống.

Triệu Vô Tẫn tán dương gật đầu , trong mười người chỉ có một người bất vi sở động chính là Lý Phù Trần . Nhìn thấy Phong Dao Đoạn Hải không chút dao động , không nói thực lực , chỉ vẻn vẹn lòng can đảm cũng đủ để người khác phải đánh giá lại. Người như thế ở bất kỳ hoàn cảnh nào cũng có thể giữ được sự tỉnh táo . Lĩnh tinh có đôi khi cũng là sức chiến đấu , mà Liễu Vô Hoàng , Tiêu Biệt Ly cùng với đám người Vũ Văn Thiên hoặc nhiều hoặc ít đều có một chút tâm tình dao động , những tâm tình dao động này chưa hẳn là sợ , thế nhưng so với Lý Phù Trần bình tĩnh thong dong chung quy yếu đi một bậc.

“Bên cạnh Phong Dao Đoạn Hải là Cuồng Dao Tông đệ tử nội tông xếp thứ hai Huyết Dao Lăng Hoang , người này cũng tương đối bất phàm , là đệ tử duy nhất trong nội tông Cuồng Dao Tông từng giao thủ cùng Phong Dao Đoạn Hải mà toàn thân trở ra , cần vạn phần chú ý. ”

Sau khi giới thiệu vài đệ tử của Cuồng Dao Tông , Triệu Vô Tẫn bắt đầu giới thiệu đệ tử Linh Ân Tông : “Đệ tử Linh Ân Tông am hiểu đánh lên ám sát , bọn họ có bộ thân pháp cực kỳ quỷ dị , thủ tịch đệ tử nội tông gọi là U Linh Thiếu Gia Đoàn Mộc Du , hắn đã từng ám sát qua Địa Sát Cảnh tam trọng võ giả , nhớ kỹ nhìn thấy người này ngàn vạn lần không nên đến quá gần , cũng không được bỏ qua sự tồn tại của hắn , bằng không người còn chưa kịp phản ứng khả năng đã chết.”

“Nữ đệ tử bên cạnh hắn gọi là U Nữ Dạ Hoa , tinh thông ảo thuật , không nên nhìn vào ánh mắt của nàng , thậm chí không nên nhìn thân thể hay bất cứ thứ gì trên người nàng , ở một mức độ nhất định so với Phong Dao Đoạn Hải và U Linh Thiếu Gia Đoàn Mộc Du càng đáng sợ hơn , gặp liền phải tránh.”

“Ở phía sau cùng là đệ tử nhỏ bé gọi là Linh Đồng Khương Tiểu Mao , thân thể hắn có chút đặc thù , giống người mà không phải người , lại tựa như quỷ mà không phải quỷ , thực lực vẫn còn là ẩn số . Một U Linh Thiếu Gia Đoan Mộc Du và U Nữ Dạ Hoa không người muốn chọc (Chọc tức , gây sự) , kẻ này không rõ thực lực lại càng không nên đi chọc.”

Không đợi Triệu Vô Tần giới thiệu đệ tử nội tông Thiên Sát Môn , Lý Phù Trần bỗng nhiên nói : “Đại Trưởng Lão , đệ tử có dị nghị ?”

“Nga , ngươi có cái gì dị nghị ?”

Triệu Vô Tần cùng với các Trưởng Lão nội tông Thương Lan Tông khác tỏ vẻ ngạc nhiên , hoặc cau mày nhìn về phía Lý Phù Trần .

Bạn đang đọc truyện *Vĩnh Hằng Chí Tôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 145: Cây Cao Đón Gió Lớn

“Những người này tuy cần thiết phải chú ý , nhưng không cần thiết nâng cao chí khí (ý chí và tinh thần) người khác hạ uy phong của Thương Lan Tông ta , chúng ta tu kiếm , trong lòng không sợ hãi , gặp thần sát thần , gặp phạt giết phạt , kiếm chỉ sắc bén chém hết mọi cản trở , nếu tâm còn sợ hãi kiếm đạo liền không thành , kiếm đạo không thành làm sao vượt mọi chông gai , đừng cảm tiến tới.”

Lý Phù Trần một hơi nói ra lý giải của bản thân.

“Vây ý của ngươi là mặc kệ gặp phải ai , đều phải tiến lên chém giết , thấy chết không sờn.” Một vị Trưởng Lão nội tông chất vấn.

Lý Phù Trần trấn định nói : “Có phải thế không , xem xét thời thế trọng yếu , không sợ hãi quan trọng hơn , những người này không cần đem bọn họ yêu mà hóa , bọn họ đồng dạng cũng là người , đồng dạng có sự sống , một kiếm đâm vào chảy ra vẫn là máu , nếu có sự sống , nhìn thấy bọn họ vì sao nhất định phải tránh , lẽ nào Thương Lan Tông ta gặp phải kinh địch , cũng chỉ có một con đường là tránh lui sao ?”

Mới vừa rồi Triệu Vô Tần nói một phen , khiến cho vài tên đệ tử nội tông Thương Lan Tông xuất hiện ý khiếp đảm (mất hết hồn vía) , không nói gặp phải Phong Dao Đoan Hải , sợ rằng gặp phải kẻ có thực lực tương đương bọn họ , cũng sẽ bởi vì trong lòng sợ hãi mà bị địch nhân chém giết.

“Nói thật hay.”

Triệu Vô Tần không có trách mắng Lý Phù Trần , trái lại vẻ mặt tươi cười. Lão là quan tâm quá sẽ bị loạn , lão lo lắng 10 cái mầm thiên tài đều chết ở trong Bách Thảo Bí Cảnh. Lại không nhớ kiếm khách chân chính phải có can đảm chí tâm , lòng có tỷ vết , kiếm cũng sẽ có tỷ vết , làm sao tu thành kiếm đạo.

“Là lão phu có chút thiếu sót , vừa rồi ta nói vài người , các ngươi chỉ cần chú ý là được , nếu phải đánh một trận hãy tự lại ở một chỗ đánh ra uy phong của Thương Lan tông ta , để cho bọn họ sợ chúng ta , mà không phải chúng ta sợ bọn họ , dù sao kiếm đạo Thương Lan Tông ta không phải ngồi không kiếm là sát nhân kiếm , phải uống máu mới có thể sắc bén được.”

Lý Phù Trần và Triệu Vô Tần nói một phen , khiến cho mấy đệ tử trong tâm có ý sợ nhân tình sáng lên , có khí tức bén nhọn nhẹ tựa lông hồng , mà những đệ tử khác trong tâm không sợ hãi , nghe xong cuộc nói chuyện này kiếm đạo chí tâm càng phát ra kiên định vững chắc.

Liễu Vô Hoàng ngưng trọng nhìn thoáng qua Lý Phù Trần , trước đây còn chưa cảm thấy , hiện tại hắn cảm giác được Lý Phù Trần thập phần đáng sợ , cái gì Phong Dao Đoan Hải hắn càng đáng sợ hơn.

Ánh mắt rơi vào trận doanh Thiên Sát môn , Triệu Vô tần bắt đầu giới thiệu đệ tử nội tông Thiên Sát Môn.

“Thiên Sát Môn đầu tiên phải chú ý là Huyết Sát Lê Vô huyết , hắn là con của môn chủ Thiên Sát Môn , bản thân sở hữu năm sao Huyết Sát căn cốt , loại căn cốt này các phương diện tố chất đều không thua bất kỳ năm sao siêu phẩm căn cốt nào , hơn nữa còn có một công hiệu , giết càng nhiều người sát khí càng mạnh , mà sát khí càng mạnh có thể kích thích ra tiềm năng của bản thân , tục truyền hắn đã giết quá ngàn người , thực lực mỗi võ giả bị giết đều không sai biệt lắm so với hắn.”

“Giết quá ngàn người sao ?”

Mặc dù mọi người mới được khích lệ , ý sợ hãi gần như tan biến , thế nhưng nghe được Lê Vô Huyết giết quá ngàn người thì như trước không nhận được mặt tái đi. Số người bọn họ giết sợ rằng chưa bằng số kẻ của đối phương.

“Đây quả thực là ma đầu sát nhân a!”

Bạch Thủy Kiếm Bạch Đào không nhịn được nói.

Triệu Vô Tẫn nói tiếp : “cách ba thước phía bên phải Lệ Vô Huyết là Hắc Sát Lãnh Vô Thường , kế bên là Bạch Sát Cao Sầu , hai người được xưng là Hắc Bạch Song Sát , tinh thông thuật liên thủ , thực lực từng người đã có thể đơn giản đánh giết tầm thường Địa Sát Cảnh nhất trọng võ giả , khi liên thủ thực lực bạo tăng gấp đôi , ở Thiên Sát Môn danh khí cũng không hề kém so với Lệ Vô Huyết.”

“Trào Quý Trịnh Huyền , tu luyện Huyền Cấp cấp thấp Trảo Pháp U Minh Quý Trảo , khó luyện nhất Thiên Sát Môn, có người nói trong hàng ngũ đệ tử Thiên Sát Môn chỉ có ba người đem U Minh Quý Trảo tu luyện tới Xuất Thần Nhập Hóa Chi Cảnh, trong đó có hai người là đệ tử chân truyền , thực lực cường hãn vô cùng , có người nói không hề thua kém so với Lệ Vô Huyết, chẳng qua là kiêng kỵ thân phận của Lệ Vô Huyết mà thôi.”

“Người cuối cùng là Yến Khinh Vũ , thiên tài kiệt xuất nhất đại gia tộc Yến Gia thuộc Thiên Sát Môn, cô gái này thực lực có thể thua Lệ Vô Huyết , Hắc Bạch Song Sát cùng với Trảo Quý Trịnh Huyền, nhưng là người có tiềm lực lớn nhất , bởi vì nàng có sáu sao căn cốt.”

Cái gì Lệ Vô Huyết , cái gì Hắc Bạch Song Sát , cái gì Trảo Quý Trịnh huyền , mọi người nghe xong đều là nhủi nhủi mày.

Từ lời nói của Triệu Vô Tẫn , mọi người có thể mơ hồ nhận biết rõ ràng không thể so sánh yếu giữa Lệ Vô Huyết và Phong Dao Đoạn Hải , mà Hắc Bạch Song Sát thực lực cá nhân có thể yếu hơn một chút , thế nhưng khi hai người liên thủ chỉ sợ còn muốn mạnh hơn Lệ Vô Huyết , trừ cái đó ra thì Trảo Quý Trịnh Huyền cũng không hề kém so với Lệ Vô Huyết.

Chỉ với bốn người này, cũng đủ để thiên kiều Thiên Sát Môn so với bất kỳ tông môn nào trong ba tông còn lại đều mạnh hơn. Đây là nhận thức chung của mọi người.

Thế nhưng khi biết được Yến Khinh Vũ là sáu sao căn cốt ,thì mọi người như trước ngây ngẩn cả người. Sáu sao căn cốt là khái niệm gì ? ,không có người nào không biết.

Nếu như nói bốn sao căn cốt đã là thiên kiều , năm sao căn cốt còn là nhất lưu thiên kiều , mà sáu sao căn cốt chính là tuyệt đại thiên kiều.

Thương Lan Tông từ khi lập tông tới nay , ngoại trừ tông chủ đời thứ nhất là sáu sao căn cốt , kế tiếp không có sản sinh ra bất kỳ một cái sáu sao căn cốt nào nữa. Có sáu sao căn cốt là có hi vọng siêu việt Thoát Thai Cảnh, đạt được cảnh giới cao hơn tồn tại. Loại cảnh giới đó , một người tương đương với một tông , một người đủ để áp đảo một tông ai dám không phục , trở tay là hủy diệt.

“Thiên Sát Môn thật là đáng sợ!” Xuyên Sơn Kiếm Lạc Nhất Sơn lẩm bẩm nói.

“Đích thật là một tông môn đáng sợ.” Lý Phù Trần trong lòng tán thành.

Lý Phù Trần có thể tưởng tượng , đến một ngày Yến Khinh Vũ trưởng thành , sẽ tạo thành uy hiếp lớn thế nào đối với tam tông.

Ánh mắt trở lên âm hàn , Triệu Vô Tẫn nói : “bất đắc dĩ ta phải yêu cầu các người , nếu gặp phải cô gái này thì tận lực chém giết , ai có thể giết cô gái này thưởng cho 300 vạn điểm công hiến , đồng thời quyền hạn đối đồ được tăng lên tới Trưởng Lão nội tông cấp bậc , chỉ cần điểm công hiến đủ , trên cơ bản có thể đổi bất kỳ vật gì.”

Sáu sao căn cốt uy hiếp quá lớn , vài chục năm sau , Thương Lan Tông nếu như bị diệt , có thể là bị diệt bởi cô gái này.

“Đại Trưởng Lão yên tâm , ta sẽ giết cô gái này.”

Tuy rằng Yến Khinh Vũ dung mạo tuyệt thế , Liễu Vô Hoàng cũng rất động tâm, thế nhưng có cơ hội hán nhất định sẽ giết chết nàng.

Chỉ cần thực lực mạnh , nữ nhân dạng nào mà không có , 300 vạn điểm công hiến và quyền hạn đối đồ cấp bậc Trưởng Lão nội tông , có sức cám dỗ rất lớn đối với hán.

Giống như Thương Lan Tông , Cuồng Dao Tông và Linh Ân Tông Đại Trưởng Lão nội tông đều hạ lệnh cho đệ tử môn hạ chém giết , chỉ cần đánh chết Yến Khinh Vũ , sẽ có phần thưởng phong phú không gì sánh được.

“Cây to đón gió lớn , thiên phú quá mức yêu nghiệt , muốn trưởng thành cũng không dễ dàng a!” Lý Phù Trần nội tâm có cảm giác áp bách rất lớn. Hán không biết mình sau này có phải ném thư đãi ngộ như này hay không.

Dù sao thiên phú linh hồn của hán quá mức đáng sợ , rõ ràng chỉ là phổ thông căn cốt, ngộ tính lại vượt qua năm sao căn cốt , nếu như màu sắc linh hồn hán biến thành màu lam nhạt , tuyệt đối sẽ đáng sợ gấp đôi trở lên.

“Lần tham gia Bách Thảo Bí Cảnh này là một cái cơ hội , ta nhất định phải mau chóng lớn mạnh hơn.”

Lý Phù Trần không biết là hán đã trở thành cái gai trong mắt 3 tông. Trong tin tức của 3 tông : Lý Phù Trần , Liễu Vô Hoàng cùng với Tiêu Biệt Ly đều là đối tượng đáng chú ý , gặp phải liền giết , mặt khác Vũ Văn Thiên cũng nằm trong sổ đen , dù sao hán cũng là năm sao căn cốt , chẳng qua hán còn ít tuổi , nếu thêm một vài năm nữa , sẽ không yếu hơn so với Liễu Vô Hoàng.

Bách Thảo Bí Cảnh là một hành trình đầy cơ duyên , cũng là một lần thí luyện máu tanh , cường giả sống , người yếu chết.

Bạn đang đọc truyện *Vĩnh Hằng Chí Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 146: Băng Hỏa Hoa

Vào lúc giữa trưa, trên mặt hồ Bách Thảo Hồ bỗng nhiên dâng lên sương mù, sương mù này thập phần quỷ dị, dù cho mọi người chém ra kinh phong cũng không thể làm cho sương mù tiêu tán một chút nào, sương mù này giống như là một thể giới khác vậy.

Khi trong lòng mọi người cảm thấy áp lực, thì ở trung tâm sương mù xuất hiện ánh sáng năm màu rực rỡ, một cánh cửa năm màu chậm rãi hiện lên.

“Bách Thảo Môn xuất hiện.”

Người của bốn tông tập trung về phía Bách Thảo Môn.

“Bách Thảo Môn này vốn có công năng truyền tống không gian, người đi vào được truyền tống tới các địa điểm khác nhau, nhớ kỹ lời nói của ta, không gây sự cũng không sợ sự, gặp phải người 3 tông, có thể không chiến thì không chiến, bất quá nếu phải đánh một trận liền chiến ra uy phong cho ta, tình huống cụ thể các ngươi đều tự so sánh, ngoài ra, khi vào trong đó tìm mọi cơ hội tăng lên thực lực bản thân, một số được thảo có thể trực tiếp đề thăng tu vi hoặc tư chất thân thể, có thể trực tiếp ăn vào, nếu còn dư thì mang ra ngoài, tóm lại, đầu tiên phải đảm bảo tính mạng của mình, ta mong 10 người các ngươi đều có thể còn sống đi ra.” Triệu Vô Tần nói lời sau cùng.

Lúc này Bách Thảo Môn từ từ mở ra, đệ tử nội tông Thiên Sát Môn trong nháy mắt lướt nhẹ qua, đi vào Bách Thảo Môn.

Thương Lan Tông, người thứ nhất đi vào là Liễu Vô Hoàng, kế đến là Tiêu Biệt Ly,.....

Trong nháy mắt, đệ tử của 4 tông đều đã đi vào Bách Thảo môn.

“Ba vị, chúng ta ở bên ngoài thật là nhàn rồi, không bằng chúng ta cùng đánh cược?” Thiên Sát Môn Đại Trưởng Lão nội tông Vi Nhất Bình nhếch miệng cười nói.

“Đánh cược như thế nào?” Hách Liên Hồ ánh mắt sáng lên.

Triệu Vô Tần và bà lão Linh Ân Tông cũng nhìn sang.

Vi Nhất Bình nói: “Xem lần này, trong 4 tông đệ tử tông nào tử thương ít nhất, tông môn tử thương ít nhất là người chiến thắng sau cùng, ngoài ra 3 tông thua cuộc, mỗi một đệ tử chết, cần phải lấy ra 100 vạn kim tệ cho người thắng.”

“Ta cược.” Hách Liên Hồ lập tức nói.

“Linh Ân Tông ta không thể nào thua, ta cũng đánh cược.” Bà lão Linh Ân Tông đối với môn hạ đệ tử thập phần tin tưởng, phải biết rằng Linh Ân tông am hiểu đánh lên ám sát, khả năng gặp nguy hiểm là rất thấp.

“Ba người các ngươi đều tham gia, ta không có lý do gì từ chối.”

Mấy triệu kim tệ đối với Triệu Vô Tần mà nói không coi vào đâu, coi như là thua 10 triệu kim tệ, cũng chỉ khiến hắn đau lòng một chút mà thôi, đương nhiên hắn không hy vọng chính mình thua, so với kim tệ đám người Lý Phù Trần giá trị rõ ràng càng cao.

“Tốt, xem ra các ngươi đều rất có lòng tin, đáng tiếc chỉ có lòng tin thôi thì vô dụng, các ngươi liền chờ đưa kim tệ cho ta đi!” Vi Nhất Bình tâm tình vô cùng thoải mái, hắn thấy 3 tông phải thua không thể nghi ngờ, mỗi một tông cho hắn mấy triệu kim tệ, cộng lại cũng được hơn 10 triệu kim tệ, không tệ chút nào.

“Không đến cuối cùng, ai cũng không thể biết trước kết quả.” Triệu Vô Tần cười nhạt.

.....

Bên trong Bách Thảo Bí Cảnh, thiên địa linh khí nồng nặc không cách nào tưởng tượng, thậm chí so với Thú Huyết Trấn nồng nặc gấp mấy lần, ở chỗ này tu luyện, căn bản không cần luyện khí đan dược phụ trợ, hoàn toàn có thể bằng cấp bậc tốc độ tiến bộ.

“Nếu là ở trong bí cảnh tu luyện một năm rưỡi, tấn chức Địa Sát Cảnh không phải là việc khó gì?” Từ không trung chậm rãi rơi xuống một mảnh thảo nguyên, Lý Phù Trần trầm nghĩ.

“Di, điều đó không có khả năng đi?” Sau khi hạ xuống trong nháy mắt, Lý Phù Trần mắt tròn to, dường như thấy được chuyện gì đó không thể tin nổi.

Cây cỏ mọc trên thảo nguyên, tất cả đều là thảo dược, tuy rằng tất cả đều là Hoàng Cáp cấp thấp thảo dược, mỗi một gốc giá trị khoảng 3 kim tệ, nhưng khắp thảo nguyên có bao nhiêu thảo dược, quả thực không đếm nổi.

“Khắp nơi đều là kim tệ a!”

Đi tới Bách Thảo Bí Cảnh tới nay, Lý Phù Trần lần đầu tiên có chút lúng túng.

Nỗ lực bình phục tâm tình, Lý Phù Trần cười khổ một tiếng. Tuy rằng khắp nơi trên mặt đất là kim tệ, nhưng hắn căn bản không thể mang đi, túi trữ vật chỉ rộng cỡ một thước, cho dù có nhét đầy Hoàng Cáp cấp thấp thảo dược, cũng không mang được bao nhiêu. Huống chi hắn cũng không thể chỉ lấy Hoàng Cáp cấp thấp thảo dược, phải biết rằng một gốc Huyền Cáp cấp thấp thảo dược giá trị bằng một vạn gốc Hoàng Cáp cấp thấp thảo dược, chủ yếu thu thập Huyền Cáp thảo dược mới là vương đạo.

“Quên đi, không nhìn tới chúng nó.” Lý Phù Trần cố gắng đem dược thảo dưới chân xem như là cỏ dại.

Thảo nguyên rất lớn, đi khoảng nửa canh giờ cũng không thể đi ra ngoài.

“Đây là Thất Tinh Đại Địa Liên, Huyền Cáp cấp thấp thảo dược, giá trị 2 vạn kim tệ.”

“Đây là Khuê Ngưu Hoa, Huyền Cáp cấp thấp thảo dược, giá trị 1 vạn 5 ngàn kim tệ.”

“Đây là Thanh Đằng Quả, Huyền Cáp cấp thấp thảo dược, giá trị 2 vạn 5 ngàn kim tệ.”

Lời đồn quả không sai, trong Bách Thảo Bí Cảnh, Huyền Cáp thảo dược rất thông thường, nửa canh giờ thời gian, Lý Phù Trần phát hiện vài gốc cây Huyền Cáp cấp thấp thảo dược, tính ra khoảng 6 vạn kim tệ.

Đi tới phía trước, Lý Phù Trần phát hiện một đầu yêu thú, đây là một con yêu thú cấp hai cao giai Huyết Lân Thú, loại yêu thú này không có thịt không vui, là cực đoan ăn thịt yêu thú. Thế nhưng giờ phút này, Huyết Lân Thú đang điên cuồng gặm thảo dược giống như là đang thưởng thức mỹ vị nhân gian.

Lý Phù Trần cười cười, xem ra những yêu thú sơ ý tiến vào Bách Thảo Bí Cảnh cũng bị thảo dược mọc đầy đất hấp dẫn, bất kể là yêu thú ăn thịt cũng tốt, yêu thú ăn cỏ cũng tốt, chúng đều điên cuồng gặm thảo dược.

Ngang đầu, Huyết Lân Thú phát hiện Lý Phù Trần, trong mắt lóe lên hung quang, liền hướng phía Lý Phù Trần nhào tới.

Yêu thú ăn thịt cuối cùng vẫn là yêu thú ăn thịt, nhìn thấy nhân loại loại này mỹ thực, bản năng ăn thịt liền thể hiện ra.

Lý Phù Trần thờ ơ, tiếp tục đi tới.

Phanh! Ngay khi Huyết Lân Thú gần cận được Lý Phù Trần, thì từ trên người Lý Phù Trần bắn ra Cực Nóng Chi Ý hủy diệt vạn vật, thoáng cái liền đem Huyết Lân Thú đánh bay ra ngoài. Chưa rơi xuống đất, liền khí tuyệt mà chết, bên ngoài toàn thân một mảng cháy đen bốc lên hơi nước, lân giáp bóc ra, không có chỗ nào hoàn hảo.

Huyết Lân Thú đến chết cũng không thể lý giải, vì sao người trước mặt này lại mạnh đến như vậy, chỉ bằng hộ thể chân khí liền đem nó đơn giản đánh chết, đây là chuyện mà tầm thường Địa Sát Cảnh cấp thấp võ giả đều không làm được.

“Băng Hòa Hoa, Huyền Cáp cao giai thảo dược, một gốc giá trị khoảng 40 vạn kim tệ.”

Trải qua mấy canh giờ, Lý Phù Trần vận may bạo phát, tìm được một gốc thảo dược hiếm thấy, Huyền Cáp cao giai thảo dược Băng Hòa Hoa.

Thảo dược này ẩn chứa băng hòa hai chủng linh khí, nếu là người tu luyện cực nóng công pháp dùng hoa này, có thể hữu hiệu giảm nhiệt độ, không đến mức dục hỏa đốt người mà chết, cũng không đến mức kinh mạch héo rữa, còn tu luyện băng hàn công pháp dùng hoa này, cũng có thể hữu hiệu bảo vệ lục phủ ngũ tạng, không đến mức hàn khí nhập thể tổn thương tới phế phủ.

Nói cách khác, nếu Lý Phù Trần tu luyện Phần thiên Chân Công, lấy tố chất thân thể cùng tu vi hắn bây giờ, tối đa cũng chỉ có thể tu luyện tới tầng thứ mười năm, nhưng là có thêm Băng Hòa Hoa, hoàn toàn có thể tu luyện tới tầng thứ 16 thậm chí tầng thứ 17.

Thận trọng đem Băng Hòa Hoa bỏ vào trong hộp ngọc, Lý Phù Trần trên mặt lộ vẻ tươi cười. Đóa hoa này ngày sau sẽ mang đến tác dụng không nhỏ.

“Mau nhìn, đó không phải là Thương Lan Tông Lý Phù Trần sao?”

Trên gò đất sát biên giới thảo nguyên, hai gã đệ tử Thiên Sát Môn cùng Lý Phù Trần không hẹn mà gặp.

“Ha ha, vận khí của chúng ta thật không tồi, cướp đoạt túi trữ vật của đối phương, chúng ta có thể thu thập càng nhiều thảo dược.” Túi trữ vật ở bất kỳ một cái tông môn nào đều là vật hiếm có, mỗi người chỉ có một, sau khi rời đi Bách Thảo Bí Cảnh không được lưu lại, phải nộp lên, thế nhưng túi trữ vật cướp đoạt được, hoàn toàn không cần phải nộp lên.

Chương 147: Trần Sư Tử, Cần Giúp Một Tay Không

“Đệ tử Thiên Sát Môn sao ?”

Lý Phù Trần trong mắt lấp lóe ánh sáng, hẳn không phải là một người thích giết chóc, bình thường người khác không chọc giận hắn, hắn cũng sẽ không gây chuyện với người khác, thế nhưng nơi đây là Bách Thảo Bí Cảnh.

Hắn cần rất nhiều túi trữ vật, càng nhiều càng tốt, mà phương pháp để có thêm túi trữ vật chỉ có một, đó chính là cướp giật túi trữ vật của người khác.

Để bước lên kiếm đạo đỉnh phong, Lý Phù Trần không ngại đem bất cứ thứ gì gây trở ngại trên con đường hắn đi giết sạch sẽ, hiện tại gây trở ngại cho hắn là Thiên Sát Môn, Cuồng Dao Tông cùng với Linh Ân Tông.

“Nhẹ nhàng.” Lý Phù Trần hướng phía hai người lướt tới.

“Muốn chết, lại dám chủ động tiến tới.” Hai gã đệ tử Thiên Sát Môn vẻ mặt dữ tợn lộ ra sát khí.

Trở thành đệ tử nội tông Thiên Sát Môn, bọn họ trời sinh có loại cảm giác về sự ưu việt, trong mắt bọn họ các tông môn khác chỉ là hòn đá kê chân, cho dù Lý Phù Trần là Thương Lan Tông thủ tịch đệ tử nội tông, hai người bọn họ liên thủ cũng hoàn toàn có thể giết chết.

“Giao ra túi trữ vật, có thể cho ngươi chết toàn thân, bằng không...”

Hai gã đệ tử Thiên Sát Môn một trái một phải, tới gần Lý Phù Trần, thế nhưng không đợi hai người nói hết lời, Lý Phù Trần đã tấn công tới. Căn bản không cần trực tiếp xuất thủ, Lý Phù Trần chỉ là hướng phía hai người bộc phát ra Xích Hóa Chân Khí (Xích = màu đỏ).

Mệnh môn Xích Hóa Chân Khí cuộn trào mãnh liệt, nhìn thoáng qua giống như một con bão lửa, hướng phía hai người trùng kích đi qua, cuộn trào mãnh liệt trong đó chính là Xích Hóa Công Ý hủy diệt vạn vật.

Phốc ! Phốc !

Hai người trong nháy mắt trọng thương, hộ thể chân khí tựa như tờ giấy.

“Quả nhiên tu vi vẫn thấp một chút.”

Lý Phù Trần lơ đãng, hai người này dù sao cũng là Quy Nguyên Cảnh đỉnh phong tu vi, mà hắn chỉ là Quy Nguyên Cảnh thất trọng tu vi, lấy chân khí trùng kích địch nhân, so ra kém rất nhiều khi thi triển võ học.

“Làm sao lại mạnh như vậy ? Chân khí bạo phát liền có thể trọng thương chúng ta.” Hai gã đệ tử Thiên Sát Môn liên hoảng loạn, sau đó là vô cùng sợ hãi. Theo bọn họ, Lệ Vô Huyết cùng Trịnh Huyền cũng không khủng bố như vậy, coi như là Hắc Bạch Song Sát liên thủ cũng chỉ đến thế mà thôi.

“Chết tiệt, tin tức từ cao tầng quá lạc hậu, người này đâu chỉ là đáng giá quan tâm, căn bản là biến thái, yêu nghiệt, là tồn tại cực độ nguy hiểm, gặp phải hắn lập tức chạy trốn, thấy liền phải tránh.”

“Trốn, nhất định phải đem tin tức này báo cho những người khác.”

Giờ khắc này, trong đầu hai người chỉ có một ý niệm, đó chính là trốn, liều mạng chạy trốn.

“Chạy thoát sao ?” Kích phát Thần Hành Thối, Lý Phù Trần cấp tốc đuổi theo hai người, sau đó hướng phía hai người đánh ra một chương, Huyền Cấp cấp thấp chương pháp Luyện Thiết Thủ. Tiếng va chạm vang lên, hai người té ngã xuống đất, văng ra khoảng mười thước mới dừng lại, cả người cháy đen như than, chết không thể chết lại.

“Xích Hóa Công Ý quá mạnh mẽ.” Lý Phù Trần tâm trạng cảm thán.

Huyền Cấp trung giai công ý, có thể trực tiếp quán chú vào bên trong Luyện Thiết Thủ, gần như đem Luyện Thiết Thủ đẩy lên tới Huyền Cấp trung giai cấp bậc, một chương đánh ra, Xích Hóa Công Ý mãnh liệt kèm theo chương lực xâm nhập vào trong cơ thể hai người.

Đi tới, Lý Phù Trần nhặt túi trữ vật của hai người lên, chân khí quán chú vào trong đó, mở ra xem, bên trong có không ít Huyền Cấp được thảo, phần lớn đều là Huyền Cấp cấp thấp, chỉ có hai gốc Huyền Cấp trung giai.

“Ba túi trữ vật, có thể tân lực thu thập.”

Trước đó , Lý Phù Trần trong túi trữ vật , ngoài Huyền Cấp thảo dược , còn có rất nhiều Hoàng Cấp cao giai thảo dược và Hoàng Cấp đỉnh giai thảo dược . Dù sao Hoàng Cấp cao giai thảo dược cũng giá trị mấy trăm kim tệ , Hoàng Cấp đỉnh giai thảo dược giá trị hơn một nghìn kim tệ , tích tiểu thành đại , vẫn có thể kiếm rất nhiều kim tệ , Lý Phù Trần không muốn lãng phí .

Trừ cái đó ra , bì giáp và vũ khí của hai người cộng lại cũng đáng giá hai ba mươi vạn kim tệ .

“Tài nguyên trong Bách Thảo Bí Cảnh , thì ra không chỉ là thảo dược và khoáng thạch , đệ tử tông môn khác , đồng dạng cũng là tài nguyên , đánh chết bất kỳ một người nào , đều có thể thu được một khoản tài phú.”

Lý Phù Trần trong lòng sát khí dục dục.

Ồ ồ ồ ồ ....

Lý Phù Trần đi không được bao lâu , mặt đất Bách Thảo Bí Cảnh đột nhiên nhúc nhích chuyển động , cấp tốc cắn nuốt thi thể hai gã đệ tử Thiên Sát Môn , chỉ trong chớp lát công phu , không còn bất kỳ dấu vết nào .

.....

Cùng trong lúc đó , các địa phương khác trong Bách Thảo Bí Cảnh cũng là giết chóc khắp nơi.

Phong Dao Đoạn Hải , thực lực cực mạnh , trong nháy mắt một đao liền giết chết Thương Lan Tông đệ tử nội tông Lạc Nhất Sơn .

Huyết Dao Lăng Hoang hóa huyết chém , đem đệ tử Linh Ẩn Tông tiên huyết luyện hóa sạch sẽ , thành một cây khô rách rưới.

U Linh Thiếu Gia Đoạn Mộc Du , xuất quỷ nhập thần , đệ tử Cuồng Dao Tông bị hắn giết chết , liền chết như nào cũng không biết.

Còn có U Nữ Dạ Hoa , Linh Đồng Khương Tiểu Mao , cả đám giết phổ thông thiên kiều giống như là giết gà con , không cần tốn nhiều sức.

Về phần Thiên Sát Môn không nói tới năm thiên kiều lợi hại , những người này hoàn toàn là ác ma giết người.

Không tới một ngày , 43 người tiến vào , đã có hơn 10 người bị giết chết.

“Trốn , chạy mau !”

Trần Phương Hoa và một đệ tử nội tông tên là Lô Tiểu Phi đang điên cuồng chạy thực mạng , sau lưng bọn họ , Trảo Quỷ Trịnh Huyền rất nhanh đuổi theo , tốc độ so với hai người rõ ràng nhanh hơn một chút .

“Vi sao lại đụng phải Trảo Quỷ Trịnh Huyền , ai mau tới cứu ta.” Lô Tiểu Phi không muốn chết , hắn còn có tiền đồ thật tốt , hắn không muốn chết ở trong Bách Thảo Bí Cảnh .

Tuy rằng ngay từ đầu được biết Bách Thảo Bí Cảnh rất nguy hiểm , nhưng khi đó hắn hùng tâm tráng chí , căn bản không đem những nguy hiểm này để vào mắt , tới khi gặp phải nguy hiểm thật sự thì hắn mới biết được , bản thân rất sợ chết , trước đây hắn không sợ bởi vì chưa từng gặp phải địch nhân không thể đánh lại , trong tất cả nhiệm vụ phát lệnh truy nã , đều chỉ chọn một ít gà đất chó sành , có một điểm giao hoạt.

Trần Phương Hoa cũng sắc mặt tái nhợt , nàng đồng dạng cũng không muốn chết , có thể còn sống , không ai muốn chết cả .

“Gặp phải địch nhân không thể đánh lại , chỉ có trốn.”

Trần Phương Hoa không có hiểu sai ý tứ của Lý Phù Trần , nàng minh bạch Lý Phù Trần không phải muốn bọn họ đụng tới ai cũng phải liều mạng , chỉ là để cho bọn họ không sinh ra sự sợ hãi , không nên bởi vì sợ hãi mất đi kiếm đạo chí tâm.

Từng giây từng phút trôi qua , Trịnh Huyền đã đuổi tới chỉ cách hai người khoảng mười trượng.

“U Minh Quỷ Trảo !” Trên tay Trịnh Huyền là một đôi móng vuốt màu đen , móng vuốt vung lên trên không , vài tia sắc nhọn giống như dải lụa chọt lóc lên.

Phốc ! Phốc !

Hộ thể chân khí của Lô Tiểu Phi giống như là giấy , trực tiếp bị xé rách , bì giáp cấp ba mặc trên người cũng bị xé mở , huyết nhục kèm theo xương cốt vỡ tan bắn tung tóe , Lô Tiểu Phi trong nháy mắt mất mạng , rơi xuống đất .

“Lô sư huynh đã chết ?” Trần Phương Hoa trong nháy mắt thất thần.

Tận mắt thấy Lô Tiểu Phi chết trước mặt mình , Trần Phương Hoa bị đá kích rất lớn , cũng để cho nàng lần đầu tiên cảm nhận được sự tàn khốc của thế giới này .

“Liều mạng .” Trần Phương Hoa không có tiếp tục chạy trốn , mà xoay người lại đối mặt với Trịnh Huyền . Nếu không thể lui được nữa , vậy liều mạng đánh một trận , chết cũng phải chết có tôn nghiêm .

“Không trốn sao ? Lựa chọn rất sáng suốt, hiện tại đem y phục toàn bộ cởi ra , nếu để cho ta thư thái , có thể cho người lựa chọn chết thế nào , bằng không người cho dù đã chết , ta cũng có hàng trăm phương pháp dẫn vật thi thể của người.” Trảo Quỷ Trịnh Huyền tàn nhẫn không gì sánh bằng , trong mắt lộ vẻ bệnh hoạn.

“Người là tên ác ma.” Trần Phương Hoa thật vất vả ngưng tụ ra dũng khí , trong nháy mắt liền tan vỡ . Người như thế , nàng căn bản không đối phó được.

“Ác ma sao ? Ta thế nhưng so với ác ma đáng sợ gấp trăm lần.” Trịnh Huyền bước tới gần Trần Phương Hoa.

“Trần sư tỷ , có cần giúp một tay không ?”

Đúng lúc này , cách đó không xa bên trên sườn núi nhỏ , xuất hiện một đạo nhân ảnh.

“Lý sư đệ.” Trần Phương Hoa thanh âm mang theo tiếng khóc nức nở.

Bạn đang đọc truyện *Vĩnh Hằng Chí Tôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 148: Ba Kiếm

“Người chính là Thương Lan Tông thủ tịch đệ tử nội tông Lý Phù Trần ?”

Trịnh Huyền nhìn về phía Lý Phù Trần.

Vô thanh vô tức , thân ảnh Lý Phù Trần ở trên sườn núi đã biến mất , lúc xuất hiện lần nữa , đã đến bên cạnh Trần Phương Hoa.

“Trần sư tỷ , người hãy nghỉ ngơi một chút , ở đây giao cho ta.” Hắn nhìn ra được , Trần Phương Hoa ý chí gần như tan vỡ . Đây cũng không phải nói ý chí của nàng yếu , mà bởi Trảo Quỷ Trịnh Huyền quá mức tàn bạo .

Nữ nhân đối với trình tiết bản thân đều giống nhau , cực kỳ coi trọng , nếu như ngay cả sau khi chết cũng không được yên ổn , không thể nghĩ ngờ sẽ cảm thấy cực kỳ tuyệt vọng.

Trần Phương Hoa gật đầu , lúc này nàng không thể cậy mạnh , lòng tin và ý chí của nàng gần như bị Trịnh Huyền phá hủy .

“Người cho là mình có thể cứu được nàng ?” Trịnh Huyền há miệng cười to, khí tức trên người tựa ác quỷ .

“Bằng ta , vậy là đủ rồi.” Lý Phù Trần nói.

“Không hổ là Thương Lan Tông thủ tịch đệ tử nội tông , có lòng tin như vậy , bất quá giết chết người có lòng tin , là chuyện ta thích làm nhất , ta sẽ lột da của người một cách hoàn hảo , rồi đem rom rạ nhét vào , ở trong tác phẩm của ta , người sẽ thực sự trở lên vô địch.” Trịnh Huyền nỗ lực phá hủy ý chí của Lý Phù Trần.

Lý Phù Trần cười nhạt : “Trảo Quỷ Trịnh Huyền , hãy thu hồi tiểu xảo của người , những thủ đoạn vụng về này , cũng không cần lấy ra đâu.”

“Nga!” Nghe vậy Trịnh Huyền thần sắc lạnh lẽo . Hắn phát hiện , Lý Phù Trần đích xác cùng những người khác không giống nhau. Lý Phù Trần rất bình tĩnh , ánh mắt không có chút nào dao động , chỉ có sự bình tĩnh và sát ý nhẹ nhàng.

“Xem ra không thể coi thường.” Trịnh Huyền tính toán nghiêm túc một chút , kéo lại lật thuyền trong mương.

“3 kiếm !” Lý Phù Trần biểu tình thờ ơ lạnh lùng , Ô Kim Kiếm nhẹ nhàng rút ra.

Trịnh Huyền không phải võ giả tầm thường , muốn một kiếm giết chết rất khó , nhưng mà 3 kiếm vẫn có lòng tin.

“Ha ha.” Trịnh Huyền cười vang , hẳn cho tới bây giờ chưa từng thấy qua người nào lớn lối như thế .

“Đệ nhất kiếm.” Lý Phù Trần xuất kiếm , Xích Họa Công Ý bắn ra , Lưu Tinh Kiếm Ý bắn ra , hai đại chân ý đan vào nhau , kèm theo Ô Kim Kiếm , một kiếm đâm về phía Trịnh Huyền.

Một kiếm này vô cùng chói mắt , so với đơn thuần Lưu Tinh Kiếm Pháp càng thêm chói mắt , bởi vì trong đó có xen lẫn Xích Họa Công Ý.

Nhanh ! Quá nhanh , tới mức Trịnh Huyền căn bản không kịp tránh, một kiếm này vừa ra đã đến trước mặt hắn , khiến cho Trịnh Huyền cảm thấy rét lạnh sống lưng .

“U Minh Quỷ Trảo!” Trịnh Huyền điên cuồng hét lên một tiếng , một trảo chụp vào kiếm quang chói mắt .

Xuy lập ! Mặt đất xuất hiện vết nứt , một trảo này của Trịnh Huyền chỉ lướt qua kiếm quang , bởi vì kiếm quang quá nhanh , khiến hắn phán đoán sai lầm . Hộ thể chân khí bị đâm thủng , xuyên qua cả bì giáp mặc trên người , kiếm quang nóng rực , khiến cho Trịnh Huyền không nhìn được la hét thảm thiết.

Ở trước ngực hắn , thỉnh thoảng có một lỗ nhỏ cháy đen , sâu cỡ nửa tấc . Thoi khắc máu chốt , hắn kịp kích phát hai sao bí pháp Ma Văn Thân của Thiên Sát Môn , bí pháp này cần phải khắc ma văn ở trên người , những ma văn này có thể tăng cường cường độ huyết nhục , nếu không hắn đã chết rồi.

“Kiếm ý , còn có công ý !” Trịnh Huyền vẻ mặt hoảng sợ. Trong tin tức hắn nhận được , Lý Phù Trần chỉ lĩnh ngộ kiếm ý mà thôi. Nếu như chỉ lĩnh ngộ kiếm ý , hắn căn bản không để vào trong mắt , dù sao hắn cũng lĩnh ngộ U Minh Trảo Ý , hơn nữa tu vi lại cao hơn Lý Phù Trần hai trọng.

“Điều này sao có thể , Quy Nguyên Cảnh tầng thứ , liền đem một môn Huyền Cấp trung giai công pháp tu luyện tới cảnh giới cao nhất .” Trịnh Huyền không thể tin nổi , nhưng vẫn phải tin . Nói cách khác , căn bản không thể lý giải uy thế một kiếm vừa rồi.

Nuốt một viên đan dược , Trịnh Huyền tay vung lên , rất nhiều bi sắt chằng chịt bắn tới , sau đó quay người lại chuẩn bị chạy trốn . Đối mặt với Lý Phù Trần vô cùng biến thái , Trịnh Huyền cũng muốn chạy trốn.

“Người này lĩnh ngộ công ý , ta không phải là đối thủ , thế nhưng ta chỉ cần tìm được một địa phương an toàn , có thể tập trung đột phá cảnh giới , đạt được Địa Sát Cảnh nhất trọng cảnh giới.”

Trịnh Huyền đã sớm có thể đột phá , nhưng để tiến vào Bách Thảo Bí Cảnh , hắn vẫn tự áp chế cảnh giới của mình . Thế nhưng đột phá cảnh giới không phải muốn liền đột phá , phải tìm một địa phương an toàn vận chuyển công pháp đột phá , một khi bị người khác cắt đứt , rất dễ bị tẩu hỏa nhập ma , kinh mạch đứt từng khúc . Nếu như có thể trong nháy mắt đột phá , hắn cũng không cần phải chạy trốn.

Bang bang bang bang phanh . . . .

Lý Phù Trần liếc mắt liền nhận ra , những viên bi sắt này là Phích Lịch Đạn , uy lực không kém , có thể đơn giản nổ chết tầm thường Quy Nguyên Cảnh cửu trọng võ giả . Đáng tiếc , Lý Phù Trần không phải tầm thường Quy Nguyên Cảnh cửu trọng võ giả.

Hộ thể chân khí hình thành , Xích Hóa Công Ý tràn ngập , Lý Phù Trần hóa thành một đạo hỏa quang , đuổi theo Trịnh Huyền , dọc theo đường đi , những viên bi sắt tiếp xúc với Xích Hóa Công Ý , lẳng không vỡ vụn , uy lực mười phần không còn một.

Qua ba lần hô hấp , Lý Phù Trần ngăn cản phía trước Trịnh Huyền . Tốc độ của đối phương có nhanh hơn nữa , cũng không nhanh bằng Thần Hành Thối của hắn.

Ầm ! Một đoàn khói trắng nồng nặc khuếch tán , Trịnh Huyền ném ra một viên Bạch Chương Đạn .

Lý Phù Trần thu hồi hộ thể chân khí , sau đó chân khí mãnh liệt bộc phát .

Vù vù . . .Cuồng phong nổi lên , thổi tan khói trắng.

Lý Phù Trần lại một lần nữa ngăn cản Trịnh Huyền .

Trịnh Huyền ngoài miệng trong yếu nói : “Lý Phù Trần , ngươi tốt nhất hãy thả ta rời đi , bằng không sẽ mang tới phiền phức cho Thương Lan Tông ngươi .” Hắn cũng sợ chết , hơn nữa hắn không cam lòng chết ở trên tay đệ tử Thương Lan Tông.

“Kiếm thứ hai.” Lý Phù Trần đánh ra kiếm thứ hai , một kiếm này Lý Phù Trần kích phát ra Huyền Long Bí Pháp , khí thế kinh khủng , trong nháy mắt bao phủ Trịnh Huyền lại.

“Ghe tằm.” Trịnh Huyền từ trong túi trữ vật lấy ra một cái khiên , che ở trước người.

Thương ! Những ánh lửa chói mắt bắn khắp bốn phương tám hướng , Trịnh Huyền toàn thân gần như bị nghiền ép lẫn trong bùn đất , hai tay tê dại , không thể cử động.

“Kiếm thứ ba.” Thân ảnh biến mất , Lý Phù Trần xuất hiện sau lưng Trịnh Huyền , một kiếm cắt lấy đầu Trịnh Huyền.

Chỉ vòn vẹn 3 kiếm đã đánh chết Trịnh Huyền , nếu như tin này được truyền đi , đủ để làm cho các đệ tử khác của 3 tông tinh thần khủng hoảng.

Chẳng qua một phần là do Trảo Quỷ Trịnh Huyền quá mức sơ suất , nếu như hắn tìm một chỗ an toàn để đột phá cảnh giới , thì sẽ không dễ dàng chết như vậy.

Lấy thực lực Lý Phù Trần , đánh giết một cái thiên kiêu Địa Sát Cảnh nhất trọng cảnh giới , độ khó vẫn là vô cùng lớn , hơn nữa tồn tại phiêu lưu không hề nhỏ.

“Đây là Huyền Cấp cấp thấp khiên chắn .” Nhặt lên cái khiên của Trịnh Huyền , Lý Phù Trần có chút kinh ngạc . Vèn vẹn chỉ là một cái khiên , liền giá trị

10 vạn kim tệ trở lên , có thể còn cao hơn nữa , dù sao nguyên liệu chế tạo khiến so với vũ khí nhiều hơn , giá cả tự nhiên sẽ cao hơn rất nhiều.

Trịnh Huyền trên người có tới hai túi trữ vật , một cái là của chính hắn , cái khác là của Thương Lan Tông đệ tử nội tông Lô Tiểu Phi , ở trên túi của mỗi người đều được tông môn đánh dấu để nhận biết.

Sau khi lục soát xong , Lý Phù Trần quay lại tìm Trần Phương Hoa.

“Lý sư đệ , Trịnh Huyền đâu ?” Trần Phương Hoa đã khôi phục bình thường , liền hỏi .

“Đã chết .” Lý Phù Trần nói.

“Đã chết ?” Trần Phương Hoa con người mở to.

Trịnh Huyền khủng bố như vậy , mà vẫn chết trên tay của Lý Phù Trần , thực lực Lý Phù Trần sẽ mạnh cỡ nào , lẽ nào chỉ trong ba tháng , thực lực Lý Phù Trần lại tăng lên rất nhiều ?

Hít sâu một hơi , Trần Phương Hoa nỗ lực tiêu hóa tin tức này.

Giờ phút này , nàng chân chính ý thức được sự khủng bố của Lý Phù Trần , kẻ giống như yêu ma ở trong mắt nàng , đối với Lý Phù Trần chỉ là một con gà yếu , tiện tay liền có thể chém giết.

Bạn đang đọc truyện *Vĩnh Hằng Chí Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 149: Địa Sát Quả

Hai người cùng đồng hành , tốc độ thu thập thảo dược nhất thời nhanh lên rất nhiều , bất kể là Hoàng Cấp cao giai lẫn đỉnh giai thảo dược , hay là Huyền Cấp thảo dược , ai nhìn thấy cũng khó lòng kìm nén được.

Trong Bách Thảo Bí Cảnh cũng có mặt trời , mắt thấy mặt trời gần xuống núi , hai người đi nhanh về phía Loạn Thạch Sơn ở xa xa đằng trước , dự định tìm một chỗ nghỉ ngơi một chút .

Khi mặt trời hoàn toàn xuống núi , ánh trăng treo lên thì hai người đã đi tới một sơn cốc nhỏ , ở sâu bên trong sơn cốc có một hồ nước , ven hồ yêu khí tràn ngập , một con Xích Lân Yêu Thú đang nằm nghỉ ngơi ở nơi đó , thân dài chừng tám thước .

“Là yêu thú cấp ba cấp thấp Xích Lân Thú .” Trần Phương Hoa thấp giọng nói .

“Đầu yêu thú này hẳn là đang bảo vệ dược thảo nào đó hết sức quan trọng , tìm kiếm một chút .” Lý Phù Trần ánh mắt như điện , ánh trăng soi lò mò cũng không thể ngăn cản tầm mắt của hắn . Rất nhanh , Lý Phù Trần thấy ở trong đồng loạn thạch bên cạnh yêu thú , có một gốc thảo dược sinh trưởng trong kẽ đá . Gốc thảo dược này màu đen kịt , phía trên ngọn có một quả trái cây màu bạc .

“Thì ra là thế , nó ở đây bảo vệ Huyền Cấp cao giai thảo dược Địa Sát Quả .” Lý Phù Trần thu hồi ánh mắt , nói ra .

“Địa Sát Quả ?” Trần Phương Hoa lông mày nhướng lên.

Địa Sát Quả giá trị cực cao , có thể khiến cho Quy Nguyên Cảnh cửu trọng võ giả nhanh chóng đề thăng lên Địa Sát Cảnh nhất trọng cảnh giới , tiết kiệm rất nhiều thời gian . Hơn nữa sau khi tấn chức , cũng sẽ không sinh ra hiện tượng chân khí phù phiếm , trái lại có thể củng cố tu vi một chút.

Đương nhiên , cũng không phải tất cả Quy Nguyên Cảnh cửu trọng võ giả nuốt Địa Sát Quả đều có thể tấn chức , ví như những Quy Nguyên Cảnh cửu trọng võ giả ở bên ngoài , nhất định phải đạt tới cực hạn Quy Nguyên Cảnh mới có thể dùng Địa Sát Quả để đột phá .

Đệ tử tông môn sẽ không gặp phải vấn đề này , dù sao đệ tử tông môn tu luyện công pháp đẳng cấp rất cao , có thể đơn giản luyện hóa Địa Sát Quả , hấp thu toàn bộ dược lực của Địa Sát Quả .

Rống !

Xích Lân Thú phát hiện có người tới , đột nhiên đứng dậy , yêu khí tràn ngập phá thể mà ra , trong sơn cốc nhất thời nổi lên lốc xoáy , đá vụn bay tán loạn.

“Trần sư tỷ , người tránh xa một chút.”

Yêu thú cấp ba cấp thấp thập phần cường đại, đủ để nháy mắt giết chết tầm thường Địa Sát Cảnh cấp thấp võ giả, nhất định phải là Địa Sát Cảnh võ giả có tu luyện Huyền Cấp công pháp mới chống lại được.

Kích phát Huyền Long Bí Pháp, Lý Phù Trần hướng phía Xích Lân Thú bay vút qua.

Rống !

Xích Lân Thú toàn thân bốc lên những ngọn lửa, hùng lực, ngọn lửa màu đỏ thẫm bùng lên. Chân trước bỗng nhiên vung lên hướng về phía Lý Phù Trần, móng vuốt được bao trùm bởi lửa đỏ thẫm giống như là kim loại đã trải qua thất luyện, về phía Lý Phù Trần.

“Chết !” Lý Phù Trần thân hình xoay tròn, lách qua móng vuốt, sau đó một kiếm nhanh như thiểm điện bất ngờ tấn công về phía Xích Lân Thú.

Phốc ! Kiếm khí chói mắt đâm xuyên qua lân giáp Xích Lân Thú, trước ngực yêu thú bị đánh ra một cái lỗ máu.

“Không hổ là yêu thú cấp ba, thân thể thật cường đại.”

Yêu thú cấp hai cao giai đã có xấp xỉ 2 vạn cân lực lượng, cấp ba cấp thấp yêu thú, lực lượng chỉ ít cũng phải 10 vạn cân, hơn nữa căn cứ vào đặc điểm của từng loài yêu thú không giống nhau, lực lượng cũng có chỗ bất đồng.

Lực lượng càng cường đại, thân thể càng cứng rắn, tầm thường Địa Sát Cảnh cấp thấp võ giả căn bản không thể phá được phòng ngự của cấp ba yêu thú cấp thấp. Bất quá Lý Phù Trần thì khác, kích phát Huyền Long Bí Pháp, sức chiến đấu Lý Phù Trần không sai biệt lắm đạt tới Quy Nguyên Cảnh cửu trọng cấp bậc, phối hợp với Xích Hóa Công Ý và Lưu Tinh Kiếm Ý, vẫn có thể đục một lỗ trên người Xích Lân Thú.

Ngực bị thương, Xích Lân Thú càng cuồng bạo, cả người hỏa diễm lượn lờ, bỗng nhiên nhào về phía Lý Phù Trần.

Phốc phốc phốc ....

Lý Phù Trần thân pháp vô cùng quỷ dị, liên tiếp tránh được công kích của Xích Lân Thú, lưu lại trên người yêu thú một cái lỗ máu.

Trong mắt Trần Phương Hoa, Xích Lân Thú hoàn toàn bị vây hãm, bại cục đã định.

Thời gian nửa chén trà nhỏ trôi qua (1 chén=10 phút, nửa chén=5 phút), Lý Phù Trần một kiếm đâm xuyên qua con mắt trái Xích Lân Thú, kiếm khí xâm nhập đi vào, xé rách đại não yêu thú.

Ầm ầm ! Xích Lân Thú nặng nề ngã xuống đất, hỏa diễm trên người từ từ tắt.

Xé mở phản bụng Xích Lân Thú, Lý Phù Trần tìm kiếm yêu hạch, về phần những thứ tài liệu khác, hắn không thèm để ý.

“Địa Sát Quả phải hoàn toàn biến thành màu vàng kim, mới xem là thành thực, xem ra chúng ta phải ở chỗ này chờ đợi một hai ngày.” Lý Phù Trần nói.

Trần Phương Hoa gật gật đầu nói : “Không vội, ngược lại còn nhiều thời gian.”

Ngày tiếp theo, túi trữ vật của nàng đã chứa hơn nửa, mà Bách Thảo Bí Cảnh còn sáu ngày nữa mới kết thúc.

Hai người đánh giá thấp tốc độ thành thực của Địa Sát Quả.

Sáng sớm hôm sau, theo ánh nắng ban mai rơi trên Địa Sát Quả, Địa Sát Quả triệt để biến thành màu vàng kim, mùi thuốc tỏa ra làm cho tinh thần phấn chấn, tràn ngập toàn bộ sơn cốc.

“Địa Sát Quả chín.” Lý Phù Trần tự tay hái Địa Sát Quả.

“Cho tỳ.” Lý Phù Trần đưa cho Trần Phương Hoa.

“Cho ta ?” Trần Phương Hoa ngạc nhiên.

Lý Phù Trần nói : “Đề lấy tác dụng không lớn, quả này chỉ có thể hỗ trợ võ giả từ Quy Nguyên Cảnh cửu trọng đề thăng tới Địa Sát Cảnh nhất trọng, không thể hỗ trợ ta từ Quy Nguyên Cảnh thất trọng đột phá tới cửu trọng, mà chờ ta đạt tới Quy Nguyên Cảnh cửu trọng cảnh giới, hẳn là phải mất không ít thời gian, không bằng cho ngươi dùng, chờ ngươi tấn chức đến Địa Sát Cảnh nhất trọng, tăng thêm một phần thực lực.”

Địa Sát Quả, Địa Sát Cảnh, giữa hai thứ này có liên hệ rất kỳ lạ, Lý Phù Trần cũng không hiểu.

“Cái này thực sự được không ?” Trần Phương Hoa có chút do dự.

Nàng tự nhiên muốn mau chóng đề thăng tới Địa Sát Cảnh nhất trọng, sau khi tấn thăng Địa Sát Cảnh nhất trọng nàng liền có sức để tự vệ, không giống như bây giờ, chật vật không chịu nổi.

“Bách Thảo Bí Cảnh, thảo dược vô số, còn có 6 ngày, nói không chừng có thể đạt được một gốc Địa Sát Quả nữa, ngươi nếu không mau chóng đề thăng tu vi, làm sao tự bảo vệ bản thân.” Lý Phù Trần không dám cam đoan sự an toàn của Trần Phương Hoa, trong hàng ngũ đệ tử của 4 tông, có

không ít kẻ áp chế tu vi , nói không chừng qua vài ngày liền xuất hiện một nhóm Địa Sát Cảnh nhất trọng võ giả.

“Đa tạ.” Trần Phuong Hoa tiếp nhận Địa Sát Quả.

Từ Quy Nguyên Cảnh cửu trọng tấn chức Địa Sát Cảnh nhất trọng , là cả một quá trình , cần an tĩnh tuyệt đối , Trần Phuong Hoa tìm một sơn động yên tĩnh , bắt đầu ngồi xếp bằng trong đó.

Thời gian dần trôi , Trần Phuong Hoa đưa Địa Sát Quả lên , há mồm nuốt gọn.

Tiếp tục chờ đợi , từ buổi sáng đến giữa trưa , từ giữa trưa đến xế chiều , Lý Phù Trần vẫn ngồi xếp bằng đả tọa ở ven hồ.

Xích Họa Huyền Công đạt tới tầng thứ 15 cũng không phải cực hạn , đỉnh phong tầng thứ 15 mới thật sự là cực hạn , đến lúc đó Xích Họa Huyền Công sẽ xuất hiện dị tượng , chiến lực có thể tăng lên không ít.

Mất thấy mặt trời lần thứ hai xuống núi , Trần Phuong Hoa đột phá.

Ầm!

Trong sơn cốc , cuồng phong sậu khởi , đá vụn bay tán loạn , linh khí kinh người tựa như vòi rồng , hướng phía Trần Phuong Hoa hội tụ tới.

“Đột phá sao ?” Lý Phù Trần hai mắt mở ra, nhìn về phía sơn động .

Trong sơn động , quang mang đại phóng , đó là Trần Phuong Hoa đột phá toàn thân tỏa sáng chói lọi rực rỡ , một lúc sau , một đạo nhân ảnh từ trong sơn động đi ra.

Giờ phút này ,Trần Phuong Hoa khí tức so với ban sáng đầu chỉ mạnh hơn gấp đôi gấp ba lần , mệnh mông chân khí cuộn trào mãnh liệt , phảng phất giống như sóng triều , một đợt tiếp nối một đợt .

“Cảm giác thế nào ?” Lý Phù Trần cười hỏi .

“Rất mạnh ,thì ra Địa Sát Cảnh nhất trọng lại mạnh như vậy , cảm giác giống như là thoát thai hoá cốt , đối với thiên địa nguyên khí cũng miễn cảm hơn.” Vừa nói , Trần Phuong Hoa một chương đánh vào hư không.

Hô! Cuồng mãnh kinh phong vô cùng kinh khủng , mặt đất ở sơn cốc bị xé mở một lỗ hổng khổng lồ.

Bạn đang đọc truyện *Vĩnh Hằng Chí Tôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 150: Gặp Huyết Dao

“Rất mạnh !” Lý Phù Trần gật đầu , so với Trảo Quỷ Trịnh Huyền mạnh hơn không ít .

Thiên Kiêu sau khi tấn chức đến Địa Sát Cảnh , quả thực như hồ mọc thêm cánh , đạo chưởng phong vừa mới đánh ra tuyệt đối có thể trong nháy mắt giết chết tầm thường Địa Sát Cảnh nhất trọng võ giả.

“Lý Sư Đệ , đây có phải là khoáng thạch không ?” Trần Phuong Hoa đang muốn nói tiếp đột nhiên dừng lại nhìn về phía mặt đất , bên trong lỗ hổng vừa bị chưởng phong đánh ra mơ hồ có ánh sáng kim loại lấp lóe .

“Ta xem một chút .” Lý Phù Trần ý thức kèm theo chân khí rót xuống dưới nền đất , chỉ ít phút sau , hình ảnh một khối khoáng thạch màu tím bạc sáng bóng , to cỡ vại nước hiện ra ở trong đầu hần .

“Là Huyền Cấp cấp thấp khoáng thạch Từ Ngân Thiết Khoáng Thạch .” Lý Phù Trần nói.

Không có để ý Lý Phù Trần làm sao mà biết được , Trần Phuong Hoa trên mặt lộ ra vẻ vui mừng .

Từ Ngân Thiết Khoáng Thạch 1 cân giá trị khoảng 700 điểm công hiến , nếu như có một nghìn cân , đó chính là 70 vạn điểm công hiến , đây là một con số không hề nhỏ chút nào.

Đào ra khối Từ Ngân Thiết Khoáng Thạch , Lý Phù Trần ước lượng một chút , nói : “không sai biệt lắm khoảng hai nghìn cân.”

“Hai nghìn cân là 140 vạn điểm công hiến .”

Trần Phương Hoa rút ra Ô Kim Kiếm, chém liên tiếp 3 kiếm lên khối khoáng thạch, khối khoáng thạch bị cắt thành hai, một khối lớn và một khối nhỏ, khối nhỏ kia to cỡ chậu rửa mặt, nặng khoảng 2-300 cân.

“Ta lấy khối nhỏ này là được rồi, khối to là của ngươi.”

Không có Lý Phù Trần, nàng không có khả năng sống đến bây giờ, lấy hơn hai trăm cân Từ Ngân Thiết Khoáng Thạch vậy là đủ rồi.

Lý Phù Trần cười cười không nói gì, thu hồi khối Từ Ngân Thiết Khoáng Thạch còn lại.

Tuy rằng sắc trời đã tối, nhưng hai người vẫn chuẩn bị rời khỏi sơn cốc, lấy thực lực của hai người hiện tại, không nói có thể tung hoành ngang dọc khắp Bách Thảo Bí Cảnh, nhưng cũng không khác biệt lắm.

....

“Rốt cuộc cũng đột phá Địa Sát Cảnh nhất trọng cảnh giới.”

Nơi đây là một mảnh rừng cây rậm rạp tươi tốt, trong rừng rậm bên trên một cây đại thụ chọc trời, Liễu Vô Hoàng chậm rãi mở hai mắt ra, khí thể duy ngã độc tôn ầm ầm tản ra, lá cây trong vòng mười thước bị thổi bay tán loạn.

“Chết !”

Cách đó mấy chục thước, một con cấp hai cao giai yêu thú bị hoảng loạn, từ trong huyết động chui ra, sau một khắc, một đạo kinh khí điên cuồng dữ dội, mạnh tựa như hơi thở của rồng, ở trong rừng rậm mở ra một con đường, sau đó hung hăng đánh vào đầu cấp hai cao giai yêu thú này, trực tiếp đem nó đánh thành đồng thịt nát.

“Đây là Địa Sát Cảnh nhất trọng cảnh giới sao ?” Liễu Vô Hoàng ánh mắt ác liệt kèm theo sự lạnh lẽo.

...

Cũng trong lúc đó, có rất nhiều người đã đột phá đến Địa Sát Cảnh nhất trọng cảnh giới.

Thương Lan Tông có Tiêu Biệt Ly, Bạch Đào, Lâm Uyển Tinh.

Cuồng Dao Tông có sáu người.

Linh Ân Tông cũng có sáu người.

Thiên Sát Môn khoảng tám người.

....

Ngày thứ ba, buổi chiều.

“Yến Kinh Vũ, ngươi không thể nào còn sống mà rời khỏi Bách Thảo Bí Cảnh, không bằng trước khi chết, nếm thử mùi vị trở thành đàn bà, như thế nào.” Một gã đệ tử Cuồng Dao Tông cùng Yến Kinh Vũ giằng co. Tên đệ tử Cuồng Dao Tông gọi là Phạm Nhất Dao, hẳn giờ phút này đã đột phá Địa Sát Cảnh nhất trọng cảnh giới, khí thể bá đạo không chút kiềm chế, đao phong tựa như rồng cuộn, bao phủ xung quanh Yến Kinh Vũ.

“Bằng ngươi ?” Yến Kinh Vũ tay phải đặt ở trên chuôi đao.

“Đừng, chỉ bằng ta, thực lực của ngươi có mạnh hơn nữa, cũng không thể nào là đối thủ của ta, muốn trách cũng chỉ có thể trách bản thân ngươi căn cốt quá yếu nghiệt, Cuồng Dao Tông ta không thể tha cho ngươi sống sót.”

“Giữa ta và ngươi có sự chênh lệch, coi như ngươi là Địa Sát Cảnh nhất trọng võ giả thì đã sao, Hắc Nguyệt Chiếu Thế.” Yến Kinh Vũ xuất đao.

Cùng so sánh hồi mấy tháng trước ở Phi Tuyết Sơn Mạch với hiện tại, Yến Kinh Vũ mạnh hơn đâu chỉ gấp hai lần. Trong mấy tháng này, Hắc Nguyệt Đao Ý của nàng đã đạt tới khả năng thu phóng tùy ý, hơn nữa nàng còn học được một môn bí pháp ba sao gia truyền Yến Phi Vũ, dưới tình huống bình thường, bí pháp này giúp cho thân thể linh hoạt gấp hai lần trở lên.

Vô thanh vô tức, cùng lúc xuất hiện mấy Yến Kinh Vũ ở trong hư không, dùng mắt thường nhìn căn bản không thể nào phát hiện được người nào là chân thân, người nào là phân thân.

“Đây là bí pháp gì vậy ?” Phạm Nhất Dao có chút kinh hoàng.

Cây có bóng người có danh, Yến Kinh Vũ có sáu sao căn cốt để cho hắn rất coi trọng.

Xôn xao ! Mấy Yến Kinh Vũ cùng lúc xuất đao, chém về phía Phạm Nhất Dao.

“Phá cho ta.” Phạm Nhất Dao tức giận quát lên, thân hình xoay tròn, ánh đao cũng xoay tròn.

Đình đình đình .....

Ánh lửa chói mắt bạo phát, mấy Yên Kinh Vũ cùng lúc lui về phía sau, thân hình trên không đột ngột quay lại, lần thứ hai quơ đao chém về phía Phạm Nhất Dao.

Thời gian uống cạn chung trà trôi qua, Phạm Nhất Dao mồ hôi đầm đìa, trong thời gian này hắn không dám lơ là chút nào, phải toàn lực ngăn cản công kích của mấy Yên Kinh Vũ, điều này làm cho tâm trí của hắn vô cùng mệt mỏi, vừa nãy thậm chí sinh ra một tia ảo giác.

“Chết!” Đột nhiên mấy Yên Kinh Vũ hợp thể, một vết ánh đao bắn ra, giống như Hắc Nguyệt phá trường không, xò xuyên qua đại địa.

Phốc một tiếng! Mặt đất nứt ra một cái vết đao (dấu vết do đao chém), sau một khắc, thân thể Phạm Nhất Dao một phần thành hai.

Nhẹ nhàng rơi trên mặt đất, Yên Kinh Vũ sắc mặt tái nhợt.

Phạm Nhất Dao mặc dù chỉ là phổ thông thiên kiều, còn không có linh ngộ đao ý, thế nhưng Địa Sát Cảnh cùng Quy Nguyên Cảnh chênh lệch quá lớn, nếu như nàng không nắm giữ bí pháp Yên Phi Vũ, tất nhiên không phải đối thủ của Phạm Nhất Dao.

“Phải tìm được Địa Sát Quả.” Yên Kinh Vũ trong mắt lóe lên vẻ kiên định.

Nháy mắt, bốn ngày trôi qua, mỗi ngày đều là giết chóc, những đệ tử không có đột phá, hoàn toàn trở thành con mồi, tất cả đều cố gắng ẩn nấp.

“Chết tiệt, nếu như không nhanh đột phá, ta nhất định sẽ chết ở đây.” Trong một ngọn núi hoang, Vũ Văn Thiên thập phần lo lắng, hắn bây giờ mới chỉ là Quy Nguyên Cảnh bát trọng cảnh giới, vừa không có linh ngộ kiếm ý, lại tận mắt thấy một gã đệ tử Linh Ẩn Tông bị một gã đệ tử Thiên Sát Môn một chiêu đánh chết, điều này làm cho tinh thần hắn bị khủng hoảng trầm trọng, hắn có năm sao căn cốt, không thể chết trong Bách Thảo Bí Cảnh này được.

“Vũ Văn sư đệ.” Ngay khi Vũ Văn Thiên đang hoảng loạn, cách đó không xa trên một ngọn núi nhỏ, truyền đến một giọng nói quen thuộc.

“Tiêu sư huynh.” Vũ Văn Thiên ánh mắt sáng lên.

“May là sớm tìm thấy người, kế tiếp người liền theo ta đi! Tranh thủ tìm thảo dược giúp người tăng lên cảnh giới”. Tiêu Biệt Ly nói.

“Đa tạ Tiêu sư huynh.” Vũ Văn Thiên là thật tâm từ đáy lòng cảm tạ Tiêu Biệt Ly, hắn có thể nhìn ra được, Tiêu Biệt Ly tán chức đến Địa Sát Cảnh nhất trọng cảnh giới, có đối phương bảo hộ, sự an toàn của hắn được bảo đảm ở mức nhất định.

Tiêu Biệt Ly nói: “Là đệ tử cùng tông, phải giúp đỡ lẫn nhau.” Hắn bây giờ muốn đem tất cả đệ tử Thương Lan Tông tập trung lại một chỗ, hành động một mình quá nguy hiểm, cho dù hắn đã tán chức Địa Sát Cảnh nhất trọng.

Cách núi hoang khoảng 10 dặm, Lý Phù Trần cùng Trần Phương Hoa gặp Cuồng Đao Tông Huyết Đao Lăng Hoang. Huyết Đao Lăng Hoang đã tán chức đến Địa Sát Cảnh nhất trọng cảnh giới, thực lực so với Trần Phương Hoa mạnh hơn rất nhiều, mà ở giữa hai bên, là một gốc thảo dược tảo ra nồng nặc sóng linh khí.

Huyền Cấp trung giai thảo dược Quy Nguyên Thảo.

Gốc thảo dược này có thể trực tiếp giúp cho Quy Nguyên Cảnh vỡ giả tăng lên một trọng tu vi, hơn nữa không có bất kỳ tác dụng phụ nào, so với việc dựa vào chính mình tăng lên lực lượng, không hề khác nhau chút nào.

“Có vẻ như người rất muốn có được gốc thảo dược này, đáng tiếc, ta sẽ không cho người cơ hội.” Huyết Đao Lăng Hoang toét miệng cười, chăm chú nhìn Lý Phù Trần cùng Trần Phương Hoa, tựa như đang nhìn con mồi.

“Lý sư đệ, ta sẽ ngăn cản hắn, người lấy được Quy Nguyên Thảo liền bỏ chạy.” Trần Phương Hoa nói.

Lý Phù Trần lắc đầu: “Sư tỷ không phải đối thủ của hắn.”

Bạn đang đọc truyện *Vĩnh Hằng Chí Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 151: Thực Lực Kinh Người

Cùng là Địa Sát Cảnh nhất trọng võ giả, Trần Phương Hoa không thể nghĩ ngờ là tồn tại dưới cùng trong hàng ngũ thiên kiều, trừ khi nàng lĩnh ngộ kiếm ý, nếu không... tuyệt đối không phải đối thủ của Huyết Dao Lăng Hoang, để nàng ngăn cản Lăng Hoang, chính là chịu chết.

“Thế nhưng?” Trần Phương Hoa lo lắng vạn phần, Lý Phù Trần chỉ là Quy Nguyên Cảnh thất trọng cảnh giới, so sánh tu vi thua thiệt quá nhiều.

“Không có thế nhưng, lẽ nào tỷ cho là đệ đã thể hiện ra toàn bộ thực lực sao?” Lý Phù Trần nói.

Bất kể là đối phó Trảo Quỷ Trịnh Huyền, hay là đối phó với Xích Lân Thủ, Lý Phù Trần chưa từng dùng toàn bộ thực lực, thực lực chân chính của hắn thế nào, đến chính hắn cũng không rõ ràng lắm, bởi vì hắn vẫn chưa gặp phải đối thủ khiến cho mình phải dùng toàn lực để đối phó.

Huyết Dao Lăng Hoang đích xác rất mạnh, nhưng cũng không phải không thể chống lại.

Nghe vậy, Trần Phương Hoa chỉ có thể lựa chọn tin tưởng Lý Phù Trần.

“Tỷ hãy cầm lấy cái khiên này.” Lý Phù Trần từ trong túi trữ vật lấy ra Huyền Cấp cấp thấp khiên chắn của Trảo Quỷ Trịnh Huyền, đưa cho Trần Phương Hoa. Không có cái khiên này, Trần Phương Hoa rất có thể sẽ bị một đao của Huyết Dao Lăng Hoang đánh trọng thương, thậm chí bị giết trong nháy mắt.

Tiếp nhận cái khiên, Trần Phương Hoa không nói thêm gì nữa, lần này nàng quyết định, cho dù chết trận cũng quyết không lui về phía sau, tuyệt không sợ hãi.

“Hai con kiến nhỏ, lại còn dự định chống lại ta, thực sự là buồn cười.” Huyết Dao Lăng Hoang đem tất cả mọi thứ nhìn ở trong mắt, nhếch mép cười (Cười ruồi ^-^) coi như không có gì.

Ở trong mắt hắn, bất kể là Trần Phương Hoa đã tấn chức đến Địa Sát Cảnh nhất trọng, hay là Lý Phù Trần Quy Nguyên Cảnh thất trọng cảnh giới, đều là con kiến nhỏ, nhất là kẻ sau mới chỉ là Quy Nguyên Cảnh thất trọng võ giả, mà vẫn thể hiện bộ dáng của cao thủ, không nhịn được cười.

“Ta không có thời gian chơi đùa cùng các ngươi, đều chết đi!”

Lăng Hoang rút ra trường đao đeo ở bên hông, đây là một thanh trường đao màu đỏ máu, đao tên là Huyết Âm (Nhiếp Phong tặng ^-^), chính là Huyền Cấp trung giai bảo đao mà Cuồng Dao Tông đặc biệt ban thưởng cho Lăng Hoang, cùng nổi danh với Bách Chiến Đao của Phong Dao Đoạn Hải. Về phần những đệ tử khác của Cuồng Dao Tông, đều dùng đao chế tạo theo kiểu mẫu Huyền Cấp trung giai bảo đao.

Huyết Âm Đao ra khỏi vỏ, Lăng Hoang tùy ý chém một đao về phía Trần Phương Hoa cùng Lý Phù Trần.

Xôn xao!

Trong hư không, màu đỏ máu chói lọi rực rỡ như một kiệt tác, đao khí tràn ngập, dường như muốn xé mở trời cao, hướng phía hai người mà đến.

“Đỡ không được!” đây là nhận thức của Trần Phương Hoa, nàng giờ cái khiên lên che ở trước người.

Thương!

Đao khí đánh vào khiên chắn, Trần Phương Hoa cảm thấy một cỗ cự lực truyền đến, thân thể như bị sét đánh, một ngụm máu tươi phun ra, sau một khắc cả người bay ra phía ngoài.

Ca sát một tiếng! mặt đất nứt ra một khe hở dữ tợn, vô cùng vô tận đao khí từ trong khe nứt tràn ra.

“Di!” Lăng Hoang có chút kinh ngạc nhìn về Lý Phù Trần.

Vừa nãy chỉ trong nháy mắt, thân ảnh Lý Phù Trần chợt biến mất, tránh được đao khí, lúc xuất hiện lần nữa, đã ở phía bên trái hắn.

“Thiên Ngoại Lưu Tinh!” Kích phát Huyền Long Bí Pháp, lượng lớn Xích Hỏa Chân Khí chuyển hóa thành Huyền Long Chân Khí.

Đạt tới tầng thứ 15 Xích Hỏa Chân Khí đã cực kỳ mạnh mẽ, sau khi chuyển hóa thành Huyền Long Chân Khí, chân khí được cô đọng không gì sánh được, vô cùng huyền ảo, tựa như từng con rắn nhỏ được tạo ra từ dung nham, đang chuyển động trong kinh mạch Lý Phù Trần. Hơi suy nghĩ một chút, Huyền Long Chân Khí liền truyền vào trong Ô Kim Kiếm, Lý Phù Trần một kiếm hướng phía Lăng Hoang đâm tới, khủng bố Xích Hỏa Công Ý cùng Lưu Tinh Kiếm Ý đột ngột đan vào nhau vô cùng dữ dội, thế kiếm càng hiểm.

“Không tốt.” Thấy một kiếm này, da đầu Lăng Hoang tê rần.

Một kiếm này quá nhanh, đây không phải là tốc độ mà Huyền Cấp cấp thấp kiếm pháp có thể đạt tới.

“Giảo Tâm Chỉ!” Căn bản không kịp quơ đao đón đỡ, Lăng Hoang chỉ kịp giơ tay trái lên, ngón giữa và ngón trỏ được bao bọc một tầng chân khí sền sệt, hướng phía Ô Kim Kiếm kẹp lại.

Ầm ầm!

Hai ngón tay của Lăng Hoang có thể kẹp nát cả ngân thiết, vậy mà chưa chạm được tới Ô Kim Kiếm, đã bị kiếm khí trên Ô Kim Kiếm đánh tan chân khí, ngay sau đó, xương cốt hai ngón tay vụn vụn, giống như hai cái quẩy xoắn vào nhau.

Bất quá một chỉ này cũng khiến cho tốc độ kiếm của Lý Phù Trần chậm lại ba phần.

A a a !

Lăng Hoang hét lên điên cuồng, sau đó nghiêng người, bỏ một đao vào Ô Kim Kiếm.

Đại địa nứt ra, xung quanh đầy kiếm khí cùng đao khí bay loạn xạ.

Lý Phù Trần bị một đao bổ trúng bay ra ngoài hơn mười thước, Lăng Hoang cũng lui tám bước mới dừng lại được.

“Vạn Mai Kiếm Pháp !” Không biết từ lúc nào, Trần Phương Hoa đã ở trên không phía sau Lăng Hoang, một kiếm chém xuống, vô số ánh kiếm nở rộ giống như hoa mai, bao phủ hướng Lăng Hoang.

“Cút !”

Sát khí bạo phát, Lăng Hoang không thèm quay đầu lại, một đao vung hướng phía sau gáy, đao ảnh màu máu cuộn cuộn như sóng triều, trong nháy mắt liền phá tan Vạn Mai Kiếm Pháp của Trần Phương Hoa, đao khí còn dư lại đem Trần Phương Hoa đánh bay ra ngoài.

Phốc phốc phốc !

3 đóa hoa máu nở rộ trên lưng Lăng Hoang.

Lăng Hoang dù sao cũng bị Lý Phù Trần gây thương tổn, tâm tình cùng đao pháp không còn chặt chẽ như trước, hơn nữa hắn quá coi thường, khiến hắn phải trả một cái giá nhỏ nhỏ.

“Lưu Tinh Kiếm Vũ !”

Trần Phương Hoa xuất thủ trong nháy mắt, Lý Phù Trần nhanh chóng bay lên trời, trong tay Ô Kim Kiếm toát ra vô tận ánh sáng cùng hỏa diễm, vung tay chém xuống.

Chói mắt, vô cùng chói mắt, vô số đạo lưu tinh (Sao băng) từ trên trời giáng xuống, tựa như một hồi mưa sao băng, cắt phá hư không.

Chiêu này là Lý Phù Trần tự sáng tạo ra, sau khi hấp thu lượng lớn tinh hoa kiếm đạo, Lưu Tinh Kiếm Ý của Lý Phù Trần có biến hóa mới, mấy tháng trước liền tự sáng tạo ra chiêu thứ hai trong Lưu Tinh Kiếm Pháp.

Kiếm chiêu này là công kích trên diện rộng, thế nhưng mỗi một đạo kiếm khí đều thập phần hoàn mỹ, gần như không có tỳ vết nào, đem Huyền Cấp cấp thấp kiếm pháp phát huy tới cực hạn, thậm chí đã vượt qua cực hạn rồi.

Lăng Hoang phản ứng chậm nửa nhịp, chờ hắn phục hồi lại tinh thần thì kiếm khí đã tới gần người.

Ầm !

Địa Sát Cảnh cấp bậc bạo phát chân khí, giống như bột khí kịch liệt bành trướng, cần phải ngăn cản kiếm khí.

Đại đa số kiếm khí đều bị chân khí hộ thể đánh bay, nhưng chân khí hộ thể dù sao cũng không phải hoàn mỹ không có tỳ vết, căn cứ vào cấu tạo thân thể con người, có một số bộ phận chân khí hộ thể tương đối yếu ớt.

Hơn mười đạo kiếm khí đâm xuyên vào những nơi chân khí hộ thể yếu ớt, lưu lại trên người Lăng Hoang những lỗ máu thật nhỏ.

“Hai người các ngươi đều phải chết, đều phải chết !” Lăng Hoang hai mắt trở lên đỏ ngầu, cho dù là cùng Phong Đao Đoạn Hải đấu một trận kịch liệt thì hắn cũng chỉ bị thương nhẹ mà thôi, không nghĩ tới, hai kẻ giống như con kiến nhỏ này lại khiến hắn thụ thương liên tiếp, điều này khiến cho kẻ vốn tự cao tự đại như hắn thập phần không chịu nổi.

“Rốt cuộc là Địa Sát Cảnh nhất trọng cảnh giới.” Lý Phù Trần có chút tiếc nuối.

“Ha ha, Lăng Hoang, ngươi vậy mà bị hai con kiến hôi đã thương, thật đúng là ngoài dự đoán của mọi người a!” Hơn nghìn mét phía ngoài, một đạo thân ảnh cực nhanh lướt đến, rõ ràng là một tên thiên kiều Cuồng Đao Tông cần phải chú ý gọi là Trầm Phi Hà.

“Lý sư đệ, ta tới giúp ngươi.” Cũng may, phía Thương Lan Tông cũng có người đến, Là Tiêu Biệt Ly cùng Vũ Văn Thiên.

Địa Sát Cảnh võ giả đối với nguyên khí thiên địa thập phần mẫn cảm, chỉ cần cách không quá xa, có thể đơn giản cảm ứng được phương hướng nào có nguyên khí dao động bạo phát.

“Tiêu sư huynh.” Trần Phương Hoa lộ ra sắc mặt vui mừng, có Tiêu sư huynh ở đây, bọn họ chưa chắc sẽ thua, ít nhất sẽ không bị hành hạ đến chết.

Vài lần hô hấp qua đi , viện binh của hai bên đều đã chạy tới .

Một bên là Thương Lan Tông với bốn người : Lý Phù Trần , Tiêu Biệt Ly , Trần Phương Hoa cùng với Vũ Văn Thiên .

Một bên chỉ có hai người , là Cuồng Dao Tông Lăng Hoang cùng Trầm Phi Hà .

Hai bên nhìn nhau chăm chăm , bầu không khí hết sức căng thẳng , thập phần khẩn trương .

Tiêu Biệt Ly trong lòng giật mình , thực lực Lý sư đệ quá biến thái , Lấy Quy Nguyên Cảnh thất trọng tu vi cũng có thể khiến cho Huyết Dao Lăng Hoang thụ thương , nếu như đệ ấy tăng lên tới Quy Nguyên Cảnh bát trọng hoặc cửu trọng , thực lực tuyệt đối mạnh hơn đại đa số thiên kiều Địa Sát Cảnh nhất trọng tu vi.

Bạn đang đọc truyện *Vĩnh Hằng Chí Tôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 152: Quy Nguyên Cảnh Bát Trọng

Hai bên cứ giằng co như vậy , không ai muốn xuất thủ trước .

Cuồng Dao Tông tuy rằng chỉ có hai người , thế nhưng hai người này là đệ tử Cuồng Dao Tông mà trước đó Đại Trưởng Lão Triệu Vô Tồn đã dặn dò cần phải chú ý .

Mà Lăng Hoang cùng Trầm Phi Hà không có xuất thủ trước , bởi vì bên phía Thương Lan Tông dù sao cũng là bốn người , hai người là Địa Sát Cảnh nhất trọng võ giả , còn một kẻ mặc dù chỉ là Quy Nguyên Cảnh thất trọng tu vi , nhưng là Thương Lan Tông thủ tịch đệ tử nội tông , vừa này thậm chí khiến Lăng Hoang bị thương .

Trong mắt sát khí bùng lên , Trầm Phi Hà chuẩn bị xuất thủ .

“Ha ha , bên này náo nhiệt quá a !” Cách đó không xa phía trên một cây đại thụ , chẳng biết từ lúc nào đã xuất hiện một nữ tử xinh đẹp , quần áo nữ tử theo gió bay lượn , thân hình như mộng như ảo , vừa chân thật , lại tựa như sương mù dày đặc .

“U Nữ Dạ Hoa .”

Tính cả Huyết Dao Lăng Hoang , tất cả mọi người đều là con người co rụt lại .

Ảo thuật , đối với bọn họ mà nói là một lĩnh vực xa lạ , đối mặt với lĩnh vực chưa từng biết đến , trong lòng thấp thòm lo sợ , một khi trúng chiêu liền có thể vạn kiếp bất phục .

“Không nên nhìn nàng .” Lý Phù Trần nhắc nhở ba người Trần Phương Hoa , linh hồn hấn mạnh mẽ , có thể cảm ứng rõ ràng được ở trên người U Nữ Dạ Hoa có dao động vô cùng quỷ dị , dao động này thập phần tà môn , nếu nhìn lâu liền sinh ra ảo giác .

Thân ảnh hóa thành sương mù dày đặc dần tiêu tán , lúc xuất hiện lần nữa , U Nữ Dạ Hoa đã đến gần mọi người , nàng lơ lửng giữa không trung , tóc dài đóng đưa trong gió vô cùng mê hoặc , mọi người thoáng nghe thấy tiếng cười khanh khách vang tới bên tai .

“Lăng Hoang , Trầm Phi Hà , chỉ bằng ba người chúng ta hợp tác , trước tiên giải quyết hết người Thương Lan Tông , thế nào ?” U Nữ Dạ Hoa đề nghị .

Trầm Phi Hà nhíu mày một cái , nói : “Người cho rằng ta sẽ tin tưởng người ?”

Cùng loại người tinh thông ảo thuật hợp tác , không khác gì bảo hồ lột da , một khi bị bán đứng , muốn xoay chuyển tình thế là điều không thể . Nói tóm lại , hẳn không thể tin tưởng U Nữ Dạ Hoa .

“Coi như các người vận khí tốt , chúng ta đi .” Lăng Hoang cũng không tin tưởng U Nữ Dạ Hoa , hẳn hiện tại bị thương , tâm tình có một tia lỗ thủng , không thích hợp cùng Dạ Hoa tiếp xúc , nói cách khác , hẳn phải thận trọng suy tính chuyện này . Nói xong , Lăng Hoang cùng Trầm Phi Hà xoay người rời đi .

U Nữ Dạ Hoa đôi tay vuốt ve , tỏ vẻ bất đắc dĩ nói : “Nếu bọn họ không muốn chơi đùa , không bằng chúng ta vui đùa một chút đi !”

Tuy chỉ có một người , nhưng có vẻ như nàng mới là người làm chủ tình thế nơi đây , không hề kiêng kỵ bốn người Lý Phù Trần .

“Cút !” Trong mắt Lý Phù Trần tỏa ra ánh sáng màu xanh lam lấp lánh , một lực xuyên thấu cực mạnh , vô cùng khí thế bắn về phía U Nữ Dạ Hoa .

Sắc mặt trắng nhợt , U Nữ Dạ Hoa lui lại một chút , kinh ngạc nhìn về phía Lý Phù Trần .

“Có ý tứ !” Sắc mặt của nàng trở lên ngưng trọng .

Rất rõ ràng , tâm linh ý chí của Lý Phù Trần thập phần mạnh mẽ , phát ra khí thế có lực sát thương rất cao , có thể làm kinh sợ tâm linh ý chí của nàng . Một khi tâm linh ý chí bị áp chế , uy năng ảo thuật của nàng giảm đi rất nhiều .

“Chúng ta rất nhanh sẽ gặp lại .”

Một trận gió thổi tới , thân ảnh U Nữ Dạ Hoa theo gió biến mất .

Đây không phải là đỉnh cấp khinh công , mà chỉ là ảo thuật đánh lừa thị giác .

Trong mắt Lý Phù Trần , U Nữ Dạ Hoa chỉ là làm một thủ thuật che mắt , kỳ thực trước đó một khắc nàng đã rời đi rồi .

“Ảo thuật thật là lợi hại !” Giọng nói Tiêu Biệt Ly có phần nghiêm trọng .

Trong 4 tông , mạnh nhất là Thiên Sát Môn , quý đệ nhất là Linh Ân Tông , phóng đảng nhất là Cuồng Dao Tông , tương đối mà nói Thương Lan Tông càng kiêng kỵ Thiên Sát Môn cùng Linh Ân Tông .

“Nàng đã đi rồi , yên tâm đi !” Lý Phù Trần xuất thủ hút một cái , Quy Nguyên Thảo sinh trưởng trong đất bị hấp hút vào trong lòng bàn tay .

“Lý sư đệ , ba người chúng ta hộ pháp cho ngươi , ngươi hãy mau chóng luyện hóa Quy Nguyên Thảo , đem tu vi tăng lên Quy Nguyên Cảnh bát trọng .” Tiêu Biệt Ly trong lòng rất rõ ràng , sở dĩ U Nữ Dạ Hoa rời đi là bởi vì kiêng kỵ Lý Phù Trần , nếu như không có Lý Phù Trần , ba người bọn họ chưa chắc có thể từ trong ảo thuật của U Nữ Dạ Hoa mà toàn thân thoát ra được , việc cấp bách bây giờ là phải để Lý Phù Trần tăng lên tu vi .

“Ừ .” Lý Phù Trần gật đầu , liền ngồi xếp bằng xuống , sau khi Xích Họa Huyền Công hoàn thành mấy vòng tuần hoàn , Lý Phù Trần nuốt vào Quy Nguyên Thảo . Quy Nguyên Thảo vào miệng liền tan ra , một cỗ nguyên khí cực kỳ tinh thuần di chuyển khắp toàn thân .

“Thảo nào có thể tăng lên nhất trọng cảnh giới , mà không có tác dụng phụ nào .” Lý Phù Trần trong lòng hiểu rõ .

Quy Nguyên Thảo linh khí cực kỳ tinh thuần , thậm chí không hề thua kém so với Xích Họa Chân Khí của hắn , hơn nữa bên trong còn ẩn chứa một cỗ lực lượng vô cùng huyền diệu , cỗ lực lượng này có tác dụng tâm bổ tâm linh , để khi tu vi tăng lên quá nhanh , sẽ không xuất hiện tình trạng tâm tình không theo kịp , gây ra thiếu hụt .

Quy Nguyên Cảnh thất trọng hậu kỳ , Quy Nguyên Cảnh thất trọng đỉnh phong , Quy Nguyên Cảnh bát trọng .

Ầm ! Linh khí tràn ngập hóa thành vòi rồng , hội tụ về phía Lý Phù Trần .

“Linh khí dao động thật kinh người .” Trần Phương Hoa kinh hãi , khi nàng tấn chức Địa Sát Cảnh nhất trọng cảnh giới , thì tạo thành động tĩnh so với Lý Phù Trần cũng chỉ lớn hơn một chút mà thôi . Không nghĩ tới Lý Phù Trần từ Quy Nguyên Cảnh thất trọng đột phá lên Quy Nguyên Cảnh bát trọng , có thể tạo thành động tĩnh lớn đến như vậy . Chờ đệ ấy đột phá tới Địa Sát Cảnh nhất trọng , không biết sẽ có cảnh tượng như thế nào .

“Ngộ tính Lý sư đệ quả thực kinh thiên động địa , sớm như vậy đã đem Xích Họa Huyền Công đột phá đến cảnh giới cao nhất , tầng thứ 15 .”

Lúc trước Tiêu Biệt Ly cảm thấy hoàn toàn khó hiểu , Lý Phù Trần tại sao lại mạnh như vậy , hiện tại hắn đã có câu trả lời .

Xích Họa Công Ý là Huyền Cấp trung giai chân ý , so với Huyền Cấp cấp thấp chân ý mạnh hơn không biết bao lần , lại được Lý Phù Trần phối hợp với Lưu Tinh Kiểm Ý , không thể nghi ngờ như hổ mọc thêm cánh .

So với Trần Phương Hoa cùng Tiêu Biệt Ly , những điều Vũ Văn Thiên đang suy nghĩ càng thêm phức tạp . Cho đến bây giờ , nếu như hắn vẫn còn xem Lý Phù Trần là người thường , vậy hắn quả là thằng ngu .

Lý Phù Trần mặc dù chỉ là căn cốt phổ thông , nhưng thật ra đã thoát khỏi giới hạn người thường từ lâu rồi , có thể do thiên phú của hắn quá kinh khủng khiến cho Căn Cốt Thạch không thể tính toán được . Dù sao trong thế giới này , xuất hiện một vài hiện tượng không thể giải thích được cũng là bình thường , con đường võ đạo đi tới cuối cùng , hoàn toàn có thể dùng chuyện thần thoại để hình dung .

“Cảm giác thật mạnh mẽ .” Tu vi đột phá lên Quy Nguyên Cảnh bát trọng cảnh giới , chân khí trong cơ thể Lý Phù Trần vô cùng mạnh mẽ cùng tinh thuần , ít nhất cũng tăng thêm 3 thành . Phải biết rằng nền tảng thực lực tăng thêm 3 thành , tương đương với toàn bộ thực lực được tăng thêm 3 thành , bằng với một môn bí pháp hai sao tăng phúc toàn bộ thực lực .

Hô ! Đánh ra một chương , chương phong mạnh mẽ điên cuồng tựa như con trăn đang nổi giận , cuộn cuộn tiến về phía trước , xé mở trên mặt đất một vết thương .

“Hiện tại gặp phải Huyết Dao Lăng Hoang , hoàn toàn có thể cùng hắn cứng đối cứng .” Lý Phù Trần trầm nghĩ .

“Lý sư đệ , chúc mừng .” Tiêu Biệt Ly đi tới ôm quyền nói .

Lý Phù Trần nói : “Cám ơn mọi người hộ pháp cho đệ .” Không có ba người hộ pháp cho hắn , hắn cũng không thể thoát mái đột phá cảnh giới như vậy .

“Lý sư đệ , người đã đột phá , bây giờ chúng ta tiếp tục tìm kiếm thảo dược đi ! Nói không chừng còn có thể tìm được một gốc Quy Nguyên Thảo , thậm chí là Địa Sát Quả .” Trần Phương Hoa nói .

Lý Phù Trần thực lực càng mạnh , đệ tử Thương Lan Tông bọn họ càng an toàn , có thể tưởng tượng , một hai ngày cuối trong Bách Thảo Bí Cảnh sẽ diễn ra đại quyết chiến , đến lúc đó đệ tử 4 tông tranh đấu càng kịch liệt , đệ tử Thương Lan Tông cần có người dẫn dắt , mà người có thể dẫn dắt , trừ Lý Phù Trần ra không còn ai khác nữa , những người khác đều không được .

“Trần sư muội nói không sai , việc cấp bách bây giờ là cần phải tìm được Quy Nguyên Thảo cùng Địa Sát Quả .”

Về phần Vũ Văn Thiên , ở trong Bách Thảo Bí Cảnh , hắn không thể có ý kiến , trừ phi hắn có thể tấn chức đến Địa Sát Cảnh nhất trọng .

Bạn đang đọc truyện *Vĩnh Hằng Chí Tôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 153: Liễu Vô Hoàng Bí Thảm

“Chết !”

Kiểm khí thể như chẻ tre , chém trúng thân thể một đệ tử Cuồng Dao Tông .

Phách Kiểm Liễu Vô Hoàng , ở trong Bách Thảo Bí Cảnh , tuyệt đối thuộc về nhóm cao thủ mạnh nhất , thực lực mạnh hơn hắn cũng chỉ có vài người .

Ngay khi Liễu Vô Hoàng chuẩn bị nhặt túi trữ vật của đối phương , con người của hắn bỗng nhiên co rút lại , trên trán toát ra mồ hôi lạnh . Cách đó mấy chục thước , trên một thân cây to phía sau lưng hắn , một đạo nhân ảnh đang đứng ở đó , đạo nhân ảnh này rất yên tĩnh , không nói một câu , nhưng lại khiến cho người khác có cảm giác bị đè nén , giống như giông bão sắp xảy ra .

Phong Dao Đoạn Hải , đệ tử nội tông nổi tiếng nhất Cuồng Dao Tông , đương nhiên , hắn giờ phút này đã là Địa Sát Cảnh nhất trọng cảnh giới .

Đoạn Hải tướng mạo phổ thông , khoe mắt khép hờ , mái tóc dài buông xuống , hắn nhìn chăm chú vào Bách Chiến Dao của mình , không hề để ý Liễu Vô Hoàng .

Liễu Vô Hoàng không dám nhặt lên túi trữ vật , chậm rãi quay người lại .

“Phong Dao Đoạn Hải .” Liễu Vô Hoàng gần từng chữ .

“Đem người trăm thành mười tám khối .” Đoạn Hải chậm rãi nói .

“Chỉ sợ người không làm được .” Tuy rằng hết sức kiêng kỵ Đoạn Hải , nhưng Liễu Vô Hoàng dù sao cũng nằm trong nhóm thiên kiêu mạnh nhất , sao có thể bị đàn áp bởi tâm linh ý chí của đối phương , ngữ khí kiên định nói .

“Vậy mười chín khối là được rồi .”

Đoạn Hải động thủ , giống như là tượng gỗ , động tác tứ chi của Đoạn Hải thập phần cứng ngắc , thể nhưng tốc độ lại rất nhanh , thân hình thoát cái đã đến trước người Liễu Vô Hoàng , khiến đối thủ rợn cả tóc gáy .

Thương !

Liễu Vô Hoàng gần như là không thấy được Đoạn Hải xuất đao , dựa vào trực giác , hắn vội vàng lấy kiếm kháng cự lại đao phong .

Ánh lửa chói mắt bắn ra , kế tiếp ánh lửa càng nhiều hơn nữa .

“Thật nhanh .” Liễu Vô Hoàng rơi vào đường cùng , đao của Đoạn Hải quá nhanh , hắn không có biện pháp để phản kích , chỉ có thể bị động kháng cự , kháng cự , lại kháng cự .

“Không được , nhất định phải phản kích .” Liễu Vô Hoàng nổi giận gầm lên một tiếng , Mông Lung Chiến Khí bạo phát , khí thể phóng lên cao , bao phủ Phong Dao Đoạn Hải .

Ầm !

Một khí thể càng mạnh hơn xuất hiện , đánh tan khí thể Liễu Vô Hoàng .

Phù một tiếng , trên vai Liễu Vô Hoàng xuất hiện một vết thương há ra giống như là cái miệng đầy máu , kêu lên đau đớn , lại là một vết thương xuất hiện ở chân , sau đó là ngực , rồi đến bụng .

Thời gian vài lần hô hấp , trên người Liễu Vô Hoàng xuất hiện tám vết thương . Nếu như không phải Liễu Vô Hoàng đã kích phát bí pháp hai sao Bí Văn Công , không phải đơn giản chỉ là xuất hiện vết thương trên người , tuyệt đối sẽ bị mổ bụng , huyết nhục văng tung tóe .

“Ghê tởm a , Liễu Vô Hoàng ta vì sao lại kém như vậy .” Liễu Vô Hoàng trong lòng rỗng rỗng , hân oán hận bản thân quá yếu kém . Giờ phút này , hân bỗng nhiên nghĩ tới Lý Phù Trần , nếu như Lý Phù Trần ở đây , thì sẽ đối phó với Phong Dao Đoạn Hải như thế nào . Nhưng mà rất nhanh , Liễu Vô Hoàng loại bỏ cái ý nghĩ buồn cười này đi , Lý Phù Trần trong cùng cảnh giới chiến lực là rất mạnh , thế nhưng cảnh giới dù sao vẫn quá thấp , đối phó với Phong Dao Đoạn Hải đã là Địa Sát Cảnh nhất trọng cảnh giới , không thể nào là đối thủ .

Trên người lại có thêm vài vết thương , Liễu Vô Hoàng lùi lại rất nhanh , nếu không chạy thoát , hân chắc chắn sẽ bị Đoạn Hải chém thành nhiều mảnh .

Hai người một đuổi một chạy , tốc độ nhanh như con gió .

“Liễu sư huynh , chúng ta tới trợ giúp huynh .”

Nơi đây nguyên khí dao động mãnh liệt , khiến cho Bạch Thủy Kiếm Bạch Đào cùng Lâm Uyển Tình cảm ứng được , hai người một trái một phải , giết hướng Phong Dao Đoạn Hải .

Thấy thế , Liễu Vô Hoàng tinh thần phấn chấn , cũng xoay người phản công trở lại , ba người 3 kiếm , kiếm khí giống như thiên la địa võng , kín không một kẽ hở .

Đôi thành bất kỳ kẻ nào trong nhóm thiên kiều mạnh nhất , đều có khả năng bị chém chết trong vòng vây của kiếm khí này .

Leng keng leng keng leng keng ....

Thế nhưng thực lực Đoạn Hải so với suy nghĩ của ba người còn mạnh hơn nữa , dưới sự liên thủ của ba người , cũng không thể công phá được lưới đao của Đoạn Hải , chỉ là hơi kiềm chế được đôi phương .

“Quá mạnh mẽ .” Sau một hồi , Bạch Đào cùng Lâm Uyển Tình kinh hãi không thôi .

Hành trình Bách Thảo Bí Cảnh lần này , đệ tử 3 tông mạnh hơn rõ ràng , dễ dàng chèn ép đệ tử Thương Lan Tông , cho dù là Liễu Vô Hoàng không muốn cũng phải thừa nhận .

“Đoạn sư huynh , chúng ta cũng tới trợ giúp huynh .” Sau một khắc , bên phía Cuồng Dao Tông cũng có người đến , có hai người là Địa Sát Cảnh nhất trọng , một là Quy Nguyên Cảnh cửu trọng , cục diện nhất thời nghịch chuyển .

“Các ngươi đứng qua một bên .” giọng nói tràn ngập hung bạo vang lên , dĩ nhiên Đoạn Hải muốn lấy sức một người , độc chiến với ba người Liễu Vô Hoàng .

Nghe vậy , ba gã đệ tử Cuồng Dao Tông đang chuẩn bị lao vào chiến đấu chỉ tỏ vẻ bất đắc dĩ , bọn họ cũng không dám làm trái lời Đoạn Hải .

“Quên đi , chúng ta ở một bên áp trận .” Một tên đệ tử Cuồng Dao Tông có thực lực Địa Sát Cảnh nhất trọng ung dung nói .

“Chỉ có thể làm như vậy .” Ba người lùi ra xa quan chiến .

....

Cách nơi đó mười mấy dặm , nhóm bốn người Lý Phù Trần đang tìm thảo dược , không chỉ có Lý Phù Trần cần Quy Nguyên Thảo , Vũ Văn Thiên cũng cần Quy Nguyên Thảo . Đương nhiên , gốc Quy Nguyên Thảo tìm thấy đầu tiên sẽ được dành cho Lý Phù Trần , Vũ Văn Thiên phải đợi sau đó rồi , đối với chuyện này Vũ Văn Thiên cũng không có ý kiến . Mặc kệ hân có muốn thừa nhận hay không , so với hân thì Lý Phù Trần có ảnh hưởng lớn hơn bội phần , chỉ có dựa vào Lý Phù Trần , đệ tử Thương Lan Tông mới có khả năng chống lại đệ tử 3 tông khác .

“Sau này vẫn còn cơ hội .” Vũ Văn Thiên tay nắm thật chặt , trước đây hân cho rằng mình có 5 sao căn cốt đã là rất giỏi , nhưng từ sau khi nhìn thấy các đệ tử thiên kiều của 3 tông , hân mới nhận ra rằng bọn họ mạnh hơn hân bội phần .

Giờ phút này , đối thủ của hân không chỉ là Lý Phù Trần , đối với hân tất cả những kẻ mạnh nhất của 3 tông lẫn Thương Lan Tông đều chỉ là quân cờ , một ngày nào đó , hân sẽ đem tất cả bọn họ dẫm nát dưới bàn chân .

Phát hiện một gốc Huyền Cấp thảo dược , đáng tiếc không phải là Quy Nguyên Thảo , Địa Sát Quả cũng hoàn toàn không nhìn thấy .

Quy Nguyên Thảo cùng Địa Sát Quả , ở bên ngoài đã tuyệt tích từ lâu rồi , trong Bách Thảo Bí Cảnh rõ ràng cũng không nhiều lắm .

“Phía trước hình như là Liễu Vô Hoàng , hân đang bị người đuổi giết .” Cát đi gốc Huyền Cấp thảo dược , Tiêu Biệt Ly ngẩng đầu , bỗng nhiên nhướng mày .

Mấy nghìn thước phía trước , Liễu Vô Hoàng vô cùng chật vật , khắp người

toàn là máu , mà ở phía sau hắn , là Phong Dao Đoạn Hải cầm đầu bốn đệ tử Cuồng Dao Tông , cùng với Lệ Vô Huyết cầm đầu ba đệ tử Thiên Sát Môn , tổng cộng bảy người đang đuổi giết Liễu Vô Hoàng , hắn có thể sống đến bây giờ không hề dễ dàng chút nào .

Vốn lấy thực lực của ba người , hoàn toàn có thể ngăn chặn Phong Dao Đoạn Hải , còn ba gã đệ tử Cuồng Dao Tông nghe lệnh Đoạn Hải cũng không dám tham chiến . Đáng tiếc vận khí của ba người Liễu Vô Hoàng không đủ , vừa đúng lúc ba người Lệ Vô Huyết ở gần đó , sau khi cảm ứng được nguyên khí dao động liền chạy tới .

Người khác kiêng kỵ Đoạn Hải , Lệ Vô Huyết thì không , đương nhiên , Lệ Vô Huyết cũng không tấn công Đoạn Hải , mà là trợ giúp hắn đánh giết người của Thương Lan Tông .

Dưới sự công kích của hai người , Bạch Đào cùng Lâm Uyển Tinh chết thảm tại chỗ , Liễu Vô Hoàng dùng hết toàn lực mới miễn cưỡng trốn thoát , thế nhưng trốn không được bao lâu , máu của hắn gần như chảy cạn , căn bản không có thời gian nghỉ ngơi chữa trị .

“Nhanh hơn đi .” Tiêu Biệt Ly rút kiếm ra , nhanh chóng nghĩ cách cứu viện Liễu Vô Hoàng , Liễu Vô Hoàng cũng phát hiện đám người Tiêu Biệt Ly , liền nhanh chóng xoay người lao tới .

“Bắt đầu chiến đi !” Kích phát Huyền Long Bí Pháp , cộng thêm Thần Hành Thối , tốc độ Lý Phù Trần nhanh hơn Tiêu Biệt Ly rất nhiều .

“Liễu Vô Hoàng , bọn chúng không kịp cứu ngươi đâu , chết đi !” Vũ khí của Lệ Vô Huyết là một cây trường thương màu đỏ máu , trường thương xoay tròn , tựa như con rồng màu máu đang phẫn nộ , nhanh chóng đâm về phía Liễu Vô Hoàng .

Liễu Vô Hoàng thập phần không cam lòng , hét lên đầy giận dữ .

Mắt thấy mũi thương sắp đâm trúng Liễu Vô Hoàng .

Choang !

Một thanh Ô Kim Kiếm chặn đầu mũi thương .

“Trở lại !” Lý Phù Trần phát lực cánh tay , đẩy lui Lệ Vô Huyết .

Bạn đang đọc truyện *Vĩnh Hằng Chí Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 154: Cái Gì Là Yêu Nghiệt

“Lý Phù Trần !” Liễu Vô Hoàng há hốc mồm ra , không thể tin được hai mắt của mình , Lý Phù Trần cứ như vậy một kiếm đánh lui Lệ Vô Huyết , lẽ nào hắn đã tấn chức đến Địa Sát Cảnh nhất trọng .

Nhìn kỹ , không có a !

Hắn bị mất máu quá nhiều , khiến cho đầu óc trở lên mê muội .

“Liễu sư đệ , ngươi không sao chứ !” Tiêu Biệt Ly chạy tới , hỏi thăm .

“Không có việc gì , đa tạ mọi người cứu viện .”

Có thể khiến cho Liễu Vô Hoàng nói ra hai chữ Cứu Viện , có thể nghĩ tâm tình của hắn bây giờ như thế nào .

Một kiếm đẩy lui Lệ Vô Huyết , Lý Phù Trần tựa như một ngọn núi lớn , chặn đứng lối đi của Đoạn Hải cùng Lệ Vô Huyết . Mặc kệ lúc ở Thương Lan Tông , hắn và Liễu Vô Hoàng có mâu thuẫn gì , bây giờ ở trong Bách Thảo Bí Cảnh , bọn họ là một đoàn thể , có phúc cùng hưởng có họa cùng chịu .

“Không có khả năng .” Lệ Vô Huyết đứng ngăn người ra , hắn không phải tầm thường Địa Sát Cảnh nhất trọng võ giả , hắn là thiên kiêu mạnh nhất Thiên Sát Môn , tầm thường Địa Sát Cảnh nhất trọng võ giả muốn xách giày cho hắn cũng không xứng .

Phong Dao Đoạn Hải trong mắt lóe lên tia sáng đầy nhân tính , có khiếp sợ , có sát ý , cũng có chiến ý .

“Có thể dễ dàng chặn một thương của Lệ sư huynh , tên Lý Phù Trần này đến cùng là thần thánh phương nào , tại sao Thương Lan Tông lại có thể có

nhân vật đáng sợ như vậy được.” Chúng đệ tử Cuồng Đạo Tông cùng với Thiên Sát Môn đang đứng phía sau Đoạn Hải cùng Lệ Vô Huyết tỏ ra kinh hãi. Bọn chúng không cách nào tưởng tượng ra Lý Phù Trần là như thế nào làm được điều đó, cục diện thay đổi nhanh chóng.

Không biết từ khi nào, khái niệm về yêu nghiệt trong lòng bọn họ đã bị phá vỡ hoàn toàn, lại có ai có thể yêu nghiệt hơn Lý Phù Trần?, lấy Quy Nguyên Cảnh bát trọng tu vi, có thể dễ dàng chống lại một thương của Lệ Vô Huyết có Địa Sát Cảnh nhất trọng tu vi.

“Giết hắn, nhất định phải giết hắn, người này quá yêu nghiệt.” Chúng đệ tử Cuồng Đạo Tông cùng Thiên Sát Môn bạo phát sát khí.

“Hắc hắc, người của Thương Lan Tông không sai biệt lắm đã tới đông đủ đi! Vừa đúng lúc, có thể một lưới bắt hết.” Lệ Vô Huyết nỗ lực kiềm chế sự khó chịu khi thấy người khác hơn mình, há mồm cười gằn nói.

Đoạn Hải im lặng không nói gì, nhưng mà ánh mắt của hắn đã bắn đứng hắn, hắn thích giết chóc, rất muốn hưởng thụ cảm giác một đao chém chết địch nhân, giết chết kẻ yêu nghiệt như Lý Phù Trần, hắn là sẽ rất kích thích.

“5 Địa Sát Cảnh nhất trọng, 2 Quy Nguyên Cảnh cửu trọng, tình hình không ổn a.” Trần Phương Hoa trầm nghĩ trong lòng.

“Lý sư đệ, hãy nghĩ biện pháp thoát khỏi bao vây.” Tiêu Biệt Ly truyền âm cho Lý Phù Trần.

Lý Phù Trần lắc đầu, bảy người nhìn chằm chằm, làm sao trốn được, nếu như muốn chạy trốn, đoán chừng chỉ có hắn là có thể chạy thoát.

“Bảy người mà thôi, nếu muốn giết chúng ta, toàn bộ bọn chúng đều phải chôn cùng.” Giọng nói của Lý Phù Trần rất bình thản, quá mức bình thản, dù cho “trời long đất nổ” cũng không thể làm cho tâm tình của hắn xuất hiện dao động.

Chỉ là lời nói thân nhiên cùng với sát ý, khiến cho đám đệ tử Cuồng Đạo Tông cùng Thiên Sát Môn trong lòng sinh ra lạnh lẽo, bọn chúng cảm thấy toàn thân lạnh toát, không thể kim hãm run lên bần bật.

Trong thời gian ngắn, không khí dường như lắng đọng lại, hai bên đều im lặng, không có bất cứ tiếng động nào.

Rống!

Phong Dao Đoạn Hải là người đầu tiên phát ra âm thanh, tiếng hắn phát ra nghe như là thú rống, bạo ngược hung tàn, không hề có chút tình cảm nào ẩn chứa trong đó.

Hai tay nắm chặt đao, Đoạn Hải vung đao bỏ về phía Lý Phù Trần.

“Đoạn Hải, ngươi ngoại hiệu là Phong Dao, ta liền để ngươi chân chính điên là được rồi.” Lý Phù Trần một kiếm đâm trúng mũi đao đối phương.

Choang!

Cuồng bạo đao khí cùng kiếm khí mặc sức tung hoành, để lại những vết nứt chạy khắp mặt đất.

“Đoạn Hải, hắn giao cho ngươi, ta đi giết những người khác.” Thân hình Lệ Vô Huyết lóe lên, giết về phía nhóm người Tiêu Biệt Ly.

“Đối thủ của ngươi cũng là ta.” Vô Ảnh Thối thi triển đến cực hạn, Lý Phù Trần cản lại Lệ Vô Huyết, đâm ra một kiếm.

“Ngươi nghĩ lấy sức một người có thể địch chiến với ta và Đoạn Hải.” Lệ Vô Huyết chật vật lùi lại, vẻ mặt tức giận, hắn cảm giác mình bị xem thường.

“Lưu Tinh Kiếm Vũ!”

Lý Phù Trần không có trả lời, Ô Kim Kiếm trong tay lăng không chấn động, một chiêu phạm vi rộng kiếm chiêu bao trùm về phía Đoạn Hải cùng Lệ Vô Huyết.

Vô số đạo kiếm khí giống như sao băng rơi nhanh xuống, Lệ Vô Huyết căn bản không thể tránh né được phải dùng thương đón đỡ, Bách Chiến Đao trong tay Đoạn Hải nhanh như gió, tạo thành tấm lưới đao khí hình tròn vô cùng nghiêm ngặt và chặt chẽ, cẩn thận.

Nhưng mà mục tiêu chính của Lý Phù Trần không phải là hai người này, Lưu Tinh Kiếm Vũ, mục tiêu chân chính là những đệ tử còn lại của Cuồng Đạo Tông và Thiên Sát Môn.

A!

Hai gã đệ tử Cuồng Đạo Tông cùng một gã đệ tử Thiên Sát Môn chết thảm tại chỗ.

Lưu Tinh Kiếm Vũ vô cùng hoàn mỹ, căn bản không phải tầm thường Huyền Cấp cấp thấp kiếm chiêu có thể sánh bằng, chỉ cần có một tia lỗ thủng, kiếm khí liền theo đó mà vào, Huyết Đao Lăng Hoang là một ví dụ sống sờ sờ.

Chiến đấu vừa mới bắt đầu, bảy người đối phương cũng chỉ còn lại có bốn người, cục diện không nói nghịch chuyển, nhưng cũng không khác nhiều lắm.

“Các người giết hai tên còn lại , đừng nói với ta không làm được , không làm được cũng phải cố mà làm , Liễu Vô Hoàng người cũng lên cho ta .” Lúc này , Lý Phù Trần không để ý tới bất kỳ điều gì , trực tiếp ra lệnh .

“Lý sư đệ đây là muốn nghịch thiên a !” Tiêu Biệt Ly chấn động .

“Lý Phù Trần , người đừng quá kiêu ngạo , Đoạn Hải cùng ta giết hắn .” Lệ Vô Huyết gần như phát cuồng .

Thình thịch thình thịch .....

Trong nháy mắt , mọi người chia ra làm hai chiến trường , một bên là Lý Phù Trần đối đầu cùng Đoạn Hải và Lệ Vô Huyết , một bên là bốn người Tiêu Biệt Ly đối phó với một tên đệ tử Cuồng Dao Tông cùng một tên đệ tử Thiên Sát Môn .

Lấy một địch hai , Lý Phù Trần rất chật vật , ngoại trừ lúc đầu tấn công bất ngờ , kế tiếp phần lớn thời gian hắn đều bị vây hãm kiềm chế . Nếu như không phải thân pháp hắn lợi hại , chỉ sợ nuốt hận từ lâu rồi .

“Giết ! Giết ! Giết !”

Đoạn Hải mỗi một câu nói đều là giết , đao thế càng lúc càng nhiều , đến từ mọi phía , đao thế tựa như mưa rền gió dữ , tựa như sóng to gió lớn , gần như bao phủ Lý Phù Trần .

Lệ Vô Huyết xuất thương mặc dù không cuồng bạo như Đoạn Hải , nhưng lại hết sức cô đọng , mỗi một thương xuất ra đều giống như rồng ra biển lớn , mũi thương xoay tít ẩn chứa lực xuyên thấu kinh người .

“Đây mới thật sự là chiến đấu .”

Lý Phù Trần chiến ý phóng lên tận trời , tựa như một pho tượng chiến thần , trong lúc chém giết cùng Đoạn Hải và Lệ Vô Huyết bước ra .

“Chiến ý của hắn quá mạnh mẽ , Đoạn Hải , ta đến khóa hắn lại .” Càng chiến đấu , Lệ Vô Huyết càng cảm giác được , ý chí chiến đấu của Lý Phù Trần mạnh tới cỡ nào , rõ ràng chiến lực của đôi phương cùng hắn tương đương , thế nhưng hắn liên thủ với Đoạn Hải , trong khoảng thời gian ngắn lại không hạ gục được Lý Phù Trần .

Hoa lạp lạp !

Trường thương màu máu tách ra , biến thành 3 khúc , mỗi khúc đều được nối với nhau bằng xích sắt , 3 khúc thương vừa cương lại vừa nhu , có thể vừa quật lại vừa đập .

“Huyết Long Phược Nguyệt !”

Lệ Vô Huyết quát lên một tiếng lớn , 3 khúc thương linh động như con rồng bằng máu , quấn lấy Lý Phù Trần .

“Phong Ma hai mươi tám trăm !”

Đoạn Hải không hề diên chút nào , chỉ là hắn quá chìm đắm ở trong thế giới của mình , gấp cao thủ cỡ Lý Phù Trần , liền thi triển ra đao pháp đáng sợ nhất của hắn là Phong Ma Đao Pháp , ánh đao vận vận biến ảo như ma , chém về phía Lý Phù Trần .

Leng keng leng keng .....

Lưu Tinh Kiếm Pháp của Lý Phù Trần vượt qua cực hạn từ lâu rồi , một kiếm đánh bay ba khúc thương , tựa như sao băng bay vút qua bầu trời , sau đó nghiền tiếp Phong Ma Đao Pháp của Đoạn Hải .

“Hồi Long Vọng Nguyệt , chết đi !”

Ba khúc thương giống như là vật thể sống uốn éo một vòng , theo lượng lớn chân khí truyền vào , 3 khúc thương dài cỡ hai trượng liền thẳng tắp bắn về phía Lý Phù Trần , mà lúc này Lý Phù Trần đang cùng Đoạn Hải chiến đấu rất kịch liệt .

Nguy cơ mãnh liệt , khiến toàn thân Lý Phù Trần như là bị điện giật , từ trong ra ngoài , nhưng mà cũng nhờ có nguy cơ mãnh liệt này giúp cho Lý Phù Trần kích phát ra tiềm năng siêu việt người thường .

Xích Hóa Công Ý vốn đã cực độ đáng sợ , trong tức tắc bộc phát ra , ở trên đỉnh đầu Lý Phù Trần xuất hiện hình ảnh một cái lò lửa (lò luyện đan ^-^) mờ ảo , lò lửa liên kết với khí của trời đất , Đoạn Hải cùng Lệ Vô Huyết dường như rơi vào hỏa ngục , nhất cử nhất động , đều bị ảnh hưởng rất lớn .

Xích Hóa Huyền Công tầng thứ 15 đỉnh phong , dị tượng lò lửa .

Bạn đang đọc truyện *Vĩnh Hằng Chí Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 155: Kiểm Yêu Lý Phù Trần

Dịch giả: Cô Đơn 1 Vì Sao

Tăng thêm dị tượng lò lửa, Xích Hóa Chân Khí cùng Xích Hóa Công Ý của Lý Phù Trần được nâng lên một bậc, thân hình xoay nửa vòng tròn, vô số ngọn lửa như dòng nước lũ tràn đi, phân biệt phá hết Phong Ma Đạo Pháp của Đoạn Hải cùng Huyết Long Thương Pháp của Lệ Vô Huyết.

“Ghê tởm, Xích Hóa Huyền Công của hần vậy mà sinh ra dị tượng.” Lệ Vô Huyết trong lòng đổ kị vô cùng, hần đường đường là thiếu môn chủ của Thiên Sát Môn, cũng chỉ mới đem Huyết Sát Huyền Công tu luyện tới tầng thứ 14 mà thôi, liền tầng thứ 15 chưa từng đạt được, vậy mà Lý Phù Trần không chỉ đơn giản đạt tới tầng thứ 15, mà là tầng thứ 15 đỉnh phong. Cái gì gọi là đỉnh phong, tất nhiên là cao nhất rồi.

Nếu như hần có thể đem Huyết Sát Huyền Công tu luyện tới tầng thứ 15 đỉnh phong, căn bản không cần phải ra tay, trực tiếp bạo phát chân khí, là có thể đánh chết đệ tử của 3 tông rồi.

Hần đổ kị ngộ tính của Lý Phù Trần, đổ kị vì sao hần không có được ngộ tính như vậy.

Lòng đổ kị khiến ý nghĩ giết chóc bùng cháy mạnh, hần không muốn yêu nghiệt như vậy tồn tại, trên đời này chỉ cần có Lệ Vô Huyết hần là đủ rồi, Yến Kinh Vũ cũng là yêu nghiệt, nhưng Yến Kinh Vũ đã định trước sẽ trở thành vợ của hần, đến lúc đó hần sẽ mời cha hần gieo vào trong cơ thể nàng Đạo Sát Khí Chủng Tử, mượn mầm mống sát khí, hần có thể đơn giản khống chế được nàng. Đối với hần, chỉ cần là yêu nghiệt, thì phải không chế, nếu không thể không chế liền giết chết không thể lưu lại.

“Lý Phù Trần, ngươi phải chết a!” Lệ Vô Huyết mặt mũi vặn vẹo như quỷ, 3 khúc thương đã được nói lại, một lần nữa trở thành trường thương màu máu, một thương tiếp một thương đánh về phía Lý Phù Trần.

Phong Dao Đoạn Hải càng đánh càng điên cuồng, như người bị mất trí quên cả bản thân, chỉ biết chiến đấu.

“Đây mới gọi là chiến đấu, vì sao không mãnh liệt hơn nữa.” Máu nóng trong người Lý Phù Trần gần như là bốc cháy, nóng hôi hổi, chiến ý dữ dội, kiểm ý sắc bén, công ý nóng bức, ba thứ đan vào nhau bất ngờ bùng nổ, cùng đạo ý của Đoạn Hải và thương ý của Lệ Vô Huyết nhiều lần va chạm.

Giờ phút này, trong phạm vi mười thước khu vực xung quanh ba người, biến thành một mảnh đất tử vong, bất cứ kẻ nào tiến vào trong đó, ngay lập tức sẽ bị kinh khí xoắn thành sương máu, hải cốt không còn.

Hơn nữa bởi tâm linh ý chí và võ đạo chân ý va chạm quá mức kịch liệt, khiến cho nơi đây trở thành khu vực cấm huyền (hư ảo, không có thật), kẻ nào dám ở chỗ này thì triển ảo thuật, tuyệt đối sẽ bị ảo thuật cản trở đến chết.

“Ba người này hiểu chiến đến mức điên cuồng.” Tiêu Biệt Ly thì thoáng nhìn về phía Lý Phù Trần ở bên kia, cảm thấy giật mình, không thể kiềm chế rung động ở trong lòng, hần hoài nghi có phải mình đang nằm mơ, Phong Dao Đoạn Hải và Huyết Sát Lệ Vô Huyết là hai kẻ hung tàn đến mức tận cùng, vậy mà bị một người chặn lại.

Người này ở Thương Lan Tông có danh hiệu Kiểm Yêu, lúc đầu mọi người cũng không quá để ý cái danh hiệu này, thế nhưng hiện tại, bọn họ đã biết cái gì là Kiểm Yêu.

Ầm!

Đạo thương kiểm đụng vào nhau, tiếng nổ kinh thiên bạo phát, ba người đều bay ngược ra ngoài, không giống là Đoạn Hải cùng Lệ Vô Huyết không chủ động, mà Lý Phù Trần là chủ động.

Phốc phốc!

Tiếng mũi kiếm đâm thủng máu thịt vang lên, hai tên đệ tử Cuồng Dao Tông cùng đệ tử Thiên Sát Môn đang chiến đấu kịch liệt cùng đám người Tiêu Biệt Ly trong nháy mắt bị giết chết, xuất thủ hút túi trữ vật của hai người, Lý Phù Trần quát lên một tiếng lớn: “Đi.”

Mọi chuyện diễn ra quá bất ngờ, đừng nói hai kẻ bị giết chết không kịp phản ứng, đám người Tiêu Biệt Ly cũng có chút không phản ứng kịp.

Nhưng mà bây giờ Lý Phù Trần có uy tín quá lớn, bốn người gần như là theo bản năng nhanh chóng bám theo Lý Phù Trần, càng ngày càng nhanh.

Mà Đoạn Hải cùng Lệ Vô Huyết đến tận bây giờ mới có phản ứng, tiếc là đã chậm, mới vừa nảy chiến đấu quá mức ác liệt, hai người bay lui ra ngoài mấy chục thước, đến khi có thể khống chế thân thể thì 5 người Lý Phù Trần đã chạy đi gần 200 thước rồi.

“Súc sinh!”

Tuy rằng không biết vì sao Lý Phù Trần đột nhiên chạy trốn, nhưng Lệ Vô Huyết rất tức giận, đáng vẻ tự nhiên thoải mái của đối phương khiến hần cảm thấy thập phần uất ức.

Đang chuẩn bị đuổi theo thì từ đằng sau truyền đến tiếng xé gió, trong nháy mắt Lệ Vô Huyết đã hiểu rõ mọi chuyện, Lý Phù Trần hẳn là đã sớm cảm ứng được ở phía đằng xa có người đang tới đây, cho nên mới chạy trốn.

Quả là yêu nghiệt, trong tình huống chiến đấu kịch liệt như vậy, lại còn có thể cảm ứng phía xa, phải biết rằng hắn và Đoạn Hải là Địa Sát Cảnh nhất trọng cảnh giới, trong chiến đấu cũng không thể phân tâm quan sát động tĩnh bốn phía.

“Huyết Sát!” Hắc Bạch Song Sát chạy tới.

“Đoạn Hải.” “Đoạn sư huynh.” Lăng Hoang cùng với Trầm Phi Hà cũng chạy tới.

Động tĩnh nơi đây quả thực kinh thiên động địa, cách hơn mười dặm đều có thể cảm ứng rất rõ ràng, mà diện tích toàn bộ Bách Thảo Bí Cảnh cũng chỉ khoảng 200 dặm mà thôi.

“Mới vừa rồi kẻ chiến đấu cùng các ngươi là ai?” Hắc Sát hỏi Lệ Vô Huyết.

Lệ Vô Huyết nghiêng răng nghiêng lợi nói: “Kiếm Yêu Lý Phù Trần.” “Cái gì? Là hắn?” Bạch Sát thất kinh.

“Lại là hắn.” Lăng Hoang cũng cảm thấy giật mình, chợt lớn tiếng nói: “Không thể nào là hắn được, lúc trước so với ta hắn còn kém một chút.”

Lệ Vô Huyết lạnh lùng nói: “Hắn đã tấn chức đến Quy Nguyên Cảnh bát trọng cảnh giới, hơn nữa công pháp cũng đột phá đến tầng thứ 15 đỉnh phong, sinh ra dị tượng công pháp.”

Nghe vậy, Lăng Hoang im lặng suy nghĩ.

Lúc cùng hắn đánh một trận thì Lý Phù Trần chỉ là Quy Nguyên Cảnh thất trọng cảnh giới, hiện tại lại đột phá hai phương diện, thực lực tăng lên có thể hiểu.

“Thứ người không thể lưu, phải liên thủ diệt trừ hắn.” Trầm Phi Hà âm trầm nói.

“Nhất định phải giết hắn.” Bạch Sát tỏ ra nghiêm nghị.

Hắc Sát nói: “Quy Nguyên Cảnh bát trọng đã đáng sợ như thế, một khi hắn tìm được một gốc Quy Nguyên Thảo cùng với một quả Địa Sát Quả thì sẽ thế nào, tập trung tất cả mọi người cũng bị quét ngang, không có gì phải lo lắng.”

“Quy Nguyên Thảo? không tốt.” Lệ Vô Huyết sắc mặt đại biến.

“Làm sao vậy?”

Mọi người nhìn về phía Lệ Vô Huyết, bao gồm cả Đoạn Hải.

Lệ Vô Huyết tức giận suýt phun ra máu: “Trong túi trữ vật của Tề Thiệu Hoa, có một gốc Quy Nguyên Thảo.” Tề Thiệu Hoa là đệ tử Thiên Sát Môn mới vừa rồi bị giết chết, mà túi trữ vật của hắn đã bị Lý Phù Trần lấy đi.

Nghe vậy, sắc mặt mọi người đều trầm xuống.

“Đuổi theo, nhất định không để cho hắn có cơ hội dùng Quy Nguyên Thảo.” Lệ Vô Huyết quát lên.

Lúc này, đệ tử Cuồng Dao Tông cùng Thiên Sát Môn cùng chung lòng chung sức, ý niệm duy nhất là đuổi giết Lý Phù Trần.

“Tính thêm chúng ta thì sao?” Nơi xa, lại xuất hiện một nhóm người, là đệ tử Linh Ân Tông. Tổng cộng năm người, theo thứ tự là: U Linh Thiệu Gia Đoan Mộc Du, U Nữ Dạ Hoa, Linh Đồng Khương Tiểu Mao, cùng với hai đệ tử Linh Ân Tông không biết tên.

Trong Bách Thảo Bí Cảnh, đệ tử Linh Ân Tông tử thương ít nhất, đám người này xuất quỷ nhập thần, người khác hầu như rất khó thấy thân ảnh của bọn họ.

Theo đệ tử Linh Ân Tông đến, người ở trong Bách Thảo Bí Cảnh gần như đã hội tụ đông đủ tại nơi đây, một số người không dám lộ diện, trên cơ bản đều là Quy Nguyên Cảnh cửu trọng tu vi, hơn nữa số lượng đoán chừng mười mấy người, kẻ yếu sẽ bị giết chết, trừ phi ẩn nấp quá tốt.

“Có thể, bất quá nếu các ngươi dám giờ trò, đừng trách chúng ta trở mặt.” Đệ tử Linh Ân Tông luôn luôn khiến cho người khác kiêng kỵ, Lệ Vô Huyết lạnh nhạt nói.

“Yên tâm, chờ giết hết đệ tử Thương Lan Tông, chúng ta lại phân ra cao thấp cũng không muộn.” U Linh Thiệu Gia Đoan Mộc Du cười nói.

“He he ^-^!” U Nữ Dạ Hoa khẽ cười một tiếng.

“Đi, đuổi theo.”

Một nhóm gồm 11 người, truy đuổi theo phương hướng 5 người Lý Phù Trần chạy trốn.

“Lý sư đệ, việc rất cấp bách, đầu tiên tìm một chỗ kín đáo dùng Quy Nguyên Thảo.” Biết Lý Phù Trần lấy được túi trữ vật, trong đó có một gốc Quy Nguyên Thảo thì tâm tình Tiêu Biệt Ly trở lên kích động vô cùng, so với chính mình đột phá đến Địa Sát Cảnh nhất trọng còn khẩn trương hơn.

“Đúng, chỉ cần Lý sư đệ tấn chức đến Quy Nguyên Cảnh cửu trọng, nhất định có thể chiến thắng hai người Lệ Vô Huyết với Đoạn Hải.” Trần Phương Hoa cũng nói.

Lý Phù Trần bình tĩnh nói: “Bọn họ sắp đuổi tới, trong đó có cả đệ tử Linh Ẩn Tông, phải tìm một nơi dễ thủ khó công.” Trong bọn họ, tốc độ có nhanh có chậm, nếu như chỉ là một mình Lý Phù Trần, có thể đơn giản trốn thoát khỏi địch nhân ở đằng sau.

“Thương thế của ta khôi phục được 7-8 phần rồi, chỉ cần tìm được một chỗ dễ thủ khó công, ta sẽ dùng hết toàn lực.” Sau khi nuốt một gốc Huyền Cấp trung giai thảo được Huyết Linh, thương thế của Liễu Vô Hoàng khôi phục rất nhanh, hơn nữa được lực vẫn chưa luyện hóa hết hoàn toàn, được lực đang không ngừng tắm bổ thân thể.

“Vậy chỗ đó đi!” Lý Phù Trần nhãn lực kinh người, nhìn thấy trên sườn một ngọn núi lớn cách đây vài dặm có một sơn động, nếu như sơn động đủ sâu, không thể nghi ngờ là một chỗ dễ thủ khó công vô cùng tốt.

Bạn đang đọc truyện *Vĩnh Hằng Chí Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 156: Chỉ Mảnh Treo Chuông

Đoạn đường dài mấy dặm, mọi người ngay lập tức đi tới nơi.

Trên sườn núi, không thể ngờ có một sơn động rất rộng cao khoảng 4m, vừa đi vào trong vừa nhìn, sơn động rất sâu, một mảnh tối đen như mực, liếc mắt nhìn không thấy cuối.

“Sơn động này thật là tốt, chỉ cần phòng thủ ở miệng hang, cản trở bọn chúng một lúc là điều vẫn có thể làm được.” Tiêu Biệt Ly con mắt sáng lên.

Trần Phương Hoa lấy ra cái khiên Huyền Cấp cấp thấp, “Có cái khiên này, có thể cản trở gần nửa canh giờ là đủ rồi.”

Huyền Cấp cấp thấp khiên chắn vô cùng cứng rắn, đừng nói Địa Sát Cảnh nhất trọng tu vi, coi như là Địa Sát Cảnh cửu trọng tu vi, cũng rất khó đánh vỡ, truyền chân khí vào, hoàn toàn có thể làm suy yếu gần một nửa lực công kích.

Sơn động không sai biệt lắm sâu khoảng hơn trăm thước, ở chỗ sâu nhất có một không gian khá là rộng rãi, từ vết cào trên vách núi có thể đoán ở đây đã từng là nơi ở của một đầu yêu thú, hơn nữa còn là yêu thú cấp ba.

“Ta ở nơi này luyện hóa Quy Nguyên Thảo, kế tiếp nhờ vào mọi người thủ hộ.” Lý Phù Trần cũng không nhiều lời vô ích, liền ngồi xếp bằng xuống, bắt đầu vận chuyển Xích Hóa Huyền Công.

“Ta là người thứ nhất thủ hộ, Liễu sư đệ, người trước tiên mau chóng chữa thương, người thứ hai đến phiên người.” Tiêu Biệt Ly tiếp nhận cái khiên từ Trần Phương Hoa, hướng Liễu Vô Hoàng nói.

Liễu Vô Hoàng gật đầu, tương tự cũng ngồi xếp bằng xuống.

Xích Hóa Huyền Công tầng thứ 15 đỉnh phong, hiệu suất kinh người, chỉ vận chuyển mấy vòng tuần hoàn, Lý Phù Trần liền cảm thấy có một lực lượng thôn phệ đang được sinh ra, cực nóng nguyên khí tự do trong thiên địa, giống như là thủy triều cuộn cuộn hướng về phía Lý Phù Trần.

Lấy ra Quy Nguyên Thảo, Lý Phù Trần một ngụm nuốt xuống.

Chỉ sau chốc lát công phu, đám người Lệ Vô Huyết đã đuổi tới.

“Bọn chúng ở trong sơn động, giết vào trong.”

Hắc Bạch Song Sát dẫn đầu chạy vào trong động, khi hai người liên thủ thực lực mạnh kinh người, chính vì vậy nên không hề sợ trong sơn động sẽ có mai phục.

Thình thịch!

Nhưng mà ngay khi hai người lướt vào trong sơn động, một viên Bạch Chương Đan nổ tung, sương mù màu trắng nồng nặc khuếch tán ra, Hắc Bạch Song Sát thấy vậy lui ngay ra ngoài.

Không sợ mai phục không có nghĩa là không sợ, ít nhất cũng phải quan sát được tình hình, tầm nhìn bị che khuất khiến mọi người sinh ra cảnh giác.

“Biến mất cho ta.”

Bị một viên Bạch Chương Đạn dọa cho phải rời khỏi sơn động, sắc mặt Hắc Bạch Song Sát vô cùng khó coi, Bạch Sát hừ lạnh một tiếng, đánh ra một cái chương phong về phía sơn động.

Vù vù hô!

Sức gió mãnh liệt giống như cuồng phong, cuốn theo sương mù màu trắng, đi sâu vào trong động, chỉ sau một khắc, một trận nổ truyền ra, sương mù màu trắng lại quay ngược trở về, kinh khí hỗn loạn, mang theo vô số đá vụn, trùng kích về phía miệng hang tàn sát bừa bãi.

Hắc Bạch Song Sát chặt vật không chịu nổi, sương mù màu trắng cùng kinh khí hỗn loạn hòa lẫn với nhau tạo thành bạch sắc trong kinh khí, rõ ràng là một đạo kiếm khí bất ngờ đánh tới, nếu như không phải hai người phản ứng nhanh nhạy, liền gia tăng lực lượng, tuyệt đối sẽ bị một kiếm đánh trọng thương.

“Chết tiệt.”

Hắc Bạch Song Sát nổi giận, hai người liên thủ hướng về phía sơn động đánh ra một chiêu.

Trong sơn động ngổn ngang những hòn đá vỡ, hai cổ kinh khí kết hợp với nhau, lấy phong thái không thể đón đỡ, đánh mạnh vào cái khiến Huyền Cấp cấp thấp.

Một ngụm máu tươi phun ra, Tiêu Biệt Ly nhất thời bị nội thương không nhẹ.

Thực lực của hắn so với từng người Hắc Sát và Bạch Sát đều nhỉnh hơn một chút, dưới sự liên thủ của hai người, cho dù lực đánh đã bị cái khiến làm suy yếu hơn phân nửa, cũng không phải là hắn có thể đơn giản ngăn cản được.

Một bên, Trần Phuong Hoa cùng Vũ Văn Thiên chia ra đứng ở hai bên trái phải gần Tiêu Biệt Ly, không ngừng phát ra kiếm khí đánh về phía miệng hang, thiếu chút nữa kiếm khí đã gây thương tổn được Hắc Bạch Song Sát, đúng là kiếm khí do Trần Phuong Hoa phát ra, về phần kiếm khí của Vũ Văn Thiên, chỉ có thể tạo được tác dụng phụ trợ.

“Bọn chúng đang trì hoãn thời gian, cùng tiến lên.”

Huyết Sát Lệ Vô Huyết rất khâm trọng, nếu để cho Lý Phù Trần đột phá đến Quy Nguyên Cảnh cứu trọng cảnh giới, bọn họ cho dù là tông phái nào cũng đều không phải là đối thủ của Thương Lan Tông, trừ khi tất cả người của 3 tông liên hợp lại.

11 người liên thủ đánh về phía sơn động, thanh thế kinh người không gì sánh được.

Cùng một lúc, vô số đao khí, kinh khí, thương khí, giống như mưa rền gió dữ, bắn nhanh vào trong sơn động.

Ừm ừm!

Đáng tiếc sơn động quá nhỏ, vị trí phát lực của mọi người không giống nhau, kinh khí còn chưa vào được sâu bên trong, đã bắt đầu va chạm vào nhau, khiến cho sơn động đổ nát, cùng một lúc, lượng lớn loạn thạch rơi xuống, bịt kín cả sơn động.

Đám người Lệ Vô Huyết da mặt nhăn nhó, bọn chúng không hề nghĩ tới sẽ gặp phải kết quả như thế này.

Bọn chúng cho rằng núi đá trong Bách Thảo Bí Cảnh cứng rắn gấp nhiều lần so với bên ngoài, có thể chịu được lực đạo rất lớn mới đúng.

“Loạn thạch không nhiều lắm, ba người chúng ta cùng đánh về phía trước.” U Linh Thiếu Gia Đoan Mộc Du nói.

“Chỉ có thể như vậy.” Lệ Vô Huyết gật đầu.

Đoan Mộc Du nói ba người tự nhiên là 3 kẻ mạnh nhất của 3 tông, theo thứ tự là Phong Dao Đoan Hải, Huyết Sát Lệ Vô Huyết cùng với chính hắn.

3 người đứng sánh vai nhau, phát động chân khí, bắt đầu đánh về phía loạn thạch.

Phốc phốc phốc phốc!

Dưới vô số đao khí, thương kinh cùng với chương phong tàn sát bừa bãi, loạn thạch đều bị đánh vỡ ra, hóa thành vô số đá vụn bụi bay mịt mù, lan tràn vào bên trong sơn động tàn sát bừa bãi.

Ba người Tiêu Biệt Ly đâu thể chặn được nhiều đá vụn như vậy, cả đám không ngừng lùi về phía sau.

Chén trà nhỏ thời gian trôi qua, đồng loạn thạch rốt cục bị đánh tan nát, phía trước ngoại trừ khắp nơi đều là đá vụn, không có bất kỳ trở ngại nào nữa.

“Giết vào trong.”

Son động không sai biệt lắm rộng cỡ hai thước, có thể để cho ba người sánh vai nhau mà đi, mặc dù có hơi chen chúc.

Tiêu Biệt Ly không còn biện pháp nào nữa, chỉ có thể đem đám bảo vật giữ mạng ném về phía trước, cái gì Phích Lịch Đạn, cái gì Bạch Chương Đạn, cái gì Châm Long Trâu, tất cả đều quăng ra hết.

Thế nhưng ba người Lệ Vô Huyết, Đoan Mộc Du cùng với Đoan Hải quá mạnh mẽ, khi ba người liên thủ, không quan tâm phía trước là cái gì, tất cả đều bị phá hủy, căn bản không thể cản trở bước tiến của ba người.

Trong lúc nhất thời, toàn bộ son động khắp nơi đều là sương mù màu trắng kèm theo đó là một ít bụi đá, cho dù tu vi đã đạt Địa Sát Cảnh, trong bóng tối cũng không nhìn thấy gì, thập phần hỗn loạn.

Phanh!

Tiêu Biệt Ly bị ba người liên thủ một kích đánh bay, cái khiên suốt nửa thì rời khỏi tay, bị nội thương rất nặng, hai tay cũng không thể cử động được.

“Ta đến.”

Đúng lúc này, Liễu Vô Hoàng chạy tới, nhận lấy cái khiên từ trên tay Tiêu Biệt Ly, bất quá Liễu Vô Hoàng cũng chỉ mạnh hơn Tiêu Biệt Ly một bậc mà thôi, đầu thế địch nổi sự liên thủ của 3 người, đồng dạng bị đánh thành trọng thương, kinh phong cuồng bạo đem Trần Phương Hoa cùng Vũ Văn Thiên ở đằng sau đều đánh bay ra ngoài, ngã về phía Lý Phù Trần.

Ầm!

Đúng lúc này, linh khí kinh người bạo phát, dừng mãnh tiến vào trong cơ thể Lý Phù Trần.

Xích Họa Huyền Công đạt tới tầng thứ 15 đỉnh phong, tốc độ Lý Phù Trần luyện hóa Quy Nguyên thảo nhanh hơn mấy thành, thời gian đột phá so với quá khứ cũng nhanh hơn mấy thành.

Linh khí cuộn cuộn tiến vào cơ thể, tu vi Lý Phù Trần tăng lên nhanh chóng, đạt tới Quy Nguyên Cảnh cửu trọng.

“Cực khổ cho các ngươi, ta đi đối phó bọn chúng.”

Lý Phù Trần khẽ quát một tiếng, kích phát Huyền Long Bí Pháp, dị tượng công pháp hiện lên, khí thế cực nóng cuồng bạo vô cùng bao phủ toàn bộ son động, lan tràn ra cả bên ngoài.

“Thiên Ngoại Lưu Tinh.”

Một đạo ánh sáng chói mắt không gì sánh được bắn ra, bắn nhanh về phía cửa son động.

“Không tốt, hần đột phá, mau lùi lại.” Kiếm khí kéo tới, Lệ Vô Huyết hươu thương đón đỡ, chỉ là kiếm khí quá kinh khủng, lực phản chấn khiến hần phải lùi lại liên tục, khí huyết sôi trào, hơn nữa trong son động tầm nhìn bị giới hạn, cái gì cũng nhìn không thấy, Lệ Vô Huyết không khỏi hoảng sợ nói.

“Còn muốn chạy, không có cửa đâu.” Lý Phù Trần nhanh chóng đuổi theo

Bạn đang đọc truyện *Vĩnh Hằng Chí Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 157: Đẩy Lùi

Dịch giả: Cô Đơn 1 Vì Sao

Tiếng nổ lớn vang lên liên tiếp, bên trong son động đá tảng bay tán loạn, cả ngọn núi dường như cũng đang rung chuyển.

Lấy 1 địch 3, Lý Phù Trần hoàn toàn áp chế ba người: Lệ Vô Huyết, Đoan Hải cùng với Đoan Mộc Du. Cái này chủ yếu là bởi vì bên trong son động khá chật hẹp, ưu thế nhiều người căn bản không thể phát huy được, điểm thứ hai, tuy rằng Lý Phù Trần không cách nào thấy rõ đối phương, thế nhưng khả năng cảm ứng của Lý Phù Trần so với 3 người nhạy cảm hơn rất nhiều, điểm thứ ba, cũng là quan trọng nhất, đó là thực lực Lý Phù Trần đủ mạnh.

Từ Quy Nguyên Cảnh bát trọng đột phá đến Quy Nguyên Cảnh cửu trọng, nền tảng sức mạnh của Lý Phù Trần lần thứ hai tăng lên mấy thành, một đối một, hay một đối hai, có lẽ không có người nào là đối thủ của hần.

Chén trà nhỏ thời gian trôi qua, 4 đạo nhân ảnh liên tiếp rời khỏi sơn động.

Người đầu tiên ra khỏi sơn động chính là Đoan Mộc Du, sau đó là Lệ Vô Huyết, cuối cùng là Đoan Hải, trên thân 3 người đều có những vết máu, trong đó trên người Đoan Mộc Du có ít vết máu nhất, y phục chỉ có một chỗ bị tổn hại, Lệ Vô Huyết nửa người là máu, trên người chẳng chừa vết thương, Đoan Hải là thể thảm nhất, hẳn là kẻ hiếu chiến nhất, căn bản vừa đánh vừa lùi, kết quả bị thương nặng nhất, bị Lý Phù Trần chém bay một bên tai.

Bên ngoài sơn động, 8 người đứng đợi này giờ cảm thấy khiếp sợ.

Đoan Mộc Du, Đoan Hải cùng với Lệ Vô Huyết không thể nghi ngờ là 3 người cực mạnh của 3 tông, vậy mà 3 người liên thủ cũng không thể chiếm được thượng phong, tên Lý Phù Trần này cũng quá biến thái đi.

Vô thanh vô tức, một đạo nhân ảnh xuất hiện ở phía sau lưng Lý Phù Trần, tay cầm dao găm bén nhọn tỏa ra hắc quang, hung hăng đâm vào gáy Lý Phù Trần.

Đây là một đệ tử Linh Ân Tông, thực lực trong các đệ tử Linh Ân Tông có thể xếp trước 5, sau khi tấn chức đến Địa Sát Cảnh nhất trọng cảnh giới, hoàn toàn có thể đánh lên ám sát võ giả có thực lực cao hơn hẳn rất nhiều, chỉ cần một kích trúng mục tiêu, cho dù là Lý Phù Trần thực lực có mạnh tới đâu, cũng chỉ có thể nuốt hận.

U Nữ Dạ Hoa cười nhạt, nếu như có thể ám sát Lý Phù Trần, nàng đã ám sát từ lâu rồi, tâm linh ý chí của Lý Phù Trần rất mạnh, muốn ám sát hắn, ít nhất cũng phải là Đoan Mộc Du hoặc là Khương Tiêu Mao ra tay mới được.

Phốc!

Dao găm chưa kịp tiếp cận Lý Phù Trần, một thanh kiếm đã đâm xuyên thủng cổ họng tên đệ tử Linh Ân Tông này.

Kiếm này từ phía vai phải Lý Phù Trần đâm tới, trong thời khắc mấu chốt, Lý Phù Trần giơ tay phải lên, Ô Kim Kiếm trong tay đâm về phía sau một cái, trong nháy mắt đánh chết đối phương, tựa như sau đầu hắn có mắt vậy.

Rút kiếm lại, Lý Phù Trần cũng không thèm nhìn đối phương, ánh mắt nhìn về phía mọi người, rất nhiều, tổng cộng là 10 người.

“Đến đây đi!”

1 người đối mặt với 10 người, Lý Phù Trần không hề sợ hãi chút nào.

“Ta Hắc Bạch Song Sát đến gặp ngươi.”

Vũ khí của Hắc Sát là một cây gậy màu đen kịt, còn của Bạch Sát là xiềng xích màu trắng, hai người một trái một phải tiến lại gần tấn công Lý Phù Trần.

Có thể nhìn ra được, Hắc Bạch Song Sát vô cùng am hiểu liên thủ thuật, công kích của Hắc Sát cứng rắn bá đạo, vô cùng hoành tráng, còn công kích của Bạch Sát thì mềm mại uyển chuyển, không một tiếng động, công kích của hai người hợp lại hỗ trợ lẫn nhau, thế tiến công giống như thiên la địa võng, kín không một kẽ hở.

“Cút về.”

Ô Kim Kiếm trong tay Lý Phù Trần rung lên, vô số đạo Lưu Tinh Kiếm Khí bắn ra.

Đỉnh đỉnh đang đang.....

Kêu lên đau đớn!

Hắc Bạch Song Sát tới thế nào thì trở về thế ấy, hơn nữa trên người có nhiều vết thương trông rợn cả người.

“Ghe tòm, làm sao hắn lại mạnh như vậy.” Hắc Sát cúi đầu nhìn thoáng qua vết thương trước ngực đang chảy máu đầm đìa, vẻ mặt âm trầm.

Cánh tay trái của Bạch Sát gần như không thể giơ lên nổi, một đạo kiếm khí đã cắt đứt dây thần kinh trên cánh tay trái hắn.

“Mọi người cùng nhau tiến lên, ta không tin một mình hắn có thể chống lại 10 người chúng ta.” Huyết Dao Lăng Hoang thương thế đã hồi phục hoàn toàn, thấy Lý Phù Trần mạnh như thế, trong lòng sợ hãi, quát lớn lên.

“Giết!”

Lúc này, bọn chúng không thể để ý quá nhiều, trước tiên vẫn là giết Lý Phù Trần, nhưng mà Lý Phù Trần không ngu đến nỗi đứng im ở nơi đó cùng 10 người liều mạng.

Thân hình hắn di chuyển rất nhanh, mỗi lần có thể giao thủ cùng hắn cũng chỉ khoảng ba người, căn bản không thể kết hợp cùng tấn công.

Suru!

Kích phát Thần Hành Thối, cảnh vật xung quanh trở lên mờ ảo, Lý Phù Trần trong nháy mắt đi tới trước mặt một gã đệ tử Linh Ân Tông, một kiếm chém qua cổ đối phương. Phốc một tiếng!

Một cái đầu người bay lên cao, máu phun như suối, phun cao tới mấy thước, vô cùng hoành tráng.

“Hắc hắc, giết đệ tử Linh Ân Tông ta, còn muốn dễ dàng chạy thoát sao.”

Linh Đồng Khương Tiểu Mao là một người thấp bé, động tác của hắn so với những người khác linh hoạt hơn, ngay khi Lý Phù Trần chặt đứt đầu tên đệ tử Linh Ân Tông này thì hắn từ phía sau lao ra, trên tay là một cây bút phán quan, đánh thẳng về phía trái tim của Lý Phù Trần.

“Bằng ngươi, cút.” Lý Phù Trần bay lên tung một cước, đá bay đối phương ra ngoài.

Vô Ảnh Thối, không tung tích không bóng hình, mặc dù chưa tu luyện tới cảnh giới Xuất Thần Nhập Hóa, chưa lĩnh ngộ Vô Ảnh Chân Ý, thế nhưng chân đủ sao cũng là một bộ phận của nhân thể, tốc độ Lý Phù Trần tung cước so với xuất kiếm cũng không kém bao nhiêu.

Khương Tiểu Mao phun ra một ngụm máu tươi, tinh thần hoảng sợ, người này không chỉ kiếm pháp lợi hại, đến cước pháp cũng lợi hại như vậy.

“Nhìn ta.”

Trước mặt Lý Phù Trần, U Nữ Dạ Hoa bất ngờ xuất hiện, hai mắt tỏ vẻ yếu ớt, hình như có vòng xoáy, muốn nhanh chóng thôn phệ tâm linh ý chí của Lý Phù Trần.

Trong mắt bắn ra ánh sáng màu xanh lam, Lý Phù Trần hừ lạnh một tiếng.

Phốc!

Rõ ràng hai người không có giao thủ, U Nữ Dạ Hoa lại phun ra một ngụm máu.

Đây là ảo thuật cần trả.

“Tâm linh ý chí của hắn quá mạnh mẽ, trước tiên lui.”

U Nữ Dạ Hoa đồng dạng hoảng sợ, nàng phát hiện mình còn đánh giá thấp tâm linh ý chí của Lý Phù Trần, ảo thuật của nàng căn bản không thể lay chuyển tâm linh ý chí của đối phương.

“Phong Ma 28 trăm!”

“Quy Ảnh Chương Pháp!”

“Huyết Long Thương Pháp!”

Thừa dịp thời cơ ngắn ngủi, 3 kẻ cực mạnh của 3 tông xông lên, liên thủ đánh một chiêu về phía Lý Phù Trần.

Đáng tiếc Lý Phù Trần đã điều hòa chân khí, Lưu Tinh Kiếm Vũ thi triển, phá tan một chiêu liên thủ của đối phương, bản thân chỉ lùi 3 bước.

“Kẻ này còn là người sao?”

Đệ tử Cuồng Dao Tông Trầm Phi Hà vẫn chưa xuất thủ, trong lòng hắn sinh ra ý lui, ánh mắt thì thoảng nhìn về phía sơn động, hắn dự định giết mấy người ở trong sơn động trước.

“Muốn đi vào, chết.”

Kích phát Thần Hành Thối lần thứ hai, Lý Phù Trần xuất phát sau mà lại đến trước, xuất hiện đúng lúc Trầm Phi Hà đang định xoay người lại, một kiếm quét ngang qua, Xích Họa Công Ý cùng Lưu Tinh Kiếm Ý bạo phát, Trầm Phi Hà giống như là bao tải, bị một kiếm quét bay ra ngoài, nằm im trên mặt đất nửa ngày không bò dậy nổi, không biết chết chưa.

Chiến đấu diễn ra càng thêm kịch liệt, nửa canh giờ trôi qua, bản thân Lý Phù Trần không bị thương chút nào, nhưng đối phương người nào cũng đều thụ thương, cả đám nghiêng ngã nghiêng lỵ, nhưng không thể làm gì được.

Ai mà biết, Lý Phù Trần tu vi tăng lên tới Quy Nguyên Cảnh cường trọng lại mạnh như vậy, chỉ mạnh thì cũng thôi, quan trọng nhất là cảm ứng của hắn quá nhạy cảm, bọn chúng căn bản không có cơ hội vây hắn lại, lại còn bí pháp Thần Hành Thối giúp cho tốc độ của hắn được đẩy lên đến mức tận cùng.

Tuy rằng không cam lòng, thế nhưng bọn chúng biết nếu cứ kéo dài tình trạng này, cả đám sẽ mất đi sức chiến đấu, mà muốn hao hết chân khí của Lý Phù Trần là điều không thể, đối phương mang theo lượng lớn hơi khí đan trên người, muốn hao hết chân khí của đối phương, ít nhất cũng phải chiến đấu nửa canh giờ nữa mới được.

“Đi!” Lê Vô Huyết giọng nói oán độc không cam lòng.

Suru suru suru. . .

Từng người nhanh chóng rời đi, Lăng Hoang tới nhắc Trầm Phi Hà lên nhanh chóng ly khai, người cuối cùng rời đi là Phong Dao Đoạn Hải, hắc ngửa mặt lên trời rít gào, vô cùng thê lương.

Không có đi ngăn cản những người này, Lý Phù Trần đứng tại chỗ, lẳng lặng nhìn bọn chúng rời đi.

Chiến đấu trong thời gian dài, đối với hắc tiêu hao cũng không nhỏ, nếu chiến đấu tiếp, tuyệt đối sẽ lưỡng bại câu thương, dù sao một người chiến đấu cùng nhiều người như vậy, chân khí tiêu hao là chuyện nhỏ, tinh thần tiêu hao mới là chuyện lớn.

Bạn đang đọc truyện *Vĩnh Hằng Chí Tôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 158: Khu Vực Trung Tâm Bí Cảnh

Có lượng lớn Huyền Cấp thảo dược, thương thế của đám người Tiêu Biệt Ly khôi phục rất nhanh, một canh giờ trôi qua, về cơ bản đều đã khôi phục 7-8 phần.

Thấy Lý Phù Trần đi đến, Tiêu Biệt Ly liền mở mắt ra, hỏi: “Lý sư đệ, bọn chúng đâu?”

“Đều đi.” Lý Phù Trần nói.

“Đều đi?” Tiêu Biệt Ly há hốc mồm.

Đi như thế nào, đầu cần phải nói, hắc không phải là người ngu, đệ tử 3 tông không bị đánh cho kinh sợ thì không có khả năng đi, rất hiển nhiên là Lý Phù Trần lấy sức một người đánh lui đệ tử 3 tông.

Liễu Vô Hoàng cùng Vũ Văn Thiên cũng mở mắt ra, ánh mắt phức tạp, mặc kệ bọn họ có thừa nhận hay không, Lý Phù Trần đã đem bọn họ bỏ lại phía sau rất xa rồi. Tuy nhiên, muốn 2 người tâm phục khẩu phục là điều không thể, con đường võ đạo dài đằng đẵng, đây chỉ là vừa mới bắt đầu, người cười sau cùng mới là người chiến thắng.

Đi ra khỏi sơn động, 5 người tiếp tục tìm kiếm thảo dược.

Địa Sát Quả không những hỗ trợ võ giả Quy Nguyên Cảnh cứu trọng đột phá đến Địa Sát Cảnh nhất trọng, còn có thể giúp võ giả Địa Sát Cảnh nhất trọng đột phá đến nhị trọng, nói chung càng nhiều càng tốt, không có ai lại chê nhiều cả.

Có 8 túi trữ vật, Lý Phù Trần căn bản không hề lo lắng thảo dược quá nhiều không thể chứa nổi, chỉ cần là thảo dược Hoàng Cấp cao giai trở lên hắc đều sẽ không bỏ qua.

Về phần những người khác, Tiêu Biệt Ly cùng Liễu Vô Hoàng mỗi người có 2 túi trữ vật, Trần Phương Hoa vốn chỉ có một, bất quá được Lý Phù Trần đưa cho túi trữ vật của Lô Tiểu Phi, đáng tiếc trên túi có dấu hiệu nhận biết của Thương Lan Tông, sau khi rời khỏi Bách Thảo Bí Cảnh, đều phải giao nộp cho tông môn, trong năm người, chỉ có mỗi Vũ Văn Thiên là có một túi trữ vật.

Bên cạnh một con sông nhỏ, Tiêu Biệt Ly phát hiện một gốc Quy Nguyên Thảo.

“Vũ Văn sư đệ, cho đệ.” Tiêu Biệt Ly đem Quy Nguyên Thảo đưa cho Vũ Văn Thiên.

“Cảm ơn Tiêu sư huynh.”

Vũ Văn Thiên trong bụng mừng rỡ, tu vi của hắc thực sự quá thấp, ngay cả Lý Phù Trần vốn chỉ là Quy Nguyên Cảnh thất trọng tu vi, hiện tại đã vượt qua hắc, điều này khiến cho hắc cảm thấy vô cùng buồn phiền.

Có bốn người ở đây, Vũ Văn Thiên cũng không có gì phải lo lắng, liền ngồi xếp bằng xuống, bắt đầu luyện hóa Quy Nguyên Thảo.

Một canh giờ trôi qua, tu vi Vũ Văn Thiên chính thức đột phá đến Quy Nguyên Cảnh cứu trọng cảnh giới, kế tiếp chỉ cần một quả Địa Sát Quả là hắc có thể trở thành Địa Sát Cảnh nhất trọng võ giả.

Tuy nhiên, Địa Sát Quả nếu so với Quy Nguyên Thảo thì quý hiếm gấp mười lần, cho đến bây giờ cũng chỉ có một người là Trần Phương Hoa phục dụng Địa Sát Quả, những người khác đều là áp chế tu vi, sau khi đi vào Bách Thảo Bí Cảnh thì tự nhiên mà đột phá, không có liên quan gì tới Địa Sát Quả.

“Bách Thảo Bí Cảnh rộng gần 200 dặm, khẳng định có không ít Quy Nguyên Thảo cùng Địa Sát Quả.” Lý Phù Trần hiện đang suy tính không phải là cho bản thân, mà là cha mẹ hắc, nếu như hắc có thể mang về một ít Quy Nguyên Thảo, có thể trợ giúp cho cha mẹ hắc tăng lên tới Quy Nguyên Cảnh cứu trọng cảnh giới.

Àm!

Trong lúc Lý Phù Trần đang mải suy tính (đầu nẩy số ^-^) thì cách đó mười mấy dặm, đột nhiên xuất hiện dao động linh khí, một cột ánh sáng phóng lên tận trời cao, cột ánh sáng vô cùng to lớn, đứng cách mười dặm, cũng có thể nhìn thấy rõ ràng.

“Khu vực trung tâm Bí Cảnh, có người tìm được khu vực trung tâm Bí Cảnh.” Tiêu Biệt Ly kinh ngạc hô lớn.

Trong Bí Cảnh, linh khí trời đất rất nồng nặc, mà ở khu vực trung tâm Bí Cảnh, linh khí trời đất còn nồng nặc gấp mấy lần, ở nơi đó sẽ có thảo dược quý giá hơn xuất hiện.

Trong 10 năm vừa qua, cũng chỉ có vài người tìm thấy và mở ra khu vực trung tâm của Bí Cảnh, cũng không phải mỗi lần Bí Cảnh mở ra đều có có người tìm được.

“Đi, tới đó.” Lý Phù Trần tâm thần khẽ động, đề khí bay vút đi.

Cột ánh sáng quá to lớn, chỉ cần ở trong Bách Thảo Bí Cảnh, tất cả mọi người đều có thể thấy.

“Nhất định phải tiến vào trước hắn, nếu như có thể lấy được một quả Địa Sát Quả, tu vi của ta liền có thể đột phá đến Địa Sát Cảnh nhị trọng, đến lúc đó có thể đánh bại Lý Phù Trần.”

Địa Sát Cảnh trong vô đạo là cảnh giới lớn thứ ba, mỗi khi tăng một cảnh giới nhỏ mức độ chênh lệch so với Quy Nguyên Cảnh lớn hơn không ít, hiện tại Lê Vô Huyết vô cùng khát vọng giết chết Lý Phù Trần, không giết chết hắn, không thể yên tâm được.

Trong lòng những người khác, cũng đều có suy nghĩ giống như vậy, mỗi một người đều tính trước sẽ tìm được một quả Địa Sát Quả.

Khu vực trung tâm Bí Cảnh là một khu nhà cổ xưa, kiến trúc nơi đây, tất cả đều là dùng đá lớn tạo thành, những vết loang lổ tràn đầy khí tức tang thương.

Ở một góc khu nhà, trong một mảnh vườn thảo dược loại nhỏ, Yến Kinh Vũ đang ngồi xếp bằng trên một tảng đá lớn, khí tức trên người lúc sáng lúc tối không cố định.

Không biết thời gian trôi qua bao lâu, trên bầu trời vườn thảo dược, thiên địa linh khí tụ đến giống như thủy triều, tạo thành một vòi rồng linh khí, tiến vào trong cơ thể Yến Kinh Vũ, khí thể tăng lên nhanh chóng, toàn thân quần áo tóc dài không gió mà bay, nhẹ nhàng uyển chuyển.

Bá!

Mở hai mắt ra, trong đôi mắt đẹp hiện lên vẻ lạnh lẽo.

“Đây là Địa Sát Cảnh nhất trọng cảnh giới sao?”

Yến Kinh Vũ rút ra loan đao màu đen, chém một đao vào hư không.

Ca sát!

Một tảng đá lớn ở gần đó bị trảm thành hai phần, rất dứt khoát, đao khí còn sót lại đánh xuống mặt đất, khắp mặt đất toàn là vết nứt, thế nhưng rất nhanh, tảng đá lớn nhanh chóng hợp thành một thể, mặt đất cũng nhanh chóng hợp lại. Chỉ trong chớp mắt, tất cả trở lại như cũ, có vẻ như chưa từng xảy ra chuyện gì.

Yến Kinh Vũ đã biết từ trước nên không hề hoảng sợ, Bách Thảo Bí Cảnh có khả năng tự động phục hồi, mà khu vực trung tâm Bí Cảnh, khả năng phục hồi gia tăng gấp mười lần.

“Có người đến?”

Yến Kinh Vũ nhìn về phía cửa vào khu nhà ở cách đó không xa.

“Thì ra là Kinh Vũ sư muội, ngươi cũng tấn chức đến Địa Sát Cảnh nhất trọng sao?” Dẫn đầu đám người tất nhiên là Lê Vô Huyết.

Nhìn thấy Yến Kinh Vũ, đệ tử Cuồng Đao Tông cùng đệ tử Linh Ẩn Tông trong mắt đều hiện lên sát khí, so với Lý Phù Trần, bọn họ càng muốn giết chết Yến Kinh Vũ, sẽ được tông môn thưởng cho rất nhiều.

Về phần Lý Phù Trần, mặc dù bây giờ có thực lực rất mạnh, thế nhưng căn cứ theo tin tức mà tông môn điều tra được, đối phương chỉ là phổ thông căn cốt, một ngày nào đó sẽ không còn tỏa sáng.

Mà Yến Kinh Vũ lại là 6 sao căn cốt, chỉ cần không chết non, sớm muộn cũng sẽ trở thành một mối đe dọa.

Đương nhiên, nếu có thể giết chết cả 2 người, không còn gì có thể tốt hơn nữa.

“Hiện tại không thích hợp trở mặt, đành chờ đến ngày cuối cùng.” Đoàn Mộc Du thầm nghĩ trong lòng.

Ở một đầu khác của khu nhà, 5 người Lý Phù Trần cũng đã tới.

“Ở đây chẳng lẽ có người ở?” Nhìn những dãy nhà bằng đá xếp cạnh nhau không theo hàng lối nhất định, Trần Phương Hoa không nhịn được nói.

Tiêu Biệt Ly nói: “Nghe kể lại, một số người có thực lực thông thiên, sẽ đem bí cảnh chiếm làm của riêng, có thể Bách Thảo Bí Cảnh này, trước kia là nơi ở của một vị siêu cấp cường giả.”

Lý Phù Trần gật đầu, hẳn cũng từng xem qua ghi chép tương tự, có những siêu cấp cường giả, căn bản không phải bọn họ có khả năng tưởng tượng ra, hô mưa gọi gió, bay lên trời chui xuống đất, sáng tạo vạn vật, đối với những siêu cấp cường giả mà nói, đây chỉ là thủ đoạn nho nhỏ, tương truyền rằng vùng đất trống rộng lớn hình bàn tay ở Bách Chiến Vực là do một vị siêu cấp cường giả vô một chương tạo thành.

Đương nhiên, ghi chép chỉ là ghi chép, về phần có thật hay không, không ai biết được, tại đây, cả vùng đất rộng lớn vô biên, Thoát Thai Cảnh vô giả đã là tồn tại chí cao vô thượng, chưa một ai từng thấy qua cường giả tầng thứ cao hơn.

Có thể chỉ khi đạt đến Thoát Thai Cảnh, mới có thể hiểu thêm một chút về tầng thứ cao hơn.

Đi vào khu nhà, năm người rõ ràng cảm giác được thiên địa linh khí nơi đây nồng nặc gấp mấy lần so với bên ngoài, hít một hơi thật sâu, vô số sợi tơ linh khí trời đất bị hút vào trong cơ thể, thấm nhuần thân thể kinh mạch, nói không khoa trương, cho một người không biết tu luyện sống lâu dài ở nơi đây, trong cơ thể cũng sẽ sinh ra chân khí yếu ớt, nếu là biết một chút phương pháp tu luyện, tốc độ tu luyện sẽ tăng lên bội phần

Bạn đang đọc truyện *Vĩnh Hằng Chí Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 159: Địa Sát Cảnh Nhất Trọng

Bốn phía khu nhà bằng đá thông với nhau, giống như là mê cung vậy, sau khi 5 người Lý Phù Trần đi được một lúc, thì phát hiện không tìm được lối vào ban này.

Hơn nữa, ở trong khu nhà bằng đá, mọi người không thể bay lên, chỉ cần bay lên khoảng 2 thước, sẽ có một sức mạnh vô hình đè ở trên người.

“Khu nhà bằng đá này thật đúng là thần kỳ, không hổ là nơi mà siêu cấp cường giả ở.” Trần Phương Hoa lẩm bẩm nói.

Nàng nhận thấy khu nhà bằng đá này là khu vườn của siêu cấp cường giả, toàn bộ Bí Cảnh là vùng đất của đối phương, chỉ bất quá năm tháng trôi qua, vị siêu cấp cường giả từ lâu đã mất tung tích.

Đi trên con đường lát bằng đá tảng, Lý Phù Trần xuất thủ hút một cái, một gốc thảo dược sinh trưởng ở trên kẽ đá bị hút đến trên tay hắn, đây rõ ràng là một gốc Hoàng Cấp đỉnh giai thảo dược, thế nhưng ở chỗ này lại giống như cỏ dại, tùy ý sinh trưởng.

Hai bên đường, trên vách tường, khắp nơi đều có thảo dược sinh trưởng, trong đó đa số đều là Hoàng Cấp cao giai cùng đỉnh giai thảo dược, thi thoảng thấy được một ít Huyền Cấp cấp thấp thảo dược.

“Thế giới của siêu cấp cường giả, chúng ta không hiểu được.” Tiêu Biệt Ly lắc đầu.

Bất kể là bên trong hay bên ngoài khu nhà, thảo dược giống như là rau cải trắng, lúc đầu bọn họ còn cảm thấy hưng phấn, thế nhưng hiện tại, bọn họ cảm thấy quá đổi bình thường.

Có lẽ chỉ có Quy Nguyên thảo và Địa Sát Quả, cùng với Huyền Cấp cao giai hoặc đỉnh giai thảo dược trở lên, mới có thể khiến cho bọn họ cảm thấy hưng phấn một chút.

Nửa canh giờ trôi qua, năm người cuối cùng cũng đi ra khỏi con đường thông suốt bốn phía, đi tới một mảnh sân nhỏ trống trải, ở phía tây sân nhỏ, thỉnh thoảng có một vườn thảo dược loại nhỏ.

“Đó là Địa Sát Quả?”

Vũ Văn Thiên tay chỉ vào trong vườn thảo dược, thân thể kích động run lên.

Mọi người nhìn về phía đó, thì thấy trong vườn có hơn hai mươi gốc Huyền Cấp thảo dược bị quây lại bởi đá lớn, trong đó có 3 gốc rõ ràng là Địa Sát Quả.

“Thoáng cái xuất hiện 3 gốc, cảm giác không thật chút nào.” Tiêu Biệt Ly có chút chấn động.

Trần Phương Hoa nói: “Ta nghĩ chúng ta nên có quy tắc phân chia, nói cách khác, nếu chia đều thì quá thiệt thòi cho Lý sư đệ.”

5 người bọn họ có thể sống đến bây giờ, công lao lớn nhất thuộc về Lý Phù Trần.

Tiêu Biệt Ly gật đầu, “Trần sư muội nói không sai, như vậy đi, mọi người phát hiện thảo dược quý giá, Lý sư đệ lấy một nửa, bốn người chúng ta chia nhau một nửa còn lại, mọi người có ý kiến gì thì có thể nói ra.”

Trong mắt Liễu Vô Hoàng cùng Vũ Văn Thiên lóe lên tia bất mãn, thế nhưng hai người không nói gì, bởi vì thiếu số nhất định phải phục tùng đa số, Tiêu Biệt Ly cùng Trần Phương Hoa tất nhiên là ủng hộ Lý Phù Trần.

“Nếu tất cả mọi người đều không có ý kiến, tiếp theo cứ như vậy mà làm, Lý sư đệ, ngươi xem như thế có được không.” Tiêu Biệt Ly nhìn về phía Lý Phù Trần hỏi.

Lý Phù Trần nói: “Rất tốt.” Hắn đương nhiên sẽ không từ chối, bởi vì hắn xứng đáng được nhận nhiều hơn.

Ngoại trừ 3 gốc Địa Sát Quả, thảo dược trong vườn còn có 4 gốc Quy Nguyên Thảo cùng với một ít Huyền Cấp trung giai thảo dược khác.

Lý Phù Trần nói: “Ta lấy một gốc Địa Sát Quả cùng những thảo dược khác, còn dư lại 2 gốc Địa Sát Quả, mọi người tự thương lượng xem chia như thế nào.”

Dựa theo giá trị, thì giá một gốc Địa Sát Quả có thể so với những thảo dược còn lại.

Sở dĩ hắn không chọn hai gốc Địa Sát Quả, là bởi vì muốn cho những người khác có thể tăng lên một chút thực lực, dù sao tiếp theo khẳng định sẽ có ác chiến. Hơn nữa, trong khu nhà không hẳn chỉ có chỗ này có Địa Sát Quả.

“Ta muốn một gốc Địa Sát Quả, thu hoạch tiếp theo, ta có thể lấy ít hơn một chút.” Vũ Văn Thiên gấp gáp muốn đem tu vi tăng lên tới Địa Sát Cảnh nhất trọng.

“Ta cũng muốn một gốc.” Liễu Vô Hoàng nói tiếp.

Tiêu Biệt Ly gật đầu, “Có thể, 2 gốc Địa Sát Quả này, cho hai người các ngươi nhận trước.”

Vũ Văn Thiên tu vi quá thấp, theo đúng lý thì nên lấy được một gốc Địa Sát Quả, mà Liễu Vô Hoàng là cao thủ gần bằng so với Lý Phù Trần, nếu có thể tấn chức đến Địa Sát Cảnh nhị trọng, là một nguồn chiến lực lớn không thể bỏ qua.

Cứ như vậy, thảo dược trong vườn đã được phân chia hoàn tất.

Cất đi tất cả thảo dược, ngoại trừ Địa Sát Quả, Lý Phù Trần liền ngồi xếp bằng xuống.

Vũ Văn Thiên cũng ngồi xếp bằng xuống.

Về phần Liễu Vô Hoàng thì cùng hai người Tiêu Biệt Ly và Trần Phương Hoa cùng nhau hộ pháp.

Sau khi Xích Hòa Huyền Công vận chuyển mười mấy vòng tuần hoàn, Lý Phù Trần liền dùng Địa Sát Quả.

Địa Sát Quả không hồ là Địa Sát Quả, hiệu quả tẩm bổ tâm linh gấp mấy lần so với Quy Nguyên Thảo, theo dược lực tan ra, Lý Phù Trần chỉ cảm thấy đầu óc thông suốt vô cùng kỳ diệu, không hề cảm thấy khó chịu chút nào.

Thời gian một chum trà trôi qua.

Nửa canh giờ trôi qua.

Một canh giờ trôi qua, sắc trời dần tối.

Ban đêm, Vũ Văn Thiên dẫn đầu đột phá.

Một vòi rồng linh khí kinh người hội tụ về phía Vũ Văn Thiên, khí thế Vũ Văn Thiên đã xảy ra biến hóa về chất, mơ hồ có cảm giác tỏa ra uy áp.

Bất quá sau một khắc, một vòi rồng linh khí càng kinh người hơn xuất hiện, là Lý Phù Trần đột phá.

“Dao động linh khí thật là khủng khiếp.” 3 người Tiêu Biệt Ly kinh ngạc.

Lúc bọn họ đột phá đến Địa Sát Cảnh nhất trọng thì, động tĩnh so ra kém rất xa Lý Phù Trần.

Dưới cảm ứng của 3 người, vòi rồng linh khí đang hình thành ở trên bầu trời phía Lý Phù Trần so với Vũ Văn Thiên to hơn gấp mấy lần, giống như một cái phễu to lớn.

Theo vòi rồng linh khí này xuất hiện, vòi rồng linh khí trên bầu trời phía Vũ Văn Thiên đang run rẩy, dường như có thể tan vỡ bất cứ lúc nào, Vũ Văn Thiên hiển nhiên cũng cảm ứng được điều đó, vội vã đem vòi rồng linh khí thôn phệ vào trong cơ thể.

Bùm bùm!

Trong cơ thể vang lên những tiếng nổ trầm thấp, khí thể Vũ Văn Thiên phóng lên cao, tỏa ra bốn phương.

Địa Sát Cảnh đã có thể vận dụng khí thể trấn áp địch nhân, nếu như khí thể đủ mạnh, có thể đem võ giả Quy Nguyên Cảnh áp trên mặt đất không thể nhúc nhích.

Chậm rãi mở hai mắt ra, trên mặt Vũ Văn Thiên hiện lên vẻ vui mừng.

Địa Sát Cảnh nhất trọng quá cường đại, dùng tâm thần cảm ứng, có thể mơ hồ cảm ứng được nguyên khí ở bốn phía đang chuyển động, đồng thời có thể cảm nhận được mọi thứ ở bốn phía, cảm giác vô cùng kỳ diệu.

Bất quá rất nhanh, vẻ vui mừng trên mặt Vũ Văn Thiên biến mất, trong cảm ứng của hắn, vòi rồng linh khí trên bầu trời phía Lý Phù Trần quá to lớn, tựa như một con quái vật khổng lồ, không ngừng cắn nuốt thiên địa linh khí ở bốn phía.

Vòi rồng linh khí tiến vào trong thân thể, thân thể Lý Phù Trần tựa như cái động không đáy hấp thu hết tất cả, trong cơ thể liên tiếp vang lên những tiếng nổ trầm thấp, khí thể kinh khủng tỏa ra, cho dù 4 người đều là Địa Sát Cảnh nhất trọng võ giả, lúc này cũng cảm thấy vô cùng áp lực, thân thể dường như nặng thêm mấy lần, cử động khó khăn, vô cùng khó chịu.

“Không hổ là Địa Sát Cảnh, cho dù nhắm mắt lại, cũng có thể cảm nhận được sự tồn tại của mọi người.”

Dùng tâm linh cảm ứng, Lý Phù Trần có thể cảm ứng được rõ ràng phương hướng chuyển động của thiên địa nguyên khí, đồng thời cảm ứng được dao động chân khí trong cơ thể bốn người, 4 người giống như là ngọn lửa, vô cùng chói mắt.

“Chúc mừng hai người tấn chức đến Địa Sát Cảnh.” Tiêu Biệt Ly cười nói.

Theo Lý Phù Trần tấn chức đến Địa Sát Cảnh nhất trọng, một tia lo lắng cuối cùng trong lòng hắn đã biến mất.

“Lý sư đệ, thực lực của ngươi bây giờ đạt tới cấp bậc nào?” Trần Phương Hoa hiếu kỳ hỏi.

Lý Phù Trần nói: “Một kiếm, có thể giết chết bất cứ người nào.”

Từ Quy Nguyên Cảnh cửu trọng đột phá đến Địa Sát Cảnh nhất trọng, nền tảng thực lực cũng không chỉ đơn giản là tăng thêm mấy thành, mà là gia tăng gấp đôi trở lên, cụ thể ra sao, Lý Phù Trần tạm thời cũng không có cách nào kiểm chứng, dù sao hắn cũng vừa mới đột phá, hơn nữa còn là đột phá một cảnh giới lớn.

“Lợi hại.” Trần Phương Hoa ánh mắt phát sáng.

“Liễu sư đệ, hiện tại ngươi có thể đột phá, có Lý sư đệ hộ pháp cho ngươi, ngươi đừng lo.” Tiêu Biệt Ly hướng Liễu Vô Hoàng nói.

Liễu Vô Hoàng gật đầu, trong lòng hắn vô cùng mong chờ có thể đột phá đến Địa Sát Cảnh nhị trọng, để hắn có thể tranh hơn thua cùng Lý Phù Trần.

Bạn đang đọc truyện *Vĩnh Hằng Chí Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 160: Gặp Nhau Lần Nữa

Khi Liễu Vô Hoàng đột phá đến Địa Sát Cảnh nhị trọng, thì động tĩnh gây ra rất hiển nhiên không thể so sánh với động tĩnh khi Lý Phù Trần đột phá đến Địa Sát Cảnh nhất trọng.

Nếu như so sánh, Lý Phù Trần đột phá thì sinh ra vòi rồng linh khí là một con rồng khổng lồ, còn Liễu Vô Hoàng đột phá thì vòi rồng linh khí chỉ là một con rắn lớn mà thôi, chênh lệch không hề nhỏ chút nào.

Mặc dù như thế, Địa Sát Cảnh nhị trọng cuối cùng vẫn là Địa Sát Cảnh nhị trọng, khí thể cường đại, giống như gió cuốn mây tan, đồng dạng gây cho Tiêu Biệt Ly, Trần Phương Hoa cùng với Vũ Văn Thiên áp lực rất lớn.

“Lấy thực lực 5 người chúng ta, đủ để cùng 3 tông đầu một trận.”

Tiêu Biệt Ly thật cao hứng, trước chỉ có một người là Lý Phù Trần có thể cùng đệ tử 3 tông chiến đấu, bọn họ căn bản không thể nhúng tay vào được, điều này khiến cho lòng hân vô cùng khó chịu, dù sao cảm giác được người bảo vệ cũng không hề tốt chút nào.

Khu nhà bằng đá rất lớn, năm người tiếp tục đi sâu vào bên trong.

...

“Kiệt kiệt, rốt cuộc tấn chức Địa Sát Cảnh nhị trọng.”

“Đây là Địa Sát Cảnh nhị trọng sao?”

Ở sâu bên trong khu nhà bằng đá, gần một mảnh vườn thảo dược cỡ trung, Lệ Vô Huyết, Đoạn Hải, Đoan Mộc Du, ba người đều đột phá đến Địa Sát Cảnh nhị trọng, 3 cỗ khí thể khổng lồ phóng lên cao, trong phạm vi vài trăm thước đều bị ảnh hưởng bởi khí thể của 3 người, những người còn lại ngay cả hít thở cũng khó khăn.

“Xem ra lão Thiên còn là quan tâm chúng ta, tự nhiên cho chúng ta tìm được một mảnh vườn thảo dược cỡ trung, phát hiện 6 gốc Địa Sát Quả.”

Đoan Mộc Du cười khê.

“Hiện tại mỗi người trong chúng ta đều có thể dễ dàng đánh bại Lý Phù Trần, 3 người liên thủ, một chiêu là có thể khiến hắn trở thành khói bụi biến mất.” Lệ Vô Huyết giọng nói lạnh lạnh.

Cảm giác cường đại quá tuyệt vời, nắm trong tay sinh tử của người khác còn tốt hơn nữa.

Đoạn Hải không nói gì, bắt quá trên người hắn tỏa ra sát khí, không cần phải nói mọi người cũng hiểu, rõ ràng sự tồn tại của Lý Phù Trần, khiến tâm tình của hắn dao động rất lớn.

“Được rồi, chúng ta đều đã đột phá, đến các người.” Lệ Vô Huyết hướng Hắc Sát, Lăng Hoang cùng với Khương Tiểu Mao nói.

Tổng cộng có 6 gốc Địa Sát Quả, 3 tông mỗi tông 2 gốc, chỉ có Yến Kinh Vũ, Bạch Sát cùng với U Nữ Dạ Hoa chưa được chia tới.

Trước đó Yến Kinh Vũ đã phát hiện một mảnh vườn thảo dược loại nhỏ, trên người ắt phải có Địa Sát Quả, còn Bạch Sát cùng U Nữ Dạ Hoa phải chờ một chút.

“Tốt!”

Hắc Sát, Lăng Hoang cùng với Khương Tiểu Mao ngay lập tức ngồi xếp bằng xuống, sau khi vận chuyển công pháp mười mấy vòng tuần hoàn, một ngụm nuốt vào Địa Sát Quả.

Trong đêm tối, ánh trăng lơ lửng.

Nhóm 5 người Lý Phù Trần không ngừng đi sâu vào trong khu nhà bằng đá, hy vọng có thể phát hiện vườn thảo dược thứ hai.

Cũng không biết đi được bao lâu, ở phía đông cách đó vài dặm, bỗng nhiên phát ra dao động nguyên khí khiến cho người khác phải sợ hãi.

“Có người ở đó đột phá.” Trần Phương Hoa cau mày nói.

“Chắc là bọn Lệ Vô Huyết.” Tiêu Biệt Ly cũng nhíu mày.

Thực lực bọn hắn tăng lên, đồng thời đối phương cũng tăng lên, cũng không biết bọn chúng có mấy người đột phá đến Địa Sát Cảnh nhị trọng, nếu có quá nhiều người tăng lên tới Địa Sát Cảnh nhị trọng, tất cả liền trở lại như lúc trước.

“Chúng ta phải nhanh chóng tìm được vườn thảo dược thứ hai.” Liễu Vô Hoàng nói.

Lý Phù Trần gật đầu, ở trong Bách Thảo Bí Cảnh, tấn chức quá dễ dàng, chỉ cần một gốc thảo dược là có thể đơn giản tấn chức, hiện tại đi tới khu vực trung tâm Bí Cảnh, tấn chức càng trở nên dễ dàng hơn.

May là Địa Sát Quả không thể dùng liên tục, dùng đến quả thứ hai hiệu quả liền giảm đi, dùng đến quả thứ ba hiệu quả chỉ bằng khoảng một thành quả thứ nhất, nói chung càng dùng hiệu quả càng kém, sau khi dùng 3 quả rồi thì không còn một chút tác dụng nào cả. Bằng không chỉ cần có người tìm được 10 quả - 8 quả Địa Sát Quả, chẳng phải là có thể dễ dàng tấn chức đến Địa Sát Cảnh cửu trọng.

Trong vườn thảo dược cỡ trung, ba người Lăng Hoang trước sau đều đột phá, bây giờ khí thể của ba người cường đại không gì sánh được, ánh mắt sắc bén như đao, sát khí bức người, âm trầm quỷ dị, so với lúc chưa đột phá thì mạnh hơn rất nhiều.

“Lý Phù Trần, rửa cái cổ chờ ta đi!” Hắc Sát cười ha hả.

Lăng Hoang nói: “Hắn chỉ cần vừa xuất hiện, ta lập tức sẽ cho hắn nếm thử mùi vị bị chém ngàn vạn phát đao.”

“Còn nữ đệ tử Thương Lan Tông thì giao cho ta, rút gân lột da, chơi hằn là rất thoải mái, sau khi giết nàng còn có thể chế tạo thành con rối.” Khương Tiểu Mao ánh mắt biến thái.

Cách đó không xa, Yến Kinh Vũ đang khoan chân tĩnh tọa nhũ mây một cái, nàng không chỉ một lần nghe thấy mấy người này nhắc tới kẻ gọi là Lý Phù Trần.

“Nửa năm không gặp, thực lực của ngươi dường như tăng lên rất nhiều.” Yến Kinh Vũ thầm nghĩ trong lòng.

Sáng sớm ngày thứ hai, 5 người Lý Phù Trần rốt cuộc cũng tìm được vườn thảo dược thứ hai, bất quá trong vườn thảo dược chỉ có 2 gốc Địa Sát Quả, cũng may là chỉ còn Tiêu Biệt Ly cùng Trần Phương Hoa chưa được phân chia Địa Sát Quả, về phần những thảo dược khác ở trong vườn, tất nhiên toàn bộ thuộc về Lý Phù Trần.

“Ta trước đây đã dùng qua một quả Địa Sát Quả, quả Địa Sát Quả này hiệu quả phỏng chừng không lớn lắm.” Trần Phương Hoa dự tính không dùng Địa Sát Quả, mà sẽ đưa nó cho Lý Phù Trần.

Lý Phù Trần nói: “Dùng quả Địa Sát Quả này, tỷ không sai biệt lắm cũng có một thành cơ hội có thể tấn chức đến Địa Sát Cảnh nhị trọng.”

Trần Phương Hoa lắc đầu, “Một thành cơ hội quá ít, nếu như đệ không ngại ta sẽ gây cản trở mà nói, Địa Sát Cảnh nhất trọng tu vi ta đã rất thỏa mãn.”

“Tự nhiên sẽ không ghét bỏ, có đệ ở đây, tất cả an tâm.”

Lý Phù Trần nhận lấy Địa Sát Quả, sau đó lấy ra một cái túi trữ vật trống không, đưa cho Trần Phương Hoa nói: “Cái túi trữ vật này cho tỷ.”

Túi trữ vật có dấu hiệu nhận biết của Thương Lan Tông, tất cả đều phải nộp lên, còn túi không có tất nhiên sẽ thuộc về sở hữu của bản thân.

“Ta đây liền không khách khí.” Trần Phương Hoa trên mặt nở ra ý cười, túi trữ vật đối với võ giả mà nói quá quan trọng, mỗi khi ra ngoài, cần phải mang theo một ít thứ cần thiết, không có túi trữ vật hết sức bất tiện, mà có túi trữ vật thì hết sức dễ dàng.

Trên đầu giá hội ở bên ngoài, mỗi khi xuất hiện một túi trữ vật, mọi người đều điên cuồng tranh mua, giá cả thường thường có thể đạt được hơn 10 vạn kim tệ, hơn nữa có tiền cũng không mua được, dù sao những kẻ tranh đoạt túi trữ vật, có người nào là không có bối cảnh sâu xa.

Một lúc lâu sau, Tiêu Biệt Ly thuận lợi tấn chức đến Địa Sát Cảnh nhị trọng cảnh giới.

Có thể nhận thấy, Tiêu Biệt Ly tinh thần vô cùng hưng phấn.

Cũng khó trách, Địa Sát Cảnh võ giả tăng lên một trọng rất gian nan, như hắn có 4 sao căn cốt tư chất, tu luyện bình thường, ít nhất cũng phải mất một – hai năm thời gian mới có thể tấn chức đến Địa Sát Cảnh nhị trọng cảnh giới. Mà bây giờ, có thể dễ dàng tấn chức, tiết kiệm rất nhiều thời gian.

Phải biết rằng trong quá khứ, không phải lần nào bí cảnh mở ra cũng có người phát hiện khu vực trung tâm Bí Cảnh, có thể có một vài người tìm được Địa Sát Quả đã là rất may rồi.

Tia nắng ban mai rơi xuống mặt đất, 5 người lần thứ hai khởi hành, từ từ đi sâu vào trong khu nhà bằng đá.

“Thật đáng tiếc, đây là một vườn thảo dược rất lớn, thế nhưng bên trong một gốc thảo dược cũng không có.” Nhìn vườn thảo dược rộng lớn trống không, trên mặt 5 người lộ vẻ tiếc nuối.

Lý Phù Trần nói: “Cao cấp thảo dược cần rất nhiều năm để sinh trưởng, có thể trước đây thật lâu, đệ tử 4 tông đã đem thảo dược nơi này thu thập hết, đến bây giờ còn chưa có mọc ra.”

Sau khi thu thập thảo dược, ít nhiều cũng phải để lại một ít gốc rễ, những gốc rễ này qua một vài năm sẽ nảy mầm bắt đầu sinh trưởng.

Thảo dược cấp càng cao, số năm cần càng nhiều, theo ghi chép, một số Địa Cấp thảo dược, đều cần mấy trăm năm, thậm chí hơn nghìn năm thời gian.

Mà Thiên Cấp thảo dược trong truyền thuyết, cần mấy nghìn năm thậm chí hơn vạn năm mới thành thực.

Tiêu Biệt Ly gật đầu, “Lý sư đệ nói có lý.”

“Ha ha, các ngươi đều ở đây a, ông trời thật đúng là quan tâm chúng ta, đem các ngươi đến đây, không phải mất công tìm kiếm” Giọng nói âm trầm vang lên, một nhóm nhiều người từ phía ngoài đi vào trong sân nhỏ trông trải.

Bạn đang đọc truyện *Vĩnh Hằng Chí Tôn* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 161: Khí Thế Kinh Khủng

Cầm đầu nhóm người này rõ ràng là 3 người Lệ Vô Huyết, Đoạn Hải cùng với Đoan Mộc Du.

Lần trong nhóm người còn có Yến Khinh Vũ.

Nhìn thấy trong 10 người, thì có đến 6 người đều tấn chức đến Địa Sát Cảnh nhị trọng, 4 người Tiêu Biệt Ly sắc mặt tối sầm lại, bọn họ cho rằng đối phương cùng lắm chỉ có 2 đến 3 người tấn chức Địa Sát Cảnh nhị trọng, không ngờ lại là 6 người.

Ngoài ra, còn có 4 kẻ là Địa Sát Cảnh nhất trọng tu vi, cũng không hề dễ đối phó chút nào.

Yến Khinh Vũ, Bạch Sát, Dạ Hoa cùng với Trầm Phi Hà, tùy tiện lấy một người đem so với Tiêu Biệt Ly đều không yếu hơn bao nhiêu, rõ ràng mạnh hơn Vũ Văn Thiên cùng Trần Phương Hoa rất nhiều.

“Đám người này thật đúng là chương ngại vật a.”

Tiêu Biệt Ly cười khở một tiếng, bọn họ còn cho rằng vận khí của mình rất tốt, không ngờ tới vận khí của đối phương còn tốt hơn.

Đám người Lệ Vô Huyết sắc mặt lạnh lạnh, liếc mắt nhìn qua hai người Liễu Vô Hoàng cùng với Tiêu Biệt Ly, hơi kinh ngạc một chút, nhưng mà cũng không để ý quá nhiều, hai người chỉ là Địa Sát Cảnh nhị trọng mà thôi, Liễu Vô Hoàng còn có chút năng lực, kẻ gọi là Tiêu Biệt Ly thì quá kém, thế nhưng khi ánh mắt của bọn chúng nhìn tới Lý Phù Trần thì cả đám sắc mặt nặng nề.

Lý Phù Trần thành linh tấn chức đến Địa Sát Cảnh nhất trọng rồi.

Khi hắn còn là Quy Nguyên Cảnh cửu trọng tu vi, đã có thể một mình chiến với tất cả bọn chúng rồi, hiện tại tấn chức đến Địa Sát Cảnh nhất trọng, chẳng phải là muốn nghịch thiên.

“Chết tiệt.” Lệ Vô Huyết trong lòng gầm nhẹ.

Lý Phù Trần lạnh lùng nhìn lướt qua 10 người, thờ ơ nói: “Nhân lúc ta còn không có thay đổi chủ ý, tất cả rút đi!”

Trong tất cả mọi người ở nơi đây, cũng chỉ có Lý Phù Trần là đủ bản lĩnh, một người khiêu chiến tất cả người của 3 tông.

Thương!

Trên người Đoạn Hải tản mát ra sát khí tựa như là Yêu Ma vậy, nhanh chóng rút ra Bách Chiến Đao.

“Coi như hắn tấn chức đến Địa Sát Cảnh nhất trọng thì như thế nào, chúng ta nơi này có chính là 6 Địa Sát Cảnh nhị trọng và 4 Địa Sát Cảnh nhất trọng.” Huyết Dao Lăng Hoang gầm lên.

Nghe vậy, những người còn lại đều có chút ý động (động tay, động chân ^-^).

Chính xác, bọn họ nơi này có tới 6 Địa Sát Cảnh nhị trọng, nếu như mà chưa chiến đã lui, thì đúng là mất mặt quá mức rồi, cho dù sau này có đánh chết Lý Phù Trần, thì trong tâm trí vẫn sẽ lưu lại ám ảnh.

“Giao ra tất cả túi trữ vật, ta có thể tha cho các ngươi một mạng.” Hắc Sát nhẹ nhàng cười.

“Còn có nữ nhân kia, ta cũng muốn.” Khương Tiểu Mao liếm môi một cái, ánh mắt nhìn chằm chằm vào Trần Phương hoa.

Nghe vậy, 4 người Tiêu Biệt Ly đều rút ra Ô Kim Kiếm, khí thế bộc phát ra.

“Xem ra các ngươi không tính dựa theo đó mà làm.”

Lệ Vô Huyết dẫn đầu bộc phát ra khí thế, ngay sau đó, những đệ tử còn lại của 3 tông cũng bộc phát ra khí thế, duy chỉ có Yến Khinh Vũ có vẻ như không muốn tham chiến, lui ra xa.

Nàng không muốn lấy nhiều khi dễ ít, nàng muốn chiến thắng Lý Phù Trần một cách đường đường chính chính.

Hơn mười đạo khí thế cùng bạo phát, khiến mặt đất rung chuyển, dường như không gian cũng vặn vẹo.

Đương nhiên, không gian không có khả năng bị vặn vẹo, vặn vẹo là tâm linh ý chí của mọi người, dù sao trong khí thế cũng ẩn chứa tâm linh ý chí.

Dưới sự đè nén của tâm linh ý chí, khiến cảnh tượng trong mắt mỗi người đều trở lên vặn vẹo.

Bị 9 đạo khí thế của đối phương đè nén, 4 người Tiêu Biệt Ly đến hít thở cũng thấy khó khăn, nếu như đang chiến đấu, có thể phát huy ra tám phần

mười thực lực cũng là không tệ rồi.

Đứng tại trung tâm khí thế của 2 trận doanh, Lý Phù Trần một chút cảm giác cũng không có, những khí thế này lướt nhẹ qua hắn tựa như là mây bay, không thể lay động tâm linh ý chí của hắn một chút nào.

“Thật đúng là một đám người không biết sống chết, đã như vậy, ta đây cũng không có gì phải bận tâm, các ngươi đã muốn chết, ta thành toàn cho các ngươi.”

Kích phát Huyền Long Bí Pháp, dị tượng công pháp hiện lên, một khí thế tựa như là thiên uy phóng lên cao.

“Đây là?” Khí thế thật kinh khủng.

13 đạo khí thế dưới sự đè nén của cỗ khí thế này, giống như một đám người già yếu, giống như những đứa bé đang run lấy bầy, toàn bộ đều uể oải (một môi).

Trong nháy mắt, toàn bộ đình viện, giống như là bị đưa vào trong hỏa ngục, tất cả mọi người đều cảm thấy toàn thân nóng lên, 4 người Tiêu Biệt Ly không bị ảnh hưởng, Lý Phù Trần phát ra khí thế cũng không có nhằm vào bọn họ.

Thế nhưng 9 người Lệ Vô Huyết, cả đám miệng đắng lưỡi khô, da thịt cháy xém trông rất thê thảm.

Nhất là hai người Bạch Sát cùng Trầm Phi Hà, hai người này tu vi thấp nhất, trên người thậm chí xuất hiện cả vết bóng rộp, đây là sự ảnh hưởng của tâm linh ý chí, thân thể không tự chủ phản ứng theo.

Tối trình độ nhất định, đây đã là ảo thuật, chẳng qua là ảo thuật tương đối dã mạn, không hề có một chút kỹ xảo nào, chỉ thuần túy lấy tâm linh ý chí và khí thế đè nén đối phương.

“Khí thế thật là đáng sợ.”

U Nữ Dạ Hoa tu vi tuy rằng cũng là Địa Sát Cảnh nhất trọng, nhưng nàng dù sao cũng tinh thông ảo thuật, không có bị ảnh hưởng quá nhiều, nhưng khi nhìn đến những người khác, nhẹn không được trong lòng run lên.

“Chết!”

Căn bản không cần xuất kiếm, Lý Phù Trần chỉ đánh ra một chương.

Một chương ra, sóng khí chói mắt trùng kích ra phía ngoài.

Huyền Cấp cấp thấp chương pháp Luyện Thiết Thủ.

Bang bang!

Trong đám người, thực lực yếu nhất là Bạch Sát cùng Trầm Phi Hà thân thể cháy đen, ngã bay ra ngoài.

“Đi!”

Đám người Lệ Vô Huyết hoảng hốt, điên cuồng chạy trốn ra khỏi đình viện.

Phanh!

Lý Phù Trần lại đánh ra một chương, Linh Đồng Khương Tiểu Mao cũng bị đánh chết.

“Ngươi thế nào không đi.” Lý Phù Trần không có đuổi tận giết tuyệt, mà nhìn về phía Yến Khinh Vũ đang đứng trong góc đình viện.

Yến Khinh Vũ nói: “Chỉ giết ba người, ngươi làm rất đúng.”

Lý Phù Trần im lặng không nói gì.

Yến Khinh Vũ nói tiếp: “Nếu như ngươi giết hết đệ tử 3 tông, Thương Lan Tông đều không thể bảo vệ ngươi, nhất là Lệ Vô Huyết, hắn ta là thiếu tông chủ Thiên Sát Môn, giết hắn, tông chủ nhất định tức giận, đến lúc đó, Thương Lan Tông hơn phân nửa sẽ bỏ qua ngươi.”

“Ngươi không sợ ta giết ngươi sao?” Lý Phù Trần nói.

“Tuy rằng ta không phải đối thủ của ngươi, thế nhưng ta muốn đi, ngươi cũng không thể ngăn cản.”

Yến Khinh Vũ thân hình thoát một cái, cùng lúc xuất hiện mấy Yến Khinh Vũ, từ mấy phương hướng rời đi khỏi đình viện.

Lý Phù Trần cười cười, cũng không có xuất thủ, nếu như xuất thủ, hắn nắm chắc 5 thành có thể giữ lại đối phương, bắt quá hắn không muốn.

Theo như lời của Yến Khinh Vũ, hẳn có rất nhiều điều phải lo lắng, nếu như chém giết quá nhiều, hẳn sẽ phải nhận hậu quả không tốt.

Nếu như đem đệ tử 3 tông đều giết hết, Thương Lan Tông nhất định phải đối mặt với lửa giận của 3 tông, dưới sự liên thủ của 3 tông, khả năng Thương Lan Tông sẽ giao hẳn ra lên tới 9 thành.

Thế giới này là như vậy, quả đấm của người nào cứng hơn, thì lời nói chính là chân lý, nếu không có sức mạnh, cho dù lời nói có đạo lý, cũng chỉ là lời nói suông vô ích.

Hiện tại, hẳn không thể đối mặt với 3 tông được.

Bất quá, một ngày nào đó, hẳn sẽ đứng trên những tông môn này, một ngày nào đó, hẳn sẽ dựa theo tâm ý của mình mà làm, người đáng chết, tuyệt đối sẽ không buông tha, người cần giết người, thân cần giết thân.

“Kim sắc tiểu phù, ngươi cho ta một cuộc đời khác, ta tất nhiên sẽ không có phụ ngươi.” Lý Phù Trần nói thầm.

Được bao bọc trong linh hồn, kim sắc tiểu phù hơi động đậy, giống như là có ý thức.

Sau khi giết 3 người, Lý Phù Trần tất nhiên đạt được túi trữ vật của 3 người, tổng cộng là 7 túi trữ vật.

Kể từ đó, Lý Phù Trần có tới 14 túi trữ vật.

“Lý sư đệ, ngươi làm rất đúng, may là ngươi không có xung động.” Tiêu Biệt Ly cũng rất tán thành cách làm của Lý Phù Trần.

Tuy nói trong Bách Thảo Bí Cảnh không thể tránh khỏi chém giết, kẻ chết chỉ có thể trách thực lực không đủ mạnh, thế nhưng cũng không thể giết sạch bọn chúng.

Nhưng mà cũng phải nói, lần này quá đặc biệt, xuất hiện Lý Phù Trần quá biến thái.

Phải biết rằng lần Kiếm Sĩ tham gia Bí Cảnh, vẫn có 1-2 người có thể chống lại hẳn, Kiếm Sĩ chỉ là thực lực cao nhất, chứ không có khả năng một người có thể giết hết 3 tông, thế nhưng Lý Phù Trần thực lực quá mạnh mẽ, hoàn toàn có thể đánh chết bất cứ ai, phá vỡ cân đối trong Bách Thảo Bí Cảnh.

Phòng chừng coi như là kiếm sĩ ngày đó, gặp phải Lý Phù Trần đều phải cúi đầu xưng thần.

Bách Thảo Bí Cảnh còn thời gian 3 ngày nữa sẽ đóng lại, năm người nắm chặt thời gian, tiếp tục thăm dò khu nhà bằng đá.

Bạn đang đọc truyện *Vĩnh Hằng Chí Tôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 162: Thất Thái Lưu Ly Bò Đào Quả

Dịch giả: Cô Đơn 1 Vì Sao

Ngày thứ năm kết thúc, Lý Phù Trần tổng cộng thu thập được 5 gốc Địa Sát Quả, 24 gốc Quy Nguyên Thảo, số lượng lớn kinh người.

Nếu như sử dụng hợp lý, 5 gốc Địa Sát Quả hoàn toàn có thể tạo nên 5 Địa Sát Cảnh vô giả, phải biết rằng coi như là hai sao căn cốt, cũng chỉ có 2 thành tỷ lệ có thể tấn chức Địa Sát Cảnh.

Đương nhiên, nếu như không có tu luyện Huyền Cấp công pháp, và đem Huyền Cấp công pháp tu luyện tới cảnh giới rất cao, muốn nhanh chóng từ Quy Nguyên Cảnh cửu trọng đột phá đến Địa Sát Cảnh nhất trọng là không thể nào, với tình huống này, chỉ khi nào đạt tới cực hạn Quy Nguyên Cảnh, sau đó dùng Địa Sát Quả mới có hiệu quả.

“Phụ thân là một sao căn cốt, còn mẫu thân chỉ là phổ thông căn cốt, trong vòng ba năm, ta nhất định phải giúp cho hai người trở thành Địa Sát Cảnh vô giả.”

Lý Phù Trần hiểu rất rõ tầm quan trọng của thực lực.

Nếu như phụ thân có tu vi Địa Sát Cảnh, Lý Gia Lão Tổ lại làm sao dám cách chức người.

Trong một gia tộc, Tộc Trưởng nhất định phải có thực lực tuyệt đối, như vậy mới có thể khiến cho trên dưới gia tộc cùng chung lòng góp sức, nói cách khác, không có thực lực tuyệt đối thì lời người nói căn bản không ai nghe cả, bên trên còn có Trưởng Lão Hội đè nén, còn có Lão Tổ đè nén.

Buổi sáng ngày thứ 6, năm người đi tới chỗ sâu nhất trong khu nhà bằng đá.

Nơi này có một vườn thảo dược vô cùng rộng lớn, chỉ cần một cái vườn thảo dược này có thể so với tất cả vườn thảo dược khác trong khu nhà bằng đá.

“Đó là thảo dược?”

Trần Phương Hoa chỉ vào thảo dược sinh trưởng ở trung tâm của vườn, không chắc chắn nói.

Mọi người quay sang nhìn, cả khu vườn thảo dược là một mảnh trụi lụi, chỉ có ở vị trí trung tâm, có một gốc thảo dược sinh trưởng, gốc thảo dược này cao khoảng 2 xích (cỡ 2/3m), lá cây trông giống tay người, từng mảnh một xếp chồng lên nhau, đang nâng đỡ một chùm quả, mà quả kia trông rất giống quả nho, có khoảng 7 quả, mỗi quả đều óng ánh trong suốt, mơ hồ có ánh sáng bảy màu tỏa ra.

Như vậy đã quá thần kỳ, càng thêm thần kỳ đó là, gốc thảo dược này có vẻ như đang hô hấp, trong lúc hít thở, linh khí kinh người bị hít vào, còn khi thở ra lại là làn khói màu đen, hình như gốc thảo dược đang tự loại bỏ tạp chất.

“Đây là... Địa Cấp thảo dược?”

Tiêu Biệt Ly há hốc mồm, một lúc lâu mới nói ra được một câu.

Thiên Địa Huyền Hoàng bốn loại thảo dược, Hoàng Cấp là phổ thông thảo dược, Huyền Cấp thảo dược đã ẩn chứa một tia huyền diệu, mà Địa Cấp thảo dược đều ẩn chứa huyền ảo của thiên địa, tất cả đều thần kỳ tới mức không thể tin được, về phần Thiên Cấp thảo dược, đó là thảo dược trong truyền thuyết, chưa có ai thấy qua, bởi vì Thiên Cấp thảo dược căn bản sẽ không sinh trưởng ở những nơi phạm tục, những nơi nó sinh trưởng, tất nhiên là nơi phạm tục không thể sánh bằng, ví như Thiên Cấp Bí Cảnh, cùng một ít địa phương thần bí.

Mỗi một gốc Thiên Cấp thảo dược, đều là do vô số tinh hoa của thiên địa tập hợp lại mà mọc ra, ẩn chứa quy tắc của thế giới này, không thể gặp cũng không thể cầu.

“Dĩ nhiên là Địa Cấp cấp thấp thảo dược Thất Thái Lưu Ly Bò Đào Quả.” Lý Phù Trần ánh mắt sáng lên, hô hấp dồn dập.

Hắn ở Thương Lan Tông, lúc nhàn rỗi không có chuyện gì làm, thường đi tìm một ít thư tịch nhìn một chút, trong đó có một quyển sách về hình ảnh thảo dược, mấy trang cuối cùng, thỉnh thoảng có hình ảnh của Thất Thái Lưu Ly Bò Đào Quả.

Loại thảo dược này, có thể giúp cho võ giả có căn cốt dưới 3 sao, trực tiếp tăng lên 1 sao căn cốt, ví dụ như phổ thông căn cốt tăng lên tới 1 sao căn cốt, 1 sao căn cốt tăng tới 2 sao căn cốt, 2 sao căn cốt tăng tới 3 sao căn cốt.

Đối với Lý Phù Trần mà nói, chỉ cần đem phổ thông căn cốt tăng lên tới 1 sao căn cốt, là có thể khiến cho tốc độ tu luyện của hắn tăng lên không ít, các phương diện khác như tố chất cũng sẽ tăng lên một chút, đây chính là hiệu quả vĩnh viễn, so với bất kỳ thảo dược nào đều giá trị hơn.

“Thất Thái Lưu Ly Bò Đào Quả sao?”

Liễu Vô Hoàng cùng Vũ Văn Thiên trên mặt hiện lên vẻ thất vọng.

Thất Thái Lưu Ly Bò Đào Quả mặc dù là Địa Cấp cấp thấp thảo dược, thế nhưng chỉ có thể tăng lên dưới 3 sao căn cốt, đối với bọn hắn một chút tác dụng cũng không có, ngay cả gân gà cũng không bằng.

“Loại thảo dược này, căn bản không xứng trở thành Địa Cấp thảo dược!” Vũ Văn Thiên khó chịu, hắn còn tưởng rằng sẽ có những Địa Cấp thảo dược khác ở đây, mặc kệ đổi thành bất cứ Địa Cấp thảo dược nào, đối với hắn là đều có tác dụng lớn, duy chỉ có loại thảo dược tăng lên căn cốt, một chút tác dụng cũng không có, dù sao hắn cũng là 5 sao căn cốt, muốn đem 5 sao căn cốt tăng lên tới 6 sao căn cốt, dù thế nào cũng phải là Địa Cấp cao giai thậm chí đỉnh giai thảo dược.

Tiêu Biệt Ly nói: “Không thể nói như vậy được, tuy rằng Thất Thái Lưu Ly Bò Đào Quả đối với chúng ta vô dụng, nhưng dù sao có thể trợ giúp võ giả dưới 3 sao căn cốt biến đổi, có hiệu quả nghịch thiên cải mệnh, tuyệt đối xứng với danh tiếng Địa Cấp thảo dược.”

Biến đổi căn cốt, là nghịch thiên cải mệnh, cho dù là siêu cấp cường giả cũng không thể làm được chuyện này, một gốc thảo dược lại có thể làm được, nói nó không xứng với danh tiếng Địa Cấp thảo dược, có chút hơi quá đáng.

“Lý sư đệ là phổ thông căn cốt, gốc Thất Thái Lưu Ly Bò Đào Quả, liền thuộc về Lý sư đệ đi!” Trần Phương Hoa nói.

“Tự nhiên.”

Tiêu Biệt Ly cũng không hỏi ý kiến Liễu Vô Hoàng cùng Vũ Văn Thiên. Nếu như cái này cũng phải tranh chấp, nói rõ nhân phẩm của hai người này không được.

Hít sâu một hơi, Lý Phù Trần bước về phía Thất Thái Lưu Ly Bò Đào Quả.

“Lý sư đệ cẩn thận một chút, có người nói Địa Cấp thảo dược có thể tự chủ tấn công người tới gần.” Tiêu Biệt Ly nhắc nhở.

Àm!

Tiêu Biệt Ly vừa dứt lời, Thất Thái Lưu Ly Bồ Đào Quả vươn ra một mảnh lá cây hình cánh tay, một chương vỡ hướng Lý Phù Trần.

Ánh sáng 7 màu bạo phát, một đạo chương ẩn 7 màu đột nhiên xuất hiện.

Thấy thế, Lý Phù Trần đánh ra một chiêu Luyện Thiết Thủ nghênh chiến.

Phanh!

Lý Phù Trần lùi lại 3 bước.

“Tốt khí kinh thật cường đại.” Lý Phù Trần kinh hãi không thôi, đây chỉ là một gốc thảo dược mà thôi, khí kinh từ xa đánh tới còn mạnh hơn cả hắn.

Thương!

Rút ra Ô Kim Kiếm, Lý Phù Trần tiếp tục đi tới.

Lần này, Lý Phù Trần dễ dàng phá hết chương ẩn của Thất Thái Lưu Ly Bồ Đào Quả phát ra, bất quá khi Lý Phù Trần tới gần Thất Thái Lưu Ly Bồ Đào Quả khoảng 30 bước thì, có chừng 10 phiến lá hình cánh tay vươn ra ngoài, hướng về phía Lý Phù Trần đánh ra 10 chương.

Một kiếm nơi tay, Lý Phù Trần chiến lực tăng mạnh, Lưu Tinh Kiếm Ý cùng Xích Hóa Công Ý đan vào nhau, phá hết 10 đạo chương ẩn.

Hai mươi bước.

Tất cả lá cây hình cánh tay đều hướng về phía Lý Phù Trần đánh ra một chương, chương ẩn 7 màu trút xuống mọi nơi, không thể tránh né.

Nếu như đổi thành tám trường Địa Sát Cảnh nhất trọng võ giả, đừng nói 1 người, coi như là mười mấy người, cũng sẽ bị chương ẩn này đập chết.

“Phá!”

Ô kim Kiếm trong tay hắn tỏa sáng như mặt trời, vô số đạo Lưu Tinh Kiếm Khí bắn ra, trong lúc nhất thời, âm thanh va chạm của khí kinh vang lên vô cùng dữ dội, chói lọi rực rỡ không gì sánh được. (Kiểu bắn pháo hoa đây mà ^-^)

10 bước!

Ầm!

Ánh sáng 7 màu chói mắt tỏa ra, bao trùm phương viên mấy chục thước.

Phương viên trong vòng 10 thước, áp lực tăng mạnh, ngay cả mặt đất cũng chìm xuống 3 tấc (30cm).

Cũng may khí thể Lý Phù Trần đồng dạng cũng rất kinh khủng, cứng rắn xuyên qua ánh sáng 7 màu, tiếp tục đi tới.

Ánh sáng 7 màu đã làm tiêu hao hết linh khí chứa đựng trong Thất Thái Lưu Ly Bồ Đào Quả, theo Lý Phù Trần đến gần 5 bước thì, nó không còn tấn công nữa, không có gì khác so với một gốc thảo dược bình thường.

“Không hổ là Địa Cấp thảo dược, thật quá thần kỳ.”

Lý Phù Trần đem Thất Thái Lưu Ly Bồ Đào Quả nhỏ tận gốc, chỉ có nhỏ tận gốc, mới có thể bảo quản trong thời gian dài hơn, nếu như chỉ ngắt lấy quả, sau vài ngày, nguyên khí trong quả sẽ tiêu tán không còn nữa.

Tất nhiên, trong lòng đất thực ra còn có một ít gốc rễ, qua tiếp mấy trăm năm nữa sẽ có một gốc Thất Thái Lưu Ly Bồ Đào Quả mới mọc ra.

“Lý sư đệ, thời gian hãy còn sớm, không bằng ngươi trước dùng thử một viên xem hiệu quả thế nào?” Tiêu Biệt Ly nói.

“Được.” Lý Phù Trần gật đầu, ngắt xuống một quả như trái nho bỏ vào trong miệng.

Bạn đang đọc truyện *Vĩnh Hằng Chí Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 163: Tam Tông Nội Giận

Căn cốt chính là Tiên Thiên tổ chất, Tiên Thiên tổ chất càng mạnh, ngày sau phát triển càng nhanh. (Tiên Thiên= có sẵn từ khi sinh ra)

Tiên Thiên tổ chất càng yếu, ngày sau có cố gắng thế nào, thành tựu cũng chỉ ở một mức nhất định.

Căn cốt cũng giống như linh hồn, là thứ quan trọng nhất của mỗi người, tất cả những sinh vật có hình thể rõ ràng, đều là lấy căn cốt làm cơ sở để tạo lên thân thể.

Sau khi nuốt Bồ Đào Quả, Lý Phù Trần cảm thấy có vô số dòng điện chạy loạn ở trong người, ngay sau đó, một cảm giác đau đớn từ sâu bên trong căn cốt truyền đến, loại đau đớn này không thể diễn tả bằng lời, giống như là xương cốt toàn thân đều bị nghiền nát.

Cũng may là cảm giác đau đớn này chỉ tồn tại trong giây lát.

Sau một hồi, Lý Phù Trần khôi phục tri giác, cúi đầu nhìn xuống, thấy bên ngoài thân thể bị bao phủ bởi một lớp nhầy màu đen, có mùi hôi thối bốc lên.

“Đây là tạp chất ở chỗ sâu nhất trong cơ thể?” Lý Phù Trần đang mãi suy nghĩ.

“Lý sư đệ, người đã tỉnh.” 4 người Tiêu Biệt Ly nhìn lại.

Lý Phù Trần hỏi: “Ta đã ngồi đây bao lâu?”

Trần Phương Hoa nói: “Đây đã là buổi sáng ngày thứ 7.”

“Buổi sáng ngày thứ 7 sao?” Lý Phù Trần giật mình, hắn cảm thấy mọi thứ diễn ra chỉ trong chớp mắt mà thôi.

“Lý sư đệ, cảm giác thế nào?” Trần Phương Hoa hết sức tò mò.

Nắm chặt tay, Lý Phù Trần nói: “Cảm giác liên hệ với thiên địa dễ dàng hơn.”

Tiêu Biệt Ly gật đầu, “Căn cốt là gốc rễ của con người, đồng dạng ẩn chứa sự huyền ảo của thiên địa, cùng với thiên địa càng thêm gắn kết là điều bình thường.”

Căn cốt càng cao, độ phù hợp cùng với Thiên Đạo càng cao, mà độ phù hợp càng cao, tăng lên tu vi cùng với cảm ngộ võ học tự nhiên cũng sẽ nhanh hơn rất nhiều.

“Lý sư đệ, người chỉ là phổ thông căn cốt cũng đã biến thái như vậy, hiện tại tăng lên tới 1 sao căn cốt, không biết sẽ có thay đổi như thế nào.” Trần Phương Hoa cảm thán nói.

Nghe vậy, Liễu Vô Hoàng cùng Vũ Văn Thiên biến sắc, hai người cũng ý thức được vấn đề này.

Khi còn là phổ thông căn cốt, Lý Phù Trần đã vượt qua bọn họ, hiện tại là 1 sao căn cốt, càng không phải nghĩ.

May là Thất Thái Lưu Ly Bồ Đào Quả chỉ có thể dùng một lần, lần thứ hai liền không có tác dụng, bằng không để Lý Phù Trần tăng tới 3 sao căn cốt, bọn họ đâu còn đường để sống, cả đời phải sống dưới cái bóng của Lý Phù Trần.

Trong khu nhà bằng đá có một con sông nhỏ, Lý Phù Trần đi tới tắm rửa, thay quần áo khác.

Không đợi 5 người đi ra khỏi khu nhà bằng đá, Bí Cảnh phải đóng lại, ở trước mặt 5 người, thỉnh linh xuất hiện một cánh cửa 5 màu.

“Thật đúng là một hành trình Bí Cảnh đầy kỳ diệu, cảm giác như là đang nằm mơ vậy.” Nhìn chằm chằm vào cánh cửa 5 màu, Tiêu Biệt Ly có cảm giác không chân thật.

Lý Phù Trần nói: “Cái này đúng là cơ duyên của chúng ta, tuy là ảo cảnh, nhưng thực sự tồn tại.”

“Đúng vậy, đây là cơ duyên.” Tiêu Biệt Ly gật đầu.

“Đi thôi, cùng ra ngoài!”

Trần Phương Hoa dẫn đầu đi vào cánh cửa 5 màu, 4 người Lý Phù Trần theo sát phía sau.

....

“Tính toán thời gian, hẳn bọn chúng sắp đi ra rồi, ha ha, các người chuẩn bị hai tay dâng lên kim tệ đi!” Thiên Sát Môn Đại Trưởng Lão Vi Nhất Bình cười ha hả, đảo mắt với thiên kiều Thiên Sát Môn vô cùng tự tin.

Bản về nhân số, Thiên Sát Môn có tới 13 người, còn về thực lực, Lệ Vô huyết, Hắc Bạch Song Sát cùng với Trảo Quỷ Trịnh Huyền, đều là xếp thứ nhất, coi như là Yên Kinh Vũ, thực lực cũng là rất mạnh, nếu như không phải tuổi còn quá nhỏ, tuyệt đối có thể quét ngang 3 tông. Cho nên, bất kể như thế nào, Thiên Sát Môn cũng không thể thua.

“Hừ hừ, cái này chưa chắc đã đúng, Linh Ân Tông ta, năng lực giữ mạng cũng không phải vô dụng.” Bà lão Linh Ân Tông cười nhạt, đồng dạng có lòng

tin rất lớn.

“Cuồng vọng, chỉ sợ đệ tử Thiên Sát Môn nguoi, sớm đã bị đệ tử Cuồng Đao Tông ta là Phong Đao Đoạn Hải giết sạch rồi.” Cuồng Đao Tông Đại Trưởng Lão Hách Liên Hồ hai tay ôm trước ngực, tỏ vẻ mọi chuyện diễn ra như dự tính.

Trong 4 người, duy chỉ có Triệu Vô Tẩn đáng vẻ có chút lo lắng.

Rất rõ ràng, tham gia Bí Cảnh lần này, thực lực đệ tử Thương Lan Tông đứng là yếu nhất trong 4 tông, lão không có hy vọng xa vời sẽ chiến thắng trận đánh cuộc này, lão chỉ hy vọng đệ tử Thương Lan Tông có thể sống sót mấy người, thậm chí, lão bi quan nghĩ, còn 2-3 người sống sót cũng là không tệ, dù sao mỗi lần tham gia Bí Cảnh, đều chết hơn phân nửa, lần Bí Cảnh này đệ tử 3 tông quá mạnh mẽ, hy vọng có đệ tử còn sống là tốt lắm rồi.

“Lý Phù Trần, Liễu Vô Hoàng, Vũ Văn Thiên, ba nguoi nhất định phải sống sót đi ra.”

Những người khác Triệu Vô Tẩn không có quan tâm, 4 sao căn cốt ở Thương Lan Tông có rất nhiều, chết mất vài người cũng không sao cả, thế nhưng 3 người này không thể chết được.

Lý Phù Trần được lão coi trọng, còn Liễu Vô Hoàng cùng Vũ Văn Thiên là 5 sao căn cốt, bất kỳ một người nào chết đều là tổn thất rất lớn.

Thời gian trôi qua nhanh chóng, xuất hiện sương mù nồng đậm, cánh cửa 5 màu biến mất 7 ngày trước, một lần nữa xuất hiện.

Thấy thế, mọi người như ngừng thở, khẩn trương nhìn xem.

Có chờ mong, có thấp thòm, trong lòng nổi lên các loại tâm tình.

Xuất hiện đầu tiên chính là đệ tử Cuồng Đao Tông.

Một, hai, ba người. Đệ tử Cuồng Đao Tông chỉ có 3 người.

Thiên Sát Môn đi ra 5 người.

Sau đó là Linh Ân Tông, không hổ là tông môn am hiểu đánh lén ám sát cùng với ẩn nấp, có tới 5 người đi ra ngoài.

Cuối cùng đến đệ tử Thương Lan Tông.

Một, hai, ba, bốn người...

Khi số người đi ra đạt tới 4 thì, khoe miệng Triệu Vô Tẩn cứng đờ, không sai, rõ ràng còn sống nhiều người như vậy.

Năm, sáu. Thương Lan Tông tổng cộng có 6 người còn sống đi ra.

Người cuối cùng hiển nhiên là Tào Quang, tu vi của hắn vẫn là Quy Nguyên Cảnh đỉnh phong, trong 7 ngày này hắn trốn trong một dãy núi nhỏ, lặng lẽ thu thập thảo dược, điều này giúp cho hắn giữ được mạng sống, mà những kẻ đột phá đến Địa Sát Cảnh tu vi, trái lại từng người một đều chết hết, chỉ có thể nói, mệnh của hắn tốt.

“Ha ha, xem ra là Thương Lan Tông ta thắng, lão phu cảm tạ các vị.” Triệu Vô Tẩn ngửa mặt lên trời cười to.

Trong 10 người, có tới 6 người còn sống, đây tuyệt đối là một kỳ tích, một kỳ tích vô cùng to lớn, phải biết rằng trong 4 tông, đệ tử Thương Lan Tông là yếu nhất.

“Không có khả năng, điều này tuyệt đối không thể xảy ra, nói mau, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?” Vi Nhất Bình nổi giận, hỏi Hắc Sát.

Thiên Sát Môn có 13 người, vậy mà chết còn lại có 5 người, là tông môn mạnh nhất, không thể nghi ngờ đây chính là một cái trò cười.

Đồng dạng nổi giận còn có Hách Liên Hồ, đệ tử Cuồng Đao Tông còn sống sót lại là ít nhất, điều này quả thực không thể chịu đựng được.

Bà lão Linh Ân Tông cũng bắt đầu hỏi đệ tử tông môn mình, bà lão muốn biết trong Bách Thảo Bí Cảnh đã xảy ra chuyện gì, vì sao Thương Lan Tông yếu nhất, trái lại người còn sống lại là nhiều nhất.

Hắc Sát ánh mắt oán độc nhìn chằm chằm Lý Phù Trần, hướng Vi Nhất Bình nói: “Đại Trưởng Lão, đệ tử Thiên Sát Môn, có hơn phân nửa đều là chết ở trên tay của Lý Phù Trần, người này quả thực phát điên, ngay cả Bạch Sát cũng bị hắn giết chết.”

Hắc Sát cùng Bạch Sát là anh em như thể chân tay, Bạch Sát chết, khiến cho hắn đối với Lý Phù Trần sinh ra vô tận oán hận, hắn thề độc, nhất định phải tự tay lấy đầu Lý Phù Trần, vì Bạch Sát báo thù.

Bên kia, Huyết Đao Lăng Hoang hướng Hách Liên Hồ nói: “Đệ tử Cuồng Đao Tông ta, hơn phân nửa đều chết ở trên tay của Lý Phù Trần, Trầm Phi Hà cũng vậy.”

“Đệ tử Linh Ân Tông chết ở trên tay hắn, cũng hơn 3 người, trong đó có cả Khương sư đệ.” Đoan Mộc Du cũng hướng Đại Trưởng Lão Linh Ân Tông

nói liên tục.

Đem hết thảy nơi đây nhìn ở trong mắt, Triệu Vô Tẫn cảm thấy choáng váng, nguyên nhân khiến đệ tử 3 tông từ thương thâm trọng, là bởi vì Lý Phù Trần.

Một người tàn sát đệ tử 3 tông.

Dường như, trước đây Kiếm Sĩ cũng chỉ là quét ngang, so với tàn sát còn kém xa

Bạn đang đọc truyện *Vĩnh Hằng Chí Tôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 164: Vạn Kiếm Quy Tông

“Phù Trần, những điều bọn chúng nói đều là thật?” Triệu Vô Tẫn hỏi Lý Phù Trần.

Lý Phù Trần gật đầu, chuyện này cũng không có gì phải giấu giếm, bởi vì mọi người đều đã biết.

Thấy Lý Phù Trần gật đầu thừa nhận, Triệu Vô Tẫn cười nói: “Từ khi lão phu trở thành Trưởng Lão Thương Lan Tông đến nay, chưa bao giờ nhìn thấy có đệ tử nào mạnh mẽ như vậy, trong cùng thế hệ, người là Ông Vua không ngại, chỉ có ở trong tông môn hùng mạnh hơn, mới có thể tìm được người như ngươi.”

Lão quyết định, nếu ngày sau Lý Phù Trần bị hạn chế bởi căn cốt, không thể đột phá đến Thiên Cương Cảnh, lão nhất định sẽ dốc hết toàn lực, trợ giúp Lý Phù Trần đột phá, một khi Lý Phù Trần trở thành Thiên Cương Cảnh cao giai võ giả, dưới Thoát Thai Cảnh, không thể nghi ngờ đây chính là một nguồn chiến lực cực mạnh.

“Đại Trưởng Lão, ta giết đệ tử của 3 tông nhiều như vậy, có gặp phải phiền phức gì không?” Lý Phù Trần hỏi.

Triệu Vô Tẫn nói: “Cái này có chút rắc rối, từ khi thành lập Thương Lan Tông tới nay, chưa từng xuất hiện cái loại tình huống khó xử như vậy, nhưng mà ngươi yên tâm, chỉ cần không giết sạch đệ tử của 3 tông, tình hình cũng sẽ không trở nên tồi tệ, cùng lắm chỉ xuất hiện một ít tranh chấp mà thôi, sẽ không dẫn tới 4 tông đại chiến.”

Nếu như Lý Phù Trần giết sạch đệ tử của 3 tông, trong số đó có cả Lệ Vô Huyết là thiếu tông chủ Thiên Sát Môn, tình hình rõ ràng sẽ trở nên không thể kiểm soát được, nhưng mà may là chuyện này không có xảy ra.

“Lý Phù Trần, ngươi đúng là một tiểu tử độc ác, dám giết nhiều đệ tử Thiên Sát Môn ta như vậy, lão phu sẽ không tha cho ngươi.” Một khí thế vô cùng đáng sợ phóng lên cao, trong hư không, phảng phất xuất hiện một bộ xương khô màu đen, hung hăng đánh tới muốn trấn áp Lý Phù Trần.

“Lý Phù Trần, ngươi dám giết đệ tử Cuồng Dao Tông ta, hiện tại đền mạng cho ta.” Cuồng Dao Tông Đại Trưởng Lão Hách Liên Hồ cũng nổi đóa, khí thế bá đạo ngang ngược phóng ra, xuất hiện một con mãnh hổ ngửa mặt lên trời rít gào.

“Khương Tiểu Mao là thiên tài hiếm có của Linh Ẩn Tông ta, tự chặt đứt 2 tay, ta có thể bỏ qua chuyện này.” Khí thế của bà lão Linh Ẩn Tông, tựa như màn đêm che khuất bầu trời.

“Các ngươi, đừng có quá đáng.” Triệu Vô Tẫn nổi giận, tỏa ra khí thế giống như là đại dương mênh mông vậy, chống lại khí thế của Đại Trưởng Lão 3 tông.

“Triệu Vô Tẫn, Thương Lan Tông ngươi không thể bảo vệ được nó, hiện tại buông tay còn kịp.” Vi Nhất Bình trong mắt hiện lên sát khí.

Triệu Vô Tẫn lạnh lùng nói: “Các ngươi thật là vô liêm sỉ, trong Bách Thảo Bí Cảnh, không thể tránh khỏi chém giết, không có bản lĩnh chính là phải chết, nếu ta cũng giống như các ngươi, trước đây đệ tử Thương Lan Tông ta chết nhiều như vậy, ta có đúng hay không cũng nên tìm các ngươi tính sổ.”

Hách Liên Hồ nói: “Chuyện đã qua thì là đã qua, Hách Liên Hồ ta chỉ nhìn hiện tại, hôm nay Thương Lan Tông ngươi phải để hằn lại, bằng không đừng trách ta không khách khí.”

“Triệu Vô Tẫn, ngươi không thể bảo vệ được cho nó.” Giọng nói của bà lão Linh Ẩn Tông nhẹ nhàng vang lên.

“Đám người này thật là vô liêm sỉ.” Trần Phương Hoa tức giận nói.

Trong Bách Thảo Bí Cảnh, người không giết người, người khác liền muốn giết người, hơn nữa từ đầu cho tới cuối, đều là do đệ tử của 3 tông tới gây sự.

Lý Phù Trần thân nhiên nói: “Người mạnh là vua, đây là chuyện rất bình thường không có gì để nói, bọn họ chỉ là kiếm cơ muốn diệt trừ ta mà thôi.”

Thiên Cung Cảnh đỉnh cấp võ giả thả ra khí thể quá mãnh mẽ, cho dù Triệu Vô Tần đã cản lại 9 thành khí thể, chỉ còn dư lại 1 thành, cũng đủ khiến cho Lý Phù Trần phải chịu áp lực rất lớn.

Nhìn Đại Trưởng Lão 3 tông, ánh mắt Lý Phù Trần trở nên lạnh lẽo.

“Triệu Vô Tần, ngươi cho rằng một mình ngươi có thể ngăn cản 3 người chúng ta sao, cút ngay cho ta.” Khí thể của Vi Nhất Bình hóa thành bộ xương khô màu đen, bỗng nhiên nhắm về phía đại dương khí thể của Triệu Vô Tần.

Cùng lúc đó, khí thể của Hách Liên Hồ hóa thành mảnh hồ cùng với khí thể như màn đêm của bà lão Linh Ân Tông, cũng nhắm về phía đại dương khí thể.

Triệu Vô Tần gào to một tiếng, tựa như cá voi hút nước, đại dương khí thể điên cuồng mở rộng ra, sóng lớn cuộn cuộn chặn lại bộ xương khô khí thể, mảnh hồ khí thể cùng với màn đêm khí thể.

“Ngươi đã đột phá Thương Lan Chân Công đến tầng 19?” Hách Liên Hồ kinh ngạc nói.

Huyền Cấp đỉnh giai công pháp vô cùng khó luyện, phần lớn thiên kiêu khi còn ở Địa Sát Cảnh tu vi thì đã có thể đem Huyền Cấp trung giai công pháp đột phá đến cảnh giới cao nhất, thế nhưng đổi lại là Huyền Cấp đỉnh giai công pháp, cho dù đã tấn chức đến Thiên Cung Cảnh, phần lớn cũng chỉ luyện tới tầng thứ 16-17 là cùng, về phần tầng thứ 18, trong các tông môn cũng rất ít người có thể đạt được, chứ đừng nói gì tới tầng thứ 19.

“Ngươi đã đột phá Thương Lan Chân Công đến tầng thứ 19 thì như thế nào, cũng chỉ là chênh lệch 1 tầng, lẽ nào ngươi muốn nghịch thiên?” Vi Nhất Bình nhẹ nhàng cười.

Một đôi một, lão còn tỏ ra kiêng kỵ Triệu Vô Tần, nhưng nếu là 3 người, Triệu Vô Tần cho dù có 3 đầu 6 tay cũng không đủ dùng.

“Triệu Vô Tần, chớ hành sự theo cảm tính, tiểu tử này chỉ là phổ thông căn cốt mà thôi, loại bỏ hẳn, đối với Thương Lan Tông ngươi cũng không có bất kỳ tổn thất nào.” Giọng nói của bà lão Linh Ân Tông giống như là thuốc độc, ăn mòn từng chút một tâm linh ý chí của Triệu Vô Tần.

Triệu Vô Tần lạnh lùng nói: “Nếu ta ngay cả một người đệ tử cũng không thể bảo vệ được, thì làm gì còn mặt mũi để sống trên cõi đời này, Hạo Khí Trường Tồn, mở.”

Theo tiếng quát của Triệu Vô Tần, đại dương khí thể lần thứ 2 mở rộng ra, gần như gấp đôi so với trước, khí tức tràn ngập, quét ngang 8 phương, trên Bách Thảo Hồ nhắc lên sóng lớn cuộn cuộn.

“Là 4 sao bí pháp Hạo Khí Trường Tồn.” Tiêu Biệt Ly kinh hô.

Nếu như nói 3 sao bí pháp đã là bí pháp bậc nhất, 4 sao bí pháp ở Thương Lan Tông thuộc về tuyệt học bí pháp, vô cùng quý giá, nói một cách tương đối, một khi tu thành sẽ vô cùng mãnh mẽ, đủ để vượt cấp chiến thắng kẻ địch.

“Ngươi cho là chỉ có ngươi mới có 4 sao bí pháp hay sao? Bách Quỷ Dạ Hành, mở.”

“Mãng Hoang Chiến Khí, mở.”

“U Minh Huyền Ảnh, mở.”

Bên cạnh bộ xương khô do khí thể của Vi Nhất Bình biến hóa ra, là rất nhiều bóng quỷ, những bóng quỷ này rít gào liên tục, thanh thế xông lên tận trời, quỷ khí dày đặc, nếu không phải có Triệu Vô Tần chống đỡ, 6 người Lý Phù Trần, ngay lập tức sẽ bị khí thể của đối phương làm cho tan biến.

Sau khi Hách Liên Hồ mở ra 4 sao bí pháp, thân thể rõ ràng biến lớn gấp đôi, cao tới hơn 2 thước, một khí tức vô cùng hung hãn dung hợp với mảnh hồ khí thể, khiến cho mảnh hồ khí thể lộ xác trở nên to lớn hơn, mảnh hồ ngira mặt lên trời gầm rú, giống như muốn thôn phệ nhật nguyệt, khiến cho người khác cảm thấy khủng hoảng vô cùng.

Mà trên người bà lão Linh Ân Tông, xuất hiện một cái bóng người hư ảo, bóng người này nhếch miệng cười cợt, làm cho màn đêm khí thể lần thứ hai mở rộng ra, bà lão Linh Ân Tông trực tiếp ẩn thân vào trong bóng tối, biến mất không còn nhìn thấy.

Khí thể của 4 người, lần thứ 2 đụng vào nhau, trong lúc nhất thời, trời đất biến sắc, gió mạnh nổi lên, trên bầu trời mơ hồ truyền đến âm thanh của sét đánh, ngay sau đó, từng đạo thiểm điện chui ra.

Khí thể bốn người đụng vào nhau, dẫn tới trời đất biến đổi, quả là đáng sợ.

Dưới sự bao phủ bởi khí thể của 4 người, các Trưởng Lão nội tông còn lại của các tông, việc duy nhất có thể làm là bảo vệ cho môn hạ đệ tử của mình, lúc này, bọn họ không thể tùy ý nhúng tay vào được.

“Không tốt, khí thể của Đại Trưởng Lão không thể chống lại được.”

Tiêu Biệt Ly biến sắc, trong mắt hấn, Triệu Vô Tần đang lùi lại rất nhanh, đại dương khí thể mênh mông cuộn cuộn, yếu đi rất nhiều.

“Vi Nhất Bình, ba người các ngươi thật quá đáng, đã như vậy ta liền cho các ngươi biết một chút về trấn tông bí pháp của Thương Lan Tông ta, Vạn

Kiểm Quy Tông!” Truyền ra hàng ngàn hàng vạn tiếng kiếm ngân vang, ở xung quanh người Triệu Vô Tẫn cùng với bầu trời, đột nhiên xuất hiện mấy nghìn đạo kiếm khí, kiếm khí vừa xuất hiện, cả trời đất giống như bị cắt thành từng mảnh nhỏ, mà 3 đối tượng được Triệu Vô Tẫn đặc biệt chăm sóc, chỉ cảm thấy khí thế tàn phá nặng nề, toàn thân đều thấy vô cùng đau đớn.

“Trần tông bí pháp, Vạn Kiếm Quy Tông.” Lý Phù Trần con người co rút lại.

Bạn đang đọc truyện *Vĩnh Hằng Chí Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 165: Bản Mạng Kiếm Nguyên

Dịch giả: Cô Đơn 1 Vì Sao

Vạn Kiếm Quy Tông có danh tiếng quá lớn.

Mỗi khi nhắc tới Thương Lan Tông, ý nghĩ đầu tiên xuất hiện trong đầu rất nhiều cao thủ hầu như là về bí pháp Vạn Kiếm Quy Tông.

Trong phạm vi hơn mười vạn dặm, được chia thành rất nhiều khu vực, cùng đồng đạo các thế lực lớn nhỏ, mọi người đều nhất trí đồng ý Vạn Kiếm Quy Tông là bí pháp 5 sao mạnh nhất, không có bí pháp nào sánh bằng.

Năm đó, Tông Chủ đầu tiên của Thương Lan Tông cũng chính là người sáng lập lên tông môn, dựa vào Vạn Kiếm Quy Tông, không biết đã giết chết bao nhiêu cao thủ, rất nhiều đối thủ có thực lực tương đương với hắn, đều bị giết chết trong nháy mắt chỉ với một chiêu, căn bản không có sức chống cự lại.

Từng tông môn đều có lá bài tẩy của riêng mình, không cần phải nghĩ cũng biết được, Vạn Kiếm Quy Tông chính là một trong những lá bài tẩy của Thương Lan Tông.

“Đây là bí pháp Vạn Kiếm Quy Tông sao? Chớp mắt đã xuất hiện mấy nghìn đạo kiếm khí, hơn nữa mỗi một đạo kiếm khí đều có uy lực rất mạnh, cùng giới hạn của kiếm chiêu quả nhiên không giống nhau.”

Lý Phù Trần có nhãn lực hơn người, hắn có thể nhìn ra được, mỗi một đạo kiếm khí trong hư không, đều có uy lực rất lớn, kiếm khí dày đặc dường như muốn xé mở trời cao, xuyên thủng hư không, đừng nói đối đầu trực diện với Vạn Kiếm Quy Tông, chỉ sợ vừa mới liếc mắt nhìn đã tế đại toàn thân, hồn vía lên mây.

Mà giới hạn của kiếm chiêu, là hy sinh lực sát thương, để tăng lên số lượng công kích.

Ví dụ như Lưu Tinh Kiếm Vũ của Lý Phù Trần, uy lực của mỗi một đạo kiếm khí, thực tế chỉ có khoảng 3-4 thành uy lực của kiếm chiêu Thiên Ngoại Lưu Tinh, mặc kệ sau này tu vi Lý Phù Trần đạt đến mức nào, 3-4 thành đã là cực hạn, không thể tăng lên nữa. Với lại, số lượng kiếm khí của Lưu Tinh Kiếm Vũ nhìn thì có vẻ rất nhiều, thực ra cũng chỉ có hơn trăm mà thôi, còn kém rất nhiều so với Vạn Kiếm Quy Tông.

Không chỉ có Lý Phù Trần tâm tình xuất hiện dao động, 4 người Tiêu Biệt Ly cũng vậy, tất cả đều suy nghĩ đến xuất thân.

Liễu Vô Hoàng tay nắm thật chặt, âm thầm thề, một ngày nào đó, hắn sẽ có được Vạn Kiếm Quy Tông, có môn bí pháp này, đủ để hắn có thể tung hoành thiên hạ.

Vì Nhất Bình nỗ lực kiềm chế tâm tình khiếp sợ, âm trầm nói: “Không nghĩ tới, người vậy mà có thể học được bí pháp Vạn Kiếm Quy Tông, xem ra người ở Thương Lan Tông rất được coi trọng.”

5 sao bí pháp, cho dù là Đại Trưởng Lão nội tông, cũng không phải muốn là có thể học được, muốn học phải được sự cho phép của Tông Chủ, sau đó còn có mấy vị Thái Thượng Trưởng Lão ủng hộ mới được.

Có chủ ý này là vì phòng ngừa bí pháp bị tiết lộ ra ngoài, dù sao 5 sao bí pháp quá quan trọng, các tông môn khác, đều là vắt hết óc suy nghĩ để làm sao có thể lấy được bí pháp 5 sao của đối phương, tăng lên lá bài tẩy của mình.

Tay phải giờ lên cao, mấy nghìn kiếm khí vận sức chờ phát động, Triệu Vô Tẫn nói: “Các người đều không phải muốn chiến sao? Vậy chiến đi! Vừa đúng lúc, bí pháp Vạn Kiếm Quy Tông của ta còn chưa có giết qua Thiên Cương Cảnh đỉnh giai võ giả, chỉ là có tiếng không có miếng mà thôi.”

Dứt lời, tay phải của Triệu Vô Tẫn chậm rãi chỉ về phía trước, mấy nghìn kiếm khí cũng chuyển động theo.

“Ha ha, Triệu Trưởng Lão hà tất phải nổi giận, chúng ta chỉ đùa giỡn một chút mà thôi.” Bà lão Linh Ân Tông cười khan một tiếng, bà đúng là rất sợ Triệu Vô Tẫn không kiềm chế được bản thân, phát động mấy nghìn kiếm khí giết tới, thật lòng mà nói, bà không có lòng tin có thể chống lại một chiêu

Vạn Kiếm Quy Tông này.

Là bí pháp 5 sao mạnh nhất, Vạn Kiếm Quy Tông đã giết chết vô số cao thủ, không ra tay thì thôi, đã ra là có người phải chết, uy danh hiển hách hoàn toàn là từ giết chóc tạo ra.

Hách Liên Hồ hừ lạnh một tiếng, mạnh mẽ kiềm chế cơn giận của mình, đối mặt với bí pháp Vạn Kiếm Quy Tông của Triệu Vô Tần, hẳn không thể có hành động hồ đồ được.

Triệu Vô Tần nhìn về phía Vi Nhất Bình.

Vi Nhất Bình nói: “Muốn tu luyện Vạn Kiếm Quy Tông, đầu tiên phải tạo ra được bản mạng kiếm nguyên ở trong đan điền, bản mạng kiếm nguyên càng mạnh mẽ, chứa đựng kiếm khí cũng càng nhiều, theo ta đoán, bản mạng kiếm nguyên của ngươi, tôi đa cũng chỉ có thể chứa đựng được mấy nghìn kiếm khí đi!”

Vạn Kiếm Quy Tông đáng sợ ở chỗ, kiếm khí vô cùng vô tận, có thể tạo ra hàng ngàn hàng vạn kiếm khí, chính vì lẽ đó, cho dù kẻ địch cũng tu luyện 5 sao bí pháp cũng không thể nào chống lại được Vạn Kiếm Quy Tông oanh kích.

Chẳng qua điều kiện tiên quyết là, bản mạng kiếm nguyên phải đủ mạnh, Vi Nhất Bình không tin bản mạng kiếm nguyên của Triệu Vô Tần có thể mạnh đến mức ấy.

“Ngươi thử một chút thì biết.” Triệu Vô Tần tỏ ra lạnh lùng.

“Quên đi, sau này sẽ có cơ hội, không phải bây giờ.” Vi Nhất Bình không ngốc, coi như là chỉ có mấy nghìn kiếm khí, cũng đủ để đánh chết hắn rồi.

Triệu Vô Tần hừ lạnh một tiếng, “Ngươi đã đưa ra lựa chọn chính xác, Lương Trường Lão, gọi hai bảo bối của ngươi đến đây đi!”

“Được.” Lương Trường Lão gật đầu.

Dứt lời, lão lấy sức thổi ra một tiếng huýt sáo rất to.

Gầm! Grừ!

Chén trà nhỏ thời gian trôi qua, Hoàng Kim Điều cùng với Sáp Sí Hồ bay tới, chỉ có điều 2 con linh thú trông vô cùng chật vật, toàn thân đều là vết cào cùng với vết cắn.

“Chuyện gì xảy ra? Cái này là ai làm?” Lương Trường Lão rít gào.

Hoàng Kim Điều cùng với Sáp Sí Hồ là 2 bảo bối của lão, động tới chúng chính là động tới lão.

Oa!

Giống như là tiếng trẻ con khóc nỉ non, nhưng mà nếu so với tiếng trẻ con khóc thì âm thanh truyền đến lớn hơn gấp trăm ngàn lần, sau một khắc, Tứ Sí Thiên Sát Thú của Thiên Sát Môn từ phía đằng sau bay tới.

“Vi Nhất Bình, linh thú của Thiên Sát Môn ngươi dám tấn công linh thú của ta.” Lương Trường Lão rất rõ ràng, 2 bảo bối của mình là bị Tứ Sí Thiên Sát Thú tấn công thành ra như vậy.

Vi Nhất Bình âm trầm cười nói: “Đồ linh thú vô dụng, chết không phải tốt hơn sao.”

Tựa hồ đáp lại lời nói của Vi Nhất Bình, Tứ Sí Thiên Sát Thú gia tăng tốc độ, đuổi theo Hoàng Kim Điều cùng Sáp Sí Hồ.

“Nghiệt súc!”

Triệu Vô Tần quát lên một tiếng lớn, trong hư không, thỉnh linh có một đạo kiếm khí phi tới.

Phốc!

Kiếm khí đâm xuyên vào cơ thể, Tứ Sí Thiên Sát Thú kêu thảm một tiếng, từ trên không rơi xuống đất.

“Thật mạnh, một đạo kiếm khí đã có thể đánh trọng thương Tứ Sí Thiên Sát Thú!” Tất cả mọi người sợ ngây người.

“Triệu Vô Tần, ngươi dám!”

Vi Nhất Bình nổi giận, đánh ra một cái quyền phong đánh về phía Triệu Vô Tần.

Phốc phốc phốc!

Hơn mười đạo kiếm khí bắn ra, quyền phong của Vi Nhất Bình bị chém tan nát, tự động biến mất.

“Vi Nhất Bình, ngươi dám động thủ nữa, hôm nay cũng đừng mong trở về.”

“Ngươi.”

Vi Nhất Bình vô cùng phần nộ nhưng vẫn phải dẫn xuống, lão không dám ra tay một lần nữa, lão có thể chống lại vài trăm đạo kiếm khí, nhưng mà đối phương có tới mấy nghìn đạo kiếm khí, lão không thể nào chống lại được, dưới Thoát Thai Cảnh, e rằng không ai có thể can nổi.

Hách Liên Hồ cùng bà lão Linh Ân Tông nuốt nước miếng một cái.

Đây là lần đầu tiên hai người tận mắt nhìn thấy uy lực của Vạn Kiếm Quy Tông, mà cái này chỉ là một đạo kiếm khí, hai người không cách nào có thể tưởng tượng ra được, nếu như mấy nghìn đạo kiếm khí kéo tới cùng lúc, sẽ có cảnh tượng như thế nào.

“Quả thực hướng tới Vô Địch a!”

Trước đây Lý Phù Trần không biết 5 sao bí pháp mạnh tới đâu, hiện tại hắn đã được biết.

Hoàng Kim Điều cùng Sáp Sí Hồ bị thương không nhẹ, cũng may không có bị thương chí mạng, sau khi dứt cho 2 con linh thú một ít đan dược, Lương Trường Lão vung tay lên, “Tất cả lên đi!”

Nghe vậy, tất cả mọi người thuộc Thương Lan Tông đều nhảy lên, Triệu Vô Tấn là người nhảy lên sau cùng.

Liếc nhìn người của 3 tông một cái, Triệu Vô Tấn thu hồi kiếm khí, “Đi.”

Vô tận cuồng phong nổi lên, hai linh thú vỗ cánh một cái, nhanh chóng rời khỏi Bách Thảo Hồ.

“Ghê tởm!”

Mặt nước Bách Thảo Hồ nổ tung, Vi Nhất Bình tâm tình vô cùng nặng nề.

“Chúng ta cũng đi thôi!”

Cuồng Dao Tông cùng Linh Ân Tông đều gọi ra linh thú của tông môn, một trước một sau rời khỏi nơi đây.

Hiện tại nói cái gì cũng đều vô dụng, chỉ cần không phát sinh đại chiến tông môn, bọn họ không có cách nào bắt giữ người của Thương Lan Tông, cũng như Triệu Vô Tấn, còn ở lại đây ngoại trừ mất mặt ra còn làm được gì.

Cuối cùng chỉ còn lại một cái tông môn là Thiên Sát Môn.

“Lý Phù Trần, ta sớm muộn gì cũng sẽ giết ngươi.” Lệ Vô Huyết rất cao ngạo, âm thầm thề.

Bạn đang đọc truyện *Vĩnh Hằng Chí Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 166: 10 Triệu Điểm Công Hiến

Không đến một tuần, đoàn người Lý Phù Trần đã về tới Thương Lan Tông.

Đại diện đệ tử nội tông.

Triệu Vô Tấn nói: “Trong số các ngươi, ngoại trừ Tào Quang, tất cả đều đã tấn chức đến Địa Sát Cảnh, theo lý thì chưa trải qua khảo hạch Đệ Tử Chân Truyền, thì chưa được tính là Đệ Tử Chân Truyền, nhưng đây chỉ là một hình thức, đây là lệnh bài dành cho Đệ Tử Chân Truyền, các ngươi hãy nhận lấy, từ nay về sau, các ngươi đã là Đệ Tử Chân Truyền.”

Triệu Vô Tấn vung tay lên, 5 miếng lệnh bài bắn về phía 5 người Lý Phù Trần.

Tiếp nhận lệnh bài, Lý Phù Trần nhìn một chút, đây là một cái lệnh bài màu trắng bạc, mặt trước khắc hình biển cả, có cả lợi kiếm, mặt sau thì là tên của mình.

Triệu Vô Tấn nói tiếp: “Đây là Bạch Ngân lệnh bài, Đệ Tử Chân Truyền được chia làm 2 loại, một loại là Bạch Ngân, còn một loại là Hoàng Kim, Đệ Tử Chân Truyền Bạch Ngân khi đổi vật phẩm của tông môn, sẽ được giảm 30%, Đệ Tử Chân Truyền Hoàng Kim khi đổi vật phẩm của tông môn, được giảm tới 50%, muốn trở thành Đệ Tử Chân Truyền Hoàng Kim, phải trong vòng một năm, xông qua tầng thứ nhất của Chân Truyền Tháp, có tổng cộng 3 lần cơ hội, nhân tiện nói cho các ngươi biết, trong 500 Đệ Tử Chân Truyền của Thương Lan Tông ta, chỉ có 30 người là Đệ Tử Chân Truyền Hoàng

Kim, ta cũng mong trong số các người, cũng có thể xuất hiện Đệ Tử Chân Truyền Hoàng Kim.”

Vừa nói, Triệu Vô Tần vừa liếc mắt nhìn Lý Phù Trần.

Lão không biết thực lực Lý Phù Trần đạt đến mức nào, nhưng mà để trở thành Đệ Tử Chân Truyền Hoàng Kim thì không có vấn đề gì, cũng giống như Kiếm Sĩ mà thôi, dễ dàng trở thành Đệ Tử Chân Truyền Hoàng Kim.

Liễu Vô Hoàng nói: “Đại Trưởng Lão, nếu như xông qua được tầng thứ hai thì sao?”

Thời gian còn hẳn một năm, hẳn tin chắc rằng mình có thể xông qua tầng thứ nhất.

Triệu Vô Tần cười cười, lắc đầu nói: “Không có khả năng.”

“Vi sao?” Liễu Vô Hoàng hỏi.

Một Trưởng Lão nội tông đứng kế bên nói: “Tầng thứ nhất so với tầng thứ hai, độ khó kém rất xa, rất nhiều Đệ Tử Chân Truyền Bạch Ngân đạt tới Địa Sát Cảnh lực trọng tu vì đều không thể xông qua tầng thứ hai của Chân Truyền Tháp, với lại bắt đầu từ tầng thứ hai, xông qua mỗi một tầng, liền có tư cách đổi một môn chân truyền của Thương Lan Tông ta, ví dụ như 3 sao bí pháp, Huyền Cấp đỉnh giai võ học, Huyền Cấp đỉnh giai công pháp, muốn xông đến tầng thứ hai của Chân Truyền Tháp, ...Ít nhất... cũng phải đạt tới Địa Sát Cảnh tam trọng cảnh giới, mới có được một chút hy vọng.”

“Khó như vậy?” Đám người Tiêu Biệt Ly biến sắc.

Bọn họ gần như không có khả năng trở thành Đệ Tử Chân Truyền Hoàng Kim, trong số 500 đệ tử chân truyền, cũng chỉ có 30 người là Đệ Tử Chân Truyền Hoàng Kim, độ khó có thể nghĩ.

“Bắt đầu từ tầng thứ hai, xông qua mỗi một tầng, là có thể đổi một môn chân truyền?” Lý Phù Trần nhũn mày, nói như vậy thì, hẳn muốn tu luyện Phần Thiên Chân Công, cần phải tốn khá nhiều thời gian.

Cũng may lời nói kế tiếp của Triệu Vô Tần, giúp cho Lý Phù Trần có thể thở phào nhẹ nhõm, “Chẳng qua, nếu trở thành Đệ Tử Chân Truyền Hoàng Kim, sẽ được tông môn ban thưởng cho một môn chân truyền, đây là đặc quyền dành riêng cho Đệ Tử Chân Truyền Hoàng Kim.”

Hắng giọng một cái (e hèm ^-^), Triệu Vô Tần lại nói: “Được rồi, hiện tại các người hãy đem những vật phẩm thu thập được kể cả túi trữ vật mà tông môn đưa cho, đều giao lên hết đi! Ta sẽ tính thành điểm cống hiến cho các người.”

“Vâng!”

Bao gồm cả Tào Quang, 6 người cùng nộp lên túi trữ vật của tông môn.

Lý Phù Trần có tổng cộng 14 túi trữ vật, trong đó có hai túi trữ vật là của Thương Lan Tông, tức là 2 túi trữ vật không thể tính thành điểm cống hiến cho Lý Phù Trần, hẳn đành phải lấy ra các loại thảo dược cùng với khoáng thạch để nộp lên.

Sau một phen kiểm kê, bắt đầu công bố điểm cống hiến.

“Tào Quang, được cộng 76 vạn điểm cống hiến.”

Nghe vậy, trên mặt Tào Quang lộ ra vẻ vui mừng, 76 vạn điểm cống hiến, đây chính là một khoản điểm cống hiến rất lớn, cũng đủ để hắn có thể đổi bất cứ vật phẩm nào của tông môn.

“Vũ Văn Thiên, 80 vạn.”

“Trần Phương Hoa, 96 vạn.”

“Tiêu Biệt Ly, 190 vạn.”

“Liễu Vô Hoàng, 220 vạn.”

Tiêu Biệt Ly cùng với Liễu Vô Hoàng, đều đã từng giết đệ tử của tông môn khác, đoạt được túi trữ vật của đối phương, trong đó có không ít tài nguyên, hơn nữa dư ra một cái túi trữ vật, có thể thoải mái thu thập một số Hoàng Cấp cao giai hoặc đỉnh giai thảo dược, do đó điểm cống hiến nhiều hơn hẳn so với Tào Quang. Vũ Văn Thiên cùng với Trần Phương Hoa.

Cuối cùng là Lý Phù Trần.

Lý Phù Trần nộp lên nhiều tài nguyên lắm, phải kiểm kê một lúc lâu mới xong.

“Lý Phù Trần, 1020 vạn.”

Hít!

Nghe vậy , tất cả mọi người đều giật mình, cho dù là Trương Lão nội tông, cũng tỏ vẻ cực kỳ hâm mộ.

1020 vạn điểm công hiến, đây là khái niệm gì, phần lớn Trương Lão nội tông bọn họ, với chức vụ này một năm cũng chỉ được hơn 10 vạn điểm công hiến, tuy rằng có thể thông qua phương thức khác thu được điểm công hiến, nhưng mà để tích lũy tới 10 triệu điểm công hiến, vẫn là một con số quá lớn, trong khi Lý Phù Trần, chỉ mất mấy ngày thời gian, liền thu được 10 triệu điểm công hiến, quả thực khiến người ta tức chết.

Triệu Vô Tẫn thật lâu mới nói tiếp: “Rất tốt, có 1020 vạn điểm công hiến, tốc độ tiến bộ của ngươi so với người khác sẽ nhanh hơn rất nhiều.”

Trong tông môn, tiêu tốn nhiều điểm công hiến nhất, chính là đan dược, thiên địa linh khí dù sao cũng quá thừa thớt, tu vi càng cao, nhu cầu dùng đan dược cũng càng cao, nói cách khác, chỉ dựa vào hấp thu thiên địa linh khí, thì không biết phải mất bao nhiêu thời gian mới có thể tăng lên cảnh giới, cho dù ngươi có đem công pháp tu luyện tới cảnh giới cao tới đâu, nhu cầu đối với đan dược cũng không biến mất, chẳng qua giảm đi một chút mà thôi.

Trừ cái đó ra, còn có một vài chỗ cũng tiêu tốn rất nhiều điểm công hiến.

Ví dụ như Đại Điện Linh Khí trong khu vực dành cho đệ tử chân truyền, linh khí trong đó so với bên ngoài nồng nặc hơn rất nhiều, ở trong đó tu luyện, một ngày đêm mất hơn 1000 điểm công hiến, một năm là khoảng ba mươi mấy vạn.

Tuy nhiên, đối với Lý Phù Trần mà nói, ba mươi mấy vạn cũng không coi vào đâu.

“Tào Quang, hiện tại ngươi còn chưa tấn chức đến Địa Sát Cảnh, đi về trước đi, 5 người còn lại, đi với ta tới Đại điện đệ tử chân truyền.” Triệu Vô Tẫn vung tay lên, đưa 5 người đi theo lão.

Chỉ sau một lát công phu, ngồi trên linh thú của tông môn, 5 người đã đi tới khu vực dành cho đệ tử chân truyền.

Khu vực chân truyền so với khu vực nội tông càng to lớn hơn, thế nhưng người ở nơi đây ít hơn rất nhiều so với khu vực nội tông.

Đại điện đệ tử chân truyền như trước vẫn do Triệu Vô Tẫn chủ trì.

Kỳ thực Trương Lão nội tông chia làm 2 loại, một loại là Trương Lão nội tông thông thường, một loại là Trương Lão chân truyền.

Trương Lão chân truyền cho đến bây giờ chỉ có mười người, muốn số lượng ít đi, trừ phi có người chết đi, hoặc bị cách chức, còn nếu như... muốn thủ tiêu Trương Lão chân truyền, gần như không có khả năng.

“Đây là quần áo cùng với vật dụng của đệ tử chân truyền, về phần bội kiếm, lúc trước đã ban thưởng cho các ngươi, cho nên sẽ không ban thêm nữa, đây là chìa khóa nơi ở của các ngươi, một lát nữa sau khi rời đi, sẽ có Chấp Sự dẫn đường cho các ngươi.”

Nói xong, Triệu Vô Tẫn có vẻ như cảm ứng được gì đó, về mặt tuổi cười nói: “Cung kính nghênh đón Tông Chủ tới.”

5 người Lý Phù Trần hoảng hốt, vội vã quay đầu lại nhìn về phía sau.

Bên ngoài Đại điện đệ tử chân truyền, một đạo ánh sáng bay vút mà đến, nhẹ nhàng hạ xuống mặt đất, bên ngoài một thân quần áo màu trắng, tuổi tác ước chừng hơn bốn mươi, khí tức trên người, thu liễm không lộ ra, nhưng lại khiến cho người khác cảm thấy có một sự uy nghiêm không thể chống cự, đối mặt với người trung niên mặc đồ trắng này, mọi người căn bản không thể nào nhìn thẳng, chỉ mới nhìn thoáng qua liền vội cúi đầu, đây không phải là không muốn, mà là không thể.

“Sinh mệnh tăng thứ uy áp, chẳng lẽ là...”

Lý Phù Trần trong đầu xuất hiện một cái ý niệm.

Bạn đang đọc truyện *Vĩnh Hằng Chí Tôn* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 167: Tông Chủ

“Cung kính nghênh đón Tông Chủ!”

Sau khi cúi đầu, 5 người Lý Phù Trần đồng thanh nói.

Người trung niên mặc đồ trắng mỉm cười, “Chuyện về các ngươi trong hành trình Bí Cảnh lần này ta đã được nghe kể lại, các ngươi làm rất tốt, không có đánh mất uy phong của Thương Lan Tông ta, ta thưởng cho các ngươi 10 ngày tìm hiểu kiếm bùa, riêng Lý Phù Trần là một tháng.”

“Kiếm bìa?”

Đám người Liễu Vô Hoàng trên mặt lộ vẻ cuồng nhiệt.

Kiếm bìa là một trong những thánh địa của Thương Lan Tông, kiếm bìa vang danh thiên hạ được biết tới là Võ Đạo Chi Thạch, bản thân Võ Đạo Chi Thạch cũng không có gì khác thường, thế nhưng nó có thể chứa đựng võ đạo chân ý của một người, từ khi Thương Lan Tông thành lập cho tới nay, tấm bìa đá vẫn còn tồn tại, trên bề mặt bìa đá có vô số vết kiếm, tất cả những vết kiếm này đều là do cường giả các đời của Thương Lan Tông lưu lại.

Nếu được ở gần kiếm bìa để tìm hiểu, có thể nhanh chóng tăng lên nội tình kiếm đạo của một người, có rất nhiều đệ tử chân truyền, chính là ở bên cạnh kiếm bìa tìm hiểu, liền đem một môn Huyền Cấp cấp thấp kiếm pháp tu luyện tới cảnh giới Xuất Thần Nhập Hóa, ngộ ra kiếm ý, tuy rằng Liễu Vô Hoàng cùng với tiêu Biệt Ly đều đã ngộ ra kiếm ý, nhưng kiếm đạo vốn không có giới hạn, 10 ngày, đã đủ để bọn họ có thể đem nội tình kiếm đạo tăng lên một mảng lớn, kiếm ý cũng có thể tăng lên rất nhiều, nếu như không có kiếm bìa, đừng nói chỉ 10 ngày, 100 ngày cũng khó có thể làm được.

Phải biết rằng ở gần kiếm bìa để tìm hiểu, trong thời gian một ngày đem liền tiêu tốn 10 vạn điểm công hiến, tác dụng không phải bàn.

“10 vạn điểm công hiến một ngày đêm, một tháng là 300 vạn.”

Tiết kiệm được 300 vạn điểm công hiến, Lý Phù Trần rất là phấn khởi.

Hắn quyết định, một tháng miễn phí này sẽ không dùng ngay, mà để đó cho tới khi nào kiếm đạo gặp phải bình cảnh, thì mới đi tới kiếm bìa để tìm hiểu, có cơ hội tốt đến như vậy, tất nhiên phải lợi dụng một cách triệt để.

“Mấy người các ngươi, còn không mau tạ ơn Tông Chủ.” Triệu Vô Tần liền nói.

“Tạ ơn Tông Chủ!”

5 người Lý Phù Trần đồng thanh nói.

Tông Chủ phát phát tay, “Không cần cảm ơn ta, đây là thứ các ngươi đáng được nhận.”

Ánh mắt nhìn về phía Lý Phù Trần, Tông Chủ nói: “Ngươi là phổ thông căn cốt?”

Lý Phù Trần nói: “Thưa Tông Chủ, ở trong Bách Thảo Bí Cảnh, đệ tử đã nuốt một quả Thất Thái Lưu Ly Bồ Đào Quả, hiện tại đã là 1 sao căn cốt.”

“Thất Thái Lưu Ly Bồ Đào Quả sao?”

Tông Chủ trên mặt hiện lên vẻ kinh ngạc, loại Địa Cấp thảo dược này, Thương Lan Tông cũng chưa từng có, một khi phát hiện được, sẽ ngay lập tức được đưa vào trong kho chứa báu vật.

Tất nhiên, nếu như là Địa Cấp thảo dược khác, hắn có lẽ sẽ động tâm, nhưng đây là Thất Thái Lưu Ly Bồ Đào Quả, còn chưa thể khiến hắn động tâm.

Tuy trong gia tộc của hắn, có rất nhiều người căn cốt dưới 3 sao, nhưng đối với hắn mà nói, 3 sao căn cốt hay là 2 sao căn cốt cũng đều không có gì khác nhau, hắn sẽ không phí tâm đi bồi dưỡng bọn họ, thực sự không đáng để làm.

“Nói như vậy, trước đó, ngươi chỉ là phổ thông căn cốt, thú vị.” Tông Chủ đi tới gần Lý Phù Trần, “Không cần khẩn trương, ta kiểm tra thân thể của ngươi một chút.”

Hắn không tin Lý Phù Trần trước đó chỉ là phổ thông căn cốt, mà có thể là một loại căn cốt đặc biệt, khiến cho Căn Cốt Thạch không kiểm tra ra được.

Hắn dù sao cũng là Thoát Thái Cảnh võ giả, nếu như có chỗ nào khác thường, hắn ít nhiều gì cũng sẽ phát hiện ra.

Lý Phù Trần không nói gì, chẳng qua tim đập mạnh có chút căng thẳng, không sợ nhất vạn chỉ sợ vạn nhất, nếu như Tông Chủ phát hiện ra Kim Sắc Tiểu Phù, thì hắn phải làm thế nào?

Tay phải đặt ở trên vai Lý Phù Trần, Tông Chủ phóng ra khí tức mềm mại thâm nhập vào trong cơ thể Lý Phù Trần.

Cổ khí tức mềm mại này vô cùng thần kỳ, chân khí của Lý Phù Trần, một chút phản ứng cũng không có, giống như là đem cổ khí tức này trở thành một bộ phận của Lý Phù Trần, một chút bài xích cũng không có, duy chỉ có Kim Sắc Tiểu Phù trong linh hồn của Lý Phù Trần hơi rung lên.

Hai hàng lông mày của Tông Chủ chậm rãi nhắm lại, khí tức của hắn chạy một vòng trong cơ thể của Lý Phù Trần, không thấy có cái gì khác thường, hiện tại Lý Phù Trần chính xác là 1 sao căn cốt.

“Người này ngộ tính cực kỳ cao, có thể ở trong đầu, có cái gì đó khác thường.”

Tông Chủ không hề sợ cổ khí tức mềm mại này sẽ gây ra thương tổn cho Lý Phù Trần, hắn rất tự tin vào bản thân, tâm niệm vừa động, cổ khí tức mềm mại lại chậm rãi di chuyển về phía đỉnh đầu của Lý Phù Trần.

Nửa ngày trôi qua, Tông Chủ lắc đầu, vẻ mặt có hơi thất vọng, nhưng mà rất nhanh, vẻ thất vọng trên mặt biến mất.

“Xem ra ngươi đúng là phổ thông căn cốt, có thể do linh hồn của ngươi trời sinh mạnh mẽ, dẫn đến ngộ tính cao hơn bình thường.” Về khía cạnh linh hồn, hẳn không có cách nào có thể kiểm tra được, đối với người thường mà nói, linh hồn là vùng cấm, là lĩnh vực của thần.

“Tuy ngươi chỉ là phổ thông căn cốt, nhưng mà cũng không cần phải bận tâm về điều đó, chỉ cần ngươi có biểu hiện tốt, tông môn sẽ không bạc đãi ngươi, nhất định sẽ dùng hết toàn lực bồi dưỡng ngươi, hơn nữa ta cũng muốn nhìn xem, ngươi có thể đi được bao xa trên con đường võ đạo.”

Hắn tới đây, chủ yếu là để gặp Lý Phù Trần, đáng tiếc là không phát hiện ra có gì khác thường ở trên người Lý Phù Trần.

“Được rồi, Triệu Trường Lão, chuyện tiếp theo ngươi hãy an bài thật kỹ, ta đi trước.” Tông Chủ mất đi hứng thú, liền nhanh chóng rời đi.

“Tông Chủ yên tâm.”

Triệu Vô Tẫn cung kính tiễn đưa Tông Chủ rời đi.

Đến khi Tông Chủ rời khỏi nơi đây, Kim Sắc Tiểu Phù trong linh hồn của Lý Phù Trần mới dừng lại không còn rung nữa, quần áo của hắn thấm đẫm mồ hôi lạnh.

Nhận thấy Lý Phù Trần có vẻ căng thẳng, Triệu Vô Tẫn cười nói: “Không cần quá khẩn trương, Tông Chủ địa vị tôn quý, có thể tự mình đi tới kiểm tra thân thể của ngươi, rõ ràng Tông Chủ rất coi trọng ngươi, ngay cả Kiếm Si cũng chưa từng được đối xử như vậy.”

Tất nhiên, Kiếm Si không được đối xử như vậy, là bởi vì Kiếm Si có 4 sao căn cốt, cho dù có biểu hiện yêu nghiệt cũng là điều bình thường, còn Lý Phù Trần có chút không bình thường, khó tránh khỏi sẽ khiến cho cao tăng tò mò.

Quét mắt nhìn một lượt, Triệu Vô Tẫn hướng 5 người nói: “Các ngươi cố gắng nỗ lực, trở thành đệ tử chân truyền, cũng chỉ là một khởi đầu mới, thế giới này rất rộng lớn, so với trong tưởng tượng của các ngươi cũng lớn hơn rất nhiều, nếu muốn khám phá thế giới này, đầu tiên phải đem tu vi tăng lên, đừng có sinh lòng tự mãn, chậm trễ tu hành.”

Sau khi động viên xong, Triệu Vô Tẫn gọi Chấp Sự tới đưa 5 người đi đến nơi ở của mình.

Cũng giống như đệ tử nội tông hàng đầu, nơi ở của đệ tử chân truyền, đều ở trên núi.

Chẳng qua núi ở khu vực chân truyền, từng ngọn từng ngọn cao chót vót xuyên thủng tầng mây, linh khí trên đó so với khu vực bình thường nồng đậm hơn rất nhiều.

“Từ sườn núi trở xuống là chỗ ở của Đệ Tử Chân Truyền Bạch Ngân, còn từ sườn núi trở lên thì là nơi ở của Đệ Tử Chân Truyền Hoàng Kim.” Ở phía trước Lý Phù Trần, Chấp Sự vừa dẫn đường vừa giới thiệu.

Lý Phù Trần ngẩng đầu nhìn lên, chỉ thấy ngọn núi cao chót vót trong mây, căn bản không nhìn thấy đỉnh núi, mà từ sườn núi trở lên đã thấy có từng tầng mây vờn quanh, như được sắp đặt để tránh có người nhìn lên.

“Sư huynh, đây là chỗ ở của huynh.”

Chỉ sau một lát công phu, tên Chấp Sự này đã dẫn Lý Phù Trần đi tới trước một tòa đình viện được xây trên sườn núi.

“Đa tạ.”

Lý Phù Trần gạt đầu, đẩy cửa ra đi vào, bên trong đình viện rất sạch sẽ, không cần phải dọn dẹp thêm nữa.

Nhìn cảnh vật trong sân, Lý Phù Trần lại nhớ tới nhà mình, nhớ tới cha mẹ.

Đi tới Thương Lan Tông đã được vài năm, hắn vẫn chưa về nhà lần nào, có lẽ đã tới lúc trở về rồi.

Nhưng mà trước khi đi, hắn muốn xông qua tầng thứ nhất của Chân Truyền Tháp, trở thành Đệ Tử Chân Truyền Hoàng Kim, để có thể nhận được Phần Thiên Chân Công.

“Vân Vụ Thành, đã lâu rồi không có trở về, không biết có biến hóa gì hay không.” Lý Phù Trần trong mắt toát lên vẻ lạnh lẽo.

Sáng sớm ngày hôm sau, Lý Phù Trần đi tới Chân Truyền Tháp.

Chân Truyền Tháp là một tòa tháp vô cùng to lớn, cao tới 10 tầng, ở bên ngoài tháp, có mấy vị đệ tử chân truyền đang đứng xếp hàng.

“Di, vị sư đệ này rất lạ mặt.” Vài tên đệ tử chân truyền nhìn về phía Lý Phù Trần.

“Ngươi tin tức thật là kém, vị sư đệ này tiếng tăm lừng lẫy, chính là Lý Phù Trần sư đệ, ngoại hiệu Kiếm Yêu, trong hành trình Bách Thảo Bí Cảnh lần này, đem đệ tử của 3 tông giết cho hoa rơi nước chảy, so với Kiếm Si sư huynh năm đó càng hung hãn hơn.”

Chỉ mất một ngày, chuyện về Lý Phù Trần đã lan truyền khắp cả khu vực chân truyền, không tới vài ngày, là có thể lan tràn đến khu vực nội tông cùng

với khu vực ngoại tông.

Bạn đang đọc truyện *Vĩnh Hằng Chí Tôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 168: Phần Thiên Chân Công

Người xếp hàng chờ không nhiều lắm, chỉ một lát sau thì tới lượt Lý Phù Trần.

Mà những đệ tử chân truyền đã xông qua Chân Truyền Tháp, đều không có rời đi, bọn họ muốn nhìn xem, Lý Phù Trần có thể xông qua tầng thứ nhất hay không.

“Mới trở thành đệ tử chân truyền, có thời gian 1 năm để chuẩn bị, và 3 lần cơ hội, phải chăng Lý sư đệ quá nóng vội, nếu như không xông qua được, đối với lòng tin sẽ bị đá kích rất lớn.”

“Có thể quét ngang đệ tử của 3 tông, hẳn là rất mạnh đi!”

“Ta không quá tin tưởng vào điều đó, bây giờ mới là ngày thứ hai mà thôi, Lý sư đệ tự tin quá mức.”

Chân Truyền Tháp tầng thứ nhất.

Lý Phù Trần tiến vào, rất nhanh trận pháp tầng thứ nhất bắt đầu khởi động, ngưng tụ ra một con yêu thú cấp ba trung giai Ngân Nguyệt Yêu Lang.

“Tầng thứ nhất đã là yêu thú cấp ba trung giai, thảo nào có rất nhiều người không thể xông qua.”

Lý Phù Trần mất híp lại.

Yêu thú cấp ba trung giai tương ứng với Địa Sát Cảnh trung giai võ giả tu luyện Huyền Cấp công pháp, thực lực cực kỳ mạnh mẽ, đây cũng chính là nguyên nhân dẫn đến trong 500 đệ tử chân truyền, chỉ có 30 người có thể trở thành Đệ Tử Chân Truyền Hoàng Kim, muốn lấy Địa Sát Cảnh nhất trọng tu vi xông qua tầng thứ nhất, thật quá khó khăn.

Ngao!

Ngân Nguyệt Yêu Lang mặc dù chỉ là do trận pháp ngưng tụ mà thành, thể nhưng tốc độ không hề kém hơn so với Ngân Nguyệt Yêu Lang thật sự, trên trán yêu thú có một cái sừng màu trắng bạc lóe lên tia điện, nhanh như chớp có một tia điện bắn về phía Lý Phù Trần.

Đùng!

Trên mặt đất tràn ngập tia điện vô cùng chói mắt, Lý Phù Trần lắc người tránh thoát.

“Thật nhanh, nếu như chờ nó bắn ra tia điện, căn bản không kịp tránh né, chỉ có trước khi nó bắn ra tia điện, trong nháy mắt né tránh thì mới được.” Rút ra Ô Kim Kiếm, Lý Phù Trần đánh ra một chiêu Lưu Tinh Kiếm Vũ, bắn ra trên trăm đạo kiếm khí giống như là sao băng, tốc độ cực nhanh, chỉ trong nháy mắt đã đánh trúng Ngân Nguyệt Yêu Lang.

Phốc phốc phốc phốc!

Trên người Ngân Nguyệt Yêu Lang, xuất hiện rất nhiều lỗ thủng mờ nhạt do kiếm khí đâm vào, nhưng mà không có máu chảy ra.

Sau một khắc, trên người yêu thú lóe lên ánh sáng màu bạc, tất cả vết thương đều biến mất.

Lý Phù Trần tỏ ra thờ ơ, yêu thú do trận pháp ngưng tụ ra, gần như là bất tử, trừ khi đánh trúng điểm yếu hại, thì mới biến mất, nói cách khác, cho dù đánh trúng một trăm kiếm hay một nghìn kiếm cũng không thể giết chết được nó.

Một đạo tia sáng màu trắng bạc lóe lên, Ngân Nguyệt Yêu Lang phóng cực nhanh về phía Lý Phù Trần, một trào vô tới.

Phốc!

Thân hình biến mất, Lý Phù Trần đâm một kiếm trúng vào cổ của yêu thú, sau đó lướt qua người nó.

4 chân chạm đất, Ngân Nguyệt Yêu Lang không bị thương chút nào, xoay người lại, lần thứ hai đánh về phía Lý Phù Trần.

“Chết!”

Kích phát Huyền Long Bí Pháp, Xích Hỏa Chân Khí trong cơ thể Lý Phù Trần, phần lớn chuyển hóa thành Huyền Long Chân Khí, Huyền Long Chân Khí giống như là dung nham nóng chảy vậy, cuộn trào mãnh liệt bạo phát, so với khi còn là Quy Nguyên Cảnh thì đáng sợ gấp mấy lần.

“Thiên Ngoại Lưu Tinh!”

Một kiếm này nhanh vô cùng, giống như là một vệt sáng.

Phốc!

Thế xông tới của Ngân Nguyệt Yêu Lang hơi chậm lại.

Một kiếm này của Lý Phù Trần, trong nháy mắt đánh xuyên đầu yêu thú.

Sau vài lần hô hấp, Ngân Nguyệt Yêu Lang tan biến.

Cùng lúc đó, lồng đèn ở bên ngoài tầng thứ nhất Chân Truyền Tháp sáng lên.

“Xông qua tầng thứ nhất, nhanh như vậy.”

Những đệ tử chân truyền đợi ở bên ngoài đều hoảng sợ.

Bọn họ còn đang tranh cãi, liệu Lý Phù Trần có thể xông qua được tầng thứ nhất Chân Truyền Tháp hay không, thì Lý Phù Trần đã xông qua, hơn nữa còn là rất nhanh chóng.

“Lý sư đệ, thực lực quả thực kinh thiên động địa, về sau khu vực chân truyền sẽ trở nên vô cùng náo nhiệt a.”

“Cũng không hẳn là như vậy, khu vực chân truyền yêu nghiệt nhiều lắm, chúng ta tuy cũng là đệ tử chân truyền, có điều đều là ba mươi mấy tuổi mới đột phá, không cách nào so sánh được với bọn họ.”

Xông qua tầng thứ nhất Chân Truyền Tháp, Lý Phù Trần không có đi ra, hắn muốn kiến thức một chút, về độ khó của tầng thứ hai.

Như Lý Phù Trần đã dự liệu, yêu thú do trận pháp tầng thứ hai ngưng tụ ra, rõ ràng là yêu thú cấp ba cao giai.

Yêu thú cấp ba cao giai mạnh mẽ cỡ nào, đã từng có một lần Bách Thảo Bí Cảnh mở ra, xuất hiện một con yêu thú cấp ba cao giai, dẫn đến đệ tử của 4 tông đều tổn thất thảm trọng, căn bản không ai có thể chống lại được.

Đây là một con yêu thú cấp ba cao giai Xích Văn Hùng, trên người có những vằn màu đỏ, kiếm chiêu của Lý Phù Trần, căn bản không thể gây thương tổn được nó, ngay cả làm xước da nó cũng khó, còn nó chỉ mới gào lên, đã khiến cho Lý Phù Trần khí huyết sôi trào, chân khí tán loạn.

Ừm ừm!

Xích Văn Hùng vung tay tát một cái, sóng khí cuộn cuộn mênh mông dâng trào, trực tiếp đem Lý Phù Trần đánh bay ra ngoài, đụng vào trên vách tường Chân Truyền Tháp mới dừng lại được.

“Không hổ là Chân Truyền Tháp.”

Lau đi vết máu trên miệng, Lý Phù Trần xoay người đi ra khỏi tầng thứ hai, hắn bây giờ chưa phải là đối thủ của yêu thú cấp ba cao giai.

Theo Lý Phù Trần rời đi, trận pháp ngừng vận chuyển, Xích Văn Hùng cũng theo đó biến mất.

“Lý sư đệ đi ra.”

Vài tên đệ tử chân truyền vội vã đi tới, “Chúc mừng Lý sư đệ xông qua tầng thứ nhất Chân Truyền tháp, trở thành Đệ Tử Chân Truyền Hoàng Kim.”

Bất kỳ một vị Đệ Tử Chân Truyền Hoàng Kim nào, cũng đều đáng giá để kết giao.

Lý Phù Trần mới đến, tự nhiên sẽ không lạnh nhạt quá mức làm mất mặt mũi những người này, hắn đều đáp lại từng người một.

Rời khỏi khu vực Chân Truyền Tháp, Lý Phù Trần lần thứ hai đi tới Đại điện đệ tử chân truyền.

“Người đã xông qua tầng thứ nhất Chân Truyền Tháp?”

Triệu Vô Tẫn vừa đứng lúc ở đây, thấy Lý Phù Trần tới, lão đoán chỉ có một khả năng.

Lý Phù Trần gật đầu, “May mắn không phụ sự tin tưởng của Đại Trưởng Lão.”

“Người tiểu tử này, thật đúng là biết làm cho người khác kinh ngạc, ta còn tưởng rằng người qua một hai tháng nữa mới tới đây!”

Triệu Vô Tẫn nở nụ cười, cũng không có điều gì ngoài ý muốn, lấy thực lực Lý Phù Trần, sớm muộn gì cũng sẽ đạt được.

“Đây là lệnh bài Đệ Tử Chân Truyền Hoàng Kim của người, đem lệnh bài cũ của người cho ta.” Triệu Vô Tẫn từ lâu đã chuẩn bị sẵn lệnh bài để đưa cho Lý Phù Trần.

Ca sát một tiếng!

Lệnh bài Bạch Ngân bị Triệu Vô Tẫn bóp thành phần vụn.

“Đại Trưởng Lão, đệ tử đã trở thành Đệ Tử Chân Truyền Hoàng Kim, có đúng hay không hiện tại có thể đi tới Đại Điện Võ Học đổi lấy Phần Thiên Chân Công?” Lý Phù Trần hỏi.

“Tất nhiên rồi, đi thôi!” Triệu Vô Tẫn nói.

“Tạ ơn Đại Trưởng Lão.”

Lý Phù Trần đi ra khỏi Đại điện đệ tử chân truyền, đi tới Đại Điện Võ Học.

Phần Thiên Chân Công trị giá 180 vạn điểm cống hiến, trừ đi nửa giá còn 90 vạn, bất quá Lý Phù Trần chỉ có thể đổi được đến tầng 18, ba tầng sau, tạm thời không thể đổi được.

“Vậy là đủ rồi.”

Lý Phù Trần cũng không quá để ý chuyện này, hiện tại hắn cũng không thể nào đem Phần Thiên Chân Công tu luyện tới cảnh giới rất cao được.

Trở thành Đệ Tử Chân Truyền Hoàng Kim, Lý Phù Trần chuyển lên ở trên đỉnh núi.

Có 5 ngọn núi là nơi ở của đệ tử chân truyền, mỗi ngọn có 100 người ở, Đệ Tử Chân Truyền Hoàng Kim có 6 người, riêng ngọn núi Lý Phù Trần ở, cộng thêm hắn là bảy Đệ Tử Chân Truyền Hoàng Kim.

Bảy người cùng chung sống từ sườn núi lên tới đỉnh núi, có thể nghĩ không gian sinh sống lớn thế nào, trên dưới trái phải mấy dặm đường, trên cơ bản không nhìn thấy người.

“Thật đúng là nơi ở tốt.”

Đình viện rất lớn, có 3 tầng lầu, tầng thứ 3 dường như là trà lầu, từng cái bàn được đặt ngay ngắn, có thể dùng để tiếp khách.

Đi vào mật thất, Lý Phù Trần liền bắt đầu tu luyện Phần Thiên Chân Công.

Ba ngày trôi qua nhanh chóng.

Lý Phù Trần đã đem Xích Hóa Huyền Công tầng thứ 15 đỉnh phong, chuyển thành Phần Thiên Chân công tầng thứ 13.

Tuy rằng Phần Thiên Chân Công tầng thứ 13, không thể nào sinh ra Phần Thiên Chân Ý, thế nhưng Phần Thiên Chân Công dù sao cũng là công pháp tiền giai của Xích Hóa Huyền Công, đồng nghĩa với việc có thể sử dụng Xích Hóa Công Ý khi vận chuyển Phần Thiên Chân Khí, mà không hề xảy ra xung đột.

Bạn đang đọc truyện *Vĩnh Hằng Chí Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 169: Về Nhà

Ngoại trừ đổi Phần Thiên Chân Công, Lý Phù Trần còn đổi thêm một môn Huyền Cấp cấp thấp kiếm pháp Quang Mang Kiếm Pháp.

Môn kiếm pháp này thập phần bá đạo, nếu như nói Lưu Tinh kiếm pháp không thể hiện sự bá đạo qua vẻ bề ngoài, thì ngược lại vẻ ngoài của Quang Mang Kiếm Pháp vô cùng bá đạo.

Một cái như sao băng, một cái như mặt trời.

Trong đình viện rất rộng lớn, Lý Phù Trần đang tập luyện Quang Mang Kiếm Pháp, giống như là ánh sáng do mặt trời phát ra, Quang Mang Kiếm Pháp không hề chậm hơn so với Lưu Tinh Kiếm Pháp, thậm chí còn nhanh hơn một bậc.

“Húc Nhật Đông Thăng!”

Tia sáng chói mắt lan tỏa, Lý Phù Trần đánh ra một kiếm trúng vào khối Huyền Thiết Khoáng Thạch cao cỡ một người, một tiếng nổ lớn vang lên, Huyền Thiết Khoáng Thạch bị đánh ra một cái lỗ lớn, to cỡ chậu rửa mặt.

Nếu như là Lưu Tinh Kiếm Pháp, đã trực tiếp đánh xuyên qua Huyền Thiết Khoáng Thạch, lỗ thủng chỉ lớn chừng nắm đấm.

“Một cái chú trọng phá hoại phạm vi lớn, còn một cái chú trọng lực xuyên thấu.” Lý Phù Trần lý giải chỗ khác nhau giữa 2 loại kiếm pháp.

Kiếm pháp không phải tốc độ càng nhanh, thì lực công kích càng lớn.

Quang Mang Kiếm Pháp về mặt tốc độ thì nhanh hơn so với Lưu Tinh Kiếm Pháp, còn nếu như chỉ xét về lực phá hoại thì, so với Lưu Tinh Kiếm Pháp, chẳng qua chỉ là phạm vi phá hoại lớn hơn một chút.

Có đôi khi muốn tốc độ tăng lên, thì phải hi sinh lực đạo.

Trong vô số Huyền Cấp thấp kiếm pháp, thì Lưu Tinh kiếm Pháp có tốc độ cùng với lực đạo khá cân bằng, gần như là hoàn mỹ.

Đương nhiên, mỗi loại kiếm pháp đều có những nét riêng.

Quang Mang Kiếm Pháp tốc độ nhanh, phạm vi phá hoại lớn, cũng rất khó có thể phòng ngự, dù sao thì không phải bất cứ võ giả nào cũng có lực phòng ngự cao, nếu gặp phải võ giả có lực phòng ngự cao, Quang Mang Kiếm Pháp tất nhiên sẽ hiệu quả hơn nhiều so với Lưu Tinh Kiếm Pháp.

“Quang Mang Kiếm Pháp đã có chút thành tựu, là thời điểm trở về.”

Lý Phù Trần không có vội vàng đem Quang Mang Kiếm Pháp tu luyện tới đại thành, trong khoảng thời gian trở về này, hẳn có thể từ từ mà luyện.

Chẳng qua trước khi trở về, Lý Phù Trần dự định đòi lấy một số tài nguyên.

Trong hành trình Bách Thảo Bí Cảnh, Lý Phù Trần thu thập được rất nhiều thảo dược, một ít thảo dược được Lý Phù Trần giữ lại, ví dụ như Quy Nguyên Thảo, Địa Sát Quả cùng với Thất Thái Lưu Ly Bồ Đào Quả, và một số ít thảo dược có tác dụng đặc thù, đều được Lý Phù Trần giữ lại, trừ thảo dược ra, Lý Phù Trần muốn đòi thêm một ít đan dược để mang về, ở Vân Vụ Thành, Hoàng Cấp cao giai đan dược đã được coi là vô cùng trân quý, có thể thấy tài nguyên vô cùng thiếu thốn.

Một hơi, Lý Phù Trần bỏ ra 50 vạn điểm công hiến đòi lấy đan dược, trong đó có Hoàng Cấp cao giai cùng với đỉnh giai đan dược.

Sau khi đổi đan dược xong, Lý Phù Trần đi tới Đại điện đệ tử chân truyền, xin phép về nhà.

Đệ tử cấp bậc khác nhau, mức độ tự do cũng khác nhau.

Đệ tử ngoại tông thì không được phép xin về nhà, còn đệ tử nội tông thì tự do hơn rất nhiều, trong quá trình chấp hành nhiệm vụ có thể về nhà mà không cần phải xin phép. Về Phần đệ tử chân truyền, nhiệm vụ phải chấp hành không nhiều lắm, do đó hàng năm có thể xin về nhà ba tháng.

Dưới chân núi, cười Huyết Mã Yêu cấp hai, Lý Phù Trần thúc vào bụng ngựa, hướng về phía Vân Vụ Thành chạy như bay.

....

Vân Vụ Thành, Lý gia.

Tộc Trưởng hiện tại của Lý gia là Lý Thiết Sơn, cha của Lý Vân Hải cùng Lý Vân Hà.

Từ khi trở thành tộc trưởng Lý gia, Lý Thiết Sơn rất hăng hái, mỗi ngày đều có thể huy động rất nhiều tài nguyên, bằng vào những tài nguyên này, hẳn đã từ Quy Nguyên Cảnh thất trọng tấn chức đến Quy Nguyên Cảnh bát trọng, không đến mấy năm nữa, hẳn có thể tấn chức đến cửu trọng, nếu như trước khi đến 50 tuổi hẳn có thể tấn chức đến Quy Nguyên Cảnh cửu trọng, liền có hi vọng trở thành Địa Sát Cảnh võ giả.

Ở Vân Vụ Thành, bất kỳ một võ giả Địa Sát Cảnh nào, cũng đều là nguồn sức mạnh lớn nhất, phải biết rằng coi như là thành chủ cũng chỉ là Địa Sát Cảnh ngũ trọng tu vi mà thôi.

“Tộc Trưởng, xin ngài vì Tiểu Điệp, vì cha của Tiểu Điệp mà làm chủ.”

Bên ngoài phòng khách, một cô nương có dung mạo tú lệ, sắc mặt tái nhợt, tên là Lý Tiểu Điệp không phục quỳ ở nơi đó, nước mắt không ngừng lăn xuống.

Lần thứ hai nhìn thấy Lý Tiểu Điệp, Lý Thiết Sơn có chút tức giận, đã một tháng nay, ngày nào cũng vậy, cứ đến giờ này là nha đầu Tiểu Điệp lại tới đó quỳ, xin mình vì nàng chủ trì công đạo.

“Lý Tiểu Điệp, chuyện này là cha ngươi tự làm tự chịu, Thân Đồ Lăng có thân phận gì, còn cha ngươi cùng với ngươi có thân phận gì, hắn coi trọng ngươi đã là phúc phần của ngươi, cha ngươi không nhìn lại thân phận mình, lại muốn đi liều mạng với Thân Đồ Lăng, bị hắn đánh chết, điều này có thể trách được ai, mau trở về đi, không nên ở đây gây rối, bằng không đừng trách ta lấy gia pháp trừng phạt ngươi.”

Hắn đã nhận của Thân Đồ Gia 5 viên Hoàng Cấp cao giai đan dược, cho nên không có khả năng vì Tiểu Điệp chủ trì công đạo, hơn nữa hắn cũng không muốn ra mặt vì Lý Tiểu Điệp chủ trì công đạo.

Một lúc lâu sau, Lý Tiểu Điệp thần sắc buồn bã, lặng lẽ rời đi.

“Nha đầu chết tiệt, tìm một cơ hội đem nàng gả ra ngoài, còn ở lại Lý gia, chính là một cái tai họa ngầm” Lý Thiết Sơn thầm nghĩ.

Ở một góc vắng vẻ trong Lý gia, Lý Thiên Hàn cùng với Trầm Ngọc Yến thấy Lý Tiểu Điệp như người mất hồn trở về, không khỏi âm thầm thở dài, bọn họ rất muốn ủng hộ Lý Tiểu Điệp, nhưng đáng tiếc bọn họ không làm chủ được chuyện này.

“Lý Thiết Sơn tên khốn kiếp này, ngay cả tộc nhân của mình cũng không bảo vệ được, sao xứng đáng làm Tộc Trưởng!” Lý Thiên Hàn tức giận nói.

Trầm Ngọc Yến nói: “Thiên Hàn, không vội, Phù Trần đã tấn chức đến Quy Nguyên Cảnh thất trọng cảnh giới, qua thêm mấy năm nữa, hắn là có thể trở về, đến lúc đó, Lý gia sẽ trở về như trước đây.”

Đây là tin tức bọn họ nhận được là từ mấy tháng trước, tin tức gần nhất, còn chưa có truyền về.

Lý Thiên Hàn lo lắng nói: “Ta chỉ lo lắng, khi Phù Trần trở về, Lý gia đã không còn nữa.”

“Sẽ không đâu, chàng phải có lòng tin, thiếp đi mang chút cơm nước cho Tiểu Điệp.” Trầm Ngọc Yến nói xong, liền mang cơm đến cho Tiểu Điệp.

Thương Lan Tông cách Vân Vụ Thành không tính là xa, cũng không tính là gần, sau nửa tháng, Lý Phù Trần rốt cuộc cũng về tới Vân Vụ Thành.

Nhìn nơi chốn quen thuộc, phong cảnh quen thuộc, Lý Phù Trần trong lòng xúc động vô cùng, lúc mới rời đi, hắn mới 15 tuổi, khi trở về, đã 19 tuổi, gần 5 năm trôi qua trong chớp mắt, khiến cho hắn có loại cảm giác không chân thật.

Ngồi trên Huyết Mã Yêu, Lý Phù Trần đi về hướng Lý gia.

“Huyết Mã Yêu cấp hai, ngựa tốt.”

Dọc theo đường đi, không ít binh lính đang tuần tra chú ý tới Lý Phù Trần, nhất là Huyết Mã Yêu cấp hai mà hắn đang cưỡi.

“Đội trưởng, ta nhìn hắn thấy quen quen.” Một gã binh lính tuần tra hướng tiểu đội trưởng nói.

“Chúng ta mỗi ngày đều ở ngoài thành tuần tra, nhìn quen mặt nhiều người, có lẽ là thiếu gia của gia tộc nào đó, từ bên ngoài trở về.” Tiểu đội trưởng nói.

“Đội trưởng, ta nhớ ra rồi, hắn là Lý Phù Trần, từng là thiếu tộc trưởng Lý gia.”

“Ngươi không có nhớ nhầm chứ! Theo tin tức ta nhận được, Lý Phù Trần ở Thương Lan Tông tiến bộ nhanh chóng, đã là Quy Nguyên Cảnh thất trọng tu vi.”

“Hắc hắc, Lý gia sắp có náo nhiệt, hắn chỉ là một Quy Nguyên Cảnh thất trọng võ giả, hơn nữa còn là phổ thông căn cốt, cả đời này không biết có thể tấn chức đến Địa Sát Cảnh hay không, ở Lý gia, ít nhiều gì cũng có mấy vị Địa Sát Cảnh võ giả, hắn không thể lật được trời đâu.”

“Người đến là ai, nơi này là Lý gia, còn không mau mau xuống ngựa.”

Trước cửa chính Lý gia, có hai con sư tử bằng đá một phải một trái, uy nghiêm vô cùng, ở phía ngoài còn có võ giả Lý gia xếp thành hai hàng, võ giả đứng đầu quát lên.

Lý Phù Trần vẫn ngồi trên lưng ngựa không có xuống, “Các ngươi mở to mắt ra, nhìn kỹ xem ta là ai.”

Bạn đang đọc truyện *Vĩnh Hằng Chí Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 170: Chức Tộc Trưởng

Nghe vậy, rất nhiều võ giả Lý gia quan sát tỉ mỉ Lý Phù Trần.

Khuôn mặt quen thuộc, khuôn mặt vô cùng quen thuộc.

“Là Phù Trần thiếu gia?” Một gã võ giả Lý gia không chắc chắn nói.

Lý Phù Trần thay đổi rất nhiều, mấy năm trước, Lý Phù Trần chỉ cao 1 mét sáu mấy, sau vài năm, Lý Phù Trần cao chừng 1 mét tám mấy, cũng giống lúc trước, vóc dáng người nhìn qua thì không thấy cường tráng, nhưng cũng không hề cảm thấy gầy yếu, mà sự non nớt trên khuôn mặt đã không còn, hiện tại vô cùng đẹp trai, góc cạnh rõ ràng.

“Thế nào, mới có mấy năm, ngay cả ta cũng không nhận ra sao?” Lý Phù Trần nói.

“Thì ra là Phù Trần thiếu gia, hoan nghênh trở về, để ta đi thông báo cho Tộc Trưởng, còn có... Thiên Hàn lão gia.” Võ giả đứng đầu nhanh chóng chạy vào Lý gia.

Lý Phù Trần xuống ngựa, dưới cái nhìn soi mói của rất nhiều võ giả Lý gia, bước từng bước đi vào Lý gia.

Bây giờ là giờ ăn cơm trưa, Lý Thiết Sơn đang cùng với vợ là Hứa Minh San dùng cơm.

“Không biết Vân Hải ở Thương Lan Tông thế nào rồi?” Hứa Minh San nói.

Lý Thiết Sơn nói: “Yên tâm đi, Vân Hải hiện tại đã là đệ tử nội tông Thương Lan Tông rồi, chúng ta không cần phải lo lắng quá.”

Lý Vân Hải dù sao cũng có 2 sao căn cốt, năm ngoài chính thức từ đệ tử tạp dịch thăng lên thành đệ tử ngoại tông, năm nay, càng là đột phá đến Quy Nguyên Cảnh nhất trọng, tuy rằng trong khảo hạch đệ tử nội tông, nhiều lần gặp khó khăn, nhưng vẫn có thể thông qua, trở thành đệ tử nội tông.

“Chàng nói xem, Lý Phù Trần như thế nào có thể tấn thăng nhanh như vậy, ba tháng trước, cũng đã đạt được Quy Nguyên Cảnh thất trọng cảnh giới, cứ cái đà này, chẳng phải là trước 25 tuổi có thể đột phá đến Địa Sát Cảnh.” Hứa Minh San nhin không được nói ra.

Lý Thiết Sơn hừ lạnh một tiếng, “Ánh mắt phải nhìn xa một chút, nó chỉ là phổ thông căn cốt, tất nhiên sẽ ở Quy Nguyên Cảnh cửu trọng cảnh giới rất lâu, nói không chừng cho tới khi Vân Hải đuổi kịp, nó còn chưa thể đột phá.”

Hắn không tin Lý Phù Trần có thể tấn chức đến Địa Sát Cảnh, 2 sao căn cốt cũng chỉ có 2 thành khả năng tấn chức, phổ thông căn cốt gần như là không thể.

“Hy vọng là như thế!” Hứa Minh San gật đầu.

“Cha, mẹ, con và Gia Ngọc về rồi đây.” Lý Vân Hà đi vào nhà ăn, ở bên cạnh hắn, là một nữ tử có tướng mạo bình thường, tuổi khoảng 20.

Lý Thiết Sơn cùng Hứa Minh San vội vã để đĩa xuống, “Vân Hà, Gia Ngọc, phong cảnh gần Vân Vụ Thành thế nào, có đẹp không, cùng tiểu tử này đi ra ngoài từ sáng sớm, đến giờ mới chịu về, chắc Gia Ngọc cũng thấy mệt rồi.”

Hai người đối đãi với Hường Gia Ngọc rất là khách khí, thậm chí có chút nịnh nọt.

Hường Gia Ngọc tỏ ra kiêu căng, khề gật đầu.

Hứa Minh San cười với Gia Ngọc nói: “Gia Ngọc, cháu muốn ăn cái gì, ta lập tức kêu người đi làm ngay.” Tuy rằng trên bàn, cơm nước vẫn còn nguyên, nhưng Hứa Minh San không muốn để cho Gia Ngọc ăn cơm thừa canh cặn.

Hường Gia Ngọc nói: “Ta ở Hường Gia, một bữa cơm cũng chỉ vài kim tệ, tùy tiện làm vài món là được rồi.” Nàng đến Lý gia từ mấy ngày trước, được Lý gia tiếp đón rất nhiệt tình.

“Mẹ, cái gì tốt thì làm cái đó, người cũng biết, đồ ăn bình thường, Gia Ngọc ăn không quen.” Lý Vân Hà nói.

Thực ra trong lòng hắn không hề thích Hường Gia Ngọc chút nào, tướng mạo Hường Gia Ngọc quá bình thường, nhưng mà Hường gia là gia tộc của thành chủ Ngân Phong Thành, bối cảnh thật lớn, anh của Hường Gia Ngọc còn là đệ tử chân truyền Thương Lan tông, thân phận rất cao quý, còn muốn cao hơn thành chủ, nếu như có thể cùng Hường Gia Ngọc thành hôn, cuộc sống của hắn về sau nhất định sẽ tốt hơn rất nhiều, nói không chừng có lượng lớn tài nguyên ủng hộ, có thể bước vào Địa Sát Cảnh.

“Tốt, ta kêu người đi làm ngay.” Lý Thiết Sơn lúc này đâu có vẻ uy nghiêm của Tộc Trưởng, Lý gia có thể đi chung đường với Hường gia hay không, phải xem quan hệ của hai đứa phát triển như thế nào.

“Tộc Trưởng, Tộc Trưởng.”

Ngay khi Lý Thiết Sơn chuẩn bị dặn dò người làm cơm thì, bên ngoài nhà ăn, một gã võ giả Lý gia chạy vào.

Lý Thiết Sơn sắc mặt trầm xuống, “Có khách nhân ở đây, khẩn trương như vậy, còn ra thể thống gì.”

Tên này đúng là võ giả Lý gia ban nãy chạy vào, hắn nói: “Tộc Trưởng, Lý Phù Trần thiếu gia đã trở về, hiện tại đang chờ ở nghị sự đường.”

“Lý Phù Trần!” Lý Thiết Sơn con người co rút lại, trong mắt hiện lên vẻ kinh ngạc.

“Lý Phù Trần!” Lý Vân Hà cũng giật mình.

Hắn và Lý Phù Trần, đã 4 năm rồi không có gặp mặt, trong 4 năm này, cách vài tháng hắn lại nhận được tin tức liên quan đến Lý Phù Trần, biết được Lý Phù Trần ở Thương Lan Tông một bước lên mây thì, hắn hết sức ghen tỵ, đây cũng là lý do thúc giục hắn theo đuổi tiểu thư Hường gia là Hường Gia Ngọc.

“Lý Phù Trần là ai?” Trực giác mách bảo Hường Gia Ngọc, kẻ gọi là Lý Phù Trần, là nhân vật không hề đơn giản.

Lý Vân Hà nói: “Là con cháu Lý gia ta, hiện tại đang là đệ tử nội tông Thương Lan Tông.”

“Chỉ là một cái đệ tử nội tông, có cần phải coi trọng hắn đến vậy sao?” Hường Gia Ngọc thấy không đáng.

Đệ tử nội tông, nàng căn bản không thêm để ý, Hường gia nàng xét về nội tình, so với Thân Đồ gia tộc đều phải thâm hậu hơn nhiều, bác của nàng là thành chủ Ngân Phong Thành, cha nàng là Trưởng Lão ngoại tông Thương Lan Tông, chú út của nàng là Chấp Sự nội tông Thương Lan Tông, về phần đệ tử nội tông, Hường gia cũng có hơn hai mươi người, nói chung, nội tình của Hường gia, không phải gia tộc của thành chủ Vân Vụ Thành nhỏ nhoi có thể so sánh được.

Ngân Phong Thành là thành thị cỡ trung, nhân khẩu trong thành thị có khoảng năm – sáu chục vạn.

Nghe vậy, Lý Vân Hà trong lòng dậy sóng, nói: “Chính xác không cần thiết phải coi trọng như vậy.”

Lý gia, trong một căn nhà nhỏ, ở nơi vắng vẻ.

“Thiên Hàn lão gia, Thiên Hàn lão gia.”

Cũng trong lúc đó, có một gã võ giả Lý gia đi tới căn nhà nhỏ.

“Làm sao vậy?”

Lý Thiên Hàn cùng Trầm Ngọc Yến đi ra, hai người cảm thấy có chút kì quái, thường ngày, có bao giờ thấy võ giả Lý gia đến báo tin cho bọn họ.

“Thiên Hàn lão gia, Phù Trần thiếu gia đã trở về, hiện tại đang ở nghị sự đường.”

“Người nói cái gì?”

Lý Thiên Hàn kích động, cố gắng hỏi.

“Phù Trần thiếu gia đã trở về, vừa mới về tới.”

Bất đắc dĩ, tên võ giả Lý gia đành phải nói lại thêm một lần nữa.

“Ha ha, Phù Trần đã trở về, Ngọc Yến, đi, đi gặp Phù Trần.” Lý Thiên Hàn hưng phấn cả người run rẩy, đã 4 năm không gặp, hắn và vợ rất nhớ Phù Trần.

Trầm Ngọc Yến lau nước mắt, “Tiểu tử thôi, rốt cuộc cũng chịu trở về gặp mẹ.”

Trong lúc nhất thời, Lý gia gà bay chó sủa, ngay cả Trưởng Lão Lý gia cũng đều đi tới nghị sự đường, về phần Lão Tổ Lý gia đang bế quan, cũng có người đi tới báo cáo.

Nghị sự đường (Gian nhà chính dùng để bàn bạc công việc. ^-^), Lý Phù Trần đang chậm rãi uống trà, đứng ở một bên, là hai thị nữ (người hầu) đang cảm thấy hết sức tò mò.

“Phù Trần!”

Lý Thiên Hàn cùng với Trầm Ngọc Yến là người đầu tiên chạy tới nghị sự đường, nhìn thấy trong đó có một người thanh niên vô cùng quen thuộc, lại có chút gì đó hơi xa lạ, Lý Thiên Hàn cùng Trầm Ngọc Yến lúc này cảm xúc dâng trào, Trầm Ngọc Yến vui mừng đến chảy nước mắt.

“Cha, mẹ!” Lý Phù Trần đứng lên, trên mặt nở nụ cười, bước về phía hai người, “con đã trở về.”

Đi tới trước mặt hai người, hắn liền ôm chầm lấy hai người.

Lý Thiên Hàn cùng Trầm Ngọc Yến sửng người lại, rồi sau đó cũng ôm chặt lấy Lý Phù Trần.

“Cha, mẹ, con trước đó không có đi tìm hai người, hai người đừng giận con nhé!” Lý Phù Trần nói.

Lý Thiên Hàn nói: “Ta giận cái gì, hơn nữa con cũng không biết chúng ta đang ở chỗ nào, nói chung, con có thể trở về để gặp chúng ta, ta và mẹ con đã hết sức vui mừng.”

Phù Trần vẫn là Phù Trần, xa lạ chỉ là hình dáng bên ngoài, còn khí tức vẫn như trước vô cùng quen thuộc.

“Cha, mẹ, hai người hãy ngồi xuống.”

Buông hai người ra, Lý Phù Trần tay phải phát lên, chỉ về phía chỗ ngồi dành cho Tộc Trưởng.

“Phù Trần?”

Lý Thiên Hàn thấy hơi khó hiểu.

“Cha, người ở trong lòng con, vĩnh viễn là tộc trưởng Lý gia.”

Bạn đang đọc truyện *Vĩnh Hằng Chí Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 171: Trấn Áp

“Phù Trần, cái này e rằng không được, con làm như vậy, Lý Gia sẽ trở lên đại loạn, con đừng quá nóng vội.” Trầm Ngọc Yến chần chừ nói.

Lý Thiên Hàn cũng nói: “Không vội, ta hiện tại sống vô cùng tốt, ăn ngon ngủ kỹ, không có gì phải bận tâm lo nghĩ.”

Hai người lo lắng nhiều lắm, lo lắng nhất là, Lý Phù Trần bây giờ còn chưa tấn chức đến Địa Sát Cảnh, một ngày chưa tấn chức đến Địa Sát Cảnh, là một ngày bọn họ không thể yên tâm, phổ thông căn cốt, khả năng tấn chức thấp lắm, nhưng trên đời này chuyện gì cũng có thể xảy ra.

Đáng tiếc là hai người không có nhìn ra, Lý Phù Trần hiện tại đã tấn chức đến Địa Sát Cảnh.

“Cha, mẹ, hai người cho rằng con ngốc lắm sao? Nếu không đủ sức, sao con dám hành động lỗ mãng? Con dám làm như vậy, là vì con có lòng tin tuyệt đối, không có gì phải sợ.” Lý Phù Trần tự tin nói.

“Phù Trần, lẽ nào con?”

Lý Thiên Hàn nghĩ tới một khả năng, nhìn qua vẻ mặt của Lý Phù Trần, càng thêm chắc chắn cái khả năng này là sự thật.

“Cha, bọn họ đã tới, người hãy lên đó ngồi, người phải tin tưởng con.” Lý Phù Trần cảm ứng thấy có người đến.

“Mà thôi, ngồi lên thì đã sao, cùng lắm thì lại bị đuổi xuống.”

Lý Thiên Hàn hiện tại rất mâu thuẫn, chẳng qua trên mặt có chút phấn khởi, phấn khởi không phải vì bản thân lần thứ hai có thể ngồi lên vị trí Tộc Trưởng, phấn khởi là bởi vì Lý Phù Trần đã trưởng thành.

Tiếng bước chân dồn dập vang lên, từng vị Trưởng Lão Lý Gia đi tới nghị sự đường.

Khi đến nơi, bọn hắn thấy ngồi ở vị trí Tộc Trưởng là Lý Thiên Hàn, tất cả đều há hốc mồm, mắt tròn xoe.

“Lớn mật, Lý Thiên Hàn, ai cho phép ngươi ngồi lên đó, ngươi muốn tạo phản?”

“Lý Thiên Hàn, hiện tại quý xuống nhận tội còn có cơ hội, đừng có sai lầm.”

Vài tên Trưởng Lão Lý gia thân cận với Lý Thiết Sơn quát lớn lên.

“Câm miệng.”

Lý Phù Trần liếc mắt nhìn mấy người, bỗng quát lớn, phát ra khí thế vô cùng đáng sợ, không khí nơi đây trở nên lạnh lẽo, khiến cho mấy người sợ run lên.

Tiếng bước chân vang lên lần nữa, đám người Lý Thiết Sơn đi đến.

Thấy Lý Thiên Hàn ngồi trên vị trí Tộc Trưởng, Lý Thiết Sơn giận dữ cười lớn, “Tốt, xem ra Lý Thiên Hàn ngươi đối với vị trí Tộc Trưởng này vẫn là nhớ

mãi không quên, đáng tiếc, người cho là người lên đó ngồi, thì chức vị Tộc Trưởng này sẽ là của người sao? Đừng có nằm mơ, còn không mau cút xuống cho ta.”

Lý Thiết Sơn vô cùng tức giận, hẳn là Tộc Trưởng đương nhiệm còn đứng ở đây, vậy mà dám làm như vậy không xem hắn ra gì, đừng nói Lý Phù Trần chỉ là Quy Nguyên Cảnh thất trọng tu vi, cho dù có là cửu trọng thì như thế nào, Lý Gia hẳn còn chưa cho phép một nhà Lý Thiên Hàn làm càn.

“Lý Thiết Sơn, vị trí Tộc Trưởng này chỉ dành cho người có đức, có uy nghiêm, người đường đường là Tộc Trưởng Lý Gia, lại đi nịnh bợ Thân Đồ Lăng của Thân Đồ Gia, ngay cả Lý Tiểu Diệp là con cháu của Lý Gia ta, cha bị Thân Đồ Lăng giết chết, người cũng chẳng quan tâm, người xứng làm Tộc Trưởng sao?” Nếu đã dám ngồi lên vị trí Tộc Trưởng, Lý Thiên Hàn cũng không có sợ Lý Thiết Sơn, liên tục chất vấn.

Lý Thiết Sơn nói: “Lý Đại Giang là hắn tự làm tự chịu, không thể trách người khác, Lý Thiên Hàn, ta sẽ cho người một cơ hội nữa, quỳ xuống, nếu không đừng trách ta lấy gia pháp ra trừng trị người.”

“Tốt, lấy gia pháp trừng trị người khác, đáng tiếc, người đã không còn là Tộc Trưởng.” Lý Phù Trần thản nhiên nói.

Lý Thiết Sơn trừng mắt nhìn về phía Lý Phù Trần nói: “Trưởng bối đang nói, ai cho phép tiểu bối như người xen vào, hơn nữa ta cũng muốn hỏi một chút, vì sao ta không còn là Tộc Trưởng?”

“Người đã bị cách chức.”

“Ha ha, cách chức, ai cách chức ta?” Lý Thiết Sơn cười to.

“Ta.” Lý Phù Trần nói.

“Chỉ bằng người.” Lý Thiết Sơn trên người bộc phát ra khí thế hung hãn, mặc kệ sau này ra sao, ngày hôm nay, hắn muốn xuất ra uy nghiêm của Tộc Trưởng, nếu không thì còn có ai phục tùng hắn.

“Lý Phù Trần, người đây là muốn làm phản, cha của người nếu không đi xuống, chúng ta sẽ không khách khí nữa.” Mấy vị Trưởng Lão Lý Gia cùng phe phái với Lý Thiết Sơn bộc phát ra khí thế, ánh mắt bất thiện.

Còn những Trưởng Lão Lý Gia khác, thì do dự chưa đưa ra quyết định, quan sát tình hình rồi tính tiếp.

Trong lúc nhất thời, bầu không khí trở nên vô cùng căng thẳng.

“Lý Gia người, thật đúng là loạn a, nếu như là ở Hưởng Gia ta, loại con cháu làm phản này, sớm đã bị giết chết.” Hưởng Gia Ngọc tỏ vẻ đang xem trò cười.

Lý Vân Hà sắc mặt âm trầm, nghe vậy nói: “Yên tâm, chuyện này sẽ không kết thúc dễ dàng như vậy, cả nhà Lý Phù Trần, đều phải bị xử phạt rất nặng.”

“Ha hả!” Lý Phù Trần cười rộ lên.

“Lý Phù Trần, người cười cái gì?” Lý Thiết Sơn hừ lạnh.

Lý Phù Trần nói: “Ta cười các người không biết tự lượng sức mình, chỉ là một đám Quy Nguyên Cảnh cao giai võ giả, cũng dám ở trước mặt ta bạo phát khí thế, các người cho rằng ta đi Thương Lan Tông là đi chơi phải không?”

Trong lúc nói chuyện, Lý Phù Trần bước ra một bước, khí thế kinh khủng bạo phát, trong nháy mắt, nhiệt độ trong đại sảnh dường như tăng lên rất nhiều.

Bị khí thế của Lý Phù Trần trấn áp, đám người Lý Thiết Sơn sắc mặt tái nhợt, toàn thân giống như là bị một tảng đá lớn đè xuống, vô cùng khó chịu, ngay cả hô hấp cũng thấy khó khăn.

“Khí thế trấn áp, cái này cần khí thế phải đủ mạnh.”

Trong nghị sự đường, những Trưởng Lão đang đứng quan sát, tỏ ra khiếp sợ.

Có thể hiểu, khí thế của võ giả Quy Nguyên Cảnh cửu trọng cũng không thể trấn áp khí thế của võ giả Quy Nguyên Cảnh nhất trọng, chỉ có đạt được Địa Sát Cảnh, mới có thể chân chính vận dụng khí thế, trấn áp đối thủ.

Bọn họ còn chưa có nhận thức được, Lý Phù Trần đã là Địa Sát Cảnh tu vi, bọn họ cho rằng Lý Phù Trần chỉ là tu luyện Huyền Cấp công pháp, do đó khí thế mới mạnh như vậy. Tất nhiên, Lý Phù Trần cũng chỉ là sử dụng một chút khí thế mà thôi, nếu như bộc phát ra tất cả khí thế, trong nghị sự đường, không ai có thể chịu được, nếu hắn muốn, chỉ cần dùng khí thế cũng đủ để nghiền nát bọn họ.

“Lý Phù Trần, người muốn làm gì, tạo phản sao, ở Lý Gia, còn không cho phép người làm càn.” Đúng lúc này, bên ngoài nghị sự đường, một khí thế mãnh mẽ cuộn cuộn bao phủ nơi này lại.

Cỗ khí thế này quá to lớn, nếu như nói khí thế của đám người Lý Thiết Sơn là gió nhẹ, thì cỗ khí thế này chính là cuồng phong.

Theo cổ khí thế này bao phủ, đám người Lý Thiết Sơn rốt cuộc cũng trút được gánh nặng, từng người sắc mặt tái nhợt, trong mắt hiện lên vẻ hung ác.

Lý Gia Thiên, không phải là Tộc Trưởng, cũng không nằm trong Trưởng Lão Hội, mà là Lão Tổ Lý Huyền Phong.

Chỉ cần Lão Tổ ra mặt, Lý Phù Trần không thể nào gây ra sóng gió.

“Đang chờ ngươi tới đây.”

Lý Phù Trần vẫn ung dung nhìn Lý Huyền Phong đi vào trong nghị sự đường.

Lý Huyền Phong hướng phía Hường Gia Ngọc khẽ gật đầu, chột ánh mắt quét về phía Lý Phù Trần cùng Lý Thiên Hàn, nhìn thấy Lý Thiên Hàn ngồi ở trên vị trí Tộc Trưởng, trong mắt hiện lên vẻ tàn khốc, “Lý Thiên Hàn, ngươi thật to gan, lần trước dạy bảo, ngươi đã quên rồi sao?”

Không đợi Lý Thiên Hàn nói, Lý Phù Trần nói: “Lý Huyền Phong, ngươi vốn là trưởng bối của ta, về lý ta phải gọi ngươi một tiếng Thái Gia Gia, chẳng qua, trong lần Thiên Tài Chiến tổ chức ở Vân Vụ Thành, chỉ bởi vì ngươi xem trọng Lý Vân Hải, bắt ta phải thua hắn, nếu chỉ là như vậy, hôm nay gặp mặt, ta như trước vẫn sẽ gọi ngươi một tiếng Thái Gia Gia, gọi ngươi một tiếng Lão Tổ, thế nhưng, ngươi lại trút giận lên đầu cha mẹ ta, cách chức Tộc Trưởng của cha ta, còn đem cha ta giáng xuống làm chi thứ, đúng, ngươi có thể làm như vậy, bởi vì ngươi mạnh, ngươi là đệ nhất cao thủ Lý gia, ta cạn lời rồi ^-^...”

“Ngươi dám gọi thẳng tên của ta, quả thật là to gan.”

Lý Phù Trần còn chưa nói hết lời, Lý Huyền Phong đã nổi giận, khí thế điên cuồng bao phủ hướng Lý Phù Trần, toàn bộ nghị sự đường trở nên im lặng, tất cả mọi người không dám nói gì, bởi vì lão tổ đã chân chính nổi giận.

“Quả thực quá ngông cuồng.” Lý Vân Hà há hốc mồm, hắn không nghĩ tới, Lý Phù Trần lại dám gọi thẳng tên của Lão Tổ, quả thật là không coi ai ra gì.

Hường Gia Ngọc lắc đầu, đối mặt với Địa Sát Cảnh võ giả cũng dám chống đối, không biết ngốc thật hay là có sức mạnh để làm điều đó.

Bạn đang đọc truyện *Vĩnh Hằng Chí Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 172: Cái Gì Là Khí Thế

“Phù Trần!”

Bị khí thế của Lý Huyền Phong trấn áp, Lý Thiên Hàn cùng Trầm Ngọc Yến cảm thấy khó thở, hai người không khỏi khẩn trương nhìn về phía Lý Phù Trần, dù sao, phần lớn khí thế của Lý Huyền Phong cũng tập trung về phía Lý Phù Trần.

“Đây là khí thế của ngươi sao? Quá yếu.”

Lý Phù Trần vẻ mặt thản nhiên, khí thế của Lý Huyền Phong, căn bản không thể lay động tâm linh cùng thân thể của hắn, giống như là gió nhẹ thổi vào mặt.

Lý Huyền Phong con ngươi co rút lại, đang muốn nói thì.

“Cho ngươi kiến thức một chút, cái gì mới là khí thế.”

Căn bản không cần kích phát Huyền Long Bí Pháp, vận chuyển Phần Thiên Chân Công, Lý Phù Trần phóng xuất ra khí thế của mình.

Ầm!

Giống như là sóng lớn cuộn cuộn, núi lửa phun trào, một khí thế gần như là thực chất bộc phát ra, trong thị giác của mọi người, toàn bộ nghị sự đường rõ ràng đang vận vạo, mặt đất vận vạo, cây cột vận vạo, bóng người vận vạo, nóc nhà vận vạo, hư không vận vạo, tất cả đều vận vạo, mà thân thể cảm thụ càng thêm mãnh liệt, giống như là rơi vào hỏa ngục, nhiệt độ cực cao, làm tan rã tâm linh ý chí của bọn họ.

Lúc này, trong nghị sự đường, ngoại trừ Lý Phù Trần cùng với Lý Thiên Hàn và Trầm Ngọc Yến, những người còn lại, đến cử động ngón tay cũng thấy khó khăn, từng người một lộ ra vẻ sợ hãi, trong đầu trống rỗng.

Khí thế không chỉ là khí tức áp bách, mà còn là tâm linh ý chí áp bách.

Bị khí thế của Lý Phù Trần áp bách, tâm linh ý chí của mọi người bị vận vạo hoàn toàn, khiến cho ngũ giác của bọn họ đều xuất hiện vấn đề. (Ngũ giác =

Thị giác + thính giác + vị giác + khứu giác + xúc giác)

Phải biết rằng, lúc trước bị khí thể của Lý Phù Trần áp bách, cho dù là thiên kiều của 3 tông, cũng đều phải điên cuồng chạy trốn.

Lúc này, vẻ mặt của Lý Huyền Phong, tràn đầy chấn động cùng sợ hãi.

Đây là người sao? Chỉ là khí thể đã có thể trấn áp được hắn, dù sao hắn cũng là Địa Sát Cảnh tam trọng tu vi, không có phải cái gì a miêu a cầu nha, cho dù có là thành chủ Vân Vụ Thành Thân Đồ Kiếm Hà, cũng không thể dùng khí thể để trấn áp hắn a.

Bất quá Lý Huyền Phong không có cam lòng, ra sức vùng vẫy, cố gắng muốn phá tan khí thể của Lý Phù Trần.

Lý Phù Trần lạnh lùng cười, khí thể không ngừng tăng lên, Lý Huyền Phong khuôn mặt uất ức đến đỏ bừng, thân thể đều đang run rẩy.

“Lý Huyền Phong, lúc đầu ngươi cách chức Tộc Trưởng của cha ta, đem người giáng xuống làm chi thứ, một nhà Lý Phù Trần ta, không có gì để nói, chỉ là thực lực của ta khi đó không đủ mạnh, hiện tại, ngươi có điều gì muốn nói không?” Lý Phù Trần quát lên.

Lý Huyền Phong cắn răng chịu đựng, há mồm ra như muốn nói điều gì đó, thế nhưng qua một lúc lâu vẫn không thấy nói gì.

Bây giờ, lão còn có thể nói cái gì, ai mà biết Lý Phù Trần tiến bộ kinh người như vậy, mới chỉ qua mấy năm a, rõ ràng từ Luyện Khí Cảnh, nhanh chóng tấn chức đến Địa Sát Cảnh, mà không phải Địa Sát Cảnh bình thường, Địa Sát Cảnh võ giả bình thường, so khí thể với Lý Phù Trần, ngay cả một thành cũng không bằng.

Trong lòng vừa tức giận, lại vừa hối hận, nói chung tâm tình của Lý Huyền Phong bây giờ rất phức tạp.

“Phù Trần, con đã tấn chức đến Địa Sát Cảnh?” Lý Thiên Hàn không nhịn được hỏi.

Lý Phù Trần gật đầu, “Cha, mẹ, Phù Trần không để cho hai người phải thất vọng, hơn nửa tháng trước, con đã tấn chức đến Địa Sát Cảnh nhất trọng, trở thành đệ tử chân truyền Thương Lan Tông.”

“Đệ tử chân truyền!”

Lý Thiên Hàn thân thể run run, không khỏi nghiêng đầu, nhìn về phía vợ là Trầm Ngọc Yến, thì thấy Trầm Ngọc Yến đang khóc vì quá vui mừng.

Đệ tử chân truyền, đây là khái niệm gì?

Ngoại trừ Thành Chủ là chủ của một tòa thành, còn lại tất cả người trong thành, địa vị đều là thấp hơn đệ tử chân truyền, có thể nói như vậy, dưới Trưởng Lão nội tông, đệ tử chân truyền có địa vị rất cao, ngay cả Trưởng Lão ngoại tông cũng là kém hơn.

Vân Vụ Thành, hơn 100 năm rồi còn chưa từng có xuất hiện một vị đệ tử chân truyền Thương Lan Tông.

Quan trọng nhất là, Lý Phù Trần năm nay mới 19 tuổi, so với giới hạn 35 tuổi, kém đủ 16 năm, một người ba mươi mấy tuổi tấn chức đến Địa Sát Cảnh trở thành đệ tử chân truyền, địa vị khẳng định không bằng Lý Phù Trần.

“Lão Thiên đối đãi với Lý Thiên Hàn ta quá tốt, cuộc đời này không còn gì phải tiếc nuối.” Lý Thiên Hàn ngửa mặt lên trời cười to, tâm tình vô cùng kích động.

Lúc này, cái gì Tộc Trưởng, cái gì Lý Gia, đều không quan trọng.

Nghe được Lý Phù Trần thừa nhận mình là Địa Sát Cảnh nhất trọng võ giả, đám người Lý Thiết Sơn thấy trước mắt tối sầm lại, có một số ngất đi.

Điều này sao có thể?

Một cái phổ thông căn cốt, vậy mà 19 tuổi có thể tấn chức tới Địa Sát Cảnh, trở thành đệ tử chân truyền Thương Lan Tông, còn có thiên lý hay không.

Lý Vân Hà sắc mặt tái nhợt, nhìn chằm chằm Lý Phù Trần, trong lòng vô cùng buồn bã, hắn phát hiện, cả đời này của mình cũng đừng nghĩ có thể đuổi kịp Lý Phù Trần, cùng là 19 tuổi, đối phương đã là Địa Sát Cảnh võ giả, còn hắn chỉ là một Luyện Khí Cảnh võ giả nho nhỏ, sao có thể so?

“Phù Trần thiếu chủ, ta đã biết sai, mong người khai ân.”

Một ít Trưởng Lão Lý Gia thân cận với Lý Thiết Sơn, trong lòng lo sợ vội vàng nói.

Thu hồi khí thể, Lý Phù Trần không thêm để ý những người này, mở miệng nói: “Kể từ hôm nay, cách chức Tộc Trưởng của Lý Thiết Sơn, cha ta Lý Thiên Hàn lần thứ hai sẽ đảm nhiệm chức vị này, cha, chuyện tiếp theo nhờ người xử lý đi!”

Lý Phù Trần dù sao cũng không phải là Tộc Trưởng Lý Gia, vượt quyền cách chức Lý Thiết Sơn, đã là không hợp quy củ, việc xử lý sự tình trong gia tộc, giao cho cha hắn Lý Thiên Hàn là lựa chọn tốt nhất.

Hít sâu một hơi, Lý Thiên Hàn gật đầu, chậm rãi nói: “Lý Thiết Sơn, người trước đây thân là Tộc Trưởng, không vì tộc nhân mà chủ trì công đạo, trái lại

cùng với kẻ địch giết chết tộc nhân có quan hệ thân thiết, lại còn thu nhận đan dược của đối phương, ta phạt ngươi...”

Lý Thiên Hàn đối với sự tình trong Lý Gia rất quen thuộc, chỉ cần phạm tội, hắn sẽ đều xử phạt.

Về phần Lý Huyền Phong, dù sao cũng là Lão Tổ Lý Gia, không có công lao, cũng có khổ lao, hơn nữa xử phạt Lão Tổ trước mặt mọi người, sẽ làm mất lòng tin của mọi người.

Cho nên, Lý Thiên Hàn cũng nhanh chóng bỏ qua Lý Huyền Phong, hắn tin rằng qua chuyện hôm nay, Lý Huyền Phong sẽ không bao giờ dám lấy uy phong của Lão Tổ ra để thao túng mọi việc.

Trong lúc Lý Thiên Hàn đang xử phạt thì, Hường Gia Ngọc lên tiếng, “Chức Tộc Trưởng của bá bá Lý Thiết Sơn, không thể bãi miễn, Lý Phù Trần, ngươi không có quyền.”

Mặc dù ở trong mắt nàng, Lý Gia chỉ là một gia tộc nhỏ, nhưng bất luận như thế nào, một cái chức vị Tộc Trưởng đều là rất quan trọng, chông tương lai của nàng, sao có thể là một người bình thường, danh xưng Thiếu Tộc Trưởng để nghe hơn rất nhiều.

“Ngươi chỉ là người ngoài, làm gì có quyền can thiệp vào sự tình của Lý Gia ta?” Lý Thiên Hàn cau mày nói.

Thân phận của Hường Gia Ngọc, hắn đã biết, nếu như đổi thành người khác, sớm đã cho người đuổi nàng ra ngoài.

“Hường Gia Ngọc ta, muốn nói gì thì nói, cần gì phải có quyền.” Hường Gia Ngọc thản nhiên nói.

Lý Phù Trần cười nhạt, “Ngươi là người phương nào?”

“Ngân Phong Thành con cháu Hường Gia Hường Gia Ngọc, Lý Phù Trần, tuy rằng ngươi là đệ tử chân truyền, nhưng chuyện này cùng với Hường Gia Ngọc ta có liên quan, cho nên ngươi hãy nhún nhường một chút đi.” Người khác sợ Lý Phù Trần, còn nàng thì không, bởi vì anh của nàng, từ mấy năm trước đã là đệ tử chân truyền.

Lý Phù Trần nói: “Trời cao đất rộng thế nào, chắc là ngươi không biết, vậy để ta nói cho ngươi hiểu, cho dù là Tộc Trưởng Hường Gia, hay Thành Chủ Ngân Phong Thành ở chỗ này, cũng không có tư cách khiến ta phải nhún nhường, ngay bây giờ ngươi hãy rút ra khỏi nghị sự đường, bằng không đừng trách ta đem ngươi nhốt lại, cho tới khi Hường Gia đến nhận ngươi.”

“Lý Phù Trần, ngươi dám, anh của ta là Hường Thiên Cường, từ mấy năm trước đã trở thành đệ tử chân truyền, xem ngươi còn dám động vào ta hay không.” Hường Gia Ngọc thét lên chói tai.

“Hường Thiên Cường, ta có nghe nói qua, cũng chỉ là một đệ tử chân truyền Bạch Ngân, ngươi không cảm thấy xấu hổ khi đem hắn ra dọa ta à, rút ra ngoài.” Lý Phù Trần vung tay lên, một đạo kinh phong đem Hường Gia Ngọc thổi bay ra ngoài.

Lý Văn Hà biến sắc, Lý Phù Trần ngay cả Thành Chủ Ngân Phong Thành còn không sợ, còn nói anh của Hường Gia Ngọc chỉ là đệ tử chân truyền Bạch Ngân, vậy thì thân phận của hắn, còn đáng sợ đến mức nào.

Không dám lên tiếng, Lý Văn Hà chạy nhanh ra ngoài.

Trong nghị sự đường, mọi người lần thứ hai đại ra.

Từ trong lời nói của Lý Phù Trần, bọn họ đại khái biết được, thân phận của Lý Phù Trần, so với trong tưởng tượng của bọn họ còn kinh khủng hơn nhiều.

Bạn đang đọc truyện *Vĩnh Hằng Chí Tôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 173: Giết Tới Thân Đồ Gia

Dịch giả: Cô Đơn 1 Vì Sao

Trong quá trình Lý Thiên Hàn xử phạt mọi người, nghị sự đường lặng ngắt như tờ, rất yên tĩnh.

Sau khi xử phạt xong, cũng không có ai dám rời đi.

Cứ nói đùa, có Lý Phù Trần ở đây, ai dám rời khỏi, ngay cả Lão Tổ cũng không dám.

Lý Phù Trần liếc mắt nhìn mọi người, chợt ánh mắt dừng lại trên người Lý Thiết Sơn, lạnh lùng nói: “Cha của Lý Tiểu Điệp bị giết, chuyện xảy ra như thế nào, dám nói lung tung một câu, đừng trách ta trở mặt vô tình.”

Lý Thiết Sơn đã sớm sợ vỡ mặt, nào dám giấu diếm, ngay cả chuyện hắn thu nhận của Thân Đồ Gia 5 viên Hoàng Cấp cao giai đan dược cũng đều nói ra, hắn hiện tại chỉ có một ý nghĩ duy nhất, đó là thành thật khai báo, còn những cái khác, một chút cũng không dám nghĩ tới, hắn thậm chí còn cảm thấy may mắn, không có đem chuyện này làm tới tuyệt tình, bằng không thì, ngày hôm nay hắn chắc chắn phải chết, Lý Phù Trần sẽ giết hắn để lập uy.

“Gọi Lý Tiểu Điệp vào đây.” Lý Phù Trần nói với một gã Trưởng Lão Lý Gia.

Lý Tiểu Điệp hiển nhiên còn không biết, Lý Phù Trần đã áp đảo cao tăng Lý Gia, nhìn thấy trong nghị sự đường, có rất nhiều nhân vật cao tăng đều ở đây, liền quỳ xuống, trong mắt ướt đẫm, quật cường nói: “Cầu xin Lý Gia vì Tiểu Điệp chủ trì công đạo.”

“Tiểu Điệp, đứng lên.” Lý Phù Trần nói.

Lý Tiểu Điệp chần chừ nhìn về phía Lý Gia Lão Tổ cùng với Lý Thiết Sơn.

Lý Thiết Sơn nói: “Thiếu tộc trưởng đã bảo ngươi đứng lên, sao còn chưa chịu đứng dậy?”

Lý Phù Trần liếc mắt nhìn hắn, “Từ khi nào đến lượt ngươi lên tiếng, Tiểu Điệp, đừng sợ, có cái gì oan khuất, toàn bộ đều nói ra cho ta biết, ta Lý Phù Trần sẽ vì ngươi làm chủ, kẻ nào đáng giết thì giết, cần trừng phạt sẽ nghiêm khắc trừng phạt, không chừa một ai.”

Hắn lần này trở về, không có ý định sẽ ở lại Vân Vụ Thành sinh sống, cho nên hắn muốn giải quyết mọi chuyện trước khi rời khỏi Vân Vụ Thành.

Lý Tiểu Điệp không ngốc, Lý Phù Trần tùy ý dạy bảo Lý Thiết Sơn, nhưng không ai dám nói gì, thì nàng đã hiểu, Lý Phù Trần đã trở nên mạnh mẽ, nghĩ đến một tháng qua bao nhiêu đau thương phải chôn giấu trong lòng, không kìm nén được bật khóc nức nở, tiếng khóc bi thảm, khiến người rơi lệ.

Lý Phù Trần không có giục nàng nói, mà lặng lẽ nhìn nàng, để nàng khóc cho vui bớt nỗi lòng.

Một lúc lâu sau, Lý Tiểu Điệp mới ngừng khóc.

Lý Phù Trần nhẹ nhàng nói: “Trước hãy đứng lên, có chuyện gì, thì nói cho Phù Trần ca nghe.”

“Phù Trần ca.” Lý Tiểu Điệp đứng lên, trong lòng cảm thấy ấm áp, thời gian này, chỉ có một nhà Lý Phù Trần, mang đến cho nàng cảm giác ấm áp, bằng không nàng đã sớm tìm đến cái chết.

Lau đi nước mắt, Lý Tiểu Điệp nói ra nguyên nhân dẫn tới chuyện này, so với Lý Thiết Sơn kể lại thì chi tiết hơn nhiều.

Khi Lý Tiểu Điệp nói ra tất cả, trong nghị sự đường, không ít nhân vật cao tăng cảm thấy xấu hổ không chịu nổi, từng người một hận không thể dúi đầu xuống đất.

Ánh mắt của Lý Phù Trần, dần trở nên sắc bén, sát khí từ trên người hắn tỏa ra.

Thân Đồ Gia Tộc, chết tiệt.

Chuyện xảy ra từ mấy tháng trước.

Theo tuổi tăng lên, Lý Tiểu Điệp trở mã ngày càng duyên dáng yêu kiều, tuy rằng không sánh bằng Quan Tuyết, thế nhưng ở Vân Vụ Thành, cũng được coi là mỹ nữ nổi danh.

Một ngày kia ở Vân Vụ Thành, Thân Đồ Lăng bất gặp Lý Tiểu Điệp, ngay lập tức bị khuôn mặt xinh đẹp của Lý Tiểu Điệp hấp dẫn.

Tên Thân Đồ Lăng này ý mình trong Thân Đồ Gia Tộc, có địa vị cao thượng, không coi ai ra gì, đã từng giờ trò cướp vợ của Tộc Trưởng một gia tộc nhỏ bé, vu oan hãm hại, dùng quyền lực đem gia tộc nhỏ này đập đổ.

Cậy có người chống lưng, Thân Đồ Lăng trực tiếp ra lệnh cho thủ hạ, muốn đem Lý Tiểu Điệp bắt về.

Cũng may là, lúc đó 2 vợ chồng Lý Thiên Hàn cùng Trầm Ngọc Yến đang đi dạo phố, nhìn thấy tộc nhân mình bị bắt nạt, liền ra tay đuổi đám người Thân Đồ Lăng đi.

Có khả năng vì Lý Phù Trần, nên Thân Đồ Lăng không dám đi trả thù cha mẹ của hắn, nhưng là ham muốn có được Lý Tiểu Điệp vẫn chưa biến mất, hắn liền sai người mang quà cáp tới gặp Tộc Trưởng Lý Gia lúc đó là Lý Thiết Sơn, mong Lý Thiết Sơn đem Lý Tiểu Điệp gả làm tiểu thiếp cho hắn.

Lý Tiểu Điệp tất nhiên không chịu, cha của Lý Tiểu Điệp là Lý Đại Giang cũng từ chối thẳng thừng. Cứ nghĩ rằng chuyện này đã kết thúc, một tháng trước, Lý Đại Giang cùng Lý Tiểu Điệp lần thứ hai đi tới Vân Vụ Thành, dự định mua một vài thứ, lại bị đám người Thân Đồ Lăng gây khó dễ.

Mất thấy con gái mình bị đám người Thân Đồ Lăng bắt đi, Lý Đại Giang liền chết, ra sức chống lại.

Đáng tiếc Lý Đại Giang chỉ là Quy Nguyên Cảnh cấp thấp võ giả, không phải là đối thủ của đám người Thân Đồ Lăng, bị 2-3 thủ hạ của hắn quật ngã,

đánh thành trọng thương

Cảm thấy bị mất mặt vì chuyện lần trước, sau khi đánh trọng thương Lý Đại Giang, Thân Đồ Lăng vẫn chưa dừng tay lại, một cước lại một cước dẫm đạp lên người Lý Đại Giang, đem Lý Đại Giang đánh chết, sau đó hắn quay lại nói với Lý Tiểu Điệp một câu, nói rằng ngày hôm nay không cưỡng ép bắt nàng đi, sớm muộn gì có một ngày, nàng sẽ ngoan ngoãn lên giường với hắn, bằng không, mẹ của nàng, cũng đừng nghĩ có thể sống tốt.

Ngày đó, mẹ của Lý Tiểu Điệp vì quá đau buồn mà ngã bệnh, nằm trên giường không dậy nổi.

Từ đó đến nay, Lý Tiểu Điệp mỗi ngày đều đến cầu xin Lý Thiết Sơn vì nàng làm chủ chuyện này.

“Phế vật, tất cả đều là phế vật, đám người Lý Gia các ngươi, sống còn có ích lợi gì.”

Sát khí bạo phát, Lý Phù Trần lần thứ hai thả ra khí thế, một số người trực tiếp bị khí thế của Lý Phù Trần chấn bay ra ngoài, miệng phun ra máu, kể cả Lão Tổ Lý Huyền Phong.

“Lý Huyền Phong, ngươi thân là Lão Tổ Lý Gia, coi như là Địa Sát Cảnh võ giả thì như thế nào, ngay cả tộc nhân của mình cũng không quản không hỏi, ngươi căn bản cũng không có trái tim của cường giả, khó trách Lý Gia ta ngày càng đi xuống.”

“Lý Thiết Sơn, sao ngươi không lấy nước tiểu soi lại mặt mình, bằng ngươi, mà cũng có tư cách làm Tộc Trưởng Lý Gia, ngươi chỉ là một kẻ tiểu nhân mà thôi, ta thật là muốn giết ngươi a!”

“Còn đám Trưởng Lão các ngươi, từng người một chỉ biết tranh quyền đoạt lợi, gió chiều nào thì theo chiều ấy, so với con chó có gì khác nhau ^-^.”

Lý Phù Trần ngôn từ sắc bén, khiến cho những kẻ bị đánh bay ra ngoài cửa, đều cảm thấy miệng đắng lưỡi khô, nhất là Lý Thiết Sơn, cảm thấy Lý Phù Trần có ý muốn giết mình, vội vã quỳ xuống, “Thiết Sơn biết sai, mong Tộc Trưởng giơ cao đánh khẽ, tha cho ta một mạng.”

Nói xong, hắn quỳ về phía Lý Thiên Hàn, van xin chân thành.

Lý Thiên Hàn không có bất kỳ cảm tình gì nói: “Tội chết có thể miễn, tội sống khó tha, ngươi đâu, đem hắn nhốt lại.”

Lý Tiểu Điệp nhìn đến ngây người, đây chính là người thiếu niên năm xưa sao?

Thời gian mấy năm, hắn đã lớn lên thành một gốc đại thụ che trời, không còn là thiếu niên nhỏ bé mặc cho người chém giết.

“Cha, chuyện tiếp theo giao cho người xử lý, Tiểu Điệp, đi với ta tới Thân Đồ Gia.” Lý Phù Trần hướng Lý Tiểu Điệp nói.

Lý Thiên Hàn vội vàng hỏi: “Phù Trần, con đi Thân Đồ Gia làm gì?”

Trực giác mách bảo hắn, Lý Phù Trần cũng sẽ không nhẹ nhàng xử lý chuyện này đâu.

“Giết người.”

Nói xong, Lý Phù Trần dẫn theo Lý Tiểu Điệp, bay vút ra khỏi nghị sự đường.

Lý Phù Trần vừa rời khỏi, phần lớn người nơi đây thân thể như nhũn ra, thể nhưng, như trước không một ai dám rời đi.

Vân Vụ Thành, phủ thành chủ.

Thân Đồ Gia Tộc là thành chủ gia tộc, chỗ ở hiện tại tất nhiên là ở Phủ Thành Chủ, nằm ở trung tâm của thành phố.

“Người nào, còn không mau mau dừng lại, muốn chết phải không?”

Ầm ầm!

Phủ Thành Chủ, cửa chính mở toang, ngay cả người canh cửa, tất cả đều bị đánh bay, Lý Phù Trần đứng phía trước, Lý Tiểu Điệp ở phía sau, hai người một trước một sau đi vào trong Phủ Thành Chủ.

Dọc theo đường đi, tất cả đội hộ vệ của Phủ Thành Chủ chạy tới ngăn cản đều bị khí thế của Lý Phù Trần đánh bay ra ngoài, căn bản không cản ra tay.

“Thân Đồ Lăng ở nơi nào, còn không ra nhận lấy cái chết.” Giọng nói của Lý Phù Trần, truyền khắp toàn bộ Phủ Thành Chủ.

Bạn đang đọc truyện *Vĩnh Hằng Chí Tôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 174: Thân Đồ Lãng, Chết

Dịch giả: Cô Đơn 1 Vì Sao

“Người nào dám đến Phủ Thành Chủ làm càn, chết”

Trong Phủ Thành Chủ cao thủ nhiều như mây, từng nhóm võ giả Quy Nguyên Cảnh dừng mãnh tiến lên, lão giả cầm đầu, rõ ràng là một vị Địa Sát Cảnh nhất trọng võ giả, hần quát lên một tiếng lớn, rút ra trường kiếm, một kiếm đâm về phía Lý Phù Trần.

Một kiếm này nhanh như thiểm điện, cảm giác giống như là tên rời khỏi nỏ vậy.

Vươn hai đầu ngón tay ra, Lý Phù Trần dễ dàng kẹp lấy kiếm của đối phương, thân nhiên nói: “Xuất thủ thật đúng là tàn nhẫn, trước giết người thị uy.” Dứt lời, Lý Phù Trần vận kinh phát lực, bẻ gãy trường kiếm của đối phương, hai ngón tay kẹp lấy mũi kiếm, giống như là thần binh lợi khí, phi mũi kiếm xuyên thủng yết hầu đối phương.

“Còn ai dám đi lên, đừng trách ta giết không tha.” Lý Phù Trần lạnh lùng nói.

Nghe vậy, đông đảo võ giả Quy Nguyên Cảnh giật mình kinh hãi đều lùi lại, ngay cả Khách Khanh Thân Đồ Gia cũng bị giết chết, bọn họ đâu còn dám xông lên, tất cả lùi lại đợi Thành Chủ đến.

Thành Chủ Thân Đồ Kiếm Hà là Địa Sát Cảnh ngũ trọng võ giả, chỉ cần hần ra tay, người trẻ tuổi trước mặt này chắc chắn phải chết.

Thân Đồ Gia có không ít võ giả Địa Sát cảnh, một số là Khách Khanh, còn lại là cao tăng trong gia tộc.

Chỉ sau một lát công phu, có 5 tên Địa Sát Cảnh võ giả chạy tới.

Ánh mắt rơi vào trên thi thể của Khách Khanh bị Lý Phù Trần giết chết, tất cả đều cảm thấy tức giận, đã bao nhiêu năm rồi, làm gì có ai dám tới phủ thành chủ giết người, người này quả thực to gan lớn mật, chết không có gì đáng tiếc.

“Người là người phương nào, dám ở Phủ Thành Chủ giết người, còn không mau giờ tay chịu trời, cho người chết toàn thân.” Một gã Địa Sát Cảnh võ giả quát lên.

“Lão Tổ, hần là Lý Phù Trần, từng là thiếu tộc trưởng Lý Gia.” Một gã võ giả Quy Nguyên Cảnh bỗng nhiên tiến lại gần một gã võ giả Địa Sát Cảnh lớn tuổi, thấp giọng nói.

“Lão phu Thân Đồ Trường Phong, người chính là Lý Phù Trần?” Thân Đồ Trường Phong biến sắc, chuyện về Lý Phù Trần ở Thương Lan Tông, lão có biết một. . . hai, biết người này thân phận không đơn giản, vừa nãy có thể đơn giản đánh chết Liêu Lão, chỉ sợ đã là Quy Nguyên Cảnh cửu trọng tu vi, đệ tử Thương Lan Tông từng người đều có thực lực cao cường, lấy Quy Nguyên Cảnh cửu trọng tu vi đánh chết tầm thường Địa Sát Cảnh nhất trọng võ giả, cũng không phải việc khó gì.

“Gọi Thân Đồ Lãng ra gặp ta, ta không cơ hững thủ cùng các người nhiều lời.”

“Lý Phù Trần, cho dù người là đệ tử nội tông Thương Lan Tông thì đã sao, nơi này chính là Phủ Thành Chủ, cho dù là Trưởng Lão ngoại tông Thương Lan Tông đi tới nơi này, cũng phải khách khách khí khí, đừng có gây họa cho Lý Gia người, mau mau giờ tay chịu trời, ta còn xử lý nhẹ nhàng.” Thân Đồ Trường Phong tức giận trừng mắt thối râu mép, nếu như không phải kiêng kỵ thân phận đệ tử nội tông của Lý Phù Trần, lão đã sớm một kiếm giết chết đối phương rồi.

Lý Phù Trần cười lạnh một tiếng, “Thân Đồ Gia các người không có tư cách khiến ta phải giờ tay chịu trời.”

“Ô? Ai nói Thân Đồ Gia ta không có tư cách, Lý Phù Trần, người trở thành đệ tử nội tông, khiến cho lòng tự tin của người biến lớn a, dám đến Phủ Thành Chủ giết người, người đây chính là muốn khiêu khích uy nghiêm của ta, cho dù ta có phé đi võ công của người, cao tăng Thương Lan Tông cũng sẽ không làm gì ta?”

Một giọng nói uy nghiêm truyền tới, là Tộc Trưởng Thân Đồ Gia Tộc, Thành Chủ Vân Vụ Thành Thân Đồ Kiếm Hà.

Thân Đồ Kiếm Hà làm Thành Chủ, địa vị tương đương so với Trưởng Lão ngoại tông, cao hơn một bậc so với đệ tử nội tông, lúc bình thường, hần với chức vụ Thành Chủ Vân Vụ Thành không được phép bắt giữ Lý Phù Trần, thế nhưng nếu Lý Phù Trần vô cớ trêu chọc hần, hần liền có quyền xử phạt Lý Phù Trần, hiện tại Lý Phù Trần giết chết Khách Khanh của Thân Đồ Gia hần, cho dù hần có phé đi võ công của Lý Phù Trần, Thương Lan Tông cùng lắm cũng chỉ trách phạt hần một chút mà thôi, dù sao Lý Phù Trần cũng là kẻ dưới đắc tội với bề trên, cái này ở Thương Lan Tông tuyệt đối là tội nặng.

Lý Phù Trần ngẩng đầu nhìn lên, một người đàn ông trung niên cách đó không xa đang đi tới, đúng là Thân Đồ Kiếm Hà.

Thân Đồ Kiếm Hà năm nay hơn năm mươi tuổi, vóc dáng khô ngô, tướng mạo coi như là đập choai, thế nhưng mũi khoằm như chim ưng cùng ánh mắt sắc bén, đã phá đi vẻ anh tuấn, khiến người ta cảm thấy đây là một người lòng dạ khó lường.

“Lý Phù Trần, người có biết tội của người không?” Thân Đồ Kiếm Hà giọng nói lạnh lạnh.

“Ta, có tội gì?”

“Có tội gì? Trước đó xông vào Phủ Thành Chủ ta đã là tội, giết Khách Khanh Thân Đồ Gia ta cũng là tội, nhìn thấy ta không khom người hành lễ là tội, kẻ dưới đắc tội với bề trên càng là tội, tất cả cộng lại, hôm nay, ta Thân Đồ Kiếm Hà cần phải cho ngươi biết, có tội, phải chịu phạt.”

“Ha ha, những cái này là tội sao? Chẳng qua trong mắt của ta, Thân Đồ Gia, căn bản không cần phải tồn tại, Thành Chủ là ngươi, cũng không cần phải tồn tại.”

“Lớn mật.” Thân Đồ Kiếm Hà phát ra khí thế, cuộn cuộn mãnh liệt bạo phát, đây là khí thế thuộc về võ giả Địa Sát Cảnh ngũ trọng, khí thế nhanh chóng tiến đến.

Lý Phù Trần nói: “Ngươi là kẻ có mắt không trông, ta không phải là đệ tử nội tông, ta là đệ tử chân truyền Thương Lan Tông.” Vận chuyển Phần Thiên Chân Công, Lý Phù Trần cũng bạo phát khí thế.

Ầm!

Khí thế hai người chạm vào nhau, Thân Đồ Kiếm Hà sắc mặt tái nhợt, trông vô cùng khó coi, nói: “Địa Sát Cảnh nhất trọng cảnh giới?”

“Không sai, ngươi cái gì Thành Chủ Vân Vụ Thành, ở trong mắt ta, cũng chẳng là gì cả, hiện tại hãy đem Thân Đồ Lăng ra đây gặp ta!” Lý Phù Trần lạnh lùng nói.

Trong phủ thành chủ, mọi người há hốc mồm.

Đệ tử chân truyền? Lý Phù Trần lại là đệ tử chân truyền.

Sinh sống tại Thương Lan Vực, bọn họ tất nhiên phải biết, thân phận của đệ tử chân truyền, cao hơn so với thành chủ một thành nhỏ, nếu như nói Thân Đồ Kiếm Hà là trò của Vân Vụ Thành, thì Lý Phù Trần là người đứng ở trên trời, trước đó có vài tên võ giả Địa Sát Cảnh còn to mồm kêu gào, hiện tại đều sợ vỡ mật, im thin thít không dám mở mồm nữa.

Đây là cuộc chiến giữa đệ tử chân truyền cùng với Thành Chủ, bọn họ không có tư cách nhúng tay vào.

Hít sâu một hơi, Thân Đồ Kiếm Hà dù sao cũng là Thành Chủ Vân Vụ thành, lòng dạ sâu đậm, hấn ra lệnh cho thuộc hạ: “Mau, đem Thân Đồ Lăng ra đây.”

Đối với chuyện Thân Đồ Lăng gây ra, hấn cũng biết một chút, chẳng qua hấn không thêm để ý, dù sao thì Lý Đại Giang ở Lý Gia cũng không phải nhân vật quan trọng, giết thì giết, hơn nữa hấn đã cho người đưa tới 5 viên Hoàng Cấp cao giai đan dược để bồi thường, nhiều đó đủ để đền tính mạng của Lý Đại Giang, còn Thân Đồ Lăng, dù sao cũng là em của hấn, hấn bất luận như thế nào cũng muốn bảo vệ tính mạng của em hấn.

“Lý Phù Trần, cho ta một cái mặt mũi, chuyện này cứ tính như vậy, về phần Thân Đồ Lăng, ta đã xử phạt hấn rất nặng, nhốt hấn trong ngục một tháng.” Thân Đồ Kiếm Hà trong lòng vô cùng khó chịu, hấn đường đường là thành chủ Vân Vụ Thành, từ khi nào phải ăn nói khép nép với người khác, ở Vân Vụ Thành, lời hấn nói, cho tới bây giờ chưa có người nào dám cãi lại, đây là lần đầu tiên hấn cúi đầu, hấn thề rằng, đây là lần đầu và cũng là lần cuối hấn cúi đầu.

Lý Phù Trần không nói gì.

Chỉ sau chốc lát công phu, Thân Đồ Lăng tới.

Có chỗ dựa là Thân Đồ Kiếm Hà, Thân Đồ Lăng cũng không tỏ ra sợ hãi, mà trông rất là nghiêm trang.

Nhìn thấy Thân Đồ Lăng, Lý Tiểu Diệp tâm tình kích động, mắt toát lên vẻ thù hận.

“Ngươi chính là Thân Đồ Lăng?” Lý Phù Trần hỏi.

“Không sai, chính là ta, về chuyện này là ta có sai, nhưng ta không có cố ý gây ra, hơn nữa, là nàng quyến rũ ta, muốn lừa gạt tiền bạc của ta, ở Vân Vụ Thành có rất nhiều người có thể làm chứng, ngươi không thể chỉ tin tưởng lời nói từ phía của nàng được.”

Thân Đồ Lăng nói dối.

“Chết!”

Lý Phù Trần căn bản không cùng đối phương nhiều lời vô ích, kiểm ra khỏi vỏ, ánh kiếm xẹt qua cổ đối phương.

Phốc một tiếng!

Một cái đầu người rơi xuống đất, Thân Đồ Lăng, chết không nhắm mắt.

Hấn đến chết cũng không rõ, tại sao Lý Phù Trần lại giết hấn ở trước mặt anh của hấn là Thân Đồ Kiếm Hà, còn có vương pháp hay không.

Mọi người ngây dại.

Lý Tiểu Điệp cũng ngây dại.

Lý Phù Trần chẳng thèm quan tâm, cứ như vậy giết Thân Đồ Lăng?

“Giết người Lý Gia ta, tội đáng chết vạn lần.” Lý Phù Trần thản nhiên nói.

Bạn đang đọc truyện *Vĩnh Hằng Chí Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 175: Bãi Miễn Thành Chủ

Thân Đồ Kiếm Hà tức giận tới run rẩy cả người.

Khinh người quá đáng.

Ngươi thật là khinh người quá đáng.

Hắn cũng đã xuống nước mong đối phương cho chút thể diện, vậy mà đối phương ngay cả chất vấn Thân Đồ Lăng cũng không thèm, liền một kiếm giết chết Thân Đồ Lăng.

Coi như là đệ tử chân truyền thì đã sao, đệ tử chân truyền cũng không thể nào dẫm đạp lên tôn nghiêm của hắn, bởi vì, hắn ở Thương Lan Tông, cũng không phải không có chút bối cảnh nào.

“Ngươi dám giết tộc nhân ta?”

Thân Đồ Kiếm Hà giận dữ rút gào, rút ra trường kiếm.

“Giết thì đã sao, người như hắn đáng chết vạn lần, lưu lại trên đời này là một cái mầm tai họa, tất nhiên, Thân Đồ Gia ngươi cũng là một cái mầm tai họa.” Lý Phù Trần lạnh lùng nói.

“Vô liêm sỉ!”

Vận chuyển tầng thứ 14 Xích Hỏa Huyền Công, từ trên người Thân Đồ Kiếm Hà, Xích Hỏa Chân Khí bốc lên và tỏa ra mạnh mẽ.

Trường kiếm run lên, tầng tầng lớp lớp kiếm quang tiến về phía Lý Phù Trần.

Huyền Cấp cấp thấp kiếm pháp -- Điệp Chưong Kiếm Pháp.

Môn kiếm pháp này, Thân Đồ Kiếm Hà đã cực khổ tu luyện ba mươi năm, từ lâu đã tu luyện tới cảnh giới Đẳng Phong Tạo Cực, một khi thi triển ra, tâm thương Địa Sát Cảnh cao giai võ giả đều bị giết chết, không có lực phản kháng chút nào.

“Phá!”

Lý Phù Trần một kiếm đâm vào trung tâm của vô số ánh kiếm.

Ầm ầm!

Kiếm khí tung hoành ngang dọc trên bãi đất trống trong Phủ Thành Chủ, tạo thành một con lốc kiếm khí, khiến cho mặt đất bị tàn phá nặng nề.

Trong con lốc kiếm khí, một đạo thân ảnh bị đánh văng ra ngoài, đụng gãy một cái cây lớn mới dừng lại được.

“Không hổ là Địa Sát Cảnh ngũ trọng võ giả, và lại công pháp tu luyện còn là Xích Hỏa Huyền Công.”

Lý Phù Trần cũng không cảm thấy ngạc nhiên, coi như là vận chuyển tầng thứ 13 Phần Thiên Chân Công, phối hợp với Xích Hỏa Công Ý cùng với Lưu Tinh Kiếm Ý, hắn cũng không thể nào là đối thủ của Thân Đồ Kiếm Hà, đối phương dù sao cũng là Địa Sát Cảnh ngũ trọng tu vi, cao hơn hắn đủ 4 trọng.

“Bị đánh lui.”

Đám người thuộc Phủ Thành Chủ vui mừng reo hò, còn Lý Tiểu Điệp cảm thấy sợ hãi.

“Lý Phù Trần, hôm nay, ta sẽ cho ngươi biết, chênh lệch giữa ta và ngươi!” Thân Đồ Kiếm Hà dùng đầu ngón chân chạm đất lấy đà, giống như là mũi tên rời khỏi cung, lao nhanh về phía Lý Phù Trần.

“Thân Đồ Kiếm Hà, không nên vui mừng quá sớm, ta còn chưa dùng toàn lực ứng phó đấy, mở!”

Kích phát Huyền Long Bí Pháp, Phần Thiên Chân Khí trong cơ thể Lý Phù Trần, nhanh chóng chuyển hóa thành Huyền Long Chân Khí.

Huyền Long Chân Khí vô cùng đậm đặc, giống như là nham thạch nóng chảy, chạy khắp toàn thân Lý Phù Trần.

Cùng lúc đó, một khí thể gần như là thực chất bạo phát, bao phủ Thân Đồ Kiếm Hà lại.

Thân Đồ Kiếm Hà sắc mặt hoảng hốt, trong cảm ứng của hắn, lấy Lý Phù Trần làm trung tâm, có một cỗ sóng nhiệt mãnh mẽ cuộn cuộn bộc phát ra, đem khí thể của hắn đánh cho tan rã. Bị sóng nhiệt bao phủ, Thân Đồ Kiếm Hà cảm thấy thân thể trở nên nặng nề, giống như là bị đá tảng đè vào người, bề mặt da thịt còn truyền đến cảm giác nóng rát.

“Khí thể của hắn, sao lại mạnh như vậy?”

Thân Đồ Kiếm Hà không thể hiểu nổi.

Khí thể do hai yếu tố tạo thành, một phần là khí tức, còn một phần là tâm linh ý chí.

Khí tức cùng chân khí liên quan với nhau, tu vi càng cao, công pháp tu luyện càng mạnh, thì khí tức lại càng đáng sợ.

Mà tâm linh ý chí lại cùng tu vi cảnh giới có liên quan, tu vi cảnh giới càng cao, tâm linh ý chí tự nhiên cũng sẽ cao, tất nhiên, cũng có một số người trời sinh tâm linh ý chí đã mạnh mẽ.

Tâm linh ý chí của Lý Phù Trần, vốn chỉ là phổ thông mà thôi, bỗng dưng có một ngày hắn mất đi tài năng thiên phú, mỗi lần hắn tu luyện, linh hồn truyền tới cảm giác đau đớn giống như là bị xé rách, chính điều đó giúp cho tâm linh ý chí của hắn được rèn luyện giống như là sắt thép vậy, sau đó, được Kim Sắc Tiêu Phù cải tạo linh hồn, thì tâm linh ý chí của hắn, từ một loại sắt thép phổ thông, biến thành kim loại hiếm có khó tìm, chẳng những không thể phá vỡ, còn bộc lộ ra sự sắc bén, có lực sát thương rất mạnh.

Ngoài ra, trong Huyền Long Bí Pháp, còn có ẩn chứa ‘Long uy’, tất cả chồng chất lên nhau, khiến cho khí thể của Lý Phù Trần, so với thực lực của bản thân hắn, càng thêm mạnh mẽ.

“Bại!”

Kiểm quang chói mắt cắt nát hộ thể chân khí của Thân Đồ Kiếm Hà, đâm xuyên qua thân thể của đối phương.

Máu tươi phun ra, Thân Đồ Kiếm Hà bay rớt ra ngoài, cả người đập mạnh vào tường thành.

Tình thế thay đổi quá nhanh, tất cả mọi người đều không kịp phản ứng, tới khi có phản ứng thì, Thân Đồ Kiếm Hà đã bị đánh trọng thương rồi.

Người thuộc Phủ Thành Chủ cảm thấy hụt hẫng, giờ phút này, bọn họ ý thức được, từ nay về sau, Thân Đồ Gia Tộc sẽ không còn là trời của Vân Vụ Thành, thậm chí Thân Đồ Gia Tộc có thể bình yên vô sự tồn tại hay không vẫn còn là một ẩn số.

Im Lặng, không một ai dám lên tiếng, cũng không có ai dám dùng ánh mắt tức giận nhìn Lý Phù Trần.

Đệ tử chân truyền là gì?, là không thể chống đối, chống đối đệ tử chân truyền, chính là chống đối Thương Lan Tông, sẽ đem tới tai họa ngập đầu.

“Phù Trần ca, đa tạ.” Lý Tiểu Diệp nói thầm trong lòng.

Ở trong mắt người khác, Lý Phù Trần là trời cao không thể với tới, thế nhưng ở trong mắt của Lý Tiểu Diệp, Lý Phù Trần giống như là ánh bình minh, khiến cho nàng cảm thấy vô cùng ấm áp, sự đau thương của nàng, dường như cũng được vơi bớt phần nào.

Từ bên hông gỡ xuống lệnh bài dành cho đệ tử chân truyền Hoàng Kim, Lý Phù Trần ca giọng nói: “Ta là đệ tử chân truyền Hoàng Kim -- Thương Lan Tông, từ hôm nay trở đi, chính thức cách chức Thành Chủ Vân Vụ Thành của Thân Đồ Kiếm Hà, hạn trong vòng ba ngày, tất cả người của Thân Đồ Gia Tộc, đều phải đi ra khỏi Phủ Thành Chủ, nếu như có người dám trái lệnh, giết không tha.”

Địa vị của đệ tử chân truyền đã rất cao quý, thì tất nhiên địa vị của đệ tử chân truyền Hoàng Kim lại càng thêm cao quý.

Phải biết rằng, toàn bộ Thương Lan Tông có hơn mười vạn đệ tử, mới chỉ có ba mươi một vị đệ tử chân truyền Hoàng Kim mà thôi.

Thân là đệ tử chân truyền Hoàng Kim, Lý Phù Trần có quyền tạm thời bãi miễn chức vụ Thành Chủ của Thân Đồ Kiếm Hà, đây là quyền lợi tông môn ban cho hắn.

Sau đó, cao tăng trong tông môn sẽ phái người đi điều tra lại, nếu như là do Lý Phù Trần cố tình gây sự, thì Thân Đồ Kiếm Hà vẫn sẽ tiếp tục giữ chức vụ Thành Chủ, còn Lý Phù Trần thì sẽ phải tiếp nhận trừng phạt vô cùng nghiêm khắc.

“Đệ tử chân truyền Hoàng Kim?”

Thân Đồ Kiếm Hà vẫn còn tỉnh táo, nhất thời đại ra.

Lý Phù Trần vậy mà không phải là đệ tử chân truyền Bạch Ngân, mà là đệ tử chân truyền Hoàng Kim.

Mắt hấn hoa lên, hấn cảm thấy trời đất quay cuồng, thoáng cái hôn mê bất tỉnh.

Xuất thủ đem đầu của Thân Đồ Lăng hút tới tay, Lý Phù Trần hướng Lý Tiểu Diệp nói: “Có đầu của Thân Đồ Lăng cũng tệ, ta nghĩ bá phụ ở trên trời có linh, nhất định sẽ cảm thấy thanh thản, chúng ta đi.”

“Vâng!”

Lý Tiểu Diệp nhẹ nhàng gật đầu.

..

Chỉ một ngày, tin tức Lý Phù Trần bãi miễn chức vụ Thành Chủ Vân Vụ Thành của Thân Đồ Kiếm Hà giống như là một cơn lốc, nhanh chóng được lan truyền khắp toàn bộ Vân Vụ Thành, cùng lúc đó, tin tức liên quan tới Lý Phù Trần cũng được lan truyền ra.

Đệ tử chân truyền, là đệ tử chân truyền Hoàng Kim.

Bãi miễn chức Tộc Trưởng Lý gia của Lý Thiết Sơn, ủng hộ cha là Lý Thiên Hàn lên làm Tộc Trưởng.

Giết tới Phủ Thành Chủ, đánh chết một vị Khách Khanh của Thân Đồ Gia Tộc, chém đầu Thân Đồ Lăng, đánh trọng thương thành chủ Thân Đồ Kiếm Hà, sau cùng bãi miễn chức vị Thành Chủ.

Bất kể một tin tức nào trong số đó, đều khiến người nghe phải giật mình.

Quả thực giống như là thiên lôi từ trên chín tầng trời đánh xuống, khiến cho tất cả mọi người ở Vân Vụ Thành đều cảm thấy như đang mơ ngủ vậy.

Một số người từng bị Thân Đồ Gia Tộc hãm hại, đều là lệ nóng tuôn trào.

Phần lớn người trong Vân Vụ Thành, bắt đầu cảm thấy sùng bái Lý Phù Trần.

Họ nhận thấy Lý Phù Trần, vô cùng uy phong, vô cùng khí phách, ngay cả Thành Chủ muốn bãi miễn liền bãi miễn.

Về phần những kẻ đã từng đắc tội Lý Gia, đắc tội Lý Phù Trần, từng kẻ đều là sợ hãi, thấp thòm lo âu.

Nhất là Quan gia cùng Dương gia.

Hai gia tộc này cùng có mâu thuẫn với Lý Gia, hơn nữa còn là mâu thuẫn không hề nhỏ chút nào.

Dương gia một mảnh yên tĩnh.

Quan gia cũng là một mảnh yên tĩnh.

Cao tầng của hai gia tộc, mặt mày ủ rũ.

Quan Nhạc Tộc Trưởng của Quan gia, cảm thấy hối hận vô cùng.

Lão tổ Quan Gia là Quan Thông, sợ mất hồn mất vía, ngày ấy trong Thiên Tài Chiến, hắn đã từng truyền âm uy hiếp Lý Phù Trần, bây giờ phải làm thế nào?

Bạn đang đọc truyện *Vĩnh Hằng Chí Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 176: Hướng Gia Tạ Tội

Đối với Quan Gia, Dương Gia, cùng với Thân Đồ Gia thì đây là một ngày vô cùng đen tối, còn với Lý Gia lại là một ngày vô cùng vui sướng.

Bởi vì, Thiếu tộc trưởng nhà mình hôm nay đã là đệ tử chân truyền Hoàng Kim của Thương Lan Tông, để xem sau này còn ai dám chèn ép Lý Gia, còn ai dám chèn ép Lý Gia nữa? kaka.

Mười năm nay, Lý Gia vẫn được xem là một trong bốn gia tộc lớn nhất của Vân Vụ Thành, nhưng thực tế chỉ là tồn tại trên danh nghĩa.

Vân Vụ Thành mặc dù chỉ là một thành trấn nhỏ, nhưng số người sinh sống trong thành thị cũng phải hơn 20 vạn, còn tính toàn bộ lãnh thổ thuộc Vân Vụ Thành thì phải lên tới con số hàng 100 vạn người.

Thu nhập bình quân đầu người nơi đây khá cao, cao nhất phải kể đến 3 gia tộc lớn, thu nhập hàng năm của 3 gia tộc cộng lại cũng phải hơn 100 vạn kim tệ.

Trong đó, Dương Gia thu nhập cao nhất, ước tính hàng năm thu về khoảng 50 vạn kim tệ.

Quan Gia đứng thứ hai, thu về 40 vạn kim tệ.

Thấp nhất là Lý Gia, thu về không tới 20 vạn kim tệ, sở dĩ làm ăn kém như vậy, là bởi vì bị Dương Gia cùng với Quan Gia liên thủ chèn ép việc buôn bán, ngoài ra còn có Thân Đồ Gia Tộc âm thầm làm ảnh hưởng việc buôn bán của Lý Gia.

10 năm trước, Lý Gia ở Vân Vụ Thành, có tới bảy – tám chục cửa hàng buôn bán, thế nhưng đến nay chỉ còn có một nửa.

Về phần Thân Đồ Gia Tộc là Thành Chủ gia tộc, theo quy định của tông môn, thì không được phép kinh doanh buôn bán, chẳng qua gia tộc này có nguồn thu khác, những người muốn mở cửa hàng buôn bán, nhất định phải nộp thuế, ngay cả những hộ gia đình sinh sống trong thành cũng cần phải nộp thuế, ngoài ra, còn có các thể lực khác muốn tạo quan hệ, thường xuyên nộp bọ đút lót, cùng với một số thu nhập trong tối, do đó thu nhập của Thân Đồ Gia Tộc là cao nhất, cụ thể được bao nhiêu, e rằng chỉ có Thành Chủ Thân Đồ Kiếm Hà mới rõ ràng.

Hiện tại, Lý Gia xuất hiện Lý Phù Trần, không chỉ có thể khôi phục như xưa, thậm chí còn có thể phát triển hơn nữa.

...

Ngân Phong Thành, trong Phủ Thành Chủ.

“Bác, cái tên Lý Phù Trần quá kiêu ngạo, người nhất định phải làm chủ cho con.” Hường Gia Ngọc cầu xin Thành Chủ Ngân Phong Thành là Hường Thiên Khung.

Hường Thiên Khung cảm thấy không thoải mái, chậm rãi nói: “Ngày mai ta dẫn ngươi đi tạ tội.”

“Tốt, cái gì?”

Hường Gia Ngọc theo bản năng gật đầu, nhưng rất nhanh đã cảm thấy có điều không đúng, bác ấy không chỉ không làm chủ cho nàng, trái lại còn muốn cùng nàng đi tạ tội?

Nghe vậy, Lý Vân Hà cũng thấy choáng váng.

Hắn lo lắng Hường Gia Ngọc trên đường trở về gặp chuyện không may, nên mang theo 2 tên hộ vệ, một đường theo về đây.

“Vi sao, bác, Hường Gia ta chẳng lẽ phải sợ một tên đệ tử chân truyền, anh trai con cũng là đệ tử chân truyền a, hơn nữa còn là từ mấy năm trước.” Hường Gia Ngọc cảm thấy khó hiểu.

“Gia Ngọc, em quá lỗ mãng.” Bên ngoài phòng khách, có một thanh niên đang đi tới.

Hường Gia Ngọc cùng Lý Vân Hà xoay người nhìn lại, Hường Gia Ngọc nói: “Thiên Cường, anh đã trở về?”

“May là ta kịp trở về, em cũng biết đó, đệ tử chân truyền cũng phân chia đẳng cấp, ta ở Thương Lan Tông chỉ là đệ tử chân truyền Bạch Ngân, mà Lý Phù Trần, đã là đệ tử chân truyền Hoàng Kim.” Hường Thiên Cường chỉ tiếc rèn sắt không thành thép nói.

“Đệ tử chân truyền Hoàng Kim?” Hường Gia Ngọc đứng ngẩn người ra.

“Đệ tử chân truyền Hoàng Kim, có quyền bãi miễn Thành Chủ của các thành trấn nhỏ, còn đệ tử chân truyền Bạch Ngân không có quyền này, đừng nói là Hường gia ta, coi như là Thành chủ gia tộc của thành phố lớn, cũng không dám đắc tội với đệ tử chân truyền Hoàng Kim, vậy mà muội lại dám đắc tội với một đệ tử chân truyền Hoàng Kim.”

“Bãi miễn thành chủ.”

Hường Gia Ngọc cùng Lý Vân Hà giật mình không thể tin nổi B-phone thật tuyệt vời ^-^.

Đệ tử chân truyền Hoàng Kim có quyền lực thật là lớn, rõ ràng có thể bãi miễn thành chủ.

Hường Thiên Cường nói tiếp: “Đừng nói Lý Phù Trần chỉ là đệ tử chân truyền Hoàng Kim, cho dù hắn chỉ là đệ tử chân truyền Bạch Ngân, chúng ta

cũng không thể đắc tội, một người mới 19 tuổi đã trở thành đệ tử chân truyền Bạch Ngân, địa vị so với ta cao hơn rất nhiều, muội thật cho rằng, Hưởng gia ta ngày hôm nay, có thể tùy tiện đắc tội với người khác, ta nói cho muội biết, nếu một ngày nào đó chọc phải người không thể trêu chọc, thì Hưởng gia ta cũng sẽ bị diệt vong mà thôi.”

“Vậy phải làm sao bây giờ?” Hưởng Gia Ngọc mắt bình tĩnh hỏi.

Nàng từ bé đã được nuôi dưỡng, nhưng không có nghĩa nàng là kẻ ngu dốt, nếu như Hưởng gia không còn tồn tại, nàng sẽ trở thành tội đồ, đây không phải là điều nàng muốn.

“Tạ tội, hơn nữa còn phải thành thật nhận lỗi, ta thấy, chỉ nhận lỗi thôi vẫn chưa đủ, chúng ta còn phải cho Lý Gia đến Ngân Phong Thành mở cửa hàng buôn bán.” Hưởng Thiên Cường nói chắc như đinh đóng cột.

Hắn mới trở về từ mấy hôm trước, cho nên những chuyện về Lý Phù Trần biết rất là rõ.

Lý Phù Trần mặc dù chỉ là phổ thông căn cốt, nhưng từ tiềm lực trước mắt xem xét, chỉ sợ còn cao hơn phần lớn đệ tử chân truyền Hoàng Kim, cho hắn 10 cái lá gan, hắn cũng không dám đi trêu chọc Lý Phù Trần.

Hưởng Thiên Khung gật đầu, “Thiên Cường nói không sai, chỉ nhận lỗi thôi chưa đủ, còn phải mạnh tay giúp đỡ Lý gia buôn bán.”

“Bác, anh trai, ta sai rồi.”

Hưởng Gia Ngọc trong lòng cảm thấy sợ hãi, nàng sợ Lý Phù Trần ghi hận nàng, ghi hận Hưởng gia.

Hưởng Thiên Cường cười nói: “Gia Ngọc, chuyện lần này mặc dù mang đến nguy cơ cho Hưởng Gia, nhưng cũng có được chỗ tốt, nếu như Lý Phù Trần lòng dạ rộng rãi, Hưởng Gia chúng ta, vừa đúng lúc có thể cùng Lý Gia tạo mối quan hệ tốt.”

Cùng với gia tộc của đệ tử chân truyền Hoàng Kim tạo mối quan hệ tốt, sau này sẽ có ảnh hưởng rất lớn.

“Anh của con nói không sai, lần này là một cái nguy cơ, cũng là một cái cơ hội.” Hưởng Thiên Khung gật đầu, đây cũng chính là lý do khiến cho hắn không có tức giận, bằng không đã sớm đem Hưởng Gia Ngọc nghiêm trị.

Hưởng Gia Ngọc đầu óc mơ màng, đến giờ phút này, nàng bỗng nhiên cảm thấy mình thật nhỏ bé, thế giới bên ngoài quá phức tạp, từ bé nàng chỉ sống trong ánh hào quang của Hưởng gia, không hiểu biết nhiều về thế giới bên ngoài.

...

Tại Lý Gia.

Mấy ngày nay có quá nhiều người tới thăm hỏi, tất cả thủ lĩnh của các thế lực lớn nhỏ trong Vân Vụ Thành đều đã tới đủ cả.

Bọn họ đều hiểu rằng, bây giờ tới cửa tặng lễ chỉ là dẹt hoa trên gấm, chắc gì Lý gia sẽ nhớ tới bọn họ, nhưng nếu như không tới, bọn họ sợ sẽ đắc tội với Lý gia. Bọn họ không cần nâng cao một bước, chỉ cần có thể giữ được địa vị như bây giờ là tốt lắm rồi.

“Thiên Hàn, mấy ngày nay người tới thăm hỏi nhiều quá.” Trầm Ngọc Yến than thở, lại có chút kiêu ngạo.

Một người đắc đạo, gà chó lên trời.

Con họ Lý Phù Trần có quyền lực lớn, bọn họ cũng được thơm lây.

Nói không hứng thú, không kiêu ngạo, là nói dối.

Lý Thiên Hàn nói: “Thế giới này chính là như vậy, người càng mạnh, người khác sẽ phải nịnh bợ người, chẳng qua chúng ta không thể rời khỏi thế giới này, bọn họ đến tặng lễ vậy thì cứ để bọn họ tặng là được rồi, không nhận thì lãng phí.”

Đã làm Tộc Trưởng mấy năm, Lý Thiên Hàn hiểu rõ đạo lý đối nhân xử thế, nếu như không thể biến đổi thế giới này, thì chỉ còn cách thích ứng mà thôi, còn nếu ngoan cố chống lại, cuối cùng sẽ bị diệt vong.

“Ừm, tiếp hiểu rõ điều này.” Trầm Ngọc Yến gật đầu, nàng tất nhiên hiểu rõ đạo lý này.

“Tộc Trưởng, Hưởng Thiên Khung Thành Chủ Ngân Phong Thành cầu kiến.”

Một gã võ giả Lý gia đi vào trong nghị sự đường, hướng Lý Thiên Hàn cùng Trầm Ngọc Yến báo cáo.

“Hưởng Thiên Khung.”

Lý Thiên Hàn cùng Trầm Ngọc Yến cảm thấy ngạc nhiên.

Trước đây, Hưởng Thiên Khung chính là nhân vật cao cao tại thượng, đối với bọn họ mà nói là không thể với tới, đừng nói là Lý gia, cho dù có là Thân

Đồ Gia Tộc đi chẳng nữa, cũng chưa chắc đã được Hường Thiên Khung để ý.

Nghĩ không ra a, hôm nay Hường Thiên Khung lại chủ động cầu kiến.

“Chúng ta đi ra nghênh đón thôi!” Trầm Ngọc Yến nói.

“Được.” Lý Thiên Hàn cảm thấy có lý.

Bên ngoài phòng tiếp khách, Hường Thiên Khung, Hường Thiên Cường, cùng với Hường Gia Ngọc đều đứng ở đây, nhìn thấy Lý Thiên Hàn đích thân ra đón, Hường Thiên Khung kinh sợ nói: “Lý Tộc Trưởng, sao lại đích thân người ra tiếp đón ta, hôm nay là ta, mang cháu gái tới tạ tội.”

Lý Thiên Hàn nhìn về phía Hường Gia Ngọc, nói: “Hường Thành Chủ, mời vào bên trong.”

Cho dù thế nào, vào trong rồi tính.

Bạn đang đọc truyện *Vĩnh Hằng Chí Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 177: Độc Bá Thiên Hạ

“Là Hường mỗ quản giáo không nghiêm, không có để ý dạy dỗ con cháu trong tộc, khi biết được cháu gái mạo phạm Lý gia, ta liền dẫn theo nó tới đây để tạ tội, Gia Ngọc, còn không mau mau qua đây hướng Lý Tộc Trưởng nhận lỗi cho ta.” Hường Thiên Khung quát Hường Gia Ngọc.

Hường Gia Ngọc ánh mắt sợ sệt bước tới, cúi đầu khom lưng nói: “Lý Tộc Trưởng, là Gia Ngọc không hiểu chuyện, mong đại nhân rộng lòng tha thứ cho lỗi lầm của tiểu nữ.”

Lý Thiên Hàn liếc mắt nhìn qua Hường Gia Ngọc, rồi lại quay qua nhìn Hường Thiên Khung, vẫn im lặng chờ đối phương nói tiếp.

Nếu như đối phương nghĩ chỉ cần mang người tới nhận lỗi là xong, vậy thì cũng quá xem thường Lý gia đi.

Hường Thiên Khung lúng túng nói: “Lý Tộc Trưởng, Hường mỗ lần này qua đây, thật ra vẫn còn có chuyện muốn nói, chẳng là Ngân Phong Thành ta trong mấy năm gần đây, kinh tế có dấu hiệu chững lại, cho nên ta muốn mời Lý gia tới Ngân Phong Thành làm ăn, mở thêm ít cửa hàng chi nhánh, giúp vực dậy nền kinh tế của Ngân Phong Thành, không biết ý của Lý Tộc Trưởng thế nào, tất nhiên, sẽ có ưu đãi kèm theo, đó là cửa hàng của Lý gia ở Ngân Phong Thành, sẽ được miễn thuế 5 năm.”

Chịu nhận lỗi đã thể hiện là người có học thức, còn trực tiếp tặng quà, thì quá qua loa cầu thả. Còn mời Lý gia đến Ngân Phong Thành mở cửa hàng, thì có phần vụng về, nhưng Hường Thiên Khung tin rằng làm như vậy là chính xác, trực tiếp mời Lý Gia tới trợ giúp Ngân Phong Thành, một lý do rất chính đáng.

Trên thực tế, việc kinh doanh buôn bán mấy năm gần đây của Ngân Phong Thành quả thật có phần đi xuống, nhưng đây chỉ là hiện tượng hết sức bình thường, cũng chẳng phải Ngân Phong Thành cần tới sự giúp đỡ từ bên ngoài, việc mời Lý gia đến Ngân Phong Thành mở cửa hàng, đơn giản là một chuyện vô cùng tốt mà Hường Thiên Khung muốn có được.

Lý Thiên Hàn thân nhiên nói: “Nếu như chỉ là mở một hai cửa hàng, hay là thôi đi, Lý gia ta sức lực có hạn.”

Hường Thiên Khung thấy Lý Thiên Hàn động tâm, trong mắt lóe lên vẻ vui mừng, nói: “Một hai cửa hàng đâu thể nào trợ giúp Ngân Phong Thành, ... ít nhất ... cũng phải 50 cửa hàng trở lên, cũng không biết tài chính Lý gia thế nào, nếu như không đủ, Hường gia ta có thể cho mượn.”

Nghề vậy, Lý Thiên Hàn thực sự động tâm.

50 cửa hàng không phải là một con số nhỏ, mà là rất lớn, có thể hiểu một cách đơn giản, bình quân mỗi một cửa hàng, trong một năm có thể thu được ít nhất 5000 kim tệ, đây là đã tính cả thuế, 50 cửa hàng đó là gần 30 vạn kim tệ, nếu như được miễn thuế, thu nhập phải lên đến 50 vạn kim tệ.

“Người đâu, còn không mau dâng trà mời Hường Thành Chủ, Hường Thành Chủ, mời ngồi.” Lý Thiên Hàn cao hứng nói.

Thật lòng mà nói, không phải bắt đắc dĩ, Lý Thiên Hàn cũng không muốn trở mặt với Hường gia.

Suy cho cùng, chuyện gì cũng không thể làm quá, phải chừa lại đường lui cho mình, hiện tại Lý gia hấn tốt đẹp, nhưng có nhiều kẻ thù lắm, chung quy cũng chẳng phải chuyện tốt gì.

“Ha ha, Lý Tộc Trưởng quá khách khí rồi.”

Hương Thiên Khung thở phào nhẹ nhõm, chuyện này cuối cùng cũng được giải quyết, hiện tại đã tạo được mối quan hệ với Lý gia, chỉ cần Hương Gia có thể làm tốt mối quan hệ này, chỉ có lợi chứ không có hại.

Lý Thiên Hàn nói: “Hương Thành Chủ vì những chuyện nhỏ nhặt này, mà đích thân tới thăm hỏi Lý gia, là vinh hạnh của Lý gia, Lý gia ta tuy rằng mấy năm nay có phần suy yếu, nhưng tài chính vẫn còn đầy đủ, mở thêm 50 cửa hàng cũng không có vấn đề gì, trong thời gian tới, mong được Hương Thành Chủ chiếu cố nhiều hơn.”

Lý gia dù sao cũng có hơn 50 năm lịch sử, điều động trên 100 vạn kim tệ, cũng không phải việc khó gì.

“Đây là tất nhiên, đây là tất nhiên.” Hương Thiên Khung liên tục gật đầu.

Theo thị nữ dâng trà, trong nghị sự đường, bầu không khí trở nên hòa hợp vô cùng, hai bên vừa cười vừa nói rất vui vẻ.

Sau một hồi, Hương Thiên Cường chấp tay ôm quyền nói: “Lý Tộc Trưởng, tại hạ là Hương Thiên Cường, chính là đệ tử chân truyền của Thương Lan Tông, trước đây có nghe qua đại danh của sư đệ Lý Phù Trần, nhưng chưa có cơ hội gặp mặt, không biết Lý Tộc Trưởng có thể cho tại hạ cơ hội được gặp mặt một chút.”

Lý Thiên Hàn đã sớm chú ý tới Hương Thiên Cường, nghe đối phương nói là đệ tử chân truyền, trong lòng kinh ngạc, thầm nghĩ: “Xem ra người này chính là chỗ dựa lớn nhất của Hương gia.”

Chỉ là Phù Trần không thích gặp khách, cho nên hẳn là người làm cha cũng không muốn làm khó con mình, cảm thấy áy náy nói: “Phù Trần đang luyện kiếm, chỉ sợ không có thời gian.”

Hương Thiên Khung không muốn hai bên cảm thấy xấu hổ, cười nói: “Nếu không có thời gian, cũng không sao, Thiên Cường, sau này còn có nhiều cơ hội, không cần phải quá nóng vội.”

“Thì ra là thế, là Thiên Cường lỗi mắng.”

Hương Thiên Cường không hề cảm thấy khó chịu, đệ tử chân truyền Hoàng Kim đều là những người say mê luyện công, không quan tâm tới chuyện khác, theo hẳn thấy, Lý Phù Trần cũng là như vậy, nói cách khác, chỉ có điên cuồng tập luyện mới có thể đạt được thành tựu như bây giờ.

...

Quan gia.

“Tộc Trưởng, thuộc hạ mới nhận được tin tức, Thành Chủ Ngân Phong Thành là Hương Thiên Khung đích thân đến Lý gia tạ tội.”

Một gã võ giả Quan gia quỳ một chân trên đất, báo cáo.

Quan Nhạc sắc mặt khó coi vô cùng, từ khi Lý Phù Trần ở Thương Lan Tông thể hiện ra tài năng, hẳn cũng có chút hối hận, không chỉ là hối hận vì đã từ hôn, mà càng thêm hối hận vì Quan gia mấy năm nay cư xử quá tuyệt tình, căn bản không có lưu lại đường lui cho mình.

Làm sao bây giờ, Lý Phù Trần hôm nay đã là đệ tử chân truyền Hoàng Kim của Thương Lan Tông, chỉ cần hắn nói một câu, Quan gia sẽ vĩnh viễn không thể tồn tại ở nơi đây, mà Quan Tuyết hiện tại chỉ là đệ tử nội tông, căn bản không giúp được gì cho Quan gia.

“Đi xuống đi!” Quan Nhạc phát phát tay, cả người tựa như già đi rất nhiều.

“Lý Phù Trần, người thật đúng là khắc tinh của Quan gia a!” Quan Nhạc lẩm bẩm nói.

Ngày trước tại Thiên Tài Chiến, Lý Phù Trần khiến cho Quan Gia mất hết tư cách, nếu như không có Quan Tuyết, Quan gia sẽ không có ai có thể tiến vào Thương Lan Tông.

Không nghĩ tới đây chính là điềm báo trước của con ác mộng, hiện tại, con ác mộng đã thật sự tới.

“Quan Nhạc, đi Lý gia chịu đòn nhận tội, sau đó, cả tộc di dời khỏi Vân Vụ Thành.” Một lão giả lên tiếng.

Là Lão Tổ Quan gia Quan Thông.

“Lão Tổ, cái này e rằng không ổn đâu! Cả tộc dời khỏi Vân Vụ Thành, dời đi nơi nào?” Mỗi thành phố, đều có các thế lực quản lý, bọn họ từ ngoài tới, muốn cấm rẽ quá khó khăn, trước đây Quan gia mới tới Vân Vụ Thành, cũng là nhờ có Lý gia trợ giúp không ít.

Quan Thông nói: “Người vẫn chưa rõ sao? Quan gia ở Vân Vụ thành, đã không thể phát triển tiếp, chỉ có rời khỏi Vân Vụ Thành, mới có cơ hội phát triển hơn nữa, điều kiện tiên quyết là, Lý gia có thể bỏ qua cho Quan gia.”

Tạ tội, chính là vì cầu xin Lý gia không có đuổi tận giết tuyệt, bằng không thì, bọn họ sẽ không có cơ hội rời khỏi Vân Vụ Thành.

Dương gia.

Dương gia Lão Tổ cùng với Tộc Trưởng cũng đang rất đau đầu tìm cách giải quyết, hai người bàn bạc rất lâu, cuối cùng, chỉ có thể lựa chọn rời khỏi Vân Vụ Thành.

Lý gia hiện tại quá mạnh, đừng nói bọn họ cùng Lý gia có quan hệ không tốt, cho dù là bình thường, ở lại Vân Vụ Thành cũng không có cơ hội để phát triển, sẽ ngày càng đi xuống mà thôi.

Tất nhiên, điều kiện tiên quyết là, Lý gia sẽ bỏ qua cho Dương gia.

Hiện tại, bọn họ đều không rõ thái độ của Lý gia, nên cần phải thăm dò một chút, mà muốn thăm dò, cũng chỉ có đi tạ tội mà thôi.

Một ngày này, cao tăng của Quan gia cùng với Dương gia, đều đi tới Lý gia tạ tội.

Sau nửa ngày, cao tăng của Quan gia cùng Dương gia đều nhanh chóng rời đi.

Không ai biết bên trong đã xảy ra chuyện gì, chỉ biết là sau khi người của 2 gia tộc lớn rời khỏi Lý gia, liền bắt đầu chuẩn bị di dời khỏi Vân Vụ Thành, chuyện này muốn giấu cũng không giấu được, dần dần, tin tức truyền khắp toàn bộ Vân Vụ Thành.

Trong Vân Vụ Thành mọi người đều ồ lên một cách ngạc nhiên, trong lòng mỗi người đều cảm thấy xót thương cho 2 gia tộc.

Quan gia cùng với Dương gia dời đi.

Hiện tại ở Vân Vụ Thành, chỉ còn lại Thân Đồ gia cùng với Lý gia, mà không có gì bất ngờ xảy ra, thì Thân Đồ gia cũng sẽ di dời khỏi Vân Vụ Thành, đến lúc đó, Vân Vụ Thành chỉ còn lại một nhà Lý gia.

Đây mới thực sự là độc bá thiên hạ, từ nay về sau, Lý gia sẽ trở thành trời của Vân Vụ Thành, không có thế lực nào dám chống lại.

Đương nhiên, có thể duy trì ổn định như vậy hay không, còn phải xem Lý Phù Trần tiếp tục trưởng thành như thế nào, nếu Lý Phù Trần không thể tiếp tục trưởng thành, trong tương lai, tất nhiên sẽ có thế lực mới đi tới Vân Vụ Thành, tranh đoạt thiên hạ của Lý gia.

Từ xưa đến nay, loại chuyện này xảy ra không biết bao nhiêu lần.

2 gia tộc lớn chuẩn bị di dời, vui mừng nhất chính là một số thế lực nhỏ cùng với một ít gia tộc nhỏ, tất nhiên là bọn họ không thể cùng Lý gia tranh đoạt, nhưng lợi nhuận so với trước đây sẽ tốt hơn nhiều, dù sao một nhà Lý gia, không có khả năng thao túng tất cả, một ít lợi nhuận nhỏ lẻ, vẫn là của bọn họ mà thôi.

Bạn đang đọc truyện *Vĩnh Hằng Chí Tôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 178: Người Tông Môn Đến

Hơn nửa tháng sau, người của tông môn đến Vân Vụ Thành, đó là một vị Trưởng Lão nội tông, họ Thương.

Thương Trưởng Lão phụng lệnh Đại Trưởng Lão đến đây, trước khi đi, lão đã lật xem qua tư liệu về Thân Đồ Gia tộc ở Vân Vụ Thành, thì biết được gia tộc này những năm gần đây tương đối bá đạo, khi nam phách nữ, ăn chặn tiền tài, cậy quyền thế vu oan giá họa cho một số gia tộc nhỏ, gây ra tội ác không ít.

Bình thường, Thương Lan Tông cũng không rảnh đi quản những chuyện này, dù sao thì bất cứ một gia tộc nào, đứng ở trên vị trí Thành Chủ gia tộc trong thời gian dài cũng sẽ đều biến chất, chỉ cần không khiến dân chúng căm phẫn, Thương Lan Tông sẽ mắt nhắm mắt mở cho qua, cùng lắm thì phái người tới cảnh cáo một chút mà thôi.

Chẳng qua lần này không giống với mọi lần, là do đệ tử chân truyền Hoàng Kim bãi miễn Thành Chủ.

Nếu như đệ tử chân truyền Hoàng Kim đã không thích, thì Thương Lan Tông cũng sẽ coi trọng điều đó. Một bên là Thành Chủ Vân Vụ Thành, còn một bên là đệ tử chân truyền Hoàng Kim, bên nào nặng bên nào nhẹ, đã quá rõ ràng.

Đứng trên bầu trời Vân Vụ Thành, Thương Trưởng Lão cất cao giọng nói, truyền khắp Vân Vụ Thành, “Thân Đồ Kiếm Hà trong lúc tại chức, dung túng con em gia tộc khi nam phách nữ, tham ô, giết người, kể từ hôm nay, bãi miễn chức vụ Thành Chủ Vân Vụ Thành, chức vụ Thành Chủ tạm thời sẽ do Lý Thiên Hàn Tộc Trưởng Lý gia đảm nhiệm, Thành Chủ mới, qua ít ngày nữa sẽ đến.”

Võ giả Địa Sát Cảnh ở Thương Lan Tông không có 1 vạn cũng có 8000, muốn tuyển Thành Chủ, quả thật dễ dàng.

“Năm tháng Thân Đồ Gia Tộc thống trị Vân Vụ Thành đã thuộc về quá khứ.”

“Ta nhớ rất kỹ, thời gian Thân Đồ Kiếm Hà tại chức là khoảng 18 năm.”

“Không sai, từ lúc Thân Đồ Kiếm Hà nhậm chức cho tới nay, Thân Đồ Gia Tộc từ một trong bốn gia tộc lớn nhất trở thành gia tộc đứng đầu, nhaoáng cái đã 18 năm trôi qua, Thân Đồ Gia Tộc đã triệt để xuống dốc, thật đúng là thành cũng Thành Chủ, mà bại cũng Thành Chủ.”

Trong Vân Vụ Thành có hơn 20 vạn người, tất cả đều nghe thấy giọng nói của Lương Trường Lão, bàn tán âm ỉ.

Tại Lý gia, Thương Trường Lão cố ý tới thăm hỏi Lý Phù Trần.

“Thương Trường Lão.” Trong đình viện của Lý Phù Trần, hai người ngồi trên ghế đá nói chuyện với nhau.

Thương Trường Lão cười nói: “Hiện tại toàn bộ Vân Vụ Thành, đã không còn ai có thể khiêu chiến Lý gia, chúc mừng.”

Lý Phù Trần nói: “Khiến Thương Trường Lão chê cười, những thứ này đều là chuyện nhỏ, sau khi giải quyết xong những chuyện này, tiếp đó, ta sẽ toàn tâm toàn ý truy cầu võ đạo đỉnh phong.”

Thương Trường Lão gật đầu, nói: “Khó có được người không bị những danh lợi thế tục làm nhiễu loạn tâm tình, rất nhiều thiên tài, vốn có thể có được thành tựu cao hơn, thế nhưng bọn họ có quá nhiều ràng buộc, khiến cho từ từ mất đi lòng truy cầu với võ đạo, còn những người chân chính có được thành tựu, đều là có thể cưỡng lại được sự cám dỗ, chịu được sự cô độc.”

Lý Phù Trần so với trong tưởng tượng của lão càng thêm kiên định tinh táo, không giống một thanh niên 19 tuổi chút nào, ngược lại giống như là một người hiểu biết sâu rộng.

Uống một ngụm trà, Thương Trường Lão nói: “Cố gắng nỗ lực, ngươi có thể trở thành đệ tử chân truyền Hoàng Kim, đủ để nói rõ tiềm lực của ngươi rất cao, nhưng cũng không thể vì thế mà kiêu ngạo tự mãn, Đông Lâm Đại Lục, vô cùng rộng lớn, 4 tông chiếm cứ 4 vực, chẳng qua chỉ là một góc nhỏ của Đông Lâm Đại Lục, bên ngoài còn có rất nhiều vực khác, ví như tông môn thống trị cả một khu vực rộng lớn, ví như Bách Chiến Vực vô cùng hỗn loạn, còn có Yêu Ma thập vực nơi yêu ma tung hoành ngang dọc.”

“Tất cả võ giả, tôi đa chỉ có thể đi được khoảng bảy phần mười khu vực của Đông Lâm Đại Lục, bởi vì có một số khu vực, căn bản không thể đi vào, so sánh với các vực khác trong toàn bộ Đông Lâm Đại Lục, thì Thương Lan Vực ta, chẳng qua chỉ là một cái vực tầm thường mà thôi, muốn có thể bảo vệ mình, phải không ngừng phát triển.”

“Trong lịch sử của Đông Lâm Đại Lục, đã từng xảy ra 3 lần tông môn đại chiến, mỗi một lần xảy ra, đều có rất nhiều tông môn bị tiêu diệt, mà những tông môn bị tiêu diệt này, đều không ngoại lệ, tất cả đều là những tông môn nhỏ yếu, tuy Thương Lan Tông ta chưa từng phải trải qua tông môn đại chiến, nhưng cũng phải chuẩn bị thật tốt cho lần tông môn đại chiến tiếp theo.”

“Ta nói những điều này không phải để gây áp lực cho ngươi, ngươi bây giờ chỉ là Địa Sát Cảnh, những sự tình này liên quan đến toàn bộ đại lục, ngươi chẳng thể làm gì được, ta chỉ là muốn ngươi hiểu rõ, Địa Sát Cảnh ở Đông Lâm Đại Lục, chẳng qua chỉ là có một chút sức tự vệ mà thôi, muốn tung hoành ngang dọc Đông Lâm Đại Lục, còn xa xa mới đủ.”

Thương Trường Lão là người theo phe phái của Đại Trưởng Lão, hẳn tất nhiên phải nhắc nhở Lý Phù Trần, giúp cho đối phương giữ vững tinh thần, nâng cao ý chí chiến đấu.

Lý Phù Trần nói: “Thương Trường Lão yên tâm, những điều người nói, ta đã hiểu, kiêu ngạo tự mãn, sẽ không xảy ra ở trên người ta.”

Có Kim Sắc Tiểu Phù, tầm nhìn của hắn so với tất cả mọi người đều rộng lớn hơn, hẳn hoài nghi Kim Sắc Tiểu Phù không phải đến từ thế giới này, mà là bảo vật đến từ thế giới có tầng thứ cao hơn, để không phụ sự giúp đỡ của Kim Sắc Tiểu Phù, việc duy nhất Lý Phù Trần có thể làm, chính là không ngừng tiến bộ, không ngừng siêu việt chính mình, thẳng cho đến khi biết được bí mật của Kim Sắc Tiểu Phù.

Một canh giờ sau, Thương Trường Lão mang theo Thân Đồ Kiếm Hà rời khỏi Lý gia.

Thân Đồ Kiếm Hà dù sao cũng là trung tâm của Thương Lan Tông, bãi miễn chức vụ Thành Chủ chỉ là một cái hình phạt, tiếp theo sẽ an bài cho hắn làm chuyện khác.

...

“Cha, mẹ, mọi chuyện trong tộc, hãy giao cho những người khác làm đi, tiếp theo, con có chuyện quan trọng hơn muốn nói với hai người.”

Ngày hôm đó, một nhà ba người Lý Phù Trần ở chung một chỗ.

Lý Thiên Hàn khó hiểu hỏi: “Còn có chuyện gì quan trọng hơn?”

Lý Phù Trần lấy ra ba cái túi trữ vật, nói: “Đây là ba túi trữ vật, bên trong là một ít thảo dược cùng với đan dược.”

“Túi trữ vật?”

Lý Thiên Hàn cùng với Trầm Ngọc Yến tìm đập loạn, loại vật này, bọn họ chỉ là nghe nói qua, chứ chưa từng được nhìn thấy.

Có người nói, một cái túi trữ vật, giá trị có thể hơn 10 vạn kim tệ, hơn nữa, nếu như không có thân phận bối cảnh đủ lớn, cho dù có kim tệ cũng không mua được, hoặc là sợ bị cướp mất.

Lý Phù Trần một lần đưa ra ba cái túi trữ vật, cũng thật là quá khoa trương.

Mở túi trữ vật, Lý Thiên Hàn cùng Trầm Ngọc Yến lần thứ hai há hốc mồm, thảo dược bên trong, mỗi một gốc đều được đặt trong hộp ngọc, mở hộp ngọc ra nhìn thì thấy, tất cả đều là Hoàng Cấp cao giai cùng với đỉnh giai thảo dược, ngay cả Huyền Cấp cấp thấp thảo dược cũng có một ít.

Về phân đàn dược, càng thêm đắt giá, tất cả đều là Hoàng Cấp cao giai cùng với đỉnh giai đan dược, những đan dược này nếu như đem ra bán đấu giá, ít nhất cũng bán được một hai trăm vạn kim tệ, tương đương với hơn mười năm tích lũy của Lý gia.

“Phù Trần, con cần những thứ này hơn chúng ta, chúng ta không thể nhận.” Lý Thiên Hàn nói.

Lý Phù Trần lắc đầu nói: “Con ở trong Bách Thảo Bí Cảnh, thu được 10 triệu điểm cống hiến của tông môn, mấy thứ này, muốn bao nhiêu có bấy nhiêu, cho nên 2 người không cần phải lo lắng cho con.”

Nói xong, Lý Phù Trần lần thứ hai lấy ra một cái túi trữ vật, lần này hắn tự mình mở túi trữ vật ra, lấy ra hộp ngọc đựng Quy Nguyên Thảo cùng với Địa Sát Quả.

“Cha, mẹ, đây là Quy Nguyên Thảo, có thể trợ giúp 2 người nhanh chóng tăng lên một trọng cảnh giới, hơn nữa không có bất cứ tác dụng phụ nào. Cha, người bây giờ đã là Quy Nguyên Cảnh thất trọng cảnh giới, chỉ cần 2 gốc Quy Nguyên Thảo, là có thể giúp người đạt được Quy Nguyên Cảnh cửu trọng cảnh giới. Mẹ, người là Quy Nguyên Cảnh nhị trọng cảnh giới, trong khoảng thời gian ngắn, e rằng không có cách nào có thể giúp người đột phá đến Quy Nguyên Cảnh cửu trọng, nhưng trong vòng mấy năm, thì không có vấn đề gì.”

Quy Nguyên Thảo mặc dù không có bất cứ tác dụng phụ nào, nhưng cũng có giới hạn nhất định, cụ thể có thể giúp tăng mấy cảnh giới, còn tùy từng người.

Lý Phù Trần không có ngừng lại, mở tiếp hộp ngọc đựng Địa Sát Quả, nói: “Đây là Địa Sát Quả, một ngày kia, khi 2 người đạt được Quy Nguyên Cảnh cửu trọng đỉnh phong cảnh giới, có thể dùng Địa Sát Quả, một lần đột phá đến Địa Sát Cảnh.”

Mỗi một thứ Lý Phù Trần lấy ra đều cực kỳ quý giá, khiến cho Lý Thiên Hàn cùng Trầm Ngọc Yến cảm thấy hoa mắt chóng mặt, gần như nghẹt thở.

Cuối cùng, thứ quý giá nhất mới được lấy ra, Lý Phù Trần lấy ra Thất Thái Lưu Ly Bô Đào Quả cùng một quyển công pháp Hoàng Cấp đỉnh giai vô cùng quý hiếm.

Bạn đang đọc truyện *Vĩnh Hằng Chí Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 179: Linh Hồn Màu Lam Nhật

Dịch giả: Cô Đơn 1 Vì Sao

“Gốc thảo dược này chính là Địa Cấp cấp thấp Thất Thái Lưu Ly Bô Đào Quả, võ giả có căn cốt dưới 3 sao, sau khi dùng, có thể đem căn cốt tăng lên một sao. Cha, người là 1 sao căn cốt, sau khi dùng một quả, có thể tăng lên tới 2 sao căn cốt, mẹ, người giống như con, chỉ là phổ thông căn cốt, sau khi dùng một quả, liền có thể đạt được 1 sao căn cốt.” Lý Phù Trần chỉ vào Thất Thái Lưu Ly Bô Đào Quả nói.

Nhìn ánh sáng 7 màu lưu chuyển trên Thất Thái Lưu Ly Bô Đào Quả, hai người Lý Thiên Hàn cùng Trầm Ngọc Yến quay sang nhìn nhau, Lý Thiên Hàn nói: “Phù Trần, Thất Thái Lưu Ly Bô Đào Quả này, có thể dùng mấy quả?”

Lý Phù Trần cười nói: “Quả thứ hai không có tác dụng gì, mỗi người chỉ có thể dùng một quả mà thôi.”

“Quả nhiên.”

Mặc dù có chút đáng tiếc, nhưng Lý Thiên Hàn cùng Trầm Ngọc Yến vẫn là cảm thấy rất hưng phấn.

Căn cốt là căn bản của mỗi người, các loại đan dược cùng những thứ phụ trợ, chỉ có tác dụng nhất thời mà thôi, còn căn cốt là dùng cả đời, so với bất cứ thứ gì cũng đều quan trọng hơn.

Tầng lên 1 sao căn cốt, đây là khái niệm gì, coi như là người mạnh nhất của Đông Lâm Đại Lục, cũng không thể nào làm được, bởi vì trong căn cốt ẩn chứa sự huyền bí của thế giới này.

“Ở đây có 3 quả Thất Thái Lưu Ly Bồ Đào Quả, cha và mẹ mỗi người dùng một quả, còn một quả con muốn cho Lý Tiểu Điệp.” Tổng cộng có 7 quả, chính hắn đã dùng mất một, ngoài ra còn cho ba người Lý Thiên Thạch, Lý Cẩm Tú cùng với Lý Huyền Thổ mỗi người 1 quả, trừ hắn ra thì ba người này là có tiềm lực lớn nhất Lý gia.

Cuối cùng, Lý Phù Trần chỉ vào quyển sách nói: “Đây là một quyển công pháp Hoàng Cấp đỉnh giai gọi là Tam Nguyên Quyết, con ngẫu nhiên lấy được trong khi chấp hành nhiệm vụ, không thuộc về công pháp của tông môn.”

“Hoàng Cấp đỉnh giai công pháp?”

Lý Thiên Hàn cùng Trầm Ngọc Yên không thấy có phản ứng gì, bởi vì bọn họ gần như chết lặng. Chẳng qua khi Lý Phù Trần nói cho bọn họ biết, đây là một quyển Hoàng Cấp đỉnh giai công pháp, ánh mắt bọn họ lại sáng lên.

Cho dù là 2 sao căn cốt, nếu như tu luyện công pháp quá thấp, cả đời này cũng không có khả năng tấn chức đến Địa Sát Cảnh, tầm quan trọng của công pháp, cũng gần như bằng với căn cốt.

Cả ngày hôm đó, Lý Thiên Hàn cùng Trầm Ngọc Yên hưng phấn vô cùng, đến tận nửa đêm mới chịu đi ngủ.

Ba ngày sau, được sự trợ giúp của Quy Nguyên Thảo, Lý Thiên Hàn tấn chức đến Quy Nguyên Cảnh cửu trọng cảnh giới, còn Trầm Ngọc Yên cũng tấn chức đến Quy Nguyên Cảnh ngũ trọng cảnh giới, lúc này nhìn vào mắt hai người có thể thấy được ý chí chiến đấu rất mãnh liệt.

Chỉ cần là võ giả, không có người nào không muốn truy cầu cảnh giới cao hơn, chỉ cần có một chút hy vọng, đều sẽ không từ bỏ.

Hiện tại đối với bọn họ, không phải là một chút hy vọng, mà là tuyệt đối mong muốn, có được sự trợ giúp từ Phù Trần, mà còn không có ý chí vươn lên, vậy thì khác gì một đồng bùn nhão.

Lý gia có rất nhiều chuyện cần phải xử lý, Lý Thiên Hàn muốn nhàn rỗi là điều không thể, dù sao thì hắn hiện tại không chỉ là Tộc Trưởng Lý gia, mà còn là Thành Chủ tạm thời của Vân Vụ Thành, phải chờ cho tới khi Thành Chủ mới đến, Lý Thiên Hàn mới có thể thoải mái một chút.

Nửa tháng sau, Thành Chủ mới nhậm chức đến.

Vị Thành Chủ này gọi là Liên Kim Thủy, vốn là một gã Chấp Sự nội tông ở Thương Lan Tông, được đề bạt làm Thành Chủ Vân Vụ Thành, trực tiếp thăng lên một cấp, trở thành Thành Chủ, địa vị ngang bằng so với Trưởng Lão ngoại tông.

Liên Kim Thủy mới tới Vân Vụ Thành, không có đi thẳng tới phủ thành chủ, mà việc đầu tiên phải làm là đi tới Lý gia. Trong lòng hắn hiểu rất rõ, mặc dù hắn là Thành Chủ của Vân Vụ Thành, thế nhưng Lý gia mới là người thống trị thực sự của Vân Vụ Thành.

Về phần người chống lưng của Lý gia là Lý Phù Trần, đó là người mà ngay cả Trưởng Lão ngoại tông cũng phải ngưỡng mộ.

Lý gia nhiệt tình chiêu đãi Liên Kim Thủy, Lý Phù Trần cũng đích thân ra mặt tiếp đãi một chút. Cho dù như thế nào, thì Liên Kim Thủy cũng là Thành Chủ Vân Vụ Thành, mà Lý gia cùng với Thương Lan tông cũng có sự ràng buộc nhất định, sau này hắn không có ở đây, Lý gia hoàn toàn có thể thông qua Liên Kim Thủy, liên lạc với cao tầng của Thương Lan Tông.

Mất thấy Lý gia đã đi vào quỹ đạo, Vân Vụ Thành cũng đã có Thành Chủ mới, Lý Phù Trần dự định quay trở về tông môn.

...

Trở lại Thương Lan Tông, Lý Phù Trần lập tức chìm đắm vào trong tu luyện.

Trong thời gian 2 tháng rời khỏi Thương Lan Tông, Lý Phù Trần không có lơ là chút nào, Quang Mang Kiếm Pháp đã được hắn tu luyện tới cảnh giới Đăng Phong Tạo Cực, chỉ thiếu một chút nữa, là có thể đạt tới Xuất Thần Nhập Hóa, lĩnh ngộ ra Quang Mang Kiếm Ý.

Cùng lúc đó, Lý Phù Trần nhận thấy linh hồn chuẩn bị biến đổi.

Từ một tháng trước, linh hồn của Lý Phù Trần, đã có 99% chuyển hóa thành màu lam nhạt, chỉ thiếu một chút nữa, liền có thể chân chính biến đổi.

Chỉ là 1 tia cuối cùng này, chuyển hóa vô cùng khó khăn, nếu như không phải mấy ngày gần đây cảm nhận được sự rung động từ trong linh hồn, Lý Phù Trần còn cho rằng, phải qua ít nhất nửa năm hoặc một năm nữa mới có thể hoàn toàn biến đổi.

Không có tận lực chờ đợi linh hồn biến đổi, Lý Phù Trần vẫn còn rất nhiều việc phải làm. Ngày hôm đó, hắn đi tới Đại điện võ học, đòi lấy một số lượng lớn bí tịch Hoàng Cấp trung giai kiếm pháp, bắt đầu bế quan tu luyện.

Thời gian lại trôi qua nửa tháng.

Trong đình viện rộng lớn, từng đạo tia sáng bay vút.

Nội tình kiếm đạo vốn không thấp, cộng thêm đã lĩnh ngộ Lưu Tinh Kiếm Ý, hơn nữa Lưu Tinh Kiếm Pháp cùng Quang Mang Kiếm Pháp cũng có điểm giống nhau, trong vòng chưa đầy 3 tháng, Lý Phù Trần đã lĩnh ngộ được Quang Mang Kiếm Ý.

Sau khi kích phát Quang Mang Kiếm Ý, tốc độ của Quang Mang Kiếm Pháp trở nên quá nhanh, so với Lưu Tinh Kiếm Pháp cũng nhanh hơn rất nhiều, một kiếm chém ra, Lý Phù Trần cảm thấy gần như không có trở ngại nào.

“Quá nhanh.” Lý Phù Trần hít sâu một hơi.

Ban đầu lĩnh ngộ Quang Mang Kiếm Ý, hắn gần như không thể khống chế được, chỉ cần kiếm ý vừa ra, kiếm nhất định phải chém đi, bằng không thì cảm thấy vô cùng khó chịu. Cái loại cảm giác này, không giống như là người khống chế kiếm, mà là kiếm khống chế người.

“Để có thể sử dụng thuần thục, xem ra còn phải luyện tập rất nhiều.” Lý Phù Trần trầm nghĩ.

Sáng sớm ngày hôm sau, Lý Phù Trần đang chuẩn bị luyện kiếm, bỗng nhiên khựng người lại, trong đôi mắt âm đạm vô hồn, phóng xuất ra ánh sáng màu lam nhạt chói lọi rực rỡ.

Bên trong đầu, linh hồn triệt để biến đổi thành màu lam nhạt.

Mà theo linh hồn biến đổi thành màu lam nhạt, tâm thần của Lý Phù Trần, trong nháy mắt đã bị hút vào trong não hải.

Linh hồn màu lam nhạt giống như một ngôi sao màu lam nhạt đang phát sáng, vô cùng đẹp đẽ, không có một chút tạp chất cùng tỳ vết nào.

Mà nguyên bản không có vật gì, trong não hải vốn chỉ là một mảnh hỗn độn, bỗng dung xuất hiện rất nhiều sợi tơ, những sợi tơ chạy loạn không theo một quy luật nào cả, căn bản không rõ đâu là điểm đầu, còn đâu là điểm cuối, chỉ có một số ít đường nét nối liền cùng một chỗ, tạo thành một vòng tròn hoàn chỉnh.

Bùm bùm!

Điện lưu màu lam nhạt bùng nổ, tất cả sợi tơ hình thành trong não hải đều nhiễm phải điện lưu. Điện lưu vô cùng mãnh liệt, đã thông tất cả sợi tơ, kết nối chúng lại với nhau, trông giống như là cái kén, bao bọc lại linh hồn màu lam nhạt.

Cũng không biết mất bao nhiêu thời gian, đến khi điện lưu triệt để biến mất, thì những sợi tơ cũng tan biến theo, giống như là chưa từng xuất hiện vậy.

“Đây là linh hồn màu lam nhạt sao?”

Một lúc lâu sau, Lý Phù Trần mới khôi phục được ý thức.

Nhìn linh hồn màu lam nhạt giống như là một quả cầu ánh sáng, vô cùng hoàn mỹ, vô cùng đẹp đẽ, Lý Phù Trần không có lời nào có thể diễn tả hết vẻ đẹp của nó.

Hồ!

Hít sâu một hơi, tâm thần của Lý Phù Trần từ trong não hải đi ra ngoài.

“Không biết ngộ tính bây giờ như thế nào?”

Rút kiếm ra, Lý Phù Trần bắt đầu luyện tập Quang Mang Kiếm Pháp.

Sau một khắc, Lý Phù Trần sợ ngây người.

Trước đó, còn chưa có thể thu phóng tùy ý Quang Mang Kiếm Ý, bây giờ lại có thể làm được một cách dễ dàng, trong nháy mắt liền nắm bắt được Lưu Tinh Kiếm Ý một cách thuần thục.

Trong mắt lóe lên vẻ kiên quyết, Lý Phù Trần bắt đầu tìm hiểu Hoàng Cấp trung giai kiếm pháp.

Chỉ mất nửa canh giờ, hắn đã đem một môn Hoàng Cấp trung giai kiếm pháp luyện tập tới cảnh giới Xuất Thần Nhập Hóa.

Một canh giờ trôi qua, 3 môn Hoàng Cấp trung giai kiếm pháp đạt đến cảnh giới Xuất Thần Nhập Hóa.

Hai canh giờ, 7 môn Hoàng Cấp trung giai kiếm pháp đạt đến cảnh giới Xuất Thần Nhập Hóa.

Ngộ tính của Lý Phù Trần, cho tới bây giờ rõ ràng mạnh hơn trước nhiều lắm, chỉ cần trong đầu có điều cần suy nghĩ, ngay lập tức sẽ có vô số linh cảm vọt tới, ngay cả những thứ nhìn thấy, nghe được, hay là sờ chạm tới, tất cả đều tạo thành nguồn linh cảm cho Lý Phù Trần, ngẩng đầu nhìn trời, Lý Phù Trần thậm chí từ trong đám mây, tìm kiếm được một ít ảo diệu của kiếm đạo.

Bạn đang đọc truyện *Vĩnh Hằng Chí Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 180: Ngộ Tính Cực Cao

“Sau khi linh hồn hoàn toàn biến đổi thành màu lam nhạt, ngộ tính rõ ràng cao gấp mấy lần so với linh hồn khi còn là màu xanh lá, cũng không biết, có thể giúp cho ta ngộ ra Phong Ảnh Chân Ý, Luyện Thiết Thủ Chân Ý, cùng với Vô Ảnh Thối Chân Ý hay không.”

Tất nhiên ngộ tính cực cao, đến một cảnh giới nhất định, là có thể mạnh mẽ ngộ ra Vô Đạo Chân Ý.

Đầu tiên là Phong Ảnh Chân Ý cùng Vô Ảnh Thối Chân Ý, 2 loại chân ý này đều liên quan tới gió, có thể dựa vào đó để tham khảo và đối chiếu.

Trên một sườn núi rộng mênh mông, một đạo thân ảnh mờ ảo với tốc độ rất nhanh xuyên qua.

Không thể tin nổi, tốc độ của hắn lại nhanh như vậy, có vẻ như còn nhanh hơn so với cả gió, linh hoạt hơn so với Phi Điều, trong lúc di chuyển, không gây ra bất cứ động tĩnh nào, nhanh như tia chớp.

“Phong Ảnh Chân Ý phối hợp với Vô Ảnh Thối Chân Ý, tốc độ của ta còn muốn vượt xa Thần Hành Thối, hơn nữa linh hoạt hơn rất nhiều so với Thần Hành Thối.”

Thần Hành Thối tốc độ di chuyển rất là nhanh, nhưng là chỉ nhanh trên một đường thẳng, còn Phong Ảnh Chân Ý phối hợp với Vô Ảnh Thối Chân Ý, bất kể là đường thẳng hay là đường cong, đều nhanh vô cùng, đây là thứ con người khó có thể làm được.

Một cái lá cây bay lên, Lý Phù Trần lẳng không dùng mũi chân chạm vào lá cây, theo lá cây bay lượn.

“Căn cốt có thể tăng lên tố chất của tất cả mọi mặt, thế nhưng so với ngộ tính cực cao, dường như không có nhiều ý nghĩa cho lắm.”

Cảm thấy rất dễ dàng khi tìm hiểu võ học, cái loại cảm giác này vô cùng tuyệt vời, loáng thoáng đã chạm tới sự huyền bí của thiên địa..

Hiện tại đã lĩnh ngộ Phong Ảnh Chân Ý cùng Vô Ảnh Thối Chân Ý, tiếp theo sẽ là Luyện Thiết Thủ Chân Ý.

Luyện Thiết Thủ Chân Ý có liên quan tới lửa.

Luyện Thiết Thủ đạt tới cảnh giới đại thành, đã có thể làm tan chảy kim loại, loại bỏ tạp chất trong khoáng thạch, Lý Phù Trần không biết khi lĩnh ngộ ra Luyện Thiết Thủ Chân Ý sẽ có biến hóa như thế nào.

Để có thể lĩnh ngộ được Luyện Thiết Thủ Chân Ý, Lý Phù Trần cố ý tìm về hai cái lò lửa, chất đầy than củi vào trong đó, sau đó châm lửa khiến cho bốc cháy lên.

Hừm!

Ngon lửa bốc lên cao, tỏa ra sức nóng kinh người, soi sáng ý cảnh chứa trong nó.

“Muốn đốt lò, cần phải tiêu hao nguyên liệu, có đầy đủ nhiên liệu, ngọn lửa sẽ càng mạnh, sức nóng của ngọn lửa là không có giới hạn, còn có thể tiếp tục tăng lên, nhưng điều kiện tiên quyết là phải có nguyên liệu thích hợp.”

Lý Phù Trần xòe bàn tay phải ra, bắt đầu vận chuyển Phần Thiên Chân Khí, giống như nước lũ tràn đê, chân khí ào ạt tích tụ vào giữa lòng bàn tay phải, không ngừng nén lại.

Dần dần, khoảng không phía trên bàn tay phải của Lý Phù Trần có hiện tượng vặn vẹo.

Sau một khắc, một ngọn lửa màu xanh bùng lên, bao bọc bàn tay phải của Lý Phù Trần.

Tới gần một khúc gỗ, Lý Phù Trần lấy tay phải cầm lên, chỉ trong nháy mắt, khúc gỗ đã bị thiêu đốt thành tro tàn.

Lấy ra một khối kim loại Hoàng Cấp đỉnh giai từ trong túi trữ vật, Lý Phù Trần cầm lấy.

Chỉ sau chốc lát công phu, khối kim loại bắt đầu tan chảy, nước thép nhỏ giọt rơi xuống đất.

“Lực phá hoại thật lớn.” Lý Phù Trần cảm thấy khiếp sợ trước lực phá hoại của Luyện Thiết Thủ Chân Ý, hay nói đúng hơn là khiếp sợ lực phá hoại của ngọn lửa.

Tất nhiên, sở dĩ Luyện Thiết Thủ có lực phá hoại lớn như vậy, có quan hệ rất lớn với Phần Thiên Chân Khí, bởi vì cả hai đều là võ học cực nóng.

Trong mắt lóe lên tia sáng, Lý Phù Trần sử dụng Xích Hóa Công Ý, cùng với Luyện Thiết Thủ Chân Ý đụng vào nhau.

Hùng!

Ngon lửa màu xanh biến thành ngọn lửa màu xanh đậm, một khúc gỗ vừa mới tiếp xúc với ngọn lửa này, lập tức bùng cháy, sau một hơi thở, khúc gỗ trở thành một đồng tro tàn.

Chạm vào khối kim loại, khối kim loại nhanh chóng bị tan ra, giống như là nham thạch nóng chảy.

“Tay không luyện sắt thép, không biết những Trường Lão chuyên đúc kiếm, có đúng hay không cũng đều tu luyện Luyện Thiết Thủ.”

Thương Lan Tông là tông môn chuyên về kiếm đạo, nên có Đúc kiếm đường, bất kể là bội kiếm của đệ tử, hay là của Chấp Sự cùng với Trường Lão, đều là do Đúc kiếm đường tạo ra, tất nhiên, Đúc kiếm đường ngoại trừ Trường Lão đúc kiếm, còn có số lớn đệ tử đúc kiếm, bọn họ mỗi khi đúc ra một thanh bảo kiếm, dựa theo đẳng cấp của bảo kiếm, sẽ được nhận điểm công hiến tông môn tương ứng.

Có ngộ tính cao như vậy, Lý Phù Trần tất nhiên sẽ không lãng phí.

Một tháng trôi qua.

Lý Phù Trần đã đem tổng cộng 350 loại Hoàng Cấp kiếm pháp, tu luyện tới cảnh giới Xuất Thần Nhập Hóa.

Trong đó, Hoàng Cấp cấp thấp kiếm pháp 100 loại, Hoàng Cấp trung giai kiếm pháp 100 loại, Hoàng Cấp cao giai kiếm pháp 100 loại, Hoàng Cấp đỉnh giai kiếm pháp 50 loại.

Nội tình kiếm đạo tăng lên nhanh chóng, Lý Phù Trần sử dụng ngộ tính tìm hiểu kiếm đạo càng thêm mạnh mẽ.

Chỉ mất một tuần, Lý Phù Trần liền đem Huyền Cấp cấp thấp kiếm pháp Phi Thiên Kiếm Pháp tu luyện đến cảnh giới Xuất Thần Nhập Hóa, lĩnh ngộ Phi Thiên Kiếm Ý.

Thêm 5 ngày nữa, liền đem Huyền Cấp cấp thấp kiếm pháp Phi Vân Phá Sát tu luyện đến cảnh giới Xuất Thần Nhập Hóa, lĩnh ngộ Phi Vân Kiếm Ý.

Sau đó là Thái Hà Kiếm Ý, Toại Hòa Kiếm Ý, Địa Khuyết Kiếm Ý.

Mới trở lại tông môn được hai tháng, Lý Phù Trần đã lĩnh ngộ được tới 7 loại kiếm ý.

Cùng lúc đó, Phần Thiên Chân Công của Lý Phù Trần, cũng từ tầng thứ 13 đột phá lên tầng thứ 14, hướng tới tầng thứ 15.

“Đã tới lúc đổi một môn Huyền Cấp trung giai kiếm pháp.”

Huyền Cấp trung giai kiếm pháp, ngay cả võ giả Địa Sát Cảnh cao giai, cũng cảm thấy rất khó có thể nắm giữ được kiếm ý. Trong tất cả đệ tử chân truyền của Thương Lan Tông, có thể nắm giữ Huyền Cấp trung giai kiếm ý, cũng không quá mười người, trong số đó có Kiếm Sĩ, Kiếm Hồ cùng với Vô Tình Kiếm, tất cả đều là đệ tử chân truyền Hoàng Kim.

Đi tới Đại điện võ học, Lý Phù Trần bắt đầu lựa chọn môn kiếm pháp Huyền Cấp trung giai đầu tiên.

“Son Hà Kiếm Pháp, kiếm thể hùng hồn.”

“Bạch Vân Kiếm Pháp, cao ngạo vô tình.”

“Cửu Chuyển Kiếm Pháp, một kiếm cửu chuyển.”

“Toàn Lưu Kiếm Pháp, kiếm thể hung mãnh.”

“Tĩnh Hòa Kiếm Pháp, một kiếm một ngôi sao lửa.”

...

Huyền Cấp trung giai kiếm pháp, trị giá khoảng 3 vạn điểm công hiến, chiết khấu đi một nửa chỉ còn 1 đến 2 vạn, trong khi Lý Phù Trần có khoảng 1000 vạn điểm công hiến, tất nhiên là không thèm để ý tới giá cả.

Mất một lúc lâu, hắn tìm được vài loại kiếm pháp thích hợp với bản thân, nên quyết định đổi lấy tất cả. Đó là 3 loại kiếm pháp, theo thứ tự là Cửu Chuyển Kiếm Pháp, Toàn Lưu Kiếm Pháp cùng với Tĩnh Hòa Kiếm Pháp.

Trường Lão trông coi Đại điện võ học thấy Lý Phù Trần đổi 3 loại Huyền Cấp trung giai kiếm pháp, khẽ nhủ mày, nghĩ thâm trong lòng: “Người này thật là điên rồ, còn là ham nhiều.”

Lão tự nhiên biết Lý Phù Trần là ai, chẳng qua theo lão thấy, một võ giả Địa Sát Cảnh, cả đời có thể đem một môn Huyền Cấp trung giai kiếm pháp tu luyện tới cực hạn cũng là tốt lắm rồi, muốn tu luyện 3 loại, thời gian không chỉ tốn gấp ba, ít nhất phải là gấp 10 lần.

Lão chỉ lắc đầu, cũng không có nói gì.

Đệ tử chân truyền Hoàng Kim, mỗi một người đều rất cố chấp, bọn họ nhận định chuyện gì, thì không ai có thể thay đổi được.

Cầm 3 bản bí tịch kiếm pháp, Lý Phù Trần trở lại tiểu viện của mình, sau khi suy nghĩ một chút, hắn quyết định trước sẽ nghiên cứu Tinh Hòa Kiếm Pháp. Môn kiếm pháp này, đồng dạng cũng liên quan đến lửa, bắt đầu tìm hiểu hẳn là sẽ dễ hơn rất nhiều.

Trong quá trình tu luyện, Lý Phù Trần thăm than kiếm pháp không hồ là kiếm pháp, từ lực sát thương đem ra so sánh, không phải công pháp có thể so được.

Tuy rằng hắn đã từng đem Xích Hỏa Huyền Công tu luyện tới cảnh giới cao nhất, lĩnh ngộ ra Xích Hỏa Công Ý, nhưng Lý Phù Trần có cảm giác, nếu như hắn có thể nắm giữ Tinh Hòa Kiếm Ý, uy lực tất nhiên sẽ mạnh hơn gấp mấy lần so với Xích Hỏa Công Ý.

Tinh Hòa Kiếm Pháp là một loại kiếm pháp vô cùng cực đoan, so với Lưu Tinh Kiếm Pháp còn cực đoan hơn nữa.

Lưu Tinh Kiếm Pháp là truy cầu lực xuyên thấu, còn Tinh Hòa Kiếm Pháp truy cầu là lực phá hoại cực hạn.

Chỉ cần một chút Tinh Hỏa, đã có thể đem địch nhân phá hủy không còn một mảnh, cái gì hộ thể chân khí, cái gì công pháp luyện thể, ở trước mặt Tinh Hòa Kiếm Pháp, cũng không khác gì so với tờ giấy mỏng, chẳng qua chỉ có người tu luyện công pháp cực nóng, mới có thể tu luyện Tinh Hòa Kiếm Pháp.

Bạn đang đọc truyện *Vĩnh Hằng Chí Tôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 181: Thập Đại Kiếm Ý

Khi tu luyện Huyền Cấp thấp kiếm pháp, Lý Phù Trần chỉ cần vài ngày đã có thể lĩnh ngộ được kiếm ý, song đến khi tu luyện Huyền Cấp trung giai kiếm pháp, Lý Phù Trần phải mất tới 10 ngày, mới tu luyện đến giai đoạn lớn thứ nhất đó là Lô Hỏa Thuần Thanh cảnh giới.

Lý Phù Trần hiểu rất rõ, chỉ có ngộ tính thôi vẫn chưa đủ, tu vi còn phải theo kịp nữa mới được.

Võ học đẳng cấp càng cao, yêu cầu tu vi cũng sẽ càng cao.

Giống như là một con sông lớn chảy xiết, có thể dễ dàng hình thành một cái xoáy nước, còn một dòng suối nhỏ, muốn hình thành được xoáy nước, độ khó lớn hơn gấp mười gấp trăm lần. Từ phi con suối nhỏ này, chảy xiết gấp mười gấp trăm lần so với sông lớn.

Đáng tiếc là, lượng nước trong dòng suối nhỏ không đủ, muốn nó có thể chảy xiết hơn nữa, cần phải có một ngọn núi cao, để dòng suối có thể chảy từ trên cao xuống, mới có thể tạo ra sóng nước và xoáy nước.

Trong đó, con sông lớn hay là dòng suối nhỏ chính là tu vi, còn xoáy nước chính là võ học, mức độ chảy xiết thể hiện ngộ tính cao hay thấp, độ cao của ngọn núi là nội tình võ đạo.

Ngộ tính cùng nội tình võ đạo, tác dụng cũng có chút tương tự, kiểu như ngộ tính của bản thân là một độ cao, và nội tình võ đạo có thể tăng độ cao này lên, có thể nói là hỗ trợ lẫn nhau, không được thiếu bất cứ thứ nào.

Lại tốn thêm thời gian nửa tháng, Lý Phù Trần đem Cửu Chuyển Kiếm Pháp cùng Toàn Lưu Kiếm Pháp đều tu luyện tới cảnh giới Lô Hỏa Thuần Thanh.

Không phải Lý Phù Trần không muốn tiếp tục tìm hiểu Tinh Hòa Kiếm Pháp, mà bởi vì tu vi không đủ, Huyền Cấp trung giai kiếm pháp, tu vi ít nhất phải đạt tới Địa Sát Cảnh cao giai mới có thể thi triển đến mức tận cùng, muốn lấy ngộ tính cao mạnh mẽ tìm hiểu đến mức tận cùng, đại khái, ít nhất cũng phải mất mấy tháng mới được.

“Xem ra, phải đi tới kiếm bìa.”

Bên trong kiếm bìa, ẩn chứa kiếm ý của nhiều thế hệ cường giả Thương Lan Tông, nếu ai đó có thể đem những kiếm ý này tìm hiểu thấu đáo, thì chẳng khác gì đã lĩnh ngộ tất cả các loại kiếm pháp của Thương Lan Tông, đó chính là nội tình kiếm đạo của một tông, đủ để tạo ra một siêu cấp cường giả.

Cầm lấy bản sao Tinh Hòa Kiếm Pháp, Cửu Chuyển Kiếm Pháp cùng với Toàn Lưu Kiếm Pháp, Lý Phù Trần đi tới kiếm bìa.

Kiếm bìa được đặt trong một cái thung lũng, bởi vì kiếm bìa đặt ở nơi đây, cho nên thung lũng này mới được gọi là Thung Lũng Kiếm Bìa.

Thung Lũng vô cùng trống trải, thế nhưng nơi đây có không ít người, ước chừng ba bốn mươi người, Lý Phù Trần nhìn thoáng qua, đại đa số đều là Trưởng Lão nội tông, chỉ có một số ít là Trưởng Lão ngoại tông cùng với đệ tử chân truyền.

Không ai quấy rầy ai, tất cả đều lặng lẽ ngồi tìm hiểu, thi thoảng có người ngộ ra điều gì đó, liền không tự chủ được bật dậy thi triển kiếm pháp.

Lý Phù Trần đến, cũng không có ai để ý.

“Không hổ là kiếm bìa.”

Mặc dù cách rất xa, nhưng Lý Phù Trần vẫn có thể cảm nhận được kiếm ý tràn ngập trên bìa đá, những kiếm ý này, có mềm mại như nước, có cuồng bạo như lửa, có mãnh liệt như sấm sét, lại có như trăm hoa đua nở, có hư vô mờ mịt, cũng có kiếm ý âm tà, gây nhiều loạn lòng người.

Có rất nhiều kiếm ý, tất cả đan vào nhau, giống như là cái lưới đánh cá, muốn từ trong đó tìm được một đạo kiếm ý hoàn chỉnh, cũng không phải là một chuyện dễ dàng gì.

Lý Phù Trần lựa chọn một chỗ tương đối trống trải, ngồi xếp bằng xuống, ánh mắt tập trung về kiếm bìa.

Trên kiếm bìa, vết kiếm giao thoa, theo Lý Phù Trần tập trung nhìn vào, thấy được từng chiêu kiếm pháp phảng phất xuất hiện ở trước mắt, mỗi một chiêu kiếm pháp đều vô cùng tinh diệu, vô cùng phong phú, rất khó phân biệt được đâu là loại kiếm ý mình cần tìm kiếm.

Cùng những thứ kiếm pháp này so sánh, thì kiếm pháp của Lý Phù Trần, giống như là đứa trẻ mới tập đi, còn non và xanh lắm.

Thời gian trôi qua nhanh chóng.

Tới một ngày, trong lòng Lý Phù Trần có vẻ ngộ ra, nhanh chóng đứng dậy, rút kiếm ra thi triển một chiêu kiếm pháp, chiêu kiếm này đúng là Tinh Hỏa Kiếm Pháp, tốc độ cực nhanh.

Trong hư không, xuất hiện một ít đốm lửa vô cùng nhỏ bé, rất khó nhìn thấy được, dùng, tuy nhiên sau một khắc, những đốm lửa bạo phát, giống như là đóa hoa lửa nở rộ, khắp bầu trời đều là những đốm lửa.

Trong lúc vô thức, Lý Phù Trần đã đem Tinh Hỏa Kiếm Pháp, tăng lên tới cảnh giới Đăng Phong Tạo Cực.

Bởi vì tu vi của Lý Phù Trần quá thấp, còn lâu mới đạt tới Địa Sát Cảnh cao giai, nhưng khả năng khống chế lực của hắn, còn muốn cao hơn cả Địa Sát Cảnh cao giai, trình độ kiếm chiêu vô cùng tinh diệu, rất ít người có thể sánh kịp.

Cửu Chuyển Kiếm Pháp, một kiếm cửu chuyển. Trước đó, Lý Phù Trần chỉ có thể làm được một kiếm tám chuyển mà thôi, ở kiếm bìa tìm hiểu ít ngày, kiếm pháp của Lý Phù Trần, bất thành linh đạt được một kiếm cửu chuyển.

Một kiếm cửu chuyển, đủ để hóa giải bất cứ lực đạo nào, ngoài ra còn đem những lực đạo này phản ngược lại, đạt tới trình độ nhất định, đối phương công tới lực đạo càng lớn, thì lực đạo phản lại cũng càng lớn.

Cuối cùng là Toàn Lưu Kiếm Pháp.

Đây là một môn kiếm pháp vô cùng hung mãnh, có thể dùng cực lạnh chân khí để phát động, cũng có thể dùng cực nóng chân khí để phát động.

Trong hư không, ngọn lửa xoay tròn như xoáy nước, hình thành lên một quả cầu lửa, tỏa ra sức nóng có thể thôn phệ và hủy diệt tất cả mọi thứ.

“Thiếu, còn chưa có đủ.”

Tuy rằng hắn đã đem 3 môn Huyền Cấp trung giai kiếm pháp tăng lên tới cảnh giới Đăng Phong Tạo Cực, nhưng vẫn còn cảm thấy chưa đủ.

Huyền Cấp trung giai kiếm pháp đạt tới cảnh giới Đăng Phong Tạo Cực, uy lực cũng liền lớn hơn một chút so với Huyền Cấp cấp thấp kiếm pháp, nhưng cũng không thể giúp cho thực lực của hắn tăng lên quá nhiều.

Càng thêm tập trung vào kiếm bìa, Lý Phù Trần muốn cố gắng tìm kiếm vết kiếm cùng với kiếm ý phù hợp với 3 môn kiếm pháp này.

“Kiếm pháp này là?”

Lý Phù Trần trong lúc vô tình chú ý tới một loạt vết kiếm trông rất kỳ quái, những vết kiếm này, trông giống như một đồng tro tàn, bị gió thổi bay, mơ hồ còn có những đốm lửa nhỏ li ti lóe lên.

“Thiên địa vạn vật, hóa thành tro tàn.”

Từ trong hư vô vang lên một giọng nói, Lý Phù Trần thấy một chiêu kiếm pháp hiện lên trong đầu, chiêu kiếm pháp này vô cùng đáng sợ, một kiếm chém ra, thiên địa vạn vật, tất cả đều bị đốt thành tro tàn.

“Chẳng lẽ đây là Hồi Tẫn Kiếm Pháp một trong ba kiếm pháp tuyệt học của Thương Lan Tông?” Lý Phù Trần trầm nghĩ.

Thương Lan Tông có hai công pháp tuyệt học, 3 kiếm pháp tuyệt học cùng với một môn bí pháp trấn tông.

Hai công pháp tuyệt học theo thứ tự là Thương Lan Chân Công cùng Phần Thiên Chân Công.

Về phần 3 kiếm pháp tuyệt học, trong số đó có Hồi Tẫn Kiếm Pháp.

Còn bí pháp trấn tông tất nhiên là bí pháp Vạn Kiếm Quy Tông rồi.

Trong 6 loại tuyệt học này, đem bất cứ một loại nào tu luyện tới mức tận cùng, đều đủ để tung hoành thiên hạ, ngạo thị quần hùng.

Nhận thấy Hồi Tẫn Kiếm Pháp cùng với Tinh Hóa Kiếm Pháp có nhiều điểm giống nhau, Lý Phù Trần liền chăm chú quan sát tìm hiểu.

Thời gian trôi qua từng ngày.

Lý Phù Trần cảm thụ càng ngày càng sâu sắc, ở sâu trong tâm linh sinh ra một cỗ kiếm ý, đang từ từ phát triển.

Đang ngồi xếp bằng trên mặt đất, không có làm chủ được bản thân, Lý Phù Trần rất nhanh rút ra Ô Kim Kiếm.

Một cỗ sắc bén cực nóng chân ý toát ra, mặt ngoài Ô Kim Kiếm của Lý Phù Trần, xuất hiện một tia dao động nhộn nhạo, chợt, có từng đốm lửa nhỏ li ti bay là tả.

“Đi!”

Mở hai mắt ra, Lý Phù Trần thi triển một chiêu kiếm.

Không hề nhìn thấy kiếm quang, chỉ có những đốm lửa nhỏ li ti bay ra, rơi vào một tảng đá lớn ở phía trước, tảng đá rõ ràng rất cứng rắn, nhưng không có một chút âm thanh nào phát ra, tảng đá lớn trong nháy mắt bị đánh ra một cái động lớn, từ bên trong có nham thạch chảy ra ngoài, văng tung tóe trên mặt đất.

Trong mắt không còn vẻ mờ mịt, Lý Phù Trần hoàn toàn khôi phục ý thức.

“Đây là Tinh Hóa Kiếm Ý sao?”

Nhìn dung nham nóng chảy đang chảy ra từ trong tảng đá lớn, Lý Phù Trần mắt híp lại.

Môn kiếm pháp này quá bá đạo, so với lực xuyên thấu của Lưu Tinh Kiếm Pháp, cùng với phạm vi tàn phá của Quang Mang Kiếm Pháp, còn đáng sợ gấp vài lần, quả thực không xuất kiếm thì thôi, một khi xuất kiếm phải có người chết a.

Từ trong túi trữ vật lấy ra đồng hồ cát, Lý Phù Trần nhìn một chút.

Hắn tới đây đã được 15 ngày, so với cảm nhận của hắn thì nhanh hơn rất nhiều, ý thức của hắn cho rằng, mới trôi qua mấy ngày mà thôi.

“Còn có 15 ngày nữa, vậy thì dùng hết đi!”

Rất nhanh, lại trôi qua 13 ngày nữa, Lý Phù Trần tìm hiểu ra Cửu Chuyển Kiếm Ý.

Cảm thấy tu luyện ở nơi đây rất có lợi, Lý Phù Trần lại bỏ ra 100 vạn điểm công hiến để đổi lấy thời gian ở lại đây, sau đó tìm hiểu ra Toàn Lưu Kiếm Ý.

Đến bây giờ, Lý Phù Trần đã ngộ ra tổng cộng 10 loại kiếm ý.

Trong đó, Huyền Cấp cấp thấp kiếm ý có 7 loại, Huyền Cấp trung giai kiếm ý có 3 loại.

Bạn đang đọc truyện *Vĩnh Hằng Chí Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 182: Thần Phong Đường

Dịch giả: Cô Đơn 1 Vì Sao

Trong đình viện, đang ngồi bên cạnh cái bàn đá, Lý Phù Trần chậm rãi thưởng thức chung trà rất thơm ngon.

Trà này được gọi là Thanh Tâm Trà, một cân có giá khoảng 1 vạn điểm công hiến, Lý Phù Trần mới đổi lấy mấy cân, để có thể uống mỗi ngày.

“Hiện tại còn không đến 900 vạn điểm công hiến, ta phải dùng số điểm công hiến còn lại sao cho thật hợp lý, không thể tùy ý phung phí được.”

Mặc dù còn rất nhiều điểm công hiến, nhưng Lý Phù Trần hiểu rằng cứ tiêu xài bừa bãi thì sẽ rất nhanh chóng tiêu hết.

Bách Thảo Bí Cảnh, dù sao cơ hội cũng chỉ có một lần, sau này rất khó có thể tìm được cơ hội nào tốt như thế nữa.

Theo thực lực tăng lên, hần liền tính toán xông qua Chân Truyền Tháp, bởi vì xông qua mỗi một tầng, sẽ có được tư cách đổi lấy một môn chân truyền.

Được gọi là chân truyền, mỗi một môn đều rất đắt, giá cả có thể lên tới hơn 10 vạn điểm công hiến, nhất là bí pháp.

Bí pháp 3 sao đã có giá 50 vạn điểm công hiến.

Bí pháp 4 sao thoáng cái tăng lên gấp mười lần, cần tới 500 vạn điểm công hiến.

Bí Pháp 5 sao cần tới 5000 vạn điểm công hiến.

Như Đại Trưởng Lão Triệu Vô Tẫn, để có thể đổi lấy bí pháp Vạn Kiếm Quy Tông, ông ấy đã phải tích lũy điểm công hiến hơn mười năm trời mới đủ. Tất nhiên, muốn đổi lấy bí pháp Vạn Kiếm Quy Tông, còn phải đợi Tông Chủ và Thái Thượng Trưởng Lão đồng ý mới được, bằng không có đủ điểm công hiến cũng không đổi được.

Cốc cốc cốc...

Bên ngoài đình viện truyền đến tiếng gõ cửa.

“Mời vào.”

Lý Phù Trần có chút ngạc nhiên, từ khi hần chuyển tới đây, chưa từng có khách tới chơi.

Đẩy cửa ra, một thanh niên đi vào trong sân.

“Làm phiền Lý Phù Trần sư đệ, tại hạ là Hường Thiên Cường, chính là con cháu của Hường gia ở Ngân Phong Thành.” Hường Thiên Cường nhìn về phía Lý Phù Trần, mỉm cười nói.

“Mời ngồi.” Lý Phù Trần giơ tay mời ngồi.

“Cảm tạ.” Hường Thiên Cường chọn chỗ ngồi đối diện với Lý Phù Trần.

Róc rách!

Lý Phù Trần rót cho đối phương một chung trà, nước trà như là hổ phách, óng ánh trong suốt, mang theo cảm giác rất thư thái.

Hường Thiên Cường nâng chung trà lên uống một ngụm, “Không hổ là Thanh Tâm Trà, Thanh Tâm Ngưng Thần, mọi phiền não dường như tan biến hết.”

Hần chưa từng tham gia Bách Thảo Bí Cảnh, cho nên điểm công hiến vô cùng ít ỏi, dùng để đổi lấy tài nguyên để tu luyện còn không đủ, thì lấy đâu ra mà đổi lá trà, Thanh Tâm Trà này, hần cũng chỉ được uống có vài lần mà thôi.

Lý Phù Trần lại rót cho đối phương một chung trà nữa, nói: “Không biết Hường sư huynh tới tìm ta có chuyện gì?”

Lý gia cùng với Hường gia có chút quan hệ, Lý Phù Trần tất nhiên là biết.

Hường Thiên Cường nói: “Đệ tử nội tông mỗi một năm cần phải chấp hành một lần nhiệm vụ, còn đệ tử chân truyền thì không có quy định này, ở lại Thương Lan Tông tu luyện cũng được, chẳng qua ta nghĩ có rất ít người muốn an nhàn như thế, lần này qua đây, là muốn hỏi thăm Phù Trần sư đệ một chút, xem đệ có hứng thú đi tới Phân Đường của Thần Phong Đường hoặc là Phân Đường của Thiết Huyết Đường hay không, tới đó có thể nhận nhiệm vụ săn giết võ giả Ma Đạo, tiêu diệt toàn bộ những kẻ còn sót lại của Tà Quyền Môn.”

“Võ giả Ma Đạo, những kẻ còn sót lại của Tà Quyền Môn?” Lý Phù Trần mặt lộ vẻ trầm tư suy nghĩ.

Võ giả Ma Đạo, là một số võ giả tu luyện võ học mất hết nhân tính.

Thiên Sát Môn tuy là nửa chính nửa tà, nhưng cũng không phải là võ giả Ma Đạo, công pháp võ học mà bọn họ tu luyện, nhìn qua thì rất là kinh khủng, nhưng không cần phải giết hại sinh linh để tu luyện.

Còn võ giả Ma Đạo không giống như vậy, bọn họ tu luyện công pháp vô cùng tàn nhẫn, như là loại công pháp hút máu, hút càng nhiều máu của người khác, công lực tăng lên càng nhanh, nếu như hút được máu của cao thủ, công lực tăng lên càng nhanh hơn, là một môn công pháp giúp tu vi tăng lên cực nhanh.

Còn có một số công pháp Ma Đạo, cần phải thái âm bổ dương, có không biết bao nhiêu thiếu nữ đã bị thái bổ cho đến chết, lại có một số công pháp,

cần phải có máu của hải nhi sinh vào ngày âm tháng âm năm âm phối hợp tu luyện, nói chung, công pháp Ma Đạo đều là công pháp mất hết nhân tính, cho dù là công pháp Ma Đạo bình thường nhất, cũng rất tàn nhẫn, khiến người bình thường không thể nào tiếp nhận được. Về phần Tà Quyền Môn, đây là một cái tông môn vô cùng kinh khủng.

Nguyên nhân dẫn đến Đại Chiến Tông Môn lần thứ ba ở Đông Lâm Đại Lục, phần lớn là vì muốn tiêu diệt Tà Quyền Môn, sau khi đại chiến kết thúc, Tà Quyền Môn sụp đổ, nhưng không có bị phá hủy hoàn toàn, chỉ là phân tán ra, hầu như vực nào cũng có bóng dáng của Tà Quyền Môn.

Có người lo lắng, nếu như bạo phát Đại Chiến Tông Môn lần thứ 4, rất có thể là do Tà Quyền Môn phát động.

“Được, chúng ta hãy đi tới Phân Đường của Thần Phong Đường!”

Thương Lan Tông có rất nhiều Đường Khẩu, trong đó Thần Phong Đường cùng với Thiết Huyết Đường là Đường Khẩu chịu trách nhiệm duy trì sự yên ổn phồn vinh cho Thương Lan Vực, nhiệm vụ chủ yếu là truy sát địch nhân, cùng với tiêu diệt toàn bộ tổ chức Ma Đạo.

“Được, cùng đi tới Phân Đường Thần Phong Đường.” Hường Thiên Cường mỉm cười, uống một hơi cạn sạch chung trà.

Tổng bộ của Thần Phong Đường được đặt tại Thương Lan Tông, hai người muốn đi tới phân đường, trước tiên phải được sự đồng ý của tổng bộ.

Đối với yêu cầu của đệ tử chân truyền, tổng bộ không có lý do gì để từ chối, cứ như vậy, hai người được phát cho lệnh bài của Phân Đường thứ 7 thuộc Thần Phong Đường, có thể tùy ý đi tới Phân Đường thứ 7.

Phân Đường thứ 7 nằm ở phía bắc Thương Lan Vực, ngay ngày hôm sau, hai người cưỡi Huyết Mã Yêu cấp hai, hướng phía phương bắc mà đi.

“Đây là, thật thâm, thôn trang này, gần như là bị tàn sát hết!”

Càng tiếp cận phương bắc, hai người càng cảm nhận rõ ràng sự hỗn loạn ở nơi đây, so với phía nam, quả thực khác một trời một vực.

“Ở đây sao lại hỗn loạn như vậy?” Lý Phù Trần cảm thấy khó hiểu.

Hường Thiên Cường giải thích: “Phía tây bắc Thương Lan Vực là Thiên Sát Môn, phía đông bắc là Linh Ẩn Tông, sở dĩ khu vực phương bắc hỗn loạn như vậy, là do võ giả Ma Đạo thường xuyên giết chóc, một khi bị bao vây tiêu diệt, bọn chúng lại chạy trốn sang Thiên Sát Vực cùng Linh Ẩn Vực, khiến cho nhân mã Thương Lan Tông ta, không thể giống trống khua chiêng đuổi theo, chỉ có thể âm thầm hành động, chính vì điều đó, khiến cho 10 lần truy đuổi thì có tới 7-8 lần để bọn chúng chạy thoát.”

“Theo ta suy đoán, trong khoảng thời gian này võ giả Ma Đạo thường xuyên có hành động, đúng lúc chúng ta tới đây, chứ bình thường rất ít khi nhìn thấy tình cảnh này.”

Hường Thiên Cường hiểu khá rõ tình hình, nói liên tục.

Lý Phù Trần gật đầu, sắc mặt có vẻ trầm trọng.

Những người này đều là sinh linh vô tội, bởi vì không có võ lực cường đại bảo vệ mình, chỉ có thể mặc cho người khác chém giết, căn bản một chút sức phản kháng cũng không có. Hẳn không dám nghĩ tới, nếu như Vân Vụ Thành cũng gặp phải tình huống như vậy, thì phải làm gì để có thể tự bảo vệ mình.

“Những võ giả ma đạo này, tất cả đều đáng chết.” Lý Phù Trần không có tự chủ phóng xuất ra sát khí.

Hường Thiên Cường kinh ngạc liếc mắt quan sát Lý Phù Trần, thầm nghĩ: “Phù Trần sự độ sát khí thật là nặng, chẳng qua đối phó với võ giả Ma Đạo cũng không thể hành động lỗ mãng được, phải từ từ tìm hiểu, quá vội mạnh, rất dễ mất cái mạng nhỏ của mình.”

Vài ngày sau, hai người đi tới Phân Đường thứ 7 thuộc Thần Phong Đường.

Phân đường thứ 7 là một cái Sơn Trang được xây dựng bằng đá tảng, bên ngoài Sơn Trang, có rất nhiều đội đệ tử của phân đường đang đi tuần tra.

Những đệ tử của phân đường thứ 7, mỗi một người đều có tu vi Quy Nguyên Cảnh, không có một ai là Luyện Khí Cảnh tu vi, chẳng qua tuổi của bọn họ đều khá lớn.

Thương Lan Tông có vô số đệ tử tạp dịch, tự cảm thấy bản thân không có cách nào để trở thành đệ tử chính thức, sẽ tự động xin vào Thương Lan Quân, trở thành đệ tử ở các Đường Khẩu, ở Đường Khẩu cố gắng lập công, vẫn còn có thể thăng chức, hơn nữa kiểm điểm công hiến cũng sẽ nhanh hơn rất nhiều.

“Người từ phương nào tới đây, nơi này là Phân Đường thứ 7 của Thần Phong Đường.” Có một đội đệ tử của phân đường ngăn cản 2 người lại.

Hường Thiên Cường lấy ra lệnh bài của phân đường thứ 7 cùng với lệnh bài dành cho đệ tử chân truyền, “Chúng ta là đệ tử chân truyền của Thương Lan Tông, đến đây là muốn báo danh.”

“Nguyên lai là chân truyền sư huynh.” Những đệ tử của phân đường tỏ ra vô cùng kính nể.

Đệ tử chân truyền có địa vị vô cùng tôn quý, không hề thua kém so với Đường Chủ ở phân đường, tất nhiên, khi đã đi tới phân đường, thì vẫn phải nghe

mệnh lệnh của Đường Chủ phân đường.

Có hai tấm lệnh bài, hai người một đường đi tới không có bị ai cản trở nữa, rất nhanh đi vào tới Phân Đường.

Trên đường đi tới đại sảnh của Phân Đường, hai người nhìn thấy một tấm bia đá thật là lớn, bên trên mặt bia nổi lên rất nhiều cái tên, ở bên cạnh mỗi tên, còn có một hàng chữ số.

“Đây là Liệp Sát Bia, trên mặt bia chỉ nổi lên tên của đệ tử chân truyền, về cơ bản đều là đệ tử chân truyền Hoàng Kim.” Hường Thiên Cường giải thích.

Lý Phù Trần gật đầu, không có đề ý quá nhiều.

Bạn đang đọc truyện *Vĩnh Hằng Chí Tôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 183: Giang Nhược Hải

“Đường Chủ, có hai vị đệ tử chân truyền đến đây báo danh.” Trong phòng khách của Phân Đường, một gã Chấp Sự Phân Đường tiến vào báo cáo.

“Lại tới những 2 người?”

Đường Chủ Phân Đường gọi là Vương Kiên, chính là một vị Thiên Cương Cảnh cấp thấp võ giả.

Đối với đệ tử chân truyền, hắn cảm thấy rất là đau đầu, bởi vì những đệ tử chân truyền này, mỗi một người đều rất lợi hại, nhưng mà hành sự quá lỗ mãng, ở đâu có nguy hiểm liền xông về nơi đó. Phải biết rằng, tông môn đã ra chỉ thị cho Phân Đường một số chỉ tiêu thương vong, ví dụ như đệ tử chân truyền, trong một năm chỉ tiêu tử vong chỉ có 1 người, không khéo chính là, năm nay đã có một vị đệ tử chân truyền Bạch Ngân bị hút cạn máu, nếu như lại có một người nữa bị chết, hắn sẽ bị trừ đi không ít điểm, đến khi không còn đủ điểm theo quy định, sẽ bị cách chức Đường Chủ Phân Đường.

“Để cho bọn họ vào đi!” Vương Kiên bất đắc dĩ nói.

Đau đầu thì đau đầu, thế nhưng hắn cũng hiểu, những đệ tử chân truyền này cần rất nhiều kinh nghiệm chiến đấu mới có thể trưởng thành lên, mà hắn là Đường Chủ Phân Đường, cảm thấy việc này rất khó có thể giải quyết.

Lý Phù Trần cùng với Hường Thiên Cường tiến vào trong phòng khách của Phân Đường.

“Đệ tử chân truyền Lý Phù Trần, đệ tử chân truyền Hường Thiên Cường, ra mắt Vương Đường Chủ.” Hai người đồng thanh nói.

“Ngươi chính là Lý Phù Trần.” Nghe thấy cái tên Lý Phù Trần, Vương Kiên lấy làm ngạc nhiên, danh tiếng của Lý Phù Trần, hắn đã sớm nghe nói qua, trong hành trình Bách Thảo Bí Cảnh, đối phương bằng sức một người, giết cho đệ tử của 3 tông thương vong thảm trọng, so với Kiếm Sĩ năm đó còn phải mạnh hơn.

“Đúng vậy.” Lý Phù Trần nói.

Vương Kiên nhũn mảy một cái, “Ngươi mới trở thành đệ tử chân truyền được mấy tháng, hà tất phải gấp gáp đi săn giết võ giả Ma Đạo, hơn nữa, ngươi cũng không có thiếu điểm công hiến đi!”

Lý Phù Trần tu vi quá thấp, nếu như Lý Phù Trần có tu vi Địa Sát Cảnh trung giai, hắn sẽ không ngăn cản đối phương, lấy chiến lược của đối phương, hoàn toàn đủ khả năng chống lại Địa Sát Cảnh cao giai võ giả, bình thường không có Thiên Cương Cảnh võ giả xuất hiện, thì không có bất cứ nguy hiểm nào.

Lý Phù Trần nói: “Đối mặt với nguy hiểm, mới có thể tôi luyện bản thân, chính vì điều đó ta mới tới nơi đây.”

Nếu chọn cách an nhàn tu luyện, Lý Phù Trần có thể từng bước trưởng thành tiếp, đạt được Địa Sát Cảnh đỉnh phong, đạt được Thiên Cương Cảnh, đạt được Thoát Thai Cảnh, thậm chí siêu việt Thoát Thai Cảnh, thế nhưng tu luyện như vậy quá chậm, chờ tới khi đạt được một bước kia, đã là vài chục năm sau đó.

Ngoại trừ điều đó, còn do thế giới này biến hóa quá nhanh, ai mà biết được Thương Lan Tông sau này có gặp phải nguy cơ bị diệt tông hay không, và khi nào sẽ phát sinh Đại chiến tông môn lần thứ 4, hắn không muốn đến lúc đó ngay cả sức để tự vệ cũng không có.

Nếu như Hường Thiên Cường không tới mời hắn, thì qua một thời gian ngắn nữa, hắn cũng sẽ đi ra ngoài lịch lãm.

Vương Kiên lắc đầu, hắn sớm đã biết lời khuyên bảo của mình là vô dụng, quả nhiên không có đoán sai.

“Các ngươi vừa mới đến đây, hay là như vậy, ta sẽ đem các ngươi an bài vào tiểu đội thứ 3 và tiểu đội thứ 5, thuộc tổ thứ 10, đúng lúc bọn họ đều thiếu

thành viên.” Phân Đường thứ 7 được chia ra làm 10 tổ, tổ trưởng của mỗi một tổ đều là võ giả Địa Sát Cảnh đỉnh phong, tương đối mà nói, nhiệm vụ của tổ thứ 10 này là nhẹ nhất, hẳn đã từng an bài không ít đệ tử chân truyền vào tổ này.

“Tạ ơn Vương Đường Chủ.” Lý Phù Trần cùng Hường Thiên Cường chấp tay cảm ơn.

Tổ thứ 10 nằm ở phía tây bắc Sơn Trang, hai người hãy đi tới đó.

Chỉ mất một lúc, hai người đi tới một cái đình viện rất lớn.

Đình viện này có một đại sảnh, một cái đại viện cùng với 5 cái tiểu viện, từng cái tiểu viện lại được chia làm 5 viện nhỏ.

Bên ngoài đại sảnh, 2 người lên tiếng: “Đệ tử chân truyền Lý Phù Trần cùng Hường Thiên Cường đến đây báo danh.”

Trong đại sảnh, một nam tử khôi ngô thân thể cường tráng ngẩng đầu lên, nói: “Vào đi!”

Nghe vậy, Lý Phù Trần cùng Hường Thiên Cường tiến vào đại sảnh, hướng nam tử khôi ngô nói: “Xin chào Trần Tổ Trưởng!”

Nam tử khôi ngô chính là Tổ Trưởng tổ 10 Trần Đại Hùng, có tu vi Địa Sát Cảnh đỉnh phong, có địa vị cao hơn so với Trưởng Lão ngoại tông cùng với Thành Chủ, thuộc về cấp bậc Trưởng Lão ngoại tông cao cấp.

“Vương Đường Chủ an bài cho các người như thế nào?” Trần Đại Hùng ngáp một cái, hỏi.

Lý Phù Trần nói: “Vương Đường Chủ an bài cho chúng ta vào tiểu đội số 3 cùng với tiểu đội số 5.”

“Uhm, vậy các người liền gia nhập vào tiểu đội số 3 và tiểu đội số 5 đi.” Trần Đại Hùng gật đầu.

“Trần Tổ Trưởng, chúng ta còn không biết ai là Tiểu Đội Trưởng của tiểu đội số 3 và số 5.” Hường Thiên Cường nói.

Trần Đại Hùng phẩy phẩy tay, nói: “Yên tâm, mấy ngày nữa các người sẽ biết, ngoài ra, tổ của chúng ta là tổ có nhiệm vụ nhẹ nhất.”

Lý Phù Trần cùng Hường Thiên Cường hai mặt nhìn nhau.

Chờ Lý Phù Trần cùng Hường Thiên Cường rời khỏi, Trần Đại Hùng lầm bầm nói: “Tổ thứ 10 của ta, sắp trở thành tổ chuyên thu nhận đệ tử chân truyền, không được, phải thương lượng với Vương Đường Chủ một chút, để cho ta đảm nhiệm chức vụ Tổ Trưởng của tổ khác.”

Lý Phù Trần là thành viên của tiểu đội số 3, đi tới tiểu viện dành cho tiểu đội số 3, còn Hường Thiên Cường là thành viên tiểu đội số 5, thì đi tới tiểu viện dành cho tiểu đội số 5.

Đúng như lời Trần Đại Hùng nói, vài ngày sau, bọn họ gặp được Tiểu Đội Trưởng của tiểu đội mình.

Tiểu Đội Trưởng của tiểu đội số 3 gọi là Từ Thanh Hải, có tu vi Địa Sát Cảnh thất trọng, vốn là một gã Trưởng Lão ngoại tông, sau đó vì không chịu nổi cuộc sống yên tĩnh ở Thương Lan Tông, đã xin đi tới Phân Đường thứ 7 thuộc Thần Phong Đường.

“Người là đệ tử chân truyền thứ hai của tiểu đội chúng ta, trước đây tiểu đội chúng ta vốn cũng có hai người đệ tử chân truyền, nhưng đã bị chết mất một người.” Trong tiểu viện, Từ Thanh Hải cùng Lý Phù Trần vừa uống trà, vừa nói chuyện phiếm.

“Không phải là tổ số 10 tương đối thanh nhàn sao? Vì sao lại có người chết?”

Lý Phù Trần hỏi.

Từ Thanh Hải cười khổ nói: “Vị đệ tử chân truyền cảm thấy tổ thứ 10 quá thanh nhàn, nên đã lén lút đi ra ngoài, muốn một mình săn giết võ giả Ma Đạo, kết quả bị một tên võ giả Ma Đạo tu luyện công pháp hút máu bắt được, bị hút hết máu mà chết, đến khi chúng ta tìm thấy, thì chỉ còn một cỗ thầy khô, ngay cả tóc và răng cũng đều rơi rụng hết.”

Lý Phù Trần không nói gì, chết thì cũng đã chết rồi, nếu đã đi tới Thần Phong Đường, thì phải xác định có thể chết bất cứ lúc nào, tất nhiên, hẳn sẽ không giống như là vị đệ tử chân truyền này, dám mạnh động một mình đi săn giết võ giả Ma Đạo, để rồi bị giết chết.

Hắn tin tưởng, sẽ có cơ hội được đi ra ngoài săn giết võ giả Ma Đạo.

“Đúng rồi, Giang Nhượng Hải còn đang bế quan, chờ hắn xuất quan, các người có thể làm quen một chút.” Giang Nhượng Hải mà Từ Thanh Hải nhắc đến chính là một vị đệ tử chân truyền khác trong đội.

“Tốt.” Lý Phù Trần gật đầu.

Cuộc sống trôi qua từng ngày, chớp mắt, Lý Phù Trần đã đi tới Phân Đường thứ 7 được một tuần lễ.

Các tổ khác cách vài ngày lại có nhiệm vụ, duy chỉ có tổ thứ 10 không thấy có.

Lý Phù Trần cũng không cảm thấy gấp gáp, ban ngày hắn ở trong sân tu luyện Phần Thiên Chân Công, đến tối thì đi ra bên ngoài Phần Đường thứ 7 tu luyện kinh công Huyền Phong Tam Biến.

Huyền Phong Tam Biến là kinh thân công pháp Huyền Cấp trung giai, một khi tu luyện tới cảnh giới Lô Hỏa Thuần Thanh, có thể tạo ra một cái phân thân, còn nếu tu luyện tới cảnh giới Đẳng Phong Tạo Cực, có thể tạo ra 2 cái phân thân, cộng thêm chính mình nữa là ba, chính vì điều đó mà được gọi là Huyền Phong Tam Biến.

“Ngươi chính là Lý Phù Trần?”

Ngày hôm đó, đang ở trong sân tu luyện Phần Thiên Chân Công, Lý Phù Trần bị một giọng nói từ phía trên tường viện làm cho tỉnh lại.

Lý Phù Trần khẽ nhíu mày, “Giang Nhượng Hải?”

Hắn từ trên người Giang Nhượng Hải, cảm nhận được một tia địch ý.

Nếu là những người khác, chắc chắn sẽ gõ cửa, còn đối phương thì trực tiếp đứng ở trên tường viện.

“Ngươi sau này hãy cách xa Trần Phương Hoa sư muội một chút.” Giang Nhượng Hải thần nhiên nói.

“Dựa vào cái gì?”

Hắn không biết Giang Nhượng Hải cùng Trần Phương Hoa có quan hệ như thế nào, thế nhưng điều đó không có quan hệ gì với hắn.

“Chỉ bằng ngươi bây giờ không phải là đối thủ của ta.”

“Cái này cũng chưa chắc.”

Lý Phù Trần đúng là không có ý gì với Trần Phương Hoa, hiện tại, nữ nhân có thể khiến hắn nảy sinh tình cảm chưa có xuất hiện, chẳng qua hắn vẫn luôn coi Trần Phương Hoa là bằng hữu, nếu đã là bằng hữu, tất nhiên sẽ thường xuyên gặp mặt.

“Ngươi muốn thử sao?” Từ trên người Giang Nhượng Hải toát ra khí tức rất sắc bén.

Bạn đang đọc truyện *Vĩnh Hằng Chí Tôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 184: Ma Thủ Hộ

“Ngươi không phải là đối thủ của ta, ta khuyên ngươi không nên động thủ, như thế sẽ tốt hơn.”

Giang Nhượng Hải chỉ là Địa Sát Cảnh tam trọng tu vi, Lý Phù Trần tự tin tuyệt đối có thể đánh bại đối phương.

“Nói khoác mà không biết ngượng.” Giang Nhượng Hải động thủ.

Giống như một cơn gió, Giang Nhượng Hải trong nháy mắt đi tới trước mặt Lý Phù Trần, đánh ra một chiêu Mật Văn Chương Pháp.

Vô số chương ảnh bao phủ Lý Phù Trần, kín không một kẽ hở.

“Ta đã nói rồi, ngươi không phải là đối thủ của ta.” Thân ảnh của Lý Phù Trần sớm đã biến mất, giống như là quỷ mị vậy.

Giang Nhượng Hải con ngươi co rút lại, đối phương đã rời khỏi khu vực chương pháp phong tỏa từ khi nào?

Ánh mắt quét ngang, Giang Nhượng Hải phát hiện ra Lý Phù Trần, liền thi triển kinh công, nhanh chóng đuổi theo, sau đó 2 tay đều xuất chương, chương ảnh dày đặc, nhanh chóng phong tỏa mọi phương hướng của Lý Phù Trần.

Thân hình Lý Phù Trần đột nhiên xoay tròn, một cái, hai cái, ba cái...

Tàn ảnh hiện lên liên tiếp, Lý Phù Trần một lần nữa biến mất khỏi tầm mắt của Giang Nhượng Hải.

“Ngươi đã lĩnh ngộ kinh công chân ý?” Giang Nhượng Hải con ngươi co rút lại.

Thương Lan Tông là tông môn chuyên về kiếm đạo, đệ tử trong tông môn chủ yếu nghiên cứu về kiếm pháp, những võ học khác chỉ là phụ mà thôi, có

rất ít người có thể đem những võ học khác ngoài kiếm pháp tu luyện tới cảnh giới Xuất Thần Nhập Hóa, Giang Nhượng Hải nghĩ rằng, tu vi ít nhất phải đạt đến Thiên Cương Cảnh, mới có thể đem võ học phụ Huyền Cấp cấp thấp tu luyện tới cảnh giới Xuất Thần Nhập Hóa, lĩnh ngộ được chân ý.

Lý Phù Trần không có trả lời, hần đứng sừng sững trên ngọn một cái cây to ở trong sân.

“Coi như ngươi lĩnh ngộ được kinh công chân ý thì như thế nào, ta không tin tốc độ của ngươi có thể nhanh hơn so với kiếm của ta.” Giang Nhượng Hải rút kiếm ra, chém ra liên tiếp 3 kiếm, kiếm ý cuộn trào mãnh liệt giống như là dòng nước lũ.

Ca sát!

Cây lớn bị chém thành ba phần, chột nát bấy chỉ còn lại cặn bã.

“Ta xem ngươi, làm sao trốn thoát.”

Tập trung tinh thần để cảm nhận, Giang Nhượng Hải thấy được một cái bóng đang phi lên trên bầu trời, trên mặt hần lộ ra vẻ cười nhạt, người ở trên không, không có cách nào để mượn lực, lần này hần cũng muốn nhìn xem, đối phương sẽ tránh né như thế nào.

“Bích Thủy Trường Thiên!”

Kiếm ý cuộn trào mãnh liệt phóng lên cao, từng đạo kiếm khí bắn thẳng về phía Lý Phù Trần.

“Ngươi xác định nhìn thấy ta?”

Bất thành linh Lý Phù Trần xuất hiện phía sau lưng Giang Nhượng Hải, một quyền đánh bay đối phương.

Chật vật rơi xuống mặt đất, sắc mặt của Giang Nhượng Hải vô cùng khó coi, kinh công thân pháp của Lý Phù Trần thật là lợi hại, hần ngay cả vạt áo của đối phương cũng không thể chạm tới.

Mặc dù hần vẫn còn tuyệt chiêu chưa có dùng tới, nhưng không biết liệu Lý Phù Trần có còn tuyệt chiêu nào khác không.

“Tập hợp! Mau, tất cả tập hợp.”

Ngay khi Giang Nhượng Hải chuẩn bị xông lên đánh tiếp thì, giọng nói của Từ Thanh Hải vang lên.

Hừ một tiếng, Giang Nhượng Hải rời khỏi tiểu viện của Lý Phù Trần.

“Hiện tại tập hợp, lẽ nào phát sinh đại sự gì?”

Lý Phù Trần không có để ý Giang Nhượng Hải, nghĩ thầm trong lòng.

Trong đại sảnh thuộc tổ 10, có tất cả 5 tiểu đội, tổng cộng 25 người đều ở đây, tính thêm cả Tổ Trưởng Trần Đại Hùng là 26 người.

Lý Phù Trần liếc mắt nhìn xung quanh, phát hiện có 7 người là đệ tử chân truyền. Sờ dĩ hần nhận định những người này là đệ tử chân truyền, là bởi vì có sự chênh lệch về tuổi tác, loại trừ 7 người ra, tuổi tác của tất cả những người khác đều từ 40 đến 50 tuổi trở lên.

Trần Đại Hùng trầm giọng nói: “Không phải các ngươi vẫn hay cảm thấy buồn bức sao! Hiện tại cơ hội đã tới, theo thám tử báo lại thì, tại Đông Giao thuộc Hắc Sơn Thành, phát hiện ra phân bộ của Ma Thủ Hội, bởi vì tổ thứ nhất, tổ thứ hai cùng với tổ thứ ba đều đã ra ngoài chấp hành nhiệm vụ, cho nên chỉ còn lại có 7 tổ, tất cả đều phải đi tiêu diệt phân bộ của Ma Thủ Hội.”

“Thật tốt quá, ta tới nơi này đã được 2 tháng, mà chỉ được chấp hành một số nhiệm vụ nhỏ, ngay cả võ giả Ma Đạo cũng chưa từng gặp qua.” Một gã đệ tử chân truyền hưng phấn nói.

Trần Đại Hùng liếc mắt nhìn người này, nói: “Trong số các tổ chức Ma Đạo ở Thương Lan Vực, thì Ma Thủ Hội được bài danh đứng thứ 10, mặc dù chỉ là một phân bộ, cũng không thể khinh thường, khi gặp chúng, ngàn vạn lần chớ có sơ ý, bằng không có thể mất mạng bất cứ lúc nào.”

Hần rất sợ những đệ tử chân truyền này nhất thời xung động, dẫn đầu xông vào.

“Được rồi, bây giờ chúng ta sẽ đi tập hợp cùng với 6 tổ kia.” Trần Đại Hùng vung tay lên, đi về phía quảng trường của Phân Đường.

Trên quảng trường, 6 tổ khác đều đã tới đầy đủ.

“Phù Trần sư đệ, nhìn kia, người kia chính là sư huynh Vô Tình Kiếm.” Hướng Thiên Cường tiến đến bên cạnh Lý Phù Trần, chỉ vào một gã thanh niên trẻ tuổi có gương mặt lạnh lùng, đôi mắt thì nghiêm nghị, đang đứng trên quảng trường.

“Vô Tình Kiếm?” Lý Phù Trần quay sang nhìn.

Kiểm Sĩ danh tiếng lẫy lừng, có thể sánh vai cùng với Kiếm Sĩ còn có Kiếm Hồ cùng với Vô Tình Kiếm.

Ba người này lớn tuổi hơn so với Lý Phù Trần, thực lực mạnh hơn là điều tất nhiên.

Chính bản thân Lý Phù Trần cũng cảm thấy, hẳn bây giờ không phải là đối thủ của bất kỳ ai trong ba người này, nếu giao chiến, có nhiều khả năng sẽ phải nằm xuống.

Nhận thấy Lý Phù Trần đang nhìn mình, Vô Tình Kiếm cũng nhìn lại.

Ánh mắt giao phong trong tích tắc, khiến cho mắt của Lý Phù Trần cảm thấy hơi đau.

Khí tức của đối phương quá sắc bén, cho dù là ánh mắt của Trần Đại Hùng cũng không có lực sát thương như vậy, Lý Phù Trần mơ hồ cảm giác được, tâm linh ý chí của đối phương vô cùng cường đại, so với đệ tử của tất cả các tông môn mà hắn đã từng gặp đều cường đại hơn rất nhiều, gần như có thể sánh bằng với võ giả Thiên Cương Cảnh.

“Không hổ là Vô Tình Kiếm!” Lý Phù Trần giật mình.

“Ánh mắt thật là đáng sợ.”

Hướng Thiên Cường thân thể run lên, tâm linh ý chí của hắn kém xa so với Lý Phù Trần, tuy rằng Vô Tình Kiếm không có trực tiếp nhìn về phía hắn, nhưng cũng đã đủ khiến cho hắn cảm thấy vô cùng khó chịu, toàn thân truyền đến cảm giác đau nhức.

Vương Kiền từ trong phòng khách Phân Đường đi ra, nói: “Nhiệm vụ lần này sẽ do La Huy Tổ Trưởng tổ thứ 4 dẫn đội, tất cả những người còn lại đều phải nghe theo bất cứ mệnh lệnh nào, lập tức xuất phát.”

“Rõ!” Mọi người đồng thanh nói.

Tổng cộng là 182 người, tất cả đều cười Huyết Mã Yêu cấp hai, nhanh chóng rời khỏi Phân Đường thứ 7, lên đường làm nhiệm vụ.

Cùng với người của 7 tổ, còn có mấy nghìn đệ tử của Phân Đường, cũng cười Huyết Mã Yêu theo sát phía sau.

Khi tiến hành bao vây tiêu diệt phân bộ Ma Thủ Hội, đều là cao thủ giao chiến với cao thủ, tiểu binh giao chiến với tiểu binh, tuyệt đối không được bỏ sót bất cứ kẻ nào, nhiệm vụ của đệ tử Phân Đường là vây giết những thành viên Ma Thủ Hội có tu vi Quy Nguyên Cảnh.

Đoạn đường từ Phân Đường thứ 7 tới Đông Giao thuộc Hắc Sơn Thành cũng không quá xa, sau ba ngày, mọi người đã đi tới nơi.

Cách đoàn người không xa, có một tòa Sơn Trang trông khá là bình thường.

Bỗng nhiên La Huy vung tay lên, “Giết cho ta!”

Theo tin tình báo nhận được, tòa Sơn Trang này nhìn bề ngoài thì là thuộc về một gia tộc nhỏ, kỳ thực đã bị phân bộ Ma Thủ Hội khống chế từ lâu rồi.

“Giết!”

Mấy nghìn người xuống ngựa, từ 4 phía tiến về Sơn Trang.

Bên trong Sơn Trang.

“Chết tiệt, nhất định là trong phân bộ có gian tế, tất cả cùng xông ra cho ta.”

Thủ Lĩnh của phân bộ Ma Thủ Hội là một vị võ giả Địa Sát Cảnh đỉnh phong, đứng cạnh hắn, còn có năm sáu vị võ giả Địa Sát Cảnh đỉnh phong nữa.

“Giết!”

Tất cả thành viên của phân bộ Ma Thủ Hội lao ra giống như là thủy triều vậy.

Võ giả Quy Nguyên Cảnh có khoảng hơn 2000 người, còn võ giả Địa Sát Cảnh có khoảng hơn 100 người, thanh thế lớn kinh người.

“Thật là nhiều võ giả Địa Sát Cảnh.”

Đây là lần đầu tiên Lý Phù Trần nhìn thấy có nhiều võ giả Địa Sát Cảnh chém giết như vậy, cảnh tượng trước mắt thật đồ sộ, khiến cho máu huyết trong cơ thể hắn cũng phải sôi trào.

Rầm rầm ầm...

Đầu tiên là võ giả Địa Sát Cảnh giao thủ.

Võ giả đạt tới Địa Sát Cảnh đã có thể phóng chân khí ra ngoài, 2 bên còn chưa có chân chính va chạm, thì kinh khí đã trùng kích vào nhau rất dữ dội, trong lúc nhất thời, cát bay đá chạy, gió lớn nổi lên, kèm theo đó còn máu tươi bắn ra, có của thành viên phân bộ Ma Thủ Hội, cũng có của võ giả Địa Sát Cảnh thuộc Phân Đường thứ 7.

“Chết!”

Lý Phù Trần thi triển ra một chiêu Lưu Tinh Kiếm Vũ, kiếm khí kinh người xuyên qua đầu một tên võ giả Địa Sát Cảnh của Ma Thủ Hội, khiến hắn chết tươi, mấy kẻ khác thực lực cũng rất mạnh, nhưng cũng không thể chặn được Lưu Tinh Kiếm Vũ của Lý Phù Trần.

Bạn đang đọc truyện *Vĩnh Hằng Chí Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 185: Vô Tình Kiếm

Sau mấy đợt công kích tầm xa, võ giả Địa Sát Cảnh của cả 2 bên bắt đầu lao vào cận chiến.

Đối thủ của Lý Phù Trần là một võ giả Ma Đạo trên mặt có một cái bớt, tu vi đạt tới Địa Sát Cảnh ngũ trọng, công pháp mà võ giả Ma Đạo này tu luyện chắc là công pháp Huyền Cấp, hơn nữa còn là loại công pháp Huyền Cấp có tính ăn mòn, chân khí toàn thân võ giả Ma Đạo này, có tính ăn mòn cực mạnh, kiếm khí của Lý Phù Trần còn chưa có tới gần người đối phương, đã bị chân khí của đối phương ăn mòn tan rã ra.

“Tiểu quý, ta muốn bảo mòn thân thể ngươi, sau đó hấp thụ hết tinh hoa của ngươi, để tăng cường Hủ Linh Chân Khí của ta.” Tên võ giả Ma Đạo này gọi là Triệu Đại Khuê, hắn nhếch miệng cười nhạt, nói.

Công pháp mà hắn tu luyện đạt tới Huyền Cấp trung giai, gọi là Hủ Linh Chân Khí, người tu luyện công pháp này có thể ăn mòn thân thể địch nhân, hay bất kỳ sinh linh nào khác, sau đó đem tinh hoa sinh mệnh của đối phương chuyển hóa thành Hủ Linh Chân Khí để hấp thụ, công pháp này cực kỳ bá đạo, so với các công pháp hút máu mạnh hơn nhiều. Dưới tình huống bình thường, tất cả võ giả Địa Sát Cảnh lục trọng trong tông môn đều không phải là đối thủ của hắn, hắn chỉ cần sử dụng Hủ Linh Chân Khí bao vây ăn mòn, là có thể dễ dàng tiêu diệt đối thủ.

Hắn vỗ ra một chưởng, xuất hiện một đạo chưởng ấn màu đen đánh về phía Lý Phù Trần, thân hình của Lý Phù Trần lóc lên, né tránh một chưởng này.

“Khinh công rất tốt, tiếc là tu vi quá thấp.” Triệu Đại Khuê hét lớn một tiếng, bạo phát ra Hủ Linh Chân Khí, bao phủ trong phạm vi mấy chục thước.

Tê tê tê!

Lý Phù Trần nghe thấy âm thanh bị ăn mòn của Phần Thiên Chân Khí.

Phần Thiên Chân Khí là cực nóng chân khí, trời sinh là khắc chế của các loại chân khí ăn mòn, hơn nữa Phần Thiên Chân Khí của Lý Phù Trần có đẳng cấp rất cao, bởi vì hắn đã đem Phần Thiên Chân Công tu luyện tới tầng thứ 14, chất lượng chân khí của hắn đã có thể sánh ngang với võ giả Địa Sát Cảnh nhị tam trọng. Thế nhưng, Triệu Đại Khuê dù sao cũng là võ giả Địa Sát Cảnh ngũ trọng, tu vi cao hơn Lý Phù Trần nhiều lắm, trong quá trình hắn sử dụng Phần Thiên Chân Khí đối kháng với Hủ Linh Chân Khí, chân khí bị tiêu hao một cách nhanh chóng.

“Huyền Long Bí Pháp, mở!”

Lý Phù Trần kích phát ra Huyền Long Bí Pháp, trong tích tắc, lượng lớn Phần Thiên Chân Khí chuyển hóa thành Huyền Long Chân Khí, Huyền Long Chân Khí giống như là nam thạch vậy, từ trong cơ thể chui ra ngoài, vững vàng bảo vệ toàn thân Lý Phù Trần.

Trước đó, chân khí của Lý Phù Trần còn bị chân khí của đối phương ăn mòn, vậy mà sau khi kích phát bí pháp, chân khí của đối phương lập tức bị sức nóng khiến cho bốc hơi rồi.

“Bí pháp giúp tăng phúc thực lực?”

Triệu Đại Khuê cảm thấy vô cùng đố kỵ, mặc dù công pháp hắn tu luyện là Huyền Cấp trung giai, thế nhưng bí pháp kiểu như thế này, ở Ma Thủ Hội căn bản không có, bí pháp mà hắn tu luyện chỉ là 2 sao mà thôi, hơn nữa còn là loại bí pháp chuyên dùng để chạy trốn.

“Hủ Linh Trảo!”

Tay phải co thành trảo, Triệu Đại Khuê hung hăng chụp về phía Lý Phù Trần.

“Chết!”

Không cần sử dụng tới Huyền Cấp trung giai kiếm pháp, trong chớp mắt Lý Phù Trần lắc người né khỏi trảo mang, sau đó xuất ra một chiêu Lưu Tinh Kiếm Pháp, tốc độ nhanh vô cùng, Triệu Đại Khuê không kịp tránh né, bị kiếm đâm xuyên thân thể, chết ngay tại chỗ.

“Những võ giả Ma Đạo này, người nào cũng đều tu luyện Huyền Cấp công pháp, hơn nữa công pháp vô cùng tà môn, đoán chừng võ giả của tông môn,

cũng không phải là đối thủ của bọn chúng.” Tuy hẳn có thể dễ dàng đánh chết một tên võ giả Ma Đạo có tu vi Địa Sát Cảnh ngũ trọng, nhưng cũng không vì thế mà cảm thấy đặc ý, bởi vì tất cả võ giả Ma Đạo ở nơi đây, tu vi thấp nhất cũng đạt tới Địa Sát Cảnh tam trọng, hơn nữa số lượng võ giả Ma Đạo đạt tới Địa Sát Cảnh lục trọng là nhiều nhất.

Luận về tốc độ tu hành thì, võ giả Ma Đạo nhanh hơn rất nhiều lần so với võ giả Chính Đạo.

“Ha ha, hóa cho ta!”

Võ giả Ma Đạo ít hơn khá nhiều so với võ giả của Phân Đường thứ 7, thế nhưng sau một phen chém giết, võ giả Ma Đạo cũng không có bị rơi vào thế hạ phong. Một gã võ giả Ma Đạo đánh ra một chiêu, trúng vào người một vị võ giả Địa Sát Cảnh của Phân Đường thứ 7, khiến cho vị võ giả này biến thành một bộ xương khô, tất cả da thịt trên người đều bị tan biến.

Đây cũng là một loại công pháp ăn mòn, hơn nữa đem so với công pháp ăn mòn của Triệu Đại Khuê càng thêm bá đạo, ngoài khả năng ăn mòn còn có lực sát thương rất lớn.

Chỉ tiếc là, tên võ giả Ma Đạo này kiêu ngạo không được bao lâu, thì xuất hiện một đạo kiếm quang, với một tốc độ không thể tưởng tượng nổi, chém bay đầu tên võ giả Ma Đạo này.

Người xuất thủ chính là Vô Tình Kiếm.

Kiếm của hắn cực nhanh, cực hiểm, cho tới lúc này hắn chỉ mới xuất thủ 3 lần, mỗi một lần giết chết 1 tên võ giả Ma Đạo, tất cả đều mất mạng chỉ bởi 1 kiếm.

“Ta đến tiếp ngươi.” Một gã võ giả Ma Đạo có tu vi Địa Sát Cảnh thất trọng đánh về phía Vô Tình Kiếm.

Vô Tình kiếm cũng lao tới, lướt vòng quanh đối phương mấy vòng.

Sau một khắc!

Tên võ giả Ma Đạo này bị chém làm nhiều mảnh, chết không toàn thây.

“Kiếm pháp thật là đáng sợ!”

Không chỉ có thành viên của Phân Đường thứ 7 cảm thấy đáng sợ, mà ngay cả thành viên của Ma Thủ Hội cũng cảm thấy đáng sợ vô cùng.

Kiếm pháp của Vô Tình Kiếm, giống như được sinh ra là để giết chóc, mỗi một chiêu một thức đều vô cùng hung hiểm, cực kỳ vô tình, kiếm không ra khỏi vỏ thì thôi, một khi xuất kiếm, địch nhân cũng phải kinh hãi cầu xin tha mạng!

“Lợi hại!” Đây là lần đầu tiên Lý Phù Trần nhìn thấy cao thủ chân chính ra tay.

Có thể qua một vài năm nữa thì, Phách Kiếm Liễu Vô Hoàng cùng với Vũ Văn Thiên, cũng sẽ không hề thua kém so với Vô Tình Kiếm, nếu có kém hơn thì cũng không quá nhiều, thế nhưng ở giai đoạn hiện tại, bất kể là ai trong hai người, kể cả là Lý Phù Trần, đem ra so với Vô Tình Kiếm thì vẫn có chênh lệch không hề nhỏ chút nào.

Chém giết càng diễn ra ác liệt hơn, trên chiến trường, ngoại trừ Vô Tình kiếm với ưu thế tuyệt đối hành hạ địch nhân đến chết, tất cả những người còn lại đều rơi vào khổ chiến, bao gồm cả Tổ Trưởng của các tổ.

Võ giả Ma Đạo dù sao cũng có điểm khác biệt so với võ giả Chính Phái, chân khí của bọn chúng vô cùng cổ quái, có loại chân khí mang tính ăn mòn, có loại lại có độc tính, còn có cả chân khí khiến người khác rơi vào ảo cảnh.

Nói chung, võ giả trong lúc đang giao chiến, thì tốc độ cùng với lực công kích là rất quan trọng, nhưng ngoại trừ 2 yếu tố này ra, còn có rất nhiều yếu tố khác cũng ảnh hưởng rất nhiều đến sự thắng bại.

Chính vì điều đó, cho nên Phân Đường thứ 7 mặc dù có lợi thế về người, cũng không thể hoàn toàn chiếm thế thượng phong, trong nhất thời nửa khắc, muốn đem thế thượng phong chuyển thành thắng trận, căn bản là không thể được, ngược lại còn rơi vào tình cảnh nguy hiểm, Lý Phù Trần tận mắt trông thấy, một gã võ giả Địa Sát Cảnh thuộc Phân Đường thứ 7, đang chiếm ưu thế tuyệt đối, bất ngờ bị trúng độc của đối thủ, khiến cho sức chiến đấu bị giảm mạnh, bị đối phương một đao chém chết.

Ngoài ra, tất cả đệ tử chân truyền trong Phân Đường thứ 7, đều đang gặp bất lợi, dù sao thì tu vi của bọn họ cũng quá thấp. Tuy rằng bọn họ có thể vượt cấp chiến đấu, thế nhưng đối thủ của bọn họ đều có tu vi cao hơn rất nhiều, nếu không phải ở bên cạnh bọn họ, lúc nào cũng có hai gã võ giả Địa Sát Cảnh cao giai âm thầm bảo vệ, phỏng chừng đã chết từ lâu rồi.

Trong trận chiến lần này, những đệ tử chân truyền có tu vi Địa Sát Cảnh tam trọng trở lên, còn có thể miễn cưỡng tự bảo vệ mình, chỉ có những đệ tử chân truyền có tu vi Địa Sát Cảnh ngũ trọng trở lên, mới có thể an dũng giết địch.

Vô Tình Kiếm cũng không thể dễ dàng đánh giết được nữa, sau khi hắn giết chết được 8 gã võ giả Ma Đạo, thì bị một võ giả Ma Đạo có tu vi Địa Sát Cảnh cửu trọng chặn lại.

Vô Tình Kiếm chỉ có tu vi Địa Sát Cảnh ngũ trọng, tu vi này cũng không tính là thấp, nhưng cũng không phải là cao, muốn trong nháy mắt giết chết một vị võ giả Ma Đạo cao giai tu luyện công pháp Huyền Cấp, là điều không thể.

Dù sao thì tu vi càng cao, đối với lĩnh ngộ võ học chân ý, cùng với công pháp chân ý cũng sẽ dễ dàng hơn, do đó muốn vượt cấp chiến đấu với võ giả cao giai là một điều rất khó.

Lý Phù Trần cũng gặp phải một đối thủ mạnh, là một võ giả Ma Đạo có tu vi Địa Sát Cảnh lục trọng, đối phương đã lĩnh ngộ được chân ý, thực lực rất mạnh, căn bản không phải mấy võ giả Ma Đạo vừa nảy giao chiến, hay là Thành Chủ trước đây của Vân Vụ Thành là Thân Đồ Kiếm Hà có thể so sánh được.

Một võ giả lĩnh ngộ chân ý, thực lực ít nhất cũng tăng gấp hai lần trở lên.

“Hắc hắc, thân thể của ngươi rất là mạnh mẽ, tiếp một chiêu của ta, vậy mà một chút thương tích cũng không có, nếu như hút máu của ngươi, không biết chừng có thể giúp cho ta tăng lên một trọng cảnh giới.” Đây là một tên võ giả Ma Đạo tu luyện công pháp hút máu, hắc là lưỡi, liếm môi một cái.

Võ giả luyện thể, trong máu ẩn chứa tinh hoa sinh mệnh vô cùng tinh thuần, luôn là đối tượng được võ giả Ma Đạo tu luyện công pháp hút máu yêu thích nhất.

“Vậy thì phải xem ngươi còn sống hay không đã, chết.”

Lý Phù Trần thi triển chiêu Tinh Hóa Kiếm Pháp tấn công đối phương.

“Vô dụng mà thôi, ta cũng đã lĩnh ngộ chân ý, đây là...”

Tên võ giả Ma Đạo này cảm thấy không thể tin nổi, hộ thể chân khí của hắn, vậy mà trực tiếp bị hòa tan, trước ngực xuất hiện một cái lỗ lớn, có thể nhìn xuyên qua từ đằng trước ra đằng sau, chết không nhắm mắt.

Bạn đang đọc truyện *Vĩnh Hằng Chí Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 186: Hạt Lão

Dịch giả: Cô Đơn 1 Vì Sao

“Kiếm ý của Vô Tình Kiếm cũng là Huyền Cấp trung giai kiếm ý, hiện tại ta so với hắn, chỉ là chênh lệch về tu vi mà thôi!” Sau khi dùng một kiếm đánh chết đối thủ, Lý Phù Trần trầm nghĩ.

Bất kể kiếm pháp hay là kiếm ý, mỗi khi tăng lên một cấp bậc, có sự chênh lệch rất lớn, giống như là có thể dễ dàng nghiền ép vậy, nếu như bây giờ có một kẻ có tu vi bằng hắn, nhưng lại lĩnh ngộ được Huyền Cấp cao giai kiếm ý thì, Lý Phù Trần tuyệt đối sẽ bị đánh chết chỉ bởi 1 kiếm, không có gì phải suy nghĩ.

Lý Phù Trần giống như là chiến thần vậy, lấy tu vi Địa Sát Cảnh nhất trọng, chiến thắng liên tiếp rất nhiều đối thủ, võ giả Ma Đạo có tu vi Địa Sát Cảnh chết trên tay hắn cũng đã lên tới sáu bảy người, sắp đuổi kịp thành tích của Vô Tình Kiếm rồi.

Mặc dù Phân Đường thứ 7 còn có rất nhiều cao thủ mạnh hơn so với Vô Tình Kiếm cùng với Lý Phù Trần, thế nhưng tu vi của những người này quá cao, vừa ra tay đã bị võ giả Ma Đạo có tu vi cao tới ngăn chặn, cho nên không có cơ hội đi tàn sát những võ giả Ma Đạo yếu kém hơn.

“Ngươi đi giết tên tiêu tử kia cho ta.”

Thủ Lĩnh của phân bộ Ma Thủ Hội có thực lực cực cao, đối thủ của hắn là 2 Tổ Trưởng của Phân Đường thứ 7, vậy mà hắn vẫn có thể phân tâm truyền âm cho võ giả Ma Đạo khác.

Nghe vậy, một gã võ giả Ma Đạo có thân pháp vô cùng quý dị lẳng lặng tiến về phía Lý Phù Trần.

“Khinh công chân ý!” Cảm ứng của Lý Phù Trần vô cùng nhạy bén, hắn cảm nhận được, có một cái bóng cực kỳ quý dị, giống như là một con cá, đang nhanh chóng tiếp cận hắn.

Mỗi võ giả đều có trọng điểm của riêng mình.

Với võ giả về kiếm đạo, tất nhiên trọng điểm sẽ là kiếm pháp, nhờ tập trung vào một điểm, cho nên có thể nhanh chóng lĩnh ngộ được kiếm ý. Còn võ giả đao đạo, tất nhiên trọng điểm sẽ là đao pháp. Mà tên võ giả Ma Đạo này, trọng điểm của hắn rõ ràng là về khinh công.

Ánh sáng lạnh lẽo lóe lên, một thanh đoản kiếm đâm trúng người Lý Phù Trần.

“Dì?” Tên võ giả Ma Đạo này khẽ nhíu mày, hẳn cảm giác được, một kiếm này đã thất bại.

Đầu tiên, Lý Phù Trần ngừng vận chuyển Phần Thiên Chân Công, sau đó vận chuyển Phong Ảnh Quyết, lại tiếp tục lấy Huyền Long Chân Khí tăng phúc cho Phong Ảnh Quyết, khiến cho tốc độ tăng vọt, trong nháy mắt tránh được chiêu đánh lên của đối phương.

“Tĩnh Hóa Kiếm Pháp!”

Sau khi tránh thoát, Lý Phù Trần đã vòng ra phía sau lưng đối phương, đánh ra một chiêu Tĩnh Hóa Kiếm Pháp, khắp bầu trời đều là những đốm lửa nhỏ.

“Mạng ta xong rồi.”

Tên võ giả Ma Đạo am hiểu kinh công này đang hoảng sợ tột độ, khắp người hắn toàn là những đốm lửa nhỏ, hộ thể chân khí của hắn giống như là tờ giấy vậy, bị những đốm lửa hòa tan, sau đó tiếp tục xuyên qua cơ thể, tạo thành một cái lỗ lớn thông từ đằng trước ra đằng sau, chết ngay lập tức, ngay cả kêu lên một tiếng cũng không kịp.

“Huyền Cấp trung giai kiếm ý, đủ để cho ta có thể chém giết võ giả Địa Sát Cảnh trung giai, tiếp theo chỉ cần không ngừng tăng lên tu vi cùng với cảnh giới công pháp là được.”

Tu vi Địa Sát Cảnh nhất trọng vẫn là quá thấp, nếu như không có thêm Huyền Long Bí Pháp, Lý Phù Trần không có khả năng giống như bây giờ, có được thực lực mạnh mẽ.

“Chết tiệt, Thương Lan Tông đều là một lũ quái thai.”

Thủ Lĩnh của phân bộ Ma Thủ Hội tận mắt nhìn thấy tất cả, tức giận vô cùng.

Những tên quái thai trong tông môn này, căn bản nhìn không ra sâu cạn, những người khác dùng tu vi có thể phán đoán thực lực ra làm sao, còn những tên quái thai này thì không thể.

“Tất cả thành viên Ma Thủ Hội nghe lệnh, toàn lực đột phá vòng vây, không nên ham chiến.” Thủ Lĩnh phân bộ Ma Thủ Hội quát lớn.

“Tất cả thành viên của Phân Đường thứ 7 nghe lệnh, giết hết một tên cũng không tha.” Tổ Trưởng tổ thứ 4 La Huy cũng quát lên.

Hắn không nghĩ tới chỉ là một cái phân bộ Ma Thủ Hội cũng khó tiêu diệt đến như vậy, nhân số của bọn chúng rõ ràng ít hơn rất nhiều, nhưng chiến lực lại rất mạnh, xem ra hắn đã đánh giá sai những võ giả Ma Đạo này rồi.

Một bên cố gắng đột phá vòng vây, một bên liều mạng bao vây tiêu diệt, chiến đấu trở nên kịch liệt gấp mấy lần so với lúc trước.

“Nguyên Thông Thủ!”

Sau mười chiêu, Vô Tình kiếm rốt cuộc cũng phải kích phát bí pháp. Bí pháp mà hắn sử dụng cũng là bí pháp 3 sao, gọi là Nguyên Thông Thủ, khi chân khí lưu chuyển đến cánh tay thì, uy lực bạo tăng gấp hai lần trở lên, hắn thi triển một kiếm liên cắt đứt cánh tay trái của đối phương, sau ba kiếm, liền giết chết đối phương.

Mặc dù phân bộ Ma Thủ Hội có chiến lực mạnh mẽ, nhưng dù sao thì thực lực tổng thể cũng không bằng Phân Đường thứ 7, sau một lúc, số người bị chết tăng lên nhanh chóng, càng đánh chết càng nhiều.

Thủ Lĩnh phân bộ Ma Thủ Hội cảm thấy nóng ruột, hét lớn: “Xin Hạt Lão hãy ra tay.”

“Muốn ta ra tay thì cũng đơn giản thôi, chỉ cần bỏ ra 500 vạn kim tệ.”

Một lão giả lưng còng từ bên trong Sơn Trang đi ra.

“Ta đáp ứng ngươi.” Thủ Lĩnh phân bộ Ma Thủ Hội vội vàng nói.

“Hắc hắc, vậy đa tạ.” Lão giả lưng còng khẽ nhếch miệng cười, từ trên người phát ra một khí thế vô cùng đáng sợ, trong phạm vi một trăm thước, mọi người gần như không thể nhúc nhích.

“Thiên Cương Cảnh cấp thấp võ giả?” Người của Phân Đường thứ 7 hoảng sợ la lên.

Phân bộ Ma Thủ Hội lại có võ giả Thiên Cương Cảnh cấp thấp, điều này hoàn toàn nằm ngoài dự đoán của bọn họ.

Thủ Lĩnh phân bộ Ma Thủ Hội trong lòng cảm thấy đau nhói, nhưng về mặt vẫn rất dữ tợn, “Hạt Lão là thành viên cao tầng của Ngũ Độc Hội, mà tổ chức ma đạo Ngũ Độc Hội ở Thương Lan Vực được bài danh thứ 3, trong tổ chức cao thủ nhiều như mây, lần này Hạt Lão tới đây, là muốn mời Ma Thủ Hội ta sát nhập với Ngũ Độc Hội, bởi vì không biết tổng bộ của Ma Thủ Hội ở đâu, cho nên ông ấy mới cố ý tới tìm ta, nhờ ta chuyển lời về tổng bộ,

chỉ cần Hạt Lão ra tay, giết sạch nhân mã Phân Đường thứ 7 của Thương Lan Tông là chuyện hết sức dễ dàng, không tốn quá nhiều sức lực.”

“Thiên Cương Cảnh cấp thấp võ giả?” Lý Phù Trần con người co rụt lại.

Thiên Cương Cảnh là một tồn tại ở tầng thứ cao hơn, tùy tiện lấy ra một người, đều có thể trong nháy mắt giết chết một lượng lớn võ giả Địa Sát Cảnh.

“Chết ở trên tay của ta, là vinh hạnh của các người, tất cả đều chết đi!”

Hạt Lão vung tay lên, từng đạo khí kinh hình châm màu lam kích bắn ra.

“Xem ra vận khí của Lưu Khôn ta cũng không đến nỗi tệ, tự nhiên bắt được một con cá lớn.”

Đúng lúc này, một bàn tay khổng lồ từ trên trời giáng xuống, bao trùm lại khí kinh hình châm.

Bùm bùm!

Những tiếng nổ lớn vang lên liên tiếp, trong phạm vi 100 thước, bất kể là võ giả của Phân Đường thứ 7, hay là võ giả của phân bộ Ma Thủ Hội, đều bị khí kinh thổi bay ra ngoài, từng người một miệng phun ra máu, sắc mặt tái nhợt.

“Là Lưu Phó Đường Chủ.” Người của Phân Đường thứ 7 mừng rỡ la lên.

Lưu Khôn là Phó Đường Chủ của Phân Đường thứ 7, cũng là Thiên Cương Cảnh cấp thấp võ giả.

“Có chút ý tứ, xem ra 500 vạn kim tệ này cũng không dễ dàng kiếm được, chẳng qua nếu là có thể đánh chết một vị võ giả Thiên Cương Cảnh của Thương Lan Tông, thì thủ lĩnh cũng sẽ không bạc đãi ta.” Hạt Lão mồm há rộng ra, thân hình đột nhiên nằm xuống, chân phải uốn vòng ra sau lưng, giống như là cái đuôi của bọ cạp vậy.

Sưu!

Hạt Lão lao về phía Lưu Khôn, chân phải giống như cái đuôi uốn lượn tìm tòi, bắn ra từng đạo khí kinh hình châm màu lam, đồng thời, hai cánh tay của Hạt Lão, giống như hai cái cang lớn, một trái một phải, hung hăng kẹp về phía Lưu Khôn.

Đây là công pháp Huyền Cấp cao giai Lam Hạt Công.

Công pháp Ma Đạo, cũng không rõ được lưu truyền từ đâu, chỉ biết là xuất xứ vô cùng thần bí, đồng dạng, trong số công pháp Ma Đạo cũng có rất nhiều công pháp lợi hại.

Nói tóm lại, tổ chức Ma Đạo càng lớn mạnh, nắm giữ càng nhiều công pháp ma đạo. Trong đó phải kể đến Tà Quyền môn, là một tông môn Ma Đạo, có một thời gian cực kỳ hưng thịnh, chỉ tiếc là tông môn Ma Đạo không được lòng người, vừa xuất hiện sẽ bị bao vây tiêu diệt, nếu không, ở Đông Lâm Đại Lục sẽ có rất nhiều tông môn Ma Đạo.

Thình thịch thình thịch thình thịch...

Hai võ giả Thiên Cương Cảnh chiến đấu ở trên bầu trời, trận chiến này vô cùng kịch liệt, tất cả mọi người hoàn toàn không nhìn thấy được động tác của hai người, chỉ thỉnh thoảng nhìn thấy hai cái bóng người lóe lên, khí kinh cuộn cuộn va chạm phát ra âm thanh giống như là sét đánh, những tiếng nổ lớn vang lên liên tiếp.

Lý Phù Trần thu liễm tâm thần, tiếp tục tiêu diệt võ giả Địa Sát Cảnh của Ma Thủ Hội.

Khoảng 10 phút sau, phân bộ Ma Thủ Hội từ thương vô số, lúc đầu có hơn 100 võ giả Địa Sát Cảnh, đến hiện tại chỉ còn lại có hơn 20 người.

“Ai cần ta đều phải chết!”

Thủ Lĩnh phân bộ Ma Thủ Hội quyết định vứt bỏ những người khác, chạy trốn một mình, thực lực của hắn rất mạnh, 2 Tổ Trưởng của Phân Đường thứ 7 cũng không ngăn cản được.

“Trở lại!”

Vô số kiếm quang đánh tới, khiến cho Thủ Lĩnh phân bộ Ma Thủ Hội phải quay trở lại.

Phốc phốc!

2 đạo kiếm khí đâm xuyên thân thể, Thủ Lĩnh phân bộ Ma Thủ Hội bị hai vị Tổ Trưởng đuổi theo đánh chết.

Người ra tay chặn lại chính là Vô Tình Kiếm, hắn chỉ coi đây là một chuyện tiện tay, sau đó xoay người tiếp tục truy sát những võ giả Địa Sát Cảnh của Ma Thủ Hội.

“Người này, quả thật rất đáng sợ.” Tổ Trưởng tổ thứ 4 La Huy trầm than.

Tổ Trương tổ thứ 5 gật đầu tỏ vẻ đồng ý, nói: “Đệ tử chân truyền Hoàng Kim, có người nào là đơn giản, tên đệ tử chân truyền Hoàng Kim gọi là Lý Phù Trần kia, một thân một mình đánh chết gần mười tên võ giả Ma Đạo đó!”

“Những người này, thời gian tới nhất định sẽ trở thành những nhân vật hô mưa gọi gió, hy vọng rằng bọn họ có thể đem Thương Lan Tông lên tầm cao mới.”

Bạn đang đọc truyện *Vĩnh Hằng Chí Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 187: Xếp Hạng Săn Giết Bìa

Dịch giả: Cô Đơn 1 Vì Sao

Sau khi tiêu diệt hết toàn bộ thành viên của phân bộ Ma Thủ Hội, mọi người nhìn lên bầu trời, thấy chiến đấu vẫn còn chưa có kết thúc.

Cảnh giới võ đạo càng cao, muốn trong thời gian ngắn phân ra thắng bại là điều không thể.

Lưu Khôn là Phó Đường Chủ Phân Đường thứ 7, cũng giống như Hạt Lão, tu luyện công pháp Huyền Cấp cao giai.

Ở Thương Lan Tông, không phải ai cũng có thể tu luyện Huyền Cấp đỉnh giai công pháp, chỉ có đệ tử chân truyền, Trương Lão nội tông cùng với một số người có cống hiến cực kỳ quan trọng mới có thể đổi được Huyền Cấp đỉnh giai công pháp.

Tất nhiên, đối với Lưu Khôn mà nói, công pháp Huyền Cấp cao giai tạm thời cũng đủ dùng, hắn cho tới bây giờ, mới đem công pháp Huyền Cấp cao giai tu luyện tới tầng thứ 17, chưa có tu luyện tới cảnh giới cao nhất là tầng thứ 18.

Công pháp của hai người tương đương nhau, tu vi cũng tương đương, điều duy nhất có thể so sánh đó là võ học của hai người.

Võ học vốn là thiên biến vạn hóa, có rất nhiều chủng loại khác nhau, chủ yếu là do người tu luyện, có thể phát huy được tới đâu mà thôi.

Sau mấy trăm chiêu, Lưu Khôn cùng với Hạt Lão vẫn không thể phân thắng bại.

“Không chơi với ngươi nữa, làm ta tổn thất 500 vạn kim tệ, ta liền giết 5 người của ngươi đi!” Thân ảnh của Hạt Lão từ trên không trung lao xuống, với tốc độ cực nhanh, tất cả mọi người đều không kịp phản ứng.

“Ngươi dám?” Lưu Khôn trợn mắt quát lớn.

Phốc phốc phốc...

Văng lên những tiếng nổ lớn, kèm theo đó là sương máu, năm tên võ giả Địa Sát Cảnh của Phân Đường thứ 7 bị đánh nổ tung, tan xương nát thịt. Trong số đó có cả Tổ Trương tổ thứ 4 cùng với Tổ Trương tổ thứ 5.

Vốn Hạt Lão còn muốn giết Vô Tình Kiếm, thế nhưng cảm ứng của Vô Tình Kiếm rất nhạy bén, trong nháy mắt khi Hạt Lão từ trên không trung lao xuống, hắn đã lao nhanh sang hướng khác.

Lý Phù Trần cũng đứng ở gần đấy, chẳng qua hắn đứng xa hơn một chút so với Vô Tình Kiếm.

Quá trình Hạt Lão đánh chết 5 người, hắn nhìn thấy rất rõ ràng.

“Ba người là Địa Sát Cảnh nhất trọng, còn có 2 vị Tổ Trương dù gì tu vi cũng đã là Địa Sát Cảnh đỉnh phong, vậy mà bị giết chết một cách dễ dàng như vậy.”

Lý Phù Trần cảm thấy lạnh toát cả người, nếu như Hạt Lão nhắm tới hắn, vậy thì hắn khó tránh khỏi cái chết.

“Ngươi muốn chết?” Lưu Khôn đuổi theo Hạt Lão.

“Không cần đưa tiền, có cơ hội, ta sẽ lấy cái đầu của ngươi.”

Hạt Lão có tốc độ nhanh hơn, có vẻ như đã kích phát bí pháp dùng để chạy trốn, thoáng cái đã thoát khỏi sự truy đuổi của Lưu Khôn.

“Chết tiệt!” Lưu Khôn dừng lại không đuổi nữa, sắc mặt tức giận.

“La Tổ Trương cùng với Lương Tổ Trương liền chết như vậy.” 5 Tổ Trương còn lại cảm thấy hụt hẫng.

“Chỉ có thể trách vận khí của hai người này không được tốt, tự nhiên gặp phải võ giả Ma Đạo có tu vi Thiên Cương Cảnh, ài, số mệnh đã hết.”

“Đúng vậy, đổi thành chúng ta, cũng không thể thoát khỏi cái chết.”

Tâm tình của mọi người có chút hụt hẫng, cảm giác hưng phấn khi tiêu diệt hết phân bộ Ma Thủ Hội cũng không còn nữa.

...

Ba ngày sau.

Trên Sân Giết Bia ở Phân Đường thứ 7, bất thành linh hiện lên tên của Lý Phù Trần, bên cạnh có một con số, đó là số 9, con số này là minh chứng cho việc Lý Phù Trần đã đánh chết 9 tên võ giả Ma Đạo có tu vi Địa Sát Cảnh.

Nhìn thì có vẻ không nhiều lắm, chẳng qua bài danh của Lý Phù Trần cũng không quá thấp.

Trên Sân Giết Bia, có tên của hơn 400 đệ tử chân truyền, Lý Phù Trần xếp hạng thứ 198.

Phải biết rằng, tin tức trên Sân Giết Bia của Thần Phong Đường cùng với Thiết Huyết Đường là một, nói cách khác, tên hiện trên bia không có phân chia theo từng Đường.

Tất nhiên, có người mới được xếp thứ hạng, thì những người thấp hơn sẽ bị đánh tụt xuống.

Cách mỗi một tháng, các Phân Đường lại lấy số liệu trên Sân Giết Bia để đối chiếu chỉnh sửa một lần, tạm thời, các Phân Đường khác còn chưa có tên Lý Phù Trần, phải đến đầu tháng sau mới có, mà đến lúc đó, thứ hạng của Lý Phù Trần cũng không phải là 198 nữa, dù sao thì vẫn chưa rõ tin tức của các Phân Đường khác.

“Hơn 400 người, trong đó đa số đều là chém giết dưới 20 người, chỉ có mấy chục hạng đầu là chém giết nhiều hơn.”

Lý Phù Trần nhìn lên mấy thứ hạng cao nhất, hẳn thấy có tên Tiết Phong, mà Tiết Phong đúng là tên thật của Vô Tình Kiếm, số người bị hắn giết chết là 98 người, xếp hạng 5.

Xếp hạng cao hơn Vô Tình Kiếm, còn có Kiếm Sĩ cùng Kiếm Hồ, một người đứng thứ 3, còn một người đứng thứ nhất, một người thì giết được 105 người, còn người kia giết tới 145 người.

Kiếm Hồ người này rất hiếu chiến, cho nên chém giết được nhiều người hơn so với Kiếm Sĩ, cái này không có nghĩa là Kiếm Hồ có thực lực mạnh hơn Kiếm Sĩ.

“Sau khi cộng tất cả lại, hơn 400 đệ tử chân truyền, đã đánh chết võ giả Ma Đạo có tu vi Địa Sát Cảnh, lên tới hơn nghìn người, thật đúng là một con số lớn khủng khiếp.”

Hơn một nghìn võ giả Địa Sát Cảnh, đây là khái niệm gì, 4 gia tộc lớn ở Vân Vụ Thành trong thời kỳ hưng thịnh, số lượng võ giả Địa Sát Cảnh cộng lại cũng chỉ được mười mấy người. Còn ở thành thị cỡ trung như Ngân Phong Thành, võ giả Địa Sát Cảnh cộng lại cũng chỉ vào khoảng hai ba mươi người.

Tất nhiên, con số này cũng không phải trong vòng 1 năm liền đạt được, mà là vài chục năm mới đạt được.

Đệ tử chân truyền trước khi tới 40 tuổi không thể đột phá đến Thiên Cương Cảnh, sẽ tự động trở thành Trưởng Lão ngoại tông cao cấp.

Có người hai mấy tuổi đã trở thành đệ tử chân truyền, tính ra có gần 20 năm làm đệ tử chân truyền.

Trong thời gian gần 20 năm này chém giết hơn một nghìn võ giả Ma Đạo có tu vi Địa Sát Cảnh, cũng coi như có thể chấp nhận được.

Chẳng qua Lý Phù Trần không biết là, trong gần 20 năm này, đệ tử chân truyền sẵn giết được số lượng võ giả Ma Đạo có tu vi Địa Sát Cảnh, không phải chỉ là hơn một nghìn, mà phải là gấp đôi trở lên.

Rất nhiều người đã không còn là đệ tử chân truyền, tên trên Sân Giết Bia cũng tự động biến mất theo. Có không ít người đã chết, tên trên Sân Giết Bia cũng sẽ biến mất, còn một số người đã trên 40 tuổi, tên cũng sẽ tự động biến mất, nói số lượng sẵn giết gấp đôi vẫn còn chưa đúng.

Lý Phù Trần lại càng không biết là, đệ tử chân truyền sẵn giết không chỉ là võ giả Ma Đạo, mà còn sẵn giết cả võ giả Địa Sát Cảnh của tông môn khác.

Như là những kẻ còn sót lại của Tà Quyền Môn.

Như là Thiên Sát Môn, Linh Ẩn Tông cùng với Cuồng Dao Tông, là những tông môn liên kề nhau, không có khả năng không xảy ra tranh đấu, mà tranh đấu không có nghĩa là phải khai chiến, chỉ là tranh đấu giữa các nhóm nhỏ, đây là chuyện thường xuyên xảy ra.

Có một năm, Thương Lan Tông cùng với Thiên Sát Môn xảy ra một hồi tranh đấu, có tới hơn 10 võ giả Thiên Cương Cảnh tham chiến, võ giả Địa Sát Cảnh lên tới hơn một nghìn.

Thời gian trôi qua nhanh chóng.

Tổ thứ 10 vẫn vậy, rất là thanh nhàn, có nhiệm vụ cũng không tới phiên tổ 10, trừ khi là nhiệm vụ rất quan trọng.

Tới cuối tháng, rồi lại sang đầu tháng, thứ hạng của Lý Phù Trần quả nhiên không còn là 198, đã bị hạ xuống thứ hạng 215.

Đối với điều này, Lý Phù Trần cũng không thêm đề ý.

Số lượng người săn giết được có liên quan tới điểm cống hiến, săn giết được mỗi một võ giả Ma Đạo có tu vi Địa Sát Cảnh, sẽ được thưởng 2 vạn điểm cống hiến.

Lý Phù Trần cũng không thiếu điểm cống hiến, cho nên cũng không thêm đề ý thứ hạng cùng với số người mình chém giết được.

...

Tổng bộ Ma Thủ Hội đặt ở một chỗ dưới lòng đất.

Trong một gian phòng u ám chuyên dùng để tổ chức các cuộc họp, có rất nhiều bóng người màu đen ngồi quanh bàn.

“Phân bộ của chúng ta bị Phân Đường thứ 7 của Thương Lan Tông tiêu diệt, không thể cứ im lặng bỏ mặc không lên tiếng, chúng ta nhất định phải phản kích.”

“Tất nhiên là phải phản kích, thế nhưng hành động phải mau lẹ, phải trong thời gian ngắn nhất tiêu diệt được Phân Đường thứ 7, khiến cho các Phân Đường khác không kịp trợ giúp.”

“Lần này coi như là cho Thương Lan Tông một bài học đi! Cho bọn chúng biết, đắc tội với Ma Thủ Hội ta, không phải là chuyện tốt đẹp gì.”

“Khi nào thì hành động?”

“Ba ngày sau đi, trong ba ngày này, đem tất cả nhân mã của chúng ta tập trung lại, tranh thủ trong thời gian ngắn nhất tiêu diệt Phân Đường thứ 7, thuận tiện giáng cho 2 phân đường gần với Phân Đường thứ 7 nhất là Phân Đường thứ 5 cùng với Phân Đường thứ 6 một đòn đả kích mạnh mẽ.”

“Được, vậy quyết định ba ngày sau, chờ sau khi chúng ta tiêu diệt Phân Đường thứ 7, liền sát nhập vào Ngũ Độc Hội, bọn họ đã phái người tới phân bộ của chúng ta để đưa tin.”

Cuộc họp nhanh chóng kết thúc, mọi người ở Phân Đường thứ 7 không hề hay biết, có một âm mưu nhắm tới bọn họ đang được triển khai, đến lúc đó sẽ là một hồi trăn ngập mưa máu.

Bạn đang đọc truyện *Vĩnh Hằng Chí Tôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 188: Nguy Cơ

Sau khi linh hồn hoàn toàn biến đổi thành màu lam nhạt, ngộ tính của Lý Phù Trần mạnh mẽ tới mức không thể tưởng tượng nổi.

Mấy tháng trước, hắn vừa mới đột phá đến tầng thứ 14 Phần Thiên Chân Công, vậy mà hiện tại lại có dấu hiệu chuẩn bị đột phá đến tầng thứ 15.

Là công pháp Huyền Cấp đỉnh giai, muốn đột phá mỗi tầng Phần Thiên Chân Công, cần rất nhiều thời gian, bình thường mà nói, mất mấy năm mới đột phá được 1 tầng cũng là rất nhanh rồi, còn trong vòng mấy tháng đột phá một tầng cảnh giới, đó không phải là nhanh, mà là phá vỡ lẽ thường.

Dưới ánh nắng chói chang, Lý Phù Trần ngồi xếp bằng, tu luyện công pháp.

Trong cơ thể hắn, Phần Thiên Chân Khí vận chuyển rất nhanh, cố gắng hấp thu từng tia nguyên khí cực nóng trong trời đất.

Tu luyện công pháp cũng cần phải hấp thu nguyên khí, chẳng qua cần số lượng ít hơn nhiều so với tăng lên tu vi, nhưng yêu cầu chất lượng tương đối cao.

Ngũ tâm hướng lên trời, Lý Phù Trần cảm thấy trong đan điền có một mặt trời, trên bầu trời cũng có một mặt trời, hai cái mặt trời có vẻ ngoài giống nhau đang kêu gọi lẫn nhau, mơ hồ sinh ra một tia liên hệ vô cùng vi diệu.

Mỗi một loại võ học, bao gồm cả công pháp, đều ẩn chứa lý lẽ của trời đất, có cái ẩn chứa ít, có cái ẩn chứa nhiều, ẩn chứa ít tự nhiên đẳng cấp của võ học cũng sẽ thấp một chút, còn ẩn chứa nhiều, tự nhiên đẳng cấp của võ học cũng sẽ cao hơn.

Tương truyền, thế gian có Thiên Cấp võ học, khi tu luyện tới cực hạn, sẽ sinh ra chân ý, có khả năng ảnh hưởng tới quy tắc vận hành của trời đất.

Chẳng qua đó chỉ là trong truyền thuyết, chung quy lại vẫn chưa có ai từng thấy qua.

Thực tế, nếu đem Địa Cấp võ học tu luyện tới cực hạn, sinh ra chân ý, cũng có thể thoát khỏi phạm trù võ học, độc lập tồn tại, thậm chí có thể lấy chân ý để giết người.

Ví dụ như: Trong lăng mộ của các cường giả siêu cấp, còn tồn tại các loại chân ý, khiến cho người tiến vào trong đó, sẽ phải chịu sự công kích của chân ý, rơi vào hoàn cảnh cử tử nhất sinh.

Ngoài ra, chân ý khác nhau, tác dụng cũng sẽ khác nhau.

Có loại chân ý có tính công kích tương đối mạnh, cũng có loại lực phòng ngự tương đối mạnh.

Ví dụ như: Ở lối vào của lăng mộ, bày ra một đạo phòng ngự chân ý thì, người có thực lực không đủ mạnh, liền không có khả năng xông vào.

Mặc dù Phần Thiên Chân Công không phải là công pháp Địa Cấp, nhưng cũng tiếp cận rất gần rồi, thực tế chân ý của công pháp có liên quan tới mặt trời.

Trong đan điền của Lý Phù Trần, có một mặt trời nhỏ đang xoay tròn, tỏa ra ngọn lửa nóng rực.

Phần Thiên Công Ý của Lý Phù Trần, đang chậm rãi lớn mạnh lên.

Phần Thiên Công Ý lúc này chỉ đơn thuần là một loại ý cảnh, chứ không phải là Phần Thiên Công Ý sinh ra sau khi tu luyện công pháp tới cảnh giới cao nhất, võ giả tìm hiểu tu luyện công pháp, chính là đang tìm hiểu công ý của công pháp, công ý lớn mạnh hơn, như vậy mới có khả năng tăng lên cảnh giới công pháp.

Chờ đến một ngày, Lý Phù Trần đem Phần Thiên Chân Công tu luyện tới tầng thứ 21, đến thời điểm đó Phần Thiên Công Ý sẽ rất là kinh khủng, nói không chừng còn có thể lấy Phần Thiên Công Ý để giết người.

Đến buổi chiều, Lý Phù Trần chậm rãi thu công, từ trong miệng phun ra một đạo khí tức cực nóng.

Ngày thứ hai, mặt trời lên cao, Lý Phù Trần tiếp tục tu luyện.

Đến ngày thứ ba, vào lúc giữa trưa, mặt trời hôm nay vô cùng chói chang, giống như là đang thiêu đốt cả thế gian tan biến thành hư vô.

Trong đan điền của Lý Phù Trần, mặt trời nhỏ đang cấp tốc xoay tròn, sinh ra ngọn lửa mạnh hơn không ít so với hai ngày trước.

Cũng không biết thời gian trôi qua bao lâu, Lý Phù Trần chỉ cảm thấy kinh mạch cùng với đan điền bị sức nóng làm cho phồng rộp, sau một khắc, Phần Thiên Chân Công bạo phát, sóng nhiệt mênh mông cuộn cuộn, lấy Lý Phù Trần làm trung tâm, bắt đầu khuếch tán ra xung quanh, mặt đất cũng trở nên khô nứt.

“Rốt cuộc cũng đột phá?” Lý Phù Trần tâm tình rất vui mừng.

Đột phá tới tầng thứ 15 Phần Thiên Chân Công, cảm giác mạnh mẽ dị thường, hấn dùng tâm thần cảm ứng đan điền, thấy mặt trời nhỏ trong đó sáng lên rất nhiều, giống như là một viên nham thạch nóng chảy vô cùng tinh thuần.

Chỉ là tâm thần còn cảm ứng được, có một cỗ nhiệt ý truyền khắp toàn thân.

“Vừa nãy đan điền cùng với kinh mạch truyền đến cảm giác phồng rộp, xem ra tu vi của ta vẫn là quá thấp.”

Nếu như muốn cậy mạnh đột phá Phần Thiên Chân Công, sẽ rất dễ bị thiêu hủy kinh mạch, chỉ có đạt tới tu vi cao cùng với thân thể rắn chắc, mới có thể thuận lợi tăng lên cảnh giới.

Cường độ thân thể của Lý Phù Trần ở Thương Lan Tông đã thuộc về nhóm người mạnh nhất, dù sao thì công pháp luyện thể lợi hại nhất của Thương Lan Tông, cũng chỉ là Huyền Cấp cao giai mà thôi.

Ngoài ra, còn do tu vi của Lý Phù Trần quá thấp, đổi thành võ giả Địa Sát Cảnh nhất trọng khác, cậy mạnh đem Phần Thiên Chân Công đột phá đến tầng thứ 15, khẳng định sẽ bị công pháp phản phệ, lửa đốt cháy toàn thân đến chết.

Tất nhiên, có rất ít người được như thế, liệu có mấy người có ngộ tính đạt tới cảnh giới cao như Lý Phù Trần.

“Hy vọng rằng Băng Hỏa Hoa đủ để đột phá đến tầng thứ 17, lần sau đột phá tới tầng thứ 16, phải dùng một ít mới được.”

Lý Phù Trần ở trong Bách thảo Bí Cảnh lấy được một gốc Băng Hỏa Hoa, gốc thảo dược này có thể trợ giúp người tu luyện cực nóng công pháp cùng cực lạnh công pháp, có thể thuận lợi đột phá cảnh giới, không đến mức bị tổn thương kinh mạch.

Lý Phù Trần tính toán, dựa vào lực lượng của bản thân đột phá đến tầng thứ 16 sẽ không có vấn đề gì, dù sao hiện tại cũng chỉ là một chút phồng mà thôi, hấn không có để ý.

Sau khi đột phá đến tầng thứ 15 Phần Thiên Chân Công, Phần Thiên Công Ý của Lý Phù Trần tăng lên một mảng lớn, mà theo Phần Thiên Công Ý tăng lên, tầng ngăn cách tầng tiến tu vi của Lý Phù Trần cũng được buông lỏng rất nhiều, điều này nói rõ Lý Phù Trần đã có thể đột phá đến Địa Sát Cảnh nhị trọng.

“Thật đúng là phản ứng dây chuyền a!”

Lý Phù Trần không có vội vã đột phá, hẳn dự định trước đó sẽ củng cố một chút tầng thứ 15 Phần Thiên Chân Công.

Hai ngày sau, Lý Phù Trần hít sâu một hơi, chuẩn bị đột phá đến Địa Sát Cảnh nhị trọng cảnh giới.

Bắt đầu vận chuyển Phần Thiên Chân Công, lượng lớn nguyên khí trong trời đất tập trung lại đây, mơ hồ có dấu hiệu hình thành lên vòi rồng linh khí.

“Chưa được, vậy thì dùng thêm đan dược.”

Ở đây dù sao cũng không phải là Bách thảo Bí Cảnh, nguyên khí trong trời đất rất thưa thớt, không đủ để hình thành lên vòi rồng linh khí.

Chỉ dựa vào hấp thu nguyên khí trong thiên địa, Lý Phù Trần muốn trong thời gian ngắn đột phá đến Địa Sát Cảnh nhị trọng là điều không thể, chỉ có thể dựa vào hấp thu dược lực của đan dược mới được.

Dùng thêm một viên đan dược Hoàng Cấp đỉnh giai, Lý Phù Trần tiếp tục vận chuyển công pháp hấp thu dược lực.

Một lúc sau, Lý Phù Trần lần thứ hai nuốt vào một viên đan dược Hoàng Cấp đỉnh giai.

Trong vòng một canh giờ, Lý Phù Trần đã nuốt tất cả 5 viên đan dược Hoàng Cấp đỉnh giai, đổi thành điểm công hiến, là khoảng 4 hay 5 vạn gì đó.

Cũng may Lý Phù Trần không có thiếu điểm công hiến.

Mấy nghìn thước trên bầu trời, có một con linh thú cấp hai Mặc Vân Ưng đang phi hành, ở trên lưng của Mặc Vân Ưng là một vị võ giả Địa Sát Cảnh, từ y phục người đó mặc có thể nhận biết, rất rõ ràng đó là người của Thương Lan Tông.

Đây là thám tử của Phân Đường thứ 7, chuyên môn phụ trách trinh thám tình hình xung quanh.

Phân bộ Ma Thủ Hội vì sao bị tiêu diệt, cũng là bởi vì không có linh thú phi hành, phương pháp thuần dưỡng linh thú, trên cơ bản đều bị các tông môn nắm giữ, đây cũng là một phần nội tình của tông môn, nếu như chỉ dựa vào ngựa để đưa tin thì, địch nhân đánh tới cửa tin tức vẫn chưa được truyền về.

Tên thám tử này rất nhàn nhã, vừa ăn hoa quả, lại thỉnh thoảng liếc mắt nhìn xuống quan sát xung quanh.

“Hà?”

Từ trên độ cao mấy nghìn thước nhìn xuống, thám tử thấy có một dòng người giống như là thủy triều đang nhanh chóng tiến về phía Phân Đường thứ 7.

“Đây là... Địch nhân.”

Thám tử gạt mình, vội vã điều khiển Mặc Vân Ưng, thay đổi phương hướng nhanh chóng trở về để truyền tin.

“Chết đi!”

Chẳng qua đúng lúc này, trên bầu trời có một người áo đen đang phá không mà đến, vỗ một chưởng về phía thám tử.

Là Thiên Cương Cảnh võ giả.

Phốc!

Cả thám tử lẫn Mặc Vân Ưng, đều bị đánh cho nát bét.

Hưu!

Một chùm tia sáng màu đỏ phóng lên cao, vô cùng bắt mắt.

Người áo đen nhủ mảy, hẳn đã ra tay rất nhanh, không ngờ tới đối phương vẫn kịp bắn ra đạn báo hiệu.

“Không sao, không đến nửa ngày nữa chúng ta sẽ đến Phân Đường thứ 7, bọn chúng muốn trở tay cũng không kịp.” Lại xuất hiện thêm một người mặc đồ đen, thần nhiên nói.

Tại Phân Đường thứ 7.

“Đường chủ, có thám tử bắn ra đạn tín hiệu màu đỏ.” Một gã thám tử chạy nhanh vào phòng khách của Phân Đường để báo cáo.

“Đạn tín hiệu màu đỏ.”

Vương Kiền sắc mặt âm trầm, bắn ra đạn tín hiệu màu đỏ, đại biểu có địch nhân xâm lấn.

“Truyền lệnh xuống cho tất cả mọi người, ngay lập tức xuất phát, chạy về phía Phân Đường thứ 6.” Chuyện liên quan đến sinh tử của tất cả mọi người ở Phân Đường thứ 7, Vương Kiền sẽ không ngông cuồng tới mức ở tại chỗ này, chờ đợi địch nhân đánh tới cửa.

Bạn đang đọc truyện *Vĩnh Hằng Chí Tôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 189: Chạy Trối Chết

Lệnh rút lui quá đột ngột, làm cho mọi người không kịp phản ứng, không biết vì sao lại phải rút lui.

Ở trên địa bàn của Thương Lan Tông, Phân Đường thứ 7 vậy mà phải chủ động rút lui, như vậy đủ để hiểu kẻ địch đang tới đáng sợ như thế nào.

“Có thể là tổng bộ Ma Thủ Hộ trả thù đi!” Lý Phù Trần suy đoán.

Được xếp đứng thứ 10 trong số các tổ chức Ma Đạo ở Thương Lan Vực, lực lượng của Ma Thủ Hộ là không thể xem thường, lấy lực lượng của cả một tổ chức, tất nhiên có thể khiến cho Phân Đường biết khó mà lui.

Với lại, nhất thiết không được xem thường lực lượng của tổ chức Ma Đạo, bởi vì lực lượng của tổ chức Ma Đạo, chưa chắc đã yếu hơn so với tông môn.

Có một số tổ chức Ma Đạo lớn mạnh, thực lực thậm chí còn mạnh hơn cả tông môn.

Chẳng qua các tổ chức Ma Đạo không thể khai tông lập phái, chỉ có thể hoạt động trong bóng tối, thành lập tổng bộ dưới mặt đất. Nếu như dám công khai xuất hiện, lập tức sẽ bị các tông môn vây đánh, có thể lấy Tà Quyền Môn là một ví dụ cụ thể.

Nếu như tổ chức Ma Đạo quá yếu ớt, thì đã bị tiêu diệt sạch sẽ khỏi Thương Lan Vực từ lâu rồi, há có thể kè cao gối mà ngủ.

Tất cả người của Phân Đường thứ 7 đều cười Huyết Mã Yêu cấp hai, nhanh chóng chạy về hướng Phân Đường thứ 6.

Ở Đông Lâm Đại Lục, Huyết Mã Yêu cấp 2 là công cụ tốt nhất dùng để di chuyển trên mặt đất, từng tông môn đều đã thuần dưỡng được mười mấy vạn Huyết Mã Yêu cấp hai, về phần Huyết Mã Yêu cấp một, là công cụ dùng để di chuyển của các võ giả phổ thông.

Huyết Mã Yêu cấp hai có tốc độ cực nhanh, sức chịu đựng kinh người, có thể duy trì tốc độ cao nhất trong một khoảng thời gian dài. Chỉ tiếc là, Huyết Mã Yêu cấp hai tốc độ có nhanh hơn nữa, cũng không thể bằng tốc độ phi hành của võ giả Thiên Cương Cảnh.

Năm tên võ giả Ma Đạo có tu vi Thiên Cương Cảnh, rất nhanh đã đuổi tới, chặn lại lối đi của đoàn người thuộc Phân Đường thứ 7.

Bên phía Phân Đường thứ 7, chỉ có ba vị võ giả Thiên Cương Cảnh, một là Đường Chủ Phân Đường Vương Kiền, và hai Phó Đường Chủ.

Với lại, trong 5 tên võ giả Ma Đạo này, lại có một người là Thiên Cương Cảnh trung giai võ giả, mặc dù chỉ là Thiên Cương Cảnh tứ trọng, nhưng là Thiên Cương Cảnh trung giai.

“Tất cả xông về phía trước cho ta, không nên quay đầu lại.” Vương Kiền quát lớn.

Đây đúng là thời khắc giữa sống và chết, đừng nghĩ tới việc cứu người, trước tiên có thể cứu lấy bản thân mình đã là không tệ rồi, tất nhiên, hắn là Đường Chủ, nên không thể bỏ trốn, trong Phân Đường thứ 7 có tới hơn mười vị đệ tử chân truyền, nếu như bởi bị hắn chạy trốn, dẫn đến tất cả đệ tử chân truyền đều chết hết, cao tăng trong tông môn sẽ không chỉ xử tử hắn, ngay cả gia tộc của hắn cũng sẽ bị bắt giữ lại.

“Xông lên!”

Lý Phù Trần kẹp chặt bụng ngựa, khiến cho Huyết Mã Yêu cấp hai bạo phát tốc độ đến cực hạn, ở bên phải hắn, là Hưởng Thiên Cương và một nhóm đệ tử chân truyền khác.

Lý Phù Trần không dám dùng khinh công chạy đi, làm như vậy sẽ gây chú ý, lúc này người nào chạy nhanh nhất, thì sẽ chết nhanh nhất.

“Chỉ cần chạy tới Phân Đường thứ 6, chúng ta liền được cứu rồi, chết tiệt, những tổ chức Ma Đạo này quá kiêu ngạo.” Một gã đệ tử chân truyền chửi

âm lên.

“Ha, cứ chờ xem! Chuyện xảy ra lần này, sẽ làm cho tông môn tức giận, tất nhiên sẽ phái ra lượng lớn võ giả Thiên Cương Cảnh càn quét các tổ chức Ma Đạo.” Một gã đệ tử chân truyền khác, sắc mặt âm trầm nói.

Lý Phù Trần liếc mắt nhìn mấy người, tựa hồ đang nghĩ tới điều gì đó, cố ý lùi lại cách xa bọn họ. Hường Thiên Cương cũng rất thông minh, thấy Lý Phù Trần lùi lại giữ khoảng cách với nhóm đệ tử chân truyền, hần liền làm theo.

Âm!

Kinh khí mãnh liệt giống như là một con lốc đang tàn phá tất cả, quét bay rất nhiều người, có ít nhất 8 gã võ giả Địa Sát Cảnh chết thảm tại chỗ, còn võ giả Quy Nguyên Cảnh, đã chết hơn mười người, cả người lẫn ngựa đều nổ tan xác tạo thành sương máu.

Người ra tay là một võ giả Ma Đạo có tu vi Thiên Cương Cảnh, lấy thực lực Thiên Cương Cảnh của hần, đánh chết võ giả Địa Sát Cảnh cùng với Quy Nguyên Cảnh giống như là giết gà con vậy, một chiêu giết chết rất nhiều người.

“Nguy hiểm thật!”

Nhìn về phía trước, Hường Thiên Cương tê dại cả da đầu, nơi đó sớm đã trở thành một đường thẳng tử vong, tất cả người ngựa trên đường thẳng đó, toàn bộ đều chết hết, kể cả mấy tên đệ tử chân truyền còn nói chuyện ban nãy.

Bất chợt, Hường Thiên Cương nhìn về phía Lý Phù Trần, trong lòng cảm thấy may mắn, khó nói thành lời.

Nói thật lòng, lúc đó hần làm theo Lý Phù Trần lùi lại giữ khoảng cách, hoàn toàn là theo bản năng, mà chính cái hành động vô thức đó đã cứu hần một mạng.

Nếu như lúc trước hần chỉ bội phục ngộ tính của Lý Phù Trần, thì bây giờ hần đã thực sự bội phục Lý Phù Trần.

Người này quả thực là quái thai, ngộ tính đã lợi hại như vậy, tâm tình vậy mà cũng rất lợi hại, biết rằng đệ tử chân truyền tụ tập lại, sẽ gây ra quá nhiều sự chú ý.

“Ta với người tốt nhất nên giữ một khoảng cách nhất định, chúng ta đều còn quá trẻ, vừa nhìn đã biết là đệ tử chân truyền.” Lý Phù Trần nói.

“Ừ.” Hường Thiên Cương cũng đã suy tính đến điều này, cùng Lý Phù Trần tách ra.

Tên võ giả Ma Đạo có tu vi Thiên Cương Cảnh này, mỗi một lần ra tay, đều giết chết rất nhiều người, đệ tử chân truyền trong Phân Đường thứ 7 bị hần giết gần hết, chỉ còn lại có 3 người, theo thứ tự là: Vô Tình Kiếm Tiết Phong, Lý Phù Trần cùng với Hường Thiên Cương.

Rất nhanh, tên võ giả Ma Đạo có tu vi Thiên Cương Cảnh này đã chú ý tới Vô Tình Kiếm Tiết Phong.

Lấy lực cảm ứng của võ giả Thiên Cương Cảnh, hần nhanh chóng cảm nhận được khí tức vô cùng sắc bén toát ra từ Vô Tình Kiếm Tiết Phong, thứ không phải đệ tử chân truyền bình thường có được.

“Chắc là một vị đệ tử chân truyền Hoàng Kim.” Người này nhếch miệng cười lạnh, cách không đánh một chiêu về phía Tiết Phong.

Huyết Mã Yêu cấp hai bị đánh tan xác, còn Tiết Phong hóa thành một đạo tàn ảnh, tránh thoát được.

Vào thời khắc máu chốt, hần kích phát bí pháp 2 sao Thần Hành Thối, phối hợp với khinh công, khiến cho tốc độ đạt tới cực hạn của bản thân, gian nan tránh thoát được một chiêu.

“Chạy thoát sao? Cũng tốt, Huyết Kiêu ta sẽ chơi đùa với người một chút.”

Huyết Kiêu lại đánh một chiêu về phía Tiết Phong, Tiết Phong trở tay ném ra một đồng Oanh Thiên Lôi.

Oanh Thiên Lôi quý giá hơn nhiều so với Phích Lịch Đạn, một viên có giá khoảng một vạn điểm công hiến, một viên đã có thể dễ dàng nổ chết một gã võ giả Địa Sát Cảnh cấp thấp, một đồng Oanh Thiên Lôi, uy lực sẽ mạnh như thế nào.

Cũng chỉ có những đệ tử chân truyền có cấp bậc bằng với Tiết Phong, mới có nhiều điểm công hiến như vậy để mà mua sắm Oanh Thiên Lôi.

Một đồng Oanh Thiên Lôi cùng nổ tung, vẫn không thể phá tan chiêu lực của Huyết Kiêu, chỉ tạo ra được một cái lỗ hổng, Tiết Phong thừa dịp có cái lỗ hổng này, nhanh chóng chui qua đó, tránh thoát được một chiêu của Huyết Kiêu.

Âm âm!

Ở chỗ Tiết Phong vừa đứng, bị đánh ra một cái hố to, cái hố to này đủ để chôn mấy trăm người.

“Có ý tứ, ta cũng muốn nhìn xem, người còn có thủ đoạn gì nữa.”

Huyết Kiều giờ ngón tay, bắn ra một đạo kinh khí hình ngón tay trong suốt có tốc độ kinh người, nhanh hơn rất nhiều so với nó bắn tên.

Phốc!

Thân thể Tiết Phong bị đánh tan nát, hóa thành nhiều mảnh nhỏ bay lượn, nhìn kỹ thì mới thấy, đây chẳng qua chỉ là mảnh vụn của một bộ y phục.

Thì ra, trước đó Tiết Phong đã thi triển một loại bí pháp thoát thân gọi là Kim Thiền Thoát Xác.

“May mà có Tiết Phong hấp dẫn sự chú ý.” Lý Phù Trần âm thầm cảm thấy may mắn.

Trong 5 tên võ giả Ma Đạo có tu vi Thiên Cương Cảnh, thì có tới 4 tên đi đối phó với 3 người Đường Chủ cùng với Phó Đường Chủ Phấn Đường thứ 7, chỉ còn lại một tên đi săn giết những người còn lại.

Nếu như lại có thêm một tên đi săn giết, hẳn không dám cam đoan mình có thể sống sót rời khỏi đây.

A!

Phía sau truyền đến tiếng kêu la thảm thiết, là tiếng la của Phó Đường Chủ Lưu Khôn.

Bốn người đối phó với 3 người, tất nhiên có một người sẽ phải đối phó với 2 tên địch nhân.

Lưu Khôn có thực lực yếu nhất, nhưng địch nhân của lão lại là 2 người, chống đỡ được mấy trăm chiêu, cuối cùng vẫn bị đánh chết.

“Ngươi hãy đuổi theo giết hết lính tôm tướng của cho ta.” Thủ Lĩnh của Ma Thủ Hội truyền âm cho một trong hai người.

“Rõ.”

Tên võ giả Ma Đạo có tu vi Thiên Cương Cảnh thân hình hình lóe lên, phá không truy sát về phía đám người Lý Phù Trần.

“Không tốt, lại có một tên võ giả Ma Đạo có tu vi Thiên Cương Cảnh tới.”

Lý Phù Trần luôn chú ý tới phía sau, cảm ứng được có một cỗ khí tức rất mạnh mẽ đang đuổi theo, trong lòng bồn chồn, có cảm giác bất an mãnh liệt xông lên đầu.

“Quyết không thể chết ở chỗ này.” Lúc này, Lý Phù Trần không còn trông chờ vào vận may được nữa, hẳn quá trẻ, chắc chắn sẽ trở thành mục tiêu công kích của võ giả Ma Đạo.

Thi triển Phong Ảnh Quyết, kích phát Huyền Long Bí Pháp, Lý Phù Trần từ trên lưng Huyết Mã Yêu cấp hai xông lên, tốc độ còn nhanh hơn cả Vô Tình Kiếm Tiết Phong, hy vọng có thể trốn thoát.

Bạn đang đọc truyện *Vĩnh Hằng Chí Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 190: Chạy Trối Chết (2)

Đúng như Lý Phù Trần phán đoán, tên võ giả Ma Đạo có tu vi Thiên Cương Cảnh này xem hẳn là mục tiêu hàng đầu cần phải tiêu diệt, còn những võ giả khác hẳn chỉ tùy tiện đánh ra một kích, sau đó bỏ mặc không thèm để ý xem đã chết hay chưa.

Tốc độ phi hành của võ giả Thiên Cương Cảnh cực nhanh, có thể so với yêu thú hoặc là linh thú phi hành cấp ba.

Chỉ sau chốc lát công phu, đã đuổi kịp Lý Phù Trần.

“Tiểu bối, tốc độ của ngươi nhanh như vậy, chắc là đệ tử chân truyền Hoàng Kim đi! Cảm giác giết chết một đệ tử chân truyền Hoàng Kim không biết ra làm sao?” Liệt Sơn cười ha hả, giờ tay lên bắn ra một luồng kinh phong hình ngón tay, bắn nhanh về phía Lý Phù Trần.

Phốc!

Mặt đất bị đánh thủng một cái lỗ lớn, Lý Phù Trần sớm đã tránh thoát được.

“Cảm ứng mạnh thật, không hổ là đệ tử chân truyền Hoàng Kim.” Liệt Sơn liên tục bắn ra kinh phong hình ngón tay.

Phốc phốc phốc phốc...

Mặt đất bị đánh ra từng cái lỗ lớn, Lý Phù Trần đã đem Phong Ảnh Quyết cùng với Vô Ảnh Thối vận dụng đến cực hạn, thân hình chọt đông chọt tây, chọt cao chọt thấp, cả người giống như là không còn trọng lượng, có thể tùy ý biến đổi phương hướng, thay đổi tốc độ.

Ngoài ra, Lý Phù Trần còn phải tập trung tinh thần hết mức, có nhiều lần, Liệt Sơn chuẩn bị phát ra kinh phong thì, hắn đã cảm nhận được phương hướng công kích của đối phương, nhanh chóng tránh né.

“Dị!”

Liệt Sơn cảm thấy có chút ngoài ý muốn, có thể né tránh công kích của hắn trong một hai lần đã là rất tốt, còn lần nào cũng có thể né tránh, đến hắn cũng cảm thấy giật mình.

“Lần này ta xem ngươi làm sao trốn thoát.”

Liệt Sơn từ trong túi trữ vật lấy ra một kiện vũ khí, vũ khí này là một cây chùy rất lớn, đầu chùy to cỡ cái thớt, được đúc bằng Huyền Cấp trung giai Ô Sơn Thiết, là một loại kim loại rất nặng, chỉ một khối nhỏ đã nặng tới vài trăm cân, còn cả một khối lớn như cái chùy này phải nặng tới gần năm nghìn cân, đừng nói quán chú chân khí, cho dù không quán chú chân khí, một chùy nện xuống, cũng đủ đập cho tan xương nát thịt.

“Chết cho ta.”

Một chùy nện xuống, nguyên khí trong trời đất bị chấn động, một cái bóng chùy khổng lồ nện về phía Lý Phù Trần, giống như là một ngọn núi nhỏ từ trên trời rơi xuống.

“Nguy hiểm.”

Lông tóc toàn thân Lý Phù Trần đều dựng đứng lên, mỗi một tắc máu thịt, dường như cũng đang gào thét chói tai, đây là phản ứng đến từ bản năng.

Kích phát Thần Hành Thối, thân hình của Lý Phù Trần mờ dần nhanh chóng tan biến vào trong hư vô, hiện tại tốc độ của hắn cực nhanh, không thể tưởng tượng nổi.

Ầm ầm!

Bóng chùy nện xuống, lấy cái bóng của Lý Phù Trần làm trung tâm, trong phạm vi 10 thước, mặt đất cứng rắn bị đánh lõm xuống thành một cái hố sâu, khí kinh mãnh liệt khuếch tán ra xung quanh.

Trong khoảnh khắc đó, Lý Phù Trần cảm thấy trời đất dường như cũng phải vỡ ra, hoàn toàn không thể nào khống chế được thân thể, giống như là rom rạ vậy, bị sóng xung kích cường đại đánh bay ra ngoài.

Phốc!

Chật vật rơi xuống mặt đất, Lý Phù Trần phun ra một búng máu lớn, sắc mặt trắng bệch.

Một kích này rất mạnh, cho dù chỉ là dư chấn của đòn đánh, cũng khiến cho hắn bị trọng thương, nếu như tố chất thân thể của hắn không có cao như vậy, chỉ là dư chấn, cũng đã đủ khiến hắn tan xương nát thịt rồi.

“Trốn hả? Sao không trốn tiếp đi.”

Liệt Sơn giờ cao chùy lên, dự định nện một chùy đem Lý Phù Trần nghiền nát thành sương máu.

“Làm càn, yêu nhân ma đạo, từng kẻ một đều đáng chết, giết.”

Trên bầu trời, có ba bóng người bay tới.

Rõ ràng đây là ba vị võ giả Thiên Cương Cảnh, mà võ giả Thiên Cương Cảnh có thể nhanh như vậy tới đây trợ giúp, chỉ có thể là ba vị Đường Chủ cùng với Phó Đường Chủ của Phân Đường thứ 6.

Trong đó, vị Đường Chủ rút bảo kiếm ra, chém ra một đạo kiếm khí như thực chất, chém về phía Liệt Sơn.

Keng!

Đốm lửa bắn tung tóe, Liệt Sơn bay rớt ra ngoài.

Ngay sau đó, hai vị Phó Đường Chủ đuổi theo, chém ra một kiếm hướng phía Liệt Sơn, Liệt Sơn kêu lên một tiếng đau đớn, có vẻ như bị thương không nhẹ, vội vã quay người lại bỏ chạy.

“Người của Phân Đường thứ 6 đang trên đường tới, ngươi hãy chữa thương cho tốt.” Vị Đường Chủ nhận ra Lý Phù Trần, truyền tới một câu nói.

Lý Phù Trần gật đầu, thương thế của hắn rất nặng, phải lập tức chữa thương.

Từ trong túi trữ vật lấy ra một viên thuốc, Lý Phù Trần có chút đau lòng, một ngụm nuốt xuống.

Đây là một viên đan dược Huyền Cấp cấp thấp dùng để chữa thương, có giá trị lên tới 10 vạn điểm công hiến, không nghĩ tới nhanh như vậy đã phải dùng rồi.

Về phần đan dược Hoàng Cấp đỉnh giai dùng để chữa thương, có lẽ cũng có một nửa hiệu quả so với đan dược Huyền Cấp cấp thấp, nhưng hiệu quả chữa thương không có mạnh bằng đan dược Huyền Cấp cấp thấp, dễ làm lỡ thời gian.

Không hổ là Huyền Cấp cấp thấp đan dược, sau 5 phút, thương thế của Lý Phù Trần đã khôi phục được ba bốn thành rồi, những chỗ bị thương trong cơ thể như: lục phủ ngũ tạng, xương cốt máu thịt, đang khôi phục một cách nhanh chóng.

Khi thương thế khôi phục được khoảng 5 thành thì, Lý Phù Trần đứng dậy.

Tiếp theo, không cần phải vận công chữa trị nữa, dược lực còn sót lại, sẽ tự động khôi phục thương thế của hắn.

“Cũng may ta có nhiều điểm công hiến, mới đổi được đan dược Huyền Cấp cấp thấp dùng để trị thương.”

Điểm công hiến của Lý Phù Trần, hiện tại chỉ còn lại khoảng 100 vạn, trước đó hắn đã đem số lượng lớn điểm công hiến đi đổi thành các loại vật phẩm, có Oanh Thiên Lôi, có Huyền Cấp đan dược, ngay cả bì giáp làm từ da của yêu thú cấp ba cao giai mặc trên người cũng được hắn đổi thành bì giáp làm từ da của yêu thú cấp bốn trung giai.

Bì giáp làm từ da của yêu thú, đẳng cấp càng cao, giá trị càng lớn, bì giáp làm từ da yêu thú cấp một có giá trị khoảng mười mấy kim tệ, cấp hai là mấy trăm kim tệ, cấp ba thì từ mấy nghìn đến mấy vạn kim tệ, còn cấp 4 ít nhất cũng phải trên 10 vạn kim tệ, đổi thành điểm công hiến là khoảng 5 vạn điểm.

Bì giáp mà Lý Phù Trần đang mặc làm từ da của yêu thú cấp bốn trung giai, có giá khoảng 15 vạn điểm công hiến.

Ngoài ra, còn có một ít vật phẩm khác, cũng tiêu tốn khá nhiều điểm công hiến của hắn.

Tất nhiên, phần lớn điểm công hiến là dùng để đổi đan dược, cái gì giải độc đan, cái gì chữa thương đan, cái gì phụ trợ tu luyện đan, tất cả đã tiêu tốn của Lý Phù Trần gần 200 vạn điểm công hiến.

Chẳng qua Lý Phù Trần không hề cảm thấy lãng phí, dù sao điểm công hiến cũng chỉ là vật ngoài thân, so với mạng sống, tất cả mọi thứ đều không đáng giá nhắc tới.

Không có mạng sống, thì có nhiều điểm công hiến cũng có ích gì.

Phân Đường thứ 5 cùng với Phân Đường thứ 6 là ở gần Phân Đường thứ 7 nhất.

Trong khi Lý Phù Trần còn đang do dự, xem có nên trở lại tham chiến hay không, thì trên bầu trời, lại xuất hiện ba võ giả Thiên Cương Cảnh đang phi hành về phía chiến trường.

“Trở lại.”

Hít sâu một hơi, Lý Phù Trần xoay người lại, nhắm phương hướng chiến trường mà đi.

Tổng bộ Ma Thủ Hội dám đến xâm phạm, không có khả năng chỉ có võ giả Thiên Cương Cảnh, khẳng định còn có võ giả Địa Sát Cảnh cùng với Quy Nguyên Cảnh.

Khi Lý Phù Trần quay trở lại chiến trường thì, trên chiến trường từ lâu đã xảy ra chiến đấu rất ác liệt.

Trên bầu trời, Phân Đường thứ 7 chỉ còn lại Đường Chủ Vương Kiền, cũng may 6 vị Đường Chủ cùng với Phó Đường Chủ của Phân Đường thứ 5 cùng với thứ 6 tiếp viện kịp thời, mà võ giả Thiên Cương Cảnh của Ma Thủ Hội, lúc trước chỉ có 5, hiện tại cũng tăng lên đến 8 người.

Cục diện vẫn như trước, bên Phân Đường vẫn gặp bất lợi.

Dưới mặt đất, nhân mã của Ma Thủ Hội nhiều vô kể, ngang nhiên tàn sát nhân mã còn sót lại của Phân Đường thứ 7.

Lý Phù Trần nhìn thấy Vô Tình Kiếm Tiết Phong trên chiến trường.

Tiết Phong vô cùng dũng mãnh, mặc dù hắn bị thương, nhưng vẫn có thể độc chiến với ba gã võ giả Địa Sát Cảnh đỉnh phong, tuy là rơi vào thế hạ phong, nhưng tạm thời không có nguy hiểm đến tính mạng.

“Giết!”

Lý Phù Trần không chút do dự, gia nhập vào chiến trường.

Mỗi một vị cường giả đều là tử trong máu và lửa lớn lên, ngay cả võ giả Thiên Cương Cảnh cũng không đánh chết được hắn, vậy thì cần gì phải e ngại những võ giả Địa Sát Cảnh này.

Lý Phù Trần tham chiến, đối với chiến trường rộng lớn mà nói, sức ảnh hưởng cực kỳ nhỏ bé.

Cũng may chiến trường khá lớn, trải dài tới 8 dặm, bằng không thì Lý Phù Trần vừa mới tham chiến, ngay lập tức sẽ bị các cao thủ của Ma Thủ Hội chú ý.

Nửa canh giờ trôi qua, nhân mã của Phân Đường thứ 7 gần như bị tiêu diệt toàn quân, Tiết Phong cùng với Lý Phù Trần vừa chiến vừa lui, đem chiến trường kéo dài hơn, rộng hơn nữa.

“Yêu nhân ma đạo, dám ở Thương Lan Vực ta ngang ngược như vậy, giết không tha.” Rốt cuộc, nhân mã của Phân Đường thứ 6 cũng đã tới.

Sau khi Phân Đường thứ 7 nhận được tín hiệu báo có địch nhân tới xâm phạm thì, cũng đã phái người thả ra đạn tín hiệu, báo cho các thám tử khác, người này tiếp nối người kia phóng xuất ra đạn tín hiệu, tin tức được truyền đi rất nhanh. Từ mấy canh giờ trước, toàn bộ nhân mã của Phân Đường thứ 6 cũng đã được điều động tới hỗ trợ rồi.

Cũng may là Phân Đường thứ 6 ở tương đối gần Phân Đường thứ 7, nên có thể trong thời gian ngắn nhất tới trợ giúp, nếu không, tất cả nhân mã của Phân Đường thứ 7 đừng mong sống sót một ai.

Bạn đang đọc truyện *Vĩnh Hằng Chí Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 191: Tuần Tra Trưởng Lão

Dịch giả: Cô Đơn 1 Vì Sao

Một lúc sau, nhân mã của Phân Đường thứ 5 cũng đã chạy tới.

Hai Phân Đường lớn cùng phối hợp, tấn công nhân mã của Ma Thủ Hội.

Đối với Tiết Phong cùng với Lý Phù Trần mà nói, đây là cục diện mà bọn hắn mong muốn nhất, cả hai đều là thiên tài trong thiên tài, có khả năng nắm bắt thời cơ rất chuẩn xác, mỗi một lần ra tay, lại có thêm một kẻ thù gục ngã.

Về điểm này, rất nhiều người có thực lực mạnh hơn bọn họ cũng chưa chắc đã làm được.

Chỉ là nhân mã của Ma Thủ Hội quá nhiều, so với nhân mã của cả hai phân đường cộng lại vẫn nhiều hơn gấp đôi, nhân mã của cả hai Phân Đường thứ 5 và thứ 6 bắt đầu không chống cự nổi, vừa đánh vừa lui.

“Giết thêm một người là bớt đi một người.”

Thương thế của Lý Phù Trần đã hồi phục được khoảng tám phần mười, khả năng chữa thương của đan dược Huyền Cấp cấp thấp là vô cùng mạnh, một mực tẩm bổ cho thân thể của hắn.

Phốc! Tay cầm Ô Kim Kiếm vung lên như múa, một gã võ giả Địa Sát Cảnh của Ma Thủ Hội bị Lý Phù Trần dùng một kiếm đâm xuyên tim.

Cho tới bây giờ, số võ giả Ma Đạo chết ở trên tay hắn đã lên tới con số mười mấy.

Bên kia, Tiết Phong chỉ ít cũng đã giết chết được hai mươi mấy người. Ngoại trừ võ giả Ma Đạo có tu vi Địa Sát Cảnh cửu trọng cùng với Địa Sát Cảnh đỉnh phong, về cơ bản không có mấy người có thể đỡ nổi một kiếm của hắn.

Kiếm của hắn, nhanh đến mức tận cùng, hiểm đến mức tận cùng.

Ngoại hiệu Vô Tình Kiếm không phải là hữu danh vô thực.

Có hai người ở đây, cục diện dần dần chuyển biến tốt đẹp hơn.

Chính vì hai người quá nổi bật, cho nên đã hấp dẫn vô số ánh mắt bất thiện.

Bên phía Lý Phù Trần, có hai võ giả Ma Đạo tới muốn tiêu diệt hắn, một kẻ có tu vi Địa Sát Cảnh bát trọng, còn một kẻ có tu vi Địa Sát Cảnh cửu trọng, hắn cảm thấy, đơn độc từng người một, hắn còn có thể đối kháng, thế nhưng hai người cùng lên, tạo cho hắn áp lực rất lớn.

Hiện tại tu vi của hắn chỉ là Địa Sát Cảnh nhị trọng, cộng thêm Phần Thiên Chân Công tầng thứ 15 cùng với Huyền Long Bí Pháp, sức chiến đấu gần như ngang bằng với võ giả Địa Sát Cảnh lục trọng, cùng võ giả Ma Đạo có tu vi Địa Sát Cảnh bát trọng chênh lệch không quá lớn.

“Chết!”

Kẻ ra tay đầu tiên là tên trung niên võ giả Ma Đạo có tu vi Địa Sát Cảnh cửu trọng, tên gọi là Sơn Dương Hồ, vũ khí của hắn cũng là một thanh kiếm, thanh kiếm rất đặc biệt, uốn lượn giống như là một con rắn.

Hắn kích phát kiếm ý, đâm một kiếm về phía Lý Phù Trần.

Nhìn thoáng qua, Lý Phù Trần còn tưởng đây là một con rắn độc đang lao nhanh tới, có vẻ như đây là một loại kiếm pháp liên quan tới rắn, kiếm ý của kiếm pháp, có ẩn chứa đặc tính của loài rắn.

Lý Phù Trần không muốn đánh trực diện với đối phương, liền thi triển ra Cửu Chuyển Kiếm Pháp.

Đương một tiếng!

Dưới khả năng mượn sức đánh sức của Cửu Chuyển Kiếm Pháp, khiến cho sức mạnh đòn đánh của đối phương, từ 10 thành chỉ còn khoảng ba bốn thành, căn bản không làm gì được Lý Phù Trần.

“Kiếm pháp làm giảm bớt sức mạnh?”

Sơn Dương Hồ cảm thấy rất khó chịu, hắn ghét nhất là gặp phải loại võ học quái dị này.

“Đàn Xà Loạn Vũ!” Sơn Dương Hồ tiếp tục bạo phát kiếm ý, phóng ra vô số kiếm ảnh đánh về phía Lý Phù Trần.

“Bách Chuyển Thiên Hồi.”

Lý Phù Trần tiếp tục sử dụng Cửu Chuyển Kiếm Pháp, mỗi một lần xoay vòng, đều sản sinh ra 2 loại lực đạo cương và nhu, đem kiếm pháp của đối phương hóa giải gần như hết.

“Huyết Sát Chương!”

Cuối cùng, tên trung niên võ giả Ma Đạo có tu vi Địa Sát Cảnh bát trọng cũng ra tay, trên mặt hắn có một vết sẹo do kiếm chém trông rất dữ tợn, đột nhiên vô một chương về phía Lý Phù Trần, trong không khí tràn ngập mùi máu tanh, khiến người người thấy buồn nôn.

Lý Phù Trần không dám khinh thường võ học Ma Đạo, mười phần thì có đến chín phần vô cùng độc ác, Huyết Sát Chương này, đoán chừng là một loại độc chương, không nên chạm vào, Lý Phù Trần liền thi triển bộ pháp, thân ảnh lóe lên nhanh chóng biến mất.

Bị hai người vây công, Lý Phù Trần rất khó có thể phản kích lại, phải dựa vào Cửu Chuyển Kiếm Pháp cùng Vô Ảnh Thối mới có thể thoát thân.

Mà cục diện bên phía Tiết Phong cũng không khác lắm so với Lý Phù Trần, thậm chí còn thảm hơn một chút so với Lý Phù Trần, khi nhân mã của Phân Đường thứ 5 cùng thứ 6 còn chưa có tới, hắn đã bị ba gã võ giả Địa Sát Cảnh đỉnh phong vây công, hiện tại thì lại bị hai gã võ giả Địa Sát Cảnh đỉnh phong cùng ba gã Địa Sát Cảnh cửu trọng vây công.

Đúng lúc này, khi mọi người đang rơi vào khổ chiến, bị đánh cho lui lại liên tục, thì lực lượng mạnh nhất đã tới trợ giúp.

“Người phương nào dám ở khu vực của lão phu tuần tra làm cản.”

Giọng nói hùng hồn giống như sét đánh vang dội, khiến cho mọi người cảm thấy khí huyết sôi trào.

Chỉ thấy trên bầu trời, có 5 bóng người đang phá không mà đến.

Người dẫn đầu, khí thế dâng trào như biển cả, trút xuống mọi nơi, rõ ràng đây là một vị Thiên Cương Cảnh cao giai võ giả.

“Tuần Tra Trường Lão tới, ha ha, các huynh đệ, giết cho ta a!”

Phía dưới, tất cả mọi người thuộc Thương Lan Tông cảm thấy mừng rỡ.

Thương Lan Vực, có diện tích rất rộng lớn, chỉ dựa vào Thần Phong Đường cùng với Thiết Huyết Đường tất nhiên không thể nào quản lý được hết, cho nên cao tầng trong tông môn đã phân chia Thương Lan Vực, thành tám khu tuần tra, theo thứ tự là: đông, đông nam, nam, tây nam, tây, tây bắc, bắc, đông bắc tất cả là tám khu, mỗi một khu đều có một vị võ giả Thiên Cương Cảnh cao giai cùng với bốn vị võ giả Thiên Cương Cảnh trung giai trấn giữ, những Tuần Tra Trường Lão này, thường xuyên đi tuần trong khu vực của mình, một khi có chuyện phát sinh, ngay lập tức sẽ đi tới.

“Không tốt là Tuần Tra Trường Lão, sao lại xui xẻo như vậy, đụng ngay mấy lão.”

Thủ Lĩnh Ma Thủ Hội quá sợ hãi, nếu như nói Thần Phong Đường với 10 Phân Đường là chó săn, thì Tuần Tra Trường Lão chính là điều hâu, so với chó

sẵn sàng đáng sợ hơn nhiều, là ác mộng của các tổ chức Ma Đạo.

“Mau rút lui.”

Thủ Lĩnh Ma Thủ Hội lựa chọn bỏ lại thuộc hạ, quát to một tiếng, sau đó lập tức rút lui, tốc độ đạt đến cực hạn.

Vương Kiên may mắn tìm được đường sống trong chỗ chết, cả người ướt đầm máu, trong lòng cảm thấy may mắn, xem ra ông trời vẫn còn quan tâm đến hắn, nên tới bây giờ vẫn giữ được mạng sống, chỉ tiếc là 2 vị Phó Đường Chủ đều đã chết.

“Còn muốn chạy, đã được lão phu cho phép hay chưa?”

Tuần Tra Trường Lão dẫn đầu rút ra bảo kiếm, một kiếm chém ra, khắp bầu trời dày đặc ánh kiếm.

Bùm bùm!

Thủ Lĩnh của Ma Thủ Hội, trong nháy mắt bị vô số ánh kiếm bao phủ lại, chết không toàn thây.

Còn lại 7 tên võ giả Thiên Cương Cảnh thuộc Ma Thủ Hội cũng đang bỏ trốn, nhưng làm sao có thể trốn thoát, từng tên một bị vô số ánh kiếm găm lên người, chết ngay tức khắc.

Nhờ có võ giả Thiên Cương Cảnh trợ giúp, cục diện phía bên dưới nhanh chóng nghịch chuyển, nguyên bản nhân mã của Ma Thủ Hội còn đang hung hăng chém giết, tất cả nhanh chóng gào khóc thảm thiết, hận thầy u không sinh thêm nhiều chân đệ chạy trốn.

“Người thống trị của Thương Lan Vực, cuối cùng vẫn là Thương Lan Tông, những tổ chức Ma Đạo, tới đa cũng chỉ có thể càn quấy một chút mà thôi.”

Mất thấy nhân mã của Ma Thủ Hội nhanh chóng bị tiêu diệt, Lý Phù Trần thả lỏng thờ ra một hơi dài.

Thực lực của Thương Lan Tông sâu không lường được, không ai có thể thăm dò, Thần Phong Đường cùng các khu vực tuần tra, chỉ là một chút thực lực lộ ra bên ngoài, nếu như Thương Lan Tông bộc phát ra toàn bộ thực lực, tất cả tổ chức Ma Đạo ở Thương Lan Vực đều bị hành hạ đến chết.

Không tới nửa canh giờ, Ma Thủ Hội bị tiêu diệt hoàn toàn, có thể trốn thoát, chỉ là một ít tiểu miêu tiểu cẩu, không đáng giá nhắc tới.

“Bái kiến Lâm Trường Lão.”

7 vị Đường Chủ cùng với Phó Đường Chủ của 3 Phân Đường đi tới trước mặt Tuần Tra Trường Lão, chấp tay nói.

Lâm Trường Lão nhìn lướt qua chiến trường, hỏi: “Tử thương làm sao?”

Vương Kiên giọng nói bi thảm nói: “Phân Đường thứ 7 của thuộc hạ, toàn quân gần như bị tiêu diệt hết, hai vị Phó Đường Chủ của Phân Đường cũng đều chết hết, còn có đệ tử chân truyền cũng bị giết rất nhiều, cụ thể còn có ai sống sót, thuộc hạ cũng không rõ ràng lắm.”

Nghe được tin hai vị Phó Đường Chủ của Phân Đường bị chết trận thì, vẻ mặt của Lâm Trường Lão cũng không có thay đổi gì, thế nhưng khi nghe đến đệ tử chân truyền bị chết rất nhiều, Lâm Trường Lão liền nổi giận, “Chết tiết, một đám chuột bọ, nhất định phải càn quét một lượt Thương Lan Vực, đem những tổ chức Ma Đạo còn lại, tiêu diệt toàn bộ.”

Thương Lan Tông cách vài năm thậm chí 10 năm, sẽ tiến hành càn quét các tổ chức Ma Đạo trong Thương Lan Vực một lần.

Chỉ là những tổ chức Ma Đạo này, ản dấu rất sâu, hơn nữa không thể giết hết được, dường như có thế lực nào đó đứng phía sau ủng hộ các tổ chức Ma Đạo, ngoài ra, mỗi một lần càn quét, đều có vô số người chết, bởi vì có một số tổ chức Ma Đạo khi bị dồn vào đường cùng, sẽ tùy ý phóng độc vào những thành thị ở quanh đó để giết người, có đôi khi toàn bộ nhân khẩu trong thành thị đều bị tàn sát sạch sẽ.

Thế nhưng, hôm nay đệ tử chân truyền chết nhiều như vậy, đây là một việc rất hệ trọng, cần phải càn quét tiêu diệt các tổ chức Ma Đạo, để cho chúng biết rằng, dám động vào đệ tử Thương Lan Tông chắc chắn sẽ bị truy cùng diệt tận.

Dù sao thì đệ tử chân truyền sau này cũng sẽ trở thành trụ cột của Thương Lan Tông, nếu như không làm tới cùng, các tổ chức Ma Đạo sẽ được nước làm tới.

Bạn đang đọc truyện *Vinh Hằng Chí Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 192: Thoát Thai Cảnh Cường Đại

Sau khi kiểm tra quân số thì, trong số 14 vị đệ tử chân truyền ở Phân Đường thứ 7, chỉ còn sống 3 người. Theo thứ tự là: Vô Tình Kiếm Tiết Phong, Lý

Phù Trần cùng với Hướng Thiên Cường

Cũng phải nói Hướng Thiên Cường có vận khí tốt.

Người đầu tiên bị võ giả Ma Đạo có tu vi Thiên Cương Cảnh truy sát chính là Vô Tình Kiếm Tiết Phong.

Người thứ hai bị võ giả Ma Đạo có tu vi Thiên Cương Cảnh truy sát chính là Lý Phù Trần.

Còn Hướng Thiên Cường cả đoạn đường chạy trốn, không gặp phải bất cứ nguy hiểm nào.

“Không biết tông môn sẽ phản ứng như thế nào?”

Đệ tử chân truyền đã chết tổng cộng 11 người, ngay cả Lý Phù Trần cũng thấy đây là một việc hết sức nghiêm trọng, chỉ là một cái Ma Thủ Hội đã có thể giết chết 11 vị đệ tử chân truyền của Thương Lan Tông, nếu như là trong tình huống tất cả tổ chức Ma Đạo cùng bạo phát, vậy còn có thể chấp nhận được.

Tuy rằng khả năng các tổ chức Ma Đạo cùng bạo phát là rất nhỏ bé, nhưng vẫn là có khả năng xảy ra, đây thật sự là một uy hiếp lớn đối với Thương Lan Tông.

Phân Đường thứ 7 bị tàn phá nặng nề, cho nên Lý Phù Trần cùng với những người còn sống sót của Phân Đường thứ 7, tạm thời sẽ ở lại Phân Đường thứ 6.

Vài ngày sau, tin tức truyền về Thương Lan Tông, cao tăng Thương Lan Tông nghe xong rất tức giận.

Trong đại diện Thương Lan, Tông Chủ, Hộ Pháp tông môn, cùng với các Trưởng Lão nội tông đáng tin cậy đều ở đây.

“Chết tiệt, các tổ chức Ma Đạo này thật ngang ngược, lần này nhất định phải đem bọn chúng nhỏ cò tận gốc.”

“Tất nhiên phải nhỏ cò tận gốc, lần cần quét trước, hẳn là 12 năm trước đi, không biết Cơ Mật Đường điều tra đến đâu rồi.”

“Ta thấy, những tổ chức Ma Đạo này, đều rất giao hoạt, cứ cách vài năm sẽ thay đổi địa điểm ẩn náu, có tổ chức Ma Đạo, thậm chí có tới mấy cái sào huyệt, thật thật giả giả, khiến ta không thể nắm rõ được.”

“Mặc kệ tin tức điều tra được nhiều hay ít, chúng ta vẫn phải cần quét các tổ chức Ma Đạo một lần, theo ta thấy, những tính toán trước kia không đáng tin cậy, chúng ta cứ nghĩ rằng phải điều tra được thật nhiều tin tức về các tổ chức Ma Đạo, sau đó thả lưới bắt hết bọn chúng, có thể dễ dàng như vậy sao, tốt nhất là cách vài năm lại tiến hành cần quét một lần, khiến cho bọn chúng không dám thò đầu ra, biết khó mà rời khỏi Thương Lan Vực.”

“Xùy, khiến bọn chúng rời khỏi Thương Lan Vực, có khả năng sao? Võ giả tu luyện, là dựa vào cái gì, chính là dựa vào tài nguyên, nếu bọn chúng đến vực khác, sẽ phải gia nhập vào các tổ chức Ma Đạo ở nơi đó, trở thành tay sai, kéo dài hơi tàn. Còn ở lại Thương Lan Vực, mặc dù phải đối mặt với Thương Lan Tông ta, nhưng tài nguyên bọn chúng kiếm được cũng dễ dàng hơn, còn có thể từ trong người thường tuyển chọn ra thành viên mới, đối với võ giả tu luyện võ học Ma Đạo, tiến bộ cực nhanh, ví dụ một võ giả Luyện Khí Cảnh tu luyện võ học Ma Đạo, trong vòng vài năm có thể đạt tới Quy Nguyên Cảnh, thêm mười hay hai mươi năm có thể tấn chức Địa Sát Cảnh, nếu tư chất thiên phú không tệ, sau ba bốn mươi năm là có thể đạt tới Thiên Cương Cảnh, muốn duy trì tốc độ tu luyện nhanh như vậy, nhất định phải có địa bàn của mình.”

Nói chuyện là một Trưởng Lão nội tông, ánh mắt đầy cơ trí, hiểu khá rõ về các tổ chức Ma Đạo.

“Cố Trưởng Lão nói không sai, tu luyện võ học ma đạo, có thể tiến bộ thần tốc, tuy rằng trong quá trình tu luyện, rất dễ bị tẩu hỏa nhập ma, càng về sau, tỷ lệ bị tẩu hỏa nhập ma càng lớn, thế nhưng với tốc độ tiến bộ kinh người, như trước vẫn hấp dẫn vô số người, nếu tới địa bàn xa lạ, bọn chúng không có biện pháp thu nhận thêm thành viên, nếu không phải vạn bất đắc dĩ, ta cũng hiểu là bọn chúng sẽ không rời khỏi Thương Lan Vực.” Cố Trưởng Lão nội tông ủng hộ nói.

Sau khi nghe các Trưởng Lão nội tông phát biểu ý kiến, Tông Chủ gờ tay ra hiệu cho mọi người im lặng, “Hiện tại tranh luận những điều này cũng chỉ là vô dụng, chờ Đường Chủ Cơ Mật Đường tới, xem nàng nói như thế nào.”

“Tông Chủ, Đường Chủ Cơ Mật Đường đã tới.” Ngoài cửa, giọng nói của thủ vệ vang lên.

“Cho nàng vào.” Tông Chủ nói.

Đường Chủ Cơ Mật Đường là một phụ nữ trung niên, sắc mặt lạnh lùng, ánh mắt sắc bén, tu vi của nàng cực cao, thành linh đạt tới Thiên Cương Cảnh cửu trọng.

“Tur Mã Lưu bái kiến Tông Chủ.” Tur Mã Lưu ôm quyền khom người hành lễ.

“Tur Mã Đường Chủ, ngươi hãy nói ta nghe một chút đi, hiện tại Cơ Mật Đường đã điều tra ra vị trí sào huyệt của mấy tổ chức Ma Đạo rồi.” Tông Chủ hỏi thẳng vào vấn đề.

Tur Mã Lưu nói: “Trải qua 12 năm nỗ lực, Cơ Mật Đường đã nắm rõ tình hình hoạt động của 15 tổ chức Ma Đạo, trong đó có 6 tổ chức xếp hạng trước 10 trong tổng số các tổ chức Ma Đạo, theo thứ tự là Độc Dăng Hội, Tử Nhân Cốc,..., cùng với Ngũ Độc Hội.”

“Nga, vị trí sào huyết của Ngũ Độc Hội cũng điều tra ra sao?” Tông Chủ ánh mắt sáng lên.

Ngũ Độc Hội là tổ chức Ma Đạo xếp thứ ba ở Thương Lan Vực, trong tổ chức, võ giả Thiên Cương Cảnh có khoảng hơn mười người, Thủ Lĩnh gồm 5 người, tất cả đều là võ giả Thiên Cương Cảnh cửu trọng, được xưng là Ngũ Độc Nguyên Lão, theo thứ tự là Lam Hạt Nguyên Lão, Kim Thiềm Nguyên Lão, Xích Liên Nguyên Lão, Thiên Túc Nguyên Lão, Bích Hồ Nguyên Lão.

“Có thể điều tra được nhiều tin tức như vậy, xem ra kế hoạch trước đây vẫn còn có thể thực hiện được.”

Nghe được Tư Mã Lưu nói nắm rõ tình hình của 15 tổ chức Ma Đạo, tất cả mọi người cảm thấy giật mình.

Hít sâu một hơi, Tông Chủ nói: “Nắm rõ tình hình của 15 tổ chức Ma Đạo vậy là đủ rồi, lần cân quét này, tuy là không thể diệt sạch tất cả các tổ chức Ma Đạo ở Thương Lan Vực, nhưng ít nhất cũng sẽ đem bọn chúng cân quét gần như sạch sẽ, việc này không nên chậm trễ, để phòng ngừa tin tức bị lộ ra, hành động cân quét sẽ được tiến hành ngay lập tức, sứ giả, đi mời các vị Thái Thượng Trưởng Lão tới đây.”

“Không cần phải mời, ta đã tới.”

Một lão giả tóc màu xám tro (Chất vãi lìn) thình lình xuất hiện ở trong đại điện, khí tức trên người không gian tự uy, trong đại điện, cũng chỉ có Tông chủ mới có thể đứng ngang hàng với lão.

“Tạ Trưởng Lão, người tới thật đúng lúc, lần này tiêu diệt Ngũ Độc Hội, có khả năng cân người ra tay.” Hắn cũng không có ý mời tất cả Thái Thượng Trưởng Lão tham gia vào hành động cân quét lần này, chỉ là muốn hỏi một chút, xem có vị Thái Thượng Trưởng Lão nào muốn tham gia hay không, nếu Tạ Trưởng Lão đã tới, tất nhiên không cần phải đi mời những Thái Thượng Trưởng Lão khác nữa.

“Các khớp xương của ta đã cứng lại, đúng lúc cần hoạt động một chút.” Tạ Trưởng Lão gật đầu.

Một lúc sau, hơn 200 vị Trưởng Lão nội tông được điều động, trên bầu trời Thương Lan Tông, có vô số thân ảnh che khuất bầu trời, cho dù bọn họ không có tận lực phóng xuất ra khí tức, nhưng khí tức kinh khủng toát ra từ bọn họ cũng khiến cho hư không trở nên nhộn nhạo.

Bá bá bá....

Đông đảo Trưởng Lão nội tông, được chia làm 15 nhóm, nhanh chóng bay ra ngoài, tất cả mọi người đều không nhìn thấy thân ảnh của Tạ Trưởng Lão, có vẻ như ông ấy đã ẩn thân.

Ngày đầu tiên tiến hành cân quét, có bốn cái tổ chức Ma Đạo bị tiêu diệt.

Ngày thứ hai, có tám tổ chức Ma Đạo bị tiêu diệt.

Đến ngày thứ ba.

“Khởi bẩm Thái Thượng Trưởng Lão, tổng bộ của Ngũ Độc Hội nằm ở dưới chân núi phía trước.” Nói chuyện là cao tăng trong Cơ Mật Đường.

Tạ Trưởng Lão gật đầu, hướng Đại Trưởng Lão Triệu Vô Tẫn nói: “Phong tỏa phạm vi 10 dặm, một con ruồi cũng không thể lọt qua.”

“Rõ.”

Triệu Vô Tẫn ra lệnh cho các Trưởng Lão nội tông bắt đầu bố trí phong tỏa.

“Nơi này núi non hiểm trở có chút phiền phức, xem ra chỉ có thể vận dụng bí pháp.”

Tạ Trưởng Lão hít sâu một hơi, khi lão thở ra, trong nháy mắt khí thể kinh khủng đến tận đỉnh bộc phát ra, cỗ khí thể này, quả thực khiến cho hư không phải đông lại, xuyên phá trời cao, trong phạm vi vài dặm, đều bị cỗ khí thể này bao phủ.

Cùng lúc đó, tầng mây trên bầu trời, cũng bắt đầu xoay tròn.

“Vạn Kiếm Quy Tông, ngưng!”

Hàng vạn kiếm khí đột nhiên xuất hiện, ngay sau đó, nhanh chóng tập trung lại một chỗ, tạo thành một thanh kiếm khổng lồ cao chọc trời.

“Roi!”

Tay phải giơ lên cao, Tạ Trưởng Lão hung hăng vung xuống.

Ca sát!

Ngọn núi hiểm trở cao gần trăm mét, bị trảm thành hai nửa.

“Roi!”

Tạ Trường Lão không ngừng huy động tay phải, điều khiển thanh kiếm khổng lồ tiếp tục đâm xuống, tạo ra một cái hố to, sâu không thấy đáy, dường như muốn xuyên thủng mặt đất.

Trong tổng bộ của Ngũ Độc Hội, từ lâu đã trở nên hỗn loạn, uy lực của Vạn Kiếm Quy Tông là rất lớn, mỗi một lần đâm xuống, đều có rất nhiều thành viên của Ngũ Độc Hội bị chôn sống, hoặc là bị dư chấn từ thanh kiếm khổng lồ phát ra đánh chết.

“Là Thoát Thai Cảnh võ giả.”

Một gã thủ lĩnh của Ngũ Độc Hội vô cùng hoảng sợ, nói.

Bạn đang đọc truyện *Vĩnh Hằng Chí Tôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 193: Tầng Thứ Hai Chân Truyền Tháp

Tại Đông Lâm Đại Lục, võ giả Thoát Thai Cảnh mới thật sự là người có vị trí cao nhất, bọn họ là người thống trị tông môn, mà các tông môn lại thống trị cả đại lục.

Nếu như trong tông môn không có võ giả Thoát Thai Cảnh trấn giữ, thì tông môn này sẽ rất nhanh chóng bị người khác tiêu diệt.

Chỉ có những tông môn có võ giả Thoát Thai Cảnh, mới có thể kéo dài truyền thừa.

Thủ Lĩnh của Ngũ Độc Hội bất luận như thế nào cũng không thể nghĩ ra, vì sao Thương Lan Tông lại có thể điều tra ra sào huyệt của bọn họ, phải biết rằng qua nhiều năm như vậy, mỗi khi trở về tổng bộ, đều là di chuyển từ các thông đạo ngầm, chưa bao giờ quang minh chính đại đến dãy núi này.

Chớp mắt, sào huyệt của Ngũ Độc Hội đã bị đánh sụp xuống hơn phân nửa, phân nửa còn lại cũng lần lượt đổ nát, rất nhiều đá tảng bùn đất sập xuống, dường như là võ giả Thiên Cương Cảnh, coi như là võ giả Thoát Thai Cảnh cũng chịu không nổi.

Suru suru...

Rất nhiều bóng người từ trong khe nứt chui ra, tản ra bốn phương tám hướng chạy trốn, từ khi tức có thể biết được, tất cả đều là võ giả Thiên Cương Cảnh.

“Tán, diệt.”

Tạ Trường Lão cười nhạt, tay phải nắm thành quyền, sau đó bỗng nhiên xòe ra.

Chúu chúu chúu...

Giống như là thiên nữ rải hoa, chim khổng tước xòe đuôi, thanh kiếm khổng lồ tách ra thành một vạn đạo kiếm khí, mỗi một đạo kiếm khí đều có thể dễ dàng đánh chết một tên võ giả Thiên Cương Cảnh.

“Kim Thiềm Thân!”

Một lão giả mặc áo bào màu vàng kim, bạo phát ra khí thế, tạo thành hư ảnh một con cóc màu vàng kim bao phủ lấy hắn, ngăn chặn kiếm khí đang đánh tới.

“Bích Hồ Đoạn Vĩ.”

Còn có một lão giả mặc áo bào màu nâu, chủ động bẻ gãy một ngón tay của chính mình, sau đó đem ngón tay bóp nát thành sương máu, ngưng tụ ra một bóng người màu máu, bóng người này thay lão chịu sự công kích của kiếm khí.

“Bí pháp 4 sao, có chút ý tứ, tiếc là vẫn phải chết.”

Tạ Trường Lão càng thao túng nhiều kiếm khí hơn bắn nhanh về phía hai người.

Bùm bùm!

Kẻ bỏ mình đầu tiên chính là lão giả mặc áo bào màu vàng kim, hư ảnh con cóc màu vàng kim bao phủ lão, sau khi ngăn cản được hơn mười đạo kiếm khí, rốt cục cũng phải tan vỡ.

Tiếp theo chính là lão già mặc áo bào màu nâu, bí pháp 4 sao của người này thật ra rất lợi hại, có thể không ngừng lấy các bộ phận trên thân thể chính mình, tạo ra bóng người màu máu thay bản thân ngăn chặn kiếm khí, thế nhưng tốc độ ngưng kết của bóng người màu máu so ra kém hơn tốc độ công phá của kiếm khí, sau khi chống đỡ được hơn 10 đạo kiếm khí, bóng người màu máu cùng với chân thân, đều bị kiếm khí kích nổ thành sương máu.

“Chỉ có 2 người?”

Tạ Trường Lão nhú mày, lão đánh chết hơn 20 tên võ giả Ma Đạo có tu vi Thiên Cương Cảnh, cũng chỉ tiêu hao vài chục đạo kiếm khí, điều lão quan tâm là, ba vị Thủ Lĩnh còn lại của Ngũ Độc Hội lần trốn nơi nào, hay là đã chết ở trong lòng đất?

Cách đó 8 dặm

“Vạn Kiếm Quy Tông.”

Triệu Vô Tẫn hét lớn một tiếng, mấy nghìn đạo kiếm khí nhanh chóng bay tới, bao phủ xung quanh Lam Hạp Nguyên Lão.

Lam Hạp Nguyên Lão có thực lực rất mạnh, cho dù đặt ở trong hàng ngũ Trường Lão nội tông của Thương Lan Tông, cũng có thể xếp hạng trên 20, đáng tiếc là gặp phải Vạn Kiếm Quy Tông của Triệu Vô Tẫn, lão không có biện pháp nào để tránh né, trực tiếp bị vô số kiếm khí cắt nát thân thể, chết ngay tại chỗ.

Phía bên kia, có bốn Trường Lão nội tông đang liên thủ đối phó với Xích Liên Nguyên Lão, sau hơn mười chiêu, Xích Liên Nguyên Lão đã bị đánh chết.

Chỉ có Thiên Túc Nguyên Lão cho đến giờ vẫn không thấy bóng dáng đâu.

Sau mấy canh giờ, nhóm người Tạ Trường Lão bắt đầu đi đánh phải buông tha, trong tư liệu bọn họ điều tra được, Thiên Túc Nguyên Lão của Ngũ Độc Hội, am hiểu thuật độn thổ, chỉ sợ hắn đã độn thổ trốn thoát lâu rồi.

Đối với điều này, mọi người tuy rằng cảm thấy khó chịu, nhưng cũng không đến nỗi thất vọng.

Chỉ là một tên Thiên Túc Nguyên Lão, cho dù có muốn làm loạn, cũng không thể tạo nên sóng gió.

Hơn nữa, nếu như hắn dám hiện thân làm loạn, Thương Lan Tông tổn chút sức lực vẫn có thể tìm được hắn.

Thế giới này rất rộng lớn, võ học dạng gì cũng đều có, bí pháp dạng gì cũng đều có.

Trong tông môn, có người am hiểu bí pháp đuổi theo dấu vết, chỉ cần lấy ra một tia khí tức của người muốn tìm, là có thể truy sát người đó đến chân trời góc biển.

Tin tức 15 tổ chức Ma Đạo bị tiêu diệt, cũng không được truyền bá ra ngoài, chân chính biết được tin tức này, chỉ có cao tăng của Thương Lan Tông cùng với những tổ chức Ma Đạo còn sót lại.

Thấy Thương Lan Tông có hành động càn quét, các tổ chức Ma Đạo còn sót lại đều rất biết điều, căn bản đều không dám hiện thân làm loạn, bọn chúng biết rằng, Thương Lan Tông không ra tay thì thôi, một khi ra tay, sẽ đem kẻ thù truy cùng diệt tận, trong mấy năm tới, bọn chúng tốt nhất vẫn là thu liễm một chút mới là đúng đắn.

Ở lại Phân Đường thứ 6 một tuần, Lý Phù Trần khởi hành trở về Thương Lan Tông.

Hắn cảm thấy trong thời gian tới cuộc sống sẽ rất yên bình, Thương Lan Vực sẽ rất an toàn, mà trong những năm tháng yên bình, Thần Phong Đường cùng với Thiết Huyết Đường cũng sẽ trở nên yên bình, tiếp tục ở đây chỉ thêm lãng phí thời gian.

Hắn cần phải trở về để xong Chân Truyền Tháp, sau đó, lại đi ra ngoài lịch lãm.

Không sai, hắn dự định sẽ đi ra ngoài rèn luyện.

An nhàn tu luyện từng bước, không phải là cuộc sống mà hắn mong muốn.

Hắn không thể một mực ở lại Thương Lan Tông tu luyện tới Thiên Cương Cảnh rồi mới ra ngoài lịch lãm, cuộc sống như thế, quá nhàm chán, quá khô khan.

Chân Truyền Tháp, xông qua mỗi một tầng đều rất gian nan.

Cho tới bây giờ, trong số các đệ tử chân truyền, chỉ có ba người xông qua tầng thứ ba Chân Truyền Tháp, bất ngờ là trong 3 người này không có Vô Tình Kiếm Tiết Phong.

Lý Phù Trần tất nhiên không có thực lực xông qua tầng thứ 3, mục tiêu của hắn chỉ là xông qua tầng thứ 2.

Khi đi tới Chân Truyền Tháp thì, Lý Phù Trần nhìn thấy Vô Tình Kiếm Tiết Phong.

Mới vài ngày không gặp, tình linh tu vi của Tiết Phong đã đạt tới Địa Sát Cảnh lục trọng cảnh giới.

“Hắn chắc là đến xông tầng thứ 3 đi!” Lý Phù Trần thầm nghĩ.

Tiết Phong cũng chú ý tới Lý Phù Trần, hắn đối với Lý Phù Trần có ấn tượng khá là sâu sắc, trong thâm tâm, hắn đã coi Lý Phù Trần là một loại người giống như bọn hắn.

Thu hồi ánh mắt, Tiết Phong đi vào Chân Truyền Tháp.

Một lúc sau, đèn lồng treo bên ngoài tầng thứ ba Chân Truyền Tháp sáng lên.

“Xông qua?” Lý Phù Trần ánh mắt sáng lên.

Tầng thứ nhất của Chân Truyền Tháp đã là trận pháp yêu thú cấp 3 trung giai, tầng thứ hai là trận pháp yêu thú cấp ba cao giai, tầng thứ ba cũng là trận pháp yêu thú cấp ba cao giai.

Chẳng qua tầng thứ hai chỉ là trận pháp yêu thú cấp ba cao giai yếu kém, còn trận pháp yêu thú cấp ba cao giai ở tầng 3 thì cực kỳ cường đại.

Đi ra khỏi Chân Truyền Tháp, ánh mắt của Tiết Phong có chút thoải mái.

Kiểm Si vô cùng si mê kiếm pháp, ngoại trừ bế quan, vẫn là tu luyện, căn bản không có ý định ra ngoài lịch lãm.

Ngoại trừ Kiểm Si, mấy người còn lại, trên cơ bản đều đi ra ngoài rèn luyện.

Mà bản thân Tiết Phong, cũng muốn đi ra ngoài lịch lãm.

Hắn đã sớm lên kế hoạch, sau khi xông qua tầng thứ 3 Chân Truyền Tháp, liền đi ra ngoài lịch lãm.

“Nếu như muốn đi ra ngoài lịch lãm, tốt nhất là hãy đi Bách Chiến Vực, đó là một khu vực rộng lớn gấp mấy chục lần Thương Lan Vực, bên trong có vô số kỳ ngộ, cũng tồn tại rất nhiều nguy hiểm, ta sẽ tới đó để lịch lãm.” Cùng Lý Phù Trần gặp thoáng qua, Tiết Phong truyền một câu nói vào trong tai của Lý Phù Trần.

Lý Phù Trần nhếch miệng cười, địa điểm hắn muốn lịch lãm cũng là Bách Chiến Vực.

Đây là một khu vực vô chủ, bên trong có rất nhiều thế lực, võ giả cũng rất nhiều, tương truyền, bên trong khu vực này thậm chí còn ẩn dấu lăng mộ của cường giả siêu cấp, kể từ đó, tự nhiên sẽ hấp dẫn càng nhiều võ giả đi tới.

Mà càng nhiều người, phân tranh cũng càng nhiều, võ giả chết thảm ở Bách Chiến Vực nhiều vô kể, lưu lại rất nhiều loại bí tịch võ học độc môn, có thể nói, Bách Chiến Vực là một nơi có thể dễ dàng tìm thấy các loại bí tịch võ học.

Ngoài ra, Bách Chiến Vực còn có vô số hiểm địa, nghe kể lại, nơi đó từng là chiến trường của các cường giả siêu cấp, sau đó các cường giả siêu cấp đều biến mất, vết tích mà bọn họ để lại, tạo thành những hiểm địa.

Về phần vì sao Tiết Phong biết hắn muốn đi ra ngoài lịch lãm, Lý Phù Trần không có để ý.

Thiên tài đều là cô độc, mà cũng chỉ có thiên tài mới có thể hiểu rõ thiên tài.

Theo người trước mặt đi ra khỏi Chân Truyền Tháp, Lý Phù Trần cất bước đi vào.

Bạn đang đọc truyện *Vĩnh Hằng Chí Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 194: Mũi Tên Phá Ma

Dịch giả: Cô Đơn 1 Vì Sao

Sau khi tu vi tăng lên đến Địa Sát Cảnh nhị trọng, cộng thêm linh ngộ được kiếm ý của 3 môn Huyền Cấp trung giai kiếm pháp, Lý Phù Trần cũng không mất quá nhiều sức đã có thể xông qua tầng thứ hai Chân Truyền Tháp.

Mà xông qua tầng thứ hai của Chân Truyền Tháp, là có thể đổi lấy một môn chân truyền.

Lần này, Lý Phù Trần đổi lấy một môn bí pháp 3 sao, về phần bí pháp 4 sao phải xông qua được tầng thứ 4 trở lên mới có thể đổi, còn bí pháp 5 sao, phải xông qua tầng thứ 7 trở lên mới có thể đổi, đối với Lý Phù Trần mà nói, điều này quá mức xa vời.

Môn bí pháp 3 sao này gọi là Nguyên Thông Thủ, có thể chuyển hóa chân khí lưu chuyển tới tay thành Nguyên Thông Chân Khí, khiến cho sức bộc phát của chân khí, còn muốn mạnh hơn Huyền Long Bí Pháp, Huyền Long Bí Pháp có thể gia tăng gấp đôi sức bộc phát của chân khí, còn Nguyên Thông Thủ có thể gia tăng nhiều hơn gấp đôi sức bộc phát của chân khí.

Chẳng qua Huyền Long Bí Pháp là gia tăng toàn diện, còn Nguyên Thông Thủ chỉ có thể gia tăng ở đôi tay.

Xét về độ quý giá, tất nhiên Huyền Long Bí Pháp cao hơn mấy bậc.

Ngoại trừ bí pháp 3 sao, Lý Phù Trần lại đổi thêm một môn Huyền Cấp cao giai kiếm pháp.

Ở Thương Lan Tông, võ học Huyền Cấp cao giai chưa được tính là võ học chân truyền, chỉ có võ học Huyền Cấp đỉnh giai mới được xem là võ học chân truyền.

Tất nhiên, không phải ai cũng có thể đổi lấy võ học Huyền Cấp cao giai, ngoài đệ tử chân truyền cùng Trưởng Lão nội tông và một số cao tăng khác, những người còn lại muốn đổi được võ học Huyền Cấp cao giai, nhất định phải vì Thương Lan Tông làm ra công hiến to lớn mới được.

Môn kiếm pháp Huyền Cấp cao giai mà Lý Phù Trần đổi gọi là Viêm Ma Kiếm Quyết, đây là một môn kiếm pháp vô cùng khủng khiếp, một khi tu luyện tới cực hạn, uy lực của kiếm pháp đến quỷ thần cũng phải tránh xa.

Lý Phù Trần biết rằng trong thời gian ngắn không thể lĩnh ngộ được Viêm Ma Kiếm Ý, cho dù linh hồn của hắn đã hoàn toàn chuyển sang màu lam nhạt, cũng không thể làm được, bởi vì ngộ tính của hắn tạm thời là đủ rồi, thế nhưng tu vi lại quá thấp.

Đối với điều này, Lý Phù Trần cũng không cảm thấy khó chịu, bởi vì lần ra ngoài lịch lãm này, cũng không biết tới khi nào mới có thể trở về, nói không chừng trong thời gian lịch lãm, hắn có thể lĩnh ngộ được Viêm Ma Kiếm Ý.

Không có vội vã lên đường lịch lãm, Lý Phù Trần bế quan tĩnh tâm, tập trung nghiên cứu Nguyên Thông Thủ, càng nghiên cứu sâu về Nguyên Thông Thủ, Lý Phù Trần nhận thấy, Nguyên Thông Thủ kì thực cũng không hề kém hơn so với Huyền Long Bí Pháp.

Tuy rằng Nguyên Thông Thủ không có gia tăng toàn diện giống như Huyền Long Bí Pháp, thế nhưng nó có thể gia tăng sức bộc phát của chân khí lưu chuyển tới đôi tay nhiều hơn gấp 2 lần, ngoài ra, Nguyên Thông Thủ còn có tác dụng cường hóa đôi bàn tay, khi tu luyện tới cảnh giới viên mãn, bàn tay cũng không hề thua kém so với binh khí Hoàng Cấp đỉnh giai.

Nguyên Thông Thủ được chia làm hai cảnh giới, khi tu luyện tới tầng một đại thành thì màu sắc của bàn tay sẽ biến thành màu vàng nhạt, chỉ có tu luyện tới tầng thứ hai viên mãn, thì màu sắc của bàn tay mới có thể khôi phục như bình thường.

Nhìn đôi bàn tay mịn màng, Lý Phù Trần cảm thấy dở khóc dở cười, bởi vì đôi bàn tay quá mịn màng, không nhìn kỹ thì không thấy được lỗ chân lông.

Nhưng mà không giống với tay của con gái, đôi bàn tay này tuy là mịn màng, nhưng không hề mềm yếu, nhìn qua thì giống như là điêu khắc từ ngọc thạch, nhưng lực lượng bên trong thì vô cùng mạnh mẽ.

Phốc!

Không cần sử dụng tới chân khí, Lý Phù Trần dùng tay phải chọc xuyên vào một khối khoáng thạch Hoàng Cấp trung giai.

Phốc phốc phốc...

Hai tay chọc liên tiếp, khối khoáng thạch Hoàng Cấp trung giai sắp bị chọc cho thành tổ ong vỡ vụn rồi. (Các đồng dân nên tu luyện môn này nhé ^-^)

“Bí pháp này cũng như là một môn công pháp luyện thể, nhưng chỉ tu luyện được hai bàn tay.” Đây là cảm nhận của Lý Phù Trần sau khi tu luyện.

Thời gian lặng lẽ trôi qua, hiện tại hai bàn tay của Lý Phù Trần đã biến thành màu vàng nhạt, nhìn vào hai bàn tay màu vàng nhạt có cảm giác lạnh như băng, cùng với đó là sự thô bạo. Tựa hồ hai bàn tay này, có linh tính của chính mình, dường như bất cứ lúc nào cũng có thể lấy đi tính mạng của người khác.

Lý Phù Trần tỉ mỉ quan sát đánh giá hai bàn tay vừa quen thuộc lại vừa xa lạ này.

Hắn phát hiện, khi tu luyện Nguyên Thông Thủ tới tầng thứ hai, trên da hiện lên rất nhiều văn tự thần bí, tỉ mỉ quan sát, thì cảm thấy trong văn tự này ẩn chứa sự huyền bí của Nguyên Thông Thủ.

“Bí Pháp này thật đúng là thần kỳ a!” Lý Phù Trần than thở.

Bí pháp tuy cũng là võ học, nhưng trên thực tế, bí pháp cùng với võ học có rất nhiều điểm khác nhau, võ học đi tới cuối cùng là lĩnh ngộ chân ý, còn bí pháp, giống như là đang khai quật sự huyền bí của trời đất, đây là 2 con đường hoàn toàn khác nhau. Một thứ là sáng tạo, một thứ là đào bới.

“Đã tới thời gian đi ra ngoài lịch lãm.”

Muốn tu luyện Nguyên Thông Thủ tới tầng hai viên mãn, không phải là một chuyện dễ dàng gì, ngoại trừ phải đã thông tất cả kinh mạch ở hai bàn tay, còn cần phải từ từ cải tạo máu thịt của hai bàn tay, khiến cho 2 bàn tay mạnh mẽ hơn, để có thể chịu đựng được lực đạo lớn hơn.

Cho nên, ngộ tính cao cũng không có tác dụng, đây là một quá trình lâu dài, căn bản không thể bỏ qua được.

“Người muốn đi ra ngoài lịch lãm?”

Trong Đại điện đệ tử chân truyền, Triệu Vô Tần có chút kinh ngạc.

Lý Phù Trần gật đầu, “Đúng vậy.”

“Có phải là quá sớm không, người hiện tại mới chỉ là Địa Sát Cảnh nhị trọng, chờ tới khi đột phá đến Địa Sát Cảnh lục trọng hãy đi cũng không muộn, ta tin rằng không tới mấy năm nữa người sẽ đạt tới.” Triệu Vô Tần khuyên nhủ.

Ra ngoài lịch lãm quá nguy hiểm, trong số 10 đệ tử chân truyền ra ngoài lịch lãm, luôn luôn sẽ có 1 đến 2 người chết ở bên ngoài.

Lịch lãm, không phải chỉ có thực lực nhất định, còn cần phải có vận khí tốt, nếu vận khí không tốt, nói không chừng sẽ chọc phải một vị võ giả Thiên Cương Cảnh.

Lý Phù Trần nói: “Đệ tử phải nhanh chóng trưởng thành, Thương Lan Vực, không thể đáp ứng được điều này.”

“Nhanh chóng trưởng thành.”

Triệu Vô Tần cười khở lắc đầu, mạng cũng không còn, thì làm sao trưởng thành.

Muốn trưởng thành, điều kiện tiên quyết là phải sống sót.

Nói chung, lão cũng không hiểu rõ những suy nghĩ trong lòng của các đệ tử chân truyền Hoàng Kim.

Những đệ tử chân truyền Hoàng Kim này, mỗi một người đều có lựa chọn của riêng mình, chuyện mà chúng nhận định, không thể nào khuyên bảo được.

Như Kiếm Sĩ là trường hợp đặc biệt, lão biết Kiếm Sĩ là một kẻ si mê kiếm pháp, còn những chuyện khác đều không quan tâm.

Triệu Vô Tần dường như đã quên mất, chính lão cũng từng là đệ tử chân truyền Hoàng Kim, tuy rằng không nằm trong số những người đứng đầu.

Thở dài, Triệu Vô Tần nói: “Ta biết tâm ý của người đã quyết, cho nên ta cũng không khuyên bảo người nữa, đây là 3 mũi tên Phá Ma cùng với cung nỏ ta tự tay chế tạo, nay cho người dùng để phòng thân, nếu như gặp phải đối thủ không thể địch lại, mỗi một mũi tên Phá Ma, đều có thể giúp cho người chuyển nguy thành an.”

“Mũi tên Phá Ma?”

Lý Phù Trần tò mò nhận lấy 3 mũi tên dài hơn một thước, lớn chừng chiếc đũa.

Mũi tên chỉ dùng kim loại Huyền Cấp trung giai Ô Kim Thiết chế tạo thành, ở vị trí đầu mũi tên, có một viên tinh thạch màu đen, nhìn qua thấy rất đẹp.

Triệu Vô Tần giải thích: “Thân của mũi tên cũng không có gì đặc biệt, chỉ là Ô Kim Thiết tầm thường, thế nhưng viên tinh thạch trên đầu mũi tên, chính là Phá Ma Tinh vạn kim khó cầu, chuyên dùng để phá chân khí hộ thể, người có thể thử uy lực của nó một chút.”

Nghe Triệu Vô Tần nói như vậy, Lý Phù Trần liền vận chuyển Phần Thiên Chân Khí tỏa ra bao phủ cơ thể, hình thành chân khí hộ thể, tay phải cầm mũi tên Phá Ma, truyền chân khí vào, sau đó đâm về phía chân khí hộ thể.

Phốc!

Thật dễ dàng, Lý Phù Trần cảm mũi tên đâm xuyên qua chân khí hộ thể.

“Thật là lợi hại.” Lý Phù Trần cảm thấy giật mình.

Nếu có ai đó dùng mũi tên Phá Ma này đối phó với hắn, thì chỉ cần một mũi tên Phá Ma là có thể lấy mạng của hắn.

Tất nhiên, điều kiện tiên quyết là phải bắn trúng hắn.

“Tạ ơn Đại Trưởng Lão.” Lý Phù Trần cảm kích, nói.

Triệu Vô Tần nói: “Chờ người trở về, lại cảm ơn ta cũng không muộn.”

3 mũi tên Phá Ma, chung quy cũng chỉ là một thủ đoạn nhỏ, nếu thật sự gặp phải kẻ thù không thể địch lại, mũi tên Phá Ma có thể mang đến tác dụng hay không, vẫn còn là ẩn số.

Rời khỏi Đại điện đệ tử chân truyền, Lý Phù Trần đi tới Đại điện tài nguyên, đem 200 vạn điểm cống hiến đổi thành đan dược cùng với một số vật phẩm khác.

Ngày thứ hai, Lý Phù Trần cười Huyết Mã Yêu cấp hai, nhanh chóng rời khỏi Thương Lan Tông.

Trên bầu trời, Triệu Vô Tần âm thầm đi theo, sau nửa tháng, Lý Phù Trần rời khỏi Thương Lan Vực, Triệu Vô Tần mới quay trở về Thương Lan Tông.

Bạn đang đọc truyện *Vĩnh Hằng Chí Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 195: Thiên Tài Như Mưa

Dịch giả: Cô Đơn 1 Vì Sao

Linh Ân Vực, là khu vực do Linh Ân Tông thống trị.

Lý Phù Trần muốn đi tới Bách Chiến Vực, đầu tiên phải đi qua Linh Ân Vực.

Để phòng ngừa vạn nhất, Lý Phù Trần hóa trang một chút, khiến cho vẻ ngoài của mình già hơn, nhìn qua như là người hơn 30 tuổi rồi, chẳng qua tướng mạo vẫn như trước rất đẹp trai.

Hắc Nguyệt Thành, là một trong số các thủ đô nổi tiếng của Linh Ân Vực, số lượng nhân khẩu trong thủ đô lên tới mấy trăm vạn, lớn hơn rất nhiều lần so với Vân Vụ Thành, đường cái trong thành cũng rất rộng, hoàn toàn đủ để cho 16 con ngựa sánh vai mà đi.

Ở Hắc Nguyệt Thành nghỉ ngơi một đêm, đến sáng sớm ngày hôm sau, Lý Phù Trần tiếp tục lên đường.

...

Trên bầu trời đêm, có một vầng trăng cô đơn treo trên tầng mây, ánh trăng trong trẻo nhưng lạnh lẽo, rọi xuống mặt đất.

Ở nơi hoang dã không có người sinh sống, có ánh lửa bập bùng cháy trong đêm. Bên cạnh lửa trại, là một bóng người đang luyện kiếm, thi thoảng có ánh kiếm kèm theo ngọn lửa hùng hực lóe lên.

Hành trình lịch lãm, rất tịch mịch, chỉ có một mình mà thôi.

Mà suốt cuộc đời của mỗi thiên tài, phần lớn thời gian cũng là cô đơn một mình.

Lý Phù Trần vốn cũng không được coi là thiên tài, tối đa chỉ là có ngộ tính cao hơn người thường một chút, nhưng từ khi xuất hiện Kim Sắc Tiểu Phù, chính nó đã đem hắn rời khỏi quỹ đạo ban đầu, đi theo một con đường hoàn toàn mới.

Hơn nữa con đường này, có lẽ so với trong tưởng tượng của hắn càng thêm dài dằng dặc.

Hắn không biết được, Kim Sắc Tiểu Phù thần bí này sẽ đem hắn đi theo phương hướng nào.

Chẳng qua điều này cũng không quá quan trọng, chỉ cần có thể trở nên mạnh mẽ hơn, là đã đủ rồi.

Trên bầu trời đêm, xuất hiện mưa sao băng, bay nhanh qua bầu trời, chói lọi rực rỡ.

...

Rời khỏi Linh Ân Vực, Lý Phù Trần đi tới Thiên Tinh Vực.

Thiên Tinh Tông, đây là một tông môn cực kỳ hùng mạnh, hơn 10 năm trước, bởi vì một cái bảo tàng lớn, Linh Ân Tông đã liên thủ cùng với Thiên Sát Môn khai chiến với Thiên Tinh Tông, nhưng đến cuối cùng thì Linh Ân Tông cùng Thiên Sát Môn là tông môn nhận lấy thất bại.

Cũng may cho 2 tông môn là, Thiên Tinh Tông còn có một đối thủ cường đại, cho nên không có toàn lực truy đuổi, nếu không Linh Ân Tông cùng với Thiên Sát Môn còn bị thiệt hại nhiều hơn, khiến cho nguyên khí đại thương.

Ở Đông Lâm Đại Lục, tông môn nhiều vô kể, trong đó quan hệ giữa các tông môn, cũng không phải đơn giản chỉ là kẻ yếu phục tùng kẻ mạnh.

Bị vô số tông môn cùng nhắm đến, cho dù là tông môn hùng mạnh, cũng phải tính toán cẩn thận trước sau, không dám ý mạnh mà khai chiến, lại càng không dám cùng với tông môn đối địch đánh đến lưỡng bại câu thương.

Nội tình của các tông môn, cũng không thua kém nhau quá nhiều, chiến đến lưỡng bại câu thương, chỉ là tiện nghi cho các tông môn khác thừa nước đục thả câu.

Tất nhiên, trải qua chận chiến đó, khiến cho danh tiếng của Thiên Tinh Tông càng thêm vang dội, bình thường, không có tông môn nào đủ can đảm đi trêu chọc Thiên Tinh Tông, có thể tránh liền tránh.

Trong hành trình đi qua Thiên Tinh Vực, Lý Phù Trần nghe được không ít tin tức về các đệ tử chân truyền của Thiên Tinh Tông.

Thiên Tinh Tông có Thiên Tinh Thất Tử, cả 7 người này đều có cấp bậc cỡ Kiếm Sĩ và Kiếm Hồ, mà ở trên Thiên Tinh Thất Tử, còn có một vị Thiên Tinh Thiếu Chủ, vị Thiên Tinh Thiếu Chủ này giống như là Yên Kinh Vũ, có căn cốt 6 sao.

Căn cốt 6 sao cực kỳ đáng sợ, Yên Kinh Vũ vẫn còn nhỏ tuổi, chưa thể phát huy hết sức mạnh của căn cốt 6 sao.

Mà Thiên Tinh Thiếu Chủ, năm nay đã 21 tuổi, lớn hơn bốn năm tuổi so với Yên Kinh Vũ, tu vi đã đạt đến Địa Sát Cảnh bát trọng cảnh giới.

Nghe nói, Thiên Tinh Thiếu Chủ có thể đánh chết cả võ giả có thực lực Thiên Cương Cảnh cấp thấp, chuyện này là thật hay giả, rất khó làm rõ.

“Thiên Tinh Thiếu Chủ, Thiên Tinh Thất Tử sao?” Lý Phù Trần khẽ nhếch môi cười.

Thế giới này thiên tài nhiều như mưa, nếu như không thể tìm ra con đường của chính mình, phát huy tài năng tới cực hạn, thì cũng không có gì đáng chú ý.

Rời khỏi Thiên Tinh Vực, Lý Phù Trần đi tới Đẩu Linh Vực.

Thế lực thống trị Đẩu Linh Vực, không phải là một tông môn, mà là một gia tộc, gia tộc này gọi là Đẩu Linh Gia Tộc.

Đây là một gia tộc vô cùng hùng mạnh, hùng mạnh đến mức khiến cho Thiên Tinh Tông cũng cảm thấy áp lực vô cùng lớn, hơn 10 năm trước, sở dĩ Thiên Tinh Tông không có dùng toàn lực thừa thắng truy kích Linh Ân Tông cùng Thiên Sát Môn, chính là vì Đẩu Linh Gia Tộc.

Đẩu Linh Gia Tộc, có được căn cốt truyền thừa.

Có người nói tổ tiên của Đẩu Linh Gia Tộc, chính là một vị cường giả siêu cấp, có đẩu linh căn cốt, mà không biết vì nguyên nhân gì, đẩu linh căn cốt có thể truyền lại cho con cháu, có con cháu kế thừa được đẩu linh căn cốt yếu kém, có con cháu lại kế thừa được đẩu linh căn cốt mạnh mẽ, cũng may là chưa có con cháu nào kế thừa được đẩu linh căn cốt, có thể đạt tới cấp bậc giống như là tổ tiên của Đẩu Linh Gia Tộc, bằng không thì, toàn bộ Đông Lâm Đại Lục có thể sẽ bị thống trị bởi Đẩu Linh Gia Tộc.

So với Thiên Tinh Tông, thiên kiều của Đẩu Linh Gia Tộc càng thêm nhiều.

Thiên Tinh Tông có Thiên Tinh Thiếu Chủ cùng Thiên Tinh Thất Tử.

Còn Đẩu Linh Gia Tộc có Đẩu Linh Thập Kiệt.

Đẩu Linh Thập Kiệt, mỗi một người đều đạt tới cấp bậc Kiếm Sĩ cùng Kiếm Hồ, ngay cả Vô Tình Kiếm Tiết Phong cũng yếu hơn một chút so với bọn họ.

Sở dĩ Lý Phù Trần phán đoán như thế, là bởi vì hắn biết được thực lực của Tiết Phong như thế nào.

Mà trong Đẩu Linh Thập Kiệt, người yếu nhất cũng có thể dễ dàng giết chết võ giả Ma Đạo có tu vi Địa Sát Cảnh đỉnh phong.

Tất nhiên, sau khi xông qua tầng thứ 3 Chân Truyền Tháp, thực lực của Tiết Phong hẳn là tăng lên không ít, cụ thể ai mạnh ai yếu, phải đánh qua mới biết được.

“Thế giới này thật đúng là quá rộng lớn, từng tông môn đều có nhiều thiên kiều hàng đầu như vậy, nếu cộng lại toàn bộ thiên kiều hàng đầu ở Đông Lâm Đại Lục, không biết sẽ được con số bao nhiêu.”

Đi qua Đẩu Linh Vực, Lý Phù Trần rốt cuộc cũng đi tới Bách Chiến Nguyên thuộc Bách Chiến Vực.

Bách Chiến Nguyên là vùng đất nằm sát biên giới của Bách Chiến Vực, nơi đây từng là một trong số các chiến trường của cường giả siêu cấp.

Không ai biết được, những cường giả siêu cấp năm đó mạnh bao nhiêu, thực lực đạt tới mức độ nào, chỉ biết là, Bách Chiến Nguyên bị những cường giả siêu cấp tàn phá nặng nề, khiến cho nơi đây trở nên vô cùng nguy hiểm, có một số địa phương cực kỳ nguy hiểm, ngay cả võ giả Thoát Thai Cảnh đi vào cũng khó lòng trở ra.

Cũng may phần lớn các địa phương ở Bách Chiến Nguyên đều là bình thường.

Cưỡi Huyết Mã Yêu cấp hai, Lý Phù Trần chạy rất nhanh trên Bách Chiến Nguyên, đột nhiên Huyết Mã Yêu hí vang, khiến Lý Phù Trần giật mình, thân hình nhanh chóng phóng lên cao.

Phốc!

Sương máu bay tán loạn.

Ở phía dưới, Huyết Mã Yêu bị đánh xuyên thủng thân thể, một bàn tay xương trắng to lớn, từ vị trí lưng ngựa xuyên thấu ra.

“Bàn tay xương trắng! Chẳng nhẽ là Bạch Cốt Linh!”

Bạch Cốt Linh, không phải là vật sống bình thường, mà là xác chết của một vị cường giả siêu cấp, sau khi chết hấp thụ oán khí trên Bách Chiến Nguyên mà thành, xác chết của vị cường giả siêu cấp này có oán khí cực kỳ nặng nề. Toàn bộ Bách Chiến Nguyên đều là oán khí, do đó có rất nhiều Bạch Cốt Linh, may mắn là phần lớn Bạch Cốt Linh đều yếu kém, chỉ có một số ít Bạch Cốt Linh mạnh mẽ, đủ sức mạnh để địch lại võ giả Thoát Thai Cảnh, thậm chí xé xác võ giả Thoát Thai Cảnh.

Sau khi xé xác Huyết Mã Yêu, một con Bạch Cốt Linh khổng lồ có hình dạng giống người từ dưới nền đất chui ra, ngửa mặt gào thét về phía Lý Phù Trần.

“Không cần thiết phải chiến đấu.”

Lý Phù Trần không muốn cùng Bạch Cốt Linh chém giết, liền thi triển Phong Ảnh Quyết, thân hình cực nhanh lướt đi khỏi đó, giống như là một con gió.

Trong hốc mắt của Bạch Cốt Linh có ngọn lửa màu xanh biếc cháy bập bùng, ngọn lửa này tập trung vào thân ảnh Lý Phù Trần, nhanh chóng đuổi theo.

“Tốc độ nhanh thật.”

Lý Phù Trần tự nhận tốc độ của bản thân không đến nỗi chậm, nhưng so với tốc độ của Bạch Cốt Linh, thì vẫn kém hơn một chút.

Xa xa, Lý Phù Trần nhìn thấy có một đội ngũ thuộc Thương Hội nào đó, biểu tượng trên cờ hiệu là một đóa hoa Tường Vi.

Lý Phù Trần nhíu mày, nhưng không có đi tới gần đó, hẳn không muốn gây phiền toái cho người khác.

“Là Bạch Cốt Linh, mọi người cùng tiến lên công kích.”

Chẳng qua Lý Phù Trần không có ngờ tới, dường như đội ngũ thương hội này đang tìm kiếm Bạch Cốt Linh, từng vị võ giả Địa Sát Cảnh chạy vọt tới, liên thủ công kích Bạch Cốt Linh.

Bạn đang đọc truyện *Vĩnh Hằng Chí Tôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 196: Thương Hội Tường Vi

Chi đội của Thương Hội này có chừng hơn mười vị võ giả Địa Sát Cảnh, trong đó có 4 vị là võ giả Địa Sát Cảnh đỉnh phong.

Với ưu thế của nhiều người, Bạch Cốt Linh không thể nào là đối thủ.

Bạch Cốt Linh có thực lực cực kỳ cường đại, so với trận pháp yêu thú cấp ba cao giai ở tầng thứ ba Chân Truyền Tháp chỉ hơn chứ không kém, ngoài ra, lực phòng ngự cũng kinh người, bốn vị võ giả Địa Sát Cảnh đỉnh phong cùng công kích đánh về phía Bạch Cốt Linh, cũng chỉ lưu lại một vài dấu vết, ngay cả một cái xương cũng không thể đánh gãy.

Thế nhưng, dưới sự công kích của hơn 10 vị võ giả Địa Sát Cảnh, Bạch Cốt Linh không thể tự do hoạt động, mỗi khi tiến gần tới đám võ giả, lại bị hơn 10 đạo khí kinh đánh trúng, khiến cho phải lùi lại, bởi vì Bạch Cốt Linh không có trí tuệ, chỉ hành động theo bản năng, nên mỗi khi bị đánh lùi lại, lại tiếp tục xông tới.

Gần nửa canh giờ trôi qua, Bạch Cốt Linh bị đánh thành một đồng xương trắng.

Một vị võ giả Địa Sát Cảnh đỉnh phong đi tới, cúi xuống tìm kiếm trong đồng xương, rất nhanh đã tìm thấy được một khối tinh thể màu xanh biếc.

“Đây là Bạch Cốt Linh Tinh đi!” Lý Phù Trần trầm nghĩ.

Bạch Cốt Linh Tinh, phải mất rất nhiều thời gian hấp thụ oán khí, trong cơ thể Bạch Cốt Linh mới sinh ra tinh thể, tinh thể này có rất nhiều tác dụng, bình thường mỗi một viên Bạch Cốt Linh Tinh, đều có thể bán được hơn 10 vạn kim tệ.

Tất nhiên, muốn đối phó với Bạch Cốt Linh, ít nhất cũng phải có hơn 10 vị võ giả Địa Sát Cảnh mới được.

“Vị huynh đệ này, tiểu thư của chúng ta muốn gặp người một chút.” Một tên võ giả Địa Sát Cảnh đi tới, hướng phía Lý Phù Trần nói.

Lý Phù Trần gật đầu, theo đối phương đi tới trước một cỗ xe ngựa xa hoa nhất trong đoàn xe.

“Ta hạ là Trần Phù Lịch, xin chào tiểu thư.” Lý Phù Trần ôm quyền nói.

Trong xe ngựa, một giọng nói thanh thúy truyền ra, “Chúng ta là Thương Hội Tường Vi, vừa nãy nhìn thấy khinh công của người cũng không tệ, không biết người có hứng thú gia nhập vào Thương Hội Tường Vi hay không, sẽ có đãi ngộ rất cao.”

“Thương Hội Tường Vi?”

Lý Phù Trần có ấn tượng lại các tin tức về Bách Chiến Vực mà hắn đã tìm hiểu, phát hiện chưa từng nghe nói tới Thương Hội Tường Vi này.

Một tên võ giả Địa Sát Cảnh nói: “Trần huynh đệ, Thương Hội Tường Vi chúng ta là một trong số 2 thương hội lớn nhất Huyết Sắc Thành, trong thương hội còn có cả võ giả Thiên Cương Cảnh trấn giữ, võ giả Địa Sát Cảnh có trên trăm, gia nhập vào có rất nhiều quyền lợi, ví như mua tài nguyên trong thương hội, còn được chiết khấu %.”

Thì ra là thương hội ở Huyết Sắc Thành.

Bách Chiến Vực có rất nhiều thành thị, những thành thị này đều rất lớn, Huyết Sắc Thành là một tòa thành có khoảng 5 triệu nhân khẩu.

Ở Thương Lan Vực là vùng đất do tông môn thống trị, một tòa thành thị có mấy triệu nhân khẩu, đã được coi là thủ đô, thế nhưng ở Bách Chiến Vực, chỉ được coi là một tòa thành thị cỡ trung mà thôi.

Mà một cái thương hội trong thành thị có mấy triệu nhân khẩu, tất nhiên không có trong tư liệu Lý Phù Trần đã tìm hiểu, dù sao thì đây cũng chỉ là một thương hội nhỏ.

“Có thể cho tại hạ chút thời gian suy nghĩ được không?” Lý Phù Trần không có cự tuyệt nói.

“Có thể, hay là người cùng chúng ta đi tới Huyết Sắc Thành đi! Nói không chừng khi tới đó, người sẽ đồng ý.” Cô gái trong xe ngựa nói.

Ở Bách Chiến Vực chiến tranh liên miên, cái chuyện chiêu binh mã mã là rất bình thường, tuy tu vi của Lý Phù Trần không cao, thế nhưng khinh công rất lợi hại, có tác dụng không hề nhỏ.

“Trần mỗ cung kính không bằng tuân lệnh.” Lý Phù Trần lần thứ hai ôm quyền.

Cứ như vậy, Lý Phù Trần đi cùng chi đội thương hội này, đi tới Huyết Sắc Thành thuộc Bách Chiến Vực.

Từ trong miệng những người này hắn biết được, Huyết Sắc Thành có hai đại thương hội cùng 3 đại gia tộc, mỗi một thế lực đều có võ giả Thiên Cương Cảnh trấn giữ, trong đó thế lực của Mã Gia là mạnh nhất, đây chính là gia tộc cổ xưa nhất ở Huyết Sắc Thành, đã có lịch sử hơn 100 năm, còn lại hai đại gia tộc cùng với 2 đại thương hội thực lực cũng không kém nhiều lắm.

Về phần tiểu thư ngồi trong xe ngựa, là con nuôi của Hội Trưởng Thương Hội, gọi là Lữ Dao.

“Trần huynh đệ, người từ đâu tới.” Một gã võ giả Địa Sát Cảnh ngũ trọng tên là Hoàng Bưu hỏi Lý Phù Trần.

Lý Phù Trần nói: “Ta từ Đầu Linh Vực tới, dự định đến Bách Chiến Vực để mở mang tầm mắt.”

“Người thật gan dạ, dám đơn thương độc mã xông vào Bách Chiến Nguyên.” Hoàng Bưu giơ ngón tay cái lên, tuy rằng phần lớn địa phương ở Bách Chiến Nguyên an toàn một chút, nhưng chỉ là tương đối mà thôi, đối với võ giả Địa Sát Cảnh mà nói, vẫn là rất nguy hiểm.

Lý Phù Trần cười nói: “Trước đây ta còn cho rằng chỉ là nói quá, bây giờ mới biết là thật.”

Hoàng Bưu nói tiếp: “Bách Cốt Linh người gặp hôm nay là loại yếu nhất, nếu như gặp phải Bạch Cốt Linh trung cấp, tất cả chúng ta đều phải chết ở chỗ này.”

Bạch Cốt Linh được chia làm 3 đẳng cấp: Cấp thấp, cấp trung cùng cao cấp.

Bạch Cốt Linh cấp thấp tương ứng với võ giả Địa Sát Cảnh, Bạch Cốt Linh cấp trung tương ứng với võ giả Thiên Cương Cảnh, còn Bạch Cốt Linh cao cấp tương ứng với võ giả Thoát Thai Cảnh.

“Có thứ gì lợi hại hơn so với Bạch Cốt Linh cao cấp không?” Lý Phù Trần hỏi.

Hoàng Bưu gật đầu, “Có, khẳng định có, ở sâu bên trong Bách Chiến Nguyên, có địa phương có oán khí vô cùng nồng đậm, nghe nói, có người từng nhìn thấy Bạch Cốt Linh màu đỏ.”

“Bạch Cốt Linh màu đỏ?”

Chỉ là nghe kể, Lý Phù Trần đã có thể tưởng tượng ra mức độ hung hãn của Bạch Cốt Linh này.

Mấy ngày tiếp theo, đoàn người Lý Phù Trần lại đụng phải một con Bạch Cốt Linh cấp thấp, đầu Bạch Cốt Linh cấp thấp này yếu hơn so với đầu Bạch Cốt Linh gặp lần trước, sau 5 phút đã bị đánh tan thành xương vụn.

5 ngày sau, thương đội ra khỏi Bách Chiến Nguyên.

“Phía trước là Phi Nhận Thành, thương phẩm của chúng ta, có một số bán ở chỗ này.” Hoàng Bưu hướng Lý Phù Trần nói.

Lý Phù Trần gật đầu, dù sao thì hắn cũng đang đi cùng bọn họ, đi theo mua bán cũng được.

Muốn vào Phi Nhận Thành phải giao nộp lệ phí, người bình thường, một người một ngân tệ, thương nhân phổ thông, một người một kim tệ, mà cả một thương đội thì, một người phải mất 10 kim tệ, sau khi nộp đủ kim tệ, đoàn người mới có thể đi vào Phi Nhận Thành.

“Trần huynh đệ, phải ba ngày sau chúng ta mới rời đi, đến lúc đó gặp tại Phi Ngự Từ lâu.” Hoàng Bưu nói.

“Không thành vấn đề, ba ngày sau gặp lại.”

Từ đầu chí cuối, Lý Phù Trần chưa từng thấy mặt của Lữ Dao.

Phi Nhận Thành, có số lượng nhân khẩu ít hơn một chút so với Huyết Sắc Thành, có khoảng hơn 4 trăm vạn nhân khẩu.

Trong thành phố, võ giả nhiều không kể xiết, võ giả Địa Sát Cảnh ở bên ngoài thường rất khó gặp được, còn ở trong thành đâu đâu cũng có, thậm chí còn có thể thấy võ giả Thiên Cương Cảnh đang ngồi ở tầng cao nhất của từ lâu.

“Vị võ giả đại nhân này, không biết có cần trợ giúp tìm kiếm gì không?”

Đang đi ở trên đường cái, có một cậu bé tỏ vẻ sợ sệt bước từng bước nhỏ đi tới.

Lý Phù Trần liếc mắt quan sát cậu bé, quần áo rách rưới, thân thể hơi gầy gò, đây là một cậu bé thuộc tầng lớp bình dân.

Ở bất kỳ một cái thành thị nào, cũng có mặt sáng và mặt tối.

Lý Phù Trần không muốn vô duyên vô cớ giúp đỡ cậu bé, nói: “Trong thành có nơi nào thú vị, thì mang ta tới đó, đây là một kim tệ trả công cho ngươi.” Lấy ra 1 kim tệ, Lý Phù Trần bấm tay bắn ra, rơi vào trong tay của cậu bé.

“Một cái kim tệ”

Mắt cậu bé sáng lên, đây là lần đầu tiên cậu bé đi ra ngoài kiếm ăn, cậu bé vốn là một người hướng nội, rất sợ gặp người lạ, trước đây là em gái của cậu bé đi kiếm ăn, bây giờ em ấy bị bệnh, cho nên cậu bé phải cố gắng vượt qua được nỗi sợ trong lòng mình, ra ngoài kiếm ăn.

“Ta sẽ dẫn đại nhân đi Cổ Vật Nhai, ta nghe nói, tất cả võ giả đến Phi Nhận Thành, đều muốn đi tới đó để thử vận may.” Cậu bé kìm nén sự hưng phấn nói.

“Tốt, vậy đi tới Cổ Vật Nhai.”

Đối với Bách Chiến Vực, Lý Phù Trần còn rất nhiều thứ chưa biết, lần này tranh thủ kiến thức một chút.

Cổ Vật Nhai là một khu phố rất dài, trên con phố này, có rất nhiều cửa hàng, bày bán đủ các loại mặt hàng, theo như lời cậu bé nói, có rất nhiều võ giả đi tới Cổ Vật Nhai, còn người thường căn bản sẽ không tới đây.

Bạn đang đọc truyện *Vĩnh Hằng Chí Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 197: Quạt Chiến

(Thiết phiến = quạt chiến, là một loại quạt dùng để chiến đấu, các bạn có thể tìm chi google để hiểu rõ hơn.)

Cổ Vật Nhai có hình chữ phong, gồm một trục đường chính, và 6 đường phụ.

Chủ yếu đi lại trên trục đường chính, Lý Phù Trần thỉnh thoảng lại đi vào một cửa hàng bán đồ cổ nhìn một chút.

Những cửa hàng bán đồ cổ này, bày bán rất nhiều thứ, có một số đồ vật rất là cổ quái.

Như một khối khoáng thạch có hình thù kì lạ, như một ít mảnh vụn vũ khí, như một gốc thực vật héo rũ, thậm chí còn có cửa hàng bày bán cả một khối xương trắng và giới thiệu là xương của yêu thú cấp 5, cũng may chưa có chém gió là xương cốt của yêu thú cấp 6.

Lý Phù Trần sử dụng ý thức quét qua, phát hiện ra đây chỉ là xương cốt của yêu thú thông thường, chẳng qua khối xương đã bị động tay chân, nhìn thoáng qua có chút khác biệt.

“Khách nhân đi qua hãy vào xem một chút, cửa hàng ta hôm nay bán ra một số mảnh vụn vũ khí, tất cả đều được tìm thấy tại một hiểm địa, bên trong rất có thể lẫn lộn mảnh vụn của vũ khí cao cấp.” Một cửa hàng bán đồ cổ, cho mấy tiểu nhị đứng hết lớn chào hàng.

“Võ giả đại nhân, đừng vào đó, tiệm này bình thường hay giả bộ lừa người.” Cậu bé lên tiếng nhắc nhở Lý Phù Trần.

Lý Phù Trần cúi xuống nhìn, nói: “Uh, còn không biết tên của ngươi, ngươi tên gì?”

“Tiểu nhân tên là Tiểu Thông.” Cậu bé e dè nói.

“Tiểu Thông, tên rất dễ nghe, ngươi còn người thân không?”

“Tiểu nhân còn 1 người em gái.”

“Cha mẹ của ngươi đâu?”

“Cha mẹ của tiểu nhân cũng là võ giả, thế nhưng họ đều đã qua đời, chỉ còn lại tiểu nhân và em gái.” Tiểu Thông ánh mắt rất kiên cường, nhưng Lý Phù Trần vẫn thấy được trong ánh mắt có chút đau buồn.

Nghe vậy, Lý Phù Trần thờ dãi một hơi, Tiểu Thông quả thực rất đáng thương, ở thế giới này, ai cũng có cơ hội tu luyện, rất nhiều gia đình bình thường, có cha mẹ đều là võ giả Luyện Khí Cảnh, con cái họ sau khi lớn lên, cũng sẽ trở thành võ giả Luyện Khí Cảnh, làm võ giả, thì phải đi ra ngoài kiếm ăn, khó tránh khỏi gặp phải nguy hiểm.

“Em gái ngươi ở nhà một mình, có an toàn hay không, nếu không ngươi đi về trước đi!” Lý Phù Trần nói.

Tiểu Thông lắc đầu, “Võ giả đại nhân yên tâm, tiểu nhân đã khóa cửa lại, hơn nữa, làm ăn phải giữ chữ tín, tiểu nhân đã nhận kim tệ của đại nhân, nên phải làm việc thật tốt mới được.” Cậu bé chỉ mới mang Lý Phù Trần đi tới nơi này, chứ chưa giới thiệu được điều gì, khiến cho cậu bé cảm thấy không yên tâm.

Lý Phù Trần cười nói: “Ngươi cứ về trước đi, đem em gái của ngươi cùng tới, ta mời các ngươi đi ăn.”

Tiểu Thông khò sò nói: “Em gái của tiểu nhân bị bệnh, trước đây đều là em ấy ra ngoài kiếm ăn.”

Nói xong, Tiểu Thông cúi đầu, cảm thấy xấu hổ.

“Nếu như ngươi thương em gái, thì hãy về trước đi, em gái ngươi cần có người chăm sóc, hơn nữa, ta còn ở lại Phi Nhận Thành ba ngày, ngươi đem địa chỉ nhà cho ta, khi cần ta sẽ đi tìm ngươi, nhờ ngươi dẫn ta đi dạo Phi Nhận Thành.” Lý Phù Trần nói.

“Nhà của tiểu nhân ở số 952 Diệp Từ Quạt nằm ở khu bắc Phi Nhận Thành, võ giả đại nhân, đại nhân là một người tốt, hai ngày tiếp theo, tiểu nhân sẽ dẫn người đi khắp Phi Nhận Thành.” Tiểu Thông biết tình trạng bệnh tình của em gái hiện tại rất xấu, nếu như có tiền mua thuốc cùng với đồ ăn, hẳn sẽ chỉ ở nhà chăm sóc cho em gái.

“Người tốt sao?” Lý Phù Trần cười cười.

“Được, nhà số 952 Diệp Từ Quạt nằm ở khu bắc Phi Nhận Thành, ta đã nhớ kỹ, buổi tối ta sẽ tới tìm ngươi.” Lý Phù Trần không có khả năng trợ giúp tất cả mọi người, thế nhưng nếu có thể, thì hẳn cũng không ngần ngại trợ giúp người khác.

Người sống trên đời, cũng không chỉ có tu luyện.

“Võ giả đại nhân, tiểu nhân xin đi trước.”

Tiểu Thông trong lòng cảm thấy rất vui, một kim tệ có thể mua được rất nhiều đồ, trước tiên sẽ đi mua thuốc, sau đó lại mua thêm mấy cái bánh bao rồi mới trở về nhà.

“Đi thôi!” Lý Phù Trần phát phát tay ra hiệu.

Đội Tiểu Thông rời khỏi, Lý Phù Trần đi vào một cửa hàng bán mảnh vụn vũ khí, hẳn cũng muốn nhìn xem, có thể từ trong cửa hàng này, tìm được thứ gì thú vị hay không.

“Khách quan, mời vào bên trong.” Thấy có khách bước tới cửa, tiểu nhị nhanh nhẩu ra tiếp đón.

“Đây là mảnh vụn vũ khí đến từ hiểm địa?” Lý Phù Trần chỉ vào một cái sọt toàn mảnh vụn vũ khí, hỏi.

Tiểu nhị trả lời: “Đúng vậy thưa quan khách, một mảnh vụn vũ khí có giá 100 kim tệ, mua 10 thì được tặng 1, mua càng nhiều được tặng càng nhiều.”

“Được, để ta xem một chút.” Lý Phù Trần cầm lên một mảnh vụn vũ khí, quan sát.

Muốn quan sát xem có phải mảnh vỡ của vũ khí cao cấp hay không, thì phải xem Khí Văn.

Vũ khí càng cao cấp, Khí Văn càng thêm huyền diệu.

Ví như Ô Kim Kiếm của Lý Phù Trần, trên bề mặt kiếm có Khí Văn Huyền Cấp trung giai.

Khí Văn có thể khiến cho trọng lượng cùng với độ sắc bén của vũ khí phát sinh biến hóa rất lớn.

Như Ô Kim Kiếm được đúc từ Ô Kim Thiết, căn cứ vào độ lớn nhỏ của thanh kiếm, cùng với trọng lượng của Ô Kim Thiết, thanh Ô Kim Kiếm này của Lý Phù Trần, bình thường mà nói, chỉ nặng hơn mười cân.

Mà dựa theo giá trị của Ô Kim Thiết, một cân có giá khoảng mấy ngàn kim tệ, hơn mười cân giá trị cũng tới mấy vạn kim tệ.

Thế nhưng sau khi khắc Khí Văn Huyền Cấp trung giai lên bề mặt, trọng lượng của Ô Kim Kiếm, liền tăng lên trăm cân, hơn nữa vô cùng sắc bén, mơ hồ có kiếm khí tỏa ra, giá trị cũng được tăng lên rất nhiều, ở bên ngoài có giá khoảng 20 vạn kim tệ.

Tại Đông Lâm Đại Lục, có thể chế tạo ra vũ khí Huyền Cấp cao giai, đã được coi là Chế Tạo Đại Sư, còn có thể chế tạo ra vũ khí Huyền Cấp đỉnh giai, thì được coi là người đứng đầu Chế Tạo Đại Sư, một nhân vật như vậy, bất kỳ tông môn nào cũng muốn có được.

Về phần có thể chế tạo ra vũ khí Địa Cấp, không còn gọi là Chế Tạo Đại Sư, mà là Chế Tạo Tông Sư.

Chỉ tiếc là, toàn bộ Đông Lâm Đại Lục chưa từng xuất hiện Chế Tạo Tông Sư.

Như Thương Lan Tông, cũng chỉ có một vị Chế Tạo Đại Sư.

Nếu như có thể tìm thấy một mảnh vụn của vũ khí Địa Cấp, đối với võ giả mà nói, giá trị cũng không lớn lắm, thế nhưng đối với Chế Tạo Đại Sư mà nói, không thể nghĩ ngờ đó là một bảo vật chỉ có thể gặp không thể cầu.

Chế Tạo Đại Sư hoàn toàn có thể tìm hiểu được Khí Văn trên mảnh vụn vũ khí Địa Cấp, từ đó có thể nâng cao tay nghề về Khí Văn của mình lên một bước.

Cầm lấy một mảnh vụn vũ khí, Lý Phù Trần dùng ý thức đào qua, không khỏi nở nụ cười.

Đây chỉ là mảnh vụn vũ khí Hoàng Cấp đỉnh giai, hạch tâm của Khí Văn vô cùng đơn giản, chẳng qua cửa hàng này có động tay chân đôi chút, sau khi mang mảnh vụn vũ khí về khắc thêm vào một ít Khí Văn, xét về tổng thể, 2 loại khí văn lẫn lộn cùng một chỗ, cũng khiến cho khách xem hàng cảm thấy vô cùng phức tạp.

Mà đối với võ giả không nhận biết được mà nói, phức tạp hay là huyền diệu, cũng không có gì khác nhau.

Đáng tiếc là ý thức của Lý Phù Trần vô cùng cường đại, từ lúc tấn chức đến Địa Sát Cảnh, ý thức của hắn, cũng không hề thua kém so với võ giả Thiên Cương Cảnh, cụ thể mạnh bao nhiêu, chính hắn cũng không rõ ràng, bởi vì không có đối tượng để tham chiếu.

Dùng ý thức đào qua, hắn ngay lập tức phát hiện, điểm khác nhau của 2 loại Khí Văn, trong đó có 1 loại không phải là Khí Văn vốn có của mảnh vụn vũ khí.

Buông mảnh vụn vũ khí này, Lý Phù Trần cầm lên một mảnh khác, mảnh này còn kém hơn, chỉ là mảnh vụn của vũ khí Hoàng Cấp cao giai, trên bề mặt cũng được khắc thêm một ít Khí Văn.

Chỉ sau chốc lát công phu, Lý Phù Trần đã cầm lên hơn 10 khối mảnh vụn vũ khí, một mảnh vụn của vũ khí Huyền Cấp cũng không có.

“Nhìn thêm mấy mảnh nữa vậy.”

Lý Phù Trần tùy ý cầm lên một mảnh vụn của cái quạt chiến có màu xám tro, dùng ý thức quét qua.

“Đi, cái mảnh vụn này dường như là của vũ khí Huyền Cấp.”

Khí Văn cũng không chỉ tồn tại ở mặt ngoài, mà ngay cả bên trong vũ khí cũng có, võ giả bình thường khi kiểm tra Khí Văn của vũ khí, là dùng chân khí để cảm thụ, còn Lý Phù Trần vừa dùng chân khí lại cộng thêm cả ý thức, hắn có thể cảm nhận được, bên trong khối quạt chiến này có Khí Văn vô cùng huyền diệu, và lại bên ngoài bề mặt cũng không có khắc thêm chút Khí Văn nào, không biết đã xảy ra chuyện gì.

Dùng ý thức thâm nhập vào trong mảnh vỡ, Lý Phù Trần có thể khẳng định, đây không phải là mảnh vụn của vũ khí Huyền Cấp thông thường, ngay cả

Khí Văn của Ô Kim Kiếm, cũng không có phức tạp và huyền diệu như thế này, ngay cả một thành cũng không bằng.

“Chẳng lẽ là Huyền Cấp cao giai, thậm chí là Huyền Cấp đỉnh giai?” Lý Phù Trần không có chắc chắn.

Bạn đang đọc truyện *Vĩnh Hằng Chí Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 198: Mảnh Vụn Vũ Khí Địa Cấp

Dịch giả: Cô Đơn 1 Vì Sao

“Mảnh vụn quạt chiến này, nhất định phải mua bằng được.” Lý Phù Trần trầm hạ quyết tâm.

Bởi vì tìm thấy mảnh quạt chiến, nên Lý Phù Trần không có vội mà rời khỏi đó, biết đâu tiếp tục tìm kiếm lại có thể tìm được thứ gì đó quý giá hơn.

Sau một lúc tìm kiếm, trên tay Lý Phù Trần đã cầm hơn 10 khối mảnh vụn vũ khí, trong số đó chỉ có mảnh quạt chiến là có giá trị, còn lại đều là mảnh vụn vũ khí Hoàng Cấp.

Chỉ là để phòng ngừa vạn nhất, Lý Phù Trần tính toán mua hết mảnh vụn cầm trên tay.

“Ta muốn mua 10 khối mảnh vụn vũ khí này.” Lý Phù Trần hướng tiểu nhị nói.

“Dạ được, Chưởng Quỹ mời ra tính toán.” Tiểu nhị nhanh chóng đi gọi chưởng quỹ.

Cửa hàng này rất lớn, hiện tại chưởng quỹ đang ở bên trong nói chuyện với những người khách khác, nghe được tiểu nhị gọi, liền đi ra, nói: “Mua 10 khối mảnh vụn vũ khí, được tặng một khối, tổng cộng là 1000 kim tệ.”

Chưởng quỹ tươi cười hơn hờ.

1000 kim tệ không phải là một con số nhỏ, bình thường cửa hàng của bọn họ, một ngày cũng chỉ thu nhập được một hai trăm kim tệ mà thôi, xem ra mớ mảnh vụn vũ khí này, vẫn có chút sức hấp dẫn, chỉ cần có người chịu mua, là có thể kiếm được một khoản.

Thanh toán xong kim tệ, Lý Phù Trần rời khỏi cửa hàng.

“Hiện tại còn chưa xác định được mảnh vụn quạt chiến này là mảnh vụn của vũ khí cấp bậc nào, chi bằng đi tới cửa hàng bán vũ khí nhìn xem.” Suy nghĩ một chút, Lý Phù Trần bắt đầu hỏi thăm địa chỉ của cửa hàng bán vũ khí.

Trong Phi Nhận Thành có hơn 10 cửa hàng bán vũ khí, mà ở Cổ Vật Nhai lại không có, gần hấn nhất có một cửa hàng đặt tại Kỵ Binh Nhai, ở ngay cạnh Cổ Vật Nhai.

Kỵ Binh Nhai, là con đường rất nổi tiếng ở Phi Nhận thành, chuyên chế tạo và buôn bán vũ khí.

Đi trên đường, Lý Phù Trần nhìn về phía bên phải, thấy có một cửa hàng buôn bán vũ khí tên là Tinh Bình Các, liền tới gần đó.

“Khách quan, không biết ngài cần vũ khí đẳng cấp gì.” Chưởng quỹ thấy có khách tới cửa, vội vã tiến ra hỏi han.

Lý Phù Trần nói: “Cửa hàng của ngài, vũ khí cao cấp nhất có phẩm cấp gì.”

Chưởng quỹ ánh mắt sáng lên, “Khách quan đã tới đúng chỗ rồi, Tinh Bình Các của ta là nơi chuyên chế tạo những vũ khí đẳng cấp cao, trong đó cao nhất là vũ khí Huyền Cấp trung giai, chẳng qua giá trị khá cao, không dưới 18 vạn kim tệ.”

Có thể chế tạo vũ khí Huyền Cấp cao giai đều là Chế Tạo Đại Sư, Tinh Bình Các mặc dù là cửa hàng lớn cũng không có nhân vật như vậy, trên thực tế, cũng không nhất thiết phải có, tuy Phi Nhận thành là thành thị lớn có tới hơn 4 triệu nhân khẩu, thế nhưng người tìm mua vũ khí Huyền Cấp trung giai cũng rất ít, chứ nói gì tới vũ khí Huyền Cấp cao giai, tất cả võ giả Địa Sát Cảnh, làm gì có đủ tiền để mua, chỉ có võ giả Thiên Cương Cảnh mới có thể mua nổi.

“Nga, vậy ngài có biết cửa hàng vũ khí nào ở Phi Nhận Thành, có bán vũ khí Huyền Cấp cao giai không?” Đối với vũ khí Huyền Cấp trung giai, Lý Phù Trần không có hứng thú.

Chưởng quỹ mặc dù có chút thất vọng, nhưng vẫn khách khí nói: “Ở Phi Nhận Thành chỉ có Huyền Khí Các mới có vũ khí Huyền Cấp cao giai để bán, chẳng qua ta thấy khách quan chỉ là võ giả Địa Sát Cảnh, mua vũ khí Huyền Cấp cao giai không quá tốt, dễ bị người khác để ý tới, và lại võ giả Địa Sát

Cảnh cũng khó có thể phát huy hết uy lực của vũ khí Huyền Cấp cao giai.”

Lý Phù Trần cười cười, cũng không có giải thích.

Lời chương quỹ nói không sai, phần lớn võ giả Địa Sát Cảnh đều dùng vũ khí Huyền Cấp cấp thấp, có rất ít người sở hữu vũ khí Huyền Cấp trung giai, về phần vũ khí Huyền Cấp cao giai lại là không dám dùng, ở những nơi như Bách Chiến Vực này, người mang bảo vật, chính là muốn chết, rất dễ bị người khác tìm cách chiếm đoạt.

Chẳng qua Lý Phù Trần cũng không có dự định mua vũ khí Huyền Cấp cao giai, hắn chỉ là muốn quan sát Khí Vãn của vũ khí Huyền Cấp cao giai một chút.

Sau một phen hỏi thăm, Lý Phù Trần đã đi tới con đường phồn hoa nhất Phi Nhận Thành, đó là Phi Nhận Nhai, mà Huyền Khí Các chính là ở con đường này.

Huyền Khí Các, cái tên đã nói lên tất cả, nơi đây chỉ bán vũ khí Huyền Cấp, còn vũ khí cấp thấp hơn không bán.

Bên trong đại sảnh có không ít người, phần lớn đều là võ giả Địa Sát Cảnh, cũng có một ít võ giả Thiên Cương Cảnh.

“Khách quan, ngài cần vũ khí đẳng cấp gì?” Lý Phù Trần vừa bước vào trong, thì có một tiểu nhị tiến tới tiếp đón, về phần chương quỹ, thì đang bận tiếp đón mấy vị võ giả Thiên Cương Cảnh.

Lý Phù Trần nói: “Ta cần vũ khí Huyền Cấp cao giai.”

Tên tiểu nhị giật mình, thầm nghĩ: “Có khi nào đây chính là một vị thiếu chủ của gia tộc lớn nào đó.”

Vũ khí Huyền Cấp cao giai, giá trị hơn 10 vạn kim tệ, cũng chỉ có võ giả Thiên Cương Cảnh cùng với các thiếu chủ của gia tộc lớn mới có thể mua nổi.

“Khách quan, xin mời theo ta.”

Vũ khí Huyền Cấp cao giai không có trưng bày ở tầng một, mà là ở tầng hai. Đi lên tầng hai, tiểu nhị nói: “Khách quan, ở đây đều là vũ khí Huyền Cấp cao giai, đao thương kiếm kích, mọi thứ đều có.”

“Tất cả vũ khí này đều là Huyền Cấp cao giai sao? Quả nhiên bất phàm.”

Lý Phù Trần cầm lấy một thanh kiếm, thanh kiếm này có màu xám bạc, cầm ở trên tay không hề nhẹ, ước chừng nặng khoảng bốn năm trăm cân, kiếm ra khỏi vỏ, có một luồng sáng màu xám bạc lóe lên rồi biến mất, Lý Phù Trần bị chém đứt một chòm tóc.

“Tốt, kiếm khí rất mãnh liệt.” Lý Phù Trần có chút kinh ngạc.

Ô Kim Kiếm chỉ có một tia kiếm khí nhàn nhạt mà thôi, luận về độ mạnh yếu của kiếm khí thì, cũng không bằng 3 thành của thanh kiếm này.

Thảo nào chỉ có Chế Tạo Đại Sư mới có thể chế tạo ra vũ khí Huyền Cấp cao giai, bởi vì cần trình độ chế tạo Khí Vãn quá cao.

Dùng chân khí cùng ý thức xâm nhập vào trong kiếm, Lý Phù Trần nhìn thấy Khí Vãn của thanh kiếm.

Chân mày hơi nhíu lại, thanh kiếm này mặc dù là vũ khí Huyền Cấp cao giai, thế nhưng trình độ Khí Vãn vẫn kém xa so với Khí Vãn của mảnh quạt chiến.

“Xem ra mảnh quạt chiến này, chí ít cũng là mảnh vỡ của vũ khí Huyền Cấp đỉnh giai.”

Lý Phù Trần quan sát xong, hướng tiểu nhị nói: “Mang ta đi nhìn xem vũ khí Huyền Cấp đỉnh giai.”

Tiểu nhị khổ sở nói: “Vũ khí Huyền Cấp đỉnh giai là báu vật của Huyền Khí Các, nếu như khách quan thật lòng muốn mua, thì ta có thể đi thông báo cho chương quỹ, còn nếu như không thật lòng thì, vũ khí Huyền Cấp đỉnh giai không thể đem ra được.”

“Là sao, đến nhìn cũng không được à? Không nhìn thử, ta làm sao biết có nên mua hay là không.” Lý Phù Trần thân nhiên nói.

Hoài nghi Lý Phù Trần là thiếu chủ của một gia tộc lớn, tiểu nhị không dám chậm trễ, nói: “Khách quan đợi một chút, ta đi thông báo cho chương quỹ.”

Rất nhanh, chương quỹ đã chạy tới.

“Xin chào khách quan, là ngài muốn mua vũ khí Huyền Cấp đỉnh giai? Chẳng hay cao danh quý tánh của khách quan là gì?” Chương quỹ hỏi dò.

Lý Phù Trần nói: “Họ Trần.”

Nghe vậy, chương quỹ cố gắng tìm tòi ký ức.

Chẳng lẽ là Trần gia ở Phong Bạo Thành?

Phong Bạo Thành, là một thành thị nổi tiếng ở Bách Chiến Vực, có hơn 10 triệu nhân khẩu, mà địa vị của Trần gia vô cùng cao quý, chỉ tính võ giả Thiên Cương Cảnh đã có tới hai mươi mấy vị.

Nếu như là thiếu chủ của Trần gia, đó chính là khách quý, chương quỹ cẩn thận hỏi dò: “Khách quan là người Trần gia ở Phong Bạo Thành.”

Lý Phù Trần lập lời nói: “Thế nào, nếu ta không phải là con cháu của Trần gia, thì không thể mua vũ khí Huyền Cấp đỉnh giai.”

“Tất nhiên là không phải, khách quan, mời đi theo ta.”

Nghe giọng điệu của Lý Phù Trần, chương quỹ nhận định Lý Phù Trần ở Trần gia có địa vị rất lớn.

Vũ khí Huyền Cấp đỉnh giai được trưng bày ở tầng 3.

Tầng 3, 3 món vũ khí Huyền Cấp đỉnh giai được trưng bày rất cẩn thận, mỗi một món đều toát lên khí tức giết chóc, dường như đã trải qua vô vàn cuộc chiến.

Chẳng qua trong số 3 món vũ khí Huyền Cấp đỉnh giai này lại không có kiếm.

Cầm lấy một món vũ khí Huyền Cấp đỉnh giai, Lý Phù Trần dùng chân khí cùng với ý thức xâm nhập vào trong.

“Tốt, Khí Vãn vô cùng huyền diệu.” Dùng ý thức quan sát, Lý Phù Trần tìm đập mạnh thờ hồn hên.

Món vũ khí Huyền Cấp đỉnh giai này là một cây kích, Khí Vãn của cây kích rất phức tạp mang phong cách cổ xưa.

Chỉ là, so với Khí Vãn của mảnh quạt chiến, dường như vẫn kém hơn.

Mà Khí Vãn trong mảnh quạt chiến, chỉ là một phần nhỏ, không phải là Khí Vãn hoàn chỉnh, từ đó có thể nghĩ, Khí Vãn hoàn chỉnh của quạt chiến sẽ huyền diệu tới mức nào.

Giờ phút này, Lý Phù Trần đã có thể khẳng định, mảnh vụn quạt chiến chỉ có thể là mảnh vỡ của vũ khí Địa Cấp.

Bạn đang đọc truyện *Vĩnh Hằng Chí Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 199: Diệp Tử Quạt

Dịch giả: Cô Đơn 1 Vì Sao

“Không hổ là Huyền Khí Tông, ở Đông Lâm Đại Lục, cũng chỉ có Huyền Khí Tông mới đem vũ khí Huyền Cấp đỉnh giai ra bán.” Chủ nhân thực sự của Huyền Khí Các, không phải là người thường, mà chính là Huyền Khí Tông danh tiếng lẫy lừng ở Đông Lâm Đại Lục.

Huyền Khí Tông, nổi danh trong việc chế tạo vũ khí.

Những tông môn khác, có thể có được một vị Chế Tạo Đại Sư hàng đầu đã là rất tốt rồi, mà Huyền Khí Tông có chừng hơn mười vị Chế Tạo Đại Sư đứng đầu, chỉ cần có đủ tài liệu, là có thể cuộn cuộn không ngừng chế tạo ra vũ khí Huyền Cấp đỉnh giai.

Trong Bách Chiến Vực, hầu như thành thị nào cũng đều có Huyền Khí Các, mỗi một Huyền Khí Các đều có bày bán một vài món vũ khí Huyền Cấp đỉnh giai, ít thì một hai kiện, nhiều thì ba năm món.

Tất nhiên, vũ khí Huyền Cấp đỉnh giai có giá vô cùng đắt đỏ, 3 món vũ khí Huyền Cấp đỉnh giai trong Huyền Khí Các này, giá rẻ nhất cũng phải 600 vạn kim tệ, món đắt nhất lên tới 800 vạn kim tệ, quả thực giống như là ăn cướp kim tệ vậy.

Phải biết rằng xếp 800 vạn kim tệ cùng một chỗ, hoàn toàn có thể tạo thành một núi vàng nhỏ.

Nghe thấy Lý Phù Trần tán dương Huyền Khí Tông, chương quỹ của Huyền Khí Các tỏ ra kiêu ngạo, nói: “Đây là điều đương nhiên, Huyền Khí Tông ta có rất nhiều Chế Tạo Đại Sư hàng đầu, trong thời gian tới có thể sẽ xuất hiện một vị Chế Tạo Tông Sư cũng không chừng.”

Chế Tạo Tông Sư, có địa vị vô cùng tôn quý, có thể nói, còn muốn cao quý hơn cả võ giả Thoát Thai Cảnh, ví như có một vị Chế Tạo Tông Sư, thấy cái tông môn nào không vừa mắt, chỉ cần nói một câu, nói không chừng sẽ có vô số tông môn cùng công kích cái tông môn này.

Lý Phù Trần nói: “Chương quỹ, cái ta cần chính là một thanh bảo kiếm Huyền Cấp đỉnh giai, không biết chi nhánh Huyền Khí Các này có không?” Lý Phù Trần tất nhiên không thể nói mình chỉ là đến xem chứ không có mua, nếu nói như vậy, khó tránh khỏi phiền phức.

Chương quỹ nhieu mầy, không cần nghĩ hần cũng hiểu cuộc mua bán này đã thất bại.

Hắn nói: “Trần công tử, ở Đông Lâm Đại Lục người sử dụng đao và kiếm quá nhiều, theo hiểu biết của ta, công tử nếu muốn mua bảo kiếm Huyền Cấp đỉnh giai, chỉ còn cách đi tới Huyền Khí Tông đặt hàng, về phần lúc nào có thể nhận được, ta cũng không rõ.”

Trần gia mặc dù là một gia tộc lớn, nhưng so với toàn bộ gia tộc cùng với tông môn ở Đông Lâm Đại Lục, cũng không coi vào đâu, muốn đặt hàng một thanh bảo kiếm Huyền Cấp đỉnh giai, xếp hàng chờ mười năm tám năm cũng là chuyện bình thường, có khi cả đời cũng chưa tới lượt, bởi vì người có bối cảnh lớn hơn, hoàn toàn có thể chen ngang.

“Ra là vậy, có lẽ ta nên đi tới thành thị khác thử vận may đi!” Lý Phù Trần cố ý bày ra bộ dáng thất vọng.

“Trần công tử đi thông thả.” Chương quỹ đưa tiễn Lý Phù Trần ra tới tận ngoài cửa.

Đi ở trên đường cái, Lý Phù Trần trong lòng cảm thấy rất thoải mái.

Một khối mảnh vụn vũ khí Địa Cấp, nếu như đem tới Huyền Khí Tông, tuyệt đối là một báu vật vô giá, có thể bán được mấy triệu, thậm chí mười mấy triệu kim tệ cũng không chừng.

Tất nhiên, hắn sẽ không làm như vậy.

Tham thì thâm, một khối mảnh vụn vũ khí Địa Cấp có giá trị rất lớn, tốt nhất là mang về Thương Lan Tông, tặng cho vị Chế Tạo Đại Sư hàng đầu kia tìm hiểu, nếu như vị Chế Tạo Đại Sư hàng đầu này có thể ngộ ra điều gì, bước vào hàng ngũ Chế Tạo Tông Sư, sẽ giúp cho địa vị của Thương Lan Tông vững như Thái Sơn.

“Chuyện này để về rồi tính, hiện tại mảnh vụn vũ khí Địa Cấp này, có thể làm đòn sát thủ của ta.”

Mảnh vụn vũ khí Địa Cấp, uy năng trăm không còn một, chỉ là rất sắc bén, Lý Phù Trần đã thử qua, sau khi truyền chân khí vào mảnh vỡ, có thể dễ dàng xuyên thủng hộ thể chân khí của chính mình, khả năng loại bỏ hộ thể chân khí, không thua gì mũi tên Phá Ma, thậm chí còn hữu dụng hơn.

Sắc trời dần tối, ánh hoàng hôn buông xuống Phi Nhận Thành.

Thờ phào nhẹ nhõm, Lý Phù Trần mất khá nhiều thời gian hỏi thăm, cuối cùng cũng đi đến Diệp Tử Quật.

Phi Nhận Thành rất lớn, đường xá chằng chịt, đi gần một canh giờ, Lý Phù Trần mới đi đến Bắc Thành.

Trên một con đường nhỏ ở Diệp Tử Quật, Tiểu Thông cũng vừa trở về.

Một cái kim tệ bằng 10 ngân tệ, cậu bé mua thuốc hết 4 ngân tệ, sau đó lại tốn mười mấy đồng mua mấy cái bánh bao cùng một xiên kẹo hồ lô mà em gái thích ăn nhất, còn dư lại 5 ngân tệ cậu bé cất vào trong túi, muốn mang về giao cho em gái quản lý.

Bởi vì cậu bé gầy gò nhỏ yếu, cho nên phải mất khoảng 3 canh giờ, mới đi đến Bắc Thành.

Sắc mặt xanh xao, đôi môi khô nứt, nhưng lại tràn đầy vẻ hưng phấn, cậu bé hận không thể lập tức phi về nhà.

“Ủa, đây không phải là Tiểu Thông sao? Vậy mà có tiền mua bánh bao cùng kẹo hồ lô, xem ra hôm nay buôn bán kiếm được một khoản a!” Mấy tên côn đồ khoảng hai mấy tuổi chặn lại lối đi của Tiểu Thông.

Tiểu Thông ánh mắt cảnh giác, liền xoay người chạy nhanh vào một ngõ hẻm để bỏ chạy.

“Thằng nhóc con, nhìn thấy La Ca còn dám chạy.” Mấy tên côn đồ các kẻ nổi giận, đuổi theo đem cậu bé đánh ngã xuống đất, một tên côn đồ cúi xuống lấy túi tiền của Tiểu Thông, đồ ra được 5 ngân tệ.

“La Ca, có 5 ngân tệ.”

Cầm lấy 5 ngân tệ, tên côn đồ gọi là La Ca nhếch miệng cười nói: “5 ngân tệ này, La Ca liền tịch thu, nhưng mà ngươi nhìn thấy La Ca còn dám chạy, không dạy cho ngươi một bài học, thì mất hết tôn nghiêm của La Ca ta.”

La Ca cầm lấy một gói bánh bao cho vào mồm nhai ngấu nghiến, sau đó dùng chân đá vào lưng của Tiểu Thông.

Tiểu Thông suýt chút nữa ngất đi, nhưng vẫn cắn chặt răng chịu đựng, tỏ ra vô cùng quật cường, chỉ là miệng thở hổn hển.

“Còn tỏ ra cứng rắn, đây là thuốc mà ngươi mua cho em gái đi!” La Ca nhìn thuốc rơi đầy đất, liền dùng chân dẫm lên.

“Ngươi có thể lấy mọi thứ, nhưng không được dẫm lên thuốc của ta.” Tiểu Thông mắt đỏ bừng nói.

“Ta cứ dẫm, ngươi có thể làm gì ta?” La Ca cười ha ha, ra sức dẫm lên thuốc.

Tiểu Thông rót cuộc không kim nén được, nước mắt rơi như mưa.

“Ha ha, mấy đứa đi.”

La Ca đang rất cao hứng, 5 ngân tệ đủ để cho bọn chúng ăn chơi một hồi, về phần Tiểu Thông cùng với em gái sống hay là chết, đâu có liên quan gì tới hắn.

“Thật đúng là đáng buồn, đều là những người thuộc xóm nghèo, vì sao lại có những tên căn bã như các nguoi.” Một giọng nói truyền tới.

“Ai?”

La Ca cảnh giác nhìn về phía giọng nói phát ra.

Lý Phù Trần chậm rãi đi tới.

Tiểu Thông nhìn thấy Lý Phù Trần, kích động nói: “Võ giả đại nhân, bọn chúng cướp thuốc của tiểu nhân.”

Lý Phù Trần gật đầu, nhìn về phía La Ca.

La Ca hai chân mềm nhũn run rẩy, hắn tất nhiên biết, Lý Phù Trần là một vị võ giả.

Bọn chúng chỉ là người thường, căn bản không có cơ hội tu luyện, bất cứ một tên võ giả Luyện Khí Cảnh nào cũng có thể đem bọn chúng giết hết.

“Vị võ giả đại nhân này, chúng ta cùng với thằng bé chỉ là đang đùa giỡn, Tiểu Thông, tiền này trả lại nguoi, mau cầm tiền đi mua thuốc cho em gái, võ giả đại nhân, chúng ta xin đi trước.” Mấy người La Ca lấy hết tiền bạc ở trên nguoi ra, đặt ở trên tay của Tiểu Thông.

La Ca trầm nghĩ trong lòng, vị võ giả đại nhân này không có khả năng bảo hộ Tiểu Thông cả đời, có cơ hội sẽ tìm cậu bé trả thù.

“Ai cho phép các nguoi đi.”

Lý Phù Trần vùng tay lên, phát ra đạo khí kinh yếu ớt.

Bang bang phanh...

Mấy người La Ca niêng phun đầy máu, cả người đập mạnh lên vách tường của một căn nhà, xương cốt toàn thân bị đánh gãy hơn nửa, vậy là xong rồi, tất cả đều bị đánh tàn phế, nếu như không kịp thời chữa trị, có khả năng sẽ mất mạng.

“Tiểu Thông, chúng ta đi.” Lý Phù Trần đưa tay phải ra, hút bó thuốc nhỏ lên tay.

“Võ giả đại nhân, thuốc hồng hết rồi.”

“Không phải lo, ta có thuốc.”

Diệp Tử Quạt, là một trong số những xóm nghèo lớn ở Phi Nhận Thành, nơi đây, nhà cửa cũ nát vô cùng tồi tàn, một gian nhà nhỏ bé, cũng đã đủ cho một nhà ba người sinh sống, cuộc sống vô cùng khó khăn.

Nhà của Tiểu Thông rất nhỏ và tồi tàn, chỉ rộng khoảng hai thước, nói là nhà, nhưng so với hang hốc cũng không có gì khác nhau.

Mở khóa, Tiểu Thông đẩy cửa đi vào trong.

Trong phòng rất tối, bên trong ngoại trừ một tấm ván gỗ dùng để làm giường, cũng chỉ có một cái bàn nhỏ thùng lỗ chỗ, dưới chân giường có rất nhiều đồ vật linh tinh, chắc là hai anh em thấy chúng còn có thể dùng được, nên nhặt về để đấy.

Bạn đang đọc truyện *Vĩnh Hằng Chí Tôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 200: Lệ Vô Huyết

Dịch giả: Cô Đơn 1 Vì Sao

Trên tấm phản nhỏ có phần cũ kỹ, có một thân ảnh nhỏ bé nằm ở nơi đó, là một bé gái tầm sáu bảy tuổi, cô bé hít thở có phần khó khăn, giống như là một con mèo nhỏ vậy, nhìn vô cùng đáng thương.

“Anh, anh đã về rồi.” Bé gái mở mắt ra, đôi mắt trong sáng lộ ra vẻ mừng rỡ.

“Anh, đây là ai vậy?” Ánh mắt nhìn về phía Lý Phù Trần, cô bé hỏi.

Tiểu Thông đang chuẩn bị giới thiệu thì, Lý Phù Trần đưa tay ra hiệu, ý bảo không cần phải nói.

Để ta bắt mạch cho cô bé, Lý Phù Trần chậm rãi nói: “Trong thời gian dài không được ăn uống đầy đủ, hơn nữa còn bị cảm lạnh, nếu cứ để vậy vài hôm nữa, em gái ngươi phỏng chừng không thể sống nổi.”

Cô bé có thể chất rất yếu, do không được ăn uống đầy đủ, chỉ cần xuất hiện một bệnh nhẹ thôi, cũng đủ làm cho cô bé mất mạng.

“Võ giả đại nhân, xin người hãy cứu em gái của tiểu nhân, tiểu nhân chỉ có một người em gái này.” Tiểu Thông cầu khẩn nói.

Lý Phù Trần cười nói: “Yên tâm, cứu em gái ngươi chỉ là chuyện nhỏ.”

Dứt lời, Lý Phù Trần từ trong túi trữ vật lấy ra đan dược chữa thương Hoàng Cấp cao giai, sau đó dùng ngón tay bóp một cái, đan dược vỡ thành mấy khối nhỏ, rồi nhẹ nhàng nâng cô bé dậy, đem một miếng đan dược nhỏ đưa vào trong miệng cô bé, tay phải đặt ra sau lưng, thôi động chân khí bắt đầu trợ giúp cô bé luyện hóa dược lực.

Kỳ thực đối với một đứa bé mà nói, đan dược chữa thương Hoàng Cấp cấp thấp là đủ rồi, thế nhưng Lý Phù Trần sợ tốc độ khôi phục quá chậm, sẽ tốn thêm thời gian.

Mà một viên đan dược Hoàng Cấp cao giai hoàn chỉnh lại có dược lực quá mạnh mẽ, khẳng định cô bé không chịu nổi, cho nên chỉ có thể bóp vụn ra.

Bằng mắt thường có thể thấy được, sắc mặt của cô bé đang trở nên hồng hào, hàn khí trong người cũng được Lý Phù Trần diệt bỏ đi, biến mất không còn chút nào, cùng lúc đó, dược lực chữa thương, nhanh chóng thấm nhuần toàn bộ cơ thể cô bé, bồi bổ cho thân thể khô gầy, trở nên có sức sống, da thịt không còn khô héo nữa.

Sau 10 phút, cô bé khôi phục hoàn toàn, ngay cả thân thể thiếu dinh dưỡng cùng bệnh trạng đều biến mất.

Ngoại trừ vẫn có chút gầy gò, nhưng tinh thần rất phấn chấn, căn bản không thể nhận ra đây là cô bé bị bệnh nặng vừa nãy.

Nhìn thấy tất cả, Tiểu Thông cảm thấy đầu óc choáng váng, cậu bé không ngờ em gái có thể được chữa khỏi nhanh như vậy, chính chương quỹ của tiệm thuốc đã nói, phải mất vài tháng em ấy mới có khả năng hồi phục.

Cậu bé đâu biết rằng, thuốc ở ngoài tiệm kia, chỉ là những thảo dược rất tầm thường, so với thảo dược Hoàng Cấp cấp thấp cũng còn kém rất xa.

Mà đan dược Hoàng Cấp cao giai, một viên có giá trị mấy ngàn kim tệ, hơn nữa còn được Lý Phù Trần tự tay loại bỏ hàn khí, đã thông khí huyết.

“Ta khỏe lại rồi!” Cô bé cảm thấy rất vui, thời gian qua phải nằm một chỗ, khiến cô bé rất tuyệt vọng, cảm thấy không an toàn chút nào, hiện tại thì tốt rồi.

“Đa tạ võ giả đại nhân.” Tiểu Thông còn thấy vui mừng hơn so với em gái.

“Bản thân ngươi cũng không tốt hơn chút nào so với em gái, nếu như ngươi mắc bệnh, nói không chừng ngươi cũng sẽ chết, mau ngồi xuống đây.”

Lý Phù Trần bảo Tiểu Thông ngồi lên tấm ván, rồi cho cậu bé một mảnh đan dược, sau đó vận chuyển chân khí, giúp cậu bé luyện hóa dược lực, đã thông khí huyết.

Không tới 5 phút, sắc mặt của Tiểu Thông trở nên hồng hào, một số vết thương bị trước đó đều đã khỏi, khí huyết vận chuyển không còn bị tắc nghẽn, đồng dạng nhìn không ra đây là cậu bé bị suy dinh dưỡng vừa nãy.

“Thật thoải mái.” Tiểu Thông cảm thấy toàn thân rất ấm áp, giống như được cha mẹ ôm vào lòng.

Ọc! Ọc!

Đúng lúc này, bao tử của hai anh em kêu lên, khiến hai anh em cảm thấy ngượng ngùng đỏ hết cả mặt.

“Đi, ta mời 2 đứa đi ăn.” Không có dẫn hai anh em đi ăn thịt cá, Lý Phù Trần dẫn 2 đứa tới một cửa hàng bán cháo.

“2 đứa còn người thân không?” Trong lúc ăn cháo, Lý Phù Trần hỏi.

Em gái Tiểu Thảo nói: “Tiểu nhân có nghe mẹ kể lại, mẹ có một người anh ở Huyết Sắc Thành, gọi là Trương A Phát, là chương quỹ của một tú lâu.”

“Huyết Sắc Thành sao?”

Lý Phù Trần không thể bỏ mặc 2 đứa bé, nếu như không có ai nuôi nấng, một ngày nào đó có thể chúng sẽ chết vì đói hay bệnh tật.

“Ta sẽ mang 2 đứa tới Huyết Sắc Thành, 2 đứa có muốn không?” Lý Phù Trần hỏi.

“Muốn.” Tiểu Thảo gật đầu. “Tiểu nhân cũng muốn.” Tiểu Thông cũng gật đầu theo.

2 đứa hiểu, Lý Phù Trần không thể curu mang 2 đứa, cho nên 2 đứa muốn đến gặp cậu Trương A Phát, hy vọng cậu có thể thu nhận 2 đứa.

Ăn tối xong, Lý Phù Trần đưa 2 đứa tới một khách sạn bình dân nghỉ ngơi.

Nhoáng cái, đã trôi qua ba ngày.

Tại Phi Ngư Tửu Lâu.

“Trần huynh đệ, sao ngươi lại dẫn theo 2 đứa bé.” Hoàng Bưu hiểu kỳ hỏi.

Lý Phù Trần cười cười, nói: “Thuận tiện giúp một chút, 2 đứa có người thân ở Huyết Sắc Thành.”

“Trần huynh đệ thật đúng là người tốt, vậy hãy để 2 đứa cùng theo chúng ta trở về Huyết Sắc Thành là được rồi.”

Trong thâm tâm, Hoàng Bưu xem Lý Phù Trần là một loại võ giả rất trọng tình nghĩa, loại võ giả này, rất đáng tin tưởng.

Thương đội xuất phát, đoàn người rời khỏi Phi Nhận Thành, đi tới Huyết Sắc Thành.

Ngồi trong xe ngựa, Tiểu Thông cùng Tiểu Thảo tò mò nhìn ra bên ngoài.

Đối với 2 đứa bé, thế giới bên ngoài rất mới lạ, vô cùng thần bí, với lại đây là lần đầu tiên 2 đứa ra khỏi thành.

Rống!

Một con yêu thú khổng lồ lao tới, Tiểu Thông cùng Tiểu Thảo giật mình hoảng sợ, chẳng qua rất nhanh, 2 đứa nhìn thấy một gã võ giả trong thương đội tùy ý đánh ra một kích, liền giết chết yêu thú.

“Võ giả đại nhân, sau này tiểu nhân cũng muốn trở thành võ giả.” Tiểu Thông hướng Lý Phù Trần nói.

“Muốn trở thành võ giả, vậy thì phải học cho giỏi, chỉ có nhận biết chữ, mới có thể luyện võ.” Lý Phù Trần xoa đầu Tiểu Thông, nói.

“Vâng, tiểu nhân sẽ cố gắng học thật giỏi.”

“Em cũng muốn học thật giỏi, sau này trở thành võ giả.” Tiểu Thảo không chịu lép vế, giơ bàn tay nhỏ bé lên.

Từ Phi Nhận Thành đi tới Huyết Sắc Thành, không gặp bất cứ nguy hiểm trở ngại nào, đến buổi chiều ngày thứ 6, nhóm người đã đi tới Huyết Sắc Thành.

Được sự giúp đỡ của Thương Hội Tường Vi, ba ngày sau, Lý Phù Trần cũng tìm được Trương A Phát là cậu của Tiểu Thông cùng Tiểu Thảo, Trương A Phát rất vui mừng khi nhận nuôi 2 đứa.

Lý Phù Trần thở phào nhẹ nhõm, chuẩn bị rời khỏi nơi đây.

“Trần huynh đệ, ngươi không trực tiếp làm thành viên của Thương Hội Tường Vi quả là đáng tiếc, chỉ trở thành khách khanh tam đẳng của Thương Hội Tường Vi, cũng không có lợi lộc gì.” Hoàng Bưu cảm thấy đáng tiếc.

Khách khanh tam đẳng, thứ nhất không có bổng lộc, thứ hai không có ưu đãi, chỗ tốt duy nhất chỉ là có thể mua vật phẩm trong nội bộ thương hội.

“Ta muốn được tự do, khách khanh tam đẳng đã là rất tốt.” Lý Phù Trần cười cười.

Khách khanh của Thương Hội Tường Vi được phân chia tam đẳng, khách khanh nhất đẳng chỉ có võ giả Thiên Cương Cảnh mới có thể đảm nhiệm, khách khanh nhị đẳng là võ giả Địa Sát Cảnh đỉnh phong, khách khanh tam đẳng là những võ giả Địa Sát Cảnh có chút tài năng.

Hoàng Bưu lắc đầu, không nói thêm gì nữa.

Đi tới Huyết Sắc Thành, Lý Phù Trần tất nhiên muốn đi tới Cổ Vật Nhai ở Huyết Sắc Thành.

Hắn tin rằng, Cổ Vật Nhai có không ít thứ tốt, chẳng qua phải xem ngươi có con mắt tinh tường không đã.

“Lê huynh, nơi này chính là Cổ Vật Nhai ở Huyết Sắc Thành, cẩn thận tìm kiếm, có thể tìm được rất nhiều đồ tốt.” Tại Cổ Vật Nhai, có một đám thanh niên đi cùng một chỗ, một người trong số đó rõ ràng là Thiếu môn chủ Thiên Sát Môn Lê Vô Huyết, mà kẻ sánh vai đi cùng hắn, chính là thiếu chủ của Mã gia Mã Thiên Dương.

Mã gia mặc dù là đệ nhất gia tộc ở Huyết Sắc Thành, có thế lực mạnh nhất, thế nhưng đem ra so với Thiên Sát Môn, chính là gắp sư phụ, đối với Lê Vô

Huyết, Mã thiếu chủ ra sức nịnh hót, hy vọng có thể tạo mối quan hệ tốt.

Lệ Vô Huyết tỏ ra kiêu căng, ánh mắt tùy ý nhìn khắp nơi, nhưng không có đi vào cửa hàng bán đồ cổ nào.

Thình lình có một đạo thân ảnh xuất hiện trong tầm mắt hắn, sắc mặt Lệ Vô Huyết biến đổi, quát lớn: “Bắt hắn lại!”

Bạn đang đọc truyện *Vĩnh Hằng Chí Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 201: Phát Lệnh Truy Nã

Dịch giả: Cô Đơn 1 Vì Sao

Lý Phù Trần từ trong một cửa hàng bán đồ cổ đi ra, liền nhìn thấy Lệ Vô Huyết.

Tuy là hắn có hóa trang, nhưng chưa chắc đối phương sẽ không nhận ra mình, để phòng ngừa vạn nhất, Lý Phù Trần trước tiên xoay người lại, đưa lưng về phía đối phương.

“Bắt hắn lại!” Phía sau truyền đến tiếng quát của Lệ Vô Huyết.

Mấy tên thanh niên đi cùng Lệ Vô Huyết nhanh chóng xông tới, đang chuẩn bị khống chế Lý Phù Trần thì, Lý Phù Trần xoay người lại, tỏ vẻ khó hiểu hỏi: “Mấy vị tìm ta có chuyện gì?”

Ở trong thành, có thể không bại lộ thì cố gắng không để bại lộ, bởi vì những kẻ đi cùng Lệ Vô Huyết, tất cả đều là con cháu của các gia tộc lớn trong thành.

Lệ Vô Huyết nhướng mày, ban nãy nhìn từ đằng sau hắn còn tưởng là Lý Phù Trần, không nghĩ tới khi nhìn thẳng mặt thì không giống chút nào, kể cả tuổi tác cũng lớn hơn.

Mã Thiên Dương hướng Lệ Vô Huyết nói: “Lệ huynh, người này không biết vì sao đắc tội với huynh, không bằng đem hắn trói lại, nhốt vào địa lao, mỗi ngày hành hạ cho hả giận.”

“Hay là chúng ta cho hắn biểu diễn ngồi ngựa gỗ.” Một tên thanh niên da trắng nõn rất ác độc nói. (Cái vụ ngồi ngựa gỗ này chắc chỉ có một số thanh niên biết ^-^)

Lệ Vô Huyết phát tay ra hiệu, “Mau cút đi!”

Nếu không phải là Lý Phù Trần, thì hắn cũng chẳng quan tâm làm gì.

Nghe vậy, Lý Phù Trần rất nhanh rời khỏi đó.

Hừm, có cái gì đó không đúng.

Lý Phù Trần đi mất rồi, Lệ Vô Huyết càng nghĩ càng cảm thấy có vấn đề.

“Vóc dáng giống như vậy, khuôn mặt lại không giống chút nào, nhất định là hóa trang.” Lệ Vô Huyết đã tìm ra điểm mấu chốt của vấn đề.

“Mau, đi tìm người kia cho ta, ai tìm được hắn, Lệ Vô Huyết ta vô cùng cảm kích.” Lệ Vô Huyết nói lớn.

Đám người Mã Thiên Dương vô cùng sửng sốt, thầm nghĩ trong lòng: “Mọi người đều nói đám chúng ta biến thái, không ngờ tên Lệ Vô Huyết này càng biến thái hơn a, khi nãy thì đuổi người ta, sau lại phải tìm bằng được, hay là hắn muốn đùa giỡn đám người chúng ta.”

Mặc dù có chút khó chịu, nhưng Mã Thiên Dương vẫn phái người truy tìm Lý Phù Trần.

Sau khi rời xa đám người Lệ Vô Huyết, Lý Phù Trần liền thi triển bộ pháp, chớp mắt rời khỏi Cổ Vật Nhai.

“Lệ Vô Huyết chắc là nhận ra vóc dáng của ta, ban nãy hắn còn ngờ ngợ, nhưng rất nhanh hắn sẽ đoán ra chân tướng, chắc chắn sẽ phái người đi tìm kiếm.” Lý Phù Trần tâm tư kín đáo, âm thầm tính toán xem nên làm gì.

“Không ổn, trước tiên phải rời khỏi Huyết Sắc Thành càng nhanh càng tốt.”

Lý Phù Trần suy diễn tình huống cực nhanh, hắn đặt bản thân vào vị trí Lệ Vô Huyết, nếu như không tìm ra hắn, bước tiếp theo nhất định là phát lệnh truy nã, lệnh truy nã vừa ra, nếu đi ra ngoài, nhất định sẽ có người nhận ra, đến lúc đó muốn rời khỏi Huyết Sắc Thành, sẽ bị binh sĩ thủ thành nhận ra, nói

không chừng cửa thành sẽ bị đóng lại, mọc cánh cũng khó thoát.

Việc duy nhất Lý Phù Trần có thể làm lúc này là, hóa trang lần thứ hai, hoặc là nhanh chóng rời khỏi Huyết Sắc Thành.

Cái trước có sự phiêu lưu rất lớn, cái sau mới là thượng sách.

Cười khò một tiếng, Lý Phù Trần nhắm phương hướng cửa thành mà đi.

Sau 10 phút, thủ hạ của Mã Thiên Dương đã quay trở lại, nói là không tìm được người.

Lệ Vô Huyết tỏ ra không cam lòng, hướng Mã Thiên Dương nói: “Mau đóng cửa thành lại, phát lệnh truy nã, ta không tin không bắt được hắn.” Lệ Vô Huyết cảm thấy rất hối hận, hận chính mình vừa rồi quá ấu, nếu đáng về đã giống như vậy, thì nên bắt lại, hà tất lại đuổi đối phương đi.

“Lệ huynh, chuyện đóng cửa thành lại, e là ta không thể làm được.” Mã Thiên Dương tỏ ra bất lực, chuyện đóng cửa thành lại, nếu như là Tộc Trưởng của Mã gia thì còn có thể, nhưng hắn chỉ là thiếu chủ Mã gia, còn không có quyền lực lớn như vậy, về phần phát ra lệnh truy nã thì lại khá đơn giản.

Lệ Vô Huyết lạnh lùng nói: “Vây lập tức thông báo cho người có quyền, nói ta là Thiếu môn chủ Thiên Sát Môn Lệ Vô Huyết muốn đóng cửa thành lại, để bắt đại địch của Thiên Sát Môn.”

Thiên Sát Môn tuy không phải là tông môn cường đại nhất Đông Lâm Đại Lục, thế nhưng chỉ là một Huyết Sắc Thành, Thiên Sát Môn còn không để vào mắt, nếu có ai dám chống lại mệnh lệnh của hắn, hắn sớm muộn gì cũng dẹp bỏ người đó.

Đạn tin hiệu phóng lên cao, cửa thành của Huyết Sắc Thành bị đóng lại.

“Đã xảy ra chuyện gì? Vì sao lại đóng cửa thành?”

“Ta còn có việc phải ra ngoài đây!”

“Chết tiệt, Huyết Sắc Thành bị sao vậy?”

Những người bị mắc kẹt trong Huyết Sắc Thành, đều rất tức giận, la lớn đòi mở cửa thành.

Cùng lúc đó, có nhiều lính tuần tra tỏa ra khắp thành để ban bố lệnh truy nã Lý Phù Trần, có rất nhiều bức tranh được dán ở khắp nơi, bức tranh được chia làm 2 phần, một phần vẽ tướng mạo vốn có của Lý Phù Trần, phần còn lại là tướng mạo sau khi hóa trang.

“Di, người này sao giống Trần huynh đệ đến vậy?”

Thương Hội Tường Vi, đứng ở ngoài cửa lớn hướng ra đường phố, Hoàng Bưu nhìn thấy bức tranh, mày nhăn lại.

“Chắc không phải Trần huynh đệ!” Thương Đại Thiên chần chừ nói.

Hai người nhìn nhau, cảm thấy khó hiểu.

Hiện tại, Lý Phù Trần đã rời khỏi Huyết Sắc Thành rồi.

“Cái tên Lệ Vô Huyết này, thật đúng là âm hồn không tiêu tan, có cơ hội, nhất định phải tiêu diệt hắn.” Lý Phù Trần rất ghét cảm giác bị người khác truy đuổi, nếu như lúc đó hắn không chạy trốn, nói không chừng sẽ bị bắt lại, dù sao trong Huyết Sắc Thành có không ít võ giả Thiên Cương Cảnh, với lại, bên cạnh Lệ Vô Huyết phỏng chừng có một vị võ giả Thiên Cương Cảnh đi theo bảo vệ hắn.

Vài ngày sau, Lệ Vô Huyết tức giận vung tay lên, tất cả đồ đạc trong phòng đều bị đánh vỡ.

“Chết tiệt, cái tên Lý Phù Trần này, nhất định còn ở trong thành, phải bắt bằng được hắn.”

Kỳ thực, hắn mơ hồ có dự cảm, Lý Phù Trần đã rời khỏi Huyết Sắc Thành.

Địch nhân thông minh như vậy, khiến cho Lệ Vô Huyết càng thêm tức giận.

Àm!

Một ngày này, cửa lớn của Mã gia, kể cả 2 con sư tử bằng đá, bị người lạ dùng một kiếm chém thành tám khúc, kiếm khí sắc bén phát tán, giống như là con lóc vô cùng đáng sợ.

“Người nào dám tới Mã Gia làm càn?”

Có 3 đạo thân ảnh hiện ra, là ba vị võ giả Thiên Cương Cảnh.

“Ta là Trưởng Lão nội tông Thương Lan Tông, Mã Gia các ngươi dám lạm dụng quyền lực!” Người phá cửa Mã gia đứng trên trời, là một người trung niên, nếu như Lý Phù Trần ở chỗ này, nhất định sẽ nhận ra, người này chính là chủ khẩu chuyên khảo hạch tư cách đệ tử nội tông Nhạc Trường Lão

Nhạc Hoa, có tu vi Thiên Cương Cảnh lục trọng.

Đệ tử chân truyền muốn đi ra ngoài lịch lãm, thì Trưởng Lão nội tông, có đôi khi cũng đi ra ngoài lịch lãm một chút, để tìm kiếm cơ duyên.

“Thương Lan Tông?” Ba vị Lão Tổ của Mã Gia biến sắc.

“Chúng ta lạm dụng quyền lực khi nào?” Có một vị Lão Tổ Mã Gia kìm nén tức giận, hỏi dò.

Nhạc Hoa lạnh lùng nói: “Người bị các người phát lệnh truy nã kia, là đệ tử chân truyền Hoàng Kim của Thương Lan Tông, nếu như không muốn Mã Gia bị diệt môn, thì lập tức hủy bỏ lệnh truy nã, công khai xin lỗi trước toàn thành, bằng không trong ba ngày, Mã Gia sẽ bị hủy diệt.”

Giọng nói của Nhạc Hoa rất bình thản, thế nhưng trong lòng ba vị Lão Tổ Mã Gia không có bình thản, mà là rất sợ hãi.

Tại Đông Lâm Đại Lục, bất kỳ một tông môn nào cũng không phải là thứ Mã Gia có thể trêu chọc, Thương Lan Tông nói muốn tiêu diệt Mã Gia, vậy thì khẳng định Mã Gia sẽ bị tiêu diệt, Thiên Sát Môn cũng không thể ngăn cản được, trừ khi là những thế lực siêu cấp như Thiên Tinh Tông cùng Đấu Linh Gia Tộc ra mặt mới được.

Nhạc Hoa nói xong, liền rời khỏi đó.

Mà sau đó không lâu, những tờ lệnh truy nã dán khắp Huyết Sắc Thành, đều bị gỡ bỏ, thay vào đó là lời xin lỗi, với nội dung: “Mã Gia có người lạm dụng quyền lực, vu oan cho người tốt, muốn xin lỗi người bị truy nã, mong đối phương rộng lượng tha thứ cho Mã Gia.”

Tại Mã Gia.

Chát!

Tộc Trưởng Mã Gia là Mã Thiên Phách tát một cái thật mạnh lên mặt của Mã Thiên Dương, “Ai cho người đi nịnh hót tên Thiếu môn chủ Thiên Sát Môn.”

“Cha, không phải thường ngày cha vẫn nói, phải kết giao với những đệ tử của các tông môn sao? Lệ Vô Huyết còn là Thiếu môn chủ Thiên Sát Môn, nếu kết giao được, đối với Mã Gia là một chuyện rất tốt.” Mã Thiên Dương không cam lòng nói.

Mã Thiên Phách nói: “Nhớ kỹ, sau này không được trêu chọc các đệ tử tông môn, cũng không cần đi nịnh hót, nói chung, tỏ thái độ đúng mực là được.” Mã gia không thể đắc tội với Thiên Sát Môn, đồng dạng Thương Lan Tông cũng vậy.

“Vâng, thưa cha.” Mã Thiên Dương tỏ ra đã hiểu.

Động tĩnh ở Huyết Sắc thành, tất nhiên không thể giấu được Lệ Vô Huyết, hấn tức giận hùng hổ đi tới Mã Gia.

Mã Thiên Phách cười lạnh nói: “Lệ công tử, công tử cũng không nên làm khó Mã Gia ta, vừa rồi có Trưởng Lão nội tông của Thương Lan Tông tới cảnh cáo Mã Gia ta, nếu như Mã Gia không hủy bỏ lệnh truy nã, sau ba ngày, Mã Gia ta sẽ bị diệt vong.

“Vô dụng.” Lệ Vô Huyết giận dữ, nói một câu, sau đó quay người rời đi.

Bạn đang đọc truyện *Vĩnh Hằng Chí Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 202: Ngân Y Tông Cùng Vô Ưu Môn

Dịch giả: Cô Đơn 1 Vì Sao

Bách Chiến Vực, ở nơi đâu cũng có thể thấy cảnh chém giết.

Có nhóm nhiều người chém giết, có cao thủ chém giết, cũng có cả võ giả cùng yêu thú chém giết.

Máu tươi nhuộm đỏ từng tác đất ở Bách Chiến Vực.

Mười ngày sau, Lý Phù Trần đã rời đi rất xa Huyết Sắc Thành.

Nơi đây là một khe núi nhỏ, có một dòng suối trong vắt, từ trong khe núi chảy ra, hai bên khe núi là rất nhiều cây cối xanh um tùm tùm tươi tốt.

Ngồi nghỉ trên tảng đá lớn, Lý Phù Trần lấy lương khô ra ăn.

Nói là lương khô, nhưng thực tế đồ ăn rất phong phú, có rượu có thịt còn có một vài món điểm tâm.

Có túi trữ vật, Lý Phù Trần không cần phải lo lắng về vấn đề ăn uống.

Ăn uống xong, Lý Phù Trần đang chuẩn bị đứng dậy, bỗng nhiên, có tiếng xé gió truyền đến, trong sơn cốc, nhiều thêm 3 người, 2 người tới trước rõ ràng bị thương, máu từ trên người chảy xuống, làm dòng suối loang lổ màu đỏ, sau đó người thứ 3 đuổi tới, người này mặc trang phục màu trắng bạc, trước ngực có thêu hình móng vuốt màu đen, có tất cả 3 ngón tay.

“Ngân Y Tông?”

2 người tới trước, mặc y phục tùy ý, nhìn không ra là người của tông môn nào, thế nhưng người đuổi theo phía sau, Lý Phù Trần có thể nhận biết, đó là đệ tử của Ngân Y Tông.

Ngân Y Tông, Từ Tông Chủ cho tới đệ tử ngoại tông, đều giống nhau cùng mặc y phục màu trắng bạc, lấy hình thêu móng vuốt ở trước ngực để phân biệt đẳng cấp.

Móng vuốt màu đen có một ngón tay là đệ tử ngoại tông, 2 ngón tay màu đen là đệ tử nội tông, 3 ngón tay màu đen là đệ tử chân truyền, mà 3 ngón tay màu vàng kim chính là đệ tử chân truyền Hoàng Kim.

Hiển nhiên, đây là một vị đệ tử chân truyền của Ngân Y Tông.

“Phiền Thiên Tùng, Phiền Thiên Vũ, 2 người các ngươi chạy không thoát đâu, Lưu Nghiễm Phong ta một khi ra tay, không chết không dừng.” Thanh niên mặc y phục màu trắng bạc tỏ vẻ lạnh lùng.

Nam tử trẻ tuổi tên là Phiền Thiên Tùng cắn răng chịu đựng, nói: “Lưu Nghiễm Phong, nếu không phải bị người hạ độc thì, người cho rằng Phiền Thiên Tùng ta sẽ sợ người sao.” Luận thực lực, hắn cũng không kém hơn so với Lưu Nghiễm Phong, thế nhưng hắn không ngờ tới, trong tay đối phương lại có độc đan, sau khi độc đan phát nổ, hắn và em gái Phiền Thiên Vũ đều bị trúng độc.

“Ha ha, thắng làm vua, thua làm giặc, bây giờ người nói những lời này đâu có ý nghĩa gì.” Lưu Nghiễm Phong chế nhạo, nói.

“Có nên ra tay trợ giúp hay không?” Trên một thân cây lớn, Lý Phù Trần do dự.

Hắn có thể nhìn ra được, tu vi của Lưu Nghiễm Phong đã đạt tới Địa Sát Cảnh bát trọng, thực lực rất mạnh.

Chẳng qua, có người nói Ngân Y Tông có quan hệ rất tốt với Thiên Sát Môn, vợ của Tông Chủ Thiên Sát Môn, là người của Ngân Y Tông, hơn nữa có một vị Thái Thượng Trưởng Lão của Ngân Y Tông, có quan hệ mật thiết cùng Thiên Sát Môn.

Bằng hữu của kẻ địch, chính là kẻ địch, kẻ thù của kẻ địch, dĩ nhiên chính là bằng hữu.

“Cũng được, đúng lúc có cơ hội thử uy lực của mảnh vụn vũ khí Địa Cấp.” Suy nghĩ một chút, Lý Phù Trần quyết định sẽ ra tay.

Lưu Nghiễm Phong khoảng ba mươi mấy tuổi, còn Phiền Thiên Tùng khoảng hai năm hai sáu tuổi, vừa nãy Phiền Thiên Tùng nói, nếu như không bị trúng độc, thực lực của hắn cũng không kém hơn Lưu Nghiễm Phong, đã nói rõ đối phương ở trong tông môn, có mười phần là đệ tử chân truyền Hoàng Kim.

Cùng một vị đệ tử chân truyền Hoàng Kim có quan hệ tốt, tất nhiên là một chuyện tốt.

Lưu Nghiễm Phong xuất thủ, vừa ra tay đã dùng sát chiêu, mấy vết cắt màu trắng bạc như thực chất hướng phía Phiền Thiên Tùng cắt tới.

Vũ khí của Phiền Thiên Tùng là một cây thiết côn dài khoảng 2 mét, hắn múa may thiết côn, đánh tan vết cắt màu trắng bạc, thế nhưng lực đạo từ vết cắt màu trắng bạc truyền tới, khiến cho hắn phun ra ngụm máu, bay ngược lại.

Xoạt!

Trong hư không, truyền đến âm thanh của tiếng vải vóc bị xé rách, thanh linh xuất hiện một đạo bóng đen, sau đó biến mất.

“Không tốt.” Lưu Nghiễm Phong tỏ ra kinh hãi, hắn cảm nhận được nguy cơ tử vong nồng đậm, thần kinh trở nên căng thẳng vì lo lắng.

Cầm trường đao màu trắng bạc múa may.

Phốc!

Thanh trường đao vẫn múa may ở khoảng không trước người, nhưng không ngăn cản được đạo bóng đen, đạo bóng đen bắn vào ngực Lưu Nghiễm Phong, đâm xuyên từ trước ngực ra sau lưng, kéo theo một mảng máu thịt cùng một ít nội tạng, mơ hồ còn có cả mảnh vụn xương trắng.

“Hiệu quả kinh người, so với trong tưởng tượng của ta còn mạnh hơn nhiều a!”

Uy lực của mảnh vụn vũ khí Địa Cấp, Lý Phù Trần không có hoài nghi chút nào, thế nhưng khi mảnh vụn vừa được bắn ra, trên đường đi bỗng nhiên biến mất, lại làm cho hắn rất ngạc nhiên, nếu như hắn đoán không sai, đây chính là một phần tính năng của vũ khí Địa Cấp.

Nếu như không có tính năng này, mảnh vụn vũ khí Địa Cấp rất có thể sẽ bị đối phương dùng đao đón đỡ được.

Ngửa mặt lên trời rồi ngã xuống, Lưu Nghiễm Phong chết không nhắm mắt.

Phiền Thiên Tùng cùng Phiền Thiên Vũ cứ tưởng phải bỏ mạng nơi đây, tỏ ra vui mừng, không có ai muốn chết cả, bọn họ cũng không ngoại lệ.

“Đa tạ ân nhân ra tay tương trợ, Phiền Thiên Tùng cùng Phiền Thiên Vũ vô cùng cảm kích.” Hai người hướng đại về một phía ôm quyền, nói.

Thân hình thoát cái hiện ra, Lý Phù Trần hỏi: “Các ngươi là đệ tử của tông môn nào?”

Phiền Thiên Vũ nói: “Chúng ta là đệ tử của Vô Ưu Môn.”

“Vô Ưu Môn?” Lý Phù Trần đã rõ.

Vô Ưu Môn có thực lực gần bằng với Thương Lan Tông, thậm chí còn thấp hơn một bậc, bất quá tông môn này có danh tiếng rất tốt.

Vô Ưu Môn, từ cái tên có thể hiểu được, tông môn này không thích tranh đấu.

Vô Ưu Môn nổi danh nhờ Vô Ưu Bảo Điện, mà Vô Ưu Bảo Điện được chính Thủy Tổ khai tông Vô Ưu Môn là Vô Ưu Chân Nhân lưu truyền xuống, cái tên Vô Ưu Môn cũng từ đó mà ra.

“Các ngươi bị trúng độc không nhẹ, hay là giải độc trước đi!” Lý Phù Trần hướng 2 người nói.

“Được.” Hai người cũng không lo sợ Lý Phù Trần sẽ hãm hại bọn họ, nếu quả thật hắn muốn hãm hại, bọn họ cũng không có biện pháp để chống lại.

Hai người ngồi xếp bằng xuống, nuốt vào một viên giải độc đan, bắt đầu vận công giải độc.

Về phần Lý Phù Trần, hắn chú ý tới thi thể của Lưu Nghiễm Phong.

Phất tay hút một cái, trường đao màu trắng bạc của Lưu Nghiễm Phong rơi vào trong tay.

Đây là một bảo đao Huyền Cấp trung giai, có giá khoảng 20 vạn kim tệ, chẳng qua trên thân đao có khắc ký hiệu của Ngân Y Tông, nên không thể trực tiếp đem bán.

Rất nhanh, Lý Phù Trần từ trên người đối phương tìm thấy một cái túi trữ vật.

Trong túi trữ vật có không ít đồ, có 3 tấm thẻ vàng, có mấy nghìn kim tệ, còn có rất nhiều đan dược cùng một số thứ lặt vặt.

3 tấm thẻ vàng có thể đổi lấy 55 vạn kim tệ.

Tất cả đan dược đều là của Ngân Y Tông làm ra, có một vài loại, không giống với đan dược của Thương Lan Tông.

Ngoài ra, có không ít đồ vật dùng để giữ mạng, như thuốc nổ, độc đan, ám khí, cùng rất nhiều đồ vật linh tinh.

“Đáng giá!”

Sau một phen kiểm kê, tài sản của Lưu Nghiễm Phong đã vượt qua 200 vạn kim tệ, tuy rằng kém xa so với chính mình, nhưng cũng không thể khinh thường.

Cất đi túi trữ vật, Lý Phù Trần nhìn về phía Phiền Thiên Tùng cùng Phiền Thiên Vũ.

Tình trạng của hai người có vẻ không tốt, dường như là trúng độc quá nặng, nhất thời giải độc đan không có tác dụng gì.

“Có cần ta hỗ trợ không?” Lý Phù Trần hỏi.

Phiền Thiên Chân Khí của hắn, có tác dụng trừ độc không hề nhỏ.

Phiền Thiên Tùng miễn cưỡng mở mắt ra, nói: “Ta vẫn còn có thể gắng gượng, hay là ân nhân giúp em gái ta trừ độc trước.”

“Được.”

Lý Phù Trần đi tới phía sau cô gái trẻ, tay phải đặt ở trên lưng, vận chuyển Phần Thiên Chân Khí truyền sang cô gái.

Được sự trợ giúp của Phần Thiên Chân Khí, giải độc đan bắt đầu phát huy tác dụng, nhanh chóng thẩm thấu khắp cơ thể cô gái trẻ, ngay cả chỗ sâu nhất trong cốt tủy cũng thẩm thấu đi vào.

Chỉ sau chốc lát công phu, cô gái trẻ liền mở mắt.

Sắc mặt ửng hồng, nói: “Đa tạ ân nhân tương trợ.”

Nàng cảm giác thân thể của mình bị đối phương nhìn thấu.

Lý Phù Trần cười cười, thu bàn tay về, rồi đi tới phía sau Phiên Thiên Tùng, bắt đầu giúp Phiên Thiên Tùng trừ độc.

Một lúc sau, Phiên Thiên Tùng cũng dần tỉnh lại, thăm nghĩ ban nãy thật nguy hiểm.

Bởi vì bọn họ bị trúng độc trong thời gian quá lâu, độc tố đã ăn sâu vào trong xương tủy, chỉ bằng vào lực lượng của bản thân, rất khó có thể giải trừ, quan trọng nhất là, bọn họ bị trúng độc quá nặng, khiến cho tay chân mềm nhũn vô lực, đến chân khí cũng khó lòng vận chuyển.

Bạn đang đọc truyện *Vĩnh Hằng Chí Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 203: Bản Đồ Không Trọn Vẹn

Dịch giả: Cô Đơn 1 Vì Sao

“Không biết họ tên của ân nhân là gì?” Phiên Thiên Tùng hỏi thăm.

Lý Phù Trần nói: “Ta tên là Trần Phù Lịch, là đệ tử chân truyền của Thương Lan Tông.”

Hắn hóa trang thành một người ba mươi mấy tuổi, bằng số tuổi của phần lớn đệ tử chân truyền.

“Hóa ra là người của Thương Lan Tông, Phiên Thiên Tùng xin đa tạ ơn cứu trợ.” Nghe thấy Lý Phù Trần nói đến từ Thương Lan Tông, Phiên Thiên Tùng cùng Phiên Thiên Vũ trong lòng càng thêm thiện cảm.

Thương Lan Tông ở Đông Lâm Đại Lục cũng được coi là tông môn có danh tiếng rất tốt, đồng dạng như Vô Ưu Môn, đều là chính đạo trong chính đạo.

Không giống như một số tông môn khác, mặc dù là chính đạo, thế nhưng ý mình có thực lực mạnh mẽ, hoành hành bá đạo, tôn thờ chủ nghĩa bá quyền, ví như Ngân Y Tông.

“Không cần đa tạ, Ngân Y Tông cùng Thiên Sát Môn là cá mè một lứa, tiêu diệt một đệ tử chân truyền Ngân Y Tông, đối với Thương Lan Tông ta mà nói cũng là một chuyện tốt.” Lý Phù Trần nói.

Phiên Thiên Tùng nói: “Không biết Trần sư huynh, tiếp theo dự định sẽ đi đâu?”

Lý Phù Trần lắc đầu, nói: “Ta không có hành trình cố định, ta đến Bách Chiến Vực này, đề rèn luyện là chính.”

Phiên Thiên Tùng dường như đang do dự gì đó, một lát sau, trong mắt hắn toát ra vẻ kiên quyết, “Trần sư huynh, trong tay ta có một mảnh bản đồ không trọn vẹn chỉ dẫn đến lăng mộ của võ giả Thoát Thai Cảnh, không biết Trần sư huynh có hứng thú cùng chúng ta đi tìm kiếm nghĩa địa.”

Hắn vốn không muốn bại lộ ra tin tức này, thế nhưng Lý Phù Trần dù sao cũng ra tay cứu anh em hắn, cái ân tình này nếu không trả, hắn cảm thấy khó chịu trong lòng.

Hơn nữa, bên trong lăng mộ có vô số nguy hiểm, thêm một người đi cùng, đồng nghĩa thêm một phần sức mạnh.

“Lăng mộ của võ giả Thoát Thai Cảnh?” Lý Phù Trần hơi kinh ngạc.

Cường giả siêu cấp đã biến mất từ rất lâu rồi, hiện tại ở Đông Lâm Đại Lục, lấy võ giả Thoát Thai Cảnh là người đứng đầu, tông môn mạnh hay yếu, phụ thuộc vào số lượng võ giả Thoát Thai Cảnh.

Lăng mộ của một vị võ giả Thoát Thai Cảnh, khẳng định bên trong có cất giấu rất nhiều tuyệt học, một số tuyệt học, đoán chừng Thương Lan Tông cũng không có.

Ví như Luyện Thể công pháp mà Thương Lan Tông sở hữu, cao nhất chỉ là Huyền Cấp cao giai.

Hiện tại, Lý Phù Trần có ngộ tính cao như thế, sau này nhất định sẽ đem Phiên Thiên Chân Công đột phá đến cảnh giới càng cao hơn, mà cảnh giới càng cao, yêu cầu về tổ chất thân thể cũng càng cao.

Ngoài ra, bên trong lăng mộ võ giả Thoát Thai Cảnh, có thể sẽ có bí pháp.

Ở Thương Lan Tông, muốn đổi được bí pháp 4 sao phải xông qua được tầng thứ 4 Chân Truyền Tháp, đối với Lý Phù Trần mà nói, quá mức xa vời.

“Bản đồ không trọn vẹn, chẳng nhẽ còn các mảnh khác?” Lý Phù Trần hỏi.

Chỉ dựa vào mảnh bản đồ không trọn vẹn, không thể nào tìm được vị trí của lăng mộ.

Phàn Thiên Tùng gật đầu, nói: “Bản đồ tổng cộng có 4 phần, cùng xuất hiện tại một buổi đấu giá, lúc đó tham gia đấu giá có đệ tử chân truyền của 4 tông môn lớn, theo thứ tự là Vô Ưu Môn, Địa Hỏa Môn, Cuồng Dao Tông cùng với Trường Xuân Cốc, về phần đệ tử chân truyền của Ngân Y Tông là Lư Nghiễm Phong, không hiểu vì sao hắn có thể biết được trong tay ta có một mảnh bản đồ, cho nên mới tìm cách chặn giết ta.”

Nghe thấy cái tên Cuồng Dao Tông cùng Trường Xuân Cốc, Lý Phù Trần cau mày lại.

Cuồng Dao Tông thì ở ngay cạnh Thương Lan Tông, Lý Phù Trần rất quen thuộc, còn Trường Xuân Cốc, lại là một thế lực siêu cấp xưng hùng xưng bá một phương.

Tại Đông Lâm Đại Lục, dựa theo thực lực mạnh yếu của các tông môn, mà phân chia thành mấy đẳng cấp.

Trong đó, Vô Ưu Môn, Địa Hỏa Môn, Cuồng Dao Tông, Linh Ẩn Tông, Thương Lan Tông, Thiên Sát Môn cùng Ngân Y Tông, đều là cùng cấp bậc.

Tuy rằng Thiên Sát Môn mạnh hơn một chút so với Thương Lan Tông, nhưng vẫn xếp cùng cấp bậc.

Mà Thiên Tinh Tông, Đấu Linh Gia Tộc cùng Trường Xuân Cốc, là những tông môn đứng đầu.

Tất nhiên, Lý Phù Trần không có sợ Trường Xuân Cốc, cho dù Trường Xuân Cốc có mạnh đến đâu, cũng khó lòng ảnh hưởng tới Thương Lan Tông, bởi vì 2 tông cách nhau rất nhiều vực.

Cho dù hắn có đắc tội với Trường Xuân Cốc, Trường Xuân Cốc cũng chẳng thể làm gì được Thương Lan Tông.

Ngoại trừ xảy ra đại chiến tông môn, còn chưa nghe nói qua tông môn nào sẽ bị tông môn khác tiêu diệt, dù sao thì rút dây động rừng, mỗi một tông môn, đều sẽ có đại địch của chính mình, kẻ địch sẽ không dễ yên cho người muốn làm gì thì làm. Lý Phù Trần chỉ là có chút kiêng kỵ thực lực của đệ tử chân truyền Trường Xuân Cốc.

Phàn Thiên Tùng nói tiếp: “Căn cứ vào mảnh bản đồ thì, lăng mộ của võ giả Thoát Thai Cảnh ở rất gần Mê Vụ Thành, một tuần lễ sau, đệ tử chân truyền của 4 tông môn cùng sở hữu mảnh bản đồ sẽ tụ tập tại Mê Vụ Thành, khi đủ người, thì sẽ cùng lên đường, tìm kiếm vị trí của lăng mộ.”

“Được, tính thêm cả ta, cả 3 cùng đi tới Mê Vụ Thành!”

Từ nơi đây tới Mê Vụ Thành cũng không xa, sau ba ngày là có thể đến.

Nếu cơ duyên đã đưa tới trước mặt, Lý Phù Trần cũng không muốn bỏ qua.

Trong quá trình đi đường, 3 người càng thêm hiểu rõ nhau, từ trong miệng hai người, Lý Phù Trần biết thêm rất nhiều tin tức về Bách Chiến Vực, để hắn thu được lợi ích không nhỏ.

Sau ba ngày, 3 người đi tới Mê Vụ Thành.

Diện tích ngàn dặm phía ngoài Mê Vụ Thành, quanh năm toàn là sương mù.

Mê Vụ Thành vẫn còn tốt chán, chỉ bị bao phủ bởi một lớp sương khói mỏng manh.

Càng đi về phía tây Mê Vụ Thành, sương mù càng nồng đậm, trong tầm mắt, khắp nơi đều là một màu trắng xóa, cái gì cũng không nhìn thấy được.

Đi tới một cái khách sạn, ba người vào trong nghỉ ngơi.

Đến buổi tối, Lý Phù Trần bắt đầu nghiên cứu Nguyên Thông Thủ.

Lúc trước bàn tay hắn có màu vàng nhạt, hiện tại đã dần khôi phục về màu sắc vốn có, nhìn qua rất bình thường, không có gì đặc biệt.

Chỉ có Lý Phù Trần biết, bàn tay này cứng rắn như thế nào, và ẩn chứa uy lực ra sao.

Lần thám hiểm lăng mộ võ giả Thoát Thai Cảnh, nguy hiểm tầng tầng, có thể tăng cường thêm một chút thực lực thì càng tốt.

Trong 3 người bọn họ, Phàn Thiên Tùng có tu vi cao nhất, đạt tới Địa Sát Cảnh ngũ trọng, tiếp đến là Phàn Thiên Vũ, đạt tới Địa Sát Cảnh tứ trọng, cuối cùng mới đến Lý Phù Trần, là Địa Sát Cảnh nhị trọng, tính bình quân tu vi vẫn là quá thấp.

Cũng may ngoại trừ Phàn Thiên Vũ, hắn và Phàn Thiên Tùng đều là đệ tử chân truyền Hoàng Kim, thực lực không thể nhìn tu vi mà phán đoán.

Nếu như không phải vậy, Lý Phù Trần tuyệt đối sẽ không tham gia lần thám hiểm này, đây không còn là cơ duyên nữa, mà là đi chịu chết.

Không nói tới Trường Xuân Cốc, chỉ cần Địa Hòa Môn cùng Cuồng Dao Tông, có người nào là dễ đối phó.

Tất cả đều là đệ tử chân truyền, muốn vượt cấp khiêu chiến, khó như lên trời.

Nếu như Địa Hòa Môn cùng Cuồng Dao Tông xuất hiện một vị đệ tử chân truyền có tu vi Địa Sát Cảnh cửu trọng, cho dù có là đệ tử chân truyền Bạch Ngân, cũng đủ để đè bẹp 3 người.

Huống chi, còn có đệ tử chân truyền của siêu cấp đại thế lực Trường Xuân Cốc.

“Tu vi của ta vẫn là quá thấp.”

Lý Phù Trần lắc đầu một cái, đối với hành trình thám hiểm lăng mộ này, hắn vô cùng thận trọng, cho dù có Phá Ma Tiễn cùng mãnh võ vũ khí Địa Cấp, hắn cũng không được bất cẩn, người có đồ vật bảo mệnh, thì người khác cũng có, nói không chừng còn tốt hơn so với của hắn.

Một đêm trôi qua, sáng sớm ngày thứ hai.

Lý Phù Trần dậy từ rất sớm, dự định đi tới Cổ Vật Nhai ở Mê Vụ Thành.

Cổ Vật Nhai ở Mê Vụ Thành, rõ ràng phong phú hơn rất nhiều so với Phi Nhận Thành cùng Huyết Sắc Thành.

Tục truyền, sương mù ở quanh Mê Vụ Thành, được hình thành từ sau cuộc chiến của cường giả siêu cấp.

Đi bên trong sương mù, rất khó nhìn rõ mọi vật, trong đó có rất nhiều vật lý kỳ cổ quái, mà những thứ đồ lý kỳ cổ quái này, tất nhiên cũng là đặc sản của Cổ Vật Nhai ở Mê Vụ Thành.

Ví như Lý Phù Trần vừa mua một đoạn cành cây tỏa ra sương mù, có giá 10 nghìn kim tệ.

Tuy rằng không biết thứ này có tác dụng gì, dù rất đắt nhưng hắn vẫn mua, bởi vì 10 nghìn kim tệ đối với hắn cũng không là gì.

Bạn đang đọc truyện *Vĩnh Hằng Chí Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 204: Oan Gia Ngõ Hẹp

Bốn ngày sau, tại một tòa lầu bán trà nằm ở phía nam Mê Vụ Thành, đã có người chi tiền bao toàn bộ nơi đây.

Trên tầng 3 tòa lầu, Phàn Thiên Tùng, Phàn Thiên Vũ cùng Lý Phù Trần, ba người ngồi ở một góc, chiếm cứ một cái bàn, lúc này 3 người lẳng lặng ngồi uống trà, chờ đợi đệ tử chân truyền của 3 tông khác.

Đập đập...

Tiếng bước chân vang lên, có 3 người trẻ tuổi đi lên.

Ba người trẻ tuổi này, trên người khoác áo bào màu đỏ sậm, vẻ phần y phục có thù hình ngọn lửa, đây chính là đệ tử chân truyền của Địa Hòa Môn.

Dẫn đầu đệ tử chân truyền Địa Hòa Môn, là một người trẻ tuổi không chênh lệch nhiều lắm so với Phàn Thiên Tùng, tu vi đạt tới Địa Sát Cảnh lục trọng, hai người còn lại, ước chừng ba mươi tuổi, tuổi tác tương đương với Lý Phù Trần sau khi hóa trang, một người có tu vi Địa Sát Cảnh thất trọng, người còn lại có tu vi Địa Sát Cảnh bát trọng.

Thế nhưng rất rõ ràng, hai người này chính là Thiên Lô sai đầu đánh đó.

“Phàn Thiên Tùng.”

Tên dẫn đầu đệ tử chân truyền Địa Hòa Môn nhìn chằm chằm Phàn Thiên Tùng, ngoài mặt tỏ vẻ tươi cười nhưng trong lòng thì không.

“Tổng Thanh Hà.” Phàn Thiên Tùng cũng gọi tên đối phương.

“Trần sư huynh, vị này tên là Tổng Thanh Hà, là đệ tử chân truyền Hoàng Kim của Địa Hòa Môn, thực lực cực mạnh, so với ta còn mạnh hơn không ít.”
Cô gái trẻ Phàn Thiên Vũ truyền âm cho Lý Phù Trần.

Lý Phù Trần âm thầm gật đầu.

Đệ tử chân truyền Hoàng Kim, không có một ai là kẻ dễ đối phó, huống chi là đệ tử chân truyền Hoàng Kim có tu vi đạt đến Địa Sát Cảnh lục trọng.

“Vị này cũng là đệ tử chân truyền của Vô Ưu Môn?” Tổng Thanh Hà chỉ vào Lý Phù Trần, dò hỏi.

Phản Thiên Tùng nói: “Đây là Trần Phù Lịch su huynh, đến từ Thương Lan Tông.”

“Cái này có chút không hợp quy củ đi!” Tổng Thanh Hà hừ lạnh.

Phản Thiên Tùng nói: “Chúng ta chỉ có ước hẹn, không được mời cường giả Thiên Cương Cảnh, chứ đâu có nói, không được mời võ giả Địa Sát Cảnh, lẽ nào Địa Hỏa Môn nguoi lại sợ?”

“Sợ, chuyện nực cười! Chỉ là một võ giả Địa Sát Cảnh nhị trọng, phỏng chừng vừa mới tiến vào lăng mộ sẽ phải chết.” Tổng Thanh Hà khinh thường nói.

Lý Phù Trần có tu vi Địa Sát Cảnh nhị trọng, hần căn bản không thêm để ý, coi như Lý Phù Trần có là đệ tử chân truyền Hoàng Kim thì đã làm sao, chính hần cũng là đệ tử chân truyền Hoàng Kim, mà tu vi của hần cao hơn 4 trọng so với Lý Phù Trần.

Tùy tiện tìm một cái bàn ngồi xuống, đệ tử chân truyền của hai tông, cùng yên lặng chờ đợi.

Gần nửa canh giờ trôi qua, lại có tiếng bước chân vang lên.

Người còn chưa lên tới, đã có một luồng khí thể phóng đằng vô cùng sắc bén tràn ngập ra.

“Cuồng Dao Tông.” Lý Phù Trần đối với cái khí thể kia cảm thấy hết sức quen thuộc, thầm nghĩ trong lòng.

Mấy lần hô hấp qua đi, một tên đệ tử chân truyền Cuồng Dao tông lên tới tầng ba của tòa lầu.

Tên đệ tử chân truyền Cuồng Dao tông này có tu vi cực cao, thành linh đạt tới Địa Sát Cảnh thất trọng, khí thể trên người sắc bén như lưỡi đao, khiến người đứng gần da thịt có cảm giác đau nhói, tâm linh ngột ngạt khó thở.

“Người này thật đáng sợ!” Lý Phù Trần cau mày.

Cũng may tên này chỉ là đệ tử chân truyền Cuồng Dao tông, không cùng cấp bậc với Vô Tình Kiếm Tiết Phong, nhưng cũng không kém hơn bao nhiêu.

“Phó Sùng Sơn, chỉ có một mình nguoi?” Tổng Thanh Hà nhớ lại lúc hẹn gặp, bên cạnh Phó Sùng Sơn còn có một vị đệ tử chân truyền Cuồng Dao Tông khác.

“Một người là đủ.” Phó Sùng Sơn ngạo nghễ nói.

“Hi vọng đến lúc đó nguoi sẽ không hối hận!” Tổng Thanh Hà cũng thừa nhận thực lực của Phó Sùng Sơn, đáng tiếc là sau khi tiến vào lăng mộ, càng nhiều người càng thêm nhiều cơ hội tìm kiếm, nếu như không phải thời gian quá gấp gáp, hần tuyệt đối sẽ đi tìm kiếm thêm mấy đệ tử chân truyền đồng môn cùng lên đường.

Phó Sùng Sơn nở nụ cười kiêu ngạo, không nói gì.

Thời gian trôi qua từng chút một.

Hơn nửa canh giờ trôi qua.

“Đệ tử của Trường Xuân Cốc cũng quá kiêu căng chứ hả! Nói buổi sáng sẽ tới, hiện tại đã là giữa trưa rồi.” Tổng Thanh Hà có chút khó chịu.

“Đệ tử của Địa Hỏa Môn sao dễ dàng mất kiên nhẫn đến vậy, xem ra toàn là những kẻ không có tiền đồ.” Từ tầng dưới, có người nói vọng lên trên.

Tổng Thanh Hà giận dữ, nếu như đổi thành những người khác, hần đã sớm ra tay dạy dỗ, chỉ là hần kiêng kỵ uy thế của Trường Xuân Cốc, cũng không tiện đáp trả khiêu khích, dù sao thì cũng là hần thất lễ trước, đành ngậm bồ hòn làm ngọt.

Một luồng khí thể vô cùng đặc biệt, phảng phất giống như là rừng cây xanh mát, theo đó có một chàng thanh niên đi lên.

Chàng thanh niên trông rất chừng chạc, từ tướng mạo xem ra phải lớn hơn vài tuổi so với Lý Phù Trần sau khi hóa trang, chỉ ít cũng phải 35 tuổi, cười trông rất ngạo mạn, sự ngạo mạn này, không giống như Phó Sùng Sơn ngạo mạn vì cảm thấy tự tin vào thực lực của bản thân, mà là một loại ngạo mạn đến từ thân phận cao quý.

Cũng khó trách, Trường Xuân Cốc là một trong số những tông môn đứng đầu Đông Lâm Đại Lục, coi như hần không phải là đệ tử chân truyền Hoàng Kim của Trường Xuân Cốc, cũng có thân phận đáng để tự kiêu rồi.

Thanh niên này có tu vi cao tới Địa Sát Cảnh bát trọng, chỉ đơn thuần áp bức từ khí thể, cũng không kém hơn bao nhiêu so với Phó Sùng Sơn.

Phản Thiên Vũ truyền âm nói: “Người này gọi là Ngụy Sơn Hà, là đệ tử chân truyền Bạch Ngân của Trường Xuân Cốc, tuy rằng không phải là đệ tử chân truyền Hoàng Kim, nhưng thắng ở thời gian tu luyện lâu hơn, không thể khinh thường.”

Lý Phù Trần không có trả lời, ánh mắt của hắn rơi về phía cầu thang.

Ánh mắt của Phó Sùng Sơn, cũng nhìn về phía cầu thang.

Có tiếng bước chân nhẹ nhàng vang lên, nghe như là hạt giống nảy mầm vươn lên khỏi mặt đất, từng bước nhẹ nhàng vang lên, trong khi mọi người đang chú ý tiếng bước chân thì, thỉnh thoảng một bóng người xuất hiện ở trong tầm mắt của mọi người.

Đây là một nữ tử mặc y phục màu xanh lá, có dung mạo tuyệt đẹp, không thua kém Yến Kinh Vũ chút nào, tựa như tiên tử trên cung trăng, siêu phàm thoát tục.

Phản Thiên Tùng, Tống Thanh Hà cùng với Phó Sùng Sơn tất cả đều ngưng ngẩn, chỉ có Lý Phù Trần vẫn duy trì được sự bình tĩnh, im lặng quan sát đánh giá nữ tử này.

Cô gái mặc áo xanh này có tu vi không cao lắm, chỉ là Địa Sát Cảnh tứ trọng mà thôi, thế nhưng tạo cho Lý Phù Trần cảm giác, mạnh hơn không ít so với Phó Sùng Sơn, trong tích tắc khi đối phương vừa bước lên, tất cả khí thế đang xung đột lẫn nhau trên tầng ba, đều bị đối phương hóa giải hết, khiến nơi đây trở nên hoàn toàn yên tĩnh, tựa hồ có mưa phùn lã lã rơi xuống, sương mù lạnh yên bốc lên, tất cả mọi thứ đều trở nên mơ hồ.

“Căn cốt 6 sao?” Cơ hồ trong nháy mắt, trong đầu Lý Phù Trần lóe lên một ý nghĩ.

Người con gái này tuyệt đối có căn cốt 6 sao, chỉ có căn cốt 6 sao mới mang cho hắn cảm giác chấn động lớn đến như vậy.

Phản Thiên Vũ có chút đố kỵ truyền âm nói: “Nếu như ta đoán không sai, nàng chính là Tô Mộc Vũ là một trong hai người sở hữu căn cốt 6 sao của Trường Xuân Cốc.”

Căn cốt 6 sao, rất là hiếm thấy, người đầu tiên Lý Phù Trần gặp là Yến Kinh Vũ, lúc đó Yến Kinh Vũ tuổi vẫn còn nhỏ, chưa thể phát huy hết khả năng của căn cốt 6 sao, nếu như hiện tại gặp lại nàng, Lý Phù Trần có thể khẳng định, khí tức của đối phương sẽ phát sinh biến hóa giống như là thoát thai hoán cốt vậy.

“Các vị, đây chính là Tô Mộc Vũ sư muội của Trường Xuân Cốc ta, các người có thể nhìn thấy nàng, cũng không biết đã tu mấy kiếp mới có được phúc phận này.” Ngụy Sơn Hà hiển nhiên rất ái mộ Tô Mộc Vũ, nhưng thiên phú của hắn quá kém, cả đời này chỉ có thể là sư huynh sư muội mà thôi.

Tống Thanh Hà đứng thẳng người lên, nhìn về phía Tô Mộc Vũ, mỉm cười nói: “Tống Thanh Hà xin chào Tô Mộc Vũ cô nương.”

Tô Mộc Vũ đến nhìn cũng chẳng thèm nhìn đối phương, nàng tìm một bàn trống rồi ngồi xuống.

Thấy thế, Tống Thanh Hà sắc mặt đỏ bừng, hết sức khó xử.

Phản Thiên Tùng cười lớn một trận, nói: “Nếu mọi người đã tới đông đủ, thì việc này cũng không nên chậm trễ, lên đường thôi!”

“Chậm đã.” Người lên tiếng là Phó Sùng Sơn.

“Làm sao vậy?” Mấy người nhìn về phía Phó Sùng Sơn.

Phó Sùng Sơn lạnh nhạt nói: “Phe ta chỉ có một mình ta là đệ tử chân truyền Cuồng Dao Tông, nhưng ta có mời thêm đệ tử chân truyền của tông môn khác, chờ một chút đi.”

Phó Sùng Sơn vừa dứt lời, lại có tiếng bước chân vang lên.

Kẻ lên đầu tiên là một thanh niên mặc áo đen, tuổi chừng ngoài 30, trên quần áo có thêu hình thù quỷ quái, nhìn thấy cái hình thù này, Lý Phù Trần hít một hơi, đây chính là biểu tượng của Thiên Sát Môn.

Ngay sau đó, có một thanh niên trẻ tuổi cũng mặc quần áo màu đen đi lên.

Nhìn thấy người trẻ tuổi này, Lý Phù Trần không khỏi thở dài, đúng là oan gia ngõ hẹp.

Người này, rõ ràng là Lệ Vô Huyết.

Bạn đang đọc truyện *Vĩnh Hằng Chí Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 205: Lý Phù Trần ?

Dịch giả: Cô Đơn 1 Vì Sao

Phó Sùng Sơn mời đệ tử chân truyền của Thiên Sát Môn, cũng không phải vì muốn có quan hệ tốt với Thiên Sát Môn.

Nếu như có ý nghĩ này trong đầu, không hề nghi ngờ là hết sức buồn cười.

Các tông môn nằm gần nhau, chỉ có tranh đấu chiếm lợi ích, từ khi nào có tình hữu nghị, huống chi Cuồng Dao Tông cùng Thiên Sát Môn, cả 2 cùng không thấy vừa mắt nhau, giống như là quan hệ giữa Thương Lan Tông cùng Thiên Sát Môn.

Sở dĩ hần mời đệ tử chân truyền của Thiên Sát Môn, là bởi vì đối phương đã bỏ ra một viên tinh thạch để đánh đổi.

Cái gọi là tinh thạch, chính là chìa khóa để tiến vào Tinh Lộ Bí Cảnh, mà Tinh Lộ Bí Cảnh là bí cảnh thần kỳ nhất tại Đông Lâm Đại Lục, có một không hai trên đời.

Tinh Lộ Bí Cảnh không giống với những bí cảnh khác, cần phải đúng thời gian, hoặc một địa điểm đặc biệt nào đó mới có thể tiến vào, Tinh Lộ Bí Cảnh chỉ cần có tinh thạch, sau khi bóp nát tinh thạch, liền có thể tiến vào.

Chỉ có điều, Tinh Lộ Bí Cảnh có hạn chế về tu vi và tuổi tác, muốn tiến vào Tinh Lộ Bí Cảnh, nhất định phải có tu vi Địa Sát Cảnh, tuổi tác không được vượt quá 35, phải thỏa mãn đủ 2 điều kiện này mới được.

Mà người có thể thỏa mãn 2 điều kiện này, căn bản đều là đệ tử chân truyền của các tông môn.

Chính vì điều đó, Tinh Lộ Bí Cảnh còn có một cái tên khác, gọi là Thiên Tài Bí Cảnh.

Theo những người từng đi vào nói, Tinh Lộ Bí Cảnh là một con đường chạy dài trong Tinh Không, người có tiềm lực càng mạnh thì, đi được càng xa.

Mà mỗi khi vượt qua một đoạn đường nhất định, sẽ xuất hiện một cửa ải, thông qua cửa ải, lại có thể tiếp tục tiến lên, mà sau khi thông qua cửa ải, người đó sẽ nhận được lực lượng của Tinh Lộ Bí Cảnh, khiến cho tốc độ tu hành tăng lên nhanh chóng.

Tất nhiên, lực lượng tăng phúc của Tinh Lộ Bí Cảnh chỉ ở một mức nhất định, sau khi tiêu hao hết thì, tốc độ tu hành sẽ khôi phục lại như bình thường.

Các đệ tử chân truyền của các tông môn đi tới Bách Chiến Vực, không ít người đã từng tiến vào Tinh Lộ Bí Cảnh, tu luyện trong đó một thời gian rồi đi ra ngoài, tu vi tăng nhanh như gió, thoát cái tăng lên một tầng cảnh giới là điều chắc chắn.

Tinh Lộ Bí Cảnh rất thần kỳ, tất nhiên không chỉ có như vậy, chỉ có điều, chỉ có một ít thiên tài siêu cấp chân chính, mới có thể tiến sâu trên con đường Tinh Lộ Bí Cảnh, mà bọn họ sau khi ra ngoài, bình thường tất cả đều im lặng không nói gì, không dễ dàng tiết lộ họ đã trải qua những gì.

Phó Sùng Sơn đã tiến vào Tinh Lộ Bí Cảnh một lần, hần biết mình hiện tại không thể tiến xa hơn trong Tinh Lộ Bí Cảnh, nên đã đem tinh thạch tặng cho sư đệ đồng tông, còn mình lựa chọn thám hiểm lăng mộ của võ giả Thoát Thai Cảnh.

Thanh niên mặc áo đen đến từ Thiên Sát Môn, gọi là Từ Hắc Sơn, chính là đệ tử chân truyền Bạch Ngân của Thiên Sát Môn, cũng chính hần đã bỏ ra một viên tinh thạch, để đánh đổi lấy cơ hội này, ban đầu hần dự định một thân một mình đi thám hiểm, nhưng không nghĩ tới khi ở Huyết Sắc Thành lại gặp Thiếu môn chủ Lệ Vô Huyết.

Tuy Lệ Vô Huyết chỉ có tu vi Địa Sát Cảnh tam trọng, thực lực có chút yếu, có điều thân là Thiếu môn chủ, nên trên người hần có không ít đồ vật bảo mệnh, dù sao thì hần cũng là con trai của môn chủ, sau khi Lệ Vô Huyết tiết lộ một vài lá bài tẩy thì, Từ Hắc Sơn mới quyết định dẫn Lệ Vô Huyết cùng đi.

Lý Phù Trần không ngờ tới ở chỗ này lại đụng phải Lệ Vô Huyết, mà chính Lệ Vô Huyết càng bất ngờ hơn khi tới chỗ này lại bắt gặp Lý Phù Trần.

“Lý Phù Trần, là ngươi.” Lệ Vô Huyết thét lớn, sau đó cười gằn.

Lần trước sợ ý để Lý Phù Trần thoát khỏi, khiến hần hối hận không thôi, không nghĩ tới ông trời vẫn quan tâm tới hần, đem đối phương đưa tới tận cửa.

“Lệ Vô Huyết.” Đến lúc này, Lý Phù Trần cũng không có ý định che giấu thân phận, bàn tay đặt lên mặt gờ ra, khôi phục hình dáng thật của mình.

“Trần sư huynh?” Phan Thiên Tùng cùng Phan Thiên Vũ ngây dại ra, Trần sư huynh trong miệng bọn họ, tuổi tác xem ra còn nhỏ hơn bọn họ, nhìn tướng mạo, cũng chỉ tầm 20 tuổi mà thôi, chỉ mới chừng ấy tuổi, đã đạt đến Địa Sát Cảnh nhị trọng, tuyệt đối được coi là thiên tài hàng đầu.

Quan trọng nhất là, Lý Phù Trần đã từng ra tay, một chiêu giết chết Lưu Nghiễm Phong.

Tuy rằng 2 anh em họ không biết, Lý Phù Trần đã sử dụng bảo vật gì, thế nhưng bảo vật cần phải có người điều khiển, nếu như thực lực bản thân quá yếu, thì uy lực của bảo vật cũng chỉ có hạn.

Nhìn thấy Lý Phù Trần lộ mặt thật, Tổng Thanh Hà cùng Phó Sùng Sơn cũng có chút giật mình.

Chỉ mới 20 tuổi, đã có tu vi Địa Sát Cảnh nhị trọng, ở bất kỳ tông môn nào cũng được coi là thiên tài hàng đầu, chỉ có những thiên tài sở hữu căn cốt 5 sao mới có thể sánh bằng.

May mà Phó Sùng Sơn đã ra ngoài lịch lãm được gần một năm, vì vậy không biết được chuyện xảy ra trong Bách Thảo Bí Cảnh, nếu không hẳn tuyệt đối sẽ sinh ra địch ý với Lý Phù Trần, dù sao thì Lý Phù Trần cũng đã giết không ít hạt giống tốt của Cuồng Đạo Tông.

Nguy Sơn Hà cùng Tô Mộc Vũ cũng nhìn về phía Lý Phù Trần.

Nguy Sơn Hà trên mặt lộ ra vẻ đố kỵ.

Mà Tô Mộc Vũ, thì lại tỏ ra hiếu kỳ.

Khi mới tới đây nàng cũng không để ý Lý Phù Trần, nhưng đến hiện tại thì, nàng phát hiện ra Lý Phù Trần là một người không tầm thường chút nào.

Lý Phù Trần tạo cho nàng cảm giác vô cùng khó tả, khi thì giống như mặt trời cực nóng, khi thì giống như một thanh tuyệt thế bảo kiếm, tản ra khí tức bức người.

“Người này, có điểm đặc biệt.” Người có căn cốt 6 sao, cảm ứng nhanh nhạy vô cùng.

Ở một trình độ nhất định, cảm ứng về thiên tài thì, căn cốt 6 sao còn muốn vượt qua võ giả Thiên Cương Cảnh. Thật giống như là nam châm, khi lại gần nhau, vừa có sức đẩy lẫn sức hút.

“Người chính là Lý Phù Trần?” Từ Hắc Sơn bạo phát khí thế, khóa chặt Lý Phù Trần.

Lý Phù Trần người đã giết Bạch Sát trong Hắc Bạch Song Sát của Thiên Sát Môn, mà Bạch Sát, là bằng hữu tốt nhất của em ta Hắc Sát.

“Chính là ta.”

Việc đã đến nước này, Lý Phù Trần cũng không cần phải úp mở, nếu như muốn chiến, vậy thì chiến, cho dù Từ Hắc Sơn có là Địa Sát Cảnh bát trọng.

“Giết đệ tử Thiên Sát Môn ta, thì phải chết, nộp mạng đi.” Trong tay Từ Hắc Sơn xuất hiện một món vũ khí.

Cái vũ khí này được tạo thành từ ba bộ phận, theo thứ tự là thiết côn, dây khóa cùng với một quả cầu sắt đầy gai nhọn.

Vũ khí này được gọi là Lưu Tinh Chùy, có lực sát thương rất lớn.

Ầm!

Tay cầm thiết côn, đột nhiên Từ Hắc Sơn vung cánh tay lên, chớp mắt dây khóa cùng quả cầu gai theo quán tính, giống như là sao băng vô cùng chói mắt, bay về phía Lý Phù Trần.

Kích phát Nguyên Thông Thủ, hai cánh tay của Lý Phù Trần nhanh chóng hội tụ Nguyên Thông Chân Khí chí cương chí dương, sau đó rút ra Ô Kim Kiếm, Lý Phù Trần xuất ra một chiêu kiếm đỡ lấy Lưu Tinh Chùy.

Ầm ầm!

Trên tầng 3 tòa lầu phát ra tiếng nổ to, Lý Phù Trần bị đánh bay ra ngoài, rơi xuống đường cái.

Các đệ tử chân truyền trong tông môn cũng có điểm khác biệt, đệ tử chân truyền có tu vi càng cao thâm, tất nhiên cần phải học không ít môn chân truyền.

Lý Phù Trần tu luyện bí pháp 3 sao thì, Từ Hắc Sơn tất nhiên cũng có tu luyện bí pháp 3 sao.

Tuy rằng hẳn chưa tu luyện bí pháp này tới mức tận cùng, nhưng lấy tu vi Địa Sát Cảnh bát trọng thi triển, vẫn đủ khả năng chèn ép Lý Phù Trần.

Thực tế, nếu như lúc trước Lý Phù Trần không dùng mảnh vỡ vũ khí Địa Cấp đánh lên đệ tử chân truyền Ngân Y Tông là Lưu Nghiễm Phong thì, Lý Phù Trần muốn giết đối phương, là chuyện không thể nào xảy ra.

“Lý Phù Trần, nhận lấy cái chết.” Từ Hắc Sơn đuổi theo.

“Toàn Lưu Kiếm Pháp!” Đối mặt với Từ Hắc Sơn hung hăng, Lý Phù Trần cũng bạo phát, thi triển ra Huyền Cấp trung giai kiếm pháp Toàn Lưu Kiếm Pháp.

Trong nháy mắt, ánh kiếm biến thành hỏa diễm xoay tròn như dòng nước, hóa thành một cái vòng xoáy, lần thứ hai va chạm với Từ Hắc Sơn.

Ầm ầm!

Trên đường cái xuất hiện một cái hồ to.

Lần này, Lý Phù Trần chỉ lùi lại ba bước.

Tất nhiên, Từ Hắc Sơn cũng tu luyện bí pháp 3 sao, thế nhưng cảnh giới công pháp của Lý Phù Trần, rõ ràng cao hơn đối phương rất nhiều.

Mà bí pháp 3 sao cũng tu luyện tới cảnh giới cao hơn đối phương.

Hơn nữa còn có Huyền Cấp trung giai kiếm ý, cho nên Lý Phù Trần có thể miễn cưỡng chống lại đối phương.

Đây chính là sự chênh lệch giữa thiên tài bình thường và đỉnh cấp thiên tài, có thể dùng ưu thế, để bù đắp sự thua kém về tu vi.

“Sao có thể, thực lực của hắn, làm sao lại mạnh như vậy rồi.”

Lệ Vô Huyết giật mình, Lý Phù Trần lúc còn ở Bách thảo Bí Cảnh, đã vô cùng đáng sợ rồi, đến hiện tại, còn đáng sợ gấp mấy lần so với lúc trước.

Có điều Lý Phù Trần càng đáng sợ, càng kích phát sát ý của Lệ Vô Huyết, nếu không thể diệt trừ được người này, thì cả đời sẽ là tâm ma của hắn.

“Huyền Cấp trung giai kiếm ý, quả nhiên.”

Trên tầng ba tòa lâu, chỉ còn một vài chỗ không bị phá hoại, nơi Tô Mộc Vũ ngồi, chính là chỗ toàn vẹn nhất.

Nhìn thấy kiếm pháp của Lý Phù Trần, trong mắt của Tô Mộc Vũ lóe lên tia sáng.

Đối với đệ tử chân truyền Bạch Ngân, năng căn bản không thêm đề ý, coi như là đệ tử chân truyền Hoàng Kim, 99% năng cũng không thêm đề ý, muốn được năng đề ý, chỉ có những thiên tài tuyệt đỉnh kia, Lý Phù Trần ngoại trừ tu vi có chút yếu, các phương diện còn lại, không thể nghi ngờ đã đạt đến cấp bậc thiên tài tuyệt đỉnh.

Bạn đang đọc truyện *Vĩnh Hằng Chí Tôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 206: Ai Động Thủ Ta Giết Kẻ Ấy

“Lý Phù Trần, hôm nay ta sẽ giết ngươi.” Lý Phù Trần quá yêu nghiệt, khiến cho sát ý của Từ Hắc Sơn càng tăng lên.

Tu vi Địa Sát Cảnh nhị trọng đã có thể miễn cưỡng chống lại hắn, chờ tới khi đột phá tới Địa Sát Cảnh tam trọng, chẳng phải là có thể cùng hắn liều mạng, còn đột phá đến Địa Sát Cảnh tứ trọng, thì sẽ trực tiếp giết chết hắn.

Từ Hắc Sơn không muốn Lý Phù Trần có thể tiếp tục trưởng thành.

Thực lực bạo phát đến cực hạn, Từ Hắc Sơn lại tiếp tục vùng Luru Tinh Chùy đánh về phía Lý Phù Trần, bất kể là sức mạnh, lẫn tốc độ công kích, so với lúc trước càng thêm cuồng mãnh.

Lý Phù Trần lùi về sau từng bước một.

“Bàn về thực lực, ta rõ ràng yếu hơn hắn không ít, không cần thiết phải liều mạng đấu cứng.”

Đột nhiên, thân ảnh của Lý Phù Trần bắt đầu trở nên mờ hồ, bốn phương tám hướng quanh người Từ Hắc Sơn, xuất hiện rất nhiều đạo thân ảnh mờ ảo trong suốt.

Đây là Lý Phù Trần còn chưa vận chuyển Phong Ảnh Quyết, nếu như vận chuyển Phong Ảnh Quyết, chỉ sợ đến bóng mờ cũng không có.

Chỉ có điều thực lực của Từ Hắc Sơn quá mạnh, nếu như không vận chuyển Phản Thiên Chân Công, đổi thành vận chuyển Phong Ảnh Quyết, một khi bị đối phương đánh trúng, cũng không phải đơn giản chỉ là trọng thương.

Lý Phù Trần không muốn mạo hiểm như vậy.

Triển khai Vô Ảnh Chân Ý, tốc độ của Lý Phù Trần cực nhanh, tới vô ảnh đi vô tung, Từ Hắc Sơn thì triển liên tiếp 18 chùy đều đánh vào khoảng không.

“Thân pháp của ngươi tuy rất lợi hại, thế nhưng, cũng không được coi thường ta.” Từ Hắc Sơn tăng tốc độ di chuyển cùng tốc độ công kích, có vài chùy suýt nữa thì đánh trúng Lý Phù Trần.

Từ Hắc Sơn dù sao cũng là Địa Sát Cảnh bát trọng, bất kể là tốc độ hay khả năng phản ứng, đều vô cùng mạnh mẽ, hoàn toàn có thể bắt kịp tiết tấu của Lý Phù Trần, chỉ có điều chưa kịp thích ứng mà thôi.

“Mô! Kích phát Huyền Long Bí Pháp, tốc độ Lý Phù Trần, tiếp tục tăng lên một cấp bậc.”

Nguyên Thông Thủ chỉ có thể tăng cường lực bộc phát của đôi tay, đối với khinh công thân pháp không có hiệu quả gì, mà Huyền Long Bí Pháp, lại có thể tăng phúc toàn bộ phương diện.

Tất nhiên, Huyền Long Bí Pháp chỉ có thể tăng cường gấp đôi các phương diện, mà Nguyên Thông Thủ có thể tăng cường lực bộc phát của đôi tay gấp hai lần trở lên.

Trong tình huống thực lực không thua kém đối phương, Nguyên Thông Thủ càng trở nên hữu dụng, còn thực lực thua kém đối phương, thì Huyền Long Bí Pháp lại tỏ ra hữu dụng hơn, nói chung, phải xem tình huống mà đưa ra lựa chọn.

Hiện tại, Từ Hắc Sơn bắt đầu không theo kịp tiết tấu của Lý Phù Trần rồi.

Vô Ảnh Cước, không chỉ có tốc độ, mà còn có tác dụng mê hoặc, nếu đơn thuần so về tốc độ, Từ Hắc Sơn chưa chắc đã thua kém Lý Phù Trần, thậm chí còn nhanh hơn.

Chỉ là võ giả quyết đấu, không có đơn giản như vậy. Tốc độ của người có nhanh hơn nữa, nhưng nếu bị đối phương mê hoặc, thì tốc độ cũng sẽ giảm rất nhiều.

“Đáng ghét, Oanh Sơn Thập Bát Chùy, mở cho ta.” Từ Hắc Sơn không hề thích kiểu chiến đấu du kích này, hắn thích là cứng đầu cứng, người với ta cùng liều mạng, đánh ra sát chiêu trong Oanh Sơn Chùy Pháp, 18 đạo chùy ảnh hiển hiện, mang theo lực đạo to lớn, khiến cho hư không sinh ra mười mấy vòng xoáy không khí, thanh thế vô cùng to lớn.

Chiêu chùy pháp này, chuyên dùng để đối phó với những võ giả có tốc độ nhanh, cùng thân pháp quý mị.

“Thiên Sát Môn người dám làm càn, phá cho ta.” Phàn Thiên Tùng gào thét.

Từ Hắc Sơn một lời không hợp liền ra tay, khiến hắn không kịp phản ứng, chờ tới khi hắn kịp phản ứng, thì hai người đã đánh dưới đường cái. Thấy Lý Phù Trần có thể ngăn cản vài chiêu thức của Từ Hắc Sơn, Phàn Thiên Tùng cũng không có vội tiến lên giúp đỡ, hắn muốn nhân cơ hội này, quan sát năng lực của Từ Hắc Sơn một chút.

Đến khi thấy Lý Phù Trần rơi vào thế hạ phong, hắn không còn nhìn được, thân hình lóe lên, đồng dạng nhảy xuống đường cái, thiết côn trong tay vung lên, bóng côn bay múa đầy trời đánh tan chùy ảnh của Từ Hắc Sơn.

“Muốn chết, đây là chuyện của Thiên Sát Môn cùng Thương Lan Tông, Vô Ưu Môn người tốt nhất bớt lo chuyện bao đồng.” Từ Hắc Sơn sắc mặt chìm xuống, Phàn Thiên Tùng có thực lực cực mạnh, Oanh Sơn Thập Bát Chùy của hắn, cường đại cỡ nào, lại bị đối phương dùng một chiêu phá hết.

“Lý Phù Trần là ân nhân cứu mạng của Phàn Thiên Tùng ta, người dám gây sự với Lý Phù Trần, chính là gây sự với ta.” Phàn Thiên Tùng lạnh nhạt nói, dù sao hắn cũng là đệ tử chân truyền Hoàng Kim của Vô Ưu Môn, với tu vi Địa Sát Cảnh ngũ trọng, thực lực của hắn chỉ có thể cao hơn chứ không thấp hơn so với Từ Hắc Sơn, tất nhiên, hắn không có biến thái như Lý Phù Trần, nếu như Lý Phù Trần có tu vi Địa Sát Cảnh ngũ trọng, phỏng chừng một chiêu liền có thể giết chết Từ Hắc Sơn.

“Phó Sùng Sơn, người còn không ra tay.” Từ Hắc Sơn ngẩng đầu lên, nhìn về phía Phó Sùng Sơn trên tầng ba tòa lầu, nói.

Phó Sùng Sơn hỏi: “Ta vì sao phải ra tay?” Hắn cũng không muốn trợ giúp Thiên Sát Môn.

Lệ Vô Huyết nói: “Phó Sùng Sơn, người có biết, lần Bách Thảo Bí Cảnh mở ra vừa rồi, Cuồng Dao Tông người cử mười tên đệ tử đi vào, thì có hơn nửa chết trên tay của Lý Phù Trần.”

Trên thực tế, Lý Phù Trần nào có giết nhiều người như vậy, nhiều nhất cũng chỉ được một nửa so với lời kể, Lệ Vô Huyết rõ ràng là nói quá. Nghe vậy, Phó Sùng Sơn nhìn về phía Lý Phù Trần, chất vấn: “Việc này có thật không?”

“Thật thì đã làm sao?” Lý Phù Trần không có phủ nhận, giết nhiều hay ít thì cũng là giết, đều khiến Phó Sùng Sơn ra tay, đã như vậy, không cần thiết phải làm yếu đi thanh thế của mình.

“Người, đáng chết.” Phó Sùng Sơn thân hình lóe lên, lao nhanh về phía Lý Phù Trần.

Coong!

Côn dao giao kích, Phàn Thiên Tùng lùi về sau mười mấy bước.

Hắn là đệ tử chân truyền Hoàng Kim, Phó Sùng Sơn cũng là đệ tử chân truyền Hoàng Kim, mà cảnh giới của đối phương, còn cao hơn hắn hai trọng.

“Anh, em đến giúp anh.” Phàn Thiên Vũ cũng nhảy xuống, hạ xuống cạnh Phàn Thiên Tùng cùng Lý Phù Trần.

“Phản Thiên Tùng, người tránh ra.” Phó Sùng Sơn lạnh lùng nhìn chăm chăm Phản Thiên Tùng, trong mắt hiện lên sát ý.

Phản Thiên Tùng nói: “Phó Sùng Sơn, người đừng quên, trong tay ta có một phần của bản đồ, không có ta, các người cũng đừng hòng tìm thấy lăng mộ.”

“Giết người, liền có thể được.” Sát ý trên người Phó Sùng Sơn càng tăng lên.

“Vậy thì cứ thử xem.” Phản Thiên Tùng hít sâu một hơi, trong mắt đồng dạng toát lên sát ý.

“Phản Thiên Tùng, hần giao cho ta.” Lý Phù Trần trong tay cầm mảnh vụn quạt chiến, hần quyết định, một khi khai chiến, hần sẽ liều mạng đánh giết ba người của Thiên Sát Môn cùng Cuồng Dao Tông, còn về phần hậu quả, hần cũng không quan tâm.

Phản Thiên Tùng liếc mắt nhìn lướt qua mảnh quạt chiến trong tay Lý Phù Trần, tâm trạng vô cùng hưng phấn, hần đúng là đã quên, Lý Phù Trần còn có một bảo vật rất lợi hại.

“Phó Sùng Sơn, cùng nhau ra tay, tiêu diệt ba người bọn chúng.” Từ Hắc Sơn gần giọng nói.

“Không sai, trước hết cứ tiêu diệt bọn chúng đã.” Trong tay Lê Vô Huyết xuất hiện một cây cờ nhỏ màu đỏ máu, trên lá cờ tràn ngập gợn sóng tinh lực.

“Được rồi, ta mặc kệ giữa các người có ân oán gì, hiện tại tìm được lăng mộ rồi lại nói, trước khi tìm ra lăng mộ, ai cũng không được phép động thủ nữa.” Tô Mộc Vũ đứng lên, tỏa ra một luồng khí thế mềm mại, muốn hóa giải hết chiến ý cùng sát ý của mọi người.

Chỉ là, chiến ý cùng sát ý đâu có thể dễ dàng hóa giải, trong mắt ba người Từ Hắc Sơn, sát ý chỉ bị tiêu tán một chút, chứ không hề tiêu tán hoàn toàn.

“Động thủ.” Từ Hắc Sơn dẫn đầu ra tay.

“Làm Càn.” Cũng không rõ Tô Mộc Vũ đã kích phát bí pháp gì, từ trên người hiện ra hào quang nhàn nhạt, bạo phát một luồng khí thế khiến vạn vật rung động, khí huyết cùng sinh cơ của mọi người, dường như cũng bị hòa tan.

“Ai dám động thủ, ta sẽ giết kẻ ấy.” Trong tay Tô Mộc Vũ xuất hiện một thanh đao màu xanh ngọc hình lưỡi liềm, thanh đao trông rất đặc biệt, có chứa khí tức dung hòa vạn vật.

“Tô Mộc Vũ, người có ý gì?” Tô Mộc Vũ là người duy nhất khiến cho Phó Sùng Sơn kiêng kỵ.

Tuy rằng hần có tu vi Địa Sát Cảnh thất trọng, còn Tô Mộc Vũ chỉ là Địa Sát Cảnh tứ trọng, nhưng Tô Mộc Vũ lại có căn cốt 6 sao, chính là thiên tài hàng đầu ở Đông Lâm Đại Lục, sức chiến đấu tuyệt đối sẽ không yếu hơn hần.

“Nếu Tô sư muội đã lên tiếng, các người vẫn là thành thật một chút đi!” Ngụy Sơn Hà đứng ở bên cạnh Tô Mộc Vũ, cũng bạo phát ra khí thế.

Bạn đang đọc truyện *Vĩnh Hằng Chi Tôn* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 207: Mê Vụ Chi Địa

Dịch giả: Cô Đơn 1 Vì Sao

“Phó Sùng Sơn, ân oán có thể giải quyết sau cũng được mà, hiện tại quan trọng nhất chính là tìm kiếm được lăng mộ, đợi khi tìm được lăng mộ, các người có đánh tới long trời lở đất, chúng ta cũng không có ý kiến gì.” Tổng Thanh Hà thấy Tô Mộc Vũ cùng Ngụy Sơn Hà đều lên tiếng, đành phải đứng dậy, nói.

Phó Sùng Sơn cùng Từ Hắc Sơn im lặng không nói gì, chỉ có Lê Vô Huyết, hần cảm thấy rất hận đám người Tô Mộc Vũ.

Hần có một loại linh cảm, hiện tại không giết được Lý Phù Trần, thì sau này muốn giết Lý Phù Trần còn khó hơn lên trời.

“Đáng ghét, chờ Lê Vô Huyết ta trưởng thành, ta sẽ giết hết tất cả các người.” Lê Vô Huyết thảm thê.

Mặc dù khó chịu nhưng vẫn dừng lại, Từ Hắc Sơn nói: “Tiểu súc sinh, trước tha cho người một mạng, đợi sau khi tìm được lăng mộ, ta xem người làm sao chạy thoát.”

Hiện tại nếu cố gắng ra tay thì, không khôn ngoan chút nào, lấy sức mạnh của ba người bọn họ, căn bản không phải là đối thủ của tất cả mọi người.

Cheng!

Cho trường đao vào vỏ, Phó Sùng Sơn cũng nói: “Không thể không nói, vận may của người rất tốt, chẳng qua đao của ta, một khi xuất ra là phải thấy

máu, lần này không có thấy máu, lần sau, ta muốn lấy mạng của ngươi để bù vào.”

Ở trong mắt hắn, Lý Phù Trần đã là một người chết, nếu như đã là người chết thì, chết lúc nào cũng không quan trọng, cứ từ từ hành hạ đối phương, có khi lại càng vui.

Lý Phù Trần không có lên tiếng, hiện tại nói gì cũng vô dụng, hành trình thám hiểm lăng mộ này, chính là một cơ hội, một là đánh giết được ba người này, hai là không thể giết được ba người, đây là điều hắn đang suy tính.

Hai mắt khép hờ, Lý Phù Trần thu lại khí thế, giống như là chưa từng xảy ra chuyện gì.

Nhận ra được thái độ của Lý Phù Trần, Tô Mộc Vũ nhếch miệng cười.

Ba người Từ Hắc Sơn chỉ sợ gặp phải xui xẻo rồi.

Hung thú hình người chân chính, không bao giờ phô trương thanh thế, một khi lộ ra răng nanh, chính là thời điểm giết người.

Tất nhiên, Lý Phù Trần muốn giết ba người này là rất khó, có khi còn bị ba người giết lại cũng nên.

Trên đời này, đâu có ai biết trước tương lai.

“Rất tốt, sau khi tìm thấy lăng mộ, chuyện của các ngươi, không có liên quan gì tới ta, nếu như đã đến đông đủ, dựa theo quy tắc đã bàn, lấy ra bản đồ, lên đường thôi!” Tô Mộc Vũ ra hiệu cho Ngụy Sơn Hà.

Nghe vậy, Ngụy Sơn Hà lấy ra một mảnh bản đồ, nói: “Bản đồ hết sức phức tạp, không người nào có thể nhớ kỹ, trước tiên chúng ta sẽ ghép bản đồ lại, xác định phương hướng đại khái, rồi lên đường.”

Ngay khi mọi người đang chuẩn bị ghép các phần bản đồ lại thì, trên đường phố, có rất nhiều lính tuần tra đi tới, trong số đó có bốn vị võ giả Địa Sát Cảnh đỉnh phong.

“Mấy vị, ta mặc kệ các ngươi có thân phận gì, dám hủy hoại kiến trúc ở Mê Vụ Thành, theo luật thì phải bồi thường, bằng không cũng đừng trách Huyền Khí Tông ta thi hành pháp luật rồi.” Một tên võ giả Địa Sát Cảnh đỉnh phong nói.

Ở Bách Chiến Vực, có thành thị do tông môn quản lý, cũng có thành thị không do tông môn nào cai quản.

Mê Vụ Thành nằm ở vị trí đặc thù, bị Huyền Khí Tông chiếm cứ làm lãnh địa của mình.

Tất nhiên, chiếm cứ thành thị là có thể, nhưng muốn giữ được, thì còn phải xem thực lực của người chiếm giữ, nếu không cũng chẳng có ý nghĩa gì.

Hơn nữa để chiếm giữ một cái thành thị, phải phải không ít cao thủ tới trấn giữ, một khi bị tông môn đối địch tiêu diệt số cao thủ này, đối với tông môn mà nói, cũng là một đả kích rất lớn.

Nói chung, chỉ có tông môn có thực lực mạnh mẽ, mới dám chiếm cứ thành thị ở Bách Chiến Vực. Trong đó, phần lớn các thành thị, đều do các thế lực gia tộc thống trị, có điều những thành thị này, cần phải nộp thuế cho các tông môn lớn.

Như Thương Lan Tông, hàng năm đều phái người tới Bách Chiến Vực, đi tới các thành thị không bị tông môn chiếm đóng để thu thuế.

“Bao nhiêu kim tệ?” Phan Thiên Tùng hỏi.

Một tên võ giả Địa Sát Cảnh đỉnh phong đánh giá thiệt hại của tòa lầu cùng đường phố, nói: “Trà lầu 50 ngàn kim tệ, đường phố 50 ngàn kim tệ.”

“Đây là 50 ngàn kim tệ.” Lý Phù Trần từ trong túi trữ vật lấy ra một tấm thẻ vàng có giá trị 50 ngàn kim tệ, ném về phía đối phương.

“Đây cũng là 50 ngàn.” Từ Hắc Sơn cũng ném ra một tấm thẻ vàng.

Thu được thẻ vàng, bốn tên võ giả Địa Sát Cảnh đỉnh phong vung tay lên, nói: “Đi, chỉ cần không giết người, để tử chân truyền của các tông môn ở Mê Vụ Thành vẫn được hưởng đặc quyền, chỉ cần giao nộp kim tệ là có thể rời đi, đổi thành võ giả không có bối cảnh, thì sẽ bị bắt giam vào đại lao rồi tính tiếp.”

...

Phía tây Mê Vụ Thành, có một ngọn núi nhỏ, núi nhỏ bị bao phủ bởi sương mù nồng đậm, giống như bóng của một người khổng lồ đứng ở đằng xa.

Đứng trên đỉnh ngọn núi nhỏ, Ngụy Sơn Hà cau mày nói: “Diện tích sương mù bao phủ quá lớn, để tìm được nơi đánh dấu trên bản đồ, không hề dễ dàng chút nào.”

“Nếu bản đồ là thật, vậy thì nhất định có thể tìm được lăng mộ.” Tống Thanh Hà nói.

Trên bản đồ, ngọn núi nhỏ này là vị trí đánh dấu đầu tiên, tiếp đó, bọn họ cần tìm tới vị trí thứ hai, chỉ có tìm đủ 5 vị trí đánh dấu trên bản đồ, mới có thể

tìm được con đường dẫn tới lăng mộ.

“Vị trí đánh dấu thứ hai, là một hồ nước, hiện tại chúng ta đi men theo dòng suối này, có thể sẽ tìm được hồ nước.” Tô Mộc Vũ liếc mắt nhìn xuống bên dưới ngọn núi, gần vị trí sườn núi, có một thác nước nhỏ, thác nước chảy xuống tạo thành một dòng suối, chảy về nơi xa, bị sương mù nồng đậm bao phủ, thật khó có thể nhìn thấy rõ ràng, nhưng dùng cảm ứng, mọi người vẫn có thể cảm ứng được một hai.

Dòng suối này rất dài, giống như là có một sức mạnh thần bí nào đó dẫn dắt dòng nước này.

Phàn Thiên Tùng, Phàn Thiên Vũ cùng Lý Phù Trần ba người bí mật truyền âm “Lý Phù Trần, sau khi tới lăng mộ, ba người chúng ta, trước tiên hợp lực giết chết một người.”

“Anh ta nói không sai, tổng hợp thực lực của ba người đó, mạnh hơn chúng ta, chỉ có trong chớp mắt giết đi một người, thì chúng ta mới giành được lợi thế.”

“Kỳ thực hai người không cần phải nhúng tay vào, ân tình ta cứu mạng các ngươi, các ngươi đã dùng hành trình thám hiểm này trả lại rồi.”

“Ngươi nói cái gì vậy, Phàn Thiên Tùng ta há là hạng người ham sống sợ chết, mặc kệ giữa ngươi và ta có ân tình hay không, Phàn Thiên Tùng ta đã xem ngươi là bằng hữu, nếu đã là bằng hữu, tất nhiên phải giúp nhau cho dù có phải bỏ mạng, còn những chuyện khác không quan trọng.”

“Bằng hữu sao? Đa tạ.” Lý Phù Trần trầm hạ quyết tâm, nhất định không thể để hai người rơi vào nguy hiểm.

Cùng lúc đó, Từ Hắc Sơn, Lê Vô Huyết cùng Phó Sùng Sơn ba người cũng âm thầm truyền âm

“Khi tìm thấy lăng mộ, trước tiên chúng ta sẽ tiêu diệt kẻ yếu nhất là Phàn Thiên Vũ, hai người còn lại, coi như cứng đầu cứng, cũng không phải là đối thủ của chúng ta.” Từ Hắc Sơn đề nghị.

Phó Sùng Sơn gật đầu, “Không sai, đây là kế hoạch tốt nhất, dù sao thì tổng hợp thực lực của chúng ta cũng mạnh hơn so với bọn chúng.”

Trong chớp mắt tiêu diệt Phàn Thiên Tùng hoặc Lý Phù Trần, bọn họ đều có niềm tin tương đối, nhưng dù sao cũng không phải là tuyệt đối.

Men theo dòng suối, mọi người tìm thấy một hồ nước, không biết diện tích của hồ nước này là bao nhiêu, bởi vì trên mặt hồ, tất cả đều bị bao phủ bởi sương mù.

“Dựa theo đánh dấu trên bản đồ, vị trí thứ ba là một thác nước, lẽ nào phần cuối của hồ nước này là một thác nước?”

Dựa theo đánh dấu trên bản đồ, mỗi một vị trí đánh dấu đều có liên hệ với nhau, từ ngọn núi có dòng suối, đi men theo lại tới hồ nước, vậy thì hồ nước cùng với thác nước, khẳng định có mối liên hệ nào đó.

“Trước tiên tạo thuyền!” Mọi người đều không phải hạng người do dự thiếu quyết đoán, rất nhiều tài liệu được lấy ra, bắt đầu chế tạo thuyền.

Chỉ sau chốc lát công phu, đã chế tạo xong bốn chiếc thuyền.

Ba người Lý Phù Trần đứng trên một chiếc thuyền, sử dụng chân khí, đẩy thuyền nhanh chóng tiến về nơi sâu trong hồ nước.

Vài canh giờ trôi qua, mọi người nghe thấy tiếng nước chảy mạnh, ầm ầm ầm giống như là sét đánh liên tục không dứt. Dưới sự cảm ứng của mọi người, phần cuối của hồ nước, rõ ràng là một cái thác rất lớn, mà bên dưới thác nước, là một cái vực sâu không thấy đáy.

“Xuống.” Tô Mộc Vũ vẫn duy trì tốc độ của chiếc thuyền tiến về phía trước.

Ào ào ào!

Bốn chiếc thuyền phi nhanh trên mặt hồ, chọt bay trên không, rồi nhanh chóng rơi xuống.

Trong nháy mắt, mọi người đều cảm ứng được sắp chạm tới đáy vực, tất cả dồn dập dùng chân đạp mạnh lên trên thuyền, mượn lực bay lên không.

Hạ xuống bờ cạnh thác nước, hiện ra trước mắt mọi người, là một cái khe núi lớn, mà cái khe núi này, chính là vị trí đánh dấu thứ tư trên bản đồ.

“Không hổ là Mê Vụ Chi Địa, không biết ẩn giấu bao nhiêu bí mật.” Lý Phù Trần trầm than.

Khu vực phía tây Mê Vụ Thành, được gọi là Mê Vụ Chi Địa, khu vực này, cho tới nay chưa có ai có thể thăm dò triệt để, cho dù có là võ giả Thoát Thai Cảnh cũng không thể, mấy trăm năm qua, nơi này không biết cất giấu bí mật gì, khiến cho người ta tò mò, đồng thời cũng khiến cho người tới thám hiểm sinh ra hoảng sợ.

Bạn đang đọc truyện *Vĩnh Hằng Chí Tôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 208: Cuộc Chiến Trước Cửa Lăng Mộ

Dịch giả: Cô Đơn 1 Vì Sao

Trong khe núi toàn là sương mù, so với những chỗ khác càng thêm nồng nặc, đưa tay ra còn không nhìn thấy.

Cho dù mọi người có dùng hết sức cảm ứng, cũng chỉ có thể cảm ứng được trong phạm vi mấy chục mét mà thôi.

Bên ngoài mấy chục mét, cái gì cũng không cảm ứng được.

Mọi người men theo khe núi, đi theo một đường thẳng, thời gian dần trôi, sắc trời cũng dần tối lại.

Sương mù cùng bóng đêm hòa quyện vào nhau, làm cho khả năng cảm ứng của mọi người càng bị hạ thấp.

Đoàn người đi suốt đêm, không ngừng nghỉ.

Sáng sớm ngày thứ hai, ánh sáng mặt trời le lói, tuy rằng không thể xuyên thấu qua sương mù, nhưng cũng mang đến cho sương mù màu trắng sữa.

Đi thật lâu, cuối cùng cũng đến cuối khe núi.

Nói là điểm cuối, thực tế có phải là điểm cuối hay không cũng không ai rõ. Chỉ biết là, trước mắt mọi người xuất hiện một vòng xoáy sương mù.

Vòng xoáy sương mù này vô cùng to lớn, hoàn toàn chặn lại đường đi, muốn đi vòng qua, căn bản không có khả năng.

“Lẽ nào sương mù ở Mê Vụ Chi Địa, đến từ nơi này?” Lý Phù Trần suy đoán.

Phàn Thiên Tùng lắc đầu, “Mê Vụ Chi Địa, so với người nghĩ càng thêm thần bí, vòng xoáy sương mù này, ở những nơi khác thuộc Mê Vụ Chi Địa cũng có, mà vòng xoáy sương mù lớn nhất, giống như là một mặt trời màu trắng, trôi nổi trên không.”

Không ai biết sương mù xuất hiện như thế nào, cũng như mấy trăm năm trước đã xảy ra chuyện gì, khiến nơi đây trở thành như vậy.

Chỉ là hơi do dự một chút, mọi người vẫn cất bước tiến vào vòng xoáy sương mù.

Không có bất kỳ cảm giác gì, cũng như có gì khác thường, mọi người cứ như vậy đi xuyên qua sương mù, đi tới một không gian không có sương mù.

Quay đầu nhìn lại phía sau, chỉ thấy sương mù nồng đậm, vòng xoáy sương mù đã biến mất.

“Vòng xoáy đã biến mất, nơi này thật thần kỳ.” Lý Phù Trần trên mặt toát ra vẻ kinh ngạc.

Chít chít!

Bỗng nhiên có thanh âm chói tai vang lên, khiến lỗ tai mọi người chảy máu, hoa mắt chóng mặt.

Mọi người vội vã vận chuyển chân khí để bảo vệ lỗ tai.

Ngẩng đầu nhìn lên, thấy một con yêu thú giống như là con dơi khổng lồ đang bay tới.

Yêu thú cấp ba cao giai Cự Bức Thú.

Yêu thú cấp ba cao giai, thực lực có cao có thấp, cũng giống như người bình thường có sự chênh lệch so với thiên tài. Cự Bức Thú là yêu thú cấp ba cao giai hàng đầu, muốn đánh giết nó, độ khó gần như bằng xông qua tầng thứ 3 Chân Truyền Tháp.

Một chọi một, trong mọi người, không có ai là đối thủ của nó.

Cũng chỉ có những thiên tài cấp bậc như Vô Tình Kiếm Tiết Phong, mới có thể đánh giết Cự Bức Thú.

“Là Cự Bức Thú, mau giết chết nó.” Ngụy Sơn Hà biết rõ sự lợi hại của Cự Bức Thú, vội vã đánh ra một đạo khí kinh tấn công về phía Cự Bức Thú.

Nghe vậy, nhưng người còn lại cũng phát động tấn công.

Cự Bức Thú có tốc độ cực nhanh, nếu không giết chết nó thì, đừng nghĩ tới chuyện tìm kiếm được lăng mộ.

Tất cả cùng ra tay, 11 đạo khí kinh, lăng không bắn về phía Cự Bức Thú.

Chỉ là, Cự Bức Thú linh giác rất nhạy cảm, thân hình lúc ngang lúc dọc, dễ dàng tránh được 11 đạo khí kinh.

Chỉ!

Cự Bức Thú phản kích phát ra một đạo sóng âm tấn công mọi người, tất cả đều cảm thấy đầu như sắp nổ tung.

Tốc độ sóng âm quá nhanh, phạm vi lại rộng, cho dù là Tô Mộc Vũ cũng không kịp né tránh.

“Mọi người mau phân tán ra.”

Tô Mộc Vũ thi triển thân pháp, trước tiên lao ra ngoài mấy chục thước, Ngụy Sơn Hà theo sát phía sau.

Chớp mắt, mọi người chia ra làm 4 nhóm nhỏ, từ bốn phía cùng tấn công Cự Bức Thú.

Cự Bức Thú rất giao hoạt, biết đạo lý tấn công kẻ yếu nhất, trước tiên hướng về phía nhóm người Lý Phù Trần, rõ ràng nó dự định tấn công cận chiến, dù sao thì nó cũng là yêu thú rất mạnh.

“Cút ngay cho ta!” Phản Thiên Tùng vung thiết côn lên, bóng côn đầy trời bao phủ Cự Bức Thú.

Bùm bùm!

Tiếng va chạm giống như là âm thanh của đàn tì bà, Cự Bức Thú không tránh cũng không né, cứng rắn va chạm với thiết côn, trên người xuất hiện rất nhiều vết thương, nhưng chỉ là bị thương ngoài da, mà móng của nó, lại hướng về phía Phản Thiên Tùng, mạnh mẽ chộp tới.

Một khi bị vô trúng, Phản Thiên Tùng chết là cái chắc.

“Ca sát!”

Vũ khí của Phản Thiên Vũ là một đôi Từ Ngộ Uyên Ương, sau khi sử dụng, xuất ra vô số vết cắt hướng về phía Cự Bức Thú.

“Cút!”

Lý Phù Trần đã chuẩn bị kỹ càng, trong nháy mắt khi Cự Bức Thú lao xuống, liền thi triển ra sát chiêu Toàn Lưu Kiếm Pháp, một vòng xoáy lửa đánh vào trên thân Cự Bức Thú, khiến yêu thú khựng lại trong tích tắc, đủ thời gian để Phản Thiên Tùng có thể tránh né, cùng lúc đó, công kích của Phản Thiên Vũ cũng vừa lúc đánh tới trên thân Cự Bức Thú.

“Mau tấn công.” Đám người Ngụy Sơn Hà cùng Tống Thanh Hà hét lớn, công kích như điên về phía Cự Bức Thú.

Chỉ có Phó Sùng Sơn cùng Từ Hắc Sơn và Lê Vô Huyết tấn công một cách hời hợt, bọn chúng ước gì 3 người Lý Phù Trần bị Cự Bức Thú giết chết.

Ánh sáng màu xanh lục lóe lên, Tô Mộc Vũ không biết từ khi nào đã xuất hiện ở phía trên Cự Bức Thú, vung liềm đao màu xanh lục chém xuống, gần như chém đứt cánh của Cự Bức Thú, máu tươi phun trào.

“Thực lực thật mạnh, chỉ sợ gần bằng với Vô Tình Kiếm Tiết Phong.” Lý Phù Trần con người co rụt lại.

Tô Mộc Vũ thực lực không cần phải bàn cãi, trong số những võ giả Địa Sát Cảnh hắn đã từng gặp thì xếp thứ hai, người đứng thứ nhất là Vô Tình Kiếm Tiết Phong.

Tất nhiên, hắn có phán đoán này, bởi vì võ giả thiên tài hắn gặp vẫn còn rất ít.

Kiểm Si cùng Kiểm Hồ hắn cũng chưa từng gặp.

Cự Bức Thú thân hình lao đảo một cái, chuẩn bị bỏ nhào đâm xuống đất, căn bản không thể dùng cánh để bay lượn nữa, sau khi rơi xuống đất còn trượt thêm một đoạn dài.

Cự Bức Thú rơi xuống mặt đất, hiện tại thực lực có thể phát huy ra khoảng ba bốn phần mười cũng là không tồi rồi, dưới sự công kích của tất cả mọi người, yêu thú rất nhanh bị giết chết, sau đó bị mổ bụng, nhưng không tìm thấy yêu hạch.

Tiếp đó, mọi người lại đụng phải mấy con yêu thú cấp ba cao giai, trong số đó có mạnh có yếu, cũng may khi mọi người cùng liên thủ, cũng đã đủ để đánh giết, không có gì phải lo lắng.

Nơi đây không có sương mù bao phủ, cộng thêm chỉ dẫn trên bản đồ, sau thời gian nửa ngày, mọi người rốt cuộc cũng tìm được lối vào lăng mộ.

Lối vào lăng mộ đặt ở trên một ngọn núi nhỏ, cả một đoạn vách núi bị cắt gọt bằng phẳng, trên vách núi kiến tạo một cánh cửa kim loại rất lớn, phía trước cánh cửa là hai cái cột đá.

“Chết!”

Cơ hồ trong nháy mắt, đám người Lý Phù Trần cùng Lê Vô Huyết đều xuất thủ.

Mục tiêu của ba người Lý Phù Trần là Từ Hắc Sơn, còn mục tiêu của ba người Lệ Vô Huyết là Phàn Thiên Vũ.

Chỉ là đám người Lệ Vô Huyết không ngờ tới, ba người Lý Phù Trần dường như đoán trước được mục tiêu của bọn chúng là Phàn Thiên Vũ, nên đã bày ra trận hình hai trước một sau, Lý Phù Trần cùng Phàn Thiên Tùng ở phía trước, Phàn Thiên Vũ ở phía sau, ba người tạo thành một cái tam giác ngược.

Đợt công kích thứ nhất rất đơn giản, 6 người cùng ném ra bảo vật gây sát thương của chính mình.

Lý Phù Trần ném ra mấy chục viên Oanh Thiên Lôi, giá trị tới mấy trăm ngàn điểm công hiến.

Phàn Thiên Tùng cùng Phàn Thiên Vũ ném ra từng viên từng viên thiết cầu, những viên thiết cầu này, khi bay ra một khoảng cách nhất định, sẽ nổ tung, bắn ra vô số bi thép, những viên bi thép này, giống như những đạo sao băng thu nhỏ, có chứa lực xuyên thấu cực mạnh.

Mà phía đối diện, ba người Phó Sùng Sơn cùng ném ra Oanh Thiên Lôi.

Thương Lan Tông, Cuồng Dao Tông cùng Thiên Sát Môn, ba tông môn này ở cùng một khu vực, mà ở gần khu vực này có một tông môn hùng mạnh gọi là Phích Lịch Tông, Phích Lịch Tông am hiểu chế tác hỏa khí, Phích Lịch Đạn, Oanh Thiên Lôi, đều là hỏa khí do Phích Lịch Tông chế tác.

Cả 3 tông môn, thường xuyên đi tới Phích Lịch Tông đặt mua một nhóm hỏa khí.

Tất nhiên, hỏa khí cao cấp nhất mà Phích Lịch Tông bán ra chính là Oanh Thiên Lôi.

Một viên Oanh Thiên Lôi, có uy lực đủ để nổ chết một tên võ giả Địa Sát Cảnh cấp thấp tầm thường.

Ầm ầm ầm!

Tiếng nổ vang lên mãnh liệt, trong phạm vi một trăm thước, tất cả đều bị nổ tung, ngọn lửa bùng cháy tàn phá tất cả, trong đó còn có rất nhiều viên bi thép bay loạn xạ, đem mặt đất bắn thủng trăm ngàn lỗ.

Đám người Tô Mộc Vũ từ lâu đã rời khỏi khu vực này, sau khi đánh giá một chút, thì không có hứng thú xem tiếp nữa, liền hướng về phía cánh cửa kim loại.

Khói bụi mịt mù dần tản đi.

Trước cánh cửa kim loại to lớn, rất là bừa bộn.

Phía ngoài mấy chục thước, ba người Lý Phù Trần trên tay đều cầm một cái khiên lớn, ba cái khiên kết hợp thành hình bán cầu, che thân thể lại.

Phía đối diện, ba người Phó Sùng Sơn lại có chút chật vật.

Ba người cũng có khiên chắn, nhưng ba người không có kết hợp với nhau, mà là tự thân bảo vệ mình, uy lực của Oanh Thiên Lôi cùng bi thép, khiến cho bọn họ chịu không nổi khổ sở, đặc biệt là Lệ Vô Huyết, trên người hắn có mấy lỗ thủng, đang chậm rãi chảy máu.

Bạn đang đọc truyện *Vĩnh Hằng Chí Tôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 209: Phòng Ngự Chân Ý

Dịch giả: Cô Đơn 1 Vì Sao

Rất rõ ràng, cả 2 bên đều không đạt được mục đích của mình.

Thiết cầu của Vô Ưu Môn tuy rất lợi hại, chuyên dùng để phá chân khí hộ thể, nhưng bi thép dù sao cũng quá nhỏ, trừ khi có mấy chục viên cùng lúc bắn về phía kẻ địch, nếu không rất khó có thể đánh chết kẻ địch.

Bản về uy lực, thì kém xa so với Oanh Thiên Lôi.

Tất nhiên, mỗi loại đều có ưu điểm nhược điểm, tuy Oanh Thiên Lôi có uy lực lớn, nhưng có thể dễ dàng phòng vệ, chỉ cần có một cái khiên chắn Huyền Cấp, là có thể bảo vệ bản thân không chịu tổn thương quá lớn.

Lần công kích này, 2 bên chỉ là muốn thăm dò lẫn nhau, chứ chưa có ý định lấy ra đòn sát thủ.

Chỉ có điều, coi như là đòn thăm dò, thiệt hại cũng khiến người thường không thể chịu nổi, đồ vật gây sát thương mà sáu người ném ra, gộp lại có giá trị

lên tới mấy triệu kim tệ, nếu như dùng để đổi phó với võ giả Địa Sát Cảnh tầm thường, cũng đủ để nổ chết mấy trăm người.

Ngay khi 6 người chuẩn bị tiếp tục lao lên chém giết thì.

Cót két!

Đám người Tô Mộc Vũ, cũng không biết đã dùng phương pháp gì, mà có thể mở ra cánh cửa lớn bằng kim loại, từ trong cánh cửa phát ra ánh sáng màu xanh lam chói lọi, ánh sáng che khuất đám người Tô Mộc Vũ, đồng thời cũng che khuất đám người Lý Phù Trần.

Ánh sáng màu xanh lam chói lọi bắt đầu co rút lại, cánh cửa lớn bằng kim loại đã đóng lại, tất cả mọi người đều biến mất.

“Nơi này là bên trong lăng mộ?” Lý Phù Trần mở mắt ra, thấy mình đang đứng trong một đại sảnh tối tăm làm từ đá.

Hắn ngẩng đầu lên, bắt đầu đánh giá xung quanh.

Nhìn qua nơi đây rất là cổ xưa, chỉ sợ đã có lịch sử mấy trăm năm rồi, phía trên đỉnh đầu tầm bảy tám mét có treo một hàng đèn dầu, theo sự xuất hiện của hắn, từng cây đèn bắt đầu bốc cháy, tỏa ra ánh sáng rực rỡ, mang theo cảm giác lạnh lạnh.

“Lăng mộ của võ giả Thoát Thai Cảnh, có thần kỳ đến như vậy?” Lý Phù Trần cảm thấy hoài nghi.

Có thể kiến tạo lăng mộ ở Mê Vụ Chi Địa, vốn đã là cực kỳ bất phàm, mà ánh sáng màu xanh lam xuất hiện ban này, chỉ sợ đã thoát ra khỏi phạm trù năng lực của võ giả Thoát Thai Cảnh.

Đưa tay ra hút một cái, một ngọn lửa trên cây đèn bị Lý Phù Trần hút tới.

Phốc một tiếng!

Tầng chân khí mà Lý Phù Trần bố trí, trực tiếp bị ngọn lửa xuyên thủng, ngọn lửa to cỡ quả trứng gà rơi trên mặt đất, ngọn lửa vẫn tiếp tục cháy không hề có dấu hiệu bị dập tắt.

Đây là một ngọn lửa màu xanh lam, ngọn lửa vô cùng tinh khiết, giống như là một đóa hoa bằng thủy tinh, mà ở trung tâm của ngọn lửa, là một giọt chất lỏng sền sệt màu xanh lam.

“Chẳng lẽ là máu của yêu thú cấp sáu Hoang Huyết Lam Diễm Thú?” Lý Phù Trần nghi ngờ không thôi.

Hắn đã từng xem qua một quyển sách tranh cổ xưa, có ghi chép về các loại yêu thú mạnh mẽ, trong đó có Hoang Huyết Lam Diễm Thú.

Toàn thân Hoang Huyết Lam Diễm Thú được bao phủ bởi ngọn lửa màu xanh lam, chỉ một đốm lửa nhỏ, cũng có thể đốt chết một vị võ giả Thoát Thai Cảnh, cho dù đã chết, ngọn lửa trên thân yêu thú vẫn cháy mãi, cho tới khi máu thịt khô héo mới thôi.

Yêu thú cấp 6 Hoang Huyết Lam Diễm Thú, là một tồn tại vô cùng cường đại, thoỉ một hơi đã có thể giết chết võ giả Thoát Thai Cảnh, thế nhưng bên trong lăng mộ này, lại lấy máu của chúng để làm nhiên liệu, đốt lấy ánh sáng, hiện tại cho dù có ai đó kháng định với Lý Phù Trần, đây là lăng mộ của võ giả Thoát Thai Cảnh, thì hắn cũng không thể tin nổi X-phone thật tuyệt vời ^-^.

Lý Phù Trần muốn thu giữ ngọn lửa này, đáng tiếc là hắn chỉ có thể dùng chân khí dẫn dắt ngọn lửa, chứ không thể khống chế, một khi chân khí của hắn tới quá gần ngọn lửa, thì sẽ bị ngọn lửa đốt cháy thành hư vô.

Sau một khắc, từ trên cây đèn truyền đến một luồng hấp lực kỳ dị, hút ngọn lửa màu xanh lam lên, trở lại cây đèn ban này.

“Không biết cái lăng mộ này, là lăng mộ của cường giả thuộc cấp bậc nào.” Lý Phù Trần trong lòng rất hiếu kỳ.

Cường giả siêu cấp biến mất đã lâu, những ghi chép liên quan tới bọn họ đều rất mơ hồ, hay là chỉ có võ giả Thoát Thai Cảnh mới có thể tiếp xúc được nhiều thông tin hơn, hiện tại, chính hắn cũng không biết gì hết.

Trong đại sảnh cũng không có gì đặc biệt, Lý Phù Trần tiếp tục đi ra ngoài.

Lăng mộ rất lớn, có rất nhiều con đường, giống như là mê cung vậy.

Không biết đi trong bao lâu, Lý Phù Trần phát hiện ra một căn phòng.

Khi hắn tiến vào trong căn phòng, cả người bị đẩy lùi ra ngoài.

Lý Phù Trần nhui mày, tay phải chậm rãi đưa về hư không trước cánh cửa.

Hắn cảm nhận được một luồng chân khí vô hình, nhưng tồn tại một cách chân thực, hình thành lên bức tường ngăn cản bàn tay Lý Phù Trần, hắn tiếp tục dùng sức nhấn một cái, bức tường này còn có thể co giãn, phản chấn khiến cho bàn tay của Lý Phù Trần tê dại.

“Chẳng lẽ là chân lý võ đạo?” Lý Phù Trần cảm thấy rung mình.

Địa Cấp chân lý võ đạo, có thể thoát ly khỏi phạm trù võ học, tồn tại một cách độc lập, rất rõ ràng, ở cửa gian phòng này, có một đạo phòng ngự chân ý, không phá vỡ đạo phòng ngự chân ý này, thì đừng nghĩ có thể tiến vào.

Rút ra Ô Kim Kiếm, Lý Phù Trần xuất ra một chiêu đâm về phía hư không cánh cửa.

Hư không vặn vẹo một hồi, lực phản chấn cường đại khiến cho mặt đất nơi Lý Phù Trần đang đứng không được ổn định.

“Có phản ứng!” Lý Phù Trần cảm thấy vui vẻ, nếu đã có phản ứng, thì rõ ràng có thể phá tan đạo phòng ngự chân ý này.

Tĩnh Hòa Kiếm Ý!

Toàn Lưu Kiếm Ý!

Lý Phù Trần phát hiện, nếu muốn phá tan phòng ngự chân ý, nhất định phải dùng chân ý để bảo mồn, nếu như không dùng tới chân ý, căn bản không thể lay động được đạo phòng ngự chân ý này.

Trôi qua nửa canh giờ, đạo phòng ngự chân ý rốt cuộc cũng bị Lý Phù Trần phá tan.

Đi vào trong gian phòng, Lý Phù Trần nhìn thấy một cái bàn dài, ở trung tâm cái bàn, có một quyển sách bằng da thú.

“Chắc là bí tịch võ học!” Lý Phù Trần đi tới, cầm lấy quyển sách da thú, sau đó mở ra.

“Nguyên Đan Công, Huyền Cấp trung giai công pháp, nếu tu luyện thành công, trong cơ thể sẽ ngưng tụ Nguyên Đan Chân Khí, có thể kéo dài tuổi thọ, chỉ ít cũng phải sống trên trăm tuổi.” Nhìn thấy lời giới thiệu trên quyển sách da thú, Lý Phù Trần nhũn mày, công pháp giúp gia tăng tuổi thọ, vốn rất ít ỏi.

Phần lớn các loại công pháp, đều theo đuổi lực sát thương cùng lực bộc phát, có sức ép rất lớn tới cơ thể người tu luyện, trừ phi đạt tới Thoát Thai Cảnh, bằng không chỉ có thể thọ tới 100 tuổi, ví như Phần Thiên Chân Công, người tu luyện phải chịu sức ép rất lớn, nếu như không tu luyện Công Pháp Luyện Thể, căn bản không thể tu luyện, nếu cố tình luyện thì sẽ bị lửa từ trong người bùng ra thiêu đốt đến chết.

“Lần trước ta đưa cho cha mẹ công pháp Hoàng Cấp đỉnh giai Tam Nguyên Quyết, đẳng cấp vẫn quá thấp, quyển Nguyên Đan Công này, vừa vặn có thể để cho cha mẹ tu luyện.” Tuy rằng cha mẹ còn chưa trở thành võ giả Địa Sát Cảnh, nhưng sau này nhất định sẽ là võ giả Địa Sát Cảnh.

Mà võ giả Địa Sát Cảnh, nếu tu luyện công pháp Hoàng Cấp đỉnh giai, thì phải mất rất nhiều năm mới có thể nâng lên một tầng cảnh giới, nếu như có công pháp Huyền Cấp trung giai thì sẽ khác, tốc độ tu luyện sẽ được gia tăng rất nhiều.

Cất đi quyển sách da thú, Lý Phù Trần đi ra khỏi căn phòng.

Cũng trong lúc đó, ở những nơi khác trong lăng mộ, tất cả mọi người đều gặp căn phòng thứ nhất.

Ngoại trừ Tô Mộc Vũ, những người còn lại đều không nắm giữ Huyền Cấp trung giai chân ý, nên phải mất rất nhiều thời gian mới có thể phá tan phòng ngự chân ý.

Lý Phù Trần vẫn tiếp tục đi tới, chợt nghe thấy đằng trước có tiếng động.

“Đáng ghét, đạo phòng ngự chân ý này sao lại chắc chắn đến như vậy, đã mất một canh giờ, còn không thể phá tan.” Từ Hắc Sơn tức giận vô cùng, tay cầm Lưu Tinh Chùy, điên cuồng oanh kích về phía hư không, phát ra âm thanh như tiếng sấm.

Lỗ tai khẽ động, Từ Hắc Sơn vội vã nghiêng đầu.

Có một bóng đen phá không mà đến, đang trên đường bay bỗng nhiên biến mất.

“Nguy hiểm!” Từ Hắc Sơn tê dại cả da đầu, thân hình chỉ kịp di chuyển một chút.

Phốc!

Máu tươi từ sau lưng chảy ra, đạo bóng đen vẫn còn lực đánh lên vách tường, phát ra âm thanh đinh đang giòn giã.

“Chết!” Một bóng người bất ngờ tấn công tới, rõ ràng là Lý Phù Trần.

“Lý Phù Trần, ngươi muốn chết.” Từ Hắc Sơn đã bị trọng thương, nhưng dù sao hắn cũng là võ giả Địa Sát Cảnh bát trọng, nhanh chóng dùng thiết côn trong tay chặn lại.

Đốm lửa óng ánh nổ lách tách, thân hình Từ Hắc Sơn bay ngược ra sau, há mồm phun ra từng ngụm từng ngụm máu tươi.

Không thể đánh chết Từ Hắc Sơn, Lý Phù Trần cũng không cảm thấy thất vọng, lúc trước hắn có thể đánh chết Lưu Nghiễm Phong của Ngân Y Tông, là bởi vì trước đó đối phương không nhận ra sự tồn tại của Lý Phù Trần, mà lần này, Từ Hắc Sơn đã sớm nhận ra nguy cơ, thân thể kịp lách khoảng một tấc, nếu không, tuyệt đối sẽ bị mảnh quạt chiến đâm xuyên tim.

“Lý Phù Trần, ngươi dám giết ta, Thiên Sát Môn nhất định sẽ không bỏ qua đâu.” Từ Hắc Sơn tỏ vẻ oán độc cùng hoang mang.

Bạn đang đọc truyện *Vĩnh Hằng Chí Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 210: Tinh Thạch Cùng Mệnh Tuyền Thuật

“Ta không giết ngươi, thì người Thiên Sát Môn sẽ buông tha ta sao?” Lý Phù Trần nở nụ cười, giống như nhìn kẻ ngốc.

Bản chất của một người ra sao, khi sắp chết sẽ lộ rõ ra.

Cường giả, không chỉ phải có thực lực đủ mạnh, tâm cũng phải đủ vững.

Rất rõ ràng, Từ Hắc Sơn không phải cường giả, hẳn chỉ là một kẻ chuyên ý thế ức hiếp người yếu.

“Nếu giết ta, ngươi liền triệt để đắc tội với Thiên Sát Môn, hi vọng ngươi không mắc sai lầm.” Từ Hắc Sơn bị thương rất nặng, mảnh quạt chiến này có uy lực rất lớn, nếu như hắn đoán không sai, mảnh quạt chiến này hẳn là mảnh vụn của vũ khí Địa Cấp, hơn nữa còn là mảnh vụn vũ khí Địa Cấp có phẩm cấp cao.

Nguy cơ từ vong bao trùm, việc duy nhất mà Từ Hắc Sơn có thể làm đó là đe dọa Lý Phù Trần.

“Hôm nay cho dù ngươi có nói gì, cũng khó lòng thoát khỏi cái chết.” Lý Phù Trần bước từng bước đi về phía Từ Hắc Sơn.

“Lý Phù Trần, nếu giết ta, ngươi nhất định sẽ phải chết, không có người nào có thể cứu ngươi, Thiên Sát Môn ta, nhất định sẽ giết toàn tộc ngươi.” Từ Hắc Sơn nghiêng răng nghiêng lợi, chậm rãi lùi về sau.

“Chết đến nơi rồi, còn dám uy hiếp ta.” Nếu Từ Hắc Sơn không bị trọng thương, thì Lý Phù Trần còn yếu hơn đối phương một cấp bậc, thế nhưng Từ Hắc Sơn đã bị trọng thương, Lý Phù Trần căn bản không có gì phải kiêng kỵ, thi triển ra Tinh Hóa Kiếm Pháp, khắp nơi tràn ngập đốm lửa.

“Phong!” Từ Hắc Sơn chuyển động thiết côn trong tay, dây khóa cùng quả cầu gai cấp tốc xoay tròn, giống như là cánh quạt của cối xay gió, cản trở từng mảng từng mảng đốm lửa.

Phốc phốc!

Không thể ngăn cản tất cả, bởi vì Từ Hắc Sơn đã bị thương nặng, phòng thủ không còn nghiêm mật như trước, có hai đạo đốm lửa xuyên qua tầng phòng ngự.

Trong nháy mắt, bụng cùng vai trái của Từ Hắc Sơn, xuất hiện lỗ máu chảy đen to chùng quả đấm.

“Lý Phù Trần, cầu xin ngươi đừng có giết ta, ta biết mình sai rồi, từ nay về sau, ta tuyệt đối sẽ không cùng ngươi đối địch, ta xin thề.” Từ Hắc Sơn run sợ, hẳn còn chưa có sống đủ, hẳn còn có tiền đồ rất tốt đẹp, một khi chết rồi, tất cả đều vô nghĩa.

Lý Phù Trần ánh mắt vô tình, xuất kiếm chiều sau so với chiều trước càng thêm tàn nhẫn.

Phốc phốc phốc phốc!

Trên người Từ Hắc Sơn xuất hiện rất nhiều lỗ máu bị chảy đen to chùng quả đấm.

“Lý Phù Trần, ta nguyện rửa ngươi chết không toàn thây.” Rốt cuộc, trước khi trút hơi thở cuối cùng, Từ Hắc Sơn tuyệt vọng, gào thét ra những lời oán độc.

Đem trường kiếm bỏ vào vỏ, Lý Phù Trần chậm rãi thở ra một hơi dài.

Con đường vô đạo, tràn ngập gian khổ, cùng giết chóc, không có ai có thể thuận buồm xuôi gió bước lên vô đạo đỉnh phong.

Càng về sau, giết chóc sẽ càng nhiều, có điều Lý Phù Trần cũng không tỏ ra sợ hãi.

Đưa tay ra hút một cái, túi trữ vật của Từ Hắc Sơn bị hút tới tay Lý Phù Trần.

Truyền chân khí vào, túi trữ vật mở ra, bên trong có vài tấm thẻ vàng, cùng rất nhiều đan dược, còn có một khối đá nhỏ tỏa ra ánh sáng lấp lánh.

“Khối đá này là?” Lý Phù Trần cố nhớ lại, rất nhanh tìm thấy một cái tên.

“Tinh thạch”, đây chính là chìa khóa dùng để tiến vào Tinh Lộ Bí Cảnh.

Có người nói, tinh thạch từ trên trời rơi xuống.

Mỗi khi tinh thạch từ trên trời rơi xuống Bách Chiến Vực, không biết là một khối hay nhiều khối cùng rơi xuống.

Võ giả ở Bách Chiến Vực, tùy vào vận may của mỗi người mà nhặt được tinh thạch, bởi vì tinh thạch chỉ hữu dụng với võ giả có tu vi Địa Sát Cảnh và từ 35 tuổi trở xuống, cho nên có một số người nhặt được nhưng không phù hợp với điều kiện, sẽ đem tinh thạch ra bán đấu giá, bình thường có thể bán được mấy trăm ngàn, thậm chí gặp người cần có thể bán được hơn triệu kim tệ, phát lên nhanh chóng.

“Không ngờ Từ Hắc Sơn lại có một khối tinh thạch, vận may của hắn cũng không tệ, đáng tiếc, có vận nhưng không mệnh, cuối cùng chỉ là công dã tràng.” Lý Phù Trần không có vội tiến vào Tinh Lộ Bí Cảnh, hắn dự định sau hành trình thám hiểm lăng mộ thì, sẽ tiến vào Tinh Lộ Bí Cảnh kiếm thức một chút.

Cất đi túi trữ vật, Lý Phù Trần nhìn về phía cửa căn phòng.

Không có gì bất ngờ, căn phòng này cũng được bố trí một đạo phòng ngự chân ý, nếu như không quá tập trung tấn công đạo phòng ngự chân ý này, thì Từ Hắc Sơn cũng không bị Lý Phù Trần đánh lên đặc thủ.

Sau gần nửa canh giờ, Lý Phù Trần phá tan phòng ngự chân ý, tiến vào căn phòng.

Khi Lý Phù Trần tiến vào trong căn phòng, cũng giống như căn phòng lúc trước, có một cái bàn dài, ở trung tâm cái bàn, là một quyển sách bằng da thú.

Mở ra xem, “Mệnh Tuyền Thuật, bí pháp 3 sao, có thể kích thích tiềm năng sinh mệnh của bản thân, trong nháy mắt khôi phục thương thế, nhưng quá mức bá đạo, phải dùng cẩn thận.”

“Không ngờ là bí pháp chữa thương.” Lý Phù Trần tỏ ra vui mừng.

Trên con đường tu hành, bị thương là chuyện khó tránh khỏi, một vài vết thương nhỏ có thể không sao, thế nhưng một khi bị trọng thương, tuyệt đối sẽ ảnh hưởng trạng thái của võ giả, mà nếu như tu luyện Mệnh Tuyền Thuật, trong nháy mắt có thể khôi phục một phần thương thế, ở hoàn cảnh nhất định, tác dụng không hề nhỏ hơn so với bí pháp bốn sao thậm chí cả bí pháp năm sao.

Tất nhiên, không có cái gì là miễn phí.

Mỗi một lần kích phát Mệnh Tuyền Thuật, là một lần tiêu hao tiềm năng sinh mệnh, nếu như tiêu hao hết tiềm năng sinh mệnh, đồng nghĩa với tiêu hao hết tuổi thọ của chính mình. Có thể hiểu đơn giản, Mệnh Tuyền Thuật dùng tiềm năng sinh mệnh để khôi phục thương thế.

Mặc dù phải trả giá rất đắt, thế nhưng môn bí pháp 3 sao này, vẫn rất là quý báu.

Mạng cũng không còn, thì có ai quan tâm đến tiềm năng sinh mệnh nữa, chỉ cần có thể sống, thì tất cả đều đáng giá.

“Có môn bí pháp này, bằng có thêm nữa cái mạng.” Lý Phù Trần cẩn thận cất giữ Mệnh Tuyền Thuật.

Lý Phù Trần không biết là, khi hắn đi khỏi đó không lâu, xác chết Từ Hắc Sơn bỗng mở mắt ra, hai con mắt trợn trừng, trông trắng hoàn toàn biến thành màu đen, còn con ngươi thì biến thành màu trắng, ngược lại so với người thường.

Máu thịt nhúc nhích, mấy cái lỗ máu chảy đen trên người Từ Hắc Sơn, từng cái từng cái nhanh chóng khép lại, chỉ sau chốc lát công phu, đã triệt để khôi phục.

“Hê hê, cảm giác có thân thể thật là tốt, có điều thân thể này quá yếu ớt, cần phải bồi bổ mới được.” Từ Hắc Sơn liếm môi một cái, đầu lưỡi kéo dài ra tới nửa thước.

“Lý Phù Trần.” Lý Phù Trần đi thêm một lúc thì thấy Phan Thiên Vũ, mà Phan Thiên Vũ cũng nhìn thấy hắn.

“Còn chưa phá tan sao?” Lý Phù Trần hỏi.

Phan Thiên Vũ gật đầu, “Đạo phòng ngự chân ý này, cần phải lấy chân ý để bảo mòn, mà chân ý của ta quá yếu.”

“Để ta giúp ngươi.” Lý Phù Trần rút ra Ô Kim Kiếm, lấy Tinh Hỏa Kiếm Ý đánh lên Phòng Ngự Chân Ý.

Chỉ sau chốc lát công phu, phòng ngự chân ý bị phá tan.

“Đa tạ.” Phan Thiên Vũ ánh mắt sáng lên, nàng cũng cảm giác được, cái lăng mộ này, cũng không phải là lăng mộ của võ giả Thoát Thai Cảnh, hẳn phải là lăng mộ của võ giả Đấu Linh Cảnh.

Bên trong lăng mộ của võ giả Đấu Linh Cảnh, khẳng định có rất nhiều đồ tốt.

“Người đi vào đi, ta đứng chờ ở ngoài.” Lý Phù Trần nói.

“Được.” Phàn Thiên Vũ đi vào.

Rất nhanh, Phàn Thiên Vũ đi ra, trong tay cầm quyển sách da thu giờ lên, nói: “Là một môn bí pháp 3 sao, gọi là Dưỡng Nhan Thuật, dùng để duy trì nhan sắc tuổi trẻ.”

“Xem ra chủ nhân của lăng mộ này rất am hiểu thuật dưỡng sinh.” Lý Phù Trần cười nói.

Nguyên Đan Công, Mệnh Tuyền Thuật cùng với Dưỡng Nhan Thuật, đều có liên quan đến tiềm năng sinh mệnh.

“Người đã tìm được bí pháp gì?” Phàn Thiên Vũ hỏi.

Lý Phù Trần nói: “Ta tìm được một môn công pháp Huyền Cấp trung giai Nguyên Đan Công, cùng một môn bí pháp 3 sao gọi là Mệnh Tuyền Thuật, giúp cho người tu luyện có thể trong nháy mắt khôi phục một phần thương thế, nhưng mà cần phải tiêu hao tiềm năng sinh mệnh, chờ sau khi rời khỏi đây, chúng ta cùng tu luyện.”

Mệnh Tuyền Thuật tuy quý giá, nhưng vẫn có thể chia sẻ được.

Có điều phải nói rõ với Phàn Thiên Tùng cùng Phàn Thiên Vũ, không thể đem nội dung bí pháp tiết lộ cho người khác, chính mình tu luyện là được rồi.

“Người đoán xem, bên trong lăng mộ này có hay không bí pháp bốn sao thậm chí bí pháp 5 sao?” Phàn Thiên Vũ hỏi.

Lý Phù Trần nói: “Có lẽ là có! Chỉ có điều, lăng mộ này quá quý dị, cẩn thận vẫn hơn.”

Bạn đang đọc truyện *Vĩnh Hằng Chí Tôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 211: Huyết Chiến

Dịch giả: Cô Đơn 1 Vì Sao

Lăng mộ có diện tích rất lớn, có thể gặp được Phàn Thiên Vũ đã là rất may mắn, suốt một canh giờ sau đó, hai người không hề thấy ai, cũng như cánh cửa của một căn phòng nào cả.

Càng đi vào sâu bên trong, hai người càng cảm thấy mất phương hướng, chỉ có thể đi tiếp theo bản năng.

Lại trôi qua một canh giờ, hai người cuối cùng cũng nhìn thấy người khác.

Chỉ tiếc là, người này là kẻ mà bọn họ không muốn gặp.

Nơi này là một cái ngã tư trong lăng mộ, bốn phương thông suốt, diện tích lại rất rộng, có phương viên hơn trăm thước, từ một con đường nào đó trong 4 con đường, Phó Sùng Sơn cùng Lê Vô Huyết đang từ từ tiến tới.

“Lý Phù Trần, không thể không nói vận may của người cũng thật là kém, rất nhiều lần gặp phải ta, xem ra đến ông trời cũng muốn thu phục người.” Lê Vô Huyết từ trong túi trữ vật lấy ra một lá cờ nhỏ màu đỏ tươi, từ trên lá cờ tỏa ra gọn sóng màu máu dập dờn, hần nhếch miệng cười gằn.

Lý Phù Trần nói: “Hươu chết về tay ai cũng còn chưa rõ, có thể, chết chính là các người.”

“Nói khoác không biết ngượng, coi như người có rất nhiều bảo vật thì, hôm nay cũng khó lòng thoát khỏi cái chết.” Phó Sùng Sơn nhìn chằm chằm Lý Phù Trần, giống như là đang nhìn xác chết vậy.

Ở trong mắt hần, Lý Phù Trần đã là một xác chết.

Nếu như có Phàn Thiên Tùng ở đây, còn có thể tìm được đường sống, thế nhưng chỉ có một mình Lý Phù Trần, thì chết chắc.

“Phó Sùng Sơn, Lý Phù Trần giao cho người, còn Phàn Thiên Vũ để ta lo.” Lê Vô Huyết cũng là kẻ thức thời, mặc dù hần có rất nhiều bảo vật quý giá, thế nhưng thực lực của bản thân dù sao cũng không cao, khó có thể phát huy uy lực của bảo vật đến cực hạn, hần không dám hứa chắc có thể đối phó Lý Phù Trần, thế nhưng đối phó một Phàn Thiên Vũ, thì vẫn dư sức.

“Yên tâm, chỉ cần mười đao.” Phó Sùng Sơn tự tin nói.

Trên thực tế, nếu như Lý Phù Trần không có bảo vật, thì hẳn tự tin chỉ cần ba đao là có thể giải quyết Lý Phù Trần.

Lý Phù Trần truyền âm cho Phàn Thiên Vũ: “Ngươi đi trước đi.”

Hắn không muốn Phàn Thiên Vũ rơi vào hiểm cảnh, chuyện của chính mình, thì chính mình đối mặt là được, dù sao thì Phàn Thiên Vũ không phải Phàn Thiên Tùng, thực lực có chút yếu, một khi xảy ra sơ xuất, hẳn không biết phải ăn nói thế nào với Phàn Thiên Tùng.

Phàn Thiên Vũ lắc đầu, “Sinh tử chém giết đối với ta mà nói cũng là một cách rèn luyện, hưởng hồ, ta cũng có một vài bảo vật, không hẳn là không đối phó được Lệ Vô Huyết.”

Nàng là Địa Sát Cảnh bốn tầng cảnh giới, còn Lệ Vô Huyết chỉ là Địa Sát Cảnh ba tầng cảnh giới, chưa đánh đã chạy, thì nàng còn tu luyện làm gì.

“Vậy ngươi cẩn thận một chút.”

Lý Phù Trần không khuyên nữa, bởi vì ngay lúc này Phó Sùng Sơn cùng Lệ Vô Huyết chuẩn bị động thủ, nếu tiếp tục khuyên, có thể dẫn đến tự loạn trận cước.

“Ta hiểu.” Phàn Thiên Vũ gật đầu, trên tay cầm một đôi Tử Ngộ Uyên Ương Việt.

“Giết!”

Lệ Vô Huyết xông về phía Phàn Thiên Vũ, chỉ thấy lá cờ nhỏ màu đỏ máu trong tay hắn lay động, từ trên lá cờ tỏa ra tinh lực ngập trời, giống như là thác nước cuốn về phía Phàn Thiên Vũ.

Lá cờ này rõ ràng là một kiện vũ khí đặc biệt, giúp tăng lên thực lực cho võ giả sử dụng nó, hơn rất nhiều so với vũ khí bình thường, hơn nữa cấp bậc của lá cờ nhỏ màu máu này cũng không thấp, chỉ ít cũng là Huyền Cấp cấp cao.

“Rách!”

Phàn Thiên Vũ hai tay múa Tử Ngộ Uyên Ương Việt, phóng ra vô số ánh đao chém về phía thác nước tinh lực.

“Ta khuyên ngươi nên giờ tay chịu trời, có như vậy ngươi mới có thể chết toàn thân, bằng không ta sẽ chém ngươi thành nhiều mảnh.” Không có nhìn Lệ Vô Huyết cùng Phàn Thiên Vũ, Phó Sùng Sơn lạnh lùng nói với Lý Phù Trần.

Lý Phù Trần nói: “Ngươi cảm thấy có khả năng sao?”

Trong lúc nói chuyện, Lý Phù Trần đã âm thầm kích phát Huyền Long bí pháp, chuyển hóa Phàn Thiên Chân Khí trong cơ thể thành Huyền Long Chân Khí.

“Chết!” Phó Sùng Sơn bỏ ra một đao.

Một đao này vô cùng nhanh, vô cùng tàn nhẫn, giống như là muốn chém tan Hư Không.

Xoạt xoạt!

Mặt đất bị chém ra một khe hở, đá vụn bay tán loạn, một đao này của Phó Sùng Sơn đã chém hụt.

“Ồ!”

Phó Sùng Sơn cảm giác được, tốc độ của Lý Phù Trần rõ ràng nhanh hơn, quý dị hơn so với lúc đánh một trận cùng Tử Hắc Sơn ở Mê Vụ Thành.

“Khinh công chân ý cùng cước pháp chân ý.” Phó Sùng Sơn nhíu mày.

Đồng thời sử dụng 2 loại chân ý, khả năng tăng cường tốc độ cùng với sự linh hoạt không phải chỉ là một hai điểm, mà là gấp đôi trở lên.

Vận chuyển Phong Ảnh Quyết cùng Vô Ảnh Cước, hiện tại Lý Phù Trần không khác gì quý mị.

Bất kể là mặt đất, vách tường, hay là trần nhà, giống như là đất bằng, một điểm trở ngại đều không có, một điểm trì trệ cũng không.

Phong Ảnh chân ý cùng Vô Ảnh chân ý đan dệt vào nhau, Lý Phù Trần đã hoàn toàn không cảm giác được sự tồn tại của trọng lượng.

Sở dĩ hắn từ bỏ vận chuyển Phàn Thiên Chân Công, là bởi vì Phó Sùng Sơn có thực lực quá mạnh, nếu cứng đối cứng thì một chút hy vọng chiến thắng cũng không có, không bằng mạo hiểm, trực tiếp vận chuyển Phong Ảnh Quyết, tăng cường tốc độ cùng sự linh hoạt.

Hắn tin rằng trong thời gian ngắn, hẳn là sẽ không bị đao của đối phương chém trúng.

“Ta không phải là Tử Hắc Sơn, nếu như ngươi cho rằng chỉ có như vậy là có thể khiến ta phải bó tay, vậy thì ngươi sai rồi.” Phó Sùng Sơn thân thể

không nhúc nhích, sử dụng lỗ tai cùng mắt cộng thêm khả năng cảm ứng của bản thân, toàn lực cảm ứng quỹ tích di động của Lý Phù Trần.

“Nơi này.” Phó Sùng Sơn bỏ một đao về phía Hư Không.

Trong hư không thình lình có một bóng người hiện lên, có điều bóng người này nhanh chóng bay ngược trở lại, tránh được một đao kia.

Ào ào ào...

Phó Sùng Sơn bỏ liên tiếp mười mấy đao về phía Hư Không, mỗi một đao đều chém chính xác theo quỹ tích di động của Lý Phù Trần, may là Lý Phù Trần phản ứng cũng rất nhanh, mỗi một lần đều có thể sớm nhận ra hướng chém của Phó Sùng Sơn.

“Mười đao đã qua.” Giọng nói của Lý Phù Trần vang lên từ bốn phương tám hướng.

“Hừ!” Phó Sùng Sơn hừ lạnh một tiếng, sắc mặt có phần khó coi.

“Thiên La Địa Võng Thức!”

Phó Sùng Sơn sử dụng sát chiêu, đao chiêu vừa ra, trong hư không xuất hiện vô số ánh đao, ánh đao đan vào nhau giống như là một tấm lưới, phủ kín bốn phương tám hướng, phong tỏa gần cả Lý Phù Trần.

Giây phút sinh tử, Lý Phù Trần vận dụng chân ý tới cực hạn, thân thể hoặc là lướt ngang, hoặc là vận vẹo, hoặc là lên xuống, chỉ trong nháy mắt, ít nhất cũng làm ra bảy, tám cái động tác.

Bùm bùm!

Lưới đao xói tung mặt đất, cát đá vụn bay tán loạn, thế nhưng Lý Phù Trần vẫn không mất một sợi tóc.

“Không thể?” Phó Sùng Sơn tỏ ra kinh hãi.

Hắn chưa từng thấy ai có thể né tránh được sát chiêu Thiên La Địa Võng Thức này, cho dù có, thì cũng không nên là Lý Phù Trần, mà phải là cao thủ cỡ Tô Mộc Vũ.

Lý Phù Trần con mắt vô cùng tinh tường, Thiên La Địa Võng Thức của Phó Sùng Sơn bề ngoài thì không hề có kẽ hở, nhưng trên thực tế, ánh đao vẫn phân biệt trước sau, không phải phát ra cùng một lúc, nếu như là đồng loạt phát ra, thì hắn cũng không có cách nào để né tránh cả.

“Chính là thời điểm này.”

Lý Phù Trần trong nháy mắt bạo phát sát ý, trong tay xuất hiện một cái nỏ, Phá Ma Tiễn đã được lắp sẵn, nhanh chóng rút chân khí vào, một tiếng nổ nhỏ vang lên, Phá Ma Tiễn bắn về phía đối thủ.

“Không tốt.” Phó Sùng Sơn cảm thấy rợn tóc gáy.

Sử dụng sát chiêu, vừa có lợi vừa có hại, cần phải có thời gian để vận sức phát chiêu, thì khi hồi khí cũng cần một thời gian nhất định, hiện tại đúng là thời điểm hắn đang hồi khí, không thể nghi ngờ động tác chậm hơn một phần so với lúc bình thường.

“Phá cho ta!”

Không kịp vận đao ngăn cản, Phó Sùng Sơn cấp tốc tăng cường hộ thể chân khí che chắn toàn thân, bức tường chân khí đẩy tới một thước, ngăn cản Phá Ma Tiễn ở phía trước.

Phốc!

Phá Ma tiễn là vũ khí chuyên dùng để phá chân khí hộ thể, một mũi tên liền bắn thủng hộ thể chân khí của Phó Sùng Sơn, sau đó đâm sâu vào trong cơ thể Phó Sùng Sơn, máu tươi bắn tung tóe.

“Lý Phù Trần, ta muốn ngươi chết.”

Phó Sùng Sơn gào lên vô cùng dữ tợn, lần thứ hai có vô số ánh đao bao phủ hướng về phía Lý Phù Trần.

“Hiệu quả không sai” Lý Phù Trần nhanh chóng tránh né ánh đao.

Sở dĩ hắn không sử dụng mảnh vỡ vũ khí Địa Cấp, bởi vì hắn cảm thấy không chắc chắn khi sử dụng mảnh vỡ vũ khí Địa Cấp, mà Phá Ma Tiễn không cần phải chú ý quá nhiều, chỉ cần đối phương lộ ra sơ hở, thì một mũi tên liền có thể bắn thủng hộ thể chân khí của đối phương, là điều chắc chắn.

Phốc!

Bỗng nhiên xuất hiện một vệt ánh đao, với tốc độ cực nhanh, giống như là tia chớp.

Mặc dù Lý Phù Trần đã tận lực né tránh, nhưng vẫn bị ánh đao chém sượt qua người, nơi ngực trái máu chảy ồ ạt.

Hắn quay lại nhìn về phía Phó Sùng Sơn, lúc này khí thế của Phó Sùng Sơn tăng mạnh, lên đến đỉnh điểm.

Rất rõ ràng, đối phương đã kích phát bí pháp.

Bạn đang đọc truyện *Vĩnh Hằng Chí Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 212: Thảm Thiết

Dịch giả: Cô Đơn 1 Vì Sao

Phó Sùng Sơn là một kẻ quá tự phụ, hắn cho rằng để đối phó với Lý Phù Trần thì, cho dù không kích phát bí pháp, hắn vẫn tự tin trong vòng 10 đao là có thể giải quyết được Lý Phù Trần.

Nhưng sự thực đã giáng cho hắn một cái tát thật mạnh.

Sau khi hắn kích phát bí pháp ba sao, thực lực tăng lên vô cùng dữ dội, tốc độ thi triển đao pháp cũng tăng lên rất nhiều, đột nhiên hắn chém ra một đao khiến cho Lý Phù Trần không kịp chuẩn bị, trong tích tắc đối mặt với đao chiêu, nếu như không phải hắn kịp thời phản ứng thì, một đao kia đã đem hắn cắt thành 2 mảnh, phải biết rằng hiện tại hắn không có vận chuyển Phần Thiên Chân Công, nên hộ thể chân khí vô cùng yếu ớt.

Vội vã nuốt viên đan dược chữa thương có phẩm chất Huyền Cấp cấp thấp, Lý Phù Trần liền kích phát tốc độ đến cực hạn, trong tình huống ngàn cân treo sợi tóc tránh né được một đao sau khi kích phát bí pháp của Phó Sùng Sơn.

Ầm!

Sau đó Lý Phù Trần ném ra rất nhiều Bạch Chương Đan, một làn khói vô cùng nồng đậm tràn ngập khắp nơi.

“Tan ra cho ta.”

Phó Sùng Sơn dùng tay trái phát lực, tạo thành một cái vòng xoáy giống như vòi rồng, cuốn lấy làn khói trắng, thổi hết về con đường phía trước.

Ào ào ào...

Cuồng phong bao phủ, chỉ qua mấy lần hô hấp mà làn khói trắng nồng đậm đã bị cuốn đi sạch sẽ.

Thực lực của Phó Sùng Sơn quá mạnh mẽ, tuy rằng Phá Ma Tiễn đã làm cho hắn bị thương, nhưng vẫn còn không tính là trọng thương, đối với thực lực của hắn một chút thương thế này không tính là gì, hiện tại sau khi kích phát bí pháp, thực lực hắn càng tăng mạnh, khiến cho Lý Phù Trần rơi vào hiểm cảnh ngàn cân treo sợi tóc.

Vết thương trên người đang chậm rãi lành lại, nhưng tâm trí Lý Phù Trần càng ngày càng chìm xuống.

Có thể tưởng tượng, ảnh hưởng của Phá Ma Tiễn quá nhỏ bé gần như không có tác dụng gì, quan trọng hơn đối phương đã đề phòng hắn, sẽ không ngu ngốc cho hắn cơ hội tay ra tay lần nữa, mà hiện tại hắn chỉ còn lá bài tẩy là mảnh vỡ vũ khí Địa Cấp, cơ hội thủ thắng chỉ có một lần, nếu lần này còn không được, thì sẽ không còn cơ hội nữa.

Ở chiến trường bên kia, Phần Thiên Vũ cũng dần rơi vào thế hạ phong.

Lá cờ nhỏ màu máu trong tay Lệ Vô Huyết thật là lợi hại, bởi vì bản thân lá cờ đã ẩn chứa sức mạnh vô cùng to lớn, chỉ cần chủ nhân lá cờ hơi truyền chân khí vào, liền có thể bùng nổ ra uy lực vô cùng đáng sợ.

Bất đắc dĩ, Phần Thiên Vũ đành cắt đi Từ Ngộ Uyên Ương Việ, sau đó lấy ra một thanh sắt màu đen.

Thanh sắt màu đen này cũng là một loại vũ khí đặc biệt, vừa có thể công vừa có thể thủ, trong thời gian ngắn, cũng không có gì phải lo lắng.

Phốc!

Lý Phù Trần lần thứ hai trên người có thêm một miệng vết thương, máu tươi bắn tung tóe.

Ở trước đao pháp có tốc độ tuyệt đối, dù thân pháp của hắn có như quỷ mị cũng có chút lực bất tòng tâm.

Phải biết rằng Phó Sùng Sơn không giống như Từ Hắc Sơn, Từ Hắc Sơn chỉ là đệ tử chân truyền Bạch Ngân, mà Phó Sùng Sơn lại là đệ tử chân truyền

Hoàng Kim, bất kể là cấp bậc công pháp, cấp bậc bí pháp hay cấp bậc võ học, cũng đều cao hơn Từ Hắc Sơn một đoạn dài, kể cả tu vi Phó Sùng Sơn cũng cao hơn một tầng so với Từ Hắc Sơn.

“Tại sao còn chưa giết được hắn?”

Phó Sùng Sơn cũng có chút gấp gáp, mặc dù Phá Ma Tiễn không có khiến hắn bị thương nặng, thể nhưng thương thế cũng không nhẹ, nếu chiến đấu còn kéo dài thêm, vết thương này sớm muộn cũng biến thành trọng thương, một khi thương thế trở nặng, mọi mặt tố chất của thân thể sẽ đều giảm xuống, đặc biệt là khả năng phản ứng.

Lý Phù Trần một mực nhẫn nhịn, không có hấp tấp bắn ra mảnh vỡ vũ khí Địa Cấp.

Hắn cần phải tìm được một cơ hội khiến cho đối phương bị trọng thương, hiện tại hắn không còn hy vọng quá nhiều về chuyện có thể đánh chết được đối phương nữa rồi.

Mảnh vỡ vũ khí Địa Cấp dù sao cũng chỉ là một mảnh vỡ, không phải là bảo vật tuyệt sát gì đó.

Có thể làm cho đối phương bị trọng thương, cũng đã là thành công lắm rồi.

“Thiên La Địa Võng Thức!”

Phó Sùng Sơn tiếp tục bùng nổ ra sát chiêu.

“Liên miên bất tận!”

Đột nhiên có vô số bóng côn đánh tới, va chạm cùng sát chiêu của Phó Sùng Sơn.

Tiếng nổ mạnh vang lên liên hồi, vô số bóng côn dần tiêu tan, tấm lưới ánh đao cũng âm ỉ đi rất nhiều, lộ ra rất nhiều sơ hở.

Là Phàn Thiên Tùng đến rồi.

Phàn Thiên Tùng có tu vi Địa Sát Cảnh năm tầng, nếu chiến đấu chính diện thì thực lực mạnh hơn không ít so với Lý Phù Trần, khi dùng toàn lực, vẫn có thể đấu cứng một phen.

Thời cơ không thể bỏ lỡ, thừa dịp có Phàn Thiên Tùng ngăn cản sát chiêu của Phó Sùng Sơn, Lý Phù Trần nhanh chóng vung tay bắn ra mảnh vỡ Thiết Phiến.

Ô quang lấp lóe, trên đường bay bỗng nhiên biến mất, đến khi hiện ra thì đã ở trước người Phó Sùng Sơn.

Phó Sùng Sơn hét lớn một tiếng, chân khí bộc phát ra.

Phốc.

Hiệu quả loại bỏ chân khí hộ thể của mảnh vỡ Thiết Phiến so với Phá Ma Tiễn thì hơi kém hơn, nhưng thắng ở uy lực to lớn, sau khi xuyên qua chân khí hộ thể, trong nháy mắt đâm xuyên vào cơ thể Phó Sùng Sơn.

Phó Sùng Sơn há mồm phun ra một vòi máu tươi, thân thể bay ngược ra đằng sau.

Nói chung, chân khí hộ thể của Phó Sùng Sơn đã triệt tiêu phần lớn sức mạnh của mảnh Thiết Phiến, sức mạnh còn sót lại không đủ để xuyên thủng thân thể của hắn, nhưng cũng đã đem thân thể hắn đánh văng lên.

“Phong Vũ Toàn Sát!”

Phàn Thiên Tùng cực kỳ hưng phấn, thân hình nhanh chóng lao về phía Phó Sùng Sơn, thiết côn trong tay xoay tít như con quay không ngừng xoay tròn, vòng tròn càng ngày càng nhỏ lại, uy lực thì lại càng lúc càng lớn thêm, trông giống như là mũi khoan vậy, mạnh mẽ đâm về phía Phó Sùng Sơn.

“Cấp Như Tinh Hóa!”

Lý Phù Trần cũng đánh ra một chiêu mạnh nhất của chính mình, một đóm lửa bay nhanh về phía Phó Sùng Sơn.

“Đều chết cho ta, mở!”

Phó Sùng Sơn vung đao lên, đánh tan sát chiêu của Phàn Thiên Tùng cùng Lý Phù Trần, trên khoe miệng máu tươi chảy ròng ròng.

Phốc!

Lại thêm một cái Phá Ma Tiễn đâm xuyên vào trong cơ thể Phó Sùng Sơn, mũi tên rung động không ngừng.

“Đáng chết, đáng chết, đều đáng chết.” Phó Sùng Sơn trong lòng cảm thấy uất ức, cuồng bạo, phần nộ, các loại tâm tình dâng cao khiến hắn trở nên điên

cuồng.

Nhất là Lý Phù Trần, hấn hận không thể xé xác, ăn thịt uống máu đối phương.

Thừa dịp tâm trí hấn trở nên điên loạn, Phàn Thiên Tùng một cơn nện trúng ngực Phó Sùng Sơn.

Xoạt xoạt một tiếng!

Phó Sùng Sơn xương ngực rạn nứt, xương sườn đứt đoạn tận mấy cái, thân thể bị đánh bay ngược ra ngoài.

“Tĩnh Hóa Mãn Thiên!”

Lý Phù Trần tu luyện ba loại kiếm pháp Huyền Cấp cấp trung, trong đó có lực sát thương lớn nhất là Tĩnh Hóa Kiếm Pháp, đóm lửa đầy trời nhìn thì không có gì đáng chú ý, ánh sáng tỏa ra rất yếu ớt, thế nhưng vừa va chạm với chân khí hộ thể của Phó Sùng Sơn, lập tức bùng nổ ra uy lực kinh người, chấn động mạnh đến mức khiến Phó Sùng Sơn liên tục nôn ra máu.

“Đây là các ngươi ép ta, Huyết Trảm!”

Từ trên người Phó Sùng Sơn tỏa ra huyết quang mãnh liệt, sau đó huyết quang bao phủ trường đao trên tay hấn, trường đao vung lên, tạo ra một ánh đao màu màu bao trùm phạm vi mấy chục mét, tốc độ nhanh đến cực hạn.

Phốc phốc!

Lý Phù Trần cùng Phàn Thiên Tùng bị đánh bay ngược ra ngoài, trên người máu me đầm đìa.

Phàn Thiên Tùng cũng còn đỡ, tuy cũng bị thương nhưng không quá nặng, cũng may là khi Phàn Thiên Tùng chạy tới, Lý Phù Trần đã ngừng vận chuyển Phong Ảnh Quyết, đổi thành vận chuyển Phàn Thiên Chân Công, nếu không chỉ với một đao kia cũng đã đủ để giết chết hấn.

Mà một đao kia của Phó Sùng Sơn, rõ ràng là đã kích phát một môn bí pháp ba sao thiêu đốt máu tươi để bạo phát ra sức chiến đấu siêu mạnh.

“Không để cho hấn có cơ hội hít thở.”

Lý Phù Trần cố gắng đè nén cảm giác mê muội, phối hợp với Phàn Thiên Tùng lần thứ hai giết về phía Phó Sùng Sơn.

“Chết!”

Lý Phù Trần lấy ra tiếp một mũi Phá Ma Tiễn bắn về phía Phó Sùng Sơn.

Mũi tên này cực kỳ trí mạng, nó đâm xuyên thủng lá phổi của Phó Sùng Sơn.

Mà lá phổi là một bộ phận vô cùng quan trọng của cơ thể, vận sức hay hồi khí đều cần có sự phối hợp của lá phổi, sau khi lá phổi bị mũi tên găm vào, khiến cho lực bộc phát của Phó Sùng Sơn hạ thấp ít nhất cũng phải một nửa.

“Chết cho ta.”

Phàn Thiên Tùng trán nổi gân xanh, điên cuồng đánh ra liên tiếp một cơn lại một cơn nện vào người Phó Sùng Sơn, bụp bụp vang lên những âm thanh rợn người, xương cốt toàn thân Phó Sùng Sơn ít nhất cũng đã bị đánh nát một nửa, thân thể lập tức mềm nhũn ra, khí tức vô cùng yếu ớt.

Xoạt xoạt!

Phàn Thiên Tùng dùng một cơn đánh nát mi tâm Phó Sùng Sơn.

“Không tốt.”

Một bên khác, Lệ Vô Huyết đem tình cảnh bên này nhìn ở trong mắt, trong lòng vô cùng hoảng sợ.

Trước đó, hấn hoàn toàn chưa từng nghĩ tới cục diện sẽ chuyển biến tới như này, trong suy nghĩ của hấn, cho dù Lý Phù Trần có liên thủ cùng Phàn Thiên Tùng, cũng sẽ không phải là đối thủ của Phó Sùng Sơn.

“Đi!”

Lệ Vô Huyết vung lá cờ nhỏ màu đỏ lên, nhanh chóng đánh bay Phàn Thiên Vũ, sau đó xoay người lao về phía con đường phía sau lưng mà chạy trốn.

“Ta đuổi theo hấn!”

Phàn Thiên Tùng vẫn còn đủ sức đánh tiếp, nhanh chóng truy đuổi Lệ Vô Huyết.

Về phía Lý Phù Trần, hấn hiện tại ngay cả việc đứng thẳng người còn thấy khó khăn, liền nhanh chóng lấy ra một viên đan dược chữa thương có phẩm

chất Huyền Cấp cấp thấp cho vào mồm, sau đó ngồi xếp bằng xuống vội vã vận công chữa thương.

Chỉ sau chốc lát công phu, Phàn Thiên Tùng đã quay trở lại.

“Anh, có giết được hấn không?” Phàn Thiên Vũ hỏi.

Phàn Thiên Tùng lắc đầu, “Trên người này có rất nhiều bảo vật, trong lúc sơ ý ta đã để hấn chạy mất.”

“Phó Sùng Sơn đã chết, ta nghĩ hấn cũng không thể làm được gì nữa.” Phàn Thiên Vũ nói.

Phàn Thiên Tùng nói: “Giết chết hấn vẫn là tốt nhất, hấn còn tồn tại thủy chung vẫn là một mối họa.”

Bạn đang đọc truyện *Vĩnh Hằng Chí Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.